STRABONIS
GEOGRAPHICA

RECENSUIT
COMMENTARIO CRITICO INSTRUXIT

GUSTAVUS KRAMER
GYMNASII REGII GALLICI DIRECTOR

VOLUMEN II.
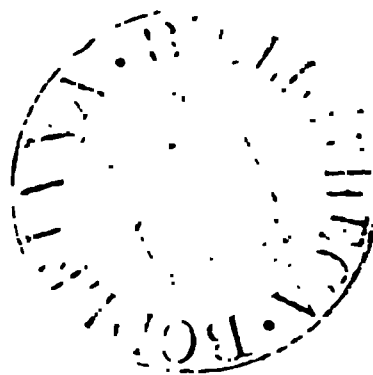
BEROLINI
PROSTAT IN LIBRARIA FRIDERICI NICOLAI
MDCCCXLVII.

PRAEFATIO.

Aliquanto tardius, quam in votis fuerat, alterum hoc prodit Geographicorum Strabonis volumen: sed plurima negotia, eaque ab his studiis saepe alienissima, obstiterunt, quominus ad umbilicum prius adducerem. Quod ut hominum doctorum exspectationi respondeat vehementer cupio; atque haud ingratum fore iis, quibus haec studia cordi sunt, satis confido: etenim, ut de septimi libri fragmentis taceam, quae a me reperta hic primum suo loco leguntur, non tantum innumerabiles fere loci, qui miserrime fuerant habiti ac paene desperati (in octavo maxime nonoque libro, utroque corruptissimo), nunc sanati sunt; sed etiam, id quod non minoris prope est momenti, librorum manu scriptorum subsidia, quae quidem temporum invidia nobis reliquit, ita demum exhibentur ad communem usum proposita, ut iam certo quodam fundamento ubique innitatur lectorum iudicium, ac de iis quoque locis, qui supersunt sanandi innumerabiles sane et ipsi, recte disceptare, quod antea non licebat, nunc liceat. Quae pace dixerim censoris Monacensis nescio cuius, qui in censura voluminis prioris id unice egit, ut ostenderet, quam paene nihil praestitum sit opera a nobis in edendo hoc nobilissimo literarum monumento collocata: quamquam ipse aliter, ut opinor, sensisset, si diligenter examinare, quam cupide atque arroganter iudicare maluisset. Sed mittamus inanes has censorum acrimonias, quarum pudet non minus quam taedet honestos homines. Iuvat contra hoc loco gratias agere viris optimis amicissimisque, qui auxilium suum benevole nobis praestiterunt:

Tafelio, qui, cum fragmenta libri VII post nos edidisset, mittenda nobis ea protinus curavit, ut felicissimas quasdam eius emendationes in editionem nostram, prelo iam tum subiectam, recipere liceret; ***Kieperto***, qui quae e scriptoribus Armeniis ad varios Strabonis locos Armeniam spectantes collegerat utenda nobis benigne concessit; ***Meinekio*** denique, qui per hoc quoque volumen operam suam in recognoscendis typographorum plagulis continuavit, coniecturasque complures acumine et doctrina insignes amicissime nobiscum communicavit.

Ceterum in adornandis his libris idem consilium quod in prioribus secutus sum, ut scripturas eorum codicum, in quibus solis, ut in praefatione voluminis prioris demonstratum est, omnis nititur Strabonis salus, maxima qua potui fide annotarem, e reliquis autem, quorum nulla prorsus est auctoritas, ea tantummodo adderem, quae aliqua de causa notatu digna viderentur. Quos si quis miretur multo frequentius commemoratos esse in his libris quam in prioribus, hoc factum esse sciat et quia diversa horum librorum ratio id ferebat, et quia nonnullos esse intellexeram, qui hac quoque scripturae varietate, quantumvis inutilis sit, aegre careant. Iam quodammodo ea frui poterunt: sed parum diligenter eam enotatam inveniri teneant apud eos, a quibus hanc editionis meae partem paene totam mutuatus sum, Tzschuckium et Falconerum; ipse vero, postquam quae esset horum codicum conditio curiosa investigatione perspexi, a me non potui impetrare, ut in excutiendis illis operam et oleum perderem. Ingens igitur patet campus, in quo censor iste Monacensis quique eius sunt similes diligentiam suam exerceant.

Ad postremum lectores doctos et aequos rogo, ut quae ad iuvanda literarum studia pro virili parte elaboravi, cum benevolentia accipiant, si quid peccatum est, indulgenter ignoscant, quod rectius ipsi invenerint, candide impertiant.

Scribebam Berolini Idibus April. a. MDCCCXLVII.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΤΟΥ ἙΒΔΟΜΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Ἐν τῷ ἑβδόμῳ λέγει τῆς Εὐρώπης τὰ λειπόμενα μέρη. ἔστι δὲ τὰ πρὸς τὴν ἕω πέραν τοῦ Ῥήνου μέχρι τοῦ Τανάιδος καὶ τοῦ στόματος
5 τῆς Μαιώτιδος λίμνης, καὶ ὅσα μεταξὺ τοῦ Ἀδρίου καὶ τῶν ἀριστερῶν τῆς Ποντικῆς θαλάσσης μερῶν ἀπολαμβάνει πρὸς νότον μέχρι τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Προποντίδος ὁ Ἴστρος· ἐν οἷς καὶ Μακεδονία πᾶσα.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ἙΒΔΟΜΟΝ.

10 ### CAPUT I.

1. Εἰρηκόσι δ' ἡμῖν περὶ τῆς Ἰβηρίας καὶ τῶν Κελτικῶν C. 289 ἐθνῶν καὶ τῶν Ἰταλικῶν σὺν ταῖς πλησίον νήσοις ἐφεξῆς ἂν A. 442 εἴη λέγειν τὰ λειπόμενα τῆς Εὐρώπης μέρη, διελοῦσι τὸν ἐνδεχόμενον τρόπον. λείπεται δὲ τὰ πρὸς ἕω μὲν τὰ πέραν τοῦ
15 Ῥήνου μέχρι τοῦ Τανάιδος καὶ τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος λίμνης, καὶ ὅσα μεταξὺ τοῦ Ἀδρίου καὶ τῶν ἀριστερῶν τῆς Ποντικῆς θαλάττης μερῶν ἀπολαμβάνει πρὸς νότον μέχρι τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Προποντίδος ὁ Ἴστρος. διαιρεῖ γὰρ οὗτος

---

1. Argumentum om. *BCl*, qui eius loco haec habent: τὰ ἐκτὸς ἴστρου ἀπὸ γερμανίας μέχρι τανάιδος καὶ τὰ ἐντὸς ἀπὸ ἀδρίου μέχρι μακεδονίας καὶ προποντίδος καὶ τῶν ἀριστερῶν τόπων τοῦ πόντου. Eadem haec in marg. *A* pr. m. scripta sunt, ubi praemittuntur ἄλλως τὰ κεφάλαια. 14. μὲν τὰ] τείνοντα Cor.

ἅπασαν ὡς ἐγγυτάτω δίχα τὴν λεχθεῖσαν γῆν, μέγιστος τῶν
A. 443 κατὰ τὴν Εὐρώπην ποταμῶν, ῥέων πρὸς νότον κατ' ἀρχάς, εἶτ'
ἐπιστρέφων εὐθὺς ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν καὶ τὸν
Πόντον. ἄρχεται μὲν οὖν ἀπὸ τῶν Γερμανικῶν ἄκρων τῶν ἑσπε-
ρίων, πλησίον δὲ καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδριατικοῦ, διέχων αὐτοῦ
περὶ χιλίους σταδίους· τελευτᾷ δ' εἰς τὸν Πόντον οὐ πολὺ ἄπο-
θεν τῶν τοῦ Τύρα καὶ τοῦ Βορυσθένους ἐκβολῶν, ἐκκλίνων
πως πρὸς ἄρκτους. προσάρκτια μὲν οὖν ἐστι τῷ Ἴστρῳ τὰ πέ-
ραν τοῦ Ῥήνου καὶ τῆς Κελτικῆς· ταῦτα δ' ἐστὶ τά τε Γαλα-
τικὰ ἔθνη καὶ τὰ Γερμανικὰ μέχρι Βασταρνῶν καὶ Τυρεγετῶν 10
καὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Βορυσθένους, καὶ ὅσα μεταξὺ τούτου καὶ
Τανάιδος καὶ τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος εἴς τε τὴν μεσό-
γαιαν ἀνατείνει μέχρι τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῇ Ποντικῇ κλύζεται
θαλάττῃ· μεσημβρινὰ δὲ τά τε Ἰλλυρικὰ καὶ τὰ Θρᾴκια, καὶ
ὅσα τούτοις ἀναμέμικται τῶν Κελτικῶν ἤ τινων ἄλλων, μέχρι 15
τῆς Ἑλλάδος. λέγομεν δὲ πρῶτον περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ Ἴστρου·
πολὺ γὰρ ἁπλούστερα τῶν ἐπὶ θάτερα μερῶν ἐστιν.

C. 290 2. Εὐθὺς τοίνυν τὰ πέραν τοῦ Ῥήνου μετὰ τοὺς Κελτοὺς
πρὸς τὴν ἕω κεκλιμένα Γερμανοὶ νέμονται, μικρὸν ἐξαλλάττον-
τες τοῦ Κελτικοῦ φύλου τῷ τε πλεονασμῷ τῆς ἀγριότητος καὶ 20
τοῦ μεγέθους καὶ τῆς ξανθότητος, τἆλλα δὲ παραπλήσιοι καὶ
μορφαῖς καὶ ἤθεσι καὶ βίοις ὄντες, οἵους εἰρήκαμεν τοὺς Κελ-
A. 444 τούς. διὸ δίκαιά μοι δοκοῦσι Ῥωμαῖοι τοῦτο αὐτοῖς θέσθαι
τοὔνομα, ὡς ἂν γνησίους Γαλάτας φράζειν βουλόμενοι· γνή-
σιοι γὰρ οἱ Γερμανοὶ κατὰ τὴν Ῥωμαίων διάλεκτον. 25

---

1. ἐγγυτάτωι *A* ac sic plerumque. 3. εὐθὺς] αὖθις Cor. 5. δὲ καὶ ast. inclusit Cor. 6. διακοσίους post χιλίους add. Cor. coll. p. 314: ibi vero cum de Danubii fluminumque vicinorum navigatione agatur, iter quod a Tergeste ad Danubium mille ducentorum stadiorum esse dicitur non ad fontem eius referendum esse liquet, sed ad eam partem, qua navigationi aptus esse coeperat. Paulo audacior igitur ea est coniectura, quamquam numerum illum propter σ quod sequitur facile excidere potuisse fatendum est. 8. πως om. Cor. 10. τυρρεγε-τῶν *B* Τυριγετῶν Tzsch. Cor.: cf. ad II, 118. 12. εἴς τε] ὥστε *A*. 16. λέγωμεν edd. inde a Cas., dicamus Guar., et ita fere scribere solet Strabo. 19. κεκλιμένοι *E*. 21. καὶ ante τῆς om. *A*. 22. ὄν-τες om. *l*. 24. τὸ ὄνομα *E*.

3. Ἔστι δὲ τὰ μὲν πρῶτα μέρη τῆς χώρας ταύτης τὰ πρὸς τῷ Ῥήνῳ μέχρι τῶν ἐκβολῶν ἀπὸ τῆς πηγῆς ἀρξαμένοις· σχεδὸν δέ τι καὶ τοῦτ' ἔστι τὸ ἑσπέριον τῆς χώρας πλάτος, ἡ ποταμία πᾶσα. ταύτης δὲ τὰ μὲν εἰς τὴν Κελτικὴν μετήγαγον
5 Ῥωμαῖοι, τὰ δ' ἔφθη μεταστάντα εἰς τὴν ἐν βάθει χώραν, καθάπερ Μαρσοί· λοιποὶ δ' εἰσὶν ὀλίγοι καὶ τῶν Σουγάμβρων μέρος. μετὰ δὲ τοὺς παραποταμίους τἆλλά ἐστιν ἔθνη τὰ μεταξὺ τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Ἄλβιος ποταμοῦ, ὃς παράλληλός πως ἐκείνῳ ῥεῖ πρὸς τὸν ὠκεανόν, οὐκ ἐλάττω χώραν διεξιὼν ἤπερ
10 ἐκεῖνος. εἰσὶ δὲ μεταξὺ καὶ ἄλλοι ποταμοὶ πλωτοὶ (ὧν ἐν τῷ Ἀμασίᾳ Δροῦσος Βρουκτέρους κατεναυμάχησε), ῥέοντες ὡσαύτως ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν καὶ τὸν ὠκεανόν. ἐξῆρται γὰρ ἡ χώρα πρὸς νότον καὶ συνεχῆ ταῖς Ἄλπεσι ποιεῖ ῥάχιν τινὰ πρὸς ἕω τεταμένην, ὡς ἂν μέρος οὖσαν τῶν Ἄλπεων· καὶ δὴ
15 καὶ ἀπεφήναντό τινες οὕτως διά τε τὴν λεχθεῖσαν θέσιν καὶ διὰ τὸ τὴν αὐτὴν ὕλην ἐκφέρειν· οὐ μὴν ἐπὶ τοσοῦτό γε ὕψος ἀνίσχει τὰ ταύτῃ μέρη. ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ Ἑρκύνιος δρυμὸς καὶ A. 445 τὰ τῶν Σοήβων ἔθνη, τὰ μὲν οἰκοῦντα ἐντὸς τοῦ δρυμοῦ, †καθάπερ τὰ τῶν Κοαδούων· ἐν οἷς ἐστι καὶ τὸ Βουίαιμον, τὸ

---

3. δέ τι] δ' ἔτι A δέ τοί ald. — τοῦτό ἐστι edd. 4. τὰ ἔθνη ante τὰ μὲν excidisse crediderim, quae cum intelligi necessario debeant, subaudiri tamen h. l. non possunt. 5. μεταναστάντα, quod in ald. exstat, Tzsch. ad codicum scripturam mutavit, Cor. restituit: cf. V, 213 in. 6. σουγάβρων A, erasa tamen inter α et β litera. 9. ἤπερ] εἴπερ C. 12. βορᾶν C. — ἐξήρτηται codd. Tzsch. corr. ex Cas. coni. 14. οὖσα codd. Xyl. corr. 16. τοσοῦτόν γε edd. 17. ταύτης ald. — ἑρκύννιος C. 18. σάμων Cl. 19. καθάπου ald. — κολδούων codd. Tzsch. Cor. κολδούλων ald. κουάδων scribendum censuit Cluver. (Germ. ant. III, c. 31 p. 119), cui usque eo adsentiri non dubitavi, ut Δ in Δ mutarem: de Quadis enim hic agi manifestum est. In reliqua autem nominis forma nihil est, quo offendamur. Quae si vera sunt, non minus probanda erit altera Cluverii coniectura, verba καθάπερ τὰ τῶν Κοαδούων ab hoc loco, quo male videntur esse illata (v. Praef. p. LXXXVII), post verba τὰ δὲ ἐκτὸς τοῦ δρυμοῦ, quae infra leguntur, transferentis. Etenim neque Quadi intra silvam Hercyniam habitabant, neque Boiohaemum in eorum finibus situm erat. Postremo arridet vehementer, quod idem Cluv. proponit ἐν ᾧ pro ἐν οἷς.

τοῦ Μαροβόδου βασίλειον, εἰς ὃν ἐκεῖνος τόπον ἄλλους τε μετανέστησε πλείους καὶ δὴ καὶ τοὺς ὁμοεθνεῖς ἑαυτῷ Μαρκομμάνους. ἐπέστη γὰρ τοῖς πράγμασιν οὗτος ἐξ ἰδιώτου μετὰ τὴν ἐκ Ῥώμης ἐπάνοδον· νέος γὰρ ἦν ἐνθάδε καὶ εὐεργετεῖτο ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ, ἐπανελθὼν δὲ ἐδυνάστευσε καὶ κατεκτήσατο πρὸς οἷς εἶπον Λουίους τε, μέγα ἔθνος, καὶ Ζούμους καὶ Γούτωνας καὶ Μουγίλωνας καὶ Σιβινοὺς καὶ τῶν Σοήβων αὐτῶν μέγα ἔθνος, Σέμνωνας. πλὴν τά γε τῶν Σοήβων, ὡς ἔφην, ἔθνη τὰ μὲν ἐντὸς οἰκεῖ, τὰ δὲ ἐκτὸς τοῦ δρυμοῦ, ὅμορα τοῖς A. 446 Γέταις. μέγιστον μὲν οὖν τὸ τῶν Σοήβων ἔθνος· διήκει γὰρ 1 ἀπὸ τοῦ Ῥήνου μέχρι τοῦ Ἄλβιος· μέρος δέ τι αὐτῶν καὶ πέραν τοῦ Ἄλβιος νέμεται, καθάπερ Ἑρμόνδοροι καὶ Λαγκόβαρ- C. 291 δοι· νυνὶ δὲ καὶ τελέως εἰς τὴν περαίαν οὗτοί γε ἐκπεπτώκασι φεύγοντες. κοινὸν δ' ἐστὶν ἅπασι τοῖς ταύτῃ τὸ περὶ τὰς μεταναστάσεις εὐμαρὲς διὰ τὴν λιτότητα τοῦ βίου καὶ διὰ τὸ 1

---

1. *μαροβούδου Bl* edd. *βαροβούδου C.* 2. *μαρκομάνους* Cor. Duplex *μ* ap. Ptolemaeum quoque plerique codd. tuentur. 6. *Λουγίους* scribendum censet Cluv. l. l., eamque formam commendant Tacitus (Germ. 43. Ann. XII, 29), Dio Cassius 67 p. 1105 R; brevius *Λοῦγοι* appellantur a Ptolemaeo (v. ed. Wilb.): inde *Γ* perisse apud Strabonem videatur, sive propter *Y* similitudinem excidit, sive in *I* mutatum est. — *Ζούμους*, qui nusquam excepto hoc loco commemorantur, in *Λεμοβίους* mutat Cluv. l. l. parum probabiliter. Placet contra magnopere quod proponit Zeus (v. *Die Deutschen* etc. p. 126) scribendum esse *Βούρους*, quod ad codicum scripturam vel proxime accedat, si *Βούρρους* scribas cum Dione Cass. 68, 8. Fuisse autem illos populorum qui hic enumerantur vicinos, docent Tacitus (Germ. 43) et Ptolem. 7. *βούτωνας AB* Cor. *βούτονας Cl* edd. priores: *Γ* initio nominis restituere non dubitavi ex Cluverii aliorumque sent. — *μουλγίλωνας C* *Βουργουνδίωνας* reponendum censet Cluv. l. l., atque hunc populum a Strabone intelligi haud improbabile est (v. Zeus l. l. p. 133). Levissima mutatione scribi possit *Βουγίδωνας*, cum *ρ* in hoc nomine omittatur etiam a Ptolemaeo; sed vel huius literae vestigia superesse suspiceris in scriptura cod. *C.* — *Σιβινοὺς* eosdem esse putat Zeus (l. l. p. 154) atque Ptolemaei *Σιδεινούς* (in vocalibus huius nominis fluctuantur codd.). — *τὸ* ante *τῶν* add. *A.* 9. *ᾤκει* codd. Cor. corr. ex Cluv. coni. 10. *γαίταις A*, sed prius *αι* in *ε* mut. sec. m. — *οὖν* om. ald. 12. *εὐμόνδοροι* codd. Tzsch. corr. ex Cas. sent. — *λαγκόσαργοι* codd. edd. Quam scripturam corruptam esse diu omnes consenserunt. 13. *νῦν* ald.

μὴ γεωργεῖν μηδὲ θησαυρίζειν, ἀλλ᾽ ἐν καλυβίοις οἰκεῖν, ἐφήμερον ἔχουσι παρασκευήν· τροφὴ δ᾽ ἀπὸ τῶν θρεμμάτων ἡ πλείστη, καθάπερ τοῖς Νομάσιν, ὥστ᾽ ἐκείνους μιμούμενοι τὰ οἰκεῖα ταῖς ἁρμαμάξαις ἐπάραντες, ὅπῃ ἂν δόξῃ, τρέπονται
5 μετὰ τῶν βοσκημάτων. ἄλλα δ᾽ ἐνδεέστερά ἐστιν ἔθνη Γερμανικὰ Χηροῦσκοί τε καὶ Χάττοι καὶ Γαμαβρίουοι καὶ Χαττουάριοι· πρὸς δὲ τῷ ὠκεανῷ Σούγαμβροί τε καὶ Χαῦβοι καὶ Βρούκτεροι καὶ Κίμβροι, Καῦκοί τε καὶ Καοῦλκοι καὶ Καμψιανοὶ καὶ ἄλλοι πλείους. ἐπὶ ταὐτὰ δὲ τῷ Ἀμασίᾳ φέρον-
10 ται Βίσουργίς τε καὶ Λουπίας ποταμός, διέχων Ῥήνου περὶ ἑξακοσίους σταδίους, ῥέων διὰ Βρουκτέρων τῶν ἐλαττόνων. ἔστι δὲ καὶ Σάλας ποταμός, οὗ μεταξὺ καὶ τοῦ Ῥήνου πολεμῶν καὶ κατορθῶν Δροῦσος ἐτελεύτησεν ὁ Γερμανικός. ἐχειρώσατο δ᾽ οὐ μόνον τῶν ἐθνῶν τὰ πλεῖστα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐν A. 447
15 τῷ παράπλῳ νήσους, ὧν ἐστι καὶ ἡ Βυρχανίς, ἣν ἐκ πολιορκίας εἷλε.

4. Γνώριμα δὲ ταῦτα κατέστη τὰ ἔθνη πολεμοῦντα πρὸς Ῥωμαίους, εἶτ᾽ ἐνδιδόντα καὶ πάλιν ἀφιστάμενα ἢ καὶ καταλείποντα τὰς κατοικίας· κἂν πλείω δὲ γνώριμα ὑπῆρξεν, εἰ ἐπέ-
20 τρεπε τοῖς στρατηγοῖς ὁ Σεβαστὸς διαβαίνειν τὸν Ἄλβιν, μετιοῦσι τοὺς ἐκεῖσε ἀπανισταμένους. νυνὶ δ᾽ εὐπορώτερον ὑπέ-

---

3. καθάπου *tq* ald. 4. οἰκία Cor. — ὅποι edd. 6. γαμαβρίουοι *A*, sed ν supra ῦ add. pr. m., γαμαβρίουνοι *BCl.* Gamabrivi Guar. Γαμαβριούϊοι Tzsch. Cor. 7. σούγαβροι *ABCl.* 8. βούκτεροι *BCl.* — Καοῦλκοι diversi non sunt ab iis qui Καθύλκοι nominantur infra p. 292: ex quibus scripturis utra verior sit dictu difficile est. Καλούκωνες Ptolemaei, quae eiusdem nominis alia videtur esse forma fortasse leviter corrupta, priori favent. Nec magis dubium est, quin Καμψιανοί et Ἀμψάνοι, qui utroque loco illi nomini subiunguntur, iidem habendi sint: in quo nomine κ genuinum esse utriusque loci scriptura videtur confirmare. 10. βισουργίστα καὶ *B* βισουργίσται καὶ *Cl.* 11. βουκτέρων *BCl.* 15. βίρχανις *C* Βουρχανίς Tzsch. Cor., Stephani Byz. auctoritate commoti, qui hanc habet formam Strabone teste laudato: sed codicum consensus potior habendus est, ac frustra a Tzschuckio contra eos excitatur Plinius, qui (IV, 27) Burchanam eam insulam appellat. 18. ἐνδόντα *h.* 19. καταλιπόντα *A.* 21. ἐπανισταμένους codd. Cor. corr. Similis error vid. XIII, 621.

λαβε στρατηγεῖν τὸν ἐν χερσὶ πόλεμον, εἰ τῶν ἔξω τοῦ Ἄλβιος καθ' ἡσυχίαν ὄντων ἀπέχοιτο, καὶ μὴ παροξύνοι πρὸς τὴν κοινωνίαν τῆς ἔχθρας. ἤρξαντο δὲ τοῦ πολέμου Σούγαμβροι πλησίον οἰκοῦντες τοῦ Ῥήνου, Μέλωνα ἔχοντες ἡγεμόνα· κἀκεῖθεν ἤδη † διεῖχον ἄλλοτ' ἄλλοι, δυναστεύοντες καὶ καταλυόμενοι, πάλιν δ' ἀφιστάμενοι, προδιδόντες καὶ τὰ ὅμηρα καὶ τὰς πίστεις. πρὸς οὓς ἡ μὲν ἀπιστία μέγα ὄφελος, οἱ δὲ πιστευθέντες τὰ μέγιστα κατέβλαψαν, καθάπερ οἱ Χηροῦσκοι καὶ οἱ τούτοις ὑπήκοοι, παρ' οἷς τρία τάγματα Ῥωμαίων μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Οὐάρου Κουιντιλλίου παρασπονδηθέντα ἀπώλετο ἐξ ἐνέδρας. ἔτισαν δὲ δίκας ἅπαντες καὶ παρέσχον τῷ νεωτέρῳ Γερμανικῷ λαμπρότατον θρίαμβον, ἐν ᾧ ἐθριαμβεύθη τῶν ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν σώματα καὶ γυναικῶν, Σεγιμοῦντός τε Σεγέστου υἱός, Χηρούσκων ἡγεμών, καὶ ἀδελφὴ αὐτοῦ, γυνὴ δ' Ἀρμενίου τοῦ πολεμαρχήσαντος ἐν τοῖς Χηρούσκοις ἐν (C. 292) τῇ πρὸς Οὔαρον Κουιντίλλιον παρασπονδήσει καὶ νῦν ἔτι συνέχοντος τὸν πόλεμον, ὄνομα Θουσνέλδα, καὶ υἱὸς τριετὴς Θουμέλικος· ἔτι δὲ Σεσίθακος, Σεγιμήρου υἱὸς τῶν Χηρούσκων (A. 448) ἡγεμόνος, καὶ γυνὴ τούτου Ῥαμίς, Οὐκρομίρου θυγάτηρ, ἡγεμόνος Χάττων, καὶ Δευδόριξ, Βαιτόριγος τοῦ Μέλωνος ἀδελ-

---

3. σούγαβροι *AC*. 5. διεῖχον] διεδέχοντο Cor. rectissime, mea sententia: cf. IV, 194. 9. τούτων *B*(?)*l*. — τὰ τρία ald. 10. Κουΐντιλλίου edd. inde a Cas. — παρασποδιθέντα *C*. 13. σεμιγοῦντος codd. edd. Correxi ex Cas. coni.: veram nominis formam a Tacito (v. Ann. I, 57) firmatam, Guarinus iam Straboni reddiderat, nec Grosk. respuerat. 14. τε] τε καὶ *C*. — ὁ ante Σεγέστου add. Cor. ex Cas. sent. 16. Κουΐντίλιον edd. inde a Cas. 18. αἰγιμήρους *AC* αἰγιμήρου *Bl* Σαιγιμήρου Tzsch. Σιγιμήρου Cor. ex Cas. aliorumque sententia: sed ad eam potius formam, quam restitui Tacito auctore (v. Ann. I, 71), ducit codicum scriptura. Similiter mox nomen Segestis corruptum est. — τῶν] τοῦ *k* Cor. 19. ἡ ante γυνὴ add. Cas., post γυνὴ legitur in *C*. — οὐκρομύρου ald. Ἀκρουμήρου s. Ὀκρουμήρου legendum esse censet Cluv. (Germ. ant. III, 19 p. 583) ex Tacito Ann. XI, 16. 17, ubi codd. opt. bis praebent Actumero, quod mutat itidem paulo audacius: atque η pro ι omnino huic quoque nomini videtur restituendum; de reliquis diiudicare difficile est, sed fortasse etiam *T* pro *P* ex Tacito est assumendum. 20. βαττων (s. acc.) *A*, βαττῶν *BCl* edd. βραττῶν *m*. Correxi ex Cluv. coni. Taciti auctoritate (v. l. l.) firmata.

φοῦ υἱός, Σούγαμβρος. Σεγέστης δὲ ὁ πενθερὸς τοῦ Ἀρμενίου καὶ ἐξ ἀρχῆς διέστη πρὸς τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ λαβὼν καιρὸν ηὐτομόλησε καὶ τῷ θριάμβῳ παρῆν τῶν φιλτάτων, ἐν τιμῇ ἀγόμενος· ἐπόμπευσε δὲ καὶ Λίβης τῶν Χάττων ἱερεύς,
5 καὶ ἄλλα δὲ σώματα ἐπομπεύθη ἐκ τῶν πεπορθημένων ἐθνῶν, Καθύλκων καὶ Ἀμψάνων, Βρουκτέρων, Οὐσίπων, Χηρούσκων, Χάττων, Χαττουαρίων, †Λανδῶν, Τουβαττίων. διέχει δὲ τοῦ Ἄλβιος ὁ Ῥῆνος περὶ τρισχιλίους σταδίους, εἴ τις εὐθυπορούσας ἔχει τὰς ὁδούς· νυνὶ δὲ διὰ σκολιᾶς καὶ ἑλώδους
10 καὶ δρυμῶν κυκλοπορεῖν ἀνάγκη.

5. Ὁ δὲ Ἑρκύνιος δρυμὸς πυκνότερός τέ ἐστι καὶ μεγαλόδενδρος ἐν χωρίοις ἐρυμνοῖς, κύκλον περιλαμβάνων μέγαν, ἐν μέσῳ δὲ ἵδρυται χώρα καλῶς οἰκεῖσθαι δυναμένη, περὶ ἧς εἰρήκαμεν. ἔστι δὲ πλησίον αὐτῆς ἥ τε τοῦ Ἴστρου πηγὴ καὶ ἡ
15 τοῦ Ῥήνου, καὶ ἡ μεταξὺ ἀμφοῖν λίμνη καὶ τὰ ἕλη τὰ ἐκ τοῦ Ῥήνου διαχεόμενα. ἔστι δ' ἡ λίμνη τὴν μὲν περίμετρον σταδίων πλειόνων ἢ †τριακοσίων, δίαρμα δὲ ἐγγὺς διακοσίων. ἔχει δὲ

Inania prorsus sunt, quibus vulgatam tueri studet Voss. ad Melam III, 5, 8. — βαιτόριτος *ACl* βαιτόριδος *B* Cor. corr. 1. σύγγαμβρος *AC* σύγαμβρος *Bl*: ου, quod ceteris locis praebent codd., restituit Tzsch. — αἰγέστης codd. Σαιγέστης Tzsch. 4. ἐπόμπευσε mire h. l. positum; passivum hic quoque a Strabone scriptum fuisse crediderim. — λέβης *no*. — ἱερὸς *ACl*. 6. De scriptura Καθύλκων v. quae supra adnotavimus p. 291. Deinde καὶ quod parum commode praemittitur nomini Ἀμψάνων ortum videtur ex κ, quo supra auctum vidimus idem nomen: scribendum igitur erit Καθύλκων, Καμψανῶν. — βρουκτέρου *Agino*. — νουσίπων codd. edd. Οὐσιπίων scribendum esse censuit Cluv. (l. l. III, 12, 549; 19, 581), prob. Grosk., rectissime quod attinet nominis initium: de fine certi nihil affirmaverim. 7. χάττων om. *Aghi* χαττῶν *C*, asteriscis inclusit Cor. — χαττουταρίων *AB*. — Pro Λανδῶν nomine Cluv. l. l. coniecit Μαρσῶν, rectissime, ut opinor, ipsis literarum ductibus ΛΑΝΔΩΝ eo ducentibus: contra Marsos autem Germanicum tum maxime pugnasse docet Tac. Ann. II, 25. Infelix contra Groskurdii suspicio Λαγκοβάρδων. — σουβαττίων codd. edd. Τουβαντίων reposuit Cluv. l. l., quem ex parte sequi non dubitavi; de nominis terminatione nihil certius statuam: Tubantes nominantur a scriptoribus Latinis, Τούβαντοι a Ptolemaeo. 9. διὰ δυσκολίας *AC*. 17. τριακοσίων a Strabone scribi non potuisse sequentia docent, nec impro-

καὶ νῆσον, ᾗ ἐχρήσατο ὁρμητηρίῳ Τιβέριος ναυμαχῶν πρὸς Οὐινδολικούς. νοτιωτέρα δ' ἐστὶ τῶν τοῦ Ἴστρου πηγῶν καὶ A. 449 *αὕτη, †καὶ ὁ Ἑρκύνιος δρυμός, ὥστ' ἀνάγκη τῷ ἐκ τῆς Κελτικῆς ἐπὶ τὸν Ἑρκύνιον δρυμὸν ἰόντι πρῶτον μὲν διαπερᾶσαι τὴν λίμνην, ἔπειτα τὸν Ἴστρον, εἶτ' ἤδη δι' εὐπετεστέρων χω-* 5 *ρίων ἐπὶ τὸν δρυμὸν τὰς προβάσεις ποιεῖσθαι δι' ὀροπεδίων. ἡμερήσιον δ' ἀπὸ τῆς λίμνης προελθὼν ὁδὸν Τιβέριος εἶδε τὰς τοῦ Ἴστρου πηγάς. προσάπτονται δὲ τῆς λίμνης ἐπ' ὀλίγον μὲν οἱ Ῥαιτοί, τὸ δὲ πλέον Ἑλουήττιοι καὶ Οὐινδολικοὶ †καὶ ἡ Βοΐων ἐρημία. μέχρι Παννονίων πάντες, τὸ πλέον δ'* 10 *Ἑλουήττιοι καὶ Οὐινδολικοί, οἰκοῦσιν ὀροπέδια. Ῥαιτοὶ δὲ καὶ Νωρικοὶ μέχρι τῶν Ἀλπίων ὑπερβολῶν ἀνίσχουσι καὶ πρὸς τὴν Ἰταλίαν περινεύουσιν, οἱ μὲν Ἰνσούβροις συνάπτοντες, οἱ*

---

babiliter Velser. (v. Rer. August. comm. I, p. 186) coniecit *πεντακοσίων* s. *ἑξακοσίων*, ita ut *Φ* s. *X* et *T* inter se permutata esse videantur. 2. *ἰουνδολικοὺς ABCl Οὐινδελικοὺς* Tzsch. Cor. 3. Verba *καὶ ὁ Ἑρκύνιος δρυμὸς* sic a Strabone scribi non potuisse diu est animadversum: neque tamen probanda Cluverii coniectura (v. l. l. III, 47, p. 705) *νοτιωτέρα δ' ἐστὶν αὕτη καὶ τῶν τοῦ Ἴστρου πηγῶν καὶ τοῦ Ἑρκυνίου δρυμοῦ*, aut Groskurdii opinio lacunam ex more suo post *πηγῶν* statuentis, quam ita explet *ὧν κατ' ἴσον πως διέχει.* Crediderim potius verba illa ab interpolatore profecta esse, qui mancam putavit orationem post *καὶ αὕτη.* Eandem Lachmanni esse sententiam postea vidi in schedd. 5. *εἴπερ δεῖ δι' εὐπρεπεστέρων* Epit. 7. *ἴδεν A ἴδε C.* 9. *ῥετοὶ C.* — *οὐινδελίκοι C Οὐινδελικοὶ* Tzsch. Cor. 10. Boiorum desertum in lacus huius vicinia supra loco huic simillimo (IV, p. 193) non commemoratur, longeque potius ab ista regione abfuisse et ex iis patet, quae Strabo ipse tradit V, 213 et infra p. 313, et ex Plinio, qui (III, 27) Rhaetis iungi Noricos, Noricis deserta Boiorum docet. Inde recte suspicatur Cluv. (Germ. ant. p. 739) intercidisse h. l. nonnulla, in quibus Noricorum facta fuerit mentio: idque iis, quae mox de Noricis subiiciuntur, firmari videtur. Proposuit igitur ille haec: — *Οὐινδολικοί· ἔπειτά εἰσιν οἱ Νωρικοὶ καὶ ἡ Βοΐων ἐρημία μέχρι Παννονίων· πάντες τὸ πλέον κτλ.* Facile autem illa propter similem nominum terminationem omitti potuerunt. Hanc Cluv. sententiam sequitur Grosk., in supplendis tamen verbis, de quibus certi nihil statui potest, paululum ab eo recedens: addit praeterea *μὲν* post *πάντες.* Sed ne sic quidem satis commode fluit oratio. Praestat igitur cum Cas. post *ἐρημία* incidere. — *πάντας* om. *A.* 12. *Ἀλπείων* edd.

δὲ *Κάρνοις* καὶ τοῖς περὶ τὴν *Ἀκυληίαν* χωρίοις. ἔστι δὲ καὶ
ἄλλη ὕλη μεγάλη *Γαβρῆτα* ἐπὶ τάδε τῶν *Σοήβων*, ἐπέκεινα
δ' ὁ *Ἑρκύνιος* δρυμός· ἔχεται δὲ κἀκεῖνος ὑπ' αὐτῶν.

CAPUT II.

5 1. *Περὶ* δὲ *Κίμβρων* τὰ μὲν οὐκ εὖ λέγεται, τὰ δ' ἔχει πι-
θανότητας οὐ μετρίας. οὔτε γὰρ τὴν τοιαύτην αἰτίαν τοῦ πλά-
νητας γενέσθαι καὶ λῃστρικοὺς ἀποδέξαιτ' ἄν τις, ὅτι χερρό-
νησον οἰκοῦντες μεγάλῃ πλημμυρίδι ἐξελασθεῖεν ἐκ τῶν τόπων·
καὶ γὰρ νῦν ἔχουσι τὴν χώραν, ἣν εἶχον πρότερον, καὶ ἔπεμ- C. 293
10 ψαν τῷ *Σεβαστῷ* δῶρον τὸν ἱερώτατον παρ' αὐτοῖς λέβητα,
αἰτούμενοι φιλίαν καὶ ἀμνηστίαν τῶν ὑπηργμένων· τυχόντες δέ,
ὧν ἠξίουν, ἀπῆραν· γελοῖον δὲ τῷ φυσικῷ καὶ αἰωνίῳ πάθει,
δὶς ἑκάστης ἡμέρας συμβαίνοντι, προσοργισθέντας ἀπελθεῖν ἐκ
τοῦ τόπου. ἔοικε δὲ πλάσματι τὸ συμβῆναί ποτε ὑπερβάλλου-
15 σαν πλημμυρίδα· ἐπιτάσεις μὲν γὰρ καὶ ἀνέσεις δέχεται τετα-
γμένας δὲ καὶ περιοδιζούσας ὁ ὠκεανὸς ἐν τοῖς τοιούτοις πά-
θεσιν. οὐκ εὖ δ' οὐδὲ ὁ φήσας ὅπλα αἴρεσθαι πρὸς τὰς πλημ- A. 450
μυρίδας τοὺς *Κίμβρους*, οὐδ' ὅτι ἀφοβίαν οἱ *Κελτοὶ* ἀσκοῦν-
τες κατακλύζεσθαι τὰς οἰκίας ὑπομένουσιν, εἶτ' ἀνοικοδομοῦσι,
20 καὶ ὅτι πλείων αὐτοῖς συμβαίνει φθόρος ἐξ ὕδατος ἢ πολέμου,
ὅπερ *Ἔφορός* φησιν. ἡ γὰρ τάξις ἡ τῶν πλημμυρίδων καὶ τὸ
τὴν ἐπικλυζομένην χώραν εἶναι γνώριμον οὐκ ἔμελλε ταύτας
τὰς ἀτοπίας παρέξειν. δὶς γὰρ ἑκάστης ἡμέρας τούτου συμ-
βαίνοντος τὸ μηδ' ἅπαξ αἰσθάνεσθαι φυσικὴν οὖσαν τὴν πα-
25 λίρροιαν καὶ ἀβλαβῆ, καὶ οὐ μόνοις τούτοις συμβαίνουσαν,
ἀλλὰ τοῖς παρωκεανίταις πᾶσι, πῶς οὐκ ἀπίθανον; οὐδὲ *Κλεί-
ταρχος* εὖ· φησὶ γὰρ τοὺς ἱππέας ἰδόντας τὴν ἔφοδον τοῦ πε-
λάγους ἀφιππάσασθαι καὶ φεύγοντας ἐγγὺς γενέσθαι τοῦ πε-

---

2. *ἐπὶ τάδε*] *ἔπειτα δὲ τῶν* ald. *τὰ* ante *τῶν* add. Cas. 6. *οὐ* om. *n* Cor. — *οὔτε*] *οὐδὲ* Cor. 8. *ἐξελαθεῖεν* *C*(?)*ghno* Cor. 13. *παροργισθέντας* Xyl. *παρορμηθέντας* Cor. 14. *καὶ* ante *πλάσματι* add. Cor. Idem tamen scribi iubet in nott. *ἔοικέ τε.* 15. *πλημμυρίδα ὑπερβάλλουσαν* *BC*(??) edd. 16. *περιοριζούσας* codd. Tzsch. corr. 22. *ταύτας*] *τοιαύτας* Cor. 24. *αἰσθέσθαι* Cor. 28. *ἀφιππάσασθαι* *Bl.*

ρικαταληφθῆναι. οὔτε δὲ τοσούτῳ τάχει τὴν ἐπίβασιν ὁρμωμένην ἱστοροῦμεν, ἀλλὰ λεληθότως προσιοῦσαν τὴν θάλατταν· οὔτε τὸ καθ' ἡμέραν γιγνόμενον καὶ πᾶσιν ἔναυλον ἤδη ὂν τοῖς πλησιάζειν μέλλουσι, πρὶν ἢ θεάσασθαι, τοσοῦτον ἔμελλε παρέξεσθαι φόβον, ὥστε φεύγειν, ὡς ἂν εἰ ἐξ ἀδοκήτου προσέπεσε. 5

2. Ταῦτα δὲ δικαίως ἐπιτιμᾷ τοῖς συγγραφεῦσι Ποσειδώνιος καὶ οὐ κακῶς εἰκάζει, διότι λῃστρικοὶ ὄντες καὶ πλάνητες οἱ Κίμβροι καὶ μέχρι τῶν περὶ τὴν Μαιῶτιν ποιήσαιντο στρατείαν, ἀπ' ἐκείνων δὲ καὶ ἡ Κιμμέριος κληθείη βόσπορος, οἷον Κιμβρικός, Κιμμερίους τοὺς Κίμβρους ὀνομασάντων τῶν Ἑλλήνων. 10 φησὶ δὲ καὶ Βοΐους τὸν Ἑρκύνιον δρυμὸν οἰκεῖν πρότερον, τοὺς δὲ Κίμβρους ὁρμήσαντας ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, ἀποκρουσθέντας ὑπὸ τῶν Βοΐων ἐπὶ τὸν Ἴστρον καὶ τοὺς Σκορδίσκους Γαλάτας καταβῆναι, εἶτ' ἐπὶ Τευρίστας καὶ Ταυρίσκους, καὶ τούτους Γαλάτας, εἶτ' ἐπὶ Ἑλουηττίους, πολυχρύσους μὲν ἄνδρας, εἰρηναίους δέ· 15 (A. 451) ὁρῶντας δὲ τὸν ἐκ τῶν λῃστηρίων πλοῦτον, ὑπερβάλλοντα τοῦ παρ' ἑαυτοῖς, τοὺς Ἑλουηττίους ἐπαρθῆναι, μάλιστα δ' αὐτῶν Τιγυρηνούς τε καὶ Τωυγένους, (C. 294) ὥστε καὶ συνεξορμῆσαι. πάντες μέντοι κατελύθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, αὐτοί τε οἱ Κίμβροι καὶ οἱ συναράμενοι τούτοις, 20 οἱ μὲν ὑπερβαλόντες τὰς Ἄλπεις εἰς τὴν Ἰταλίαν, οἱ δ' ἔξω τῶν Ἄλπεων.

3. Ἔθος δέ τι τῶν Κίμβρων διηγοῦνται τοιοῦτον, ὅτι ταῖς γυναιξὶν αὐτῶν συστρατευούσαις παρηκολούθουν προμάντεις ἱέρειαι πολιότριχες, λευχείμονες, καρπασίνας ἐφαπτίδας ἐπιπεπορπημέναι, 25 ζῶσμα χαλκοῦν ἔχουσαι, γυμνόποδες· τοῖς οὖν αἰχμα-

---

1. ὁρωμένην codd. Cor. corr. ex Tyrwh. coni. 5. εἰ om. *C.* 6. ταῦτά τε δὴ scribendum esse suspicatur Cor. 7. ὅτι *kno* edd. 9. κληθεὶς codd. Corr. Tzsch. ex Cas. coni. 13. κορδίσκους *C.* 14. Ταυρίστας Tzsch Cor. ex Cas. sent., coll. p. 296: quod etiamsi non improbabile sit, certum tamen non est: nec magis quod Grosk. suspicatur post Intp. Gall. scribendum esse ἢ pro καί. 18. Τιγυρήνους codd., unde suspiceris Τιγυρίνους cum scriptoribus latinis scribendum esse; mox Τωυγενοὺς edd. quod supra IV, 183 exhibent etiam codd.; hic tamen gravant idem nomen: uterque igitur accentus eadem est auctoritate, nec qui praeferendus sit equidem statuerim. 20. τῶν om. *E.* 21. ὑπερβάλλοντες ald.

λώτοις διὰ τοῦ στρατοπέδου συνήντων ξιφήρεις. καταστέψασαι δ' αὐτοὺς ἦγον ἐπὶ κρατῆρα χαλκοῦν ὅσον ἀμφορέων εἴκοσι· εἶχον δὲ ἀναβάθραν, ἣν ἀναβᾶσα ὑπερπετὴς τοῦ λέβητος ἐλαιμοτόμει ἕκαστον μετεωρισθέντα· ἐκ δὲ τοῦ προχεομένου αἵματος εἰς τὸν κρατῆρα μαντείαν τινὰ ἐποιοῦντο· ἄλλαι δὲ διασχίσασαι ἐσπλάγχνευον ἀναφθεγγόμεναι νίκην τοῖς οἰκείοις. ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον τὰς βύρσας τὰς περιτεταμένας τοῖς γέρροις τῶν ἁρμαμαξῶν, ὥστ' ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαίσιον.

4. Τῶν δὲ Γερμανῶν, ὡς εἶπον, οἱ μὲν προσάρκτιοι παρήκουσι τῷ ὠκεανῷ. γνωρίζονται δ' ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ῥήνου λαβόντες τὴν ἀρχὴν μέχρι τοῦ Ἄλβιος. τούτων δ' εἰσὶ γνωριμώτατοι Σούγαμβροί τε καὶ Κίμβροι. τὰ δὲ πέραν τοῦ Ἄλβιος τὰ πρὸς τῷ ὠκεανῷ παντάπασιν ἄγνωστα ἡμῖν ἐστιν. οὔτε γὰρ τῶν προτέρων οὐδένα ἴσμεν τὸν παράπλουν τοῦτον πεποιημένον πρὸς τὰ ἑωθινὰ μέρη τὰ μέχρι τοῦ στόματος τῆς Κασπίας θαλάττης, οὔθ' οἱ Ῥωμαῖοί πω προῆλθον εἰς τὰ περαιτέρω τοῦ Ἄλβιος· ὡς δ' αὔτως οὐδὲ πεζῇ παρωδεύκασιν οὐδένες. ἀλλ' ὅτι μὲν κατὰ μῆκος ἰοῦσιν ἐπὶ τὴν ἕω τὰ κατὰ τὸν Βορυσθένη καὶ τὰ πρὸς βορρᾶν *μέρη* τοῦ Πόντου χωρία ἀπαντᾷ, δῆλον ἐκ τῶν κλιμάτων καὶ τῶν παραλλήλων διαστημάτων. τί δ' ἐστὶ πέραν τῆς Γερμανίας καὶ τί τῶν ἄλλων τῶν ἑξῆς, εἴτε Βαστάρνας χρὴ λέγειν, ὡς οἱ πλείους ὑπονοοῦσιν, εἴτ' ἄλλους μεταξὺ ἢ Ἰάζυγας ἢ Ῥωξολανοὺς ἤ τινας ἀλ- A. 452

---

1. καταστρέψασαι *ACl*. 3. ἀναβᾶσαι ὑπερπετεῖς — ἐλαιμοτόμουν Cor. parum probabiliter: de una enim h. l. agi muliere vel ex adiectivo ἕκαστον colligatur. Grosk. contra τὶς s. μία suspicatur excidisse: ac potuit aut illud facile post ὑπερπετής, aut hoc, quod praeferam, post ἥν. 9. παροικοῦσι suspicatur Cor. 13. ἐστιν om. *E*. 14. οὐδένας *BCE* edd., quod sane arridet propter sequentia. — παράπλουν sup. ερι pr. m. *E*. 15. πεποιημένους *Et* (ex corr.) edd. — τὰ post μέρη om. *C* Cor. 17. πεζοὶ *Cl*. 19. μέρη eiecit Cor. ex sent. Cas., quod quidem una cum χωρία ferri nullo modo potest: atque hoc si abesset, parum commode illud positum esset ante τοῦ Πόντου. Post Βορυσθένη inserendum esse fortasse μέρη suspicatur Grosk. 20. ἅπαντα codd. Tzsch. corr. ex coni. Cas. 22. οἱ πολλοὶ νομίζουσιν *E*, sed pr. m. add. in marg. ὡς οἱ πλείους ὑπονοοῦσιν. 23. εἴτ' ἄλλους μεταξὺ om. *C*. — ῥαξυλανοὺς *A* et in marg. pr. m add. ῥαξναλους

λους τῶν Ἀμαξοίκων οὐ ῥᾴδιον εἰπεῖν· οὐδ' εἰ μέχρι τοῦ ὠκεανοῦ παρήκουσι παρὰ πᾶν τὸ μῆκος, ἤ ἐστί τι ἀοίκητον ὑπὸ ψύχους ἢ ἄλλης αἰτίας, ἢ εἰ καὶ γένος ἀνθρώπων ἄλλο διαδέχεται μεταξὺ τῆς θαλάττης καὶ τῶν ἑῴων Γερμανῶν ἱδρυμένον. τοῦτο δὲ τὸ αὐτὸ ἀγνόημα καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν 5 ἐφεξῆς προσαρκτίων † ἔλεγεν. οὔτε γὰρ τοὺς Βαστάρνας οὔτε τοὺς Σαυρομάτας καὶ ἁπλῶς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου οἰκοῦντας ἴσμεν, οὔθ' ὁπόσον ἀπέχουσι τῆς Ἀτλαντικῆς θαλάττης, οὔτ' εἰ συνάπτουσιν αὐτῇ.

CAPUT III. 10

1. Τὸ δὲ νότιον μέρος τῆς Γερμανίας τὸ πέραν τοῦ Ἄλβιος τὸ μὲν συνεχὲς ἀκμὴν ὑπὸ τῶν Σοήβων κατέχεται· εἶτ' C. 295 εὐθὺς ἡ τῶν Γετῶν συνάπτει γῆ, κατ' ἀρχὰς μὲν στενή, παρατεταμένη τῷ Ἴστρῳ κατὰ τὸ νότιον μέρος, κατὰ δὲ τοὐναντίον τῇ παρωρείᾳ τοῦ Ἑρκυνίου δρυμοῦ, μέρος τι τῶν ὀρῶν καὶ 15 αὐτὴ κατέχουσα, εἶτα πλατύνεται πρὸς τὰς ἄρκτους μέχρι Τυρεγετῶν· τοὺς δὲ ἀκριβεῖς ὅρους οὐκ ἔχομεν φράζειν. διὰ δὲ τὴν ἄγνοιαν τῶν τόπων τούτων οἱ τὰ Ῥιπαῖα ὄρη καὶ τοὺς Ὑπερβορείους μυθοποιοῦντες λόγου ἠξίωνται, καὶ ἃ Πυθέας, ὁ Μασσαλιώτης, κατεψεύσατο † ταῦτα τῆς παρωκεανίτιδος, προ- 20

(s. acc.), idem hoc est in *l* ῥαξινάλνους *B* ῥαξανάλους *C*: cf. ad II, 114. — ἢ εἴ τινας *E*. 1. ἀμαξικῶν *C*. 2. παράπαν *BCl*(?) ald. παρ' ἅπαν Cor. — ἤ om. ald., εἰ scripsit Tzsch. parum commode: fortasse scribendum est ἢ εἰ ἔστι. 3. εἰ om. ald.; inde cum recepisset Tzsch., denuo om. Cor. 6. ἔλεγεν quod manifesto corruptum est multis coniecturis tentarunt VV. DD. ἐγένετο s. διέτεινεν proposuit Cas., λεκτέον Sbk., ἔτυχεν Tzsch., δεῖ λέγειν Grosk., omnes parum felices. Melius est quod scripsit Cor. [ὧν] ἔλεγον, sed hoc quoque et per se, et quia verbum desideramus ad ἀγνόημα referendum, verum non habeo: crediderim potius Strabonem scripsisse ἐπέχει, quod sensu certe est aptissimum (cf. Demosth. de cor. §. 253 Bekk.), nec multum abest a codd. scriptura. 7. τὸν πόντον *k* ex corr. Cor. 9. ἐν αὐτῇ ald. 15. παρορίᾳ *BCl*(?). 16. τυρρεγετῶν codd. Τυριγετῶν edd. cf. ad II, 118. 18. τούτων om. *E*. 20. τ' αὐτῷ *C* ταῦτα τὰ νο τοιαῦτα ald. πάντα Cor.: ταῦτα om. *E*, neque ego quid ea voce faciendum sit, satis video.

σχήματι χρώμενος τῇ περὶ τὰ οὐράνια καὶ τὰ μαθηματικὰ ἱστορίᾳ. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐάσθωσαν. οὐδὲ γὰρ εἴ τινα Σοφοκλῆς τραγῳδεῖ περὶ τῆς Ὠρειθυίας λέγων, ὡς ἀναρπαγεῖσα ὑπὸ Βορέου κομισθείη

5 *ὑπέρ τε πόντον πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονός*
νυκτός τε πηγὰς οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχάς
Φοίβου τε παλαιὸν κῆπον,

οὐδὲν ἂν εἴη πρὸς τὰ νῦν, ἀλλ' ἐατέον, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ Φαίδρῳ ὁ Σωκράτης. ἃ δὲ ἔκ τε τῆς παλαιᾶς ἱστορίας καὶ τῆς A. 453
10 *νῦν παρειλήφαμεν, ταῦτα λέγωμεν.*

2. *Οἱ τοίνυν Ἕλληνες τούς *τε* Γέτας Θρᾷκας ὑπελάμβανον· ᾤκουν δ' ἐφ' ἑκάτερα τοῦ Ἴστρου καὶ οὗτοι καὶ οἱ Μυσοί, Θρᾷκες ὄντες καὶ αὐτοί, καὶ οὓς νῦν Μοισοὺς καλοῦσιν· ἀφ' ὧν ὡρμήθησαν καὶ οἱ νῦν μεταξὺ Λυδῶν καὶ Φρυγῶν*
15 *καὶ Τρώων οἰκοῦντες Μυσοί. καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Φρύγες Βρίγες εἰσί, Θρᾴκιόν τι ἔθνος, καθάπερ καὶ Μυγδόνες καὶ Βέβρυκες καὶ Μαιδοβιθυνοὶ καὶ Βιθυνοὶ καὶ Θυνοι, δοκῶ δὲ καὶ τοὺς Μαριανδυνούς. οὗτοι μὲν οὖν τελέως ἐκλελοίπασι πάντες τὴν Εὐρώπην, οἱ δὲ Μυσοὶ συνέμειναν. καὶ Ὅμηρον [δὲ] ὀρθῶς*
20 *εἰκάζειν μοι δοκεῖ Ποσειδώνιος *δὲ* τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ Μυσοὺς κατονομάζειν (λέγω δὲ τοὺς ἐν τῇ Θρᾴκῃ), ὅταν φῇ·*

---

1. *τὰ* ante *μαθηματικὰ* om. ald. 2. *ἐκεῖνοι*] *ταῦτα E.* 3. *ὠριθυίας BC.* — *ὡς ἂν ἁρπαγεῖσα A.* 5. *πάντα* codd. Xyl. corr. 6. *τε ἀναπτύχας* codd. Cas. corr. 9. *τε* om. edd. 11. *τε* om. edd. 13. *μυσοὺς* codd. Tzsch. corr. ex Tyrwh. coni. ipsa re postulante. Infra quoque idem nomen corruptum est, Graecorum recentiorum pronunciatione propensa ad *οι* et *υ* confundenda. Qua de re vid. quae egregie disputat Ulrichs (*Reisen und Forschungen in Griechenland* c. X n. 19); cf. et supra ad V, 230 extr. 16. *οἱ* ante *Μυγδόνες* add. edd. *Μύγδονες* Cor., sed alterum accentum constanter tuentur codd. — *βέβρυγες A.* 17. *μεδοβιθυνοὶ* codd. Tzsch. corr. coll. Steph. s. v. *Μαιδοί.* — *καὶ Θῦνοι* om. *E.* 18. *μαριανδηνοὺς B.* 19. *δὲ* om. codd.: addere tamen solet Strabo in talibus, ac nescio an hinc traiectum sit, quod post *Ποσειδώνιος* male inserunt codd. 20. *ποσειδωνίῳ τε ο.* — *δὲ* om. *C.* edd. inde a Xyl. In marg. *A* h. l. pr. m add. *ἐξακουστέον τὸ δοκεῖ.*

αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ,
νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρῃκῶν καθορώμενος αἶαν
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων.

ἐπεὶ εἴ γε τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν Μυσοὺς δέχοιτό τις, ἀπηρτη-μένος ἂν εἴη ὁ λόγος. τὸ γὰρ ἀπὸ τῶν Τρώων τρέψαντα τὴν 5 ὅρασιν ἐπὶ τὴν Θρᾳκῶν γῆν συγκαταλέγειν ταύτῃ τὴν τῶν Μυ-σῶν, τῶν οὐ νόσφιν ὄντων, ἀλλ' ὁμόρων τῇ Τρῳάδι καὶ ὄπι-σθεν αὐτῆς ἱδρυμένων καὶ ἑκατέρωθεν, διειργομένων δ' ἀπὸ τῆς Θρᾴκης πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ, συγχέοντος ἂν εἴη τὰς ἠπεί-
A. 454 ρους καὶ ἅμα τῆς φράσεως οὐκ ἀκούοντος. τὸ γὰρ πάλιν τρέ- 10 πεν μάλιστα μέν ἐστιν εἰς τοὐπίσω· ὁ δ' ἀπὸ τῶν Τρώων με-ταφέρων τὴν ὄψιν ἐπὶ τοὺς †μὴ ὄπισθεν αὐτῶν ἢ ἐκ πλαγίων ὄντας προσωτέρω μὲν μεταφέρει, εἰς τοὐπίσω δ' οὐ πάνυ. καὶ
C. 296 τὸ ἐπιφερόμενον δ' αὐτοῦ τούτου μαρτύριον, ὅτι τοὺς Ἱππημολ-γοὺς καὶ Γαλακτοφάγους καὶ Ἀβίους συνῆψεν αὐτοῖς, οἵπερ 15 εἰσὶν οἱ ἁμάξοικοι Σκύθαι καὶ Σαρμάται. καὶ γὰρ νῦν ἀνα-μέμικται ταῦτα τὰ ἔθνη τοῖς Θρᾳξὶ καὶ τὰ Βασταρνικά, μᾶλ-λον μὲν τοῖς ἐκτὸς Ἴστρου, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐντός. τούτοις δὲ καὶ τὰ Κελτικά, οἵ τε Βόιοι καὶ Σκορδίσκοι καὶ Ταυρίσκοι. τοὺς δὲ Σκορδίσκους ἔνιοι Σκορδίστας καλοῦσι καὶ τοὺς Ταυ- 20 ρίσκους δὲ †Λιγυρίσκους καὶ Ταυρίστας φασί.

---

2. ὄσφιν *A* ὃ σφὶν (sic) *C*. 4. ἀπηρτιμένος *C*, inde Cor. in nott. ad Intp. Gall. scribendum esse suspicatur οὐκ ἀπηρτισμένος, quod probat Grosk. In editione autem sua intactam recte reliquit codicum scripturam, quamquam insolentius usurpatum esse illud verbum fatendum est. 7. ἐόντων codd. Cor. mutavit, quia haud facile intelligatur, cur ionicam formam posuerit Strabo in verbis, quae non sunt Homeri. 10. τρέπειν *C*(?) Cas. 12. μὴ falsum esse et ipsius sententiae connexus, et quae praecedunt satis ostendunt: videtur scriptum fuisse ᾗ. Mire nugatur Grosk. h. l. 14. δ' αὖ τοῦτο *AC* δ' αὐτοῦ τὸ *Bl*(?) δὲ τούτου Cor. Ante eum Cas. voluerat δ' αὖ τούτου. Verum vidit Grosk., quem sequi non dubitavi. 16. ἁμαξικοὶ *ABCl*. 20. σκορ-δίσκας codd. edd. Quam formam veram esse per se est parum probabile: apud Athenaeum igitur VI, 5 cum legatur οἱ Κορδισταί, idem hoc apud Strabonem scribendum esse Cas. censuit ad illum locum, in eo tantummodo non audiendus, quod σ putabat reiiciendum esse: Σκορδί-στας exhibent codd. infra p. 315. 21. λιγυρίσκους licet omnes codd.

3. *Λέγει δὲ τοὺς Μυσοὺς ὁ Ποσειδώνιος καὶ ἐμψύχων ἀπέχεσθαι κατ' εὐσέβειαν, διὰ δὲ τοῦτο καὶ θρεμμάτων· μέλιτι δὲ χρῆσθαι καὶ γάλακτι καὶ τυρῷ ζῶντας καθ' ἡσυχίαν, διὰ δὲ τοῦτο καλεῖσθαι θεοσεβεῖς τε καὶ καπνοβάτας· εἶναι δέ τινας τῶν Θρᾳκῶν, οἳ χωρὶς γυναικὸς ζῶσιν, οὓς Κτίστας καλεῖσθαι, ἀνιερῶσθαί τε διὰ τιμὴν καὶ μετὰ ἀδείας ζῆν· τούτους δὴ συλλήβδην ἅπαντας τὸν ποιητὴν εἰπεῖν ἀγαυοὺς Ἱππημολγούς, γλακτοφάγους ἀβίους τε, δικαιοτάτους ἀνθρώπους. ἀβίους δὲ προσαγορεύειν μάλιστα, ὅτι χωρὶς γυναικῶν, ἡγούμενον ἡμιτελῆ τινα βίον τὸν χῆρον, καθάπερ καὶ τὸν οἶκον ἡμιτελῆ τὸν Πρωτεσιλάου, διότι χῆρος· ἀγχεμάχους δὲ τοὺς Μυσούς, ὅτι ἀπόρθητοι, καθὰ οἱ ἀγαθοὶ πολεμισταί· δεῖν δὲ ἐν τῷ †δεκάτῳ ἐγγράφειν ἀντὶ τοῦ Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων [Μοισῶν τ' ἀγχεμάχων].* A. 455

4. *Τὸ μὲν οὖν τὴν γραφὴν κινεῖν ἐκ τοσούτων ἐτῶν εὐδοκιμήσασαν περιττὸν ἴσως. πολὺ γὰρ πιθανώτερον ὠνομάσθαι μὲν ἐξ ἀρχῆς Μυσούς, μετωνομάσθαι δὲ καὶ νῦν. τοὺς ἀβίους δὲ τοὺς χήρους [οὐ] μᾶλλον ἢ τοὺς ἀνεστίους καὶ τοὺς ἁμαξ-*

---

habeant, haud dubie corruptum est, sed paulo audacius Cor. mutavit in *Τυρίσκους*, quae forma nullo alio loco invenitur: verum contra iudico, quod in marg. *A* pr. m. additum est, *Τευρίσκους*. Similiter *Τευρίστας* supra p. 293 a Posidonio vidimus commemoratos. Ptolemaeus quoque III, 8 in Dacia habet *Τευρίσκους*, ab his quidem diversos. Apud Steph. legimus ab Eratosthene eos *Τερίσκους* appellatos fuisse *διὰ τοῦ ε*: ubi fortasse itidem scriptum fuit *Τευρίσκους*. 3. Ad hunc fere locum in marg. *A* pr. m. adnotata sunt haec: *τοὺς πιλοφόρους γέτας, ὡς ἄλλοι τέ φασι καὶ* (in cod. *ἢ*) *κρίτων ἐν τοῖς γετικοῖς*. 4. *καπνοβάτας* et mox *κτίστας* coniecturis frustra tentarunt VV. DD.: cf. p. 297 et Eust. ad Il. *N*, 4 p. 916 R. 9. *ἡγούμενος Bl ἡγούμενοι AC* Cor. corr. 12. *καθὸ* Gem. Cor. — *καὶ* ante *οἱ* add. edd. — *οἱ* om. Gem. Cor. — *δεῖ C*. 13. *τρισκαιδεκάτῳ* Cor. recte haud dubie: leguntur enim illi versus initio cantus decimi tertii. Ortus autem esse videtur error ille ex nota numerali *ΙΓ* male intellecta, cuius altera pars ad verbum *γράφειν* relatum scripturae *ἐγγράφειν* ansam dedit falsae et ipsi. — *Μοισῶν τ' ἀγχεμάχων* Cor. add. ante *ἀντὶ*, sed malui loco ponere, quo cur neglecta sint apertior est causa. 17. *καὶ*] *Μοισοὺς* Cor. paulo audacius: videtur potius scribendum *ὡς νῦν*. 18. *οὐ* om. codd. Tzsch. add. ex coni. Cas. Quod cur omissum sit apparet.

5. Λέγεται γάρ τινα τῶν Γετῶν, ὄνομα Ζάμολξιν, δο
λεῦσαι Πυθαγόρᾳ, καί τινα τῶν οὐρανίων παρ' ἐκείνου μ
θεῖν, τὰ δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίων, πλανηθέντα καὶ μέχρι δεῦρ
ἐπανελθόντα δ' εἰς τὴν οἰκείαν σπουδασθῆναι παρὰ τοῖς ἡγ
μόσι καὶ τῷ ἔθνει, προλέγοντα τὰς ἐπισημασίας· τελευτῶν
δὲ πεῖσαι τὸν βασιλέα κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς αὐτὸν λαβεῖν, ὡ
τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἐξαγγέλλειν ἱκανόν· καὶ κατ' ἀρχὰς μ
ἱερέα κατασταθῆναι τοῦ μάλιστα τιμωμένου παρ' αὐτοῖς θεο
C. 298 μετὰ ταῦτα δὲ καὶ Θεὸν προσαγορευθῆναι, καὶ καταλαβόν
A. 457 ἀντρῶδές τι χωρίον ἄβατον τοῖς ἄλλοις ἐνταῦθα διαιτᾶσθα
σπάνιον ἐντυγχάνοντα τοῖς ἐκτός, πλὴν τοῦ βασιλέως καὶ τῶ
θεραπόντων· συμπράττειν δὲ τὸν βασιλέα, ὁρῶντα τοὺς ἀ
θρώπους προσέχοντας ἑαυτῷ πολὺ πλέον ἢ πρότερον, ὡς ἐ
φέροντι τὰ προστάγματα κατὰ συμβουλὴν θεῶν. τουτὶ δὲ τ
ἔθος διέτεινεν ἄχρι καὶ εἰς ἡμᾶς, ἀεί τινος εὑρισκομένου το
ούτου τὸ ἦθος, ὃς τῷ μὲν βασιλεῖ σύμβουλος ὑπῆρχε, παρ
δὲ τοῖς Γέταις ὠνομάζετο Θεός· καὶ τὸ ὄρος ὑπελήφθη ἱερό
καὶ προσαγορεύουσιν οὕτως· ὄνομα δ' αὐτῷ Κωγαίονον, ὁμ
νυμον τῷ παραρρέοντι ποταμῷ. καὶ δὴ ὅτε Βυρεβίστας ἦρ
τῶν Γετῶν, ἐφ' ὃν ἤδη παρεσκευάσατο Καῖσαρ ὁ Θεὸς στρ
τεύειν, Δεκαίνεος εἶχε ταύτην τὴν τιμήν· καί πως τὸ τῶν ἐ
ψύχων ἀπέχεσθαι Πυθαγόρειον τοῦ Ζαμόλξιος ἔμεινε παρ
δοθέν.

---

1. ζάλμοξιν *C*. 2. ἐκείνῳ *AB*. 4. οἰκίαν ald. 7. ἐξα
γέλλειν *C*. — καὶ om. ald. 14. τοῦτο Xyl. 15. τοιούτου πα
αὐτοῖς Pleth. 17. ὑπελείφθη codd. 18. κωγαίωνον edd. 1
βυρβίστας *C* Βοιρεβίστας Cor. atque ita effertur hoc nomen p. 30
304, sed XVI p. 762 υ denuo exhibent codd. Neutri concinit Jorna
des de reb. Get. c. XI, ubi leguntur haec: „Dehinc regnante in G
this Sitalco Boroista, Diceneus venit in Gothiam, quo tempore Sy
potitus est principatu: quem Diceneum suscipiens Boroista dedit
paene regiam potestatem." Ad alteram formam defendendam hoc a
ferri possit, quod saepius οι in codicibus Strabonis vidimus in υ corr
ptum (v. ad p. 295), quam υ in οι. Sed hoc quidem incertum. 2
δεκαίνεως *A*; αι in hoc nomine codd. servant etiam p. 304: sed Δεκ
νεος praebent XVI p. 762, neque in Jornande quidquam est auxilii
verum definiendum. 22. πυθαγόριον *A*. — ὑπὸ ante τοῦ add. I

6. *Τοιαῦτα μὲν οὖν [οὐ] κακῶς ἄν τις διαποροίη περὶ τῶν κειμένων παρὰ τῷ ποιητῇ, περί τε Μυσῶν καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν· ἃ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ Περὶ νεῶν προοιμιαζόμενος εἴρηκεν, ἥκιστα λέγοιτ' ἄν. ἐπαινεῖ γὰρ Ἐρα-* 5 *τοσθένους ἀπόφασιν, ὅτι φησὶν ἐκεῖνος καὶ Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιοὺς τὰ μὲν Ἑλληνικὰ εἰδέναι, τῶν δὲ πόρρω πολλὴν ἔχειν ἀπειρίαν, ἀπείρους μὲν μακρῶν ὁδῶν ὄντας, ἀπείρους δὲ τοῦ ναυτίλλεσθαι. συνηγορῶν δὲ τούτοις Ὅμηρόν φησι τὴν μὲν Αὐλίδα καλεῖν πετρήεσσαν, ὥσπερ καὶ ἔστι, πο-* 10 *λύκνημον δὲ τὸν Ἐτεωνόν, πολυτρήρωνα δὲ τὴν Θίσβην, ποιήεντα δὲ τὸν Ἁλίαρτον· τὰ δ' ἄποθεν οὔτ' αὐτὸν εἰδέναι οὔτε τοὺς ἄλλους. ποταμῶν γοῦν περὶ τετταράκοντα ῥεόντων εἰς τὸν Πόντον, μηδὲ τῶν ἐνδοξοτάτων μηδενὸς μεμνῆσθαι, οἷον Ἴστρου, Ταναΐδος, Βορυσθένους, Ὑπάνιος, Φάσιδος, Θερμώ-* 15 *δοντος, Ἅλυος· ἔτι δὲ Σκυθῶν μὲν μὴ μεμνῆσθαι, πλάττειν δὲ ἀγαυούς τινας Ἱππημολγοὺς καὶ Γαλακτοφάγους Ἀβίους τε. Παφλαγόνας τε τοὺς ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἱστορηκέναι παρὰ τῶν* A. 458 *πεζῇ τοῖς τόποις πλησιασάντων, τὴν παραλίαν δὲ ἀγνοεῖν· καὶ εἰκότως γε. ἄπλουν γὰρ εἶναι τότε τὴν θάλατταν ταύτην, καὶ* 20 *καλεῖσθαι Ἄξενον διὰ τὸ δυσχείμερον καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν περιοικούντων ἐθνῶν, καὶ μάλιστα τῶν Σκυθικῶν, ξενοθυτούντων καὶ σαρκοφαγούντων καὶ τοῖς κρανίοις ἐκπώμασι χρωμένων· ὕστερον δ' Εὔξεινον κεκλῆσθαι, τῶν Ἰώνων ἐν τῇ πα-* C. 299 *ραλίᾳ πόλεις κτισάντων· ὁμοίως δ' ἀγνοεῖν καὶ τὰ περὶ Αἴγυ-* 25 *πτον καὶ Λιβύην, οἷον τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νείλου καὶ προσ-*

Cor. Idem voluerat Cas. atque expressit Guar.: ab Zamolxi traditis. Nec improbabile est praepositionem neglectam esse ob literarum vicinarum similitudinem. 1. *τοιαῦτα*] *ταῦτα* Cor. — *οὐ* om. codd. Cor. add. Ante eum Xyl. *οὖν* mutaverat in *οὐ* minus commode. — *καλῶς l*, idque rec. Cas. Altera tamen scriptura et auctoritate codicum et sensu magis commendatur. — *τι C.* — *διαπορῴη AC.* 3. *ἐν — προοιμιαζόμενος* om. *l.* 5. *τοὺς* om. ald. 8. *συνηγορῶν καὶ B* et *συνηγορειῶν δὲ* ex corr., *συνηγορεῖν no.* 15. *πλάττειν*] *πάντας* codd. Cor. corr. ex Villebrunii coni. coll. p. 300 et 308. 17. *μὲν* ante *ἐν* add. Cor. 21. *σκυθῶν* ald. 23. *κεκλῆσθαι* om. *E.* 24. *πόλις B.*

χώσεις τοῦ πελάγους, ὧν οὐδαμοῦ μεμνῆσθαι, οὐδὲ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ τῆς Αἰγυπτίας θαλάττης, οὐδὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ τὸν ὠκεανόν, εἰ μὴ Ζήνωνι τῷ φιλοσόφῳ προσεκτέον γράφοντι·

Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην καὶ Σιδονίους Ἄραβάς τε. 5

οὐ θαυμαστὸν δ' εἶναι περὶ Ὁμήρου· καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέρους ἐκείνου πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν· Ἡσίοδον μὲν Ἡμίκυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους, Ἀλκμᾶνα δὲ Στεγανόποδας, Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθάλμους καὶ Μονομμάτους, *ἐν τῷ Προμηθεῖ φασι,* καὶ 10 ἄλλα μυρία. ἀπὸ δὲ τούτων ἐπὶ τοὺς συγγραφέας βαδίζει Ῥιπαῖα ὄρη λέγοντας καὶ τὸ Ὠγύιον ὄρος καὶ τὴν τῶν Γοργόνων καὶ Ἑσπερίδων κατοικίαν καὶ τὴν παρὰ Θεοπόμπῳ Με-

A. 459 ροπίδα γῆν, παρ' Ἑκαταίῳ δὲ Κιμμερίδα πόλιν, παρ' Εὐημέρῳ δὲ τὴν Παγχαίαν γῆν, παρ' Ἀριστοτέλει δὲ ποταμίους λίθους 15 ἐξ ἄμμου, ἐκ δὲ τῶν ὄμβρων τήκεσθαι· ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Διονύσου πόλιν εἶναι, ταύτην δ' οὐκ ἐνδέχεσθαι δὶς τὸν αὐτὸν ἐξευρεῖν. ἐπιτιμᾷ δὲ καὶ τοῖς περὶ Σικελίαν τὴν πλάνην λέγουσι καθ' Ὅμηρον τὴν Ὀδυσσέως· εἰ γάρ, αὖ χρῆναι τὴν μὲν πλάνην ἐκεῖ γεγονέναι φάσκειν, τὸν δὲ ποιητὴν ἐξωκεανικέναι 20 μυθολογίας χάριν· καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις συγγνώμην εἶναι, Καλλιμάχῳ δὲ μὴ πάνυ, μεταποιουμένῳ γε γραμματικῆς· ὃς τὴν μὲν Γαῦδον Καλυψοῦς νῆσόν φησι, τὴν δὲ Κόρκυραν Σχερίαν· ἄλλους δ' αἰτιᾶται ψεύσασθαι περὶ Γερήνων καὶ τοῦ Ἀκακησίου καὶ Δήμου ἐν Ἰθάκῃ, Πελεθρονίου δ' ἐν Πηλίῳ, Γλαυκωπίου 25

---

6. Huc referenda, quae in marg. *A* pr. m. paulo superius adnotata sunt: X ὅτι μεταγενέστερος ὁμήρου ἡσίοδος, ὃ μὴ βούλεται νικόλαος δαμασκηνὸς ἐν τῇ ἀρχαιολογίᾳ αὐτοῦ, καὶ ταῦτα ἰσόχρονος ὢν τοῦ παρόντος γεωγράφου στράβωνος. 10. ἐν — φασι om. *o*(?) Cor., ac Strabonis non esse Heyn. ante eum suspicatus erat ad Apollod. p. 1106. Ex margine sine dubio huc illata sunt. — φασι om. *n* φησι ald. 11. ῥειπέα *AC* ῥιπέα *B*. 13. ὠγύιν *C* ὤγυεν *l* ὠγύγιον *ik* Cor. Idem Heyn. ad Apollod. p. 1105 tacite dedit, et Xylander expresserat. 15. παγχίαν codd. Xyl. corr. 18. ἐπιτεῖναι codd. ἐπιτείνει Xyl. nullo sensu: Cor. corr. ex Cas. coni.: cf. I, 44. 19. αὖ] ἂν Cor. 22. γε] τε codd. Cas. corr. 24. γερρηνων (sic) *A* γερρήνων *BCl* Tzsch. corr.

δ' ἐν Ἀθήναις. τούτοις δὲ μικρά τινα προσθεὶς τοιαῦτα παύεται, τὰ πλεῖστα μετενέγκας παρὰ τοῦ Ἐρατοσθένους, ὡς καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, οὐκ εὖ εἰρημένα. τὸ μὲν γὰρ τοὺς ὕστερον ἐμπειροτέρους γεγονέναι τῶν πάλαι *τὰ* περὶ τὰ τοιαῦτα
5 καὶ Ἐρατοσθένει καὶ τούτῳ δοτέον· τὸ δ' οὕτω πέρα τοῦ μετρίου προάγειν, καὶ μάλιστα ἐφ' Ὁμήρου, δοκεῖ μοι κἂν ἐπιπλῆξαί τις δικαίως, καὶ τοὐναντίον εἰπεῖν, ὡς περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν αὐτοί, περὶ τούτων τῷ ποιητῇ προφέρουσι. τὰ μὲν οὖν C. 300
ἄλλα ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα οἰκείας μνήμης τυγχάνει, τὰ δ' ἐν
10 τοῖς καθόλου.

7. Νυνὶ δὲ περὶ Θρᾳκῶν ἐλέγομεν, A. 460

Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν,

Γλακτοφάγων Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων,

βουλόμενοι συγκρῖναι τά τε ὑφ' ἡμῶν καὶ τὰ ὑπὸ Ποσειδωνίου
15 λεχθέντα καὶ τὰ ὑπὸ τούτων· πρότερον δ' ὅτι τὴν ἐπιχείρησιν ὑπεναντίαν τοῖς προτεθεῖσι πεποίηνται. προὔθεντο μὲν γὰρ διδάξαι, διότι τῶν πόρρω τῆς Ἑλλάδος πλείων ἦν ἄγνοια τοῖς πρεσβυτέροις ἢ τοῖς νεωτέροις· ἔδειξαν δὲ τἀναντία, καὶ οὐ [κατὰ] τὰ πόρρω μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι. ἀλλ',
20 ὡς ἔφην, τὰ ἄλλα μὲν ὑπερκείσθω, τὰ δὲ νῦν σκοπῶμεν. Σκυθῶν μὲν γὰρ [μὴ] μεμνῆσθαι κατ' ἄγνοιάν φασι, μηδὲ τῆς περὶ τοὺς ξένους ὠμότητος αὐτῶν, καταθυόντων καὶ σαρκοφαγούντων καὶ τοῖς κρανίοις ἐκπώμασι χρωμένων, δι' οὓς Ἄξενος ὠνομάζετο ὁ πόντος, πλάττειν δ' ἀγαυούς τινας Ἱππημολγούς,
25 Γαλακτοφάγους Ἀβίους τε, δικαιοτάτους ἀνθρώπους, τοὺς οὐδαμοῦ γῆς ὄντας. πῶς οὖν Ἄξενον ὠνόμαζον, εἰ μὴ ᾔδεισαν

---

1. τινα] τι *ABCl* τινα *no*, unde rec. Cas. 3. ἐμνήσθημεν] εἰρήκαμεν *no*. 4. τὰ om. edd. 5. πέραν *k* ald., unde Cor. rec., postquam Cas. recte mutaverat. 9. τυγχάνοι *AB*. 13. γαλακτοφάγων *AB*. 15. πρότερον h. l. non convenire Strabonis sententiae Grosk. existimans προσθετέον reponendum censet, quod neque necessarium, neque commodum est. Respiciunt haec, ut opinor, ea quae disputavit supra 1 c. 2. 17. ὅτι *B* edd. 18. ἔδειξε codd. Xyl. corr. 19. κατὰ om. codd. edd. Addendum esse vidit Grosk. — τὰ ante ἐν om. *A*. 21. μὴ om. *ACl*. Legitur in *B* (additum haud dubie sec. m.) *knot*: cf. p. 298. — τῆς] τοὺς *C*. 24. πλάττει codd. Xyl. corr.

τὴν ἀγριότητα, μηδ' αὐτοὺς τοὺς μάλιστα τοιούτους; οὗτοι δ' εἰσὶ δήπου οἱ Σκύθαι. πρότερον δ' οὐδ' Ἱππημολγοὶ ἦσαν οἱ ἐπέκεινα τῶν Μυσῶν καὶ Θρᾳκῶν καὶ Γετῶν, οὐδὲ Γαλακτοφάγοι καὶ Ἄβιοι; ἀλλὰ καὶ νῦν εἰσιν Ἁμάξοικοι καὶ Νομάδες καλούμενοι, ζῶντες ἀπὸ θρεμμάτων καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ, καὶ μάλιστα ἱππείου, θησαυρισμὸν δ' οὐκ εἰδότες οὐδὲ καπηλείαν, πλὴν ἢ φόρτον ἀντὶ φόρτου. πῶς οὖν ἠγνόει τοὺς Σκύθας ὁ ποιητής, Ἱππημολγοὺς καὶ Γαλακτοφάγους τινὰς προσαγορεύων; ὅτι γὰρ οἱ τότε τούτους Ἱππημολγοὺς ἐκάλουν, καὶ Ἡσίοδος μάρτυς ἐν τοῖς ὑπ' Ἐρατοσθένους παρατεθεῖσιν 10 *ἔπεσιν·*

Αἰθίοπάς τε Λίγυς τε ἰδὲ Σκύθας ἱππημολγούς.

τί δὲ θαυμαστόν, εἰ διὰ τὸ πλεονάζειν παρ' ἡμῖν τὴν περὶ τὰ συμβόλαια ἀδικίαν, δικαιοτάτους εἶπεν †ἀγαυοὺς τοὺς ἥκιστα ἐν τοῖς συμβολαίοις καὶ τῷ ἀργυρισμῷ ζῶντας, ἀλλὰ καὶ κοινὰ 15
A. 461 *κεκτημένους πάντα πλὴν ξίφους καὶ ποτηρίου, ἐν δὲ τοῖς πρῶτον τὰς γυναῖκας Πλατωνικῶς ἔχοντας κοινὰς καὶ τέκνα. καὶ Αἰσχύλος δ' ἐμφαίνει συνηγορῶν τῷ ποιητῇ, φήσας περὶ τῶν Σκυθῶν,*

C. 301 *ἀλλ' ἱππάκης βρωτῆρες εὔνομοι Σκύθαι.* 20

αὕτη δ' ἡ ὑπόληψις καὶ νῦν ἔτι συμμένει παρὰ τοῖς Ἕλλησιν·

---

2. *πότερον* scribendum esse recte, ut opinor, suspicatur Cor. in nott. 4. *εἰσιν* om. *Bl.* 10. *ὑπὲρ* *Alkno* (idem in *BC* legi arbitror) ald.; Xyl. corr. 12. *λιγυστὶ δὲ* codd. *Αἴβυάς τ' ἠδὲ* Cor. omisso *τε* post *Αἰθίοπας*, quod alii quoque iniuria eiiciendum censuerunt: neque rectius *Λίβυας* scriptum est, quod ante Coraem Clericus, Heynius aliique proposuerant; vid. Naek. de Choerilo p. 124 et Grosk. ad h. l. 13. *παρ' ἡμῖν τὰ συμβόλαια καὶ τὴν περὶ αὐτὰ ἀδικίαν* *knot* marg. *B* (in hoc praefixo *ἄλλως*) edd. 14. *καὶ* ante *ἀγαύους* add. Cor., sed ne sic quidem magnopere placet h. l. id adiectivum: exspectares potius *ἀνθρώπους*. 15. *καὶ* ante *κοινὰ* ast. inclusit Cor. 16. *τοῖς*] *τούτοις* *kno* marg. *B*, ubi sec. m. add. *ἐν δὲ τούτοις πρῶτον καὶ τὰς γυναῖκας*. — *πρώτοις* *B*. 17. *καὶ* ante *τὰς* add. *kno* marg. *B* (sec. m.) edd. — *τὰ* ante *τέκνα*, quod ab ald. propagatum Cas. uncis incluserat, Tzsch. eiecerat, restituit Cor.; Eust. contra haec verba ad Il. *N*, 5 p. 916 R. afferens articulum etiam ante *γυναῖκας* omisit: cf. p. 302 extr. 21. *δ' ἡ*] *δὴ* codd. Cor. corr.

ἁπλουστάτους τε γὰρ αὐτοὺς νομίζομεν καὶ ἥκιστα κακεντρε-
χεῖς εὐτελεστέρους τε πολὺ ἡμῶν καὶ αὐταρκεστέρους· καίτοι
ὅ γε καθ' ἡμᾶς βίος εἰς πάντας σχεδόν τι διατέτακε τὴν πρὸς
τὸ χεῖρον μεταβολήν, τρυφὴν καὶ ἡδονὰς καὶ κακοτεχνίας εἰς
5 πλεονεξίας μυρίας πρὸς ταῦτ' εἰσάγων. πολὺ οὖν τῆς τοιαύ-
της κακίας καὶ εἰς τοὺς βαρβάρους ἐμπέπτωκε τούς τε ἄλλους
καὶ τοὺς Νομάδας. καὶ γὰρ θαλάττης ἁψάμενοι χείρους γε-
γόνασι, λῃστεύοντες καὶ ξενοκτονοῦντες, καὶ ἐπιπλεκόμενοι πολ-
λοῖς μεταλαμβάνουσι τῆς ἐκείνων πολυτελείας καὶ καπηλείας·
10 ἃ δοκεῖ μὲν εἰς ἡμερότητα συντείνειν, διαφθείρει δὲ τὰ ἤθη
καὶ ποικιλίαν ἀντὶ τῆς ἁπλότητος τῆς ἄρτι λεχθείσης εἰσάγει.

8. Οἱ μέντοι πρὸ ἡμῶν, καὶ μάλιστα οἱ ἐγγὺς τοῖς Ὁμή-
ρου χρόνοις, τοιοῦτοί τινες ἦσαν καὶ ὑπελαμβάνοντο παρὰ τοῖς
Ἕλλησιν, ὁποίους Ὅμηρός φησιν. ὅρα δὲ ἃ λέγει Ἡρόδοτος
15 περὶ τοῦ τῶν Σκυθῶν βασιλέως, ἐφ' ὃν ἐστράτευσε Δαρεῖος,
καὶ τὰ ἀπεσταλμένα παρ' αὐτοῦ. ὅρα δὲ καὶ ἃ λέγει Χρύσιπ-
πος περὶ τῶν τοῦ Βοσπόρου βασιλέων τῶν περὶ Λεύκωνα. πλή-
ρεις δὲ καὶ αἱ Περσικαὶ ἐπιστολαὶ τῆς ἁπλότητος, ἧς λέγω,
καὶ τὰ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων καὶ Βαβυλωνίων καὶ Ἰνδῶν ἀπο-
20 μνημονευόμενα. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ Ἀνάχαρσις καὶ Ἄβαρις
καί τινες ἄλλοι τοιοῦτοι παρὰ τοῖς Ἕλλησι εὐδοκίμουν, ὅτι A. 462
ἐθνικόν τινα χαρακτῆρα ἐπέφαινον εὐκολίας καὶ λιτότητος καὶ
δικαιοσύνης. καὶ τί δεῖ τοὺς πάλαι λέγειν; Ἀλέξανδρος γὰρ
ὁ Φιλίππου κατὰ τὴν ἐπὶ Θρᾷκας τοὺς ὑπὲρ τοῦ Αἵμου στρα-
25 τείαν ἐμβαλὼν εἰς Τριβαλλούς, ὁρῶν μέχρι τοῦ Ἴστρου καθή-
κοντας καὶ τῆς ἐν αὐτῷ νήσου Πεύκης, τὰ πέραν δὲ Γέτας

---

2. καίτοιγε ὅ γε C. 4. καὶ pro εἰς scribendum esse haud male suspicatur Cor. in nott.: ita similiter infra p. 312 coniunguntur ἀδικίαι καὶ πλεονεξίαι. Ferri tamen potest codicum scriptura. 5. πρὸς ταῦτ' ast. inclusit Cor. 15. ἐστρατοπέδευσε l. 17. Σάτυρον καὶ ante Λεύκωνα add. Cor. „exemplum Casauboni secutus, qui suspicatus fuerat τῶν περὶ Σέλευκον καὶ Λεύκωνα, propterea quod in ald. legitur τῶν περὶ Σελεύκωνα. 20. ὁ om. Cor. 21. τοιοῦτοι post Ἕλλησιν collocat ald. 22. λειότητος ABCl τελειότητος g ald. λιτότητος Tzsch. recepit ex Cas. coni.: idem legisse videtur in codice suo Epitomes auctor, qui hunc locum retulit in brevius contractum.

ἔχοντας, ἀφῖχθαι λέγεται μέχρι δεῦρο, καὶ ἐς μὲν τὴν νῆσον ἀποβῆναι μὴ δύνασθαι σπάνει πλοίων· ἐκεῖσε γὰρ καταφυγόντα τὸν τῶν Τριβαλλῶν βασιλέα Σύρμον ἀντισχεῖν πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν· εἰς δὲ τοὺς Γέτας διαβάντα ἑλεῖν αὐτῶν πόλιν καὶ ἀναστρέψαι διὰ ταχέων εἰς τὴν οἰκείαν, λαβόντα δῶρα 5 [παρὰ] τῶν ἐθνῶν καὶ παρὰ τοῦ Σύρμου. φησὶ δὲ Πτολεμαῖος ὁ Λάγου κατὰ ταύτην τὴν στρατείαν συμμῖξαι τῷ Ἀλεξάνδρῳ Κελτοὺς τοὺς περὶ τὸν Ἀδρίαν φιλίας καὶ ξενίας χάC. 302 ριν, δεξάμενον δὲ αὐτοὺς φιλοφρόνως τὸν βασιλέα ἐρέσθαι παρὰ πότον, τί μάλιστα εἴη, ὃ φοβοῖντο, νομίζοντα αὐτὸν 10 ἐρεῖν· αὐτοὺς δ' ἀποκρίνασθαι, ὅτι οὐδένα, πλὴν εἰ ἄρα μὴ ὁ οὐρανὸς αὐτοῖς ἐπιπέσοι, φιλίαν γε μὴν ἀνδρὸς τοιούτου περὶ παντὸς τίθεσθαι. ταῦτα δὲ ἁπλότητος τῆς τῶν βαρβάρων ἐστὶ σημεῖα, τοῦ τε μὴ συγχωρήσαντος μὲν τὴν ἀπόβασιν τὴν εἰς τὴν νῆσον, δῶρα δὲ πέμψαντος καὶ συνθεμένου φιλίαν, 15 καὶ τῶν φοβεῖσθαι μὲν οὐδένα φαμένων, φιλίαν δὲ περὶ παντὸς τίθεσθαι μεγάλων ἀνδρῶν. ὅ τε Δρομιχαίτης κατὰ τοὺς A. 463 διαδόχους ἦν τοὺς Ἀλεξάνδρου Γετῶν βασιλεύς· ἐκεῖνος τοίνυν λαβὼν ζωγρίᾳ Λυσίμαχον ἐπιστρατεύσαντα αὐτῷ, δείξας τὴν πενίαν τήν τε ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἔθνους, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν 20 αὐτάρκειαν, ἐκέλευσε τοῖς τοιούτοις μὴ πολεμεῖν, ἀλλὰ φίλοις χρῆσθαι· ταῦτα δ' εἰπών, ξενίσας καὶ συνθέμενος φιλίαν, ἀπέλυσεν αὐτόν. †καὶ Πλάτων δὲ ἐν τῇ Πολιτείᾳ τὴν θάλατταν

---

4. τὴν ante αὐτῶν add. edd. αὐτῶν τὴν πόλιν no. 5. οἰκίαν B. 6. παρὰ ante τῶν ἐθνῶν om. codd. Cor. add. 10. τὸν ante πότον add. ald. 11. ἀποκρίνεσθαι AC. — οὐδὲν scribendum esse censet Grosk. haud iniuria: id enim requiri videtur et iis quae praecedunt, et quae proxime sequuntur. Neque ea, quae mox subiiciuntur, masculinum tuentur. — πλὴν] πρὶν B πλὴν om. no ald. 15. τὴν ante εἰς om. Cas. 17. δρομηχέτης Epit. 18. τοὺς] τοῦ edd. inde a [illegible]. Ceterum suspecta sunt verba τοὺς Ἀλεξάνδρου, incommodissime inter ἦν et Γετῶν interiecta. Vulgo notum est τοὺς διαδόχους saepe significare Alexandri successores: v. Diod. I, 3 ibique Wessel. Iidem appellantur οἱ διαδεξάμενοι a Polybio IX, 34 extr. XVII, 3: cf. infra XV, 736. 23. Verba καὶ Πλάτων — ἐπ' αὐτῇ, ab hoc loco prorsus aliena, Grosk. transtulit ad finem § proximi superioris. Quin etiam suspicari possis non Strabonis haec esse, sed a docto quodam lectore, cui similia debentur

ὡς πονηροδιδάσκαλον φεύγειν οἴεται δεῖν ὅτι προσφιλέστατα τοὺς εὖ πολιτευσομένους καὶ μὴ οἰκεῖν ἐπ' αὐτῇ.

9. Ἔφορος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ μὲν τῆς ἱστορίας, Εὐρώπῃ δ' ἐπιγραφομένῃ βίβλῳ, περιοδεύσας τὴν Εὐρώπην μέχρι Σκυ-
5 θῶν ἐπὶ τέλει φησὶν εἶναι τῶν τε ἄλλων Σκυθῶν καὶ τῶν Σαυροματῶν τοὺς βίους ἀνομοίους· τοὺς μὲν γὰρ εἶναι χαλεπούς, ὥστε καὶ ἀνθρωποφαγεῖν, τοὺς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ζῴων ἀπέχεσθαι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι, φησί, τὰ περὶ τῆς ὠμότητος αὐτῶν λέγουσιν, εἰδότες τὸ δεινόν τε καὶ τὸ θαυμαστὸν ἐκ-
10 πληκτικὸν ὄν· δεῖν δὲ τἀναντία καὶ λέγειν καὶ παραδείγματα ποιεῖσθαι, καὶ αὐτὸς οὖν περὶ τῶν δικαιοτάτοις ἤθεσι χρωμένων ποιήσεσθαι τοὺς λόγους· εἶναι γάρ τινας τῶν Νομάδων Σκυθῶν γάλακτι τρεφομένους ἵππων, τῇ [τε] δικαιοσύνῃ πάντων διαφέρειν, μεμνῆσθαι δ' αὐτῶν τοὺς ποιητάς· Ὅμη-
15 ρον μὲν

Γλακτοφάγων Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων,

φήσαντα τὴν γῆν καθορᾶν τὸν Δία, Ἡσίοδον [δὲ] ἐν τῇ καλουμένῃ Γῆς περιόδῳ, τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἀρπυιῶν ἄγεσθαι

Γλακτοφάγων εἰς γαῖαν, ἀπήναις οἰκί' ἐχόντων.

20 εἶτ' αἰτιολογεῖ, διότι ταῖς διαίταις εὐτελεῖς ὄντες καὶ οὐ χρηματισταὶ πρός τε ἀλλήλους εὐνομοῦνται, κοινὰ πάντα ἔχοντες τά τε ἄλλα καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τέκνα καὶ τὴν ὅλην συγγένειαν, πρός τε τοὺς ἐκτὸς ἄμαχοί εἰσι καὶ ἀνίκητοι οὐδὲν ἔχοντες, ὑπὲρ οὗ δουλεύσουσι. καλεῖ δὲ καὶ Χοιρίλον, εἰπόντα ἐν C. 303 A. 464
25 τῇ διαβάσει τῆς σχεδίας, ἣν ἔζευξε Δαρεῖος·

multa, in margine adnotata in Straboniana irrepsisse. Nec leguntur in Republica, sed in IV de Legibus (p. 705). 2. πολιτευομένους *BCl*. 6. σαυρωμάτων Cas. 9. τε] δὲ codd., om. edd., sed Tzsch. ita scribendum esse suspicatus est. 10. δεῖν] δεινὸν codd., quod corruptum esse luce clarius est: scripsit igitur δέον, omisso δὲ, Tzsch. ex Cas. coni., δεῖν Cor., idque facilitate magis commendatur. 13. τε om. codd. Cor. add. ex coni. Cas.: possit etiam scribi τῇ δὲ. 17. Δία] δὲ codd., in quo latere apparet accusativum illum, nullo modo, ut Tzsch. et Grosk. recte intellexerunt, omittendum. — δὲ om. codd. 18. φηνέα *AC*. 19. γαλακτοφάγων *A*. — αἶαν no Cor. — ἀπηνὲς codd. 21. εὐνομοῦσθαι *l*. 22. τὰς ante γυναῖκας om. edd.: cf. p. 300 extr. 25. Versus, qui h. l. ex Choerili carmine laudantur, non ad Darii expe-

μηλονόμοι τε Σάκαι, γενεᾷ Σκύθαι· αὐτὰρ ἔναιον
Ἀσίδα πυροφόρον· Νομάδων γε μὲν ἦσαν ἄποικοι,
ἀνθρώπων νομίμων.

καὶ τὸν Ἀνάχαρσιν δὲ σοφὸν καλῶν ὁ Ἔφορος τούτου τοῦ γένους φησὶν εἶναι· νομισθῆναι δὲ καὶ ἑπτὰ σοφῶν ἕνα τελείᾳ σωφροσύνῃ καὶ συνέσει· εὑρέματά τε αὐτοῦ λέγει τά τε ζώπυρα καὶ τὴν ἀμφίβολον ἄγκυραν καὶ τὸν κεραμικὸν τροχόν. ταῦτα δὲ λέγω, σαφῶς μὲν εἰδώς, ὅτι καὶ οὗτος αὐτὸς οὔτε ἀληθέστατα λέγει περὶ πάντων, καὶ δὴ καὶ τὸ τοῦ Ἀναχάρσιδος (πῶς γὰρ ὁ τροχὸς εὕρεμα αὐτοῦ, ὃν οἶδεν Ὅμηρος πρεσβύτερος ὤν; 10

ὡς δ' ὅτε τις κεραμεὺς τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσι,

καὶ τὰ ἑξῆς.)· ἀλλ' ἐκεῖνα διασημῆναι βουλόμενος, ὅτι κοινῇ τινι φήμῃ καὶ ὑπὸ τῶν παλαιῶν καὶ ὑπὸ τῶν ὕστερον πεπιστεῦσθαι συνέβαινε τὸ τῶν Νομάδων, τοὺς μάλιστα ἀπῳκισμένους ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων γαλακτοφάγους τε εἶναι καὶ ἀβίους καὶ δικαιοτάτους, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ Ὁμήρου πεπλάσθαι.

10. *Περί τε τῶν Μυσῶν δίκαιός ἐστιν ὑποσχεῖν λόγον τῶν ἐν τοῖς ἔπεσι λεγομένων Ἀπολλόδωρος, πότερ' ἡγεῖται καὶ τούτους εἶναι πλάσματα, ὅταν φῇ ὁ ποιητής·* 20

---

ditionem Scythicam referendos esse, sed ad Xerxis bellum nobilissimum, acute ostendit Naekius de Choerilo p. 127 sq. Inde verba *ἣν ἔζευξε Δαρεῖος* non ab Ephoro, sed a Strabone, de rebus Scythicis tum maxime cogitante ac parum opportune Darii illam ratem recordato, addita esse putat. Atque hoc fieri potuisse quis negaverit, praesertim cum in eodem homine error supra (II, 98. 100) commissus sit non dissimilis? Verumtamen nescio an illa ne a Strabone quidem, quem Choerili carmen ipsum tractasse ex XIV, 672 colligas, adiecta sint, sed ab interpolatore, cuius manum haud raro deprehendimus. Videtur autem Choerilei carminis pars inscripta fuisse *ἡ διάβασις τῆς σχεδίας*. 1. *ἀτὰρ* *C*. 2. *ἄνθρωποι ἀπ' οἴκων* *A* *ἄνθρωποι ἀποίκων* *Bl* ald. Cas. corr. 4. *ἄνθρωπον* ante *σοφὸν* add. ald. 5. *τῶν* ante *ἑπτὰ* add. Cor. — *τελείᾳ*] *ἐπ' εὐτελείᾳ* Cor. ex Toup. coni., idem tamen in nott. simplicius simul et verius putat *ἐν εὐτελείᾳ*. 6. *εὑρήματα* *BC*(?) edd. inde a Cas. 7. *κεραμεικὸν* edd. In marg. *A* pr. m. adnotata sunt h. l. haec *ὅτι τὰ ἀναχάρσιδος εὑρέματα τὰ ζώπυρα ἤτοι οἱ χάλκεοι ἄσκοι καὶ ὁ κεραμεικὸς* (sic) *τροχός*. 8. *οὐ τἀληθέστατα* Cor. 10. *εὕρημα* *B*(?) edd. inde a Cas. 14. *ὑστέρων* *A*.

Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν,
ἢ τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ δέχεται; τοὺς μὲν οὖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ δεχό- A. 465
μενος παρερμηνεύσει τὸν ποιητήν, ὡς προείρηται, πλάσμα [δὲ]
λέγων, ὡς μὴ ὄντων ἐν τῇ Θρᾴκῃ Μυσῶν, παρὰ τὰ ὄντα
5 [ἐρεῖ]. ἔτι γὰρ ἐφ' ἡμῶν † γοῦν Αἴλιος Κάτος μετῴκισεν ἐκ
τῆς περαίας τοῦ Ἴστρου πέντε μυριάδας σωμάτων παρὰ τῶν
Γετῶν, ὁμογλώττου τοῖς Θρᾳξὶν ἔθνους, εἰς τὴν Θρᾴκην· καὶ
νῦν οἰκοῦσιν αὐτόθι Μοισοὶ καλούμενοι, ἤτοι καὶ τῶν πρότε-
ρον οὕτω καλουμένων, ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ Μυσῶν μετονομασθέν-
10 των, ἤ, ὅπερ οἰκειότερόν ἐστι τῇ ἱστορίᾳ καὶ τῇ ἀποφάσει
τοῦ ποιητοῦ, τῶν ἐν τῇ Θρᾴκῃ Μυσῶν καλουμένων πρότερον.
περὶ μὲν δὴ τούτων ἅλις· ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὴν ἑξῆς περιήγησιν.

11. Τῶν δὴ Γετῶν τὰ μὲν παλαιὰ ἀφείσθω, τὰ δ' εἰς
ἡμᾶς ἤδη τοιαῦτα ὑπῆρξε. Βοιρεβίστας, ἀνὴρ Γέτης, ἐπιστὰς
ἐπὶ τὴν τοῦ ἔθνους ἐπιστασίαν, ἀνέλαβε κεκακωμένους τοὺς
ἀνθρώπους ὑπὸ συχνῶν πολέμων καὶ τοσοῦτον ἐπῆρεν ἀσκήσει
καὶ νήψει καὶ τῷ προσέχειν τοῖς προστάγμασιν, ὥστ' ὀλίγων C. 304
ἐτῶν μεγάλην ἀρχὴν κατεστήσατο, καὶ τῶν ὁμόρων τοὺς πλεί-
στους ὑπέταξε τοῖς Γέταις· ἤδη δὲ καὶ Ῥωμαίοις φοβερὸς ἦν,
20 διαβαίνων ἀδεῶς τὸν Ἴστρον καὶ τὴν Θρᾴκην λεηλατῶν μέχρι
Μακεδονίας καὶ τῆς Ἰλλυρίδος, τούς τε Κελτοὺς τοὺς ἀναμε-
μιγμένους τοῖς τε Θρᾳξὶ καὶ τοῖς Ἰλλυριοῖς ἐξεπόρθησε, Βοΐ-
ους δὲ καὶ ἄρδην ἠφάνισε τοὺς ὑπὸ Κριτασίρῳ καὶ Ταυρί- A. 466
σκους. πρὸς δὲ τὴν εὐπείθειαν τοῦ ἔθνους συναγωνιστὴν ἔσχε

---

2. δέχεται — Ἀσίᾳ. om. ald. 3. δὲ om. codd. Cor. add. 5. ἐρεῖ om. codd. Cor. add.: ἔτι causa fuerat, cur omitteretur. — γοῦν om. no Pleth. Cor., et ferri non posse apparet: nescio an pro varia scriptura additum fuerit particulae γάρ, ac postea in seriem male receptum. — κάτων no Guar. 8. μυσοὶ codd. Tzsch. corr. ex Tyrwh. coni.: cf. p. 295. 11. τοῦ ποιητοῦ post ἱστορίᾳ leguntur in codd. edd. Transposui auctore Grosk.: idem Cor. fecerat in intp. Gall. 12. ἐπάνειμεν ald. ἐπάνιμεν Cor. 14. βειρεβίστας pr. m. add. in marg. *A*: v. p. 298. 16. ἐπῇρεν *AC*. 17. πράγμασιν *BCl* edd. Quam scripturam ex altera ortam esse, non hanc ex illa, vel ipsa ratio utriusque docet inter se comparatae: idem accidit V, 249, qui locus huic non plane dissimilis est. 21. καὶ post κελτοὺς add. *A*. 23. δὲ om. ald. 24. εὐπορίαν codd., sed εὐπείθειαν add. in marg. *i*: idem Pleth. habet conie-

*Δεκαίνεον ἄνδρα γόητα, *καὶ* πεπλανημένον κατὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ προσημασίας ἐκμεμαθηκότα τινάς, δι' ὧν ὑπεκρίνετο τὰ θεῖα· καὶ δι' ὀλίγου καθίστατο Θεός, καθάπερ ἔφαμεν περὶ τοῦ Ζαμόλξεως διηγούμενοι. τῆς δ' εὐπειθείας σημεῖον· ἐπείσθησαν γὰρ ἐκκόψαι τὴν ἄμπελον καὶ ζῆν οἴνου χωρίς. ὁ μὲν οὖν Βοιρεβίστας ἔφθη καταλυθεὶς ἐπαναστάντων αὐτῷ τινων, πρὶν ἢ Ῥωμαίους στεῖλαι στρατείαν ἐπ' αὐτόν· οἱ δὲ διαδεξάμενοι τὴν ἀρχὴν εἰς πλείω μέρη διέστησαν. καὶ δὴ καὶ νῦν, ἡνίκα ἔπεμψεν ἐπ' αὐτοὺς στρατείαν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ, εἰς πέντε μερίδας, τότε δὲ εἰς τέσσαρας διεστῶτες ἐτύγχανον·* οἱ μὲν οὖν τοιοῦτοι μερισμοὶ πρόσκαιροι καὶ ἄλλοτ' ἄλλοι.*

12. *Γέγονε δὲ καὶ ἄλλος τῆς χώρας μερισμὸς συμμένων ἐκ παλαιοῦ· τοὺς μὲν γὰρ Δακοὺς προσαγορεύουσι, τοὺς δὲ Γέτας. Γέτας μὲν τοὺς πρὸς τὸν Πόντον κεκλιμένους καὶ πρὸς τὴν ἕω, Δακοὺς δὲ τοὺς εἰς τἀναντία πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ τὰς τοῦ Ἴστρου πηγάς, οὓς οἶμαι Δάους καλεῖσθαι* A. 467 *τὸ παλαιόν· ἀφ' οὗ καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἐπεπόλασε τὰ τῶν οἰκετῶν ὀνόματα Γέται καὶ Δάοι. τοῦτο γὰρ πιθανώτερον ἢ ἀπὸ τῶν Σκυθῶν, οὓς καλοῦσι Δάας· πόρρω γὰρ ἐκεῖνοι περὶ τὴν Ὑρκανίαν, καὶ οὐκ εἰκὸς ἐκεῖθεν κομίζεσθαι ἀν-*

---

ctura verum assecutus non minus quam Cas. Erroris origo a literarum uncialium forma deducenda. — *ἴσχεν καινεὸν Al ἴσχε καὶ νεὸν C ἴσχε δὲ καίνεον B*: cf. ad p. 298. 1. *καὶ* ast. inclusit Cor. 2. *ὑπεκρίνατο BC*(?) Cas. 4. *Ζαμόλξιος* Cor., uti scriptum est p. 298. Sed similem inconstantiam in aliis quoque nominibus haud raro animadvertere licet. 7. *στρατιὰν* Cor. 9. *στρατιὰν* Cor. 10. *μυριάδας* codd. Tzsch. corr. ex Cas. coni. — *ποτὲ* Tzsch. 12. *ἄλλοι*] *ἄλλω l*. 14. *δάκους BCl* edd. hic et in proximis constanter, alterum tamen tenorem eadem constantia servant *A* Epit.: quibus, utpote optimis testibus, in re incertissima obediendum esse censui, licet eundem accentum supra IV, 207, V 213, codicibus ibi non assentientibus, non restituerim. *δάκας* habet *E*, idemque videtur in cod. suo legisse Eust. ad Dion. Perieg. v. 304. 16. *δάκους BCl* edd. — *τὴν* om. edd. 17. *δαύους ABCl δάους* tamen habet *E* et in suo codice legisse videtur auctor Epitomes. 19. *δαῦοι l*(?) — *πιθανότερον E*. 21. *τὴν* om. *E*.

ἀνδράποδα εἰς τὴν Ἀττικήν. ἐξ ὧν γὰρ ἐκομίζετο, ἢ τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις ὁμωνύμους ἐκάλουν τοὺς οἰκέτας, ὡς Λυδὸν καὶ Σύρον, ἢ τοῖς ἐπιπολάζουσιν ἐκεῖ ὀνόμασι προσηγόρευον, ὡς Μάνην ἢ Μίδαν τὸν Φρύγα, Τίβιον δὲ τὸν Παφλαγόνα. ἐπὶ
5 τοσοῦτον [δ'] ὑπὸ τοῦ Βοιρεβίστα τὸ ἔθνος ἐξαρθὲν ἐταπεινώθη τελέως ὑπό τε τῶν στάσεων καὶ τῶν Ῥωμαίων· ἱκανοὶ δ' ὅμως εἰσὶν ἔτι καὶ νῦν στέλλειν τέτταρας μυριάδας.

13. Ῥεῖ δὲ δι' αὐτῶν Μάρισος ποταμὸς εἰς τὸν Δανούιον, ᾧ τὰς παρασκευὰς ἀνεκόμιζον οἱ Ῥωμαῖοι τὰς πρὸς τὸν
10 πόλεμον. καὶ γὰρ τοῦ ποταμοῦ τὰ μὲν ἄνω καὶ πρὸς ταῖς πηγαῖς μέρη μέχρι τῶν καταρακτῶν Δανούιον προσηγόρευον, ἃ μάλιστα διὰ τῶν Δακῶν φέρεται, τὰ δὲ κάτω μέχρι τοῦ Πόντου τὰ παρὰ τοὺς Γέτας καλοῦσιν Ἴστρον· ὁμόγλωττοι δ' εἰσὶν οἱ Δακοὶ τοῖς Γέταις. παρὰ μὲν οὖν τοῖς Ἕλλησιν οἱ
15 Γέται γνωρίζονται μᾶλλον διὰ τὸ συνεχεῖς τὰς μεταναστάσεις ἐφ' ἑκάτερα τοῦ Ἴστρου ποιεῖσθαι καὶ τοῖς Μυσοῖς ἀναμεμῖχθαι· καὶ τὸ τῶν Τριβαλλῶν δ' ἔθνος, Θρᾳκικὸν ὄν, τὸ αὐτὸ πέπονθε τοῦτο. μεταναστάσεις γὰρ δέδεκται, τῶν πλησιοχώρων ἐς τοὺς ἀσθενεστέρους ἐξαναστάντων, τῶν μὲν ἐκ τῆς πε-
20 ραίας Σκυθῶν καὶ Βασταρνῶν καὶ Σαυροματῶν ἐπικρατούντων πολλάκις, ὥστε καὶ ἐπιδιαβαίνειν τοῖς ἐξελαθεῖσι καὶ καταμένειν τινὰς αὐτῶν ἢ ἐν ταῖς νήσοις ἢ ἐν τῇ Θρᾴκῃ· τῶν δ' ἐκ θατέρου μέρους ὑπ' Ἰλλυριῶν μάλιστα κατισχυομένων. αὐξηθέντες δ' οὖν ἐπὶ πλεῖστον οἵ τε Γέται οἵ τε Δακοί, ὥστε
25 καὶ εἴκοσι μυριάδας ἐκπέμπειν †στρατείας, νῦν ὅσον εἰς τέτ-

C. 305 A. 468

---

1. ἐκομίζοντο *E*. 4. Φρύγα *l*. 5. δ' om. codd. Cas add. 8. Δανούβιον edd. 11. καταρακτῶν, altero ρ supra addito, *A* καταρρακτῶν *BCl* edd. Sed uno ρ haec vox constanter fere scribitur in codd. optimis apud Strabonem. — Δανούβιον edd. 12. Δάκων *BCl* edd. 13. παρὰ] περὶ edd. 14. δάκοι *BCl* edd. — οὖν om. *l*. 19. ἐς om. *E*. — ἐξανιστάντων *ABC* ἐξανιστώντων *E*, unde praepositio ἐς adulterina videri possit: tuetur tamen eam sententiae vis et connexus. 20. τῶν ante Σκυθῶν add. ald. 24. δ' om. *i* Cor., in nott. tamen se ipse retractans. — δάκοι *BCl* edd. 25. μυριάδων et mox στρατείαν *no*, quae rec. Cas.; στρατείαν retinuit etiam Tzsch., στρατιᾶς Cor. similiterque ante eum Eust. (ad Dion. Perieg. v. 394) scripserat στρατοῦ: quae quam incommoda sint omnia pluribus ostendere non attinet. Vi-

τέρας μυριάδας συνεσταλμένοι τυγχάνουσι καὶ ἐγγὺς μὲν ἥκουσι τοῦ ὑπακούειν Ῥωμαίων· οὔπω δ' εἰσὶν ὑποχείριοι τελέως διὰ τὰς ἐκ τῶν Γερμανῶν ἐλπίδας, πολεμίων ὄντων τοῖς Ῥωμαίοις.

14. Μεταξὺ δὲ τῆς Ποντικῆς θαλάττης τῆς ἀπὸ Ἴστρου ἐπὶ Τύραν καὶ ἡ τῶν Γετῶν ἐρημία πρόκειται, πεδιὰς πᾶσα καὶ ἄνυδρος, ἐν ᾗ Δαρεῖος ἀποληφθεὶς ὁ Ὑστάσπου, καθ' ὃν καιρὸν διέβη τὸν Ἴστρον ἐπὶ τοὺς Σκύθας, ἐκινδύνευσε πανστρατιᾷ δίψῃ διαλυθῆναι· συνῆκε δ' ὀψὲ καὶ ἀνέστρεψε. Λυσίμαχος δ' ὕστερον στρατεύσας ἐπὶ Γέτας καὶ τὸν βασιλέα Δρομιχαίτην οὐκ ἐκινδύνευσε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑάλω ζωγρίᾳ· πάλιν δ' ἐσώθη, τυχὼν εὐγνώμονος τοῦ βαρβάρου, καθάπερ εἶπον πρότερον.

15. Πρὸς δὲ ταῖς ἐκβολαῖς μεγάλη νῆσός ἐστιν ἡ Πεύκη· κατασχόντες δ' αὐτὴν Βαστάρναι Πευκῖνοι προσηγορεύθησαν· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι νῆσοι πολὺ ἐλάττους, αἱ μὲν ἀνωτέρω ταύτης, αἱ δὲ πρὸς τῇ θαλάττῃ. ἑπτάστομος γάρ ἐστι· μέγιστον δὲ τὸ ἱερὸν στόμα καλούμενον, δι' οὗ σταδίων ἀνάπλους ἐπὶ τὴν Πεύκην ἑκατὸν εἴκοσι, ἧς κατὰ τὸ κάτω μέρος ἐποίησε τὸ ζεῦγμα Δαρεῖος· δύναιτο δ' ἂν ζευχθῆναι καὶ κατὰ τὸ ἄνω. τοῦτο δὲ καὶ πρῶτόν ἐστι στόμα ἐν ἀριστερᾷ εἰσπλέοντι εἰς τὸν Πόντον· τὰ δ' ἑξῆς ἐν παράπλῳ τῷ ἐπὶ τὸν Τύραν· διέχει δ' ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἕβδομον στόμα περὶ τριακοσίους σταδίους. γίνονται οὖν μεταξὺ τῶν στομάτων νησῖδες. τὰ μὲν δὴ τρία στόματα τὰ ἐφεξῆς τῷ ἱερῷ στόματί ἐστι μικρά· τὰ δὲ λοιπὰ

A. 469

detur potius εἰς excidisse post ἐκπέμπειν. 2. ὅπου *C*. 4. Post δὲ Grosk. excidisse putat Γετῶν καὶ parum probabiliter; idem τῆς post θαλάττης delendum censet haud incommode: sed ferri tamen id quoque potest. — τοῦ ante Ἴστρου add. *no* edd. inde a Cas. 6. ἀπολειφθεὶς *ABCl*. 8. δίψει *no*(?) edd. 11. βαρβάρου] βασιλέως *E*. 13. Post ταῖς ἐκβολαῖς Grosk. suspicatur τοῦ Ἴστρου excidisse, atque desideratur aliqua fluminis ipsius, de quo agitur, mentio. 14. πεύκινοι *A* πευκῖνοι *C* πευκινοὶ *Bl*(?) edd. Πευκηνοὶ malit Cas. ex Steph. Sed ι tuentur Ptol. III, 10 aliique: vid. Tzsch. nott. Exeg. ad Melam II, 7, 2: cf. Lobeck. Pathol. Serm. Gr. p. 243. 21. ἐν] ἕω *ABCl* ἐς add. pr. m. in marg. *o* εἰς ἕω *n*, unde rec. Cas. ἐπὶ scripserat Xyl. ἐν restituit Cor. 24. τὰ ante ἐφεξῆς om. *Cl* ald. — ἐστι om. *E*. — μακρά *l*.

τοῦ μὲν πολὺ ἐλάττονα, τῶν δὲ μείζονα· Ἔφορος δὲ πεντά-
στομον εἴρηκε τὸν Ἴστρον. ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Τύραν ποταμὸν
πλωτὸν ἐννακόσιοι στάδιοι· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ δύο λίμναι με- C. 306
γάλαι, ἡ μὲν ἀνεῳγμένη πρὸς τὴν θάλατταν, ὥστε καὶ λιμένι
5 χρῆσθαι, ἡ δ' ἄστομος.

16. Ἐπὶ δὲ τῷ στόματι τοῦ Τύρα πύργος ἐστὶ Νεοπτολέ-
μου καλούμενος καὶ κώμη Ἑρμώνακτος λεγομένη. ἀναπλεύσαντι
δὲ ἑκατὸν τεσσαράκοντα σταδίους ἐφ' ἑκάτερα πόλεις, ἡ μὲν
Νικωνία, ἡ δ' ἐν ἀριστερᾷ Ὀφιοῦσσα· οἱ δὲ προσοικοῦντες
10 τῷ ποταμῷ †πόλιν φασὶν ἀνιόντι ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίους.
ἀπέχει δὲ τοῦ στόματος ἡ νῆσος ἡ Λευκὴ δίαρμα πεντακοσίων
σταδίων, ἱερὰ τοῦ Ἀχιλλέως, πελαγία. A. 470

17. Εἶτα Βορυσθένης ποταμὸς πλωτὸς ἐφ' ἑξακοσίους στα-
δίους καὶ πλησίον ἄλλος ποταμὸς Ὕπανις καὶ νῆσος πρὸ τοῦ
15 στόματος τοῦ Βορυσθένους, ἔχουσα λιμένα. πλεύσαντι δὲ τὸν
Βορυσθένη σταδίους διακοσίους ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ πόλις·
ἡ δ' αὐτὴ καὶ Ὀλβία καλεῖται, μέγα ἐμπόριον, κτίσμα Μιλη-
σίων. ἡ δὲ ὑπερκειμένη πᾶσα χώρα τοῦ λεχθέντος μεταξὺ Βο-
ρυσθένους καὶ Ἴστρου πρώτη μέν ἐστιν ἡ τῶν Γετῶν ἐρημία,
20 ἔπειτα οἱ Τυρεγέται, μεθ' οὓς οἱ Ἰάζυγες Σαρμάται καὶ οἱ
Βασίλειοι λεγόμενοι καὶ Οὖργοι, τὸ μὲν πλέον νομάδες, ὀλί-

---

4. πρὸς θάλασσαν ὡς καὶ *E*. 6. τὸ στόμα *E*. 9. ὀφιοῦσα *Cl*(?). 10. πόλιν quomodo expediendum sit difficile est dictu. Grosk., verba ἄλλην τινὰ aut subaudienda esse aut a Strabone scripta excidisse ratus, Tyram urbem intelligit. Hoc vero incertissimum est. Illam enim urbem quamquam Ptolem. et Peripl. Pont. Eux. (p. 152 Gron.) ab Ophiussa distinguunt, alii testes, Plinius (IV, 26) et Steph. Byz. s. v., diversam ab hac nisi nomine non fuisse statuunt. Praeterea tota enunciati forma eam sententiam respuit, nec cur urbis nomen Strabo omiserit, intelligas. Videtur potius πόλιν delendum esse, ut diversa accolarum narratio de distantia urbium istarum subiiciatur, id quod Tzsch. iam est suspicatus. 13. ἑξακοσίοις σταδίοις codd. Cor. corr. 16. πόλις om. *E*. 17. ὀλμία *E*. — ἐμπορεῖον *AB* edd. 19. ἡ τῶν Σκυθῶν ἐρημία Epit. 20. τυρρεγέται *ABl* τυραγέται Epit. τυριγέται *C*(?) Tzsch. Cor. 21. Οὖργοι prorsus ignoti sunt, nec improbabilis coniectura Mannerti (Geogr. ant. IV p. 274) Γεωργοί, de quibus v. infra p. 311 et Herod. IV, 18. Syllaba γε ut omitteretur similitudine vo-

γοι δὲ καὶ γεωργίας ἐπιμελούμενοι· τούτους φασὶ καὶ παρὰ τὸν Ἴστρον οἰκεῖν, ἐφ' ἑκάτερα πολλάκις. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ Βαστάρναι μὲν τοῖς Τυρεγέταις ὅμοροι καὶ Γερμανοῖς, σχεδόν τι καὶ αὐτοὶ τοῦ Γερμανικοῦ γένους ὄντες, εἰς πλείω φῦλα διῃρημένοι. καὶ γὰρ Ἄτμονοι λέγονταί τινες καὶ Σιδόνες, οἱ δὲ 5 τὴν Πεύκην κατασχόντες τὴν ἐν τῷ Ἴστρῳ νῆσον Πευκῖνοι, Ῥωξολανοὶ δ' ἀρκτικώτατοι τὰ μεταξὺ τοῦ Τανάιδος καὶ τοῦ Βορυσθένους νεμόμενοι πεδία. ἡ γὰρ προσάρκτιος πᾶσα ἀπὸ A. 471 Γερμανίας μέχρι τῆς Κασπίας πεδιάς ἐστιν, ἣν ἴσμεν· ὑπὲρ δὲ τῶν Ῥωξολανῶν εἴ τινες οἰκοῦσιν, οὐκ ἴσμεν. οἱ δὲ Ῥωξολανοὶ 10 καὶ πρὸς τοὺς Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος στρατηγοὺς ἐπολέμουν, ἔχοντες ἡγεμόνα Τάσιον· ἧκον δὲ Παλάκῳ συμμαχήσοντες τῷ Σκιλούρου, καὶ ἐδόκουν μὲν εἶναι μάχιμοι· πρὸς μέντοι συντεταγμένην φάλαγγα καὶ ὡπλισμένην καλῶς τὸ βάρβαρον φῦλον ἀσθενὲς πᾶν ἐστι καὶ τὸ γυμνητικόν. ἐκεῖνοι γοῦν 15 περὶ πέντε μυριάδας πρὸς ἑξακισχιλίους τοὺς Διοφάντῳ, τῷ τοῦ Μιθριδάτου στρατηγῷ, συμπαραταξαμένους οὐκ ἀντέσχον, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι διεφθάρησαν. χρῶνται δὲ ὠμοβοΐνοις κράνεσι καὶ θώραξι, γερροφόροι, ἀμυντήρια δ' ἔχοντες καὶ λόγχας καὶ τόξον καὶ ξίφος· τοιοῦτοι δὲ καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλείους. 20 C. 307 τῶν δὲ Νομάδων αἱ σκηναὶ πιλωταὶ πεπήγασιν ἐπὶ ταῖς ἁμάξαις, ἐν αἷς διαιτῶνται· περὶ δὲ τὰς σκηνὰς τὰ βοσκήματα, ἀφ' ὧν τρέφονται καὶ γάλακτι καὶ τυρῷ καὶ κρέασιν· ἀκολουθοῦσι δὲ ταῖς νομαῖς μεταλαμβάνοντες τόπους ἀεὶ τοὺς ἔχοντας πόαν,

---

culae καὶ effici potuit. Ceterum in marg. *A* pr. m. addita sunt haec: οὔγγροι (s. acc.) νῦν, οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ τοῦρκοι λέγονται. 1. τούτοις *A*. 3. τυρρεγέταις *ABl* τυριγέταις *C*(?) Tzsch. Cor. — γερμανοὶ *ABC*. 6. πεύκινοι *A* πευκίνοι *C* πευκινοί *Bl* edd. 7. ῥωξανοὶ *AB* ῥοξάνοι *CE*: cf. ad II, 114. 10. ῥωξανῶν *A* ῥοξανῶν *B* ῥωξάνων *CE*. — ῥωξανοὶ *A* ῥοξανοὶ *B* ῥωξάνοι *C* ῥωξοανοὶ Epit. 12. δ' ἐπὶ Παλάκιον Cor. 13. σκιλούρῳ *AB*(?)*Cl* σκηλούρῳ ald. Xyl. corr. coll. p. 309. Cor. tamen dativum restituit. 16. ἑξακισχιλίους] ἕξ codd. τριακόσια ald. millia LX Guar., Tzsch. corr. post Gronov. similia suspicatum (v. Varia Geogr. p. 191). Error ortus est ex nota ς male intellecta. — τοὺς] τοῦ *C*. 17. οὐ κατέσχον *l*. 19. δ' ἔχουσι *no*, quod rec. Cas., δ' et καὶ sustulit Cor. 21. Hoc fere loco in marg. *A* pr. m. add. sunt haec: ἃς ἐν τῇ συνηθείᾳ κεντουκλίνας φασί. — ἐπὶ] ἐν *C*.

χειμῶνος μὲν ἐν τοῖς ἕλεσι τοῖς περὶ τὴν Μαιῶτιν, θέρους δὲ καὶ ἐν τοῖς πεδίοις.

18. Ἅπασα δ' ἡ χώρα δυσχείμερός ἐστι μέχρι τῶν ἐπὶ θαλάττῃ τόπων τῶν μεταξὺ Βορυσθένους καὶ τοῦ στόματος τῆς
5 Μαιώτιδος· αὐτῶν δὲ τῶν ἐπὶ θαλάττῃ τὰ ἀρκτικώτατα τό τε στόμα τῆς Μαιώτιδος καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ τοῦ Βορυσθένους [καὶ] ὁ μυχὸς τοῦ Ταμυράκου κόλπου, [τοῦ] καὶ Καρκινίτου, καθ' ὃν ὁ ἰσθμὸς τῆς μεγάλης Χερρονήσου. δηλοῖ δὲ τὰ ψύχη, καίπερ ἐν πεδίοις οἰκούντων· ὄνους τε γὰρ οὐ τρέφουσι (δύσ-
10 ριγον γὰρ τὸ ζῷον), οἵ τε βόες οἱ μὲν ἄκεροι γεννῶνται, τῶν δ' ἀπορρινῶσι τὰ κέρατα (καὶ γὰρ τοῦτο δύσριγον τὸ μέρος), οἵ τε ἵπποι μικροί, τὰ δὲ πρόβατα μεγάλα· ῥήττονται δὲ A. 472 χαλκαῖ ὑδρίαι, τὰ δ' ἐνόντα συμπήττεται. τῶν δὲ πάγων ἡ σφοδρότης μάλιστα ἐκ τῶν συμβαινόντων περὶ τὸ στόμα τῆς
15 Μαιώτιδος δῆλός ἐστιν. ἁμαξεύεται γὰρ ὁ διάπλους ὁ εἰς Φαναγορίαν ἐκ τοῦ Παντικαπαίου, ὥστε καὶ †πηλὸν εἶναι καὶ ὁδόν· ὀρυκτοί τέ εἰσιν ἰχθύες οἱ ἀποληφθέντες ἐν τῷ κρυστάλλῳ τῇ προσαγορευομένῃ γαγγάμῃ, καὶ μάλιστα οἱ ἀντακαῖοι, δελφῖσι πάρισοι τὸ μέγεθος. Νεοπτόλεμον δέ
20 φασι, τὸν τοῦ Μιθριδάτου στρατηγόν, ἐν τῷ αὐτῷ πόρῳ θέρους μὲν ναυμαχίᾳ περιγενέσθαι τῶν βαρβάρων, χειμῶνος

---

2. καὶ] οἱ *C*, om. *E* Cor. 5. αὐτῶν — Μαιώτιδος om. *C*. 7. καὶ om. codd., Tzsch. rec. ex sent. Cas. — τοῦ om. codd., Cor. add. Epit. longe alia habet, quae tamen non ex Strabone, sed aliunde petita esse apparet. — καρπηνιήτου codd., qui infra quoque π in medio hoc nomine ubique exhibent. In Epitome quidem legitur ὁ καρκινίτης ποταμὸς, sed adiectum hoc substantivum ostendit, eius auctoritatem h. l. esse nullam. Atque in proximis, in quibus sequitur Strabonem, semel quidem et ipsa exhibet ὁ καρπινίτης κόλπος. Nihilominus cum Herodotus, Mela, Plinius, Ptolemaeus in altera scriptura concinant, recte a Xyl. hic quoque videtur esse restituta. 9. τε post ὄνους om. *E*. 10. ἄκερως *E*. 11. ἀπορρινοῦσι *E* ἀπορινῶσι *ABCl* edd. 13. ὑδρεῖαι *BC*. 15. δῆλός ἐστιν om. *no*, inde uncis inclusit Cas. 16. παντικαιπαίου *C*. — πηλὸν om. *E*, brevi tamen spatio vacuo relicto: πλοῦν Cor., verissime, ut opinor. 17. οἱ ante ἰχθύες add. *Cl*(?) ald. — ἀπολειφθέντες *ABCl* ἀποληφθέντες habent *E* Epit. 18. γαγγάκη *E*.

δ' ἱππομαχίᾳ· φασὶ δὲ καὶ τὴν ἄμπελον ἐν τῷ Βοσπόρῳ κατορύττεσθαι χειμῶνος, ἐπαμώντων πολὺ τῆς γῆς. λέγεται δὲ καὶ τὰ καύματα σφοδρὰ γίνεσθαι, τάχα μὲν τῶν σωμάτων ἀηθιζομένων, τάχα δὲ τῶν πεδίων ἀνηνεμούντων τότε, ἢ καὶ τοῦ πάχους τοῦ ἀέρος ἐκθερμαινομένου πλέον, καθάπερ ἐν τοῖς νέφεσιν οἱ παρήλιοι ποιοῦσιν. Ἀτέας δὲ δοκεῖ τῶν πλείστων ἄρξαι τῶν ταύτῃ βαρβάρων ὁ πρὸς Φίλιππον πολεμήσας τὸν Ἀμύντου.

19. Μετὰ δὲ τὴν πρὸ τοῦ Βορυσθένους νῆσον ἑξῆς πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ὁ πλοῦς ἐπὶ ἄκραν τὴν τοῦ Ἀχιλλείου δρόμου, 10
A. 473 ψιλὸν μὲν χωρίον, καλούμενον [δ'] ἄλσος, ἱερὸν Ἀχιλλέως· εἶθ' ὁ Ἀχίλλειος δρόμος, ἀλιτενὴς χερρόνησος· ἔστι γὰρ ταινία τις ὅσον χιλίων σταδίων μῆκος ἐπὶ τὴν ἕω, πλάτος δὲ τὸ μέγιστον δυεῖν σταδίων, ἐλάχιστον τεσσάρων πλέθρων, διέχουσα τῆς ἑκατέρωθεν τοῦ αὐχένος ἠπείρου σταδίους ἑξήκοντα, 15
C. 308 ἀμμώδης, ὕδωρ ἔχουσα ὀρυκτόν· κατὰ μέσην δ' ὁ τοῦ ἰσθμοῦ αὐχὴν ὅσον τετταράκοντα σταδίων· τελευτᾷ δὲ πρὸς ἄκραν, ἣν Ταμυράκην καλοῦσιν, ἔχουσαν ὕφορμον βλέποντα πρὸς τὴν ἤπειρον· μεθ' ἣν ὁ Καρκινίτης κόλπος εὐμεγέθης, ἀνέχων πρὸς τὰς ἄρκτους ὅσον ἐπὶ σταδίους χιλίους, οἱ δὲ καὶ τρι- 20 πλασίους φασὶ μέχρι τοῦ μυχοῦ· †καλοῦνται δὲ Τάφριοι. τὸν δὲ κόλπον καὶ Ταμυράκην καλοῦσιν ὁμωνύμως τῇ ἄκρᾳ.

---

2. πολλὴν Cor. 4. νηνεμούντων *Eno* Epit. edd.: cf. Lob. ad Phryn. p. 710. — ἢ καὶ] τάχα δὲ καὶ *E*. 10. ὁ πλοῦς om. *E*. ἐστιν ante ἐπὶ add. *no* edd. inde a Cas. — τὴν ante ἄκραν add. *E*. — τὴν] τῇ *BCl*. 11. δ' om. codd., Cor. add. cf. IX, 412. 12. χερσόνησος *CE* Epit. — τενία *C* Epit. 16. ἀμμώδης om. *E*. 19. καρπινηίτης *ABCl* καρπιν, reliquis corrosis, *E* καρπινίτης Epit.: v. ad p. 307. 20. δισχιλίους Epit. — οἱ δὲ καὶ] οἱ δ' ἐκεῖ scripsit Tzsch., ut esset scilicet, quo referantur sequentia: quam tamen rationem probabilem non esse sponte sua apparet. Recte potius, ut opinor, Cas. suspicatus est, quaedam excidisse ante καλοῦνται: et lacunae signum apposuit Cor. 21. τάφιοι codd., sed ρ sec. m. supra ι add. in *A*. Quam scripturam, a Casaubono etiam coniectura inventam, rec. Cor.: ac Taphras „in ipsis angustiis peninsulae" sitas fuisse, atque „extremum Isthmum ita vocatum esse" refert Plin. H. N. IV, 26. Infelix contra Groskurdii est coniectura, proponentis Ταῦροι: nec probabiliora sunt quae a Strabone ante

CAPUT IV.

1. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ ἰσθμὸς ὁ διείργων τὴν Σαπρὰν λεγομένην λίμνην ἀπὸ τῆς θαλάττης, σταδίων τεσσαράκοντα καὶ ποιῶν τὴν Ταυρικὴν καὶ Σκυθικὴν λεγομένην χερρόνησον· οἱ
5 δὲ τριακοσίων ἑξήκοντα τὸ πλάτος τοῦ ἰσθμοῦ φασιν. ἡ δὲ Σαπρὰ λίμνη σταδίων μὲν καὶ τετρακισχιλίων λέγεται, μέρος δ' ἐστὶ τῆς Μαιώτιδος τὸ πρὸς δύσιν· συνεστόμωται γὰρ αὐτῇ στόματι μεγάλῳ. ἑλώδης δ' ἐστὶ σφόδρα καὶ ῥαπτοῖς πλοίοις μόγις πλόιμος· οἱ γὰρ ἄνεμοι τὰ τενάγη ῥᾳδίως ἀνακαλύπτου-
10 σιν, εἶτα πάλιν πληροῦσιν, ὥστε τὰ ἕλη τοῖς μείζοσι σκάφεσιν οὐ περάσιμά ἐστιν. ἔχει δ' ὁ κόλπος νησίδια τρία καὶ A. 474
προσβραχῆ τινα καὶ χοιραδώδη ὀλίγα κατὰ τὸν παράπλουν.

2. Ἐκπλέοντι δ' ἐν ἀριστερᾷ πολίχνη καὶ ἄλλος λιμὴν Χερρονησιτῶν. ἔκκειται γὰρ ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἄκρα μεγάλη
15 κατὰ τὸν παράπλουν ἐφεξῆς, μέρος οὖσα τῆς ὅλης Χερρονήσου, ἐφ' ᾗ ἵδρυται πόλις Ἡρακλεωτῶν, ἄποικος τῶν ἐν τῷ Πόντῳ, αὐτὸ τοῦτο καλουμένη Χερρόνησος, διέχουσα τοῦ Τύρα παράπλουν σταδίων τετρακισχιλίων τετρακοσίων· ἐν ᾗ τὸ τῆς Παρθένου ἱερόν, δαίμονός τινος, ἧς ἐπώνυμος καὶ ἡ ἄκρα
20 ἡ πρὸ τῆς πόλεώς ἐστιν ἐν σταδίοις ἑκατόν, καλουμένη Παρθένιον, ἔχον νεὼν τῆς δαίμονος καὶ ξόανον. μεταξὺ δὲ τῆς πόλεως καὶ τῆς ἄκρας λιμένες τρεῖς· εἶθ' ἡ παλαιὰ Χερρόνησος κατεσκαμμένη καὶ μετ' αὐτὴν λιμὴν στενόστομος, καθ' ὃν μάλιστα οἱ Ταῦροι, Σκυθικὸν ἔθνος, τὰ ληστήρια συνίσταντο,
25 τοῖς καταφεύγουσιν ἐπ' αὐτὸν ἐπιχειροῦντες· καλεῖται δὲ Συμβόλων λιμήν. οὗτος δὲ ποιεῖ πρὸς ἄλλον λιμένα Κτενοῦντα καλούμενον τετταράκοντα σταδίων ἰσθμόν· οὗτος δ' ἐστὶν ὁ

καλοῦνται scripta fuisse suspicatur. 2. ἐντεῦθεν *E*. 6. καὶ om. *l*. 9. μόλις *E*. — πλώιμος *BCl* edd. 13. ἐκπλέοντι — παράπλουν om. *l*. — καὶ Καλὸς λιμὴν Cor. ex coni. Cas., coll. Ptol. III, 5 et Mela II, 1, 25, qui portum quidem habent ita nominatum, sed locis et inter se et ab hoc, de quo agit Strabo, valde diversis: neque cur vox ἄλλος, quae ansam praebuit illi coniecturae, respuatur ulla est causa. 17. τύρα, altero ρ pr. m. supra addito, *A* τύρρα *C*. 18. παράπλου *ABClE*. 20. καλουμένην *l*. 24. συνιστᾶτο *l*.

ἰσθμὸς ὁ κλείων τὴν μικρὰν Χερρόνησον, ἣν ἔφαμεν τῆς μεγάλης Χερρονήσου μέρος, ἔχουσαν ἐν αὐτῇ τὴν ὁμωνύμως λεγομένην πόλιν Χερρόνησον.

3. *Αὕτη* δ' ἦν πρότερον αὐτόνομος, πορθουμένη δὲ ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἠναγκάσθη προστάτην ἑλέσθαι Μιθριδάτην τὸν 5
C. 309 Εὐπάτορα, στρατηγιῶντα ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἰσθμοῦ μέχρι Βορυσθένους βαρβάρους καὶ τοῦ Ἀδρίου· ταῦτα δ' ἦν ἐπὶ Ῥωμαίους παρασκευή. ἐκεῖνος μὲν οὖν κατὰ ταύτας τὰς ἐλπίδας ἄσμενος πέμψας εἰς τὴν Χερρόνησον στρατιάν, ἅμα πρός τε τοὺς Σκύθας ἐπολέμει Σκίλουρόν τε καὶ τοὺς Σκιλούρου παῖ- 10 δας τοὺς περὶ Πάλακον, οὓς Ποσειδώνιος μὲν πεντήκοντά φησιν, Ἀπολλωνίδης δὲ ὀγδοήκοντα· ἅμα δὲ τούτους τε ἐχειρώσατο βίᾳ καὶ Βοσπόρου κατέστη κύριος παρ' ἑκόντος λαβὼν
A. 475 Παρισάδου τοῦ κατέχοντος. ἐξ ἐκείνου δὴ τοῦ χρόνου τοῖς τοῦ Βοσπόρου δυνάσταις ἡ τῶν Χερρονησιτῶν πόλις ὑπήκοος μέ- 15 χρι νῦν ἐστι. τὸ δ' ἴσον ὁ Κτενοῦς διέχει τῆς τε τῶν Χερρονησιτῶν πόλεως καὶ τοῦ Συμβόλων λιμένος. μετὰ δὲ τὸν Συμβόλων λιμένα μέχρι Θεοδοσίας πόλεως ἡ Ταυρικὴ παραλία, χιλίων που σταδίων τὸ μῆκος, τραχεῖα καὶ ὀρεινὴ καὶ καταιγίζουσα τοῖς Βορέαις ἵδρυται. πρόκειται δ' αὐτῆς ἄκρα πολὺ 20 πρὸς τὸ πέλαγος καὶ τὴν μεσημβρίαν ἐκκειμένη κατὰ Παφλαγονίαν καὶ Ἄμαστριν πόλιν, καλεῖται δὲ Κριοῦ μέτωπον. ἀντίκειται δ' αὐτῇ τὸ τῶν Παφλαγόνων ἀκρωτήριον ἡ Κάραμβις τὸ διαιροῦν εἰς πελάγη δύο τὸν Εὔξεινον πόντον τῷ ἑκα-

---

6. καὶ ante στρατηγιῶντα add. *A*. 7. Verba καὶ τοῦ Ἀδρίου mirifica sunt ac mihi suspecta: addita videantur propter Romanorum mentionem. 9. στρατείαν Epit. 11. Παλάκιον Cor.: cf. p. 306. 12. τε om. *l*. 14. πιρισάδου *ABC* Epit. περισάδου *lno* Παιρισάδου Tzsch. Cor. Infra quoque p. 310 fluctuantur codd. in huius nominis scriptura, ita tamen ut plerisque locis πα exhibeant. Atque ea quidem in re consentiunt alii scriptores hoc nomen referentes Dem. Or. in Phorm. §. 8. Bekk. Diod. XVI, 52 (ubi vid. Wess. not.), XX, 22. Polyaen. VII, 37. Ab hoc tot testium consensu recedere ausus non sum, licet Παιρισάδου legatur in nummis. 16. κτενοὺς *A*. 17. τῶν post τὸν add. *C*(?)*l* edd. inde a Cas. — Συμβόλων om. *no*. 18. τοῦτον post λιμένα add. *no* edd. inde a Cas. 20. πρόσκειται *ABC*. 24. πόντον om. *E*.

τέρωθεν σφιγγομένῳ πορθμῷ. διέστηκε δ' ἡ Κάραμβις τῆς μὲν τῶν Χερρονησιτῶν πόλεως σταδίους δισχιλίους καὶ πεντακοσίους, τοῦ δὲ Κριοῦ μετώπου πολὺ ἐλάττους τὸν ἀριθμόν· συχνοὶ γοῦν τῶν διαπλευσάντων τὸν πορθμὸν ἅμα φασὶν ἰδεῖν
5 ἀμφοτέρας ἑκατέρωθεν τὰς ἄκρας. ἐν δὲ τῇ ὀρεινῇ τῶν Ταύρων καὶ τὸ ὄρος ἐστὶν ὁ Τραπεζοῦς, ὁμώνυμον τῇ πόλει τῇ περὶ τὴν Τιβαρανίαν καὶ τὴν Κολχίδα· καὶ ἄλλο δ' ἐστὶν ὄρος Κιμμέριον κατὰ τὴν αὐτὴν ὀρεινήν, δυναστευσάντων ποτὲ τῶν Κιμμερίων ἐν τῷ Βοσπόρῳ· καθ' ὃ καὶ Κιμμερικὸς Βόσπο-
10 ρος καλεῖται τοῦ πορθμοῦ πᾶν, ὃ ἐπέχει τὸ στόμα τῆς Μαιώτιδος.

4. Μετὰ δὲ τὴν ὀρεινὴν τὴν λεχθεῖσαν ἡ Θεοδοσία κεῖται πόλις, πεδίον εὔγαιον ἔχουσα καὶ λιμένα ναυσὶ καὶ ἑκατὸν ἐπιτήδειον· οὗτος δὲ ὅρος ἦν πρότερον τῆς τῶν Βοσποριανῶν A. 476
15 καὶ Ταύρων γῆς· καὶ ἡ ἑξῆς δ' ἐστὶν εὔγαιος χώρα μέχρι Παντικαπαίου, τῆς μητροπόλεως τῶν Βοσποριανῶν, ἱδρυμένης ἐπὶ τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος. ἔστι δὲ τὸ μεταξὺ τῆς Θεοδοσίας καὶ τοῦ Παντικαπαίου στάδιοι περὶ πεντακόσιοι καὶ τριάκοντα, χώρα πᾶσα σιτοφόρος, κώμας ἔχουσα καὶ πόλιν εὐλίμενον τὸ
20 Νυμφαῖον καλούμενον. τὸ δὲ Παντικάπαιον λόφος ἐστὶ πάντῃ περιοικούμενος ἐν κύκλῳ σταδίων εἴκοσι· πρὸς ἕω δ' ἔχει λι-

---

1. σφιγγόμενον *B* (sed hic σφιγγομένῳ ex corr.) *Cl* edd. 2. χιλίους *g*. 7. τὴν ante Τιβαρανίαν om. ald. — Τιβαρηνίαν *E* edd.: vid. ad II, 129. — ἔθνος supra ὄρος pr. m. add. *E*. 8. κιμμέριοι *AE*. — δυναστεῦσαν *ABCl*, Tzsch. corr. ex coni. Xyl. 9. Βόσπορος] κόλπος *n*, sinus Cimmerius Guar: inde paulo inconsideratius rec. Tzsch. (rationibus maxime victus Holstenii ad Steph. p. 71) Cor.: cf. p. 310 et maxime XI, 494. 13. εὐγέων *no*. 14. βοσποραν̃ων *E*. De variis huius gentilicii formis v. Steph. Byz. s. v. Βόσπορος, Lob. Pathol. serm. Gr. p. 199. 15. παντικαπέου *AB*. 16. βοσποραν̃ων *BCE*, et sic p. 312 codd. omn. Alteram formam h. l. praeter *A* tuetur Epit. 17. τὸ στόμα *E*. — ἔστι] ἔτι *l*. 18. παντικαπέου *AC*. — φ' καὶ λ' *C*, idem legi suspicor in *Bl*, φλ' *E* πεντακοσίων καὶ τριάκοντα *A* πεντακόσιοι καὶ τριάκοντα ald. πεντακοσίους καὶ τριάκοντα edd. inde a Cas. Incertissima in talibus codicum est fides. 19. κώμας] χώρας *E*. 20. Νύμφαιον malit Cas., ut est ap. Steph. et Ptolem.: in marg. *E* pr. m. add. ἕτερον (ἕτεροι?) νύμφαιον. — παντικάπεον *C*.

C. 310 μένα καὶ νεώρια ὅσον τριάκοντα νεῶν, ἔχει δὲ καὶ ἀκρόπολιν·
κτίσμα δ' ἐστὶ Μιλησίων. ἐμοναρχεῖτο δὲ πολὺν χρόνον ὑπὸ
δυναστῶν τῶν περὶ Λεύκωνα καὶ Σάτυρον καὶ Παρισάδην
αὕτη τε καὶ αἱ πλησιόχωροι κατοικίαι πᾶσαι αἱ περὶ τὸ στόμα
τῆς Μαιώτιδος ἑκατέρωθεν μέχρι Παρισάδου τοῦ Μιθριδάτῃ 5
παραδόντος τὴν ἀρχήν. ἐκαλοῦντο δὲ τύραννοι, καίπερ οἱ πλεί-
A. 477 ους ἐπιεικεῖς γεγονότες, ἀρξάμενοι ἀπὸ Παρισάδου καὶ Λεύ-
κωνος. Παρισάδης δὲ καὶ θεὸς νενόμισται· τούτῳ δὲ ὁμώνυ-
μος καὶ ὁ ὕστατος, οὐχ οἷός τε ὢν ἀντέχειν πρὸς τοὺς βαρ-
βάρους, φόρον πραττομένους μείζω τοῦ πρότερον, Μιθριδάτῃ 10
τῷ Εὐπάτορι παρέδωκε τὴν ἀρχήν· ἐξ ἐκείνου δ' ἡ βασιλεία
γεγένηται Ῥωμαίοις ὑπήκοος. τὸ μὲν οὖν πλέον αὐτῆς μέρος
ἐστὶν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, μέρος δέ τι καὶ ἐπὶ τῆς Ἀσίας.

5. Τὸ δὲ στόμα τῆς Μαιώτιδος καλεῖται μὲν Κιμμερικὸς
Βόσπορος, ἄρχεται δὲ ἀπὸ μείζονος πλάτους, ἀπὸ ἑβδομήκοντά 15
που σταδίων· καθ' ὃ διαίρουσιν ἐκ τῶν περὶ Παντικάπαιον
τόπων εἰς τὴν ἐγγυτάτω πόλιν τῆς Ἀσίας, τὴν Φαναγορίαν·
τελευτᾷ δ' εἰς πολὺ στενώτερον πορθμόν. διαιρεῖ δ' ὁ στενω-
πὸς οὗτος τὴν Ἀσίαν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης, καὶ ὁ Τάναϊς πο-
ταμός, καταντικρὺ ῥέων ἀπὸ τῶν ἄρκτων εἴς τε τὴν λίμνην 20
καὶ τὸ στόμα αὐτῆς· δύο δ' ἔχει τὰς εἰς τὴν λίμνην ἐκβολὰς
διεχούσας ἀλλήλων ὅσον σταδίους ἑξήκοντα. ἔστι δὲ καὶ πόλις
ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ, μέγιστον τῶν βαρβάρων ἐμπόριον μετὰ
τὸ Παντικάπαιον. ἐν ἀριστερᾷ δ' εἰσπλέοντι τὸν Κιμμερικὸν
Βόσπορον πολίχνιόν ἐστι Μυρμήκιον ἐν εἴκοσι σταδίοις ἀπὸ 25
τοῦ Παντικαπαίου. τοῦ δὲ Μυρμηκίου διπλάσιον διέχει κώμη

---

3. σάγαυρον codd., Cor. corr. ex coni. Cas.: Satyri enim nomen inter reges Bospori celebratissimum; v. XI, 494. Diod. XIV, 93 et Wess. ad h. l. — πιρισάδην *AB* Παιρισάδην Tzsch. Cor.: v. ad p. 309. 5. παρισέδου *AC*. 7. παρισέδου *AC*. 9. ὃς ante οὐχ add. *B* (ex corr.?) *no* ald., Cas. uncis inclusit, Tzsch. sustulit, Cor. restituit: ac commodissime quidem adderetur. 13. δ' ἔτι *l*. 15. Alterum ἀπὸ suspectum. 16. περὶ om. *A*, sed sec. m. add. in marg. — παντικάπεον *CA*, sed in hoc sec. m. ε in αι mut. 19. τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας edd. — καὶ — λίμνην om. *l*. — ὁ τάναϊος (sic) *A*. 23. ἐμπορεῖον *ABl* edd. 24. παντικάπεον *C*. 26. παντικαπέου, sed sec. m. ε in αι mut, *A*.

Παρθένιον, καθ' ἣν στενώτατος ὁ εἴσπλους ἐστὶν ὅσον εἴκοσι σταδίων, ἔχων ἀντικειμένην ἐν τῇ Ἀσίᾳ κώμην, Ἀχίλλειον καλουμένην. ἐντεῦθεν δ' εὐθυπλοΐα μὲν ἐπὶ τὸν Τάναϊν καὶ τὴν κατὰ τὰς ἐκβολὰς νῆσον στάδιοι δισχίλιοι διακόσιοι, μικρὸν
5 *δ' ὑπερβάλλει τοῦ ἀριθμοῦ τούτου πλέοντι παρὰ τὴν Ἀσίαν· πλέον δ' ἢ τριπλάσιον ἐν ἀριστερᾷ πλέοντι μέχρι τοῦ Τανάιδος, ἐν ᾧ παράπλῳ καὶ ὁ ἰσθμὸς ἵδρυται. οὗτος μὲν οὖν ὁ παράπλους ἔρημος πᾶς ὁ παρὰ τὴν Εὐρώπην, ὁ δ' ἐν δεξιᾷ οὐκ ἔρημος· ὁ δὲ σύμπας τῆς λίμνης κύκλος ἐνακισχιλίων ἱστο-*
10 *ρεῖται σταδίων. ἡ δὲ μεγάλη Χερρόνησος τῇ Πελοποννήσῳ* A. 478 *προσέοικε καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος. ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ τοῦ Βοσπόρου δυνάσται κεκακωμένην πᾶσαν ὑπὸ τῶν συνεχῶν πολέμων. πρότερον δ' εἶχον ὀλίγην μὲν τὴν πρὸς τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος καὶ τῷ Παντικαπαίῳ μέχρι Θεοδοσίας* C. 311
15 *τῶν Βοσπορίων τύραννοι, τὴν δὲ πλείστην μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ καὶ τοῦ κόλπου τοῦ Καρκινίτου Ταῦροι, Σκυθικὸν ἔθνος· καὶ ἐκαλεῖτο ἡ χώρα πᾶσα αὕτη, σχεδὸν δέ τι καὶ ἡ ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ μέχρι Βορυσθένους, μικρὰ Σκυθία· διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐνθένδε περαιουμένων τόν τε Τύραν καὶ τὸν Ἴστρον καὶ*
20 *ἐποικούντων τὴν γῆν καὶ ταύτης οὐκ ὀλίγη μικρα προσηγορεύθη Σκυθία, τῶν Θρᾳκῶν τὰ μὲν τῇ βίᾳ συγχωρούντων, τὰ δὲ τῇ κακίᾳ τῆς χώρας· ἑλώδης γάρ ἐστιν ἡ πολλὴ αὐτῆς.*

6. *Τῆς δὲ Χερρονήσου, πλὴν τῆς ὀρεινῆς τῆς ἐπὶ τῇ θαλάττῃ μέχρι Θεοδοσίας, ἥ γε ἄλλη πεδιὰς καὶ εὔγεως ἐστι*
25 *πᾶσα, σίτῳ δὲ καὶ σφόδρα εὐτυχής· †τριάκοντα γοῦν ἀποδίδωσι, διὰ τοῦ τυχόντος ὀρυκτοῦ σχιζομένη. φόρον τε ἐτέλουν ὀκτωκαίδεκα μυριάδας μεδίμνων Μιθριδάτῃ, τάλαντα δ' ἀργυρίον διακόσια σὺν τοῖς Ἀσιανοῖς χωρίοις τοῖς περὶ τὴν Σιν-*

---

1. στενότατος, pr. m. ω in ο mut., *A*. Diversa ab his infra traduntur IX, 494. 3. εὐθύπλοιοι *A* εὐθύπλοοι *E* εὐθύπλοια *BCl*(?) Tzsch. corr. 5. παρὰ — πλέοντι om. *C*. 7. οὖν om. *l*. 8. πᾶς om. *E*. — παρὰ] περὶ *E*. 16. καρπινίτου *ACl* Παρπινίτου *B*, sed καρκινίτου Epit. 17. πᾶσα αὐτῆς *BCl*. 23. τῇ om. edd. 24. εὔγειος Epit. εὔγαιος edd. 25. τριάκοντα ferri non posse apparet: τριακοντάχουν scribendum est, ut loci similes docent XV, 731. XVI, 741. Erroris causa manifesta. 26. τε] δὲ *no* edd. inde a Cas. 28. δια-

δικήν. κἂν τοῖς πρόσθεν χρόνοις ἐντεῦθεν ἦν τὰ σιτοπομπεῖα τοῖς Ἕλλησι, καθάπερ ἐκ τῆς λίμνης αἱ ταριχεῖαι· Λεύκωνα δέ φασιν ἐκ τῆς Θεοδοσίας Ἀθηναίοις πέμψαι μυριάδας μεδίμνων διακοσίας καὶ δέκα. οἱ δ' αὐτοὶ οὗτοι καὶ Γεωργοὶ ἐκαλοῦντο ἰδίως διὰ τὸ τοὺς ὑπερκειμένους Νομάδας εἶναι, τρεφομένους κρέασιν ἄλλοις τε καὶ ἱππείοις, ἱππείῳ δὲ καὶ τυρῷ καὶ γάλακτι καὶ ὀξυγάλακτι (τοῦτο δὲ καὶ ὄψημά ἐστιν αὐτοῖς κατασκευασθέν πως)· διόπερ ὁ ποιητὴς ἅπαντας εἴρηκε τοὺς ταύτῃ Γαλακτοφάγους. οἱ μὲν οὖν Νομάδες πολεμισταὶ (A. 479) μᾶλλόν εἰσιν ἢ λῃστρικοί, πολεμοῦσι δὲ ὑπὲρ τῶν φόρων. ἐπιτρέψαντες γὰρ ἔχειν τὴν γῆν τοῖς ἐθέλουσι γεωργεῖν ἀντὶ ταύτης ἀγαπῶσι φόρους λαμβάνοντες τοὺς συντεταγμένους μετρίους τινὰς οὐκ εἰς περιουσίαν, ἀλλ' εἰς τὰ ἐφήμερα καὶ τὰ ἀναγκαῖα τοῦ βίου· μὴ διδόντων δέ, αὐτοῖς πολεμοῦσιν. οὕτω δὲ καὶ δικαίους ἅμα καὶ ἀβίους ὁ ποιητὴς εἴρηκε τοὺς αὐτοὺς τούτους ἄνδρας· ἐπεί, τῶν γε φόρων ἀπευτακτουμένων, οὐδ' ἂν καθίσταντο εἰς πόλεμον. οὐκ ἀπευτακτοῦσι δ' οἱ δυνάμει πεποιθότες, ὥστε ἢ ἀμύνασθαι ῥᾳδίως ἐπιόντας ἢ κωλῦσαι τὴν ἔφοδον· καθάπερ Ἄσανδρον ποιῆσαί φησιν Ὑψικράτης, ἀποτειχίσαντα τὸν ἰσθμὸν τῆς Χερρονήσου τὸν πρὸς τῇ Μαιώτιδι, τριακοσίων ὄντα καὶ ἑξήκοντα σταδίων, ἐπιστήσαντα πύργους καθ' ἕκαστον στάδιον δέκα. οἱ δὲ Γεωργοὶ ταύτῃ μὲν ἡμερώτεροί τε ἅμα καὶ πολιτικώτεροι νομίζονται εἶναι, χρημα-

---

κοσίων *A*. 4. διακοσίων *ABCl*(?) διακοσίας *i*, idque Tzsch. restituit; ιε̄ Epit., quam veram puto scripturam: altera enim, quidquid dicunt interpretes (v. Cor. in Intp. Gall., Wolf. ad Demosth. Or. in Lept. p. 256, Boeckh. *Staatshaushaltung* etc. I p. 97), parum videtur credibilis. Orta est, ut opinor, ex frequentissima commutatione notarum *E* et *Σ*. 6. τοῖς ante ἱππείοις add. *BCl*. 7. ἕψημα *gikno*. 10. ὅρων *Bl* ὀρῶν *C* Xyl. corr. 17. δ' οἱ] δ' οὐ *ABCl* δ' αὖ Tzsch. οὐ om. Xyl. Cas. Cor., sed hic οἱ, quod praebent *no*, recipiendum censet in nott. 21. ἐπιστήσαντι *ABC*. In proximis cum incredibilis videretur turrium numerus, qui efficitur servata codicum scriptura, varie eam tentarunt, sed parum feliciter, Gossell. Cor. Grosk.: etenim τριάκοντα καὶ ἕξ et hic et p. 308 scribendum censet Goss., καθ' ἕκαστα στάδια δέκα Cor., καθ' ἕκαστον στάδιον ἕνα Grosk.

τισταὶ δ' ὄντες καὶ θαλάττης ἁπτόμενοι ληστηρίων οὐκ ἀπέχονται, οὐδὲ τῶν τοιούτων ἀδικιῶν καὶ πλεονεξιῶν. C. 312

7. *Πρὸς δὲ τοῖς καταριθμηθεῖσι τόποις ἐν τῇ Χερρονήσῳ καὶ τὰ φρούρια ὑπῆρξεν, ἃ κατεσκεύασε Σκίλουρος καὶ οἱ παῖδες, οἷσπερ καὶ ὁρμητηρίοις ἐχρῶντο πρὸς τοὺς Μιθριδάτου στρατηγούς, Παλάκιόν τε καὶ Χάβον καὶ Νεάπολις· ἦν δὲ καὶ Εὐπατόριόν τι, κτίσαντος Διοφάντου, Μιθριδάτου στρατηγοῦντος. ἔστι δ' ἄκρα διέχουσα τοῦ τῶν Χερρονησιτῶν τείχους ὅσον πεντεκαίδεκα σταδίους, κόλπον ποιοῦσα εὐμεγέθη, νεύοντα πρὸς τὴν πόλιν· τούτου δ' ὑπέρκειται λιμνοθάλαττα, ἁλοπήγιον ἔχουσα· ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Κτενοῦς ἦν. ἵν' οὖν ἀντέχοιεν, οἱ βασιλικοὶ πολιορκούμενοι τῇ τε ἄκρᾳ τῇ λεχθείσῃ φρουρὰν ἐγκατέστησαν, τειχίσαντες τὸν τόπον, καὶ τὸ στόμα τοῦ κόλπου τὸ μέχρι τῆς πόλεως διέχωσαν, ὥστε πεζεύεσθαι ῥᾳδίως καὶ τρόπον τινὰ μίαν εἶναι πόλιν ἐξ ἀμφοῖν· ἐκ δὲ τούτου ῥᾷον ἀπεκρούοντο τοὺς Σκύθας. ἐπεὶ δὲ καὶ τῷ διατειχίσματι τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ πρὸς τῷ Κτενοῦντι προσέβαλον καὶ τὴν τάφρον ἐνέχουν καλάμῳ, τὸ μεθ' ἡμέραν γεφυρωθὲν μέρος νύκτωρ ἐνεπίμπρασαν οἱ βασιλικοὶ καὶ ἀντεῖχον τέως, ἕως ἐπεκράτησαν. καὶ νῦν ὑπὸ τοῖς τῶν Βοσποριανῶν βασιλεῦσιν, οὓς ἂν Ῥωμαῖοι καταστήσωσιν, ἅπαντά ἐστιν.* A. 480

8. *Ἴδιον δὲ τοῦ Σκυθικοῦ καὶ τοῦ Σαρματικοῦ παντὸς ἔθνους τὸ τοὺς ἵππους ἐκτέμνειν εὐπειθείας χάριν· μικροὶ μὲν γάρ εἰσιν, ὀξεῖς δὲ σφόδρα καὶ δυσπειθεῖς. θῆραι δ' εἰσὶν ἐν μὲν τοῖς ἕλεσιν ἐλάφων καὶ συάγρων, ἐν δὲ τοῖς πεδίοις ὀνάγρων καὶ δορκάδων. ἴδιον δέ τι καὶ τὸ ἀετὸν μὴ γίνεσθαι ἐν τοῖς τόποις τούτοις. ἔστι δὲ τῶν τετραπόδων ὁ καλούμενος κόλος, μεταξὺ ἐλάφου καὶ κριοῦ τὸ μέγεθος, λευκός, ὀξύτερος*

---

3. *καὶ* post *δὲ* add. ald. — *τὴν καταρίθμησιν* codd., cui quum subiiciatur *τόποις* in *Al*, *τόποι* in *BC*(?), Cor. corr. ex Villebr. coni. — *τῶν τόπων no* Tzsch. 4. *σείλουρος ABCl*, Xyl. corr.: cf. 306. 309. 6. *χαῦον* edd. *χάλαον* pr. m. add. in marg. *A*. 7. *Μιθριδάτῃ* Tzsch., quod ferri nequit. Suspicari possis *Μιθριδάτου στρατηγοῦ τινος*: cf. p. 306. 11. *ἦν* om. edd. — *ταῦτ' ἔχοιεν* codd., Cor. corr. ex Cas. coni. 17. *τοῦ* om. *B*. 19. *τέως* om. *n*. 20. *βοσποριανῶν i*. 25. *ἕλεσιν*] *ὄρεσιν* Cor. 28. *κῶλος* appellatur idem ani-

τούτων τῷ δρόμῳ, πίνων τοῖς ῥώθωσιν εἰς τὴν κεφαλήν, εἶτ' ἐντεῦθεν εἰς ἡμέρας ταμιεύων πλείους, ὥστ' ἐν τῇ ἀνύδρῳ νέμεσθαι ῥᾳδίως. τοιαύτη μὲν ἡ ἐκτὸς Ἴστρου πᾶσα, ἡ μεταξὺ τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Τανάιδος ποταμοῦ, μέχρι τῆς Ποντικῆς θαλάττης καὶ τῆς Μαιώτιδος.

CAPUT V.

1. Λοιπὴ δ' ἐστὶ τῆς Εὐρώπης ἡ ἐντὸς Ἴστρου καὶ τῆς κύκλῳ θαλάττης, ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδριατικοῦ, μέχρι τοῦ Ἱεροῦ στόματος τοῦ Ἴστρου, ἐν ᾗ ἐστιν ἥ τε Ἑλλὰς καὶ τὰ τῶν Μακεδόνων καὶ τῶν Ἠπειρωτῶν ἔθνη καὶ τὰ ὑπὲρ 10
C. 313 τούτων πρὸς τὸν Ἴστρον καθήκοντα καὶ πρὸς τὴν ἐφ' ἑκάτερα θάλατταν, τήν τε Ἀδριατικὴν καὶ τὴν Ποντικήν, πρὸς μὲν τὴν Ἀδριατικὴν τὰ Ἰλλυρικά, πρὸς δὲ τὴν ἑτέραν μέχρι Προποντίδος καὶ Ἑλλησπόντου τὰ Θρᾴκια καὶ εἴ τινα τούτοις ἀναμέμικται Σκυθικὰ ἢ Κελτικά. δεῖ δ' ἀπὸ τοῦ Ἴστρου τὴν ἀρ- 15 χὴν ποιήσασθαι, τὰ ἐφεξῆς λέγοντας τοῖς περιοδευθεῖσι τόποις· ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ συνεχῆ τῇ Ἰταλίᾳ τε καὶ ταῖς Ἄλπεσι καὶ Γερμανοῖς καὶ Δακοῖς καὶ Γέταις. δίχα δ' ἄν τις καὶ ταῦτα διέλοι· τρόπον γάρ τινα τῷ Ἴστρῳ παράλληλά ἐστι τά
A. 481 τε Ἰλλυρικὰ καὶ τὰ Παιονικὰ καὶ τὰ Θρᾴκια ὄρη, μίαν πως 20 γραμμὴν ἀποτελοῦντα, διήκουσαν ἀπὸ τοῦ Ἀδρίου μέχρι πρὸς τὸν Πόντον· ἧς προσάρκτια μέν ἐστι μέρη τὰ μεταξὺ τοῦ Ἴστρου καὶ τῶν ὀρῶν, πρὸς νότον δ' ἥ τε Ἑλλὰς καὶ ἡ συνεχὴς βάρβαρος μέχρι τῆς ὀρεινῆς. πρὸς μὲν οὖν τῷ Πόντῳ τὸ Αἶμόν ἐστιν ὄρος, μέγιστον τῶν ταύτῃ καὶ ὑψηλότατον, 25

mal ap. Athen. V, 7, ubi videatur Cas. 1. ῥόθωσιν *A*. 3. μὲν om. *E*. 4. τοῦ ante Ῥήνου om. *E*. — τοῦ ante Τανάιδος om. *BE*. 7. τοῦ ante Ἴστρου add. *Bl*. 8. ἀπὸ μυχοῦ ἀδριατικοῦ *E*. 9. ἐστιν om. *E*. 10. τῶν ante Ἠπειρ. om. *E*. 11. πρὸς τὸν] εἰς τὸν *Ek*. — Ἴστρον] ἰσθμὸν codd., Tzsch. corr. ex Tyrwh. coni. — πρὸς ante τὴν om. *E*. 12. τε om. *E*. — καὶ — Ἀδριατικὴν om. *l*. — καὶ ποντικὴν *E*. 18. δάκοις *BCl* edd.: vid. ad p. 304. 19. διέλθοι codd., Cor. corr. 20. παιωνικὰ *AE*. 22. μέρη om. *E*. 23. Inter ὀρῶν et νότον lacuna septem octove litterarum est in *E*. 25. Αἷμον edd., sed altera scriptura obtinet in *AE* Epit.: de reliquis codicibus minus constat.

μέσην πως διαιροῦν τὴν Θρᾴκην· ἀφ' οὗ φησι Πολύβιος ἀμφοτέρας καθορᾶσθαι τὰς θαλάττας, οὐκ ἀληθῆ λέγων· καὶ γὰρ τὸ διάστημα μέγα τὸ πρὸς τὸν Ἀδρίαν καὶ τὰ ἐπισκοτοῦντα πολλά. πρὸς δὲ τῷ Ἀδρίᾳ πᾶσα ἡ Ἀρδία σχεδόν τι,
5 μέση δ' ἡ Παιονία, καὶ αὐτὴ πᾶσα ὑψηλή. ἐφ' ἑκάτερα δ' αὐτῆς, ἐπὶ μὲν τὰ Θρᾴκια ἡ Ῥοδόπη, ὅμορον ὑψηλὸν ὄρος μετὰ τὸν Αἶμον, ἐπὶ δὲ θάτερα πρὸς ἄρκτον τὰ Ἰλλυρικά, ἥ τε τῶν Αὐταριατῶν χώρα καὶ ἡ Δαρδανική. λέγωμεν δὴ τὰ Ἰλλυρικὰ πρῶτα, συνάπτοντα τῷ τε Ἴστρῳ καὶ ταῖς Ἄλπεσιν, αἳ κεῖν-
10 ται μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας, ἀρξάμεναι ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς κατὰ τοὺς Οὐινδολικοὺς καὶ Ῥαιτοὺς καὶ † Τοινίους.

2. Μέρος μὲν δή τι τῆς χώρας ταύτης ἠρήμωσαν οἱ Δακοὶ καταπολεμήσαντες Βοΐους καὶ Ταυρίσκους, ἔθνη Κελτικὰ τὰ
15 ὑπὸ Κριτασίρῳ, φάσκοντες εἶναι τὴν χώραν σφετέραν, καίπερ A. 482

---

1. ὁ ante *Πολύβιος* add. *BCl*. 3. *τὸν* om. ald. 4. *ἡ ἀρδεία ABClE* et in hoc pr. m. in marg. add. *ἀρδεῖα*. Sed *ἀρδία* tuentur Epit. et Steph. s. v. *Ἄρδεα*. Post *σχεδόν τι* Grosk. excidisse putat *χώρα ὑψηλή*, quo referantur in sequentibus *καὶ αὐτὴ πᾶσα ὑψηλή*: quibus tamen, etsi commode adderentur, carere possumus. Permulta enim inveniuntur apud Strabonem paulo liberius enunciata ac constructa. 6. Post *αὐτῆς* intercidisse suspicatur Grosk. *ὄρη ἐστίν*: sed similes structurae paulo breviores apud Strabonem non rarae sunt. — *ὅμορον ὑψηλὸν ὄρος*, incommoda sane, Grosk. mutanda censet in *ὅμορος, ὑψηλότατον ὄρος*, sed *ὅμορον* servandum esse apparet: nescio an scribendum sit *ὅμορον ὄρος ὑψηλότατον*. 8. *αὐγαριατῶν* codd. 9. *ἃ κεῖται — ἀρξάμενα* codd. Quae cum Alpes respiciant neque probabile sit hoc loco Strabonem usurpasse structuram ad sensum institutam, femininum restitui ex Cor. coni.: nihili est quod Grosk. confinxit *τοῖς Ἄλπ[εων ὄρ]εσιν*. Error inde ortus est, quod librarius retulit haec, quo non erant referenda, quod saepe factum vidimus (v. Praef. pag. LXXXVII). 11. *ἰουινδολίκους A ἰουνδουλίκους C Οὐινδελικοὺς* Tzsch. Cor. 12. *Τοινίους*] *Ἑλουητίους* Cor. atque verum id puto, licet falsum sit, quod Cas. refert, in lib. vet. id legi: *ΚΑΙ ΤΟΙΝΙΟΥΣ* simili modo ortum esse videtur ex *καὶ Ἑλουηττίους* (*αἰτουάτιοι* praebent codd. IV, 192 extr.) atque *ΚΑΙ ΔΙΤΤΑΝΩΝ* ex *καὶ Ἠτανῶν* III p. 162. Ceterum cf. p. 292. Infelix Cas. coniectura est *καὶ Βοΐους*. 13. *δάκοι BCl* edd. 15. *ἐκρετοσείρῳ AlB* et hic ex corr. *κρετοσίρῳ*, quod est

ποταμοῦ διείργοντος τοῦ Παρίσου, ῥέοντος ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐπὶ τὸν Ἴστρον κατὰ τοὺς Σκορδίσκους καλουμένους Γαλάτας· καὶ γὰρ οὗτοι τοῖς Ἰλλυρικοῖς ἔθνεσι καὶ τοῖς Θρᾳκίοις ἀναμὶξ ᾤκησαν· ἀλλ' ἐκείνους μὲν οἱ Δακοὶ κατέλυσαν, τούτοις δὲ καὶ συμμάχοις ἐχρήσαντο πολλάκις. τὸ δὲ λοιπὸν ἔχουσι Παννόνιοι μέχρι Σεγεστικῆς καὶ Ἴστρου πρὸς ἄρκτον καὶ ἕω· πρὸς δὲ τἆλλα μέρη ἐπὶ πλέον διατείνουσιν. ἡ δὲ Σεγεστικὴ πόλις ἐστὶ Παννονίων ἐν συμβολῇ ποταμῶν πλειόνων, ἁπάντων πλωτῶν, εὐφυὲς ὁρμητήριον τῷ πρὸς Δακοὺς πολέμῳ· ὑποπέπτωκε γὰρ ταῖς Ἄλπεσιν, αἳ διατείνουσι μέχρι τῶν Ἰαπόδων, Κελτικοῦ τε ἅμα καὶ Ἰλλυρικοῦ ἔθνους· ἐντεῦθεν δὲ καὶ ποταμοὶ ῥέουσι πολὺν καταφέροντες εἰς αὐτὴν τόν τε ἄλλον καὶ τὸν ἐκ τῆς Ἰταλίας φόρτον. εἰς γὰρ Ναύπορτον ἐξ Ἀκυληίας ὑπερθεῖσι τὴν Ὄκραν εἰσὶ στάδιοι τριακόσιοι πεντήκοντα, εἰς ἣν αἱ ἁρμάμαξαι κατάγονται, τῶν Ταυρίσκων οὖσαν κατοικίαν· ἔνιοι δὲ πεντακοσίους φασίν. ἡ δ' Ὄκρα ταπεινότατον μέρος τῶν Ἄλπεών ἐστι τῶν διατεινουσῶν ἀπὸ τῆς Ῥαιτικῆς μέχρι Ἰαπόδων· ἐντεῦθεν δ' ἐξαίρεται τὰ ὄρη πάλιν ἐν τοῖς Ἰάποσι καὶ καλεῖται Ἄλβια. ὁμοίως δὲ καὶ ἐκ Τεργέστε, κώμης Καρνικῆς, ὑπέρθεσίς ἐστι διὰ τῆς Ὄκρας εἰς ἕλος Λούγεον καλούμενον. πλησίον δὲ τοῦ Ναυπόρτου ποταμός ἐστι Κορκόρας, ὁ δεχόμενος τὰ φορτία·

(5) (10) C. 314 (15) (20)

in *C*. Tzsch. eam formam scripsit, in qua codd. consentiunt p. 304. — *φάσκοντος Al φάσκοντι no* ald. *φάσκοντες*, quod reposuit Tzsch. ex Cas. coni., est in *B* (ex corr.) *C*(?). 1. *Μαρίσου* Cor. ex Cas. coni. paulo inconsideratius, cum a septentrione ille in Danubium influat; *Μάργου* s. *Μάρτου* ex p. 318 reponendum censet Grosk. paulo felicius, quia nimis remotus est orientem versus ab iis [illegible]is, de quibus h. l. agitur. 4. *δάκοι BCl* edd. 5. *μέχρις αἰγεστικῆς A*. 9. *δάκους BCl* edd. 11. *πολὺν*] *πολλοὶ* Cor. 13. *ναύποντον ABClE* Tzsch. corr. ex Cas. sent., atque ρ tuetur reliquorum scriptorum consensus: cf. ad V, 207. — *ἄκραν AClE*(*B*?), Xyl. corr. cf. ad IV, 202. 15. *πεντακόσιοι A φ' BC*. 16. *ἄκρα AClE*(*B*?) *ὄκρα* Epit., cuius auctor tamen h. l. adhibuit Ptolemaeum. — *ἐστι* om. *E*. 17. *τῆς* om. *E*. — *δ'* om. *E*. 19. *τεργέσται AC τεργέστης B* (ex corr?) *lno* ald. *Τεργεστῶν* Cor.: cf. ad V, 215. 20. *ἄκρας ACl*(*B*?). — *λούγαιον C*. 21. *ναυπόντου ABCl τῶν ναυπόντων E*, Tzsch. corr. ex Cas. sent. — *καρκόρας C*(?)*hm* Pleth. Tzsch. Cor.

οὗτος μὲν οὖν εἰς τὸν Σαῦον ἐμβάλλει, ἐκεῖνος δ' εἰς τὸν Δράβον· ὁ δὲ εἰς τὸν Νόαρον κατὰ τὴν Σεγεστικήν. ἐντεῦθεν δ' ἤδη ὁ Νόαρος, πλήθει προσλαβὼν τὸν διὰ τῶν Ἰαπόδων ῥέοντα ἐκ τοῦ Ἀλβίου ὄρους Κόλαπιν, συμβάλλει τῷ Δανουίῳ
5 κατὰ τοὺς Σκορδίσκους. ὁ δὲ πλοῦς τὰ πολλὰ τοῖς ποταμοῖς ἐπὶ τὰς ἄρκτους ἐστίν· ὁδὸς [δ'] ἀπὸ Τεργέστε ἐπὶ τὸν Δανούιον σταδίων ὅσον χιλίων καὶ διακοσίων. ἐγγὺς δὲ τῆς Σεγεστικῆς ἐστι καὶ ἡ Σισκία φρούριον καὶ Σίρμιον, ἐν ὁδῷ κείμεναι τῇ εἰς Ἰταλίαν. A. 483

10 3. Ἔθνη δ' ἐστὶ τῶν Παννονίων Βρεῦκοι καὶ Ἀνδιζήτιοι καὶ Διτίωνες καὶ Πειροῦσται καὶ Μαζαῖοι καὶ Δαισιτιᾶται, ὧν Βάτων ἡγεμών, καὶ ἄλλα ἀσημότερα μικρά, [ἃ] διατείνει μέχρι Δαλματίας, σχεδὸν δέ τι καὶ Ἀρδιαίων, ἰόντι πρὸς νότον· ἅπασα [δ'] ἡ ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου παρήκουσα
15 ὀρεινὴ μέχρι τοῦ Ῥιζονικοῦ κόλπου καὶ τῆς Ἀρδιαίων γῆς...... μεταξὺ πίπτουσα τῆς τε θαλάττης καὶ τῶν Παννονίων ἐθνῶν. σχεδὸν δέ τι καὶ ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν ποιητέον τῆς συνεχοῦς περιοδείας ἀναλαβοῦσι μικρὰ τῶν λεχθέντων πρότερον. ἔφαμεν δ' ἐν τῇ περιοδείᾳ τῆς Ἰταλίας Ἴστρους εἶναι πρώτους τῆς Ἰλ-

---

1. σάβον *E* Σάον Tzsch. Cor.: et ita quidem scriptum est bis IV, 207. Sed difficile est in his certum quid statuere. 2. σεγηστικήν *A*. 3. πλήθει om. *E* Pleth. πλῆθος ald. πλωτὸς Cor. ex Palm. coni: idem tamen genuinam scripturam fuisse suspicatur πλεῖται καὶ προσλαβών, quae non magis probanda sunt, quam quae Tzsch. et Grosk. protulerunt: sana sunt omnia. 4. κάλαπιν *ABCl*, sed κόλαπιν *E*, idque Tzsch. restituit: cf. IV, 207. — Δανουβίῳ *l* edd. 5. κουρδίσκους *C*. 6. δ' om. codd. Cor. add. — τεργέσται *ACl* τεργεστῶν *B* edd. — δανούβιον *B*(?)*l* edd. 8. κείμενα *no* edd. 11. διατίωνες *A* διασίωνες *no* διάσωνες *B* ex corr. (διτίωνες pr. m.) *k* ald. — δισιτιάται *C*. 12. ἦν post ἡγεμών add. *o*, marg. *n* (sec. m.) edd. inde a Cas. — ἃ om. codd., Tzsch. add. ex coni. Cas., διατείνει δὲ *E* διατείνοντα Pleth. 13. καὶ ante Δαλματίας add. edd. — σαρδιαίων *ABCl* ἀρδειέων (et ι sup. ει) *E*, Tzsch. corr. 14. δ' om. codd. Cor. add. 15. ῥιζωνικοῦ *E*, quae verior videtur esse scriptura. Apud Ptol. II, 15 codd. fluctuantur, ap. Polyb. 2, 11, 16 praebent *o*: sed gentile ῥιζωνίτης est ap. Steph. — σαρδιαίων *ABCl* ἀρδιέων *E*. — Post γῆς intercidisse ἡ Ἰλλυρικὴ παραλία ἐστὶ vel simile quid, Grosk. recte collegit ex iis, quae sequuntur et p. 318 extr. 18. τῶν πρότερον λεχθέντων *E*.

λυρικῆς παραλίας, συνεχεῖς τῇ Ἰταλίᾳ καὶ τοῖς Κάρνοις, καὶ διότι μέχρι Πόλας, Ἰστρικῆς πόλεως, προήγαγον οἱ νῦν ἡγεμόνες τοὺς τῆς Ἰταλίας ὅρους. οὗτοι μὲν οὖν περὶ ὀκτακοσίους σταδίους εἰσὶν ἀπὸ τοῦ μυχοῦ. τοσοῦτοι δ' εἰσὶ καὶ ἀπὸ τῆς ἄκρας τῆς πρὸ τῶν Πολῶν ἐπὶ Ἀγκῶνα ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν Ἐνετικήν. ὁ δὲ πᾶς Ἰστρικὸς παράπλους χίλια τριακόσια. 5

4. Ἑξῆς δ' ἐστὶν ὁ Ἰαποδικὸς παράπλους χιλίων σταδίων· ἵδρυνται γὰρ οἱ Ἰάποδες ἐπὶ τῷ Ἀλβίῳ ὄρει τελευταίῳ τῶν Ἄλπεων ὄντι, ὑψηλῷ σφόδρα, τῇ μὲν ἐπὶ τοὺς Παννονίους καὶ τὸν Ἴστρον καθήκοντες, τῇ δ' ἐπὶ τὸν Ἀδρίαν, ἀρειμάνιοι 10 μέν, ἐκπεπονημένοι δὲ ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ τελέως· πόλεις δ' αὐτῶν Μέτουλον, Ἀρουπῖνοι, Μονήτιον, Οὐένδων· λυπρὰ δὲ τὰ χωρία, καὶ ζειᾷ καὶ κέγχρῳ τὰ πολλὰ τρεφομένων· ὁ δ' ὁπλισμὸς Κελτικός· κατάστικτοι δ' ὁμοίως *καὶ* τοῖς ἄλλοις Ἰλλυριοῖς καὶ Θρᾳξί. μετὰ δὲ τὸν τῶν Ἰαπόδων ὁ Λιβυρνικὸς παράπλους ἐστί, μείζων τοῦ προτέρου σταδίοις [πεντακοσίοις], ἐν δὲ τῷ παράπλῳ ποταμὸς φορτίοις ἀνάπλουν ἔχων μέχρι Δαλματέων καὶ Σκάρδων, Λιβυρνὴ πόλις. 15

(C. 315, A. 484)

5. Παρ' ὅλην δ' ἣν εἶπον παραλίαν νῆσοι μὲν αἱ Ἀψυρτίδες, περὶ ἃς ἡ Μήδεια λέγεται διαφθεῖραι τὸν ἀδελφὸν Ἄψυρτον διώκοντα αὐτήν. ἔπειτα ἡ Κυρικτικὴ κατὰ τοὺς Ἰάποδας· 20

---

5. τῆς] τῶν Tzsch. Cor. — τῶν πόλεων *ABCl* τῶν πολῶν *E*, quod repudiare non licet, quamquam plurali numero nomen illud alibi non invenitur: in multis enim aliis nominibus eadem occurrit inconstantia; τῆς Πόλας Tzsch. Cor. ex Xyl. coni. 6. χιλίων τριακοσίων edd. 10. ἀριμάνιοι *AB*. 11. ἐκπεποιημένοι *ACl*. — Καίσαρος post Σεβαστοῦ add. edd., sed Cas. uncis inclusit. — πόλις *C*. 12. ἀρουπῖνος *A* ἀρούπινος *Bl* ἀρούπινον *C*(?): cf. ad IV, 107. — μονήττιον Tzsch. — Οὔενδον *l*(?) ald. cf. ad IV, 207. 14. καὶ om. Epit. Cor. 15. τὸν] τὸ *C*. 16. σταδίοις om. *E*. — πεντακοσίοις om. codd. Sed inter σταδίοις et ἐν lacuna septem fere literarum est in *Agkh*: in hoc sec. m. explevit addito διακοσίοις, quod itidem legitur in *i*. Supplevit numerum omissum Xyl. ex Epit., post quem cur lacunae signa posuerint edd. inde a Cas., nullam video causam. 17. περίπλῳ *E*. 18. δελματέων *C*. — καὶ ante Λιβύρνη add. *B* (ex corr.) *l*, Λιβυρνική, susp. Cas. 19. μὲν om. *E*. 21. κυριακτική *C* κυρηκτική Epit. κυρακτική *Bl* Cor.: cf. ad II, 123 extr.

εἶθ᾽ αἱ Λιβυρνίδες περὶ τετταράκοντα τὸν ἀριθμόν· εἶτ᾽ ἄλλαι νῆσοι, γνωριμώταται δ᾽ Ἴσσα, Τραγούριον, Ἰσσέων κτίσμα, Φάρος, ἡ πρότερον Πάρος, Παρίων κτίσμα, ἐξ ἧς Δημήτριος ὁ Φάριος, καὶ ἡ τῶν Δαλματέων παραλία καὶ τὸ ἐπίνειον
5 αὐτῶν Σάλων. ἔστι δὲ τῶν πολὺν χρόνον πολεμησάντων πρὸς Ῥωμαίους τὸ ἔθνος τοῦτο· κατοικίας δ᾽ ἔσχεν ἀξιολόγους εἰς πεντήκοντα, ὧν τινας καὶ πόλεις, Σάλωνά τε καὶ Πριάμωνα καὶ Νινίαν καὶ Σινώτιον, τό τε νέον καὶ τὸ παλαιόν, ἃς ἐνέπρησεν ὁ Σεβαστός. ἔστι δὲ καὶ Ἀνδήτριον ἐρυμνὸν χωρίον,
10 Δάλμιον δὲ μεγάλη πόλις, ἧς ἐπώνυμον τὸ ἔθνος· μικρὰν δ᾽ ἐποίησε Νασικᾶς καὶ τὸ πεδίον μηλόβοτον διὰ τὴν πλεονεξίαν τῶν ἀνθρώπων. ἴδιον δὲ τῶν Δαλματέων τὸ διὰ ὀκταετηρίδος χώρας ἀναδασμὸν ποιεῖσθαι· τὸ δὲ μὴ χρῆσθαι νομίσμασι πρὸς μὲν τοὺς ἐν τῇ παραλίᾳ ταύτῃ ἴδιον, πρὸς ἄλλους δὲ
15 τῶν βαρβάρων πολλοὺς κοινόν. Ἄδριον δὲ ὄρος ἐστί, μέσον τέμνον τὴν Δαλματικήν, τὴν μὲν ἐπιθαλάττιον, τὴν δ᾽ ἐπὶ θάτερα. εἶθ᾽ ὁ Νάρων ποταμὸς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν Δαόριζοι καὶ Ἀρδιαῖοι καὶ Πληραῖοι, ὧν τοῖς μὲν πλησιάζει νῆσος ἡ Μέλαινα Κόρκυρα καλουμένη καὶ πόλις, Κνιδίων κτίσμα, τοῖς δὲ
20 Ἀρδιαίοις ἡ Φάρος, Πάρος λεγομένη πρότερον· Παρίων γάρ ἐστι κτίσμα. A. 485

6. Οὐαρδαίους δ᾽ οἱ ὕστερον ἐκάλεσαν τοὺς Ἀρδιαίους· ἀπέ-

---

2. ἴσα *ABCl* Xyl. corr. — ἰσσέων, et ε sec. m. in αι mut., *A*, inde ἰσσαίων *ghik*, eamque formam habet Polyb. II, 11, 12: alteram tamen tuetur Steph. s. v. 4. καὶ ἡ] ἔπειτα ἡ Pleth. Tzsch. Cor.: dehinc Guar. ἐξῆς δὲ susp. Cas. — ἀμματέων *ACl*. 7. Πρώμωνα non male coni. Schwghs. ad Appian. Illyr. c. 12. 9. ἀδρήτριον *C* ἀνδρήτριον *ABl*, Tzsch. corr. verum iam viderat Cellarius (v. Geogr. ant. I p. 619). 10. δαλμιον codd., Xyl. corr.: cf. Steph. Byz. s. v. 11. ἐποίησεν ἀσικᾶς *Al* ἐποίησεν ἀσικὰς *C*. 12. δαλματαίων *C*. 13. Articulum τῆς ante χώρας add. Epit., Steph. s. v. Δάλμιον, Eust. ad Dion. v. 97. — νομίσματι Cor. Casaubonum secutus. 14. ἄλλους] ἀλλήλους codd., Cas. corr. 15. πολλοῖς *Bl*. — ἄνδριον *E* σάρδιον Pleth: inde et propter Ardiaeorum nomen Ἄρδιον scripserunt Tzsch. Cor., quod Xyl. iam posuerat, Cas. removerat. — μέσην Cor., recte, ut opinor. 18. σαρδιαῖοι Pleth. — Πλαραῖοι susp. Tzsch. ex Steph. s. v., App. Illyr. 10. 19. κέρκυρα Epit. 22. οὐαραλλίους codd., Cor. corr. ex J. Fr. Gron. coni. (ad Liv. XXVII, 30): erroris causa manifesta. — σαρδιαίους *Cl*.

ωσαν δ' αὐτοὺς εἰς τὴν μεσόγαιαν ἀπὸ τῆς θαλάττης Ῥω-
μαῖοι, λυμαινομένους αὐτὴν διὰ τῶν λῃστηρίων, καὶ ἠνάγκα-
σαν γεωργεῖν. τραχεῖα δὲ χώρα καὶ λυπρὰ καὶ οὐ γεωργῶν
ἀνθρώπων, ὥστ' ἐξέφθαρται τελέως, μικροῦ δὲ καὶ ἐκλέλοιπε.
τοῦτο δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι τοῖς ταύτῃ συνέβη· οἱ γὰρ 5
πλεῖστον δυνάμενοι πρότερον τελέως ἐταπεινώθησαν καὶ ἐξέλι-
πον, Γαλατῶν μὲν Βόιοι καὶ Σκορδίσται, Ἰλλυριῶν δὲ Αὐτα-
ριάται καὶ Ἀρδιαῖοι καὶ Δαρδάνιοι, Θρᾳκῶν δὲ Τριβαλλοί,
C. 316 ὑπ' ἀλλήλων μὲν ἐξ ἀρχῆς, ὕστερον δ' ὑπὸ Μακεδόνων καὶ Ῥω-
μαίων ἐκπολεμούμενοι. 10

7. Μετὰ δ' οὖν τὴν τῶν Ἀρδιαίων καὶ Πληραίων παρα-
λίαν ὁ †Ῥιζαίων κόλπος ἐστὶ καὶ Ῥίζων πόλις καὶ ἄλλα πο-
λίχνια καὶ Δρίλων ποταμός, ἀνάπλουν ἔχων πρὸς ἕω μέχρι
A. 486 τῆς Δαρδανικῆς, [ῇ] συνάπτει τοῖς Μακεδονικοῖς ἔθνεσι καὶ
τοῖς Παιονικοῖς πρὸς μεσημβρίαν, καθάπερ καὶ οἱ Αὐταριάται 15
καὶ Δασαρήτιοι, ἄλλοι κατ' ἄλλα μέρη συνεχεῖς ἀλλήλοις ὄντες
καὶ τοῖς Αὐταριάταις. τῶν δὲ Δαρδανιατῶν εἰσι καὶ οἱ Γα-
λάβριοι, παρ' οἷς πόλις ἀρχαία, καὶ οἱ Θουνάται· Μαίδοις,
ἔθνει Θρᾳκίῳ, πρὸς ἕω συνάπτουσιν. ἄγριοι δ' ὄντες οἱ Δαρ-

---

2. λοιμαινομένους *A*. 3. δ' ἡ Cor. 4. ὥστ' ἐξέφθαρται μικροῦ τελέως τὸ ἔθνος καὶ ἐκλέλοιπε Pleth., et aegre certo caremus substantivo τὸ ἔθνος, quod intercidisse post τελέως haud improbabiliter suspicatur Grosk. 7. σκορδίσκοι *B*(?) edd.: v. p. 296 in. — Αὐταριᾶται edd. const. 12. ῥιζαὶ κόλπος Epit. Ῥιζωναίων scriptum fuisse censet Grosk.: sed haec quoque forma caret auctoritate. Suspicari possis syllabam κὸς propter proximae similitudinem omissam fuisse ac maiori corruptioni ansam praebuisse. 14. ῇ om. codd., add. Pleth. Cor. — δὲ post συνάπτει add. *B*(?)*lno*. 16. δασανήτιοι *A* Δασσαρήτιοι Cor. ex Holsten. sent. (v. ad Steph. p. 93): et commendatur haec scriptura Stephani aliorumque auctorum usu, sed infra quoque p. 318 simplex σ tuentur codd. 17. αὐταρεάταις *ABC* Δαρδανιάταις Cor., quod cum per se parum probabile sit, non minus incommodum est quam codicum scriptura, propterea quod ἄλλοι Dardanios quoque respicit. Omnia planissima forent, si verba καὶ τοῖς αὐταριάταις abessent. 18. μέδοις codd. et sic infra p. 318. Tzsch. corr. aliorum scriptorum, maxime Stephani, auctoritate commotus: accentum, quem in ultimam retraxit, loco suo movere nolui. 19. συνάπτοντες *no* Pleth. Tzsch. Cor.; fortasse οἱ ante *Μαίδοις* excidit.

δάνιοι τελέως, ὥσθ' ὑπὸ ταῖς κοπρίαις ὀρύξαντες σπήλαια ἐνταῦθα διαίτας ποιεῖσθαι, μουσικῆς δ' ὅμως ἐπεμελήθησαν, μουσικοῖς ἀεὶ χρώμενοι καὶ αὐλοῖς καὶ τοῖς ἐντατοῖς ὀργάνοις. οὗτοι μὲν οὖν ἐν τῇ μεσογαίᾳ· μνησθησόμεθα δ' αὐτῶν καὶ
5 ὕστερον.

8. Μετὰ δὲ τὸν Ῥιζονικὸν κόλπον Λίσσος ἐστὶ πόλις καὶ Ἀκρόλισσος καὶ Ἐπίδαμνος, Κερκυραίων κτίσμα, ἡ νῦν Δυρράχιον ὁμωνύμως τῇ Χερρονήσῳ λεγομένη, ἐφ' ἧς ἵδρυται. εἶθ' ὁ Ἄψος ποταμὸς καὶ ὁ Ἀῶος, ἐφ' ᾧ Ἀπολλωνία πόλις
10 εὐνομωτάτη, κτίσμα Κορινθίων καὶ Κερκυραίων, τοῦ ποταμοῦ μὲν ἀπέχουσα σταδίους δέκα, τῆς θαλάττης δὲ ἑξήκοντα. τὸν δ' Ἄωον Αἴαντα καλεῖ Ἑκαταῖος καί φησιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου, τοῦ περὶ Λάκμον, μᾶλλον δὲ τοῦ αὐτοῦ μυχοῦ, τόν τε A. 487 Ἴναχον ῥεῖν εἰς Ἄργος πρὸς νότον καὶ τὸν Αἴαντα πρὸς ἑσπέ-
15 ραν καὶ πρὸς τὸν Ἀδρίαν. ἐν δὲ τῇ χώρᾳ τῶν Ἀπολλωνιατῶν καλεῖταί τι Νυμφαῖον, πέτρα δ' ἐστὶ πῦρ ἀναδιδοῦσα· ὑπ' αὐτῇ δὲ κρῆναι ῥέουσι χλιαροῦ καὶ ἀσφάλτου, καιομένης, ὡς εἰκός, τῆς βώλου τῆς ἀσφαλτίτιδος· μέταλλον δ' αὐτῆς ἐστι πλησίον ἐπὶ λόφου· τὸ δὲ τμηθὲν ἐκπληροῦται πάλιν τῷ
20 χρόνῳ, τῆς ἐγχωννυμένης εἰς τὰ ὀρύγματα γῆς μεταβαλλούσης εἰς ἄσφαλτον, ὥς φησι Ποσειδώνιος. λέγει δ' ἐκεῖνος καὶ τὴν ἀμπελῖτιν γῆν ἀσφαλτώδη τὴν ἐν Σελευκείᾳ τῇ Πιερίᾳ μεταλλευομένην ἄκος τῆς φθειριώσης ἀμπέλου· χρισθεῖσαν γὰρ μετ' ἐλαίου φθείρειν τὸ θηρίον, πρὶν ἐπὶ τοὺς βλαστοὺς τῆς ῥίζης
25 ἀναβῆναι· τοιαύτην δ' εὑρεθῆναι καὶ ἐν Ῥόδῳ, πρυτανεύοντος αὐτοῦ, πλείονος δ' ἐλαίου δεῖσθαι. μετὰ δ' Ἀπολλωνίαν Βυλ-

---

2. τὰς ante διαίτας add. Cor. — μουσικῆς ἀεὶ *C*. 4. μνησθησώμεθα *A*. 6. ῥιζικὸν codd. ῥιζονικὸν Pleth. et Steph. Byz. s. v. Δυρράχιον (cf. Const. Porphyr. de themat. II, 9), ubi hic locus affertur, addito tamen auctore Philone. 7. Κορκυραίων Tzsch. Cor. 9. λῶος δ' Epit. 10. Κορκυραίων Tzsch. Cor. 11. σταδίοις *AB* στα *E*. 15. καὶ πρὸς] εἰς πο edd. inde a Cas. 17. καὶ om. *Bl*. — τηκομένης Cor. 19. ἐκτμηθὲν *i* Cor. 20. ὡς ante εἰς add. *AB*. 22. μεταβαλλομένην *C*. 24. ἀπὸ ante τῆς add. Cor. ac videtur excidisse praepositio, sed ἐκ probabilius est quam ἀπὸ. 26. βαλλιακὴ καὶ ὡραιὸν *ABCl* βαλλιακὴ πόλις, omisso altero nomine, Epit.: Tzsch. corr.

A. 488 λιακὴ καὶ Ὠρικὸν καὶ τὸ ἐπίνειον αὐτοῦ ὁ Πάνορμος και τὰ Κεραύνια ὄρη, ἡ ἀρχὴ τοῦ στόματος τοῦ Ἰονίου κόλπου καὶ τοῦ Ἀδρίου.

9. Τὸ μὲν οὖν στόμα κοινὸν ἀμφοῖν ἐστι, διαφέρει δὲ ὁ
C. 317 Ἰόνιος, διότι τοῦ πρώτου μέρους τῆς θαλάττης ταύτης ὄνομα 5
τοῦτ' ἐστίν, ὁ δ' Ἀδρίας τῆς ἐντὸς μέχρι τοῦ μυχοῦ, νυνὶ δὲ καὶ τῆς συμπάσης. φησὶ δὲ ὁ Θεόπομπος τῶν ὀνομάτων τὸ μὲν ἥκειν ἀπὸ ἀνδρὸς ἡγησαμένου τῶν τόπων, ἐξ Ἴσσης τὸ γένος, τὸν Ἀδρίαν δὲ ποταμοῦ ἐπώνυμον γεγονέναι. στάδιοι δ' ἀπὸ τῶν Λιβυρνῶν ἐπὶ τὰ Κεραύνια μικρῷ πλείους ἢ δισχί- 10
λιοι. Θεόπομπος δὲ τὸν πάντα ἀπὸ τοῦ μυχοῦ πλοῦν ἡμερῶν ἓξ εἴρηκε, πεζῇ δὲ τὸ μῆκος τῆς Ἰλλυρίδος καὶ τριάκοντα· πλεονάζειν δέ μοι δοκεῖ. καὶ ἄλλα δ' οὐ πιστὰ λέγει, τό τε συντετρῆσθαι τὰ πελάγη ἀπὸ τοῦ εὑρίσκεσθαι κέραμόν τε Χῖον καὶ Θάσιον ἐν τῷ Νάρωνι, καὶ τὸ ἄμφω κατοπτεύεσθαι τὰ 15
πελάγη ἀπό τινος ὄρους, καὶ τῶν νήσων τῶν Λιβυρνίδων † τιθεὶς, ὥστε κύκλον ἔχειν σταδίων καὶ πεντακοσίων, καὶ τὸ τὸν Ἴστρον ἑνὶ τῶν στομάτων εἰς τὸν Ἀδρίαν ἐμβάλλειν. τοιαῦτα δὲ καὶ τοῦ Ἐρατοσθένους ἔνια παρακούσματά ἐστι λαοδογμα-

---

ex Xyl. coni. Fortasse tamen, cum urbes ad oram sitae h. l. enumerentur, Βυλλίς potius a Strabone scriptum fuit, cui syllaba κη propter particulam καὶ videtur adhaesisse. Multis commemoratur ea urbs, quorum antiquissimi sunt Caesar (de b. civ. III, 40) et Cicero (Phil. XI, 11.). De Orico dubitari nequit, quamquam mirabilia sunt, quae adduntur. 1. πάναρμος *C*. 4. ἐστι om. *E*. 6. νῦν *E*. 8. τοῦ ante ἀνδρὸς add. ald. — ἴσης *ACl*, Tzsch. corr.: supra quoque p. 315 idem nomen uno σ scriptum exhibent codd.; ἐξ ὧν *Bno* ald., unde falsae ortae sunt Tyrwhitti et Groskurdii suspiciones. De Theopompi hac opinione cf. Schol. ad Pind. Pyth. III, 120. Schol. Apollon. IV, 308. Eust. ad Dion. v. 92. Tzetzes ad Lyc. v. 631. 10. τῶν om. *E*. 13. ἀλλ' οὐδὲ οὐ *Cl* δ' om. ald. — λέγειν *Bl*(?) ald. 14. [τόν] τε Cor.: sed τε potius videtur esse tollendum. 16. τιθεὶς] τὴν θέσιν Cor., quo nihil proficimus: propius haud dubie ad verum accessit Grosk., qui maiorem post Λιβυρνίδων lacunam subesse censuit hunc fere in modum explendam, τοσοῦτον εἶναι τὸ μέγεθος: ultimae vocis reliquiae superesse videntur in τιθείς. 19. παρακρούσματα Tzsch. Cor. — λαοδογματικῶς codd., Cor. corr. ex Tyrwh. sent.

τικά, καθάπερ Πολύβιός φησι καὶ περὶ αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων λέγων συγγραφέων.

10. Τὸν μὲν οὖν παράπλουν ἅπαντα τὸν Ἰλλυρικὸν σφόδρα εὐλίμενον εἶναι συμβαίνει καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συνεχοῦς ἠιόνος καὶ ἐκ τῶν πλησίον νήσων, ὑπεναντίως τῷ Ἰταλικῷ τῷ ἀντικειμένῳ, ἀλιμένῳ ὄντι· ἀλεεινοὶ δὲ καὶ χρηστόκαρποι ὁμοίως· ἐλαιόφυτοι γὰρ καὶ εὐάμπελοι, πλὴν εἴ πού τι σπάνιον ἐκτετράχυνται τελέως. τοιαύτη δ' οὖσα ὠλιγωρεῖτο πρότερον ἡ Ἰλλυρικὴ παραλία, τάχα μὲν καὶ κατ' ἄγνοιαν τῆς ἀρετῆς, τὸ μέντοι πλέον διὰ τὴν ἀγριότητα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὸ λῃστρικὸν ἔθος. ἡ δ' ὑπερκειμένη ταύτης πᾶσα ὀρεινὴ καὶ ψυχρὰ καὶ νιφόβολός ἐστιν, ἡ δὲ προσάρκτιος καὶ μᾶλλον, ὥστε καὶ τῶν ἀμπέλων σπάνιν εἶναι καὶ ἐν ταῖς ὑψώσεσι καὶ ἐν τοῖς ἐπιπεδωτέροις. ὀροπέδια δ' ἐστὶ ταῦτα, ἃ κατέχουσιν οἱ Παννόνιοι, πρὸς νότον μὲν μέχρι Δαλματέων καὶ Ἀρδιαίων διατείνοντα, πρὸς ἄρκτον δὲ ἐπὶ τὸν Ἴστρον τελευτῶντα, πρὸς ἕω δὲ Σκορδίσκοις συνάπτοντα· †τῇ δὲ παρὰ τὰ ὄρη τῶν Μακεδόνων καὶ Θρᾳκῶν. (A. 489)

11. Αὐταριάται μὲν οὖν τὸ μέγιστον καὶ ἄριστον τῶν Ἰλλυριῶν ἔθνος ὑπῆρξεν, ὃ πρότερον μὲν πρὸς Ἀρδιαίους συνεχῶς ἐπολέμει περὶ ἁλῶν, ἐν μεθορίοις πηγνυμένων ἐξ ὕδατος ῥέοντος ὑπὸ ἄγκει τινὶ τοῦ ἔαρος· ἀρυσαμένοις γὰρ καὶ ἀποθεῖσιν ἡμέρας πέντε ἐξεπήγνυντο οἱ ἅλες. συνέκειτο δὲ παρὰ

1. περὶ ante τῶν add. edd. 4. τῆς om. *l*. 5. ὑπεναντίας *E*. 6. ἀλεινοὶ *A* (sed hic sec. m. corr.) *C* ἀλβῖνοι *E*. 7. εἴ τί που *C*. 8. ἐκτραχύνεται ald. — ὠλιγορεῖτο *C*. 11. ἔθνος codd., Cor. corr. ex Tyrwh. coni. Saepissime commisceri ea verba vulgo notum est. 14. πανόνιοι *E*. 15. δαλματαίων *A* (sed hic sec. m. corr.) *C* Epit. — ἀρδιέων *E*. 17. Ante verba τῇ δὲ lacunae signa posuit Cor., idem tamen τοῖς παρὰ scribendum esse in nott. suspicatur haud improbabiliter: ad Macedoniae enim Thraciaeque montes fines suos propagasse Scordisci traduntur p. 318. Grosk. contra haec probanda non esse ratus, lacunam statuit ita fere explendam: — συνάπτοντα [καὶ διήκοντα τῇ μὲν παρὰ τοὺς Τριβαλλοὺς καὶ Μυσοὺς] τῇ δὲ κτλ. Sed Triballi et Moesi ab hoc loco prorsus videntur alieni. 20. συνεχῶς om. *E*. 21. ἐπολέμουν *l*. 22. ἄγγει *ABClE* Xyl. corr. ex Epit. — ἀέρος *A*. 23. πέντε ἢ ἓξ ἐπήγνυντο *E*.

μέρος χρῆσθαι τῷ ἀλοπηγίῳ, παραβαίνοντες δὲ τὰ συγκείμενα
C. 318 ἐπολέμουν· καταστρεψάμενοι δέ ποτε οἱ Αὐταριάται Τριβαλ-
λοὺς ἀπὸ Ἀγριάνων μέχρι τοῦ Ἴστρου καθήκοντας ἡμερῶν πεν-
τεκαίδεκα ὁδὸν ἐπῆρξαν καὶ τῶν ἄλλων Θρᾳκῶν τε καὶ Ἰλλυ-
ριῶν· κατελύθησαν δ' ὑπὸ Σκορδίσκων πρότερον, ὕστερον δ'
ὑπὸ Ῥωμαίων, [οἳ] καὶ τοὺς Σκορδίσκους αὐτοὺς κατεπολέμη-
σαν πολὺν χρόνον ἰσχύσαντας.

12. Ὤικησαν δ' οὗτοι παρὰ τὸν Ἴστρον, διῃρημένοι δίχα,
οἱ μὲν μεγάλοι Σκορδίσκοι καλούμενοι, οἱ δὲ μικροί, οἱ μὲν
μεταξὺ δυεῖν ποταμῶν *οἰκεῖν* ἐμβαλλόντων εἰς τὸν Ἴστρον,
A. 490 τοῦ τε Νοάρου τοῦ παρὰ τὴν Σεγεστικὴν ῥέοντος καὶ τοῦ Μάρ-
γου (τινὲς δὲ Βάργον φασίν)· οἱ δὲ μικροὶ τούτου πέραν, συνά-
πτοντες Τριβαλλοῖς καὶ Μυσοῖς. εἶχον δὲ καὶ τῶν νήσων τι-
νὰς οἱ Σκορδίσκοι· ἐπὶ τοσοῦτον δ' ηὐξήθησαν, ὥστε καὶ μέ-
χρι τῶν Ἰλλυρικῶν καὶ τῶν Παιονικῶν καὶ Θρᾳκίων προῆλ-
θον ὀρῶν· κατέσχον οὖν καὶ τὰς νήσους τὰς ἐν τῷ Ἴστρῳ τὰς
πλείους, ἦσαν δὲ καὶ πόλεις αὐτοῖς Ἑόρτα καὶ Καπέδουνον.
μετὰ δὲ τὴν τῶν Σκορδίσκων χώραν παρὰ μὲν τὸν Ἴστρον ἡ
τῶν Τριβαλλῶν καὶ Μυσῶν ἐστιν, ὧν ἐμνήσθημεν πρότερον,
καὶ τὰ ἕλη τὰ τῆς μικρᾶς καλουμένης Σκυθίας τῆς ἐντὸς Ἴστρου·
καὶ τούτων ἐμνήσθημεν. ὑπεροικοῦσι δ' οὗτοί τε καὶ Κρόβυ-
ζοι καὶ οἱ Τρωγλοδύται λεγόμενοι τῶν περὶ Κάλλατιν καὶ Το-

3. ἀγριανῶν A. 6. οἳ om. codd. 10. οἰκοῦντες Bno edd., sed removendum potius censeo verbum ab interpolatore, ut videtur, profectum, quam correctione levandum. 11. μάρτου codd. edd. exc. Tzsch., qui Μάργου scripsit ex Cas. sent. Plethonisque auctoritate: et γ in hoc nomine tuentur Itineraria, Plinius (III, 29) aliique scriptores. 12. μάργον Cor. ex sent. Mannerti (Geogr. ant. III, 606 ed. pr.; in sec. haec non leguntur). Codicum scriptura per se multo probabilior vel eo videtur firmari, quod idem hoc flumen Βρόγγος ab Herodoto (IV, 49) appellatur. 15. ἰλλυριῶν ABC. — τῶν ante Θρακίων add. edd. 16. ὅρων codd. Cor. corr.: cf. p. 313. 17. καπεδούνουν C. 18. μὲν om. E. 19. ἐμνήσθην E. 20. τὰ ante τῆς om. E. 21. τε om. E. — μακρόβυζοι E κρώσυζοι Pleth. 22. περὶ] παρὰ C. — κάλατιν ABl. — τομαία Al τομῆα C τομαίαν B ald. Inde Tzsch. restituit Τομέα coll. Steph. Byz. s. v. Τομεύς, ubi Strabo ipse laudatur; cf. etiam quae affert ad Mel. nott. exeg. II, 2, 5: Τόμιν Cor. propter p. 319.

μέα καὶ Ἴστρον τόπων. εἶθ' οἱ περὶ τὸν Αἶμον καὶ οἱ ὑπ' αὐτῷ οἰκοῦντες μέχρι τοῦ Πόντου Κόραλλοι καὶ Βέσσοι καὶ Μαίδων τινὲς καὶ Δανθηλητῶν. πάντα μὲν οὖν ταῦτα ληστρικώτατα ἔθνη· Βέσσοι δὲ ὑπὲρ τὸ πλέον τοῦ ὄρους νέμονται
5 τοῦ Αἵμου, καὶ ὑπὸ τῶν ληστῶν λησταὶ προσαγορεύονται, καλυβῖταί τινες καὶ λυπρόβιοι, συνάπτοντες τῇ τε Ῥοδόπῃ καὶ τοῖς Παίοσι καὶ τῶν Ἰλλυριῶν τοῖς τε Αὐταριάταις καὶ τοῖς Δαρδανίοις. μεταξὺ δὲ τούτων τε καὶ τῶν Ἀρδιαίων οἱ Δασαρήτιοί εἰσι καὶ Ὑβριᾶνες καὶ ἄλλα ἄσημα ἔθνη, ἃ ἐπόρθουν
10 οἱ Σκορδίσκοι, μέχρι ἠρήμωσαν τὴν χώραν καὶ δρυμῶν ἀβάτων ἐφ' ἡμέρας πλείους ἐποίησαν μεστήν.

CAPUT VI.

1. Λοιπὴ δ' ἐστὶ τῆς μεταξὺ Ἴστρου καὶ τῶν ὀρῶν τῶν ἐφ' ἑκάτερα τῆς Παιονίας ἡ Ποντικὴ παραλία, ἡ ἀπὸ τοῦ Ἱε-
15 ροῦ στόματος τοῦ Ἴστρου μέχρι τῆς περὶ τὸν Αἶμον ὀρεινῆς καὶ μέχρι τοῦ στόματος τοῦ κατὰ Βυζάντιον. καθάπερ [δὲ] τὴν Ἰλλυρικὴν παραλίαν ἐπιόντες μέχρι τῶν Κεραυνίων ὀρῶν προὔβημεν ἔξω τῆς Ἰλλυρικῆς πιπτόντων ὀρεινῆς, ἐχόντων δέ A. 491 τι οἰκεῖον πέρας, τὰ μεσόγαια δ' ἔθνη τούτοις ἀφωρίσμεθα,
20 νομίζοντες σημειωδεστέρας ἔσεσθαι τὰς τοιαύτας περιγραφὰς καὶ πρὸς τὰ νῦν καὶ πρὸς τὰ ὕστερον· οὕτω κἀνταῦθα ἡ παραλία, κἂν ὑπερπίπτῃ τὴν ὀρεινὴν γραμμήν, ὅμως εἰς οἰκεῖόν τι πέρας τελευτήσει τὸ τοῦ Πόντου στόμα καὶ πρὸς τὰ νῦν C. 319 καὶ πρὸς τὰ ἐφεξῆς. ἔστιν οὖν ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ στόματος τοῦ

---

1. τὸν] τὸ *A*. 2. αὐτοῦ *A*. — μέσσοι *A*. 3. μέδων codd. Tzsch. corr., v. ad p. 316. 4. μέσσοι *A*. 5. ληστῶν] ληστειῶν Tzsch. ex Cas. coni., inde ἀπὸ τῶν ληστειῶν Cor.: ὑπὸ τῶν ἄλλων ληστῶν Pleth. 7. ἰλλυρίδων *ABCl*, ἰλλυριῶν *E* atque ita restituerat Cor. 8. Δασσαρήτιοι Cor.: v. ad 316. 9. Pro Ὑβριᾶνες, qui nullo alio loco commemorantur, Cas. haud improbabiliter censet scribendum esse Ἀγριᾶνες. 16. δὲ om. *AB*(?)*Cl*. 20. παραγραφὰς codd. et ad hanc scripturam referenda sunt quae h. l. leguntur in *E*: σημειώδεις παραγραφὰς καλεῖ τὰς ἀναγκαίας τῶν εὐθειῶν γραμμῶν ἐν γεωγραφίᾳ ὑπερεκπιώσεις. Sed haec nihili sunt, et recte haud dubie Cor. reposuit περιγραφὰς coll. II, 83. 84. 22. ὑπερπίπτει *C*. 24. A verbis ἀπὸ οὖν τοῦ Ἱεροῦ στόματος denuo incipiunt Excerpta paulo ampliora cod.

Ἴστρου ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν συνεχῆ παραλίαν Ἴστρος πολίχνιον ἐν πεντακοσίοις σταδίοις, Μιλησίων κτίσμα· εἶτα Τόμις, ἕτερον πολίχνιον ἐν διακοσίοις πεντήκοντα σταδίοις· εἶτα πόλις Κάλλατις ἐν διακοσίοις ὀγδοήκοντα, Ἡρακλεωτῶν ἄποικος· εἶτ' Ἀπολλωνία ἐν χιλίοις τριακοσίοις σταδίοις, ἄποικος Μιλησίων, τὸ πλέον τοῦ κτίσματος ἱδρυμένον ἔχουσα ἐν νησίῳ τινὶ †ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐξ οὗ Μάρκος Λεύκολλος τὸν κολοσσὸν ἦρε καὶ ἀνέθηκεν ἐν τῷ Καπετωλίῳ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, Καλάμιδος ἔργον. ἐν τῷ μεταξὺ δὲ διαστήματι τῷ ἀπὸ Καλλάτιδος εἰς Ἀπολλωνίαν Βιζώνη τέ ἐστιν, ἧς κατεπόθη πολὺ 10 *μέρος ὑπὸ σεισμῶν, καὶ Κρουνοὶ καὶ Ὀδησσός, Μιλησίων ἄποικος, καὶ Ναύλοχος, Μεσημβριανῶν πολίχνιον. εἶτα τὸ Αἷμον ὄρος μέχρι τῆς δεῦρο θαλάττης διῆκον· εἶτα Μεσημβρία, Μεγαρέων ἄποικος, πρότερον δὲ Μενεβρία, οἷον Μένα πόλις, τοῦ κτίσαντος Μένα καλουμένου, τῆς δὲ πόλεως βρίας καλουμένης Θρᾳκιστί· ὡς καὶ ἡ τοῦ Σήλυος πόλις Σηλυβρία προσηγόρευται, ἥ τε Αἶνος Πολτυοβρία ποτὲ ὠνομάζετο· εἶτ' Ἀγχιάλη, πολίχνιον Ἀπολλωνιατῶν, καὶ αὐτὴ ἡ Ἀπολλωνία. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ παραλίᾳ ἐστὶ καὶ ἡ Τίριζις ἄκρα, χωρίον ἐρυ-* 15 A. 492

Vat. 175 (Syn.). 2. *τομὶς* *E* *Τομεὺς* Tzsch. v. p. 318. Sed alteram formam tuentur Ovidius aliique, quos vide ap. Tzsch. ad Melam l. l. 4. *κάλατις* *CE* Syn. 6. *ἱδρυμένον* om. *E*. 7. *ὅπου* ante *ἱερὸν* add. *Bno* edd. (*ὅπερ* Cas.), ac deesse aliquid videtur; fortasse tamen Strabo scripserat *καὶ*. 10. *αἰξωνὴ* *E*, ubi in brevius tamen contractus est hic locus. 11. *κρούλιοι* codd. Xyl. corr. 13. *ἄχρι* *E*. 14. *μενέβρα* *BC* *μεναβρία*, et altero *ν* sup. *ν* addito, *E*. — *μέννα πόλις* *A* *μεννάπολις* *B* *μενάπολις*, et *ν* sup. *ν* addito, *E*. 15. *μένε* *A* *BCl* *μέννα* *E*; *ἡ τοῦ μέσιος βρία* Epit. ex coniectura, ut videtur: et hoc mireris, qui ex *Μενεβρία* oriri potuerit *Μεσημβρία*. Rectiora haud dubie tradit Steph., ex Nicolao Damasceno referens, *ἀπὸ Μέλσου* nominatam fuisse illam urbem: in reliquis magnopere concinunt quae Strabo et Nicolaus docent, ut eundem auctorem sequi videantur. Inde suspicor Strabonem scripsisse *Μελσηβρία οἷον Μέλσα πόλις, τοῦ κτίσαντος Μέλσα καλουμένου*. Nominativus fuerit *Μέλσας*, quem varie declinavit uterque: *Δ* et *Σ* (forma rotunda) facile coaluerunt in *Ν*. 16. *σηλυμβρία* *Cl*. 17. *πολτιοβρία* *E*. 18. *ἡ* om. *E*. 19. *καὶ ἡ τίριζις*] *κητιριζις* (s. acc.) *A* *κητίριζις* *BCl* Tzsch. corr. ex coni. Cas. Idem promontorium Tiristis vocatur Melae, *Τιρίστις* Ptolemaeo, *Τίριζα* in Pe-

μνόν, ᾧ ποτε καὶ Λυσίμαχος ἐχρήσατο γαζοφυλακίῳ. πάλιν δ' ἀπὸ τῆς Ἀπολλωνίας ἐπὶ Κυανέας στάδιοί εἰσι περὶ χιλίους καὶ πεντακοσίους, ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἥ τε Θυνιάς, τῶν Ἀπολλωνιατῶν χώρα, *Ἀγχιάλη, καὶ αὐτὴ Ἀπολλωνιατῶν,* καὶ
5 Φινόπολις καὶ Ἀνδριάκη, συνάπτουσαι τῷ Σαλμυδησσῷ. ἔστι δ' οὗτος ἔρημος αἰγιαλὸς καὶ λιθώδης, ἀλίμενος, ἀναπεπταμένος πολὺς πρὸς τοὺς βορέας, σταδίων ὅσον ἑπτακοσίων μέχρι Κυανέων τὸ μῆκος, πρὸς ὃν οἱ ἐκπίπτοντες ὑπὸ τῶν Ἀστῶν διαρπάζονται τῶν ὑπερκειμένων, Θρᾳκίου ἔθνους. αἱ δὲ Κυά-
10 νεαι πρὸς τῷ στόματι τοῦ Πόντου εἰσὶ δύο νησίδια, τὸ μὲν τῇ Εὐρώπῃ προσεχές, τὸ δὲ τῇ Ἀσίᾳ, πορθμῷ διειργόμενα ὅσον εἴκοσι σταδίων. τοσοῦτον δὲ διέχει καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Βυζαντίων, καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Χαλκηδονίων, ὅπερ ἐστὶ τοῦ στόματος τοῦ Εὐξείνου τὸ στενώτατον· προϊόντι γὰρ δέκα στα-
15 δίους ἄκρα ἐστὶ πενταστάδιον ποιοῦσα τὸν πορθμόν, εἶτα διίσταται. ἐπὶ πλέον καὶ ποιεῖν ἄρχεται τὴν Προποντίδα.

2. Ἀπὸ μὲν οὖν τῆς ἄκρας τῆς τὸ πενταστάδιον ποιούσης ἐπὶ τὸν ὑπὸ τῇ Συκῇ καλούμενον λιμένα στάδιοι πέντε καὶ τριάκοντα, ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸ Κέρας τὸ Βυζαντίων πέντε. ἔστι C. 320
20 δὲ τὸ Κέρας, προσεχὲς τῷ Βυζαντίων τείχει, κόλπος ἀνέχων A. 493 ὡς πρὸς δύσιν ἐπὶ σταδίους ἑξήκοντα, ἐοικὼς ἐλάφου κέρατι· εἰς γὰρ πλείστους σχίζεται κόλπους, ὡς ἂν κλάδους τινάς, εἰς οὓς ἐμπίπτουσα ἡ πηλαμὺς ἁλίσκεται ῥᾳδίως διά τε τὸ πλῆθος αὐτῆς καὶ τὴν βίαν τοῦ συνελαύνοντος ῥοῦ καὶ τὴν στενό-
25 τητα τῶν κόλπων, ὥστε καὶ χερσὶν ἁλίσκεσθαι διὰ τὴν στενοχωρίαν. γεννᾶται μὲν οὖν τὸ ζῷον ἐν τοῖς ἕλεσι τῆς Μαιώτιδος, ἰσχῦσαν δὲ μικρὸν ἐκπίπτει διὰ τοῦ στόματος ἀγεληδὸν

---

riplo ap. Huds. I p. 13. 2. εἰσι om. E. 4. χώρας Syn. — καὶ ante Ἀγχιάλη add. no edd. inde a Cas. Quo sublato multo manifestius apparet verba illa Ἀγχιάλη καὶ αὐτὴ Ἀπολλωνιατῶν Strabonis non esse, ut Cor., qui asteriscis ea inclusit, iudicaverat. Groskurdii vero somnia pluribus persequi non attinet. 5. φθινόπολις codd. Xyl. corr. — ἀδριάκη C ἀνδριάκη Bl(?) edd. 6. ἀναπεπταμένη l. 13. καρχηδονίων C. — ὅπερ] ὅθεν Pleth. οὗπερ Cor. 19. βυζαντινῶν C Syn. 20. βυζαντίῳ no (in hoc βυζαντίων supra add. pr. m.) ald. 22. πλείους Pleth. plures Guar. — Verbo τινάς finitur Syn.

καὶ φέρεται παρὰ τὴν Ἀσιανὴν ἠιόνα μέχρι Τραπεζοῦντος καὶ Φαρνακίας· ἐνταῦθα δὲ πρότερον συνίστασθαι συμβαίνει τὴν θήραν, οὐ πολλὴ δ' ἐστίν· οὐ γάρ πω τὸ προσῆκον ἔχει μέγεθος· εἰς δὲ Σινώπην προϊοῦσα ὡραιοτέρα πρός τε τὴν θήραν καὶ τὴν ταριχείαν ἐστίν· ἐπειδὰν δὲ ἤδη συνάψῃ ταῖς Κυανέαις καὶ παραλλάξῃ ταύτας, ἐκ τῆς Χαλκηδονιακῆς ἀκτῆς λευκή τις πέτρα προπίπτουσα φοβεῖ τὸ ζῷον, ὥστ' εὐθὺς εἰς τὴν περαίαν τρέπεσθαι· παραλαβὼν δ' ὁ ἐνταῦθα ῥοῦς, ἅμα καὶ τῶν τόπων εὐφυῶν ὄντων πρὸς τὸ τὸν ἐκεῖ ῥοῦν τῆς θαλάττης ἐπὶ τὸ Βυζάντιον καὶ τὸ πρὸς αὐτῷ Κέρας τετράφθαι φυσικῶς, συνελαύνεται δεῦρο καὶ παρέχει τοῖς Βυζαντίοις καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ῥωμαίων πρόσοδον ἀξιόλογον. Χαλκηδόνιοι δ' ἐπὶ τῆς περαίας ἱδρυμένοι πλησίον οὐ μετέχουσι τῆς εὐπορίας ταύτης διὰ τὸ μὴ προσπελάζειν τοῖς λιμέσιν αὐτῶν τὴν πηλαμύδα· ᾗ δὴ καὶ τὸν Ἀπόλλω φασὶ τοῖς κτίσασι τὸ Βυζάντιον ὕστερον μετὰ τὴν ὑπὸ Μεγαρέων Χαλκηδόνος κτίσιν χρηστηριαζομένοις προστάξαι ποιήσασθαι τὴν ἵδρυσιν ἀπεναντίον τῶν τυφλῶν, τυφλοὺς καλέσαντα τοὺς Χαλκηδονίους, ὅτι πρότερον πλεύσαντες [εἰς] τοὺς τόπους, ἀφέντες τὴν πέραν κατασχεῖν τοσοῦτον πλοῦτον ἔχουσαν, εἵλοντο τὴν λυπροτέραν. μέχρι μὲν δὴ Βυζαντίου προήλθομεν, ἐπειδὴ πόλις ἐπιφανής, πλησιάζουσα μάλιστα τῷ στόματι, εἰς γνωριμώτερον πέρας ἀπὸ τοῦ Ἴστρου τὸν παράπλουν τελευτῶντα ἀπέφαινεν. ὑπέρκειται δὲ τοῦ Βυζαντίου τὸ τῶν Ἀστῶν ἔθνος, ἐν ᾧ πόλις Καλύβη, Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου τοὺς πονηροτάτους ἐνταῦθα ἱδρύσαντος.

A. 494 (margin, at line 18); line numbers 5, 10, 15, 20, 25 in margin.

1. ἠόνα *E*. 2. πρῶτον Cor. coll. p. 549: atque hoc quidem satis arridet, sed recipere ausus non sum, cum similiter comparativum pro superlativo saepius usurpaverit Strabo: v. ad II, 106 in., adde V, 223. 3. που *E*. 4. προσιοῦσα *ABCl*. 5. κυαναίαις *C*. 6. χαλκηδονικῆς *E*. 7. προσπίπτουσα *lno* προκύπτουσα *E*. 9. τὸ] τὸ, et ω sec. m. sup., *A* τὸ om. *E*. 10. αὐτὸ *l*(?) ald. 14. ᾗ δὴ] ἤδη *A* ἤδη δὲ *l*. 18. πρότεροι Cor. 19. εἰς om. *ACl* ἐπὶ *no*. — περαίαν *k* Planud. Cor. 20. πλοῦν *ABCl* πλούτου *no* πολὺν πλοῦτον τὴν(?) ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἄγρας ἔχουσαν Planud.; Tzsch. corr. ex Cas. coni.: cf. ad I, 2 extr. 21. ἐπει δ' ἡ (s. acc.) *A* ἐπεὶ δ' ἡ *BCl*(?) ald.

CAPUT VII.

1. *Τὰ μὲν οὖν ἀφοριζόμενα ἔθνη τῷ τε Ἴστρῳ καὶ τοῖς ὄρεσι Ἰλλυρικοῖς καὶ Θρᾳκίοις ταῦτ' ἐστίν, ὧν ἄξιον μνησθῆναι, κατέχοντα τὴν Ἀδριατικὴν παραλίαν πᾶσαν, ἀπὸ τοῦ μυ-* 5 *χοῦ ἀρξαμένων, καὶ τὴν *κατὰ* τὰ Ἀριστερὰ τοῦ Πόντου λεγομένην ἀπὸ Ἴστρου ποταμοῦ μέχρι Βυζαντίου. λοιπὰ δέ ἐστι τὰ νότια μέρη τῆς λεχθείσης ὀρεινῆς καὶ ἑξῆς τὰ ὑποπίπτοντα* C. 321 *χωρία, ἐν οἷς ἐστιν ἥ τε Ἑλλὰς καὶ ἡ προσεχὴς βάρβαρος μέχρι τῶν ὀρῶν. Ἑκαταῖος μὲν οὖν ὁ Μιλήσιος περὶ τῆς Πελο-* 10 *ποννήσου φησίν, διότι πρὸ τῶν Ἑλλήνων ᾤκησαν αὐτὴν βάρβαροι. σχεδὸν δέ τι καὶ ἡ σύμπασα Ἑλλὰς κατοικία βαρβάρων ὑπῆρξε τὸ παλαιόν, ἀπ' αὐτῶν λογιζομένοις τῶν μνημονευομένων· Πέλοπος μὲν ἐκ τῆς Φρυγίας ἐπαγομένου λαὸν εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Πελοπόννησον, Δαναοῦ δὲ ἐξ Αἰγύ-* 15 *πτου, Δρυόπων τε καὶ Καυκώνων καὶ Πελασγῶν καὶ Λελέγων καὶ ἄλλων τοιούτων κατανειμαμένων τὰ ἐντὸς Ἰσθμοῦ καὶ τὰ ἐκτὸς δέ· τὴν μὲν γὰρ Ἀττικὴν οἱ μετὰ Εὐμόλπου Θρᾷκες ἔσχον, τῆς δὲ Φωκίδος τὴν Δαυλίδα Τηρεύς, τὴν δὲ Καδμείαν οἱ μετὰ Κάδμου Φοίνικες, αὐτὴν δὲ τὴν Βοιωτίαν Ἄονες καὶ Τέμμικες* 20 *καὶ Ὕαντες· ὡς δὲ Πίνδαρός φησιν·*

ἦν ὅτε σύας Βοιώτιον ἔθνος ἔνεπον. A. 495

καὶ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων δὲ ἐνίων τὸ βάρβαρον ἐμφαίνεται· Κέκροψ καὶ Κόδρος καὶ Αἶκλος καὶ Κόθος καὶ Δρύμας καὶ Κρί-

---

5. *ἀρξάμενα* *C*(?)*no* ald. — *κατὰ* a Strabone additum non esse et oratio ipsa et alii loci docent: v. XII, 541. IX, 440 extr. XIV, 680; inde Grosk. recte omisit, Cor. contra infeliciter proponit in nott. *λεγόμενα*. — *τὰ* om. *l* ald. 10. *ὅτι* edd. 11. *δέ* om. *C*. 12. *ὑπ'* *A*. 13. *ἐπαγαγομένου* Cor. 14. *Πελοπόννησον* om. *E* spatio vacuo relicto. 15. *τε*] *δὲ* Cor. 18. *αὐλίδα* *ABClE* Epit., Xyl. corr. 19. *τέμβικες* *ABClE* Epit. 20. *δὲ*] *καὶ* Cor., ut concinnior evaderet oratio; sed totus hic locus ita est comparatus, ut ex margine videatur in seriem receptus esse: v. Praef. vol. I, p. LXXXVII. 21. *σοιας* *ABC* (s. acc.) *ὕας* *lno* edd.; *σύας*, quod exhibet *E*, habent etiam Galen. Suas. ad artes c. 7, Schol. Pind. Olymp. VI, 152, ubi recte additur *τὸ* ante *Βοιώτιον*: v. Boeckh. ad Fr. Pind. 51. — *ἔννεπον* *E*. 23. *ἴκλος*, et in marg. *αἴακος* pr. m. add., *A*, *ἴκλος*, et *αι* sup. *ε* pr. m. add., Epit. — *δρυμᾶς* *A* *δρῦμας* *C*

νακος. οἱ δὲ Θρᾷκες καὶ Ἰλλυριοὶ καὶ Ἠπειρῶται καὶ μέχρι νῦν ἐν πλευραῖς εἰσιν· ἔτι μέντοι μᾶλλον πρότερον ἢ νῦν, ὅπου γε καὶ τῆς ἐν τῷ παρόντι Ἑλλάδος ἀναντιλέκτως οὔσης τὴν πολλὴν οἱ βάρβαροι ἔχουσι, Μακεδονίαν μὲν Θρᾷκες καί τινα μέρη τῆς Θετταλίας, Ἀκαρνανίας δὲ καὶ Αἰτωλίας [τὰ] ἄνω Θεσπρωτοὶ 5 *καὶ Κασσωπαῖοι καὶ Ἀμφίλοχοι καὶ Μολοττοὶ καὶ Ἀθαμᾶνες, Ἠπειρωτικὰ ἔθνη.*

2. *Περὶ μὲν οὖν Πελασγῶν εἴρηται, τοὺς δὲ Λέλεγάς τινες μὲν τοὺς αὐτοὺς Καρσὶν εἰκάζουσιν, οἱ δὲ συνοίκους μόνον καὶ συστρατιώτας· διόπερ ἐν τῇ Μιλησίᾳ Λελέγων κατοι-* 10 *κίας λέγεσθαί τινας, πολλαχοῦ δὲ τῆς Καρίας τάφους Λελέγων καὶ ἐρύματα ἔρημα, Λελέγια καλούμενα. ἥ τε Ἰωνία νῦν λεγομένη πᾶσα ὑπὸ Καρῶν ᾠκεῖτο καὶ Λελέγων· ἐκβαλόντες δὲ τούτους οἱ Ἴωνες αὐτοὶ τὴν χώραν κατέσχον, ἔτι δὲ πρότερον οἱ τὴν Τροίαν ἑλόντες ἐξήλασαν τοὺς Λέλεγας ἐκ τῶν περὶ* 15 *τὴν Ἴδην τόπων τῶν κατὰ Πήδασον καὶ τὸν Σατνιόεντα ποταμόν. ὅτι μὲν οὖν βάρβαροι ἦσαν οὗτοι, καὶ αὐτὸ τὸ κοινωνῆσαι τοῖς Καρσὶ νομίζοιτ' ἂν σημεῖον· ὅτι δὲ πλάνητες καὶ μετ' ἐκείνων καὶ χωρὶς καὶ ἐκ παλαιοῦ, καὶ αἱ Ἀριστοτέλους πολιτεῖαι δηλοῦσιν. ἐν μὲν γὰρ τῇ Ἀκαρνάνων φησὶ τὸ μὲν* 20 *ἔχειν αὐτῆς Κουρῆτας, τὸ δὲ προσεσπέριον Λέλεγας, εἶτα Τη-*
C. 322 *λεβόας· ἐν δὲ τῇ Αἰτωλῶν τοὺς νῦν Λοκροὺς Λέλεγας καλεῖ, κατασχεῖν δὲ καὶ τὴν Βοιωτίαν αὐτούς φησιν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ Ὀπουντίων καὶ Μεγαρέων· ἐν δὲ τῇ Λευκαδίων καὶ αὐτόχθονά τινα Λέλεγα ὀνομάζει, τούτου δὲ θυγατριδοῦν Τηλε-* 25 *βόαν, τοῦ δὲ παῖδας δύο καὶ εἴκοσι Τηλεβόας, ὧν τινας οἰκῆσαι τὴν Λευκάδα. μάλιστα δ' ἄν τις Ἡσιόδῳ πιστεύσειεν οὕτως περὶ αὐτῶν εἰπόντι·*

A. 496 *ἤτοι γὰρ Λοκρὸς Λελέγων ἡγήσατο λαῶν,*

δρύμην l δρύμας;, et *ν* pr. m. sup. *ς* add., Epit. — *κρίνανος* codd. Cor. corr. ex coni. Wessel. ad Diod. V, 81: cf. Schol. ad Il. *Ω*, 544. 3. *τὴν* om. *E*, ast. inclusit Cor. — *πολλὴν ἔχουσιν οἱ βάρβαροι E ἔχουσι* om. *AC κατέχουσι* Cor. 5. *τὰ* om. *ABCl* edd., legitur in *E* *ἀσσωπαῖοι* codd., Xyl. corr. 16. *σίδην ABCl ἴδην E*, idque Tzsch. restituerat ex Cas. coni. 20. *ἀκαρνανῶν A.* 21. *πρὸς ἑσπέριον A.* 22. *τῶν* ante *Αἰτωλῶν* add. *no* edd. inde a Cas. 26. An *τούτου δὲ*?

τοὺς ῥά ποτε Κρονίδης Ζεύς, ἄφθιτα μήδεα εἰδώς,
λεκτοὺς ἐκ γαίης †ἀλέους πόρε Δευκαλίωνι.
τῇ γὰρ ἐτυμολογίᾳ τὸ συλλέκτους γεγονέναι τινὰς ἐκ παλαιοῦ
καὶ μιγάδας αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ, καὶ διὰ τοῦτο ἐκλελοιπέναι
5 τὸ γένος· ἅπερ ἄν τις καὶ περὶ Καυκώνων λέγοι, νῦν οὐδαμοῦ ὄντων, πρότερον δ' ἐν πλείοσι τόποις κατῳκισμένων.

3. Πρότερον μὲν οὖν, καίπερ μικρῶν καὶ πολλῶν καὶ ἀδόξων ὄντων τῶν ἐθνῶν, ὅμως διὰ τὴν εὐανδρίαν καὶ τὸ βασιλεύεσθαι κατὰ σφᾶς οὐ πάνυ ἦν χαλεπὸν διαλαβεῖν τοὺς ὅρους
10 αὐτῶν, νυνὶ δ' ἐρήμου τῆς πλείστης χώρας γεγενημένης καὶ τῶν κατοικιῶν, καὶ μάλιστα τῶν πόλεων ἠφανισμένων, οὐδ' εἰ δύναιτό τις ἀκριβοῦν ταῦτα, οὐδὲν ἂν ποιοίη χρήσιμον διὰ τὴν ἀδοξίαν καὶ τὸν ἀφανισμὸν αὐτῶν, ὃς ἐκ πολλοῦ χρόνου λαβὼν τὴν ἀρχὴν οὐδὲ νῦν πω πέπαυται κατὰ πολλὰ μέρη διὰ
15 τὰς ἀποστάσεις· ἀλλ' ἐνστρατοπεδεύουσιν αὐτοῖς Ῥωμαῖοι τοῖς οἴκοις, κατασταθέντες ὑπ' αὐτῶν δυνάσται. τῶν δ' οὖν Ἠπειρωτῶν ἑβδομήκοντα πόλεις Πολύβιός φησιν ἀνατρέψαι Παῦλον μετὰ τὴν Μακεδόνων καὶ Περσέως κατάλυσιν (Μολοττῶν δ' ὑπάρξαι τὰς πλείστας), πέντε δὲ καὶ δέκα μυριάδας ἀν-
20 θρώπων ἐξανδραποδίσασθαι. ὅμως δ' οὖν ἐγχειρήσομεν, ἐφ' ὅσον τῇ γραφῇ τε προσήκει καὶ ἡμῖν ἐφικτόν, ἐπελθεῖν τὰ καθ' ἕκαστα, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον παραλίας· αὕτη δ' ἐστίν, εἰς ἣν ὁ ἔκπλους ὁ ἐκ τοῦ Ἀδρίου τελευτᾷ.

25 4. Ταύτης δὴ τὰ πρῶτα μέρη τὰ περὶ Ἐπίδαμνον καὶ Ἀπολλωνίαν ἐστίν. ἐκ δὲ τῆς Ἀπολλωνίας εἰς Μακεδονίαν ἡ Ἐγνατία ἐστὶν ὁδὸς πρὸς ἕω, βεβηματισμένη κατὰ μίλιον καὶ A. 497

---

2. λαοὺς Tzsch. ex coni. Salmas. (ad Solin. c. 7 p. 103), quam probant etiam Grosk. et Göttling. ad Hesiodi Fr. XXXV p. 259 ed. sec.; ἀλέας Cor. ex Heinsii coni.; λᾶας proposuit Heyne ad Apollod. p. 113 ed. pr. — δευκαλίωνος codd. Dativum, quem exhibet Pleth., rec. Tzsch. 4. τοῦτο] τὸ codd., quod Cas. addito οὐ ante διὰ frustra studet fulcire; διὰ δὲ τοῦτο Pleth., unde hoc rec. Tzsch. 8. εὐνδρίαν l. 10. νῦν ald. 15. αὐτῶν Pleth. Cor. 18. τὸν Αἰμίλιον, quod sec. m. add. inter versus in l, post Παῦλον add. edd. — περσῶν codd. Xyl. corr. 19. πέντε δὲ] β' lm. 20. ἐγχειρίζομεν C. 21. τὴν γραφὴν ACl. — προσῆκε AC. 22. ἰώνιον A. 27. ἀγνατία E.

κατεστηλωμένη μέχρι Κυψέλων καὶ Ἕβρου ποταμοῦ· μιλίων [δ'] ἐστὶ πεντακοσίων τριάκοντα πέντε· λογιζομένῳ δέ, ὡς μὲν οἱ πολλοί, τὸ μίλιον ὀκταστάδιον τετρακισχίλιοι ἂν εἶεν στάδιοι καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακόσιοι ὀγδοήκοντα, ὡς δὲ Πολύβιος, προστιθεὶς τῷ ὀκτασταδίῳ δίπλεθρον, ὅ ἐστι τρίτον σταδίου, προσθετέον ἄλλους σταδίους ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ὀκτώ, τὸ τρίτον
C. 323 τοῦ τῶν μιλίων ἀριθμοῦ. συμβαίνει δ' ἀπὸ ἴσου διαστήματος συμπίπτειν εἰς τὴν αὐτὴν ὁδὸν τούς τ' ἐκ τῆς Ἀπολλωνίας ὁρμηθέντας καὶ τοὺς ἐξ Ἐπιδάμνου. ἡ μὲν οὖν πᾶσα Ἐγνατία καλεῖται, ἡ δὲ πρώτη ἐπὶ Κανδαουίας λέγεται, ὄρους Ἰλλυρικοῦ, διὰ Λυχνιδοῦ πόλεως καὶ Πυλῶνος, τόπου ὁρίζοντος ἐν τῇ ὁδῷ τήν τε Ἰλλυρίδα καὶ τὴν Μακεδονίαν· ἐκεῖθεν δ' ἐστὶ παρὰ Βαρνοῦντα διὰ Ἡρακλείας καὶ Λυγκηστῶν καὶ Ἐόρδων εἰς Ἔδεσσαν καὶ Πέλλαν μέχρι Θεσσαλονικείας· μίλια δ' ἐστί, φησὶ Πολύβιος, ταῦτα διακόσια ἑξήκοντα ἑπτά. ταύτην δὴ τὴν ὁδὸν ἐκ τῶν περὶ τὴν Ἐπίδαμνον καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν τόπων ἰοῦσιν ἐν δεξιᾷ μέν ἐστι τὰ Ἠπειρωτικὰ ἔθνη, κλυζόμενα τῷ Σικελικῷ πελάγει, μέχρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὰ ὄρη τὰ τῶν Ἰλλυριῶν, ἃ προδιήλθομεν, καὶ τὰ ἔθνη τὰ παροικοῦντα μέχρι Μακεδονίας καὶ Παιόνων. εἶτ'

---

1. κυψέλου *ABClE*. Sed pluralem, quem magno consensu tuentur alii scriptores, exhibet Epit. et hic et infra frgm. §. 10, eique constanter infra concinit *E*. — εὔρου *CE*. — δ' om. *ACl*: legitur in *E* Epit. 2. ἐστὶ] ἐς τὸν *C* ἐστὶ om. *πο μὲν οὖσα* Pleth. — φλε' ἤγουν ,δ σταδ (sic) *E*. 4. αὐτῆς, et οι sup. η sec. m. add., *A*. — ὀγδοήκοντα] κ *Cl* εἴκοσιν, et π supra sec. m. add., *A*: inde εἴπωσιν *h*. Commutatae igitur sunt notae π et κ, quod saepius factum vidimus. Verum praebent *Bno* Epit. Pleth. Guar. 6. ἑβδομηκονταοκτώ *A* et similiter saepe. 11. λυχνιδίου codd. Tzsch. corr. coll. p. 327 et Steph. s. v. 13. λυγκιστιῶν *AC* et sic saepius: v. p. 326. 327 et Steph. s. v. Λύγκος. Nihilominus altera scriptura, quam semel infra exhibent codd., praeferenda videtur: v. Duk. ad Thuc. II, 99. — Ἐορδῶν Tzsch. Cor. ex Herodiani praecepto ap. Steph. s. v. Ἐορδαία. 14. αἴδεσαν *A* ἔδεσαν *BC*(?)*l*. Duplex σ, quod habent Epit. et codd. X, 449, restituit Tzsch. 15. φησὶ om. *C*. 18. ἀμπρακικοῦ Epit. et sic constanter, sed alteram scripturam codd. tuentur eadem constantia. Qua de re v. Eust. ad Dion. Perieg. v. 492. Wass. ad Thucyd. III, 105. 19. ἰλλυρίδων *ABCl* ἰλλυριῶν *E* idque restituerat Xyl.

ἀπὸ μὲν Ἀμβρακικοῦ κόλπου τὰ νεύοντα ἐφεξῆς πρὸς ἕω, τὰ ἀντιπαρήκοντα τῇ Πελοποννήσῳ, τῆς Ἑλλάδος ἐστίν· εἶτ' ἐκπίπτει [εἰς] τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ἀπολιπόντα ἐν δεξιᾷ τὴν Πελοπόννησον ὅλην. ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τῶν Μακεδονικῶν ὀρῶν
5 καὶ τῶν Παιονικῶν μέχρι Στρυμόνος ποταμοῦ Μακεδόνες τε οἰκοῦσι καὶ Παίονες καί τινες τῶν ὀρεινῶν Θρᾳκῶν· τὰ δὲ A. 498
πέραν Στρυμόνος ἤδη μέχρι τοῦ Ποντικοῦ στόματος καὶ τοῦ Αἵμου πάντα Θρᾳκῶν ἐστι πλὴν τῆς παραλίας· αὕτη δ' ὑφ' Ἑλλήνων οἰκεῖται, τῶν μὲν ἐπὶ τῇ Προποντίδι ἱδρυμένων, τῶν
10 δὲ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ καὶ τῷ Μέλανι κόλπῳ, τῶν δ' ἐπὶ τῷ Αἰγαίῳ. τὸ δ' Αἰγαῖον πέλαγος δύο κλύζει πλευρὰς τῆς Ἑλλάδος, τὴν μὲν πρὸς ἕω βλέπουσαν, τείνουσαν δὲ ἀπὸ Σουνίου πρὸς τὴν ἄρκτον μέχρι τοῦ Θερμαίου κόλπου καὶ Θεσσαλονικείας, Μακεδονικῆς πόλεως, ἣ νῦν μάλιστα τῶν ἄλλων εὐαν-
15 δρεῖ, τὴν δὲ πρὸς νότον τὴν Μακεδονικὴν ἀπὸ Θεσσαλονικείας μέχρι Στρυμόνος· τινὲς δὲ καὶ τὴν ἀπὸ Στρυμόνος μέχρι Νέστου τῇ Μακεδονίᾳ προσνέμουσιν, ἐπειδὴ Φίλιππος ἐσπούδασε διαφερόντως περὶ ταῦτα τὰ χωρία, ὥστ' ἐξιδιώσασθαι, καὶ συνεστήσατο προσόδους μεγίστας ἐκ τῶν μετάλλων καὶ τῆς ἄλλης
20 εὐφυΐας τῶν τόπων. ἀπὸ δὲ Σουνίου μέχρι Πελοποννήσου τὸ Μυρτῷόν ἐστι καὶ Κρητικὸν πέλαγος καὶ Λιβυκὸν σὺν τοῖς κόλποις μέχρι τοῦ Σικελικοῦ· τοῦτο δὲ καὶ τὸν Ἀμβρακικὸν καὶ Κορινθιακὸν καὶ Κρισαῖον ἐκπληροῖ κόλπον.

5. Τῶν μὲν οὖν Ἠπειρωτῶν ἔθνη φησὶν εἶναι Θεόπομ-
25 πος τετταρεσκαίδεκα, τούτων δ' ἐνδοξότατα Χάονες καὶ Μολοττοὶ διὰ τὸ ἄρξαι ποτὲ πάσης τῆς Ἠπειρώτιδος πρότερον

---

3. εἰς om. codd, qui praeterea habent τοῦ αἰγαίου πελάγους: Tzsch. corr. ex Plethone. 4. ὀρῶν] ἐθνῶν codd. edd. Correxi ex coni. Cor. 11. κλύζει] κλείει C. — τῆς Ἑλλάδος om. C. 12. τοῦ ante Σουνίου add. no edd. 16. νέτου E. 20. Ad hunc locum in marg. A addita sunt pr. m. haec: ἀπὸ σουνίου μέχρι πελοποννήσου τὸ μυρτῷόν ἐστι πέλαγος· πρὸς ἀνατολὰς δὲ τῆς πόλεως, πρὸς ἄρκτον δὲ τοῦ πελάγους τὸ κρητικὸν καὶ λιβυκὸν καὶ πρὸς δύσιν τῆς πελοποννήσου τὸ σικελικὸν ἤτοι ὁ ἀδρίας. In quibus quae urbs intelligenda sit difficillimum dictu est. 23. κρησαῖον A. 25. χάονες, et ω sup. o pr. m. add., E.

μὲν Χάονας, ὕστερον δὲ Μολοττούς, οἳ καὶ διὰ τὴν συγγένειαν τῶν βασιλέων ἐπὶ πλέον ηὐξήθησαν (τῶν γὰρ Αἰακιδῶν ἦσαν), καὶ διὰ τὸ παρὰ τούτοις εἶναι τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον, παλαιόν τε καὶ ὀνομαστὸν ὄν. Χάονες μὲν οὖν καὶ Θεσπρωτοὶ καὶ μετὰ τούτους ἐφεξῆς Κασσωπαῖοι (καὶ οὗτοι δ' εἰσὶ Θεσπρωτοὶ) τὴν ἀπὸ τῶν Κεραυνίων ὀρῶν μέχρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου παραλίαν νέμονται, χώραν εὐδαίμονα ἔχοντες· ὁ δὲ πλοῦς ἀπὸ τῶν Χαόνων ἀρξαμένῳ πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον καὶ πρὸς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον καὶ τὸν Κορινθιακόν, ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὸ Αὐσόνιον πέλαγος, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν Ἤπειρον, εἰσὶ χίλιοι καὶ τριακόσιοι στάδιοι ἀπὸ τῶν Κεραυνίων ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου. ἐν τούτῳ δ' ἐστὶ τῷ διαστήματι Πάνορμός τε λιμὴν μέγας, ἐν μέσοις τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι, καὶ μετὰ ταῦτα Ὄγχησμος, λιμὴν ἄλλος, καθ' ὃν τὰ δυσμικὰ ἄκρα τῆς Κορκυραίας ἀντίκειται, καὶ πάλιν ἄλλος, Κασσιόπη, ἀφ' οὗ ἐπὶ Βρεντέσιον χίλιοι ἑπτακόσιοι στάδιοι· οἱ δ' ἴσοι καὶ ἐπὶ Τάραντα ἀπὸ ἄλλου ἀκρωτηρίου νοτιωτέρου τῆς Κασσιόπης, ὃ καλοῦσι Φαλακρόν. μετὰ δὲ Ὄγχησμον Ποσείδιον καὶ Βουθρωτὸν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Πηλώδους καλουμένου λιμένος, ἱδρυμένον ἐν τόπῳ χερρονησίζοντι, ἐποίκους ἔχον Ῥωμαίους, καὶ τὰ Σύβοτα. εἰσὶ δὲ νησῖδες τὰ Σύβοτα, τῆς μὲν Ἠπείρου μικρὸν ἀπέχουσαι, κατὰ δὲ τὸ ἑῷον ἄκρον τῆς Κορκυραίας τὴν Λευκίμμαν κείμεναι. καὶ ἄλλαι δ' ἐν τῷ παρά-

1. χαονίας B (sed hic sec. m. corr.) Cl. 4. ὂν om. C. 14. ὄγχημος AC ὄγχιμος Bl ὄγχισμος no, quod rec. Cas.: verum denique dedit Tzsch. coll. Ptolem. III, 13. Cic. ad Att. VII, 2. 15. Κασσώπη Tzsch. Cor. probante Grosk.: at distinguenda sunt Cassiope portus et Cassope urbs in Cassopaeorum agro (v. Ptolem. III, 13). Mirum est quod legitur in Epit.: ὅτι ἀπὸ Κασσιόπης, τῆς ἐν Κερκύρᾳ, ἕως Βρεντεσίου κτλ. 17. κασσιώπης A κασσώπης Tzsch. Cor. 18. Vocibus μετὰ δὲ cum finiatur folium in A, id quod sequitur incipit ab argumento libri VIII: quaternio integer excidit. Eadem autem, quae in A desunt, desiderantur etiam in ghi; in g duae, in h tres paginae vacuae sunt relictae. — ὄγχιμον Bl ὄγχημον C(?) ὄγχισμον n Cas.; Tzsch. corr. 20. χερσονησίζοντι C. 21. νησῖδες τὰ σίβοτα C. 23. λεύκιμαν B λευκίμμην l edd., et sic quidem hoc nomen effert Thucyd. (I, 30. 47), sed Λεύκιμμα (sic) legitur etiam apud Ptolem. (III, 13): est haec forma dorica. — καὶ om. C.

πλῳ νησῖδες εἰσὶν οὐκ ἄξιαι μνήμης. ἔπειτα ἄκρα Χειμέριον
καὶ Γλυκὺς λιμήν, εἰς ὃν ἐμβάλλει ὁ Ἀχέρων ποταμός, ῥέων
ἐκ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης καὶ δεχόμενος πλείους ποταμούς,
ὥστε καὶ γλυκαίνειν τὸν κόλπον· ῥεῖ δὲ καὶ ὁ Θύαμις πλη-
5 σίον. ὑπέρκειται δὲ τούτου μὲν τοῦ κόλπου Κίχυρος, ἡ πρότε-
ρον Ἔφυρα, πόλις Θεσπρωτῶν· τοῦ δὲ κατὰ Βουθρωτὸν ἡ Φοι-
νίκη. ἐγγὺς δὲ τῆς Κιχύρου πολίχνιον Βουχέτιον Κασσωπαίων,
μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ὄν, καὶ Ἐλάτρια καὶ Πανδοσία καὶ A. 500
Βατίαι ἐν μεσογαίᾳ· καθήκει δ' αὐτῶν ἡ χώρα μέχρι τοῦ κόλ-
10 που. μετὰ δὲ Γλυκὺν λιμένα ἐφεξῆς εἰσι δύο ἄλλοι λιμένες,
ὁ μὲν ἐγγυτέρω καὶ ἐλάττων Κόμαρος, ἰσθμὸν ποιῶν ἑξήκοντα
σταδίων πρὸς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον καὶ τὸ τοῦ Σεβαστοῦ
Καίσαρος κτίσμα, τὴν Νικόπολιν· ὁ δὲ ἀπωτέρω καὶ μείζων
καὶ ἀμείνων πλησίον τοῦ στόματος τοῦ κόλπου, διέχων τῆς
15 Νικοπόλεως ὅσον δώδεκα σταδίους.

6. Ἐφεξῆς δὲ τὸ στόμα τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου· τούτου C. 325
δὲ τοῦ κόλπου τὸ μὲν στόμα μικρῷ τοῦ τετρασταδίου μεῖζον,
ὁ δὲ κύκλος καὶ τριακοσίων σταδίων, εὐλίμενος δὲ πᾶς. οἰκοῦσι
δὲ τὰ μὲν ἐν δεξιᾷ εἰσπλέουσι τῶν Ἑλλήνων Ἀκαρνᾶνες, καὶ
20 ἱερὸν τοῦ Ἀκτίου Ἀπόλλωνος ἐνταῦθά ἐστι πλησίον τοῦ στό-
ματος, λόφος τις, ἐφ' ᾧ ὁ νεώς, καὶ ὑπ' αὐτῷ πεδίον ἄλσος
ἔχον καὶ νεώρια, ἐν οἷς ἀνέθηκε Καῖσαρ τὴν δεκαναΐαν ἀκρο-
θίνιον, ἀπὸ μονοκρότου μέχρι δεκήρους· ὑπὸ πυρὸς δ' ἠφανί-
σθαι καὶ οἱ νεώσοικοι λέγονται καὶ τὰ πλοῖα· ἐν ἀριστερᾷ δὲ
25 ἡ Νικόπολις καὶ τῶν Ἠπειρωτῶν οἱ Κασσωπαῖοι μέχρι τοῦ
μυχοῦ τοῦ κατὰ Ἀμβρακίαν· ὑπέρκειται δὲ αὕτη τοῦ μυχοῦ μι-

---

4. ὁ om. *Bl.* — θυμίαμις *lB*, sed in hoc puncta sub μι posita. 6. τοῦ] τὸ *BC*. 7. Βουχαίτιον codd.: at v. Etym. magn. p. 210. Eadem urbs ap. Demosth. (de Halonn. §. 32 *B*) appellatur Βούχετα, quam scripturam servat etiam Harpocrat. s. v., ita ut ε pro vero habendum esse videatur. 8. ἐλάτεια Pleth. et sic Dem. l. l., ἐλάτρεια habet Harpocration s. v., unde ει praeferendum esse putabat Tzsch., sed ι tuetur Steph. s. v. ἐλάτεια. — πανδόσια *C*. 9. βάτιαι *B*. 19. τὰ] τὰς *Cl* τοῖς *B* (sed οῖ sec. m. in litura scriptum) *E* edd. τὰ restituit iam Pleth.; idem mox habet εἰσπλέοντι. 22. δεκανέαν *ABCl* edd. τὴν ιθ' ἀκροθίνιον no δεκάνεων Pleth.: verum, quod Wess. ad Diod. XIV, 103 vidit, restituere non dubitavi. 26. τοῦ μυχοῦ om. *E*.

κρόν, Γόργου τοῦ Κυψέλου κτίσμα· παραρρεῖ δ' αὐτὴν ὁ Ἄρατθος ποταμός, ἀνάπλουν ἔχων ἐκ θαλάττης εἰς αὐτὴν ὀλίγων σταδίων, ἀρχόμενος ἐκ Τύμφης ὄρους καὶ τῆς Παρωραίας.
A. 501 ηὐτύχει μὲν οὖν καὶ πρότερον ἡ πόλις αὕτη διαφερόντως (τὴν γοῦν ἐπωνυμίαν ἐντεῦθεν ἔσχηκεν ὁ κόλπος), μάλιστα δ' ἐκόσμησεν αὐτὴν Πύρρος, βασιλείῳ χρησάμενος τῷ τόπῳ· Μακεδόνες δ' ὕστερον καὶ Ῥωμαῖοι καὶ ταύτην καὶ τὰς ἄλλας κατεπόνησαν τοῖς συνεχέσι πολέμοις διὰ τὴν ἀπείθειαν, ὥστε τὸ τελευταῖον ὁ Σεβαστὸς ὁρῶν ἐκλελειμμένας τελέως τὰς πόλεις εἰς μίαν συνῴκισε τὴν ὑπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Νικόπολιν ἐν τῷ κόλπῳ τούτῳ, ἐκάλεσε δ' ἐπώνυμον τῆς νίκης, ἐν ᾗ κατεναυμάχησεν Ἀντώνιον πρὸ τοῦ στόματος τοῦ κόλπου καὶ τὴν Αἰγυπτίων βασίλισσαν Κλεοπάτραν, παροῦσαν ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ αὐτήν. ἡ μὲν οὖν Νικόπολις εὐανδρεῖ καὶ λαμβάνει καθ' ἡμέραν ἐπίδοσιν, χώραν τε ἔχουσα πολλὴν καὶ τὸν ἐκ τῶν λαφύρων κόσμον, τό τε κατασκευασθὲν τέμενος ἐν τῷ προαστείῳ τὸ μὲν εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν πεντετηρικὸν ἐν ἄλσει ἔχοντι γυμνάσιόν τε καὶ στάδιον, τὸ δ' ἐν τῷ ὑπερκειμένῳ τοῦ ἄλσους ἱερῷ λόφῳ τοῦ Ἀπόλλωνος. ἀποδέδεικται δ' ὁ ἀγὼν Ὀλύμπιος, τὰ Ἄκτια, ἱερὸς τοῦ Ἀκτίου Ἀπόλλωνος, τὴν δ' ἐπιμέλειαν ἔχου-

---

1. τόλγου *Bl* ald. τόργου *C* γόργου, quod recepit Cor., exhibet Epit., uti et Scymnus Chius v. 454; eique scripturae favet nomen, corruptum quidem et ipsum, quod est in codd. X, 452: Τόργος habet Anton. Liber. c. 4, ubi vid. Kochii not. — ἄροθος *E* ἄραχθος *C*(?) edd. inde a Xyl., qui hanc scripturam sumpsit ex Ptolem. III, 13. Plin. IV, 1. Liv. XLIII, 22. Sed alteram egregie tuetur Dionysii (Pseudo-Dicaearchi) Ἀναγραφὴ τῆς Ἑλλάδος v. 42 (v. *Letronne Fragm. des poèmes géogr. etc. p.* 143): et videtur ad eam revocandum esse Ἄρατος, quod praebent codd. ap. Polyb. XXII, 9, 4, et ὁ Ῥατῶος, quod legitur infra p. 327. Nec multum abest ab ea nomen Ἄραιθος, corruptum fortasse et ipsum, quod habet Lycophron Cassandr. 409, quoque Callimachum usum fuisse Tzetzes testatur ad h. l., et Arethon ap. Liv. XXXVIII, 3. 2. ὀλίγων] ὀκτώ scribendum esse suspicatur Cor.: frustra. 3. στίμφης *C* στύμφης *Bl* Cor. corr. atque infra p. 326 codd. bis praebent τυμφαῖος. Adhaesisse σ videtur ex altera literae κ parte; sed etiam alibi idem nomen similiter corruptum est: v. Arrian. de exp. Alex. 7. Callim. in Dion. 178. Diod. XX, 28. — παρωρέας *Bl* παρωρε[illegible] ald. 4. εὐτύχει Cor. 18. ἄλσος, et υ sec. m. supra ο add., *B*.

σιν αὐτοῦ Λακεδαιμόνιοι. αἱ δ' ἄλλαι κατοικίαι περιπόλιοι τῆς Νικοπόλεώς εἰσιν. ἤγετο δὲ καὶ πρότερον τὰ Ἄκτια τῷ θεῷ, στεφανίτης ἀγών, ὑπὸ τῶν περιοίκων· νυνὶ δ' ἐντιμότερον ἐποίησεν ὁ Καῖσαρ.

5 7. Μετὰ δὲ τὴν Ἀμβρακίαν τὸ Ἄργος ἐστὶ τὸ Ἀμφιλοχικόν, κτίσμα Ἀλκμαίωνος καὶ τῶν παίδων. Ἔφορος μὲν οὖν φησι τὸν Ἀλκμαίωνα μετὰ τὴν Ἐπιγόνων ἐπὶ τὰς Θήβας στρατείαν, παρακληθέντα ὑπὸ Διομήδους, συνελθεῖν εἰς Αἰτωλίαν αὐτῷ καὶ συγκατακτήσασθαι ταύτην τε καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν·
10 καλοῦντος δ' αὐτοὺς ἐπὶ τὸν Τρωικὸν πόλεμον Ἀγαμέμνονος, τὸν μὲν Διομήδη πορευθῆναι, τὸν δ' Ἀλκμαίωνα, μείναντα ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ, τὸ Ἄργος κτίσαι, καλέσαι δ' Ἀμφιλοχικὸν ἐπώνυμον τοῦ ἀδελφοῦ, Ἴναχον δὲ τὸν διὰ τῆς χώρας ῥέοντα ποταμὸν εἰς τὸν κόλπον ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν Ἀργείαν προσαγο-
15 ρεῦσαι. Θουκυδίδης δέ φησιν αὐτὸν Ἀμφίλοχον μετὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον, δυσαρεστοῦντα τοῖς ἐν Ἄργει, παρελθεῖν εις τὴν Ἀκαρνανίαν, διαδεξάμενον δὲ τὴν τἀδελφοῦ δυναστείαν κτίσαι τὴν πόλιν ἐπώνυμον ἑαυτοῦ.

C. 326 A. 502

8. Ἠπειρῶται δ' εἰσὶ καὶ Ἀμφίλοχοι καὶ οἱ ὑπερκείμενοι
20 καὶ συνάπτοντες τοῖς Ἰλλυρικοῖς ὄρεσι, τραχεῖαν οἰκοῦντες χώραν, Μολοττοί τε καὶ Ἀθαμᾶνες καὶ Αἴθικες καὶ Τυμφαῖοι καὶ Ὀρέσται Παρωραῖοί τε καὶ Ἀτιντᾶνες, οἱ μὲν πλησιάζοντες τοῖς Μακεδόσι μᾶλλον, οἱ δὲ τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ. λέγεται δὲ τὴν Ὀρεστιάδα κατασχεῖν ποτε Ὀρέστης, φεύγων τὸν τῆς μη-
25 τρὸς φόνον, καὶ καταλιπεῖν ἐπώνυμον ἑαυτοῦ τὴν χώραν, κτίσαι δὲ καὶ πόλιν, καλεῖσθαι δ' αὐτὴν Ἄργος Ὀρεστικόν. ἀναμέμικται δὲ τούτοις τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη τὰ πρὸς τῷ νοτίῳ μέρει τῆς ὀρεινῆς καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Ἰονίου κόλπου· τῆς γὰρ Ἐπιδάμνου καὶ τῆς Ἀπολλωνίας μέχρι τῶν Κεραυνίων ὑπεροι-

---

3. νῦν *Bl* edd. 11. ἀλκμαίονα *C*. 17. τοῦ ἀδελφοῦ edd. inde a Cas. 19. ἠπειρωτῶν δ' εἰσὶ καὶ οἱ ἀμφιλοχικοὶ *E*. 21. αἴθιγκες *B* (sed κ sec. m. in litura scriptum) *Cl* καὶ οἱ αἴθικες *E*. 23. ἰονικῷ *Cl* edd. ἰωνικῷ, sed ω in ο sec. m. mut., *B*: quae scriptura erroris originem indicat. 27. μέρη *BCE*. 28. ἰωνίου, et ω in ο sec. m. mut., *B* ἰωνικοῦ *p*. 29. τῶν om. Tzsch. Cor.

κοῦσι Βυλλίονές τε καὶ Ταυλάντιοι καὶ Παρθῖνοι καὶ Βρῦγοι·
πλησίον δέ που καὶ τὰ ἀργυρεῖα τὰ ἐν Δαμαστίῳ, †Περισά-
A. 503 δυές τε συνεστήσαντο τὴν δυναστείαν καὶ †Ἐγχελέους καὶ Σε-
σαρηθίους καλοῦσι· πρὸς δὲ τούτοις Λυγκησταί τε καὶ ἡ Δευ-
ρίοπος καὶ ἡ τριπολῖτις Πελαγονία καὶ Ἕορδοι καὶ Ἐλίμεια 5
καὶ Ἐράτυρα. ταῦτα δὲ πρότερον μὲν κατεδυναστεύετο ἕκαστα,
ὧν ἐν τοῖς Ἐγχελίοις οἱ Κάδμου καὶ Ἁρμονίας ἀπόγονοι ἦρ-
χον, καὶ τὰ μυθευόμενα περὶ αὐτῶν ἐκεῖ δείκνυται. οὗτοι μὲν
οὖν οὐχ ὑπὸ ἰθαγενῶν ἤρχοντο· οἱ δὲ Λυγκησταὶ ὑπ' Ἀρρα-
βαίῳ ἐγένοντο, τοῦ Βακχιαδῶν γένους ὄντι· τούτου δ' ἦν θυ- 10
γατριδῆ ἡ Φιλίππου μήτηρ τοῦ Ἀμύντου Εὐρυδίκη, Ἵρρα δὲ
θυγάτηρ· καὶ τῶν Ἠπειρωτῶν δὲ Μολοττοὶ ὑπὸ Πύρρῳ τῷ

---

1. *ταυλλάτιοι C*. — *παρθενοὶ C*(?) Tzsch. Cor. — *βρίγοι E φρύγοι BCl* Cas. corr. coll. p. 327 et Steph.: primam produci liquet ex Scymno Chio 433. 436. 2. *ἀργύρια* codd. Cor. corr. — *οὗ* ante *Περισάδυες* add. Cor., omisso deinde *τε* et inserto *οὓς* ante *καὶ* ex Guar., qui haec habet: „ubi potentatum constituere Parisadyes quos Encheleos etc.“ — *Περισάδιες* edd. inde a Cas., sed Cor. de hoc nomine dubitans suspicatur fortasse scribendum esse *οὗπερ Ὑλλεῖς*, quos Illyrici populum fuisse Steph. s. v. tradit; pro *οὗ* Cas. suspicatus fuerat *περὶ ἃ*, quae ipsa in nominis illius ignoti syllabis primis latere non nimia audacia conieceris: sed haec omnia incerta sunt. 3. *Ἐγχελίους* edd. Quam variae fuerint huius nominis formae v. ap. Berkel. ad Steph. s. v. *Ἐγχελεῖς*, inter quas cum nec *Ἐγχέλεοι* nec *Ἐγχέλιοι* inveniatur (*Ἐγχέλειοι* habet Scymn. 436), *Ἐγχελέαι* autem laudetur a Stephano, ita hunc locum scriptum fuisse crediderim: — *οὗ Περισάδυές τε συνεστήσαντο τὴν δυναστείαν καὶ Ἐγχελέαι οὓς κτλ.* Syllaba *αι* propter *ε* omissa corruptioni ansam dedisse videatur. 4. *σεσαρησίους BC σεσαρασίους* edd.: correxi ex Cas. coni. coll. Steph. s. *Σεσάρηθος*. — *λυγκηστή C*. — *Δευρίοπος* habet Steph. s. v., ubi laudat Strabonis hunc librum: codd. tamen etiam p 327 alteram formam tuentur. 5. *λέορδοι Bl λεορδοί C* Car. corr. — *λίμια BCl ἐλίμια o*, Tzsch. corr. ex Cas. coni., recte iudicans *ε* omissum esse ob *αι*, quod praecedit: cf. Steph. s. v., ubi hunc Strabonis locum respicit. 7. *τοῖς*] *ταῖς C*. — *ἐγχελίαις C ἐγχελέοις k ἐγχελίαιον pr* Strabo fortasse scripserat *Ἐγχελέαις*. 9. *οὐχ* om. Xyl. — *δὲ*] *τε* Cor., quod verum videtur. 11. *ἀμύντου τοῦ εὐρυδίκης* codd. Pro quibus cum Cas. proposuisset *Ἀμύντου γυνὴ Εὐρυδίκη*, Tzsch., eius explicationem secutus, vocem *γυνὴ* omisit: haec tamen ellipsis h. l. ferri nequeat. Cor. articulo in locum suum restituto omnia sanavit.

Νεοπτολέμῳ τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τοῖς ἀπογόνοις αὐτοῦ, Θετταλοῖς οὖσι, γεγονότες· οἱ λοιποὶ δὲ ὑπὸ ἰθαγενῶν ἤρχοντο· εἶτ' ἐπικρατούντων ἀεί τινων κατέστρεψεν ἅπαντα εἰς τὴν Μακεδόνων ἀρχήν, πλὴν ὀλίγων τῶν ὑπὲρ τοῦ Ἰονίου κόλπου. καὶ δὴ
5 *καὶ τὰ περὶ † Λυγκηστὸν καὶ Πελαγονίαν καὶ Ὀρεστιάδα καὶ Ἐλίμειαν τὴν ἄνω Μακεδονίαν ἐκάλουν, οἱ δ' ὕστερον καὶ ἐλευθέραν· ἔνιοι δὲ καὶ σύμπασαν τὴν μέχρι Κερκύρας Μακεδονίαν προσαγορεύουσιν, αἰτιολογοῦντες ἅμα, ὅτι καὶ κουρᾷ καὶ διαλέκτῳ καὶ χλαμύδι καὶ ἄλλοις τοιούτοις χρῶνται παραπλησίως·* C. 327
10 *ἔνιοι δὲ καὶ δίγλωττοί εἰσι. καταλυθείσης δὲ τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς, ὑπὸ Ῥωμαίοις ἔπεσε. διὰ δὲ τούτων ἐστὶ τῶν ἐθνῶν ἡ Ἐγνατία ὁδὸς ἐξ Ἐπιδάμνου καὶ Ἀπολλωνίας· περὶ δὲ τὴν ἐπὶ Κανδαουίας ὁδὸν αἵ τε λίμναι εἰσὶν αἱ περὶ Λυχνιδόν, ταριχείας ἰχθύων αὐτάρκεις ἔχουσαι· καὶ ποταμοὶ οἵ τε εἰς τὸν*
15 *Ἰόνιον κόλπον ἐκπίπτοντες καὶ οἱ ἐπὶ τὰ νότια μέρη, ὅ τ' Ἴναχος καὶ ὁ Ἄρατθος καὶ ὁ Ἀχελῷος καὶ ὁ Εὔηνος, ὁ Λυκόρμας πρότερον καλούμενος, ὁ μὲν εἰς τὸν κόλπον τὸν Ἀμβρακικὸν ἐμβάλλων, ὁ δὲ εἰς τὸν Ἀχελῷον, αὐτὸς δὲ ὁ Ἀχελῷος εἰς τὴν θάλατταν καὶ ὁ Εὔηνος, ὁ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν* A. 504
20 *διεξιών, ὁ δὲ τὴν Αἰτωλίαν· ὁ δὲ Ἐρίγων πολλὰ δεξάμενος ῥεύματα ἐκ τῶν Ἰλλυρικῶν ὀρῶν καὶ Λυγκηστῶν καὶ Βρύγων καὶ Δευριόπων καὶ Πελαγόνων εἰς τὸν Ἀξιὸν ἐκδίδωσι.*

---

4. *ἰωνίου B*, sed ω in ο sec. m. mut. 5. *λυγκιστὸν Bl λύγκιστον C Λυγκηστὸν* Tzsch. Cor. Quod cum nullo modo ferri possit, sive *Λυγκῆστιν* cum Cas. et Grosk., sive *Λύγκον* scribendum erit, quod idem Cas. proposuit, quodque maxime probabile est et propter ipsam orationis formam, et propter Stephani auctoritatem, qui nomen illud ex hoc Strabonis libro affert: nullo alio loco praeter hunc legitur. — *αἰμίαν* codd. Tzsch. corr. ex Cas. coni.: v. supra. 7. *τὴν* om. *E*. — *κορκύρας* Tzsch. Cor. 9. *παραπλησίοις* Cor. haud male. 12. *ἰγνατία B*. 13. *λυχνιδοῦντα* codd. Tzsch. corr. ex Cas. coni.: erroris causa manifesta. Ceterum v. ad p. 323 in. — *τραχείας C*. 16. *ὁ ῥατῶος* codd. edd., in quo monstro latere *ὁ Ἄραχθος* censuerunt Xyl. et Cas. Correxi ex Tzschuckii coni.: cf. ad p. 325. 21. *ἀλυγκιστῶν Bl λυγκιστῶν C* Tzsch. corr. — *βρυγῶν* codd. edd.: v. ad p. 326. 22. *Δευριοπίων* Tzsch. — *Πελαγόνων*] *πλειόνων* codd. Cor. corr.: namque non tantum inconcinne illud scriberetur non adiecto *ἄλλων*, sed requiritur

9. *Πρότερον μὲν οὖν καὶ πόλεις ἦσαν ἐν τοῖς ἔθνεσι τούτοις· τριπολῖτις γοῦν ἡ Πελαγονία ἐλέγετο, ἧς καὶ Ἄζωρος ἦν, καὶ ἐπὶ τῷ Ἐρίγωνι πᾶσαι αἱ τῶν Δευριόπων πόλεις ᾤκηντο, ὧν τὸ Βρυάνιον καὶ Ἀλαλκομεναὶ καὶ Στύμβαρα· Κύδριαι δὲ Βρύγων, Αἰγίνιον δὲ Τυμφαίων, ὅμορον Αἰθικίᾳ* 5
καὶ Τρίκκῃ· πλησίον δ' ἤδη τῆς τε Μακεδονίας καὶ τῆς Θετταλίας περὶ τὸ Ποῖον ὄρος καὶ τὴν Πίνδον Αἴθικές τε καὶ τοῦ Πηνειοῦ πηγαί, ὧν ἀμφισβητοῦσι Τυμφαῖοί τε καὶ [οἱ] ὑπὸ τῇ Πίνδῳ Θετταλοί· καὶ πόλις Ὀξύνεια παρὰ τὸν Ἴωνα ποταμόν, ἀπέχουσα Ἀζώρου τῆς Τριπολίτιδος σταδίους ἑκα- 10
τὸν εἴκοσι· πλησίον δὲ καὶ Ἀλαλκομεναὶ καὶ Αἰγίνιον καὶ Εὔρωπος καὶ αἱ τοῦ Ἴωνος εἰς τὸν Πηνειὸν συμβολαί. τοτὲ μὲν οὖν, ὡς εἶπον, καίπερ οὖσα τραχεῖα καὶ ὀρῶν πλήρης, Τομάρου καὶ Πολυάνου καὶ ἄλλων πλειόνων, ὅμως εὐάνδρει ἥ τε Ἤπειρος πᾶσα καὶ ἡ Ἰλλυρίς· νῦν δὲ τὰ πολλὰ μὲν ἐρημία 15
κατέχει, τὰ δ' οἰκούμενα κωμηδὸν καὶ ἐν ἐρειπίοις λείπεται. ἐκλέλοιπε δέ πως καὶ τὸ μαντεῖον τὸ ἐν Δωδώνῃ, καθάπερ τἆλλα.

10. *Ἔστι δ', ὥς φησιν Ἔφορος, Πελασγῶν ἵδρυμα· οἱ δὲ Πελασγοὶ τῶν περὶ τὴν Ἑλλάδα δυναστευσάντων ἀρχαιότατοι* 20
λέγονται· καὶ ὁ ποιητής φησιν οὕτω·

---

etiam h. l., id quod maioris momenti est, certae regionis indicatio. Coniunguntur autem Pelagones iisdem fere populis supra p. 326. 2. *ἐγένετο* ald. 3. *ἐριγῶνι C.* — *δρυόπων E δευριοπῶν B Δευριοπίων* Tzsch. 4. *Ἀλκομεναὶ* Cor. ex Cas. coni. coll. Steph. s. v. *Ἀλκομεναί*, ubi vid. Berkel.: mihi quoque probabilis est illa coniectura, recipere tamen, cum eadem scriptura mox recurrat, ausus non sum. — Eadem urbs, quae *Στύμβαρα* h. l. appellatur, *Στυβέρρα* est Polybio (28, 8, 8), S t u b e r a Livio (31, 39, 4), *Στόβηρα* Suidae: ita ut *μ* suspectum videri possit. 5. *Κύδραι* Tzsch. Cor. ex Steph. s. v., qui illud exhibet nomen laudato Strabone: sed cum praeterea ea urbs nusquam commemoretur dubium est, quae scriptura sit praeferenda. — *βυρσῶν* codd. Tzsch. corr. ex Pleth.: idem Cas. coniecerat. 6. *τε* om. *E*. 7. *τὴν*] *τὸν* edd. 8. *αἱ* ante *τοῦ* add. *E* edd. inde a Cas. — *οἱ* om. codd. Cor. add. 9. *Ἴονα* edd. 10. *ρκ' BC εἴκοσι καὶ ἑκατὸν* edd. — *αἱ Ἀλκομεναὶ* Cor.: v. supra. 12. *Ἴονος* edd. 13. *ταμάρου* codd. Cor. corr. 18. *τὰ ἄλλα B καὶ ἄλλα* Pleth. Cor. 19. *ἵδρυσμα ClB*, sed in hoc *σ* post erasum. 20. *περὶ τῶν τὴν C.*

Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε, Πελασγικέ·
ὁ δ' Ἡσίοδος·
Δωδώνην φηγόν τε, Πελασγῶν ἕδρανον, ᾗεν. A. 505
περὶ μὲν οὖν τῶν Πελασγῶν ἐν τοῖς Τυρρηνικοῖς εἴρηται, περὶ C. 328
5 δὲ Δωδώνης τοὺς μὲν περιοικοῦντας τὸ ἱερὸν διότι βάρβαροι
διασαφεῖ καὶ ὁ Ὅμηρος ἐκ τῆς διαίτης, ἀνιπτόποδας, χαμαιεύ-
νας λέγων· πότερον δὲ χρὴ λέγειν Ἑλλούς, ὡς Πίνδαρος, ἢ
Σελλούς, ὡς ὑπονοοῦσι παρ' Ὁμήρῳ κεῖσθαι, ἡ γραφὴ ἀμφί-
βολος οὖσα οὐκ ἐᾷ διισχυρίζεσθαι. Φιλόχορος δέ φησι καὶ
10 τὸν περὶ Δωδώνην τόπον, ὥσπερ τὴν Εὔβοιαν, Ἑλλοπίαν κλη-
θῆναι· καὶ γὰρ Ἡσίοδον οὕτω λέγειν·
ἔστι τις Ἑλλοπίη, πολυλήιος ἠδ' ἐυλείμων·
ἐνθάδε Δωδώνη τις ἐπ' ἐσχατιῇ πεπόλισται.
οἴονται δέ, φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῶν ἑλῶν τῶν περὶ
15 τὸ ἱερὸν οὕτω καλεῖσθαι, τὸν μέντοι ποιητὴν [οὐχ] οὕτω λέ-
γειν Ἑλλούς, ἀλλὰ Σελλοὺς ὑπολαμβάνει τοὺς περὶ τὸ ἱερόν,
προσθείς, ὅτι καὶ Σελλήεντά τινα ὀνομάζει ποταμόν. ὀνομά-
ζει μὲν οὖν, ὅταν φῇ·
τηλόθεν ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
20 . . . . ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, ἀλλὰ τῆς ἐν τοῖς Ἠλείοις·
ἐκεῖ γὰρ εἶναι τὸν Σελλήεντα, ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς οὐδένα, οὐδ'

---

3. δωδώνη *p* φηγὸς Pleth. Dodona inter quercus sedes Pelasgorum exstitit. Guar. — ᾗεν codd., Cor. corr. 6. ὁ om. *B* Cor. 7. δὲ] δὴ *Bl*. 12. πολυήιος *B* (sed λ sec. m. add.) *C*(?)*l*. Cas. corr. coll. Schol. ad Soph. Trach. 1183. 14. ἑλλῶν *BCl*, Hopper. corr. 15. οὐχ om. codd. edd., οὐ pro οὕτω scripserunt Tzsch. Cor., secuti Plethonem, qui sic composuerat hunc locum: τὸν μέντοι ποιητὴν οὐχ Ἑλλούς, ἀλλὰ Σελλοὺς ὑπολαμβάνειν λέγειν τοὺς περὶ τὸ ἱερόν. 16. ἑλλοὺς ἑλλὰς ἑλλοὺς codd., Tzsch. corr. ex Pleth. coni.: cf. Jac. Gron. in Thes. Antiqq. Gr. VII p. 284. 20. οὐ τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς δ' Ἐφύρας Cor. ex Cas. coniectura infelicissima. Plura enim hoc loco excidisse Heyn. recte vidit (ad Apollod. p. 1109 ed. pr.) coll. VIII p. 338, unde Tzsch. sic explevit lacunam: ὁ δὲ Σκήψιος Δημήτριος οὔ φησιν εἶναι τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς, quae Grosk. probat, ponens tamen δεκτέον ἐκ τῆς pro εἶναι τῆς. Quae vera videntur, si sensum spectas: de verbis nihil certius affirmandum est. — ἀλλ' ἐν *l* ald. — τοῖς ἐντὸς ἠλείοις *Cl* Cor. corr. ex Tzsch. coni.

ἐν Μολοττοῖς. τὰ δὲ μυθευόμενα περὶ τῆς δρυὸς καὶ τῶν πελειῶν, καὶ εἴ τινα ἄλλα τοιαῦτα, καθάπερ καὶ περὶ Δελφῶν, τὰ μὲν ποιητικωτέρας ἐστὶ διατριβῆς, τὰ δ' οἰκεῖα τῆς νῦν περιοδείας.

11. *Ἡ Δωδώνη τοίνυν τὸ μὲν παλαιὸν ὑπὸ Θεσπρωτοῖς* 5 *ἦν καὶ τὸ ὄρος ὁ Τόμαρος ἢ Τμάρος (ἀμφοτέρως γὰρ λέγεται), ὑφ' ᾧ κεῖται τὸ ἱερόν, καὶ οἱ τραγικοί τε καὶ Πίνδαρος* A. 506 *Θεσπρωτίδα εἰρήκασι τὴν Δωδώνην· ὕστερον δὲ ὑπὸ Μολοττοῖς ἐγένετο. ἀπὸ δὲ τοῦ Τομάρου τοὺς ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένους ὑποφήτας τοῦ Διός, οὓς καὶ ἀνιπτόποδας, χαμαιεύνας καλεῖ, τομούρους φασὶ λεχθῆναι· καὶ ἐν μὲν τῇ Ὀδυσσείᾳ* 10 *οὕτω γράφουσί τινες ἅ φησιν Ἀμφίνομος, συμβουλεύων τοῖς μνηστῆρσι, μὴ πρότερον ἐπιτίθεσθαι τῷ Τηλεμάχῳ, πρὶν ἂν τὸν Δία ἔρωνται·*

> *εἰ μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο τομοῦροι,* 15
> *αὐτός τε κτανέω, τούς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·*
> *εἰ δέ κ' ἀποτρεπέῃσι θεός, παύεσθαι ἄνωγα.*

---

6. In *E* hic locus sic legitur: ὅτι τόμουρος ὄρος ἐν δωδώνῃ (in marg. pr. m. add. ἢ τάμαρος), ὑφ' ᾧ τὸ ἱερόν, ἀφ' οὗ τοὺς προφήτας τομούρους φασί· ἢ ἐπιτετμ(ημένως, οἱονεὶ τομουροφύλακας. Similiter Eust. ad. Od. Ξ, 327 (p. 1760 R.) habet: — καὶ τὴν αἰτίαν ὁ γεωγράφος ἐκτίθεται λέγων καὶ Τόμουρον ἢ Τμάρον, ἐν ᾧ τὸ Δωδωναῖον ἱερόν, et ad Π, 403 (p. 1806 R.): ὄρος γὰρ κατὰ τὸν γεωγράφον Τόμουρος, ὑφ' ὃ κεῖται ἱερὸν τὸ ἐν Δωδώνῃ κατὰ Θεσπρωτίαν, ἐξ οὗ τόμουροι οἱ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγόμενοι ὑποφῆται Διὸς ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι καὶ αἱ μαντεῖαι τόμουραι· βέλτιον γάρ, φησί, τομούρους ἢ θέμιστας γράφειν κτλ.: et illam formam a nonnullis usurpatam atque inde incolarum nomen Τομούρους deductum esse docet Steph. s. v. Τόμαρος. Nihilominus a codicum scriptura recedere non licebit. 7. τε] δὲ Cor. 9. ἐλέγετο codd. Cor. corr. ex Cas. coni., atque sic habet Eust. ad Od. p. 1760 R. 11. τομόρους *BCl* Cor. corr.: ita enim legendum esse Epit. et Eust. l. l. docent. 12. ἀμφίλοχος codd. Xyl. corr. ex Epit. 15. εἰ] ἢν codd. edd.: illud restitui ex Epit. — τεμοῦραι *Clmnop* τόμουραι habet Eust. ll. ll., idque Tzsch. hic et paulo post recepit, sed Eust. sibi non constat: alteram scripturam tuentur *B* Epit., sententiaeque connexus. 16. κτενέω Cor. — πάλιν ἀνάξω *klnop* ald. πάντας ἀνώξω *B*, sed ντας et ω in litura sec. m. scripta. 17. ἀποτροπέῃσι ald. ἀποτρωπῶσι θεοὶ et παύσασθαι Cor., Homeri edd. secutus.

βέλτιον γὰρ εἶναι τομούρους ἢ θέμιστας γράφειν· οὐδαμοῦ γοῦν τὰ μαντεῖα θέμιστας λέγεσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλὰ τὰς βουλὰς καὶ τὰ πολιτεύματα καὶ νομοθετήματα· τομούρους δ' εἰρῆσθαι ἐπιτετμημένως † τμάρους, οἷον τομαροφύλακας. οἱ C. 329
5 μὲν οὖν νεώτεροι λέγουσιν τομούρους· [παρ'] Ὁμήρῳ δ' ἁπλούστερον δεῖ δέχεσθαι θέμιστας, καταχρηστικῶς [ὡς] καὶ βουλάς, τὰ προστάγματα καὶ τὰ βουλήματα τὰ μαντικά, καθάπερ καὶ τὰ νόμιμα· τοιοῦτον γὰρ καὶ τὸ

ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακοῦσαι.

10 12. Κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν ἄνδρες ἦσαν οἱ προφητεύοντες· καὶ τοῦτ' ἴσως καὶ ὁ ποιητὴς ἐμφαίνει· ὑποφήτας γὰρ καλεῖ, ἐν οἷς † τάττοιντο καὶ οἱ προφῆται· ὕστερον δ' ἀπεδείχθησαν τρεῖς γραῖαι, ἐπειδὴ καὶ σύνναος τῷ Διὶ προσαπεδείχθη καὶ ἡ Διώνη. Σουίδας μὲν τοῖς Θετταλοῖς μυθώδεις λόγους προσ-
15 χαριζόμενος, ἐκεῖθέν τέ φησιν εἶναι τὸ ἱερὸν μετενηνεγμένον ἐκ τῆς περὶ Σκοτοῦσσαν Πελασγίας· ἔστι δ' ἡ Σκοτοῦσσα A. 507 τῆς Πελασγιώτιδος Θετταλίας· συνακολουθῆσαι δὲ γυναῖκας τὰς πλείστας, ὧν ἀπογόνους εἶναι τὰς νῦν προφήτιδας· ἀπο δὲ τούτου καὶ Πελασγικὸν Δία κεκλῆσθαι· Κινέας δ' ἔτι μυ-
20 θωδέστερον . . . .

Desideratur libri finis.

---

1. τομόρους *C* τομούρας Tzsch. 3. βουλεύματα Eust. l. l. p. 1806 R. — νομοθετήματα om. *l*. 4. τμάρους] τοὺς Τομαρούρους Cor. ex Cas. coni., quo ducunt Epit. verba: — τόμουροι ἐκαλοῦντο ἐν συγκοπῇ ἀπὸ τοῦ τομόραροι (l. τομάρουροι), ὡς ἂν τοῦ τομάρου φύλακες. Sed haec paulo liberius composita haud dubie sunt: crediderim potius Strabonem scripsisse ἐπιτετμημένως οἷον κτλ., uti legitur in *E*, vocemque τμάρους ab imperitissimo interpolatore post additam esse. 5. τομόρους codd. Cor. corr. Eust. ad Od. p. 1806 R. Lycophronem nominat ex recentioribus, qui illa voce usus sit. — παρ' om. codd. Tzsch. add. ex coni. Cas. 6. καὶ ante καταχρηστικῶς add. Cor. — ὡς om. codd. Cor. add. 8. τοιοῦτο *B*. 11. καλεῖν *BC*. 12. τάττοιντ' ἂν Cor.; simplicius foret τάττοιντο κἂν: cf. ad I, 9. 14. μὲν] ἐν codd. δὲ Xyl. δ' ἐν τοῖς Θετταλικοῖς Cor., Guarinum male secutus, qui habet „in rebus Thessalicis." 15. Particula τε, cum nihil habeat quo referatur, tollenda videtur: sed vid. VIII, 345. 18. τὰς ante πλείστας Cor. asteriscis inclusit. 19. Ultra vocem μυθωδέ-

FRAGMENTA PALATINO-VATICANA.

1. Ἦν δὲ πρότερον περὶ Σκότουσσαν πόλιν τῆς Πελασγιώτιδος τὸ χρηστήριον· ἐμπρησθέντος δ' ὑπό τινων τοῦ δένδρου,

---

στερον nihil exhibent codd. ex hoc libro praeter fragmenta servata in *E* et Epit. In *C* duae fere paginae h. l. vacuae relictae sunt. Ceterum quae Cineas scripserit, suspicari licet ex Steph. s. v. Δωδώνη, ubi haec habentur: Κινέας δέ φησι πόλιν ἐν Θεσσαλίᾳ εἶναι καὶ φηγὸν καὶ τὸ τοῦ Διὸς μαντεῖον εἰς Ἤπειρον μετενεχθῆναι. Sed plura addita fuisse a Strabone edocemur iis, quae Epit. servavit: ἐμπρησθέντος δ' ὑπό τινων τοῦ δένδρου, μετηνέχθη κατὰ χρησμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δωδώνῃ.

1. Fragmenta, quae hic leguntur pro fine libri VII, in omnibus codicibus deperdito, petita sunt ex Epitomis Palatina et Vaticana, de quibus vid. quae disputavimus in Praef. vol. I p. XLII sqq. Peropportune autem cum ceciderit, ut non eadem Epitomarum istarum auctores excerpenda putaverint, atque haud pauca, quae alter omiserat, alter servaverit: coniunctis in unum corpus iis, quae in utraque inveniuntur, restitui posse aliqua ratione videbantur quae Strabo ipse hoc loco scripta reliquerat. Atque non multa omnino desiderari, hoc modo ex reliquorum codicum comparatione collegeris. Etenim cum duo eorum, qui novem priores Geographicorum libros exhibent, sint genera ac quasi familiae, in utrisque quidem ultima septimi libri pars intercidit, sed diversa tamen ratione. In *A* enim, qui alterius generis princeps est ac fons, ille liber exit in haec verba: ὃ καλοῦσι φαλακρόν. μετὰ δὲ, quae leguntur p. 324; ea excipiuntur libri octavi initio. In altero genere, cuius sunt *BCl*, multo plura ex illo libro servata sunt, quae his finiuntur verbis, ut modo vidimus, Κινέας δ' ἔτι μυθωδέστερον. Ac quae in *A* defectus istius causa fuerit, manifestum est. Namque ille codex cum constet ex quaternionibus octo plagularum sive sedecim paginarum, quas hodie vocant, plus uno loco accidit, ut quaternio totus excideret: velut in fine l. II et initio l. III, ubi in illo codice desiderantur omnia, quae leguntur inde a verbis μέχρι τῆς τοῦ Νείλου ῥύσεως κτλ. usque ad verba ἀνάγκη δὲ διὰ πλειόνων (inde a p. 126 usque ad p. 139), et in l. V, ubi desunt omnia inde a verbis συνάπτοντες πρὸς τοῖς τείχεσι κτλ. usque ad verba ἤδη δὲ καὶ ὁ Συρ– (inde a p. 230 usque ad p. 243). Idem igitur in fine huius libri accidisse admodum probabile est. Totus autem hic codex cum maxima literarum aequabilitate scriptus sit, atque ea, quae octo plagulis continentur, tredecim fere editionis Casaubonianae paginas, ut vel ex duobus exemplis modo allatis liquet, implere soleant, eandem lacunae eius, quae hoc loco est in *A*, magnitudinem

μετηνέχθη κατὰ χρησμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δωδώνῃ. ἐχρησμῴδει δ' οὐ διὰ λόγων, ἀλλὰ διά τινων συμβόλων, ὥσπερ τὸ ἐν Λιβύῃ Ἀμμωνιακόν· ἴσως δέ τινα πτῆσιν αἱ τρεῖς περιστεραὶ ἐπέτοντο ἐξαίρετον, ἐξ ὧν αἱ ἱέρειαι παρατηρούμεναι
5 προεθέσπιζον. φασὶ δὲ καὶ κατὰ τὴν τῶν Μολοττῶν καὶ Θεσπρωτῶν γλῶτταν τὰς γραίας πελίας καλεῖσθαι καὶ τοὺς γέροντας πελίους, καὶ ἴσως οὐκ ὄρνεα ἦσαν αἱ θρυλούμεναι πελειάδες, ἀλλὰ γυναῖκες γραῖαι τρεῖς περὶ τὸ ἱερὸν σχολάζουσαι. Epit.

10 2. Ὅτι κατὰ Θεσπρωτοὺς καὶ Μολοττοὺς τὰς γραίας πελίας καὶ τοὺς γέροντας πελίους, καθάπερ καὶ παρὰ Μακεδόσι· πελιγόνας γοῦν καλοῦσιν ἐκεῖνοι τοὺς ἐν τιμαῖς, καθὰ παρὰ Λάκωσι καὶ Μασσαλιώταις τοὺς γέροντας· ὅθεν καὶ τὰς ἐν τῇ Δωδωναίᾳ δρυῒ μεμυθεῦσθαι πελείας φασίν. *E.*

15 3. Ὅτι ἡ παροιμία, Τὸ ἐν Δωδώνῃ χαλκεῖον, ἐντεῦθεν ὠνομάσθη· χαλκεῖον ἦν ἐν τῷ ἱερῷ, ἔχον ὑπερκείμενον ἀν-

---

esse iure coniicere licet. Ea vero, quae in altero codicum genere solo servata sunt usque ad verba *Κινέας δ' ἔτι μυθωδέστερον*, quinque eiusdem editionis paginas efficiunt, ita ut tantum operis Straboniani in codicibus illis perisse videatur, quantum octo fere paginas Casaubonianas implere possit. Iam hanc ad normam si ea, quae in Epitomis duabus supersunt, exiguntur, non multa desiderari, uti supra dixeram, apparebit.

In diiudicandis autem his fragmentis meminisse iuvabit quod de utriusque Epitomes indole diximus in praefatione: Palatinae auctorem, praeterquam quod satis parcus fuit in excerpendo, Strabonis vestigia non ubique fideliter secutum esse, sed in contrahendis transponendis mutandis eius verbis persaepe ingenio indulsisse, eum vero, qui Vaticanam confecit, non tantum multo plura servasse, sed etiam rarissime a Strabonis verbis recessisse, neque usquam addidisse, quae in suo Geographicorum exemplo non invenisset. Ceterum in fine uniuscuiusque fragmenti indicavimus, unde petitum sit, omniaque ita inter se composuimus, ut ratio atque ordo rerum, quae tractantur, postulabat.

10. *πελείας* cod.; cf. Eust. ad Od. Ξ v. 327 p. 1760 R. *οἱ δὲ τὸ παλαιὸν μὲν ἄνδρας προφητεύειν φασίν, ὕστερον δὲ τρεῖς ἀποδειχθῆναι γραίας προφήτιδας, ἃς πελείας καλεῖσθαι γλώσσῃ Μολοττῶν, ὡς τοὺς γέροντας πελείους.* Similiter ap. Hesych. legitur: *Πελείους. Κῷοι καὶ οἱ Ἠπειρῶται τοὺς γέροντας καὶ τὰς πρεσβύτιδας.* 12. cf. quae ap. Hesych. sunt: *Πελιγάνες. οἱ ἔνδοξοι· παρὰ δὲ Σύροις οἱ βουλευταί.*

δριάντα, κρατοῦντα μάστιγα χαλκῆν, ἀνάθημα Κορκυραίων· ἡ δὲ μάστιξ ἦν τριπλῆ, ἁλυσιδωτή, ἀπηρτημένους ἔχουσα-ἐξ αὐτῆς ἀστραγάλους, οἳ πλήττοντες τὸ χαλκεῖον συνεχῶς, ὁπότε αἰωροῖντο ὑπὸ τῶν ἀνέμων, μακροὺς ἤχους ἀπειργάζοντο, ἕως ὁ μετρῶν τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἤχου μέχρι τέλους 5 καὶ ἐπὶ τετρακόσια προέλθοι· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἐλέχθη, Ἡ Κερκυραίων μάστιξ. Epit.

4. Ἡ δὲ Παιονία τούτοις μέν ἐστι πρὸς ἕω τοῖς ἔθνεσι, πρὸς δύσιν δὲ τοῖς Θρᾳκίοις ὄρεσι, πρὸς ἄρκτον δ' ὑπέρκειται τοῖς Μακεδόσι, διὰ Γορτυνίου πόλεως καὶ Στόβων ἔχουσα 10 τὰς εἰσβολὰς ἐπὶ τὰ πρὸς .... (δι' ὧν ὁ Ἀξιὸς ῥέων δυσείσβολον ποιεῖ τὴν Μακεδονίαν ἐκ τῆς Παιονίας, ὡς ὁ Πηνειὸς διὰ τῶν Τεμπῶν φερόμενος ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος αὐτὴν ἐρυμνοῖ), πρὸς νότον [δὲ] τοῖς Αὐταριάταις καὶ Δαρδανίοις καὶ Ἀρδιαίοις ὁμορεῖ· ἐκτέταται δὲ καὶ μέχρι Στρυμόνος ἡ Παιο- 15 νία. E.

5. Ὅτι ὁ Ἀλιάκμων εἰς τὸν Θερμαῖον κόλπον ῥεῖ. E.

6. Ἡ δ' Ὀρεστὶς πολλή, καὶ ὄρος ἔχει μέγα μέχρι τοῦ Κόρακος τῆς Αἰτωλίας καθῆκον καὶ τοῦ Παρνασσοῦ. περιοικοῦσι δ' αὐτοί τε Ὀρέσται καὶ Τυμφαῖοι καὶ οἱ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ Ἕλλη- 20 νες οἱ περὶ Παρνασσὸν καὶ τὴν Οἴτην καὶ Πίνδον. ἑνὶ μὲν δὴ κοινῷ ὀνόματι καλεῖται Βόιον τὸ ὄρος, κατὰ μέρη δὲ πολυώνυμόν ἐστιν. φασὶ δ' ἀπὸ τῶν ὑψηλοτάτων σκοπιῶν ἀφορᾶσθαι τό τε Αἰγαῖον πέλαγος καὶ τὸ Ἀμβρακικὸν καὶ τὸ Ἰόνιον, πρὸς ὑπερβολήν, οἶμαι, λέγοντες. καὶ τὸ Πτελεὸν ἱκα- 25 νῶς ἐστιν ἐν ὕψει τὸ περικείμενον τῷ Ἀμβρακικῷ κόλπῳ, τῇ μὲν ἐκτεινόμενον μέχρι τῆς Κερκυραίας, τῇ δ' ἐπὶ τὴν κατὰ Λευκάδα θάλασσαν. E.

---

6. προσελθεῖν cod., puncto sub σ posito. 11. Spatium decem fere literis sufficiens vacuum relictum est in cod.: fortasse scriptum fuerat τὴν Πέλλαν. — ἄξιος cod., et sic constanter; ἀξιός contra Epit. Pal. praebet eadem constantia. Quo de accentu scriptores parum consentire notum est: cf. Tafel. de Thessalonica p. 289 n. 6. 14. δὲ om. cod. 22. Βόιον ὄρος, nullo alio loco commemoratum, non diversum esse videtur ab eo, quod supra p. 327 appellatur τὸ Ποῖον ὄρος.

7. Ὅτι ἐπὶ γέλωτι ἐν παροιμίας μέρει γελᾶται Κέρκυρα ταπεινωθεῖσα τοῖς πολλοῖς πολέμοις. E.

8. Ὅτι ἡ Κόρκυρα τὸ παλαιὸν εὐτυχὴς ἦν καὶ δύναμιν ναυτικὴν πλείστην εἶχεν, ἀλλ' ὑπὸ πολέμων τινῶν καὶ τυράννων
5 ἐφθάρη· καὶ ὕστερον ὑπὸ Ῥωμαίων ἐλευθερωθεῖσα οὐκ ἐπῃνέθη, ἀλλ' ἐπὶ λοιδορίᾳ παροιμίαν ἔλαβεν·

ἐλευθέρα Κόρκυρα, χέζ' ὅπου θέλεις. Epit.

9. Λοιπὴ δ' ἐστὶ τῆς Εὐρώπης ἥ τε Μακεδονία καὶ τῆς Θρᾴκης τὰ συνεχῆ [τα]ύτῃ μέχρι Βυζαντίου καὶ ἡ Ἑλλὰς καὶ
10 αἱ προσεχεῖς νῆσοι. ἔστι μὲν οὖν Ἑλλὰς καὶ ἡ Μακεδονία· νυνὶ μέντοι τῇ φύσει τῶν τόπων ἀκολουθοῦντες καὶ τῷ σχήματι χωρὶς ἔγνωμεν αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος τάξαι καὶ συνάψαι πρὸς τὴν ὅμορον αὐτῇ Θρᾴκην μέχρι τοῦ στόματος τοῦ Εὐξείνου καὶ τῆς Προποντίδος. εἶτα μετ' ὀλίγα μέμνηται Κυ-
15 ψέλων καὶ τοῦ Ἕβρου ποταμοῦ. καταγράφει δὲ καί τι σχῆμα παραλληλόγραμμον, ἐν ᾧ ἡ σύμπασα Μακεδονία ἐστίν. E.

10. Ὅτι ἡ Μακεδονία περιορίζεται ἐκ μὲν δυσμῶν τῇ παραλίᾳ τοῦ Ἀδρίου, ἐξ ἀνατολῶν δὲ τῇ παραλλήλῳ ταύτης μεσημβρινῇ γραμμῇ τῇ διὰ τῶν ἐκβολῶν Ἕβρου ποταμοῦ καὶ Κυ-
20 ψέλων πόλεως, ἐκ βορρᾶ δὲ τῇ νοουμένῃ εὐθείᾳ γραμμῇ τῇ διὰ Βερτίσκου ὄρους καὶ Σκάρδου καὶ Ὀρβήλου καὶ Ῥοδόπης καὶ Αἵμου· τὰ γὰρ ὄρη ταῦτα, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Ἀδρίου, διήκει κατὰ εὐθεῖαν γραμμὴν ἕως τοῦ Εὐξείνου, ποιοῦντα χερρόνησον μεγάλην πρὸς νότον, τήν τε Θρᾴκην ὁμοῦ καὶ Μακε- A. 508
25 δονίαν καὶ Ἤπειρον καὶ Ἀχαΐαν· ἐκ νότου δὲ τῇ Ἐγνατίᾳ ὁδῷ ἀπὸ Δυρραχίου πόλεως πρὸς ἀνατολὰς ἰούσῃ ἕως Θεσσαλονικείας· καὶ ἔστι τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς Μακεδονίας παραλληλόγραμμον ἔγγιστα. Epit.

11. Ὅτι Ἠμαθία ἐκαλεῖτο πρότερον ἡ νῦν Μακεδονία. ἔλαβε
30 δὲ τοὔνομα τοῦτο ἀπ' ἀρχαίου τινὸς τῶν ἡγεμόνων Μακεδόνος. ἦν δὲ καὶ πόλις Ἠμαθία πρὸς θαλάσσῃ. κατεῖχον δὲ τὴν χώ-

---

9. Litterae τα blattae morsu corrosae interciderunt in cod. 15. εὔρου cod., ac sic constanter: in margine tamen hic illic scriptum ἕβρος. 23. χερρόνησον, altero ν ead. m. constanter supra addito, cod. 25. δυρραχίου cod. 26. ἰοῦσιν Cor. 27. παραλληλογράμμου Cor.

ραν ταύτην Ἠπειρωτῶν τινες καὶ Ἰλλυριῶν, τὸ δὲ πλεῖστον Βοττιαῖοι καὶ Θρᾷκες· οἱ μὲν ἐκ Κρήτης, ὥς φασι, τὸ γένος ὄντες, ἡγεμόνα ἔχοντες Βόττωνα, Θρᾳκῶν δὲ Πίερες μὲν ἐνέμοντο τὴν Πιερίαν καὶ τὰ περὶ τὸν Ὄλυμπον, Παίονες δὲ περὶ τὸν Ἀξιὸν ποταμὸν καὶ τὴν καλουμένην διὰ τοῦτο Ἀμφαξῖτιν, 5 Ἠδωνοὶ δὲ καὶ Βισάλται τὴν λοιπὴν μέχρι Στρυμόνος· ὧν οἱ μὲν αὐτὸ τοῦτο προσηγορεύοντο Βισάλται, Ἠδωνῶν δ' οἱ μὲν Μυγδόνες, οἱ δὲ Ἤδωνες, οἱ δὲ Σιθῶνες. τούτων δὲ πάντων οἱ Ἀργεάδαι καλούμενοι κατέστησαν κύριοι καὶ Χαλκιδεῖς οἱ ἐν Εὐβοίᾳ. ἐπῆλθον δὲ καὶ Χαλκιδεῖς οἱ ἐν Εὐβοίᾳ ἐπὶ τὴν 10 τῶν Σιθώνων καὶ συνῴκισαν πόλεις ἐν αὐτῇ περὶ τριάκοντα, ἐξ ὧν ὕστερον ἐκβαλλόμενοι συνῆλθον εἰς μίαν οἱ πλείους αὐτῶν, εἰς τὴν Ὄλυνθον· ὠνομάζοντο δ' οἱ ἐπὶ Θρᾴκης Χαλκιδεῖς. E.

12. Ὅτι Πηνειὸς μὲν ὁρίζει τὴν κάτω καὶ πρὸς θαλάττῃ 15 Μακεδονίαν ἀπὸ Θετταλίας καὶ Μαγνησίας, Ἁλιάκμων δὲ τὴν ἄνω, καὶ ἔτι τοὺς Ἠπειρώτας καὶ τοὺς Παίονας καὶ αὐτὸς καὶ ὁ Ἐρίγων καὶ ὁ Ἀξιὸς καὶ ἕτεροι. E.

13. Ὅτι ἐστὶ τῆς παραλίας τῆς Μακεδονικῆς ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Θερμαίου κόλπου καὶ Θεσσαλονικείας ἡ μὲν τεταμένη 20 πρὸς νότον μέχρι Σουνίου, ἡ δὲ πρὸς ἕω μέχρι τῆς Θρᾳκίας χερρονήσου, γωνίαν τινὰ ποιοῦσα κατὰ τὸν μυχόν. εἰς ἑκάτερον δὲ καθηκούσης τῆς Μακεδονίας, ἀπὸ τῆς προτέρας λεχθείσης ἀρκτέον. τὰ μὲν δὴ πρῶτα μέρη τὰ περὶ Σούνιον ὑπερκειμένην ἔχει τὴν Ἀττικὴν σὺν τῇ Μεγαρικῇ μέχρι τοῦ Κρι- 25 σαίου κόλπου· μετὰ δὲ ταύτην ἡ Βοιωτική ἐστι παραλία ἡ πρὸς Εὔβοιαν· ὑπέρκειται δ' αὐτῆς ἡ λοιπὴ Βοιωτία ἐπὶ δύσιν παράλληλος τῇ Ἀττικῇ. λέγει δὲ καὶ τὴν Ἐγνατίαν ὁδὸν τελευτᾶν εἰς Θεσσαλονίκειαν ἀπὸ τοῦ Ἰονίου κόλπου. E.

14. Τῶν ταινιῶν, φησίν, ἀφοριοῦμεν πρώτους τοὺς περὶ 30 Πηνειὸν οἰκοῦντας καὶ τὸν Ἁλιάκμονα πρὸς θαλάττῃ. ῥεῖ δ'

---

3. βούτωνα cod. Correxi, monente Schneidewino, ex Etym. Magn. p. 206, 6, ubi leguntur haec: — τὸ δὲ ἐθνικὸν τοῦ Βόττεια διὰ τοῦ ι, ὡς Στράβων ἐν ζ'· καλεῖται δὲ ἀπὸ Βόττωνος Κρητός. 11. τριάκοντα] λ cod., atque constanter fere numeri notis expressi sunt in utraque epitome. 25. κρισσαίου cod.

ὁ Πηνειὸς ἐκ τοῦ Πίνδου ὄρους διὰ μέσης τῆς Θετταλίας πρὸς ἕω. διελθὼν δὲ τὰς τῶν Λαπιθῶν πόλεις καὶ Περραιβῶν τινας συνάπτει τοῖς Τέμπεσι· παραλαβὼν πλείους ποταμούς, ὧν καὶ ὁ Εὔρωπος, ὃν Τιταρήσιον εἶπεν ὁ ποιητής, τὰς πηγὰς
5 ἔχοντα ἀπὸ τοῦ Τιταρίου ὄρους συμφυοῦς τῷ Ὀλύμπῳ, ὃ κἀντεῦθεν ἄρχεται διορίζειν τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τῆς Θετταλίας. ἔστι γὰρ τὰ Τέμπη στενὸς αὐλὼν μεταξὺ Ὀλύμπου καὶ Ὄσσης. φέρεται δ' ὁ Πηνειὸς ἀπὸ τῶν στενῶν τούτων ἐπὶ σταδίους τετταράκοντα, ἐν ἀριστερᾷ μὲν ἔχων τὸν Ὄλυμπον, Μακεδονικὸν
10 ὄρος μετεωρότατον, τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ. ἐπὶ μὲν δὴ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Πηνειοῦ ἐν δεξιᾷ Γυρτὼν ἵδρυται, Περραιβικὴ πόλις καὶ Μαγνῆτις, ἐν ᾗ Πειρίθους τε καὶ Ἰξίων ἐβασίλευσαν· ἀπέχει δ' ὅσον σταδίους ἑκατὸν τῆς Γυρτῶνος πόλις Κραννών, καί φασιν, ὅταν εἴπῃ ὁ ποιητὴς τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρᾴκης καὶ
15 ἐξῆς, Ἐφύρους μὲν λέγεσθαι τοὺς Κραννωνίους, Φλεγύας δὲ τοὺς Γυρτωνίους· ἐπὶ δὲ θάτερα ἡ Πιερία. *E.*

15. Ὅτι ὁ Πηνειὸς ποταμός, ῥέων διὰ τῶν Τεμπῶν, καὶ ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρους, καὶ διὰ μέσης Θεσσαλίας καὶ τῶν Λαπιθῶν καὶ Περραιβῶν, δεχόμενός τε τὸν Εὔρωπον
20 ποταμόν, ὃν Ὅμηρος Τιταρήσιον ὠνόμασε, διορίζει Μακεδονίαν μὲν πρὸς βορρᾶν, Θεσσαλίαν δὲ πρὸς νότον. αἱ δὲ τοῦ Εὐρώπου ποταμοῦ πηγαὶ ἐκ τοῦ Τιταρίου ὄρους ἄρχονται, ὃ ἐστι συνεχὲς τῷ Ὀλύμπῳ. καὶ ἔστιν ὁ μὲν Ὄλυμπος τῆς Μακεδονίας, ἡ δὲ Ὄσσα τῆς Θεσσαλίας καὶ τὸ Πήλιον. Epit.
25 16. Ὅτι ὑπὸ ταῖς ὑπωρείαις τοῦ Ὀλύμπου παρὰ τὸν Πηνειὸν ποταμὸν Γυρτών ἐστι, πόλις Περραιβικὴ καὶ Μαγνῆτις,

---

2. περαιβῶν cod., ac sic plerumque. 4. τιταρήσιον et mox τιταρίου cod. Κιτάριον ὄρος, ut praebet infra cod. Pal., legitur etiam ap. Strab. IX, 441 in codice optimo *A* et apud Ptolemaeum III, 13. Τίταρον ap. Strab. exhibent alii codd. et Eust. ad Il. *B*, 754 p. 336, l. 27 ed. Rom. Idem hunc fluvium Εὐρώταν a Strabone nominatum esse tradit ex l. IX, 441: sed εὐρώτου, quod ibi codd. praebent, ex h. l. corrigendum est. 12. ἐβασίλευσεν cod., illud exhibet Eust. ad Il. *B*, 752 p. 337, 14 ed. Rom., ubi multa ex hoc loco refert. 19. περαιβῶν cod., ac sic constanter. 22. κιταρίου cod.

ἐν ᾗ Πειρίθους τε καὶ Ἰξίων ἦρξαν. ἀπέχει †δ' ἡ Γυρτὼν τῆς
C. 330 Τύρρηνος πόλεως Κραννών, καί φασιν, ὅταν εἴπῃ ὁ ποιητὴς
τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῄκης, Ἐφύρους μὲν λέγεσθαι τοὺς Κραννω-
νίους, Φλεγύας δὲ τοὺς Γυρτωνιους. Epit.

17. Ὅτι τὸ Δῖον ἡ πόλις οὐκ ἐν τῷ αἰγιαλῷ τοῦ Θερμαίου 5
κόλπου ἐστὶν ἐν ταῖς ὑπωρείαις τοῦ Ὀλύμπου, ἀλλ' ὅσον ἑπτὰ
ἀπέχει σταδίους· ἔχει δ' ἡ πόλις τὸ Δῖον κώμην πλησίον Πίμ-
πλειαν, ἔνθα Ὀρφεὺς διέτριβεν. Epit.

18. Ὅτι ὑπὸ τῷ Ὀλύμπῳ πόλις Δῖον. ἔχει δὲ κώμην πλη-
σίον Πίμπλειαν· ἐνταῦθα τὸν Ὀρφέα διατρῖψαί φασι τὸν Κί- 10
κονα, ἄνδρα γόητα ἀπὸ μουσικῆς ἅμα καὶ μαντικῆς καὶ τῶν
περὶ τὰς τελετὰς ὀργιασμῶν ἀγυρτεύοντα τὸ πρῶτον, εἶτ' ἤδη
καὶ μείζονα ἀξιοῦντα ἑαυτὸν καὶ ὄχλον καὶ δύναμιν κατασκευα-
ζόμενον· τοὺς μὲν οὖν ἑκουσίως ἀποδέχεσθαι, τινὰς δ' ὑπιδο-
μένους ἐπιβουλὴν καὶ βίαν ἐπισυστάντας διαφθεῖραι αὐτόν. ἐν- 15
ταῦθα πλησίον καὶ τὰ Λείβηθρα. E.

19. Ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ μάντεις καὶ μουσικὴν εἰργάζοντο.
Epit.

20. Μετὰ δὲ τὸ Δῖον αἱ τοῦ Ἁλιάκμονος ἐκβολαί· εἶτα
Πύδνα, Μεθώνη, Ἄλωρος καὶ ὁ Ἐρίγων ποταμὸς καὶ Λου- 20
δίας, ὁ μὲν ἐκ Τρικλάρων ῥέων δι' Ὀρεστῶν καὶ τῆς †Πελ-
λαίας, ἐν ἀριστερᾷ ἀφιεὶς τὴν πόλιν καὶ συμβάλλων τῷ Ἀξιῷ·
ὁ δὲ Λουδίας εἰς Πέλλαν ἀνάπλουν ἔχων σταδίων ἑκατὸν καὶ
εἴκοσι. μέση δ' οὖσα ἡ Μεθώνη τῆς μὲν Πύδνης ὅσον τετται-
ράκοντα σταδίων ἀπέχει, τῆς Ἀλώρου δὲ ἑβδομήκοντα. ἔστι 25

---

2. τῆς τύρρηνος ortum ex τῆς Γυρτῶνος, quod recte suspicatus est Tzschuckius. In verbis autem ἡ γυρτὼν latere videtur ἑκατόν. Nam praeter Epit. Vat. etiam Steph. Byz. s. v. Κράνων habet: ἀπέχει δὲ σταδίους ἑκατὸν τῆς Γυρτῶνος ἡ Κράνων πόλις, ὥς φησι Στράβων, quae h. l. recipienda certatim censuerunt VV. DD. Sed voce σταδίους, quae saepissime omittitur, opus non est. Pro πόλεως Strabo haud dubie scripserat πόλις. Ceterum hoc fere loco commemoratum fuisse videtur a Strabone Homolium oppidum, cum apud Stephanum Byz. (s. v.) legantur haec: Ὁμόλιον πόλις Μακεδονίας καὶ Μαγνησίας· Στράβων ἑβδόμῃ, neque alius locus commodior inveniatur. 12. εἴδη cod. 20. καὶ Θερίγων cod. 21. Πελαγονίας recte videtur coniicere Tafel. in editione sua horum Fragmentorum p. 14 n. 35. 24. εἴκοσι] η', et sup. pr. m. k, cod.

δ' ἡ Ἄλωρος τὸ μυχαίτατον τοῦ Θερμαίου κόλπου· λέγεται δὲ Θεσσαλονίκεια [δι]ὰ τὴν ἐπιφάνειαν. τὴν μὲν οὖν Ἄλωρον Βοτταϊκὴν νομίζουσι, τὴν δὲ Πύδναν Πιερικήν. Πέλ[λα ἐσ]τὶ μὲν τῆς κάτω Μακεδονίας, ἣν Βοττιαῖοι κατεῖχον· ἐνταῦθ' ἦν
5 πάλαι τὸ τῆς Μακεδονίας χρηματιστήριον· ηὔξησε τὴν πόλιν ἐκ μικρᾶς Φίλιππος, τραφεὶς ἐν [αὐτῇ]. ἔχει δ' ἄκραν ἐν λίμνῃ τῇ καλουμένῃ Λουδίᾳ· ἐκ ταύτης ὁ Λουδίας ἐκδίδωσι ποταμός, αὐτὴν δὲ πληροῖ τοῦ Ἀξιοῦ τι ἀπόσπασμα. ὁ δὲ Ἀξιὸς ἐκδίδωσι μεταξὺ Χαλάστρας καὶ Θέρμης· ἐπίκειται δὲ τῷ πο-
10 ταμῷ τούτῳ χωρίον ἐρυμνόν, ὃ νῦν μὲν καλεῖται Ἀβυδών, Ὅμηρος δ' Ἀμυδῶνα καλεῖ, καί φησι τοὺς Παίονας ἐντεῦθεν εἰς Τροίαν ἐπικούρους ἐλθεῖν·

τήλοθεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος.

κατεσκάφη δ' ὑπὸ τῶν Ἀργεαδῶν. E.

15 21. Ὅτι ὁ Ἀξιὸς θολερὸς ῥεῖ· ὁ δ' Ὅμηρος Ἀξιοῦ κάλλιστον ὕδωρ φησίν, ἴσως διὰ τὴν πηγὴν τὴν καλουμένην Αἶαν, ἣ καθαρώτατον ἐκδιδοῦσα ὕδωρ εἰς τοῦτον ἐλέγχει φαύλην ὑπάρχουσαν τὴν νῦν φερομένην γραφὴν παρὰ τῷ ποιητῇ. μετὰ δὲ Ἀξιὸν Ἐχέδωρος ἐν σταδίοις εἴκοσιν· εἶτα Θεσσαλονίκεια Κα-
20 σάνδρου κτίσμα ἐν ἄλλοις τετταράκοντα καὶ ἡ Ἐγνατία ὁδός. ἐπωνόμασε δὲ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Θεσσαλονίκης, Φιλίππου δὲ τοῦ Ἀμύντου θυγατρός, καθελὼν τὰ ἐν τῇ Κρουσίδι πολίσματα καὶ τὰ ἐν τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ περὶ ἓξ καὶ εἴκοσι καὶ συνοικίσας εἰς ἕν· ἡ δὲ μητρόπολις τῆς νῦν Μακεδο-
25 νιας ἐστί. τῶν δὲ συνοικισθεισῶν ἦν Ἀπολλωνία καὶ Χαλάστρα καὶ Θέρμα καὶ Γαρησκὸς καὶ Αἰνέα καὶ Κισσός, ὧν τὴν Κισσὸν ὑπονοήσειεν ἄν τις τῷ Κισσῇ προσήκειν, οὗ μέμνηται ὁ ποιητής· Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε, τὸν Ἰφιδάμαντα λέγων. E.

30 22. Ὅτι μετὰ τὸ Δῖον πόλιν ὁ Ἀλιάκμων ποταμός ἐστιν, ἐκβάλλων εἰς τὸν Θερμαῖον κόλπον· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ἡ πρὸς βορρᾶν τοῦ κόλπου παραλία Πιερία καλεῖται ἕως τοῦ Ἀξιοῦ ποταμοῦ, ἐν ᾗ καὶ πόλις Πύδνα, ἣ νῦν Κίτρον καλεῖται· εἶτα A. 509

---

2. lit. δι perierunt in cod., sicut ea, quae paulo post uncinis inclusa sunt. Ceterum mira sunt, quae hic traduntur.

Μεθώνη καὶ Ἄλωρος πόλεις· εἶτα Ἐρίγων καὶ Λουδίας ποταμοί· ἀπὸ δὲ Λουδίου εἰς Πέλλαν πόλιν ἀνάπλους στάδια ἑκατὸν εἴκοσιν. ἀπέχει δ' ἡ Μεθώνη τῆς μὲν Πύδνης στάδια τετταράκοντα, τῆς Ἀλώρου δὲ ἑβδομήκοντα στάδια. ἡ μὲν οὖν Πύδνα Πιερική ἐστι πόλις· ἡ δὲ Ἄλωρος Βοτταϊκή. ἐν μὲν οὖν 5
τῷ πρὸ τῆς Πύδνης πεδίῳ Ῥωμαῖοι Περσέα καταπολεμήσαντες καθεῖλον τὴν τῶν Μακεδόνων βασιλείαν, ἐν δὲ τῷ πρὸ τῆς Μεθώνης πεδίῳ γενέσθαι συνέβη Φιλίππῳ τῷ Ἀμύντου τὴν ἐκκοπὴν τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ καταπελτικῷ βέλει κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως. Epit. 10

23. *Ὅτι τὴν Πέλλαν, οὖσαν μικρὰν πρότερον, Φίλιππος εἰς μῆκος ηὔξησε, τραφεὶς ἐν αὐτῇ· ἔχει δὲ λίμνην πρὸ αὐτῆς, ἐξ ἧς ὁ Λουδίας ποταμὸς ῥεῖ· τὴν δὲ λίμνην πληροῖ τοῦ Ἀξιοῦ τι ποταμοῦ ἀπόσπασμα. εἶτα ὁ Ἀξιός, διαιρῶν τήν τε Βοττιαίαν καὶ τὴν Ἀμφαξῖτιν γῆν, καὶ παραλαβὼν τὸν Ἐρίγωνα* 15
ποταμὸν ἐξίησι μεταξὺ Χαλάστρας καὶ Θέρμης· ἐπίκειται δὲ τῷ Ἀξιῷ ποταμῷ χωρίον, ὅπερ Ὅμηρος Ἀμυδῶνα καλεῖ, καί φησι τοὺς Παίονας ἐντεῦθεν εἰς Τροίαν ἐπικούρους ἐλθεῖν·

τῆλοθεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος.

ἀλλ' ἐπεὶ ὁ μὲν Ἀξιὸς θολερός ἐστι, κρήνη δέ τις ἐξ Ἀμυδῶνος ἀνίσχουσα καὶ ἐπιμιγνυμένη αὐτῷ καλλίστου ὕδατος, διὰ τοῦτο τὸν ἑξῆς στίχον, 20

Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἶαν,

μεταγράφουσιν οὕτως·

Ἀξιοῦ, ᾧ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἴης· 25

οὐ γὰρ τὸ τοῦ Ἀξιοῦ ὕδωρ κάλλιστον †τῆς γῆς τῇ ὄψει κίδναται, ἀλλὰ τῆς γῆς τῷ Ἀξιῷ. Epit.

---

1. πόλις cod. 27. Hunc locum Politus ad Eust. Tom. 2 p. 779 bene sic restituit: — *τῇ πηγῇ ἐπικίδναται, ἀλλὰ τὸ τῆς πηγῆς τῷ Ἀξιῷ*: Cor. — *ὄψει ἐπικίδναται, ἀλλὰ τὸ τῆς πηγῆς.* Eustathius haec habet (ad Il. *B*, 850 p. 360, 14 R.): *ἐν δὲ τῷ ἐπικίδναται αἴῃ ἢ αἶαν (διττῶς γὰρ ἡ γραφή) αἶαν τινὲς οὐ τὴν γῆν ἐνόησαν, ἀλλά τινα πηγήν, ὡς δῆλον ἐξ ὧν ὁ γεωγράφος φησί, λέγων, ὅτι ἡ παρ' Ὁμήρῳ Ἀμυδὼν Ἀβυδὼν ὕστερον ἐκλήθη, κατεσκάφη δέ. πηγὴ δὲ πλησίον Ἀμυδῶνος, Αἶα καλουμένη, καθαρώτατον ὕδωρ ἐκδιδοῦσα εἰς τὸν Ἄξιον, ὃς ἐκ πολλῶν πληρούμενος ποταμῶν θολερὸς ῥέει. φαύλη οὖν, φησίν, ἡ φε-*

24. Ὅτι μετὰ τὸν Ἀξιὸν ποταμὸν ἡ Θεσσαλονίκη ἐστὶ πόλις, ἣ πρότερον Θέρμη ἐκαλεῖτο· κτίσμα δ' ἐστὶ Κασσάνδρου, ὃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆς ἑαυτοῦ γυναικός, παιδὸς δὲ Φιλίππου A. 510 τοῦ Ἀμύντου, ὠνόμασε· μετῴκισε δὲ τὰ πέριξ πολίχνια εἰς 5 αὐτήν, οἷον Χαλάστραν, Αἰνέαν, Κισσὸν καί τινα καὶ ἄλλα. ἐκ δὲ τοῦ Κισσοῦ τούτου ὑπονοήσειεν ἄν τις γενέσθαι καὶ τὸν παρ' Ὁμήρῳ Ἰφιδάμαντα, οὗ ὁ πάππος Κισσεὺς ἔθρεψεν αὐτόν, φησίν, ἐν Θρήκῃ, ἣ νῦν Μακεδονία καλεῖται. Epit.

25. Ὅτι αὐτοῦ που καὶ τὸ Βέρμιον ὄρος, ὃ πρότερον κα- 10 τεῖχον Βρίγες, Θρᾳκῶν ἔθνος, ὧν τινες διαβάντες εἰς τὴν Ἀσίαν Φρύγες μετωνομάσθησαν· μετὰ δὲ Θεσσαλονίκειάν ἐστι τὰ λοιπὰ τοῦ Θερμαίου κόλπου μέχρι τοῦ Καναστραίου. τοῦτο δ' ἐστὶν ἄκρα χερρονησίζουσα, ἀνταίρουσα τῇ Μαγνήτιδι· ὄνομα δὲ τῇ χερρονήσῳ Παλλήνη· πενταστάδιον δ' ἔχει τὸν ἰσθμὸν 15 διορωρυγμένον· κεῖται δ' ἐπ' αὐτῷ πόλις ἡ πρότερον μὲν Ποτίδαια, Κορινθίων κτίσμα, ὕστερον δὲ Κασάνδρεια ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Κασάνδρου, ἀναλαβόντος αὐτὴν ἀνατετραμμένην· ὁ περίπλους ταύτης τῆς χερρονήσου πεντακοσίων καὶ ἑβδομήκοντα. ἔτι δὲ πρότερον τοὺς Γίγαντας ἐνταῦθα γενέσθαι 20 φασὶ καὶ τὴν χώραν ὀνομάζεσθαι Φλέγραν οἱ μὲν μυθολογοῦντες, οἱ δὲ πιθανώτερον ἔθνος τι βάρβαρον καὶ ἀσεβὲς ἀποφαίνοντες τὸ κατέχον τὸν τόπον, καταλυθὲν δ' ὑπὸ Ἡρακλέους, ἡνίκα τὴν Τροίαν ἑλὼν ἀνέπλει εἰς τὴν οἰκείαν. κἀνταῦθα δὲ τῆς λύμης αἱ Τρῳάδες αἴτιαι λέγονται, ἐμπρήσασαι τὰς ναῦς, 25 ἵνα μὴ ταῖς γυναιξὶ τῶν ἑλόντων αὐτὰς δουλεύοιεν. E.

26. Ὅτι ἡ Βέροια πόλις ἐν ταῖς ὑπωρείαις κεῖται τοῦ Βερμίου ὄρους. Epit.

27. Ὅτι ἡ Παλλήνη χερρόνησος, ἧς ἐν τῷ ἰσθμῷ κεῖται ἡ πρὶν μὲν Ποτίδαια, νῦν δὲ Κασσάνδρεια, Φλέγρα τὸ πρὶν ἐκα- 30 λεῖτο· ᾤκουν δ' αὐτὴν οἱ μυθευόμενοι Γίγαντες, ἔθνος ἀσεβὲς

ρομένη γραφῇ Ἀξίου κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἴῃ, ὡς δηλαδὴ οὐ τοῦ Ἀξίου ἐπικιδνάντος τὸ ὕδωρ τῇ πηγῇ, ἀλλ' ἀνάπαλιν· εἶτα ὑποδυσκόλως αἰτιώμενος ὁ γεωγράφος καὶ τὸ νοῆσαι τὴν αἶαν ἐπὶ τῆς γῆς ἔοικε παντελῶς ἐθέλειν ἐκβαλεῖν τοῦ Ὁμηρικοῦ ἔπους τὴν τοιαύτην λέξιν. 5. Αἰνείαν Tzsch. Cor.: at vid. fr. 21. 7. ἀμφιδάμαντα cod. 12. καλασυραίου cod. 29. ποτιδαία cod.

καὶ ἄνομον, οὓς Ἡρακλῆς διέφθειρεν· ἔχει δὲ πόλεις τέσσαρας, Ἄφυτιν, Μένδην, Σκιώνην, Σάνην. Epit.

28. Ὅτι διεῖχε Ποτιδαίας Ὄλυνθος ἑβδομήκοντα σταδίους. E.

29. Ὅτι τῆς Ὀλύνθου ἐπίνειόν ἐστι Μηκύβερνα ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ. Epit. 5

30. Ὅτι πλησίον Ὀλύνθου χωρίον ἐστὶ κοῖλον, καλούμενον Κανθαρώλεθρον, ἐκ τοῦ συμβεβηκότος· τὸ γὰρ ζῷον ὁ κάνθαρος πέριξ τῆς χώρας γινόμενος, ἡνίκα ψαύσῃ τοῦ χωρίου ἐκείνου, διαφθείρεται. Epit. 10

31. Μετὰ δὲ Κασάνδρειαν ἐφεξῆς ἡ λοιπὴ τοῦ Τορωνικοῦ κόλπου παραλία μέχρι Δέρρεως· ἄκρα δ' ἐστὶν ἀνταίρουσα τῷ Καναστραίῳ καὶ ποιοῦσα τὸν κόλπον. ἀπαντικρὺ δὲ τῆς Δέρρεως πρὸς ἕω τὰ ἄκρα τοῦ Ἄθω, μεταξὺ δὲ ὁ Σιγγικὸς κόλπος ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ πόλεως ἀρχαίας κατεσκαμμένης Σίγγου τοὔνομα. μεθ' ἣν Ἄκανθος ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ τοῦ Ἄθω κειμένη πόλις, Ἀνδρίων κτίσμα, ἀφ' ἧς συχνοὶ καὶ τὸν κόλπον Ἀκάνθιον καλοῦσι. E. 15

32. Ὅτι ἀντικρὺ Κανάστρου, ἄκρου τῆς Παλλήνης, ἡ Δέρρις ἐστὶν ἄκρα, πλησίον Κωφοῦ λιμένος, καὶ ὁ Τορωναῖος κόλπος ὑπὸ τούτων ἀφορίζεται. καὶ πρὸς ἀνατολὰς αὖθις κεῖται τὸ ἄκρον τοῦ Ἄθωνος, ὃ ἀφορίζει τὸν Σιγγιτικὸν κόλπον, ὡς εἶναι ἐφεξῆς κόλπους τοῦ Αἰγαίου πελάγους πρὸς βορρᾶν, ἀλλήλων ἀπέχοντας οὕτως· Μαλιακόν, Παγασιτικόν, Θερμαῖον, Τορωναῖον, Σιγγιτικόν, Στρυμονικόν. τὰ δὲ ἄκρα Ποσείδιον μὲν τὸ μεταξὺ Μαλιακοῦ καὶ Παγασιτικοῦ, τὸ δὲ ἐφεξῆς πρὸς βορρᾶν Σηπιάς, εἶτα τὸ ἐν Παλλήνῃ Κάναστρον, εἶτα Δέρρις, εἶτα Νυμφαῖον ἐν τῷ Ἄθωνι πρὸς τῷ Σιγγιτικῷ, τὸ δὲ πρὸς τῷ Στρυμονικῷ Ἀκράθως ἄκρον, ὧν μεταξὺ ὁ Ἄθων, οὗ πρὸς ἀνατολὰς ἡ Λῆμνος· πρὸς δὲ βορρᾶν ἀφορίζει τὸν Στρυμονικὸν κόλπον ἡ Νεάπολις. Epit. 20 25 30

C. 331 33. Ὅτι Ἄκανθος πόλις ἐν τῷ Σιγγιτικῷ κόλπῳ ἐστὶ παράλιος πλησίον τῆς τοῦ Ξέρξου διώρυχος· ἔχει δ' ὁ Ἄθων πέντε πόλεις, Δῖον, Κλεωνάς, Θύσσον, Ὀλόφυξιν, Ἀκροθώους·

---

5. μηκύπερνα cod. 34. θύσσαν cod. — ἀκρεσθώους cod. — Ὀλό-

αὕτη δὲ πρὸς τῇ κορυφῇ τοῦ Ἄθωνος κεῖται. ἔστι δ' ὁ Ἄθων
ὄρος μαστοειδές, ὀξύτατον, ὑψηλότατον· οὗ οἱ τὴν κορυφὴν οἰ-
κοῦντες ὁρῶσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα πρὸ ὡρῶν τριῶν τῆς ἐν
τῇ παραλίᾳ ἀνατολῆς. καὶ ἔστιν ἀπὸ πόλεως τῆς Ἀκάνθου
5 ὁ περίπλους τῆς χερρονήσου ἕως Σταγείρου, πόλεως τοῦ Ἀρι- A. 511
στοτέλους, στάδια τετρακόσια, ἐν ᾗ λιμὴν ὄνομα Κάπρος καὶ
νησίον ὁμώνυμον τῷ λιμένι· εἶτα αἱ τοῦ Στρυμόνος ἐκβολαί·
εἶτα Φάγρης, Γαληψός, Ἀπολλωνία, πᾶσαι πόλεις· εἶτα τὸ
Νέστου στόμα τοῦ διορίζοντος Μακεδονίαν καὶ Θρᾴκην, ὡς
10 Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος, ὁ τούτου παῖς, διώριζον ἐν τοῖς
κατ' αὐτοὺς χρόνοις. εἰσὶ δὲ περὶ τὸν Στρυμονικὸν κόλπον πό-
λεις καὶ ἕτεραι, οἷον Μύρκινος, Ἄργιλος, Δραβῆσκος, Δάτον,
ὅπερ καὶ ἀρίστην ἔχει χώραν καὶ εὔκαρπον καὶ ναυπήγια καὶ
χρυσοῦ μέταλλα· ἀφ' οὗ καὶ παροιμία Δάτον ἀγαθῶν, ὡς καὶ
15 Ἀγαθῶν ἀγαθίδες. Epit.

34. Ὅτι πλεῖστα μέταλλά ἐστι χρυσοῦ ἐν ταῖς Κρηνίσιν,
ὅπου νῦν οἱ Φίλιπποι πόλις ἵδρυνται, πλησίον τοῦ Παγγαίου
ὄρους· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Παγγαῖον ὄρος χρύσεια καὶ ἀργύρεια
ἔχει μέταλλα καὶ ἡ πέραν καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ Στρυμόνος ποτα-
20 μοῦ μέχρι Παιονίας· φασὶ δὲ καὶ τοὺς τὴν Παιονίαν γῆν
ἀροῦντας εὑρίσκειν χρυσοῦ τινα μόρια. Epit.

35. Ἔστι δ' ὁ Ἄθως [ὄρος] ὑψηλὸν καὶ μαστοειδές, ὥστε
τοὺς ἐν ταῖς κορυφαῖς ἤδη ἀνίσχοντος ἡλίου κάμνειν ἀροῦντας,
ἡνίκα ἀλεκτοροφωνίας ἀρχὴ παρὰ τοῖς τὴν ἀκτὴν οἰκοῦσίν
25 ἐστιν. ἐν δὲ τῇ ἀκτῇ ταύτῃ Θάμυρις ὁ Θρᾷξ ἐβασίλευσε, τῶν
αὐτῶν ἐπιτηδευμάτων γεγονώς, ὧν καὶ Ὀρφεύς. ἐνταῦθα δὲ
καὶ διῶρυξ δείκνυται ἡ περὶ τὴν Ἄκανθον, καθ' ἣν Ξέρξης
τὸν Ἄθω διορύξαι λέγεται καὶ διαγαγεῖν ἐκ τοῦ Στρυμονικοῦ
κόλπου διὰ τοῦ ἰσθμοῦ, δεξάμενος τὴν θάλασσαν εἰς τὴν διώ-
30 ρυγα. Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος οὐκ οἴεται πλευσθῆναι τὴν διώ-

φυξιν, quod in Ὀλόφυξον Tzsch. Cor. mutarunt, Herodotum Thucydidemque secuti, servandum duxi propter utriusque Epitomes consensum: eadem forma est ap. Scylacem, Suidam, Phavorinum. 9. νέσσου cod. 12. μυρκῖνος, ἀργίλος cod. 14. ἀγαθον (s. acc.) cod. 15. ἀγαθὰ ἀγαθῶν ἀγαθοιδας (s. acc.) cod. Accusativus fortasse servandus: cf. fr. 36. 22. ὄρος om. cod.

ρυγα ταύτην· μέχρι μὲν γὰρ δέκα σταδίων εὔγεων καὶ ὀρυκτὴν εἶναι, διορωρύχθαι δ' ἐπὶ πλάτος πλεθριαῖον, εἶθ' ὑψηλὸν εἶναι πλαταμῶνα σταδιαῖον σχεδόν τι τὸ μῆκος, ὅσον οὐκ ἐνὸν ἐκλατομηθῆναι δι' ὅ[λου] μέχρι θαλάσσης· εἰ δὲ καὶ μέχρι δεῦρο, οὔ γε καὶ κατὰ βυθοῦ, ὥστε πόρον γενέσθαι πλωτόν· ὅπου 5 Ἀλέξαρ[χ]ον τὸν Ἀντιπάτρου πόλιν ὑποδείμασθαι τὴν Οὐρανόπολιν τριάκοντα σταδίων τὸν κύκλον ἔχουσαν. ᾤκησαν δὲ τὴν χερρόνησον ταύτην τῶν ἐκ Λήμνου Πελασγῶν τινες, εἰς πέντε διῃρημένοι πολίσματα, Κλεωνάς, Ὀλόφυξιν, Ἀκροθώους [Δῖον, Θύσσον]. μετὰ δὲ Ἄθω ὁ Στρυμονικὸς κόλπος μέχρι 10 Νέστου, τοῦ ποταμοῦ τοῦ ἀφορίζοντος τὴν κατὰ Φίλιππον καὶ Ἀλέξανδρον Μακεδονίαν· εἰς μέντοι τἀκριβὲς ἄκρα τίς ἐστι ἡ ποιοῦσα τὸν κόλπον πρὸς τὸν Ἄθω, πόλιν ἐσχηκυῖα τὴν Ἀπολλωνίαν. ἐν δὲ τῷ κόλπῳ πρώτη μετὰ τὸν Ἀκανθίων λιμένα Στάγειρα, ἔρημος, καὶ αὐτὴ τῶν Χαλκιδικῶν, Ἀριστοτέλους πα- 15 τρίς, καὶ λιμὴν αὐτῆς Κάπρος καὶ νησίον ὁμώνυμον τούτῳ· εἶθ' ὁ Στρυμὼν καὶ ὁ ἀνάπλους εἰς Ἀμφίπολιν εἴκοσι σταδίων· ἔστι δ' Ἀθηναίων κτίσμα ἐν τῷ τόπῳ ἱδρυμένον τούτῳ, ὃς καλεῖται Ἐννέα ὁδοί· εἶτα Γαληψὸς καὶ Ἀπολλωνία, κατεσκαμμέναι ὑπὸ Φιλίππου. *E*. 20

36. Ἀπὸ Πηνειοῦ φησιν εἰς Πύδναν σταδίους ἑκατὸν εἴκοσι. παρὰ δὲ τὴν παραλίαν τοῦ Στρυμόνος καὶ Δατηνῶν πόλις Νεάπολις καὶ αὐτὸ τὸ Δάτον, εὔκαρπα πεδία καὶ λίμνην καὶ ποταμοὺς καὶ ναυπήγια καὶ χρυσεῖα λυσιτελῆ ἔχον, ἀφ' οὗ καὶ παροιμιάζονται Δάτον ἀγαθῶν, ὡς καὶ Ἀγαθῶν ἀγαθί- 25 δας. ἔστι δ' ἡ χώρα ἡ πρὸς τὸ Στρυμόνος πέραν, ἡ μὲν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ καὶ τοῖς περὶ Δάτον τόποις Ὀδομάντεις καὶ Ἠδωνοὶ καὶ Βισάλται, οἵ τε αὐτόχθονες καὶ οἱ ἐκ Μακεδονίας διαβάντες, ἐν οἷς Ῥῆσος ἐβασίλευσεν. ὑπὲρ δὲ τῆς Ἀμφιπόλεως

---

3. ἐνὸν non plane certum est: nihil tamen reperire potui quod melius conveniret compendio, quo breviator usus est. 4. Syll. λου blattae morsu periit. 6. χ a blatta corrosum: cf. Athen. III, 20. 10. Δῖον, Θύσσον om. cod. 11. νέσου cod., sed infra constanter νέστος scribitur. 21. ἑκατὸν] an τριακοσίους? (*T* pro *P*.) 25. ἀγαθὸν cod. 27. ὀδομάντεις cod., eundemque spiritum tuetur infra. Praeterea videtur scribendum Ὀδόμαντες, uti nominantur a Suida et Schol. ad Arist. Acharn. v. 162.

Βισάλται καὶ μέχρι πόλεως Ἡρακλείας, ἔχοντες αὐλῶνα εὔκαρπον, ὃν διαιρεῖ ὁ Στρυμών, ὡρμημένος ἐκ τῶν περὶ Ῥοδόπην Ἀγριάνων, οἷς παράκειται τῆς Μακεδονίας ἡ Παρορβηλία, ἐν μεσογαίᾳ ἔχουσα κατὰ τὸν αὐλῶνα τὸν ἀπὸ Εἰδομένης Καλλί-
5 *πολιν, Ὀρθόπολιν, Φιλιππούπολιν, Γαρησκόν. ἐν δὲ τοῖς Βισάλταις ἀνὰ ποταμὸν ἰόντι τὸν Στρυμόνα καὶ ἡ Βέργη ἵδρυται, κώμη ἀπέχουσα Ἀμφιπόλεως περὶ διακοσίους σταδίους. ἐπὶ δὲ ἄρκτους ἰόντι ἀπὸ Ἡρακλείας καὶ τὰ στενά, δι' ὧν ὁ Στρυμὼν φέρεται, δεξιὸν ἔχοντι τὸν ποταμὸν ἐκ μὲν τῶν εὐω-*
10 *νύμων ἐστὶν ἡ Παιονία καὶ τὰ περὶ τὸν Δόβηρον καὶ τὴν Ῥοδόπην καὶ τὸν Αἷμον ὄρος, ἐν δεξιᾷ δὲ* [τὰ] *περὶ τὸν Αἷμον. ἐντὸς δὲ τοῦ Στρυμόνος πρὸς αὐτῷ μὲν τῷ ποταμῷ ἡ Σκοτοῦσσά ἐστι· πρὸς δὲ τῇ λίμνῃ τῇ Βόλβῃ Ἀρέθουσα. καὶ δὴ καὶ μάλιστα λέγονται Μυγδόνες οἱ περὶ τὴν λίμνην. οὐ μόνον*
15 *δ' ὁ Ἀξιὸς ἐκ Παιόνων ἔχει τὴν ῥύσιν, ἀλλὰ καὶ ὁ Στρυμών· ἐξ Ἀγριάνων γὰρ διὰ Μαίδων καὶ Σιντῶν εἰς τὰ μεταξὺ Βισαλτῶν καὶ Ὀδομάντων ἐκπίπτει. E.*

37. *Ὅτι ὁ Στρυμὼν ποταμὸς ἄρχεται ἐκ τῶν περὶ τὴν Ῥοδόπην Ἀγριάνων.* Epit.

20 38. *Τοὺς δὲ Παίονας οἱ μὲν ἀποίκους Φρυγῶν, οἱ δ' ἀρχηγέτας ἀποφαίνουσι, καὶ τὴν Παιονίαν μέχρι Πελαγονίας καὶ Πιερίας ἐκτετάσθαι φασί· καλεῖσθαι δὲ πρότερον Ὀρεστίαν τὴν Πελαγονίαν, τὸν δὲ Ἀστεροπαῖον, ἕνα τῶν ἐκ Παιονίας στρατευσάντων ἐπ' Ἴλιον ἡγεμόνων, οὐκ ἀπεικότως υἱὸν λέγε-*
25 *σθαι Πηλεγόνος, καὶ αὐτοὺς τοὺς Παίονας καλεῖσθαι Πελαγόνας. E.*

39. *Ὅτι ὁ παρ' Ὁμήρῳ Ἀστεροπαῖος, υἱὸς Πηλεγόνος, ἐκ*

---

2. Vid. scribendum *διαρρεῖ*. 3. *γαρορβηλία* cod. 11. *τὰ* om. cod. 13. *βολβο* (s. acc.) cod., sed tam minutae sunt h. l. literae atque ex parte incertae, ut de priore quidem syllaba dubitari queat. *Βοίβην λίμνην* in Macedonia commemorat Steph. Byz. s. v. *Βοίβη*, erroris tamen haud iniuria a VV. DD. accusatus: *Βόλβην* enim appellant Thucyd. (I, 58. IV, 103), Scylax et Steph. Byz. ipse s. v. *Βόλβαι*. 16. *μέδων* cod. — *σίντων* cod.: at vid. Steph. Byz. s. v. *Σιντία*. 19. *ἀγριανῶν* cod. 22. *ὀργεστίαν* cod.: cf. fr. 21 et p. 326 extr. 25. *πηλεγόνας*, et *ε* sup. *η*, *α* sup. *ε* add., cod., idemque paulo post.

Παιονίας ὧν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἱστορεῖται· διὸ καὶ Πηλεγό-
νος υἱός· οἱ γὰρ Παίονες Πελαγόνες ἐκαλοῦντο. Epit.

40. Ἐπεὶ δὲ ὁ παιανισμὸς τῶν Θρᾳκῶν τιτανισμὸς ὑπὸ
τῶν Ἑλλήνων λέγεται κατὰ μίμησιν τῆς ἐν παιᾶσι φωνῆς, κα
οἱ Τιτᾶνες ἐκλήθησαν Πελαγόνες. E.

41. Ὅτι καὶ πάλαι καὶ νῦν οἱ Παίονες φαίνονται πολλὴ
τῆς νῦν Μακεδονίας κατεσχηκότες, ὡς καὶ Πέρινθον πολιο
κῆσαι καὶ Κρηστωνίαν καὶ Μυγδονίδα πᾶσαν καὶ τὴν Ἀγρια-
νων μέχρι Παγγαίου ὑπ' αὐτοῖς γενέσθαι. τῆς δ' ἐν τῷ Στρυ-
μονικῷ κόλπῳ παραλίας τῆς ἀπὸ [Γα]ληψοῦ μέχρι Νέστο
ὑπέρκειται οἱ [Φίλιπποι] καὶ τὰ περὶ Φιλίππους. οἱ δὲ Φι
λιπποι Κρηνίδες ἐκαλοῦντο πρότερον, κατοικία μικρά· ηὐξήθ
δὲ μετὰ τὴν περὶ Βροῦτον καὶ Κάσσιον ἧτταν. E.

43. Ὅτι οἱ νῦν Φίλιπποι πόλις Κρηνίδες ἐκαλοῦντο τὸ πα-
λαιόν. Epit.

44. Πρόκεινται δὲ τῆς παραλίας ταύτης δύο νῆσοι, Λῆ-
μνος καὶ Θάσος. μετὰ δὲ τὸν εἰς [Θάσον πορθμὸν] Ἄβδηρ
καὶ τὰ περὶ Ἀβδήρου μυθευόμενα. ᾤκησαν δ' αὐτὴν Βίστο
νες Θρᾷκες, ὧν Διομήδης ἦρχεν· οὐ μένει δ' ὁ Νέστος ἐν
ταὐτοῦ ῥείθρου διὰ παντός, ἀλλὰ κατακλύζει τὴν χώραν πολ
λάκις. εἶτα Δίκαια, πόλις ἐν †Ἰωλκῷ κειμένη καὶ λιμήν· ὑπέ
κειται δὲ τούτων ἡ Βιστονὶς λίμνη κύκλον ἔχουσα ὅσον διακο
σίων σταδίων. φασὶ δὲ τοῦ πεδίου κοίλου παντάπασιν ὄντο
καὶ ταπεινοτέρου τῆς θαλάττης, ἱπποκρατούμενον τὸν Ἡρακλέ
ἡνίκα ἦλθεν ἐπὶ τὰς τοῦ Διομήδους ἵππους, διορύξαι τὴν ἠ
όνα καὶ τὴν θάλατταν ἐπαφέντα τῷ πεδίῳ κρατῆσαι τῶν ἐνα
τίων. δείκνυται δὲ καὶ τὸ βασίλειον Διομήδους ἀπὸ τοῦ συμ
βεβηκότος καλούμενον [Καρ]τερὰ κώμη διὰ τὴν ἐρυμνότητ
μετὰ δὲ τὴν ἀνὰ μέσον λίμνην Ξάνθεια, Μαρώνεια καὶ Ἴσμα
ρος, αἱ τῶν Κικόνων πόλεις· καλεῖται δὲ νῦν Ἰσμάρα πλησίο
τῆς Μαρωνείας· πλησίον δὲ καὶ ἡ Ἰσμαρὶς ἐξίησι λίμνη· κα

---

10. Syll. Γα om. cod. 11. Φίλιπποι om. cod. 14. ἡ νῦν co
17. Verba Θάσον πορθμὸν om. cod., sed spatium septem octove liter
sufficiens vacuum relictum est. 21. δικαιάπολις cod. Mox pro Ἰωλκ
quod manifesto corruptum est, Schneidewin. recte coniecit κόλπῳ. 2
Syll. καρ blattae morsu periit. 31. ἴσμαρος cod. — λίμνην cod.

λεῖται δὲ το ῥεῖθρον ἡδὺ . . . . γειον· αὐτοῦ δὲ καὶ αἱ Θασίων λεγόμεναι κεφαλαί. Σαπαῖοι δ' εἰσὶν οἱ [ὑπερ]κείμενοι. E.

45. Ὅτι τὰ Τόπειρά [ἐστι π]ρὸς Ἀβδήροις καὶ Μαρωνείᾳ. E.

5 46. Ὅτι Σιντοί, ἔθνος Θρᾳκικόν, κατῴκει τὴν Λῆμνον νῆσον· ὅθεν Ὅμηρος Σίντιας αὐτοὺς καλεῖ, λέγων·

ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες. Epit.

47. Ὅτι μετὰ τὸν Νέστον ποταμὸν πρὸς ἀνατολὰς Ἄβδηρα πόλις, ἐπώνυμος Ἀβδήρου, ὃν οἱ τοῦ Διομήδους ἵπποι ἔφα-
10 γον· εἶτα Δίκαια πόλις πλησίον, ἧς ὑπέρκειται λίμνη μεγάλη, ἡ Βιστονίς· εἶτα πόλις Μαρώνεια. Epit.

48. Ἔστι δ' ἡ Θρᾴκη σύμπασα ἐκ δυεῖν καὶ εἴκοσι ἐθνῶν συνεστῶσα· δύναται δὲ στέλλειν, καίπερ οὖ[σα περισ]σῶς ἐκπεπονημένη μυρίους καὶ πεντακισχιλίους ἱππέας, πεζῶν δὲ καὶ
15 εἴκοσι μυριάδας. μετὰ δὲ τὴν Μαρώνειαν Ὀρθαγορία πόλις καὶ τὰ περὶ Σέρριον, παράπλους τραχύς, καὶ τὸ τῶν Σαμοθρᾴκων πολίχνιον Τέμπυρα καὶ ἄλλο χαράκωμα, οὗ πρόκειται ἡ Σαμοθρᾴκη νῆσος καὶ Ἴμβρος οὐ πολὺ ἄποθεν ταύτης· πλέον δ' ἢ διπλάσιον ἡ Θάσος. ἀπὸ δὲ χαρακώματος Δορίσκος, ὅπου
20 ἐμέτρησε Ξέρξης τῆς στρατιᾶς τὸ πλῆθος. εἶθ' Ἕβρος, ἀνάπλουν ἔχων εἰς Κύψελα ἑκατὸν εἴκοσι· τῆς Μακεδονίας φησὶ τοῦτο ὅριον, ἣν ἀφείλοντο Περσέα Ῥωμαῖοι καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Ψευδοφίλιππον. Παῦλος μὲν οὖν ὁ τὸν Περσέα ἑλὼν συνάψας τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τὰ Ἠπειρωτικὰ ἔθνη εἰς τέτταρα
25 μέρη διέταξε τὴν χώραν, καὶ τὸ μὲν προσένειμεν Ἀμφιπόλει, τὸ δὲ Θεσσαλονικείᾳ, τὸ δὲ Πέλλῃ, τὸ δὲ Πελαγόσι. παροικοῦσι δὲ τὸν Ἕβρον Κορπῖλοι καὶ Βρέναι ἔτι ἀνωτέρω, εἶτ'

---

1. Post ἡδὺ literae tres quatuorve blattae morsu perierunt, praeterea γιον supra γειον scriptum est. 2. ὑπὲρ itidem periit, sicut in proximis ἐστι π. 5. σῖντοι cod. 10. ἧς] ω (s. spir. et acc.) cod. 13. Syllabae σα περισ a blatta corrosae. 16. Σέρρειον, uti legitur ap. Herod. et Steph. Byz, ob huius maxime verba veriorem crediderim esse nominis formam; verumtamen a codicis scriptura recedere ausus non sum, codicibus constanter fere in eadem forma consentientibus ap. Demosth. de Halonn. 37. Phil. III, 15. Bekk. 20. στρατείας cod. 27. καρπῖλοι cod., sed v. infra et Steph. Byz. s. v., ubi Κορπιλοὶ scribitur.

ἔσχατοι Βέσσοι· μέχρι γὰρ δεῦρο ὁ ἀνάπλους. ἅπαντα δὲ τὰ ἔθνη λῃστρικὰ ταῦτα, μάλιστα δ' οἱ Βέσσοι, οὓς λέγει γειτονεύειν Ὀδρύσαις καὶ Σαπαίοις. Ἀστῶν δὲ βασίλειον ἦν Βιζύη. Ὀδρύσας δὲ καλοῦσιν ἔνιοι πάντας τοὺς ἀπὸ Ἕβρου καὶ Κυψέλων μέχρι Ὀδησσοῦ τῆς παραλίας ὑπεροικοῦντας, ὧν ἐβασίλευσεν Ἀμάδοκος καὶ Κερσοβλέπτης καὶ Βηρισάδης καὶ Σεύθης καὶ Κότυς. E. 5

49. Ὅτι ὁ νῦν ποταμὸς Ῥιγινία ἐν Θρᾴκῃ καλούμενος Ἐρίγων ἦν καλούμενος. Epit.

50. Ὅτι τὴν Σαμοθρᾴκην Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἀδελφοὶ ᾤκουν· κεραυνωθέντος δὲ Ἰασίωνος διὰ τὴν εἰς Δήμητρα ἁμαρτίαν, ὁ Δάρδανος ἀπάρας ἐκ Σαμοθρᾴκης, ἐλθὼν ᾤκησεν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τῆς Ἴδης, τὴν πόλιν Δαρδανίαν καλέσας, καὶ ἐδίδαξε τοὺς Τρῶας τὰ ἐν Σαμοθρᾴκῃ μυστήρια· ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Σαμοθρᾴκη Σάμος πρίν. Epit. 10 15

51. Ὅτι τοὺς ἐν τῇ Σαμοθρᾴκῃ τιμωμένους θεοὺς εἰρήκασι πολλοὶ τοὺς αὐτοὺς τοῖς Καβείροις, οὐδ' αὐτοὺς ἔχοντες λέγειν τοὺς Καβείρους, οἵ τινές εἰσι, καθάπερ τοὺς Κύρβαντας καὶ Κορύβαντας, ὡς δ' αὔτως Κουρῆτας καὶ Ἰδαίους Δακτύλους. E. 20

52. Πρὸς δὲ τῇ ἐκβολῇ τοῦ Ἕβρου, διστόμου ὄντος, πόλις Αἶνος ἐν τῷ Μέλανι κόλπῳ κεῖται, κτίσμα Μιτυληναίων καὶ Κυμαίων, ἔτι δὲ πρότερον Ἀλωπεκοννησίων· εἶτ' ἄκρα Σαρπηδών· εἶθ' ἡ Χερρόνησος ἡ Θρᾳκία καλουμένη, ποιοῦσα τήν τε Προποντίδα καὶ τὸν Μέλανα κόλπον καὶ τὸν Ἑλλήσποντον· ἄκρα γὰρ ἔκκειται πρὸς εὐρόνοτον, συνάπτουσα τὴν Εὐρώπην πρὸς τὴν Ἀσίαν ἑπτασταδίῳ πορθμῷ τῷ κατὰ Ἄβυδον καὶ 25

---

3. γετῶν cod., sed Astarum fuisse hanc urbem Steph. Byz. tradit: neque Getis hic est locus. — βιζύης cod., sed v. Steph. Byz. s. v. Plin. IV, 18. 6. βηρισιάδης cod., sed vid. Demosth. in Aristocr. §. 10 sqq. Bekk. Athen. VIII, 349 D. — θησεὺς cod., Tafel. corr. 8. Ῥηγῖνα et mox Ἐργῖνος scribi iubet Wessel. ad Hierocl. p. 632: sed v. Tafel. l. l. 22. Haec leguntur ap. Steph. Byz. v. Αἶνος, ubi sine dubio scribendum est ex hoc loco — πόλις Αἶνος κτίσμα Μιτυληναίων καὶ Κυμαίων. 23. ἀλωπεκόννησος ex cod. notavi, quod cum ferri nequeat, illud scripsi ex Suid. v. Αἶνος et Ἀλωπεκόννησος.

Σηστόν, ἐν ἀριστερᾷ μὲν τὴν Προποντίδα ἔχουσα, ἐν δεξιᾷ δὲ τὸν Μέλανα κόλπον, καλούμενον οὕτως ἀπὸ τοῦ Μέλανος ἐκδιδόντος εἰς αὐτόν, καθάπερ Ἡρόδοτος καὶ Εὔδοξος· εἴρηκε δέ, φησίν, ὁ Ἡρόδοτος μὴ ἀνταρκέσαι τὸ ῥεῖθρον τῇ Ξέρξου
5 στρατιᾷ τοῦτο· ἰσθμῷ δὲ κλείεται τετταράκοντα σταδίων ἡ λεχθεῖσα ἄκρα. ἐν μέσῳ μὲν οὖν τοῦ ἰσθμοῦ Λυσιμάχεια πόλις ἵδρυται ἐπώνυμος τοῦ κτίσαντος βασιλέως· ἑκατέρωθεν δ' ἐπὶ μὲν τῷ Μέλανι κόλπῳ Καρδία κεῖται, μεγίστη τῶν ἐν τῇ Χερρονήσῳ πόλεων, Μιλησίων καὶ Κλαζομενίων κτίσμα, ὕστερον
10 δὲ καὶ Ἀθηναίων, ἐν δὲ τῇ Προποντίδι Πακτύη. μετὰ δὲ Καρδίαν Δράβος καὶ Λίμναι· εἶτ' Ἀλωπεκόννησος, εἰς ἣν τελευτᾷ μάλιστα ὁ Μέλας κόλπος· εἶτ' ἄκρα μεγάλη Μαζουσία· εἶτ' ἐν κόλπῳ Ἐλεοῦς, ὅπου τὸ Πρωτεσιλάειον, καθ' ὃ τὸ Σίγειον ἀπὸ τετταράκοντα σταδίων ἐστίν, ἄκρα τῆς Τρωάδος·
15 καὶ σχεδὸν τοῦτ' ἔστι τὸ νοτιώτατον ἄκρον τῆς Χερρονήσου, σταδίους μικρῷ πλείους τῶν τετρακοσίων ἀπὸ Καρδίας· καὶ οἱ λοιποὶ δ' ἐπὶ θάτερον μέρος τοῦ ἰσθμοῦ μικρῷ τοῦ διαστήματος τούτου πλείους περιπλέοντι. *E.*

53. Ὅτι ἡ ἐν Θρᾴκῃ Χερρόνησος τρεῖς ποιεῖ θαλάσσας·
20 Προποντίδα ἐκ βορρᾶ, Ἑλλήσποντον ἐξ ἀνατολῶν καὶ τὸν Μέλανα κόλπον ἐκ νότου, ὅπου καὶ ὁ Μέλας ποταμὸς βάλλει, ὁμώνυμος τῷ κόλπῳ. Epit.

54. Ὅτι ἐν τῷ ἰσθμῷ τῆς Χερρονήσου τρεῖς πόλεις κεῖνται· πρὸς μὲν τῷ Μέλανι κόλπῳ Καρδία, πρὸς δὲ τῇ Προποντίδι
25 Πακτύῃ, πρὸς δὲ τῇ μεσογαίᾳ Λυσιμαχία· μῆκος τοῦ ἰσθμοῦ στάδια τεσσαράκοντα. Epit.

55. Ὅτι ἡ πόλις ὁ Ἐλεοῦς ἀρσενικῶς λέγεται· τάχα δὲ καὶ ὁ Τραπεζοῦς. Epit.

56. Ἔστι δ' ἐν τῷ περίπλῳ τούτῳ τῷ μετὰ Ἐλεοῦντα ἡ
30 εἰσβολὴ πρῶτον ἡ εἰς τὴν Προποντίδα διὰ τῶν στενῶν, ἣν φασιν ἀρχὴν εἶναι τοῦ Ἑλλησπόντου· ἐνταῦθα δ' ἐστὶ τὸ Κυνὸς σῆμα ἄκρα, οἱ δ' Ἑκάβης φασί· καὶ γὰρ δείκνυται κάμ-

---

αι
13. ἐλεοῦς cod. Utramque huius nominis formam apud veteres scriptores inveniri notum est: v. Tzschuck. nott. crit. ad Mel. II, 2, 7 (II, 2, p. 113).

ψαντι τὴν ἄκραν τάφος αὐτῆς. εἶτα Μάδυτος καὶ Σηστιὰς ἄκρα, καθ' ἣν τὸ Ξέρξου ζεῦγμα, καὶ μετὰ ταῦτα Σηστός. ἀπὸ δὲ Ἐλεοῦντος ἐπὶ τὸ ζεῦγμα ἑκατὸν ἑβδομήκοντα· μετὰ δὲ Σηστὸν ἐπὶ Αἰγὸς ποταμοὺς διακόσιοι ὀγδοήκοντα, πολίχνην κατεσκαμμένην, ὅπου φασὶ τὸν λίθον πεσεῖν κατὰ τὰ Περσικά· εἶτα Καλλίπολις, ἀφ' ἧς εἰς Λάμψακον δίαρμα εἰς τὴν Ἀσίαν τετταράκοντα· εἶτα πολίχνιον κατεσκαμμένον Κριθωτή· εἶτα Πακτύη· εἶτα τὸ Μακρὸν τεῖχος καὶ Λευκὴ ἀκτὴ καὶ τὸ Ἱερὸν ὄρος καὶ Πέρινθος, Σαμίων κτίσμα· εἶτα Σηλυβρία. ὑπέρκειται δ' αὐτῶν Σίλτα, καὶ τὸ Ἱερὸν ὄρος τιμᾶται ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καὶ ἔστιν οἷον ἀκρόπολις τῆς χώρας. ἄσφαλτον δ' ἐξίησιν εἰς τὴν θάλασσαν, καθ' ὃν τόπον ἡ Προκόννησος ἐγγυτάτω τῆς γῆς ἐστι ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσι σταδίων, τὸ [μέτ]αλλον ἔχουσα τῆς λευκῆς μαρ[μάρου] πολύ τε καὶ σπουδαῖον. μετὰ δὲ Σηλυβρίαν Ἀθύρας ἐστὶ ποταμὸς καὶ .... ουνίας· εἶτα Βυζάντιον καὶ τὰ ἐφεξῆς μέχρι Κυανέων πετρῶν. Ε.

57. *Ὅτι ἐκ Περίνθου εἰς Βυζάντιόν εἰσι ἑξακόσιοι τριάκοντα· ἀπὸ δὲ Ἕβρου καὶ Κυψέλων εἰς Βυζάντιον μέχρι Κυανέων τρισχίλιοι ἑκατόν, ὥς φησι Ἀρτεμίδωρος· τὸ δὲ σύμπαν μῆκος ἀπὸ Ἰονίου κόλπου τοῦ κατὰ Ἀπολλωνίαν μέχρι Βυζαντίου ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι εἴκοσι· προστίθησι δ' ὁ Πολύβιος καὶ ἄλλους ἑκατὸν ὀγδοήκοντα, τὸ τρίτον τοῦ σταδίου προσλαμβάνων ἐπὶ τοῖς ὀκτὼ τοῦ μιλίου σταδίοις. Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν τοῖς περὶ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου τὸ μὲν ἐκ Περίνθου μέχρι Βυζαντίου φησὶν ἑξακοσίους σταδίους, τὸ δ' ἴσον μέχρι Παρίου. τὴν δὲ Προποντίδα μήκει μὲν χιλίων καὶ τετρακοσίων ἀποφαίνει σταδίων, εἰς εὖρος δὲ πεντακοσίων. τοῦ δὲ Ἑλλησπόντου τὸ στενώτατον ἑπταστάδιόν φησι, μῆκος δὲ τετρακοσίων. Ε.*

58. *Ὅτι Ἑλλήσποντος οὐχ ὁμολογεῖται παρὰ πᾶσιν ὁ αὐτός, ἀλλὰ δόξαι περὶ αὐτοῦ λέγονται πλείους. οἱ μὲν γὰρ ὅλην*

---

4. *πολίχνη κατεσκαμμένη* cod. 13. Literae *μέτ* blattae morsu perierunt. 14. Syllabae *μάρου* blattae morsu perierunt. 15. Post *καὶ* nonnullae literae a blatta corrosae sunt: videtur *βαθυνίας* scriptum fuisse, quod flumen commemoratur inter Byzantium et Athyram a Ptolem. III, 10. Plin. IV, 18.

τὴν Προποντίδα καλοῦσιν Ἑλλήσποντον, οἱ δὲ μέρος τῆς Προποντίδος τὸ ἐντὸς Περίνθου. οἱ δὲ προσλαμβάνουσι καὶ τῆς ἔξω θαλάσσης τῆς πρὸς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος καὶ τὸν Μέλανα κόλπον ἀνεῳγμένης καὶ οὗτοι ἄλλος ἄλλα ἀποτεμνόμενος· οἱ
5 μὲν τὸ ἀπὸ Σιγείου ἐπὶ Λάμψακον καὶ Κύζικον ἢ Πάριον ἢ Πρίαπον, ὁ δὲ προσλαμβάνων καὶ τὸ ἀπὸ Σιγρίου τῆς Λεσβίας. οὐκ ὀκνοῦσι δέ τινες καὶ τὸ μέχρι τοῦ Μυρτῴου πελάγους ἅπαν καλεῖν Ἑλλήσποντον, εἴπερ, ὥς φησιν ἐν τοῖς ὕμνοις Πίνδαρος, οἱ μεθ' Ἡρακλέους ἐκ Τροίας πλέοντες διὰ παρθένιον
10 Ἕλλας πορθμόν, ἐπεὶ τῷ Μυρτῴῳ συνῆψαν, εἰς Κῶν ἐπαλινδρόμησαν Ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος. οὕτω δὲ καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος μέχρι τοῦ Θερμαίου κόλπου καὶ τῆς κατὰ Θετταλίαν καὶ Μακεδονίαν θαλάσσης ἅπαν ἀξιοῦσι Ἑλλήσποντον προσαγορεύειν δεῖν, μάρτυρα καὶ Ὅμηρον καλοῦντες. φησὶ γάρ·

15 ὄψεαι, ἢν ἐθέλησθα καὶ αἴ κέν τοι τὰ μέμηλε,
ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυοέντα πλεούσας
νῆας ἐμάς.

ἐλέγχεται δὲ τὸ τοιοῦτον ἐκ τῶν ἐπῶν ἐκείνων·

ἥρως Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει·
20 οὗτος δὲ τῶν Θρᾳκῶν ἡγεῖτο,
ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει·

τοὺς γὰρ ἐφεξῆς τούτων ἐκτὸς ἂν καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου καθιδρυμένους ἀποφαίνοι. ἡ μὲν γὰρ Αἶνος κεῖται κατὰ τὴν πρότερον Ἀψυνθίδα, νῦν δὲ Κορπιλικὴν λεγομένην, ἡ δὲ τῶν Κικόνων ἐφεξῆς πρὸς δύσιν. E.

---

8. Haec Pindari verba in versus redegerunt Meinekius (in *Zeitschrift für Alterthumskunde von Bergk etc.* 1844, 1 p. 15) et Schneidewinus (*Götting. Gel. Anz.* 1844. *St.* 28. *p.* 268). 19. Πείρως ap. Hom. Il. Δ, 520 in Ven. aliisque codd. legi constat, idque a Strabone quoque hic scriptum fuisse probabile est. 23. προτέραν Steph. Byz. habet s. v. Κορπιλοί, ubi hic locus affertur.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΤΟΥ ᾿ΟΓΔΟΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

᾿Εν τῷ ὀγδόῳ λέγει τὰ τῆς Εὐρώπης, Μακεδονίας τὰ λειπόμενα καὶ Ἑλλάδα πᾶσαν· ἐν ᾗ καὶ ἐγχρονίζει διὰ τὸ πολύγνωστον τῆς χώρας, διακριβῶν καὶ εὐκρινῆ ποιῶν τὰ ἀδιακρίτως καὶ ἀδιορίστως ὑπὸ τῶν ποιητῶν τε καὶ ἱστορικῶν περὶ τῶν ταύτῃ πόλεων εἰρημένα, καὶ μάλιστα ἐν Καταλόγῳ τε καὶ ἄλλοθι πολλαχοῦ τῆς ποιήσεως. 5

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

᾿ΟΓΔΟΟΝ.

CAPUT I. 10

C. 332 A. 512 1. ᾿Επεὶ δ' ἐπιόντες ἀπὸ τῶν ἑσπερίων τῆς Εὐρώπης μερῶν, ὅσα τῇ θαλάττῃ περιέχεται τῇ ἐντὸς καὶ τῇ ἐκτός, τά τε βάρβαρα ἔθνη περιωδεύσαμεν πάντα ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦ Ταναΐδος καὶ τῆς Ἑλλάδος οὐ πολὺ μέρος † τῆς Μακεδονίας, ἀπο-

---

1. Argumentum om. *BClkmsuv*; praeterea pro libri indice in *Cl msv* praefixa sunt haec: ἐκ τοῦ η̄ τῶν στράβωνος γεωγραφικῶν, sed in *C*, verbis ἐκ τοῦ η inductis, η post γεωγραφικῶν sec. m. positum; simul argumentum in marg. sec. m. add. 3. λέγει om. Cor. — περὶ ante τῆς add. edd. 7. τὰ ante ἐν add. Cor. — τῷ ante Καταλόγῳ add. Cor. 11. ᾿Επεὶ — Μακεδονίας om. *BClmsuv*, sed in *BC* sec. m. add. 14. τῆς Μακεδονίας non ferendum esse Casaubonus iure censens τὴν Μακεδονίαν proposuit haud male: Graeciae enim partem esse Ma-

δώσομεν νυνὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἑλλαδικῆς γεωγραφίας. ἅπερ Ὅμηρος μὲν πρῶτος, ἔπειτα καὶ ἄλλοι πλείους ἐπραγματεύσαντο, οἱ μὲν ἰδίᾳ Λιμένας ἢ Περίπλους ἢ Περιόδους γῆς ἤ τι τοιοῦτον ἄλλο ἐπιγράψαντες, ἐν οἷς καὶ τὰ Ἑλλαδικὰ περιέχεται, οἱ A. 513
5 δ' ἐν τῇ κοινῇ τῆς ἱστορίας γραφῇ χωρὶς ἀποδείξαντες τὴν τῶν ἠπείρων τοπογραφίαν, καθάπερ Ἔφορός τε ἐποίησε καὶ Πολύβιος, ἄλλοι δ' εἰς τὸν φυσικὸν τόπον καὶ τὸν μαθηματικὸν προσέλαβόν τινα καὶ τῶν τοιούτων, καθάπερ Ποσειδώνιός τε καὶ Ἵππαρχος· τὰ μὲν οὖν τῶν ἄλλων εὐδιαίτητά ἐστι, τὰ δ'
10 Ὁμήρου σκέψεως δεῖται κριτικῆς, ποιητικῶς τε λέγοντος καὶ οὐ τὰ νῦν, ἀλλὰ τὰ ἀρχαῖα, ὧν ὁ χρόνος ἠμαύρωκε τὰ πολλά. ὡς δ' οὖν δυνατὸν ἐγχειρητέον ἀρξαμένοις, ἀφ' ὧνπερ ἀπελίπομεν· ἐτελεύτα δ' ἡμῖν ὁ λόγος ἀπὸ μὲν τῆς ἑσπέρας καὶ τῶν ἄρκτων εἰς τὰ Ἠπειρωτικὰ ἔθνη καὶ τὰ τῶν Ἰλλυριῶν, ἀπὸ
15 δὲ τῆς ἕω εἰς τὰ τῶν Μακεδόνων μέχρι Βυζαντίου. μετὰ μὲν οὖν τοὺς Ἠπειρώτας καὶ τοὺς Ἰλλυριοὺς τῶν Ἑλλήνων Ἀκαρνᾶνές εἰσι καὶ Αἰτωλοὶ καὶ Λοκροὶ οἱ Ὀζόλαι· πρὸς δὲ τούτοις Φωκεῖς τε καὶ Βοιωτοί· τούτοις δ' ἀντίπορθμός ἐστιν ἡ Πελοπόννησος, ἀπολαμβάνουσα μεταξὺ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον
20 καὶ σχηματίζουσά τε τοῦτον καὶ σχηματιζομένη ὑπ' αὐτοῦ· μετὰ δὲ Μακεδονίαν Θετταλοὶ μέχρι Μαλιέων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ αὐτῶν τῶν ἐντός. C. 333

---

cedoniam liquet ex II, 129. VII, 321. 323. fr. 9; ac suspicari possis ne additum quidem fuisse h. l. nomen illud a Strabone, sed ex nota explicationis causa adiecta male in eius verba illatum esse. Infeliciter praeterea τὸ pro οὐ legere malit Cas., consentientem ea in re habens Grosk. — *ἀποδώσωμεν A* (sed post corr.) *ἀποδώσωμέν φησι νυνὶ CElmsv*: praeterea quae inde ab hoc verbo usque ad *ἐγχειρητέον* leguntur, tanquam argumentum reliquis praefixa sunt in *lm*, atque adeo in hoc minio scripta. 6. *τε* sec. m. add. in *B*, om. *sv*. 7. *τρόπον B* (sed *ρ* sec. m. add.) ald. 8. *προσελάβοντο no*, unde rec. Cas. — *καὶ* om. *BClqtuv*. — *τε* om. *BClsuv*. 9. *ἐστι* om. *BClsuv*. 10. *τε* om. *l*. 11. *τ' ἀρχαῖα l* ald. 12. *δυνατὸν* inter versus sec. m. postea add. in *kt*. — *ἀρξαμένοις* — *Βυζαντίου* om. *BCklmqstuv*, sed sec. m. add. in *kqt*: in omnibus his *μετὰ* litera incipit maiuscula. 15. *μὲν οὖν* om. *CElsv* *μετὰ δὲ τοὺς Bkqtu* Pleth., sed *δὲ* in *μὲν οὖν* sec. m. mut. in *kq* *μετὰ δὲ οὖν* ald. 18. *τε* et mox *ἐστιν* om. *BC*(?)*Elsuv*. 20. *τε* om. *l*. 21. *μαλιαίων A* (*μηλιέων* sec. m. supra add.) *BC*(?)*suv* *μαλιλέων l*

2. [Τῆς] Ἑλλάδος μὲν οὖν πολλὰ ἔθνη γεγένηται, τὰ δ' ἀνωτάτω τοσαῦτα, ὅσας καὶ διαλέκτους παρειλήφαμεν τὰς Ἑλληνίδας· τούτων δ' αὐτῶν τεσσάρων οὐσῶν, τὴν μὲν Ἰάδα τῇ παλαιᾷ Ἀτθίδι τὴν αὐτὴν φαμέν (καὶ γὰρ Ἴωνες ἐκαλοῦντο οἱ τότε Ἀττικοί, καὶ ἐκεῖθέν εἰσιν οἱ τὴν Ἀσίαν ἐποικήσαντες 5 Ἴωνες καὶ χρησάμενοι τῇ νῦν λεγομένῃ γλώττῃ Ἰάδι), τὴν δὲ Δωρίδα τῇ Αἰολίδι· πάντες γὰρ οἱ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ πλὴν Ἀθηναίων καὶ Μεγαρέων καὶ τῶν περὶ τὸν Παρνασσὸν Δωριέων A. 514 καὶ νῦν ἔτι Αἰολεῖς καλοῦνται, καὶ τοὺς Δωριέας δὲ ὀλίγους ὄντας καὶ τραχυτάτην οἰκοῦντας χώραν εἰκός ἐστι τῷ ἀνεπιμίκτῳ 10 παρατρέψαι τὴν γλῶτταν καὶ τὰ ἄλλα ἔθη πρὸς τὸ μὴ ὁμογενές, ὁμογενεῖς πρότερον ὄντας. τοῦτο δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις συνέβη, λεπτόγεών τε καὶ τραχεῖαν οἰκοῦντας χώραν ἀπορθήτους μὲν εἶναι διὰ τοῦτο, καὶ αὐτόχθονας νομισθῆναί φησιν ὁ Θουκυδίδης, κατέχοντας τὴν αὐτὴν ἀεί, μηδε- 15 νὸς ἐξελαύνοντος αὐτοὺς μηδ' ἐπιθυμοῦντος ἔχειν τὴν ἐκείνων· τοῦτο τοίνυν αὐτὸ καὶ τοῦ ἑτερογλώττου καὶ τοῦ ἑτεροεθνοῦς αἴτιον, ὡς εἰκός, ὑπῆρξε, καίπερ ὀλίγοις οὖσιν. οὕτω δὲ τοῦ Αἰολικοῦ πλήθους ἐπικρατοῦντος ἐν τοῖς ἐκτὸς Ἰσθμοῦ, καὶ οἱ ἐντὸς Αἰολεῖς πρότερον ἦσαν, εἶτ' ἐμίχθησαν, Ἰώνων μὲν ἐκ 20 τῆς Ἀττικῆς τὸν Αἰγιαλὸν κατασχόντων, τῶν δ' Ἡρακλειδῶν τοὺς Δωριέας καταγαγόντων, ὑφ' ὧν τά τε Μέγαρα ᾠκίσθη καὶ πολλαὶ τῶν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ πόλεων. οἱ μὲν οὖν Ἴω-

---

μαλιέων, addito *η* sup. *α*, *E*. 1. [*Τῆς*] *Ἑλλάδος μὲν οὖν*] *ἐπιδονομὲν οὖν Ag*, *ἐπὶ δυσμὰς h*, *ἐπὶ δύσμι i*, *ἰδοὺ μὲν οὖν Clsv*, *ἰδίᾳ μὲν οὖν* (et *ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν* in marg. sec. m. add.) *B*, utrumque pr. m. scriptum *kt*, *ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν noqu* ald.: *ἑλλάδος μὲν οὖν E*, quod unice verum esse atque in scriptura *A* latere apparet; articulum tamen, quem nusquam non adiungit huic nomini Strabo, h. l. sive ob proximae syllabae similitudinem sive aliam ob causam neglectum, addendum censui. *Ἰδίᾳ μὲν οὖν* Cor. 2. *ὅσα BClnosv*. 3. *καὶ* post *οὐσῶν* add. *BClsv*. 5. *ἐποικίσαντες* Cor. 8. *τὸν* om. *BCElsv*. — *Παρνασὸν* Tzsch. constanter: cf. Lob. Pathol. serm. Gr. p. 430 sqq. 11. *ἔθνη* codd. exc. *n*. 12. *τὸ δ' αὐτὸ BClsv*. 13. *λεπτόγεών τε*] *λεπτήν γε BClstv λεπτήν τε q* ald.: cf. Thuc. I, 2. — *τε* om. *E*. 14. *διὰ τοῦτο* post *νομισθῆναι* collocant *q* edd. 17. *ἑτερογλώσσου E*. 19. *πλήθους*] *ἔθνους BCElsv*. 21. *τὸν* om. *Cm*. 23. *πολλὰ sv*. — *τῇ*

νες ἐξέπεσον πάλιν ταχέως ὑπὸ Ἀχαιῶν, Αἰολικοῦ ἔθνους· ἐλείφθη δ' ἐν τῇ Πελοποννήσῳ τὰ δύο ἔθνη, τό τε Αἰολικὸν καὶ τὸ Δωρικόν. ὅσοι μὲν οὖν ἧττον τοῖς Δωριεῦσιν ἐπεπλέκοντο (καθάπερ συνέβη τοῖς τε Ἀρκάσι καὶ τοῖς Ἠλείοις, τοῖς
5 μὲν ὀρεινοῖς τελέως οὖσι καὶ οὐκ ἐμπεπτωκόσιν εἰς τὸν κλῆρον, τοῖς δ' ἱεροῖς νομισθεῖσι τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καὶ καθ' αὑτοὺς εἰρήνην ἄγουσι πολὺν χρόνον, ἄλλως τε καὶ τοῦ Αἰολικοῦ γένους οὖσι καὶ δεδεγμένοις τὴν Ὀξύλῳ συγκατελθοῦσαν στρατιὰν περὶ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον), οὗτοι Αἰολιστὶ
10 διελέχθησαν, οἱ δ' ἄλλοι μικτῇ τινι ἐχρήσαντο ἐξ ἀμφοῖν, οἱ μὲν μᾶλλον, οἱ δ' ἧττον αἰολίζοντες· σχεδὸν δ' ἔτι καὶ νῦν κατὰ πόλεις ἄλλοι ἄλλως διαλέγονται, δοκοῦσι δὲ δωρίζειν ἅπαντες διὰ τὴν συμβᾶσαν ἐπικράτειαν. τοιαῦτα μὲν οὖν τὰ τῶν Ἑλ- C. 334
λήνων ἔθνη καὶ οὕτως, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, ἀφωρισμένα. λέγω-
15 μεν δὴ ἰδίᾳ λαβόντες, ὃν χρὴ τρόπον, τῇ τάξει περὶ αὐτῶν.

3. Ἔφορος μὲν οὖν ἀρχὴν εἶναι τῆς Ἑλλάδος τὴν Ἀκαρνανίαν φησὶν ἀπὸ τῶν ἑσπερίων μερῶν· ταύτην γὰρ συνάπτειν πρώτην τοῖς Ἠπειρωτικοῖς ἔθνεσιν. ἀλλ' ὥσπερ οὗτος τῇ παραλίᾳ μέτρῳ A. 515
χρώμενος ἐντεῦθεν ποιεῖται τὴν ἀρχήν, ἡγεμονικόν τι τὴν θάλατταν
20 κρίνων πρὸς τὰς τοπογραφίας, ἐπεὶ ἄλλως γ' ἐνεχώρει κατὰ τὴν Μακεδόνων καὶ Θετταλῶν γῆν ἀρχὴν ἀποφαίνεσθαι τῆς Ἑλλά-

---

om. *BCEsv*. 3. δωριαῖον *C* δωριαίον *v* δωριαίων *l* δωριέων *B* (sed ultimae syllabae in litura scriptae et in marg. add. ἄλλως καὶ τὸ δωρικὸν) *kt* ald. — ἧττον om. *s*. 4. τότε ἀρκάσι καὶ ἠλείοις *B* (sed ις sup. το sec. m. add.) *CElsv*. 5. ἐκπεπτωκόσιν *ABCsvE*, sed in hoc μ supra κ positum: suspicari possis εἰσπεπτωκόσιν, cf. V, 226 extr. 6. καὶ — χρόνον om. *B* (sed in marg. sec. m. add.) *CElsv*. 8. δεδειγμένοις *B* (sed ι post erasum) *Clsv*. 9. στρατείαν *C*. 10. διειλέχθησαν *B* διελέχθησαν, et ει sup. ε pr. m. add., *E* διηλέχθησαν *Clsv*. 11. δέ τι Cor. — καὶ om. *Al*(?). 13. τοιαῦτα — αὐτῶν om. *B* (in marg. sec. m. add.) *CElsv*. In *u* leguntur quidem suo loco scripta, sed punctis infra appictis notantur; praeterea in marg. pr. m. addita sunt haec: ἔξω τοῦ κειμένου σχόλια. Qua de re vid. quae disputavimus in Praef. Vol. I p. XXXII sq. Τοσαῦτα scripsit Cor. 15. ἀναλαβόντες *bkno* edd. 16. ὅτι ἔφορος *CEl* ἔτι ἔφορος *sv*. — οὖν om. *BCElsv*. 17. πρώτη *E*. 20. κατ' αὐτὴν *k* κατ' αὐτὴν τὴν Cor. 21. γῆν] τὴν *BClv* γῆν τὴν Cor.

δος· οὕτω καὶ ἡμῖν προσήκει ἀκολουθοῦσι τῇ φύσει τῶν τόπων σύμβουλον ποιεῖσθαι τὴν θάλασσαν. αὕτη δ' ἐκ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους προσπεσοῦσα τῇ μὲν ἀναχεῖται πρὸς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, τῇ δ' ἀποτελεῖ χερρόνησον μεγάλην τὴν Πελοπόννησον, ἰσθμῷ στενῷ κλειομένην. ἔστι δὲ ταῦτα δύο μέγιστα συστήματα τῆς Ἑλλάδος, τό τε ἐντὸς Ἰσθμοῦ καὶ τὸ ἐκτὸς †Πυλῶν μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηνειοῦ· καὶ τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ Θετταλικόν· ἔστι δὲ καὶ μεῖζον καὶ ἐπιφανέστερον τὸ ἐντὸς Ἰσθμοῦ· σχεδὸν δέ τι καὶ ἀκρόπολίς ἐστιν ἡ Πελοπόννησος τῆς συμπάσης Ἑλλάδος. †χωρὶς γὰρ τῆς λαμπρότητος καὶ δυνάμεως τῶν ἐνοικησάντων ἐθνῶν αὐτὴ ἡ τῶν τόπων θέσις ὑπογράφει τὴν ἡγεμονίαν ταύτην, κόλποις τε καὶ ἄκραις πολλαῖς καὶ τοῖς σημειωδεστάτοις, χερρονήσοις μεγάλαις, διαπεποικιλμένη, ὧν ἐκ διαδοχῆς ἑτέρα τὴν ἑτέραν ἔχει. ἔστι δὲ πρώτη μὲν τῶν χερρονήσων ἡ Πελοπόννησος, ἰσθμῷ κλειομένη

1. προσήκειν *A*. 2. σύμβολον *BCElsv* edd. 3. προπεσοῦσα *BEl*. 4. post τῇ δ' Cor. (ad Intp. Gall.) excidisse suspicatur εἰς τὸ Μυρτῷον πέλαγος καὶ sive πρὸς τὸν Σαρωνικὸν καί: quae ut haud incommode adderentur, ita necessaria non sunt. 6. Verba καὶ τὸ ἐκτὸς Πυλῶν κτλ. turbata sunt ac varie tentata, nullo tamen successu. Neque enim quae Cas. proposuit καὶ τὸ ἐκτὸς μέχρι Πυλῶν καὶ τῆς ἐκβολῆς, neque quae Grosk. suspicatur τὸ ἐκτὸς [τὸ ἀπὸ Ἰσθμοῦ διατεῖνον διὰ Θερμο]πυλῶν ferri posse, ex proximis facile intelligitur, cum nemo unquam terras extra Isthmum nominaverit Thessalicas. Itaque quamquam excidisse quaedam pro certo habeo et ipse, diversa tamen prorsus ea fuisse opinor ac talia fere: τὸ ἐκτὸς [Ἰσθμοῦ μέχρι Πυλῶν· ἄλλο δέ τι (s. τρίτον δὲ) τὸ ἐκτὸς] Πυλῶν μέχρι etc. 7. ποταμοῦ post Πηνειοῦ add. *no* edd. inde a Cas. — καὶ om. *BCElv* edd. 8. μεῖζον variis coniecturis frustra tentarunt Tzsch. Cor. Grosk.: sana sunt omnia. 10. Desiderari ante χωρὶς quaedam, quae ad totam Graeciam referantur, proxima docent, atque complures intellexerunt. Grosk. haec fere scripta fuisse suspicatur: ἀλλὰ μὴν καὶ πᾶσα αὕτη συμπάσης τῆς Εὐρώπης. Propius autem ad Strabonis manum, quamquam nihil certi statuere licet, haec accedere crediderim: ἡγεμονίαν δὲ τρόπον τινὰ τῆς Εὐρώπης ἔχει ἡ ἅπασα Ἑλλάς. Haec enim firmari videntur et iis, quae sequuntur, et Epit. 12. τε] γὰρ *BCElv*. 13. ταῖς σημειωδεστάταις Cor. parum commode. — διαπεποικιλμένην ἐκ *BCElv* διαπεποικιλμένων *A*, unde verum restituit Cor. ex Tzsch. coni. 15. μὲν om. B (sec. m. add.) *CElv*. — κλειμένην *E*.

τετταράκοντα σταδίων. δευτέρα δὲ ἡ καὶ ταύτην περιέχουσα, ἧς ἰσθμός ἐστιν ὁ ἐκ Παγῶν τῶν Μεγαρικῶν εἰς Νισαίαν, τὸ Μεγαρέων ἐπίνειον, ὑπερβολῇ σταδίων ἑκατὸν εἴκοσιν ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θάλατταν. τρίτη δ' ἡ καὶ ταύτην περιέχουσα, 5 ἧς ἰσθμὸς ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Κρισαίου κόλπου μέχρι Θερμοπυλῶν· ἡ ἐπινοουμένη εὐθεῖα γραμμὴ ὅσον πεντακοσίων ὀκτὼ σταδίων τὴν μὲν Βοιωτίαν ἅπασαν ἐντὸς ἀπολαμβάνουσα, τὴν A. 516 δὲ Φωκίδα τέμνουσα λοξὴν καὶ τοὺς Ἐπικνημιδίους. τετάρτη δὲ ἡ ἀπὸ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου διὰ τῆς Οἴτης καὶ τῆς 10 Τραχινίας εἰς τὸν Μαλιακὸν κόλπον καθήκοντα ἔχουσα τὸν ἰσθμὸν καὶ τὰς Θερμοπύλας, ὅσον ὀκτακοσίων ὄντα σταδίων· πλειόνων δ' ἢ χιλίων ἄλλος ἐστὶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κόλπου τοῦ Ἀμβρακικοῦ διὰ Θετταλῶν καὶ Μακεδόνων εἰς τὸν Θερμαῖον διήκων μυχόν. ὑπαγορεύει δή τινα τάξιν οὐ φαύλην ἡ τῶν 15 χερρονήσων διαδοχή· δεῖ δ' ἀπὸ τῆς ἐλαχίστης ἄρξασθαι, ἐπιφανεστάτης δέ.

CAPUT II.

1. Ἔστι τοίνυν ἡ Πελοπόννησος ἐοικυῖα φύλλῳ πλατάνου C. 335 τὸ σχῆμα, ἴση σχεδόν τι κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος, ὅσον 20 χιλίων καὶ τετρακοσίων σταδίων· τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ἐπὶ τὴν ἕω, τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ἀπὸ τοῦ Χελωνάτα δι' Ὀλυμπίας καὶ τῆς Μεγαλοπολίτιδος ἐπὶ Ἰσθμόν· τὸ δ' ἀπὸ τοῦ νότου πρὸς τὴν ἄρκτον, ὅ ἐστι τὸ ἀπὸ Μαλεῶν δι' Ἀρκαδίας εἰς

---

1. ἑτέρα *E*, sed in marg. pr. m. add. δευτέρα. — δὲ om. *l*. 2. Παγῶν] πάντων *ABC* (sed παγῶν ex corr. sec. m.) *El*; παγῶν exhibet Epit. — μερικῶν *B* (sed γα sec. m. supra add.) *lv* μεδικῶν *C*, sed μεγαρικῶν ex corr. sec. m. — νησαίαν sup. νι *A*. 5. τοῦ ante μυχοῦ om. edd. inde a Cas. — κρισσαίου *BE*. 6. δ' post ἡ add. *BCE* edd. — εὐθεῖα om. *l*, unde uncis inclusit Cas. — γραφὴ *E*. — ὀλίγῳ πλειόνων ἢ πεντακοσίων σταδίων Pleth. 7. ἀπολαμβάνουσαν *E*. 8. ἐπικλημιδίους *lv*. 15. καὶ ὡς add ante ἐπιφανεστάτης, omisso postea δὲ, *BClv* edd. (sed καὶ ast. inclusit Cor.), ὡς solum *E*, καὶ solum Pleth. 19. δὲ post ἴση add. ald. 22. τὸν ante Ἰσθμὸν add. edd. praeter Tzsch., qui Plethonem secutus pessime scripsit ἐπὶ Μαλέαν. 23. Μαλεῶν] Ταινάρου Pleth. Tzsch.: cf. Agathem. 1, 5. Plin. H. N. IV, 10.

Αἴγιον· ἡ δὲ περίμετρος μὴ κατακολπίζοντι τετρακισχιλίων σταδίων, ὡς Πολύβιος· Ἀρτεμίδωρος δὲ καὶ τετρακοσίους προστίθησι· κατακολπίζοντι δὲ πλείους τῶν ἑξακοσίων ἐπὶ τοῖς πεντακισχιλίοις. ὁ δ' Ἰσθμὸς κατὰ τὸν διολκόν, δι' οὗ τὰ πορθμεῖα ὑπερνεωλκοῦσιν ἀπὸ τῆς ἑτέρας εἰς τὴν ἑτέραν θάλατταν, εἴρηται, ὅτι τετταράκοντα σταδίων ἐστίν. 5

2. *Ἔχουσι δὲ τῆς χερρονήσου ταύτης τὸ μὲν ἑσπέριον μέρος Ἠλεῖοι καὶ Μεσσήνιοι, κλυζόμενοι τῷ Σικελικῷ πελάγει· προσλαμβάνουσι δὲ καὶ τῆς ἑκατέρωθεν παραλίας, ἡ μὲν Ἠλεία πρὸς ἄρκτον ἐπιστρέφουσα καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου μέχρι ἄκρας Ἀράξου, καθ' ἣν ἀντίπορθμός ἐστιν ἥ τε Ἀκαρνανία καὶ αἱ προκείμεναι νῆσοι, Ζάκυνθος καὶ Κεφαλληνία καὶ Ἰθάκη καὶ Ἐχινάδες, ὧν ἐστι καὶ τὸ Δουλίχιον· τῆς δὲ Μεσσηνίας τὸ πλέον ἀνεῳγμένον πρὸς νότον καὶ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος μέχρι τῶν καλουμένων Θυρίδων πλησίον Ταινάρου. ἑξῆς δὲ μετὰ μὲν τὴν Ἠλείαν ἐστὶ τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος πρὸς ἄρκτους βλέπον καὶ τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ παρατεῖνον, τελευτᾷ δ' εἰς τὴν Σικυωνίαν· ἐντεῦθεν δὲ Σικυὼν καὶ Κόρινθος ἐκδέχεται μέχρι τοῦ Ἰσθμοῦ· μετὰ δὲ τὴν Μεσσηνίαν ἡ Λακωνικὴ καὶ ἡ Ἀργεία, μέχρι τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ αὕτη. κόλποι δ' εἰσὶν ἐνταῦθα ὅ τε Μεσσηνιακὸς καὶ ὁ Λακωνικὸς καὶ τρίτος ὁ Ἀργολικός, τέταρτος δ' ὁ Ἑρμιονικὸς καὶ Σαρωνικός· οἱ δὲ Σαλαμινιακὸν καλοῦσιν· ὧν τοὺς μὲν ἡ Λιβυκή, τοὺς δ'* 10 15 A. 517 20

---

1. *αἰγαῖον A.* 2. *δὲ* om. *E.* 4. *κατὰ — θάλατταν* om. *BClsv.* Inde Cor. pro spuriis ea habens in marginem relegavit iniuria: ante eum Cas. verba *δι' οὗ — θάλατταν* uncis incluserat. 5. *ὑπερνεολκοῦσιν A* edd. 7. *μέρος* om. *no*, uncis inclusit Cas. 9. *δὲ* om. *s.* 11. *ἐστιν* om. *CEl.* 12. *καὶ* ante *Κεφαλληνία* om. *l*, in quo praeterea scriptum *κεφαλονία.* 13. *αἱ* ante *Ἐχινάδες* add. Cor. — *δουλίχων Cl.* 14. *ἀνεῳγμένου l.* 16. *μετὰ δὲ ἠλείαν B* (*ἑξῆς δὲ μετὰ τὴν ἠλείαν* ex corr. sec. m.) *CEl ἑξῆς δ...... μὲν τὴν ἠλείαν A*: quae inter *δ* et *μὲν* legebantur cum membrana h. l. corrosa deleta sunt. In schedula agglutinata sec. m. *μὲν τὴν* et infra *μετὰ δὲ ἠλείαν*: inde *μετὰ τὴν ἠλείαν no* edd. — *ἐστὶ* om. *B* (sec. m. post add.) *CEl.* 19. *τὴν* om. *B* (sec. m. post add.) *C*(?)*El.* 21. *εἰσὶν* om. *BCEl.* — *ὁ* ante *τρίτος* add. *A.* 22. *ἑρμειονικὸς Al.* — *ὁ* ante *Σαρωνικὸς* add. *no* edd. inde a Xyl. 23. *σαλαμηνιακὸν A οἱ δὲ σαλαμινιᾶται καλοῦν-*

ἡ Κρητικὴ θάλασσα πληροῖ καὶ τὸ Μυρτῷον πέλαγος· τινὲς δὲ καὶ τὸν Σαρωνικὸν πόρον πέλαγος ὀνομάζουσι. μέση δ' ἐστὶν ἡ Ἀρκαδία, πᾶσιν ἐπικειμένη καὶ γειτνιῶσα τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν.

5 3. Ὁ δὲ Κορινθιακὸς κόλπος ἄρχεται μὲν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Εὐήνου (τινὲς δέ φασιν τοῦ Ἀχελῴου τοῦ ὁρίζοντος Ἀκαρνᾶνας καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς) καὶ τοῦ Ἀράξου. ἐνταῦθα γὰρ πρῶτον ἀξιόλογον συναγωγὴν λαμβάνουσι πρὸς ἀλλήλας αἱ ἑκατέρωθεν ἀκταί· προϊοῦσαι δὲ πλέον τελέως συμπίπτουσι 10 κατὰ τὸ Ῥίον καὶ τὸ Ἀντίρριον, ὅσον δὴ πέντε σταδίων ἀπολείπουσαι πορθμόν. ἔστι δὲ τὸ μὲν Ῥίον τῶν Ἀχαιῶν ἀλιτενὴς ἄκρα, δρεπανοειδῆ τινα ἐπιστροφὴν εἰς τὸ ἐντὸς ἔχουσα (καὶ δὴ καὶ καλεῖται Δρέπανον), κεῖται δὲ μεταξὺ Πατρῶν καὶ Αἰγίου, C. 336 Ποσειδῶνος ἱερὸν ἔχουσα· τὸ δ' Ἀντίρριον ἐν μεθορίοις τῆς Αἰ-15 τωλίας καὶ τῆς Λοκρίδος ἵδρυται, καλοῦσι δὲ Μολύκριον Ῥίον. εἶτ' ἐντεῦθεν διίσταται πάλιν ἡ παραλία μετρίως ἑκατέρωθεν, προελθοῦσα δ' εἰς τὸν Κρισαῖον κόλπον ἐνταῦθα τελευτᾷ, κλειομένη τοῖς προσεσπερίοις τῆς Βοιωτίας καὶ τῆς Μεγαρικῆς τέρμοσιν. ἔχει δὲ τὴν περίμετρον ὁ Κορινθιακὸς κόλπος ἀπὸ μὲν 20 τοῦ Εὐήνου μέχρι Ἀράξου σταδίων δισχιλίων διακοσίων τριάκοντα· εἰ δ' ἀπὸ τοῦ Ἀχελῴου, πλεονάζοι ἂν ἑκατόν που στά-

---

ται *BCl*. 2. πόρον in κόλπον mutandum esse censuerat Cor. ad Intp. Gall., ab ipso, ut videtur, postea improbatum; satis probabiliter contra Grosk. ἡ post πόρον excidisse suspicatur coll. p. 369. Idem tamen verba μέση — ἔθνεσιν praeter necessitatem transposuit post verba μέχρι τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ αὕτη. 6. τοῦ post φασιν om. edd. 7. τοὺς om. *BC El* edd. — τοὺς ἀρράξους *A* ἀράξους (s. art.) *BCEl*, τοῦ om. edd. 8. λαμβάνουσαι *C* πρὸς ἀλλήλους λαμβάνουσαι *l*(?)*m*. 9. αἱ om. *C*. 10. καὶ τὸ Ἀντίρριον om. *m*. — τὸ om. *BCE*. — ἀντίριον *ABCE*. 11. ἀπολείπουσι *B* (sed σι in σαι sec. m. mut.) *CEl*. 13. σατρῶν *E*. 14. ἀντίριον *AB*. — τῆς et hic et mox om. *BCEl*. — ἵδρυται] εἴρηται *E*. — ῥίον om. *B* (sed sec. m. add.) *CEl*. 17. προϊοῦσα *BCEl* edd. — κρισσαῖον *BCEl* edd. 18. τέρμασιν edd. 19. τὴν om. *BClsv*. — ὁ κορι *C* ὁ κόρινθος *lsv*; κόλπος — σταδίοις om. *Clsv* Pleth., qui om. etiam ὁ Κορινθιακός. — μὲν om. *B*., sed sec. m. add. 20. τοῦ ante Ἀράξου add. *B*. edd. — ἀράξου ποταμοῦ *Bu* ἀράξου ταμοῦ *k*. — χιλίων καὶ τριάκοντα *B*, sed sec. m. corr. 21. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀχελώου μεί-

A. 518 δίοις. ἀπὸ μέντοι Ἀχελῴου ἐπὶ τὸν Εὔηνον Ἀκαρνᾶνές εἰσιν, εἶθ' ἑξῆς ἐπὶ τὸ Ἀντίρριον Αἰτωλοί, τὸ δὲ λοιπὸν μέχρι Ἰσθμοῦ Φωκέων ἐστὶ καὶ Βοιωτῶν καὶ τῆς Μεγαρίδος, στάδιοι χίλιοι ἑκατὸν εἴκοσι δυεῖν δέοντες· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀντιρρίου μέχρι Ἰσθμοῦ θάλαττα † Ἀλκυονὶς καλεῖται, μέρος οὖσα τοῦ Κρισαίου κόλπου· ἀ[πὸ δὲ τοῦ] Ἰσθμοῦ ἐπὶ τὸν Ἄραξον τριάκοντα ἐπὶ τοῖς [χιλίοις]. ὡς μὲν δὴ τύπῳ εἰπεῖν τοιαύτη τις καὶ τοσαύτη ἡ τῆς Πελοποννήσου θέσις καὶ τῆς ἀντιπόρθμου γῆς μέχρι τοῦ μυχοῦ, τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ μεταξὺ ἀμφοῖν κόλπος. εἶτα καθ' ἕκαστα ἐροῦμεν, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Ἠλείας ποιησάμενοι.

ζων σταδίοις ἑκατὸν *B*, sed in marg. sec. m. add. γρ. εἰ δ' ἀπὸ τοῦ ἀχελώου, πλεονάζοι ἂν που ἑκατὸν σταδίοις. 1. ὅτι ἀπὸ ἀχελώου *CElsv* ἀπὸ δὲ ἀχελώου *B* edd. — Ἀκαρνᾶνες Grosk. mutandum censet in Αἰτωλοί, simul mox addendum αὖθις ante Αἰτωλοί, atque falsam esse illam scripturam et reliquorum scriptorum consensus et Strabo ipse (v. p. 335. X, 449) videtur evincere: neque tamen probanda est Grosk. sententia, sed melius, quod ipse proponam, non habeo. 2. ἀντίριον *ABC*. 3. Λοκρῶν ἐστι καὶ Φωκέων καὶ Βοιωτῶν Pleth. Tzsch. Cor., atque Locrorum mentio videtur intercidisse: cf. p. 332 extr. 4. τοῦ om. *BEl*. — ἀντιρίου *AB* ἀντικιρίου *C*. 5. Ante Ἀλκυονίς excidisse quaedam cum Mannert. (VIII p. 152) iam suspicatus esset, Grosk., coll. IX, 393. 400, haec fere scribenda censuit: — θάλαττα [Κρισαῖος κόλπος ἐστίν· ἀπὸ δὲ τῆς Κρεούσης πόλεως] Ἀλκυονὶς κτλ., quae, sensum universum si spectas, non sunt improbabilia: videatur tamen vox θάλαττα ante Ἀλκυονίς fuisse repetita, unde simul cur neglecta illa sint facilius intelligas. — κρισσαίου *BCE*, alterum σ sec. m. add. in *A*. 6. ἀπὸ — εἶτα om. *Cls* ἀπὸ — ποιησάμενοι om. *E*, κόλπου ἀ.....υ ἰσθμοῦ (deletis quinque sexve literis) *A*, κόλπου ἀπέχουσα τοῦ ἰσθμοῦ *no* κόλπου διέχουσα ἀπὸ τοῦ ἰσθμοῦ *B* edd. — μέχρι τοῦ ἀράξου *B* edd. — σταδίους ante τριάκοντα add. *B* edd. 7. ἐπὶ τοῖς om. *B*, sed sec. m. add.; ἐπὶ τοῖς ³.........μὲν *A*: novem fere literae deletae, sed χ ex parte superest et ὡς sec. m. add.: inde χιλίοις om. *Bghno*, Cor. add. ex coni. Cas. coll. p. 388. — δὴ] οὖν *B* edd. — τις om. *B*, sed sec. m. add. 8. ἐστὶ post θέσις add. *B* edd., exc. Tzsch. — Post ἀντιπόρθμου verba γῆς — κόλπος om. *B*, sed sec. m. in marg. add., scripto τῆς pro γῆς: inde in *ku* ald. transierunt, sed in *u* punctis suppositis notata sunt, atque inter versus additum σχόλια. Qua scriptura deceptus γῆς ἀντιπόρθμου τῆς posuit Tzsch. 10. εἶτα] μετὰ δὲ ταῦτα τὰ *Bkt*

CAPUT III.

1. Νῦν μὲν δὴ πᾶσαν Ἠλείαν ὀνομάζουσι τὴν μεταξὺ Ἀχαιῶν τε καὶ Μεσσηνίων παραλίαν, ἀνέχουσαν εἰς τὴν μεσόγαιαν τὴν πρὸς Ἀρκαδίᾳ τῇ κατὰ Φολόην καὶ Ἀζᾶνας καὶ
5 Παρρασίους. τοῦτο δὲ τὸ παλαιὸν εἰς πλείους δυναστείας διῄρητο, εἶτ' εἰς δύο, τήν τε τῶν Ἐπειῶν καὶ τὴν ὑπὸ Νέστορι τῷ Νηλέως· καθάπερ καὶ Ὅμηρος εἴρηκε, τὴν μὲν τῶν Ἐπειῶν ὀνομάζων †πόλιν·

τὴν δὲ παρ' Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί·

10 τὴν δ' ὑπὸ τῷ Νέστορι Πύλον, δι' ἧς τὸν Ἀλφειὸν ῥεῖν φησιν,

Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης.

Πύλον μὲν οὖν καὶ πόλιν οἶδεν ὁ ποιητής·

οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐΰκτίμενον πτολίεθρον,

ἷξον·

---

edd. τὰ est etiam in *Cl*, ac facile negligi potuit in *A*: sed similem structuram v. 1, 2. Jam vide, quomodo commutatus sit totus hic locus in *Clms*: τὰ καθ' ἕκαστα ἐρεῖ (ἐρῇ *C*), φησί, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Ἠλείας ποιησάμενος· τὸ γὰρ μέχρι νῦν, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, τοιαύτην καὶ τοσαύτην καὶ (om. *s*) τὴν τῆς πελοποννήσου θέσιν (τάξιν *s*, sed θέσιν in marg. add. pr. m.) ἐξέθετο καὶ τῆς (om. *lm*) ἀντιπόρθμου. Similia habet Pleth.: — ἀλκυονὶς καλεῖται· τὸ μὲν οὖν μέχρι νῦν, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, τοιαύτην καὶ τοσαύτην τὴν τῆς πελοποννήσου θέσιν ἐξεθέμεθα καὶ τῆς ἀντιπόρθμου· τὴν (?) δὲ καθ' ἕκαστα ἐροῦμεν κτλ. — ἐροῦμεν om. *A*, sed. sec. m. in marg. add. 2. δὴ om. *B* (sed sec. m. add.) *C*. Pro μὲν δὴ habent δὲ μὴ *ls*, sed in hoc μὲν δὴ minio pr. m. supra add. 3. τε om. *BCEl*. — ἔχουσαν *B* (sed εἰς supra ἐ sec. m. add.) *Cl*. — μεσογαῖαν *Ah*. 4. ἀρκαδίαν *g*. — φιλόην *l*. — ἀζῶνας *l*. 5. παργασίας *C*. — τοῦτο δὲ τὸ] τὸ δὲ *BCl* edd. 6. νέστορος *Cl*. 7. τῶν om. *B* ald. 8. πόλιν, etiamsi in omnibus codd. legatur, falsum esse diu a VV. DD. demonstratum est vel ex iis, quae ab ipso Strabone traduntur §. 2. Idcirco uncinis inclusit eam vocem Tzsch., sicut ἢ εἰς, quae sequuntur; Cor. autem, id quod magis arridet, mutavit in Ἦλιν. 9. *τὴν δὲ παρ'*] ἢ εἰς edd. inde a Xyl., qui ex Od. *N*, 275 ea assumpsit nimia audacia: sed quae in codd. leguntur ferri possunt nullo modo, ac videntur ab interpolatore assuta. 11. Ἀλφειοῦ om. *B* (sed in marg. sec. m. add.) *CEl* Epit. 14. ἷξον om. Epit.

οὐ διὰ τῆς πόλεως δὲ οὐδὲ παρ' αὐτὴν ῥεῖ ὁ Ἀλφειός, ἀλλὰ παρ' αὐτὴν μὲν ἕτερος, ὃν οἱ μὲν Παμισόν, οἱ δὲ Ἄμαθον καλοῦσιν, ἀφ' οὗ καὶ ὁ Πύλος Ἠμαθόεις εἰρῆσθαι οὗτος δοκεῖ, διὰ δὲ τῆς χώρας τῆς Πυλίας ὁ Ἀλφειός.

9 2. *Ἦλις δὲ ἡ νῦν πόλις οὔπω ἔκτιστο καθ' Ὅμηρον, ἀλλ'* 5 *ἡ χώρα κωμηδὸν ᾠκεῖτο· ἐκαλεῖτο δὲ Κοίλη Ἦλις ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· τοιαύτη γὰρ ἦν ἡ πλείστη καὶ ἀρίστη· ὀψὲ δέ ποτε συνῆλθον εἰς τὴν νῦν πόλιν Ἦλιν, μετὰ τὰ Περσικά, ἐκ πολλῶν δήμων. σχεδὸν δὲ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους τοὺς κατὰ*

7 *Πελοπόννησον πλὴν ὀλίγων, οὓς κατέλεξεν ὁ ποιητής, οὐ πό-* 10 *λεις, ἀλλὰ χώρας ὀνομάζει, συστήματα δήμων ἔχουσαν ἑκάστην πλείω, ἐξ ὧν ὕστερον αἱ γνωριζόμεναι πόλεις συνῳκίσθησαν, οἷον τῆς Ἀρκαδίας Μαντίνεια μὲν ἐκ πέντε δήμων ὑπ' Ἀργείων συνῳκίσθη, Τεγέα δ' ἐξ ἐννέα, ἐκ τοσούτων δὲ καὶ Ἡραία ὑπὸ Κλεομβρότου ἢ ὑπὸ Κλεωνύμου· ὡς δ' αὕτως* 15 *Αἴγιον ἐξ ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ δήμων συνεπολίσθη, Πάτραι δὲ ἐξ ἑπτά, Δύμη δὲ ἐξ ὀκτώ· οὕτω δὲ καὶ ἡ Ἦλις ἐκ τῶν περιοικίδων συνεπολίσθη· μία τούτων προσκτισ[θεισῶν] Ἀγριάδες. ῥεῖ*

---

2. παρ'] περὶ Eust. ad Il. *B*, 77 (p. 174, 32 R) Epit., sed codicibus concinit Hesych. s. v. ἠμαθόεντα: cf. et infra p. 344 in. — παμεισον s. acc. *A* πάμεισὸν *h* Πάμισον edd., sed alterum accentum constanter fere optt. codd. apud Strabonem exhibent. 3. οὗτος om. *Bk* ald. 4. Πυλίας] ἠλείας *BCkl* ald. πηλείας *n.* 7. ἦν om. *BCklm*, legitur in *Aghino*: ἐστιν edd., ac mirum sane est imperfectum; sed delendum potius erit, quam mutandum. 8. τὴν ante Ἦλιν add. edd. 11. ὀνομάζων *no.* — ἑκάστην] ἑκατὸν *BClk*, sed in hoc post corr. 14. ἐκ τοσούτων — Κλεωνύμου om. *B* (sed in marg. sec. m. add.) *Cl.* 15. ἥρωα (s. acc.) *A* ἥρωα *bghkno* ald., Xyl. corr. 16. ὀκτὼ om. *lm.* 18. ὀκτὼ post συνεπολίσθη add. Cor. probante Grosk.: ac facile quidem numerus ille propter η, quod praecedit, potuit intercidere, sed incertissima est illa suspicio, quam falso firmatam putant Cor. et Grosk. iis, quae p. 356. 357 traduntur: ibi enim de octo Pisatidis oppidis agitur ab Elide urbe alienis. Neque inde quod Pausanias (V, 16, 7) in octo tribus divisam fuisse Elidem tradit, quidquam certi colligi potest. — μία τούτων προσκτισ[θεισῶν] Ἀγριάδες om. *BClm* Pleth. In *A* inter προσκτισ et ἀγριάδες sex septemve literae cum ipsa membrana deletae: in margine agglutinato σ alterum obtectum sec. m. non est restitutum, praeterea ριάδες modo scriptum. Inde μία τούτων προσκτι .... άδες

δὲ διὰ τῆς πόλεως ὁ Πηνειὸς ποταμὸς παρὰ τὸ γυμνάσιον αὐτῆς· ἔπραξάν τε τοῦτο Ἠλεῖοι χρόνοις ὕστερον πολλοῖς τῆς εἰς αὐτοὺς μεταστάσεως τῶν χωρίων τῶν ὑπὸ τῷ Νέστορι.

3. Ἦν δὲ ταῦτα ἥ τε Πισᾶτις, ἧς ἡ Ὀλυμπία μέρος, καὶ
5 ἡ Τριφυλία καὶ ἡ τῶν Καυκώνων. Τριφύλιοι δ' ἐκλήθησαν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ἀπὸ τοῦ τρία φῦλα συνεληλυθέναι, τό τε τῶν ἀπ' ἀρχῆς Ἐπειῶν καὶ τὸ τῶν ἐποικησάντων ὕστερον Μινυῶν καὶ τὸ τῶν ὕστατα ἐπικρατησάντων Ἠλείων· οἱ δ' ἀντὶ τῶν Μινυῶν Ἀρκάδας φασίν, ἀμφισβητήσαντας τῆς χώ-
10 ρας πολλάκις, ἀφ' οὗ καὶ Ἀρκαδικὸς Πύλος ἐκλήθη ὁ αὐτὸς καὶ Τριφυλιακός. Ὅμηρος δὲ ταύτην ἅπασαν τὴν χώραν μέχρι Μεσσήνης καλεῖ Πύλον ὁμωνύμως τῇ πόλει. ὅτι δὲ διώριστο ἡ Κοίλη Ἦλις ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῷ Νέστορι τόπων, ὁ τῶν Νεῶν κατάλογος δηλοῖ τοῖς τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν κατοικιῶν
15 ὀνόμασι. λέγω δὲ ταῦτα, συμβάλλων τά τε νῦν καὶ τὰ ὑφ' Ὁμήρου λεγόμενα· ἀνάγκη γὰρ ἀντεξετάζεσθαι ταῦτα ἐκείνοις

---

gk, quibus concinunt *hi* ita, ut ἀδες omittant; μία τούτων .... ῥεῖ *no*: inde μία τούτων. ῥεῖ κτλ. ald. Quam scripturam integram non ratus Cor. οὖσα post τούτων add.: Grosk. autem ex iis quae *g* exhibet, haec procudit incredibili temeritate: — μία τούτων. προσκτί[ζεσθαι δὲ καί τινες διεπράξαντο Ἀρκ]άδες. Ceterum nomen Ἀγριάδες, alibi quod sciam, non invenitur. 1. μηνειὸς *lmB*, sed in hoc η in ι mut.: inde μινειὸς *k* (post corr.) *t* (sed in marg. μηνειὸς, quod rec. m. mut. in πηνειὸς) ald. Meneus Guar. Reliqui codd. in altero nomine consentiunt, sed in marg. *s* pr. m. minio additum est: οἶμαι ἀλφειὸς χρὴ λέγεσθαι. — ποταμὸς cum membr. deletum est in *A*, sed sec. m. restitutum. 2. Ante ἔπραξαν aliquid excidisse cum Xylandro putarunt Cor. et Grosk., atque ille cum de amnis cursu deflexo agi suspicatus esset, hic talia fere inserenda esse censuit: — αὐτῆς [ἐκ τοῦ οἰκείου ῥεῖθρου παρατραπείς] ἔπραξαν κτλ. Referenda autem videntur haec verba ad ea, quae de condita urbe supra tradidit Strabo. 2. τὴν — μετάστασιν *no*. 4. πισάτις *AB*, eumque tenorem constanter fere exhibent codd.: Tzsch. corr., quia producitur penultima in Orphei Argon. v. 211, idque analogia postulat (v. Lob. Path. serm. Gr. p. 371 sq.). 7. ἀπέων *Aghno* ἀπεῶν *Cli* Apeorum Guar. ἠπειῶν *Bk* ald., Cas. corr. — τὸ om. *BCl*. 10. πολλοὺς *Cl* Pleth.: fuit haud dubie in *B*, ubi syllabae ἀκις in litura sec. m. scriptae sunt. — ἀρκαδική, et ος infra η pr. m. add., *B* ἀρκαδικὰ *C*. 11. τριφιλιακός *C*.

A. 520 *διὰ τὴν τοῦ ποιητοῦ δόξαν καὶ συντροφίαν πρὸς ἡμᾶς, τότε νομίζοντος ἑκάστου κατορθοῦσθαι τὴν παροῦσαν πρόθεσιν, ὅταν ᾖ μηδὲν ἀντιπῖπτον τοῖς οὕτω σφόδρα πιστευθεῖσι περὶ τῶν αὐτῶν λόγοις· δεῖ δὴ τά τε ὄντα λέγειν καὶ τὰ τοῦ ποιητοῦ παρατιθέντας, ἐφ' ὅσον προσήκει, προσσκοπεῖν.* 5

4. *Ἔστι δέ τις ἄκρα τῆς Ἠλείας πρόσβορρος ἀπὸ ἑξήκοντα Δύμης, Ἀχαϊκῆς πόλεως, Ἄραξος. ταύτην μὲν οὖν ἀρχὴν τίθεμεν τῆς τῶν Ἠλείων παραλίας· μετὰ δὲ ταύτην ἐστὶν ἐπὶ τὴν ἑσπέραν προϊοῦσι τὸ τῶν Ἠλείων ἐπίνειον ἡ Κυλλήνη, ἀνάβασιν ἔχουσα ἐπὶ τὴν νῦν πόλιν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων. μέμνηται δὲ τῆς Κυλλήνης ταύτης καὶ Ὅμηρος, λέγων Ὦτον Κυλλήνιον ἀρχὸν Ἐπειῶν· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἀρκαδικοῦ ὄρους ὄντα ἔμελλεν ἡγεμόνα τῶν Ἐπειῶν ἀποφῆναι· ἔστι δὲ κώμη μετρία, τὸν Ἀσκληπιὸν ἔχουσα τὸν Κολώτου, θαυμαστὸν ἰδεῖν ξόανον ἐλεφάντινον. μετὰ δὲ Κυλλήνην ἀκρωτήριόν ἐστιν ὁ Χελωνάτας,* 10 15 C. 338 *δυσμικώτατον τῆς Πελοποννήσου σημεῖον. πρόκειται δ' αὐτοῦ νησίον και βραχέα ἐν μεθορίοις τῆς τε Κοίλης Ἤλιδος*

---

4. Inde a voce *δεῖ* alia manus incipit in *C* ab ea, qua priora scripta sunt, prorsus diversa, quae pertinet usque ad finem libri IX (v. Pr. Vol. I p. XV). Tam presse autem in tota hac parte sequitur codicem *A* cum in verbis ipsis tum in lacunis notandis, ut ex illo omnia haec manasse, id quod supra significavimus (v. Praef. p. LXVI), liquidissime appareat. Hanc igitur per partem scripturam huius codicis iis tantum commemorabimus locis, quibus aliquam ob causam notatu videbitur digna. — *δὴ*] *δὲ C*. 5. *δεῖ — προσσκοπεῖν* om. *lB*, sed in huius marg. sec. m. add. 5. *προσῆκε Ac*. — *προσκοπεῖν Acghino*. 6. *ἔστιν ἄκρα τις lB*, sed in hoc *δὲ* sec. m. add. *ἔστι δ' ἄκρα τις* edd. — *πρόσβορος* ald. — *σταδίων* post *ἑξήκοντα* add. *Bkno* edd. 7. *ἄρροξος AB ἄροξος kl ἄρραξος o*. — *μὲν οὖν* om. *B* (sec. m. add.) *l*. 8. *ἐστὶν* om. *B* (sec. m. add.) *l*. — *τὴν* om. *Bl* edd. 10. *Ἦλιν* ante *πόλιν* inserendum censet Grosk. praeter necessitatem. 11. *βοιωτῶν* (*ὀν* sup.) (sic) *A*: inde *βοιωτῶν chno* Boeotorum Guar., *βοιωτὸν g* et sec. m. *k*; nomen om. *BEl* ald., add. Xyl. ex Il. *O*, 518. 13. *ἤμελλεν BEl*. — *καὶ* ante *κώμη* add. *B*, Eust. ad Il. *B*, 603 p. 227, 43 R. 14. *τὸν*] *B* (sed *ν* add. sec. m.) *l*. 15. *τὴν* ante *Κυλλήνην* add. *E*. — *ἐστιν* om. *BEl*. 16. *πρόκειται — μεθορίᾳ* om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l*. 17. *νησία βραχέα bnoqt* ald. — *βραχεῖα*, et *ε* sup. *ει* pr. m. add., *A*: inde *βραχεῖα ghi*. — *Κοίλης*] *κυλλήνης qt*: inde *κυλλήνης καὶ* ald.

[καὶ τῆς] Πισατῶν, ὅθεν εἰς Κεφαλληνίαν πλέοντι ε.........ους στάδιοι ὀγδοήκοντα. αὐτοῦ δέ που καὶ ὁ Ἐλίσων ἢ Ἔλισα ῥεῖ ποταμὸς ἐν τῇ λεχθείσῃ μεθορίᾳ.

5. Μεταξὺ δὲ τοῦ Χελωνάτα καὶ τῆς Κυλλήνης ὅ τε Πη-
5 νειὸς ἐκδίδωσι ποταμὸς καὶ ὁ Σελλήεις ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγόμενος, ῥέων ἐκ Φολόης· ἐφ' ᾧ Ἔφυρα πόλις, ἑτέρα τῆς Θεσπρωτικῆς καὶ Θετταλικῆς καὶ τῆς Κορίνθου, τετάρτη τις ἐπὶ A. 521 τῇ ὁδῷ κειμένη τῇ † ἐπιθαλασσίωνα, ἤτοι ἡ αὐτὴ οὖσα τῇ Βοιωνώᾳ (τὴν γὰρ Οἰνόην οὕτω καλεῖν εἰώθασιν) ἢ πλησίον
10 ἐκείνης, διέχουσα τῆς Ἠλείων πόλεως σταδίους ἑκατὸν εἴκοσιν· ἐξ ἧς ἥ τε Τληπολέμου τοῦ Ἡρακλέους δοκεῖ λέγεσθαι μήτηρ· ἐκεῖ γὰρ μᾶλλον αἱ τοῦ Ἡρακλέους στρατεῖαι·

τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος·

---

1. καὶ τῆς corrosa sunt in *A* ita, ut κ ex parte supersit ac lacuna fere sex literis sufficiat, om. *cg* spatio vacuo relicto, τῆς om. *hi*, καὶ τῆς τῶν *bno* edd. — Novem fere literae inter ε et ους cum membrana ipsa corrosae sunt in *A* (cf. ad p. 339 in.): ους autem cum schedula agglutinata obtectum fuerit, neque sec. m. postea restitutum, omissum est in *cgh*, ἐκ κυλλήνης ad explendam lacunam infeliciter add. *bkno* edd., sed asteriscis inclusit Cor., felicius εἰσι add. *i*, quod rec. Cor.: scripsit autem Strabo, ni fallor, εἰσιν οὐ πλείους στάδιοι κτλ. 2. ἐλείσων ἢ ἔλεισα, et utroque loco ι sup. ει sec. m. add., *A*: ἐλίσσων ἢ ἔλισσα *b* edd., sed simplex σ tuetur Theocritus Id. 25, 9. 4. Penei ostia cum meridiem versus sita sint a Chelonata, neque omnino ullus fluvius inveniatur inter Cyllenen atque promontorium illud, Leakius (v. ***Travels in the Morea etc.*** I, 7) censet scribendum esse: Μετὰ δὲ τὸν Χελωνάταν καὶ τὴν Κυλλήνην, quibus obstat vel Cyllenes mentio: cf. et Ptol. III, 14 p. 236 Wilb. Nec probabile est, quod simul proponit, ὁ καὶ Σελλήεις κτλ.: v. p. 339. — μήνειος Pleth. 6. τῆς ante Φολόης add. edd. — ᾧ] ὧν codd. Xyl. corr. — ἐφύρα *A* et sic const. 7. ἐπὶ — εἴκοσι om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l* Pleth. 8. θαλασσίωνα ald. ἐπὶ θάλασσαν Cor. ex Xyl. coni., quod praeter nimiam mutandi audaciam parum satisfacit, cum Strabo, si ita scripsisset, haud dubie indicasset, unde via illa ad mare duxerit: videtur potius scriptum fuisse ἐπιθαλασσίῳ. 9. Βοινώᾳ Cor., quod sane arridet: idem vel Βοινόᾳ scribendum esse suspicatur in nott. 11. τε om. *bk* ald. — λέγεσθαι] γενέσθαι Cor.

πρὸς ἐκείναις δὲ οὐδεὶς ποταμὸς Σελλήεις· καὶ ὁ τοῦ Μέγητος [θώραξ],

τόν ποτε Φυλεὺς
ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος·

ἐξ ἧς καὶ τὰ φάρμακα τὰ ἀνδροφόνα. εἰς Ἔφυραν γὰρ ἀφῖχθαί φησι τὸν Ὀδυσσέα, 5

φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενον, ὄφρα οἱ εἴη
ἰοὺς χρίεσθαι·

καὶ τὸν Τηλέμαχον οἱ μνηστῆρες·

ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει πίειραν ἄρουραν 10
ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ.

καὶ γὰρ τὴν Αὐγέου θυγατέρα τοῦ τῶν Ἐπειῶν βασιλέως ὁ Νέστωρ ἐν τῇ διηγήσει τοῦ πρὸς αὐτοὺς πολέμου φαρμακίδα εἰσάγει,

πρῶτος ἐγὼν ἕλον ἄνδρα, φήσας, *ἄνδρα* 15
Μούλιον αἰχμητήν, γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαο,
πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχεν,
ἣ τόσα φάρμακα ᾔδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.

ἔστι δὲ καὶ περὶ Σικυῶνα Σελλήεις ποταμὸς καὶ Ἔφυρα πλησίον κώμη, καὶ ἐν τῇ Ἀγραίᾳ τῆς Αἰτωλίας Ἔφυρα κώμη, 20 οἱ δ' ἀπ' αὐτῆς Ἔφυροι· καὶ ἄλλοι οἱ Περραιβῶν πρὸς Μακεδονίᾳ, καὶ οἱ Κραννώνιοι, καὶ οἱ Θεσπρωτικοὶ οἱ ἐκ Κιχύρου τῆς πρότερον Ἐφύρας.

6. Ἀπολλόδωρος δὲ διδάσκων, ὃν τρόπον ὁ ποιητὴς εἴωθε διαστέλλεσθαι τὰς ὁμωνυμίας, οἷον ἐπὶ τοῦ Ὀρχομενοῦ τὸν μὲν 25

---

1. ἐκείνας Cas. Tzsch. — δὲ] τε codd., Cor. corr. 2. θώραξ om. codd., Cor. add. ex Il. Θ, 531: idem in interpretatione addiderat Xyl. 5. καὶ ἐξ ἧς τὰ *Bkltu* ald. — ἀνδροφθόρα *i*. 7. Verba ὄφρα οἱ εἴη ἰοὺς χρίεσθαι om. *Bk* (add. in marg.) *lnou* edd. 10. ἐθέλει — ἐλθεῖν om. *Bk* (sec. m. in marg. add.) *ltu* ald. 11. φασὶν ante ὄφρα add. *Bltu* edd. — ἔνθε *Bu*. 15. πρῶτος — εἶχεν om. *Bk* (sed in hoc sec. m. in marg. add.) *ltu*. — ἄνδρα post φήσας male repetitum om. Cor. 16. μοῦνον *Acghino*. — αὐγείδαο *Acghino*. 17. θυγατέρα ald. — ξανθὴν Ἀγαμήδην add. Cor. ex Il. Λ, 740. 18. τοσαῦτα *gk*. — ᾔδη *A*, sed alterum η sec. m. in litura scriptum; ᾔδει *ckl*(?)*m*. 20. ἀγρέᾳ *AB*. 21. μακεδονίαν *kno*. 23. προτέρας *Bklu* ald. 25. ἐπωνυμίας *n* (sed ἐπ rec. m. scriptum in litura) *o* ὁμωνύμους *l* Pleth. — τοῦ om. *Bklu* ald.

Ἀρκαδικὸν πολύμηλον καλῶν, τὸν δὲ Βοιωτιακὸν Μινύειον, καὶ Σάμον Θρηικίην συντιθεὶς
μεσσηγύς τε Σάμοιο καὶ Ἴμβρου, C. 339
ἵνα χωρίσῃ ἀπὸ τῆς Ἰωνικῆς, οὕτω φησὶ καὶ τὴν Θεσπρωτι- A. 522
5 κὴν Ἔφυραν διαστέλλεσθαι τῷ τε τηλόθεν καὶ τῷ
ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
ταῦτα δ' οὐχ ὁμολογεῖ τοῖς ὑπὸ τοῦ Σκηψίου Δημητρίου λεγομένοις, παρ' οὗ μεταφέρει τὰ πλεῖστα. ἐκεῖνος γὰρ οὔ φησιν εἶναι Σελλήεντα ἐν Θεσπρωτοῖς ποταμόν, ἀλλ' ἐν τῇ Ἠλείᾳ
10 παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἔφυραν, ὡς προείπομεν. τοῦτό τε οὖν εἴρηκε σκέψεως δεόμενον καὶ περὶ τῆς Οἰχαλίας, ὅτι φησίν, οὐ μιᾶς οὔσης, μίαν εἶναι πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος· δῆλον οὖν, ὅτι τὴν Θετταλικήν, ἐφ' ἧς φησιν·
οἵ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος.
15 τίς οὖν ἐστιν, ἐξ ἧς ὁρμηθέντα αἱ Μοῦσαι κατὰ Δώριον
ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς;
φησὶ γάρ·
Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος.
εἰ μὲν γὰρ ἦν Θετταλική, οὐκ εὖ πάλιν ὁ Σκήψιος, Ἀρκαδι-
20 κήν τινα λέγων, ἣν νῦν Ἀνδανίαν καλοῦσιν· εἰ δ' οὗτος εὖ, καὶ ἡ Ἀρκαδικὴ πόλις Εὐρύτου εἴρηται, ὥστ' οὐ μία μόνον· ἐκεῖνος δὲ μίαν φησί.

7. Μεταξὺ δὲ τῆς τοῦ Πηνειοῦ καὶ τοῦ Σελλήεντος ἐκβο-

---

1. *βοιωτικὸν Bklu* ald. — *μηνύιον A μινύιον B*, sed in hoc alterum *ι* in *ει* mut. 2. *θραΐκίην Bu θρακίην k* ald. — *συντιθεὶς*] *προστιθεὶς* Pleth.: inde Cor. effinxit *συντιθεὶς* [*ἢ προστιθεὶς*]; Grosk. autem *ἢ* ante *συντιθεὶς* addendum esse censet, coll. X, 457: sed ne hoc quidem probandum est. 3. *μεσσηγύς* — *Ἴμβρου* om. *Bklu* Pleth. — *τε*] *δὲ* Almelov. Cor. ex Il. *Ω*, 78. — *Σάμου* edd. inde ab Almel., addito praeterea *τε* Cor. ex Il. l. l. 4. Syllabae *τικὴν ἔ* et mox *ταμοῦ ἀπὸ* cum membrana corrosae sec. m. add. in *A* (v. p. 338 in.) 10. *τε οὖν* om. *Acgh δ' εἴρηκε no.* 15. *κατὰ Δώριον* om. *Bklu* edd: v. Il. *B*, 594. 16. *θρῆκα Bku.* 17. *μὲν* ante *γὰρ* add. *Acghno.* 19. *ἡ* ante *Θετταλικὴ* add. Cor. 20. *ἣν* — *καλοῦσιν* om. *lB*, sed in hoc sec. m. add. in marg. — *ἀρδανίαν bno ἀρκαδίαν ku* ald. 22. *μόνον* post *μίαν* add. *h*, *μόνην* Cor. 23. *μιννείου B*, sed *πηνείου* in marg. sec. m. add. *μηνίου l.*

λῆς Πύλος ᾤκεῖτο κατὰ τὸ Σκόλλιον, οὐχ ἡ τοῦ Νέστορος πόλις, ἀλλ' ἑτέρα τις, ᾗ πρὸς τὸν Ἀλφειὸν οὐδέν ἐστι κοινώνημα, οὐδὲ πρὸς τὸν Παμισόν, εἴτε Ἄμαθον χρὴ καλεῖν. βιάζονται δ' ἔνιοι μνηστευόμενοι τὴν Νέστορος δόξαν καὶ τὴν εὐγένειαν·
A. 523 *τριῶν γὰρ Πύλων ἱστορουμένων ἐν Πελοποννήσῳ (καθότι καὶ τὸ ἔπος εἴρηται τουτί,*

ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο· Πύλος γέ μέν ἐστι καὶ ἄλλος),

τούτου τε καὶ τοῦ Λεπρεατικοῦ τοῦ ἐν τῇ Τριφυλίᾳ καὶ τῇ Πισάτιδι, τρίτου δὲ τοῦ Μεσσηνιακοῦ τοῦ κατὰ Κορυφάσιον, ἕκαστοι τὸν παρά σφισιν ἠμαθόεντα πειρῶνται δεικνύναι, καὶ 10 *τὴν τοῦ Νέστορος πατρίδα τοῦτον ἀποφαίνουσιν. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ τῶν νεωτέρων καὶ συγγραφέων καὶ ποιητῶν Μεσσήνιόν φασι τὸν Νέστορα, τῷ σωζομένῳ μέχρι εἰς αὐτοὺς προστιθέμενοι· οἱ δ' Ὁμηρικώτεροι, τοῖς ἔπεσιν ἀκολοθοῦντες, τοῦτον εἶναί φασι τὸν τοῦ Νέστορος Πύλον, οὗ τὴν χώραν διέξεισιν* 15 *ὁ Ἀλφειός· διέξεισι δὲ τὴν Πισᾶτιν καὶ τὴν Τριφυλίαν. οἱ δ' οὖν ἐκ τῆς Κοίλης Ἤλιδος καὶ τοιαύτην φιλοτιμίαν προσετί-*
C. 340 *θεσαν τῷ παρ' αὐτοῖς Πύλῳ, καὶ γνωρίσματα δεικνύντες Γέ-*

---

1. *κατὰ*] *καὶ lB*, sed in hoc *κατὰ* supra add. sec. m., utrumque pr. m. scriptum est in *u*. — *τὸν Σκόλλιν* edd. inde a Xyl., qui montem intelligit infra p. 341 descriptum: at ille *ἡ Σκόλλις* appellatur (quapropter Leak. l. l. II p. 183 n. tacite scripsit *κατὰ τὴν Σκόλλιν*), et paulo longius abfuisse ab urbe Pylo videtur. Codicum vero scripturam ne ipse quidem sanam crediderim. 2. *ἡ* codd., correxi ex Penzelii et Tzschuckii sent.; *ᾗς τῇ πρὸς τὸν Ἀλφειὸν οὐδέν ἐστι κοινώνημα, οὐδὲ τῇ πρὸς τὸν Πάμισον κτλ.* Cor. — *ᾗς* ante *οὐδέν* add. *Acghno* et sec. m. marg. *B* edd. 3. *οὐδὲ — καλεῖν* om. *lB*, sed in hoc sec. m. in marg. add. — *τῇ* ante *πρὸς* add. *bno* edd. — *παμεισὸν A*. 6. *τοῦτο Bl* edd. 7. *μὲν*] *μὴν Bu*. — *ἄλλη Bu*, Eust. ad Il *B*, 591 p. 296, 30 R. 8. *λεπρατικοῦ Acghin*. — *τῇ* om. *Blu* edd. — *τριφύλῳ l*. 9. *καὶ τῇ Πισάτιδι* om. *Blu* edd. — *μεσηνιακοῦ Bu* (sic const.) — *τοῦ* ante *κατὰ* om. ald. 10. *παρὰ*] *περὶ l*. 11. *ἀποφαίνουσα l*. 12. *νεωτέρων*] *ἑτέρων* codd., Cor. corr.: Grosk. bene confert XIV, 633. — *καὶ* ante *συγγραφέων* om. *no* edd. — *τε* post *συγγραφέων* add. *n*. 15. *τοῦ* om. *l*. 16. *πισάτιν AE*. — *τὴν* ante *καὶ* om. *BEklu* ald. 18. *γέρανον A* sec. m. in membrana agglutinata *Bcghiklnou* edd., sed *γέρηνον A* pr. m., Eust. ad Il. *B*, 336 p. 175, 24 R. et ad *B*, 591 p. 224, 31 R.

ρηνον τόπον καὶ Γέροντα ποταμὸν καὶ ἄλλον Γεράνιον, εἶτ' ἀπὸ τούτων ἐπιθέτως Γερήνιον εἰρῆσθαι πιστούμενοι τὸν Νέστορα. τοῦτο δὲ ταὐτὸ καὶ οἱ Μεσσήνιοι πεποιήκασι, καὶ πιθανώτεροί γε φαίνονται· μᾶλλον γὰρ γνώριμά φασιν εἶναι τὰ
5 παρ' ἐκείνοις Γέρηνα, συνοικουμένην ποτὲ εὖ. τοιαῦτα μὲν τὰ περὶ τὴν Κοίλην Ἦλιν ὑπάρχοντα νυνί.

8. Ὁ δὲ ποιητὴς εἰς τέτταρα μέρη διελὼν τήνδε τὴν χώραν, τέτταρας δὲ καὶ τοὺς ἡγεμόνας εἰπών, οὐ σαφῶς εἴρηκεν·

οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἤλιδα δῖαν ἔναιον,
10 ὅσσον ἔφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατιόωσα
πέτρη τ' Ὠλενίη καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐέργει.
τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ
νῆες ἕποντο θοαί· πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.

τῷ μὲν γὰρ Ἐπειοὺς ἀμφοτέρους προσαγορεύειν τούς τε Βου-
15 πρασιεῖς καὶ τοὺς Ἠλείους, Ἠλείους δὲ μηκέτι καλεῖν τοὺς Βουπρασιεῖς, οὐ τὴν Ἠλείαν δόξειεν ἂν εἰς τέσσαρα μέρη διαιρεῖν, ἀλλὰ τὴν τῶν Ἐπειῶν, ἣν εἰς δύο μέρη διεῖλε πρότερον· οὐδ' ἂν μέρος εἴη τῆς Ἤλιδος τὸ Βουπράσιον, ἀλλὰ τῶν Ἐπειῶν μᾶλλον. ὅτι γὰρ Ἐπειοὺς καλεῖ τοὺς Βουπρασίους,
20 δῆλον·

ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοί
Βουπρασίῳ.

---

1. γεράνιον, et η sup. α add., *A* sec. m. in membr. agglutinata; γερήνιον *cgnou* Eust. Il. Il. edd.: γεράνιον *A* pr. m., *B* (sed η sup. α sec. m. add.) *hl*. 2. ἐπιθέτως et ν sup. ς sec. m. add. *n*, ἐπιθέτων *o*. — Syllabae μενοι τὸν et mox ποιήκασι καὶ, quae cum membrana corrosae interciderunt in *A*, sec. m. postea restitutae sunt. 3. δ' αὐτὸ *no* Cor. δὲ ταὐτὸν ald. 5. γερηνὰ *Ag*. — συνοικούμενα *Bl* edd.: cf. p. 360. VII, 314. — τοιαῦτα — νυνί om. *B* (sed in hoc sec. m. in marg. add.) *ls*. 6. ὑπάρχουσι *bnou* ald. 10. Pro versibus Homeri inde ab ὅσσον in *Blksu* ald. vocem ἔναιον excipiunt haec: καὶ ἑξῆς ἕως τοῦ πολέες δ' ἔμβαινον ἐπειοὶ, ita tamen ut in *B* ἔμαινον pr. m. scriptum sit et β sec. m. supra add., in *s* legatur ἔμενον. Totum hunc Homeri locum om. Pleth. — ὑρμήνη *Acghno*. 11. ὠλενίη πέτρα ἡ νῦν σκόλλη λεγομένη pr. m. add. in marg. *A*. 15. καὶ — βουπρασιεῖς om. *o*. 17. διεῖλε πρότερον δ' οὐδ' ἂν *Acgh*. 19. βουπρασιεῖς *Bl* edd.

τὸ δὲ Βουπράσιον εἶναί τινα χώραν τῆς Ἠλείας, κατοικίαν οὐκ ἔχουσαν ὁμώνυμον· νυνὶ φαίνεται τῆς Ἤλιδος ὂν μέρος καὶ τοῦτο. πάλιν δὲ τῷ συγκαταριθμεῖσθαι Βουπράσιόν τε
A. 524 καὶ Ἤλιδα δῖαν λέγοντα, εἶτ' εἰς τέσσαρας διαιρεῖν μερίδας, ὡς ἂν κοινῷ δοκεῖ τῷ τε Βουπρασίῳ καὶ τῇ Ἤλιδι αὐτὰς ὑποτάττειν. ἦν δ', ὡς ἔοικε, κατοικία τῆς Ἠλείας τὸ Βουπράσιον ἀξιόλογος, ἣ νῦν οὐκέτ' ἐστίν· ἡ δὲ χώρα καλεῖται μόνον οὕτως ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπὶ Δύμην ἐξ Ἤλιδος τῆς νῦν πόλεως. ὑπολάβοι δ' ἄν τις καὶ ὑπεροχήν τινα ἔχειν τότε τὸ Βουπράσιον παρὰ τὴν Ἦλιν, ὥσπερ καὶ οἱ Ἐπειοὶ παρὰ τούτους· ὕστερον δ' ἀντ' Ἐπειῶν Ἠλεῖοι ἐκλήθησαν. καὶ τὸ Βουπράσιον μὲν δὴ μέρος ἦν τῆς Ἤλιδος, ποιητικῷ δέ τινι σχήματι συγκαταλέγειν τὸ μέρος τῷ ὅλῳ φασὶ τὸν Ὅμηρον, ὡς τὸ

ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,

καὶ

ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,

καὶ

Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί,

καὶ

---

1. Verba τὸ δὲ — τοῦτο quo referenda sint, quomodo et cum proximis et inter se cohaereant, difficillimum est dictu. Infinitivum ut aliqua ratione fulciret καὶ ante νυνί add. Cor., excidisse autem post ὁμώνυμον verba καὶ ἄλλοι φασὶ statuit Grosk., parum apte uterque. Infinitivus enim ille liberius positus cum saepius apud Strabonem inveniatur (v. ad III, 166; adde VI, 255, 258. VIII, 372), per se et hic foret ferendus: sed ineptissime haec verba interrumpunt Strabonis disputationem, eoque minus videntur genuina, quod eadem fere paulo post aptissimo loco atque connexu repetuntur. Annotatio videtur esse margini a nescio quo addita, atque in ordinem deinceps recepta, quam recte omisit Pletho. 2. οὐκ om. *Blu* edd. — δὲ post νυνὶ add. *BEknou* ald. 3. τῷ] τὸ *Agh*. 4. λέγοντες *Acghi*. 5. Post αὐτὰς verba τὰς τέσσαρας μερίδας add. *B*, sed ττ supra σσ et puncta sub τὰς et ίδας sec. m. posita sunt: inde αὐτὰς τέσσαρας (τέτταρας *u*) μερίδας *k* ald. 7. ἡ δὲ — πόλεως om. *B* (sed in marg. sec. m. add.) *l*. Nec Eust., qui hunc locum refert ad Il. *B*, 615 p. 303, 29 R., in suo codice videtur habuisse. 9. τότε om. *no*. — τὸ om. *Acghiu*. 10. περὶ utroque loco *B* (sed sec. m. corr.) *l*. — ὡς *BEl* edd. ὥσπερ praebet praeter *A* etiam Eust. l. l. — οἱ om. *E*. 16. καὶ φθίην *E*. 17. καὶ

οἱ δ' ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ' ἱεράων·
καὶ γὰρ τὸ Δουλίχιον τῶν Ἐχινάδων. χρῶνται δὲ καὶ οἱ νεώτεροι· Ἱππῶναξ μέν·
Κυπρίων βέκος φαγοῦσι καὶ Ἀμαθουσίων πυρόν·
5 Κύπριοι γὰρ καὶ οἱ Ἀμαθούσιοι· καὶ Ἀλκμὰν δέ·
Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιρρύταν·
καὶ Αἰσχύλος·
Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον. C. 341
εἰ δ' οὐκ εἴρηκεν Ἠλείους τοὺς Βουπρασίους, οὐδ' ἄλλα πολλὰ
10 τῶν ὄντων, φήσομεν· ἀλλὰ τοῦτ' οὐκ ἔστιν ἀπόδειξις τοῦ μὴ εἶναι, ἀλλὰ τοῦ μὴ εἰπεῖν μόνον.

9. Ἑκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἑτέρους λέγει τῶν Ἠλείων τοὺς Ἐπειούς· τῷ γοῦν Ἡρακλεῖ συστρατεῦσαι τοὺς Ἐπειοὺς ἐπὶ Αὐγέαν καὶ συνανελεῖν αὐτῷ τόν τε Αὐγέαν καὶ τὴν Ἦλιν·
15 φησὶ δὲ καὶ τὴν Δύμην Ἐπειίδα καὶ Ἀχαιίδα. πολλὰ μὲν οὖν καὶ μὴ ὄντα λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, συντεθραμμένοι τῷ ψεύδει διὰ τὰς μυθογραφίας· διὰ δὲ τοῦτο καὶ οὐχ ὁμολογοῦσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν αὐτῶν. οὐ μέντοι ἄπιστον, οὐδ' εἴ ποτε διάφοροι τοῖς Ἠλείοις ὄντες οἱ Ἐπειοὶ καὶ ἑτερο-
20 εθνεῖς εἰς ταὐτὸ συνήρχοντο κατ' ἐπικράτειαν καὶ κοινὴν ἐνέμοντο πολιτείαν· ἐπεκράτουν δὲ καὶ μέχρι Δύμης. ὁ μὲν γὰρ ποιητὴς οὐκ ὠνόμακε τὴν Δύμην· οὐκ ἀπεικὸς δ' ἐστί, τότε μὲν αὐτὴν ὑπὸ τοῖς Ἐπειοῖς ὑπάρξαι, ὕστερον δὲ τοῖς Ἴωσιν, ἢ μηδ' A. 525 ἐκείνοις, ἀλλὰ τοῖς τὴν ἐκείνων χώραν κατασχοῦσιν Ἀχαιοῖς·
25 τῶν δὲ τεττάρων μερίδων, ὧν ἐντός ἐστι καὶ τὸ Βουπράσιον,

---

ante Κουρῆτες et mox ante οἱ δὲ om. *Acghino*. 2. τὸ] τοῦτο *l*. 3. μὲν om. *Bl* ald. 5. καὶ et δὲ om. *B* (sed sec. m. add.) *l*, καὶ om. Cor. 7. καὶ om. *B* (sed sec. m. add.) *l*. 9. Ἠλείους] Ἐπειοὺς codd. Cor. corr. ex coni. Cas. 12. λέγων *B* (sed ει sup. ων sec. m. add.) *l*. 15. δύμαν *AB* (sed η sup. α sec. m. add) *cgh*. — καὶ] οὐκ *B* (sed καὶ sec. m. supra add.) *l* Pleth. — ἀχαΐδα *l* (?) ald. 17. τὰς τῆς ald. 19. οἱ om. *l*. 20. ἔνεμον τὴν πολιτείαν *Acghno*. 21. ἐπεκράτουν — Ἀχαιοῖς om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l*: in *u* suo quidem loco scripta sunt, sed punctis infra positis notata: simul supra ἐπεκράτουν additum est verbum σχόλια. 25. ἐντὸς] ἐν *i* Cor. — ἐστι om. *Bl* ald.

ἡ μὲν Ὑρμίνη καὶ ἡ Μύρσινος τῆς Ἠλείας ἐστίν, αἱ λοιπαί δὲ ἐπὶ τῶν ὅρων ἤδη τῆς Πισάτιδος, ὡς οἴονταί τινες.

10. Ὑρμίνη μὲν οὖν πολίχνιον ἦν, νῦν δ' οὐκ ἔστιν· ἀλλ' ἀκρωτήριον πλησίον Κυλλήνης ὀρεινόν ἐστι, καλούμενον Ὅρμινα ἢ Ὕρμινα· Μύρσινος δὲ τὸ νῦν Μυρτούντιον, ἐπὶ θάλατταν καθήκουσα κατὰ τὴν ἐκ Δύμης εἰς Ἦλιν ὁδὸν κατοικία, στάδια τῆς Ἠλείων πόλεως διέχουσα ἑβδομήκοντα. πέτρην δ' Ὠλενίην εἰκάζουσι τὴν νῦν Σκόλλιν· ἀνάγκη γὰρ εἰκότα λέγειν, καὶ τῶν τόπων καὶ τῶν ὀνομάτων μεταβεβλημένων, ἐκείνου τε μὴ σφόδρα ἐπὶ πολλῶν σαφηνίζοντος· ἔστι δ' ὄρος πετρῶδες κοινὸν Δυμαίων τε καὶ Τριταιέων καὶ Ἠλείων, ἐχόμενον ἑτέρου τινὸς Ἀρκαδικοῦ ὄρους Λαμπείας, ὃ τῆς Ἤλιδος μὲν διέστηκεν ἑκ[ατὸν καὶ] τριάκοντα σταδίους, Τριταίας δὲ ἑκατόν, [καὶ Δύμης] τοὺς ἴσους, Ἀχαϊκῶν πόλεων. τὸ δ' Ἀλείσιόν ἐστι τὸ νῦν Ἀλεσιαῖον, χώρα περὶ τὴν Ἀμφιδολίδα, ἐν ᾗ καὶ κατὰ μῆνα ἀγορὰν συνάγουσιν οἱ περίοικοι· κεῖται δὲ ἐπὶ τῆς ὀρεινῆς ὁδοῦ, τῆς ἐξ Ἤλιδος εἰς Ὀλυμπίαν· πρότερον δ' ἦν

---

1. *αἱ δὲ λοιπαὶ* ***Bl*** edd. — *ἤδη* om. ***l***. 4. *ἐστι* om. ***Bl*** edd. — Eust. (ad Il. *B*, 616 p. 304, 5 R.). — *ὁρμίνα* et *ὑρμίνα* ***A***. 5. *μούρσινος* et mox *μουρτούντιον* ***Acghi***. — *ἐπὶ* — *ἑβδομήκοντα* om. ***B*** (sed in marg. sec. m. add.) ***l***. 6. *κατοικίαν* ***bu***. 7. *πέτρην* — *Σκόλλιν* om. ***hi***. 9. *τε* om. ***l***. 11. *τε καὶ* om. ***Bl***. — *τριταιέων* sup. *τιέων* ***A*** *τριτιέων* ***Bglo***. 12. *ὃ* — *πόλεων* om. ***B*** (sed in marg. sec. m. add.) ***l***. 13. Post *ἐκ* octo fere literae cum membrana corrosae sunt in ***A***, neque restitutae (v. p. 342): eadem lacuna in ***cgh***, *ἑκατὸν πρὸς τοῖς* ***bno*** edd. coniectura infelici. — *τριτίας* codd. Xyl. corr. — Post *ἑκατὸν* novem fere literae exciderunt una cum membrana in ***A*** (v. p. 342): inde lacuna in ***b*** (add. *λείπει*) ***cgno*** *καὶ ἐκ Δύμης δὲ* ***hi***, quae rec. Cor.: multo melius quadrant quae scripsi ex Xyl. coni. 14. *ἀλίσιον* ***A*** *ἀλήσιον* ***B*** (et *ει* sup. *η* sec. m. add.) ***l*** et *η* habent Steph. s. v. et Eust. ad Il. *Λ*, 757 p. 883, 3 R.: sed cf. ad Il. *Θ*, 617, 304, 30. 15. *Ἀλεσιαῖον* — *Ἀμφιδολίδα* om. ***B*** (sed sec. m. inter versus add.) ***l***. — *ἀλαισυαίων* ***Ah*** *ἀλαισυέων* ***gi*** *ἀλαισιαῖον* ***c*** *ἀλαισυαῖον* ***o*** *ἀλεσυαῖον* ***lk***. Nusquam praeter hunc locum nomen hoc commemoratur. — *περὶ*] *παρὰ* edd. — *ἐν ᾗ καὶ*] *ἐνὶ καὶ* ***no*** *ἔνθα* ***Bl*** edd. 16. *κεῖται* — *μεταβολὰς* om. ***B*** (sed in marg. sec. m. add.) ***l***: in ***u*** primum suo loco scripta, deinde atramento inducta atque in margine denuo addita sunt.

πόλις τῆς Πισάτιδος, ἄλλοτ' ἄλλως τῶν ὅρων ἐπαλλαττόντων διὰ τὰς τῶν ἡγεμόνων μεταβολάς· τὸ δ' Ἀλείσιον καὶ Ἀλεισίου κολώνην ὁ ποιητὴς καλεῖ, ὅταν φῇ·

μέσφ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους C. 342
5 *πέτρης τ' Ὠλενίης καὶ Ἀλεισίου ἔνθα κολώνη*
κέκληται·

ὑπερβατῶς γὰρ δεῖ δέξασθαι, ἴσον τῷ καὶ ἔνθ' Ἀλεισίου κολώνη κέκληται· ἔνιοι δὲ καὶ ποταμὸν δεικνύουσιν Ἀλείσιον.

11. *Λεγομένων δέ τινων ἐν τῇ Τριφυλίᾳ Καυκώνων πρὸς* 10 *τῇ Μεσσηνίᾳ, λεγομένης δὲ καὶ τῆς Δύμης Καυκωνίδος ὑπό τινων, ὄντος δὲ καὶ ποταμοῦ ἐν τῇ Δυμαίᾳ μεταξὺ Δύμης καὶ Τριταίας, ὃς καλεῖται Καύκων *θηλυκῶς*, ζητοῦσι περὶ τῶν* A. 526 *Καυκώνων, *ὡς* μὴ διττοὶ λέγονται, οἱ μὲν περὶ τὴν Τριφυλίαν, οἱ δὲ περὶ Δύμην καὶ Ἦλιν καὶ τὸν Καύκωνα· ἐμβάλλει* 15 *δ' οὗτος εἰς ἕτερον, ὃς Τευθέας ἀρσενικῶς καλεῖται, ὁμώνυμος πολίχνῃ τινὶ τῶν εἰς τὴν Δύμην συνῳκισμένων, πλὴν ὅτι χωρὶς τοῦ σίγμα Τευθέα λέγεται θηλυκῶς αὕτη, ἐκτεινόντων τὴν ἐσχάτην συλλαβήν, ὅπου τὸ τῆς †Νεμυδίας Ἀρτέμιδος ἱερόν.*

---

1. *πεισάτιδος A.* 2. *ἀλίσιον* et mox *ἀλισίου A.* 4. Primum versum om. *Bl* Eust. ad Il. *B*, 617: sed in *B* sec. m. in marg. additus est, omissa tamen voce *μεσφ'*, quae deest etiam in *no* ald.; *ὄφρ'*, quod ex Iliade *Λ*, 756 assumpsit Xyl., inde ab eo obtinuit in edd. 5. *ἀλισίου A.* 7. *ἀλισίου A.* 8. *ἀλίσιον A.* 9. *τριφυλλίᾳ Ach.* 11. *δυμέᾳ Ach.* — *μεταξὺ* — *Τριταίας* om. *B* (sed inter versus sec. m. add.) *l* Pleth. 12. *τριτίας* codd. Xyl. corr. — *καὶ* ante *Καύκων* add. ald. — *θηλυκῶς*, quod h. l. iam legit Eust. in codice suo (v. ad Il. *B*, 607, ad Od. *Γ*, 363) Cor. asteriscis recte inclusit: Cas. contra, cumque eo Grosk., aldinae scriptura deceptus *καὶ Καύκων καὶ Καυκώνη θηλυκῶς* infeliciter suspicatus erat. Ex sequentibus ea vox casu aliquo huc illata est. — *καὶ* ante *περὶ* add. Cas.: *δὲ* eodem loco praebet ald. 13. *ὡς* om. Pleth. Cor. — *λέγωνται* edd. inde a Cas. 15. *τευθόας Acghno τευθέας*, et *o* sup. *ε* sec. m. add., *B.* — *ἀρσενικῶς*] *ἀρὰν l.* 17. *σίγμα*] *σ Bl* edd. 18. *ὅπου* — *ἱερὸν* om. *B* (sed in marg. sec. m. add.) *l.* In *u* primum suo loco scripta, deinde atramento inducta atque in marg. scripta sunt. — *νεμιδίας bknou* edd. *Νεμεαίας* scribendum esse probabiliter coniecit Lobeck. ad Phryn. p. 557, coll. Steph. s. v. *Νεμέα* et Suida s. v. *Νέμειος*. Cor., idem primum suspicatus, mavult tamen *Νεμαίας*, a *νέμος* deducendum, quo vel *Νεμιδίας* referri posse censet Grosk.

ὁ δὲ Τευθέας εἰς τὸν Ἀχελῷον ἐμβάλλει τὸν κατὰ Δύμην ῥέοντα, ὁμώνυμον τῷ κατὰ Ἀκαρνανίαν, καλούμενον καὶ Πεῖρον. τοῦ δ' Ἡσιόδου εἰπόντος,

ᾤκεε δ' Ὠλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
Εὐρείος Πείροιο,

μεταγράφουσί τινες Πώροιο, οὐκ εὖ. *περὶ δὲ τῶν Καυκώνων ζητοῦσι, φησίν, ὅτι τῆς Ἀθηνᾶς τῆς τῷ Μέντορι ὡμοιωμένης ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ εἰπούσης πρὸς τὸν Νέστορα,

ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
εἶμ', ἔνθα χρεῖός μοι ὀφείλεται· οὔ τι νέον γε
οὐδ' ὀλίγον. σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱέι· δὸς δὲ οἱ ἵππους,

δοκεῖ σημαίνεσθαι χώρα τις ἐν τῇ τῶν Ἐπειῶν, ἣν οἱ Καύκωνες εἶχον, ἕτεροι ὄντες τῶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ, ἐπεκτείνοντες καὶ μέχρι τῆς Δυμαίας τυχόν.* οὔτε γὰρ τὴν Δύμην, ὁπόθεν Καυκωνίδα εἰρῆσθαι συμβέβηκε, παραλιπεῖν ἄξιον, οὔτε τὸν ποταμόν, ὁπόθεν Καύκων εἴρηται, διὰ τὸ τοὺς Καύκωνας πα-

---

1. τευθόας *A*. 2. τὴν ante Ἀκαρνανίαν add. edd. — καλούμενον om. *Blu* ald. — καίπειρον *A* καὶ ἤπειρον *Bklu*. 3. τοῦ — εὖ om. *B* (sed in marg. sec. m. add.) *lu* (sed in marg. pr. m. addita sunt). 5. εὐρῆος *bno* edd. 6. πόροιο *no* edd. 7. φησίν] τισίν *Bklu* ald., quod cum ferri nequeat, Cor. φησὶν restituit, Apollodorum aut Demetrium Scepsium (v. § 6) intelligi ratus, simul tamen fortasse φασὶν scribendum esse suspicans: Grosk. denique utraque ratione recte improbata τινὲς proponit non magis feliciter. Haud dubie φησὶν unice verum est et Strabo ipse intelligendus: omnia enim haec inde a περὶ — τυχὸν Strabonis non sunt, sed in eius verba ex margine irrepserunt, ubi ad explicanda ea, quae mox sequuntur, διὰ τὸ τοὺς Καύκωνας παρέχειν ζήτησιν κτλ., antiquitus addita fuerant. Probatur hoc et verbo illo adiecto nullaque alia ratione expediendo, et sententiarum connexu verbis istis turbato atque interrupto: cf. ad p. 345 extr. — μέντῃ *Bklu* ald. 8. ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ om. *Bk* (sed sec. m. add.) *lu* edd. — τὸν om. *Bk* (sed sec. m. add.) *u* edd. 9. νῦν ante ἀτὰρ add. edd. inde a Xyl. — αὐταρ *Biklu* ald. 10. εἶμι *Bu* ald. — ὀφέλλεται Cor., uti nunc legitur in edd. Od. *Γ*, 366. — οὔ τι — ἵππους om. *Bklu* edd. 12. υἷι *A* ὗι *c*. 14. τριφύλῳ *l*. 15. τῆς om. *Bklu* edd. — γὰρ] δὲ *Bklu* edd. Respiciunt autem haec ea, quae initio paragraphi traduntur, fluviorum descriptione tanquam in parenthesi proposita.

ῥέχειν ζήτησιν, οἵ τινές ποτέ εἰσιν, ὅπου φησὶν ἡ Ἀθηνᾶ βαδίζειν κατὰ τὴν τοῦ χρέους κομιδήν. εἰ γὰρ δὴ δεχοίμεθα τοὺς ἐν τῇ Τριφυλίᾳ λέγεσθαι τοὺς περὶ Λέπρεον, οὐκ οἶδ' ὅπως πιθανὸς ἔσται ὁ λόγος· διὸ καὶ γράφουσί τινες·

5 ἔνθα χρεῖός μοι ὀφείλεται Ἤλιδι δίῃ,
οὐκ ὀλίγον.

σαφεστέραν δ' ἕξει τὴν ἐπίσκεψιν τοῦτο, ἐπειδὰν τὴν ἑξῆς χώραν περιοδεύσωμεν τήν τε Πισᾶτιν καὶ τὴν Τριφυλίαν μέχρι τῆς τῶν Μεσσηνίων μεθορίας.

10 12. Μετὰ δὲ τὸν Χελωνάταν ὁ τῶν Πισατῶν ἐστιν αἰγιαλὸς πολύς· εἶτ' ἄκρα Φειά· ἦν δὲ καὶ πολίχνη· A. 527

Φειᾶς πὰρ τείχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα·

ἔστι γὰρ καὶ ποτάμιον πλησίον. ἔνιοι δ' ἀρχὴν τῆς Πισάτιδος τὴν Φειάν φασι· πρόκειται δὲ καὶ ταύτης νησίον καὶ λιμήν, 15 ἔνθεν εἰς Ὀλυμπίαν τῷ ἐγγυτάτῳ ἐκ θαλάττης ἐστὶ στάδιοι ἑκατὸν εἴκοσιν. εἶτ' ἄλλη ἄκρα εὐθὺς ἐπὶ πολὺ προὔχουσα ἐπὶ C. 343

---

2. δὴ] μὴ *Bklu* ald. 3. λέπριον codd. 5. ὀφέλλεται Cor., sicut paulo ante. 7. Post ὀλίγον in *B* leguntur haec: δῆλον δὲ μᾶλλον τοῦτ' ἔσται, ἐπειδὰν τὴν πισᾶτιν καὶ τὴν ἑξῆς κειμένην τριφυλίαν διεξίωμεν. In margine autem sec. m. scripta sunt, quae supra posuimus, ex *Acghinou* petita. In brevius etiam contracta sunt Strabonis verba in *lm*, qui praebent haec: ἀναβάλλεται δὲ τὴν περὶ τούτου σκέψιν εἰς τὰ ἑξῆς. Ex utraque denique codicis *B* scriptura commixta exhibent *tq* edd.: δῆλον δὲ μᾶλλον τοῦτ' ἔσται, ἐπειδὰν τὴν πισᾶτιν καὶ τὴν ἑξῆς τριφυλίαν διεξίωμεν μέχρι τῆς τῶν μεσσηνίων μεθορίας, sed in *q* ultima inde a μέχρι in marg. sec. m. addita sunt. 10. πεισατῶν *A*. — ἐστιν om. *Bl* edd. 11. πολὺς om. *BEklu*. — φαία *Aghi*, unde suspiceris Strabonem scripsisse φεά: cf. Steph. Byz. s. v. et infra p. 351. Alteram scripturam praebet praeter *BEklnou* etiam Eust. ad Il. *H*, 135 p. 671, 21 R. — καὶ om. *k* ald. 12. τείχεσιν *BEclk*, Eust. l. l. ald. — ἰαρδάνῃ *l*. — ῥέεθρον *Aghno*. Idem Holsten. (ad Steph. p. 343) refert ex schol. mscr. ad Il. *H*, 135 tanquam Didymi scripturam, sed idem scholion in Venetis ap. Bekk. legitur, ibique scriptum est ῥέεθρα. 13. πεισάτιδος *A*. 14. φαιάν *A*. — καὶ post δὲ om. *Bklu* Cor. 15. τὸ ἐγγυτάτω *B* (ον sup. ω sec. m. add.) Epit. τὸ ἐγγύτατον *notu* ald. — ἐστὶ om. Cor. 16. εὐθὺς om. *BEk* (sec. m. add.) *lu* ald., αὖθις Cor.: Ἰχθὺς potius scribendum esse censuit Palmer. ad auctt. Graec. p. 304, contra quem cum bene defenderit Grosk. vocem εὐθὺς coll. Thuc. II,

τὴν δύσιν, καθάπερ ὁ Χελωνάτας, ἀφ' ἧς πάλιν ἐπὶ τὴν Κεφαλληνίαν στάδιοι ἑκατὸν εἴκοσιν. εἶθ' ὁ Ἀλφειὸς ἐκδίδωσι, διέχων τοῦ Χελωνάτα σταδίους διακοσίους ὀγδοήκοντα, Ἀράξου δὲ πεντακοσίους τετταράκοντα πέντε. ῥεῖ δ' ἐκ τῶν αὐτῶν τόπων, ἐξ ὧν καὶ ὁ Εὐρώτας· καλεῖται δὲ Ἀσέα, κώμη τῆς Μεγαλοπολίτιδος, πλησίον ἀλλήλων ἔχουσα δύο πηγάς, ἐξ ὧν ῥέουσιν οἱ λεχθέντες ποταμοί· δύντες δ' ὑπὸ γῆς ἐπὶ συχνοὺς σταδίους ἀνατέλλουσι πάλιν, εἶθ' ὁ μὲν εἰς τὴν Λακωνικήν, ὁ δ' εἰς τὴν Πισᾶτιν κατάγεται. ὁ μὲν οὖν Εὐρώτας, κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Βλεμινάτιδος ἀναδείξας τὸ ῥεῖθρον, παρ' αὐτὴν τὴν Σπάρτην ῥυεὶς καὶ διεξιὼν αὐλῶνά τινα μακρὸν κατα τὸ Ἕλος, οὗ μέμνηται καὶ ὁ ποιητής, ἐκδίδωσι μεταξὺ A. 528 Γυθίου, τοῦ τῆς Σπάρτης ἐπινείου, καὶ Ἀκραίων. ὁ δ' Ἀλφειός, παραλαβὼν τόν τε Κελάδοντα καὶ τὸν Ἐρύμανθον καὶ

25. Xenoph. Hist. Gr. VI, 2, 19, nomen tamen ὁ Ἰχθὺς additum fuisse censet parum probabiliter. — προέχουσα *l*(?) ald. 1. τὴν om. *Bklu*. — καθάπερ ὁ Χελωνάτας om. *Bklu* Pleth. — πάλιν om. *BEklu* Cor., uncis incluserat Cas.; πάλιν — εἶθ' om. *c*. — τὴν post ἐπὶ om. *BEklu*. — τὴν Ὀλυμπίαν, quod dubitanter proposuerat Cor. ad Intp. Gall., Grosk. scribendum esse censet pro τὴν Κεφαλληνίαν, argumentis usus parum firmis. Videtur Strabo respicere p. 338 in., et quae ibi traditur distantia inter Chelonatam et Cephalleniam egregie tuetur hunc locum. 2. στάδια *Bu*. 3. τοῦ ἀχελώου Pleth., idem et χελωνάτα sec. m. supra add. *B*, utrumque pr. m. scriptum *u*, inde ἀχελωνάτα ald.; χελωτάτου *l*. — στάδια διακόσια ald. — Ἀράξου — πέντε om. *B* (sed in marg. sec. m. add.) *l*; πεντακόσια ald. 6. πλησίον ἀλλήλων om. *B* (sed inter versus sec. m. add.) *El*. 7. ὑπὸ γῆν *BEl* edd. Eust. ad Dion. Perieg. v. 409: cf. infra p. 371. 9. πεισάτιν *A*. 10. Mira est in scribendo nomine regionis, quae Βλεμινᾶτις a Strabone vocatur, apud scriptores varietas: v. Paus. III, 21, 3. VIII, 27, 3 (ubi tamen Βλέμιναν scripserim) 35, 3; Polyb. II, 54, 3; Plutarch. Cleom. 4; Steph. s. v. Βέλβινα; Liv. XXXVIII, 34, 8. Straboni prorsus concinit Ptolem. III, 14 p. 241 ed. Wilb. 11. τὴν om. *Bkl* ald. — μικρὸν *Bk* Pleth. ald. μαντικὸν *l*. 13. καὶ om. ald. 13. Ἀκριῶν Cor., quod Xyl. iam proposuerat: atque ita quidem hoc nomen efferunt Polyb. V, 19, 8. Paus. III, 21, 6 et 22, 5; nec multum ab hac forma recedit, quod habet Ptolemaeus III, 14 (16) Ἄκρεια: nihilominus cum infra p. 363 codd. αι eodem consensu praebeant, nihil mutandum est. 14. Pro Κελάδοντα Palmer. (v. Animadv. ad Gr. auctt. p. 304) scribendum censet Λάδωνα, quod

ἄλλους ἀσημοτέρους, διὰ τῆς Φρίξης καὶ τῆς Πισάτιδος καὶ
Τριφυλίας ἐνεχθείς, παρ' αὐτὴν τὴν Ὀλυμπίαν ἐπὶ θάλατταν
τὴν Σικελικὴν ἐκπίπτει μεταξὺ Φειᾶς τε καὶ Ἐπιταλίου. πρὸς
δὲ τῇ ἐκβολῇ τὸ τῆς Ἀλφειονίας Ἀρτέμιδος ἢ Ἀλφειούσης ἄλ-
5 σος ἐστὶ (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως), ἀπέχον τῆς Ὀλυμπίας εἰς
ὀγδοήκοντα σταδίους. ταύτῃ δὲ τῇ θεῷ καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ κατ'
ἔτος συντελεῖται πανήγυρις, καθάπερ καὶ τῇ Ἐλαφίᾳ καὶ τῇ
Δαφνίᾳ. μεστὴ δ' ἐστὶν ἡ γῆ πᾶσα Ἀρτεμισίων τε καὶ Ἀφρο-
δισίων καὶ Νυμφαίων ἐν ἄλσεσιν †ἀνθέων ὡς τὸ πολὺ διὰ
10 τὴν εὐυδρίαν, συχνὰ δὲ καὶ Ἑρμεῖα ἐν ταῖς ὁδοῖς, Ποσείδια
δ' ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς. ἐν δὲ τῷ τῆς Ἀλφειονίας ἱερῷ γραφαὶ
Κλεάνθους τε καὶ Ἀρήγοντος, ἀνδρῶν Κορινθίων, τοῦ μὲν
Τροίας ἅλωσις καὶ Ἀθηνᾶς γοναί, τοῦ δ' Ἄρτεμις ἀναφερο-
μένη ἐπὶ γρυπός, σφόδρα εὐδόκιμοι.

15 **13.** Εἶτα τὸ διεῖργον ὄρος τῆς Τριφυλίας τὴν Μακιστίαν
ἀπὸ τῆς Πισάτιδος· εἶτ' ἄλλος ποταμὸς Χαλκὶς καὶ κρήνη
Κρουνοὶ καὶ κατοικία Χαλκίς, καὶ τὸ Σαμικὸν μετὰ ταῦτα,
ὅπου τὸ μάλιστα τιμώμενον τοῦ Σαμίου Ποσειδῶνος ἱερόν· A. 529
ἔστι δ' ἄλσος ἀγριελαιῶν πλέων· ἐπεμελοῦντο δ' αὐτοῦ Μακί-
20 στιοι· οὗτοι δὲ καὶ τὴν ἐκεχειρίαν ἐπήγγελλον, ἣν καλοῦσι Σά-
μιον· συντελοῦσι δ' εἰς τὸ ἱερὸν πάντες Τριφύλιοι.

14. Κατὰ ταῦτα δέ πως τὰ ἱερὰ ὑπέρκειται τῆς θαλάτ-
της ἐν τριάκοντα ἢ μικρῷ πλείοσι σταδίοις ὁ Τριφυλιακὸς Πύ-

---

sane arridet: sed cum Pausan. VIII, 38, 7 fluvium commemoret *Κέλαδον* in Alpheum influentem, parum nobilem quidem illum, tamen a codicum scriptura recedere non licet. 1. *Φρίξης καὶ τῆς* om. *B* (sed sec. m. inter vers. add.) *El* Pleth.: inde Cas. uncis, Cor. asteriscis incluserunt. 3. *ἐκπίπτων B* (sed *ει* sup. *ων* sec. m. add.) *l.* — *ἐπιτάνου A* (sed *πιτάνης* sec. m. in marg. add.) *cgh ἐπιτάνης B*, sed *ε* puncto infra posito notatum, *πιτάνης klno* edd.: correxi ex coni. Tzsch. 5. *ἀπέχον* — *σταδίους* om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l.* 7. *καθὰ Bl.* 8. *ἀρτεμησίων A ἀρτεμεσείων B.* — *ἀφροδισείων B.* 9. *ἀνθέων* suspectum: *ἀναθημάτων* coni. Xyl., *ἀνατεθέντων* Cas.; an *ἱδρυνθέντων*? 12. *τε* om. *Bl* ald. 14. *εὐδοκίμου Bl* ald. 18. *ποσειδινοῦ l.* 19. *πλέον l* Pleth. 20. *σάμιοι* codd. Cor. corr. 21. Post *Τριφύλιοι* Grosk. haud improbabiliter collocanda censet verba *καὶ τὸ τῆς Σκιλλουντίας* — *Φέλλωνα*, quae mox leguntur pag. 344 incommodissime. 22. *τῆς θαλάττης* — *σταδίοις* om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l.*

C. 344 λος καὶ Λεπρεατικός, ὃν καλεῖ ὁ ποιητὴς ἠμαθόεντα καὶ παραδίδωσι τοῦ Νέστορος πατρίδα, ὡς ἂν τις ἐκ τῶν ἐπῶν τῶν Ὁμήρου τεκμαίροιτο· εἴτε τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ πρὸς ἄρκτον Ἀμάθου καλουμένου πρότερον, ὃς νῦν Μάμαος καὶ Ἀρκαδικὸς καλεῖται, ὥστ' ἐντεῦθεν ἠμαθόεντα κεκλῆσθαι· εἴτε τούτου μὲν 5 Παμισοῦ καλουμένου ὁμωνύμως τοῖς ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ δυσί, τῆς δὲ πόλεως ἄδηλον ἐχούσης τὴν ἐτυμολογίαν τοῦ ἐπιθέτου· καὶ γὰρ τὸ ἀμαθώδη τὸν ποταμὸν ἢ τὴν χώραν εἶναι ψεῦδός φασι. †καὶ τὸ τῆς Σκιλλουντίας δὲ Ἀθηνᾶς ἱερὸν τὸ περὶ Σκιλλοῦντα τῶν ἐπιφανῶν ἐστιν, Ὀλυμπίας πλησίον κατὰ τὸν Φελλῶνα. 10 πρὸς ἕω δ' ἐστὶν ὄρος τοῦ Πύλου πλησίον ἐπώνυμον Μίνθης, ἣν μυθεύουσι παλλακὴν τοῦ Ἅιδου γενομένην ἀπατηθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κόρης εἰς τὴν κηπαίαν μίνθην μεταβαλεῖν, ἣν τινες ἡδύοσμον καλοῦσι. καὶ δὴ καὶ τέμενός ἐστιν Ἅιδου πρὸς τῷ ὄρει, τιμώμενον καὶ ὑπὸ Μακιστίων, καὶ Δήμητρος ἄλσος ὑπερκείμενον τοῦ Πυλιακοῦ πεδίου. 15 τὸ δὲ πεδίον εὔγεών ἐστι τοῦτο, τῇ θαλάττῃ δὲ συνάψαν, παρατείνει παρ' ἅπαν τὸ μεταξὺ τοῦ τε Σαμικοῦ καὶ ποταμοῦ Νέδας διάστημα. θινώδης δὲ καὶ

---

1. καὶ] ἢ s. ὁ καὶ coni. Cor. — λεπριατικὸς *Acgh* λεπραιατικὸς *k* ald. 2. τῶν] τοῦ *l*(?) ald. Ceterum iure offenditur Grosk. addito nomine Homeri post mentionem poëtae modo factam, ac putat Strabonem scripsisse αὐτοῦ, ab interpolatore postea mutatum: mihi verba ὡς — τεκμαίροιτο valde suspecta sunt. 4. ὃς — καλεῖται om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l*. — Ἀρκαδιακὸς edd. 9. καὶ — Φέλλωνα om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l*. Ceterum vid. quae notavimus de his verbis ad p. 343 extr. — σκιλλουτίας *Abcgikno*, sed in hoc σκιλλουντίας sec. m. supra add., σκυλλυντίας *h*(?). 12. πατηθεῖσαν Cor. ex coni. Sevinii (v. Apollodor. ed. Clavier. II p. 65 coll. Oppiani Halieut. III, 492 Δημήτηρ ἀμάθυνεν ἐπεμβαίνουσα πεδίλοις). 13. κήρης *l*. — ἣν τινες ἡδύοσμον καλοῦσι Cor. ast. inclusit. 14. Syllabae ὄρει τιμ et mox ὑπερκει una cum membrana deletae, sed sec. m. restitutae sunt in *A*. 15. καὶ om. *Bl* edd. 16. εὔγεον *Bl* ald. 17. τῇ — διάστημα om. (sed sec. m. in marg. add.) *l* Pleth. — παραπαν, accentibus una cum margine superiore recisis, *A*: praeterea schedula post agglutinata syllabae ρα et in proximis στημα obtectae et sec. m. non restitutae sunt (quapropter om. *c*, spatio tamen utroque loco vacuo relicto); sed in marg. tertia m. (v. Praef. Vol. I p. LXI) add. παρά τε et διάστημα: inde παρά τε exhibent *bno* ald. παρὰ πᾶν *g* et ex corr. *k*. 18. ποταμοῦ] ποταμικοῦ *hi*.

στενός ἐστιν ὁ τῆς θαλάττης αἰγιαλός, ὥστ' οὐκ ἂν ἀπογνοίη τις ἐντεῦθεν ἠμαθόεντα ὠνομάσθαι τὸν Πύλον.

15. Πρὸς ἄρκτον δ' ὅμορα ἦν τῷ Πύλῳ δύο πολείδια Τριφυλιακά, Ὕπανα καὶ Τυμπανέαι, ὧν τὸ μὲν εἰς Ἦλιν συνῳκίσθη, A. 530
5 τὸ δ' ἔμεινε. καὶ ποταμοὶ δὲ δύο ἐγγὺς ῥέουσιν, ὅ τε Δαλίων καὶ ὁ Ἀχέρων, ἐμβάλλοντες εἰς τὸν Ἀλφειόν. ὁ δὲ Ἀχέρων κατὰ τὴν πρὸς τὸν Ἅιδην οἰκειότητα ὠνόμασται· ἐκτετίμηται γὰρ δὴ σφόδρα τά τε τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Κόρης ἱερὰ ἐνταῦθα καὶ τὰ τοῦ Ἅιδου, τάχα διὰ τὰς ὑπεναντιότητας, ὥς φησιν ὁ
10 Σκήψιος Δημήτριος. καὶ γὰρ εὔκαρπός ἐστι καὶ ἐρυσίβην γεννᾷ καὶ θρύον ἡ Τριφυλία· διόπερ ἀντὶ μεγάλης φορᾶς πυκνὰς ἀφορίας γίνεσθαι συμβαίνει κατὰ τοὺς τόπους.

16. Τοῦ δὲ Πύλου πρὸς νότον ἐστὶ τὸ Λέπρεον. ἦν δὲ καὶ αὕτη [ἡ] πόλις ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐν τεσσαράκοντα στα-
15 δίοις· μεταξὺ δὲ τοῦ Λεπρέου καὶ τοῦ †Ἀννίου τὸ ἱερὸν τοῦ Σαμίου Ποσειδῶνός ἐστιν, ἑκατὸν σταδίους ἑκατέρου διέχον. τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ἱερόν, ἐν ᾧ καταληφθῆναί φησιν ὁ ποιητὴς ὑπὸ Τηλεμάχου τὴν θυσίαν συντελοῦντας τοὺς Πυλίους·

---

3. πολίδια edd.: cf. Etymol. M. p. 147, 22. — τριφυλιακὰ — διέμεινε om. *l*. In *B* urbium nomina leguntur, sed corrupta ἐπάνη καὶ τιφάνη: sequentia ὧν — διέμεινε om., sed in marg. sec. m. add., praemissis urbium nominibus ὕπανα καὶ τυπάνσαι. 4. τυπάνσαι *Abgh* τυπάνσα *c*(?) τιπάνσαι *i* κτύπανσα ald. Epana et Tiphane Guar.; Tzsch. corr. coll. Polyb. IV, 77. 79, Steph. Byz. s. v. 5. τόδε δ' ἔμεινε *no*(?) ald. τὸ δὲ διέμεινε Cor. — δὲ om. Cor. 8. δὴ ast. inclusit Cor. — τε] γε *Bl* ald. 9. ὡς] ἃς *Bl* ald. 10. ἐρυσίαν *l*. 12. γενέσθαι edd. 13. λέπριον *Acghno* λέπρεον, et ι sup. alterum ε sec. m. add., *B*. 14. ἡ om. codd. edd.: addidi ex Grosk. sent. — Post σταδίοις excidisse quaedam censet Grosk. propter ἦν, quod aliter ferri nequeat; et haec fere fuisse suspicatur τὸ παλαιὸν ἀξιόλογος, coll. p. 355 extr.: omnia frustra, quamquam mirum est illud imperfectum. 15. λεπρίου et πρε sup. πρι sec. m. add., *A*. — Ἀνίγρου Cor. ex Xyl. coniectura Palmerio, Penzelio, Groskurdio probata, nullo modo tamen probanda potissimum ob distantiam mox additam, quam quidem Xyl. in suo exemplo nondum habet: nec Σαμικοῦ ferri potest, quod idem Xyl. suspicatur, probante Cas. Strabo scripsit, ni fallor, Ἀλφειοῦ. 16. ἐστιν — διέχον om. *Bl* ald., Cas. primus addidit. — ἑκάτερον codd., Cor. corr. 17. καταλειφθῆναι *A*.

οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον
ταύρους παμμέλανας Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.

C. 345 πάρεστι μὲν γὰρ τῷ ποιητῇ καὶ πλάττειν τὰ μὴ ὄντα, ὅταν δ' ᾖ δυνατὸν ἐφαρμόττειν τοῖς οὖσι τὰ ἔπη καὶ σώζειν τὴν 5 διήγησιν, τὸ *δ'* ἀπέχεσθαι προσῆκε μᾶλλον. χώραν δ' εἶχον A. 531 εὐδαίμονα οἱ Λεπρεᾶται· τούτοις δ' ὅμοροι Κυπαρισσιεῖς. ἄμφω δὲ τὰ χωρία ταῦτα Καύκωνες κατεῖχον, καὶ τὸν Μάκιστον δέ, ὅν τινες Πλατανιστοῦντα καλοῦσιν. ὁμώνυμον τῇ χώρᾳ [δ'] ἐστὶ τὸ πόλισμα. φασὶ δ' ἐν τῇ Λεπρεάτιδι καὶ Καύκωνος εἶναι 10 μνῆμα, εἴτ' ἀρχηγέτου τινός, εἴτ' ἄλλως ὁμωνύμου τῷ ἔθνει.

17. Πλείους δ' εἰσὶ λόγοι περὶ τῶν Καυκώνων· καὶ γὰρ Ἀρκαδικὸν ἔθνος φασί, καθάπερ τὸ Πελασγικόν, καὶ πλανητικὸν ἄλλως, ὥσπερ ἐκεῖνο. ἱστορεῖ γοῦν ὁ ποιητὴς καὶ τοῖς Τρωσὶν ἀφιγμένους συμμάχους, πόθεν δ', οὐ λέγει· δοκοῦσι 15 δ' ἐκ Παφλαγονίας· ἐκεῖ γὰρ ὀνομάζουσι Καυκωνιάτας τινὰς Μαριανδυνοῖς ὁμόρους, οἳ καὶ αὐτοὶ Παφλαγόνες εἰσί. μνησθησόμεθα δ' αὐτῶν ἐπὶ πλέον, ὅταν εἰς ἐκεῖνον περιστῇ τὸν τόπον ἡ γραφή. νυνὶ δὲ περὶ τῶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ Καυκώνων ἔτι καὶ ταῦτα προσιστορητέον. οἱ μὲν γὰρ καὶ ὅλην τὴν 20

---

1. οἱ — κυανοχαίτῃ om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l*. 5. δ' ᾖ] δ' οὖν *Blk* οὖν ald. 6. Post διήγησιν et μᾶλλον lacunae signa posuit Cas. — τότε δ' ἀπέχεσθαι Cor. parum apte: satius duxi δ' asteriscis includere. 7. τεγεάται codd. et Eust. ad Il. *B*, 607 p. 301, p. 41 R. Verumtamen Pleth. habet λεπρεάται, quod Xyl. itidem suspicatus est, Tzsch. recepit. — Κυπαρισσιεῖς, et σεῖς sec. m. sup. add., *A* κυπαρισσεῖς *Bl* Eust. l. l.: eandem gentilicii formam Steph. Byz. s. v. unam habet, et infra p. 348 omnes codd. praebent. Sed alteram nummi tuentur. 8. καὶ — πόλισμα om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l*. — Μακιστὸν *A*. Ceterum Tzsch. mavult τὸ Μάκιστον, ὃ —, quo genere idem nomen effertur p. 346. 349. Plinius quoque IV, 10 habet Macistum: neque necessarium foret attrectare relativum, notissimo usu ad Πλατανιστοῦντα relatum, quae structura facilius corruptioni ansam praebere potuit. Verumtamen masculinum habet etiam Steph. s. v. 9. δ' om. *Acgh*. 12. τῶν om. *Bk* (sed in hoc post add.) *l* Cor. 16. Καύκωνας Pleth. Cauconii Guar. Infra XII, 542, ubi de illo Paphlagoniae populo agit, Καυκωνίτας appellat. 19. τῇ om *Bl*. 20. ἔτι] ἐστι *l*. — προιστορητέον, et σ sup. ο sec. m. add. *A*. — γὰρ om. *B*

νῦν Ἠλείαν, ἀπὸ τῆς Μεσσηνίας μέχρι Δύμης, Καυκωνίαν λεχθῆναί φασιν· Ἀντίμαχος γοῦν καὶ Ἐπειοὺς καὶ Καύκωνας ἅπαντας προσαγορεύει. τινὲς δὲ ὅλην μὲν μὴ κατασχεῖν αὐτούς, δίχα δὲ μεμερισμένους οἰκεῖν, τοὺς μὲν πρὸς τῇ Μεσση-
5 νίᾳ κατὰ τὴν Τριφυλίαν, τοὺς δὲ πρὸς τῇ Δύμῃ κατὰ τὴν Βουπρασίδα καὶ τὴν Κοίλην Ἦλιν· Ἀριστοτέλης δ' ἐνταῦθα μάλιστα οἶδεν ἱδρυμένους αὐτούς. καὶ δὴ τοῖς ὑφ' Ὁμήρου λεγομένοις ὁμολογεῖ μᾶλλον ἡ ὑστάτη ἀπόφασις, τό τε ζητούμενον πρότερον λαμβάνει λύσιν. ὁ μὲν γὰρ Νέστωρ ὑπόκειται
10 τὸν Τριφυλιακὸν οἰκῶν Πύλον, τά τε πρὸς νότον καὶ τὰ ἑωθινά (ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ συγκυροῦντα πρὸς τὴν Μεσσηνίαν καὶ τὴν Λακωνικήν) *ἃ* ὑπ' ἐκείνῳ ἐστίν, ἔχουσι δ' οἱ Καύκωνες, ὥστε τοῖς ἀπὸ τοῦ Πύλου βαδίζουσιν εἰς Λακεδαίμονα ἀνάγκη διὰ Καυκώνων εἶναι τὴν ὁδόν. τὸ δὲ ἱερὸν τοῦ Σαμίου Πο-
15 σειδῶνος καὶ ὁ κατ' αὐτὸ ὅρμος, εἰς ὃν κατήχθη Τηλέμαχος, πρὸς δύσιν καὶ πρὸς ἄρκτον ἀπονεύει. εἰ μὲν τοίνυν οἱ Καύκωνες ἐνταῦθα μόνον οἰκοῦσιν, οὐ σώζεται τῷ ποιητῇ ὁ λόγος. *κελεύει γὰρ ἡ μὲν Ἀθηνᾶ κατὰ τὸν Σωτάδη τῷ Νέ-

---

(sed sec. m. add.) *l*. 1. τῆς om. *Bkl* ald. 2. γοῦν] οὖν *Bkl* ald. — καὶ ante Ἐπειοὺς om. ald. 10. πύλωνα *l*. 12. τε post ἐκείνῳ add. *Acghnok* (ex corr.) ald. 13. τοῦ om. *Bkl* edd. — λακεδαίμονίαν *Bkl* Pleth. ald. 14. διὰ τὴν Καυκώνων εἶναι ὁδὸν ald. — ποσειδίνου *l*. 16. ἀπονεύει] ὑπονεύει *c* αὐτῷ νεύει *B* (sed ἀπο sec. m. supra add.) *l* αὐτοῖς νεύει Pleth. 18. τὸν Σωτάδην *Bkl* ald., sed in marg. *B* sec. m. add. ὀδύσσειαν, quod legitur etiam in marg. *n*; τὴν ὀδύσσειαν *o*, idque expressit Guarinus et recepit Cor. Quam tamen coniecturam parum probabilem esse sponte sua apparet. Quomodo autem Sotadis ista mentio explicanda sit, nemo unquam, ut opinor, divinaverit: neque nimis anxie quaerendum puto, cum totus hic locus usque ad verba μέχρι Πύλου τοῦ Μεσσηνιακοῦ non a Strabone profectus esse videatur. Quod ut credam, primum nimia quaedam et anilis prorsus facit loquacitas a Strabone aliena, deinde inepta repetitio verborum εἰ μὲν τοίνυν ἐνταῦθα μόνον οἰκοῖεν οἱ Καύκωνες, denique et maxime quidem ultima verba inde a παραπλησίως, quae non a Strabone, sed ab homine quodam de alieno opere loquente scripta esse liquidissime patet: nusquam enim Strabo, ut alia taceam, opus suum τὴν χωρογραφίαν vocavit. Ab eodem adiecta haec esse videntur, qui supra p. 342 de Cauconibus quaedam addiderat.

στορι, τὸν μὲν Τηλέμαχον εἰς τὴν Λακεδαίμονα πέμψαι σὺν
A. 532 δίφρῳ τε καὶ υἱέι εἰς τὰ πρὸς ἕω μέρη· αὐτὴ δ' ἐπὶ ναῦν βαδιεῖσθαι νυκτερεύσουσά φησιν ἐπὶ τὴν δύσιν καὶ εἰς τοὐπίσω·

ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους

πορεύεσθαι ἐπὶ τὸ χρέος πάλιν εἰς τοὔμπροσθεν. τίς οὖν ὁ 5
C. 346 τρόπος; παρῆν γὰρ τῷ Νέστορι λέγειν· ἀλλ' οἵ γε Καύκωνες ὑπ' ἐμοί εἰσι καὶ πρὸ ὁδοῦ τοῖς εἰς Λακεδαίμονα βαδίζουσιν· ὥστε τί οὐ συνοδεύεις τοῖς περὶ Τηλέμαχον, ἀλλ' ἀναχωρεῖς εἰς τοὐπίσω; ἅμα δ' οἰκεῖον ἦν τῷ βαδίζοντι ἐπὶ χρέους κομιδήν, οὐκ ὀλίγου, ὥς φησι, πρὸς ἀνθρώπους ὑπὸ τῷ Νέστορι ὄντας, 10 αἰτήσασθαί τινα παρ' αὐτοῦ βοήθειαν, εἴ τι ἀγνωμονοῖτο (ὥσπερ εἴωθε) περὶ τὸ συμβόλαιον· οὐ γέγονε δὲ τοῦτο. εἰ μὲν τοίνυν ἐνταῦθα μόνον οἰκοῖεν οἱ Καύκωνες, ταῦτ' ἂν συμβαίνοι τὰ ἄτοπα· μεμερισμένων δέ τινων καὶ εἰς τοὺς πρὸς Δύμῃ τόπους τῆς Ἠλείας, ἐκεῖσε ἂν εἴη λέγουσα τὴν ἔφοδον ἡ Ἀθηνᾶ, 15 καὶ οὐκ ἂν ἔτι οὔθ' ἡ εἰς τὴν ναῦν κατάβασις ἔχοι τι ἀπεμφαῖνον, οὔθ' ὁ τῆς συνοδίας ἀποσπασμός, εἰς τἀναντία τῆς ὁδοῦ οὔσης. παραπλησίως δ' ἂν καὶ τὰ περὶ τοῦ Πύλου διαπορούμενα τύχοι τῆς προσηκούσης διαίτης, ἐπελθοῦσι μικρὸν ἔτι τῆς χωρογραφίας μέχρι τοῦ Πύλου τοῦ Μεσσηνιακοῦ.* 20

18. Ἐλέγοντο δὲ Παρωρεᾶται τινὲς τῶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ

---

1. τὴν om. *Bkl* Pleth. ald. — λακεδαιμονίαν *B* (sed ίαν punctis not. et α sup. sec. m. add.) *l* Pleth. — πέμψαι om. *l*. 2. διφόρῳ καὶ υἱουν *B*, sed sec. m. τε add. et reliqua corr., τε om. *l*, σὺν — υἱέι om. Pleth. — υἶ *Ag*. 3. νυκτερεύουσα ald. — τὴν om. *l*. 4. αὐτὰρ *Bkl* ald. 5. πορεύσεσθαι Cor. — εἰς τοὔπισθεν *no* atque hoc quidem sententia postulat. 7. παρ' ἐμοί *no*. 9. οἰκεῖον] οἰκεῖν *l*. — κομιδὴν, sup. μιδὴ sec. m., *A*. κομιδῇ *Bkl* ald. 10. πως post φησι add. *Aghno*. Syllabae πρὸς ἀνθρω et mox παρ' αὐτοῦ cum membrana deletae, sed sec. m. restitutae sunt in *A*. 15. ἔφοδον, et α sup. ε pr. m. add., *B*, ἄφοδον *l*. 19. ἐπελθούσης *no* ald. 21. ἐλέγοντο — ὄρη om. *lm*, eorumque loco praebent τῶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ ὄρη λέγει: Pletho quoque habet tantummodo ὄρη ἐστὶ περὶ etc. In *B* contra sic leguntur: καὶ παρονάται δέ τινες ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῇ ὀρεινῇ τῆς Τριφυλίας, quibus inepte κατέχοντες ὄρη add. ald. — παρωνάται *Acgh* παρονάται *Bkno*, Tzsch. corr. ex Cas. coni., coll. Herod. IV, 148; [καὶ] post δὲ add Cor.

κατέχοντες ὄρη περὶ τὸ Λέπρεον καὶ τὸ Μάκιστον καθήκοντα ἐπὶ θάλατταν πλησίον τοῦ Σαμιακοῦ Ποσειδίου.

19. *Ὑπὸ τούτοις ἐστὶν ἐν τῇ παραλίᾳ δύο ἄντρα, τὸ μὲν νυμφῶν Ἀνιγριάδων, τὸ δέ, ἐν ᾧ τὰ περὶ τὰς Ἀτλαντίδας* 5 *καὶ τὴν Δαρδάνου γένεσιν. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὰ ἄλση, τό τε Ἰωναῖον καὶ τὸ Εὐρυκύδειον. τὸ μὲν οὖν Σαμικόν ἐστιν ἔρυμα, πρότερον δὲ καὶ πόλις Σάμος προσαγορευομένη διὰ τὸ ὕψος ἴσως, ἐπειδὴ σάμους ἐκάλουν τὰ ὕψη· τάχα δὲ τῆς Ἀρήνης ἀκρόπολις ἦν τοῦτο, ἧς ἐν τῷ Καταλόγῳ μέμνηται ὁ ποιητής·*

10 *οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινήν.*

οὐδαμοῦ γὰρ σαφῶς εὑρίσκοντες ἐνταῦθα μάλιστα εἰκάζουσι A. 533 *τὴν Ἀρήνην, ὅπου καὶ ὁ παρακείμενος Ἄνιγρος ποταμός, καλούμενος πρότερον Μινύειος, δίδωσιν οὐ μικρὸν σημεῖον· λέγει γὰρ ὁ ποιητής·*

15 *ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήιος εἰς ἅλα βάλλων*
ἐγγύθεν Ἀρήνης.

πρὸς γὰρ δὴ τῷ ἄντρῳ τῶν Ἀνιγριάδων νυμφῶν ἐστι πηγή, ὑφ' ἧς ἕλειον καὶ τιφῶδες τὸ ὑποπῖπτον γίνεται χωρίον· ὑποδέχεται δὲ τὸ πλεῖστον τοῦ ὕδατος ὁ Ἄνιγρος, βαθὺς καὶ ὕπτιος 20 *ὤν, ὥστε λιμνάζειν· θινώδης δ' ὢν ὁ τόπος ἐξ εἴκοσι σταδίων βαρεῖαν ὀσμὴν παρέχει, καὶ τοὺς ἰχθῦς ἀβρώτους ποιεῖ.*

---

1. *λέπριον Acgh.* — *τὸ* post *καὶ* om. *Bl* *τὸ Μάκιστον* om. Pleth. 2. *πλησίον*] *μέχρι B* (sed *μέχρι* sec. m. sup. add.) *l* Pleth. — *σαμικοῦ B* (*α* sec. m. sup. add.) *l* Cor. — *ποσειδείου B.* 3. *ὑφ' οἷς B* (sed *ὑπὸ τούτοις* sec. m. in marg. add.) *l* Pl. 5. *μυθεύονται* post *γένεσιν* add. Pleth. — *ἐνταῦθα* — *εὐρυκύδιον* om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l* Pleth. — *ἄλπη bkno* Alpes Guar. 6. *Διωναῖον* scribendum censuit Xyl. facillima quidem mutatione: Tzsch. vero propter Eyrycydes mentionem proposuit *Ἐνδυμιωναῖον*, quod rec. Cor.: sed videtur hoc nomen referendum ad *Νύμφας Ἰωνιάδας*, de quibus v. p. 356. Athen XV, 681. 683. — *εὐρυκίδιον bno εὐρυκύδιον A* Cor.: correxi ex Cas. sent. 8. *καὶ* ante *τῆς* add. *no* edd. 10. *τ'* om. *l.* — *νέμονται l.* 12. *ὁ* ante *καλούμενος* add. *c.* 13. *ἐκδίδωσιν Bl* edd., incidentes orationem post ipsum hoc verbum. 18. *τειφώδης A* (*θιν* sup. *τει* sec. m. add.) *cg τυφώδης Bl* ald.: verum restituit Cor. ex sent. Cas. 20. *θρυώδης* Cor. ex Tyrwh. coni. parum felici: cf. Schneideri lexic. s. v. *θίν.* 21. *βαθεῖαν ὀχθὴν* codd.: Cor. corr. ex Cas. coni., coll. Paus. V, 5, 5. — *ἰχθύας Bl* edd. — Hoc fere loco in marg. *A* pr. m. addita sunt

μυθεύουσι δ' οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ τῶν τετρωμένων Κενταύρων τινὰς ἐνταῦθ' ἀπονίψασθαι τὸν ἐκ τῆς Ὕδρας ἰόν, οἱ δ' ἀπὸ τοῦ Μελάμποδα τοῖς ὕδασι τούτοις καθαρσίοις χρήσασθαι πρὸς τὸν C. 347 *τῶν Προιτίδων καθαρμόν· ἀλφοὺς δὲ καὶ λεύκας καὶ λειχῆνας ἰᾶται τὸ ἐντεῦθεν λουτρόν. φασὶ δὲ καὶ τὸν Ἀλφειὸν* 5 *ἀπὸ τῆς τῶν ἀλφῶν θεραπείας οὕτως ὠνομάσθαι. ἐπεὶ οὖν ἥ τε ὑπτιότης τοῦ Ἀνίγρου καὶ αἱ ἀνακοπαὶ τῆς θαλάττης μονὴν μᾶλλον ἢ ῥύσιν παρέχουσι τοῖς ὕδασι, †Μινυήιόν φασιν εἰρῆσθαι πρότερον, παρατρέψαι δέ τινας τοὔνομα καὶ ἀντ' αὐτοῦ ποιῆσαι Μινυήιον. ἔχει δ' ἡ ἐτυμότης καὶ ἄλλας ἀφορ-* 10 A. 534 *μάς, εἴτ' ἀπὸ τῶν μετὰ Χλωρίδος τῆς Νέστορος μητρὸς ἐλθόντων ἐξ Ὀρχομενοῦ τοῦ Μινυείου, [εἴτε] Μινυῶν, οἳ τῶν Ἀργοναυτῶν ἀπόγονοι ὄντες ἐκ Λήμνου μὲν εἰς Λακεδαίμονα ἐξέπεσον, ἐντεῦθεν δ' εἰς τὴν Τριφυλίαν, καὶ ᾤκησαν περὶ τὴν Ἀρήνην ἐν τῇ χώρᾳ τῇ νῦν Ὑπαισίᾳ καλουμένῃ, οὐκ ἐχούσῃ* 15 *οὐκέτι τὰ τῶν Μινυῶν κτίσματα· ὧν τινες μετὰ Θήρα τοῦ Αὐτεσίωνος (ἦν δ' οὗτος Πολυνείκους ἀπόγονος) πλεύσαντες εἰς τὴν μεταξὺ Κυρηναίας καὶ τῆς Κρήτης νῆσον,*

---

haec: *νῦν τοῦ ἁγίου χριστοφόρου μοναστήριον τοῦτό φασιν*, quae quo spectent dici nequit. Eadem leguntur in *g*. 1. *τῶν* om. *l*. 7. *Ἀνίγρου*] *ἄντρου* codd., sed in *B* sec. m. in *ἀνίγρου* mut., quod Pleth. etiam habet: idem Tyrwhittus coniectura assecutus fuerat et rec. Tzsch. 8. *Μιμνήιον* Cor., proponens simul idem in nott. *Μενυήιον*, quod probabilius videtur. 9. *πρότερον* — *Μινυήιον* om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l*. 10. *μιντήιον Agh μεντήιον i μιντήριον c*(?)*bkno*, Cor. corr. — *ἑτοιμότης*, et *υ* sup. *οι* sec. m. add., *A*. 11. *ἐλθόντων* post *Μινυείου* collocant *Bl* Pleth. Cor. 12. *εἴτε* om. codd. *εἴτ' ἀπὸ* add. Tzsch. *εἴτ' ἀπὸ τῶν* Cor. ex Wesseling. coni. ad Herod. VIII, 145. Sed neque articulo, neque praepositione opus est: *εἴτε* facile omitti potuit ob proximarum syllabarum similitudinem. 14. *τὴν* post *εἰς* om. *Bl* edd. 15. *ἐν τῇ* — *κτίσματα* om. *B* (sed in marg. sec. m. add.) *l*. — *Ὑπαισία* cum praeter hunc locum nusquam commemoretur, *Ὑπάνᾳ* scribendum esse suspicatur Cas., *Ὑπανίᾳ* Tzsch.: multo probabilius Palmer. l. l. p. 306 componit cum regione, quae p. 348 vocatur *τὸ πεδίον τὸ Αἰπάσιον*, ita ut sive hic legendum censeat *Αἰπασίᾳ* sive illic *Ὑπαίσιον*. 17. *τοῦ* ante *Πολυνείκους* add. ald. 18. *τῆς* om. *Bl* Cor.

Καλλίστην τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὔνομα Θήρην,
ὥς φησι Καλλίμαχος, ἔκτισαν τὴν μητρόπολιν τῆς Κυρήνης Θήραν, ὁμώνυμον δ' ἐπέδειξαν τῇ πόλει καὶ τὴν νῆσον.

20. *Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἀνίγρου καὶ τοῦ ὄρους, ἐξ οὗ ῥεῖ, ὁ*
5 *τοῦ Ἰαρδάνου λειμὼν δείκνυται καὶ τάφος, καὶ Ἀχαιαί εἰσι δὲ πέτραι ἀπότομοι τοῦ αὐτοῦ ὄρους, ὑπὲρ ὧν ἡ Σάμος, ὡς ἔφαμεν, γέγονε πόλις· οὐ πάνυ δὲ ὑπὸ τῶν τοὺς περίπλους γραψάντων ἡ Σάμος μνημονεύεται, τάχα μέν γε διὰ τὸ πάλαι κατεσπάσθαι, τάχα δὲ καὶ διὰ τὴν θέσιν. τὸ μὲν γὰρ Ποσειδιόν*
10 *ἐστιν ἄλσος, ὡς εἴρηται, πρὸς τῇ θαλάττῃ· ὑπέρκειται δ' αὐτοῦ λόφος ὑψηλός, ἐπίπροσθεν ὢν τοῦ νῦν Σαμικοῦ, ἐφ' οὗ ἦν ἡ Σάμος, ὥστ' ἐκ θαλάττης μὴ ὁρᾶσθαι. καὶ πεδίον δ' αὐτόθι καλεῖται Σαμικόν· ἐξ οὗ πλέον ἄν τις τεκμαίροιτο ὑπάρξαι*

---

3. *καὶ* ante *ὁμώνυμον* add. *no.* — *δ'* om. *A.* 4. *Μεταξὺ* — *Ἀχαιαὶ* om. *ls.* In *B* autem quum primum omissa fuissent, quae inde a *Μεταξὺ* usque ad verba *καθάπερ καὶ* (v. p. 148 sub fin.) leguntur, totaque fere pagina vacua relicta esset, sec. m. postea quae deerant addita sunt, multis tamen audacissime mutatis (v. Praef. Vol. I p. LXXII sq.). Iam hoc ipso loco habentur ibi haec: *μεταξὺ δ' ἀνίγρου καὶ τοῦ ὄρους, ἀφ' οὗ ἰαρδάνης ῥεῖ, λειμὼν δείκνυται καὶ τάφος ἐπιφανὴς καὶ ἀχαιαὶ πέτραι ἀπότομοι κτλ.*; eadem exstant in *ktu* Guar. edd. usque ad Cor., qui confundendis veris falsisque novam effinxit scripturam hanc: *Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἀνίγρου καὶ τοῦ ὄρους, ἐξ οὗ ῥεῖ ὁ Ἰαρδάνης, λειμὼν δείκνυται, καὶ ἠρίον ἐπιφανές, καὶ [αἱ] Ἀχαιαί· εἰσὶ δὲ πέτραι ἀπότομοι κτλ.* 6. *φησιν* post *πέτραι* add. *ls.* — *σάμος, ἣν οὐ πάνυ φησὶν ὑπὸ κτλ. ls.* 7. *ἡ δὴ* ante *οὐ πάνυ*, omisso postea *δὲ*, add. *bktu* edd. 8. *ἡ Σάμος* om. *bklstu* edd. — *μνημονεύεσθαι ls.* — *γε* om. *blksu* edd. 9. Post *θέσιν* verba *ὅτι ἐν ἀφανεῖ κεῖται* add. *bku* Guar. edd. In *ls* autem eandem vocem, omissis reliquis, excipiunt haec: *φησὶ γὰρ αὐτὴν ἐκ θαλάσσης μὴ ὁρᾶσθαι.* — *μὲν γὰρ*] *δὲ bku* ald. 10. *ἄλσος ἐστὶν bku* edd. — Post *θαλάττῃ* in *bku* ald. leguntur haec: *τούτῳ δὲ κορυφὴ ὑψηλὴ ἐπιπροσθεῖ τὸ σαμικόν, οὕτω γὰρ νῦν καλεῖται, ὅπου ἡ σάμος ἦν, ὥστε ἐκ θαλάττης μὴ ὁρᾶσθαι. ἐνταῦθα δὲ πεδίον ἐστὶ σαμικὸν ὀνομαζόμενον· ἐξ οὗ δὴ καὶ μᾶλλον τεκμαίροιτο ἄν τις (μάλιστα ἄν τις τεκμαίροιτο* ald.) *πόλιν ὑπάρξαι ποτὲ σάμον*: quorum ultima Cor. quoque ex parte servavit. 11. *περίπροσθεν Acghino*, Cor. corr. 12. Verba *καὶ πεδίον* — *ἱερόν ἐστι καὶ ὁ* om. *ls.*

ποτὲ πόλιν τὴν Σάμον. καὶ ἡ Ῥαδινὴ δέ, *εἰς* ἣν Στησίχορος ποιῆσαι δοκεῖ, ἧς ἀρχή·

ἄγε, Μοῦσα λιγεῖ', ἄρξον ἀοιδᾶς, ἐρατῶν ὕμνους
Σαμίων περὶ παίδων ἐρατᾷ φθεγγομένα λύρᾳ,

A. 535 ἐντεῦθεν λέγει τοὺς παῖδας. ἐκδοθεῖσαν γὰρ τὴν Ῥαδινὴν εἰς 5 Κόρινθον τυράννῳ φησὶν ἐκ τῆς Σάμου πλεῦσαι πνέοντος Ζεφύρου, οὐ δήπουθεν τῆς Ἰωνικῆς Σάμου· [τῷ] δ' αὐτῷ ἀνέμῳ καὶ ἀρχιθέωρον εἰς Δελφοὺς [τὸν ἀδ]ελφὸν αὐτῆς ἐλθεῖν, καὶ τὸν ἀνεψιὸν ἐρῶντα αὐτῆς ἅρματι εἰς Κόρινθον ἐξορμῆσαι παρ' αὐτήν· ὅ τε τύραννος, κτείνας ἀμφοτέρους, ἅρματι ἀπο- 10 πέμπει τὰ σώματα, μεταγνοὺς δ' ἀνακαλεῖ καὶ θάπτει.

C. 348 21. Ἀπὸ δὲ τοῦ Πύλου τούτου καὶ τοῦ Λεπρέου τετρακοσίων που σταδίων ἐστὶ διάστημα ἐπὶ τὴν Μεσσηνιακὴν Πύλον καὶ τὸ Κορυφάσιον, ἐπὶ θαλάττῃ κείμενα φρούρια, καὶ τὴν παρακειμένην Σφαγίαν νῆσον, ἀπὸ δὲ Ἀλφειοῦ ἑπτακοσίων 15 πεντήκοντα, ἀπὸ δὲ τοῦ Χελωνάτα χιλίων τριάκοντα. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τό τε τοῦ Μακιστίου Ἡρακλέους ἱερόν ἐστι καὶ ὁ Ἀκίδων ποταμός. ῥεῖ δὲ παρὰ τάφον Ἰαρδάνου καὶ Χάαν πόλιν ποτὲ ὑπάρξασαν πλησίον Λεπρέου, ὅπου καὶ τὸ πεδίον τὸ Αἰπάσιον. περὶ ταύτης δὲ τῆς Χάας γενέσθαι φασὶν ἔνιοι 20

---

1. ἔστι δὲ καὶ *bku* ald. — δὲ om. Tzsch. — εἰς om. Tzsch. Cor.: fuit enim Ῥαδινὴ haud dubie carminis titulus, sicut Eriphylen, Helenam, Scyllam Stesichori fuisse scimus. 2. ποιῆσαι] τὸ ποίημα γεγραφέναι *bku* Guar. ald. — οὗ ἡ ἀρχὴ *bku* Guar. ald. 3. μῶσα Tzsch. Cor. — λιγεῖα codd. edd. 7. τῷ corrosum sec. m. non est restitutum in *A*: inde lacuna est in *gc*, in hoc simul σὺν δ' αὐτῷ legitur, οὐ δ' αὐτῷ in *hi*. 8. Syllabae τόν ἀδ cum membrana deletae, neque sec. m. restitutae sunt in *A*: inde τὸν om. *cg* spatio vacuo relicto; etiam in *h* spatium vacuum relictum, quod voce φησι explevit manus recentior, deinde habet τὸν ἀδελφὸν: inde φησὶ τὸν ἀδελφὸν *i* ὄντα ἀδελφὸν *bknou* Guar. edd. 12. λεπρίου *Abcghi*. 13. τὸν Μεσσηνιακὸν Cor. 15. ἑπτακόσια et mox χίλια *Acghi*, notis utrumque numerum expressit *b*: genitivum servavi propter sententiarum connexum; et parva in his est, ut supra diximus, codicum auctoritas. 17. μακίσπου *Agi* μακίστου *c*(?) *bh*(?)*no* Tzsch. corr. 18. ἀκίδων φησὶ ποταμὸς ῥεῖ παρὰ κτλ. *b* (sed puncta sub φησι alio atramento pos.) *lms*. — χανάαν *l*. 19. λεπρίου *A*. — ὅπου — Αἰπάσιον om. *b* (sed in marg. add.) *lsu*. 20. δὲ τῆς Χάας om. *lsu*. — γενέσθαι punctis alio atramento infra positis not. in *b*.

τὸν πόλεμον τοῖς Ἀρκάσι πρὸς τοὺς Πυλίους, ὃν ἔφρασεν Ὅμη-
ρος, καὶ δεῖν οἴονται γράφειν·

ἡβῷμ', ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ †Κελάδοντι μάχοντο
ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες
5 Χάας πὰρ τείχεσσιν·

οὐ Κελάδοντι, οὐδὲ Φειᾶς· τῷ γὰρ τάφῳ τοῦ Ἰαρδάνου τοῦ-
τον πλησιάζειν καὶ τοῖς Ἀρκάσι τὸν τόπον μᾶλλον ἢ ἐκεῖνον.

22. Κυπαρισσία τέ ἐστιν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ τῇ Τριφυλιακῇ
καὶ Πύργοι καὶ ὁ Ἀκίδων ποταμὸς καὶ Νέδα. νυνὶ μὲν οὖν
10 τῇ Τριφυλίᾳ πρὸς τὴν Μεσσηνίαν ὅριόν ἐστι τὸ τῆς Νέδας
ῥεῦμα λάβρον ἐκ τοῦ Λυκαίου κατιόν, Ἀρκαδικοῦ ὄρους, ἐκ A. 536
πηγῆς, ἣν ἀναρρῆξαι τεκοῦσαν τὸν Δία μυθεύεται Ῥέαν νί-
πτρων χάριν. ῥεῖ δὲ παρὰ Φιγαλίαν, καθ' ὃ γειτνιῶσι Πυρ-
γῖται, Τριφυλίων ἔσχατοι, Κυπαρισσεῦσι, πρώτοις Μεσσηνίων.
15 τὸ δὲ παλαιὸν ἄλλως διώριστο, ὥς καί τινας τῶν πέραν τῆς

---

1. τοὺς om. *bls*. 3. ἡβῷμ' — *Νέδα* om. *blsu*, ac pro illis verbo γράφειν subiiciuntur alia, ἀντὶ τοῦ φειᾶς πὰρ τείχεσι χάας πὰρ τεί-χεσιν in *ls*, ἀντὶ τοῦ φειᾶς χάας πὰρ τείχεσιν in *bu*, sed in *b* versus Homerici in marg. additi, deinde etiam reliqua inde a τῷ γὰρ τάφῳ — *Νέδα*. Haec in ordinem recepta sunt in *kqt*, praeterea οὐ κελάδοντι οὐδὲ φειᾶς inter versus inserta sunt in *k*, in marg. addita in *q*: inde οὐ κελάδοντι οὐδὲ φειᾶς ἀντὶ τοῦ φειᾶς χάας πάρ τείχεσι ald. — *Κελάδοντι*] Ἀκίδωνι Cor., idque nomen postulare videntur ea, quae sequuntur: quod tamen Cas. dicit in libris quibusdam veteribus legi Ἀκί-δοντι falsum est. Addiderat, ut opinor, Stephanus coniecturam hanc in margine libri sui inter scripturas ex Scrimgeriano enotatas. Ceterum licet infra p. 351 legatur Ἀκίδωνα, hic tamen nescio an Ἀκίδοντι praeferendum sit. 4. ἐγχεσίμωροι post Ἀρκάδες add. marg. *q* (sec. m.) edd. 5. φειᾶς codd. Cas. corr.: mira sane est illa codicum scriptura. 8. κυπαρισῖνα *Ag* κυπαρισσίνα *bhkno*, Tzsch. corr. 9. ὅτι νυνὶ τῇ τριφυλίᾳ *bkls*, sed in *b* lineola sub ὅτι picta et μὲν οὖν inter versus add.: inde ὅτι μὲν οὖν ald. — 11. ἐκ πηγῆς — καθάπερ καὶ om. Pleth. 13. ῥεῖ — καθάπερ καὶ om. *l*: in *b* in fine paginae minoribus literis scripta sunt ita, ut reliquis postea addita esse videantur. — Ante καθ' ὃ excidisse καὶ ἐκδίδωσι vel simile quid haud improbabiliter censent Cor. Grosk., suadente non tantum locorum situ, sed etiam orationis nexu. — πυργῆται *Achino*: alteram formam habet Steph. 14. Κυπαρισσιεῦσι Cor., ut sup. p. 345 in.: alteram tamen formam tuetur Steph. s. v.

Νέδας ὑπὸ τῷ Νέστορι εἶναι, τόν τε Κυπαρισσήεντα καὶ ἄλλα τινὰ ἐπέκεινα, καθάπερ καὶ τὴν θάλατταν τὴν Πυλίαν ὁ ποιητὴς ἐπεκτείνει μέχρι τῶν ἑπτὰ πόλεων, ὧν ὑπέσχετο Ἀγαμέμνων τῷ Ἀχιλλεῖ·

πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται Πύλου ἠμαθόεντος. 5

τοῦτο γὰρ ἴσον τῷ ἐγγὺς ἁλὸς τῆς Πυλίας.

23. *Ἐφεξῆς δ' οὖν τῷ Κυπαρισσήεντι ἐπὶ τὴν Μεσσηνιακὴν Πύλον παραπλέοντι [καὶ] τὸ Κορυφάσιον ἥ τε Ἔρανά ἐστιν, ἥν τινες οὐκ εὖ Ἀρήνην νομίζουσιν κεκλῆσθαι πρότερον ὁμωνύμως τῇ Πυλιακῇ, ... Πλαταμώδης, ἀφ' ἧς ἐπὶ τὸ Κο-* 10 *ρυφάσιον καὶ τὴν νῦν καλουμένην Πύλον ἑκατόν εἰσι στάδιοι. ἔστι δὲ καὶ νησίον καὶ πολίχνιον ἐν αὐτῷ ὁμώνυμον Πρωτή. οὐκ ἂν δ' ἐξητάζομεν ἴσως ἐπὶ τοσοῦτον τὰ παλαιά, ἀλλ' ἤρκει λέγειν, ὡς ἔχει νῦν ἕκαστα, εἰ μή τις ἦν ἐκ παίδων ἡμῖν παραδεδομένη φήμη περὶ τούτων· ἄλλων δ' ἄλλα εἰπόντων, ἀνάγκη* 15 *διαιτᾶν. πιστεύονται δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἐνδοξότατοί τε καὶ πρεσβύτατοι καὶ κατ' ἐμπειρίαν πρῶτοι· Ὁμήρου δ' εἰς ταῦτα* C. 349 *ὑπερβεβλημένου πάντας, ἀνάγκη συνεπισκοπεῖν καὶ τὰ ὑπ' ἐκεί-*

---

3. *ὧν*] *ἃς* ***no*** edd. inde a Cas. — *ὁ* om. ***Bl*** edd. 7. *δ' οὖν*] *δὲ* ***Bl***. — *τὴν*] *τηνὸς* ***l*** *τὸν Μεσσηνιακὸν* ***B*** edd. 8. *καὶ* addidi ex coni. Cor. (v. nott.), ipsa sententia id postulante: similiter autem coniunguntur Pylus et Coryphasium paulo post p. 348 in. 351. 353: cf. Duker ad Thuc. IV, 3. — Syllabae *κορυ*, deinde vox *νομίζουσι* una cum membrana deletae, sed sec. m. restitutae sunt in ***A***. — *ἔρενα* codd., Xyl. corr.: cf. p. 361 et Steph. s. v. *κυπαρισσία*. 9. *ἐστιν* om. ***Bkl***. 10. Inter *Πυλιακῇ* et *Πλαταμώδης* decem fere literae deletae neque sec. m. restitutae sunt: inde lacuna h. l. est in ***cghi***. *Πλαταμώδης* quoque om. ***l*** nullo spatio vacuo relicto; *ἔστι δὲ καὶ Πλαταμώδης* habent ***Bkno*** edd., in quibus priora Strabonis non esse et *τε* quod praecedit et *ἧς* quod sequitur videntur evincere. Rectissime contra Grosk. suspicatur scriptum fuisse *καὶ ἡ ἄκρα Πλαταμώδης*, coll. Plin. H. N. IV, 6. 11. *πύλην* ***l***. — *ἑκατὸν εἴκοσίν εἰσι στάδιοι* ***no***(?) *σταδ ρκ'* ***B*** *στάδιοι εἴκοσι καὶ ἑκατὸν* ***k*** *στάδιοι ἑκατὸν εἴκοσι* ***t*** edd. — *εἰσι* om. ***l***. 12. *ἔστι — Πρωτή* om. ***l***. — *καὶ νησίον*] *κενήριον* codd. edd.; correxi de coni. E. Curtii amicissimi: ceterum in ***Bk*** edd. exstant haec: *ἔστι δὲ καὶ κενήριον καὶ ἐπ' αὐτῷ πολίχνιόν τι ὁμωνύμως καλούμενον*. — *πρώτη* ***Acghi***, sed ὀξυτόνως efferri hoc nomen docet Steph. s. v.; om. ***Bkno*** edd. 13. *δ'*] *φησὶν* ***l***. 15. *ἄλλα*] *ἄλλο* Cas. 16. *τε* om. ***Bklno*** ald. 17. *καὶ* om. ***Acghi***.

νου λεχθέντα καὶ συγκρούειν πρὸς τὰ νῦν, καθάπερ καὶ μικρὸν ἔμπροσθεν ἔφαμεν. περὶ μὲν οὖν τῆς Κοίλης Ἤλιδος καὶ τοῦ Βουπρασίου τὰ λεχθέντα ὑφ' Ὁμήρου προεπέσκεπται ἡμῖν.

24. Περὶ δὲ τῆς ὑπὸ τῷ Νέστορι οὕτω φησίν·

5 οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἶπυ
καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον
καὶ Πτελεὸν καὶ Ἕλος καὶ Δώριον, ἔνθα τε Μοῦσαι
ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς,
10 Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος.

Πύλος μὲν οὖν ἐστι, περὶ ἧς ἡ ζήτησις· αὐτίκα δ' ἐπισκεψόμεθα περὶ αὐτῆς. περὶ δὲ τῆς Ἀρήνης εἴρηται· ἣν δὲ λέγει νῦν Θρύον, ἐν ἄλλοις καλεῖ Θρυόεσσαν· A. 537

ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
15 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ·

Ἀλφειοῦ δὲ πόρον φησίν, ὅτι πεζῇ περατὸς εἶναι δοκεῖ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον· καλεῖται δὲ νῦν Ἐπιτάλιον, τῆς Μακιστίας χωρίον· τὸ εὔκτιτον δ' Αἶπυ ἔνιοι μὲν ζητοῦσι πότερον ποτέρου ἐπίθετον, καὶ τίς ἡ πόλις, καὶ εἰ αἱ νῦν Μαργάλαι τῆς 20 Ἀμφιδολίας· αὗται μὲν οὖν οὐ φυσικὸν ἔρυμα, ἕτερον δὲ δείκνυται φυσικὸν ἐν τῇ Μακιστίᾳ. ὁ μὲν οὖν τοῦθ' ὑπονοῶν φράζεσθαι ὄνομά φησι τῆς πόλεως τὸ Αἶπυ ἀπὸ τοῦ συμβε-

1. συγκρίνειν edd. inde a Xyl. — πρὸς ταῦτα, omissis quae sequuntur νῦν — ἔφαμεν, *Bl*: sed in *B* sec. m. in marg. haec add. 2. πρόσθεν *hk* edd. 3. τὰ ὑφ' Ὁμήρου λεχθέντα *Bkl* edd. 4. τῷ om. *c*. 8. δάριον *l*. 9. ἀντόμεναι καὶ ἑξῆς. πύλος μὲν κτλ. *Bkl* ald. — καὶ ante παῦσαν add. *g*. 11. ἡ om. *B* (sed sec. m. add.) *l*. 12. τῆς om. *Bkl* edd. 15. τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ om. *Blk*, sed in hoc sec. m. add. 17. καλεῖται — τὸ om. *B* (sec. m. in marg. add., omisso τὸ) *l*. 18. ποτέρου om. *c*. 19. τίς — ὁ μὲν οὖν τοῦθ' om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l* Pleth. 20. ἀμφιπολίας *Abcghino* ἀμφιπόλεως *k* ald., Tzsch. corr. ex coni. Wesseling. ad Diod. XV, 77. Hic praeterea Μαργάναι scribendum censet ex eodem illo Diodori loco, coll. Xenoph. Hellen. II, 16. IV, 14. III, 2 et 30. Mirum est tertiam formam Μαργαῖαι proferri a Steph. s. v. Eo maiore cautione opus est in attrectanda codicum scriptura: quamquam haud improbabilem Wesselingii opinionem esse fateor 21. ὑπονοοῦσι φράζεσθαι ὄνομα τῆς πόλεως *Bl* Pleth.

βηκότος φυσικῶς, ὡς Ἕλος καὶ Αἰγιαλὸν καὶ ἄλλα πλείω· ὁ δὲ τὴν Μαργάλαν τοὔμπαλιν ἴσως. Θρύον δὲ καὶ Θρυόεσσαν τὸ Ἐπιτάλιόν φασιν, ὅτι πᾶσα μὲν αὕτη ἡ χώρα θρυώδης, μάλιστα δ' οἱ ποταμοί· ἐπὶ πλέον δὲ διαφαίνεται τοῦτο κατὰ τοὺς περατοὺς τοῦ ῥείθρου τόπους. τάχα δέ φασι Θρύον μὲν εἰρῆσθαι τὸν πόρον, εὔκτιτον δ' Αἶπυ τὸ Ἐπιτάλιον· ἔστι γὰρ ἐρυμνὸν φύσει· καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις αἰπεῖαν κολώνην λέγει·

ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, πυμάτη Πύλου ἠμαθόεντος.

25. *Ὁ δὲ Κυπαρισσήεις ἐστὶ μὲν περὶ τὴν πρότερον Μακιστίαν, ἡνίκα καὶ πέραν τῆς Νέδας ἔτι ἦν Μακιστία, ἀλλ' οὐκ οἰκεῖται, ὡς οὐδὲ τὸ Μάκιστον· ἄλλη δ' ἐστὶν ἡ Μεσσηνιακὴ Κυπαρισσία· †ὁμωνύμως μὲν οὖν, ὁμοίως δὲ νῦν κἀκείνη λέγεται Κυπαρισσία ἑνικῶς τε καὶ θηλυκῶς, ὁ δὲ ποταμὸς Κυπαρισσήεις. καὶ Ἀμφιγένεια δὲ τῆς Μακιστίας ἐστὶ περὶ τὸν* A. 538 *Ὑψόεντα, ὅπου τὸ τῆς Λητοῦς ἱερόν. τὸ δὲ Πτελεὸν κτίσμα μὲν γέγονε τῶν ἐκ Πτελεοῦ τοῦ Θετταλικοῦ ἐποικησάντων· λέγεται γὰρ κἀκεῖ·*

C. 350 *Ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην·*

ἔστι δὲ δρυμῶδες χωρίον ἀοίκητον, Πτελεάσιμον καλούμενον. Ἕλος δ' οἱ μὲν περὶ τὸν Ἀλφειὸν χώραν τινά φασιν, οἱ δὲ καὶ πόλιν, ὡς τὴν Λακωνικήν·

Ἕλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον·

οἱ δὲ περὶ τὸ Ἀλώριον ἕλος, οὗ τὸ τῆς Ἡλείας Ἀρτέμιδος ἱε-

---

1. ὁ — ἴσως om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l* Pleth. Margalan, id est rubicundam forte per oppositum. Guar. 3. ἐπιτάλι *B* (ον sec. m. add.) *l.* — ἡ αὐτὴ codd. Cor. corr. 6. τὸ] τὸν *AB* (puncta sub ν pos.) *cghikl.* 8. Pro versibus *Bkl* ald. habent modo: θρυόεσσα πόλις αἰπεῖα κολώνη. 9. νεάτη Cor. ex Il. *Λ*, 712. 10. μὲν om. *B* (sec. m. add.) *l.* — προτέραν *Acghino.* 11. ἡνίκα — Μάκιστον om. *B* (sec. m. in marg. add.) *l* Pleth. — ἦν [ἡ] Cor. 12. μεσσιακὴ *l.* 13. ὁμώνυμος *B*, unde Cor. coniicit: ὁμώνυμος μέν, ὅμως δὲ νῦν vel ὁμώνυμος μὲν οὖν ἦν, ὅμως δὲ νῦν, quae parum satisfaciunt. Nescio an scriptum fuerit οὐχ ὁμωνύμως μὲν οὖν κτλ. — κἀκείνη νῦν *BEk.* 14. τε om. *BElk* ald. 15. καὶ Ἀμφιγένεια δὲ] ἔστι μὲν περὶ *c*(?). 16. ψόεντα *B*, sed ὑ sec. m. add. 20. καὶ ante δρυμῶδες add. *l*(?) ald. 21. φασί τινα *E.* 24. οἱ — ἱερωσύνην om. *B* (sed sec. m.

ρόν, τῆς ὑπὸ τοῖς Ἀρκάσιν· ἐκεῖνοι γὰρ ἔσχον τὴν ἱερωσύνην. Δώριον δ' οἱ μὲν ὄρος, οἱ δὲ πεδίον φασίν· οὐδὲν δὲ νῦν δείκνυται· ὅμως δ' ἔνιοι τὴν νῦν Ὄλουριν ἢ Ὄλουραν ἐν τῷ καλουμένῳ Αὐλῶνι τῆς Μεσσηνίας κειμένην Δώριον λέγουσιν.
5 αὐτοῦ δέ που καὶ ἡ Οἰχαλία ἐστὶν ἡ τοῦ Εὐρύτου, ἡ νῦν Ἀνδανία, πολίχνιον Ἀρκαδικόν, ὁμώνυμον τῷ Θετταλικῷ καὶ τῷ Εὐβοϊκῷ· ὅθεν φησὶν ὁ ποιητὴς ἐς τὸ Δώριον ἀφικόμενον Θάμυριν τὸν Θρᾷκα ὑπὸ Μουσῶν ἀφαιρεθῆναι τὴν μουσικήν.

26. Ἐκ δὴ τούτων δῆλον, ὡς ἐφ' ἑκάτερα τοῦ Ἀλφειοῦ
10 ἡ ὑπὸ Νέστορι χώρα ἐστίν, ἣ πᾶσαν ὀνομάζει Πυλίων γῆν· οὐδαμοῦ δὲ ὁ Ἀλφειὸς οὔτε τῆς Μεσσηνίας ἐφάπτεται οὔτε τῆς Κοίλης Ἤλιδος. ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ χώρᾳ ἐστὶν ἡ πατρὶς τοῦ Νέστορος, ἥν φαμεν Τριφυλιακὸν Πύλον καὶ Ἀρκαδικὸν καὶ Λεπρεατικόν. καὶ γὰρ δὴ οἱ μὲν ἄλλοι Πύλοι ἐπὶ θα-
15 λάττῃ δείκνυνται, οὗτος δὲ πλείους ἢ τριάκοντα σταδίους ὑπὲρ αὐτῆς, ὅπερ καὶ ἐκ τῶν ἐπῶν δῆλον. ἐπί τε γὰρ τοὺς Τηλεμάχου ἑταίρους ἄγγελος πέμπεται πρὸς τὸ πλοῖον, καλῶν ἐπὶ ξενίαν, ὅ τε Τηλέμαχος κατὰ τὴν ἐκ Σπάρτης ἐπάνοδον τὸν Πεισίστρατον οὐκ ἐᾷ πρὸς τὴν πόλιν ἐλαύνειν, ἀλλὰ παρατρέ-
20 ψαντα ἐπὶ [τὴν] ναῦν σπεύδειν, ὡς οὐ τὴν αὐτὴν οὖσαν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ τὸν ὅρμον. ὅ τε ἀπόπλους τοῦ Τηλεμάχου οὕτως ἂν οἰκείως λέγοιτο·

βὰν δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον. A. 539
δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·

---

in marg. add.) *El.* — τὸ ante περὶ add. Tzsch. Cor. ex Cas. coni. — τὸ ante τῆς om. *b* ald. — Ἠλείας] Ἑλείας Cor. ex coni. Cas., quae magnopere sane arridet. 2. Pro πεδίον Cor. suspicatur scribendum esse πόλιν: atque urbis mentio videtur necessaria esse propter ea, quae sequuntur. Probabilius tamen Grosk. coniecit excidisse post πεδίον talia fere: οἱ δὲ καὶ πόλιν. — οὐθὲν *BE.* 3. Ὄλουρον edd. inde a Xyl.: codicum tamen scripturae concinit etiam Eust. ad Il. *B*, 594. 5. οἰχαλίς *B* (et ς sec. m. in α mut.) Pleth. — οἰχάλη *E.* — ἐστὶν om. *BEl* Pleth. — ἀρδανία *Bl.* 9. δὴ] δὲ edd. 10. νέστορα *l.* 13. τοῦ Νέστορος om. *l.* — τριφυλιακὴν *B* (sed ο sec. m. sup. η add.) *l.* 17. ἐπὶ ξενίᾳ Eust. ad Il. *B*, 591 p. 296, 40 R. 20. τὴν om. codd. 21. ὁδὸν post ὅρμον add. Cor. 23. παρὰ] περὶ *l.* 24. δύετο *Aghino* δύσεται *l.*

ἡ δὲ Φεὰς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς οὔρῳ,
ἠδὲ παρ' Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.

μέχρι μὲν δὴ δεῦρο πρὸς τὴν ἄρκτον ὁ πλοῦς· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸ πρὸς ἕω μέρος ἐπιστρέφει. παρίησι δὲ τὸν εὐθὺν πλοῦν ἡ ναῦς καὶ τὸν ἐξ ἀρχῆς καὶ τὸν εἰς Ἰθάκην διὰ τὸ τοὺς μνηστῆ- 5 ρας ἐκεῖ τὴν ἐνέδραν θέσθαι

ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε·
ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσι.

C. 351 θοὰς δὲ εἴρηκε τὰς ὀξείας· τῶν Ἐχινάδων δ' εἰσὶν αὗται, πλησιάζουσαι τῇ ἀρχῇ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου καὶ ταῖς ἐκβο- 10 λαῖς τοῦ Ἀχελῴου. παραλλάξας δὲ τὴν Ἰθάκην, ὥστε κατὰ νώτου γενέσθαι, κάμπτει πάλιν πρὸς τὸν οἰκεῖον δρόμον τὸν μεταξὺ τῆς Ἀκαρνανίας καὶ τῆς Ἰθάκης, καὶ κατὰ θάτερα μέρη τῆς νήσου ποιεῖται τὴν καταγωγήν, οὐ κατὰ τὸν πορθμὸν τὸν Κεφαλληνιακόν, ὃν ἐφρούρουν οἱ μνηστῆρες. 15

27. Εἰ γοῦν τὸν Ἠλιακὸν Πύλον εἶναί τις τὸν Νέστορος ἐπινοήσειεν, οὐκ ἂν οἰκείως λέγοιτο ἡ ἐντεῦθεν ἀναχθεῖσα ναῦς παρὰ Κρουνοὺς ἐνεχθῆναι καὶ Χαλκίδα μέχρι δύσεως, εἶτα Φεαῖς ἐπιβάλλειν νύκτωρ, καὶ τότε τὴν Ἠλείαν παραπλεῖν· οὗτοι γὰρ οἱ τόποι πρὸς νότον τῆς Ἠλείας εἰσί, πρῶται μὲν αἱ 20 Φεαί, εἶθ' ἡ Χαλκίς, εἶθ' οἱ Κρουνοί, εἶθ' ὁ Πύλος ὁ Τριφυλιακὸς καὶ τὸ Σαμικόν. τῷ μὲν οὖν πρὸς νότον πλέοντι ἐκ τοῦ Ἠλιακοῦ Πύλου οὗτος ἂν ὁ πλοῦς εἴη· τῷ δὲ πρὸς ἄρκτον, ὅπου ἐστὶν ἡ Ἰθάκη, ταῦτα μὲν πάντα ὀπίσω λείπεται, αὐτὴ δ' ἡ Ἠλεία παραπλευστέα ἦν, καὶ πρὸ δύσεώς γε· ὁ δέ 25 φησι μετὰ δύσιν. καὶ μὴν εἰ καὶ πάλιν ὑπόθοιτό τις τὸν Μεσσηνιακὸν Πύλον καὶ τὸ Κορυφάσιον ἀρχὴν τοῦ παρὰ Νέστο-

---

1. ἐπειγομένη, quod Cas. ex codd. laudat, in nullo est: v. ad pag. 348 in. 3. γὰρ ante δὴ add. ald. 8. ἐπιπροῆκε *Aghno*. 10. κορινθικοῦ, et α sup. sec. m. add., *B*. 12. νότου codd., Cor. corr. ex Cas. coni. 13. τῆς post μεταξὺ om. *Bkl* ald. — τῆς post καὶ om. *Bkl* ald. 15. κεφάλληνον *l* κεφαλλήνων, et ιακὸν sec. m. sup., *B*. 15. εἴτ' οὖν *Acghino* Cor. — ἠλειακὸν *Bl*(?) edd.: alteram formam tuetur Steph. s. v. Ἦλις. — νέστορα *B* (ος sup. α sec. m. add.) *l*. 18. ἐπιβαλεῖν *Bkl* edd. 20. νότον *Bkl* edd. — μὲν om. *B* (sec. m. add.) *l* ald. 23. ἠλειακοῦ *Bl*(?) edd. — τῷ] τῶν *l*. 23. λείπεται] λέγεται *k* (ex corr.) ald. 25. πρὸ ὀδύσσεως pr. m. add. marg. *A*: πρὸ ὀδύσσεώς γε *g*. 26. καὶ ast. incl. Cor. — ὑποθεῖτο *Bl* edd.

ρος πλοῦ, πολὺ ἂν εἴη τὸ διάστημα καὶ πλέονος χρόνου. αὐτὸ
γοῦν τὸ ἐπὶ τὸν Τριφυλιακὸν Πύλον καὶ τὸ Σαμιακὸν Ποσεί-
διον τετρακοσίων ἐστὶ σταδίων· καὶ ὁ παράπλους [οὐ] παρὰ A. 540
Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καὶ Φεάν, ἀδόξων ποταμῶν ὀνόματα,
5 μᾶλλον δὲ ὀχετῶν, ἀλλὰ παρὰ τὴν Νέδαν πρῶτον, εἶτ' Ἀκί-
δωνα, εἶτα τὸν Ἀλφειὸν καὶ τόπους τούτων τοὺς μεταξύ· ὕστε-
ρον δ', εἰ ἄρα, κἀκείνων ἐχρῆν μνησθῆναι· καὶ γὰρ παρ' ἐκεί-
νους ὑπῆρχεν ὁ πλοῦς.

28. Καὶ μὴν ἥ γε τοῦ Νέστορος διήγησις, ἣν διατίθεται
10 πρὸς Πάτροκλον περὶ τοῦ γενομένου τοῖς Πυλίοις πρὸς Ἠλεί-
ους πολέμου, συνηγορεῖ τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἐπιχειρουμένοις, ἐὰν
σκοπῇ τις τὰ ἔπη. φησὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς, ὅτι πορθήσαντος Ἡρα-
κλέους τὴν Πυλίαν, ὥστε τὴν νεότητα ἐκλειφθῆναι πᾶσαν, δώ-
δεκα δὴ παίδων ὄντων τῷ Νηλεῖ, μόνον αὐτῷ περιγενέσθαι
15 τὸν Νέστορα, νέον τελέως· καταφρονήσαντες δ' οἱ Ἐπειοὶ τοῦ
Νηλέως διὰ γῆρας καὶ ἐρημίαν ὑπερηφάνως καὶ ὑβριστικῶς
ἐχρῶντο τοῖς Πυλίοις. ἀντὶ τούτων οὖν ὁ Νέστωρ συναγαγὼν

---

1. πλείονος *Bkl* edd. 2. τριφυλικὸν, et α sup. ι sec. m. add., *B*. — σαμικὸν *l* edd. — ποσείδειον *B*. 3. Syllabae καὶ ὁ πα cum deletae fuerint in *A*, in schedula agglutinata ita sec. m. restitutae sunt, ut καὶ ὁ περίπλους scriberetur: inde hoc legitur in *cghinoqtu* ald. In *B* autem παράπλους legitur, sed ε et ι sup. sec. m. add. — οὐ om. codd. — παρὰ] περὶ *Blqtu*. 4. τόπων καὶ post ἀδόξων add. Cor. 5. παρὰ νέδην, et τὴν sup. νε, α sup. η sec. m. add., *B*: inde παρὰ τὴν ἔδαν *tq*, sed in hoc ν sec. m. ante ἔδαν add. — τὴν Νέδαν — πλοῦς om. *lm*. — εἶτα κιδῶνα *Aci* εἶτα κυδώνην *Bkqtu* ald. 6. εἶτα] ἔπειτα *Bkqtu* edd. — Post Ἀλφειὸν leguntur in *B* καὶ τὰς μεταξὺ χώρας, omissis proximis usque ad πλοῦς, in marg. tamen sec. m. add. haec: καὶ τοὺς τόπους τούτων τοὺς μεταξύ· ὕστερον δὴ ἄρα κτλ. Iis, quae pr. m. scripta sunt, concinit *u*, omittens quae sec. m. in marg. *B* addiderat: utrumque contra ita coniunxit *t*, ut verba καὶ τοὺς τόπους τούτων τοὺς μεταξὺ praemisso γρ. in marg. poneret, quod idem factum esse videtur in *k*. In ordinem denique receptis illis, καὶ τοὺς τόπους τούτων τοὺς μεταξὺ καὶ τὰς μεταξὺ χώρας habent *q* Guar. ald. 7. δ' εἰ] δὴ *bkqt* ald. 10. περὶ πολέμου om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l*. 12. ὅτι] ἔτι *Achino*. 13. πύλον *B* (ο in litura pr. m. scriptum) *kl* ald. — ἐκλειφθεῖσαν *Bk* (sed hic post corr.) *l*. 14. δὴ] Malim δέ. — τῷ om. *B* (in hoc scriptum ὄντωνηλεῖ et ν sup. η sec. m. add.) *kl* ald. 15. δ' οἱ om. *B* (sed sec. m. add.) *l*. 16. πύλοις *l*. 17. οὖν om. *l* ald.

τοὺς οἰκείους, ὅσους οἷός τε ἦν, ἐπελθεῖν φησιν ἐπὶ τὴν Ἠλείαν,
καὶ περιελάσαι παμπόλλην λείαν,

πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,
τόσσα συῶν συβόσια,

τοσαῦτα δὲ καὶ αἰπόλια· ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντή- 5
κοντα, ὑποπώλους τὰς πλείστας.

C. 352 καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον (φησὶ) Νηλήιον εἴσω,
ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ,

ὡς μεθ' ἡμέραν μὲν τῆς λεηλασίας γενομένης καὶ τῆς τροπῆς
τῶν ἐκβοηθησάντων, ὅτε κτανεῖν λέγει τὸν Ἰτυμονέα, νύκτωρ 10
δὲ τῆς ἀφόδου γενομένης, ὥστ' ἐννυχίους πρὸς τῷ ἄστει γενέ-
σθαι· περὶ δὲ τὴν διανομὴν καὶ θυσίαν ὄντων, οἱ Ἐπειοὶ τῇ
τρίτῃ τῶν ἡμερῶν, κατὰ πλῆθος ἀθροισθέντες πεζοί τε καὶ ἱπ-
πεῖς, ἀντεπεξῆλθον καὶ τὸ Θρύον ἐπὶ τῷ Ἀλφειῷ κείμενον
περιεστρατοπέδευσαν. αἰσθόμενοι δ' εὐθὺς οἱ Πύλιοι βοηθεῖν 15
ὥρμησαν· νυκτερεύσαντες δὲ περὶ τὸν Μινυήιον ποταμὸν ἐγγύ-
θεν Ἀρήνης, ἐντεῦθεν ἔνδιοι πρὸς τὸν Ἀλφειὸν ἀφικνοῦνται·
τοῦτο δ' ἐστὶ κατὰ μεσημβρίαν· θύσαντες δὲ τοῖς θεοῖς καὶ
νυκτερεύσαντες ἐπὶ τῷ ποταμῷ συμβάλλουσιν εἰς μάχην εὐθὺς
ἕωθεν· λαμπρᾶς δὲ τῆς τροπῆς γενομένης, οὐκ ἐπαύσαντο διώ- 20
κοντές τε καὶ κτείνοντες, πρὶν Βουπρασίου ἐπέβησαν

A. 541 πέτρης τ' Ὠλενίης καὶ Ἀλεισίου ἔνθα κολώνη
κέκληται, ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη·

καὶ ὑποβάς·

αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 25
ἄψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.

---

1. οἷόν τ' ἦν *kno*. — ἐπελθὼν *B* (sed εῖ sup. ὼν sec. m. add.) Pleth. — ἠλίαν *A*. 4. συῶν om. *l*. 5. πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν *Bl* edd. 7. ἐλασάμεσθα *l* ἠλάσαμεθα *B*, sed σ sup. ε sec. m. add., qua etiam ηλ scriptum et ἠλάσαμεν in marg. adiectum est: idem hoc est in *o*. — φησὶν ἠλείων *A* (sed νηλήιον sec. m. sup. add.) *ch* φησὶν ἠλήιον *l*. 9. γεγενημένης *no* ald. — καὶ — γενομένης om. *l*. 11. ἐφόδου *bk* ald. — γενομένης ast. inclusit Cor. — τὸ ἄστυ *kl* edd. 13. πλήθη *Bk*, sed hic post corr. 16. μινύειον *l*(?) edd. μινύηον *hi* μινήιον *c*. In *A* literae ηι corrosae et sec. m. restitutae sunt. 17. ἔν-δειοι *A*. 18. τοῖς θεοῖς om. *Bl*. 23. αὖθις *Agh*. — ἀπέτρα-πται *ktq*, sed in hoc sec. m. corr. 24. καὶ ὑποβὰς om. *no*.

29. *Ἐκ τούτων δὴ πῶς ἂν ἢ τὸν Ἠλιακὸν Πύλον ὑπολάβοι τις ἢ τὸν Μεσσηνιακὸν λέγεσθαι; τὸν μὲν Ἠλιακόν, ὅτι, τούτου πορθουμένου, συνεπορθεῖτο καὶ ἡ τῶν Ἐπειῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ Ἠλεία. πῶς οὖν ἤμελλον οἱ συμ-*
5 *πεπορθημένοι καὶ ὁμόφυλοι τοιαύτην ὑπερηφανίαν καὶ ὕβριν κτήσασθαι κατὰ τῶν συναδικηθέντων; πῶς δ' ἂν τὴν οἰκείαν κατέτρεχον καὶ ἐλεηλάτουν; πῶς δ' ἂν ἅμα καὶ Αὐγέας ἦρχε τῶν αὐτῶν καὶ Νηλεύς, ἐχθροὶ ὄντες ἀλλήλων; εἴγε τῷ Νηλεῖ*

χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ,
10 *τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,*
ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει·

εἰ δ' ἐνταῦθα ᾤκει ὁ Νηλεύς, ἐνταῦθα καὶ ὁ Νέστωρ ὑπῆρχε.
15 *πῶς οὖν τῶν μὲν Ἠλείων καὶ Βουπρασίων*

τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ
νῆες ἕποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί·

εἰς τέτταρα δὲ καὶ ἡ χώρα διῄρητο, ὧν οὐδενὸς ἐπῆρχεν ὁ Νέστωρ,

20 *οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινήν*

καὶ τὰ ἑξῆς τὰ μέχρι Μεσσήνης; οἱ δὲ δὴ ἀντεπεξιόντες Ἐπειοὶ τοῖς Πυλίοις πῶς ἐπὶ τὸν Ἀλφειὸν ἐξορμῶσι καὶ τὸ Θρύον; πῶς δ', ἐκεῖ τῆς μάχης γενομένης, τρεφθέντες ἐπὶ Βουπρασίου φεύγουσι; πάλιν δ', εἰ τὸν Μεσσηνιακὸν Πύλον ἐπόρ- C. 353
25 *θησεν ὁ Ἡρακλῆς, πῶς οἱ τοσοῦτον ἀφεστῶτες ὕβριζον εἰς αὐτούς, καὶ ἐν συμβολαίοις ἦσαν πολλοῖς, καὶ ταῦτ' ἀπεστέρουν χρεοκοποῦντες, ὥστε διὰ ταῦτα συμβῆναι τὸν πόλεμον; πῶς δὲ ἐπὶ τὴν λεηλασίαν ἐξιὼν Νέστωρ, τοσαύτην περιελάσας*

---

1. ἠλειακὸν *Bl*(?) edd. 2. ἠλειακὸν *B* Cor. 3. ὑπὸ τοῦ] ὑφ' *Bkl* edd. 4. ἦλία *A*. — ἔμελλον *no*(?) edd. 5. ὑπερηφάνειαν *l*(?) edd. 6. πῶς — ἐλεηλάτουν om. *B*. (sed sec. m. in marg. add.) *l*. 10. ἀεθλοφόροι *Bkl* ald. — Pro verbis αὐτοῖσιν — ἀφίει omissis habent καὶ ἑξῆς *Bkl* ald. 12. αὖθι] αὔτ' *Acghino*. 14. ἐπῆρχε Cor. recte, ut opinor. 15. τῶν μὲν om. *B* (sed sec. m. add.) *l*. 16. ὑπῆρχεν ald. 21. δὴ ast. incl. Cor. 23. βουπράσιον *no*. 27. χρεωκοποῦντες *Bkl* edd. 28. ἐξελθὼν Pleth.

λείαν συῶν τε καὶ προβάτων, ὧν οὐδὲν ὠκυπορεῖν οὐδὲ μακροπορεῖν δύναται, πλειόνων ἢ χιλίων σταδίων ὁδὸν διήνυσεν εἰς τὴν πρὸς τῷ Κορυφασίῳ Πύλον; οἱ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες ἐπὶ τὴν Θρυόεσσαν καὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ἀλφειὸν ἥκουσι, πολιορκήσοντες τὸ φρούριον; πῶς δὲ ταῦτα τὰ χωρία προσήκοντα ἦν τοῖς ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ δυναστεύουσιν, ἐχόντων Καυκώνων καὶ Τριφυλίων καὶ Πισατῶν; τὰ δὲ Γέρηνα ἢ τὴν Γερηνίαν (ἀμφοτέρως γὰρ λέγεται) τάχα μὲν ἐπίτηδες ὠνόμασάν τινες· δύναται δὲ καὶ κατὰ τύχην οὕτως ὠνομάσθαι τὸ χωρίον. τὸ δ' ὅλον, τῆς Μεσσηνίας ὑπὸ Μενελάῳ τεταγμένης, ὑφ' ᾧ καὶ ἡ Λακωνικὴ ἐτέτακτο (ὡς δῆλον ἔσται καὶ ἐκ τῶν ὕστερον), καὶ τοῦ μὲν Παμισοῦ ῥέοντος διὰ ταύτης καὶ τοῦ Νέδωνος, Ἀλφειοῦ δ' οὐδαμῶς, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης, ἧς ἐπῆρχεν ὁ Νέστωρ, τίς ἂν γένοιτο πιθανὸς λόγος, εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἀρχὴν ἐκβιβάζων τὸν ἄνδρα, ἀφαιρούμενος δὲ τὰς συγκαταλεγείσας αὐτῷ πόλεις, †πάνθ' ὑπ' ἐκείνῳ ποιῶν;

A. 542

30. Λοιπὸν δ' ἐστὶν εἰπεῖν περὶ τῆς Ὀλυμπίας καὶ τῆς εἰς τοὺς Ἠλείους ἁπάντων μεταπτώσεως. ἔστι δ' ἐν τῇ Πισάτιδι τὸ ἱερόν, σταδίους τῆς Ἤλιδος ἐλάττους ἢ τριακοσίους διέχον· πρόκειται δ' ἄλσος ἀγριελαίων, ἐν ᾧ τὸ στάδιον· παραρρεῖ δ' ὁ Ἀλφειός, ἐκ τῆς Ἀρκαδίας ῥέων εἰς τὴν Τριφυλιακὴν θάλατταν μεταξὺ δύσεως καὶ μεσημβρίας. τὴν δ' ἐπιφάνειαν ἔσχεν ἐξ ἀρχῆς μὲν διὰ τὸ μαντεῖον τοῦ Ὀλυμπίου Διός· ἐκείνου δ' ἐκλειφθέντος, οὐδὲν ἧττον συνέμεινεν ἡ δόξα τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὴν αὔξησιν, ὅσην ἴσμεν, ἔλαβε διά τε τὴν πανήγυριν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπιακόν, στεφανίτην τε καὶ ἱερὸν νομισθέντα, μέγιστον τῶν πάντων. ἐκοσμήθη δ' ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀναθημάτων, ἅπερ ἐκ πάσης ἀνετίθετο τῆς Ἑλλάδος· ὧν ἦν καὶ

---

1. τε om. *Bl.* 6. τῇ om. edd. 7. πεισατῶν, sup. πι sec. m. add., *A.* — τέρηνα et τερηνίαν *Acghino.* 13. μέδωνος codd. (βέδωνος *c*), Tzsch. corr. ex Cas. coni.: cf. p. 360. 14. ὑπῆρχεν *l*(?) ald. 16. καὶ ante πάνθ' add. *Bl* edd. πάνθ' — ποιῶν om. Pleth.: et mirum quidem est πάνθ' ac vix ferendum; neque tamen probabile, quod Grosk. suspicatur, ἀλλότρια post ποιῶν excidisse: nescio an ἄλλα; scriptum fuerit. 19. πεισάτιδι *A.* 28. ἁπάντων *l* ald.

ὁ χρυσοῦς σφυρήλατος Ζεύς, ἀνάθημα Κυψέλου, τοῦ Κορινθίων τυράννου. μέγιστον δὲ τούτων ὑπῆρξε τὸ τοῦ Διὸς ξόανον, ὃ ἐποίει Φειδίας Χαρμίδου Ἀθηναῖος ἐλεφάντινον, τηλικοῦτον τὸ μέγεθος, ὡς, καίπερ μεγίστου ὄντος τοῦ νεώ, δο-
5 κεῖν ἀστοχῆσαι τῆς συμμετρίας τὸν τεχνίτην, καθήμενον ποιήσαντα, ἁπτόμενον δὲ σχεδόν τι τῇ κορυφῇ τῆς ὀροφῆς, ὥστ' ἔμφασιν ποιεῖν, ἐὰν ὀρθὸς γένηται διαναστάς, ἀποστεγάσειν τὸν νεών. ἀνέγραψαν δέ τινες τὰ μέτρα τοῦ ξοάνου, καὶ Καλ- C. 354
λίμαχος ἐν ἰάμβῳ τινὶ ἐξεῖπε. πολλὰ δὲ συνέπραξε τῷ Φει-
10 δίᾳ Πάναινος ὁ ζωγράφος, ἀδελφιδοῦς ὢν αὐτοῦ καὶ συνεργολάβος, πρός *τε* τὴν τοῦ ξοάνου διὰ τῶν χρωμάτων κόσμη- A. 543
σιν, καὶ μάλιστα τῆς ἐσθῆτος. δείκνυνται δὲ καὶ γραφαὶ πολλαί τε καὶ θαυμασταὶ περὶ τὸ ἱερόν, ἐκείνου ἔργα. ἀπομνημονεύουσι δὲ τοῦ Φειδίου, διότι πρὸς τὸν Πάναινον εἶπε πυνθα-
15 νόμενον, πρὸς τί παράδειγμα μέλλοι ποιήσειν τὴν εἰκόνα τοῦ Διός, ὅτι πρὸς τὴν Ὁμήρου, δι' ἐπῶν ἐκτεθεῖσαν τούτων·

ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.

20 εἰρῆσθαι γὰρ μάλα δοκεῖ καλῶς ἔκ τε τῶν ἄλλων καὶ τῶν

---

3. ἐποίησε ald. — χαρμίνου codd., sed verum servavit Epit., unde restituit Tzsch. 4. ὡς] ὅτι *Acghino*. — Inde ab hoc fere loco foliorum margines per octavum nonumque librum corrosi et ea ratione, qua diximus in Praef. Vol. I p. XII sq., restituti sunt in *A*. Ita igitur cum existeret ingens numerus locorum sec. m. scriptorum, eos tantummodo accuratius indicandos esse iudicavimus, qui aliquam ob causam viderentur memorabiles. 5. μὲν post καθήμενον add. Cor. 6. τῆς κορυφῆς habet Eust. ad Il. *A*, 528. 10. πάνδεινος *AB* (sed in hoc αι sup. δει sec. m. add.) *cghil* πάνδαινος *k* Pleth. ald. 11. τε om. Cor., atque incommodum sane est. — τῇ *A* (τὴν sec. m. sup. pos.) *hi*. — κατασκευὴν post ξοανὸν add. ald. — τὴν post διὰ add. ald. — κοσμήσει *A* (et ιν sec. m. sup. ει) *hi*. 12. τε post γραφαὶ add. ald. 14. καὶ post δὲ add. *c* Cor. 15. μέλλει *Bchiklno* ald. — ποιήειν, et σ sec. m. sup. add., *A* ποιεῖν *l* Cor. 20. Verba εἰρῆσθαι — δείξας ita comparata sunt, sive spectas sententiam universam, sive singulas partes dicendique genus, ut vix videantur esse Strabonis: magnopere vereor ne ab eodem profecta sint, cui debentur quae supra p. 342. 345 asteriscis notanda esse censuimus.

ὀφρύων, ὅτι προκαλεῖται τὴν διάνοιαν ὁ ποιητὴς ἀναζωγραφεῖν μέγαν τινὰ τύπον καὶ μεγάλην δύναμιν ἀξίαν τοῦ Διός, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῆς Ἥρας, ἅμα φυλάττων τὸ ἐφ' ἑκατέρῳ πρέπον· ἔφη μὲν γάρ,

σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον. 5

τὸ δ' ἐπ' ἐκείνης συμβὰν ὅλῃ κινηθείσῃ, τοῦτ' ἐπὶ τοῦ Διὸς ἀπαντῆσαι ταῖς ὀφρύσι μόνον νεύσαντος, συμπαθούσης δέ τι καὶ τῆς κόμης· κομψῶς δ' εἴρηται καὶ τὸ ὁ τὰς τῶν θεῶν εἰκόνας ἢ μόνος ἰδὼν ἢ μόνος δείξας. ἄξιοι δὲ μάλιστα τὴν αἰτίαν ἔχειν τῆς περὶ τὸ Ὀλυμπίασιν ἱερὸν μεγαλοπρεπείας τε 10 καὶ τιμῆς Ἠλεῖοι. κατὰ μὲν γὰρ τὰ Τρωικὰ καὶ ἔτι πρὸ τούτων οὐκ ηὐτύχουν, ὑπό τε τῶν Πυλίων ταπεινωθέντες καὶ ὑφ' Ἡρακλέους ὕστερον, ἡνίκα Αὐγέας ὁ βασιλεύων αὐτῶν κατελύθη. σημεῖον δέ· εἰς γὰρ τὴν Τροίαν ἐκεῖνοι μὲν τετταράκοντα ναῦς ἔστειλαν, Πύλιοι δὲ καὶ Νέστωρ ἐνενήκοντα. ὕστε- 15 ρον δέ, μετὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον, συνέβη τἀναντία. Αἰτωλοὶ γὰρ συγκατελθόντες τοῖς Ἡρακλείδαις μετὰ Ὀξύλου καὶ συνοικήσαντες Ἐπειοῖς κατὰ συγγένειαν παλαιὰν ηὔξησαν τὴν Κοίλην Ἦλιν καὶ τῆς τε Πισάτιδος ἀφείλοντο πολλήν, καὶ A. 544 Ὀλυμπία ὑπ' ἐκείνοις ἐγένετο· καὶ δὴ καὶ ὁ ἀγὼν εὕρεμά ἐστιν 20 ἐκείνων ὁ Ὀλυμπιακός, καὶ τὰς Ὀλυμπιάδας τὰς πρώτας ἐκεῖνοι

---

1. ὅτι omisit Cas., post καλῶς orationem incidens. — προκαλεῖ *B* (sed in marg. προκαλεῖται sec. m. add.) *kl*. 2. ἀξίαν om. *k* ald. 3. τῆς om. *Bkl* ald. 4. ἔφη μὲν γάρ φησι *Acghi* ἔφη γὰρ *Blk*, sed in hoc μὲν post add. φησὶ γὰρ *no* Cor. 5. εἴσατο codd., sed absque spiritu in *A*, σ postea add. in *h*; σείσατο praebet Epit., uti est in Il. Θ, 199. 6. ἐκείνῃ *Bkl* ald. — ὅλης κινηθείσης *no* Cor. 7. δέ τι (et η sup. ε pr. m. add.) *A* δ' ἔτι *c* ald. δή τι *g* marg. *n* edd. inde a Cas. 8. κομψῶς] κοσμίως habet Eust. ad Il. *A*, 529 p. 145 R. — τὸ om. *Agi* 9. μόνος om. *c*. — ἰδὼν om. *n*, sed in marg. sec. m. add. εἰδὼν: inde natum videtur εἰδώς, quod Scrimger. habet atque ab eo Cas. 10. τῆς] τοῖς *Agh* et in hoc post corr. — ὀλυμπιάσιον *Acghi* ἐν ὀλυμπίᾳ *no*. — τε om. *B*, sed sec. m. post add. 11. καὶ μὲν γὰρ τρωικὰ *c*(?). 12. τῶν om. *c*. 14. τρωίαν ald. 17. τοῖς om. *Bkl* ald. 19. πεισάτιδος *Ach*. 20. εὕρημα *l*(?)*k* edd.: v. supra p. 303. At infra XIII, 622 omnes codd. in η conspirant: qua de re cf. Lobeck. ad Phryn. p. 445. 21. ἐκείνοις *Acgh*. — ὁ om. *l*(?) ald.

συνετέλουν. ἐᾶσαι γὰρ δεῖ τὰ παλαιὰ καὶ περὶ τῆς κτίσεως
τοῦ ἱεροῦ καὶ περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἀγῶνος, τῶν μὲν ἕνα τῶν C. 355
Ἰδαίων δακτύλων Ἡρακλέα λεγόντων ἀρχηγέτην τούτων, τῶν
δὲ τὸν Ἀλκμήνης καὶ Διός, ὃν καὶ ἀγωνίσασθαι πρῶτον καὶ
5 νικῆσαι· τὰ γὰρ τοιαῦτα πολλαχῶς λέγεται, καὶ οὐ πάνυ πι-
στεύεται. ἐγγυτέρω δὲ πίστεως, ὅτι μέχρι τῆς ἕκτης καὶ εἰκο-
στῆς Ὀλυμπιάδος ἀπὸ τῆς πρώτης, ἐν ᾗ Κόροιβος ἐνίκα στά-
διον Ἠλεῖος, τὴν προστασίαν εἶχον τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τοῦ ἀγῶ-
νος Ἠλεῖοι. κατὰ δὲ τὰ Τρωικὰ ἢ οὐκ ἦν ἀγὼν στεφανίτης
10 ἢ οὐκ ἔνδοξος, οὐθ' οὗτος οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς τῶν νῦν ἐνδόξων·
οὔτε μέμνηται τούτων Ὅμηρος οὐδενός, ἀλλ' ἑτέρων τινῶν ἐπι-
ταφίων. καίτοι δοκεῖ τισι τοῦ Ὀλυμπιακοῦ μεμνῆσθαι, ὅταν
φῇ τὸν Αὐγέαν ἀποστερῆσαι τέσσαρας ἀθλοφόρους ἵππους,
ἐλθόντας μετ' ἄεθλα· φασὶ δὲ τοὺς Πισάτας μὴ μετασχεῖν
15 τοῦ Τρωικοῦ πολέμου, ἱεροὺς νομισθέντας τοῦ Διός. ἀλλ'
οὐθ' ἡ Πισᾶτις ὑπὸ Αὐγέᾳ τόθ' ὑπῆρχεν, ἐν ᾗ ἐστι καὶ ἡ
Ὀλυμπία, ἀλλ' ἡ Ἠλεία μόνον· οὔτ' ἐν Ἠλείᾳ συνετελέσθη ὁ
Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν οὐδ' ἅπαξ, ἀλλ' ἀεὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ. ὁ δὲ νῦν
παρατεθεὶς ἐν Ἤλιδι φαίνεται γενόμενος, ἐν ᾗ καὶ τὸ χρέος
20 ὠφείλετο·

καὶ γὰρ τῷ χρεῖος [μέγ'] ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ,
τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι.

καὶ οὗτος μὲν οὐ στεφανίτης (περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον θεύ- A. 545
σεσθαι), ἐκεῖνος δέ. μετὰ [δὲ] τὴν ἕκτην καὶ εἰκοστὴν Ὀλυμ-
25 πιάδα οἱ Πισᾶται τὴν οἰκείαν ἀπολαβόντες αὐτοὶ συνετέλουν,

---

1. δεῖ] δὴ *acghi*. 3. ἡρακλῆς, et ἑα sup. ῆς sec. m. add., *B*. 6. τῆς ante πίστεως add. ald. 7. κόρυβος *Ahikno* ald.: cf. ad VII, 295. 11. ἀλλ' — ἐπιταφίων om. *B* (sed sec. m. add.) *l*. 12. ὀλυμπικοῦ *Agi*. 14. ἄεθνα *l*. — πεισάτας *Ach*. 16. πεισάτις *Ach*: in accentu conspirant omnes. — οὐθ' ante ὑπὸ repetunt *no*(?) ald. οὐθ' ὑπῆρχεν, omissis ὑπὸ Αὐγέᾳ, *c*(?). 17. ἠλία et sic mox *Ach*. 21. τῷ] τὸ *ABcghikl* τοι *no*, Cor. corr. ex Il. *Λ*, 697. — χρέος *Bklno*. — μεγ' om. codd. Cor. add. — ὠφείλετο *l* ὠφείλετ' *B* ὠφείλεται ald. 23. οὐ] οὖν *Acghinok* (hic ex corr.); οὐ habent *Bl* Eust. ad Il. *Λ*, 698. 24. δὲ om. codd., annectentes haec proxime praecedentibus: particulam add. Pleth. Tzsch. 25. οἱ om. *B* (sed οἱ οὖν sec. m. add.) *l* Pleth. — οὖν post οἱ add. *kno* ald. — πεισάται et mox πει-

τὸν ἀγῶνα ὁρῶντες εὐδοκιμοῦντα· χρόνοις δ' ὕστερον μεταπεσούσης πάλιν τῆς Πισάτιδος εἰς τοὺς Ἠλείους, μετέπεσεν εἰς αὐτοὺς πάλιν καὶ ἡ ἀγωνοθεσία. συνέπραξαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὴν ἐσχάτην κατάλυσιν τῶν Μεσσηνίων συμμαχήσασιν αὐτοῖς τἀναντία τῶν Νέστορος ἀπογόνων καὶ τῶν 5 Ἀρκάδων, συμπολεμησάντων τοῖς Μεσσηνίοις· καὶ ἐπὶ τοσοῦτόν γε συνέπραξαν, ὥστε τὴν χώραν ἅπασαν τὴν μέχρι Μεσσήνης Ἠλείαν ῥηθῆναι καὶ διαμεῖναι μέχρι νῦν, Πισατῶν δὲ καὶ Τριφυλίων καὶ Καυκώνων μηδ' ὄνομα λειφθῆναι. καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Πύλον τὸν ἠμαθόεντα εἰς τὸ Λέπρεον συνῴκισαν, 10 χαριζόμενοι τοῖς Λεπρεάταις κρατήσασι πολέμῳ, καὶ ἄλλας πολλὰς τῶν κατοικιῶν κατέσπασαν, ὅσας θ' ἑώρων αὐτοπραγεῖν ἐθελούσας, καὶ φόρους ἐπράξαντο.

31. Διωνομάσθη δὲ *πλεῖστον* ἡ Πισᾶτις τὸ μὲν πρῶτον C. 356 διὰ τοὺς ἡγεμόνας δυνηθέντας πλεῖστον, Οἰνόμαόν τε καὶ Πέ- 15 λοπα, τὸν ἐκεῖνον διαδεξάμενον, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πολλοὺς γενομένους· καὶ ὁ Σαλμωνεὺς δ' ἐνταῦθα βασιλεῦσαι λέγεται· εἰς γοῦν ὀκτὼ πόλεις μεριζομένης τῆς Πισάτιδος, μία τούτων λέγεται καὶ ἡ Σαλμώνη. διὰ ταῦτά τε δὴ καὶ τὸ ἱερὸν τὸ Ὀλυμπίασι διατεθρύληται σφόδρα ἡ χώρα. δεῖ δὲ τῶν 20 παλαιῶν ἱστοριῶν ἀκούειν οὕτως, ὡς μὴ ὁμολογουμένων σφόδρα· οἱ γὰρ νεώτεροι πολλὰ †καὶ νομίζουσιν, ὥστε καὶ τἀναντία λέγειν, οἷον τὸν μὲν Αὐγέαν τῆς Πισάτιδος ἄρξαι, τὸν δ' Οἰνόμαον καὶ τὸν Σαλμωνέα τῆς Ἠλείας· ἔνιοι δ' εἰς ταὐτὸ

σάτιδος *Acgh*. 3. οἱ om. *Bkl* ald. 7. τὴν χώραν ἅπασαν om. *c*. 8. ἠλίαν *A*. — καὶ ante νῦν add. *A* (sed sec. m.) *Bcghiklmno* edd. — πεισατῶν *A*. 10. λέπριον *A* (sed ε sup. ι sec. m. add.) *cgh*. 11. κρατήσασι πολέμῳ] οὐ κοινωνήσασι τοῦ πολέμου Pleth. Cor. paulo audacius, quamquam parum plana est, fateor, codicum scriptura. 12. θ'] γ' Cor. 13. καὶ om. Cas. — φόρον *B* (sed ους sup. ον sec. m. add.) *l*. 14. πλεῖστον incommodissime h. l. additur ac videtur ex sequentibus male huc translatum. 19. διὰ ante τὸ add. Cas. Cor. 20. καὶ ante ἡ add. *no*. 22. πολλάκις νομίζουσι καὶ *n* edd. inde a Cas. Sed idem Cas. suspicatur πολλὰ καινίζουσιν, Grosk. πολλὰ καινοτομοῦσιν, quae tamen nimis recedunt a codd. scriptura: nescio an scriptum fuerit καινὰ νομίζουσιν. 23. τὸν μὲν om. *B* (sed sec. m. add.) *l*. — πεισάτιδος *Acgh*: sic et mox constanter. 24. σαλμωνέω *A* (α

συνάγουσι τὰ ἔθνη. δεῖ δὲ τοῖς ὁμολογουμένοις ὡς ἐπὶ πολὺ ἀκολουθεῖν, ἐπεὶ οὐδὲ τοὔνομα τὴν Πισᾶτιν ἐτυμολογοῦσιν ὁμοίως· οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ Πίσης ὁμωνύμου τῇ κρήνῃ πόλεως, τὴν δὲ κρήνην Πίσαν εἰρῆσθαι, οἷον πίστραν, ὅπερ ἐστὶ ποτί-
5 στρα· τὴν δὲ πόλιν ἱδρυμένην ἐφ᾽ ὕψους δεικνύουσι μεταξὺ A. 546 δυεῖν ὀρῶν, Ὄσσης καὶ Ὀλύμπου, ὁμωνύμων τοῖς ἐν Θετταλίᾳ. τινὲς δὲ πόλιν μὲν οὐδεμίαν γεγονέναι Πίσαν φασίν· εἶναι γὰρ ἂν μίαν τῶν ὀκτώ· κρήνην δὲ μόνην, ἣν νῦν καλεῖσθαι Βίσαν, Κικυσίου πλησίον, πόλεως μεγίστης τῶν ὀκτώ· Στησίχορον δὲ
10 καλεῖν πόλιν τὴν χώραν Πίσαν λεγομένην, ὡς ὁ ποιητὴς τὴν Λέσβον Μάκαρος πόλιν, Εὐριπίδης δ᾽ ἐν Ἴωνι·

Εὔβοι᾽ Ἀθήναις ἐστί τις γείτων πόλις·

καὶ ἐν Ῥαδαμάνθυι·

οἳ γῆν ἔχουσ᾽ Εὐβοΐδα πρόσχωρον πόλιν·

15 Σοφοκλῆς δ᾽ ἐν Μυσοῖς·

Ἀσία μὲν ἡ σύμπασα κλῄζεται, ξένε,
πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσήγορος.

32. Ἡ δὲ Σαλμώνη πλησίον ἐστὶ τῆς ὁμωνύμου κρήνης, ἐξ ἧς ῥεῖ ὁ Ἐνιπεύς· ἐμβάλλει δ᾽ εἰς τὸν Ἀλφειόν, καλεῖται
20 δὲ νῦν Βαρνίχιος· τούτου δ᾽ ἐρασθῆναι τὴν Τυρώ φασιν,

---

sup. ω sec. m. add.) *h* τὴν σαλμώνην *l.* — ἠλίας *Ah.* 1. ἐπὶ τὸ πολὺ *Bki* ald. Cor. 2. τῆς πισάτιδος *l.* — ἐτοιμολογοῦσιν *A.* 3. πόλει *lk* (et ex corr., ut videtur, τῇ πόλει κρήνῃ Falc.) ald. 4. ποτίστραν *Bc*(?)*h*(?)*klno* edd. 6. ὀροῖν *Acghino.* 8. βῆσαν codd., sed βίσα habet Epit., unde Xyl. corr. 9. κικυσίου — ὀκτώ om. *lB*, sed in hoc sec. m. in marg. add., ubi κυκισίου scriptum est; κικιννσίου *c* κυκησίου edd. Alteram formam codd. etiam p. 357 tuentur, nec praeterea nomen illud invenitur. — στησίχορος δὲ καλεῖ *B* Pleth., qui post λεγομένην addit ὁμωνύμως τῇ κρήνῃ: mihi suspecta Πίσαν λεγομένην. 11. Apud Homerum (Il. Ω, 544) nunc legitur Μάκαρος ἕδος. — δ᾽ ἐν om. *BE* (sed sec. m. add.) *l.* 13. καὶ — πόλιν om. *B* (sed sec. m. add.) *l.* 15. δ᾽ ἐν om. *B*, sed sec. m. add. 16. κληίζεται ξεῖνε *Acghino* κλύζεται ξένε *l.* 18. ἐστὶ om. *Bkl* ald. 19. ἐνειπεὺς *A* (et νι sup. sec. m. add.) *h.* 20. Βαρνίχιος cum nomen insolentius sit, quam quod pro Graeco haberi possit, verba καλεῖται δὲ Βαρνίχιος ex margine crediderim recepta esse, ubi similia non uno loco adnotata sunt. Eandem Boeckhii fuisse sententiam vidimus ex schedd.

ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ' Ἐνιπῆος θείοιο.
ἐνταῦθα γὰρ βασιλεῦσαι τὸν πατέρα αὐτῆς τὸν Σαλμωνέα, καθάπερ καὶ Εὐριπίδης ἐν Αἰόλῳ φησί· τὸν δ' ἐν τῇ Θετταλίᾳ Ἐνισέα γράφουσιν, ὃς ἀπὸ τῆς Ὄθρυος ῥέων δέχεται τὸν Ἀπιδανὸν κατενεχθέντα ἐκ Φαρσάλου. ἐγγὺς δὲ τῆς Σαλμώνης 5 Ἡράκλεια, καὶ αὕτη μία τῶν ὀκτώ, διέχουσα περὶ τεσσαράκοντα σταδίους τῆς Ὀλυμπίας, κειμένη δὲ παρὰ τὸν Κυθήριον A. 547 ποταμόν, οὗ τὸ τῶν Ἰωνιάδων νυμφῶν ἱερόν, τῶν πεπιστευμένων θεραπεύειν νόσους τοῖς ὕδασι. παρὰ δὲ τὴν Ὀλυμπίαν C. 357 ἐστὶ καὶ ἡ Ἀρπίνα, καὶ αὕτη τῶν ὀκτώ, δι' ἧς ῥεῖ ποταμὸς 10 Παρθενίας, ὡς εἰς Φηραίαν ἰόντων· ἡ δὲ Φηραία ἐστὶ τῆς

Lachm. Videtur autem nomen illud ex Slavico quodam formatum, quod fuerit, ut Cybulskius Slavici sermonis peritissimus me docuit, aut warnitza (fluvius verticosus) aut wranitza (fl. niger) aut branitza (fl. defendens) aut barnitza (fl. paludosus). — δ' om. *Bkl* ald. 1. ἠράσατ' *Bkl* ald. — ἐνειπῆος, et sec. m. corr., *A*. 2. τὸν ante Σαλμωνέα om. *Bkl* edd. 4. Enipeum cum omnes scriptores, qui quidem supersunt, atque inter eos Strabo ipse IX, 432, appellent fluvium Thessaliae h. l. commemoratum, Ἐνιπέα scripsit hic quoque Xyl., idque firmare videtur Epit.; sed liberius eius verba composita sunt, quam ut auctoritatem habere possint. Ἐνισέα praebet etiam Eustath. ad Od. *Λ*, 328 p. 1682 R., atque ita nominasse videntur Thessaliae fluvium nonnulli, qui non hunc, sed Pisatidis Enipeum a Tyrone amatum esse censerent. Quae tamen proxime sequuntur contraria sunt iis, quae infra l. l. Strabo tradit, simulque rerum naturae: etenim non Apidanus, sed Enipeus ad Pharsalum fluebat (v. Dio Cass. XLI, 75). Quapropter Grosk. scribendum censet ὃν — ῥέοντα δέχεται ὁ Ἀπιδανὸς κτλ. nimia audacia. 5. τῆς om. *Bkl* ald. 8. τὸ τῶν ἰωνιάδων om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l* Pleth. — ἰωνιάδων *A*, sed prius ι in γ sec. m. mut.: inde γωνιάδων *bcghikno* ald.; Tzsch. corr. ex Cas. coni. coll. Paus. VI, 22, 4. — τῶν post ἱερὸν om. *B* (sed sec. m. add.) *l*. 10. ἔπινα *A* (et αἴπεια sup. sec. m.) *Bchiklno*, αἴπεια *g*; Tzsch. corr. ex Cas. aliorumque coni.: *ΑΡΠΙΝΑ* transierat primum in *ΑΙΠΙΝΑ*, deinde in ἔπινα. 11. φηραία ἀνιόντων *A* (ν voci φηραία m. recentissima add.) *cgh* φηραίαν ἀνιόντων *no*: Ἡραίαν pro Φηραίαν scribendum esse suspicatur Tzsch., quod sane arridet, si urbis illius situm nobilitatemque spectas, coll. Lucian. de morte Peregrini c. 35. Sed Polybius quoque (IV, 77) Φαραίαν commemorat in his regionibus, ita ut non temere a codd. recedere liceat.

Ἀρκαδίας· *ὑπέρκειται δὲ τῆς Δυμαίας καὶ Βουπρασίου καὶ Ἤλιδος· ἅπερ ἐστὶ πρός ἄρκτον τῇ Πισάτιδι.* αὐτοῦ δ' ἔστι καὶ τὸ Κικύσιον τῶν ὀκτὼ καὶ τὸ Δυσπόντιον κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐξ Ἤλιδος εἰς Ὀλυμπίαν ἐν πεδίῳ κείμενον· ἐξηλείφθη δέ,
5 καὶ ἀπῆραν οἱ πλείους εἰς Ἐπίδαμνον καὶ Ἀπολλωνίαν· καὶ ἡ Φολόη δ' ὑπέρκειται τῆς Ὀλυμπίας ἐγγυτάτω, ὄρος Ἀρκαδικόν, ὥστε τὰς ὑπωρείας τῆς Πισάτιδος εἶναι. καὶ πᾶσα δ' ἡ Πισᾶτις καὶ τῆς Τριφυλίας τὰ πλεῖστα ὁμορεῖ τῇ Ἀρκαδίᾳ· διὰ δὲ τοῦτο καὶ Ἀρκαδικὰ εἶναι δοκεῖ τὰ πλεῖστα τῶν Πυ-
10 λιακῶν ἐν Καταλόγῳ φραζομένων χωρίων· οὐ μέντοι φασὶν οἱ ἔμπειροι· τὸν γὰρ Ἐρύμανθον εἶναι τὸν ὁρίζοντα τὴν Ἀρκαδίαν, τῶν εἰς Ἀλφειὸν ἐμπιπτόντων ποταμῶν, ἔξω δ' ἐκείνου τὰ χωρία ἱδρῦσθαι ταῦτα.

33. Ἔφορος δέ φησιν Αἰτωλὸν ἐκπεσόντα ὑπὸ Σαλμωνέως,
15 τοῦ βασιλέως Ἐπειῶν τε καὶ Πισατῶν, ἐκ τῆς Ἠλείας εἰς τὴν A. 548

---

1. Verba ὑπέρκειται — Πισάτιδι ita sunt comparata, ut a Strabone scripta esse persuadere mihi non possim. Quodcumque enim oppidum h. l. intelligendum est, supra Dymen, Buprasium et Elin situm esse nullo modo potuit, neque Strabo, quamquam errores minoris momenti commisit haud paucos, adeo fuit imperitus, ut tam misere omnia misceret. Cogitavit autem is, qui illa scripsit, de Achaiae urbe Dymae finitima (v. IX, 388, in.), quam Pharas plerique auctores nominant, Pharam Strabo ipse, sed nemo antiquorum Pheraeam. Recte igitur Grosk. ex interpolatoris additamento haec repetenda esse iudicavit. Fortasse eiusdem vel ea sunt quae praecedunt ἡ δὲ Φηραία ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίας, quae in hoc connexu minus commode adduntur. — τῆς om. *Bkl* ald. — καὶ post Δυμαίας om. *Bkl* ald. — τοῦ ante Βουπρασίου add. *c* Cor. 2. τῆς ante Ἤλιδος add. Cor. — ἃ *Bkl* ald. — αὐτοῦ — Ἀπολλωνίαν om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l*. — αὐτὸ *k* αὐτῇ ald. 3. κικύσιαν (sic?) *n* κυκλίσιον *b* Κυκήσιον edd. cf. 356. — διπόντιον *o*. 9. πλεῖστα] πλείω *B* (sed στα sup. sec. m. add.) *l* Pleth. plura Guar. 8. διὰ τοῦτο δὲ *Bkl* edd. διὰ δὴ τοῦτο *no*. 11. Ἐρύμανθον] ἀμάρυνθον codd., quod nomen in fluviis inauditum: Cor. corr. ex Palmer. coni. (v. Exercitt. ad auctt. Gr. p. 308) coll. Paus. VIII, 24, 2. — τὸν ante ὁρίζοντα om. *k* ald. 12. ἕνα ante τῶν excidisse puto. — τὸν ante Ἀλφειὸν add. *Bk* edd. 15. ἐπιόν τε καὶ πεῖσαν τὸν ἐκ (et πι sup. πεῖ sec. m. add.) *A* et codd. reliqui: sed πείσατον *h* πεισαντῶν *c* πισάντον *gl* ἐπείαν (ο sup. α sec. m. add.) τε καὶ πισάντον *B* ἐπειόν τε καὶ πισάντον *no* cum Epaeo et Pisanto Guar.; Xyl. corr.

Αἰτωλίαν, ὀνομάσαι τε ἀφ' αὐτοῦ τὴν χώραν καὶ συνοικίσαι τὰς αὐτόθι πόλεις· τούτου δ' ἀπόγονον ὑπάρξαντα Ὄξυλον φίλον τοῖς περὶ Τήμενον Ἡρακλείδαις ἡγήσασθαί τε τὴν ὁδὸν κατιοῦσιν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ μερίσαι τὴν πολεμίαν αὐτοῖς χώραν καὶ τἆλλα ὑποθέσθαι τὰ περὶ τὴν κατάκτησιν τῆς 5 *χώρας, ἀντὶ δὲ τούτων λαβεῖν χάριν τὴν εἰς τὴν Ἠλείαν κάθοδον, προγονικὴν οὖσαν, κατελθεῖν δὲ ἀθροίσαντα στρατιὰν ἐκ τῆς Αἰτωλίας ἐπὶ τοὺς κατέχοντας Ἐπειοὺς τὴν Ἦλιν· ἀπαντησάντων δὲ τῶν Ἐπειῶν μεθ' ὅπλων, ἐπειδὴ ἀντίπαλοι ἦσαν αἱ δυνάμεις, εἰς μονομαχίαν προελθεῖν κατὰ ἔθος τι παλαιὸν* 10 *τῶν Ἑλλήνων Πυραίχμην Αἰτωλὸν Δέγμενόν τ' Ἐπειόν, τὸν μὲν Δέγμενον μετὰ τόξου ψιλόν, ὡς περιεσόμενον ῥᾳδίως ὁπλίτου διὰ τῆς ἑκηβολίας, τὸν δὲ μετὰ σφενδόνης καὶ πήρας λίθων, ἐπειδὴ κατέμαθε τὸν δόλον· τυχεῖν δὲ νεωστὶ ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν εὑρημένον τὸ τῆς σφενδόνης εἶδος· μακροβολωτέρας* 15 *δ' οὔσης τῆς σφενδόνης, πεσεῖν τὸν Δέγμενον, καὶ κατασχεῖν τοὺς Αἰτωλοὺς τὴν γῆν, ἐκβαλόντας τοὺς Ἐπειούς· παραλαβεῖν δὲ καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ὀλυμπίασιν, ἣν εἶχον οἱ †Ἀχαιοί· διὰ δὲ τὴν τοῦ Ὀξύλου φιλίαν πρὸς τοὺς Ἡρακλείδας συνομολογηθῆναι ῥᾳδίως ἐκ πάντων μεθ' ὅρκου τὴν* 20
C. 358 *Ἠλείαν ἱερὰν εἶναι τοῦ Διός, τὸν δ' ἐπιόντα ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην μεθ' ὅπλων ἐναγῆ εἶναι, ὡς δ' αὔτως ἐναγῆ καὶ τὸν μὴ ἐπαμύνοντα εἰς δύναμιν· ἐκ δὲ τούτου καὶ τοὺς κτίσαντας τὴν Ἠλείων πόλιν ὕστερον ἀτείχιστον ἐᾶσαι, καὶ τοὺς δι' αὐτῆς τῆς χώρας ἰόντας στρατοπέδῳ, τὰ ὅπλα παραδόντας, ἀπο-* 25

---

1. ἀφ' αὐτοῦ pr. m. *A*, sed sec. m. in sched. aggl. ἀφ' ἑαυτοῦ, quod inde legitur in *cghin* Tzsch. Cor. 3. τῶν ὁδῶν *Bkl* edd. τὴν ὁδὸν, et ω sup. η et alterum ο sec. m. add., *A*. 4. τὴν ante Πελοπόννησον om. *Bklcghino* (schedula enim agglut. obtectum erat in *A*) edd. — αὐτῶν *c*. 6. ἠλίαν *A* (sed in sched. aggl. ἠλείαν sec. m.) ἡρακλείαν *i* ἦλιδα *k* ἦλυδα ald. 7. ἀθροίσαντας codd. — στρατείαν *B* στρατιὰν, et ει sup. ι sec. m. add., *A*. 8. ἐκ τῆς] ἐξ *Bkl* edd. 11. τ'] δ' codd. exc. *o*. 12. περιεπόμενον *c*. — ὁπλίτην *Acgino*, sed in hoc ὁπλίτου sup. sec. m. add. 18. δὲ sec. m. add. in *B*, om. *nk*. — τοῦ ἱεροῦ om. *l*. 19. οἱ om. *B*. Ceterum quinam Achaei h. l. nominari potuerint, haud intelligo: scriptum fuit a Strabone, ut opinor, οἱ Ἐπειοί. — τοῦ om. *Bcg*(?)*kl* edd. 21. ἐπὶ om. *l*.

λαμβάνειν μετὰ τὴν ἐκ τῶν ὅρων ἔκβασιν· Ἴφιτόν τε θεῖναι τὸν Ὀλυμπικὸν ἀγῶνα, ἱερῶν ὄντων τῶν Ἠλείων. ἐκ δὴ τῶν τοιούτων αὔξησιν λαβεῖν τοὺς ἀνθρώπους· τῶν γὰρ ἄλλων πολεμούντων ἀεὶ πρὸς ἀλλήλους, μόνοις ὑπάρξαι πολλὴν εἰρήνην,
5 οὐκ αὐτοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ξένοις, ὥστε καὶ εὐανδρῆσαι μάλιστα πάντων παρὰ τοῦτο. Φείδωνα δὲ τὸν Ἀργεῖον, δέκατον μὲν ὄντα ἀπὸ Τημένου, δυνάμει δ' ὑπερβεβλημένον τοὺς κατ' αὐτόν, ἀφ' ἧς τήν τε λῆξιν ὅλην ἀνέλαβε τὴν Τημένου διεσπασμένην εἰς πλείω μέρη, καὶ μέτρα ἐξεῦρε τὰ Φειδώνια A. 549
10 καλούμενα καὶ σταθμοὺς καὶ νόμισμα κεχαραγμένον τό τε ἄλλο καὶ τὸ ἀργυροῦν, πρὸς τούτοις ἐπιθέσθαι καὶ ταῖς ὑφ' Ἡρακλέους αἱρεθείσαις πόλεσι, καὶ τοὺς ἀγῶνας ἀξιοῦν τιθέναι αὐτόν, οὓς ἐκεῖνος ἔθηκε· τούτων δὲ εἶναι καὶ τὸν Ὀλυμπικόν· καὶ δὴ βιασάμενον ἐπελθόντα θεῖναι αὐτόν, οὔτε τῶν Ἠλείων
15 ἐχόντων ὅπλα, ὥστε κωλύειν, διὰ τὴν εἰρήνην, τῶν τε ἄλλων κρατουμένων τῇ δυναστείᾳ· οὐ μὴν τούς γε Ἠλείους ἀναγράψαι τὴν θέσιν ταύτην, ἀλλὰ καὶ ὅπλα κτήσασθαι διὰ τοῦτο καὶ ἀρξαμένους ἐπικουρεῖν σφίσιν αὐτοῖς· συμπράττειν δὲ καὶ Λακεδαιμονίους, εἴτε φθονήσαντας τῇ διὰ τὴν εἰρήνην εὐτυχίᾳ,
20 εἴτε καὶ συνεργοὺς ἕξειν νομίσαντας πρὸς τὸ καταλῦσαι τὸν Φείδωνα, ἀφῃρημένον αὐτοὺς τὴν ἡγεμονίαν τῶν Πελοποννησίων, [ἣν ἐκεῖ]νοι προεκέκτηντο· καὶ δὴ καὶ συγκαταλῦσαι τὸν Φείδωνα· τοὺς δὲ συγκατασκευάσαι τοῖς Ἠλείοις τήν τε Πι-

---

2. ὀλυμπιακὸν *Bcghiklno* edd. — δὴ] δὲ *lno*(?) ald. 5. οὐκ — ξένοις om. *B* (sed sec. m. in marg. add.). 6. περὶ *B* (sed utrique syllabae α sec. m. sup. add.) *l*. 9. φειδώνεια *Bchkno* edd. 10. τότε ἄλλα *A* (sed ἄλλο sec. m. sup. add.) *hi*. 12. εὑρεθείσαις *Aghio* marg. *n*. 13. ὀλυμπικόν, et α sec. m. add., *Bh* ὀλυμπιακὸν *kno* edd. 16. γε] τε *Acghi* γε om. *l*. — ἀναγράψαι] ἀνασχέσθαι Pleth. 17. διὰ ταῦτα *Bkl* ald. 18. καὶ om. *l*. 20. νομίσαντες *A*. 21. πελοποννήσων *B* (sed ι sec. m. add.) *l*. 22. ἣν ἐκεῖνοι προεκέκτηντο om. *Bk* (sed sec. m. post add.) *lu*. In *A* cum syllabae ἣν ἐκεῖ una cum margine interierint, secunda manus non restituit: inde ἣν ἐκεῖνοι om. *cg* (sed sec. m. add.) *h*, sed in hoc sec. m. post addidit ταύτην γὰρ οὗτοι, quae habet etiam *i*: ἣν ἐκεῖνοι praebent *no* ex coniectura haud dubie, quae tamen confirmatur ipsa lacunae magnitudine in *A*. 23. τοὺς] τὸν *no*.

σᾶτιν καὶ τὴν Τριφυλίαν. ὁ δὲ παράπλους ἅπας ὁ τῆς νῦν Ἠλείας μὴ κατακολπίζοντι χιλίων ὁμοῦ καὶ διακοσίων ἐστὶ σταδίων. ταῦτα μὲν περὶ τῆς Ἠλείας.

CAPUT IV.

1. *Ἡ δὲ Μεσσηνία συνεχής ἐστι τῇ Ἠλείᾳ, περινεύουσα τὸ πλέον ἐπὶ τὸν νότον καὶ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος. αὕτη δ' ἐπὶ μὲν* A. 550 *τῶν Τρωικῶν ὑπὸ Μενελάῳ ἐτέτακτο, μέρος οὖσα τῆς Λακωνικῆς, ἐκαλεῖτο δ' ἡ χώρα Μεσσήνη· τὴν δὲ νῦν ὀνομαζομένην πόλιν Μεσσήνην, ἧς ἀκρόπολις ἡ Ἰθώμη ὑπῆρξεν, οὔπω συνέ-* C. 359 *βαινεν ἐκτίσθαι· μετὰ δὲ τὴν Μενελάου τελευτήν, ἐξασθενησάντων τῶν διαδεξαμένων τὴν Λακωνικήν, οἱ Νηλεῖδαι τῆς Μεσσηνίας ἐπῆρχον. καὶ δὴ κατὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον καὶ τὸν τότε γενηθέντα μερισμὸν τῆς χώρας ἦν Μέλανθος βασιλεὺς τῶν Μεσσηνίων καθ' αὑτοὺς τασσομένων, πρότερον δ' ὑπήκοοι ἦσαν τοῦ Μενελάου. σημεῖον δέ· ἐκ γὰρ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου καὶ τοῦ συνεχοῦς Ἀσιναίου λεγομένου ἀπὸ τῆς Μεσσηνιακῆς Ἀσίνης αἱ ἑπτὰ ἦσαν πόλεις, ἃς ὑπέσχετο δώσειν ὁ Ἀγαμέμνων τῷ Ἀχιλλεῖ,*

> *Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν*
> *Φηράς τε ζαθέας ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον*
> *καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν,*

οὐκ ἂν τάς γε μὴ προσηκούσας μήτ' αὐτῷ μήτε τῷ ἀδελφῷ ὑποσχόμενος. ἐκ δὲ τῶν Φηρῶν καὶ συστρατεύσαντας τῷ Μενελάῳ δηλοῖ ὁ ποιητής, τὸν δὲ ...... καὶ συγκαταλέγει τῷ

---

2. *ἤλιας* **A**. — Verba *χιλίων* — *ἐστι* om. **B** (sed sec. m. in marg. add.) *l*. 3. *ταῦτα* — *Ἠλείας* om. **B** (sed sec. m. in marg. add.) *l*. 5. *μεσηνία* **B**. 9. *μεσσήνης* **A**. 10. *δὲ* om. ***Al***. 11. *δὲ* ante *τῶν* add. **A**. 12. *ὑπῆρχον* *g*. 15. *ὑπήκοον οὖσαν* **A**, sed *οι* sup. *ον*, *ἦσαν* sup. *οὖσαν* sec. m. add.: inde utrumque pr. m. scriptum exhibet *c*, *ὑπήκοον οὖσαν* ***hi***. — *τοῦ* post *ἦσαν* om. *l*. 18. *ὁ* om. ***Bl***. ald. — *τῷ* om. ***Bl***. ald. 19. *εἰρὴν* **A**, sed *ει* sec. m. in *ι* mut. 22. *γε*] *τε* **A**. 23. *συστρατεύοντας* ***Bl***. 24. *τὸν δὲ* — *κόλπῳ* om. **B** (sed in marg. sec. m. add.) *l* Pleth. — Post *τὸν δὲ* sex septemve literae cum membrana deletae sunt in **A**; praeterea in sched. agglut. sec. m. *τὸν δὲ* scriptum est, supra addito *μὲν*: inde *τὸν μὲν καὶ*, nulla lacuna indicata, *bcgqtu*, *τὸν δὲ .... καὶ* ***hion***, sed in hoc *μὲν* inter *δὲ* et *καὶ*

Λακωνικῷ καταλόγῳ, ἱδ[ρυμένον] ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ κόλπῳ. ἔστι δ' ἡ Μεσσήνη μετὰ Τριφυλίαν· κοινὴ δ' ἐστὶν ἀμφοῖν ἄκρα, μεθ' ἣν τὸ Κορυφάσιον καὶ ἡ Κυπαρισσία· ὑπέρκειται δ' ὄρος ἐν ἑπτὰ σταδίοις τὸ Αἰγαλέον τούτου τε καὶ τῆς θα-
5 *λάττης.*

2. *Ἡ μὲν οὖν παλαιὰ Πύλος ἡ Μεσσηνιακή, ὑπὸ τῷ Αἰγαλέῳ πόλις ἦν, κατεσπασμένης δὲ ταύτης ἐπὶ τῷ Κορυφασίῳ τινὲς αὐτῶν ᾤκησαν· προσέκτισαν δ' αὐτὴν Ἀθηναῖοι τὸ* A. 551 *δεύτερον ἐπὶ Σικελίαν πλέοντες μετ' Εὐρυμέδοντος καὶ Στρα-*
10 *τοκλέους, ἐπιτείχισμα τοῖς Λακεδαιμονίοις. αὐτοῦ δ' ἐστὶ καὶ ἡ Κυπαρισσία ἡ Μεσσηνιακὴ καὶ ἡ . . . . καὶ ἡ προσκει-*

---

post add. Intercidisse videtur nomen *Οἴτυλον* (cf. infra p. 360 in. et Il. *B*, 585): *τὸ μὲν καὶ* Tzsch. Cor. (hic om. *καὶ*) ex coni. Cas. et interpret. Guarini. — *συγκαταλέγοντα t συγκαταλέγων q* edd. — *ἐν* ante *τῷ* add. Cor. 1. Syllabae *ρυμένον* cum membrana interciderunt, nec sec. m. restitutae sunt in *A*, sed in sched. agglut. haec exhibentur *καταλόγῳ* (sup. *τὸν*) *δ*: inde spatium vacuum complurium vocum post *καταλόγῳ* relictum in *chi*, *τὴν δὲ* spatio vacuo post *δὲ* relicto et *τὸν* sec. m. inter versus addito *n*, *τὸν δὲ bou* ald. *τὸ δὲ* Tzsch. Cor. ex Cas. coni. 2. Syllaba *Τρι* cum intercidisset in *A*, sec. m. in sched. agglut. restituta est: sed quantum ex spatii magnitudine coniicere licet, pr. m. *μετὰ τὴν τριφυλίαν* scriptum fuerat. 7. *κατεσπαρμένοις np*. — *ἐπὶ*, et sec. m. sup. *ὑπὸ*, *A ὑπὸ Bl* ald. 8. *αὐτῶν* om. *no*. — *ᾤκισαν*, et *η* sup. *ι* sec. m. add., *A*. — *προσεκτήσαντο* ald. 9. *Σοφοκλέους* Cor. ex Palmer. coni. (v. Exercitatt. p. 309) coll. Thucyd. IV, 2, ubi Sophocles dux nominatur istius expeditionis una cum Eurymedonte. Aliam viam ingressus Wesseling. (ad Diod. XII, 60) proposuit *ἐπὶ* pro *καί*, expeditionem istam Archonte Stratocle susceptam recte statuens. Cui coniecturae ipsa facilitate maxime commendabili hoc quoque favere videatur, quod syllabae *τος καὶ στρα* in *A* deletae ac sec. m. postea additae sunt, ut suspicari possis pr. m. aliud quid scriptum fuisse. Id tamen mihi parum est verisimile: neque confidentius affirmaverim, quid Strabo scripserit. 10. *καὶ — καὶ ἡ* om. *B* (sed sec. m. in marg. add. *καὶ ἡ κυπαρισσία ἡ μεσσηνιακή*) *l*. In *A* post *ἡ* decem fere literae cum margine interciderunt, praeterea *ἡ*, quod schedula agglutinata obtectum fuerat, sec. m. non est restitutum, ut *καὶ* bis legatur lacuna interiecta: idem cernitur in *ch*; *καὶ* semel positum est, vacuo spatio subinde relicto, in *g* ac, nullo tamen lacunae signo, in *bno* edd. Strabo scripserat, ni fallor, *καὶ ἡ Πρωτὴ νῆσος*. — *προκειμένη* Cor.

μένη πλησίον τοῦ Πύλου Σφαγία νῆσος, ἡ δ' αὐτὴ καὶ Σφακτηρία λεγομένη, περὶ ἣν ἀπέβαλον ζωγρίᾳ Λακεδαιμόνιοι τριακοσίους ἐξ ἑαυτῶν ἄνδρας ὑπ' Ἀθηναίων ἐκπολιορκηθέντας. κατὰ δὲ τὴν παραλίαν ταύτην *αἱ* τῶν Κυπαρισσίων πελάγιαι πρόκεινται δύο νῆσοι προσαγορευόμεναι Στροφάδες, τετρα- 5 κοσίους ἀπέχουσαι μάλιστά πως τῆς ἠπείρου σταδίους ἐν τῷ Λιβυκῷ καὶ μεσημβρινῷ πελάγει. φησὶ δὲ Θουκυδίδης ναύσταθμον ὑπάρξαι τῶν Μεσσηνίων ταύτην τὴν Πύλον· διέχει δὲ Σπάρτης τετρακοσίους.

3. Ἑξῆς δ' ἐστὶ Μεθώνη· ταύτην δ' εἶναί φασι τὴν ὑπὸ 10 τοῦ ποιητοῦ Πήδασον προσαγορευομένην μίαν τῶν ἑπτά, ὧν ὑπέσχετο τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ Ἀγαμέμνων· ἐνταῦθα Ἀγρίππας τὸν τῶν Μαυρουσίων βασιλέα τῆς Ἀντωνίου στάσεως ὄντα Βόγον κατὰ τὸν πόλεμον τὸν Ἀκτιακὸν διέφθειρε, λαβὼν ἐξ ἐπίπλου τὸ χωρίον. 15

4. Τῇ δὲ Μεθώνῃ συνεχής ἐστιν ὁ Ἀκρίτας, ἀρχὴ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου· καλοῦσι δ' αὐτὸν καὶ Ἀσιναῖον ἀπὸ Ἀσίνης, C. 360 πολίχνης πρώτης ἐν τῷ κόλπῳ, ὁμωνύμου τῇ Ἑρμιονικῇ. αὕτη A. 552 μὲν οὖν ἡ ἀρχὴ πρὸς δύσιν τοῦ κόλπου ἐστί, πρὸς ἕω δὲ αἱ καλούμεναι Θυρίδες, ὅμοροι τῇ νῦν Λακωνικῇ τῇ κατὰ Κιναίδιον καὶ Ταίναρον. μεταξὺ δὲ ἀπὸ τῶν Θυρίδων ἀρξαμένοις 20

---

2. *περὶ ἣν*] *ἐν ᾗ* Pleth. 4. *αἱ* Cor. asteriscis recte inclusit: nullo enim modo ferendum est. — *κυπαρισσῶν* c; videtur scribendum *Κυπαρισσιέων* s. *Κυπαρισσέων* (cf. ad p. 345): nam urbis nomen, quod mutato modo tenore restitui posset, minus commodum. 8. Malim *διέχειν*: cf. Thuc. IV, 3. 9. *σταδίους* ante *τετρακοσίους* add. edd. Hoc fere loco in marg. *n* adnotata sunt haec: *τόδε ἐγὼ Κυριακὸς εἰς Μεσσηνιακὴν Πύλον ἐπίγραμμα εὗρον* (sequitur titulus, qui est in Boeckhii Corp. Inscr. no. 1323) *καὶ νυνὶ δὲ ταύτην ἐλαττωμένην Πύλον πόλιν Βείτυλον καλοῦσιν*: cf Praef. Vol. I, p. XXXV. 12. *ὁ* om. *Bk* ald. 13. *τῶν* om. *Bk*, sed in hoc postea add. 18. *πρώτης ἐν τῷ κόλπῳ* om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *El*. — *αὕτη* — *ἐστί* om. *BEl*. 20. *Θυρίδος* *E*. — *Κιναίδιον καὶ* om. *BElk*, sed in hoc postea add.; *Κιναίθιον* praebent edd. inde a Xyl. nulla ratione. Sed *Κιναίδιον* vix sanum videatur: quapropter Falc. iam pridem coniecit *Καινήπολιν*, nimia audacia quidem illud, sed *Καινὴ* (ita Ptolem. III, 15 nominat urbem illam) aliqua ratione in ista scriptura latere crediderim.

Οἴτυλός ἐστι· καλεῖται δ' ὑπό τινων †Βαίτυλος· εἶτα Λεῦκτρον, τῶν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Λεύκτρων ἄποικος, εἶτ' ἐπὶ πέτρας ἐρυμνῆς ἵδρυται Καρδαμύλη, εἶτα Φηραί, ὅμορος Θουρίᾳ καὶ Γερήνοις, ἀφ' οὗ τόπου Γερήνιον τὸν Νέστορα κληθῆναί φασι
5 *διὰ τὸ ἐνταῦθα σωθῆναι αὐτόν, ὡς προειρήκαμεν. δείκνυται δ' ἐν τῇ Γερηνίᾳ Τρικκαίου ἱερὸν Ἀσκληπιοῦ, ἀφίδρυμα τοῦ ἐν τῇ Θετταλικῇ Τρίκκῃ. οἰκίσαι δὲ λέγεται Πέλοψ τό τε Λεῦκτρον καὶ Χαράδραν καὶ Θαλάμους, τοὺς νῦν Βοιωτοὺς καλουμένους, τὴν ἀδελφὴν Νιόβην ἐκδοὺς Ἀμφίονι καὶ ἐκ τῆς*
10 *Βοιωτίας ἀγόμενός τινας. παρὰ δὲ Φηρὰς Νέδων ἐκβάλλει, ῥέων διὰ τῆς Λακωνικῆς, ἕτερος ὢν τῆς Νέδας· ἔχει δ' ἱερὸν ἐπίσημον τῆς Ἀθηνᾶς Νεδουσίας· καὶ ἐν Ποιαέσσῃ δ' ἐστὶν Ἀθηνᾶς Νεδουσίας ἱερόν, ἐπώνυμον τόπου τινὸς Νέδοντος,* A. 553 *ἐξ οὗ φασιν οἰκίσαι Τήλεκλον Ποιάεσσαν καὶ Ἐχειὰς καὶ*
15 *Τράγιον.*

---

1. *Οἴτυλος*] *ὁ πύλος* codd. *ὁ οἴτυλος* Pleth. *ὁ Τύλος* Xyl.; Cor. verum restituit: error ex uncialium literarum usu ortus est. — *Βαίτυλος*] *Οἴτυλος* Xyl. *καὶ Τύλος* Cor. (qui tamen in nott. *Βοίτυλος* fortasse scribendum esse suspicatur). Etenim fuere quidam, qui in Il. *B*, 585 *οἳ Τύλον* legi mallent quam *Οἴτυλον* (v. Steph. Byz. s. v., Scholl. et Eust. ad l. l.). Sed dubium est, num urbs ista unquam ita fuerit nominata. Nescio an scribendum sit *Βείτυλος*, cum in titulo supra laudato (C. I. 1323) hoc nomen legatur, eaque urbs *Βίτυλα* a Ptolemaeo, *Βίτυλο* (*Βοίτουλον* Cor.) hodieque appelletur. — *λεῦτρον* et móx *λεύτρων* *B*, sed *κ* sec. m. utroque loco add. 2. *τῇ* om. *Bl* edd. 3. *ἐρυμνὴ* *AB* *ὀρεινῆς* Eust. ad Il. I, 152 p. 743, 6. R. — *ὅμοροι Φηρίᾳ καὶ Γηρηνίᾳ* Eust. l. l. 4. *γερηνίοις* *Acghinok* (ex corr.) ald. *Γερήνοις* habet praeter *Bl* etiam Eust. ad Il. *H*, 135, p. 671, 19 R.: cf. sup. p. 340. 5. *ὡς προειρήκαμεν* om. *Bl*. — *δείκνυνται* *A*. 6. *τρικκαῖον* codd. Cor. corr. 8. *Θαλάμας* Cor., quae forma est apud alios scriptores usitata: atque haud improbabile est masculinum ortum esse ex sequentibus. 9. *δ* post *τὴν* add. *A*. — *τῆς* om. *Bl* edd. 10. *ἀγάμενον* *l* *ἀγόμενον* *no* *ἀγαγόμενος* Cor. — *περὶ* *Bl*. 12. *τῆς* om. *Bl* edd. — Syllabae *ποιαέ* cum marg. deletae ac sec. m. restitutae sunt in *A*; *ποιάσσῃ* *l* *ποιηέσσῃ* *Bkno* edd. 14. *ἐξ οὗ* — *Τράγιον* om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l*. — Syllabae *άεσσαν* cum marg. interciderunt, nec restitutae sunt in *A*: inde om. in *cghi*, spatio vacuo relicto, *ποιήεσσαν* *bno* edd. Ceterum variis coniecturis tentavit hunc locum Bröndsted. (v. *Reisen* etc. I, *Beilage* 4.), contra quas v. quae recte disputat Grosk. ad h. l.

5. Τῶν δὲ προταθεισῶν ἑπτὰ πόλεων τῷ Ἀχιλλεῖ περὶ μὲν Καρδαμύλης καὶ Φηρῶν εἰρήκαμεν καὶ Πηδάσου. Ἐνόπην δὲ οἱ μὲν τὰ Πέλλανά φασιν, οἱ δὲ τόπον τινὰ περὶ Καρδαμύλην, οἱ δὲ τὴν Γερηνίαν· τὴν δὲ Ἱρὴν κατὰ τὸ ὄρος δεικνύουσι τὸ κατὰ τὴν Μεγαλόπολιν τῆς Ἀρκαδίας ὡς ἐπὶ τὴν Ἀνδανίαν ἰόντων, ἣν ἔφαμεν Οἰχαλίαν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ κεκλῆσθαι, οἱ δὲ τὴν νῦν Μεσόλαν οὕτω καλεῖσθαί φασι, καθήκουσαν εἰς τὸν μεταξὺ κόλπον τοῦ Ταϋγέτου καὶ τῆς Μεσσηνίας. ἡ δ' Αἴπεια νῦν Θουρία καλεῖται, ἣν ἔφαμεν ὅμορον Φαραῖς· ἵδρυται δ' ἐπὶ λόφου ὑψηλοῦ, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα. ἀπὸ δὲ τῆς Θουρίας καὶ ὁ Θουριάτης κόλπος, ἐν ᾧ πόλις μία ἦν, Ῥίον τοὔνομα, ἀπεναντίον Ταινάρου. Ἄνθειαν δὲ οἱ μὲν αὐτὴν τὴν Θουρίαν φασίν, Αἴπειαν δὲ τὴν Μεθώνην· οἱ δὲ τὴν μεταξὺ Ἀσίνην, τῶν Μεσσηνίων πόλεων οἰκειότατα βαθύλειμον λεχθεῖσαν, ἧς πρὸς θαλάττῃ πόλις Κορώνη· καὶ ταύτην δέ τινες Πήδασον λεχθῆναί φασιν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ.

2. πηδα *B* (σου sec. m. add.) *l*. 3. πέλαννα *A* πέλανα *Bl* edd.: correxi ex p. 386. Pausaniae est ἡ Πελλάνα, Xenophonti, Polybio, Diodoro, Plutarcho ἡ Πελλήνη. 5. τὴν post κατὰ om. *Bl* Eust. ad Il. *I*, 152 pag. 743, 27 R., qui habet praeterea μεγάλην πόλιν. — τὴν post ἐπὶ om. *Bl* Eust. l. l. 6. ἰόντι Eust. l. l. edd.: quae quidem structura in talibus est usitatior. 7. οἱ — Μεσσηνίας om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *lu*, sed in hoc pr. m. in marg. add.: οἱ δὲ τὴν νῦν μεσόλαν, reliquis ibi quoque omissis. — Μεσσόλαν *ch* (??) edd. inde a Cas. 10. φαραῖς, et η sup. prius α sec. m. add., *A* φηραῖς *BEl* edd. Formam doricam, quam in sequentibus constanter exhibet *A*, supra quoque censeo restituendam (cf. p. 388 in.). 11. πόλισμα ἦν Cor. coniicit valde probabiliter. 12. μία ἦν et mox τοὔνομα om. *Bl*. 12. ταινέδου *B* (sed αρ sec. m. sup. εδ) *m* τενέδου *l*. 13. φασὶν om. *B* (sed sec. m. add.) *l*. 14. τὴν om. *B*, sed sec. m. add. — ἀσίνης codd. et Eust. l. l. Inde deesse aliquid suspicati sunt cum Xyl. plerique editores: restituto accusativo locum sanavit Cor. ex Breq. coni. Eam amplexus Grosk. praeterea post μεταξὺ inserendum censet Μεθώνης καὶ Κορώνης, quod parum probabile est vel ob sequentem Corones commemorationem. Pletho ita composuit hunc locum: Ἄνθειαν δὲ τὴν μεταξὺ Μεθώνης καὶ Ἀσίνης οἰκειότατα βαθυλείμην λεχθεῖσαν κτλ. — τῶν Μεσσηνίων πόλεων om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l* Eust. l. l. 15. Post ἧς Grosk. addendum esse censet πλησίον, quod itidem interpretatione Gallica expresserat Cor.: nec tamen probabile est, eam vocem

πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός,
Καρδαμύλη μὲν ἐπ' αὐτῇ, Φαραὶ δ' ἀπὸ πέντε σταδίων, ὕφορ- C. 361
μον ἔχουσα θερινόν, αἱ δ' ἄλλαι ἀνωμάλοις κέχρηνται τοῖς A. 554
ἀπὸ θαλάττης διαστήμασι.

5 6. Πλησίον δὲ τῆς Κορώνης κατὰ μέσον πως τὸν κόλπον ὁ Παμισὸς ποταμὸς ἐκβάλλει, ταύτην μὲν ἐν δεξιᾷ ἔχων καὶ τὰς ἑξῆς, ὧν εἰσιν ἔσχαται πρὸς δύσιν Πύλος καὶ Κυπαρισσία· μέση δὲ τούτων Ἔρανα (ἣν οὐκ εὖ τινες Ἀρήνην ...... νενομίκασι πρότερον), Θουρίαν δὲ καὶ Φαρὰς ἐν ἀ[ριστερᾷ].
10 μέγιστος δ' ἐστὶ ποταμῶν τῶν ἐντὸς Ἰσθμοῦ, καίπερ οὐ πλείους ἢ ἑκατὸν σταδίους ἐκ τῶν πηγῶν ῥυεὶς δαψιλὴς τῷ ὕδατι διὰ τοῦ Μεσσηνιακοῦ πεδίου καὶ τῆς Μακαρίας καλουμένης· ἀφέστηκέ τε τῆς νῦν Μεσσηνίων πόλεως ὁ ποταμὸς σταδίους *διακοσίους καὶ* πεντήκοντα. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Παμισὸς χα-
15 ραδρώδης, μικρός, περὶ Λεῦκτρον ῥέων τὸ Λακωνικόν, περὶ οὗ κρίσιν ἔσχον Μεσσήνιοι πρὸς Λακεδαιμονίους ἐπὶ Φιλίππου· †τὸν δὲ Παμισόν, ὃν Ἄμαθόν τινες ὠνόμασαν, ὡς προειρήκαμεν.

---

excidisse, sed videtur relativum ex θαλάττῃ aptum esse, ut de sinu Asinaeo intelligatur. 2. φαραὶ (sed φηραία m. sec.) *A* φηραία *BEcghil*. 5. τῆς om. *Bl*. 7. καὶ ante Πύλος add. ald. 8. μέση — ἀριστερᾷ om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l*. — ἀνήνην *Abhino*; post eam vocem quinque fere literae cum margine deletae, neque restitutae sunt in *A*: inde spatium vacuum relictum in *cgh*, atque in hoc sec. m. add. καλεῖσθαι, quod legitur etiam in *i* pr. m., ut videtur, scriptum: inde rec. Cor. Sed εἶναι habent *bno* ald. Supra p. 348 eadem de re positum est κεκλῆσθαι, quod hic quoque foret aptissimum. 9. φηρὰς edd. — Post ἐν ἀ sex fere literae deletae in *A*, ἐν ὁ sec. m. in sched. agglut. scriptum, spatio vacuo relicto: inde ἐν ὁ sequente lacuna *cgh*; ἐν ἀριστερᾷ *bno*. 12. Καμαρίας *Bk*. 13. σταδίων σν' *B*: διακοσίους καὶ delenda esse, utpote ex σ finali vocis σταδίους male repetito orta, Palmer. recte coniecit (v. Exercitatt. p. 310.), coll. Paus. IV, 31, 4. 15. παρὰ Λεῦκτρον *B*, sed ε et ι sec. m. sup. add. 16. μεσήνιοι *ah*. 17. ὃν om. *Bl* edd., unde erroris et negligentiae Strabonem accusavit Palmerius, quod nusquam antea Pamisum hunc Messeniae Amathum nominatum fuisse tradiderit, sed fluvium prope Pylum Triphyliacum fluentem ab aliis Amathum, ab aliis Pamisum dictum esse p. 336. 344. referat. Quo crimine ut Strabo liberetur τὸν δὲ Πάμισον om. *no* (idem Tzsch. refert ex *ch*, nescio quo iure), Falconer autem mutandum

A. 555 7. Ἔφορος δὲ τὸν Κρεσφόντην, ἐπειδὴ εἷλε Μεσσήνην, διελεῖν φησιν εἰς πέντε πόλεις αὐτήν, ὥστε Στενύκλαρον μὲν ἐν τῷ μέσῳ τῆς χ[ώρας ταύτης] κειμένην ἀποδεῖξαι βασίλειον αὐτῷ .... βασιλείας πέμψαι Πύλον καὶ Ῥίον η ....

---

censet τὸν in τρίτον, probante Groskurdio, qui ὃν simul mutat in τόν. Equidem potius ὡς delendum esse puto. — Syllabae καμεν interciderunt cum margine in *A*, sed in schedula agglut. προειρήκαμεν et supra εἴπομεν, utrumque sec. m., scriptum est: προείπομεν *Bcgklno* edd. 2. ὡς προειρήκαμεν post φησιν add. *Acghik* (in hoc postea add.) *no* edd., sed Cas. uncis, Cor. asteriscis inclusit. Ex superioribus male repetita sunt. — αὐτὴν ὥστε cum periissent in *A*, in sched. aggl. αὐτὴν sec. m. restituit, ὥστε vero in marg. add : inde ὥστε om. *c*, spatio vacuo relicto. — στενύκλαρον et sup. sec. m. ἢ ἐνύκλαρον *A*: inde ὥστ' ἐνύκλαρον *g*. Στενύκλαρον — πάντας om. *ls* (in hoc paululum spatii vacuum relictum post ὥστε). In *B* autem haec leguntur: ὥστε τὴν στενύκλαρον ἐν τῷ μέσῳ οὖσαν βασίλειον ἐκείνῳ γενέσθαι· ἐντεῦθεν δὲ ἰαμιτιν (sic) πέμψαι πρεσβευτὴν εἰς πύλον καὶ ῥίον τοὺς μεσσηνίους ἅπαντας ἰσονόμους τοῖς δωριεῦσι ποιήσοντα· ἀναξιοπαθούντων δὲ τῶν δωριέων, μεταγνοὺς μητρόπολιν τὴν στενίκλαρον ἀπέδειξε καὶ τοὺς δωριέας εἰς τοῦτο ἤγαγεν: quae ab interpolatore imperito magnam partem profecta esse apparet; in margine tamen sec. m. addita sunt haec: γρ. μὲν ἐν τῷ μέσῳ τῆς χώρας ταύτης κειμένην ἀποδεῖξαι βασίλειον αὐτῷ τῆς βασιλείας et paulo post: ἄλλως· μεταγνόντα μόνην τὴν στενίκλαρον νομίσαι πόλιν· εἰς τοῦτό δὲ τοὺς δωριέας συναγαγεῖν πάντας. Eadem omnia habentur in *k* et in textu, quem vocant, et in margine; in *u* scripta sunt in textu, quae in marg. habet *B*, sed ante μεταγνόντα posita sunt αὐτὸς μεταγνοὺς μητρόπολιν, punctis postea notata; in *t*, quae priore loco in marg. leguntur in *B* pro verbis ἐν — γενέσθαι, in seriem recepta, reliqua eodem modo, quo in *B* scripta sunt (legitur tamen ποιήσαντα pro ποιήσοντα): sed ea, quae ibi altero loco in marg. habentur pro verbis μεταγνοὺς — ἤγαγεν, recepta sunt in *q* edd. (cf. Praef. vol. I, p. LXIX). 3. Post χ cum decem fere literae intercidissent in *A*, in sched. agglut. χώρας scriptum breveque spatium vacuum relictum est, quod idem habetur in *chi*, ταύτης legitur in *bg* (sec. m. add.) *knoqt* et vera haud dubie est coniectura. — Post αὐτῷ decem duodecimve literae perierunt in *A*: inde lacunae in *cghi*, sed τῆς sec. m. add. in *g*, idem legitur in *bknoqt* edd., Cor. tamen τῆς βασιλείας asteriscis inclusit. Strabo scripsisse videtur εἰς δὲ τὰς ἄλλας βασιλέας: cf. p. 364 extr. 4. εἰς ante Πύλον sec. m. inter versus add. *n*. — Post η duodecim fere literae exciderunt in *A*: inde post ῥίον spatium vacuum relictum est in *cghi*. Ceterum η illud, quod notavi ex *A*, pro κ potius videtur habendum et vera esse C. O. Muel-

Ὑαμεῖτιν ποιήσαντα ἰσονόμους πάντας τοῖς Δωριεῦσι τοὺς Μεσσηνίους· ἀγανακτούντων δὲ τῶν Δωριέων, μεταγνόντα μόνον τὸν Στενύκλαρον νομίσαι πόλιν, εἰς τοῦτον δὲ καὶ τοὺς Δωριέας συναγαγεῖν πάντας.

5 8. *Ἡ δὲ Μεσσηνίων πόλις ἔοικε Κορίνθῳ· ὑπέρκειται γὰρ τῆς πόλεως ἑκατέρας ὄρος ὑψηλὸν καὶ ἀπότομον, τείχει κοινῷ περιειλημμένον, ὥστ' ἀκροπόλει χρῆσθαι, τὸ μὲν καλούμενον Ἰθώμη, τὸ δὲ Ἀκροκόρινθος· ὥστ' οἰκείως δοκεῖ Δημήτριος ὁ Φάριος πρὸς Φίλιππον εἰπεῖν τὸν Δημητρίου, παρακελευό-* A. 556
10 *μενος τούτων ἔχεσθαι τῶν πόλεων ἀμφοῖν ἐπιθυμοῦντα τῆς Πελοποννήσου· † τῶν κεράτων γὰρ ἀμφοῖν, ἔφη, καθέξεις τὴν βοῦν, κέρατα μὲν λέγων τὴν Ἰθώμην καὶ τὸν Ἀκροκόρινθον, βοῦν δὲ τὴν Πελοπόννησον. καὶ δὴ διὰ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην ἀμφήριστοι γεγόνασιν αἱ πόλεις αὗται. Κόρινθον μὲν οὖν κα-*
15 *τέσκαψαν [Ῥωμαῖοι] καὶ ἀνέστησαν πάλιν· Μεσσήνην δὲ ἀνεῖλον μὲν Λακεδαιμόνιοι, πάλιν δ' ἀνέλαβον Θηβαῖοι καὶ μετὰ ταῦτα Φίλιππος Ἀμύντου· αἱ δ' ἀκροπόλεις ἀοίκητοι διέμειναν.*

---

leri coniectura *καὶ Μεσόλαν καὶ* (v. *Die Dorier* I, p. 95 n. 1): cf. Steph. s. v. *Μεσόλα* et *Ὑάμεια*. Ex eodem hoc loco suspiceris scribendum esse *Ὑάμειαν* pro *Ὑαμεῖτιν*: similiter tamen supra VI, 264 sq. *Σειρῖτιν* positum pro urbis nomine. 3. *νομίσαι*] *καλεῖσθαι* *c*, sed in marg. pr. m. add. *γρ. νομίσαι*, quae librarii sunt errorem suum corrigentis: reliquae discrepantiae a Tzsch. h. l. ex *c* allatae in codice ipso non inveniuntur. 9. *Φάριος*] *φαληρεὺς* codd. (sed in *n* supra rubro colore add. *γρ. φάριος* et praeterea alia manu *καὶ ὀρθῶς*) Epit., unde antiquissimum hunc esse errorem liquet; quem diu tollendum esse viderunt VV. DD. coll. Polyb. VII, 11, ubi eadem prorsus narrantur: Cor. corr. — *τὸν δημήτριον* *Acghi* *τὸν δημήτριον παρακελευόμενος* om. *no* *δημητρίου* sec. m. punctis not. in *B*, inde om. *k* (sed sec. m. add.) ald. — *παρακελευόμενον* *AB* (sed *ν* in litura est scriptum) *cghikl* ald., Xyl. corr. 11. *ἐκ* ante *τῶν* add. *n* (inter versus) *o*. — *κρατήσας* post *ἔφη* add. edd. inde a Xyl., verbumque illud additum fuisse a Strabone et ex sententiae connexu collegeris et ex Polybii verbis (v. l. l.) *οὕτω γὰρ ἑκατέρων τῶν κεράτων κρατῶν μόνως ἂν ὑποχείριον ἔχοις τὸν βοῦν κτλ.* Sic *κρατῶν* Strabo quoque haud dubie scripserat, quod nescio an positum fuerit post *γάρ*. 13. *εὐκερίαν* *B*, sed *αι* sup. *ε* sec. m. add. 15. *Ῥωμαῖοι* om. codd. (sed add. sec. m. in marg. *o*) Guar. ald., Xyl. add.

C. 362 9. Τὸ δ' ἐν Λίμναις τῆς Ἀρτέμιδος ἱερόν, ἐφ' ᾧ Μεσσήνιοι περὶ τὰς παρθένους ὑβρίσαι δοκοῦσι τὰς ἀφιγμένας ἐπὶ τὴν θυσίαν, ἐν μεθορίοις ἐστὶ τῆς τε Λακωνικῆς καὶ τῆς Μεσσηνίας, ὅπου κοινὴν συνετέλουν πανήγυριν καὶ θυσίαν ἀμφότεροι· μετὰ δὲ τὴν ὕβριν οὐ διδόντων δίκας τῶν Μεσσηνίων, 5 συστῆναί φασι τὸν πόλεμον. ἀπὸ δὲ τῶν Λιμνῶν τούτων καὶ τὸ ἐν τῇ Σπάρτῃ Λιμναῖον εἴρηται τῆς Ἀρτέμιδος ἱερόν.

10. Πλεονάκις δ' ἐπολέμησαν διὰ τὰς ἀποστάσεις τῶν Μεσσηνίων. τὴν μὲν οὖν πρώτην κατάκτησιν αὐτῶν φησι Τυρταῖος ἐν τοῖς ποιήμασι κατὰ τοὺς τῶν πατέρων πατέρας γενέσθαι· 10 τὴν δὲ δευτέραν, καθ' ἣν ἑλόμενοι συμμάχους Ἀργείους τε καὶ †Ἠλείους καὶ Πισάτας ἀπέστησαν, Ἀρκάδων μὲν Ἀριστοκράτην τὸν Ὀρχομενοῦ βασιλέα παρεχομένων στρατηγόν, Πισατῶν δὲ Πανταλέοντα τὸν Ὀμφαλίωνος· ἡνίκα φησὶν αὐτὸς στρατη-

---

3. τε om. *Bl* edd. 4. ὅποι *AlB*, sed in hoc ι sec. m., ut videtur, in υ mut. 7. τῇ om. *B* edd. — εἴρηται om. *no.* 11. τε om. *Bl.* edd. 12. καὶ Ἠλείους sec. m. in lacuna totidem fere literarum, quae perierant, scriptum est in *A*: idemque legitur in *Bl* et reliquis codicibus. Dubium tamen est, num idem habuerit pr. m. *A*: Strabonem certe ita scripsisse negaverim. Etenim Eleos (quos cum Paus. IV, 15, 4 appellat Messeniorum socios, Pisatas videtur intelligere) Lacedaemonios hoc ipso bello (v. Mueller. l. l. II, p. 507) adiuvisse ipse narrat supra p. 555: praeterea acerbissimas inimicitias inter se Eleos et Pisatas eodem illo maxime tempore exercuisse tradit Pausan. VI, 22, 2, ita ut utrosque simul societate cum Messeniis coniunctos fuisse parum probabile fiat. Arcades contra Messeniorum tum fuisse socios et Pausan. IV, 14, 15 et Strabo ipse in proximis diserte docent: unde suspicor pro Ἠλείους antiquitus scriptum fuisse Ἀρκάδας. Cor., ne hi deessent, καὶ Ἀρκάδας post Ἠλείους (ordo autem nominum in edd. mutatus est) inseruit. — πεισάτας et πι sec. m. sup., *A*: ita et mox. 14. Post Ὀμφαλίωνος in *lms* leguntur haec: καὶ μετ' ὀλίγα, ὥστε ἢ ταῦτα ἠκύρωται τὰ ἐλεγεῖα· λέγει δὲ τὰ τοῦ τυρταίου, ὧν τινα παρέθετο (παρέθεντο *s*) ἢ φιλοχόρῳ ἀπιστητέον καὶ ἄλλοις πλείοσιν εἰποῦσιν ἐξ ἀθηνῶν ἀφικέσθαι δεηθέντα λακεδαιμονίων κατὰ χρησμόν. In *B* autem exhibentur haec: καθ' ὃν ἐξ (puncta sec. m. add.) χρόνον αὐτὸς στρατηγὸν ἐκείνου τοῦ πολέμου τῶν λακεδαιμονίων ἑαυτὸν γενέσθαι φησὶν ἐν τοῖς περὶ ἰσονομίας ἐλεγείοις, καὶ μετ' ὀλίγα: haec excipit spatium vacuum tribus

γῆσαι τὸν πόλεμον τοῖς Λακεδαιμονίοις....· καὶ γάρ εἶναί φησιν ἐκεῖθεν ἐν τῇ ἐλεγείᾳ, ἣν ἐπιγράφουσιν Εὐνομίαν· A. 557

αὐτὸς γὰρ Κρονίων, καλλιστεφάνου πόσις Ἥρης,
Ζεὺς Ἡρακλείδαις τήνδε δέδωκε πόλιν·
5 *οἷσιν ἅμα προλιπόντες Ἐρινεὸν ἠνεμόεντα,*
εὐρεῖαν Πέλοπος νῆσον ἀφικόμεθα.

ὥστ' ἢ ταῦτα ἠκύρωται τὰ ἐλεγεῖα, ἢ Φιλοχόρῳ ἀπιστητέον τῷ φήσαντι Ἀθηναῖόν τε καὶ Ἀφιδναῖον, καὶ Καλλισθένει καὶ ἄλλοις πλείοσι τοῖς εἰποῦσιν ἐξ Ἀθηνῶν ἀφικέσθαι, δεηθέντων 10 *Λακεδαιμονίων κατὰ χρησμόν, ὃς ἐπέταττε παρ' Ἀθηναίων λαβεῖν ἡγεμόνα. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ Τυρταίου ὁ δεύτερος ὑπῆρξε πόλεμος· τρίτον δὲ καὶ τέταρτον συστῆναί φασιν, ἐν ᾧ κατελύθησαν οἱ Μεσσήνιοι. ὁ δὲ πᾶς παράπλους ὁ Μεσσηνιακὸς στάδιοι ὀκτακόσιοί που κατακολπίζοντι.*

15 11. *Ἀλλὰ γὰρ εἰς πλείω λόγον τοῦ μετρίου πρόϊμεν, ἀκολουθοῦντες τῷ πλήθει τῶν ἱστορουμένων περὶ χώρας ἐκλελειμμένης τῆς πλείστης· ὅπου γε καὶ ἡ Λακωνικὴ λειπανδρεῖ, κρινομένη πρὸς τὴν παλαιὰν εὐανδρίαν. ἔξω γὰρ τῆς Σπάρτης αἱ λοιπαὶ πολίχναι τινές εἰσι περὶ τριάκοντα τὸν ἀριθμόν· τὸ*

---

fere versibus sufficiens, ubi postea sec. m. add. ·:· *γρ. ἡνίκα φησὶν* et quae sequuntur usque ad *ἀφικόμεθα*. Haec omnia eodem plane modo, omissa tantum vocula *ἐξ*, scripta sunt in *u*: similiter in *t* leguntur primum quae praebet *B*, sed verbis *καὶ μετ' ὀλίγα* subiunguntur Tyrtaei versus et quae eos sequuntur. Simul tamen in marg. pr. m. add. *γρ. ἡνίκα φησὶν αὐτὸς — εὐνομίαν.* 1. *ἐλθὼν ἐξ Ἐρινεοῦ* post *Λακεδαιμονίοις* Cor. add. ex Cas. coni. atque tale quid hic excidisse proxima docent. 2. *ποιήσει* ante *ἐλεγείᾳ* legitur in *bn* (int. vers.) *qtu* ald. 7. *τὰ*] *ὄντα* *Acghikno* ald. — Supra verba *ἢ φιλοχόρῳ κτλ.* sec. m. in *A* add. sunt haec: *λέγει τὰ τοῦ τυρταίου ὧν τινα παρέθετο*, unde *λέγει τὰ τοῦ τυρταίου* pro *ἢ φιλοχόρῳ* leguntur in *c*. 8. *τῷ φήσαντι — Ἀφιδναῖον* om. *B* edd. *Ἀθηναίων* et mox *Ἀφιδναίων* *Acghikno*, sed in *c* ponuntur haec post *ἐξ* 9. *τοῖς* om. *Bl*. edd. — *καὶ Ἀφιδνῶν* post *Ἀθηνῶν* add. *Bk* edd. 12. *στῆναι*, et *συ* sec. m. supra add., *A*. 13. *ὁ δὲ — κατακολπίζοντι* om. *B* (sed sec. m. add.) *l*. 15. *προΐεμεν* *A*, et in marg. sec. m. add. *πρόϊμεν*. 18. *εὐανδρείαν* *A*. — *ἔξω*] *πλὴν* *k* (in hoc *ἔξω* ex corr.) *no* et sec. m. inter vers. *B* ald.

δὲ παλαιὸν ἑκατόμπολίν φασιν αὐτὴν καλεῖσθαι, καὶ τὰ ἑκατόμβαια διὰ τοῦτο θύεσθαι παρ' αὐτοῖς κατ' ἔτος.

CAPUT V.

1. Ἔστι δ' οὖν μετὰ τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον ὁ Λακωνικὸς μεταξὺ Ταινάρου καὶ Μαλεῶν, ἐκκλίνων μικρὸν ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς ἕω· διέχουσι δὲ σταδίους ἑκατὸν τριάκοντα αἱ Θυρίδες τοῦ Ταινάρου ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ οὖσαι κόλπῳ, ῥοώδης κρημνός. (C. 363) τούτων δ' ὑπέρκειται τὸ Ταΰγετον· ἔστι δ' ὄρος μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ὑψηλόν τε καὶ ὄρθιον, συνάπτον κατὰ τὰ προσάρκτια μέρη ταῖς Ἀρκαδικαῖς ὑπωρείαις· ὥστε καταλείπεσθαι μεταξὺ αὐλῶνα, καθ' ὃν ἡ Μεσσηνία συνεχής (A. 558) ἐστι τῇ Λακωνικῇ. ὑποπέπτωκε δὲ τῷ Ταϋγέτῳ ἡ Σπάρτη ἐν μεσογαίᾳ καὶ Ἀμύκλαι, οὗ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερόν, καὶ ἡ Φᾶρις. ἔστι μὲν οὖν ἐν κοιλοτέρῳ χωρίῳ τὸ τῆς πόλεως ἔδαφος, καίπερ ἀπολαμβάνον ὄρη μεταξύ· ἀλλ' οὐδέν γε μέρος αὐτοῦ λιμνάζει, τὸ δὲ παλαιὸν ἐλίμναζε τὸ προάστειον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ Λίμνας, καὶ τὸ τοῦ Διονύσου ἱερὸν ἐν Λίμναις ἐφ' ὑγροῦ βεβηκὸς ἐτύγχανε· νῦν δ' ἐπὶ ξηροῦ τὴν ἵδρυσιν ἔχει. ἐν δὲ τῷ κόλπῳ τῆς παραλίας τὸ μὲν Ταίναρον ἀκτή ἐστιν ἐκκειμένη, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τοῦ Ποσειδῶνος ἐν ἄλσει ἱδρυμένον· πλησίον δ' ἐστὶν ἄντρον, δι' οὗ τὸν Κέρβερον ἀναχθῆναι μυθεύουσιν ὑφ' Ἡρακλέους ἐξ ᾅδου. ἐντεῦθεν δ' εἰς μὲν Φυ-

1. ἑκατόμβοια *A* (sed sec. m. sup. βαι) edd. inde a Xyl. Alteram scripturam praebet praeter *Bl* etiam Eust. ad Il. *B*, 581 p. 293, 36 R. 4. Hoc loco in marg. *A* sec. m. not. μεσηνιακὸς κόλπος ὁ τῆς νῦν μάνης. Eadem leguntur in *g*. 5. τενάρου, et αι sec. m. sup. ε, *A*: ita et paulo post μαλεῶν, et sec. m. sup. λειέων, *A* μαλειέων *l*. 6. σταδίων, et ους sec. m. sup. ων, *B*. 7. δὲ ante τοῦ add. *A*. — μεσηνιακῷ sec. m. *A*. 8. τούτοις *c*. — ταύγεον, et sec. m. sup. τον, *A*. 9. μικρὸν, et α sup. ι sec. m. add., *B*. 11. αὐλῶνα] ἀγῶνα *l* ἀγκῶνα *B* ald. 13. Hoc loco sec. m. in marg. *A* not. τὸ τῶν μειλιγῶν ὄρους: eadem sunt in marg. *g*, sed ibi scriptum ἠμειλιγῶν. — μεσογαίῳ *cl* Eust. ad Od. *Z*, 103 p. 1554, 12 R. — οὗ om. *B* (sed sec. m. add.) *l*. 14. κοιλότερον χωρίον *B* (sed sec. m. corr.) *l*. — χώρῳ sec. m. *A*, sed in marg. add. itidem sec. m. γρ. χωρίῳ. 15. ἀπολαμβάνων *Acgh*. 16. προάστιον *A*, sed ι sec. m. mut. in ει. 19. ἀκτὶς *l*. 20. τὸ om. *B*. 22. ἐντεῦθεν δίαρμά

κοῦντα ἄκραν τῆς Κυρηναίας πρὸς νότον δίαρμά ἐστι σταδίων τρισχιλίων· εἰς δὲ Πάχυνον πρὸς δύσιν, τὸ τῆς Σικελίας ἀκρωτήριον, τετρακισχιλίων ἑξακοσίων, τινὲς δὲ τετρακισχιλίων φασίν· εἰς δὲ Μαλέας πρὸς ἕω ἑξακοσίων ἑβδομήκοντα κατακολ-
5 πίζοντι· εἰς δὲ Ὄνου γνάθον, ταπεινὴν χερρόνησον ἐνδοτέρω τῶν Μαλεῶν, πεντακοσίων εἴκοσι (πρόκειται δὲ κατὰ τούτου Κύθηρα ἐν τεσσαράκοντα σταδίοις, νῆσος εὐλίμενος, πόλιν ἔχουσα ὁμώνυμον, ἣν ἔσχεν Εὐρυκλῆς ἐν μέρει κτήσεως ἰδίας, ὁ καθ' ἡμᾶς τῶν Λακεδαιμονίων ἡγεμών· περίκειται δὲ νησί-
10 δια πλείω, τὰ μὲν ἐγγύς, τὰ δὲ καὶ μικρὸν ἀπωτέρω)· εἰς δὲ Κώρυκον, ἄκραν τῆς Κρήτης, ἐγγυτάτω πλοῦς ἐστι σταδίων † διακοσίων πεντήκοντα.

2. Μετὰ δὲ Ταίναρον πλέοντι ἐπὶ τὴν Ὄνου γνάθον καὶ A. 559
Μαλέας Ἀμαθοῦς ἐστι πόλις· εἶτ' Ἀσίνη καὶ Γύθιον, τὸ τῆς
15 Σπάρτης ἐπίνειον, ἐν διακοσίοις καὶ τετταράκοντα σταδίοις ἱδρυμένον· ἔχει δ', ὥς φασι, τὸ ναύσταθμον ὀρυκτόν· εἶθ' ὁ Εὐρώτας ἐκδίδωσι μεταξὺ Γυθίου καὶ Ἀκραίων· τέως μὲν οὖν

ἐστιν εἰς πάχυνον εἰς δύσιν κτλ., omissis iis quae interiecta sunt, *Bl* Pleth., sed punctis sub δίαρμά ἐστι positis sec. m. in marg. *B* add., quae in reliquis codd. exhibentur. 1. ἄκραν δίαρμά ἐστι τῆς Κυρηναίας πρὸς νότον codd., Cor. corr. ex Epit. 4. ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα *A* χο' *Bl* Epit., inde errore ortum χιλίων ἑβδομήκοντα, quod Tzsch. affert ex *m*. 6. πεντακόσιοι εἴκοσι *A*, numeri om. *lB* (in hoc φκ' sec. m. add.). — κατὰ] καὶ Cor. 9. λακεδαιμόνων *l*. 10. καὶ om. edd. — εἰς — πεντήκοντα om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l*. 11. κώρυβον *AC* κόρυβον *bghno* ald., Xyl. corr. — ἐγγύτατα *bno* ald. Articulum omissum esse suspicatur Tzsch., ἐγγυτάτην coni. Grosk. — σταδίων πεντήκοντα, et σ pr. m. sup. π add., *A* διακοσίων om. *g* σν' *b* διακοσίων καὶ πεντήκοντα *k* (sed priores duae voces expunctae videntur) edd. At Grosk. de distantia inter Taenarum et Corycum h. l. agi recte statuens, numerumque διακοσίων a Strabone profectum non esse inde suspicatus (id quod confirmari videtur ipsa codicis *A* scriptura, ex qua reliquae omnes manarunt), ἑπτακοσίων valde probabiliter coniecit, coll. X, 475. 14. Ψαμαθοῦς hoc oppidum ab omnibus, qui eius mentionem faciunt, Scylace, Pausania, Stephano, Plinio, Aeschine (epist. 1) vocatur: unde et hic ita scribendum esse censuerunt Tzsch. Grosk. — γύθιον, et ει sup. ι sec. m. add., *A*. 17. ἀκταίων *ABEcghikno* Ἀκριῶν Cor. ut supra p. 343.

ὁ πλοῦς ἐστι παρ' αἰγιαλὸν ὅσον διακοσίων καὶ τεσσαράκοντα σταδίων· εἶθ' ἑλῶδες ὑπέρκειται χωρίον καὶ κώμη Ἕλος· πρότερον δ' ἦν πόλις, καθάπερ καὶ Ὅμηρός φησιν·

οἵ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἕλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον·

κτίσμα δ' Ἑλίου φασὶ τοῦ Περσέως. ἔστι δὲ καὶ πεδίον καλούμενον Λεύκη· εἶτα πόλις ἐπὶ χερρονήσου ἱδρυμένη Κυπαρισσία, λιμένα ἔχουσα· εἶτα ἡ Ὄνου γνάθος, λιμένα ἔχουσα· εἶτα Βοία πόλις, εἶτα Μαλέαι· στάδιοι δ' εἰς αὐτὰς ἀπὸ τῆς Ὄνου γνάθου πεντήκοντα καὶ ἑκατόν· ἔστι δὲ καὶ Ἀσωπὸς πόλις ἐν τῇ Λακωνικῇ. (C. 364; 5; 10)

3. Τῶν δ' ὑφ' Ὁμήρου καταλεγομένων τὴν μὲν Μέσσην οὐδαμοῦ δείκνυσθαί φασι· Μεσσόαν δ' οὐ τῆς χώρας εἶναι μέρος, [ἀλλὰ] τῆς Σπάρτης, καθάπερ καὶ τὸ Λιμναῖον κατὰ τὸν [Θρᾶ]κα. ἔνιοι δὲ κατὰ ἀποκοπὴν δέχονται τὴν Μεσσήνην· εἴρηται γάρ, ὅτι καὶ αὐτὴ μέρος ἦν τῆς Λακωνικῆς· παραδείγμασι δὲ χρῶνται τοῦ μὲν ποιητοῦ τῷ κρῖ καὶ δῶ καὶ μάψ, καὶ ἔτι· (A. 560; 15)

ἥρως δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος,

---

1. διακοσίων — σταδίων om. *B* (sed sec. m. inter versus add.) *l*. — Syllabae σαράκοντα στα in *A* perierunt, sed sec. m. restitutae sunt, simul tamen γρ. τεσσάρων itidem sec. m. add.: etenim cum is, qui codicem illum resarsit, h. l. non inveniret in exemplo suo, quod poneret, dubius haesit, quomodo lacunam compleret: inde δ' est in *b*, τεσσάρων in *no* ald. Sed τεσσαράκοντα magis convenit et magnitudini lacunae, quae est in *A*, et locorum distantiae. 2. χώρα *lB*, sed in hoc *ίον* sec. m. sup. α add. 3. καθάπερ καὶ et mox φησιν om. *ElB*, sed in hoc sec. m. add. — φασιν *A*. 7. ἡ om. *E*. 10. Λακωνικῇ] πελοποννήσῳ *E*. 12. Μεσσόαν — [Θρᾶ]κα om. *BEl* Pleth.; nec minus *t*, sed in hoc sec. m. in marg. add. usque ad τὸν: inde in ordinem recepta sunt in *q*, ubi breve spatium vacuum relictum est post κατὰ τὸν, sed postea lineolis alio atramento pictis haec verba circumdata sunt, spatiumque istud simili lineola expletum. Haec causa fuit, cur omitterentur in edd. 13. ἀλλὰ om. codd., sed cum quatuor fere literae h. l. perierint in *A*, recte restituit Cor. 14. Quatuor fere literae inter τὸν et κα cum margine perierunt, neque restitutae sunt in *A*: inde lacuna h. l. est in *cghno*, quam explere non dubitavi. Saepius enim grammaticus clarissimus appellatur ὁ Θρᾷξ, velut in Scholl. in Hom. Il. *Π*, 106. *Ω*, 514. *M*, 158. Etymol. M. p. 747, 23. 18. ἥρως] ἵππους edd.,

ἀντὶ τοῦ Ἀλκιμέδων· Ἡσιόδου δέ, ὅτι τὸ βριθὺ καὶ βριαρὸν βρῖ λέγει· Σοφοκλῆς δὲ καὶ Ἴων τὸ ῥᾴδιον, ῥᾴ· Ἐπίχαρμος δὲ τὸ λίαν λῖ, Συρακὼ δὲ τὰς Συρακούσας· παρ' Ἐμπεδοκλεῖ δέ,

5 *μία γίνεται ἀμφοτέρων ὄψ,*

ἡ ὄψις· καὶ παρ' Ἀντιμάχῳ·

Δήμητρός τοι Ἐλευσινίης ἱερὴ ὄψ·

καὶ τὸ ἄλφιτον ἄλφι· Εὐφορίων δὲ καὶ τὸν ἧλον λέγει ἧλ· παρὰ Φιλήτᾳ δέ·

10 *δμωίδες εἰς ταλάρους λευκὸν ἄγουσιν ἔρι,*

[τὸ ἔριον]·

εἰς ἄνεμον δὲ τὰ πηδά,

τὰ πηδάλια Ἀρατός φησι· Δωδὼ δὲ τὴν Δωδώνην Σιμμίας. τῶν δ' ἄλλων τῶν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ κατωνομασμένων τὰ μὲν
15 *ἀνῄρηται, τῶν δ' ἴχνη λείπεται, τὰ δὲ μετωνόμασται, καθά-*

---

inde a Xyl. ex. Il. *T*, 392. 1. *τὸ* ante *βριαρὸν* add. edd. 2. *ῥᾶ* *A* Epit., sed. Eust. ad Il. *B* in. tradit *ὀξύνεσθαι καὶ σὺν τῷ ι γράφεσθαι καὶ οὐδὲ ἐγκλίνεσθαι.* 3. Inter *δὲ* et syllabam *αν* cum in *A* quatuor fere literae periissent, sec. m. in sched. aggl. scripta sunt haec: *τὸ ἐπιτατικὸν λίαν*, quae inde transierunt in *cghino*. — *λί Bl* (??) edd. — *συρακούσσας A* (sed sec. m. sup. *κούσας*) Epit. 7. *ἱερὴ* om. *E*. 8. *ἥλιον* et *ἧλι* (sic) Epit. Alteram tamen scripturam confirmat Apollonius Dyscolus de pronom. p. 372, et Eust. compluribus locis hoc *ἀποκοπῆς* exemplum afferens, commemorato bis Strabone: v. ad Il. *E*, 416 p. 566, 35 R. et *Ξ*, 266 p. 984, 22 R. Hoc loco cum addat verba *οἷον δαιμόνιος ἧλ*, Meinekius (v. Anal. Alexandrina p. 130 sq.), ex eo manifestum esse censet, integriore eum Strabonis exemplari usum esse. Id vero parum probabile esse permulti loci ab eo laudati docent (vid. Praef. vol. I, p. LXXXIX). Praeterea cum ipsa ratio, quam Strabo sequitur in proponendis his exemplis, respuere videatur illa verba, atque Eustathius paulo liberius referat geographi sententiam, aliunde ea petita esse, non ex hoc loco, persuasum habeo. 10. Inter *δὲ* et syllabam *δες* quatuor fere literae corrosae, sed sec. m. in sched. agglut. restitutae sunt, simul tamen in marg. add. *γρ. δμῶες*. In *Bl δμῶτες*, sed in *B ιδ* sec. m. sup. *τ* add. 11. *τὸ ἔριον* add. Cor. 12. *πῆδα A*. 15. *ἀνήρηται A*, et sec. m. sup. *εἴρηται*: idem hoc est in *B* (sed sec. m. mut. in *ἀνῄρηται*) *Egl*. — *καθάπερ* — *περίεισι* om. *BEl*, sed in *B* sec. m. in marg. add. *καθάπερ* — *Αἰγαιαί*.

κεδαιμόνιοι τούτους, κατοικίας τινὰς αὐτοῖς ἀποδείξαντες καὶ λειτουργίας ἰδίας.

5. *Περὶ δὲ τῆς Λακώνων πολιτείας καὶ τῶν γενομένων παρ' αὐτοῖς μεταβολῶν τὰ μὲν πολλὰ παρείη τις ἂν διὰ τὸ γνώριμον, τινῶν δ' ἄξιον ἴσως μνησθῆναι. Ἀχαιοὺς γὰρ τοὺς* 5
Φθιώτας φασὶ συγκατελθόντας Πέλοπι εἰς τὴν Πελοπόννησον οἰκῆσαι τὴν Λακωνικήν, τοσοῦτον δ' ἀρετῇ διενεγκεῖν, ὥστε τὴν Πελοπόννησον, ἐκ πολλῶν ἤδη χρόνων Ἄργος λεγομένην, τότε Ἀχαϊκὸν Ἄργος λεχθῆναι, καὶ οὐ μόνον γε τὴν Πελοπόννησον, ἀλλὰ καὶ ἰδίως τὴν Λακωνικὴν οὕτω προσαγορευθῆναι· 10
τὸ γοῦν τοῦ ποιητοῦ,

ποῦ Μενέλαος ἔην;
ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιικοῦ;

δέχονταί τινες οὕτως· ἦ οὐκ ἦν ἐν τῇ Λακωνικῇ; κατὰ δὲ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον, Φιλονόμου προδόντος τὴν χώραν 15
τοῖς Δωριεῦσι, μετανέστησαν ἐκ τῆς Λακωνικῆς εἰς τὴν τῶν Ἰώνων, τὴν καὶ νῦν Ἀχαΐαν καλουμένην· ἐροῦμεν δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Ἀχαϊκοῖς. οἱ δὲ κατασχόντες τὴν Λακωνικὴν καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐσωφρόνουν, ἐπεὶ δ' οὖν Λυκούργῳ τὴν πολιτείαν ἐπέτρεψαν, τοσοῦτον ὑπερεβάλοντο τοὺς ἄλλους, ὥστε μό- 20
νοι τῶν Ἑλλήνων καὶ γῆς καὶ θαλάττης ἐπῆρξαν, διετέλεσάν τε ἄρχοντες τῶν Ἑλλήνων, ἕως ἀφείλοντο αὐτοὺς τὴν ἡγεμονίαν Θηβαῖοι, καὶ μετ' ἐκείνους εὐθὺς Μακεδόνες. οὐ μὴν τελέως γε οὐδὲ τούτοις εἶξαν, ἀλλὰ φυλάττοντες τὴν αὐτονομίαν ἔριν εἶχον περὶ πρωτείων ἀεὶ πρός τε τοὺς ἄλλους Ἕλληνας 25
καὶ πρὸς τοὺς τῶν Μακεδόνων βασιλέας· καταλυθέντων δὲ τούτων ὑπὸ Ῥωμαίων, μικρὰ μέν τινα προσέκρουσαν τοῖς πεμπομένοις ὑπὸ Ῥωμαίων στρατηγοῖς, τυραννούμενοι τότε καὶ πο-

---

4. *παρίη* *Acghino* *παρίοι* *Bl* edd. *παρείη* scripsit iam Pleth. 12. *ποῦ* om. *Blk* ald. 16. *τῶν* om. *Bl*. 17. *τὴν* om. *B* (sec. m. add.) *l*. — *καὶ* om. Cor. — *ἐροῦμεν* — *Ἀχαϊκοῖς* om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l*. 18. *ὅτι οἱ κατασχόντες* *A* sec. m., simul tamen itidem sec. m. in marg. add. *οἱ δὲ κατασχόντες*. — *καὶ* asteriscis incl. Cor. 19. *δ' οὖν*] *δὲ* edd. 20. *ὑπερεβάλλοντο* *Blk* ald. 21. *ὑπῆρξαν* *Acghik* ald. 28. *τυραννουμένοις* *A* sec. m., qua simul in marg. add. *γρ. τυραννούμενοι*. — *πολιτευομένοις*, et sec. m. *οι* sup. *οις*,

λιτευόμενοι μοχθηρῶς· ἀναλαβόντες δὲ σφᾶς ἐτιμήθησαν διαφερόντως καὶ ἔμειναν ἐλεύθεροι, πλὴν τῶν φιλικῶν λειτουργιῶν ἄλλο συντελοῦντες οὐδέν. νεωστὶ δ' Εὐρυκλῆς αὐτοὺς ἐτάραξε, C. 366
δόξας ἀποχρήσασθαι τῇ Καίσαρος φιλίᾳ πέρα τοῦ μετρίου
5 πρὸς τὴν ἐπιστασίαν αὐτῶν, ἐπαύσατο δ' ἡ ἀρχὴ ταχέως, ἐκείνου μὲν παραχωρήσαντος εἰς τὸ χρεών, τοῦ δ' υἱοῦ τὴν φιλίαν ἀπεστραμμένου τὴν τοιαύτην πᾶσαν· συνέβη δὲ καὶ τοὺς Ἐλευθερολάκωνας λαβεῖν τινα τάξιν πολιτείας, ἐπειδὴ Ῥωμαίοις προσέθεντο πρῶτοι οἱ περίοικοι, τυραννουμένης τῆς Σπάρτης,
10 οἵ τε ἄλλοι καὶ οἱ Εἵλωτες. Ἑλλάνικος μὲν οὖν Εὐρυσθένη καὶ Προκλέα φησὶ διατάξαι τὴν πολιτείαν, Ἔφορος δ' ἐπιτιμᾷ, φήσας Λυκοῦργον μὲν αὐτὸν μηδαμοῦ μεμνῆσθαι, τὰ δ' ἐκείνου ἔργα τοῖς μὴ προσήκουσιν ἀνατιθέναι· μόνῳ γοῦν Λυκούργῳ ἱερὸν ἱδρῦσθαι καὶ θύεσθαι κατ' ἔτος, ἐκείνοις δέ,
15 καίπερ οἰκισταῖς γενομένοις, μηδὲ τοῦτο δεδόσθαι, ὥστε τοὺς ἀπ' αὐτῶν τοὺς μὲν Εὐρυσθενίδας, τοὺς δὲ Προκλείδας καλεῖσθαι, ἀ[λλὰ τοὺς μὲν] Ἀγίδας ἀπὸ Ἄγιδος τοῦ Εὐρυσθένους, τοὺς δ' [Εὐρυπωντίδας ἀ]πὸ Εὐρυπῶντος τοῦ Προκλέους· τοὺς A. 563

A: inde utroque loco dativum exhibent *cghi*. 5. ἡ ταραχὴ Cor. 6. χρέος *B* (sed in hoc ων sup. ος sec. m. add.) *l* Pleth. 7. ἀπεστερημένου ταύτην πᾶσαν Cor. 11. προκλέα *Bm*: inde πατροκλέα ald. — φησὶ om. *l*. 14. ἱδρύσασθαι *A*, sed in schedula agglut. ἱδρῦσθαι sec. m. scriptum, ἱδρῦσαι *l*. 16. πατροκλείδας *Bik* ald. 17. ἀλλὰ — πλείστων om. *Bklnoqt* ald., sed pro iis exhibent haec: οὐδ' ἀρχηγέτας (hic *no* addunt ἀγίδας δὲ ἀπὸ ἄγιδος τοῦ εὐρυσθένους) νομισθῆναι ὅπερ πᾶσιν ἀποδίδοται τοῖς οἰκισταῖς. καὶ αἰτίαν τούτου λέγει, ὅτι ἐπήλυδας ἀνθρώπους δεξάμενοι δι' ἐκείνων ἐδυνάστευσαν. Eadem haec sec. m. add. in marg. *A*, adiectis praeterea proximis ὅτι περὶ τῆς φύσεως (sic) usque ad λέγοντος: scripta autem sunt haec ita, ut verba οὐδ' ἀρχηγέτας in sched. agglutinata posita sint eo loco, quo ἀλλὰ τοὺς μὲν in textus serie pr. m. scripta fuerant: hinc οὐδ' ἀρχηγέτας ἀγίδας ἀπὸ ἄγιδος κτλ. leguntur in *cghi*, in quibus deinde eaedem lacunae sunt, quae in *A*. Exciderunt autem in hoc in fine versuum literae nonnullae, defectu ita paulatim crescente, ut in primo decem, in ultimis quatuordecim fere desint: qua in re meminisse iuvabit in codice illo plerumque scribi *s* pro *ου*, et *ι* adscriptum pro subscripto. Coraes ex utrisque scripturis composuit novam, quam referre non attinet. 18. Inter δ' et syllabam πὸ cum decem tantum literae exciderint, εὐρυπόδας scriptum fuisse

μὲν [γὰρ δυναστεῦ]σαι δικαίως, τοὺς δέ, δεξαμένους ἐπ[ήλυδας ἀνθρώ]πους, δι' ἐκείνων δυναστεῦσαι· ὅθε[ν οὐδ' ἀρχηγέτας] νομισθῆναι, ὅπερ πᾶσιν ἀποδίδοτα[ι οἰκισταῖς. Παυ]σανίαν τε τῶν Εὐρυπωντιδῶν, ἐκπεσόν[τα .... τῆς] οἰκείας, ἐν τῇ φυγῇ συντάξαι λόγ[ον κατὰ τοῦ Λυκούρ]γου, νόμων ὄντος 5
τῆς ἐκβαλλούση[ς αὐτὸν αἰτίου, καὶ] τοὺς χρησμοὺς λέγειν τοὺς δοθέντα[ς αὐτῷ περὶ τῶν] πλείστων.

6. *Περὶ δὲ τῆς φύσεως τῶν τόπων καὶ τούτων καὶ τῶν Μεσσηνιακῶν ταῦτα μὲν ἀποδεκτέον, λέγοντος Εὐριπίδου· τὴν γὰρ Λακωνικήν φησιν ἔχειν* 10

πολὺν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ' οὐ ῥᾴδιον·
κοίλη γάρ, ὄρεσι περίδρομος, τραχεῖά τε
δυσείςβολός τε πολεμίοις·

τὴν δὲ Μεσσηνιακὴν

καλλίκαρπον 15
κατάρρυτόν τε μυρίοισι νάμασι,
καὶ βουσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην,
οὔτ' ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον,
οὔτ' αὖ τεθρίπποις ἡλίου θερμὴν ἄγαν·

καὶ ὑποβὰς τῶν πάλων φησίν, ὧν οἱ Ἡρακλεῖδαι περὶ τῆς χώ- 20
ρας ἐποιήσαντο, τὸν μὲν πρότερον γενέσθαι

γαίης Λακαίνης κύριον, φαύλου χθονός·

τὸν δὲ δεύτερον τῆς Μεσσήνης,

ἀρετὴν ἐχούσης μείζον', ἢ λόγῳ φράσαι.

---

videtur, ut postea *εὐρυποδῶν*. 3. *ἀποδέδοται* Cor. 4. *εὐρυποδῶν* ***Acghi***. — Inter *ἐκπεσόν* et *οἰκείας* tredecim fere literae exciderunt in ***A***. — *οἰκίας* ***Acghi***. 6. *ἐκβαλούσης* Coraes. 8. *τῶν τόπων τούτων τε καὶ* ***no***. 9. *ἀποδοτέον* ***l***. 11. *πολλὴν* ***l***(?)edd. 13. *πολέμοις* codd. exc. ***m***(?), sed in ***n*** *πολεμίοις* ex corr. 16. *μυρίοισιν ἅρμασι* ***A*** *μυρίοις ἅρμασι* ***Bl***, Tzsch. corr. ex coni. Cas. et Valcken. (ad Eurip. Phoen. 248). 17. *ποιμέσιν* codd., Tzsch. corr. ex coni. Valck. — *εὐβοτάτην* codd., Cas. corr. 18. *πνοιαῖσι* ***l***. 20. *τὸν πάλον* ***l***(?) *τῶν πάλλων* ***B***. 22. *φύλου* ***A*** (sed *φυλ* sec. m. in marg. agglut.) ***Bl*** *φύλον* ***cg*** *φῦλον* ***n*** (sec. m. add.: antea lacuna fuerat) ***o*** *οἴλου* et sup. *αλου* ***h*** (Tzsch.) *ἥλου* ***i*** (***h*** Falc.) Cas. corr. 23. *τῆς* om. ***Bl*** edd. 24. *μεῖζονα* codd.

οἵαν καὶ ὁ Τυρταῖος φράζει. τὴν δὲ Λακωνικὴν καὶ τὴν Μεσσηνίαν ὁρίζειν, αὐτοῦ φήσαντος,

Παμισὸν εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον,

οὐ συγχωρητέον, ὃς διὰ μέσης ῥεῖ τῆς Μεσσηνίας, οὐδαμοῦ τῆς
5 *νῦν Λακωνικῆς ἁπτόμενος. οὐκ εὖ δὲ οὐδ' ὅτι, τῆς Μεσσηνίας ὁμοίως ἐπιθαλαττιαίας οὔσης τῇ Λακωνικῇ, φησὶν αὐτὴν πρόσω ναυτίλοισιν εἶναι. ἀλλ' οὐδὲ τὴν Ἦλιν εὖ διορίζει,*

πρόσω δὲ βάντι ποταμὸν Ἦλις, ἡ Διός γείτων, κάθηται.

10 *εἴτε γὰρ τὴν νῦν Ἠλείαν βούλεται λέγειν, ἥτις [ὁμο]ρεῖ τῇ Μεσσηνίᾳ, ταύτης οὐ προσάπτεται ὁ Παμι[σός], ὥσπερ γε [οὐδὲ] τῆς Λακωνικῆς· εἴρηται γάρ, ὅτι διὰ μέ[σης ῥ]εῖ τῆς Μεσσηνίας· εἴτε τὴν παλαιὰν τὴν Κοίλην [καλουμέ]νην, πολὺ μᾶλλον ἐκπίπτει τῆς ἀληθείας· διαβάν[τι γὰρ τ]ὸν Παμισὸν ἔστι πολλὴ*
15 *τῆς Μεσσηνίας, εἶθ' ἡ τῶν ...... ῶν ἅπασα καὶ † Μεσσαίων,*

C. 367
A. 564

---

5. *οὐκ εὖ δὲ ὅτι*, et *οὐδὲ ὅτι* sec. m. sup. *ὅτι* add., *A*. 6. *ἐπιθαλαττίας Bl* edd.: cf. ad II, 73. 10. *εἴτε* — *ἡ Ἦλις* om. *B* (sed in marg. sec. m. add.) *l*. Eorum loco haec habent: *καὶ ἐπάγει καὶ τὸν ἔλεγχον ἡμῖν οὐκ ἀναγκαῖον ὄντα*, quae excerptoris sunt, atque egregie ostendunt, quam rationem ille secutus sit. Eadem sec. m. scripta sunt in marg. *A*, adiectis subinde his: *γραφόντων δὲ τῶν μὲν λακεδαίμονα κῆτω*. Utraque scriptura conflata est in *c* (omissum tamen *καὶ* ante *ἐπάγει*) *kqt* edd. — Inter *ἥτις* et *ῥεῖ* tres fere literae exciderunt in *A*: inde *ἥτις ῥεῖ cghi*, sed hic in marg. habet *ὁμορεῖ*, idque est in *no*. 11. Syllaba *σὸς* intercidit in *A*, nec sec. m. restituta est. — *οὐδὲ* om. codd., Cas. add. 12. Literae *σης ῥ* interciderunt in *A*; *μέσον ghi*. 13. Inter *Κοίλην* et *νην* quinque sexve literae perierunt in *A*: inde omisso *νην* spatium vacuum relictum in *cgh*, et in hoc post sec. m. add. *ἦλιν λέγει*, quod legitur in *i*; *καλουμένην* habent *bknoqt*. 14. Inter *διαβὰν* et *ὸν* sex fere literae exciderunt: *διαβάς τε τὸν c*, *διαβάντι δὲ τὸν i*, *διαβᾶσί τε τὸν bknoqt* edd: *γάρ*, quod posui, multo melius quadrat. 15. Inter *τῶν* et *ῶν* sex fere literae interciderunt in *A*: literae *ῶν* om., spatio vacuo relicto, *bcghikno* (in hoc *φηρῶν ἐπαρχία* leguntur in marg.?)*t*, sed in hoc *φηρῶν ἐπαρχία* sec. m. add., similiter *φερῶν ἐπαρχία* sec. m. add. in *q*, idem habet ald. et *φηρῶν ἐπαρχία* edd. inde ab Hopp. Quam scripturam ferendam non esse recte intellexit Grosk., qui tamen et ipse veram non invenit: videtur autem scriptum fuisse *Ἐπειῶν*. — *Μεσσαίων* corruptum esse idem Grosk. vidit, neque melius est Messeniorum, quod praebet Guar.,

ἣν Τριφυλίαν ἐκάλουν, [εἶθ' ἡ Πι]σᾶτις καὶ ἡ Ὀλυμπία, εἶτα μετὰ τριακοσί[ους σταδίους] ἡ Ἦλις.

7. Γραφόντων δὲ τῶν μὲν Λακεδαίμονα κητώεσσαν, τῶν δὲ καιετάεσσαν, ζητοῦσι, τὴν κητώεσσαν τίνα δέχεσθαι χρή, εἴτε ἀπὸ τῶν κητῶν, εἴτε μεγάλην, ὅπερ δοκεῖ πιθανώτερον 5 εἶναι· τήν τε καιετάεσσαν οἱ μὲν καλαμινθώδη δέχονται, οἱ δέ, ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν σεισμῶν ῥωχμοὶ καιετοὶ λέγονται, καὶ ὁ καιέτας τὸ δεσμωτήριον ἐντεῦθεν τὸ παρὰ Λακεδαιμονίοις, σπήλαιόν τι· ἔνιοι δὲ κώους μᾶλλον τὰ τοιαῦτα κοιλώματα λέγεσθαί φασιν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ 10

φηρσὶν ὀρεσκῴοισιν.

εὔσειστος δ' ἡ Λακωνική· καὶ δὴ τοῦ Ταϋγέτου κορυφάς τινας ἀπορραγῆναι τινες μνημονεύουσιν. εἰσὶ δὲ λατομίαι λίθου πολυτελοῦς τοῦ μὲν Ταιναρίου ἐν Ταινάρῳ παλαιαί, νεωστὶ δὲ καὶ ἐν τῷ Ταϋγέτῳ μέταλλον ἀνέῳξάν τινες εὐμέγεθες, χορηγὸν 15 ἔχοντες τὴν τῶν Ῥωμαίων πολυτέλειαν.

8. Ὅτι δὲ Λακεδαίμων ὁμωνύμως λέγεται καὶ ἡ χώρα καὶ ἡ πόλις, δηλοῖ καὶ Ὅμηρος (λέγω δὲ χώραν σὺν τῇ Μεσσηνίᾳ)· περὶ μ[ὲν δὴ τῶν] τόξων ὅταν λέγῃ·

A. 565 καλά, τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας, 20
Ἴφιτος Εὐρυτίδης·

εἶτ' ἐπενέγκῃ·

---

unde profecta videtur Groskurdii coniectura audacior quam felicior ὑπὲρ τῶν Μεσσηνίων. Nescio an Strabo scripserit Μινυῶν. 1. Inter ἐκάλουν et σᾶτις sex fere literae interciderunt in *A*: eodem loco lacuna est in *cgh*, sed in hoc sec. m. add. εἶθ' ἑξῆς ἡ πι, eademque habet *i*. 2. ους σταδίους interciderunt in *A*: inde om. *cgh*, spatio tamen vacuo relicto, quod sec. m. explevit in *h*. 3. τῶν — κητώεσσαν om. *B*, sed in marg. sec. m. add. 7. ὁ om. ald.; ibidem καιάδας praeterea legitur, quae forma apud alios scriptores fere obtinet: at vid. V, 233 Eust. ad Il. *B*, 581 p. 294, 11 R. ad Od. *Δ*, 1 et cf. Apollon. Lex. Hom. s. v. κητώεσσα. 12. εὔσειστος — μνημονεύουσιν om. Pleth. κορυφήν τινα *Bl* ald.: cf. Plut. Cimon c. 16. 15. καὶ om. *A*, sed sec. m. add. — μετάλλων *a* (in sched. aggl.) *cghln* (γρ. μέταλλον in marg.) *o* ald. 19. περὶ — καλά om. *B* (sed in marg. sec. m. add.) *l*. — Syllabae ἐν δὴ τῶν τό interciderunt in *A*, nec sec. m. restitutae sunt: inde om. *cgh* spatio vacuo relicto. 20. καλὰ] δῶρα Cor. ex Od. *Φ*, 13: idemque iam scripserat Hopper. 22. ἐπήνεγκε codd., Cor. corr.

τὼ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιιν
οἴκῳ ἐν Ὀρτιλόχοιο·

τῆς Φηρῆς τὴν χώραν λέγει, ἧς μέρος ἦν καὶ ἡ Μεσσηνία· οὐ διήνεγκεν οὖν αὐτῷ καὶ οὕτως εἰπεῖν·

5 ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας,

καὶ

τὼ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην·

ὅτι γὰρ αἱ Φηραί εἰσιν ὁ τοῦ Ὀρτιλόχου οἶκος, δῆλον·

ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
10 υἱέος Ὀρτιλόχοιο,

ὅ τε Τηλέμαχος καὶ ὁ Πεισίστρατος· αἱ δὲ Φηραὶ τῆς Μεσσηνίας εἰσίν. ὅταν δ' ἐκ τῶν Φηρῶν ὁρμηθέντας τοὺς περὶ Τηλέμαχον πανημερίους φῇ σείειν ζυγόν, εἶτ' εἴπῃ,

δύσετό τ' ἠέλιος,
15 οἱ δ' ἷξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν·
πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου,

τὴν πόλιν δεῖ δέχεσθαι· εἰ δὲ μή, ἐκ Λακεδαίμονος εἰς Λακεδαίμονα φανεῖται λέγων τὴν ἄφιξιν· ἄλλως τε οὐ πιθανόν, μὴ ἐν Σπάρτῃ τὴν οἴκησιν εἶναι τοῦ Μενελάου, [οὐδέ], μὴ οὔσης 20 ἐκεῖ, τὸν Τηλέμαχον λέγειν· C. 368

εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ εἰς Πύλον.

---

1. *μεσήνῃ* *a* (in sched. agglut.). — *ἀλλήλοιϊν*, et *σιν* sec. m. sup. add., *A*. 2. *ὀρσιλόχοιο* *B* (ex corr.) ald., atque ea forma apud Homerum nunc obtinet: v. Od. *Φ*, 16. *Γ*, 489. coll. Il. *E*, 545: at alteram formam exhibent etiam Paus. IV, 1, 3. 30, 2. Eust. ad Od. ll. ll. 3. *τῆς Φηρῆς*, quae habet etiam Eust. ad Il. *B*, 711 p. 327, 18 R., ab hoc loco plane aliena esse, nec a Strabone addita, sententiarum docet connexus: hoc enim agitur, ut ostendatur *Λακεδαίμονα* versu allato indicare terram, non urbem. — *ᾗ μέρος ἦν τῆς μεσσηνίας* marg. *n*, quae compluribus iam antea probata receperunt Cor. Grosk., verbis *τῆς Φηρῆς* male assutis decepti. — *ἦν* om. *B*, nec Eust. (v. l. l.) in exemplo suo videtur habuisse. 5. *ξεῖνος*] *κοινῶς* codd. Xyl. corr. 8. *τοῦ Ὀρσιλόχου ὁ οἶκος* ald. 15. *κητώεσσαν* om. *Bl* ald. 16. *πρὸς* — *φανεῖται* om. *l*. — *δώμαθ' ἕλων* (sic) *A*. 19. [*οὐδὲ*] *μὴ οὔσης*] *μηνυούσης* *A* (et sec. m. sup. *μηδ' οὔσης*) *gh* *μηδ' οὔσης* *Blno* Cor. *μηδ' οὕτως* ald. Verum vidit Pleth., quod recepi.

δοκεῖ . . . . . πίπτειν τούτῳ τὸ τοῖς τῆς χώρας ἐπιθέτοις αὖ . . . . . . εἰ μὴ νὴ Δία ποιητικῇ τις τοῦτο συγχωρήσει ἐξο[υσίᾳ] . . . τιον γὰρ τὴν Μεσσήνην μετὰ τῆς Λακωνικῆ[ς καὶ Πύλου] τῆς ὑπὸ τῷ Νέστορι, μηδὲ δὴ καθ' αὑτὴν τάτ[τεσθαι ἐν τῷ] Καταλόγῳ, μηδὲ κοινωνοῦσαν τῆς στρα[τείας].

---

1. Verba *δοκεῖ — στρατείας* om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l* Pleth. — Inter *δοκεῖ* et *πίπτειν* quinque sexve literae interciderunt, nec restitutae sunt in *A*: spatium vacuum relictum in *cghi* *δοκεῖ γὰρ συμπίπτειν* *bno* edd. Inde Cas. ante haec verba effluxisse quaedam suspicatur, quem secutus Grosk. solita audacia multa proponit, quae, quantumvis improbabilia sint, infra addam. Nescio an Strabo scripserit: *δοκεῖ δὲ συμπίπτειν.* — *τοῦτο* edd., inde *τὸ* om. Cor. — Post *αὖ* literae pars superest in *A*, quae *τ* scriptum fuisse videtur indicare: deinde octo fere literae interciderunt; *ἂν* pro *αὖ* est in *bno* edd. Spatium vacuum relictum est in omnibus codd. Suspicari possis scriptum fuisse *αὐτὸν χρῆσθαι.* Sed obscurissima haec sunt omnia. 2. Inter *ἐξο* et *τιον* (sic) octo fere literae deletae in *A*, *ἐξ* et *τιον* spatio vacuo interiecto *cghi*, *ἐξουσίᾳ* exhibent *bno*, spatium vacuum et ipsi relinquentes ante *τιον*. Inde *ἐναντίον* edd., et lacunae signum positum est ante eam vocem inde a Cas.; iam multa h. l. excidisse statuit Grosk. Quae mera sunt somnia: fortasse scriptum fuerit *βέλτιον.* 3. Inter *Λακωνικῇ* et *τῆς* octo fere literae interciderunt in *A*: *καὶ Πύλου* om. *cghi*, spatio vacuo relicto; leguntur in *bno*. 4. *ὑπὸ*] *ἐπὶ* *b*. — Inter *τατ* et *Καταλόγῳ* octo decemve literae interciderunt in *A*: eadem lacuna est in *cghi*, suppleta est in *bno*. 5. Inter *στρα* et *λέας* duodecim fere literae interciderunt in *A*, sed *μετὰ δὲ μα* sec. m. add.: inde post *στρα* spatium vacuum relictum in *ch*. Ceterum ultima haec sana esse non videntur, ac si *βέλτιον* supra scriptum fuerat, *ἢ μηδὲν* s. *ἢ μὴ* hic fortasse legendum fuerit. Sed haec omnia incertissima. Iam subiiciam, quemadmodum Grosk. totum hunc locum restituendum esse censuerit: [*Ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς Λακεδαίμονος ἐπίθετον, ἡ κοίλη, οὐκ ἐᾷ τὴν χώραν δέχεσθαι·*] *δοκεῖ γὰρ συμπίπτειν τοῦτο τὸ* [*τῆς πόλεως*] *τοῖς τῆς χώρας ἐπιθέτοις ἀν*[*οικείως*], *εἰ μή, νὴ Δία, ποιητικῇ τις τοῦτο συγχωρήσει ἐξουσίᾳ·* [*ὅτι δέ, καθάπερ προείρηται, ἡ Μεσσήνη τότε μέρος ἦν τῆς Λακωνικῆς καὶ τεταγμένη ὑπὸ Μενελάῳ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ δεῖ τεκμαίρεσθαι*]· *ἐναντίον γὰρ τὴν Μεσσήνην* [*κοινωνοῦσαν τῆς στρατείας μήτε*] *μετὰ τῆς Λακωνικῆς ἢ Πύλου τῆς ὑπὸ τῷ Νέστορι, μήτε δὴ καθ' αὑτὴν τάττεσθαι ἐν τῷ Καταλόγῳ,* [*ὡς*] *μηδὲν κοινωνοῦσαν τῆς στρατείας.*

CAPUT VI.

1\. *Μετὰ δὲ Μαλέας ὁ Ἀργολικὸς ἐκδέχεται κόλπος καὶ ὁ Ἑρμιονικός· ὁ μὲν μέχρι τοῦ Σκυλλαίου πλέοντι ὡς πρὸς ἕω βλέπων καὶ πρὸς τὰς Κυκλάδας, ὁ δὲ ἑωθινώτερος τούτου μέ-*
5 *χρι πρὸς Αἴγιναν καὶ τὴν Ἐπιδαυρίαν. τὰ μὲν δὴ πρῶτα τοῦ Ἀργολικοῦ Λάκωνες ἔχουσι, τὰ δὲ λοιπὰ Ἀργεῖοι· ἐν οἷς ἐστι τῶν μὲν Λακώνων τὸ Δήλιον, ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὁμώνυμον τῷ Βοιωτιακῷ, καὶ Μινώα φρούριον, ὁμώνυμος καὶ αὕτη τῇ Μεγαρικῇ, καὶ ἡ λιμηρὰ Ἐπίδαυρος, ὡς Ἀρτεμίδωρός φησιν.* A. 566
10 *Ἀπολλόδωρος δὲ Κυθήρων πλησίον ἱστορεῖ ταύτην, εὐλίμενον δὲ οὖσαν βραχέως καὶ ἐπιτετμημένως λιμηρὰν εἰρῆσθαι, ὡς ἂν λιμενηράν, μεταβεβληκέναι δὲ τοὔνομα. ἔστι δὲ τραχὺς ὁ παράπλους εὐθὺς ἀπὸ Μαλεῶν ἀρξάμενος μέχρι πολλοῦ ὁ Λακωνικός, ἔχει δ' ὅμως ὑφόρμους καὶ λιμένας. ἡ λοιπὴ δ' ἐστὶ*
15 *παραλία εὐλίμενος, νησίδιά τε πολλὰ πρόκειται αὐτῆς οὐκ ἄξια μνήμης.*

2\. *Τῶν δ' Ἀργείων αἵ τε Πρασιαὶ καὶ τὸ Τημένιον, ἐν ᾧ τέθαπται Τήμενος, καὶ ἔτι πρότερον τὸ χωρίον, δι' οὗ ῥεῖ ποταμὸς ἡ Λέρνη καλουμένη, ὁμώνυμος τῇ λίμνῃ, ἐν ᾗ μεμύ-*
20 *θευται τὰ περὶ τὴν Ὕδραν. τὸ δὲ Τημένιον ἀπέχει τοῦ Ἄργους ἓξ καὶ εἴκοσι σταδίους ὑπὲρ τῆς θαλάττης, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἄργους εἰς τὸ Ἡραῖον τεσσαράκοντα, ἔνθεν δὲ εἰς Μυκήνας δέκα. μετὰ δὲ τὸ Τημένιον ἡ Ναυπλία, τὸ τῶν Ἀργείων ναύσταθμον· τὸ δ' ἔτυμον ἀπὸ τοῦ ταῖς ναυσὶ προσπλεῖσθαι. ἀπὸ*
25 *τούτου δὲ πεπλάσθαι φασὶ τὸν Ναύπλιον καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παρὰ τοῖς νεωτέροις· οὐ γὰρ Ὅμηρον ἀμνημονῆσαι ἂν τούτων, τοῦ μὲν Παλαμήδους τοσαύτην σοφίαν καὶ σύνεσιν ἐπιδεδειγμένου, δολοφονηθέντος δὲ ἀδίκως, τοῦ δὲ Ναυπλίου το-*

3\. *ἑρμειονικὸς l.* — *τοῦ* om. *BEl* ald., *τε* pro *τοῦ* scripsit Cas. 4. *βλέποντι no.* — *ἑωθινώτερον τούτῳ*, et *ον* sup. *ω* add., *a* (in sched. agglut.): inde *ἑωθινώτερον cg.* 5. *τὴν* om. *BEl.* 8. *βοιωτικῷ Bl.* 9. *ἀρτεμίδορος B.* 13. *ἀρξαμένοις* Pleth. 19. *μυθεύεται l* Pleth. 20. *τῆς ὕδρας E.* 21. *κς' στάδια Bl.* — *τῆς* om. *Bl.* — *τοῦ* om. *A*, sed sec. m. add. 22. *ἥραιον Eh.* 27. *τούτων*] *τούτου E.* 28. *ἐπιδεικνυμένου Blk* ald.

σοῦτον ἀπεργασαμένου φθόρον ἀνθρώπων περὶ τὸν Καφηρέα.
A. 567 ἡ δὲ γενεαλογία πρὸς τῷ μυθώδει καὶ τοῖς χρόνοις διημάρτηται· δεδόσθω γὰρ Ποσειδῶνος εἶναι, Ἀμυμώνης δὲ πῶς τὸν
C. 369 κατὰ τὰ Τρωικὰ ἔτι ζῶντα; ἐφεξῆς δὲ τῇ Ναυπλίᾳ τὰ σπήλαια καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς οἰκοδομητοὶ λαβύρινθοι, Κυκλώπεια δ' 5 ὀνομάζουσιν.

3. Εἶτ' ἄλλα χωρία, καὶ ἐφεξῆς ὁ Ἑρμιονικὸς κόλπος· καὶ [γὰρ τοῦτον Ὁμ]ήρου τάξαντος ὑπὸ τῇ Ἀργείᾳ καὶ ἡμῖν οὐ .. .. φηνεν ὁ μερισμὸς τῆς περιοδείας οὗτος. ἄρχεται δ' ἀπὸ Ἀσίνης πολίχνης· εἶθ' Ἑρμιόνη καὶ Τροιζήν· ἐν παρά- 10 πλῳ δὲ πρόκειται καὶ Καλαυρία νῆσος, κύκλον ἔχουσα τριάκοντα σταδίων, πορθμῷ δὲ τετρασταδίῳ διεστῶσα τῆς ἠπείρου.

4. Εἶθ' ὁ Σαρωνικὸς κόλπος· οἱ δὲ πόντον λέγουσιν, οἱ δὲ πόρον, καθ' ὃ καὶ πέλαγος λέγεται Σαρωνικόν· καλεῖται δὲ πᾶς ὁ συνάπτων πόρος ἀπὸ τῆς Ἑρμιονικῆς καὶ τῆς περὶ τὸν 15 Ἰσθμὸν θαλάττης τῷ τε Μυρτῴῳ πελάγει καὶ τῷ Κρητικῷ. τοῦ δὲ Σαρωνικοῦ Ἐπίδαυρός τέ ἐστι καὶ ἡ προκειμένη νῆσος Αἴγινα· εἶτα Κεγχρεαί, τὸ τῶν Κορινθίων ἐπὶ τὰ πρὸς ἕω μέρη ναύσταθμον· εἶτα λιμὴν Σχοινοῦς πλεύσαντι τεσσαράκοντα καὶ πέντε σταδίους· ἀπὸ δὲ Μαλεῶν τοὺς πάντας περὶ 20

---

1. ἐργασμένου *no*. 4. τὰ post κατὰ om. *l*. 5. οἰκοδομηταὶ *B*. 7. ἑρμειονικὸς, et μι sup. μει sec. m. add., *A*. — καὶ — οὗτος om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l*. Inter καὶ et ήρου decem fere literae in *A* interciderunt, nec restitutae sunt sec. m., qua praeterea νου pro ήρου scriptum est in sched. aggl.: inde καὶ .... νου *cghi*, et lacuna infeliciter expleta καὶ τοῦτον τοῦ τόπου *bknot* ald. (sed in hac τοῦτο), quae Cor. mutavit in καὶ γὰρ τοῦτον τοῦ ποιητοῦ. 8. Inter οὐ et φηνεν duodecim fere literae interciderunt in *A*: lacuna itidem est in *cghi*; οὐ παροπτέος ἐνέφηνεν *bknot* edd. haud male. 10. Ἀσίνης] Oppidi nomen cum ex parte interciderit in *A*, syllabae ανῆς modo supersunt a pr. m.: inde ἀσιάνης sec. m. in sched. aggl., quae simul γρ. ἀπὸ ἀσίνης add. in marg.; ἀσιανῆς est etiam in *h*. — τροίζηνα *A* (sed ἡν sec. m. sup. add.) *cghi*. 11. καὶ om. *BEl*. 14. καλεῖται δὲ delenda haud male censet Lachmannus in schedd. 19. σχοινοὺς *A* (sed circumflexum sec. m. add.) *Eh*. 20. με' *B* πέντε καὶ τεσσαράκοντα edd. — ἀπὸ — ὀκτακοσίους om. *B* (sed in marg. sec. m. add.) *l*. — Syllabae ῶν τοὺς πάν interciderunt in *A*, μαλεῶν τοὺς πάντας om. *cghi*, ita ut spa-

χιλίους καὶ ὀκτακοσίους. κατὰ δὲ τὸν Σχοινοῦντα ὁ δίολκος, τὸ στενώτατον τοῦ Ἰσθμοῦ, περὶ ὃν τὸ τοῦ Ἰσθμίου Ποσειδῶνος ἱερόν· ἀλλὰ νῦν τὰ μὲν ὑπερκείσθω· ἔξω γάρ ἐστι τῆς Ἀργείας. ἀναλαβόντες δ' ἐφοδεύσωμεν πάλιν τὰ κατὰ τὴν
5 Ἀργείαν.

5. Καὶ πρῶτον ποσαχῶς λέγεται παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ Ἄργος καὶ καθ' αὑτὸ καὶ μετὰ τοῦ ἐπιθέτου, Ἀχαϊκὸν Ἄργος καλοῦντος ἢ Ἴασον ἢ ἵππιον ἢ Πελασγικὸν ἢ ἱππόβοτον. καὶ γὰρ ἡ πόλις Ἄργος λέγεται· A. 568

10 Ἄργος τε Σπάρτη τε·
οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε.

καὶ ἡ Πελοπόννησος,

ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργει·

οὐ γὰρ ἡ πόλις γε ἦν οἶκος αὐτοῦ· καὶ ὅλη ἡ Ἑλλάς· Ἀργείους
15 γοῦν καλεῖ πάντας, καθάπερ καὶ Δαναοὺς καὶ Ἀχαιούς. τὴν γοῦν ὁμωνυμίαν τοῖς ἐπιθέτοις διαστέλλεται, τὴν μὲν Θετταλίαν Πελασγικὸν Ἄργος καλῶν,

νῦν αὖ τούς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον·

τὴν δὲ Πελοπόννησον,

20 εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιικόν·
ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιικοῦ·

σημαίνων ἐνταῦθα, ὅτι καὶ Ἀχαιοὶ ἰδίως ὠνομάζοντο οἱ Πελοποννήσιοι κατ' ἄλλην σημασίαν. Ἴασόν τε Ἄργος τὴν Πελοπόννησον λέγει·

25 εἰ πάντες γ' ἐσίδοιεν ἀν' Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοί

τὴν Πηνελόπην, ὅτι πλείους ἂν λάβοι μνηστῆρας· οὐ γὰρ τοὺς C. 370

---

tium vacuum relictum sit in omnibus, et *μαλε* solum exstet in *g*, *μα* in *i*, *τας* in *c*. 2. *τὸ* ante *στενώτ.* om. *B* (sec. m. add.) *El*. 3. *νῦν* om. *A*, sed sec. m. add. — *μὲν* om. *B*, sed sec. m. add.: *τὰ μὲν* om. *k*, sed postea add. 7. *Ἀχαιϊκὸν* Cor. 11. *τ'* om. *B*, sed sec. m. add. 18. *δ'* ante *αὖ* add. *l*(?) edd. — *ὅσοι* codd. 19. *δὲ*] *τε* *Ag*. — Post *Πελοπόννησον* excidisse *Ἀχαιϊκὸν* censet Grosk., quo addito concinnior sane foret oratio. 20. *ἀχαϊκὸν* *A* (sec. m.) *BEl*. 25. *γ' εσίδοιμεν* *A* (*δοιεν* sec. m. sup. add.) *g* *γ' εστὶ δοιμὲν* *c* *γ' εισὶ δοιμὲν* *h* *γ' εσίδοιεν* *BEl* *σε ἴδοιεν* *no* edd., uti Od. Σ, 246. 26. *τοῖς* *B*, sed

ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος εἰκός, ἀλλὰ τοὺς ἐγγύς. ἱππόβοτον δὲ καὶ ἵππιον κοινῶς εἴρηκε.

6. *Περὶ δὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων καὶ Πανελλήνων ἀντιλέγεται. Θουκυδίδης μὲν γὰρ τὸν ποιητὴν μηδαμοῦ βαρβάρους εἰπεῖν φησι διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνάς πω τὸ ἀντίπαλον εἰς* 5
ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι. καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ μόνους τοὺς ἐν Θετταλίᾳ καλεῖσθαί φησιν Ἕλληνας·

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες.

Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχίλοχον ἤδη εἰδέναι καὶ Ἕλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας, τὸν μὲν περὶ τῶν 10
Προιτίδων λέγοντα, ὡς Πανέλληνες ἐμνήστευον αὐτάς, τὸν δὲ

ὡς Πανελλήνων ὀιζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

ἄλλοι δ' ἀντιτιθέασιν, ὅτι καὶ βαρβάρους εἴρηκεν, εἰπών γε βαρβαροφώνους τοὺς Κᾶρας, καὶ Ἕλληνας τοὺς πάντας·

ἀνδρός, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος· 15

καὶ πάλιν·

εἰ δ' ἐθέλῃς [τραφθῆναι] ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

A. 569 7. *Ἡ μὲν οὖν πόλις ἡ τῶν Ἀργείων ἐν χωρίοις ἐπιπέδοις ἵδρυται τὸ πλέον, ἄκραν δ' ἔχει τὴν καλουμένην Λάρισαν, λόφον εὐερκῆ μετρίως, ἔχοντα ἱερὸν Διός· ῥεῖ δ' αὐτῆς πλησίον* 20
ὁ Ἴναχος, χαραδρώδης ποταμός, τὰς πηγὰς ἔχων ἐκ Λυρκείου †τοῦ κατὰ τὴν Κυνουρίαν ὄρους τῆς Ἀρκαδίας. περὶ δὲ τῶν

ους sec. m. sup. add., τῆς *l*. 1. εἰκονίζει *Bl* Pleth. ald. 4. *βάρβαρον Agnoi*. 6. καὶ om. *BEl* ald. 7. τῇ ante Θετταλίᾳ add. *no* edd. 8. δ' ἐκαλοῦντο *kl*(?)*n*(?) ald. — καὶ ἀχαιοὶ post Ἕλληνες add. *E*, uti legitur in Il. *B*, 684. 13. Inter αντιτι et καὶ quindecim fere literae interciderunt in *A*, ita ut longior h. l. lacuna sit, quam quae expleatur syllabis θέασιν ὅτι, sec. m. additis; simul τοὺς τοιούτους in marg. sec. m. add.: inde ὅτι τοὺς τοιούτους καὶ βαρβάρους *chi*, ὅτι τούτους καὶ βαρβάρους *no*. Fortasse ὁ ποιητὴς aut Ὅμηρος additum fuerat in *A*. 16. Verba καὶ πάλιν — Ἄργος om. *BEl* edd. Sed Grosk. ea recipienda censuit, coll. XIV, 661. Ibi ἐθέλεις legitur, uti exstat nunc in Od. *O*, 80. 17. τραφθῆναι intercidit in *A*, nec sec. m. restitutum est: idem om., spatio vacuo relicto, *cghi*; praeterea ἀν' om. *chi*, ἀν' Ἑλλάδα om. *g*. 19. Λάρισσαν codd. edd.: cf. ad I, 60. 22. Verba τοῦ — Ἀρκαδίας aenigmatum plena sunt. Lyrceum enim Argolidis, non Arcadiae montem esse testantur Steph. s. v., Schol. Apollon. Rhod. ad I, 125

μυθευομένων πηγῶν εἴρηται, διότι πλάσματα ποιητῶν ἐστί· πλάσμα δὲ καὶ τὸ Ἄργος ἄνυδρον,

θεοὶ δ' αὖ θέσαν Ἄργος ἄνυδρον,

τῆς τε χώρας κοίλης οὔσης καὶ ποταμοῖς διαρρεομένης καὶ ἕλη
5 καὶ λίμνας παρεχομένης, καὶ τῆς πόλεως εὐπορουμένης ὕδασι φρεάτων πολλῶν καὶ ἐπιπολαίων. αἰτιῶνται δὴ τῆς ἀπάτης τὸ

καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην.

τοῦτο δ' ἤτοι ἀντὶ τοῦ πολυπόθητον κεῖται, ἢ χωρὶς τοῦ δ πολυίψιον, ὡς

10 πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε

φησὶ Σοφοκλῆς· τὸ γὰρ προϊάψαι καὶ ἰάψαι καὶ ἴψασθαι φθοράν τινα καὶ βλάβην σημαίνει·

νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν,

(cf. supra VI, 271): parum tamen proficimus, si pro Ἀρκαδίας scribatur Ἀργείας, quod Cor. proposuit, Grosk. recepit. Etenim Cynuria, in ipsis Argolidis et Laconicae confiniis sita, longe abfuit ab Inachi fontibus et monte illo, vicino haud dubie Lyrceae urbi, de cuius situ v. Paus. II, 25, 4 (cf. infra p. 376); nec probandum est, quod Mannert. (v. Geogr. ant. VIII p. 618) ex Herodoti loco (VIII, 73) male intellecto statuit, Cynurios etiam circa Orneas prope Lyrceum habitasse. Strabonem autem tam misere omnia confudisse credibile non est, cum et Cynuriae (v. p. 376) et Argolidis situm optime habuerit perspectum. Videntur igitur illa verba ab interpolatore addita esse, qui Lyrceum montem minus notum confudit cum Lycaeo notissimo, prope quem Cynuraeorum urbes sitae erant (v. Paus. VIII, 27, 4). Ceterum in Artemisio monte Inachi fontes esse tradit Paus. II, 25, 3. VIII, 6, 6: qua de re v. *Puillon Boblaye*, *Recherches géogr.* etc. — δὲ om. *B*, sed sec. m. add. 1. ὅτι *no* edd. — τῶν ante ποιητῶν add. ald. 3. δ' ἂν *A* (sed δ' αὖ sup. sec. m. add.) *h*. 6. δὴ] δὲ Cor. 8. ἀντὶ τοῦ ante πολυίψιον add. *q* edd. inde a Cas., ἀντὶ solum add. edd. priores. 11. τὸ ante ἰάψαι add. *cg* edd. Eust. ad Il. *A*, 171 p. 461, in. R. — τὸ ante ἴψασθαι add. edd. — ἰάψασθαι codd. ἴψεσθαι coni. Cas. propter exemplum subiectum, unde corr. Tzsch.: cf. Eust. ad Il. *A*, 3 p. 16, 39 R. 13. μὲν] μέντοι *A*. — λαὸν υἷας *B*, sed sub λαὸν puncta appicta sunt, γρ. λαὸν sec. m. add. in marg. *A*, idque pro υἷας praebent *no*.

κατὰ χρόα καλὸν ἰάψῃ,
Ἄιδι προΐαψεν.

ἄλλως τε οὐ τὴν πόλιν λέγει τὸ Ἄργος (οὐ γὰρ ἐκεῖσε ἔμελλεν ἀφίξεσθαι), ἀλλὰ τὴν Πελοπόννησον, οὐ δήπου καὶ ταύτην διψηρὰν οὖσαν. καὶ σὺν τῷ δ δὲ ὑπερβατῶς δέχονται κατὰ τὴν συναλοιφὴν μετὰ τοῦ συνδέσμου τοῦ δέ· ἵν' ᾖ οὕτως, 5

καί κεν ἐλέγχιστον πολὺ δ' ἴψιον Ἄργος ἱκοίμην,

..... [πολυί]ψιον Ἄργοςδε ἱκοίμην ἀντὶ τοῦ εἰς Ἄργος.

C. 371 8. Εἷς μὲν δὴ Ἴναχός ἐστιν ὁ διαρρέων τὴν Ἀργείαν· ἄλλος δὲ ποταμὸς Ἐρασῖνος ἐν τῇ Ἀργείᾳ ἐστίν· οὗτος δὲ τὰς 10 ἀρχὰς ἐκ Στυμφάλου τῆς Ἀρκαδίας λαμβάνει καὶ τῆς ἐκεῖ λίμνης τῆς καλουμένης Στυμφαλίδος, ἐν ᾗ τὰς ὄρνις μυθολο- A. 570 γοῦσι τὰς ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους τοξεύμασι καὶ τυμπάνοις ἐξελαθείσας, [ἃς] καὶ αὐτὰς καλοῦσι Στυμφαλίδας· δύντα δ' ὑπὸ γῆς φασὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον ἐκπίπτειν εἰς τὴν Ἀργείαν καὶ 15 ποιεῖν ἐπίρρυτον τὸ πεδίον· τὸν δ' Ἐρασῖνον καλοῦσι καὶ Ἀρ-

---

1. κατὰ] καὶ τὸ edd. — ἰάψηι, et ει sec. m. sup. ηι add., *A* ἰάψει *BEl* ald. ἰάπτῃ edd. inde a Xyl., uti nunc legitur in Od. *B*, 376. 2. καὶ ante Ἄϊδι add. edd. 5. Inter δέχονται et συναλοιφὴν novem decemve literae corrosae in *A*, in sched. agglut. sec. m. scriptum κατὰ τὴν συναλειφήν. Articulum om. *klno*, Eust. ad Il. *Δ*, 171, edd. 6. μετὰ om. Eust. l. l. 8. Verba πολυίψιον — ἱκοίμην om. *Bl* edd. In *A* autem inter ἱκοίμην et ψιον decem fere literae interciderunt, nec restitutae sunt; praeterea cum ψιον ἄργοςδε sched. agglut. obtecta essent, sec. m. ἱκοίμην atramento induxit: inde omnia illa om. etiam *cghi*. Sed leguntur in *no*, praemisso ἤτοι, quae vox coniecturae manifesto debetur: sed cum Strabo uti ea non soleat hoc sensu, ἤγουν potius scriptum fuisse crediderim. 10. ἐράσινος *A* sec. m. in sched. aggl. (σῖνος superest pr. m. scriptum sub sched. aggl.) *Bh*. 11. στυμφάλου, et η sup. α pr. m. add., *B*. 12. ὄρνεις *m* Cor. In *A* syllaba posterior intercidit ac sec. m. restituta est. 13. τοξευμένας *l*. — καὶ] ἢ Cor.: codicibus concinit etiam Eust. ad Il. *B*, 602 p. 302 R., Eudociae Viol. in Villois. anecd. Gr. I p. 379. 14. ἃς om. codd., Cor. add. 15. γῆν *no* Tzsch. Cor. — τοῦτον τὸν ποταμὸν *Bl* edd. 16. Mirum est, quod Erasini nomen hic apponitur, cum de ipso hoc fluvio in proximis agatur: pronomen potius exspectares. Nec alterum nomen apud ullum invenitur scriptorem antiquum. Inde subnascitur suspicio, aliena esse haec verba a Strabone et ex margine recepta. Ἀρεσῖνον fortasse scribendum esse suspicatur Cor.

σῖνον. ῥεῖ δὲ καὶ ἄλλος ὁμώνυμος ἐκ τῆς Ἀρκαδίας εἰς τὸν κατὰ Βοῦραν αἰγιαλόν· ἄλλος δ' ἐστὶν ὁ Ἐρετρικός, καὶ ὁ ἐν τῇ Ἀττικῇ κατὰ Βραυρῶνα. δείκνυται δὲ καὶ Ἀμυμώνη τις κρήνη κατὰ Λέρνην. ἡ δὲ Λέρνη λίμνη τῆς Ἀργείας ἐστὶ καὶ
5 τῆς Μυκηναίας, ἐν ᾗ τὴν Ὕδραν ἱστοροῦσι· διὰ δὲ τοὺς γινομένους καθαρμοὺς ἐν αὐτῇ παροιμία τις ἐξέπεσε, Λέρνη κακῶν. τὴν μὲν οὖν χώραν συγχωροῦσιν εὔνδρεῖν, αὐτὴν δὲ τὴν πόλιν ἐν ἀνύδρῳ χωρίῳ [μὲν] κεῖσθαι, φρεάτων δ' εὐπορεῖν, ἃ ταῖς Δαναΐσιν ἀνάπτουσιν, ὡς ἐκείνων ἐξευρουσῶν· ἀφ' οὗ
10 καὶ τὸ ἔπος εἰπεῖν τοῦτο·

Ἄργος ἄνυδρον ἐὸν Δαναοὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον·

τῶν δὲ φρεάτων τέτταρα καὶ ἱερὰ ἀποδειχθῆναι καὶ τιμᾶσθαι διαφερόντως· †ἐν εὐπορίᾳ ὑδάτων ἀπορίαν εἰσάγοντες.

9. Τὴν δὲ ἀκρόπολιν τῶν Ἀργείων οἰκίσαι λέγεται Δα-
15 ναός, ὃς τοσοῦτον τοὺς πρὸ αὐτοῦ δυναστεύοντας ἐν τοῖς τόποις ὑπερβαλέσθαι δοκεῖ, ὥστε κατ' Εὐριπίδην

Πελασγιώτας ὠνομασμένους τὸ πρὶν
Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα.

ἔστι δὲ καὶ τάφος αὐτοῦ κατὰ μέσην τὴν τῶν Ἀργείων ἀγο-

---

3. βρυρῶνα, et αβ sup. υ sec. m. add., *B* βρυνρῶνα *l* βαθρῶνα *no* βαβρῶνα *k* ald. 4. φέρνην *B* (sed sec. m. corr.) *l*. 5. γενομένους *l*(?) ald. 8. χώρᾳ, et ίῳ sup. ᾳ sec. m. add., *B*. In *A* autem cum inter ἀνύδρῳ et κεῖσθαι novem fere literae interciderint, pr. m. μὲν post χωρίῳ videtur additum fuisse. 11. Hunc versum Hesiodo tribuit atque ita affert Eust. (ad Il. *Δ*, 171 p. 461 in. R.): Ἄργος ἄνυδρον ἐὸν Δαναὸς ποίησεν εὔυδρον. 12. καὶ ante ἱερὰ om. *Bk* (in hoc post add.). 13. Verba ἐν εὐπορίᾳ — εἰσάγοντες quomodo expedienda sint, non liquet. Cas. nimia audacia totum hunc locum ita scribendum censet: τῶν δὲ φρεάτων ἕνεκα καὶ ἱερὰ αὐταῖς ἀποδειχθῆναι καὶ τιμᾶσθαι διαφερόντως ἐν ἀπορίᾳ ὑδάτων εὐπορίαν εἰσαγούσας. Guar. ultimis similiter mutatis sic Strabonis verba expresserat: qui (putei) in aquarum penuria aquarum abundantiam inducunt. Inde Cor. scripsit: [ὡς] ἐν ἀπορίᾳ ὑδάτων εὐπορίαν εἰσάγοντα. In quibus tamen, praeterquam quod non intelligitur, qui fieri potuerit, ut corrumperentur, verbum εἰσάγειν displicet, de puteis incommodissime usurpatum. Equidem post εὐυδρεῖν potius a Strabone collocata fuisse crediderim illa verba, praemisso οἵ. Ceterum τῶν δὲ φρεάτων — εἰσάγοντες om. Pleth.

ῥάν· καλεῖται δὲ Πάλινθος. οἶμαι δ' ὅτι καὶ Πελασγιώτας
καὶ Δαναούς, ὥσπερ καὶ Ἀργείους, ἡ δόξα τῆς πόλεως ταύ-
της ἀπ' αὐτῆς καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας καλεῖσθαι παρεσκεύα-
σεν· οὕτω δὲ καὶ Ἰασίδας καὶ Ἴασον Ἄργος καὶ Ἀπίαν καὶ
Ἀπιδόνας οἱ νεώτεροί φασιν· Ὅμηρος δ' Ἀπιδόνας μὲν οὐ 5
λέγει, ἀπίαν δὲ τὴν πόρρω μᾶλλον. ὅτι δ' Ἄργος τὴν Πελο-
πόννησον λέγει, προσλαβεῖν ἔστι καὶ τάδε,

A. 571 Ἀργείη δ' Ἑλένη·

καὶ

ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεος. 10

καὶ

μέσον Ἄργος.

καὶ

πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν.

C. 372 Ἄργος δὲ καὶ τὸ πεδίον λέγεται παρὰ τοῖς νεωτέροις, παρ' 15
Ὁμήρῳ δ' οὐδ' ἅπαξ· μάλιστα δ' οἴονται Μακεδονικὸν καὶ Θετ-
ταλικὸν εἶναι.

10. Τῶν δ' ἀπογόνων τοῦ Δαναοῦ διαδεξαμένων τὴν ἐν
Ἄργει δυναστείαν, ἐπιμιχθέντων δὲ τούτοις τῶν Ἀμυθαονι-
δῶν, ὡρμημένων ἐκ τῆς Πισάτιδος καὶ τῆς Τριφυλίας, οὐκ 20
ἂν θαυμάσειέ τις, εἰ συγγενεῖς ὄντες οὕτω διεῖλοντο τὴν χώραν
εἰς δύο βασιλείας τὸ πρῶτον, ὥστε τὰς ἡγεμονίδας οὔσας ἐν
αὐταῖς δύο πόλεις ἀποδειχθῆναι πλησίον ἀλλήλων ἱδρυμένας,
ἐν ἐλάττοσιν ἢ πεντήκοντα σταδίοις, τό τε Ἄργος καὶ τὰς
Μυκήνας, καὶ τὸ Ἡραῖον εἶναι κοινὸν ἱερὸν τὸ πρὸς ταῖς Μυ- 25
κήναις ἀμφοῖν, ἐν ᾧ τὰ Πολυκλείτου ξόανα, τῇ μὲν τέχνῃ

---

1. καλεῖται δὲ Πάλινθος om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l*. 5. ἀπιδόνας, et δανοὺς sec. m. sup. add., *A*: inde ἀπιδανοὺς *g*. Hunc locum respiciunt Eust. ad Dionys. v. 414, Steph. s. v. Ἀπία. 8. δ' om. *Bl* edd.: cf. Il. *Z*, 323. 17. τοὔνομα post εἶναι add. Cor. 20. πεισάτιδος *A*. 21. διεῖλον *k* ald. 22. ἡγεμονίας *a* (sed νίδας sup. add.) *Bl* ald. ἡγεμονικὰς *no* ἡγεμονευούσας Pleth.: ἡγεμονίδας, quamquam coniecturae deberi videtur, recte rec. Tzsch. 24. In *A* cum ντα σταδίοις τό τε ἄρ intercidissent, restituta haec sunt sec. m., sed omissa syllaba ἄρ: inde τὸ τέγος habent *cg*, τε om. *no*. 25. τὸ ante πρὸς om. *l*. 26. ἀμφοῖν post ἱερὸν collocant *no* Cor.: atque

κάλλιστα τῶν πάντων, πολυτελείᾳ δὲ καὶ μεγέθει τῶν Φειδίου λειπόμενα. κατ᾽ ἀρχὰς μὲν οὖν τὸ Ἄργος ἐπεκράτει μᾶλλον, εἶθ᾽ αἱ Μυκῆναι, μείζονα ἐπίδοσιν λαβοῦσαι διὰ τὴν τῶν Πελοπιδῶν εἰς αὐτὰς μεθίδρυσιν· περιστάντων γὰρ εἰς τοὺς Ἀτρέως
5 παῖδας ἁπάντων, Ἀγαμέμνων ὢν πρεσβύτερος, παραλαβὼν τὴν ἐξουσίαν, ἅμα τύχῃ τε καὶ ἀρετῇ πρὸς τοῖς οὖσι πολλὴν προσεκτήσατο τῆς χώρας· καὶ δὴ καὶ τὴν Λακωνικὴν τῇ Μυκηναίᾳ προσέθηκε. Μενέλαος μὲν δὴ τὴν Λακωνικὴν ἔσχε, Μυκήνας δὲ καὶ τὰ μέχρι Κορίνθου καὶ Σικυῶνος καὶ τῆς Ἰώ-
10 νων μὲν τότε καὶ Αἰγιαλέων καλουμένης, Ἀχαιῶν δὲ ὕστερον, Ἀγαμέμνων παρέλαβε. μετὰ δὲ τὰ Τρωικὰ τῆς Ἀγαμέμνονος ἀρχῆς καταλυθείσης, ταπεινωθῆναι Μυκήνας, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον. κατασχόντες γὰρ οὗτοι τὴν Πελοπόννησον ἐξέβαλον τοὺς πρότερον κρατοῦντας, ὥσθ᾽ οἱ
15 τὸ Ἄργος ἔχοντες εἶχον καὶ τὰς Μυκήνας συντελούσας εἰς ἕν· χρόνοις δ᾽ ὕστερον κατεσκάφησαν ὑπ᾽ Ἀργείων, ὥστε νῦν μηδ᾽ ἴχνος εὑρίσκεσθαι τῆς Μυκηναίων πόλεως. ὅπου δὲ Μυκῆναι A. 572 τοιαῦτα πεπόνθασιν, οὐ δεῖ θαυμάζειν, οὐδ᾽ εἴ τινες τῶν ὑπὸ τῷ Ἄργει καταλεγομένων ἀφανεῖς νῦν εἰσιν. ὁ μὲν δὴ Κατά-
20 λογος ἔχει οὕτως·

οἳ δ᾽ Ἄργος τ᾽ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν
Ἑρμιόνην τ᾽ Ἀσίνην τε, [βαθὺ]ν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροιζῆν᾽ Ἠιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ᾽ Ἐπίδαυρον,
οἵ τ᾽ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν.

---

sive hoc verbum eo transferendum est, sive *εἶναι κοινὸν ἱερὸν* post *Μυκήναις* retrahenda. 7. *τὴν Ἀργολικὴν* Cor. ex coni. Xyl. 10. *αἰγαλέων* codd., Xyl. corr. — *καλουμένων A* (sed *ης* sec. m. sup. *ων* add.) *cno*. 12. *συνέβη* post *Μυκήνας* add. Pleth. Tzsch. Cor. *ἐταπεινώθησαν δὲ μετὰ τὰ Τρωικὰ αἱ Μυκῆναι* ex hoc loco affert Eust. ad Il. *B*, 569 p. 290, 8 R. De infinitivo ex nullo alio verbo pendente vid. ad III, 166. VIII, 354. 13. *τῶν* om. *Bl*. 14. *κατοικοῦντας c*, sed in marg. pr. m. add. *γρ. κρατοῦντας*. 15. *εἶχον*] *εἷλον Bl* ald. 21. *τειχειόεσσαν B*. 22. *τ᾽* om. Cor., secutus edd. Iliadis (*B*, 559). — *βαθὺν — ἐχούσας* om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l*. In *A* autem cum *Ἀσίνην τε βαθ* intercidissent, in schedula aggl. sec. m. scriptum est *ἀσίνην τε* *ν κατὰ*, praeterea in marg. add. *τὴν κατὰ κόλπον*: inde *ἀσίνην τε τὴν κατὰ cghino*.

τούτων δὲ περὶ μὲν τοῦ Ἄργους εἴρηται, περὶ δὲ τῶν ἄλλων λεκτέον.

11. *Τῇ μὲν οὖν Τίρυνθι ὁρμητηρίῳ χρήσασθαι δοκεῖ Προῖτος καὶ τειχίσαι διὰ Κυκλώπων, οὓς ἑπτὰ μὲν εἶναι, καλεῖσθαι δὲ γαστερόχειρας, τρεφομένους ἐκ τῆς τέχνης, ἥκειν* 5
C. 373 *δὲ μεταπέμπτους ἐκ Λυκίας· καὶ ἴσως τὰ σπήλαια τὰ περὶ τὴν Ναυπλίαν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἔργα τούτων ἐπώνυμά ἐστιν. ἡ δὲ ἀκρόπολις Λίκυμνα ἐπώνυμος Λικυμνίου, διέχει δὲ τῆς Ναυπλίας περὶ δώδεκα σταδίους· ἔρημος δ' ἐστὶ κἀκείνη καὶ ἡ πλησίον Μιδέα, ἑτέρα οὖσα τῆς Βοιωτικῆς· ἐκείνη γάρ ἐστι* 10 *Μίδεα, ὡς πρόνοια, αὕτη δὲ Μιδέα, ὡς Τεγέα· ταύτῃ δ' ὅμορος Πρόσυμνα, [καὶ] αὕτη ἱερὸν ἔχουσα Ἥρας· ἠρήμωσαν δὲ τὰς πλείστας οἱ Ἀργεῖοι ἀπειθούσας. οἱ δ' οἰκήτορες οἱ μὲν ἐκ [τῆς] Τίρυνθος ἀπῆλθον εἰς Ἐπίδαυρον, οἱ δὲ ἐ[ξ Ἑρ-*

---

1. τοῦ om. *B*. 5. ὡς ante *τρεφομένους* add. Cor.: legitur etiam ap. Eust. ad Od. I, 183 p. 1622, 54 R.; idem tamen omittit alio loco (v. ad Il. *B*, 559 p. 286, 30 R.): utroque autem loco paulo liberius, ut solet, refert Strabonis verba, atque in altero posuit etiam *χειρογάστορας* pro *γαστερόχειρας*. 7. *ἐπώνυμον a* (in sched. aggl.: quod pr. m. scriptum fuerat, intercidit) *cghB* (sed in hoc sec. m. corr.). 8. *λίκυμνα A*, sed acutus antepaenultimae appictus altero recentior est. 9. *ναυπλίου A*, sed *ναυπλίας a* in sched. aggl. — *στάδια l.* edd. 10. *Μίδεια* scribi iubet Cas., uti infra legitur IX, 413 et ap. Homerum (v. Il. *B*, 507) Pausaniamque (v. IX, 39, 1): quae scriptura melius etiam exemplo allato responderet. Alteram tamen scripturam habuit etiam Eust., quem v. ad Il. *B*, 507 p. 270 extr. R. et 559 p. 286, 31 R. 11. *δ' ὅρος*, et *μο* sec. m. sup. add., *B*. 12. Inter *Πρόσυ* et *αὕτη* novem decemve literae interciderunt in *A*, sed *μνα* modo sec. m. restituit: inde *καὶ* om. *cgh*. Videtur autem scriptum fuisse *Πρόσυμνά ἐστι, καὶ αὕτη κτλ.* — *καὶ* — *Ἥρας* om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l*. 13. *πλείστας*, et *ους* sup. add., *a*: inde *πλείστους h πλείους i*. 14. Inter *οἱ μ* et *ρυνθος* cum novem fere literae intercidissent in *A*, sec. m. restituit tantum *μὲν ἐκ*, brevi spatio deinde vacuo relicto, in marg. tamen add. *ἐκ τῆς τίρυνθος*, quae inde exhibent *ghno*; *τῆς* om. *Bc* edd. — Verba *τῆς Τίρυνθος* — *πολίχνη* om. *l*, ac per totum hunc locum ea, quae cum margine corrosa interciderant in *A*, sec. m. restituta non sunt. In *B* autem haec leguntur, sec. m. correcta: *τίρυνθος μὲν εἰς*

μιόνης] εἰς τοὺς Ἁλιεῖς καλουμένους, οἱ δ' ἐκ τῆς Ἀ[σίνης (ἔστιν] αὕτη κώμη τῆς Ἀργείας πλησίον Ναυπλ[ίας) ὑπὸ Λα]-κεδαιμονίων εἰς τὴν Μεσσηνίαν μετῳκίσθ[ησαν] . . . καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ Ἀργολικῇ Ἀσίνῃ πολίχ[νη]. οἱ γὰρ Λακεδαιμό-
5 νιοι, φησὶν ὁ Θεόπομπος, πολλὴν κατακτησάμενοι τῆς ἀλλοτρίας εἰς ταύτην κατῴκιζον, οὓς ἂν ὑποδέξαιντο τῶν φυγόντων ἐπ' αὐτο[ύς· καὶ οἱ] ἐκ τῆς Ναυπλίας ἐκεῖσε ἀνεχώρησαν.

οἱ δὲ τῆς τοὺς ουμένους ἐπίδαυρον ἀφίκοντο, ἐκ δ' ἑρμιόνης εἰς ἁλιεῖς. καλοῦνται γὰρ οὕτως. ἡ δ' ἀσίνη δῆμος τῆς ἀργείας ἐστὶ πρὸς τῇ λακεδαιμονίᾳ ναυπλία ἐκ δὲ ταύτης. Haec verba lacuna excipit totum fere versum exaequans: praeterea sec. m. in marg. add. haec: οἱ δ' ἐκ τῆς ἀσίνης. καὶ αὕτη δὲ κώμη τῆς ἀργείας πλησίον ναυπλίας. λακεδαιμονίων εἰς τὴν μεσσηνίαν μετωκίσθησαν. καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ ἀργολικῇ ἀσίνῃ πολίχνη. Huic scripturae, qualem reddidit sec. m., concinunt *kno* (hi duo tamen habent ἀπῆλθον ante εἰς Ἐπίδαυρον, omisso ἀφίκοντο) edd.: verumtamen Cor. om. λακεδαιμονίων et sub finem scripsit [ἐν] ᾗ ἐστιν ὁμώνυμος κτλ., Gronovium secutus, qui in *B* legi refert (v. Varia geogr. p. 197) haec: — Ναυπλία δὲ (leg. ἐκ) ταύτης εἰς τὴν Μεσσηνίαν μετῳκίσθησαν, ᾗ ἐστιν ὁμώνυμος τῇ Ἀργολικῇ Ἀσίνῃ πολίχνη. Quae unde sumpserit nescio; vereor ne ultima coniecturae debeantur ad Guarini interpretationem factae, qua ita redditur hic locus: Ex Hermione autem ad Halies (sic enim vocantur) id est piscatores, Asina vero terrae pagus Argivae penes Lacedaemoniam Naupliam. Ex ea inquilini in Messenium commigrarunt agrum, eodem quo Asina oppidulum Argolicum vocabulo nuncupata. — Inter δὲ ἐ et εἰς novem fere literae interciderunt in *A*: οἱ δὲ τῆς *cghino*, spatio vacuo post hanc vocem relicto in *g*. 1. Inter ἀ et αὕτη novem fere literae deletae in *A*: eodem loco spatium vacuum relictum in *cgh*: καὶ αὕτη δὲ parum apte *bkno* (hic om. δὲ) edd. 2. Inter Ναυπλ et κεδαιμονίων novem fere literae interciderunt in *A*: ναυπλία *hi*, ὑπὸ om. codd., Tzsch. add. ex Cas. coni. 3. Inter μεθῳκίσθ et καὶ sex septemve literae exciderunt in *A*: eodem loco spatium vacuum relictum in *cghi*. Fortasse scriptum fuit ὧν καί. 4. Inter πολίχ et γὰρ sex septemve literae deletae in *A*: inde spatium vacuum relictum in *cghi*. Fortasse scriptum fuit πολίχνη ἐστίν. οἱ γὰρ κτλ. 5. ὡς ante φησὶν add. *Bl* edd. 6. ὑπεδέξαντο *Acghino*. 7. ὑπ' αὐτοὺς *ghin* Pleth. — καὶ — ἀνεχώρησαν om. *B* (sec. m. add. in marg.) *l*. Inter αὐτο et ἐκ septem fere literae deletae, nec sec. m. restitutae sunt in *A*: spatium vacuum

A. 573 12. Ἑρμιόνη δ' ἐστὶ τῶν οὐκ ἀσήμων πόλεων· ἧς τὴν παραλίαν ἔχουσιν Ἁλιεῖς λεγόμενοι θαλαττουργοί τινες ἄνδρες. παρ' Ἑρμιονεῦσι δὲ τεθρύληται τὴν εἰς Ἅιδου κατάβασιν σύντομον εἶναι· διόπερ οὐκ ἐντιθέασιν ἐνταῦθα τοῖς νεκροῖς ναῦλον.

13. Δρυόπων δ' οἰκητήριόν φασι καὶ τὴν Ἀσίνην, εἴτ' ἐκ 5 τῶν περὶ Σπερχειὸν τόπων ὄντας αὐτοὺς Δρύοπος τοῦ Ἀρκάδος κατοικίσαντος ἐνταῦθα, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν, εἴθ' Ἡρακλέους ἐκ τῆς περὶ τὸν Παρνασσὸν Δωρίδος ἐξελάσαντος αὐτούς. τὸ δὲ Σκύλλαιον τὸ ἐν Ἑρμιόνῃ ὠνομάσθαι φασὶν ἀπὸ Σκύλλης τῆς Νίσου θυγατρός, ἣν ἐξ ἔρωτος προδοῦσαν Μίνῳ 10 τὴν Νισαίαν καταποντωθῆναί φασιν ὑπ' αὐτοῦ, δεῦρο δ' ἐκκυμανθεῖσαν ταφῆς τυχεῖν. Ἠιόνες δὲ κώμη τις ἦν, ἣν ἐρημώσαντες Μυκηναῖοι ναύσταθμον ἐποίησαν, ἀφαν[ισθεῖσα δ' ὕστερον] οὐδὲ ναύσταθμόν ἐστιν.

---

relictum in *cghi*; καὶ οἱ, quod exhibent *bkno*, verum videtur. — καὶ — ἀνεχώρησαν om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l*. — δὲ post Ναυπλίας add. Cor. 1. πόλεις *l*, οὐκ ἄσημος πόλις Eust. ad Il. *B*, 560 p. 286, 44 R. 3. συντόμως *a* (in sched. aggl.) *ghino*. Alteram scripturam tuetur etiam Eust. l. l. 5. καὶ om. *E*, atque insolenter sane est additum: Eust. praeterea cum ex hoc loco referat (ad Il. *B*, 560 p. 287, 6 R.) λέγει δὲ (ὁ γεωγράφος) καὶ ὅτι Ἀσίνη καὶ Ἑρμιὼν Δρυόπων οἰκητήριον, Hermionenque Dryopum fuisse urbem aliunde constet (v. Herod. VIII, 43 et 73), nomen hoc ante καὶ excidisse censuit Politus ad Eust. T. 2 p. 601. Quae opinio, Corai et Groskurdio probata, minime spernenda videtur; sed nihil confidentius affirmo: Eustathii certe testimonio haud multum tribuendum est. 7. κατοικήσαντος *A*. — εἴθ' om. *ElB*, sed in marg. huius sec. m. add. ἢ ὑφ', quae leguntur in *Aghikno* ald.: ὑφ' om. Tzsch. Cor. ex Cas. sententia, sed ne ἢ quidem ferri potest; εἴθ', quod restitui postulante sententia, in ipsa illa codicum scriptura latet. 8. παρνισὸν *B*, παρνασὸν *al* edd., παρνασσὸν h. l. solus praebet *E*. 9. τῇ ante Ἑρμιόνῃ add. *k* (in hoc praeterea περὶ pro ἐν) *no* edd. — ὠνομᾶσθαι *Ah*. — φησὶν *no*. 10. νήσου, et νι sec. m. sup. add., *A*. 11. νησαίαν, et ι sup. η sec. m. add. *A*. — ἐκκυμανθῆσαν *B*. 13. Μυκηναῖοι ἢ Ἀθηναῖοι habet Eust., hunc locum afferens ad Il. *B*, 561 p. 287, 30 R.: quae scriptura manifesto debetur coniecturae. — ἀφανισθεῖσα — ἐστι om. *B* (sed in marg. sec. m. add.) *l* Pleth., nec habuisse videtur Eust. l. l. In *A* inter ἀφαν et οὐδὲ quindecim fere literae interciderunt et restitutae non sunt: lacuna est itidem in *cgh*. Quae nunc leguntur exstant in *bkno*.

14. *Τροιζὴν δὲ ἱερά ἐστι Ποσειδῶνος, ἀφ' οὗ καὶ Ποσει-
δωνία ποτὲ ἐλέγετο, ὑπέρκειται δὲ τῆς θαλάττης εἰς πεντεκαί-
δεκα σταδίους, οὐδ' αὐτὴ ἄσημος πόλις. πρόκειται δὲ τοῦ λι-* A. 574
μένος αὐτῆς, Πώγωνος τοὔνομα, Καλαυρία νησίδιον ὅσον τριά-
5 *κοντα σταδίων ἔχον τὸν κύκλον· ἐνταῦθα ἦν ἄσυλον Ποσειδῶ-
νος ἱερόν, καί φασι τὸν θεὸν τοῦτον ἀλλάξασθαι πρὸς μὲν
Λητὼ τὴν Καλαυρίαν ἀντιδόντα Δῆλον, πρὸς Ἀπόλλωνα δὲ* C. 374
Ταίναρον ἀντιδόντα Πυθώ. Ἔφορος δὲ καὶ τὸν χρησμὸν λέγει·

Ἶσόν τοι Δῆλόν τε Καλαύρειάν τε νέμεσθαι,
10 *Πυθώ τ' ἠγαθέην καὶ Ταίναρον ἠνεμόεντα.*

*ἦν δὲ καὶ Ἀμφικτυονία τις περὶ τὸ ἱερὸν τοῦτο ἑπτὰ πόλεων,
αἳ μετεῖχον τῆς θυσίας· ἦσαν δὲ Ἑρμιών, Ἐπίδαυρος, Αἴγινα,
Ἀθῆναι, Πρασιεῖς, Ναυπλιεῖς, Ὀρχομενὸς ὁ Μινύειος· ὑπὲρ
μὲν οὖν Ναυπλίων Ἀργεῖοι συνετέλουν, ὑπὲρ Πρασιέων δὲ Λα-*
15 *κεδαιμόνιοι. οὕτω δ' ἐπεκράτησεν ἡ τιμὴ τοῦ θεοῦ τούτου παρὰ
τοῖς Ἕλλησιν, ὥστε καὶ Μακεδόνες δυναστεύοντες ἤδη μέχρι
δεῦρο ἐφύλαττόν πως τὴν ἀσυλίαν, καὶ τοὺς ἱκέτας ἀποσπᾶν
ᾐδοῦντο τοὺς εἰς Καλαυρίαν καταφυγόντας· ὅπου γε οὐδὲ Δη-
μοσθένη ἐθάρρησεν Ἀρχίας βιάσασθαι στρατιώτας ἔχων, ᾧ*
20 *προσετέτακτο ὑπὸ Ἀντιπάτρου ζῶντα ἀγαγεῖν κἀκεῖνον καὶ
τῶν ἄλλων ῥητόρων ὃν ἂν εὕρῃ τῶν ἐν ταῖς αἰτίαις ὄντων
ταῖς παραπλησίοις, ἀλλὰ πείθειν ἐπειρᾶτο· οὐ μὴν ἔπεισέ γε,*

---

2. *πεντεκαίδεκα σταδίων* Eust. l. l. 5. *σταδίους* ***Bl*** Pleth. *σταδίων*, et *α* sup. *ων* add., ***A***. 7. *πρὸς ἀπόλλωνα καλαυρίαν καὶ ταίναρον ἀντιδόντα δῆλον καὶ πυθώ* Pleth. Ceteris codd. concinit Eust. ad Dionys. v. 498. 9. *καλαυρίαν* codd.: Tzsch. corr. ex Paus. II, 33, 2. 10. *τέναρον* ***A***, sed sec m. corr. — *ἠνεμόεσσαν* praebet Paus. l. l. idem oraculum afferens: et *Ταίναρον* utroque genere efferri docet Steph. s. v. 11. *ἀμφικτυωνία* ***gh***. 12. *ἑρμία* ***l*** *Ἑρμιόνη* Cor. 14. *τῶν* ante *Ναυπλίων* add. ***kno*** edd. Videtur autem scribendum *Ναυπλιέων*. 17. *πως*] *ὅμως* Cor. 18. *καλαβρίαν* ***a*** in sched. aggl. (*αυρίαν* superest sub sched. pr. m. scriptum) ***cghno***. 19. *βιάσεσθαι* ***l***(?) ald. — *ὡς* ***A*** (pr. et sec. m.: sed haec in marg. add. *γρ. ὃς*) ***l***(?)***mi*** Pleth., *ὃς* ***Bcgkno*** ald.: dativum reposuit Cor. 20. *ἐκεῖνον* ***il***. 21. *ὃν*] *ὧν* ***cgh***. — *ἂν* om. Xyl. — *εὕροι* ***ch***(?)***kno*** ald. — *ταῖς* add. ***cgh***. 22. *ταῖς* om. Cor. — *παραπλησίαις* ***Bck*** edd. In ***A*** cum sec. m. inter versus addiderit *οὔσαις*, haec vox legitur in ***chi*** post adiectivum illud po-

ἀλλ' ἔφθη φαρμάκῳ παραλύσας ἑαυτὸν τοῦ ζῆν· Τροιζὴν δὲ καὶ Πιτθεύς, οἱ Πέλοπος, ὁρμηθέντες ἐκ τῆς Πισάτιδος, ὁ μὲν τὴν πόλιν ὁμώνυμον ἑαυτοῦ κατέλιπεν, ὁ δὲ Πιτθεὺς ἐβασίλευσεν, ἐκεῖνον διαδεξάμενος. Ἄνθης δ' ὁ προκατέχων πλεύσας Ἀλικαρνασὸν ἔκτισεν· ἐροῦμεν δ' ἐν τοῖς Καρικοῖς........ον 5 καὶ τοῖς Τρωικοῖς.

15. Ἡ Ἐπίδαυρος δ' ἐκαλεῖτο Ἐπίταυρος· φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης κατασχεῖν αὐτὴν Κᾶρας, ὥσπερ καὶ Ἑρμιόνα· τῶν A. 575 δὲ Ἡρακλειδῶν κατελθόντων, Ἴωνας αὐτοῖς συνοικῆσαι τοὺς ἐκ τῆς Ἀττικῆς τετραπόλεως συνεπομένους εἰς Ἄργος. καὶ 10 αὕτη δ' οὐκ ἄσημος ἡ πόλις, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ θεραπεύειν νόσους παντοδαπὰς πεπιστευμένου, καὶ τὸ ἱερὸν πλῆρες ἔχοντος ἀεὶ τῶν τε καμνόντων καὶ τῶν ἀνακειμένων πινάκων, ἐν οἷς ἀναγεγραμμέναι τυγχάνουσιν αἱ θεραπεῖαι, καθάπερ ἐν Κῷ τε καὶ Τρίκκῃ. κεῖται δ' ἡ πόλις 15 ἐν μυχῷ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου, τὸν περίπλουν ἔχουσα στα-

---

situm, in *g* post ὄντων, in *no* post ταῖς. 2. ἐπὶ *a* (in sched. aggl.: ἐκ sub sched. superest pr. m. scriptum) *gh* et *k* ex corr. ἀπὸ *n*. — πεισάτιδος *A* (sed πισάτιδος sec. m. in sched. aggl.). 4. ἀήρθης *hi* αὔτης *c*. 5. Ἀλικαρνασσὸν *Bc*(??)*E* edd. inde a Xyl. Nota est codicum in scribendo hoc nomine inconstantia: v. Wessel. ad Herod. I, 1. Poppo ad Thuc. VIII, 42. Lobeck. Pathol. serm. Gr. p. 411 sq. Apud Strabonem plerisque locis optt. codd. praebent simplex σ, eosque sequendos censui, quamquam numi σ geminant. — περὶ ἧς ante ἐροῦμεν add. *i*. — ἐροῦμεν — Τρωικοῖς om. *Blnok*, sed in hoc postea add. — Inter Καρικοῖς et ον octo literae deletae in *A*, ον om. *h*, nec lacuna est in *gk* edd.: scriptum fuit περὶ τούτων. 7. ἐπίταυρος, et κα sup. ταυ add., *a* in sched. aggl.; ὅτι ἐπίδαυρος τὸ πρῶτον ἐπίκαρος ἀπὸ καρῶν κατασχόντων αὐτὴν *E*: similiter Eust. (ad Il. *B*, 561 p. 287, 38 R.) κατὰ δὲ τὸν γεωγράφον καὶ Ἐπίκαρον αὐτὴν οἴονταί τινες, ὡς Καρῶν αὐτήν ποτε κατασχόντων. Inde Ἐπίκαρος Tzsch. Cor. ex Cas. sententia multis aliis probata. Ἐπίταυρον vero urbem illam antiquitus vocatam fuisse tradit Steph. s. v. Ἐπίδαυρος, ex hoc loco an alio incertum: nec alteri scripturae tantum auctoritatis tribuendum est, ut recipiatur, cum orta esse videatur ex coniectura, speciosa quidem illa, sed parum certa. 8. ἑρμιόνην *Bl* edd. In *A* pr. m. scriptum fuisse videtur ἑρμίωνα (sic), sed prior vocis pars intercidit: sec. m. in sched. aggl. restituit ἑρμιόνα. 16. μυχοῖς *a* (in sched. aggl.) *cghino* μυχῷ praeter

δίων πεντεκαίδεκα, βλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς θερινάς· περικλείεται δ' ὄρεσιν ὑψηλοῖς μέχρι πρὸς τὴν θάλατταν, ὥστ' ἐρυμνὴ κατεσκεύασται φυσικῶς πανταχόθεν. μεταξὺ δὲ Τροιζῆνος καὶ Ἐπιδαύρου χωρίον ἦν ἐρυμνὸν Μέθανα καὶ χερρόνησος
5 ὁμώνυμος τούτῳ· παρὰ Θουκυδίδῃ δὲ ἔν τισιν ἀντιγράφοις Μεθώνη φέρεται ὁμωνύμως τῇ Μακεδονικῇ, ἐν ᾗ Φίλιππος ἐξεκόπη τὸν ὀφθαλμὸν πολιορκῶν· διόπερ οἴεταί τινας ἐξαπα- C. 375 τηθέντας ὁ Σκήψιος Δημήτριος τὴν ἐν τῇ Τροιζῆνι Μεθώνην ὑπονοεῖν, καθ' ἧς ἀράσασθαι λέγεται τοὺς ὑπ' Ἀγαμέμνονος
10 πεμφθέντας ναυτολόγους, μηδέποτε παύσασθαι τειχοδομεῖν, οὐ τούτων, ἀλλὰ τῶν Μακεδόνων ἀνανευσάντων, ὥς φησι Θεόπομπος· τούτους δ' οὐκ εἰκός, ἐγγὺς ὄντας, ἀπειθῆσαι.

16. Αἴγινα δ' ἔστι μὲν καὶ τόπος τις τῆς Ἐπιδαυρίας, ἔστι δὲ καὶ νῆσος πρὸ τῆς ἠπείρου ταύτης, ἣν ἐν τοῖς ἀρτίως A. 576
15 παρατεθεῖσιν ἔπεσι βούλεται φράζειν ὁ ποιητής· διὸ καὶ γράφουσί τινες

νῆσόν τ' Αἴγιναν,

ἀντὶ τοῦ

οἵ τ' ἔχον Αἴγιναν,

20 διαστελλόμενοι τὴν ὁμωνυμίαν. ὅτι μὲν οὖν τῶν σφόδρα γνωρίμων ἐστὶν ἡ νῆσος, τί δεῖ λέγειν; ἐντεῦθεν γὰρ Αἰακός τε

---

ceteros codd. exhibet etiam Eust. l. l. — παράπλουν Tzsch. Cor.: Epidaurus vero cum in paeninsula sita fuerit (v. *Puillon-Boblaye* l. l. p. 55), altera quoque scriptura ferri potest, quam habet etiam Eust. l. l. — στάδια *a* (in sched. aggl.) *ghio* Eust. l. l. 3. Voce πανταχόθεν cum pagina finiatur in *A*, ea quae sequuntur in proxima inde a μεταξὺ sec. m. scripta sunt, quae pertinet usque ad verba μέγιστον δ' ὄρος ἐν αὐτῇ Κυλλήνῃ (p. 388 in.). Totus enim quaternio hic quoque interciderat (v. quae disputavimus de hac re ad VII, 329 fr. 1), sed ex alio codice restitutus est, quem ex decurtatorum genere fuisse supra ostendimus (v. Praef. Vol. I, p. LIX): cf. p. 385. 4. χῶρον (? scripturae compendio expressum est non nimis perspicuo) *a*: inde χωτρὸν *g*. 5. ὁμώνυμα et mox περὶ pro παρὰ *g*, qui errores orti ex scripturae compendiis codicis *a* male intellectis. 6. ὁμώνυμος codd. edd. 8. ἐν] ἐπὶ Cas. 10. ναυστολόγους, et το sup. στο add., *a*. 19. οἳ δ' codd. Cor. corr.: v. p. 372 extr. 20. γνωρί (μ sup.) *a*: inde γνωρίμη *g*, omisso τῶν.

λέγεται καὶ οἱ ὑπ' αὐτόν. αὕτη δ' ἐστὶν ἡ καὶ θαλαττοκρατήσασά ποτε καὶ περὶ πρωτείων ἀμφισβητήσασα πρὸς Ἀθηναίους ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ κατὰ τὰ Περσικά. λέγεται δὲ σταδίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ὁ κύκλος τῆς νήσου, πόλιν δ' ὁμώνυμον ἔχει τετραμμένην πρὸς Λίβα· περιέχουσι δ' αὐτὴν 5
ἥ τε Ἀττικὴ καὶ ἡ Μεγαρὶς καὶ τῆς Πελοποννήσου τὰ μέχρι Ἐπιδαύρου, σχεδόν τι ἑκατὸν σταδίους ἑκάστη διέχουσα· τὸ δὲ ἑωθινὸν μέρος καὶ τὸ νότιον πελάγει κλύζεται τῷ τε Μυρτῴῳ καὶ τῷ Κρητικῷ· νησίδια δὲ περίκειται πολλὰ μὲν πρὸς τῇ ἠπείρῳ, Βέλβινα δὲ πρὸς τὸ πέλαγος ἀνατείνουσα. ἡ δὲ 10
χώρα αὐτῆς κατὰ βάθους μὲν γεώδης ἐστί, πετρώδης δ' ἐπιπολῆς, καὶ μάλιστα ἡ πεδιάς· διόπερ ψιλὴ πᾶσά ἐστι, κριθοφόρος δὲ ἱκανῶς. Μυρμιδόνας δὲ κληθῆναί φασιν, οὐχ' ὡς ὁ μῦθος, τοὺς Αἰγινήτας, ὅτι λοιμοῦ μεγάλου συμπεσόντος οἱ μύρμηκες ἄνθρωποι γένοιντο κατ' εὐχὴν Αἰακοῦ, ἀλλ' ὅτι μυρ- 15
μήκων τρόπον ὀρύττοντες τὴν γῆν ἐπιφέροιεν ἐπὶ τὰς πέτρας, ὥστ' ἔχειν γεωργεῖν, ἐν δὲ τοῖς ὀρύγμασιν οἰκεῖν φειδόμενοι
A. 577 *πλίνθων. ὠνομάζετο δ' Οἰνώνη πάλαι † ὁμωνύμως δυσὶ δήμοις τῆς Ἀττικῆς, τῷ τε πρὸς Ἐλευθεραῖς*

---

1. *ἀπ' αὐτοῦ* Cor., secutus Guarinum, qui habet eiusque posteri. 2. *ποτε* ante *πρὸς* add. *aBcghi* ald. 4. *στάδια* (ita et mox) *k* ald., quae praeterea pro *ὀγδοήκοντα* habet *πεντήκοντα*, ortum, ut opinor, ex nota numerali *π'*: codicibus concinunt Eust. ad Dionys. v. 512. Eudocia in Viol. p. 297 (Villois. anecd. Gr. Vol. I). 11. *βαθμοὺς acghi ἐν βάθει* Eust. l. l. — *πετρώδους l*(?). 12. *ψιλὴ*] *ὑψηλὴ* Eust. et Eud. ll. ll. 15. *Αἰακοῦ*] *αἰγετικοῦ g*, quod ortum est ex scripturae compendio in *a*. 16. *ἐπισπείροιεν Bkl* ald.; alteram scripturam cum *Eacghino* exhibent Eust. et Eudocia ll. ll.: cf. Tzetz. ad Lycophr. Cass. v. 176. Schol. ad Pind. Nem. III, 21. 18. *ὁμώνυμος acghiklno*: adverbium exhibent *B* Eust. ad Il. *B*, 562 p. 288, 8 R., unde rec. Cor., lacunae signa praeterea ponens ante hanc vocem. In sequentibus enim cum pro *Οἰνώνη* Cas. aliique *Οἰνόη* scribendum censuissent, idque nomen Tzsch. et Cor. recepissent, h. l. aliquid excidisse erat statuendum. Et Politus quidem (ad Eust. Tom. II p. 604) scriptum fuisse suspicatur *πάλαι καὶ Οἰνόη*: quam tamen coniecturam nullo antiquitatis testimonio confirmatam probare, nedum recipere nemo ausus est. Grosk. igitur *σχεδόν τι* potius inserendum censet, paulo languidius illud ac parum probabile. Nec quidquam omnino h. l. videtur

(Οἰνώνῃ
σύγχορτα ναίειν πεδία ταῖς *δ'* Ἐλευθεραῖς),
καὶ μιᾷ τῶν ἐκ τετραπόλεως τῆς περὶ Μαραθῶνα, καθ' ἧς ἡ
παροιμία· Οἰνώνη τὴν χαράδραν. ἐπῴκησαν δ' αὐτὴν Ἀργεῖοι
5 καὶ Κρῆτες καὶ Ἐπιδαύριοι καὶ Δωριεῖς, ὕστερον δὲ κατεκλη-
ρούχησαν τὴν νῆσον Ἀθηναῖοι· ἀφελόμενοι δὲ Λακεδαιμόνιοι
τοὺς Ἀθηναίους τὴν νῆσον ἀπέδοσαν τοῖς ἀρχαίοις οἰκήτορσιν. C. 376
ἀποίκους δ' ἔστειλαν Αἰγινῆται εἴς τε Κυδωνίαν τὴν ἐν Κρήτῃ
καὶ εἰς Ὀμβρικούς. Ἔφορος δ' ἐν Αἰγίνῃ ἄργυρον πρῶτον κο-
10 πῆναί φησιν ὑπὸ Φείδωνος· ἐμπόριον γὰρ γενέσθαι, διὰ τὴν
λυπρότητα τῆς χώρας τῶν ἀνθρώπων θαλαττουργούντων ἐμπο-
ρικῶς, ἀφ' οὗ τὸν ῥῶπον Αἰγιναίαν ἐμπολὴν λέγεσθαι.

17. Ὁ δὲ ποιητὴς ἔνια μὲν χωρία λέγει συνεχῶς, ὥσπερ καὶ
κεῖται·
15 οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα,
οἵ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε
Ἑρμιόνην τ' Ἀσίνην τε,
Τροιζῆν' Ἠιόνας τε·
ἄλλοτε δ', οὐχ ὡς ἔστι τῇ τάξει,
20 Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε,
Θέσπειαν Γραῖάν τε·
τά τ' ἐν ἠπείρῳ ταῖς νήσοις συμφράζει,
οἵ ῥ' Ἰθάκην εἶχον,
καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο·
25 τὰ γὰρ Κροκύλεια ἐν τοῖς Ἀκαρνᾶσιν. οὕτω δὲ καὶ νῦν τῇ

---

excidisse, cum in proximis nomen Οἰνώνη contra codicum consensum bis mutare nimiae sit audaciae. Quamquam Strabonem ita scripsisse vix credibile est, praesertim cum paulo post p. 383 Οἰνόην recte appellet pagum ad Marathona situm. Inde haec quoque ex margine huc illata esse suspiceris. 1. Οἰνόῃ Tzsch. ex Cas. coni., Οἰνόης Cor., eamque formam a poeta usurpatam fuisse vel metrum docet. 2. δ'] τ' Cas.; om. Cor. 4. Οἰνόη Tzsch. Cor. 9. ὀμβρίκους *aBl*(?) Tzsch. corr. 10. Φειδίου Eust. ad Il. *B*, 562 p. 288, 10 R. — ἐμπορεῖον edd. inde a Cas. 15. καὶ post Αὐλίδα add. *ch*(??) edd. 16. τειχιόεσσαν add. edd. 17. τ' om. edd. — βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας post Ἀσίνην τε add. edd. 18. τροιζῆνα τε codd. (eliso ε no). — τε om. *l*. 22. τάς τ' ἐν ἠπειρώταις νήσους codd. Xyl. corr.

Αἰγίνῃ τὸν Μάσητα συνῆψεν, ὄντα τῆς Ἀργολικῆς ἠπείρου.
A. 378 Θυρέας δὲ Ὅμηρος μὲν οὐκ ὠνόμασεν, οἱ δ' ἄλλοι θρυλοῦσι·
περὶ ὧν Ἀργείοις καὶ Λακεδαιμονίοις συνέστη ἀγών, τριακο-
σίοις πρὸς τριακοσίους· ἐνίκων δὲ Λακεδαιμόνιοι, στρατηγοῦν-
τος Ὀθρυάδα· εἶναι δέ φησι τὸ χωρίον τοῦτο Θουκυδίδης ἐν 5
τῇ Κυνουρίᾳ κατὰ τὴν μεθορίαν τῆς Ἀργείας καὶ τῆς Λα-
κωνικῆς. εἰσὶ δὲ καὶ Ὑσίαι, τόπος γνώριμος τῆς Ἀργολι-
κῆς, καὶ Κεγχρεαί, αἳ κεῖνται ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῇ ἐκ Τεγέας εἰς
Ἄργος διὰ τοῦ Παρθενίου ὄρους καὶ τοῦ Κρεοπώλου. Ὅμη-
ρος δ' αὐτὰς οὐκ οἶδεν, οὐδὲ τὸ † Λυκούργιον, οὐδ' Ὀρνεάς· 10
κῶμαι δ' εἰσὶ τῆς Ἀργείας, ἡ μὲν ὁμώνυμος τῷ ὄρει τῷ ......,
αἱ δὲ ταῖς Ὀρνεαῖς ταῖς μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος ἱδρυ-
μέναις.

---

2. θυραίας codd. Xyl. corr.: cf. Steph. s. v. et Holsten. ad h. l. — θρυλλοῦσι codd. 3. $\overset{\pi}{\tau}$ πρὸς $\overset{\pi}{\tau}$ λ, quae orta sunt ex compendio paulo insolentiore codicis a: inde haec plane om. cno. 5. φησι om. c(?)l. 6. κυνοσουρίᾳ codd. exc. o, in quo est κυνουρίᾳ, quod m. sec. inter versus add. in n: cf. Thuc. IV, 56. 8. γε post κεῖνται add. Bl. 9. κρεεπ$\overset{\lambda}{ο}$ ag κρεεπόλου o κρεοπώλου c Guar. κρεωπόλου B. Incerta igitur est forma nominis ceteroquin ignoti: eundem montem esse putant, qui nominatur Κρεῖον a Callimacho (v. Lavacr. Pall. 41), sed vereor magnopere, ne nomen multo recentius sit Strabone. Via ista Argis Tegeam ducens per Parthenium montem, ad quam sitae erant Hysiae, commemoratur a Paus. VIII, 6, 4. 10. τὸ Λυκούργιον mutandum censet Cas. in Λυρκείαν ex Paus. II, 25: probabilius etiam Cor. in Λύρκειον, quod habetur in versu Sophoclis supra VI p. 271. 11. τῷ post ὄρει om. ald. Inter τῷ et αἱ lacuna octo fere literarum est in codd.: λυρκείῳ excidisse Grosk. haud male suspicatur. Ceterum quae de Orneis hic traduntur, mirabilia sunt: primum, qui Homero urbs illa ignota fuisse dicatur, non intelligo, cum paulo post versus afferantur, in quibus eius fit mentio; deinde quod commemoratur alterum oppidum hoc nomine inter Corinthum et Sicyona situm, nemini praeterea est notum. Quare persuasum habeo haec verba inde ab οὐδὲ τὸ interpolatori deberi, qui, quoniam infra p. 382 Strabo Homeri verba secutus de Orneis agit post Corinthum et ante Sicyona, inde collegisse videtur inter urbes has situm fuisse oppidum ab Argivo diversum. Pletho hunc locum ita composuit: κῶμαι δ' εἰσὶ τῆς ἀργείας, ὧν ἡ ἑτέρα ὁμώνυμος ταῖς ὀρνέαις ταῖς μεταξὺ κορίνθου καὶ

18. Τῶν [δὴ] κατὰ Πελοπόννησον πόλεων ἐνδοξόταται γεγόνασι καὶ μέχρι νῦν εἰσιν Ἄργος τε Σπάρτη τε, διὰ δὲ τὸ πολυθρύλητον ἥκιστα δεῖ μακρολογεῖν περὶ αὐτῶν· τὰ γὰρ ὑπὸ πάντων εἰρημένα λέγειν δόξομεν. τὸ παλαιὸν μὲν οὖν ηὐδοκί-
5 μει τὸ Ἄργος μᾶλλον, ὕστερον δὲ καὶ μέχρι παντὸς ὑπερεβάλοντο Λακεδαιμόνιοι καὶ διετέλεσαν τὴν αὐτονομίαν φυλάττοντες, πλὴν εἴ τί που μικρὸν προσπταίειν αὐτοὺς συνέβαινεν. Ἀργεῖοι δὲ Πύρρον μὲν οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ τείχους ἔπεσε, γραϊδίου τινός, ὡς ἔοικε, κεραμίδα ἀφέντος ἄνωθεν ἐπὶ
10 τὴν κεφαλήν, ὑπ' ἄλλοις δ' ἐγένοντο βασιλεῦσι· μετασχόντες δὲ τοῦ τῶν Ἀχαιῶν συστήματος σὺν ἐκείνοις εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων ἐξουσίαν ἦλθον καὶ νῦν συνέστηκεν ἡ πόλις, δευτερεύουσα τῇ τάξει μετὰ τὴν Σπάρτην. C. 377

19. Ἑξῆς δὲ λέγωμεν περὶ τῶν ὑπὸ Μυκήναις καὶ τῷ Ἀγα-
15 μέμνονι τεταγμένων τόπων ἐν τῷ Καταλόγῳ τῶν νεῶν· ἔχει δ' οὕτω τὰ ἔπη·

οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς
Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην [τ' ἐρατεινήν]
20 καὶ Σικυῶν', ὅθ' [ἄρ'] Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
οἵ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν A. 579
Πελλήνην τ' εἶχον, ἠδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο
Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν.

αἱ μὲν οὖν Μυκῆναι νῦν οὐκέτ' εἰσίν, ἔκτισε δ' αὐτὰς Περσεύς,
25 διεδέξατο δὲ Σθένελος, εἶτ' Εὐρυσθεύς· οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τοῦ Ἄργους ἦρξαν. Εὐρυσθεὺς μὲν οὖν στρατεύσας εἰς Μαραθῶνα ἐπὶ τοὺς Ἡρακλέους παῖδας καὶ Ἰόλαον, βοηθησάντων Ἀθηναίων, ἱστορεῖται πεσεῖν ἐν τῇ μάχῃ, καὶ τὸ μὲν ἄλλο σῶμα Γαργηττοῖ ταφῆναι, τὴν δὲ κεφαλὴν χωρὶς ἐν Τρικορύθῳ,

---

Σικυῶνος ἱδρυμέναις. 1. δὴ om. codd. δὲ *B*(?) edd. γοῦν *no* μὲν οὖν Pleth.: ac particula necessaria videtur. 5. ὑπερεβάλλοντο ald. 8. καὶ om. ald. 19. ἀραιθυραίην *aBhl*, Xyl. corr. — τ' ἐρατεινήν om. *acghl*. 20. ἄρ' om. codd. Xyl. add. 21. ὑπερησίδα *k* ald. ὑπερισίην *ai*. 22. ἠδ'] ἰδ' *abhi*. 24. δὲ ταύτας *l*. 27. ἡρά *a*: inde ἡρακλέος *g*. 29. γαργαρηττοῖ *no*. Ceterum ad hanc formam explicandam in marg.

ἀποκόψαντος αὐτὴν Ἰολάου περὶ τὴν κρήνην τὴν Μακαριαν
ὑπὸ ἁμαξιτόν· καὶ ὁ τόπος καλεῖται Εὐρυσθέως κεφαλή. αἱ
δὲ Μυκῆναι μετέπεσον εἰς τοὺς Πελοπίδας, ὁρμηθέντας ἐκ τῆς
Πισάτιδος, εἶτ' εἰς τοὺς Ἡρακλείδας, καὶ τὸ Ἄργος ἔχοντας.
μετὰ δὲ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν Ἀργεῖοι μετὰ Κλεωναίων 5
καὶ Τεγεατῶν ἐπελθόντες ἄρδην τὰς Μυκήνας ἀνεῖλον καὶ τὴν
χώραν διενείμαντο. διὰ δὲ τὴν ἐγγύτητα τὰς δύο πόλεις ὡς
μίαν οἱ τραγικοὶ συνωνύμως προσαγορεύουσιν, Εὐριπίδης δέ,
καὶ ἐν τῷ αὐτῷ δράματι, τοτὲ μὲν Μυκήνας καλῶν, τοτὲ δ'
Ἄργος τὴν αὐτὴν πόλιν, καθάπερ ἐν Ἰφιγενείᾳ καὶ Ὀρέστῃ. 10
Κλεωναὶ δ' εἰσὶ πόλισμα ἐπὶ τῇ ὁδῷ κείμενον τῇ ἐξ Ἄργους
εἰς Κόρινθον ἐπὶ λόφου περιοικουμένου πανταχόθεν καὶ τετει-
χισμένου καλῶς, ὥστ' οἰκείως εἰρῆσθαί μοι δοκεῖ τὸ ἐυκτιμέ-
νας Κλεωνάς. ἐνταῦθα δὲ καὶ ἡ Νεμέα μεταξὺ Κλεωνῶν καὶ
A. 580 Φλιοῦντος καὶ τὸ ἄλσος, ἐν ᾧ καὶ τὰ Νέμεα συντελεῖν ἔθος 15
τοῖς Ἀργείοις, καὶ τὰ περὶ τὸν Νεμεαῖον λέοντα μυθευόμενα,
καὶ ἡ Βέμβινα κώμη· διέχουσι δ' αἱ Κλεωναὶ τοῦ μὲν Ἄρ-
γους σταδίους ἑκατὸν εἴκοσι, Κορίνθου δὲ ὀγδοήκοντα. καὶ
ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ Ἀκροκορίνθου κατωπτεύσαμεν τὸ κτίσμα.

C. 378 20. Ὁ δὲ Κόρινθος ἀφνειὸς μὲν λέγεται διὰ τὸ ἐμπό- 20
ριον, ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ κείμενος καὶ δυεῖν λιμένων κύριος, ὧν ὁ

---

superiore codicis *a* notata sunt: *πεδοῖ. ἐνδοῖ. γαργηττοῖ. ἐνταυθοῖ.* — *Τρι-κορύθῳ*] *τῇ Κορίνθῳ* codd. Cor. corr. (an *Τρικορύνθῳ*? v. IX, 399, Steph. s. v.): Tetrapolim enim maximeque Tricorythum Heraclidis incolendam dederant Athenienses (v. Anton. Liberal. Metam. c. 33. Euripid. Heraclid. 81. Diod. Sic. IV, 57), eoque ducit fontis Macariae mentio, quae erat prope Marathona (v. Paus. I, 32, 5). 1. *ἀκαρίαν* codd. Cor. corr. ex coni. Xyl. coll. Paus. l. l. Tzschuckius quidem, cum Macariae nomen praeter Pausaniam nullus habeat scriptor antiquus, dubium esse censet, utra forma verior sit: sed apud Pausaniam bis illud nomen legitur, neque unde *μ* illud additum sit, liquet, apud Strabonem cur exciderit manifestum est. 2. *τὸν* ante *ἁμαξιτὸν* add. Cor.: secus tramitem Guar. 3. *ἐκ*] *ἀπὸ* ald. 4. *τοὺς* post *καὶ* add. ald.: inde *τοὺς καὶ* Cor. 7. *ὡς*] *εἰς* codd. exc. *B*(?): Xyl. corr. 11. *κεί-μενον* om. Eust. ad Il. *B*, 570 p. 290 extr. R. 17. *βέλβινα* codd., Xyl. corr., coll. Steph. s. v. 18. *στα* (δ) *ρκ' aE σταδίους εἴκοσι καὶ ἑκατόν Bl*(?) edd. 20. *ἐμπορεῖον* Tzsch. Cor. 21. *κείμενον nok*(?)

μὲν τῆς Ἀσίας, ὁ δὲ τῆς Ἰταλίας ἐγγύς ἐστι· καὶ ῥᾳδίας ποιεῖ
τὰς ἑκατέρωθεν ἀμοιβὰς τῶν φορτίων πρὸς ἀλλήλους τοῖς το-
σοῦτον ἀφεστῶσιν. ἦν δ' ὥσπερ ὁ πορθμὸς οὐκ εὔπλους ὁ
κατὰ τὴν Σικελίαν τὸ παλαιόν, οὕτω καὶ τὰ πελάγη, καὶ μά-
5 λιστα τὸ ὑπὲρ Μαλεῶν διὰ τὰς ἀντιπνοίας· ἀφ' οὗ καὶ παροι-
μιάζονται·

Μαλέας δὲ κάμψας ἐπιλάθου τῶν οἴκαδε.

ἀγαπητὸν οὖν ἑκατέροις ἦν τοῖς τε ἐκ τῆς Ἰταλίας καὶ ἐκ τῆς
Ἀσίας ἐμπόροις ἀφεῖσι τὸν ἐπὶ Μαλέας πλοῦν, εἰς Κόρινθον
10 κατάγεσθαι τὸν φόρτον· αὐτόθι καὶ πεζῇ †τε τῶν ἐκκομιζο-
μένων ἐκ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν εἰσαγομένων ἔπιπτε τὰ
τέλη τοῖς τὰ κλεῖθρα ἔχουσι. διέμεινε δὲ τοῦτο καὶ εἰς ὕστε-
ρον μέχρι παντός, τοῖς δ' ὕστερον καὶ πλείω προσεγίνετο πλεο-
νεκτήματα· καὶ γὰρ ὁ Ἰσθμικὸς ἀγὼν ἐκεῖ συντελούμενος ὄχλους
15 ἐπήγετο. καὶ οἱ Βακχιάδαι τυραννήσαντες, πλούσιοι καὶ πολ-
λοὶ καὶ γένος λαμπροί, διακόσια ἔτη σχεδόν τι κατέσχον τὴν

Eust. ad. Il. *B*, 570 p. 290, 27 R. ald. — κύριος ὢν Pleth. 1. A voce καὶ alia incipit manus in *a*, elegantior non paulo, sed non recentior ea, quae superiora inde a p. 374 extr. scripserat: multo plura tamen in hac parte adhibita sunt scripturae compendia, unde haud pauci errores orti sunt in iis codicibus, qui ex hoc manaverunt. 2. ἀμοιβὴ *ag* ἀμοιβῆ *i* ἀμοιβῆς *n*. — τῷ φόρτῳ *l* τῶν φόρτων *B*. 3. ὁ post εὔπλους om. *aghi*. 4. τὴν om. *E*. 5. τῶν ante Μαλεῶν add. edd. 7. μαλέαν *Bl*: plurali numero effert praeter *aE* etiam Eust. ad Od. *Γ*, 287. 8. τοῖς τῆς *ag*. — καὶ τοῖς ἀσίας *a* καὶ τῆς ἀσίας *ghik* (ex corr.) *lno*. Nomina inter se commutant edd. 9. ἐπὶ] περὶ suspicatur Cor. 10. ὅθι ante καὶ add. Cor., αὐτόθι ad praecedentia cum reliquis edd. referens ac post hanc vocem incidens, ita ut molestissime oneretur oratio: inde Grosk. inserendum esse censet post eam ἀντιφορτισομένους audacia non ferenda. Rationem, quam nos secuti sumus, proposuit V. D. in Comment. Soc. philol. Lips. I, p. 63, qui τε simul post τῶν collocandum haud male existimat. Cor. vero omisit: atque oriri potuit ex τ male repetito; in δὲ mutavit Xyl. Verbis denique πεζῇ τε omissis haec habent *no*: καὶ τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐκκομιζομένων ἐκ τοῦ πελοποννήσου ἔπιπτε τὰ τέλη ἐκεῖσε. διέμεινε κτλ. 12. τὰ] κατὰ *aghi*. 13. προσεγένετο edd. 14. ἰσθμιακὸς *B* edd. 15. βακχειάδαι *aBh*. 16. διακόσια om. *acghin* spatio vacuo relicto: sed in *a* additum manu recentissima illud verbum, in *n* manu recenti σ'.

ἀρχὴν καὶ τὸ ἐμπόριον ἀδεῶς ἐκαρπώσαντο· τούτους δὲ Κύψελος καταλύσας αὐτὸς ἐτυράννησε, καὶ μέχρι τριγονίας ὁ οἶκος αὐτοῦ συνέμεινε· τοῦ δὲ περὶ τὸν οἶκον τοῦτον πλούτου μαρτύριον τὸ Ὀλυμπίασιν ἀνάθημα Κυψέλου, σφυρήλατος χρυ- A. 581 *σοῦς ἀνδριὰς εὐμεγέθης. Δημάρατός τε, εἷς τῶν ἐν Κορίνθῳ δυναστευσάντων, φεύγων τὰς ἐκεῖ στάσεις, τοσοῦτον ἠνέγκατο πλοῦτον οἴκοθεν εἰς τὴν Τυρρηνίαν, ὥστε αὐτὸς μὲν ἦρξε τῆς δεξαμένης αὐτὸν πόλεως· ὁ δ' υἱὸς αὐτοῦ καὶ Ῥωμαίων κατέστη βασιλεύς. τό τε τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν οὕτω πλούσιον ὑπῆρξεν, ὥστε πλείους ἢ χιλίας ἱεροδούλους ἐκέκτητο ἑταίρας, ἃς ἀνετίθεσαν τῇ θεῷ καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες. καὶ διὰ ταύτας οὖν πολυωχλεῖτο ἡ πόλις καὶ ἐπλουτίζετο· οἱ γὰρ ναύκληροι ῥᾳδίως ἐξανηλίσκοντο, καὶ διὰ τοῦτο ἡ παροιμία φησίν·*

οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς.

καὶ δὴ καὶ μνημονεύεταί τις ἑταίρα πρὸς τὴν ὀνειδίζουσαν, ὅτι οὐ φιλεργὸς εἴη οὐδ' ἐρίων ἅπτοιτο, εἰπεῖν· ἐγὼ μέντοι ἡ τοιαύτη τρεῖς ἤδη καθεῖλον ἱστοὺς ἐν βραχεῖ χρόνῳ τούτῳ.

21. *Τὴν δὲ τοποθεσίαν τῆς πόλεως, ἐξ ὧν Ἱερώνυμός τε* C. 379 *εἴρηκε καὶ Εὔδοξος καὶ ἄλλοι, καὶ αὐτοὶ δὲ εἴδομεν, νεωστὶ ἀναληφθείσης ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, τοιάνδε εἶναι συμβαίνει. ὄρος ὑψηλὸν ὅσον τριῶν ἥμισυ σταδίων ἔχον τὴν κάθετον, τὴν δ' ἀνάβασιν καὶ τριάκοντα σταδίων, εἰς ὀξεῖαν τελευτᾷ κορυφήν· καλεῖται δὲ Ἀκροκόρινθος, οὗ τὸ μὲν πρὸς ἄρκτον μέρος ἐστὶ τὸ μάλιστα ὄρθιον, ὑφ' ᾧ κεῖται ἡ πόλις ἐπὶ τραπεζώδους ἐπιπέδου χωρίου πρὸς αὐτῇ τῇ ῥίζῃ τοῦ Ἀκροκορίνθου. αὐτῆς*

---

1. *ἐμπορεῖον* Tzsch. Cor. — *δὲ*] *τε* *Bl.* 3. *τοῦτον*] *τούτου* *l.* 4. *χρυσήλατος* *i.* 5. Post *ἀνδριὰς* Grosk. suspicatur excidisse *Διός*, coll. p. 353 extr. — *εἷς*] *ἐστὶ* *g.* 9. *πλουσίως* *l* *πλησίον* *h* (sed in marg. *γρ. πλούσιον*) *i.* 10. *πλέους* *a.* 12. *οὖν* om. *m.* Eust. ad Il. *B*, 570 p. 290, 34 R. — *ἐπολυοχλεῖτο* Pleth. Tzsch. Cor.: codicibus concinit Eust. l. l., ubi mutata orationis structura mox adduntur *ἐξαναλισκομένων ναυτίλων.* 20. *συμ͂* *lm* *συμμένει* *c* *συμβὰν* *h*: quod utrumque ortum est ex siglo codicis *a* minus perspicuo, eamque ob causam ita plane repetito in *g*; *συμβαίνειν* Pleth. 21. *κάθεκτον* *agh.* 24. *ὑφ' ᾧ*, et *ὃ* sup. *ᾧ* ead. m. add., *a*: inde *ὑφ' ὃ* *gh.* 25. *χω* (ρ sup.) *a*: inde *χώρα* *c* *χώρας* *gno.*

μὲν οὖν τῆς πόλεως ὁ κύκλος καὶ τεσσαράκοντα σταδίων ὑπῆρχεν· ἐτετείχιστο δ' ὅσον τῆς πόλεως γυμνὸν ἦν τοῦ ὄρους· συμπεριειλήπτο δὲ τῷ περιβόλῳ τούτῳ καὶ τὸ ὄρος αὐτὸ ὁ Ἀκροκόρινθος, ᾗ δυνατὸν ἦν τειχισμὸν δέξασθαι, καὶ ἡμῖν
5 ἀναβαίνουσιν ἦν δῆλα τὰ ἐρείπια τῆς σχοινίας· ὥσθ' ἡ πᾶσα περίμετρος ἐγίνετο περὶ πέντε καὶ ὀγδοήκοντα σταδίων. ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων μερῶν ἧττον ὄρθιόν ἐστι τὸ ὄρος, ἀνατέταται μέντοι ἐνθένδε ἱκανῶς, καὶ περίοπτόν ἐστιν. ἡ μὲν οὖν κορυφὴ A. 582 ναΐδιον ἔχει Ἀφροδίτης, ὑπὸ δὲ τῇ κορυφῇ τήν *τε* Πειρή-
10 νην εἶναι συμβαίνει κρήνην, ἔκρυσιν μὲν οὐκ ἔχουσαν, μεστὴν δ' ἀεὶ διαυγοῦς καὶ ποτίμου ὕδατος. φασὶ δὲ καὶ ἐνθένδε καὶ ἐξ ἄλλων ὑπονόμων τινῶν φλεβίων συνθλίβεσθαι τὴν πρὸς τῇ ῥίζῃ τοῦ ὄρους κρήνην, ἐκρέουσαν εἰς τὴν πόλιν, ὥσθ' ἱκανῶς ἀπ' αὐτῆς ὑδρεύεσθαι. ἔστι δὲ καὶ φρεάτων εὐπορία κατὰ τὴν
15 πόλιν, λέγουσι δὲ καὶ κατὰ τὸν Ἀκροκόρινθον· οὐ μὴν ἡμεῖς γε εἴδομεν. τοῦ δ' οὖν Εὐριπίδου φήσαντος οὕτως·

ἥκω περίκλυστον προλιποῦσ'
Ἀκροκόρινθον,
ἱερὸν ὄχθον *πόλιν* Ἀφροδίτας,

20 τὸ περίκλυστον ἤτοι κατὰ βάθους δεκτέον, ἐπεὶ καὶ φρέατα καὶ ὑπόνομοι λιβάδες διήκουσι δι' αὐτοῦ, ἢ τὸ παλαιὸν ὑποληπτέον τὴν Πειρήνην ἐπιπολάζειν, καὶ κατάρρυτον ποιεῖν τὸ ὄρος. ἐνταῦθα δέ φασι πίνοντα τὸν Πήγασον ἁλῶναι ὑπὸ Βελ-

2. δ' ὅσον] δ' οὗ no. 3. περιβο a περιβολαίῳ g. 4. ὀκροκόρινθος ah. — ᾗ] οὗ no. — δυνατὸς acghino. 6. ἐγένετο ald. — στάδια acghno σταδίων l. 7. ἀνατέτακται Bkl ald. 8. μέντοι] μὲν τὸ codd. Cor. corr.: idem add. καὶ ante ἐνθένδε. 9. τε om. E, nec ferendum est. — τυρρήνην h. — συνέβη no. 14. τὸ φρεάτιον k ald. τῶν φρεάτων Xyl. 18. ἄκρον Κόρινθον edd. Post Ἀκροκόρινθον superiora οὐ μὴν ἡμεῖς γε εἴδομεν denuo add. lm. 19. ἱερὸν ὄχθον om. ald.: Valckenaerius autem recte, ut opinor, πόλιν eiiciendum censet (v. Diatribe etc. p. 165). Ceterum eundem Euripidis locum respexisse videtur Plut. Moral. p. 767 f., ubi omisso quidem auctoris nomine affert haec: ὕδατι χλωρῷ κατακλυζόμενον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον.

20. λεκτέον codd., Cor. corr. ex Cas. coni. 21. αυ a αὐτῆς gk (ex corr.) ald. 22. ποιεῖ acgh. 23. φησι Bl. — τοῦ add. ante Βελλεροφόντου Eust. ad. Il. B, 570 p. 290, 41 R.

λεροφόντου, πτηνὸν ἵππον ἐκ τοῦ τραχήλου τοῦ Μεδούσης ἀναπαλέντα κατὰ τὴν Γοργοτομίαν· τὸν δ' αὐτόν φασι καὶ τὴν Ἵππου κρήνην ἀναβαλεῖν ἐν τῷ Ἑλικῶνι, πλήξαντα τῷ ὄνυχι τὴν ὑποπεσοῦσαν πέτραν. ὑπὸ δὲ τῇ Πειρήνῃ τὸ Σισύφειόν ἐστιν, ἱεροῦ τινος ἢ βασιλείου λευκῷ λίθῳ πεποιημένου 5 *διασῷζον ἐρείπια οὐκ ὀλίγα. ἀπὸ δὲ τῆς κορυφῆς πρὸς ἄρκτον μὲν ἀφορᾶται ὅ τε Παρνασσὸς καὶ ὁ Ἑλικών, ὄρη ὑψηλὰ καὶ νιφόβολα, καὶ ὁ Κρισαῖος κόλπος ὑποπεπτωκὼς ἀμφοτέροις, περιεχόμενος ὑπὸ τῆς Φωκίδος καὶ τῆς Βοιωτίδος καὶ τῆς Μεγαρίδος καὶ τῆς ἀντιπόρθμου τῇ Φωκίδι Κορινθίας* 10 *καὶ Σικυωνίας· πρὸς ἑσπέραν δὲ . . . . . ὑπέρκειται δὲ τούτων* C. 380 *ἁπάντων τὰ καλούμενα Ὄνεια ὄρη, διατείνοντα μέχρι Βοιωτίας καὶ Κιθαιρῶνος ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν, ἀπὸ τῆς παρὰ ταύτας ὁδοῦ πρὸς τὴν Ἀττικήν.*

22. *Ἀρχὴ δὲ τῆς παραλίας ἑκατέρας, τῆς μὲν τὸ Λέχαιον,* 15 A. 583 *τῆς δὲ Κεγχρεαὶ κώμη καὶ λιμήν, ἀπέχων τῆς πόλεως ὅσον ἑβδομήκοντα σταδίους· τούτῳ μὲν οὖν χρῶνται πρὸς τοὺς ἐκ*

---

1. *τοῦ Μεδ.*] *τῆς Μεδ.* ***Bl*** edd. *Μεδούσης* om. ***n***, sed postea m. rec. add. 3. *ἱπποκρήνην*, et *ε* sup. *ο* add., ***a***. — *ἀναλαβεῖν* ***Bl***. — *ἑλιῇ* ***c*** *ἑλικῶ* ***g*** *ἑλι*, et sup. add. *ἑλῇ*, ***h*** *ἑλικνω* ***no***. 4. *ὑποῦσαν* Pleth. Cor. 5. *ἱερὸν* — *βασίλειον* — *πεποιημένον* ***noa*** (ex corr. recentissima). — *λευκολίθῳ* ***aghno*** *λευκολίθου* ***c*** Cor. 7. *μὲν* asteriscis inclusit Cor. — *τε* om. ***l***. — *παρνασὸς* ***aBh*** Tzsch. Cor. 8. *νιφοβόλα* ***Egh***. — *κρισσαῖος* codd. edd. 9. *περιεχόμενος* — *ἑσπέραν δὲ* om. Pleth. 11. *καὶ* — *ἑσπέραν δὲ* om. ***no*** *πρὸς ἑσπέραν δὲ* om. ***E***. Ad sequentia retulerunt haec verba, omisso *δὲ* post *ὑπέρκειται*, edd. Tzschuckiana antiquiores: Cas. tamen *πρὸς ἕω* scribendum esse primum suspicatus, deinde *πρὸς ἑσπέραν* praecedentibus adiungenda censuit, omisso *δὲ*, quod post illam vocem legitur: atque omittitur in ***gh***. Hanc scripturam rec. Tzsch. Cor. At quantopere langueant illa verba ita collocata neminem fugit: praeterea cum *πρὸς ἑσπέραν δὲ* optime respondeant verbis *πρὸς ἄρκτον μὲν* quae praecedunt, omissa potius videntur h. l. nonnulla a breviatore, cuius manum multis locis inde ab initio huius libri deprehendimus in codicibus decurtatis, quemque hac in parte, sec. m. in ***A*** scripta, omnes codices sequuntur unum. Quae Grosk. proposuit — *καὶ Σικυωνίας πρὸς ἑσπέραν, [πρὸς ἕω] δὲ ὑπέρκειται τούτων κτλ.* non satisfaciunt. 13. *ἀπὸ τῆς*] *καὶ τῆς* Pleth. Cor. 15. *τὸ Λέχαιον*] Harpocration s. v. hunc locum afferens add. *ἐπίνειον*. 17. *στάδια* ***Bl*** edd.

τῆς Ἀσίας, πρὸς δὲ τοὺς ἐκ τῆς Ἰταλίας τῷ Λεχαίῳ. τὸ δὲ
Λέχαιον ὑποπέπτωκε τῇ πόλει κατοικίαν ἔχον οὐ πολλήν·
σκέλη δὲ καθείλκυσται σταδίων περὶ δώδεκα ἑκατέρωθεν τῆς
ὁδοῦ τῆς †περὶ τὸ Λέχαιον. ἐντεῦθεν δὲ παρεκτείνουσα ἡ
5 ἠιὼν μέχρι Παγῶν τῆς Μεγαρίδος κλύζεται μὲν ὑπὸ τοῦ Κο-
ρινθιακοῦ κόλπου· κοίλη δ' ἐστί, καὶ ποιεῖ τὸν δίολκον πρὸς
τὴν ἑτέραν ἠιόνα τὴν κατὰ Σχοινοῦντα πλησίον ὄντα τῶν
Κεγχρεῶν. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τοῦ Λεχαίου καὶ Παγῶν τὸ τῆς
Ἀκραίας μαντεῖον Ἥρας ὑπῆρχε τὸ παλαιόν, καὶ αἱ Ὀλ-
10 μιαί, τὸ ποιοῦν ἀκρωτήριον τὸν κόλπον, ἐν ᾧ ἥ τε Οἰνόη
καὶ Παγαί, τὸ μὲν τῶν Μεγαρέων φρούριον, ἡ δὲ Οἰνόη
τῶν Κορινθίων. ἀπὸ [δὲ] τῶν Κεγχρεῶν ὁ Σχοινοῦς, καθ' ὃν
τὸ στενὸν τοῦ διόλκου· ἔπειθ' ἡ Κρομμυωνία. πρόκειται δὲ
τῆς ἠιόνος ταύτης ὅ τε Σαρωνικὸς κόλπος καὶ ὁ Ἐλευσινια-
15 κός, τρόπον τινὰ ὁ αὐτὸς ὤν, συνεχὴς τῷ Ἑρμιονικῷ. ἐπὶ
δὲ τῷ Ἰσθμῷ καὶ τὸ τοῦ Ἰσθμίου Ποσειδῶνος ἱερὸν ἄλ-
σει πιτυώδει συνηρεφές, ὅπου τὸν ἀγῶνα τῶν Ἰσθμίων Κο-
ρίνθιοι συνετέλουν. ἡ δὲ Κρομμυὼν ἐστι κώμη τῆς Κοριν-
θίας, πρότερον δὲ τῆς Μεγαρίδος, ἐν ᾗ μυθεύουσι τὰ περὶ
20 τὴν Κρομμυωνίαν ὗν, ἣν μητέρα τοῦ Καλυδωνίου κάπρου φασί,
καὶ τῶν Θησέως ἄθλων ἕνα τοῦτον παραδιδόασι τὴν τῆς ὑὸς
ταύτης ἐξαίρεσιν. καὶ ἡ Τενέα δ' ἐστὶ κώμη τῆς Κορινθίας,
ἐν ᾗ τοῦ Τενεάτου Ἀπόλλωνος ἱερόν· λέγεται δὲ καὶ Ἀρχίᾳ,
τῷ στείλαντι τὴν εἰς Συρακούσας ἀποικίαν, τοὺς πλείστους
25 τῶν ἐποίκων ἐντεῦθεν συνεπακολουθῆσαι, καὶ μετὰ ταῦτα εὐ-
θηνεῖν μάλιστα τῶν ἄλλων τὴν κατοικίαν ταύτην, τὰ δ' ὕστατα

1. τῷ Λεχαίῳ] τὸ Λέχαιον E. 2. ἔχον om. l. 4. περὶ] παρὰ acgh Cor.: neutrum placet, ac videtur scribendum ἐπὶ. 5. ἠὼν et mox ἠόνα acEgh. — πασῶν ghi et sic iidem paulo post: sed παγασῶν add. in marg. i. — κορινθικοῦ a. 8. τῶν παγῶν E. 9. ὀλμίαι agh. 11. παγασαὶ i. 12. δὲ om. codd. — ὁ χοινοῦς acg. 13. κρομυωνία BElg. 14. ἠόνος aEg. — ἐλευσινικὸς ahi λευσινιακὸς c. 15. ἑρμονικῷ achi. 17. τῶν Ἰσθμίων om. E. 18. κρομυὼν BEgl. 20. κρομυωνίαν BEghl. — ὗν] ἣν ah, ὗν om. ci. — ἄπρου c. 23. τὸ ante τοῦ add. Cor. — καὶ om. n. 25. ἀποίκων n (inter versus add.) o.

καὶ καθ' αὑτοὺς πολιτεύεσθαι, προσθέσθαι τε τοῖς Ῥωμαίοις, ἀποστάντας Κορινθίων καὶ κατασκαφείσης τῆς πόλεως συμμεῖναι. φέρεται δὲ καὶ χρησμὸς ὁ δοθείς τινι τῶν ἐκ τῆς Ἀσίας ἐρωτῶντι, εἰ λώιον εἴη μετοικεῖν εἰς Κόρινθον·

A. 584 εὐδαίμων ὁ Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἴην Τενεάτης· 5

ὅπερ κατ' ἄγνοιάν τινες παρατρέπουσιν, ἐγὼ δ' εἴην Τεγεάτης. λέγεται δ' ἐνταῦθα ἐκθρέψαι Πόλυβος τὸν Οἰδίπουν. δοκεῖ δὲ καὶ συγγένειά τις εἶναι Τενεδίοις πρὸς τούτους ἀπὸ Τέννου τοῦ Κύκνου, καθάπερ εἴρηκεν Ἀριστοτέλης· καὶ ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος δὲ τιμὴ παρ' ἀμφοτέροις ὁμοία οὖσα δίδωσιν οὐ μικρὰ 10 σημεῖα.

C. 381 23. Κορίνθιοι δ' ὑπὸ Φιλίππῳ ὄντες ἐκείνῳ τε συνεφιλονείκησαν, καὶ ἰδίᾳ πρὸς Ῥωμαίους ὑπεροπτικῶς εἶχον, ὥστε τινὲς καὶ τῶν πρέσβεων παριόντων τὴν οἰκίαν αὐτῶν ἐθάρρησαν καταντλῆσαι βόρβορον. ἀντὶ τούτων μὲν οὖν καὶ ἄλλων, 15 ὧν ἐξήμαρτον, ἔτισαν δίκας αὐτίκα· πεμφθείσης γὰρ ἀξιολόγου στρατιᾶς, αὐτή τε κατέσκαπτο ὑπὸ Λευκίου Μομμίου, καὶ τἄλλα μέχρι Μακεδονίας ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐγένοντο, ἐν ἄλλοις ἄλλων πεμπομένων στρατηγῶν· τὴν δὲ χώραν ἔσχον Σικυώνιοι τὴν πλείστην τῆς Κορινθίας. Πολύβιος δὲ τὰ συμβάντα περὶ 20 τὴν ἅλωσιν ἐν οἴκτου μέρει λέγων προστίθησι καὶ τὴν στρατιωτικὴν ὀλιγωρίαν τὴν περὶ τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα καὶ τὰ ἀναθήματα. φησὶ γὰρ ἰδεῖν παρὼν ἐρριμμένους πίνακας ἐπ' ἐδάφους, πεττεύοντας δὲ τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τούτων. ὀνομάζει δ' αὐτῶν Ἀριστείδου γραφὴν τοῦ Διονύσου, ἐφ' οὗ τινες εἰρῆ- 25 σθαί φασι τὸ οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον, καὶ τὸν Ἡρακλέα τὸν

---

2. συμμεῖναι] συμβῆναι *Blk* (sed hic postea corr.). 3. ὅτι τινὸς τεγεάτου χρωμένου ἐν δελφοῖς — ἀνεῖλεν ὁ θεός. Epit. 4. Ἀσέας pro Ἀσίας suspicatur Cor. — εἰ λώιον] ἀλώιον *ag* ἀλλώιον *h* λῷον *o*. 5. κόρινθος, et sup. ead. m. θιος, *a*, similiter κορίνθιος subscriptum in *c*; κορίνθιος exhibent *Bgk* Eust. ad Il. *B*, 607 p. 301, 39 R.: cf. Steph. s. v. Γενεά, Suidas s. v. εὐδαίμων. 7. πόλυκος *ah* πόλικος *g*. 8. καὶ om. Cas. 17. στρατείας *acghk*. 18. ἐγένετο *B* (ex corr. sec. m.: antea ἐγένοντο) *lkno* edd.: pluralem similiter usurpatum v. I, 26. 61. II, 120. 22. περὶ] παρὰ *acghio*. 24. πεττεύοντες *ag*. 25. αὐτὰς *B* (ex corr. sec. m., antea αὐτῶν) *no*.

καταπονούμενον τῷ τῆς Δηιανείρας χιτῶνι. τοῦτον μὲν οὖν οὐχ ἑωράκαμεν ἡμεῖς, τὸν δὲ Διόνυσον ἀνακείμενον ἐν τῷ Δημητρείῳ τῷ ἐν Ῥώμῃ κάλλιστον ἔργον ἑωρῶμεν· ἐμπρησθέντος δὲ τοῦ νεώ, συνηφανίσθη καὶ ἡ γραφὴ νεωστί. σχεδὸν 5 δέ τι καὶ τῶν ἄλλων ἀναθημάτων τῶν ἐν Ῥώμῃ τὰ πλεῖστα καὶ ἄριστα ἐντεῦθεν ἀφῖχθαι· τινὰ δὲ καὶ αἱ κύκλῳ τῆς Ῥώμης πόλεις ἔσχον. μεγαλόφρων γὰρ ὢν μᾶλλον ἢ φιλότεχνος ὁ Μόμμιος, ὥς φασι, μετεδίδου ῥᾳδίως τοῖς δεηθεῖσι. Λεύ- A. 585 κολλος δὲ κατασκευάσας τὸ τῆς Εὐτυχίας ἱερὸν καὶ στοάν τινα 10 χρῆσιν ᾐτήσατο ὧν εἶχεν ἀνδριάντων ὁ Μόμμιος, ὡς κοσμήσων τὸ ἱερὸν μέχρι ἀναδείξεως, εἶτ᾽ ἀποδώσων· οὐκ ἀπέδωκε δέ, ἀλλ᾽ ἀνέθηκε, κελεύσας αἴρειν, εἰ βούλεται· πρᾴως δ᾽ ἤνεγκεν ἐκεῖνος, οὐ φροντίσας οὐδέν, ὥστ᾽ ηὐδοκίμει τοῦ ἀναθέντος μᾶλλον. πολὺν δὲ χρόνον ἐρήμη μείνασα ἡ Κόρινθος, ἀνε- 15 λήφθη πάλιν ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν εὐφυΐαν, ἐποίκους πέμψαντος τοῦ ἀπελευθερικοῦ γένους πλείστους· οἳ τὰ ἐρείπια κινοῦντες καὶ τοὺς τάφους συνανασκάπτοντες εὕρισκον ὀστρακίνων τορευμάτων πλήθη, πολλὰ δὲ καὶ χαλκώματα· θαυ- A. 586 μάζοντες δὲ τὴν κατασκευήν, οὐδένα τάφον ἀσκευώρητον εἴα- 20 σαν, ὥστε εὐπορήσαντες τῶν τοιούτων καὶ διατιθέμενοι πολλοῦ Νεκροκορινθίων ἐπλήρωσαν τὴν Ῥώμην· οὕτω γὰρ ἐκά- C. 382 λουν τὰ ἐκ τῶν τάφων ληφθέντα, καὶ μάλιστα τὰ ὀστράκινα. κατ᾽ ἀρχὰς μὲν οὖν ἐτιμήθη σφόδρα ὁμοίως τοῖς χαλκώμασι τοῖς Κορινθιουργέσιν, εἶτ᾽ ἐπαύσαντο τῆς σπουδῆς, ἐκλιπόν-

---

1. δηιανείσως χίτωνος *g* (alterius enim vocis terminatio non expressa in *a*). 2. δημητρηίῳ *agko* δημητρίῳ *hi*. 3. ἑωράκαμεν *no*, spectavimus Guar. 5. τὰ post καὶ add. ald. 6. ἄδιστα *a* ἄδιτα *g* ἄδικα *hi* ἥδιστα *no*, aspectu suavissima Guar. Pro verbis καὶ — ἀφῖχθαι exhibetur ἠφανίσθη in *c*(?). — ἀφῖκται Cor., commodius sane: sed v. ad p. 372. 8. λεύκουλος *l*(?)*kno* ald. 18. τορεύματα *acgh*. — παμπλήθη *i*: inde ὀστράκινα τορεύματα παμπλήθη Cor. Vasa autem picta, quae hic videntur intelligenda, cum haud facile τορεύματα alibi dicta invenias, verbum illud in margine primum scriptum fuisse suspiceris ad explicandum χαλκώματα, atque inde in seriem receptum locum obtinuisse alienum, postremo in genitivum transiisse. Verumtamen fatendum est, commodissime hoc loco adiici substantivum.

των τῶν ὀστράκων, καὶ οὐδὲ κατορθουμένων τῶν πλείστων. ἡ μὲν δὴ πόλις ἡ τῶν Κορινθίων μεγάλη τε καὶ πλουσία διὰ παντὸς ὑπῆρξεν, ἀνδρῶν τε ηὐπόρησεν ἀγαθῶν εἴς τε τὰ πολιτικὰ καὶ εἰς τὰς τέχνας τὰς δημιουργικάς· μάλιστα γὰρ καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν Σικυῶνι ηὐξήθη γραφική τε καὶ πλαστικὴ καὶ 5 πᾶσα ἡ τοιαύτη δημιουργία. χώραν δ' ἔσχεν οὐκ εὔγεων σφόδρα, ἀλλὰ σκολιάν τε καὶ τραχεῖαν, ἀφ' οὗ πάντες ὀφρυόεντα Κόρινθον εἰρήκασι, καὶ παροιμιάζονται·

Κόρινθος ὀφρυᾷ τε καὶ κοιλαίνεται.

24. Ὀρνεαὶ δ' εἰσὶν ἐπώνυμοι τῷ παραρρέοντι ποταμῷ, 10 νῦν μὲν ἔρημοι, πρότερον δ' οἰκούμεναι καλῶς, ἱερὸν ἔχουσαι Πριάπου τιμώμενον, ἀφ' ὧν καὶ ὁ τὰ Πριάπεια ποιήσας Εὐφρόνιος Ὀρνεάτην καλεῖ τὸν θεόν· κεῖνται δ' ὑπὲρ τοῦ πεδίου τοῦ Σικυωνίων, τὴν δὲ χώραν ἔσχον Ἀργεῖοι. Ἀραιθυρέα δ' ἐστὶν ἡ νῦν Φλιασία καλουμένη, πόλιν δ' εἶχεν ὁμώνυμον τῇ 15 χώρᾳ πρὸς ὄρει Κηλώσσῃ· οἱ δ' ὕστερον ἀναστάντες ἐκεῖθεν πρὸ τριάκοντα σταδίων ἔκτισαν πόλιν, ἣν ἐκάλεσαν Φλιοῦντα· τῆς δὲ Κηλώσσης μέρος ὁ Καρνεάτης, ὅθεν λαμβάνει τὴν ἀρ-

---

1. κατωρθωμένων Cor. 2. δὴ] οὖν *kno* ald. — ἡ ante τῶν om. *kno* ald. — μεγίστη *c*. 3. ηὐπόρηκεν *c*(?) Cas. 4. καὶ post γὰρ om. *l*. 6. σφόδρα] λίαν *no*. 9. ὀφρύεται καὶ codd. et Eust. ad Il. *B*, 570 p. 290, 44 R. et 595 p. 298, 16 R. Verum restituit Xyl. ex Epit. 10. παρρέοντι *ak*. 12. πριάμου *ag*. — τὰ om. *hi*. — πριάπια *acghi*. — Euphronium hunc a Strabone commemoratum non diversum esse ab Euphorione Chersonesita, quem Priapeia carmina fecisse tradit Hephaestio de metr. XV, 59, recte haud dubie censuit Meinekius (v. Anal. Alexandr. p. 345; cf. Lennep. ad Terent. Maur. p. 371): qui cum primum Strabonem ex Hephaestione emendandum esse iudicasset, postea in Add. p. 406 propter omnium codicum meorum consensum dubitat, quaenam forma verior habenda sit. Neque ego certum quidquam affirmaverim: sed cum omnes codices Straboniani h. l. unius modo habeant auctoritatem (v. ad 379 extr.), haud iniuria Hephaestionis scriptura praeferenda esse videatur. 13. πέ δ a πέδου *E*. 16. κοιλώσσῃ ald.: codicum scripturae concinit Eust. ad Il. *B*, 571 p. 291, 21 R. 17. πρὸς edd. inde a Cas., quae praepositio nihilo commodior est: nescio an ἀπὸ scribendum sit. — σταδίους *l* στα δ *aE* στάδια *g*. 18. κοιλώσσης ald. — καρνεάτις *E*.

χὴν Ἀσωπὸς ὁ †παραρρέων τὴν Σικυωνίαν καὶ ποιῶν τὴν Ἀσω-
πίαν χώραν, μέρος οὖσαν τῆς Σικυωνίας. ἔστι δ' Ἀσωπὸς καὶ A. 587
ὁ παρὰ Θήβας ῥέων καὶ Πλαταιὰς καὶ Τανάγραν, ἄλλος δ'
ἐστὶν ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Τραχινίᾳ παρὰ κώμην ῥέων, ἣν Παρα-
5 σωπίους ὀνομάζουσι, τέταρτος δ' ὁ ἐν Πάρῳ. κεῖται δ' ὁ Φλι-
οῦς ἐν μέσῳ Σικυωνίας, Ἀργείας, Κλεωνῶν καὶ Στυμφάλου,
κύκλῳ περιεχόμενος· τιμᾶται δ' ἐν Φλιοῦντι καὶ Σικυῶνι τὸ
τῆς Δίας ἱερόν· καλοῦσι δ' οὕτω τὴν Ἥβην.

25. Τὴν δὲ Σικυῶνα πρότερον Μηκώνην ἐκάλουν, ἔτι δὲ
10 πρότερον Αἰγιαλούς· †ἀνῳκίσθαι δ' αὐτὴν ἀπὸ θαλάττης ὅσον
εἴκοσι σταδίους, οἱ δὲ δώδεκά φασιν, ἐπὶ λόφον ἐρυμνὸν Δή-
μητρος· τὸ δὲ παλαιὸν κτίσμα ἐπίνειόν ἐστιν ἔχον λιμένα. ὁρί-
ζει δὲ τὴν Σικυωνίαν καὶ τὴν Κορινθίαν ποταμὸς Νεμέα. ἐτυ-
ραννήθη δὲ πλεῖστον χρόνον, ἀλλ' ἀεὶ τοὺς τυράννους ἐπιεικεῖς
15 ἄνδρας ἔσχεν, Ἄρατον δ' ἐπιφανέστατον, ὃς καὶ τὴν πόλιν
'λευθέρωσε, καὶ Ἀχαιῶν ἦρξε, παρ' ἑκόντων λαβὼν τὴν ἐξου-
σίαν, καὶ τὸ σύστημα ηὔξησε, προσθεὶς αὐτῷ τήν τε πατρίδα
καὶ τὰς ἄλλας πόλεις τὰς ἐγγύς. Ὑπερησίην δὲ καὶ τὰς ἑξῆς C. 383
πόλεις, ἃς ὁ ποιητὴς λέγει, καὶ τὸν Αἰγιαλὸν τῶν Ἀχαιῶν
20 ἤδη συμβέβηκεν εἶναι μέχρι Δύμης καὶ τῶν ὅρων τῆς Ἠλείας.

---

1. Asopus cum, ipso Strabone teste (v. IX, 408), Sicyoniam non praeterfluxerit, sed permearit, τὴν Σικυῶνα coniicit Cor. valde probabiliter; multo minus placet διαρρέων, quod proponit Grosk., Sicyona non ad Asopum sitam fuisse cum Mannerto (v. Geogr. ant. VIII p. 379) falso statuens: cf. *Puillon Boblaye* l. l. p. 31. — ἀσωπίων *ai*. 3. περὶ et sic paulo post *ghi* (ambiguum est scripturae compendium in *a*) Eust. l. l. 4. πρασωπίους *ach* προσωπίους *g*. 5. φλιοὺς *E*. 6. ἀργίας *E*. 7. κύκλος *g*, qui error ortus est ex male intellecto scripturae compendio in *a*. 10. ἀνῴκισται Eust. l. l. mutata loci structura: ἀνῴκισε Cor. ex coni. Cas., qui vel ita scribendum, vel ὑπὸ Δημητρίου pro Δήμητρος coniecit coll. Diod. XX, 102. Plut. Demetr. c. 25. Prior ratio propius ad codicum scripturam accedit, si praesertim *ΑΝΩΙΚΙΣΕΝ* antiquitus scriptum fuisse statuas, quae scriptura est frequentissima. 11. στάδια *l*(?)*k* ald. σταδίους edd. inde a Cas. — ἐπὶ λόφου ἐρυμνοῦ Eust. l. l. — Δημήτριος Cor. ex coni. Cas. 13. νεμέα *ah*. Ceterum τὴν Νεμεάδα καλουμένην χαράδραν hunc amnem appellat Aeschines (περὶ παραπρεσβ. §. 168 Bekk.), τὸν Νεμέαν ποταμὸν Diod. XIV, 83: nescio an hic quoque Νεμέας scriptum fuerit. 18. ὑπερησίαν *E*.

CAPUT VII.

1. *Ταύτης δὲ τῆς χώρας τὸ μὲν παλαιὸν Ἴωνες ἐκράτουν, ἐξ Ἀθηναίων τὸ γένος ὄντες, ἐκαλεῖτο δὲ τὸ μὲν παλαιὸν Αἰγιάλεια, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Αἰγιαλεῖς, ὕστερον δ' ἀπ' ἐκείνων Ἰωνία, καθάπερ καὶ ἡ Ἀττική, ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Ξούθου. φασὶ* 5 *δὲ Δευκαλίωνος μὲν Ἕλληνα εἶναι, τοῦτον δὲ περὶ τὴν Φθίαν τῶν μεταξὺ Πηνειοῦ καὶ Ἀσωποῦ δυναστεύοντα τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν παίδων παραδοῦναι τὴν ἀρχήν, τοὺς δ' ἄλλους ἔξω διαπέμψαι, ζητήσοντας ἵδρυσιν ἕκαστον αὐτῷ· ὧν Δῶρος μὲν* A. 588 *τοὺς περὶ Παρνασσὸν Δωριέας συνοικίσας κατέλιπεν ἐπωνύ-* 10 *μους αὐτοῦ, Ξοῦθος δὲ τὴν Ἐρεχθέως θυγατέρα γήμας ᾤκισε τὴν Τετράπολιν τῆς Ἀττικῆς, Οἰνόην, Μαραθῶνα, Προβάλινθον καὶ Τρικόρυθον. τῶν δὲ τούτου παίδων Ἀχαιὸς μὲν φόνον ἀκούσιον πράξας ἔφυγεν εἰς Λακεδαίμονα, καὶ Ἀχαιοὺς τοὺς ἐκεῖ κληθῆναι παρεσκεύασεν, Ἴων δὲ τοὺς μετ' Εὐμόλ-* 15 *που νικήσας Θρᾷκας οὕτως ηὐδοκίμησεν, ὥστ' ἐπέτρεψαν αὐτῷ τὴν πολιτείαν Ἀθηναῖοι. ὁ δὲ πρῶτον μὲν εἰς τέτταρας φυλὰς διεῖλε τὸ πλῆθος, εἶτα εἰς τέτταρας βίους· τοὺς μὲν γὰρ γεωργοὺς ἀπέδειξε, τοὺς δὲ δημιουργούς, τοὺς δὲ ἱεροποιούς, τετάρτους δὲ τοὺς φύλακας· τοιαῦτα δὲ πλείω δια-* 20 *τάξας τὴν χώραν ἐπώνυμον ἑαυτοῦ κατέλιπεν. οὕτω δὲ πολυανδρῆσαι τὴν χώραν τότε συνέπεσε, ὥστε καὶ ἀποικίαν τῶν Ἰώνων ἔστειλαν εἰς Πελοπόννησον Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν χώραν, ἣν κατέσχον, ἐπώνυμον ἑαυτῶν ἐποίησαν Ἰωνίαν ἀντ' Αἰγιάλου κληθεῖσαν, οἵ τε ἄνδρες ἀντὶ Αἰγιαλέων Ἴωνες προσηγο-* 25 *ρεύθησαν, εἰς δώδεκα πόλεις μερισθέντες. μετὰ δὲ τὴν Ἡρακλειδῶν κάθοδον ὑπ' Ἀχαιῶν ἐξελαθέντες ἐπανῆλθον πάλιν εἰς*

---

7. τῶν] τὴν *ino* Cor. — δυναστεύσαντα *Bk*(??) ald. 9. ζητήσαντας *k* ald. 10. παρνασὸν codd., exc. *E*, edd. — ὁμωνύμους *aghin*. 11. αὐτοὺς *ag*. 13. τρικόρινθον *h*. 17. τὴν πόλιν *k*. 18. τὸ πλῆθος] τὸ χωρίον *k*. 20. τοὺς δὲ φύλακας, omisso τετάρτους, *no*. 21. σαυτοῦ *ag* αὐτοῦ *i*. — καὶ post δὲ add. *h*. — πολυανδρίσαι *acg* πολυανδρίᾳ τῇ χώρᾳ *i* πολυανδρήσασαν *no*. 24. αἰγιαλείας *Bk* edd.: cf. p. 333. 26. μετὰ] κατὰ *k*. — ἡρακλείδου *c* ἡρακλείδα *g*.

*Ἀθήνας· ἐκεῖθεν δὲ μετὰ τῶν Κοδριδῶν ἔστειλαν τὴν Ἰωνι-
κὴν ἀποικίαν εἰς τὴν Ἀσίαν, ἔκτισαν δὲ δώδεκα πόλεις ἐν τῇ
παραλίᾳ τῆς Καρίας καὶ τῆς Λυδίας, εἰς τοσαῦτα μέρη διε-
λόντες σφᾶς, ὅσα καὶ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ κατεῖχον. οἱ δ'
5 Ἀχαιοὶ Φθιῶται μὲν ἦσαν τὸ γένος, ᾤκησαν δ' ἐν Λακεδαί-
μονι, τῶν δ' Ἡρακλειδῶν ἐπικρατησάντων, ἀναληφθέντες ὑπὸ
Τισαμενοῦ, τοῦ Ὀρέστου παιδός, ὡς προειρήκαμεν, τοῖς Ἴω-
σιν ἐπέθεντο, καὶ γενόμενοι κρείττους τοὺς μὲν ἐξέβαλον, αὐ-
τοὶ δὲ κατέσχον τὴν γῆν, καὶ διεφύλαξαν τὸν αὐτὸν τῆς χώ-* A. 589
10 *ρας μερισμόν, ὅνπερ καὶ παρέλαβον. οὕτω δ' ἴσχυσαν, ὥστε* C. 384
*τὴν ἄλλην Πελοπόννησον ἐχόντων τῶν Ἡρακλειδῶν, ὧν ἀπέ-
στησαν, ἀντεῖχον ὅμως πρὸς ἅπαντας, Ἀχαΐαν ὀνομάσαντες
τὴν χώραν. ἀπὸ μὲν οὖν Τισαμενοῦ μέχρι Ὠγύγου βασιλευό-
μενοι διετέλουν· εἶτα δημοκρατηθέντες τοσοῦτον ηὐδοκίμησαν
15 περὶ τὰς πολιτείας, ὥστε τοὺς Ἰταλιώτας μετὰ τὴν στάσιν τὴν
πρὸς τοὺς Πυθαγορείους τὰ πλεῖστα τῶν νομίμων μετενέγκα-
σθαι παρὰ τούτων συνέβη· μετὰ δὲ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην
ἐπέτρεψαν Θηβαῖοι τούτοις τὴν δίαιταν περὶ τῶν ἀντιλεγομέ-
νων ταῖς πόλεσι πρὸς ἀλλήλας· ὕστερον δ' ὑπὸ Μακεδόνων
20 λυθείσης τῆς κοινωνίας, ἀνέλαβον σφᾶς πάλιν κατὰ μικρόν·
ἦρξαν δὲ Πύρρου στρατεύσαντος εἰς Ἰταλίαν τέτταρες συνοῦ-
σαι πόλεις, ὧν ἦσαν Πάτραι καὶ Δύμη· εἶτα προσελάμβανόν
τινας τῶν δώδεκα πλὴν Ὠλένου καὶ Ἑλίκης, τῆς μὲν οὐ συν-
ελθούσης, τῆς δ' ἀφανισθείσης ὑπὸ κύματος.*

25 2. *Ἐξαρθὲν γὰρ ὑπὸ σεισμοῦ τὸ πέλαγος κατέκλυσε καὶ
αὐτὴν καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἑλικωνίου Ποσειδῶνος, ὃ καὶ νῦν ἔτι
τιμῶσιν Ἴωνες, καὶ θύουσιν ἐκεῖ τὰ Πανιώνια. μέμνηται δ',
ὡς ὑπονοοῦσί τινες, ταύτης τῆς θυσίας Ὅμηρος, ὅταν φῇ·*

---

1. *ἐκεῖθε* **ah**. 5. *λακεδαιμονίᾳ* **l**. 6 *δ'* om. **acghino**. 13. *ὠγύγου*, et *λυ* sup. *γοῦ* eadem m. add., **ah** *ὠγυγούλου* **c** *ὠγυγουλοι* **g** *ὀγυγούλου* **l** *ὠγύλου* **n**, sed *γ* supra *λ* sec. m. add. 14. *διετέλεσαν* **Bk** edd. 16. *μετενέγκασται* **c** *μετενέγκασον* **g**. 19. *τῶν* add. edd. ante *Μακεδόνων*. 21. *τὴν* add. edd. ante *Ἰταλίαν*. — *συνιοῦσαι* **no** Cor., quae scriptura sane arridet. 23. *τὰς λοιπὰς τῶν δώδεκα* Pleth. 26. ὃ] ὃν coniicit Grosk., simul *ἐν Ἀσίᾳ* inseri iubens post *Ἴωνες* parum probabiliter.

αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄισθε καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
ἤρυγεν ἑλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα.

τεκμαίρονταί τε νεώτερον εἶναι τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας τὸν ποιη-
τήν, μεμνημένον γε τῆς Πανιωνικῆς θυσίας, ἣν ἐν τῇ Πριη-
νέων χώρᾳ συντελοῦσιν Ἴωνες τῷ Ἑλικωνίῳ Ποσειδῶνι· ἐπεὶ 5
A. 590 *καὶ αὐτοὶ οἱ Πριηνεῖς ἐξ Ἑλίκης εἶναι λέγονται, καὶ δὴ πρὸς*
τὴν θυσίαν ταύτην καθιστᾶσιν ἄνδρα νέον Πριηνέα τὸν τῶν
ἱερῶν ἐπιμελησόμενον. τεκμηριοῦνται δ' ἔτι μᾶλλον τὸ προκεί-
μενον ἐκ τῶν περὶ τοῦ ταύρου πεφρασμένων· τότε γὰρ νομί-
ζουσι καλλιερεῖν περὶ τὴν θυσίαν ταύτην Ἴωνες, ὅταν θυόμε- 10
νος ὁ ταῦρος μυκήσηται. οἱ δ' ἀντιλέγοντες μεταφέρουσιν εἰς
τὴν Ἑλίκην τὰ λεχθέντα τεκμήρια περὶ τοῦ ταύρου καὶ τῆς
θυσίας, ὡς ἐκεῖ νενομισμένων τούτων καὶ τοῦ ποιητοῦ παρα-
βάλλοντος τὰ ἐκεῖ συντελούμενα. κατεκλύσθη δ' ἡ Ἑλίκη δυσὶν
ἔτεσι πρὸ τῶν Λευκτρικῶν. Ἐρατοσθένης δὲ καὶ αὐτὸς ἰδεῖν 15
φησι τὸν τόπον, καὶ τοὺς πορθμέας λέγειν, ὡς ἐν τῷ πόρῳ
ὀρθὸς ἑστήκει Ποσειδῶν χάλκεος, ἔχων ἱππόκαμπον ἐν τῇ χειρί,
κίνδυνον φέροντα τοῖς δικτυεῦσιν. Ἡρακλείδης δέ φησι κατ'
αὐτὸν γενέσθαι τὸ πάθος νύκτωρ, δώδεκα σταδίους διεχούσης
C. 385 *τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης, καὶ τούτου τοῦ χωρίου παντὸς σὺν* 20
τῇ πόλει καλυφθέντος, δισχιλίους δὲ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν πεμ-
φθέντας ἀνελέσθαι μὲν τοὺς νεκροὺς μὴ δύνασθαι, τοῖς δ'
ὁμόροις νεῖμαι τὴν χώραν· συμβῆναι δὲ τὸ πάθος κατὰ μῆνιν
Ποσειδῶνος· τοὺς γὰρ ἐκ τῆς Ἑλίκης ἐκπεσόντας Ἴωνας αἰ-
τεῖν πέμψαντας παρὰ τῶν Ἑλικέων μάλιστα μὲν τὸ βρέτας 25
τοῦ Ποσειδῶνος, εἰ δὲ μή, τοῦ γε ἱεροῦ τὴν ἀφίδρυσιν· οὐ
δόντων δέ, πέμψαι πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν· τῶν δὲ ψη-

---

2. *ἑλκόμενος* om. *E*. 3. *νεώτεροι l*. 6. *λέγεται Bcgm*. 7. *βα-σιλέα* ante *καθιστᾶσιν* add. *Bkqt* edd. 9. *παρὰ acgh*. 12. *ἑλ-ληνικὴν agino*. 14. *κατελύθη no*, sed in hoc *κ* et *σ* sec. m. add. — *δ' ἡ*] *δὲ c δὴ* ald. 15. *Λευκτρικῶν*] *τρωικῶν k*. 16. *φασι acgh*. — δ *ὡς*] *καὶ g*. 18. *καθ' αὐτὸν Bl καθ' αὐτὸ k* ald. 19. *στα ἐχού-σης a σταδίους ἐχούσης ghino* (sed in hoc *διεχούσης* sec. m. add.) *στάδια ἐχούσης c*. 21. *περὶ gh*. 22. *μὴ — ἐκ τῆς* om. *c*. 25. *περὶ g*.

φισαμένων, οὐδ' ὡς ὑπακοῦσαι· τῷ δ' ἑξῆς χειμῶνι συμβῆναι τὸ πάθος, τοὺς δ' Ἀχαιοὺς ὕστερον δοῦναι τὴν ἀφίδρυσιν τοῖς Ἴωσιν. Ἡσίοδος δὲ καὶ ἄλλης Ἑλίκης μέμνηται Θετταλικῆς.

3. Εἴκοσι μὲν δὴ ἔτη διετέλεσαν γραμματέα κοινὸν ἔχοντες
5 καὶ στρατηγοὺς δύο κατ' ἐνιαυτὸν οἱ Ἀχαιοί, καὶ κοινοβούλιον εἰς ἕνα τόπον συνήγετο αὐτοῖς, ἐκαλεῖτο δὲ †Ἀρνάριον, ἐν ᾧ τὰ κοινὰ ἐχρημάτιζον καὶ οὗτοι καὶ Ἴωνες πρότερον· εἶτα ἔδο- A. 591 ξεν ἕνα χειροτονεῖσθαι στρατηγόν. Ἄρατος δὲ στρατηγήσας ἀφείλετο Ἀντίγονον τὸν Ἀκροκόρινθον, καὶ τὴν πόλιν τοῖς
10 Ἀχαιοῖς προσέθηκε, καθάπερ καὶ τὴν πατρίδα· προσελάβετο δὲ καὶ Μεγαρέας· καὶ τὰς παρ' ἑκάστοις τυραννίδας καταλύων Ἀχαιοὺς ἐποίει τοὺς ἐλευθερωθέντας· . . . . τὴν δὲ Πελοπόννησον ἠλευθέρωσε τῶν τυραννίδων, ὥστε καὶ Ἄργος καὶ Ἑρμιὼν καὶ Φλιοῦς καὶ Μεγάλη πόλις, ἡ μεγίστη τῶν ἐν
15 Ἀρκαδίᾳ, προσετέθη τοῖς Ἀχαιοῖς, ὅτε δὴ καὶ πλεῖστον ηὔξηντο. ἦν δ' ὁ καιρός, ἡνίκα Ῥωμαῖοι Καρχηδονίους ἐκ τῆς Σικελίας ἐκβαλόντες ἐστράτευσαν ἐπὶ τοὺς περὶ τὸν Πάδον Γαλάτας. μέχρι δὲ τῆς Φιλοποίμενος στρατηγίας συμμείναντες ἱκανῶς οἱ Ἀχαιοὶ διελύθησαν κατ' ὀλίγον, ἤδη Ῥωμαίων

---

1. οὐδ' οὕτως *k*. 4. καὶ πέντε post δὴ add. Cor. ex Cas. coni., coll. Polybio II, 43. 6. Infra p. 387 Jovis nemus, in quo Achaeorum conventus habebantur, *Αἰνάριον* nominatur: utroque loco Ὁμάριον scripsit Cor. ex coni. Schweighaeuseri ad Polyb. V, 93, cui favet alius eiusdem auctoris locus (II, 39), quo Crotoniatae, Sybaritae, Cauloniatae Iovis Homarii fanum commune instituisse traduntur. Apud Strabonem vero cum utroque loco codices α tueantur in nominis initio, Ἀμάριον fortasse scriptum fuit, ita ut eadem fuerit in hac voce ambiguitas, quae in ὁμαρτῇ et ἁμαρτῇ. 7. οἱ ante Ἴωνες add. *l*(?)*no* edd. 8. χειροτονηθῆναι *l*. 10. προσέλαβε *c*. 11. καταλύων] κατ' ἀλλήλων *ac ghn*, sed in duobus ultimis his postea add. καταλύων. 12. Post ἐλευθερωθέντας in *a* add. καὶ μετ' ὀλί^γ^: inde καὶ μετ' ὀλίγον *g* καὶ μετ' ὀλίγα *chik* (ex corr.) *n* edd., sed Coraes ast. inclusit. Breviatoris esse haec verba liquet ex iis, quae p. 362 leguntur in *Bls*, unde intelligitur simul omissa esse h. l. nonnulla. 14. ἑρμιώνην colore rubro inter versus add. *n* ἑρμιόνη Pleth. Cor. — μεγαλόπολις *Bl* edd. μεγίστη πόλις *c* μεγήπολις *n*, sed μεγάλη colore rubro inter versus add. 15. προσετέθησαν *o* Cor. — αὔξηνται *no*.

ἐχόντων τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν καὶ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ἑκάστοις χρωμένων, ἀλλὰ τοὺς μὲν συνέχειν, τοὺς δὲ καταλύειν βουλομένων. † εἶτα λέγει αἰτίαν τοῦ ἐμπλατύνεσθαι τοῖς περὶ Ἀχαιῶν λόγοις τὸ ἐπὶ τοσοῦτον αὐξηθέντας, ὡς καὶ Λακεδαιμονίους ὑπερβαλέσθαι, μὴ ἀξίως γνωρίζεσθαι.

4. *Ἡ δὲ τάξις τῶν τόπων, οὓς κατῴκουν εἰς δώδεκα μέρη διῃρημένοι, τοιαύτη τίς ἐστι· μετὰ Σικυῶνα Πελλήνη κεῖται· εἶτα Αἴγειρα δευτέρα· τρίτη Αἰγαί, Ποσειδῶνος ἱερὸν ἔχουσα· τετάρτη Βοῦρα· μετ' αὐτὴν Ἑλίκη, εἰς ἣν καταπεφεύγεισαν Ἴωνες, μάχῃ κρατηθέντες ὑπ' Ἀχαιῶν, καὶ τὸ τελευταῖον ἐξέ-* C. 386 *πεσον ἐνθένδε· μετὰ δὲ Ἑλίκην Αἴγιον καὶ Ῥύπες καὶ Πατρεῖς* A. 592 *καὶ Φαρεῖς· εἶτ' Ὤλενος, παρ' ὃν [Πεῖρος] ποταμὸς μέγας *Μέλας*· εἶτα Δύμη καὶ Τριταιεῖς. Οἱ μὲν οὖν Ἴωνες κωμηδὸν ᾤκουν, οἱ δ' Ἀχαιοὶ πόλεις ἔκτισαν, ὧν εἰς τινας ὕστερον συνῴκισαν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μερίδων ἐνίας, καθάπερ τὰς Αἰγὰς εἰς Αἴγειραν (Αἰγαῖοι δ' ἐλέγοντο οἱ ἐνοικοῦντες), Ὤλενον δὲ εἰς Δύμην. δείκνυται δ' ἴχνη μεταξὺ Πατρῶν καὶ Δύμης τοῦ*

---

3. *εἶτα — γνωρίζεσθαι* om. *Bnok*, sed in hoc in marg. postea add. Coraes haec verba ast. inclusit; ad Polybium ea referenda esse falso censuerunt Cas. et Grosk.: breviatoris sunt, qui Strabonis argumenta contrahenda esse putavit, quod idem factum est supra p. 366 extr. — *ἐμπλατύνασθαι* Cor. 5. *ἀξίους l*(?) ald. 7. *διῃρημένη l*(?) ald. 8. *Ποσειδῶνος* om. *g*. — *ἔχουσαι ghi*. 9. *καταφεύγεισαν g κατέφυγον no*. 12. *Πεῖρος* add. Cor. ex sent. Cas, coll. Herod. I, 145, quem manifesto sequitur Strabo h. l., et Paus. VII, 18, 2. 22, 1. Ego quoque adiectum esse a Strabone existimo hoc nomen, quod ut omitteretur factum videtur similitudine verborum *παρ' ὃν*. *Μέλας* om. Cor. recte, ut opinor: quamquam Melas fluvius una cum Crathide inter amnes ex Erymantho profluentes nominatur a Dionys. Perieg. v. 416. cf. Callim. hymn. Jov. 22. Vix enim credibile est tertium nomen praeter duo supra p. 342 allata habuisse hunc fluvium, eoque usum esse Strabonem nulla illorum facta mentione. Neque si nomen hoc esset fluvii, positus eius magnopere placeret: quam facile contra oriri potuerit luxurians haec scriptura sponte sua patet. Ceterum codicibus concinit Eust. ad Il. *B*, 574 p. 292 in. R. 14. *ᾤκουν*] *ὤεσθαι cg*. 15. *μερίδων* om. *l*. — *καὶ* ante *τὰς* add. *i*. 17. *δ' ἴχνος Bl* edd. *δ' ἴ* (χν) *ah δ' ἴχνη cino* Eust. ad Il. *B*, 617 p. 304, 21 R.

παλαιοῦ τῶν Ὠλενίων κτίσματος· αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἱερὸν ἐπίσημον, [ὃ] Δύμης μὲν ἀπέχει τεσσαράκοντα σταδίους, Πατρῶν δὲ ὀγδοήκοντα. ὁμώνυμοι δ' εἰσὶ ταῖς μὲν Αἰγαῖς ταύταις αἱ ἐν Εὐβοίᾳ, τῷ δὲ Ὠλένῳ τὸ ἐν Αἰτωλίᾳ κτί-
5 σμα, καὶ αὐτὸ ἴχνη σῶζον μόνον. ὁ δὲ ποιητὴς τοῦ μὲν ἐν Ἀχαΐᾳ Ὠλένου οὐ μέμνηται, ὥσπερ οὐδ' ἄλλων πλειόνων τῶν περὶ τὸν Αἰγιαλὸν οἰκούντων, ἀλλὰ κοινότερον λέγει·

Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν.

τοῦ δ' Αἰτωλικοῦ μέμνηται, ὅταν φῇ·

10 [οἳ] Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὤλενον.

τὰς δ' Αἰγὰς ἀμφοτέρας λέγει, τὴν μὲν Ἀχαϊκήν,

οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσι·

ὅταν δὲ φῇ·

Αἰγάς, ἔνθα τέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης·
15 ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων·

βέλτιον δέχεσθαι τὰς ἐν Εὐβοίᾳ, ἀφ' ὧν εἰκὸς καὶ τὸ πέλαγος Αἰγαῖον λεχθῆναι· ἐκεῖ δὲ καὶ τῷ Ποσειδῶνι ἡ πραγματεία πεποίηται ἡ περὶ τὸν Τρωικὸν πόλεμον. πρὸς δὲ ταῖς Ἀχαϊκαῖς Αἰγαῖς ὁ Κρᾶθις ῥεῖ ποταμός, ἐκ δυεῖν ποταμῶν
20 αὐξόμενος, ἀπὸ τοῦ κίρνασθαι τὴν ὀνομασίαν ἔχων· ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐν Ἰταλίᾳ Κρᾶθις.

5. Ἑκάστη δὲ τῶν δώδεκα μερίδων ἐκ δήμων συνειστήκει ἑπτὰ καὶ ὀκτώ· τοσοῦτον εὐανδρεῖν τὴν χώραν συνέβαινεν. ἔστι δ' ἡ Πελλήνη στάδια ἑξήκοντα τῆς θαλάττης ὑπερκειμένη,

---

1. *κτίσματα ch.* — τὸ om. *lno* ald. 2. ὃ om. codd. edd. — *ἀπέχον B*(?) edd. — *στάδια c σταδίων g.* 3. *ὁμώνυμος g.* 4. *αἱ* om. *l.* — *τῷ ἐν αἰτωλῷ c.* 5. *μόνον* om. *g*, spatio vacuo relicto. 7. *περὶ τῶν ἀχαιῶν g*, sed *γρ. αἰγιαλὸν* in marg. add., *περὶ τῶν*, et supra *τὸν*, *h.* 9. *αἰτωλοῦ cgi.* 10. *οἳ* om. *aBghikn.* 11. *τὰς δ' αἰγὰς δὲ* ald.: *δ'* om. edd. inde a Xyl. 14. *ἔνθα*] *ἐν δὲ* (ex corr.) *no.* *τέ*] *δέ* codd. edd.: at v. Il. *N*, 21. 16. *εὐοία a.* 17. *κληθῆναι E* ald. 19. *κράθις aE*: cf. Dionys. Perieg. 416. 20. *κρίνασθαι agh.* — *τὴν* δ *ἐπωνυμίαν E.* — *ἔχων* om. *g.* 23. *καὶ*] *ἢ* Cor. 24. *στα a σταδίων c σταδίοις no σταδίους* Pleth.: *στάδια* habet praeter reliquos codices etiam Eust. ad Il. *B*, 574 p. 292 R. — *τῇ θαλάσσῃ acgh*, sed in hoc supra add. *τῆς θαλάσσης.*

A. 593 φρούριον ἐρυμνόν. ἔστι δὲ καὶ κώμη Πελλήνη, ὅθεν καὶ αἱ
Πελληνικαὶ χλαῖναι, ἃς καὶ ἆθλα ἐτίθεσαν ἐν τοῖς ἀγῶσι· κεῖ-
ται δὲ μεταξὺ Αἰγίου καὶ Πελλήνης· τὰ δὲ Πέλλανα ἕτερα
τούτων ἐστί, Λακωνικὸν χωρίον, ὡς πρὸς τὴν Μεγαλοπολῖτιν
νεῦον. Αἴγειρα δὲ ἐπὶ βουνοῦ κεῖται. Βοῦρα δ' ὑπέρκειται 5
τῆς θαλάττης ἐν τετταράκοντά πως σταδίοις, ἣν ὑπὸ σεισμοῦ
καταποθῆναι συνέβη. ἀπὸ δὲ τῆς ἐνταῦθα κρήνης Συβάριδος
C. 387 τὸν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ποταμὸν ὀνομασθῆναί φασιν. ἡ δ' Αἰγὰ
(καὶ γὰρ οὕτω λέγουσι τὰς Αἰγὰς) νῦν μὲν οὐκ οἰκεῖται, τὴν
δὲ πόλιν ἔχουσιν Αἰγιεῖς. Αἴγιον δὲ ἱκανῶς οἰκεῖται· ἱστο- 10
ροῦσι δ' ἐνταῦθα τὸν Δία ὑπ' αἰγὸς ἀνατραφῆναι, καθάπερ
φησὶ καὶ Ἄρατος·

αἶξ ἱερή, τὴν μέν τε λόγος Διὶ μαζὸν ἐπισχεῖν·

ἐπιλέγει δὲ καί, ὅτι

Ὠλενίην δέ μιν αἶγα Διὸς καλέουσ' ὑποφῆται· 15

δηλῶν τὸν τόπον, διότι πλησίον Ὠλένη. αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Κε-
ρύνεια, ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς ἱδρυμένη. Αἰγιέων δ' ἐστὶ καὶ
ταῦτα καὶ Ἑλίκη καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄλσος τὸ † Αἰνάριον, ὅπου
συνῆεσαν οἱ Ἀχαιοὶ βουλευσόμενοι περὶ τῶν κοινῶν. ῥεῖ δὲ
διὰ τῆς Αἰγιέων ὁ Σελινοῦς ποταμός, ὁμώνυμος τῷ τε ἐν 20
Ἐφέσῳ παρὰ τὸ Ἀρτεμίσιον ῥέοντι, καὶ τῷ ἐν τῇ νῦν Ἠλείᾳ

---

1. ὅθι *a*. 2. ἃς καὶ ἔπαθλα ἐτίθεσαν ἐν τοῖς ἐκεῖ ἄγωσιν Eust. 3. Αἰγίου] αἰγαίου *cghi* αἰγῶν *no* Cor. αἰγίων *B* ex corr. 4. μεγαλόπολιν *chim*, sed in *h* μεγαλοπολῖτιν supra add. 6. τῇ θαλάσσῃ *acgh*. — πως] που edd., quod sane usitatius. — σεισμῶν *Bl* edd.; singulari numero eadem de re utuntur Str. p. 384 I, 54. Paus. VII, 25, 5. 8. ὀνομάσθαι *g*. 9. οὐ κεῖται *ak* (ex corr.). — τὴν δὲ — οἰκεῖται om. *c*. 10. πόλιν] χώραν Pleth. Tzsch. Cor.: idque magnopere placet et per se et propter ea, quae paulo post traduntur de Rhypibus et Oleno. 11. καὶ ante τὸν add. edd. — τραφῆναι *Bl* Eust. l. l. edd. 13. ὑποσχεῖν *no*. 14. ἐπιλέγει δὲ καὶ ὅτι om. *i*. 16. Ὠλένου edd. inde a Cas., ac mihi quoque suspecta est altera nominis forma, quamquam Eust. l. l. tueri eam videtur. — καὶ om. *m*. — κεραυνία codd., Tzsch. corr. ex Perizonii (v. ad Aelian. V. H. XIII, 6) aliorumque sent.: cf Schwgh. ad Polyb. II, 41, 8. Wesseling. ad Diod. XV, 48. 18. Ὁμάριον Cor.: cf. ad p. 385. 19. συνίεσαν *Bl*(?) ald. 20. πόλεως post Αἰγιέων add. *qt* edd. — ποταμὸς σελινοῦς *q* edd. 21. ἀρτεμίδιον *l*.

τῷ παραρρέοντι τὸ χωρίον, ὅ φησιν ὠνήσασθαι τῇ Ἀρτέμιδι Ξενοφῶν κατὰ χρησμόν· ἄλλος δὲ Σελινοῦς ὁ παρὰ τοῖς Ὑβλαίοις Μεγαρεῦσιν, οὓς ἀνέστησαν Καρχηδόνιοι. τῶν δὲ λοιπῶν πόλεων τῶν Ἀχαϊκῶν εἴτε μερίδων Ῥύπες μὲν οὐκ οἰκοῦνται,
5 τὴν δὲ χώραν Ῥυπίδα καλουμένην ἔσχον Αἰγιεῖς καὶ Φαριεῖς· καὶ Αἰσχύλος δὲ λέγει που·

Βοῦραν θ' ἱεράν καὶ κεραυνίας Ῥύπας.

ἐκ δὲ τῶν Ῥυπῶν ἦν ὁ Μύσκελλος, ὁ Κρότωνος οἰκιστής· τῆς A. 594 δὲ Ῥυπίδος καὶ τὸ Λεῦκτρον ἦν, δῆμος τῶν Ῥυπῶν. μετὰ δὲ
10 τούτους Πάτραι, πόλις ἀξιόλογος· μεταξὺ δὲ τὸ Ῥίον †καὶ τὸ Ἀντίρριον, ἀπέχον Πατρῶν στάδια τεσσαράκοντα. Ῥωμαῖοι δὲ νεωστὶ μετὰ τὴν Ἀκτιακὴν νίκην ἵδρυσαν αὐτόθι τῆς στρατιᾶς μέρος ἀξιόλογον, καὶ διαφερόντως εὐανδρεῖ νῦν, ἀποικία Ῥωμαίων οὖσα· ἔχει δὲ ὕφορμον μέτριον. ἐφεξῆς δ' ἐστὶν ἡ
15 Δύμη, πόλις ἀλίμενος, πασῶν δυσμικωτάτη, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα· πρότερον δ' ἐκαλεῖτο Στρατός· διαιρεῖ δ' αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἠλείας κατὰ Βουπράσιον ὁ Λάρισος ποταμός, ῥέων ἐξ ὄρους· τοῦτο δ' οἱ μὲν Σκόλλιν καλοῦσιν, Ὅμηρος δὲ πέτρην Ὠλενίην. τοῦ δ' Ἀντιμάχου Καυκωνίδα τὴν Δύμην εἰπόντος, οἱ μὲν ἐδέ-
20 ξαντο ἀπὸ τῶν Καυκώνων ἐπιθέτως εἰρῆσθαι αὐτὸ μέχρι δεῦρο καθηκόντων, καθάπερ ἐπάνω προείπομεν· οἱ δ' ἀπὸ Καύκωνος ποταμοῦ τινος, ὡς αἱ Θῆβαι Διρκαῖαι καὶ Ἀσω-

---

1. παρραρέοντι *a*. 2. ξενοφῶντα *acghino*. — παρὰ] περὶ *gh*. — τοῖς om. *Bkl* ald. — Ὑβλαίοις] αἰγαίοις *c* ὑγλαίοις *h* ὑ...... μεγαρεῖσιν *g*. 5. φαρεῖς *no* Tzsch. Cor., atque hac forma (v. p. 386) utitur Paus. VII, 22, 3: sed fortasse latet in codicum scriptura (v. p. 388) Φαραιεῖς, quod Achaicae urbis gentile esse tradit Steph. s. v. 7. κοῦραν *acghino*. — θ'] δ' Tzsch., om. Pleth. Cor. — τε ante καὶ add. Pleth. Tzsch. Cor. 8. ὁ ante Μύσκελλος om. *Bkl* ald. — ὁ ante Κρότωνος om. Cor. 10. καὶ] κατὰ Cor. Adulterina contra verba καὶ τὸ Ἀντίρριον iudicavit Palmer. in Graecia ant. IV, 20 p. 489, id

δ

quod verius puto. 11. ἀντίριον *aBki*. — στα *a* σταδίων *g*. 12. στρατείας codd. Cor. corr. 16. πρότερον — Στρατός om. Pleth. 17. τὸ ante Βουπράσιον add. *no* edd. 19. καυκωνίδους *l*. 20. αὐτῷ Cor. 22. ὡς — Διρκαῖαι om. *c*. — διρκαναῖ *a* διρκαναὶ *ghno* διρκᾶναι *Bl*. Verum servavit Steph. s. v. Δύμη.

πίδες, Ἄργος δ' Ἰνάχειον, Τροία δὲ Σιμουντίς. δέδεκται δ'
οἰκήτορας καὶ ἡ Δύμη μικρὸν πρὸ ἡμῶν, ἀνθρώπους μιγάδας,
388 οὓς ἀπὸ τοῦ πειρατικοῦ πλήθους περιλιπεῖς ἔσχε Πομπήιος,
καταλύσας τὰ ληστήρια καὶ ἱδρύσας τοὺς μὲν ἐν Σόλοις τοῖς
Κιλικίοις, τοὺς δ' ἄλλοθι καὶ δὴ καὶ ἐνταῦθα. ἡ δὲ Φάρα 5
συνορεῖ μὲν τῇ Δυμαίᾳ, καλοῦνται δὲ οἱ μὲν ἐκ ταύτης τῆς
Φάρας Φαριεῖς, οἱ δ' ἐκ τῆς Μεσσηνιακῆς Φαρᾶται· ἔστι δ'
ἐν τῇ Φαραϊκῇ Δίρκη κρήνη, ὁμώνυμος τῇ ἐν Θήβαις. ἡ δ'
Ὤλενός ἐστι μὲν ἔρημος, κεῖται δὲ μεταξὺ Πατρῶν καὶ Δύμης·
ἔχουσι δὲ Δυμαῖοι τὴν χώραν. εἶτ' Ἄραξος, τὸ ἀκρωτήριον 10
τῆς Ἠλείας, ἀπὸ Ἰσθμοῦ στάδιοι χίλιοι.

CAPUT VIII.

595 1. Ἀρκαδία δ' ἐστὶν ἐν μέσῳ μὲν τῆς Πελοποννήσου, πλεί-
στην δὲ χώραν ὀρεινὴν ἀποτέμνεται. μέγιστον δ' ὄρος ἐν αὐτῇ
Κυλλήνη· τὴν γοῦν κάθετον οἱ μὲν εἴκοσι σταδίων φασίν, οἱ 15
δ' ὅσον πεντεκαίδεκα. δοκεῖ δὲ παλαιότατα ἔθνη τῶν Ἑλλή-
νων εἶναι τὰ Ἀρκαδικά, Ἀζᾶνές τε καὶ Παρράσιοι καὶ ἄλλοι
τοιοῦτοι. διὰ δὲ τὴν τῆς χώρας παντελῆ κάκωσιν οὐκ ἂν προσ-
ήκοι μακρολογεῖν περὶ αὐτῶν· αἵ τε γὰρ πόλεις ὑπὸ τῶν συν-
εχῶν πολέμων ἠφανίσθησαν, ἔνδοξοι γενόμεναι πρότερον, τήν 20
τε χώραν οἱ γεωργήσαντες ἐκλελοίπασιν ἐξ ἐκείνων ἔτι τῶν

---

2. μικρὰ *g*. 4. τῆς κιλικίας Pleth. 7. φαρεῖς Pleth. Tzsch. Cor.: v. supra ad pag. 387. — μεσηνικῆς *agh*. — Φαραῖται scribendum esse ex Steph. s. v. censet Sylburg. ad Paus. IV, 30 in., probante Holstenio ad Steph. p. 341 recte, ut opinor. Φαραιᾶται nominantur ap. Pausan. l. l. — κέρνη (δ) *ah*. 11. στα ,α *a* στάδια ,α *c* στάδια χίλια Cor.: τριάκοντα addendum esse suspicatur Cas. ex iis, quae p. 336 traduntur; ac facile potuit *Λ* negligi post *Α*. 14. χώραν om. Eust. ad Il. *B*, 603 p. 300, 31 R. 15. Inde a τὴν γοῦν κάθετον prima manus denuo incipit in *A*: simul inde ab hoc loco foliorum margines eo, quo supra diximus, modo lacerati sunt ac post resarti. — στάδια *Bl*. 17. παράσσιοι *Ah* παράσιοι *cilno*. 18. τὴν om. *l*. 19. ὑπὸ συχνῶν πολέμων et mox ἔνδοξοι οὖσαι, omisso πρότερον, Eust. ad Il. *B*, 608 p. 302, 15 R. 20. γενόμενοι *a* (in sched. aggl.) *i*.

χρόνων, ἐξ ὧν εἰς τὴν προσαγορευθεῖσαν Μεγάλην πόλιν αἱ πλεῖσται συνῳκίσθησαν. νυνὶ δὲ καὶ αὐτὴ ἡ Μεγάλη πόλις τὸ τοῦ κωμικοῦ πέπονθε, καὶ

ἐρημία μεγάλη 'στὶν ἡ Μεγάλη πόλις·

5 *βοσκήμασι δ' εἰσὶ νομαὶ δαψιλεῖς, καὶ μάλιστα ἵπποις καὶ ὄνοις τοῖς ἱπποβάτοις· ἔστι δὲ καὶ τὸ γένος τῶν ἵππων ἄριστον τὸ Ἀρκαδικόν, καθάπερ καὶ τὸ Ἀργολικὸν καὶ τὸ Ἐπιδαύριον. καὶ ἡ τῶν Αἰτωλῶν δὲ καὶ Ἀκαρνάνων ἐρημία πρὸς ἱπποτροφίαν εὐφυὴς γέγονεν, οὐχ ἧττον τῆς Θετταλίας.*

10 2. *Μαντίνειαν μὲν οὖν ἐποίησεν ἔνδοξον Ἐπαμεινώνδας, τῇ δευτέρᾳ νικήσας μάχῃ Λακεδαιμονίους, ἐν ᾗ καὶ αὐτὸς ἐτελεύτα. καὶ αὐτὴ δὲ καὶ Ὀρχομενὸς καὶ Ἡραία καὶ Κλείτωρ καὶ Φενεὸς καὶ Στύμφαλος καὶ Μαίναλος καὶ Μεθύδριον καὶ Καφυεῖς καὶ Κύναιθα ἢ οὐκέτ' εἰσίν, ἢ μόλις αὐτῶν ἴχνη φαίνε-*
15 *ται καὶ σημεῖα. Τεγέα δ' ἔτι μετρίως συμμένει, καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀλέας Ἀθηνᾶς· τιμᾶται δ' ἐπὶ μικρὸν καὶ τὸ τοῦ Λυκαίου Διὸς ἱερὸν κατὰ τὸ Λύκαιον .... ὄρος. τῶν δ' ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένων*

---

1. *προσαγορευθεῖσαν* om. *l.* — *μεγαλόπολιν* ***Bl*** edd., alteram formam praeter codd. plerosque habet etiam Eust. l. l. 2. *μεγαλόπολις* ***Bl*** edd. 4. *ἐστὶν* codd. Cor. mut. — *μεγαλόπολις* codd., sed *λη* sup. *λο* pr. m. add. in ***A***; *μεγάλη πόλις* habet etiam Eust. l. l. 5. *βοσκήμασι δ' ἦσαν* ***Achin***, sed in marg. ***A*** sec. m. add. *βοσκήματα δ' εἰσὶν*, quae leguntur in ***gl.*** 10. *μαντίνιαν* ***A*** (sed in marg. sec. m. add. *μαντίνειαν*) ***ch.*** — *ἐπαμεινώνδας*, et sec. m. supra *μι*, ***A***: *ἐπαμινώνδας* ***Bi*** Cor. 12. *καὶ ἡραία* om. ***Blk***, sed in hoc post add. — *φαναιὸς* ***A*** (sec. m. sup. *φενεὸς*) ***c*** (hic post corr.) ***hi.*** 13. *μέναλος* ***Ahin*** *μενέλαος* ***c.*** — *καὶ Καφυεῖς* om. ***Bl*** Pleth. Plura etiam omittit Eust. ad Il. ***B***, 606 p. 301, 32 R. 14. *κύνηθα* ***Achino.*** 16. *ἀλαίας* codd. Cor. corr.: ex Herodiani praecepto *ὀξύνεται* (v. Steph. s. v.), in codicibus tamen etiam apud Herodotum et Pausaniam constanter gravatur. — *ἔτι* ***B***(?)***no*** edd. inde a Cas. 17. Inter *Λύκαιον* et *ὄρος* decem fere literae deletae, nec sec. m. restitutae sunt in ***A***, recentissima vero manu insertum est *κείμενον*, quod legitur in ***no***: lacuna contra est in ***h.*** Supersunt in ***A*** post *Λύκαιον* literae reliquiae, quae *μ* scriptum fuisse videntur indicare: inde conieceris *μέγιστον*.

Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην
A. 596 *εὑρεῖν τε χαλεπόν, καὶ εὑροῦσιν οὐδὲν ὄφελος διὰ τὴν ἐρημίαν.*
3. *Ὄρη δ' ἐπιφανῆ πρὸς τῇ Κυλλήνῃ Φολόη τε καὶ Λύ-*
C. 389 *καιον καὶ Μαίναλος καὶ τὸ Παρθένιον καλούμενον, καθῆκον*
ἐπὶ τὴν Ἀργείαν ἀπὸ τῆς Τεγεάτιδος. 5
4. *Περὶ δὲ τοῦ Ἀλφειοῦ καὶ τοῦ Εὐρώτα τὸ συμβεβηκὸς*
παράδοξον εἴρηται καὶ τὸ περὶ Ἐρασῖνον τὸν ἐκδιδόντα ἐκ τῆς
Στυμφαλίδος λίμνης εἰς τὴν Ἀργείαν νυνί, πρότερον δ' οὐκ
ἔχοντα ἔκρυσιν, τῶν βερέθρων, ἃ καλοῦσιν οἱ Ἀρκάδες ζέρε-
θρα, τυφλῶν ὄντων καὶ μὴ δεχομένων ἀπέρασιν, ὥστε τὴν 10
τῶν Στυμφαλίων πόλιν νῦν μὲν καὶ πεντήκοντα διέχειν στα-
δίους ἀπὸ τῆς λίμνης, τότε δ' ἐπ' αὐτῆς κεῖσθαι. τἀναντία δ'
ὁ Λάδων ἔπαθε, τοῦ ῥεύματος ἐπισχεθέντος ποτὲ διὰ τὴν ἔμ-
φραξιν τῶν πηγῶν· συμπεσόντα γὰρ τὰ περὶ Φενεὸν βέρεθρα
ὑπὸ σεισμοῦ, δι' ὧν ἦν ἡ φορά, μονὴν ἐποίησε τοῦ ῥεύματος 15
μέχρι τῶν κατὰ βάθους φλεβῶν τῆς πηγῆς. καὶ οἱ μὲν οὕτω
λέγουσιν· Ἐρατοσθένης δέ φησι περὶ Φενεὸν μὲν τὸν Ἀνίαν
καλούμενον ποταμὸν λιμνάζειν τὰ πρὸ τῆς πόλεως, καταδύε-
σθαι δ' εἴς τινας ἠθμούς, οὓς καλεῖσθαι ζέρεθρα· τούτων δ'
ἐμφραχθέντων, ἔσθ' ὅτε ὑπερχεῖσθαι τὸ ὕδωρ εἰς τὰ πεδία, 20

---

1. *ῥιπείην* ***a*** (in sched. aggl.), sed *γρ. ῥίπην* sec. m. in marg. add. *ῥιπαίην* ***cghi***. — *νεμόεσσαν* ***l***. 3. *τε* om. ***Bl***. 4. *μέναλος* ***A*** (sec. m. sup. add. *λον*) ***g*** Epit. *μέναλον* ***chino*** *μαίναλον* ***Bl*** edd. (exc. Cas.). Masculino genere hic mons effertur a Schol. ad Apollon. Argon. I, 769 ex Hellanico. 6. *τοῦ* utroque loco om. ***Bkl*** ald., ante *Εὐρώτα* om. edd. 10. *ἀπέρασιν*, et *κρυσιν* sec. m. sup. add, ***B*** *ἀπέκρυσιν* ***kno*** ald. 11. *στυμφαλίδων* ***A*** (sed *λίων* sec. m. sup. add.) ***g***. 14. *τὸν* ante *Φενεὸν* add. ***c***. 15. *ἦν*] *νῦν* ald. 16. *καὶ — λέγουσιν* om. ***B*** (sed sec. m. in marg. add.) ***l***. 17. *μὲν* om. ***B*** (sed sec. m. add.) ***l*** Pleth. — *ἀβίαν* ***l*** *αὐίαν* ***Bh*** Pleth. *ναυίαν* ***o***. Palmer. (v. Exercit. p. 314) ex Paus. VIII, 14, 3 *Ἀροάνιον* restituendum censet, quod receperunt Penzel. et Grosk.; simul in *ἀβίαν* latere suspicatur *Ὄλβιον* alterum eiusdem fluminis nomen a Pausania commemoratum. Sed haec sunt incertissima. 19. *ἰσθμοὺς* ***Acghi*** (idemque pr. m. habuisse videtur ***n***) edd. *ἰθμοὺς* ***m***: *εἰσθμοὺς* coni. Tzsch. ex gl. Hesychii, qua *εἰσθμὸς* explicatur *εἴσοδος ὕδατος στενή*: sed ibi *εἰσιθμὸς* scribendum, idque Straboni fortasse restituendum esse suspicatur G. Dindorf. in Steph. Thes. s. *εἰσίθμη* et *ἰθμός*. 20. *ἐμφραχθέντα* ***l***.

πάλιν δ' ἀναστομουμένων ἄθρουν ἐκ τῶν πεδίων ἐκπεσὸν εἰς τὸν Λάδωνα καὶ τὸν Ἀλφειὸν ἐμβάλλειν, ὥστε καὶ τῆς Ὀλυμπίας κλυσθῆναί ποτε τὴν περὶ τὸ ἱερὸν γῆν, τὴν δὲ λίμνην συσταλῆναι· τὸν Ἐρασῖνον δὲ περὶ Στύμφαλον ῥέοντα, ὑποδύντα
5 ὑπὸ τὸ ὄρος, ἐν τῇ Ἀργείᾳ πάλιν ἀναφανῆναι· διὸ δὴ καὶ A. 597
Ἰφικράτη, πολιορκοῦντα τὸν Στύμφαλον καὶ μηδὲν περαίνοντα, ἐπιχειρῆσαι τὴν κατάδυσιν ἀποφράξαι, σπόγγους πορισάμενον πολλούς, παύσασθαι δὲ διοσημίας γενομένης. περὶ Φενεὸν δ' ἐστὶ καὶ τὸ καλούμενον Στυγὸς ὕδωρ, λιβάδιον ὀλεθρίου ὕδα-
10 τος νομιζόμενον ἱερόν. τοσαῦτα καὶ περὶ Ἀρκαδίας εἰρήσθω.

5. Πολυβίου δ' εἰρηκότος τὸ ἀπὸ Μαλεῶν ἐπὶ τὰς ἄρκτους μέχρι τοῦ Ἴστρου διάστημα περὶ μυρίους σταδίους, εὐθύνει τοῦτο ὁ Ἀρτεμίδωρος οὐκ ἀτόπως, ἐπὶ μὲν Αἴγιον χιλίους καὶ [τετρακοσ]ίους εἶναι λέγων ἐκ Μαλεῶν ὁδόν, ἐνθένδε εἰς . . .
15 . . . . διακοσίων, ἐνθένδε διὰ Ἡρακλείας . . . . πεντακοσίων ὁδόν, εἶτα εἰς Λάρισαν . . . . τριακοσίων τετταράκοντα, εἶτα διὰ [τῶν Τεμπῶν ἐπὶ τὰς Πη]νειοῦ ἐκβολὰς διακοσίων τετταράκον[τα, εἶτα εἰς τὴν Θεσσα]λονί-

---

1. ἀθρόην, et supra ἄθροον, *h*. 2. εἰς ante τὸν Ἀλφειὸν add. edd. 4. περὶ] παρὰ *A*. 6. μηδὲ *l*. 7. ἐπιχειρῶσαι *l*. — σπόγγους] πόνους *l*. 8. διοσημείας *A*, sed ει in ι sec. m. mut. 13. ἐπὶ — πεντακοσίων om. *lB*: in hoc tamen verba κατ' ἐκεῖνον γὰρ συμβαίνει ἑξακισχιλίων καὶ πεντακοσίων sec. m. in marg. add. Eadem haec leguntur in *kno* ald. (in hac tamen συμβαίνειν), reliquis omissis. In *A* per totum hunc locum ea, quae una cum margine deleta fuerant, sec. m. restituta non sunt: inde lacunae iisdem locis cernuntur in *cghi*. — Post καὶ octo fere literae interciderunt in *A*: πεντακοσίους Cor.; at v. p. 335. 14. Post εἰς undecim fere literae interciderunt in *A*, supersunt tamen quaedam literarum vestigia ante διακοσίων, quae argumento sunt in ην aut νν proximum verbum exiisse; inde scriptum fuisse suspicor εἰς [Κίρραν πλοῦν] κτλ. Quae Grosk. proponit εἰς [Κίρραν ἑξήκοντα καὶ] longiora sunt. 15. Post διακοσίων Cor. lacunae signa posuit. — Post Ἡρακλείας duodecim fere literae deletae in *A*: εἰς Θαυμακοὺς scriptum fuisse coniiciunt Goss. et Grosk. 16. λάρισαν, et alterum σ eodem fere atramento add., *A*. Deinde quatuordecim fere literae corrosae in *A*: καὶ τὸν Πηνειὸν coni. Grosk. satis probabiliter. 17. Post διὰ quindecim fere literae deletae in *A*: restitui ex Goss. sent. 18. Inter τετταράκον et λονίκειαν quindecim fere literae corrosae in *A*: Cor. restituit.

κειαν ἑξακοσίων ἑξήκοντα, ἐντεῦ[θεν ἐπ' Ἴστρον δι' Εἰδομ]ένης καὶ Στόβων καὶ Δαρδανίων τρισχι[λίους καὶ διακοσίο]υς· κατ' ἐκεῖνον δὴ συμβαίνει τὸ ἐκ [τοῦ Ἴστρου ἐπὶ τὰς Μαλ]έας ἑξακισχιλίων πεντακοσίων. αἴτιον δὲ τούτου, τὸ μὴ τὴν σύντομον καταμετρεῖν, ἀλλὰ τὴν τυχοῦσαν, ἣν ἐπορεύθη τῶν στρατηγῶν τις. οὐκ ἄτοπον δ' ἴσως καὶ τοὺς οἰκιστὰς προσθεῖναι τῶν τὴν Πελοπόννησον οἰκούντων, οὓς εἶπεν Ἔφορος, τοὺς μετὰ τὴν Ἡρακλειδῶν κάθοδον· Κορίνθου μὲν Ἀλήτην, Σικυῶνος δὲ Φάλκην, Ἀχαΐας δὲ Τισαμενόν, Ἤλιδος δ' Ὄξυλον, Μεσσήνης δὲ Κρεσφόντην, Λακεδαίμονος δ' Εὐρυσθένη καὶ Προκλῆ, Ἄργους δὲ Τήμενον κ[αὶ Κισσόν, τῶν δὲ] περὶ τὴν Ἀκτὴν Ἀγραῖον καὶ Δηιφόντην. 5 10

---

1. Inter *ἐντεῦ* et *ένης* quindecim fere literae exciderunt: restitui ex parte de coni. Grosk., qui tamen Istri nomen omisit; Cor. *εἰς Ἴστρον* add. post *Δαρδανίων*, ubi lacuna non est. 2. Inter *τρισχι* et *υς* quindecim fere literae deletae: *τρισχιλίους* Cor., defectus signis praeterea non additis; Grosk. vero, cum in *c* legatur *τρισχιλίους δὲ*, coniecit *δεόντων ὀλίγων*. Numeri, quos restituimus, certissimi videntur, etiamsi summam subiectam quadraginta stadiis excedant: quae sive Strabo ipse sive librarius neglexisse putandus est. 3. *δὴ*] *δὲ Acghi γὰρ bkno* edd. — Inter *ἐκ* et *έας* quindecim fere literae interciderunt, recte a me, ni fallor, restitutae: *τὸ* — *Μαλέας* om. edd. 6. *τὴν τῶν l.* 7. *τοὺς* om. *l.* 9. *ἀχαιΐας Ah.* 10. *κραισφόντην Ag.* — *πατροκλῆ B* Pleth. 11. *καὶ* — *Δηιφόντην* om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *l* Pleth.: inter *κ* et *περὶ* novem literae deletae, nec sec. m. restitutae sunt in *A*; spat. vac. rel. in *gio καὶ περὶ bkno καὶ τῶν περὶ* Cor. Cissi nomen restitui ex Epit., coll. X, 481 et Scymno Chio v. 531. — *ἀγαῖον Abko αἴγεον* Epit. *Αἰγαῖον* edd.: correxi ex coni. Cor. (v. eius not. ad Intp. Gall.), coll. Paus. II, 28, 3 et Scymno Chio v. 532, ubi *Ἀγανὸν* nunc legitur, quod ex Paus. l. l. corrigendum esse vidit Wessel. ad Diod. XV, 31. Latent autem in ea scriptura ipsa veri nominis elementa. *Ἀργεῖος* contra, quod nomen fuit filii Deiphontis (v. Paus. l. l.), quodque hanc ipsam ob causam praeferendum censet Grosk., minus convenit codicum scripturis ac metro apud Scymnum manifesto respuitur. 12. *διηφόντην Agi.*

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΤΟΥ ἘΝΝΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Ἐν τῷ ἐννάτῳ [τὰ] περὶ τῆς Ἑλλάδος, Ἀθηνῶν μάλιστα πανηγυρικὴν ἔκφρασιν, καὶ Βοιωτίαν καὶ Θετταλίαν μετὰ τῆς παραλίας ταύτης.

---

5 ## ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ἘΝΝΑΤΟΝ.

CAPUT I.

1. Περιωδευκόσι δὲ τὴν Πελοπόννησον, ἣν πρώτην ἔφαμεν καὶ ἐλαχίστην τῶν συντιθεισῶν τὴν Ἑλλάδα χερρονή- C. 390 A. 598
10 σων, ἐφεξῆς ἂν εἴη τὰς συνεχεῖς ἐπελθεῖν. ἦν δὲ δευτέρα μὲν ἡ προστιθεῖσα τῇ Πελοποννήσῳ τὴν Μεγαρίδα· τρίτη δὲ ἡ πρὸς ταύτῃ προσλαμβάνουσα τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Βοιωτίαν καὶ τῆς Φωκίδος τι μέρος καὶ τῶν Ἐπικνημιδίων Λοκρῶν, † ὥστε τὸν Κρομμυῶν[α Μεγαρέων] εἶναι, καὶ μὴ Κορινθίων·

---

1. Argumentum om. *Bklmsuv*; praeterea pro libri indice in *lmsv* praefixa sunt haec: ἐκ τοῦ ἐννάτου τῶν (om. *sv*) στράβωνος γεωγραφικῶν. 3. τὰ om. codd. Cor. add. — περὶ] περιέχει ald. 4. ταύτης, et sec. m. sup. add. ἢ αὐτῆς, *A*: inde αὐτῆς *cno* edd. 8. περιωδευκότες *E*. 11. τὴν Μεγαρίδα] καὶ τῆς μεγαρίδος τὸ πλέον Pleth. 13. τὴν φωκίδα *l*. — ἐπικλημιδίων *m*. 14. ὥστε — οὖν om. *B* (sed in marg. sec. m. add., adiectis in fine λεκτέον νῦν) *Elu*. — Inter κρομμυῶν et εἶναι novem fere literae deletae, nec sec. m. restitutae sunt in *A*: inde spatium vacuum h. l. relictum in *cgh*, atque sec. m. add. τῶν βοιωτῶν in *h* (quod idem legitur in *i*), τῶν μεγαρέων in *g*, idemque exhibent *bkno* edd. Articulum a Strabone non fuisse additum lacunae

περὶ τούτων οὖν .... φησὶ δ' Εὔδοξος, εἴ τις νοήσειεν ἀπὸ τῶν Κεραυνίων ὀρῶν ἐπὶ Σούνιον, τὸ τῆς Ἀττικῆς ἄκρον, ἐπὶ τὰ πρὸς ἕω μέρη τεταμένην εὐθεῖαν, ἐν δεξιᾷ μὲν ἀπολείψειν τὴν Πελοπόννησον ὅλην πρὸς νότον, ἐν ἀριστερᾷ δὲ καὶ πρὸς τὴν ἄρκτον τὴν ἀπὸ τῶν Κεραυνίων ὀρῶν συνεχῆ παρα- 5
A. 599 *λίαν μέχρι τοῦ Κρισαίου κόλπου καὶ τῆς Μεγαρίδος καὶ συμπάσης τῆς Ἀττικῆς· νομίζει δ' οὐδ' ἂν κ[οιλαίνεσθαι σφόδρα] τὴν ἠιόνα τὴν ἀπὸ Σουνίου μέχρι [τοῦ Ἰσθμοῦ, ὥστε μεγάλην] ἔχειν ἐπιστροφήν, εἰ μὴ προσῆν τῇ [ἠιόνι ταύτῃ καὶ] τὰ συνεχῆ τῷ Ἰσθμῷ χωρία τὰ .... Ἑρμιονι-* 10 *κὸν καὶ τὴν ἀκτήν· ὡς δ' αὔ[τως τὴν ἠιόνα ἀπὸ τῶν Κεραυν]ίων ἐπὶ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον ἔχειν τινὰ τοσαύ[την ἐπι-*

---

docet brevitas. Ceterum verba *ὥστε* — *Κορινθίων*, quae cur adiecta sint, haud facile perspexeris, aut plane aliena esse a Strabone, aut certe post *Μεγαρίδα* collocanda, recte censuit du Theil. (v. eius not. ad intp. Gall.). 1. Inter *οὖν* et *δ' Εὔδοξος* decem fere literae interciderunt in *A*, nec sec. m. quidquam restitutum est praeter *φησί*: spatium vacuum est relictum in *cik*, sed in hoc post add. *λεκτέον νῦν*, quae exhibentur in *blkno* edd. Nescio tamen an non Strabo scripserit potius *λέγωμεν*, praesertim cum *νῦν* lacunae brevitate excludi videatur. 2. *τῆς* om. *E*. 5. *συνέχει* *a* (in sched. aggl.) *chio*. 6. *καὶ* ante *μέχρι* add. *a* (in sched. aggl.) *hnok* (ex corr.). — *καὶ* ante *συμπάσης* om. *l*(?) ald. 7. *τε* post *συμπάσης* add. ald. — *τῆς ἀττικῆς. καὶ τὰ ἑξῆς, οὕτω δ' εἰρηκότος κτλ.*, omissis omnibus quae interiecta sunt, *Elmsv* Pleth. In *B* verba *νομίζει* — *θάλατταν* omissa, sed in marg. sec. m. adiecta sunt lacunis indicatis, quae in reliquis codd. cernuntur: inde *τῆς ἀττικῆς. νομίζει δ' οὐδ' ἄν. οὕτω δ' εἰρήκοτος κτλ.* *u*. Iam per omnem hunc locum, quae interciderunt in *A*, sec. m. restituta non sunt: inde lacunae notantur iisdem locis in *bcghino*. — *νομίζειν* ald. — Post *ἂν κ* sedecim fere exciderunt literae in *A*: restitui ex coni. Grosk. 8. Inter *μέχρι* et *ἔχειν* sedecim fere literae deletae in *A*: restitui ex coni. Grosk., articulo tamen ante *Ἰσθμοῦ* addito: pro *ὥστε* scribi possit *οὐδέ*. 9. Inter *τῇ* et *τὰ* quindecim fere literae interciderunt in *A*: restitui ex coni. Grosk. 10. Inter *τὰ* (anterior pars *τοῦ ᾶ* manifesto superest) et *Ἑρμιονικὸν* viginti fere literae deletae in *A*; scripta fuisse videntur fere haec: *τεινόμενα ἐπὶ τὸν κόλπον*: minus probabilia ac paulo longiora sunt, quae Grosk. proposuit *τ[ῆς Μεγαρίδος ἐπὶ τὸν κόλπον]*. 11. Inter *αὖ* et *ίων* viginti quatuor fere literae interciderunt in *A*: restitui ex coni. Grosk., omisso *καί*, quod addit ante *τὴν ἠιόνα*. 12. Inter *τοσαύ* et *φὴν* novem literae interciderunt in *A*: restitutae ex coni. Tzsch. In *A*

στρο]φήν, ὥστε κοιλαίνεσθαι κολποειδῶς καθ' αὐ[τήν, ὅπου τὸ] Ῥίον καὶ τὸ Ἀντίρριον συναγόμενα εἰς στενὸν .... [τὴν] ἔμφασιν ταύτην· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περὶ ...... τὸν μυχόν, εἰς ἃ καταλήγειν συμβαίνει τὴν ...... θάλατταν.

5 2. *Οὕτω δ' εἰρηκότος Εὐδόξου, μαθηματικοῦ ἀνδρὸς καὶ σχημάτων ἐμπείρου καὶ κλιμάτων καὶ τοὺς τόπους τούτους εἰδότος, δεῖ νοεῖν τήνδε τὴν πλευρὰν τῆς Ἀττικῆς σὺν τῇ Μεγαρίδι τὴν ἀπὸ Σουνίου μέχρι Ἰσθμοῦ κοίλην μέν, ἀλλ' ἐπὶ μικρόν. ἐνταῦθα δ' ἐστὶ κατὰ μέσην που τὴν λεχθεῖσαν γραμ-* C. 391
10 *μὴν ὁ Πειραιεύς, τὸ τῶν Ἀθηνῶν ἐπίνειον. διέχει γὰρ τοῦ μὲν Σχοινοῦντος τοῦ κατὰ τὸν Ἰσθμὸν περὶ τριακοσίους πεντήκοντα σταδίους, τοῦ δὲ Σουνίου τριάκοντα καὶ τριακοσίους· [τόσ]ον πώς ἐστι διάστημα καὶ τὸ ἐπὶ Πηγὰς ἀπὸ τοῦ Πει[ραιῶς], ὅσονπερ καὶ ἐπὶ Σχοινοῦντα· δέκα δ' ὅμως στα[δί-*
15 *οις] πλεονάζειν φασί. κάμψαντι δὲ τὸ Σούνιον πρὸς ἄρκτον μὲν ὁ πλοῦς, ἐκκλίνων πρὸς δύσιν.*

3. *Ἀκτὴ δ' ἐστὶν ἀμφιθάλαττος, στενὴ τὸ πρῶτον, εἶτ' εἰς τὴν μεσόγαιαν πλατύνεται, μηνοειδῆ δ' οὐδὲν ἧττον ἐπιστροφὴν λαμβάνει πρὸς Ὠρωπὸν τῆς Βοιωτίας, τὸ κυρτὸν ἔχουσαν*

---

supra *φήν* sec. m. add. *φθην*: inde *ἔφθην* *bcghino* edd. Praeterea *τοιαύτην* *c* Cor. 1. Inter *αὐ* et *Ῥίον* octo literae deletae in *A*, quae recte restitutae sunt iam in *bno*: verbum *συμπίπτουσι*, quod post *ὅπου* add. Grosk., lacunae brevitate respuitur. 2. *ἀντίριον* *A*. — Inter *στενὸν* et *ἔμφασιν* decem fere literae interciderunt in *A*: *ὥστε ποιεῖν τὴν* exhibent *bno* edd.; nescio tamen, an scriptum fuerit *ποιεῖται* aut *ποιοῦσι τὴν*. 3. Inter *περὶ* et *τὸν* sex fere literae deletae in *A*: *κρίσσαν καὶ* coni. Grosk., equidem malim *αὐτὸν*. 4. Inter *τὴν* et *θάλατταν* sex fere literae exciderunt in *A*: *Κρισσαίαν* coni. Grosk.; fortasse scribendum est *ταύτῃ*. 7. *τήνδε* om. *Bl* edd. — *τῆς πλευρᾶς* *E*. 8. *ἐπὶ μικρὸν*] *ἐπίμικτον* codd. Cor. corr. ex coni. Cas. 9. *που* om. *E*. 10. *ὁ* om. *E*. 11. *καὶ* ante *πεντ.* add. *Bl* edd. 13. *τόσον* — *φασὶ* om. *B* (sed sec. m. in marg. add.) *El*. Literae *τόσ* exciderunt in *A*, nec sec. m. restitutae sunt: inde spat. vac. rel. in *c* *τοσοῦτον* *hi* Cor. — *Παγὰς* Cor. 14. Syllabae *ραιῶς* sec. m. add. in *A*. — *σταδίων* *A* (sed syllabae *δίων* sec. m. add.) *g*. 15. Post *πρὸς* spatium vacuum relictum in *c*: inde defectus notam posuit Cor. 17. *Ἀκτὴ*] *Ἀττική*, quod in codd. legi falso tradit Cas., scribendum esse censet Grosk.: ac commodior sane foret ea forma. 19. *ἔχουσα* *ἔχουσαν* *B* (sed puncta appicta sub *ἔχουσαν*) *l*

ἄκρων τούτων καταιγίζοντα σκαιὸν τὸν Ἀργέστην Σκείρωνα προσηγορεύκασιν Ἀθηναῖοι. μετὰ δὲ τὰς Σκειρωνίδας πέτρας ἄκρα πρόκειται Μινώα, ποιοῦσα τὸν ἐν τῇ Νισαίᾳ λιμένα. ἡ δὲ Νισαία ἐπίνειόν ἐστιν τῶν Μεγάρων, δεκαοκτὼ σταδίους
5 τῆς πόλεως διέχον, σκέλεσιν ἑκατέρωθεν συναπτόμενον πρὸς C. 392 αὐτήν· ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τοῦτο Μινώα.

5. Τὸ παλαιὸν μὲν οὖν Ἴωνες εἶχον τὴν χώραν ταύτην, οἵπερ καὶ τὴν Ἀττικήν, οὔπω τῶν Μεγάρων ἐκτισμένων· διόπερ οὐδ' ὁ ποιητὴς μέμνηται τῶν τόπων τούτων ἰδίως, ἀλλ'
10 Ἀθηναίους καλῶν τοὺς ἐν τῇ Ἀττικῇ πάντας συμπεριείληφε καὶ τούτους τῷ κοινῷ ὀνόματι, Ἀθηναίους νομίζων· ὡς ὅταν φῇ ἐν τῷ Καταλόγῳ·

οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,

δέχεσθαι δεῖ καὶ τοὺς νῦν Μεγαρέας, ὡς καὶ τούτους μετα-
15 σχόντας τῆς στρατείας. σημεῖον δέ· ἡ γὰρ Ἀττικὴ τὸ παλαιὸν Ἰωνία καὶ Ἰὰς ἐκαλεῖτο, καὶ ὁ ποιητὴς ὅταν φῇ·

ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες, A. 601

τοὺς Ἀθηναίους λέγει· ταύτης δ' ἦν μερὶς καὶ ἡ Μεγαρίς.

6. Καὶ δὴ καὶ τῶν ὁρίων ἀμφισβητοῦντες πολλάκις οἵ τε
20 Πελοποννήσιοι καὶ Ἴωνες, ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ Κρομμυωνία, συνέβησαν καὶ στήλην ἔστησαν ἐπὶ τοῦ συνομολογηθέντος τόπου περὶ αὐτὸν τὸν Ἰσθμόν, ἐπιγραφὴν ἔχουσαν ἐπὶ μὲν τοῦ πρὸς τὴν Πελοπόννησον μέρους·

τάδ' ἐστὶ Πελοπόννησος, οὐκ Ἰωνία·

25 ἐπὶ δὲ τοῦ πρὸς Μέγαρα·

---

4. μεγάρων *a* (in sched. aggl.) *cghno* Tzsch. Cor. μεγαρέων, puncto infra ε alterum appicto, *B*. — ιη' *BEl* Epit. δέκα καὶ ὀκτὼ edd. 8. ὥσπερ, et οἱ sup. ὡς pr. m. add., *E*. 14. ὡς καὶ αὐτοὺς *Blkno* edd.: eadem inter versus sec. m. add. in *A*. 16. ἐκαλοῦντο *l*. 17. ἴωνες codd. Xyl. corr. 18. ἦν καὶ ἡ μεγαρὶς μερίς *k* ald. μέρος edd. inde a Xyl. 19. περὶ ante τῶν add. *Bc*(?)*k* edd. Ceterum lectores hic monitos esse velim, quoniam codicem *B* hunc per librum, excepto initio usque ad finem paginae 391, non ipse contuli, fere nusquam constare, quid sec. m. scriptum sit, cum accuratius hoc adnotare Falconer, sive potius Bandinius, supersederit. 20. οἱ ante Ἴωνες add. *Bklno* edd. 22. ἐπιγραφὴν — μέρους om. *l*. — τοῦ om. *E*. 25. τὰ ante Μέγαρα add. *Bkno* edd.

χίας τὸν τῶν Βοιωτῶν βασιλέα Ξάνθον. εὐανδρούσης δὲ τῆς Ἀττικῆς διὰ τοὺς φυγάδας, φοβηθέντες οἱ Ἡρακλεῖδαι, παροξυνάντων αὐτοὺς μάλιστα τῶν ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν ἐν Μεσσήνῃ, τῶν μὲν διὰ τὴν γειτνίασιν, τῶν δέ, ὅτι Κόδρος τῆς
5 Ἀττικῆς ἐβασίλευε τότε ὁ τοῦ Μελάνθου παῖς, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὴν Ἀττικήν· ἡττηθέντες δὲ μάχῃ τῆς μὲν ἄλλης ἐξέστησαν γῆς, τὴν Μεγαρικὴν δὲ κατέσχον καὶ τήν τε πόλιν ἔκτισαν τὰ Μέγαρα καὶ τοὺς ἀνθρώπους Δωριέας ἀντὶ Ἰώνων ἐποίησαν· ἠφάνισαν δὲ καὶ τὴν στήλην τὴν ὁρίζουσαν τούς τε Ἴω-
10 νας καὶ τοὺς Πελοποννησίους.

8. Πολλαῖς δὲ κέχρηται μεταβολαῖς ἡ τῶν Μεγαρέων πόλις, συμμένει δ' ὅμως μέχρι νῦν. ἔσχε δέ ποτε καὶ φιλοσόφων διατριβὰς τῶν προσαγορευθέντων Μεγαρικῶν, Εὐκλείδην διαδεξαμένων, ἄνδρα Σωκρατικόν, Μεγαρέα τὸ γένος· καθάπερ
15 καὶ Φαίδωνα μὲν τὸν Ἠλεῖον οἱ Ἠλειακοὶ διεδέξαντο, καὶ τοῦτον Σωκρατικόν, ὧν ἦν καὶ Πύρρων, Μενέδημον δὲ τὸν Ἐρετριέα οἱ Ἐρετρικοί. ἔστι δ' ἡ χώρα τῶν Μεγαρέων παράλυπρος, καθάπερ καὶ ἡ Ἀττική, καὶ τὸ πλέον αὐτῆς ἐπέχει τὰ καλούμενα Ὄνεια ὄρη, ῥάχις τις μηκυνομένη μὲν ἀπὸ τῶν Σκει-
20 ρωνίδων πετρῶν ἐπὶ τὴν Βοιωτίαν καὶ τὸν Κιθαιρῶνα, διείργουσα δὲ τὴν κατὰ Νισαίαν θάλατταν ἀπὸ τῆς κατ[ὰ τὰς Παγὰς], Ἀλκυονίδος προσαγορευομένης.

---

1. τῶν om. *Bl.* 2. παροξυνόντων *g* Cor. 8. μεγαρέων, sed in marg. add. ἰώνων, *l.* 12. καὶ ante νῦν add. *h* Cor. 13. τῶν om. *E.* — διαδεξαμένων] νον superest in *A* sub sched. aggl., in qua διαδεξαμένων sec. m. scripsit. 17. ἐρετριακοὶ *kn*(??) edd. — περίλυπρος *cgh* 19. σκιρωνίδων *E.* 21. κατὰ — προσαγορευομένης om. *l.* In *A* inter κατ et ἀλκυονίδος decem fere literae exciderunt, nec quidquam praeter ο post κατ sec. m. est adiectum: postea vero manu plane diversa ab ea, quae reliqua supplementa scripsit, atramentoque pallidiore addita sunt κατὰ κρίσαν, quae leguntur in *kn* (in hoc add. sec. m.) *o* edd.: κατο, spatio vacuo subinde relicto, habent *cghi* διείργουσα δὲ τὴν νισαίαν ἀπὸ τῆς κρίσσης τῆς ἀρχιονίδος καλουμένης *B*, sed deinde correcta sunt ita, ut leguntur in *kno*. Crissam ab hoc loco plane alienam esse luce clarius est: quapropter κατὰ Κρέουσαν scribendum esse censuerunt Mannert. (v. Geogr. ant. VIII, p. 153), du Theil., Grosk., qui πόλιν praeterea addit parum commode. Strabonem tamen scripsisse κατὰ τὰς Παγάς persuasum habeo: cf. p. 400. 22. ἀλκυονίδος, et ω

A. 603 9. Πρόκειται δ' ἀπὸ Νισαίας πλέοντι εἰς τὴν Ἀττικὴν πέντε νησία. εἶτα Σαλαμὶς ἑβδομήκοντά που σταδίων οὖσα τὸ μῆκος, οἱ δ' ὀγδοήκοντά φασιν· ἔχει δ' ὁμώνυμον πόλιν, τὴν μὲν ἀρχαίαν ἔρημον πρὸς Αἴγιναν τετραμμένην καὶ πρὸς νότον, καθάπερ καὶ Αἰσχύλος εἴρηκεν, 5

Αἴγινα δ' αὕτη πρὸς νότου κεῖται πνοάς·

τὴν δὲ νῦν ἐν κόλπῳ κειμένην ἐπὶ χερρονησοειδοῦς τόπου συνάπτοντος πρὸς τὴν Ἀττικήν. ἐκαλεῖτο δ' ἑτέροις ὀνόμασι τὸ παλαιόν· καὶ γὰρ Σκιρὰς καὶ Κυχρεία ἀπό τινων ἡρώων, ἀφ' οὗ μὲν Ἀθηνᾶ τε λέγεται Σκιρὰς καὶ τόπος Σκίρα ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἐπὶ Σκίρῳ ἱεροποιία τις καὶ ὁ μὴν ὁ Σκιροφοριών· ἀφ' οὗ δὲ καὶ Κυχρείδης ὄφις, ὃν φησιν Ἡσίοδος τραφέντα ὑπὸ Κυχρέως ἐξελαθῆναι ὑπὸ Εὐρυλόχου, λυμαινόμενον τὴν νῆσον, ὑποδέξασθαι δὲ αὐτὸν τὴν Δήμητραν εἰς Ἐλευσῖνα καὶ γενέσθαι ταύτης ἀμφίπολον. ὠνομάσθη δὲ καὶ Πιτυοῦσσα ἀπὸ τοῦ φυτοῦ· ἐπιφανὴς δὲ ἡ νῆσος ὑπῆρξε διά τε τοὺς Αἰακίδας ὑπάρξαντας αὐτῆς, καὶ μάλιστα δι' Αἴαντα τὸν Τελαμώνιον, καὶ διὰ τὸ περὶ τὴν νῆσον ταύτην καταναυμαχηθῆναι

(Margin: 10 at line «ἐν τῇ Ἀτ-»; C. 394 and 15 at line «καὶ γενέσθαι»)

---

sup. o sec. m. add, *A*: inde ἀλκυωνίδος *gc* (hic ω superscripto). 3. πόλις *a* (in sched. aggl.) *g*. 5. καὶ om. *Blik*, sed in hoc post add. 7. τόπου κατὰ τὸ πρὸς τὴν ἀττικὴν μέρος Pleth. 8. δ' ἑτέροις] δὲ τέως *lm*. — ὄνομα *a* (in sched. aggl.: ὀνόμασι pr. m. sub sched.) *g*. 9. σκειρὰς *A* (sed σκι sup. add. sec. m.) *ch*. — κυχρία codd. Tzsch. corr. coll. Steph. s. v. et Eust. ad Dionys. 511. — ὧν ante ἀφ' add. edd. inde a Cas. 10. σκειρὰς *A*. Post hanc vocem καὶ κυχρία add. *lm*. 11. ἐπισκείρῳ, et σκι sec. m. sup. add., *A*: utrumque habet *c*, ἐπισκίρῳ *gl* ἐπισκίρωσιν *no* et in hoc ἐπισκίρωσις sec. m. sup. add., quod est in ald. ἔτι Σκίρα Cor.: cf. Steph. s. v. Σκίρος. — ὁ μὴν] ὁ μὲν *a* (in sched. aggl.) *h*. 12. δὲ] δὴ codd. Cor. corr. Idem lacunae signa posuit post δὲ, aut excidisse quaedam aut καὶ expungendum esse ratus. — κυχρίδης *Acghno* κυχριώδης *Bl* add., Tzsch. corr. — ὄφις om. *a* in sched. aggl. (superest sub schedula pr. m. scriptum) *cgino*. 13. εὐρύκλου codd. (sed in *A* posterior nominis pars intercidit ac sec. m. restituta est) Tzsch. corr. ex Steph. s. v. Κυχρεῖος πάγος, ex quo sua petiit Eust. ad Dion. 511. — μαινόμενον *lm*. 14. δήμητρα *no*. 17. ἐπάρξαντας Cor. recte, ut opinor. — τελαμώνιο *A* (ν intercidit) et in sched. aggl. sec. m. τελαμῶνα, idem exhibent *gl* τελαμώνιον *B* ex corr. (?) τελάμωνος *kno* edd.

Ξέρξην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ φυγεῖν εἰς τὴν οἰκείαν. συναπέλαυσαν δὲ καὶ Αἰγινῆται τῆς περὶ τὸν ἀγῶνα τοῦτον δόξης, γείτονές τε ὄντες καὶ ναυτικὸν ἀξιόλογον παρασχόμενοι. Βώκαρος δ' ἐστὶν ἐν Σαλαμῖνι ποταμός, ὁ νῦν Βωκαλία καλού-
5 μενος.

10. Καὶ νῦν μὲν ἔχουσιν Ἀθηναῖοι τὴν νῆσον, τὸ δὲ παλαιὸν πρὸς Μεγαρέας ὑπῆρξεν αὐτοῖς ἔρις περὶ αὐτῆς· καί φασιν οἱ μὲν Πεισίστρατον, οἱ δὲ Σόλωνα παρεγγράψαντα ἐν τῷ Νεῶν καταλόγῳ μετὰ τὸ ἔπος τοῦτο,

10 Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας, A. 604

ἑξῆς τοῦτο,

στῆσε δ' ἄγων, ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες,

μάρτυρι χρήσασθαι τῷ ποιητῇ τοῦ τὴν νῆσον ἐξ ἀρχῆς Ἀθηναίων ὑπάρξαι. οὐ παραδέχονται δὲ τοῦθ' οἱ κριτικοὶ διὰ τὸ
15 πολλὰ τῶν ἐπῶν ἀντιμαρτυρεῖν αὐτοῖς. διὰ τί γὰρ ναυλοχῶν ἔσχατος φαίνεται ὁ Αἴας, οὐ μετ' Ἀθηναίων, ἀλλὰ μετὰ τῶν ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ Θετταλῶν;

ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου·

καὶ ἐν τῇ Ἐπιπωλήσει ὁ Ἀγαμέμνων·

20 εὗρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλή[ξιππον
ἑστα]ότ', ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες ἀυτῆς.
αὐτὰρ ὁ πλησίον ἑστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες.

ἐπὶ δὲ τὸν Αἴαντα καὶ τοὺς Σαλαμινίους πάλιν

---

4. Σαλαμῖνι] ἐλευσῖνι codd. Bocarum Salaminos insulae fuisse amnem tradit Eust. ad Il. *B*, 637 p. 369, 6 R. ad Dion. v. 511. — Βωκαλίας edd.: at in nomine alibi non commemorato, ac mihi, ut fatear, paululum suspecto a codicibus recedere non licet. 8. ἐν τῷ τῶν νεῶν *E*. 10. αγε̃ *a* (in sched. aggl.) *g* ἄγε *Ech*: idem subiuncto τρισκαίδεκα affert Eust. ad Il. *B*, 557 p. 284, 41 R. 13. μάρτυρα *E*, ubi aliud fortasse verbum subiectum fuerat, nunc una cum margine recisum. 14. κρητικοὶ *a* (in sched. aggl.). 15. αὐτοῖς] τούτῳ Pleth. αὐτῷ coni. Grosk. 17. τῷ ante Πρωτεσιλάῳ add. *E*. 18. νῆες *ABghk*. 19. ἐπιπολήσει *a* (in sched. aggl.) *cghi*. — ὁ om. edd. 20. πλήξιππον ἑσταότ' om. *El*, inde syllabae ξιππον ἑστα, quae in *A* exciderant, sec. m. restitutae non sunt, ac lacuna relicta in *cgh*, in hoc tamen post suppleta. 22. εἱστήκει Cas. 23. Post στίχες subiecit statim καὶ πάλιν *E*.

ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι·
καὶ παρ' αὐτούς
Ἰδομενεὺς δ' ἑτέρωθεν,
οὐ Μενεσθεύς. οἱ μὲν δὴ Ἀθηναῖοι τοιαύτην τινὰ σκήψασθαι
μαρτυρίαν παρ' Ὁμήρου δοκοῦσιν, οἱ δὲ Μεγαρεῖς ἀντιπαρῳ- 5
δῆσαι οὕτως·
Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν νέας, ἔκ τε Πολίχνης
ἔκ τ' Αἰγειρούσσης Νισαίης τε Τριπόδων τε·
ἅ ἐστι χωρία Μεγαρικά, ὧν οἱ Τρίποδες Τριποδίσκιον λέγον-
ται, καθ' ὃ ἡ νῦν ἀγορὰ τῶν Μεγάρων κεῖται. 10

11. Τινὲς δ' ἀπὸ τοῦ τὴν ἱέρειαν τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς
C. 395 χλωροῦ τυροῦ, τοῦ μὲν ἐπιχωρίου μὴ ἅπτεσθαι, ξενικὸν δὲ
μόνον προσφέρεσθαι, χρῆσθαι δὲ καὶ τῷ Σαλαμινίῳ, ξένην
φασὶ τῆς Ἀττικῆς τὴν Σαλαμῖνα· οὐκ εὖ· καὶ γὰρ τὸν ἀπὸ
τῶν ἄλλων νήσων τῶν ὁμολογουμένως τῇ Ἀττικῇ προσχώρων 15
προσφέρεται, ξενικὸν πάντα τὸν διαπόντιον νοησάντων τῶν
ἀρξάντων τοῦ ἔθους τούτου. ἔοικε δὴ τὸ παλαιὸν ἡ νῦν Σα-
λαμὶς καθ' αὑτὴν τάττεσθαι, τὰ δὲ Μέγαρα τῆς Ἀττικῆς ὑπ-
άρξαι μέρος. ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ τῇ κατὰ Σαλαμῖνα κεῖσθαι
συμβαίνει τὰ ὅρια τῆς τε Μεγαρικῆς καὶ τῆς Ἀτθίδος, ὄρη 20
δύο, ἃ καλοῦσι Κέρατα.

A. 605 12. Εἶτ' Ἐλευσὶν πόλις, ἐν ᾗ τὸ τῆς Δήμητρος ἱερὸν τῆς
Ἐλευσινίας, καὶ ὁ μυστικὸς σηκός, ὃν κατεσκεύασεν Ἰκτῖνος,
ὄχλον θεάτρου δέξασθαι δυνάμενον, ὃς καὶ τὸν Παρθενῶνα
ἐποίησε τὸν ἐν ἀκροπόλει τῇ Ἀθηνᾷ, Περικλέους ἐπιστατοῦν- 25
τος τῶν ἔργων· ἐν δὲ τοῖς δήμοις καταριθμεῖται ἡ πόλις.

13. Εἶτα τὸ Θριάσιον πεδίον καὶ ὁμώνυμος αἰγιαλὸς καὶ

---

1. ἦλθον *Bl.* 4. δὴ om. *l* οὖν *no* edd. — σκήψασθαι] χρή-σασθαι *no.* 6. αὐτοῖς ante οὕτως add. *Bk*(??) edd. 7. ἄγεν δυο-καίδεκα νῆας ald. Similiter Eust. l. l. habet δώδεκα ἄγε νέας omissis verbis ἔκ τε Πολίχνης, quae omittit etiam Pleth. 9. τρίποδοι ald. — λέγεται *Bk.* 10. καθ' ὃ — κεῖται om. *l.* — μεγάρων *a* (in sched. aggl.) *ino.* 15. ὁμολογουμένων *a* (in sched. aggl.) *lno* ald. 17. ἔθνους *a* (in sched. aggl) *B* (ex corr.?) *ln* (sed post add. ἔθους). — δὴ, et δὲ sec. m. sup. add., *A.* 19. δὲ] τε *a* (in sched. aggl.) *gi.* 20. τε om. *BEl.* 22. Ἐλευσὶς *gk* Cor., eamque formam pag. 397 omnes exhibent codd.

δῆμος· εἶθ' ἡ ἄκρα ἡ Ἀμφιάλη καὶ τὸ ὑπερκείμενον λατόμιον, καὶ ὁ εἰς Σαλαμῖνα πορθμὸς ὅσον διστάδιος, ὃν διαχοῦν ἐπειρᾶτο Ξέρξης, ἔφθη δὲ ἡ ναυμαχία γενομένη καὶ φυγὴ τῶν Περσῶν. ἐνταῦθα δὲ καὶ αἱ Φαρμακοῦσσαι, δύο νησία, ὧν
5 ἐν τῷ μείζονι Κίρκης τάφος δείκνυται.

14. Ὑπὲρ δὲ τῆς ἀκτῆς ταύτης ὄρος ἐστίν, ὃ καλεῖται Κορυδαλλός, καὶ ὁ δῆμος οἱ Κορυδαλλεῖς· εἶθ' ὁ Φώρων λιμὴν καὶ ἡ Ψυτταλία, νησίον ἔρημον πετρῶδες, ὅ τινες εἶπον λήμην τοῦ Πειραιῶς· πλησίον δὲ καὶ ἡ Ἀταλάντη, ὁμώνυμος τῇ
10 περὶ Εὔβοιαν καὶ Λοκρούς, καὶ ἄλλο νησίον, ὅμοιον τῇ Ψυτταλίᾳ καὶ τοῦτο· εἶθ' ὁ Πειραιεύς, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δήμοις A. 606 ταττόμενος, καὶ ἡ Μουνυχία.

15. Λόφος δ' ἐστὶν ἡ Μουνυχία χερρονησιάζων καὶ κοῖλος καὶ ὑπόνομος πολὺ μέρος φύσει τε καὶ ἐπίτηδες, ὥστ' οἰκήσεις
15 δέχεσθαι, στομίῳ δὲ μικρῷ τὴν εἴσοδον ἔχων· ὑποπίπτουσι δ' αὐτῷ λιμένες τρεῖς. τὸ μὲν οὖν παλαιὸν ἐτετείχιστο καὶ συνῴκιστο ἡ Μουνυχία παραπλησίως, ὥσπερ ἡ τῶν Ῥοδίων πόλις, προσειληφυῖα τῷ περιβόλῳ τόν τε Πειραιᾶ καὶ τοὺς λιμένας πλήρεις νεωρίων, ἐν οἷς καὶ ἡ ὁπλοθήκη, Φίλωνος ἔρ-
20 γον· ἄξιόν τε ἦν ναύσταθμον ταῖς τετρακοσίαις ναυσίν, ὧν οὐκ ἐλάττους ἔστελλον Ἀθηναῖοι. τῷ δὲ τείχει τούτῳ συνῆπτε τὰ καθειλκυσμένα ἐκ τοῦ ἄστεος σκέλη· ταῦτα δ' ἦν μακρὰ τείχη, τετταράκοντα σταδίων τὸ μῆκος, συνάπτοντα τὸ ἄστυ τῷ Πειραιεῖ. οἱ δὲ πολλοὶ πόλεμοι τὸ τεῖχος κατήρει-
25 ψαν καὶ τὸ τῆς Μουνυχίας ἔρυμα, τόν τε Πειραιᾶ συνέστει-

---

2. διστάσιος *Bk* (ex corr.?). 3. ἡ ante φυγὴ add. *Bl*(?)*kno* edd. 4. φαρμακοῦσαι *B* (sed σ post add.?) *l* ald. 6. κορυδαλὸς codd. (sed in *A* sec. m. scriptum), exc. *E* Pleth., edd. 7. κορυδαλεῖς *Bcgklno* edd. 8. λιμένα codd. (sed in *A* literae ένα sec. m. scriptae): Cor. corr. ex Cas. coni. 9. πειραιέως *Bk*(??). — ἀταλάντη, et τλάντη sec. m. sup. add., *A*: ἀτλάντη *h*, idemque inter versus *c*. 13. Verba λόφος δ' ἐστὶν ἡ Μουνυχία primum omissa, et postea pr. m. inter versus addita sunt in *A*: inde in marg. posita sunt in *g*. — χερρονησίζων ald. 15. δ'] γὰρ *hino*. — ἔχον et sup. ἐστιν *h* ἔχον ἐστὶν *i*. 18. τε om. *Bl* edd. 20. ταῖς om. *BEl*. 21. τούτῳ om. *E*. — συνῆπται *klno* ald. 23. σταδίους *Blk*.

C. 396 λαν εἰς ὀλίγην κατοικίαν, τὴν περὶ τοὺς λιμένας καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος· τοῦ δὲ ἱεροῦ τὰ μὲν στοΐδια ἔχει πίνακας θαυμαστούς, ἔργα τῶν ἐπιφανῶν τεχνιτῶν, τὸ δ' ὕπαιθρον ἀνδριάντας. κατέσπασται δὲ καὶ τὰ μακρὰ τείχη, Λακεδαιμονίων μὲν καθελόντων πρότερον, Ῥωμαίων δ' ὕστερον, 5 ἡνίκα Σύλλας ἐκ πολιορκίας εἷλε καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὸ ἄστυ.

16. Τὸ δ' ἄστυ αὐτὸ πέτρα ἐστὶν ἐν πεδίῳ περιοικουμένη κύκλῳ· ἐπὶ δὲ τῇ πέτρᾳ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερόν, ὅ τε ἀρχαῖος νεὼς ὁ τῆς Πολιάδος, ἐν ᾧ ὁ ἄσβεστος λύχνος, καὶ ὁ Παρθενών, ὃν ἐποίησεν Ἰκτῖνος, ἐν ᾧ τὸ τοῦ Φειδίου ἔργον ἐλε- 10 φάντινον, ἡ Ἀθηνᾶ. ἀλλὰ γὰρ εἰς πλῆθος ἐμπίπτων τῶν περὶ τῆς πόλεως ταύτης ὑμνουμένων τε καὶ διαβοωμένων ὀκνῶ πλεο-

A. 607 νάζειν, μὴ συμβῇ τῆς προθέσεως ἐκπεσεῖν τὴν γραφήν. ἔπεισι γάρ ὅ φησιν Ἡγησίας· ὁρῶ τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὸ περὶ τῆς τριαίνης †ἔχει τι σημεῖον, ὁρῶ τὴν Ἐλευσῖνα, καὶ τῶν ἱερῶν 15 γέγονα μύστης· ἐκεῖνο Λεωκόριον, τοῦτο Θησεῖον· οὐ δύναμαι δηλῶσαι καθ' ἓν ἕκαστον· ἡ γὰρ Ἀττικὴ θεῶν αὐτοῖς .... καταλαβόντων καὶ τῶν προγόνων ἡρώων .... οὗτος

---

2. τοῦ ante Διὸς om. *Bl.* 11. ἐμπιπτόντων *A*, sed. in marg. sec. m. add. οὖν τῶν παρεμπιπτόντων et γρ. εἰς πλῆθος ἐμπιπτόντων: inde ἐμπιπτόντων *cghi* παρεμπιπτόντων *no*. Apud Plethonem hic locus ita contractus est: πολλὰ μὲν οὖν τὰ περὶ τῆς πόλεως ταύτης ὑμνούμενά τε καὶ διαβοώμενα, περὶ ὧν οὐ καιρὸς λέγειν· ἔχουσι δὲ καὶ οἱ δῆμοι κτλ. 14. ὁρῶν *a* (in sched. aggl.) *cginokB* (ex corr.?). 15. τι om. *l*. Ceterum ἔχει τι (quae sec. m. in sched. aggl. scripta sunt in *A*) sana vix habenda sunt: ἐκεῖ scripsit Cor. ex coni. Gron. (v. Thes. Ant. Gr. T. IV Praef. p. 13 ed. Ven.), idemque Xyl. iam expresserat, ac verum videtur, sed additum fuisse crediderim ἐστὶ, cuius alteram partem codd. servarunt; ἔχει με coni. Grosk. 16. δύναται *Bl*. 17. ἡ γὰρ Ἀττικὴ — σημείων om. *l*, in quo praeterea legitur ὅτι πολέμων κτλ.: neque in *A* sec. m. restituta sunt h. l., quae una cum margine interciderant; ἡ γὰρ ἀττικὴ θεῶν ἐστι κτῆμα καὶ προγόνων ἡρώων· ἀλλ' οὗτός γε ἑνὸς μόνου τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει ξοανοῦ μέμνηται *Bk* edd. (in his tamen κτίσμα pro κτῆμα, et μὲν pro γε Cor.), sed in *B* sec. m. in marg. add., quae in *A* habentur. — Inter αὐτοῖς et καταλαβόντων octo fere literae interciderunt in *A*: inde lacuna est in *chig*, sed in hoc sec. m. add. τόπον, quod legitur etiam in *bno*: fortasse scriptum fuerat αὐτοῖς τὴν χώραν καταλαβόντων κτλ. 18. Inter ἡρώων et οὗτος unde-

μὲν οὖν ἑνὸς ἐμνήσθη τῶν ἐν ἀκροπόλει σημείων· Πολέμων δ'
ὁ περιηγητὴς τέτταρα βιβλία συνέγραψε περὶ τῶν ἀναθημάτων τῶν ἐν ἀκροπόλει. τὸ δ' ἀνάλογον συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῆς πόλεως μερῶν καὶ τῆς χώρας· Ἐλευσῖνά τε εἰπὼν
5 *ἕνα τῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δήμων, πρὸς δὲ καὶ τεττάρων, ὥς φασιν, οὐδένα τῶν ἄλλων ὠνόμακεν.*

17. *Ἔχουσι δέ, κἂν εἰ μὴ πάντες, οἵ γε πολλοὶ μυθοποιίας συχνὰς καὶ ἱστορίας· καθάπερ Ἄφιδνα μὲν τὴν τῆς Ἑλένης ἁρπαγὴν ὑπὸ Θησέως καὶ τὴν ὑπὸ τῶν Διοσκούρων ἐκπόρθησιν*
10 *αὐτῆς καὶ ἀνακομιδὴν τῆς ἀδελφῆς, Μαραθὼν δὲ τὸν Περσικὸν ἀγῶνα· Ῥαμνοῦς δὲ τὸ τῆς Νεμέσεως ξόανον, ὅ τινες μὲν Διοδότου φασὶν ἔργον, τινὲς δὲ Ἀγορακρίτου τοῦ Παρίου, καὶ μεγέθει καὶ κάλλει σφόδρα κατωρθωμένον καὶ ἐνάμιλλον τοῖς Φειδίου ἔργοις. οὕτω δὲ καὶ Δεκέλεια μέν, τὸ ὁρμητήριον τῶν*
15 *Πελοποννησίων κατὰ τὸν Δεκελεικὸν πόλεμον, Φυλὴ δέ, ὅθεν ἐπήγαγε τὸν δῆμον Θρασύβουλος εἰς Πειραιᾶ, κἀκεῖθεν εἰς ἄστυ. οὕτω δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων πλειόνων ἐστὶν ἱστορεῖν πολλά, καὶ εἰς τὸ Λεωκόριον καὶ τὸ Θη[σεῖον] ....υς ἔχει καὶ τὸ Λύκειον, καὶ τὸ Ὀλυμπικόν, ... ὁ τὸ Ὀλύμπιον, ὅπερ ἡμιτελὲς*

---

cim literae deletae sunt: inde lacunae relictae in *bcghino*. Haud improbabile puto scriptum fuisse, quod est in *B*, *ἐστὶ κτῆμα*. 1. *δ'* om. *l*. 3. *τῇ* ante *ἀκροπόλει* add. edd. — *τὸ δ' ἀνάλογον* — *χώρας* om. *l*. 5. *καὶ* ante *ἑβδομήκοντα* add. *Bk* edd. 8. *ἀφίδνα* *A*. — *τὴν* om. *l*. — *τῆς* om. *Bk* ald. 9. *ὑπὸ τῶν* om. ald. *τῶν* om. *Bkl*. 14. *τὸ* om. *Bkl* edd. 15. *δὲ* post *τὸν* add. *l*. — *ὅθ'* *a* (in sched. aggl.: sed sub sched. superest *ὅθεν* pr. m. scriptum) *g*. 17. *δὲ* om. *Bkl* edd. — *πλειόνων* sec. m. add. in sched. aggl. in *A*, et cum nimium excedat literarum numerum, qui contineri solet uno illius codicis versu, pr. m. scriptum fuisse non videtur: neque magnopere desideretur. — *ἱστορεῖ* *a* (in sched. aggl., sed sub sched. *ἱστορεῖν* superest pr. m. scriptum) *cgi* *ἱστορεῖ δὲ* *no*. 18. *Θησεῖον* — *αὐτὸ τὸ* om. *l*: nec literae novem fere, quae inter *Θη* et *υς* in *A* interciderunt, restitutae sunt sec. m., sed in marg. sec. m. positum *σεῖον* et *οὓς ἔχοι*, quae inde leguntur in *cghi* *ἅπερ ἂν ἔχοι* *no*; om. haec verba *Bk*, sed *οὓς ἔχει* postea add. sunt in *k*, et leguntur in edd., sed Cas. uncinis, Cor. asteriscis inclusit. Vera videtur Grosk. coniectura — *τὸ Θησεῖον. μύθους ἔχει κτλ.* — *λύκιον* *A*. 19. Inter *Ὀλυμπικὸν* et *ὁ τὸ* decem fere literae interciderunt in *A*, nec restitutae sunt, sed sec. m. in marg. add. *καὶ αὐτὸ τὸ ὀλύμπιον*: inde

κατέλιπε τελευτῶν ὁ ἀναθεὶς βασιλεύς· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ Ἀκα-
A. 608 δημία, καὶ οἱ κῆποι τῶν φιλοσόφων, καὶ τὸ Ὠδεῖον, καὶ ἡ
Ποικίλη στοά, καὶ τὰ ἱερὰ τὰ ἐν τῇ πό[λει] . . . . ἔχοντα
τεχνιτῶν ἔργα.

C. 397 18. Πολὺ δ' ἂν πλείων εἴη λόγος, εἰ τοὺς ἀρχηγέτας τοῦ 5
κτίσματος ἐξετάζοι τις, ἀρξάμενος ἀπὸ Κέκροπος· οὐδὲ γὰρ
ὁμοίως λέγουσιν ἅπαντες. τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων
δῆλον· Ἀκτικὴν μὲν γὰρ ἀπὸ Ἀκταίωνός φασιν, Ἀτθίδα δὲ
καὶ Ἀττικὴν ἀπὸ Ἀτθίδος τῆς Κραναοῦ, ἀφ' οὗ καὶ Κρα-
ναοὶ οἱ ἔνοικοι, Μοψοπίαν δὲ ἀπὸ Μοψόπου, Ἰωνίαν δὲ ἀπὸ 10
Ἴωνος τοῦ Ξούθου, Ποσειδωνίαν δὲ καὶ Ἀθήνας ἀπὸ τῶν ἐπω-
νύμων θεῶν. εἴρηται δ' ὅτι κἀνταῦθα φαίνεται τὸ τῶν Πε-
λασγῶν ἔθνος ἐπιδημῆσαν, καὶ διότι ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν Πε-
λαργοὶ προσηγορεύθησαν διὰ τὴν πλάνην.

19. Ὅσῳ δὲ πλέον ἐστὶ τὸ φιλότιμον περὶ τὰ ἔνδοξα καὶ 15
πλείους οἱ λαλήσαντές τι περὶ αὐτῶν, τοσῷδε μείζων ὁ ἔλεγ-
χος, ἐὰν μὴ κρατῇ τις τῆς ἱστορίας· οἷον ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν
ποταμῶν ὁ Καλλίμαχος γελᾷν φησιν, εἴ τις θαρρεῖ γράφειν
τὰς τῶν Ἀθηναίων παρθένους

καὶ τὸ ὀλυμπικὸν καὶ αὐτὸ τὸ ὀλύμπιον *gnohi* (in ultimis duobus tamen αὐτὸ deest); καὶ αὐτὸ τὸ ὀλύμπιον, omissis καὶ τὸ ὀλυμπικὸν, *Bk* edd. Haud improbabiliter Grosk. coni.: καὶ τὸ Ὀλυμπικὸν (ἔστι δὲ ταὐτὸ τὸ Ὀλύμπιον) κτλ. Sed Ὀλυμπικὸν valde suspectum, ac videtur Ὀλυμπιεῖον scribendum esse; similiter apud Velleium quoque (v. I, 10) Olympicum, quod cod. exhibet, diu in Olympieum est mutatum. 3. καὶ τὰ — ἔργα om. *l* καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἱερά, ἔχοντα πάντα ἔργα τεχνιτῶν μνήμης ἀξίων *Bk* edd. Inter πό et ἔχοντα decem fere literae interciderunt in *A*, sed sec. m. sup. ἔχοντα add. σχοντὰ et in marg. ἴσχον: inde lacuna est in *ch*, sed in hoc sec. m. add. πολὺ θαυμαστά, quae leguntur etiam in *i*; praeterea ἰσχοντὰ (sic) exhibet *g* σχόντα *hi* ἅπαντα ἔχοντα *no*, ac sive hoc sive θαυμαστὰ videtur scriptum fuisse. 6. ἐξετάζει *a* (in sched. aggl.) *cg*. 8. ἀττικὴν *a* (in sched. aggl.) *i*. — ἀκτίωνος, et αι sec. m. sup. add., *A*. — ἀττίδα *a* (in sched. aggl.). 9. τῆς] τοῦ *l* ald. 11. δὲ om. *E*, ubi haec sequuntur: καὶ Ἀθήνας δῆλον ὅθεν. 13. διότι] ὅτι *Bkno* edd. — πελασγοὶ codd., Tzsch. corr. ex coni. Cas. coll. V, 221, extr. 15. φιλόδημον codd. Xyl. corr. 18. ὁ om. *l*.

ἀφύσσεσθαι καθαρὸν γάνος Ἠριδανοῖο,
οὗ καὶ τὰ βοσκήματα ἀπόσχοιτ' ἄν. εἰσὶ μὲν νῦν αἱ πηγαὶ καθαροῦ καὶ ποτίμου ὕδατος, ὥς φασιν, ἐκτὸς τῶν Διοχάρους καλουμένων πυλῶν, πλησίον τοῦ Λυκείου· πρότερον δὲ 5 *καὶ κρήνη κατεσκεύαστό τις πλησίον πολλοῦ καὶ καλοῦ ὕδατος· εἰ δὲ μὴ νῦν, τί ἂν εἴη θαυμαστόν, εἰ πάλαι πολὺ καὶ καθαρὸν ἦν, ὥστε καὶ πότιμον εἶναι, μετέβαλε δὲ ὕστερον; ἐν μὲν* **A. 609** *οὖν τοῖς καθ' ἕκαστα, τοσούτοις οὖσιν, οὐκ ἐνδέχεται διατρίβειν, οὐ μὴν οὐδὲ σιγῇ παρελθεῖν, ὥστε μηδ' ἐν κεφαλαίῳ μνη-* 10 *σθῆναί τινων.*

20. *Τοσαῦτ' οὖν ἀπόχρη προσθήσειν, ὅτι φησὶ Φιλόχορος πορθουμένης τῆς χώρας ἐκ θαλάττης μὲν ὑπὸ Καρῶν, ἐκ γῆς δὲ ὑπὸ Βοιωτῶν, οὓς ἐκάλουν Ἄονας, Κέκροπα πρῶτον εἰς δώδεκα πόλεις συνοικίσαι τὸ πλῆθος, ὧν ὀνόματα Κεκροπία,* 15 *Τετράπολις, Ἐπακρία, Δεκέλεια, Ἐλευσίς, Ἄφιδνα (λέγουσι δὲ καὶ πληθυντικῶς Ἀφίδνας), Θόρικος, Βραυρών, Κύθηρος, Σφηττός, Κηφισιά,.......... πάλιν δ' ὕστερον εἰς μίαν πόλιν συναγαγεῖν λέγεται τὴν νῦν τὰς δώδεκα Θησεύς. ἐβασιλεύοντο μὲν οὖν Ἀθηναῖοι πρότερον, εἶτ' εἰς δημοκρατίαν μετέ-*

---

1. *ἀφύσεσθαι ABgh ἀφύσασθαι l* (?) *no* ald. *ἀφύσσασθαι* Tzsch. Cor. 2. *νῦν*, et *οὖν* sec. m. sup. add., *A οὖν* rell. codd. edd. 4. *λυκίου c.* 7. *ποταμὸν* codd. Xyl. corr. — *μετέβαλον Blk*, sed hic post correctus. 11. *προσθεῖσιν* Cor. 13. *γὰρ* post *κέκροπα* add. *no*. 14. *ιβ' E δυωκαίδεκα Bl*(??) edd. *δυοκαίδεκα* habent Steph. (ex ipso fortasse hoc loco) et Etym. M. s. v. *Ἐπακρία*, eadem de re loquentes. 16. *ἀφίδνα* codd. 17. *σφῆττος A.* — *κηφησία Bhko κηφισία* codd. rell.: accentum mutavi ad praeceptum Arcadii 99, 11. *φαληρὸς* post *Κηφισιά* add. *B* (sec. m. ut opinor) *kno* Guar. edd. Quod nomen cum in reliquis codicibus non legatur (spatio vac. non rel.), ex coniectura haud dubie additum est: nec ullo alio loco *Φαληρός* vocatur hic pagus. *Ἀθῆναι* substituit Pleth: quid Strabo ipse scripserit, haud facile est ad coniiciendum. 18. *τὰς νῦν a* (in sched. aggl.), sed in marg. add. *γρ. τὴν νῦν*: inde *τὰς νῦν ghBk* (duo ultimi ex corr.) *τὴν νῦν* om. *no πάλιν ὕστερον τὰς δώδεκα εἰς μίαν πόλιν συναγαγεῖν λέγεται τὰς νῦν Ἀθήνας Θησεύς.* Ac *τὰς νῦν Ἀθήνας* recipiendum esse censet Grosk. 19. Inter *μὲν* et *πρότερον* sedecim fere exciderunt literae in *A*, ita ut quae sec. m. addita sunt *οὖν ἀθηναῖοι* lacunam non plane expleant.

στησαν· τυράννων δ' ἐπιθεμένων αὐτοῖς, Πεισιστράτου καὶ τῶν παίδων, ὕστερόν τε ὀλιγαρχίας γενομένης, τῆς τε τῶν τετρακοσίων καὶ τῆς τῶν τριάκοντα τυράννων, οὓς ἐπέστησαν Λακεδαιμόνιοι, τούτους μὲν διεκρούσαντο ῥᾳδίως, ἐφύλαξαν δὲ C. 398 *τὴν δημοκρατίαν μέχρι τῆς Ῥωμαίων ἐπικρατείας. καὶ γὰρ εἴ* 5 *τι μικρὸν ὑπὸ τῶν Μακεδονικῶν βασιλέων παρελυπήθησαν, ὥσθ' ὑπακούειν αὐτῶν ἀναγκασθῆναι, τόν γε ὁλοσχερῆ τύπον τῆς πολιτείας τὸν αὐτὸν διετήρουν. ἔνιοι δέ φασι, καὶ βέλτιστα τότε αὐτοὺς πολιτεύσασθαι δεκαετῆ χρόνον, ὃν ἦρχε Μακεδόνων Κάσανδρος. οὗτος γὰρ ὁ ἀνὴρ πρὸς μὲν τὰ ἄλλα δο-* 10 *κεῖ τυραννικώτερος γενέσθαι, πρὸς Ἀθηναίους δὲ εὐγνωμόνησε, λαβὼν ὑπήκοον τὴν πόλιν· ἐπέστησε γὰρ τῶν πολιτῶν Δημήτριον τὸν Φαληρέα, τῶν Θεοφράστου τοῦ φιλοσόφου γνωρίμων, ὃς οὐ μόνον οὐ κατέλυσε τὴν δημοκρατίαν, ἀλλὰ καὶ ἐπηνώρθωσε. δηλοῖ δὲ τὰ ὑπομνήματα, ἃ συνέγραψε περὶ τῆς* 15 A. 610 *πολιτείας ταύτης ἐκεῖνος. ἀλλ' οὕτως ὁ φθόνος ἴσχυσε καὶ ἡ πρὸς ὀλίγους ἀπέχθεια, ὥστε μετὰ τὴν Κασάνδρου τελευτὴν ἠναγκάσθη φυγεῖν εἰς Αἴγυπτον· τὰς δ' εἰκόνας αὐτοῦ πλείους ἢ τριακοσίας κατέσπασαν οἱ ἐπαναστάντες καὶ κατεχώνευσαν, ἔνιοι δὲ καὶ προστιθέασιν, ὅτι καὶ εἰς ἀμίδας. Ῥωμαῖοι* 20 *δ' οὖν παραλαβόντες αὐτοὺς δημοκρατουμένους, ἐφύλαξαν τὴν αὐτονομίαν αὐτοῖς καὶ τὴν ἐλευθερίαν. ἐπιπεσὼν δ' ὁ Μιθριδατικὸς πόλεμος τυράννους αὐτοῖς κατέστησεν, οὓς ὁ βασιλεὺς ἐβούλετο· τὸν δ' ἰσχύσαντα μάλιστα, τὸν Ἀριστίωνα, καὶ ταύτην βιασάμενον τὴν πόλιν ἐκ πολιορκίας ἑλὼν Σύλλας, ὁ τῶν* 25 *Ῥωμαίων ἡγεμών, ἐκόλασε, τῇ δὲ πόλει συγγνώμην ἔνειμε· καὶ μέχρι νῦν ἐν ἐλευθερίᾳ τέ ἐστι καὶ τιμῇ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις.*

21. *Μετὰ δὲ τὸν Πειραιᾶ Φαληρεῖς δῆμος ἐν τῇ ἐφεξῆς παραλίᾳ· εἶθ' Ἁλιμούσιοι, Αἰξωνεῖς, Ἁλαιεῖς οἱ Αἰξωνικοί,*

---

9. *ὃν*] *ὧν* **Ec** *οὗ* **l**. 10. *Κάσσανδρος* edd. 11. *ηὐγνωμόνησε* **l**(?) edd. 13. *τὸν — γνώριμον* **Blkno** ald. *γνώριμον* habet etiam **a** (in sched. aggl., sed superest *ων* pr. m. scriptum): inde idem exstat in **gh**. 17. *Κασσάνδρου* edd. 18. *πλείους ἢ τριακοσίων* **Acgh** *πλείους τῶν τριακοσίων* **no**. 20. *καὶ* ante *προστιθέασιν* om. **Bklno** edd. 24. *τὸν — βιασάμενον* om. **l**. 26. *τῇ πόλει δὲ* **l**(?) edd. 28. *φυληρεῖς* **Bk**. 29. *ἐξωνεῖς*, et *αι* sup. *ε* sec. m. add., **A**. — *ἁλιεῖς*

Ἀναγυράσιοι· εἶτα Θορεῖς, Λαμπτρεῖς, Αἰγιλιεῖς, Ἀναφλύστιοι, Ἀζηνιεῖς· οὗτοι μὲν οἱ μέχρι τῆς ἄκρας τοῦ Σουνίου. μεταξὺ δὲ τῶν λεχθέντων δήμων μακρὰ ἄκρα, πρώτη μετὰ τοὺς Αἰξωνέας, Ζωστήρ· εἶτ' ἄλλη μετὰ Θορέας, Ἀστυπάλαια, ὧν τῆς
5 μὲν πρόκειται νῆσος Φάβρα, τῆς δ' Ἐλεοῦσσα· καὶ κατὰ τοὺς Αἰξωνέας δ' ἐστὶν Ὑδροῦσσα· περὶ δὲ Ἀνάφλυστόν ἐστι καὶ A. 611 τὸ Πανεῖον, καὶ τὸ τῆς Κωλιάδος Ἀφροδίτης ἱερόν, εἰς ὃν τόπον ἐκκυμανθῆναι τὰ τελευταῖα τὰ ἐκ τῆς περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίας τῆς Περσικῆς ναυάγιά φασι, περὶ ὧν καὶ τὸν
10 Ἀπόλλω προειπεῖν·

Κωλιάδες δὲ γυναῖκες ἐρετμοῖσι φρίξουσι.

πρόκειται δὲ καὶ τούτων τῶν τόπων Βέλβινα νῆσος οὐ πολὺ ἄπωθεν καὶ ὁ Πατρόκλου χάραξ· ἔρημοι δ' αἱ πλεῖσται τούτων.

---

codd. Tzsch. corr.: Ἁλαεῖς voluerat Cas., sed altera forma et apud scriptores et in titulis usitatissima est, propiusque accedit ad codd. scripturam. Ceterum articulus οἱ non videtur prima manu scriptus fuisse in *A*. 1. εἶθ' ὀρεεῖς *A* (sed in marg. sec. m. add. εἶθ' ὠρεεῖς) *gh* εἶθ' ὠρεεῖς *BElkno* Tzsch. corr. ex coni. Cas. — λαμπρεῖς *A* (sed sec. m. sup. add. γρ. λαμπυρεῖς) *hi* λαμπυρεῖς *BEgklno* λαμπρεῖς Tzsch. Cor. ex Casauboni Meursii aliorumque sententia: sed ipsi codd. ad veram scripturam ducunt, titulorum auctoritate firmatam (v. C. I. n. 125. 670 sqq.). — αἰγινεῖς codd. Tzsch. corr. ex coni. Meurs. (de Pagis Atticis p. 5). Ceterum ex hoc loco fortasse sumptum est gentile Αἰγινεύς, quod Steph. s. v. Αἴγινα affert ex Strabone, male quidem illud ad insulam referens. 2. ἀζηνεῖς codd. Tzsch. corr. ex coni. Cas. certissima. 3. μακρὰ om. *Elnog* Pleth.; in *A* legitur μά (sic) ν μετά, duodecim fere literis corrosis, sec. m. autem praeter πρώτη nihil restitutum: inde μα...... πρώτη *chi*. Fortasse scriptum fuerat μακρὰ ἄκρα ἐστίν: persaepe enim ν ἐφελκυστικόν in hoc codice ponitur ante consonam. — ἐξωνέας, et αι sec. m. add. sup. prius ε, *A*. 4. ἀστυπάλα *lB* et hic ex corr. ἀστυπάλεα, quod est in *k*. 5. φαῦρα *l*(?) ald. 6. ἐξωνέας, et αι sec. m. sup. prius ε add., *A*. — δ' ἐστὶν om. *BElk*. — ὑδροῦσα *a* (in sched. aggl.). 7. πάνιον *ABEcgh*. 11. φρύξουσι cum et hic et ap. Herodotum VIII, 96, ubi idem vaticinium affertur, reponendum censuisset Kuhnius ad Paus. I, 4, plerosque VV. DD. habuit assentientes, eamque unam veram puto scripturam et ipse: sed alteram habet etiam Eustath. ad Il. *B*, 547 p. 284, 24 R. oraculum hoc ex ipso Strabone afferens, paululum tamen mutatum. 12. βέρβινα *l*. 13. ἄποθεν *a* (in sched. aggl.) *lg*. — πρόκλου *Bl*.

22. *Κάμψαντι δὲ τὴν κατὰ τὸ Σούνιον ἄκραν ἀξιόλογος δῆμος Σούνιον, εἶτα Θόρικος, εἶτα Ποταμὸς δῆμος οὕτω καλούμενος, ἐξ οὗ οἱ ἄνδρες Ποτάμιοι, εἶτα Πρασία, Στειριά, Βραυρών, ὅπου τὸ τῆς Βραυρωνίας Ἀρτέμιδος ἱερόν, [Ἁλαὶ Ἀραφη]νίδες, ὅπου τὸ τῆς Ταυροπόλου, Μυρρινοῦς, Προβάλινθος, Μαραθών, ὅπου Μιλτιάδης τὰς μετὰ Δάτιος τοῦ Πέρσου δυνάμεις ἄρδην διέφθειρεν, οὐ περιμείνας ὑστερίζοντας Λακεδαιμονίους διὰ τὴν πανσέληνον· ἐνταῦθα μεμυθεύκασι καὶ τὸν Μαραθώνιον ταῦρον, ὃν ἀνεῖλε Θησεύς. μετὰ δὲ Μαραθῶνα Τρικόρυνθος, εἶτα Ῥαμνοῦς, [ὅπου] τὸ τῆς Νεμέσεως ἱερόν, εἶτα Ψαφὶς ἡ τῶν Ὠρωπίων· ἐνταῦθα δέ που καὶ το Ἀμφιαράειόν ἐστι τετιμημένον ποτὲ μαντεῖον, ὅπου φυγόντα τὸν Ἀμφιάρεων, ὥς φησι Σοφοκλῆς,*

C. 399 (margin, line 3); A. 612 (margin, line 11)

ἐδέξατο ῥαγεῖσα Θηβαία κόνις,
αὐτοῖσιν ὅπλοις καὶ τετραορίστῳ δίφρῳ.

Ὠρωπὸς δ' ἐν ἀμφισβητησίμῳ γεγένηται πολλάκις· ἵδρυται γὰρ ἐν μεθορίῳ τῆς τε Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας. πρόκειται δὲ τῆς παραλίας ταύτης, πρὸ μὲν τοῦ Θορίκου καὶ τοῦ Σουνίου,

---

3. *πρασσία Aho.* — *στιρία A.* Accentum posui ex praecepto Arcadii p. 99. 4. *βραύρων* codd. Tzsch. corr. — *Ἁλαί* — *Ταυροπόλου* om. *ls* Pleth. (haud dubie et *B*). Inter *ἱερὸν* et *νίδες* decem fere interciderunt literae in *A*, quae sec. m. restitutae non sunt: lacunam explevit Cor. ex coni. Xyl., quam verissimam esse ostendit Dianae Tauropoli mentio Halis istis cultae (v. Callim. in Dian. v. 173. Eurip. Iphig. in Taur. v. 1451). Sed particulam *καὶ* ab illis praemissam lacunae brevitas totaque huius loci structura respuit. 5. *εἶτα* ante *Μυρρινοῦς* add. *b*(?)*k* edd.: spatium vacuum relinquunt post *Ταυροπόλου t* ald. — *μυρρινοῦσα A* (sed *οῦς* sec. m. sup. add.) *chno.* 10. *τρικόρυνθος*, et *ρυθ* sup. *ρυνθ* sec. m. add., *A*: *τρικόρυθος* codd. rell. edd. Alteram tamen formam tuetur Steph. s. v., laudatis auctoribus Didymo, Diodoro, Dionysio, Euphorione, Diodorus IV, 57. 58, codicum denique scriptura, quantumvis corrupta, apud Strabonem ipsum VIII, 377. *Τρικόρυθος* vero codd. exhibent supra p. 383 et Steph. s. v. *Τετράπολις*, ipsum illum locum, ut videtur, secutus. — *ὅπου* om. codd. Tzsch. rec. ex Pleth., nec cur exciderit, obscurum est. 11. *καὶ* — *φυγόντα* omissa in *A* postea sec. m. inter versus add. sunt: inde om. *g*. 12. *ἀμφιάρειον acgh* Cor. 15. *τετραρίστῳ hi τετρωρίστῳ Bcglkno* edd. 18. *θορίου a* (in sched. aggl.) *BE θουρίου l*(?) ald. Tzsch. corr. ex coni. Cas.

νῆσος Ἑλένη, τραχεῖα καὶ ἔρημος, παραμήκης ὅσον ἑξήκοντα σταδίων τὸ μῆκος· ἧς φασι μεμνῆσθαι τὸν ποιητήν, ἐν οἷς Ἀλέξανδρος λέγει πρὸς τὴν Ἑλένην·

οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
5 [ἔπλεον] ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
νήσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ.

ταύτην γὰρ λέγει Κρανάην τὴν νῦν Ἑλένην ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ γενέσθαι τὴν μῖξιν. μετὰ δὲ τὴν Ἑλένην ἡ Εὔβοια πρόκειται τῆς ἑξῆς παραλίας, ὁμοίως στενὴ καὶ μακρὰ καὶ κατὰ μῆκος τῇ
10 ἠπείρῳ παραβεβλημένη, καθάπερ ἡ Ἑλένη. ἔστι δ' ἀπὸ τοῦ Σουνίου πρὸς τὸ νότιον τῆς Εὐβοίας ἄκρον, ὃ καλοῦσι Λευκὴν ἀκτήν, σταδίων τριακοσίων πλοῦς· ἀλλὰ περὶ Εὐβοίας μὲ[ν] .... τοὺς δ' ἐν τῇ μεσογαίᾳ δήμους τῆς Ἀττικῆς μακρὸν εἰπεῖν διὰ τὸ πλῆθος.

15 23. Τῶν δ' ὀρῶν τὰ μὲν ἐν ὀνόματι μάλιστά ἐστιν ὅ τε Ὑμηττὸς καὶ Βριλησσὸς καὶ Λυκαβηττός, ἔτι δὲ Πάρνης καὶ Κορυδαλλός. μαρμάρου δ' ἐστὶ τῆς τε Ὑμηττίας καὶ τῆς Πεντελικῆς κάλλιστα μέταλλα πλησίον τῆς πόλεως· ὁ δ' Ὑμηττὸς καὶ μέλι ἄριστον ποιεῖ. τὰ δ' ἀργυρεῖα τὰ ἐν τῇ Ἀττικῇ κατ'
20 ἀρχὰς μὲν ἦν ἀξιόλογα, νυνὶ δ' ἐκλείπει· καὶ δὴ καὶ οἱ ἐργαζόμενοι, τῆς μεταλλείας ἀσθενῶς ὑπακουούσης, τὴν παλαιὰν ἐκβολάδα καὶ σκωρίαν ἀναχωνεύοντες, εὕρισκον ἔτι ἐξ αὐτῆς

A. 613

---

2. σταδίους *Bk* edd. 4. ἐξ ἐρατεινῆς — νέεσσι om. *l*, qui pro iis habet ἕως τοῦ. 5. ἔπλεον intercidit in *A*, nec sec. m. restitutum est: inde om. codd. rell., Xyl. add. 6. φιλότητι καὶ εὐνῇ om. *Acg hlno*. Leguntur in *B* Epit. — κραναῇ codd. Tzsch. corr. 7. λέγειν coni. Grosk. non male. — κραναὴν codd. Tzsch. corr. 10. τοῦ om. *BEl* edd. 12. ἀλλὰ — μὲν om. *l*, neque quae inter μὲ et τοὺς interciderunt in *A* duodecim fere literae, sec. m. restitutae sunt: spatium vacuum relictum in *cgh*, atque in hoc sec. m. add. μετ' ὀλίγον λέξομεν, quae eadem leguntur in *i* εἰρήσεται ὕστερον habent *b* (etenim in *B* eadem haud dubie desunt, quae in *l*) *no* edd. Fortasse scriptum fuerat λέξομεν ὕστερον. 15. ἃ ἐν ὀνόματι *Bl* et sec. m. in marg. *A*. 16. βριλησὸς *Ach*. — ἐστὶ *l*. 17. κορυδαλὸς *l*(?) ald. Tzsch. Cor. — ὑμηττείας *Bkl*(?) ald. — Πεντελικῆς] ἑλίκης codd. Xyl. corr. 19. ἀργύρια *AEcghi*. 22. σκωρίαν, et ει sec. m. sup. ι add., *A*: σκωρείαν *cghi*. — ἀναχωρεύοντες *a* (in sched. aggl.) *cgh*.

ἀποκαθαιρόμενον ἀργύριον, τῶν ἀρχαίων ἀπείρως καμινευόντων. τοῦ δὲ μέλιτος ἀρίστου τῶν πάντων ὄντος τοῦ Ἀττικοῦ, C. 400 *πολὺ βέλτιστόν φασι τὸ ἐν τοῖς ἀργυρείοις, ὃ καὶ ἀκάπνιστον καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ τρόπου τῆς σκευασίας.*

24. *Ποταμοὶ δ' εἰσὶν ὁ μὲν Κηφισσὸς ἐκ Τρινεμέων τὰς* 5 *ἀρχὰς ἔχων, ῥέων δὲ διὰ τοῦ πεδίου, ἐφ' οὗ καὶ ἡ Γέφυρα καὶ οἱ Γεφυρισμοί, διὰ δὲ τῶν σκελῶν τῶν ἀπὸ τοῦ ἄστεος εἰς τὸν Πειραιᾶ καθηκόντων, ἐκδίδωσιν εἰς τὸ Φαληρικόν, χειμαρρώδης τὸ πλέον, θέρους δὲ μειοῦται τελέως. ἔστι δὲ τοιοῦτος μᾶλλον ὁ Ἰλισσός, ἐκ θατέρου μέρους τοῦ ἄστεος ῥέων εἰς* A. 614, 10 *τὴν αὐτὴν παραλίαν, ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς Ἄγρας καὶ τοῦ Λυκείου μερῶν, καὶ τῆς πηγῆς, ἣν ὕμνηκεν ἐν Φαίδρῳ Πλάτων. περὶ μὲν τῆς Ἀττικῆς ταῦτα.*

CAPUT II.

1. *Ἑξῆς δ' ἐστὶν ἡ Βοιωτία· περὶ ἧς λέγοντα καὶ περὶ* 15 *τῶν συνεχῶν ἐθνῶν ἀνάμνησιν ποιήσασθαι χρὴ τοῦ σαφοῦς χάριν, ὧν εἴπομεν πρότερον. [ἐλέγομ]εν δὲ τὴν ἀπὸ Σουνίου παραλίαν μέχρι Θετταλο[νικείας] ἐπὶ τὰς ἄρκτους τετάσθαι, μικρὸν ἐκκλίνουσαν [πρὸς δύσιν καὶ] ἔχουσαν τὴν θάλασσαν*

---

3. *ἀργυρίοις* ***AEcghi***. 5. *εἰσὶν ὁ μὲν* om. ***E***. — *τρινεμίων* ***Agh*** *τρινεμιῶν* ***BEl*** edd.: correxi ex coni. Cas., coll. Steph. s. v. 8. *φαλεριχὸν*, et *η* sup. *ε* sec. m. add., ***A***. 9. *ἔτι*] *ἐστὶ* Xyl. 10. *μάλιστα* ald. 11. *ὑπὲρ*] *περὶ* ***E***. — *τῆς* om. ***A***, sed sec. m. add. est. — *λυκίου*, sed *ει* sup. *ι* sec. m. add., ***A***. 15. *καὶ* — *ἐθνῶν* om. ***ls***. — *περὶ* post *καὶ* om. ***Bk***, sed in hoc postea add. 17. *ἐλέγομεν* — *δευτέρα δ' ἐστὶν* om. ***ls*** (haud dubie om. et sec. m. in marg. addita sunt in ***B***). Per totum hunc locum ea, quae interciderant in ***A***, sec. m. restituta non sunt: iisdem locis lacunae inveniuntur in ***cghi***, quae ex parte coniecturis parum felicibus expletae sunt in ***bkno*** edd. Inter *πρότερον* et *εν* sex fere literae interciderunt in ***A***, nec restitutae sunt: inde *ἐν δὲ* ***cg*** *εἰς δὲ* ***hi*** *λέγομεν* ***no*** *λέγωμεν* ***b*** ald.; Cor. corr. ex coni. Cas. 18. Syllabae *νικείας* interciderunt in ***A***, sed sec. m. in marg. add. *νίκης*: inde *Θετταλονίκης* codd. rell. edd., sed altera forma constanter utitur Strabo, cf. Steph. s. v. 19. Inter *ἐκκλίνουσαν* et *ἔχουσαν* duodecim literae perierunt in ***A***: *τὴν ὑπερανέχουσαν* ***bno*** ald. nullo sensu. Restitui ex coni. Du Theilii, coll. p. 391. — *τὴν* om. ald.

πρὸς ἕω· τὰ δ' ὑπερ[κείμενα] . . . . η πρὸς δύσιν, ὡς ἂν ταινίας
τινάς, διὰ τῆς . . . . τεταμένας παραλλήλους· ὧν πρώτη
ἐστὶν . . . . Μεγαρίδι, ὡς ἂν ταινία τις, τὸ μὲν ἑω-
θι[νὸν πλευρὸν ἔχου]σα τὴν ἀπὸ Σουνίου μέχρι Ὠρωποῦ καὶ
5 *. . . . . ίας, τὸ δ' ἑσπέριον τόν τε Ἰσθμὸν καὶ τὴν [Ἀλ-*
κυονίδα θάλ]ατταν, τὴν κατὰ Πηγὰς μέχρι τῶν . . . .
. . ας τῶν περὶ Κρέουσαν· τὰ δὲ λοιπὰ [ἀπὸ τοῦ Σουνίου] μέχρι
Ἰσθμοῦ παραλίαν καὶ τὴν ὡς ἂν . . . . ς ὀρεινὴν τὴν
διείργουσαν ἀπὸ τῆς [Βοιωτίας τὴν Ἀ]ττικήν. δευτέρα δ' ἐστὶν
10 *ἡ Βοιωτία, ἀπὸ τῆς ἕω ἐπὶ δύσιν τεταμένη ταινία τις ἀπὸ*
τῆς κατ' Εὔβοιαν θαλάττης ἐπὶ θάλατταν τὴν κατὰ τὸν Κρι-

---

1. Inter *ὑπὲρ* et *η* decem fere literae interciderunt in *A*: *ὑπερκείμενα*, quod exhibent *bno*, verum haud dubie est, sed videtur huic verbo subiectum fuisse *αὐτῆς*. — *τενίας A*. 2. Inter *τῆς* et *τεταμένας* decem fere interciderunt literae in *A*: *χώρας ἑκάστης bno* edd. nullo sensu. Grosk. proponit *ἠπείρου ἁπάσης*, equidem malim *χώρας ἁπάσης*. 3. Inter *ἐστὶν* et *Μεγαρίδι* duodecim fere exciderunt literae: *ἐπὶ μεγαρίδι* habent *no* *ἡ ἀπὸ μεγαρίδος b* (?) edd. nullo sensu; scriptum fuit haud dubie *ἡ Ἀττικὴ σὺν τῇ Μεγαρίδι*, quod Du Theil. recte vidit. — *τενία*, et *αι* sup. *ε* sec. m. add., *A*. — Inter *ἑωθι* et *σα* quatuordecim fere literae interciderunt in *A*: *ἑωθινὸν μέρος ταινιοῦσα bno* edd.; restitui ex coni. Du Theil. 4. Inter *καὶ* et *ίας* decem fere literae interciderunt in *A*: *τῆς ταύτῃ παραλίας bno* edd. parum feliciter; melius Du Theil. proposuit *τῆς Βοιωτίας*, sed Grosk. articulum *τὴν* substantivo nullo adiecto ferendum non esse ratus mavult *τῆς Βοιωτίας παραλίαν*, quae tamen, etiamsi recidas *τῆς*, paulo longiora videntur. 5. Inter *τὴν* et *ατταν* quatuordecim fere literae interciderunt in *A*: recte restitutae sunt iam in *bn* (in hoc *ἀλκυδονίδα* sec. m.?) *o*: cf. pag. 393. 6. Inter *τῶν* et *ας* quatuordecim fere literae perierunt in *A*: *ὅρων* s. *τόπων τῆς παραλίας* coni. Du Theil., quae parum satisfaciunt; fortasse scriptum fuit *ὅρων τῆς Βοιωτίας*. 7. *κρέουσσαν A*. — Inter *λοιπὰ* et *μέχρι* duodecim fere literae interciderunt in *A*: restitui ex coni. Du Theilii. 8. *τοῦ* ante *Ἰσθμοῦ* add. edd. — Inter *ἂν* et *ς* tredecim fere literae interciderunt in *A*: *τῆς Ἀττικῆς* coni. Du Theil. parum feliciter; videtur scriptum fuisse *ὡς ἂν παράλληλον αὐτῆς*. 9. Inter *τῆς* et *ττικὴν* duodecim fere literae deletae in *A*: Cor. restituit ex coni. Tzschuckii. — *ὅτι ἡ βοιωτία κτλ. Els.* 10. *τενία*, et *αι* sec. m. sup. *ε* add., *A*. 11. *κρίσσου lm κρισσαῖον a* (in sched. agglut.) *B* edd.

σαῖον κόλπον, ἰσομήκης πως τῇ Ἀττικῇ ἢ καὶ ἐλάττων κατὰ μῆκος· ἀρετῇ μέντοι τῆς χώρας πάμπολυ διαφέρει.

2. Ἔφορος δὲ καὶ ταύτῃ κρείττω τὴν Βοιωτίαν ἀποφαίνει τῶν ὁμόρων ἐθνῶν, καὶ ὅτι μόνη τριθάλαττός ἐστι, καὶ λιμένων εὐπορεῖ πλειόνων, ἐπὶ μὲν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ καὶ 5 τῷ Κορινθιακῷ τὰ ἐκ τῆς Ἰταλίας καὶ Σικελίας καὶ Λιβύης A. 615 δεχομένη, ἐπὶ δὲ τῶν πρὸς Εὔβοιαν μερῶν ἐφ' ἑκάτερα τοῦ Εὐρίπου σχιζομένης τῆς παραλίας, τῇ μὲν ἐπὶ τὴν Αὐλίδα καὶ τὴν Ταναγρικήν, τῇ δ' ἐπὶ τὸν Σαλγανέα καὶ τὴν Ἀνθηδόνα, τῇ μὲν εἶναι συνεχῆ τὴν κατ' Αἴγυπτον καὶ Κύπρον καὶ τὰς 10 νήσους θάλατταν, τῇ δὲ τὴν κατὰ Μακεδόνας καὶ τὴν Προποντίδα καὶ τὸν Ἑλλήσποντον. προστίθησι δέ, ὅτι καὶ τὴν Εὔβοιαν τρόπον τινὰ μέρος αὐτῆς πεποίηκεν ὁ Εὔριπος, οὕτω στενὸς ὢν καὶ γεφύρᾳ συνεζευγμένος πρὸς αὐτὴν διπλέθρῳ. C. 401 τὴν μὲν οὖν χώραν ἐπαινεῖ διὰ ταῦτα, καί φησι πρὸς ἡγεμο- 15 νίαν εὐφυῶς ἔχειν, ἀγωγῇ δὲ καὶ παιδείᾳ μὴ χρησαμένους, †ἐπεὶ μηδὲ τοὺς ἀεὶ προϊσταμένους αὐτῆς, εἰ καί ποτε κατώρθωσαν, ἐπὶ μικρὸν τὸν χρόνον συμμεῖναι· καθάπερ Ἐπαμεινώνδας ἔδειξε. τελευτήσαντος γὰρ ἐκείνου τὴν ἡγεμονίαν ἀποβαλεῖν εὐθὺς τοὺς Θηβαίους, γευσαμένους αὐτῆς μόνον· αἴτιον 20 δὲ εἶναι τὸ λ'γων καὶ ὁμιλίας τῆς πρὸς ἀνθρώπους ὀλιγωρῆ-

---

2. *διαφέρουσα* Pleth. Cor. 5. *κρισσαίῳ* codd. (*a* in sched. aggl.) edd. 6. *τῆς* ante *Λιβύης* add. edd. 8. *τῇ*] *τὴν Acghino*. 9. *τὴν* ante *Ταναγρικὴν* om. *B*(?) ald. — *τῇ δ'*] *τὴν δ' Acgho*. 10. *τὴν μὲν Acgho*. 11. *τῆς νήσου AEcghl*. — *τὴν δὲ Acghno*. 12. *προστίθησι δὲ* om. *E*. — *καὶ ὅτι Bkl* ald. 16. In *A* cum intercidissent, quae inter *ἀγωγ* et *δείᾳ* leguntur, sec. m. restituit, neglecta tamen syllaba *παι*: inde *καὶ . . . δείᾳ ch* (sed in hoc *παι* post add.), *παιδείᾳ* om. *g*, spatio vacuo relicto, *ἀγωγῇ δ' ἐπιτηδείᾳ no*. 17. *ἐπεὶ μηδὲ* om. *no ἐπιτηδείᾳ* Cor., sed *μηδὲ* haud dubie a Strabone est additum; *ἐπεὶ* tamen quo modo expediendum sit, non liquet: etenim *λέγει*, quod Grosk. scribendum esse censet, in proximis proponens *καὶ εἴ ποτέ τι κατώρθωσαν*, probari nequit. — *τι* post *ποτε* add. Cor. ex coni. Pleth., qui totum hunc locum sic mutavit: — *χρησαμένους εἰ καὶ τότε* (?) *τι κατώρθωσαν διὰ τοὺς προστάντας αὐτῆς μὴ ἐπὶ μακρὸν τὸν χρόνον συμμεῖναι.* 18. *μηδ' ἐπὶ no*. — *μακρὸν Bl* Pleth. — *ἐπαμινώνδας gio* ald. Cor. 20. *συνέβη* post *Θηβαίους* add. *B*(?)*kno* ald.

σαι, μόνης δ' ἐπιμεληθῆναι τῆς κατὰ πόλεμον ἀρετῆς. ἔδει δὲ
προσθεῖναι, διότι τοῦτο πρὸς Ἕλληνας μάλιστα χρήσιμόν ἐστιν,
ἐπεὶ πρός γε τοὺς βαρβάρους βία λόγου κρείττων ἐστί. καὶ
Ῥωμαῖοι δὲ τὸ παλαιὸν μέν, ἀγριωτέροις ἔθνεσι πολεμοῦντες,
5 οὐδὲν ἐδέοντο τῶν τοιούτων παιδευμάτων, ἀφ' οὗ δὲ ἤρξαντο
πρὸς ἡμερώτερα ἔθνη καὶ φῦλα τὴν πραγματείαν ἔχειν, ἐπέ-
θεντο καὶ ταύτῃ τῇ ἀγωγῇ καὶ κατέστησαν πάντων κύριοι.

3. Ἡ δ' οὖν Βοιωτία πρότερον μὲν ὑπὸ βαρβάρων ᾠκεῖτο
Ἀόνων καὶ Τεμμίκων, ἐκ τοῦ Σουνίου πεπλανημένων, καὶ Λε-
10 λέγων καὶ Ὑάντων· εἶτα Φοίνικες ἔσχον οἱ μετὰ Κάδμον, ὃς
τήν τε Καδμείαν ἐτείχισε, καὶ τὴν ἀρχὴν τοῖς ἐκγόνοις ἀπέλι-
πεν. ἐκεῖνοι δὲ τὰς Θήβας τῇ Καδμείᾳ προσέκτισαν καὶ συν-
εφύλαξαν τὴν ἀρχήν, ἡγούμενοι τῶν πλείστων Βοιωτῶν ἕως
τῆς τῶν Ἐπιγόνων στρατείας. κατὰ δὲ τούτους ὀλίγον χρόνον A. 616
15 ἐκλιπόντες τὰς Θήβας ἐπανῆλθον πάλιν· ὡς δ' αὔτως ὑπὸ
Θρᾳκῶν καὶ Πελασγῶν ἐκπεσόντες ἐν Θετταλίᾳ συνεστήσαντο
τὴν ἀρχὴν μετὰ Ἀρναίων ἐπὶ πολὺν χρόνον, ὥστε καὶ Βοιω-
τοὺς κληθῆναι πάντας. εἶτ' ἀνέστρεψαν εἰς τὴν οἰκείαν, ἤδη
τοῦ Αἰολικοῦ στόλου παρεσκευασμένου περὶ Αὐλίδα τῆς Βοι-
20 ωτίας, ὃν ἔστελλον εἰς τὴν Ἀσίαν οἱ Ὀρέστου παῖδες. προσ-
θέντες δὲ τῇ Βοιωτίᾳ τὴν Ὀρχομενίαν (οὐ γὰρ ἦσαν κοινῇ
πρότερον, οὐδ' Ὅμηρος μετὰ Βοιωτῶν αὐτοὺς κατέλεξεν, ἀλλ'
ἰδίᾳ, Μινύας προσαγορεύσας) μετ' ἐκείνων ἐξέβαλον τοὺς μὲν
Πελασγοὺς εἰς Ἀθήνας, ἀφ' ὧν ἐκλήθη μέρος τι τῆς πόλεως
25 Πελασγικόν (ᾤκησαν δὲ ὑπὸ τῷ Ὑμηττῷ), τοὺς δὲ Θρᾷκας ἐπὶ
τὸν Παρνασσόν. Ὕαντες δὲ τῆς Φωκίδος Ὕαν πόλιν ᾤκισαν.

4. Φησὶ δ' Ἔφορος τοὺς μὲν Θρᾷκας, ποιησαμένους σπον-
δὰς πρὸς τοὺς Βοιωτούς, ἐπιθέσθαι νύκτωρ στρατοπεδεύουσιν

---

2. διότι] ὅτι *Blno* edd. 6. ἔθεντο codd. (*a* in sched. aggl.) Xyl. corr. 9. Τεμμίκων] τετμημένους *l* τεκμίκων *k* ald. — Λελέγων] λέγων *l*. 18. ἅπαντας *Bcklno* edd. 20. τοῦ ante Ὀρέστου add. edd. 21. κοινωνοὶ Pleth. Cor.: idem inter versus add. in *n*. 24. τι om. *no*. 25. τῶν ὑμηττῶν *l*. — ἐπὶ] ὑπὸ *Blk*, sed hic post corr., εἰς edd. 26. παρνασόν *Bl* edd. 26. πόλιν ὕαν *no* Ὑάμπολιν Tzsch. Cor.; alteram scripturam habet praeter codd. etiam Eust. ad Il. *B*, 521, p. 275, 11 R.: cf. ad p. 424.

ὀλιγωρότερον, ὡς εἰρήνης γεγονυίας· διακρουσαμένων [δ'] αὐτούς, αἰτιωμένων τε ἅμα, ὅτι τὰς σπονδὰς παρέβαινον, μὴ C. 402 *παραβῆναι φάσκειν ἐκείνους· συνθέσθαι γὰρ ἡμέρας, νύκτωρ δ' ἐπιθέσθαι· ἀφ' οὗ δὴ καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι, Θρακία παρεύρεσις. τοὺς δὲ Πελασγούς, μένοντος ἔτι τοῦ πολέμου,* 5 *χρηστηριασομένους ἀπελθεῖν, ἀπελθεῖν δὲ καὶ τοὺς Βοιωτούς. τὸν μὲν οὖν τοῖς Πελασγοῖς δοθέντα χρησμὸν ἔφη μὴ ἔχειν εἰπεῖν, τοῖς δὲ Βοιωτοῖς ἀνελεῖν τὴν προφῆτιν, ἀσεβήσαντας εὖ πράξειν· τοὺς δὲ θεωρούς, ὑπονοήσαντας χαριζομένην τοῖς Πελασγοῖς τὴν προφῆτιν κατὰ τὸ συγγενὲς (ἐπειδὴ καὶ τὸ ἱε-* 10 *ρὸν Πελασγικὸν ἐξ ἀρχῆς ὑπῆρξεν) οὕτως ἀνελεῖν, ἁρπάσαντας τὴν ἄνθρωπον εἰς πυρὰν ἐμβαλεῖν, ἐνθυμηθέντας, εἴτε κακουργήσασαν, εἴτε μή, πρὸς ἀμφότερα ὀρθῶς ἔχειν, εἰ μὲν παρεχρηστηρίασε, κολασθείσης αὐτῆς, εἰ δ' οὐδὲν ἐκακούργησε,* A. 617 *τὸ προσταχθὲν αὐτῶν πραξάντων. τοὺς δὲ περὶ τὸ ἱερὸν τὸ* 15 *μὲν ἀκρίτους κτείνειν τοὺς πράξαντας, καὶ ταῦτ' ἐν ἱερῷ, μὴ δοκιμάσαι, καθιστάναι δ' εἰς κρίσιν, καλεῖν δ' ἐπὶ τὰς ἱερείας, ταύτας δὲ εἶναι τὰς προφήτιδας, αἳ λοιπαὶ τριῶν οὐσῶν περιῆσαν· λεγόντων δ', ὡς οὐδαμοῦ νόμος εἴη δικάζειν γυναῖκας, προσελέσθαι καὶ ἄνδρας ἴσους ταῖς γυναιξὶ τὸν ἀριθμόν· τοὺς* 20

---

1. *ὀλιγωρότερον — διακρουσαμένων* om. *l.* — *δ'* om. *ABl* add. Cor, *δὲ* habent *no.* 2. *τε*, et *δὲ* sec. m. sup. add., *A*: inde *δὲ* ***cgh*** *καὶ ἅμα αἰτιωμένων* ***no***. 6. *χρηστηριασαμένους* codd., exc. ***o***, ex quo futurum recepit Cor. 9. *ὑπονοήσαντες* ***a*** in sched. aggl., sed sub sched. aggl. superest *ας* pr. m. scriptum. 10. *κατὰ*] *καὶ* ***a*** (in sched. aggl.) ***cghi*** *διὰ* ***no*** edd. inde a Cas. — *ἐπεὶ* ***Blk*** edd. 12. *τὴν*] *τὸν* ***a*** (in sched. aggl.), sed *η* sup. o add. manu recentiore. — *πῦρ* ***no***. 13. Post *κακουργήσασαν* subiiciuntur verba *περὶ τῶν γυναικῶν τῶν δικαστῶν* in ***AB*** (in hoc pr. an sec. m., id quod suspicor, scripta sint, apud Falconerum adnotatum non est) ***cghinok*** ald. (omisso altero *τῶν*, quod videtur sublatum esse etiam in ***k***): desunt in ***lm*** atque om. Cor., postquam Cas. iam uncinis incluserat. — *μὴ*] *μὴν* ***a*** (in sched. agglut.) ***cgi***. 16. *κτείνειν*] *κρίνειν* ***A***. 17. *τὰς*] *τῆς* ***a*** (in sched. aggl.) ***c*** *τῆς* et *τὰς* habet ***h***. 18. Post verbum *προφήτιδας*, quo pagina finitur in ***A***, folium intercidit in hoc codice, sed restituto eo omnia quae sequuntur usque ad verba *ἡ Ποιμανδρὶς δ' ἐστὶν ἡ αὐτή* (v. p. 404 in.) sec. m. scripta sunt. — *γὰρ* post *αἱ* add. ***Bkno*** ald. 20. *ἄνδρας ὅσους καὶ γυναιξὶ* ***acghi***.

μὲν οὖν ἄνδρας ἀπογνῶναι, τὰς δὲ γυναῖκας καταγνῶναι, ἴσων δὲ τῶν ψήφων γενομένων, τὰς ἀπολυούσας νικῆσαι· ἐκ δὲ τούτων Βοιωτοῖς μόνοις ἄνδρας προθεσπίζειν ἐν Δωδώνῃ. τὰς μέντοι προφήτιδας, ἐξηγουμένας τὸ μαντεῖον εἰπεῖν, ὅτι προσ-
5 τάττοι ὁ θεὸς τοῖς Βοιωτοῖς, τοὺς παρ' αὐτοῖς τρίποδας †συλλέγοντας εἰς Δωδώνην πέμπειν κατ' ἔτος· καὶ δὴ καὶ ποιεῖν τοῦτο· ἀεὶ γάρ τινα τῶν ἀνακειμένων τριπόδων νύκτωρ καθαιροῦντας καὶ κατακαλύπτοντας ἱματίοις, ὡς ἂν λάθρα τριποδηφορεῖν εἰς Δωδώνην.

10 5. Μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Αἰολικὴν ἀποικίαν συνέπραξαν τοῖς περὶ Πενθίλον, πλείστους ἐξ ἑαυτῶν συμπέμψαντες, ὥστε καὶ Βοιωτικὴν προσαγορευθῆναι. ὕστερον δὲ χρόνοις πολλοῖς ὁ Περσικὸς πόλεμος περὶ Πλαταιὰς γενόμενος διελυμήνατο τὴν χώραν. εἶτ' ἀνέλαβον σφᾶς πάλιν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε καὶ τῆς
15 τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς ἀμφισβητῆσαι Θηβαίους, δυσὶ μάχαις κρατήσαντας Λακεδαιμονίους. Ἐπαμεινώνδα δὲ πεσόντος ἐν τῇ μάχῃ, ταύτης μὲν τῆς ἐλπίδος διεσφάλησαν, ὑπὲρ δὲ τῶν Ἑλλήνων ὅμως ἐπολέμησαν πρὸς Φωκέας τοὺς τὸ ἱερὸν συλήσαντας τὸ κοινόν. κακωθέντες δ' ὑπό τε τούτου τοῦ πολέμου, C. 403
20 καὶ τῶν Μακεδόνων ἐπιθεμένων τοῖς Ἕλλησιν, ὑπὸ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ ἀπέβαλον τὴν πόλιν κατασκαφεῖσαν καὶ ἀνέ-

---

2. τούτου *m* Cor., idque valde arridet. 4. τὸ μαντεῖον] τοὐναντίον *aB* (ex corr. sec. m.) *cghino* ald. — προστάττοι, et ει sup. οι, *a* προστάττει *B* (ex corr. sec. m.) *l* ald. 6. συλλέγοντας in συλήσοντας mutandum censet Gronov. (v. Var. Geogr.), in συλήσαντας Grosk., qui praeterea ἕνα addit: atque hoc quidem certissimum, cum sequentia manifesto id suadeant, et Epit. verbum hoc habeat; nec altera coniectura improbabilis est. In Epit. ita legitur hic locus: ἀνθ' ὧν ἐχρήσθη καθ' ἐνιαυτὸν κλέπτοντας ἕνα τῶν παρ' αὐτοῖς τριπόδων ἀποκομίζειν εἰς Δωδώνην: similiaque habentur apud Proclum (v. Chrestom. in Phot. Bibl. cod. 239 p. 990). — Alterum καὶ om. *aBcghino* Cor. 10. μετὰ δὲ ταῦτα om. Pleth. 11. πενθίλου, et ον eadem manu add., *a*. 12. συναπαγορευθῆναι *acghik* (ex corr.). 15. κρατήσαντες *acgh* (in hoc τας sup. τες add.) *k*. 16. λακεδαιμονίους et λακεδαιμονίων *h*. — ἐπαμινώνδα *i* Cor. 19. τούτου om. *h* Cor. 20. τῶν om. *l*. 21. τούτων] τούτου *acgh*. — οὗτοι ante ἀπέβαλον add. *no*.

λαβον ἀνακτισθεῖσαν. ἐξ ἐκείνου δ' ἤδη πράττοντες ἐνδεέστερον ἀεὶ μέχρι εἰς ἡμᾶς οὐδὲ κώμης ἀξιολόγου τύπον σώζουσι· καὶ ἄλλαι δὲ πόλεις ἀνάλογον πλὴν Τανάγρας καὶ Θεσπιῶν· αὗται δ' ἱκανῶς συμμένουσι πρὸς ἐκείνας κρινόμεναι.

A. 618 6. Ἑξῆς δὲ τὴν περιήγησιν τῆς χώρας ποιητέον, ἀρξαμένους ἀπὸ τῆς πρὸς Εὔβοιαν παραλίας τῆς συνεχοῦς τῇ Ἀττικῇ. ἀρχὴ δ' ὁ Ὠρωπὸς καὶ ὁ ἱερὸς λιμήν, ὃν καλοῦσι Δελφίνιον, καθ' ὃν ἡ παλαιὰ Ἐρέτρια ἐν τῇ Εὐβοίᾳ, διάπλουν ἔχουσα ἑξήκοντα σταδίων. μετὰ δὲ τὸ Δελφίνιον ὁ Ὠρωπὸς ἐν εἴκοσι σταδίοις· κατὰ δὲ τοῦτόν ἐστιν ἡ νῦν Ἐρέτρια, διάπλους δ' ἐπ' αὐτὴν στάδιοι τετταράκοντα.

7. Εἶτα Δήλιον, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐκ Δήλου ἀφιδρυμένον, Ταναγραίων πολίχνιον, Αὐλίδος διέχον σταδίους τριάκοντα, ὅπου μάχῃ λειφθέντες Ἀθηναῖοι προτροπάδην ἔφυγον· ἐν δὲ τῇ φυγῇ πεσόντα ἀφ' ἵππου Ξενοφῶντα ἰδὼν κείμενον τὸν Γρύλλου Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, στρατεύων πεζός, τοῦ ἵππου γεγονότος ἐκποδών, ἀνέλαβε τοῖς ὤμοις αὐτόν, καὶ ἔσωσεν ἐπὶ πολλοὺς σταδίους, ἕως ἐπαύσατο ἡ φυγή.

8. Εἶτα λιμὴν μέγας, ὃν καλοῦσι Βαθὺν λιμένα· εἶθ' ἡ Αὐλίς, πετρῶδες χωρίον καὶ κώμη Ταναγραίων· λιμὴν δ' ἐστὶ πεντήκοντα πλοίοις, ὥστ' εἰκὸς τὸν ναύσταθμον τῶν Ἑλλήνων ἐν τῷ μεγάλῳ ὑπάρξαι λιμένι. καὶ ὁ Εὔριπος δ' ἐστὶ πλησίον ὁ Χαλκίδος, εἰς ὃν ἀπὸ Σουνίου στάδιοι †ἑβδομήκοντα· ἔστι

---

3. αἱ ante ἄλλαι add. Pleth. non male. — ἔχουσι post ἀνάλογον add. *no* Cor. — θεσπιῶν, et εσιῶν supra add., *a*: inde θεσπεσιῶν *cgh*. 4. συμμένουσαι *acghm*. — ἐκείνης *g*. 9. ἐστιν post Δελφίνιον add. *cgk* edd. 10. σταδίοις] σταδίων *agh*, qui tamen habet etiam σταδίοις. 13. ταναγραῖον *E*. — στάδια *acgh*. 17. αὐτόν] αὐτοῦ edd. 20. πετρώδης χώρα *aghino*: alteram scripturam praeter reliquos codd. exhibent Epit. et Eust. ad Il. *B*, 496 p. 265, 11 R. 21. ὡς κατ' εἰκὸς *l*. — τὸ ναύσταθμον *El*. 23. ὁ Χαλκιδικὸς Eust. l. l. Cor. ex coni. Cas. coll. I, 10, sed Livius quoque (v. XXXV, 39) memorat Chalcidis Euripum. — στάδια *cgh*. — ἑβδομήκοντα numerum esse vel corruptum, vel mutilatum, manifestum est: ἑπτακόσιοι excidisse Gossellinus et Groskurdius putarunt, ἑξακόσιοι Falconer, qui numerus vero videtur esse propior. Fortasse neglectum est φ ante ο, ut πεντακόσιοι scriptum fuisse statuatur.

δ' ἐπ' αὐτῷ γέφυρα δίπλεθρος, ὡς εἴρηκα· πύργος δ' ἑκατέρωθεν ἐφέστηκεν, ὁ μὲν ἐκ τῆς Χαλκίδος, ὁ δ' ἐκ τῆς Βοιωτίας· διῳκοδόμηται δ' εἰς αὐτὺς σύριγξ. περὶ δὲ τῆς παλιρροίας τοῦ Εὐρίπου τοσοῦτον μόνον εἰπεῖν ἱκανόν, ὅτι ἑπτάκις
5 μεταβάλλειν φασὶ καθ' ἡμέραν ἑκάστην καὶ νύκτα· τὴν δ' αἰτίαν ἐν ἄλλοις σκεπτέον.

9. Πλησίον δ' ἐστὶν ἐφ' ὕψους κείμενον χωρίον Σαλγανεύς, ἐπώνυμον τοῦ ταφέντος ἐπ' αὐτῷ Σαλγανέως, ἀνδρὸς Βοιωτίου, καθηγησαμένου τοῖς Πέρσαις εἰσπλέουσιν εἰς τὸν διά-
10 πλουν τοῦτον ἐκ τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου, ὃν φασιν ἀναιρεθῆναι, πρὶν ἢ τῷ Εὐρίπῳ συνάπτειν, ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Μεγαβάτου, νομισθέντα κακοῦργον, ὡς ἐξ ἀπάτης ἐμβαλόντα τὸν στόλον εἰς τυφλὸν τῆς θαλάσσης στενωπόν· αἰσθόμενον δὲ τὸν βάρβαρον τὴν περὶ αὐτὸν ἀπάτην μεταγνῶναί τε καὶ ταφῆς
15 ἀξιῶσαι τὸν ἀναιτίως ἀποθανόντα.

10. Καὶ ἡ Γραῖα δ' ἐστὶ τόπος Ὠρωποῦ πλησίον καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀμφιαράου καὶ τὸ Ναρκίσσου τοῦ Ἐρετριέως μνῆμα, ὃ καλεῖται Σιγηλοῦ, ἐπειδὴ σιγῶσι παριόντες· τινὲς δὲ τῇ Τανάγρᾳ τὴν αὐτήν φασιν· ἡ Ποιμανδρὶς δ' ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῇ
20 Ταναγρικῇ· καλοῦνται δὲ καὶ Γεφυραῖοι οἱ Ταναγραῖοι. ἐκ Κνωπίας δὲ τῆς Θηβαϊκῆς μεθιδρύ[θη κατὰ χρησμὸν] δεῦρο τὸ Ἀμφιάρειον.

C. 404 A. 619

---

1. εἴρηται Pleth. 3. αὐτὸν *acghino* edd. — τοῦ εὐρίπου om. *c*. 7. ἐφ' ὕψους om. *l*. — σαλγανὲς *agh*. 11. Μεγαβάτου om. *n*, sed μεγαβάθου in marg. sec. m. add. Ceterum de hoc nomine vid. Wessel. ad Diod. XI, 12. 12. νομισθέντος κακούργου *l* νομισθέντος κακοῦργον *gh*, sed hic post corr. 15. τῶν — ἀποθανόντων *acgh* τῶν — ἀποθανόντα *l* τῶν — ἀποθανόντας *n* et sec. m. supra τὸν — ἀποθανόντα. 18. σιγηλὸν Pleth. — παρίοντες *l*. — τῇ] τὴν *acgh* τὴν τάναγραν *no* ald. Dativum habet praeter *Bl* etiam Eust. ad Il. *B*, 498, p. 266, 26 R. 20. Inde a voce ταναγρικῇ pr. m. denuo incipit in *A*. — γερφυραῖοι *A*. — ταναγριοι *a* (in sched. aggl.) *cghil* Eust. l. l.; eandem scripturam pr. m. fuisse suspicor in *B*, post correctam: nihilominus in tanta corruptionis facilitate alteram reliqui, aliorum scriptorum numorumque auctoritate confirmatam. — ἐκ — Ἀμφιάρειον om. *l*: inde ἐκ, quod interciderat, sec. m. restitutum non est in *A*: om. *cghi*. 21. Inter μεθιδρυ et δεῦρο duodecim fere literae perierunt, nec restitutae sunt in *A*,

11. *Καὶ ὁ Μυκαλησσὸς δὲ κώμη τῆς Ταναγραϊκῆς· κεῖται δὲ παρ' ὁδὸν Θηβαίων εἰς Χαλκίδα, καλοῦσι δὲ Βοιωτιακῶς Μυκαληττόν· ὡς δ' αὕτως καὶ τὸ Ἅρμα, τῆς Ταναγραϊκῆς κώμη ἔρημος περὶ τὴν Μυκαληττόν, ἀπὸ τοῦ Ἀμφιαράου ἅρματος λαβοῦσα τοὔνομα, ἑτέρα οὖσα τοῦ Ἅρματος τοῦ κατὰ τὴν Ἀττικήν, ὅ ἐστι περὶ Φυλήν, δῆμον τῆς Ἀττικῆς ὅμορον τῇ Τανάγρᾳ. ἐντεῦθεν δὲ ἡ παροιμία τὴν ἀρχὴν ἔσχεν ἡ λέγουσα· ὁπόταν δι' Ἅρματος ἀστράψῃ· ἀστραπήν τινα σημειουμένων κατὰ χρησμὸν τῶν λεγομένων Πυθαϊστῶν, βλεπόντων ὡς ἐπὶ τὸ Ἅρμα καὶ τότε πεμπόντων τὴν θυσίαν εἰς Δελφούς, ὅταν ἀστράψαντα ἴδωσιν· ἐτήρουν δ' ἐπὶ τρεῖς μῆνας, καθ' ἕκαστον μῆνα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας ἀπὸ τῆς ἐσχάρας τοῦ Ἀστραπαίου Διός· ἔστι δ' αὕτη ἐν τῷ τείχει μεταξὺ τοῦ Πυθίου καὶ τοῦ Ὀλυμπίου. περὶ δὲ τοῦ Ἅρματος τοῦ Βοιωτιακοῦ οἱ μέν φασιν ἐκπεσόντος ἐκ τοῦ ἅρματος ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὸν τόπον, ὅπου νῦν ἐστι τὸ ἱερὸν αὐτοῦ, τὸ ἅρμα*

---

eadem desunt in *g*, spatio vacuo relicto, *μεθιδρυμένη* ***h*** *μεθιδρυμένης* ***i***, *μεθιδρυμένον δεῦρο* ***b*** (sec m. enim haud dubie haec addita sunt) ***kno*** edd.: restitui ex Epit. — Fortasse scribendum *Ἀμφιαραεῖον*: v. ad p. 399. 1. *ταναγραικῆς*, et *γρικῆς* sec. m. sup. add., ***A***: *ταναγρικῆς* codd. reliqui edd. 2. *τὴν* ante *Θηβαίων* add. ***Bkl*** *παρ' ὁδὸν τὴν Θήβηθεν* Eust. ad Il. *B*, 498 p. 266, 35 R. paulo liberius hunc locum referens; *τὴν Θηβῶν* Cor. — *βοιωτικῶς* ***BEkl*** Eust. l. l. 3. *ταναγρικῆς* ***E*** Cor. 4. *ἔρημον* ***a*** (in sched. aggl.) ***cghil***. — *τὴν* om. ***BEkl*** edd. 6. *ὅμοιον* codd. (sec. m. scripta est haec vox in ***A***) Xyl. corr., uti legitur ap. Steph. s. v. *Ἅρμα* in loco huic simillimo, quem sequitur Eust. l. l. — *τῇ Ταναγρικῇ* Xyl. Cor., ac sic habet Steph. (atque ex eo Eust.) l. l.: sed ex Strabone ille sua petisse non videtur. 7. *ἐνταῦθα* codd., *ὅθεν* Pleth.: Cor. corr. 8. *ὁπότε* codd. Cor. corr.: atque *ὁπόταν* habet Eust. l. l., *ὅταν* Suid. s. v. *Ἅρμα*. — *ἀστράπτῃ*, omissa voce *ἀστραπήν*, ***A*** sub sched. aggl., sed sec. m. in sched. aggl. *ἀστράψῃ ἀστραπήν* et *πτῃ* sup. *ψῃ* add.: utrumque est in ***c***, *ἀστράπτῃ* in ***gh***. Aoristum exhibent Eust. et Suid. ll. ll. 9. *Πυθιαστῶν* scribendum censet Grosk. quia hanc formam habeat Hesych. s. v. *ἀστράπτει* eamque commendet similis forma *Δηλιασταί*: alteram tamen tuentur Steph. s. v. *Πυθώ* et Eust., verbum *πυθαΐζειν* afferens ad Il. *B*, 519 p. 274, 16 R. 13. *τοῦ* om. ***cghno***. 14. *ὀλύμπου* ***a*** (in sched. aggl.) ***gh***. 15. *ἐκπεσόντα* ***k*** ex corr., ald. — *ἐν τῇ μάχῃ* om. ***l***. 16. *ὅπου*] *οὗ* edd.

ἔρημον ἐνεχθῆναι ἐπὶ τὸν ὁμώνυμον τόπον· οἱ δὲ τοῦ Ἀδράστου συντριβῆναι τὸ ἅρμα φεύγοντός φασιν ἐνταῦθα, τὸν δὲ διὰ τοῦ Ἀρείονος σωθῆναι. Φιλόχορος δ' ὑπὸ τῶν κωμητῶν σωθῆναί φησιν αὐτόν, καὶ διὰ τοῦτο ἰσοπολιτείαν αὐτοῖς παρὰ
5 τῶν Ἀργείων ὑπάρξαι.

12. Ἔστι δὲ τῷ ἐκ Θηβῶν εἰς †Ἄργος ἀπιόντι ἐν ἀριστερᾷ ἡ Τάναγρα· κ.............. ἐν δεξιᾷ κεῖται· καὶ ἡ Ὑρία δὲ τῆς Ταναγραίας νῦν ἐστι, πρότερον δὲ τῆς Θηβαΐδος· A. 620

---

1. ἐπὶ] περὶ *Blk* (idem sec. m. inter versus add. in *A*) ald. 3. ἀρίωνος, et ει sec. m. sup. add., *A*: inde ἀριειώνος *h* ἀριείονος *i* ἀρίονος *c*: cf. de hoc nomine Eust. ad Il. Ψ, 344 p. 1304, 61 R. — σωμητῶν *a* (in sched. aggl.: sed sub sched. κ superest pr. m. scriptum) *gcin*, sed in hoc κωμητῶν sup add. 4. καὶ om. *Bkl* ald. — ἰσοπολιτείας *a* (in sched. aggl.) *ghi*. 6. Ἄργος, quod magno consensu exhibent codd. (sed in *A* verba Θηβῶν εἰς ἄργος sec. m. add. in sched. aggl.) et Eust. ad Il. *B*, 498 p. 266, 27 R., ferri non posse inde a Palmerio (v. Exercitatt. in auct. Gr. p. 316) plerique censuerunt recte, mea sententia: sed quid Strabo scripserit, incertissimum est. Mutandum in Ἅρμα putat Palmerius, in Ἀνθηδόνα Politus (v. ad Eust. in Hom. Tom. 2. p. 534), parum commode expedientes quae in proximis obstant eorum opinionibus: a dextra enim, non a sinistra sita est Tanagra Thebis eunti sive Harma sive Anthedona. Quapropter Grosk. verba illa sec. m. in *A* addita nihili aestimanda falso ratus haec proposuit: ἔστι δὲ τῷ ἐκ [τῆς Αὐλίδος εἰς Θήβας] ἀπιόντι κτλ., quae nemo probabit. Equidem Ἅρμα scribendum esse cum Palmerio crediderim, erroremque, qui est in proximis, fatendum, non corrigendum: ortus videri possit ex Harmatis Attici et Boeotici confusione. 7. Inter κ (post quod pars literae sive α sive ω superest in *A*) et ἐν quindecim fere literae interciderunt in *A*, nec restitutae sunt: κ om. in *gchi*, atque in posterioribus tribus spatium vacuum relictum; praeterea ἐν δεξιᾷ om. *Bkno*; omnia quae habentur inter Τάναγρα et καὶ om. *El* Pleth. (haud dubie *B* pr. m.). Omnes coniecturae ad resarciendum hunc locum propositae incertissimae sunt ac parum felices, velut Groskurdii, qui scribendum censet καὶ ἡ Ὑρία ἐγγὺς τῆς ὁδοῦ, et Corais, qui ex Cas. Xyl. aliorumque sent. scripsit ἐν δὲ δεξιᾷ κεῖται ἡ Ὑρία. Hyriae enim mentionem factam fuisse h. l. omnes censuerunt propter sequentia: sed haec potius respiciunt ea quae supra dicta sunt de Mycalesso et Harmate. Equidem nihil inveni quod in medium proferre auderem. 8. ὑρρία codd. Cas. corr. Ceterum Eust. ad Il. *B*, 496 p. 264, 44 R. hunc locum ita refert: Ὑρία τῆς Ταναγραίας πρότερον, ὕστερον δὲ τῆς Θηβαΐδος. — ταναγρίας *l*.

ὅπου ὁ Ὑριεὺς μεμύθευται καὶ ἡ τοῦ Ὠρίωνος γένεσις, ἥν φησι Πίνδαρος ἐν τοῖς διθυράμβοις· κεῖται δ' ἐγγὺς Αὐλίδος. ἔνιοι δὲ τὰς Ὑσίας Ὑρίην λέγεσθαί φασι, τῆς Παρασωπίας οὖσαν ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνι πλησίον Ἐρυθρῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ, ἄποικον Ὑριέων, κτίσμα δὲ Νυκτέως, τοῦ Ἀντιόπης πατρός. εἰσὶ 5 δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀργείᾳ Ὑσίαι κώ[μη], οἱ δ' ἐξ αὐτῆς Ὑσιᾶται λέγονται. τῶν δ' Ἐρυθρῶν τούτων ἄποικοι αἱ ἐν Ἰωνίᾳ Ἐρυθραί. καὶ ὁ Ἐλεὼν δ' ἐστὶ κώμη Ταναγρική, ἀπὸ τῶν ἑλῶν ὠνομασμένη.

13. Μετὰ δὲ Σαλγανέα Ἀνθηδών, πόλις λιμένα ἔχουσα, 10 ἐσχάτη τῆς Βοιωτιακῆς παραλίας τῆς πρὸς Εὐβοίᾳ, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς εἴρηκεν·

C. 405 Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν.

A. 621 εἰσὶ μέντοι ἔτι προϊόντι μικρὸν πολίχναι δύο τῶν Βοιωτῶν, Λάρυμνά τε, παρ' ἣν ὁ Κηφισσὸς ἐκδίδωσι, καὶ ἔτι ἐπέκεινα 15 Ἁλαί, ὁμώνυμοι τοῖς Ἀττικοῖς δήμοις. κατὰ δὲ τὴν παραλίαν ταύτην κεῖσθαί φασιν Αἰγὰς τὰς ἐν Εὐβοίᾳ, ἐν αἷς τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερὸν τοῦ Αἰγαίου· ἐμνήσθημεν δ' αὐτοῦ καὶ πρότερον. δίαρμα δ' ἐστὶν ἀπὸ μὲν τῆς Ἀνθηδόνος εἰς Αἰγὰς

---

1. ὑρριεὺς *a* (in sched. aggl.) *cgh*. 3. θυσίας *l*. — ὑρρίην codd. — παρασωπίαν *E*. 5. ἀντίοπος *h* ἀντιόπου *i* ἀντιόχου *n* (sed ἀντιόπης sec. m. sup. add.) *o*. 6. Syllaba μη una cum proximis intercidit in *A*, et κώ sched. aggl. obtectum sec. m. repetitum non est: inde κώμη om. codd. edd. 7. ἰωνίδι *BEl* ald. In *A* cum prior pars nominis intercidisset, sec. m. restituta est et praeterea inter versus add. ἢ νίδι. 8. καὶ αἰολέων *A* (sed sec. m. add. ὁ ἐλεὼν) *cgh* ἐλαιὼν *Bk*. Verum servat Eust. ad Il. *B*, 500. — ἐστι, quod exstat in *A* sub sched. aggl. pr. m. scriptum, om. *a* (in sched. aggl.) codd. reliqui, edd. — ἑλῶν *a* (in sched. aggl.), sed infra add. αἰολέων, quod habent *gi*, ἐλαιὼν *Bk* ald. 9. ὀνομασθεῖσα Pleth. 11. βοιωτικῆς ald. — εὔβοιαν ald. 13. Supra Ἀνθηδόνα inter versus in *A* add. pr. m., ut videtur, ἴσαν τε ζαθέην. 14. καὶ ante προϊόντι add. ald. 15. κηφισὸς *A*. 16. ἄλλαι codd. Tzsch. corr. ex Palm. coni. (v. Exercitatt. in auct. Gr. p. 316). Apud Pleth. haec leguntur καὶ ἔτι ἐπέκεινα ἄλλαι ὁμωνύμως τῷ ἀττικῷ δήμῳ, ἀφ' ἧς οἱ ἐνοικοῦντες ἀλλαῖοι, quorum ultima Grosk. iniuria censet recipienda. 17. τὸ τοῦ om. *Bkl*. 19. τῆς om. *Bkl*. — αὐγὰς *l*.

ἑκατὸν εἴκοσι στάδιοι, ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων τόπων πολὺ ἐλάττους· κεῖται δ' ἐπὶ ὄρους ὑψηλοῦ τὸ ἱερόν, ἦν δέ ποτε καὶ πόλις· ἐγγὺς δὲ τῶν [Αἰγῶν] καὶ αἱ Ὀρόβιαι. ἐν δὲ τῇ Ἀνθηδονίᾳ Μεσσάπιον ὄρος ἐστὶν ἀπὸ Μεσσάπου, ὃς εἰς τὴν Ἰα-
5 *πυγίαν ἐλθὼν Μεσσαπίαν τὴν χώραν ἐκάλεσεν. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὰ περὶ τὸν Γλαῦκον μυθεύεται τὸν Ἀνθηδόνιον, ὅν φασιν εἰς κῆτος μεταβαλεῖν.*

14. *Πλησίον δ' ἐστὶν Ἀνθηδόνος ἱεροπρεπὴς τόπος τῆς Βοιωτίας, ἴχνη πόλεως ἔχων, ὁ καλούμενος Ἶσος, συστέλλοντι*
10 *τὴν πρώτην συλλαβήν. οἴονται δέ τινες δεῖν γράφειν*

Ἰσόν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν,

ἐκτείνοντες τὴν πρώτην συλλαβὴν ποιητικῶς διὰ τὸ μέτρον, ἀντὶ τοῦ

Νῖσάν τε ζαθέην·

15 *ἡ γὰρ Νῖσα οὐδαμοῦ φαίνεται τῆς Βοιωτίας, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Νεῶν· . . . . [ε]ἴη, εἰ μὴ τὴν Νῖσαν οὕτως εἴρηκεν· ἦν γὰρ ὁ . . . . Μεγαρικῇ, ἐκεῖθεν ἀπῳ-*

---

1. *ἀπὸ* — *ἐλάττους* om. *l*. 2. *ἐγγὺς* — *Ορόβιαι* om. *l* (haud dubie et pr. m. *B*) Pleth. 3. *Αἰγῶν* intercidit in *A*, nec sec. m. restitutum est: om. *cgh* (sed in hoc sec. m. add.). Legitur in *bkno* Epit. — *ὀρύβαι* codd., exc. Epit., quae verum servavit. 8. *δ' ἐστὶν* om. *BEkl*. 9. *τῆς Βοιωτίας* om. *l*. — *συστέλλων* proponit Tzsch. ex Eust. ad Il. *B*, 508 p. 271, 13 R., ubi leguntur haec: — *συστέλλει δὲ αὐτὴν (τὴν ἄρχουσαν) ὁ καλούμενος Ἶσος· ἐκεῖ ἱεροπρεπής*. 11. *ἶσαν* *A* (sec. m. sup. add. *σον*) *c* (in hoc *ἶσον τε* sup. add.) *ghiklno*. 14. *ἶσαν* *A* (*ν* cum margine deletum nee postea restitutum) *c*. 16. *τοῖς*] *τῷ* *Bkl* Pleth. — Quae post *νεῶν* leguntur usque ad *νῦν* om. *l* (haud dubie et *B*): inter *νεῶν* et *ἴη* undecim fere literae interciderunt, nec sec. m. restitutae sunt in *A*, lacuna itidem est in *ig*, sed in hoc sec. m. add. *ὡς οὐκ ἂν εἴη*, quae exhibentur in *bkno* edd. Nec dubium esse potest, quin scriptum fuerit *ἂν εἴη*, reliqua incerta sunt, et lacunae magnitudini parum respondent: sed melius quod proponam non habeo. — *τὴν Ἶσον* Tzsch. Cor. ex Palm. aliorumque coni. (v. Exercit. in auct. Gr. p. 342): sed difficile est coniecturam facere, cum nesciamus, quid in altera sententiae parte scriptum fuerit; incommoda tamen est codicum scriptura, quae ita erit explicanda: nisi Nisam ita dixerit, ut Isus intelligatur. 17. Inter *ὁ* et *Μεγαρικῇ* duodecim fere literae interciderunt, nec restitutae sunt in *A*: spatium vacuum relictum est in *ig*, sed in

A. 622 *κισμένη . . . . [Κιθαι]ρῶνος, ἐκλέλειπται δὲ νῦν. τινὲς δὲ γράφουσι*

Κρεῦσάν τε ζαθέην,

τὴν νῦν Κρέουσαν δεχόμενοι, τὸ τῶν Θεσπιέων ἐπίνειον ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ ἱδρυμένον· ἄλλοι δὲ 5

Φαράς τε ζαθέας.

ἔστι δὲ τῆς τετρακωμίας τῆς περὶ Τάναγραν, Ἐλεῶνος, Ἅρματος, Μυκαλησσοῦ, Φαρῶν. γράφουσι δὲ καὶ τοῦτο·

Νῦσάν τε ζαθέην·

κώμη δ' ἐστὶ τοῦ Ἑλικῶνος ἡ Νῦσα. ἡ μὲν οὖν παραλία τοιαύτη τις ἡ πρὸς Εὔβοιαν. 10

15. *Τὰ δ' ἑξῆς ἐν τῇ μεσογαίᾳ πεδία ἐστὶ κοῖλα πάντοθεν ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν ὄρεσι περιεχόμενα, τοῖς Ἀττικοῖς μὲν πρὸς νότον, πρὸς ἄρκτον δὲ τοῖς Φωκικοῖς· ἀπὸ δὲ τῆς ἑσπέρας ὁ Κιθαιρὼν λοξὸς ἐμπίπτει μικρὸν ὑπὲρ τῆς Κρισαίας* 15 *θαλάττης, ἔχων τὴν ἀρχὴν συνεχῆ τοῖς Μεγαρικοῖς καὶ τοῖς Ἀττικοῖς ὄρεσιν, εἶτ' ἐπιστρέφων εἰς τὰ πεδία, παυόμενος δὲ*
C. 406 *περὶ τὴν Θηβαίαν.*

16. *Τῶν δὲ πεδίων τούτων τὰ μὲν λιμνάζει, ποταμῶν ἀναχεομένων εἰς αὐτά, τῶν δ' ἐμπιπτόντων, εἶτα ἐκρύσεις λαμβα-* 20

---

hoc sec. m. add. *ἴσος πόλις ἐν τῇ*, quae exhibentur in ***bno*** edd., sed Tzsch. articulum *ὁ* mutavit in *ἡ* ex Palmerii coni.: *ἡ Νῖσα πόλις* scribendum esse censuit Grosk., idemque expressit Xyl. interpretatione sua, et Barth. ad Stat. Theb. II, 382. Quae omnia parum sunt certa: fortasse scriptum fuit *ὁμώνυμος πόλις ἐν Μεγαρικῇ*. 1. Inter *πρὸς* et *ιρῶνος* duodecim fere literae deletae, nec restitutae sunt in ***A***: spatium vacuum relictum in reliquis codd., ex quibus *ρῶνος* tantum exhibent ***bkno***, syllabas istas plane om. ***ghi***; *δρῶνος* ald. Recte coniecisse videtur Grosk. *πρὸς τὴν ὑπώρειαν Κιθαιρῶνος*. 4. *Θεσπείων* Cas.: inde *Θεσπιῶν* Tzsch. Cor. 5. *κρίσῳ* ***l***. 6. *φηράς*, et *α* sup. ead. m. add., ***a*** (in sched. aggl.) *φηράς* ***Bcghikl***: cf. Steph. s. v. *Φαραί*. 7. *ἔστι*] *ἔτι* ***Agno***. — *τετρακώμης* ***Bl***. — *ἅρματα* ***Bk*** (sed hic post corr.) *ἅρματι* ***l*** (?) ald. 8. *φαρῶν*, et *η* sec. m. sup. *α* add., ***A*** *φηρῶν* ***Bchikl***. 13. *περικλειόμενα* ***no***. 14. *νότον* ***Bkl*** edd. — *ἄρκτον* ***Bkl*** edd. 15. *ἐμπίπτων* ***E***. — *κρισσαίας* ***BEkl*** edd. 16. *τοῖς* post *καὶ* om. ***El***. 17. *ἐπιστρέφει* ***E***. 19. *δὲ*] *δὴ* ***BEkl*** edd.

νόντων· τὰ δ' ἀνέψυκται καὶ γεωργεῖται παντοδαπῶς διὰ τὴν εὐκαρπίαν. ὑπάντρου δὲ καὶ σηραγγώδους οὔσης κατὰ βάθους τῆς γῆς, σεισμοὶ γενόμενοι πολλάκις ἐξαίσιοι τοὺς μὲν ἔφραξαν τῶν πόρων, τοὺς δὲ ἀνέῳξαν, τοὺς μὲν μέχρι τῆς ἐπιφα-
5 νείας, τοὺς δὲ δι' ὑπονόμων· συμβαίνει δὴ καὶ τοῖς ὕδασι, τοῖς μὲν δι' ὑπονόμων φέρεσθαι τῶν ῥείθρων, τοῖς δ' ἐπιπολῆς, τοῖς τε λιμναίοις καὶ τοῖς ποταμίοις. ἐγχωσθέντων δὲ κατὰ βάθους τῶν πόρων, αὔξεσθαι τὰς λίμνας συμβαίνει μέχρι τῶν οἰκουμένων τόπων, ὥστε καὶ πόλεις καταπίνεσθαι καὶ
10 χώρας, ἀνοιχθέντων δὲ τῶν αὐτῶν ἢ ἄλλων ἀνακαλύπτεσθαι, καὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους ποτὲ μὲν πλεῖσθαι, ποτὲ δὲ πεζεύεσθαι, καὶ τὰς αὐτὰς πόλεις ποτὲ μὲν ἐπὶ τῇ λίμνῃ, ποτὲ δὲ ἄπωθεν κεῖσθαι.

17. Διττῶς δὲ τοῦτο γίνεται· καὶ γὰρ μενουσῶν ἀκινήτων A. 623
15 τῶν πόλεων, ὅταν ἡ αὔξησις τῶν ὑδάτων ἥττων ᾖ τῆς ὑπερχύσεως διὰ ὕψος τῶν οἰκήσεων ἢ διὰ ἀπόστασιν, καὶ διὰ ἀνοικισμόν, ὅταν τῷ πλησιασμῷ κινδυνεύσαντες πολλάκις ἀπαλλαγὴν πορίσωνται τοῦ φόβου τὴν μετάληψιν τῶν χωρίων τῶν ἄπωθεν ἢ τῶν ἐν ὕψει. παρακολουθεῖ δὲ τοῖς οὕτως ἀν-
20 οικισθεῖσι τὸ τὴν αὐτὴν προσηγορίαν φυλάττουσιν, ἐτύμως πρότερον λεγομένοις ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τοπικῶς, νῦν μὴ λέγεσθαι ἐτύμως· Πλαταιὰς γὰρ ἀπὸ τῆς πλάτης τῶν κωπῶν

---

1. δ'] μὲν *Bk* ald. — τὰ δὲ ante καὶ add. codd. (excepto *i*), sed sec. m. scriptum est in *ABk*: cf. p. 415. 5. συμβαίνει — ὑπονόμων om. *cghi*. 6. τὰ ῥεῖθρα *no* ald. 8. βάθος ald. — τὰς om. *no* ald. 12. το τὲ μὲν — τοτὲ δὲ *Ano*. 13. ἄποθεν *a* (in sched. aggl.) *Bk* ἐπὶ ξηροῦ Pleth. 14. γίνεται] δύναται *Bl* ald. δύναται γίνεσθαι Pleth. — καὶ] ἢ *Bkl* edd. 16. τὸ ante ὕψος add. *Bkl* edd. — διὰ om. *Bko*. 19. ἄποθεν *B*. 20. φυλάττειν *no* ald. — ἑτοίμως *A*. 21. μὴ *x A* tredecim fere literis ante Πλαταιὰς deletis, nec sec. m. restitutis, idem exhibent *cghi* spatio vac. rel., sed in *g* sec. m. post add. κετ' ἔχουσιν ὡς πρότερον, quae leguntur etiam in *no* ald. Ceterum μὴ λέγεσθαι sec. m. scriptum legitur in *A* in extrema marginis parte: dubitaverat enim librarius de scripturae huius veritate propter *x*, quod superesse videbat, pr m. scriptum. Hoc ut servaret μηκέτι λέγεσθαι ἐτύμως scripsit Cor., quae quamquam lacunae longitudinem excedere videntur, maxime probabilia, ne dicam certa, sunt.

εἰρῆσθαι πιθανὸν καὶ Πλαταιέας τοὺς ἀπὸ κωπηλασίας ζῶντας, ἀλλὰ νῦν, ἄπωθεν τῆς λίμνης οἰκοῦντες, οὐκέτ' ἂν προσαγορεύοιντο ἐτύμως. Ἕλος τε καὶ Ἑλεὼν καὶ Εἰλέσιον ἐκλήθη διὰ τὸ ἐπὶ τοῖς ἕλεσιν ἱδρῦσθαι, νῦν δὲ οὐχ ὁμοίως ἔχει ταῦτα, ἢ ἀνοικισθέντων, ἢ τῆς λίμνης ἐπιπολὺ ταπεινωθείσης διὰ τὰς 5 *ὕστερον γενομένας ἐκρύσεις· καὶ γὰρ τοῦτο δυνατόν.*

18. *Δηλοῖ δὲ καὶ ὁ Κηφισσὸς τοῦτο μάλιστα, τὴν Κωπαΐδα λίμνην πληρῶν. αὐξομένης γὰρ αὐτῆς, ὥστε κινδυνεύειν καταποθῆναι τὰς Κώπας ([ἃς] ὅ τε ποιητὴς ὀνομάζει, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἡ λίμνη τὴν ἐπωνυμίαν εἴληφε), χάσμα γενηθὲν πρὸς* 10 *τῇ λίμνῃ πλησίον τῶν Κωπῶν ἀνέῳξεν ὑπὸ γῆς ῥεῖθρον ὅσον τριάκοντα σταδίων καὶ ἐδέξατο τὸν ποταμόν, εἶτα ἐξέρρηξεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν κατὰ Λάρυμναν τῆς Λοκρίδος τὴν ἄνω· καὶ γὰρ ἑτέρα ἐστίν, ἧς [ἐμνήσθη]μεν, [ἡ] Βοιωτιακή, ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, ᾗ προσέθεσαν Ῥωμαῖοι τὴν ἄνω. καλεῖται δ' ὁ τό-* 15
C. 407 *πος Ἀγχόη· ἔστι δὲ καὶ λίμνη ὁμώνυμος· ἐντεῦθεν δ' ἤδη ὁ Κηφισσὸς ἐκδίδωσιν ἐπὶ τὴν θάλατταν. τότε μὲν οὖν παυσαμένης τῆς πλημμυρίδος, παῦλα καὶ τοῦ κινδύνου τοῖς παροικοῦσιν ὑπῆρξε, πλὴν τῶν ἤδη καταποθεισῶν πόλεων. πάλιν*
A. 624 *δ' ἐγχουμένων τῶν πόρων, ὁ μεταλλευτὴς Κράτης, ἀνὴρ Χαλ-* 20

---

2. *ἄπωθεν*, sed *ω* sec. m. in *o* mut., *A ἄποθεν Bl.* 3. *ἐτοίμως A*, sed *οι* sec. m. in *υ* mut. — *ἑλεῶν A* Epit. — *ἰλήσιον a* (in sched. aggl.) 4. *τὰ πάντα* ald. *ταῦτα* Pleth. Tzsch. Cor. 5. *ἀνοικισθέντα* Pleth. Tzsch. 6. *γινομένας Bk.* 7. *κηφισὸς B.* 9. *ἃς* om. codd. Tzsch. add. ex Pleth. et Cas. coni.: *οὕτως* ante *ὀνομάζει* add. Pleth. 10. *δὲ* post *χάσμα* add *Acgh* ald., om. Cor. — *γενηθεὶς a* (in sched. aggl.) *ch γεννηθεὶς g γεννηθὲν nok* (sed in hoc *γενηθεὶς* ex corr.) *γενήθη l.* 14. *ἧς ἐμνήσθημεν* om. *Bl*: inter *ἧς* et *μεν* sex fere literae interciderunt, nec restitutae sunt in *A* (sed in marg. sec. m. add. *ἐστὶ Βοιωτικὴ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ*): inde spat. vac. rel. in *chig*, sed in hoc sec. m. scriptum *εἴπομεν*, quod est etiam in *bkno* edd, *ἧς* in *ὡς* mut. Cor.: verum vidit Grosk., cf. p. 405 in. — *ἡ* om. codd. — *βοιωτικὴ Blg*; verborum ordinem mutant edd. sic: *ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ἡ βοιωτικὴ*. Ceterum vid. quae de hoc loco subtiliter disputat Ulrichs (*Reisen* etc. p. 227 sqq.). 16. Inter *δὲ* et *η* cum sex fere literae intercidissent in *A*, *λιμν* tantum sec. m. restituit: inde *καὶ* om. *cgh.* 19. *πλὴν — πόλεων* om. *l.* 20. *μεταλλεὺς τῆς κρήτης* codd. Tzsch. corr. ex coni.

κιδεύς, ἀνακαθαίρειν τὰ ἐμφράγματα ἐπαύσατο, στασιασάντων τῶν Βοιωτῶν, καίπερ, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολῇ φησιν, ἀνεψυγμένων ἤδη πολλῶν, ἐν οἷς οἱ μὲν τὸν Ὀρχομενὸν οἰκεῖσθαι τὸν ἀρχαῖον ὑπελάμβανον, οἱ δ' Ἐλευ-
5 *σῖνα καὶ Ἀθήνας παρὰ τὸν Τρίτωνα ποταμόν· λέγεται [δ' οἰκίσαι] Κέκροπα, ἡνίκα τῆς Βοιωτίας ὑπῆρξε, καλουμένης τότε Ὠγυγίας, ἀφανισθῆναι δὲ ταύτας ἐπικλυσθείσας ὕστερον. γενέσθαι δέ φασιν καὶ κατὰ Ὀρχομενὸν χάσμα, καὶ δέξασθαι τὸν Μέλανα ποταμὸν τὸν ῥέοντα διὰ τῆς Ἁλιαρτίας καὶ ποι-*
10 *οῦντα ἐνταῦθα τὸ ἕλος τὸ φύον τὸν αὐλητικὸν κάλαμον. ἀλλ' οὗτος ἠφάνισται τελέως, εἴτε τοῦ χάσματος διαχέοντος αὐτὸν εἰς ἀδήλους πόρους, εἴτε τῶν περὶ Ἁλίαρτον ἑλῶν καὶ λιμνῶν προαναλισκόντων αὐτόν, ἀφ' ὧν ποιήεντα καλεῖ τὸν [τόπον] ὁ ποιητής,*
15 *καὶ ποιήενθ' Ἁλίαρτον*
λέγων

19. *Οὗτοι μὲν οὖν ἐκ τῶν Φωκικῶν ὀρῶν οἱ ποταμοὶ καταφέρονται, ὧν ὁ Κηφισσὸς ἐκ Λιλαίας, Φωκικῆς πόλεως, τὴν ἀρχὴν λαμβάνει, καθάπερ καὶ Ὅμηρός φησιν·*
20 *οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἔπι Κηφισσοῖο·*
δι' Ἐλατείας δὲ ῥυείς, μεγίστης τῶν ἐν Φωκεῦσι πόλεων, καὶ

Freretii (v. *Mémoires de l'acad. des inscr.* etc. Tom. 23 p. 142) coll. Steph. s. v. *Ἀθῆναι*. 1. *ἀνακαθαίρειν*, et *ων* sup. *ειν* sec. m. add. *A*, utrumque exhibet *c ἀνακαθαίρων no* Tzsch. Cor.: *ἄρξας* potius post *ἐμφράγματα* excidisse suspicatur Grosk. 3. *ἐνεψυγμένων l*(?)*m*: idem sec. m. add. in marg. *A*. 5. *καὶ* — *οἰκίσαι* om. *l* (haud dubie et *B*). — Inter *λέγεται* et *Κέκροπα* septem fere literae deletae, nec sec. m. restitutae sunt in *A*; inde spat. vac. relictum in *cghi*; *λέγεται καὶ κατὰ Κέκροπα bgno* ald.: Cor. corr. 6. *ἐπῆρξε o* Cor. 11. *διαχέοντος*, et *αυτος* sec. m. sup. add., *A διαχέαντος Bcghikno*. 13. *προσαναλισκόντων* codd. (sed sec. m. scriptum est in *A*), Cor. corr. — *ποιήεντα* — *ποιητὴς καὶ* om. *Bkl*: in *A* autem cum inter *τόν* et *ης* decem fere literae interciderint, *ὁ ποιητ* tantum sec. m. restituit, sed in marg. add. *τὸν τόπον* (sup. *ποταμὸν*) *ὁ ποιητής*, unde *τὸν τόπον* legitur in codd. reliquis, ac recte, ut opinor. 16. *λέγων*] *ὁ ποιητὴς λέγει Blk*, sed in hoc *τὸν τόπον* ante *ὁ ποιητής* post add. 17. *οὖν* om. *a* (in sched. aggl.) *cghino* edd. 19. *λαμβάνων a* (in sched. aggl., sub qua tamen literae *ει* pr. m. scriptae etiamnunc supersunt) *cghino*. 20. *Κηφισοῖο* Cor.

διὰ Παραποταμίων καὶ Φανοτέων, ὁμοίως Φωκικῶν πολισμάτων, εἰς Χαιρώνειαν τῆς Βοιωτίας πρόεισιν, εἶτα διὰ τῆς Ὀρχομενίας καὶ τῆς Κορωνειακῆς εἰς τὴν Κωπαΐδα λίμνην ἐξ-
A. 625 *ίησι· καὶ ὁ Περμησσὸς δὲ καὶ ὁ Ὀλμειός, ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος συμβάλλοντες ἀλλήλοις, εἰς τὴν αὐτὴν ἐμπίπτουσι λίμνην τὴν* 5
Κωπαΐδα τοῦ Ἁλιάρτου πλη[σίον]· . . . . δὲ ῥεύματα εἰς αὐτὴν ἐμβάλλει. ἔστι μὲν οὖν μεγάλη, τὴν περίμετρον ἔχουσα ὀγδοήκοντα καὶ τριακοσίων σταδίων, αἱ δὲ ἐκρύσεις οὐδαμοῦ φαίνονται πλὴν τοῦ δεχομένου τὸν Κηφισσὸν χάσματος καὶ τῶν ἑλῶν. 10

20. *[Τῶν δὲ περι]κειμένων λιμνῶν ἐστιν ἥ †τε Τρεφία, καὶ ἡ Κ[ηφισσίς]· μέμνηται καὶ Ὅμηρος·*

---

2. *φανητέων* codd. Cas. corr.: cf. p. 423. 3. *κορωνειακῆς*, et *ι* sup. *ει* sec. m. add., *A* *κορωνιακῆς* codd. reliqui edd.: cf. p. 411. 4. *περμισσὸς* *A* (sed *η* sup. *ι* sec. m. add.) *hi*. 6. *δὲ* — *ἐμβάλλει* om. *l* (haud dubie etiam *B*): in *A* inter *πλη* et *δὲ* quatuordecim fere literae interciderunt, nec sec. m. restitutae sunt: spatium vacuum relictum est in *cghi* *καὶ τὰ τούτου* habent *bkno* edd. Quae inepti interpolatoris esse Grosk. recte vidit, bene simul proponens *καὶ πλείω*: crediderim tamen *ἄλλα* aut additum fuisse aut pro *πλείω* scriptum. 9. *καὶ* — *Ὅμηρος* om. *l* (haud dubie etiam *B*) pro iisque habet *ὅτι ὅμηρος ποιήσας ὅς ῥ' ἐν κτλ.* Eadem leguntur in *BEk* Pleth., qui tamen omisso *ὅτι* inseruit *δὲ* post *ὅμηρος*. 10. Inter *ἑλῶν* et *κειμένων* novem fere literae perierunt, nec restitutae sunt in *A*: spatium vacuum relictum in *ghino*, quod *c* explet verbis *καὶ τῶν λιμνῶν*, a Corae male receptis: *μεταξὺ* ante *κειμένων* add. *Bk* edd., eique voci *τῶν δὲ* praemisit Cor. Scriptum fuit *τῶν δὲ περικειμένων*, ut Grosk. recte vidit, adiiciens tamen *ἐγγὺς* neque necessarium, neque lacunae brevitati conveniens. 11. *λειμώνων* codd. Cor. corr. — *ἥ τε τριφυλία* ald. Guar., quod non magis ferendum est quam codicum scriptura: etenim non tantum inauditum nomen est *Τρεφία*, sed etiam de uno lacu h. l. agi apparet ex iis quae sequuntur. Neque ulla coniectura a VV. DD. ad hunc usque diem prolata probari potest, ex quibus unam Groskurdii afferam, reliquis potiorem, sed parum aptam et ipsam. Ille enim aldinae scripturam, quae nullius est auctoritatis, non plane spernendam esse ratus haec inde procudit: *ἡ μέτριος Ὑλικὴ ἡ καὶ Κεφισσίς*. Multo longius a vero recedunt Schneider. (v. ad Theriaca Nicandri v. 887 p. 168), Mueller. (v. *Orchomenos etc.* p. 81 n. 1), Du Theil. (v. Interpret. Gall.) urbis nomen subesse suspicati. Equidem inducenda esse existimo haec verba. 12. *ἡ κωπαῒς a* (in sched. aggl.: *κ* tantum pr. m. est scriptum) *bcghikno*,

ὅς ῥ' ἐν Ὕλῃ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισσίδι.
οὐ γὰρ λίμνην τὴν Κωπαΐδα βούλεται λέγειν, ὡς οἴονταί τινες,
ἀλλὰ τὴν Ὑλικὴν προσαγορευομένην *τῇ προσῳδίᾳ ὡς λυρι-
5 κὴν* ἀπὸ τῆς πλησίον κώμης, ἣν καλοῦσιν Ὕλας, *ὡς λύρας
καὶ θύρας*, οὔτε Ὕδην, ὡς ἔνιοι γράφουσιν,
ὅς ῥ' ἐν Ὕδῃ ναίεσκεν.
ἡ μὲν γάρ ἐστιν ἐν Λυδίᾳ
(Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ), C. 408
10 ἡ δὲ Βοιωτιακή· ἐπιφέρει γοῦν τῷ
λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισσίδι
τὸ
πὰρ δὲ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοί.
15 ἡ μὲν γάρ ἐστι μεγάλη, καὶ οὐκ ἐν τῇ Θηβαΐδι, ἡ δὲ μικρά,
ἐκεῖθεν δι' ὑπονόμων πληρουμένη, κειμένη μεταξὺ Θηβῶν καὶ
Ἀνθηδόνος. Ὅμηρος δ' ἑνικῶς ἐκφέρει, τοτὲ μὲν ἐκτείνων τὴν
πρώτην συλλαβήν, ὡς ἐν τῷ Καταλόγῳ,
ἠδ' Ὕλην καὶ Πετεῶνα,
20 ποιητικῶς· τοτὲ δὲ συστέλλων·
ὅς ῥ' ἐν Ὕλῃ ναίεσκε·
ὁ Τυχίος

Cor. corr. ex Falc. coni.: neque ulla est alterius scripturae auctoritas, cum ex coniectura profecta sit et ipsa. — δὲ post μέμνηται add. Cor., sed scriptum fuit haud dubie ἧς μέμνηται. 1. ὕλῃ, et sec. m. δη sup. add., *A*. 3. οὐ γὰρ om. *El* Pleth., in quibus οὐ post λίμνην legitur. — βούλονται *Aghi*; hoc verbo plane omisso, λέγει exhibent *El* Pleth. 4. τῇ] τὴν *a* (in sched. aggl.). — προσόδῳ *l*. Ceterum verba τῇ προσῳδίᾳ ὡς λυρικὴν et quae mox sequuntur ὡς λύρας καὶ θύρας tam mirifice, ne dicam inepte, hic adiecta sunt, ut a Strabone aliena et ex margine huc recepta esse pro certo habeam. 5. κώμης] πόλεως *BEkl* Pleth. edd. 15. ἡ δὲ] καὶ codd. Cas. corr. Totum hunc locum inde ab ἡ μὲν usque ad εἰρήκαμεν om. Pleth. 17. τοτὲ μὲν om. *no* ποτὲ μὲν et mox ποτὲ δὲ *E* edd. inde a Xyl.: τότε utroque loco codd. rell. 21. καὶ post ναίεσκε add. Tzsch. Cor. ex sent. Cas.: at cfr. I, 28. 22. τύχιος codd. Tzsch. corr. ὁ Τυχίος om. Eust. ad Il. *B*, 500 p. 267, 18 R., ac tam incommodum est, ut ex margine huc illatum esse credi-

σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων·
οὐδ' ἐνταῦθα εὖ γραφόντων τινῶν Ὕδῃ ἔνι· οὐ γὰρ ὁ Αἴας
ἐκ Λυδίας τὸ σάκος μετεπέμπετο.
A. 626 21. [Αὗται δ' αἱ] λίμναι τὴν τάξιν τῶν ἐφεξῆς τόπω[ν]
.... λόγῳ περιληφθῆναι σαφῶς, ὅτι ὁ 5
...... τοῖς ὀνόμασι τῶν τόπων τῶν τε ἀξ[ίων] ....
.... χαλεπὸν ἐν τοσούτοις, καὶ ἀσήμοις τοῖς πλείστοις καὶ ἐν
μεσογαίᾳ, μηδαμοῦ τῇ τάξει διαπεσεῖν· ἡ παραλία δ' ἔχει τι
πλεονέκτημα πρὸς τοῦτο· καὶ γνωριμώτεροι οἱ τόποι, καὶ ἡ
θάλαττα τό γε ἑξῆς ὑπαγορεύει βέλτιον· διόπερ καὶ ἡμεῖς ἐκεῖ- 10
θεν πειρώμ[εθα] .... ἐνταῦθα δ' ἐάσαντες τοῦτο τῷ

---

derim. Coraes contra scripsit ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων ex Il. *H*, 220.
3. τῆς ante Λυδίας add. edd. — Quae leguntur inter μετεπέμπετο et χαλεπὸν om. *l* (haud dubie etiam *B*), nec restituta sunt sec. m. quae h. l. una cum margine interciderunt in *A*: inde lacunae cernuntur iisdem locis in codd. rell. Perierunt autem in *A* inter μετεπε et μναι quatuordecim fere literae, ex quibus μπετο sec. m. restitutae sunt, reliquas addidi ex coni. Grosk.; inter τόπω et λόγῳ septemdecim fere, totidem inter ὅτι ὁ et τοῖς, inter ἀξ et χαλεπὸν. Quas lacunas, Groskurdium maxime secutus, hunc fere in modum expleri posse crediderim, ita tamen, ut dubitationi in singulis locum relinquam: [αὗται δὲ αἱ] λίμναι τὴν τάξιν τῶν ἐφεξῆς τόπω[ν σημήναιντ' ἄν, ὥστε τῷ] λόγῳ περιληφθῆναι σαφῶς, ὅτι ὁ [ποιητὴς ἀτάκτως χρῆται] τοῖς ὀνόμασι τῶν τόπων τῶν τε ἀξ[ίων μνήμης καὶ τῶν μή·] χαλεπὸν [δ'] ἐν κτλ.
7. φησιν post χαλεπὸν sec. m. inter versus add. in *A*: legitur in *Blghi* ald. φασιν *c* Cor. A breviatore adiectum esse hoc verbum liquet: cfr. VIII, 332. — τούτοις Cas. 11. Quae inde ab ἐκεῖθεν usque ad εἰρήκαμεν leguntur om. *l* (haud dubie et *B*), nec restitutae sunt sec. m. quae per hunc locum interciderunt in *A*, sedecim fere literae inter πειρωμ et ἐνταῦθα, duodeviginti inter τῷ π et διαρίθμησιν, duodecim inter ᾖ et ν ἡμῖν, decem inter ἄρχεται et ης: eaedem fere lacunae sunt in codd. reliquis. Quas cum explere Cas. et Grosk. conati sint, magnitudinem earum ignorantes a vero in plerisque aberrarunt, quamquam quae Strabonis fuerit sententia recte perspexerunt. Neque ego de explendis iis confidentius quid affirmem, haec fere scripta fuisse suspicatus: διόπερ καὶ ἡμεῖς ἐκεῖθεν πειρώμ[εθα τὰς ἀρχὰς λαβεῖν], ἐνταῦθα δ' ἐάσαντες τοῦτο τῷ π[οιητῇ ἀκολουθοῦντες ποιήσομεν τὴν] διαρίθμησιν, προστιθέντες ὅ τι χρήσιμον ᾖ [ληφθὲν ἐξ ἄλλω]ν ἡμῖν, ὑπ' ἐκείνου δὲ παραλειφθέν. ἄρχεται [δ' ἀπὸ τῆς Ὑρί]ης καὶ τῆς Αὐλίδος κτλ.

π[οιητῇ] .... διαρίθμησιν προστιθέντες ὅ τι ἂν χρήσιμον ᾖ ....ν ἡμῖν, ὑπ' ἐκείνου δὲ παραλειφθέν. ἄρχεται [δ' ἀπὸ τῆς Ὑρί]ης καὶ τῆς Αὐλίδος, περὶ ὧν εἰρήκαμεν.

5 22. Σχοῖνος δ' ἐστὶ χώρα τῆς Θηβαϊκῆς κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ Ἀνθηδόνος, διέχουσα τῶν Θηβῶν ὅσον πεντήκοντα σταδίους· ῥεῖ δὲ καὶ ποταμὸς δι' αὐτῆς Σχοινοῦς.

23. Σκῶλος δ' ἐστὶ κώμη τῆς Παρασωπίας ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνι, δυσοίκητος τόπος καὶ τραχύς, ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία·

10 εἰς Σκῶλον μήτ' αὐτὸς ἴναι, μήτ' ἄλλῳ ἕπεσθαι.

καὶ τὸν Πενθέα δὲ ἐνθένδε καταγόμενον διασπασθῆναί φασιν. A. 627 ἦν δὲ καὶ τῶν περὶ Ὄλυνθον πόλεων ὁμώνυμος αὐτῇ Σκῶλος. εἴρηται δ' ὅτι Παρασώπιοι καὶ κώμη τις καλεῖται ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Τραχινίᾳ, παρ' ἣν ῥεῖ Ἀσωπὸς ποταμός, καὶ ὅτι ἐν

15 Σικυωνίᾳ ἄλλος ἐστὶν Ἀσωπὸς καὶ ἡ χώρα Ἀσωπία, δι' ἧς ῥεῖ· εἰσὶ [δὲ] καὶ ἄλλοι ποταμοὶ ὁμώνυμοι τῷ ποταμῷ τούτῳ.

24. Ὁ Ἐτεωνὸς δὲ Σκάρφη μεθωνομάσθη, καὶ αὕτη δὲ τῆς Παρασωπίας. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς καὶ ὁ Ἰσμηνὸς διὰ τοῦ

Cor. scripsit ἐκεῖ μὲν ἐπειρώμεθα (ultimum hoc ex Cas. coni.) atque in novissimis ἄρχεται μὲν οὖν. 2. παραληφθὲν codd, Cor. corr. 6. Ἀνθηδόνα Tzsch. ex sent. Cas.: sic enim legitur ap. Eust. ad Il. *B*, 497 p. 265, 22 R. — διέχουσα sec. m. in sched. aggl. scriptum in *A*, simul in marg. ead. m. add. ἀπέχουσα. — τῶν om. sec m. in sched. aggl. in *A*, reliquique codd. omnes et edd., superest sub sched. aggl. in *A* pr. m. scriptum. 7. Σχοινεὺς scribendum censet Polit. ad Eust. t. 2 p. 530: hoc enim fluvii nomen commemorat Steph. s. v. Σχοινοῦς et Ἀγάθη, et Schol. ad Nicandri Theriaca v. 889; sed illi loquuntur de Arcadiae flumine, codicumque scripturam tuetur etiam Eust. l. l. 10. εἶναι codd. (sed in *A* sec. m. in sched. aggl. scriptum est), Eust. l. l., Arsenius Viol. p. 234 (ibidem p. 223 legitur ἰέναι) ἴμεν edd. inde a Xyl. cum Apostolio Proverb. cent. 7, 87 p. 88; ἴναι quod servavit Epit. restitui cum L. Dindorfio, quem vid. in Steph. thes. ed. Paris. s. v. εἶμι III p. 271. 15. Σικυῶνι codd. Epit., Cor. corr.: cf. p. 382. 15. ποταμὸς ante Ἀσωπὸς add. Epit. edd. — ῥέουσι καὶ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ codd. (οἱ tamen om. *Bk*), Cor. corr. 17. σκάφλαι codd. Xyl. corr. ex Steph. s. v. Ἐτεωνὸς et Eust. l. l. 18. Post Παρασωπίας Grosk. putat scriptum fuisse ἡ δὲ Παρασωπία τῆς Θηβαΐδος, quo referantur ea quae sequuntur; quae opinio probabilior videbitur, si no-

πεδίον ῥέουσι τοῦ πρὸ τῶν Θηβῶν· ἔστι δὲ καὶ ἡ Δίρκη κρήνη
C. 409 καὶ Πότνιαι, ἐφ' ὧν μυθεύεται τὰ περὶ τὸν Ποτνιέα Γλαῦκον
τὸν διασπασθέντα ὑπὸ τῶν Ποτνιάδων ἵππων τῆς πόλεως πλη-
σίον, καὶ ὁ Κιθαιρὼν δὲ οὐκ ἄπωθεν τῶν Θηβῶν τελευτᾷ· παρ'
αὐτὸν δὲ ὁ Ἀσωπὸς ῥεῖ, τὴν ὑπώρειαν αὐτοῦ κλύζων καὶ ποιῶν 5
τοὺς Παρασωπίους εἰς κατοικίας πλείους διῃρημένους, ἅπαντας
δ' ὑπὸ Θηβαίοις ὄντας (ἕτεροι δ' ἐν τῇ Πλαταιέων φασὶ τόν τε
Σκῶλον καὶ τὸν Ἐτεωνὸν καὶ τὰς Ἐρυθράς· καὶ γὰρ παρα[ρρεῖ]
Πλαταιὰς καὶ παρὰ Τάναγραν ἐκδίδωσιν)· ἐν δὲ τῇ Θηβαίων
εἰσὶ καὶ αἱ Θεράπναι καὶ ὁ Τευμησσός, ὃν ἐκόσμησεν Ἀντίμαχος 10
διὰ πολλῶν ἐπῶν, τὰς μὴ προσούσας ἀρετὰς διαριθμούμενος·

ἔστι τις ἠνεμόεις ὀλίγος λόφος·

γνώριμα δὲ τὰ ἔπη.

25. Θέσπειαν δὲ λέγει τὰς νῦν Θεσπιάς, πολλῶν ὀνομά-
των τῶν μὲν ἀμφοτέρως λεγομένων καὶ ἑνικῶς καὶ πληθυντι- 15
κῶς, καθάπερ καὶ ἀρρενικῶς καὶ θηλυκῶς, τῶν δ' ὁποτέρως.
ἔστι δὲ πόλις πρὸς τῷ Ἑλικῶνι, νοτιωτέρα αὐτοῦ ἐπικειμένη
δὲ τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ Ἑλικών· ἐπίνειον δ'
ἔχουσιν αἱ Θεσπιαὶ Κρέουσαν, ἣν καὶ Κρεουσίαν καλοῦσιν. ἐν
δὲ τῇ Θεσπιέων ἐστὶ καὶ ἡ Ἄσκρη κατὰ τὸ πρὸς Ἑλικῶνα μέ- 20
A. 628 ρος, ἡ τοῦ Ἡσιόδου πατρίς· ἐν δεξιᾷ γάρ ἐστι τοῦ Ἑλικῶνος,

---

men *Παρασωπία* ultimo loco positum fuisse statuas. 2. *πότνια* codd. 4. *ἄποθεν* codd. (sed sec. m. in sched. aggl. *A*). 6. *πλείους*, et *ονας* sec. m. sup., *A*: *πλείονας gno*. 8. *παραρρεῖ*] *παρὰ* codd. edd: correxi ex coni. Du Theil., postulante sententia et Strabone ipso confirmante p. 412; idque in *A* pr. m. videtur scriptum fuisse. Ibi enim cum intercidissent quae legebantur inter *πα* et *αὶ*, versus iste nunc, sec. m. restitutis iis, quae codd. praebent, literas continet quadraginta unam, quamquam quadragenis quinis constant versus qui proxime eum praecedunt et sequuntur. 14. *θέσπειαν*, et *ι* sup. *ει*, *a* (in sched. aggl.) *Bki*. — *λέγει*] *πλέον a* (in sched. aggl.: *λέγει* superest sub sched. pr. m. scriptum) *cghino θεσπείας Ag*. — *ὀνομάτων*] *ὄντων no*. 16. *ἑκατέρως* add. sec. m. in marg. *A*. 17. *καὶ ἐπικειμένη l*. 18. *κρισσαίῳ Bl*. edd. 19. *θεσπειαὶ A*. — Pro *Κρεουσίαν* suspicari possis scriptum fuisse *Κρεουσίδα*: etenim *κρεῦσις* appellatur hoc oppidum a Xenophonte (Hell. V, 4, 16), Stephano s. v., Pausania (IX, 32). 20. *τῇ*] *τῷ l*. — *τῶν* ante *Θεσπιέων* add. *Beghino* edd. — *ἑλικῶνι l* Pleth.

ἐφ' ὑψηλοῦ καὶ τραχέος τόπου κειμένη, ἀπέχουσα τῶν Θεσπιῶν ὅσον τετταράκοντα σταδίους, ἣν καὶ κεκωμῴδηκεν αὐτὸς ἐ.... .... τοῦ πατρὸς, ὅτι ἐκ Κύμης τῆς Αἰολίδος μ...... .....τερον, λέγων

5 νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος ὀϊζυρῇ [ἐνὶ κώμῃ],
Ἄσκρῃ χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' [ἐσθλῇ].

ὁ δὲ Ἑλικὼν συνεχής ἐστι τῇ Φωκίδι ἐκ τῶν πρὸς ἄρκτον αὐτοῦ μερῶν· μικρὰ δὲ καὶ ἐκ τῶν πρὸς ἑσπέραν κατὰ τὸν ὕστατον λιμένα τῆς Φωκίδος, ὃν καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ συμβεβη-
10 κότος Μυχόν· ὑπέρκειται γὰρ κατὰ τοῦτον μάλιστα τὸν λιμένα τοῦ Κρισαίου κόλπου καὶ ὁ Ἑλικὼν καὶ ἡ Ἄσκρη καὶ ἔτι αἱ Θεσπιαὶ καὶ τὸ ἐπίνειον αὐτῆς ἡ Κρέουσα. τοῦτο δὲ καὶ κοιλότατον νομίζεται τὸ μέρος τοῦ Κρισαίου κόλπου καὶ ἁπλῶς τοῦ Κορινθιακοῦ· στάδιοι δ' εἰσὶ τῆς [παραλίας] τῆς ἀπὸ τοῦ

---

1. τῶν om. *El*. — θεσπειῶν *A*. 2. καὶ om. *Bl*. — Quae leguntur post αὐτὸς usque ad λέγων om. *l* (haud dubie et *B*): in *A* inter αὐτὸς ἐ et τοῦ undecim fere literae exciderunt, in quarum locum sec. m. scriptum est κεῖνος περὶ, unde αὐτὸς ἐκεῖνος περὶ τοῦ πατρὸς exhibent *bcghi* edd. ἐκεῖνος om. *no*. Quae non tantum nulla sunt auctoritate, ut ex decurtatorum liquet scriptura, sed ipso sententiarum connexu respuuntur. Nescio an Strabo scripserit ἔπη ποιήσας κατὰ τοῦ πατρὸς. 3. λέγων post πατρὸς add. *bkno'* edd. — Inter μ et τερον decem fere literae exciderunt in *A*, nec sec. m. restitutae sunt: inde lacuna est in *cghi* (quorum ultimi om. syllabas τερον), quam Grosk. vocis λέγων positu deceptus sic explendam censuit: μεταναστὰς ὕστερον. Strabo scripsisse potius videtur μετανέστη πρότερον: cf. XIII, 622 extr. 5. Verba ὀϊζυρῇ — ἐσθλῇ om. *Bkl*, pro iis exhibentes καὶ τὰ ἑξῆς: in *A* inter ὀϊζυρῇ et Ἄσκρῃ septem fere literae exciderunt, nec sec. m. restitutae sunt: inde lacuna est in *cgh*, in hoc tamen sec. m. expleta. 6. Inter οὐδέ ποτ' et κῶν (sic) octo fere literae interciderunt in *A*, nec sec. m. restitutae sunt, sed sup. συνεχής sec. m. add. ὁ δ' ἑλικών: lacuna itidem est in *cgh*, sed in hoc sec. m. add. ἐσθλῇ. 8. αὐτῇ *a* (in sched. aggl.) *cghi* αὐτῆς *Bklno* ald. Cor. corr. ex coni. Palm. (v. Exerc. in. auct. Gr. p. 317). — καὶ om. *l*. — κατὰ] καὶ *a* (in sched. aggl.) *cghno*. 9. κατὰ τὸ συμβεβηκὸς *E*, sed in marg. pr. m. add. ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. 11. κρισσαίου *BEl* edd. — ἑλικῶν *A*. 12. θεσπειαὶ *A*. 13. κρισσαίου *Bl* edd. 14. στάδιοι — εἰρήκαμεν om. *l* Pleth. (haud dubie et *B*), nec sec. m. restituta sunt in *A*, quae hunc per locum interciderunt. — Inter τῆς et τῆς septem octove

μυχοῦ τοῦ λιμένος εἰς Κρέουσαν ἑνε[νήκοντα·] ἐντεῦθεν δὲ ἑκατὸν εἴκοσι, ἕως τῆς ἄκρας, ἣν [Ὀλμιὰς] καλοῦσιν· ἐν δὲ τῷ κοιλοτάτῳ τοῦ κόλπου τοῦ [Κρισαίου συμ]βέβηκε τὰς Πηγὰς κεῖσθαι καὶ τὴν Οἰνόην, πε[ρὶ .. εἰ]ρήκαμεν. ὁ μὲν οὖν Ἑλικὼν οὐ πολὺ διεστηκὼς τοῦ Παρνασσοῦ ἐνάμιλλός ἐστιν ἐκείνῳ 5
C. 410 κατά τε ὕψος καὶ περίμετρον· ἄμφω γὰρ χιονόβολα τὰ ὄρη
A. 629 καὶ πετρώδη, περιγράφεται δ' οὐ πολλῇ χώρᾳ. ἐνταῦθα δ' ἐστὶ τό τε τῶν Μουσῶν ἱερὸν καὶ ἡ Ἵππου κρήνη καὶ τὸ τῶν Λειβηθρίδων νυμφῶν ἄντρον· ἐξ οὗ τεκμαίροιτ' ἄν τις Θρᾷκας εἶναι τοὺς τὸν Ἑλικῶνα ταῖς Μούσαις καθιερώσαντας, οἳ καὶ 10 τὴν Πιερίδα καὶ τὸ Λείβηθρον καὶ τὴν Πίμπλειαν ταῖς αὐταῖς θεαῖς ἀνέδειξαν· ἐκαλοῦντο δὲ Πίερες· ἐκλιπόντων δ' ἐκείνων, Μακεδόνες νῦν ἔχουσι τὰ χωρία ταῦτα. εἴρηται δ' ὅτι τὴν Βοιωτίαν ταύτην ἐπῴκησάν ποτε Θρᾷκες, βιασάμενοι τοὺς Βοιωτούς, καὶ Πελασγοὶ καὶ ἄλλοι βάρβαροι. αἱ δὲ Θεσπιαὶ 15 πρότερον μὲν ἐγνωρίζοντο διὰ τὸν Ἔρωτα τὸν Πραξιτέλους,

---

literae interciderunt in *A*, spatiumque vacuum relictum est in *chig* (in hoc etiam τῆς utroque loco om.); desunt haec omnia in ald. nullo defectus indicio: παραλίας, quod exhibent *bknop* Guar., recte rec. Tzsch. 1. Inter ἑνε et ἐντεῦθεν septem fere literae interciderunt in *A*: inde lacuna est in codd. reliquis. 2. Inter ἣν et καλοῦσιν sex fere literae exciderunt in *A*; inde spat. vac. rel. in codd. reliquis et edd.: Ὀλμιὰς addidi ex coni. Palmerii (v. Exerc. in auct. Gr. p. 318) cf. VIII, 380. 3. Inter τοῦ et βέβηκε exciderunt decem fere literae in *A*: inde spat. vac. rel. in *chig* (in hoc desunt etiam τοῦ et βέβηκε): τούτου συμβέβηκε *bkno* edd., quod neque placet, neque ulla est auctoritate; Strabonem scripsisse κρισαίου vel ex magnitudine lacunae liquet. — Παγὰς Cor. sed alteram formam constanter fere exhibet pr. m. in *A*. 4. Inter πε et ρήκαμεν sex fere literae interciderunt in *A*: inde spat. vac. rel. in *cghi* περὶ ἧς εἰρήκαμεν *bkno* edd. Pluralem potius reponendum esse vidit Grosk. — ἑλικὼν *A*. 5. κορινθιακοῦ ante Παρνασσοῦ add. *Blk* (sed hic post corr.) φωκικοῦ Pleth. 6. χιονόβλητα Pleth. 10. τὸν om. *l*. — οἳ] ἡ *a* (in sched. aggl.) *ck*. 11. πιερίαν *Bkno* ald. — λίβεθρον, sed ει et η sec. m. sup. add., *A*. — πίπλειαν *Acghino*, quae forma per se non spernenda (v. Salmas. ad Solin. c. 10 p. 112): alteram tamen multo frequentiorem cum X, 471 omnes codd. exhibeant, hic quoque praeferendam censui. 12. δ' ἐκείνων] δὲ τούτων *no*. 15. θεσπειαὶ *A*.

ὃν ἔγλυψε μὲν ἐκεῖνος, ἀνέθηκε δὲ Γλυκέρα ἡ ἑταίρα Θεσπιεῦσιν, ἐκεῖθεν οὖσα τὸ γένος, λαβοῦσα δῶρον παρὰ τοῦ τεχνίτου. πρότερον μὲν οὖν ὀψόμενοι τὸν Ἔρωτά τινες ἀνέβαινον ἐπὶ τὴν †θέαν, ἄλλως οὐκ οὖσαν ἀξιοθέατον, νυνὶ δὲ μόνη
5 *συνέστηκε τῶν Βοιωτιακῶν πόλεων καὶ Τάναγρα· τῶν δ' ἄλλων ἐρείπια καὶ ὀνόματα λέλειπται.*

26. *[Μετ]ὰ δὲ Θεσπιὰς καταλέγει Γραῖαν καὶ Μυκα[λησσόν, περ]ὶ ὧν εἰρήκαμεν· ὡς δ' αὔτως καὶ περὶ τῶν [ἄλλων·*

οἵ τ'] ἀμφ' Ἅρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρυθράς,
10 *[οἵ τ' Ἐλεῶν'] εἶχον ἠδ' Ὕλην καὶ Πετεῶνα.*

Πετεὼν δὲ κώμη τῆς Θηβαΐδος ἐγγὺς τῆς ἐπ' Ἀνθηδόνα ὁδοῦ,

---

1. *Θεσπιᾶσιν* Cor. 3. *τινες*] *πολλοὶ* habet Eust. ad Il. *B*, 498 p. 266, 16 R. Strabonis verba paulo liberius referens. 4. *τὴν θέαν*, quod praebent codd. (sed in *A* sec. m. scriptum est in sched. aggl.), corruptum esse recte intellexit Du Theil., sed parum probabile est, quod proponit, *τὴν πόλιν*: veram contra sine dubitatione iudicarem scripturam a Corae receptam *τὴν Θέσπειαν* s. *Θέσπιαν*, nisi plurali numero hoc nomen efferre soleret Strabo (v. quae tradit initio huius §): fortasse nomine semel corrupto, singularis illatus propter participium *οὖσαν*, quod, etiamsi scriberetur *τὰς Θεσπιάς*, nullam haberet admirationem: cf. VII, 314. VIII, 340. 360. 385. IX, 410 extr. passim. — *νυνὶ δὲ καὶ ὅτι μόνη* scribendum censet Grosk. nimis sollicitus de sententiaē partibus inter se coniungendis, Eustathiumque (v. l. l.) idem sensisse falso ratus. 5. *βοιωτικῶν* ***Bkl*** edd. 6. *ἐρίπια*, et *ει* sup. prius *ι* sec. m. add., ***A***. — Quae post *λέλειπται* leguntur usque ad *Πετεῶνα* om. ***l*** (haud dubie et ***B***), nec sec. m. restituta sunt quae h. l. interciderunt in ***A***. Inter *λὲ* et *ὰ δὲ* decem fere literae interciderunt, neque praeter *λειπται* quidquam est postea additum: spat. vac. rel. in ***cgh***, sed in hoc m. sec. scripsit *μετὰ*, quod habet etiam ***i***: *ταῖς δὲ θεσπιαῖς* ***bkno*** edd. 7. *ὁ πολίτης* sec. m. sup. *καταλέγει* add. in ***A***, idque legitur in ***chi***, *ὁ ποιητὴς* praebent ***bkno*** edd. — Syllabae *λησσὸν περ* interciderunt in ***A***: spat. vac. rel. in ***cghi***. — *λέγει* ante *καὶ* add. ***bkno***, unde rec. Cas. 8. Inter *τῶν* et *ἀμφ'* sex fere literae interciderunt in ***A***: spat. vac. rel. in ***cghi***; *ἄλλων* recte add. ***bkno***. 9. Inter *Ἐρυθρὰς* et *εἶχον* octo fere literae interciderunt in ***A***: eadem lacuna est in ***cg*** atque, omisso praeterea *εἶχον*, in ***bhikno***: Hopper. eam explevit. 10. *Ὠκαλέην Μεδεῶνα τ'* post *Πετεῶνα* ex Il. *B*, 501 add. edd. inde a Xyl.: at si ad vivum reseces Strabonis sententiam, delenda potius videantur *καὶ Πετεῶνα*. 11. *δὲ*] *δ' ἐστι* ***no*** edd. inde a Cas.

ἡ δ' Ὠκαλέη μέση Ἁλιάρτου καὶ Ἀλαλκομενίου ἑκατέρου τριάκοντα σταδίους ἀπέχουσα· παραρρεῖ δ' αὐτὴν ποτάμιον ὁμώνυμον. Μεδεὼν δ' ὁ μὲν Φωκικὸς ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ, διέχων Βοιωτίας σταδίους ἑκατὸν ἑξήκοντα, ὁ δὲ Βοιωτιακὸς ἀπ' ἐκείνου κέκληται, πλησίον δ' ἐστὶν Ὀγχηστοῦ ὑπὸ τῷ Φοινικίῳ ὄρει, ἀφ' οὗ καὶ μετωνόμασται Φοινικίς· τῆς δὲ Θηβαίας καὶ τοῦτο λέγεται, ... ων δὲ τῆς Ἁλιαρτίας καὶ Μεδεὼν καὶ †Ὠκάλαι. 5

A. 630

27. Εἶτά φησι

Κώπας Εὔτρησίν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην. 10

περὶ μὲν οὖν Κωπῶν εἴρηται· προσάρκτιος δέ ἐστιν ἐπὶ τῇ Κωπαΐδι λίμνῃ, αἱ δ' ἄλλαι κύκλῳ εἰσὶν αἵδε· Ἀκραιφίαι, Φοινικίς, Ὀγχηστός, Ἁλίαρτος, †Ὤκαλαι, Ἀλαλκομεναί, Τιλφούσιον, Κορώνεια. καὶ τό γε παλαιὸν οὐκ ἦν τῆς λίμνης κοινὸν ὄνομα, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην πρὸς αὐτῇ κατοικίαν ἐκείνης ἐπώνυμος ἐλέγετο, Κωπαῒς μὲν τῶν Κωπῶν, †Ἁλίαρτος δὲ Ἁλιάρτου, καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὕστερον δ' ἡ πᾶσα Κω- 15

C. 411

3. κρισσαίῳ *BEl* edd. 4. βοιωτικὸς *BEl* Eust. ad Il. *B*, 501 p. 267, 31 R. edd. 6. τῆς — Ὠκαλέα om. *l* (haud dubie et *B*). 7. Inter λέγεται et ων (sic) quatuor fere literae interciderunt in *A*, nec sec. m. restitutae sunt; inde lacuna est h. l. in *cghi*: πετεὼν habent *bkno* edd. contra ea, quae paulo ante tradita sunt, situmque locorum; praeterea in *A* ante ω reliquiae supersunt literae, quae aut ρ aut ν fuisse videtur, ε certo non fuit: nescio an scriptum fuerit ὑφ' ἑτέρων. 8. ὠκάλαι, quod codd. exhibent hic et paulo post, corruptum videtur, sed difficile dictu est, quid Strabo scripserit: Ὠκαλέα hic, Ὠκάλεαι altero loco scripsit Xyl., utroque Ὠκαλέα Cor., atque ita oppidum nominatur a Stephano s. v., Ὠκάλεια ab Apollodoro II, 4, 11. 9. Ὅμηρος add. *BEkl* edd. 11. περὶ] παρὰ *cgh*. Paulo liberius hunc locum ita composuit *E*: αἱ μὲν οὖν κῶπαι προσάρκτιοι εἰσὶν κτλ. 12. αἵδε om. *no*. — Ἀκραιφίαι om. *El*. 13. Ὠκάλεαι Xyl. Ὠκαλέα Cor.: v. supra. — τιλφώσιον *Bl* atque per ω p. 411 et 413 hoc nomen effertur in codd. omnibus: per ου tamen, quod habent Apollod. III, 7, 3 Paus. IX. 33, et a Strabone scriptum esse tradit Steph. s. v. 14. κορωνία, et ει sec. m. sup. ι add, *A*. 16. Syllabae ἐλεγε cum intercidissent in *A*, sec. m. tantummodo ἐλε restitutum: inde ἔλετο *gh*. — Ἁλιάρτιος edd. inde a Cas., quod adiectivum si adhibuit Strabo, mirum est, cur non scripserit Ἁλιαρτία: unde scriptum fuisse suspicor Ἁλιαρτίς.

παῖς ἐλέχθη κατ' ἐπικράτειαν· κοιλότατον γὰρ τοῦτο τὸ χωρίον. Πίνδαρος δὲ καὶ Κηφισσίδα καλεῖ ταύτην· παρατίθησι γοῦν τὴν Τιλφῶσσαν κρήνην ὑπὸ τῷ Τιλφωσσίῳ ὄρει ῥέουσαν πλησίον Ἁλιάρτου καὶ Ἀλαλκομενῶν, ἐφ' ᾗ τὸ Τειρεσίου
5 μνῆμα· αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ τοῦ Τιλ[φωσσίου Ἀπόλλω]νος ἱερόν.

28. Ὁ δὲ ποιητὴς ἐφεξῆς ταῖς Κώπαις Εὔτρησιν τίθησι, κωμίον Θεσπιέων· ἐνταῦθά φασι Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα οἰκῆσαι, πρὶν βασιλεῦσαι Θηβῶν. ἡ δὲ Θίσβη Θίσβαι νῦν λέγονται, οἰκεῖται δὲ μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ὅμορον Θεσπιεῦσι
10 τὸ χωρίον καὶ τῇ Κορωνειακῇ, ὑποπεπτωκὸς ἐκ τοῦ νοτίου μέρους τῷ Ἑλικῶνι καὶ αὐτό· ἐπίνειον δ' ἔχει πετρῶδες περιστερῶν μεστόν, ἐφ' οὗ φησιν ὁ ποιητὴς πολυτρήρωνά τε Θίσβην· πλοῦς δ' ἐστὶν ἐνθένδε εἰς Σικυῶνα σταδίων ἑκατὸν ἑξήκοντα.

15 29. Ἑξῆς δὲ Κορώνειαν καταλέγει καὶ Ἁλίαρτον καὶ Πλαταιὰς καὶ Γλίσσαντα. ἡ μὲν οὖν Κορώνεια ἐγγὺς τοῦ Ἑλικῶνός ἐστιν ἐφ' ὕψους ἱδρυμένη, κατελάβοντο δ' αὐτὴν ἐπανιόντες ἐκ τῆς Θετταλικῆς Ἄρνης οἱ Βοιωτοὶ μετὰ τὰ Τρωικά, ὅτε περ καὶ τὸν Ὀρχομενὸν ἔσχον· κρατήσαντες δὲ τῆς Κο- A. 631
20 ρωνείας ἐν τῷ πρὸ αὐτῆς πεδίῳ τὸ τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἱδρύσαντο, ὁμώνυμον τῷ Θετταλικῷ, καὶ τὸν παραρρέοντα

---

2. φησὶ post χωρίον add. ald. — δὲ om. *Acghil* ald. 4. τοῦ ante Τειρεσίου add. *l* edd. 5. αὐτοῦ — ἱερὸν om. *l*. — In *A* cum φωσσίου Ἀπόλλω intercidissent, prior tantum vox sec. m. restituta est, simul tamen in marg. sec. m. add. ἀπόλλωνος ἱερόν. 7. θεσπεσιέων *l*. 9. οἰκεῖται] κεῖται Pleth. 10. κορωνιακῇ, et ει sup. ι sec. m. add., *A*: ἐν τῇ Κορωνειακῇ legitur ap. Eust. ad Il. *B*, 502 p. 268, 13. 12. ἀφ' οὗ edd. 15. κορωνίαν, et ει sup. ι sec. m. add., *A*. — καταλέγεται *a* (in sched. aggl.) *ghnoc* (in hoc καταλέγει additum). 16. γλίσαντα *Bl* edd. ac simplici σ p. 412 codd. omnes efferunt, sed ibi sec. m. scriptum est in *A*; duplici σ ab Eust. ad Il. *B*, 504, 16 scribitur, Strabonis locum hunc respiciente: cf. Steph. Byz. s. v. 17. ἐστιν om. *Bkl*. Eust. ad Il. *B*, 503. p. 268, 21. 19. κορωνίας, et ει sup. ι sec. m. add., *A*. 20. τὸ om. *l*. — ἰωνίας codd. Tzsch. corr. ex coni. Pleth. et Cas., coll. p. 435 et 438. Schol. Apollonii Argon. I, 721. Paus. IX, 34. Plut. amat. narr. p. 101 (vol. 9 ed. Lips.)

ποταμὸν Κουάριον προσηγόρευσαν ὁμοφώνως τῷ ἐκεῖ. Ἀλκαῖος δὲ καλεῖ Κωράλιον, λέγων·

[ὦ 'ν]ασσ' Ἀθανάα πολε[μηδόκος],
ἅ ποι Κορωνείας ἐπὶ λαΐω
ναύω πάροιθεν ἀμφι[βαίνεις] 5
Κωραλίω ποταμῶ παρ' ὄχθαις.

ἐνταῦθα δὲ καὶ τὰ Παμβοιώτια συνετέλουν· συγκαθίδρυται δὲ τῇ Ἀθηνᾷ ὁ Ἅιδης κατά τινα, ὥς φασι, μυστικὴν αἰτίαν. οἱ μὲν οὖν ἐν τῇ Κορωνείᾳ Κορώνιοι λέγονται, οἱ δ' ἐν τῇ Μεσσηνιακῇ Κορωναεῖς. 10

---

1. *Κουράλιον* scribendum censet Palmer. (v. Exercit. in auct. Gr. p. 318) et propter Callimachi locum (v. lavacr. Pallad. v. 64) ubi fluvius Coroneam praeterlabens ita vocatur, et propter Thessaliae flumen sic nominatum a Strabone p. 438. Cui sententiae favere videtur ipsa forma ab Alcaeo usurpata: nihilominus quae p. 412 et 435 traduntur impediunt, quominus eam sequamur. — Quae inde ab *Ἀλκαῖος* usque ad *ὁδὸν τὴν εἰς Ἀθήνας* leguntur om. Pleth. 2. *Κωράλιον καλεῖ Bl.* — *λέγων* — *ὄχθαις* om. *Bkl*: neque restituta sunt quae h. l. cum margine interciderant in *A*. Cum corruptissimus praeterea sit totus hic locus, ea, quae inter *λέγων* et *Κωραλίω* leguntur, om. *no*. Ceterum ex incredibili paene verborum corruptela suspiceris in margine poetae versus ab erudito lectore manu festinanti fuisse appositos ac postea in seriem receptos: v. ad XIII, 600 (cf. Praef. p. LXXXVII). Varias VV. DD. coniecturas v. ap. Schneidewin. in Delectu etc. Welckerus felicissime locum restituit, eumque secutus sum ita, ut in nonnullis rebus, iisque levioribus, Ahrensii opinionem praeferrem. 3. *ἄσσ' ἀθάνα ἀπολε* codd. edd.: post *ε* septem fere literae interciderunt in *A*, spat. vac. rel. edd. — *ἅ ποι*] *ἀπὸ* codd. edd. 4. *κοιρωνίας* codd. *Κορωνίας* Schneidew. *Κορωνέας* Bergk. (v. Poetae lyrici etc.). — *ἐπιδεων αυω A ἐπιδέων αὔω c ἐπιδεύων ἄνω g ἐπιδέων αὐτῷ hi ἐπὶ δεῦ* edd. 5. Post *αμφι* (sic) sex septemve literae interciderunt in *A*: spat. vac. rel. in *cghi*. 9. *οὖν*] *γὰρ n*, sed *οὖν* sec. m. supra add. — *ταύτῃ* ante *τῇ* add. Cor. — *κορωνίᾳ*, et *ει* sup. *ι* sec. m. add., *A*. — *κορώνιοι*, et *ει* sup. *ι* sec. m. add., *A*: inde utramque formam exhibet *c*, *κορώνειοι ghi* Tzsch. Cor., alteram cum reliquis codd. tuentur Eust. l. l., Steph. s. v. — *μαισαινητικῇ a* (in sched. aggl.) *cghi*. Ceterum post *Μεσσηνιακῇ* fortasse *Κορώνῃ* omissum est, quod nomen ipsa sententia postulari recte vidit Grosk., simul tamen pro *Μεσσηνιακῇ* potius *Θεσσαλικῇ* scribendum esse falso ratus. 10. *κορωναεῖς* et *εῖς* sec. m. sup. add., *A κορωνεῖς BEl* Eust. (l. l.) edd.: cf. Steph. s. v. *Κορώνη* et *Μεθώνη*.

30. *Ἁλίαρτος δὲ νῦν οὐκέτι ἐστί, κατασκαφεῖσα ἐν τῷ πρὸς Περσέα πολέμῳ, τὴν χώραν δ' ἔχουσιν Ἀθηναῖοι δόντων Ῥωμαίων. ἔκειτο δὲ ἐν στενῷ χωρίῳ μεταξὺ ὑπερκειμένου ὄρους καὶ τῆς Κωπαΐδος λίμνης πλησίον τοῦ Περμησσοῦ καὶ τοῦ*
5 *Ὀλμειοῦ καὶ τοῦ ἕλους τοῦ φύοντος τὸν αὐλητικὸν κάλαμον.*

31. *Πλαταιαὶ δέ, ἃς ἑνικῶς εἶπεν ὁ ποιητής, ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνί εἰσι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ Θηβῶν κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Ἀθήνας καὶ Μέγαρα ἐπὶ τῶν ὅρων τῶν τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς* C. 412 *Μεγαρίδος. . . . . γὰρ Ἐλευθεραὶ πλησίον, ἃς οἱ μὲν [τῆς Ἀττι-*
10 *κῆς, οἱ δὲ] τῆς Βοιωτίας φασίν. εἴρηται δ' ὅτι παραρρεῖ τὰς Πλαταιὰς ὁ Ἀσωπός. ἐνταῦθα Μαρδόνιον καὶ τὰς τριάκοντα* A. 632 *μυριάδας Περσῶν αἱ τῶν Ἑλλήνων δυνάμεις ἄρδην ἠφάνισαν· ἱδρύσαντό τε Ἐλευθερίου Διὸς ἱερὸν καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν στεφανίτην ἀπέδειξαν, Ἐλευθέρια προσαγορεύσαντες· ταφή τε δεί-*
15 *κνυται δημοσίᾳ τῶν τελευτησάντων ἐν τῇ μάχῃ. ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Σικυωνίᾳ δῆμος Πλαταιαί, ὅθενπερ ἦν Μνασάλκης ὁ ποιητής·*

Μνασάλκεος τὸ μνᾶμα τῶ Πλαταιάδα.

---

2. *μεταξὺ* ante *πρὸς* add. *l*. 4. *τοῦ* utroque loco om. ***BEkl***. *ὀλμίου* ***Acghinol***(?) *ὀλμειοῦ* ***E***: cf. p. 407. 6. *ὁ ποιητὴς*] *ὅμηρος* ***E***. 7. *τὴν τῆς ἀθηνᾶς l*. 8. *τῶν* post *ἐπὶ* om. ***BEkl***. 9. *Μεγαρίδος*] *Βοιωτίας* Pleth. eumque secuti Du Theil. Cor. Grosk. — Quae leguntur post *Μεγαρίδος* usque ad *Ἀττικῆς* om. ***El*** (haud dubie et ***B***) Pleth., in quo desunt etiam proxima usque ad *ὅτι*. In ***A*** cum inter *τῇ* et *γὰρ* duodecim fere literae intercidissent, sec. m. tantum *ς μεγαρίδος* restituit; inde ante *γὰρ* spat. vac. rel. in codd. reliquis, *εἰσὶ* add. edd., fortasse recte: equidem malim *αἱ*. — Inter *μὲν* et *τῆς* quatuordecim literae in fine versus interciderunt, nec sec. m. restitutae sunt in ***A***, sed initio proximi versus sec. m. praefixum est *οἴδε* (sic): inde inter *μὲν* et *οἱ δὲ* spat. vac. rel. in codd. reliquis; *τῶν Πλαταιῶν* inepte add. ald., Cor. corr. ex coni. Du Theilii. 11. *μαρδώνιον* codd.: *ο*, quod exhibetur etiam ab Eust. ad Il. *B*, 504 p. 269, 14 R. hunc locum afferente, restituit Tzsch. ad Herodoti aliorumque auctoritatem. 14. *ἐλευθερία* simulque *γρ. ἐλευθέρια* ***a*** (in sched. aggl.). 18. *μνῆμα* codd. Cor. mut.; *σᾶμα* legitur in epigrammate Theodoridae (v. Anthol. Pal. XIII, 21), unde hic versus sumptus est: ceterum non a Strabone, sed ab alio quodam hic additum esse, valde probabiliter suspicatur Cor. (cfr. Praef. T. I p. LXXXVII). — *τῶ*] *τοῦ* ***l***(?) ald.

*Γλίσσαντα δὲ λέγει κατοικίαν ἐν τῷ Ὑπάτῳ ὄρει, ὅ ἐστιν ἐν τῇ Θηβαϊκῇ πλησίον Τευμησσοῦ καὶ τῆς Καδμείας· *γεώλοφα καλεῖται δρί[α* ᾧ ὑποπ]ίπτει τὸ Ἀόνιον καλούμενον πεδίον, ὃ διατείνει .... ἀπὸ τοῦ Ὑπάτου ὄρους.*

32. *Τὸ δ' οὕτω ῥηθέν,* 5

οἵ θ' ὑπὸ Θήβας εἶχον,

οἱ μὲν δέχονται πολείδιόν τι Ὑποθήβας καλούμενον, οἱ δὲ τὰς Ποτνίας· τὰς γὰρ Θήβας ἐκλελεῖφθαι διὰ τὴν τῶν Ἐπιγόνων στρατείαν καὶ μὴ μετασχεῖν τοῦ Τρωικοῦ πολέμου· οἱ δὲ μετασχεῖν μέν, οἰκεῖν δὲ ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τότε ἐν τοῖς ἐπιπέδοις 10 *χωρίοις μετὰ τὴν τῶν Ἐπιγόνων ἄφοδον, τὴν Καδμείαν ἀδυ-*

---

1. *γλισάντα a* (in sched. aggl.) *γλίσαντα Bl* edd. cf. ad p. 411. 2. *τεμισσοῦ*, simulque *τευμισσοῦ* in marg. add., *a* (in sched. aggl.), sed *ησσοῦ* superest sub sched. aggl. pr. m. scriptum: inde *τευμισσοῦ c τεμισσοῦ gh τεμισοῦ*, et *τελμισσοῦ* ex corr., *n τευμησσοῦ*, et *τελμησσοῦ* ex corr., *B*. — *καὶ* — *ὄρους* om. *El* (haud dubie et *B*), nec quae h. l. interciderunt in *A* sec. m. restituta sunt. — *καδμίας*, et *ε* sup. sec. m. add., *A*. 3. Inter *δρι* et *ίπτει* sex fere literae interciderunt in *A*: inde spat. vac. rel. in codd. reliquis, sed *δρι* om. *bkno*, nec legit Guar. Recte haud dubie *δρία* scriptum fuisse iudicavit Breq., sed nemo adhuc docuit, quomodo intelligenda sint verba *γεώλοφα καλεῖται δρία*. Ad Aegialei sepulcrum, de quo loquitur Paus. IX, 19, 3, referenda censuit Falc., eumque secutus Grosk. proponit *πρόσκειται* s. *πρόκειται* pro *καλεῖται*: quae parum sunt probabilia. Praeterea *δρία* vox poetis tantum usurpata tam aliena mihi videtur a dicendi genere, quo Strabo uti solet, ut verba illa ex margine huc illata esse putem: inde fortasse explicandum est, quod et *γεωλοφα* et *δρι* accentu carent in *A*. In proximis recte coniecit Grosk. *ὑποπίπτει*, parum apte relativum *οἷς* praemittens ad *δρία* referendum. — *ὄνιον Aghi ἰόνιον bkno* ald. cadit in campum domum (sic enim nominant) Guar., Cor. corr. ex coni. Du Theil. coll. Moschi Id. III, 37. Nonni Dion. IV, 1. Schol. ad Statii Thebaid. I, 34. 4. Inter *διατείνει* et *ν* duodecim fere literae exciderunt in *A*: lacuna est in *bcghikno*, quam bene explet Grosk. *εἰς τὴν Κάδμειαν*. 7. *πολίδιον A* (sed *ει* sup. prius *ι* sec. m. add.) edd. *πολείδιον* praeter reliquos codd. habet etiam Eust. ad Il. *B*, 505 pag. 270, 7 R.: cf. ad VIII, 344. 8. *προγόνων* sec. m. add. inter versus *n*. 9. *τοῦ πολέμου τοῦ Τρωικοῦ* edd. 10. *ὑπὸ*] *ἐπὶ n*. — *καδμίᾳ A*. 11. *ἔφοδον a* (in sched. aggl.: sed in marg. add. *γρ. ἄφοδον*) *Bcghik lno* edd.: *ἄφοδον* pr. m. scriptum sub sched. aggl. superest in *A* et legitur in *E*. — *καδμίαν*, et *ε* sup. add. sec. m., *A*.

νατοῦντας ἀνακτίσαι· ἐπεὶ δὲ ἡ Καδμεία ἐκαλεῖτο Θῆβαι, ὑπὸ Θήβας εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ οἰκοῦντας τὸν ποιητὴν τοὺς τότε Θηβαίους.

33. *Ὀγχηστὸς δ' ἐστίν, ὅπου τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνήγετο*
5 *ἐν τῇ Ἁλιαρτίᾳ πρὸς τῇ Κωπαΐδι λίμνῃ καὶ τῷ Τηνερικῷ πεδίῳ, ἐν ὕψει κείμενος ψιλός, ἔχων Ποσειδῶνος ἱερόν, καὶ αὐτὸ ψιλόν. οἱ δὲ ποιηταὶ κοσμοῦσιν, ἄλση καλοῦντες τὰ ἱερὰ πάντα, κἂν ᾖ ψιλά· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ τοῦ Πινδάρου περὶ* A. 633 *τοῦ Ἀπόλλωνος λεγόμενον·*

10 [*κι*]*νηθεὶς ἐπῄει*
γᾶν τε καὶ θάλασσαν, καὶ σκοπιαῖσιν [*μεγάλαι*]*ς ὀρέων ὕπερ ἔστα,*
καὶ μυχοὺς δινάσσατο βαλλό[*μενος*] *κρηπῖδας ἀλσέων.*

οὐκ εὖ δ' ὁ Ἀλκαῖος, ὥσπερ τὸ τοῦ ποταμοῦ ὄνομα παρέτρεψε
15 *τοῦ Κουαρίου, οὕτω καὶ τοῦ Ὀγχηστοῦ κατέψευσται πρὸς ταῖς ἐσχατιαῖς τοῦ Ἑλικῶνος αὐτὸν τιθείς· ὁ δ' ἐστὶν ἄπωθεν ἱκανῶς τούτου τοῦ ὄρους.* C. 413

34. *Τὸ δὲ Τηνερικὸν πεδίον ἀπὸ Τηνέρου προσηγόρευται· μυθεύεται δ' Ἀπόλλωνος υἱὸς ἐκ Μελίας, προφήτης τοῦ μαν-*
20 *τείου κατὰ τὸ Πτῷον ὄρος, ὅ φησιν εἶναι τρικόρυφον ὁ αὐτὸς ποιητής·*

---

1. *κτίσαι* Eust. l. l. — *καδμία A.* — *ὑποθήβας A.* 5. *τηνερικῷ*, et *α* sup. *η* sec. m. add., *A.* 6. *πέδω a* (in sched. aggl., sed *πεδίῳ* superest sub sched. pr. m. scriptum) *cghino.* 8. *τοιοῦτον* — *ἀλσέων* om. *l* (haud dubie et *B*), ubi pro verbis istis leguntur haec: *καὶ εἰς τοῦτο φέρει πινδάρου χρῆσιν*, quae sec. m. add. in marg. *A*, simul in hoc codice sec. m. restituta non sunt, quae h. l. interciderant. 9. Inter *λεγόμενον* et *νηθεὶς* duae fere literae interciderunt in *A*, non restitutae sec. m., qua tamen in marg. add. *περικιηθεὶς* (sic): inde *περικινηθεὶς c.* 11. *γῆν* codd. edd. — *τε* delendum censet Boeckh. (v. Pind. opp. II, 2 pag. 595). — *θάλατταν* codd. 12. *σκοπιαῖσι* codd. Inter hanc vocem et *ς* sex fere literae interciderunt in *A*, sec. m. in marg. add. *μεγάλαις ὀρέων*, quae leguntur in codd. reliquis. 13. *δεινάσατο Acghi*: varias VV. DD. coniecturas v. ap. Boeckh. l. l. — Inter *βαλλό* et *κρηπῖδας* quinque fere literae interciderunt in *A*: inde spat. vac. rel. in *cghi.* 14. *δ' ὁ*] *δὲ Bkl* edd. — *ὡς μικρὸν ἀνωτέρω εἴρηται* post *ὄνομα* add. *Bkl* edd.: eadem verba sec. m. add. inter versus *A.*; Cor. asteriscis incluserat.

καί ποτε τὸν τρικάρανον Πτώου κευθμῶνα κατέσχεθε·
καὶ τὸν Τήνερον καλεῖ
ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλέα.
ὑπέρκειται δὲ τὸ Πτῶον τοῦ Τηνερικοῦ πεδίου καὶ τῆς Κω-
παΐδος λίμνης πρὸς Ἀκραιφίῳ· Θηβαίων δ' ἦν τό τε μαντεῖον 5
καὶ τὸ ὄρος· τὸ δ' Ἀκραίφιον καὶ αὐτὸ κεῖται ἐν ὕψει. φασὶ
δὲ τοῦτο καλεῖσθαι Ἄρνην ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, ὁμώνυμον τῇ
Θετταλικῇ.

35. Οἱ δέ φασι καὶ τὴν Ἄρνην ὑπὸ τῆς λίμνης καταπο-
θῆναι καὶ τὴν Μίδειαν. Ζηνόδοτος δέ, γράφων 10
οἳ δὲ πολυστάφυλον Ἄσκρην ἔχον,
οὐκ ἔοικεν ἐντυχόντι τοῖς ὑπὸ Ἡσιόδου περὶ τῆς πατρίδος λε-
χθεῖσι καὶ τοῖς ὑπ' Εὐδόξου, πολὺ χείρω λέγοντος περὶ τῆς
Ἄσκρης. πῶς γὰρ ἄν τις πολυστάφυλον τὴν τοιαύτην ὑπὸ τοῦ
ποιητοῦ λέγεσθαι πιστεύσειεν; οὐκ εὖ δὲ οὔτε οἱ Τάρνην ἀντὶ 15
τῆς Ἄρνης γράφοντες· οὐδὲ γὰρ μία δείκνυται Τάρνη παρὰ
τοῖς Βοιωτοῖς, ἐν δὲ Λυδοῖς ἐστιν, ἧς καὶ Ὅμηρος μέμνηται·
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο †τέκτονος υἱόν
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.
λοιπαὶ δ' εἰσὶ τῶν μὲν περικειμένων τῇ λίμνῃ αἵ τε Ἀλαλκο- 20
μεναὶ καὶ τὸ Τιλφώσσιον, τῶν δ' ἄλλων Χαιρώνεια καὶ Λε-
A. 634 βάδεια καὶ Λεῦκτρα, περὶ ὧν ἄξιον μνησθῆναι.

---

1. κατέσχε *l*(?) edd.: de hoc versu, totoque hoc loco v. Boeckh. l. l. 4. τενερικοῦ, et sec. m. add. τη sup. τε, να sup. νε (quamquam hoc etiam sec. m. in sched. aggl. scriptum est), *A*. 9. καταποθῆναι, et θεῖσαν sup. sec. m. add., *A*: inde utrumque exhibet *c*, καταποθεῖσαν *ghi*. 10. μήδειαν *Ahi*. 12. ἐντυχέντι *l*(?)*m* ἐντυχεῖν *Bno* edd. — τοῦ ante Ἡσιόδου add. edd. — περὶ om. *l*. — λεχθῆναι *l* λεχθεῖναι *B* ex corr.(?) 17. τοῖς om. *Bl* edd. 18. Μήονος υἱόν legitur in Il. *E*, 43, idque a Strabone etiam scriptum fuisse crediderim cum Du Theil. Cor. Grosk.: inde enim maxime liquet Lydiae oppidum fuisse Tarnem. Notandum praeterea est hanc vocem intercidisse ac sec. m. restitutam esse in *A*. 21. τιλφώσιον *Ach*. — χερώνεια *Achi*. — λεβαδία *A*, sed ει sup. ι sec. m. add. alterque accentus antepaenultimae appictus est.

36. *Ἀλαλκομενῶν τοίνυν μέμνηται ὁ ποιητής, ἀλλ' οὐκ ἐν Καταλόγῳ·*

Ἥρη τ' Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνη.

ἔχει δ' ἀρχαῖον ἱερὸν Ἀθηνᾶς σφόδρα τιμώμενον, καί φασί
5 *γε τὴν θεὸν γεγενῆσθαι ἐνθάδε, καθάπερ καὶ τὴν Ἥραν ἐν Ἄργει, καὶ διὰ τοῦτο τὸν ποιητήν, ὡς ἀπὸ πατρίδων τούτων, ἀμφοτέρας οὕτως ὀνομάσαι. διὰ τοῦτο δ' ἴσως οὐδ' ἐν τῷ Καταλόγῳ μέμνηται τῶν ἐνταῦθα ἀνδρῶν, ἐπειδή, ἱεροὶ ὄντες, παρεῖντο τῆς στρατείας. καὶ γὰρ καὶ ἀπόρθητος ἀεὶ διετέλε-*
10 *σεν ἡ πόλις, οὔτε μεγάλη οὖσα, οὔτ' ἐν εὐερκεῖ χωρίῳ κειμένη, ἀλλ' ἐν πεδίῳ· τὴν δὲ θεὸν σεβόμενοι πάντες ἀπείχοντο πάσης βίας, ὥστε καὶ Θηβαῖοι κατὰ τὴν τῶν Ἐπιγόνων στρατείαν, ἐκλιπόντες τὴν πόλιν, ἐκεῖσε λέγονται καταφεύγειν καὶ εἰς τὸ ὑπερκείμενον ὄρος ἐρυμνὸν τὸ Τιλφώσσιον, ὑφ' ᾧ Τιλ-*
15 *φῶσσα κρήνη καὶ τὸ τοῦ Τειρεσίου μνῆμα, ἐκεῖ τελευτήσαντος κατὰ τὴν φυγήν.*

37. *Χαιρώνεια δ' ἐστὶν Ὀρχομενοῦ πλησίον, ὅπου Φίλιππος ὁ Ἀμύντου μάχῃ μεγάλῃ νικήσας Ἀθηναίους τε καὶ Βοιωτοὺς καὶ Κορινθίους κατέστη τῆς Ἑλλάδος κύριος· δείκνυται* C. 414
20 *δὲ κἀνταῦθα ταφὴ τῶν πεσόντων ἐν τῇ μάχῃ δημοσία· περὶ δὲ τοὺς τόπους τοὺς αὐτοὺς καὶ Ῥωμαῖοι τὰς Μιθριδάτου δυνάμεις πολλῶν μυριάδων κατηγωνίσαντο, ὥστ' ὀλίγους ἐπὶ θάλατταν σωθέντας φυγεῖν ἐν ταῖς ναυσί, τοὺς δ' ἄλλους τοὺς μὲν ἀπολέσθαι, τοὺς δὲ καὶ ἁλῶναι.*

25 38. *Λεβάδεια δ' ἐστίν, ὅπου Διὸς Τροφωνίου μαντεῖον ἵδρυται, χάσματος ὑπονόμου κατάβασιν ἔχον, καταβαίνει δ' αὐτὸς ὁ χρηστηριαζόμενος· κεῖται δὲ μεταξὺ τοῦ Ἑλικῶνος καὶ τῆς Χαιρωνείας, Κορωνείας πλησίον.*

---

1. *ἀλαλκομενῶν* quamquam suo loco legitur in *A*, tamen sec. m. sup. *ὁ ποιητὴς* repetitum est. 5. *γεγενῆσθαι*, et *ν* sup. *ν* sec. m. add., *A*: inde *γεγεννῆσθαι* g. — *ἐνθάδε*] *ἐνταῦθα* edd. 13. *καταφυγεῖν* Cor. 14. *τιλφώσιον* codd. Tzsch. mut. — *τίλφωσσα* codd. Tzsch. mut. coll. p. 411: sed alterum accentum tuetur Steph. s. *Τέλφουσσα*. 18. *μεγάλως* ald. *μεγάλῃ μάχῃ* Eust. ad Il. *B*, 507 p. 270, 42 R., Tzsch. Cor. 20. *ταφὴ*] *φασὶ no*, in quibus *ταφὴ* deinde legitur post *μάχῃ*. 28. *κορωνίας*, et *ει* sup. *ι* sec. m. add., *A*.

39. *Τὰ δὲ Λεῦκτρά ἐστιν, ὅπου Λακεδαιμονίους μεγάλῃ μάχῃ νικήσας Ἐπαμεινώνδας ἀρχὴν εὕρετο τῆς καταλύσεως αὐτῶν· οὐκέτι γὰρ ἐξ ἐκείνου τὴν τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίαν ἀναλαβεῖν ἴσχυσαν, ἣν εἶχον πρότερον, καὶ μάλιστ' ἐπειδὴ καὶ τῇ* A. 635 *δευτέρᾳ συμβολῇ τῇ περὶ Μαντίνειαν κακῶς ἔπραξαν. τὸ μέν-* 5 *τοι μὴ ὑφ' ἑτέροις εἶναι, καίπερ οὕτως ἐπταικόσι, συνέμεινε μέχρι τῆς Ῥωμαίων ἐπικρατείας· καὶ παρὰ τούτοις δὲ τιμώμενοι διατελοῦσι διὰ τὴν τῆς πολιτείας ἀρετήν. δείκνυται δὲ ὁ τόπος οὗτος κατὰ τὴν ἐκ Πλαταιῶν εἰς Θεσπιὰς ὁδόν.*

40. *Ἑξῆς δ' ὁ ποιητὴς μέμνηται τοῦ τῶν Ὀρχομενίων κα-* 10 *ταλόγου, χωρίζων αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ Βοιωτιακοῦ ἔθνους. καλεῖ δὲ Μινύειον τὸν Ὀρχομενὸν ἀπὸ ἔθνους τοῦ Μινυῶν· ἐντεῦθεν δὲ ἀποικῆσαί τινας τῶν Μινυῶν εἰς Ἰωλκόν φασιν, ὅθεν τοὺς Ἀργοναύτας Μινύας λεχθῆναι. φαίνεται δὲ τὸ παλαιὸν καὶ πλουσία τις γεγονυῖα πόλις καὶ δυναμένη μέγα· τοῦ μὲν οὖν* 15 *πλούτου μάρτυς καὶ Ὅμηρος· διαριθμούμενος γὰρ τοὺς τόπους τοὺς πολυχρηματίσαντάς φησιν·*

> *οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας*
> *Αἰγυπτίας·*

τῆς δυνάμεως δέ, ὅτι Θηβαῖοι δασμὸν ἐτέλουν τοῖς Ὀρχομενί- 20 *οις καὶ Ἐργίνῳ τῷ τυραννοῦντι αὐτῶν, ὃν ὑφ' Ἡρακλέους καταλυθῆναί φασιν. Ἐτεοκλῆς δέ, τῶν βασιλευσάντων ἐν Ὀρχομενῷ τις, Χαρίτων ἱερὸν ἱδρυσάμενος, πρῶτος ἀμφότερα ἐμφαίνει, καὶ πλοῦτον καὶ δύναμιν· ὅς, εἴτ' ἐν τῷ λαμβάνειν χά-* C. 415 *ριτας εἴτ' ἐν τῷ διδόναι κατορθῶν εἴτε καὶ ἀμφότερα, τὰς* 25 *θεὰς ἐτίμησε ταύτας. *ἀνάγκη γὰρ πρὸς εὐεργεσίαν εὐφυῆ γε-*

---

2. *Ἐπαμινώνδας* Cor. 5. *μαντινίαν* *A*, sed *ει* sup. alterum *ι* sec. m. add. accentusque mutatus. 6. *ὑφ' ἑτέραν* *a* (in sched. aggl., sed sub sched. superest *ὑφ' ἑτέροις* pr. m. scriptum) *cghi*. 9. *θεσπειάς* *A*. 11. *βοιωτικοῦ* *Bl* edd. 12. *μινύιον* *A* et sec. m. sup. add. *μινυήιον*, quod exhibent *BEl*, Tzsch. mut. ex Il. *B*, 511. 17. *πολυχρηματήσαντας* Cor., quod sane aptius videtur: ac vix ulla in talibus codicum est auctoritas. 18. *ποτινίσεται*, et *σσ* sec. m. sup. add., *A*. 20. *δυναμένης* *a* (in sched. agglut., sed sub sched. superest *δυνάμεως* pr. m. scriptum) *gk*. 21. *ἐργείνῳ* *A* (sed *ἐργίνῳ* *a* in sched. aggl.) 24. *ὅς* om. *A* (sed sec. m. inter versus add.) *g*. 26. Quae leguntur inde ab *ἀνάγκη* usque ad *ὁ πλεῖστα κεκτημένος*, tam aliena sunt ab

νόμενον ἐκεῖνον πρὸς τὴν τῶν θεῶν τούτων ὁρμῆσαι τιμήν, ὥστε ταύτην μὲν ἐκέκτητο ἤδη τὴν δύναμιν. ἀλλὰ πρὸς ταύτῃ καὶ χρημάτων ἔδει· οὔτε γὰρ μὴ ἔχων τις πολλὰ διδοίη ἂν πολλά, †οὔτε λαμβάνων πολλὰ οὐκ ἂν ἔχοι πολλά· εἰ δ' ἀμ-
5 *φότερα συνέχει, τὴν ἀμοιβὴν ἔχει. τὸ γὰρ κενούμενον ἅμα καὶ* **A. 636**
πληρούμενον πρὸς τὴν χρείαν ἀεὶ πλῆρές ἐστιν, ὁ δὲ διδοὺς μέν, μὴ λαμβάνων δέ, οὐδ' ἂν ἐπὶ θάτερα κατορθοίη· παύσεται γὰρ διδούς, ἐπιλείποντος τοῦ ταμείου, παύσονται δὲ καὶ οἱ διδόντες τῷ λαμβάνοντι μόνον, χαριζομένῳ δὲ μηδέν, ὥστ'
10 *οὐδ' οὗτος ἑτέρως ἂν κατορθοίη. ὅμοια δὲ καὶ περὶ δυνάμεως λέγοιτ' ἄν. χωρὶς δὲ τοῦ κοινοῦ λόγου, διότι*

τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα,
δύναμίν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει,

καὶ ἐκ τῶν καθ' ἕκαστα σκοπεῖν δεῖ. μάλιστα γὰρ τοὺς βα-
15 *σιλέας δύνασθαί φαμεν· διόπερ καὶ δυνάστας προσαγορεύομεν. δύνανται δ' ἄγοντες ἐφ' ἃ βούλονται τὰ πλήθη διὰ πειθοῦς ἢ βίας. πείθουσι μὲν οὖν δι' εὐεργεσίας μάλιστα· οὐ γὰρ ἥ γε διὰ τῶν λόγων ἐστὶ βασιλική, ἀλλ' αὕτη μὲν ῥητορική, βασιλικὴν δὲ πειθὼ λέγομεν, ὅταν εὐεργεσίαις φέρωσι καὶ διά-*
20 *γωσιν ἐφ' ἃ βούλονται· πείθουσι μὲν δὴ δι' εὐεργεσιῶν, βιά-*

---

argumento h. l. tractato tamque anilia, ut a Strabone ea scripta non esse persuasum habeam. Simillima sunt iis, quae VIII, 345 extr. ad explicanda uberius Strabonis verba addidit nescio quis invitissima Minerva, atque ab eodem auctore haud dubie profecta. Quod pluribus probare vix attinet. Neque vero sententiae tantum ineptae sunt, sed dicendi genus incultum est atque inconcinnum: inveniuntur etiam nonnulla, quae a consuetudine graeci sermonis plane abhorrent ex. gr. *ὅταν εὐεργεσίαις φέρωσι καὶ διάγωσιν ἐφ' ἃ βούλονται.* 4. *ὅ τε μὴ λαμβάνων* scribendum censuit Tyrwh., unde *μὴ* receperunt Tzsch. et Cor. ita, ut *οὐκ* ille relinqueret, hic rectius deleret: equidem quid scriptum fuerit dicere nec ausim, nec curo. — *οὐδ' ἀμφότερα* *A* (sed *γρ. εἰ δ' ἀμφό* sec. m. sup. add.) *cin*, sed in hoc *γρ. εἰ δ'* in marg. add. 5. *ἔχοι* *A*: om. Cor. incidens post *ἀμφότερα.* 8. Post *ταμείου*, qua voce pagina finitur, cum folium integrum intercidisset in *A*, ea quae leguntur inde a *παύσονται* usque ad *ἑσπερίων καὶ τῶν* (v. p. 416 extr.) sec. m. restituta sunt. 11. *διότι*] *ὅτι* *no.* 13. *ἔχειν* *acgi.* 14. *δεῖ*] *χρὴ* edd.

ζονται δὲ διὰ τῶν ὅπλων. ταῦτα δ' ἄμφω χρημάτων ὠνιά ἐστι· καὶ γὰρ στρατιὰν ἔχει πλείστην ὁ τρέφειν δυνάμενος, καὶ εὐεργετεῖν δύναται πλεῖστον ὁ πλεῖστα κεκτημένος.* λέγουσι δὲ τὸ χωρίον, ὅπερ ἡ λίμνη κατέχει νῦν ἡ Κωπαΐς, ἀνεψύχθαι πρότερον, καὶ γεωργεῖσθαι παντοδαπῶς ὑπὸ τοῖς Ὀρχομενίοις *ὧν* πλησίον οἰκοῦσι· καὶ τοῦτ' οὖν τεκμήριον τοῦ πλούτου τιθέασι. 5

41. Τὴν δ' Ἀσπληδόνα χωρὶς τῆς πρώτης συλλαβῆς ἐκάλουν τινές· εἶτ' Εὐδείελος μετωνομάσθη καὶ αὐτὴ καὶ ἡ χώρα, τάχα τι ἰδίωμα προσφερομένη ἐκ τοῦ δειλινοῦ κλίματος οἰκεῖον τοῖς κατοικοῦσι, καὶ μάλιστα τὸ εὐχείμερον. ψυχρότατα μὲν γὰρ τὰ ἄκρα τῆς ἡμέρας ἐστί, τούτων δὲ τὸ δειλινὸν τοῦ ἑωθινοῦ ψυχρότερον· εἰς ἐπίτασιν γὰρ ἄγει πλησιάζον τῇ νυκτί, τὸ δ' εἰς ἄνεσιν ἀφιστάμενον τῆς νυκτός. ἴαμα δὲ τοῦ ψύχους ὁ ἥλιος· τὸ οὖν ἡλιαζόμενον πλεῖστον ἐν τῷ ψυχροτάτῳ καιρῷ εὐχειμερώτατον. διέχει δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ στάδια εἴκοσι· μεταξὺ δ' ὁ Μέλας ποταμός. 10 15

C. 416 A. 637 42. Ὑπέρκειται δ' Ὀρχομενίας ὁ Πανοπεύς, Φωκικὴ πόλις, καὶ Ὑάμπολις· τούτοις δ' ὁμορεῖ Ὀποῦς, ἡ τῶν Λοκρῶν μητρόπολις τῶν Ἐπικνημιδίων. πρότερον μὲν οὖν οἰκεῖσθαι τὸν Ὀρχομενόν φασιν ἐπὶ πεδίῳ, ἐπιπολαζόντων δὲ τῶν ὑδά- 20

---

2. στρατείαν codd. edd. 6. ὧν uncinis inclusit Tzsch., om. Cor.: parum aptus etiam dativus et per se et propter sequentia. Inde ὑπὸ τῶν Ὀρχομενίων οἰκούντων scripsit Pleth. similiterque ὑπὸ τῶν Ὀρχομενίων, οἳ οἰκοῦσι coni. Cas. minus commode: et relativum ὧν, ex διττογραφίᾳ non intellecta fortasse ortum, pro indicio haud iniuria habeatur genitivum olim scriptum fuisse. Eodem quidem sensu dativus, deleto ὑπὸ, accipi possit, sed parum usitata Straboni est haec structura. — τεκμήριον] αἴτιον Pleth. 11. ψυχρότητα *l*. 12. γὰρ om. *acghil*(?)*mo*: legitur in *Bkn*(?) et ap. Eust. ad Il. *B*, 511 pag. 272, 22, qui addit praeterea χείμωνος ante τὰ ἄκρα, nec in ceteris anxie ubique sequitur codicum scripturam. 20. ἐπικνημίων *Eacghil* ἐπικρημνίων, et supra add. ἐπικνημιδίων, *no* ὀπουντίων Pleth, alteram scripturam ferri non posse ratus: at cf. pag. 424 extr. Plin. IV, 12 s. 7, qui disertis verbis Opunta in Locris Epicnemidiis situm esse tradit. Atque Epicnemidios Opuntiosque tanquam unum populum efficientes distinguere solet Strabo a Locris Ozolis: v. p. 416. 425 in. 21. ἐπιπολασθέντων *l*.

των, ἀνοικισθῆναι πρὸς τὸ Ἀκόντιον ὄρος, παρατεῖνον ἐπὶ ἑξή-
κοντα σταδίους μέχρι Παραποταμίων τῶν ἐν τῇ Φωκίδι. ἱστο-
ροῦσι δὲ τοὺς ἐν τῷ Πόντῳ καλουμένους Ἀχαιοὺς ἀποίκους
Ὀρχομενίων εἶναι τῶν μετὰ Ἰαλμένου πλανηθέντων ἐκεῖσε μετὰ
5 *τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν. καὶ περὶ Κάρυστον δ' ἦν τις Ὀρχο-*
μενός. εὖ γὰρ τὴν τοιαύτην ὕλην ὑποβεβλήκασιν ἡμῖν οἱ τὰ περὶ
τῶν Νεῶν συγγράψαντες, οἷς ἀκολουθοῦμεν, ὅταν οἰκεῖα λέγωσι
πρὸς τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν.

CAPUT III.

10 1. *Μετὰ δὲ τὴν Βοιωτίαν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν ἡ Φωκίς*
ἐστι πρὸς ἄρκτον παραβεβλημένη τῇ Βοιωτίᾳ παραπλησίως
ἀπὸ θαλάττης εἰς θάλατταν, τό γε παλαιόν. ὁ γὰρ Δαφνοῦς
ἦν τότε τῆς Φωκίδος, σχίζων ἐφ' ἑκάτερα τὴν Λοκρίδα καὶ
μέσος ταττόμενος τοῦ τε Ὀπουντίου κόλπου καὶ τῆς τῶν Ἐπι-
15 *κνημιδίων παραλίας· νῦν δὲ Λοκρῶν ἐστιν ἡ χώρα (τὸ δὲ πό-*
λισμα κατέσκαπται), ὥστ' οὐδ' ἐκεῖ καθήκειν οὐκέτι μέχρι τῆς
πρὸς Εὐβοίᾳ θαλάττης ἡ Φωκίς, τῷ δὲ Κρισαίῳ κόλπῳ συν-
ῆπται. αὐτὴ γὰρ ἡ Κρῖσα τῆς Φωκίδος ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς ἱδρυ-
μένη τῆς θαλάττης καὶ Κίρρα καὶ Ἀντίκυρα καὶ τὰ ὑπὲρ αὐ-
20 *τῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ συνεχῆ κείμενα χωρία πρὸς τῷ Παρνασσῷ,*
Δελφοί τε καὶ Κίρφις καὶ Δαυλὶς καὶ αὐτὸς ὁ Παρνασσός,
τῆς τε Φωκίδος ὢν καὶ ἀφορίζων τὸ ἑσπέριον πλευρόν. ὃν
τρόπον δ' ἡ Φωκὶς τῇ Βοιωτίᾳ παράκειται, τοῦτον καὶ ἡ Λο-
κρὶς τῇ Φωκίδι ἑκατέρα. διττὴ γάρ ἐστι, διῃρημένη ὑπὸ τοῦ A. 638

1. *παρατεῖνον*] *πατεῖ γὰρ* ***acghin***, sed in hoc add. *παρατεῖνον*. **13.** *Λοκρίδος* codd., sed *φωκίδος* sec. m. add. in marg. ***B*** et inter versus in ***n***: rec. Cor., idem consentibus Xyl. Cas. aliisque compluribus atque ipsa sententia flagitante: cfr. pag. 424 *οὐ γὰρ Δαφνοῦς* Tzsch. **14.** *ἐπικνημίδων* ***Eacghil.*** **16.** *οὐ δοκεῖ* ***Eacil*** Cor.: idem in ***B*** pr. m. scriptum esse crediderim, sed sec. m. mut. in *οὐδ' ἐκεῖ*, quod legitur in ***kno*** ex coniectura, sed verissima ea. **17.** *κρισσαίῳ* et mox *κρίσσα* codd. edd. **19.** *ἀντίκιρρα* codd. (sed *ἀντίχυρα* sec. m. int. vers. add. in ***n***) edd: alteram tamen formam, aliis scriptoribus usitatam, cum codd. optt. praebeant p. 418. 434, hic quoque restitui. **20.** *συνεχῆ* om. ***E***. — *παρνασῷ* ***Bl***(?) edd. **21.** *παρνασὸς* ***aBl*** edd. **23.** *τῆς Βοιωτίας* ***l***.

Παρνασσοῦ δίχα· ἡ μὲν ἐκ τοῦ ἑσπερίου μέρους παρακειμένη τῷ Παρνασσῷ καὶ μέρος αὐτοῦ νεμομένη, καθήκουσα δ' ἐπὶ τὸν Κρισαῖον κόλπον, ἡ δ' ἐκ τοῦ πρὸς ἕω τελευτῶσα ἐπὶ τὴν πρὸς Εὐβοίᾳ θάλατταν. καλοῦνται δ' οἱ μὲν ἑσπέριοι Λοκροὶ καὶ Ὀζόλαι, ἔχουσί τε ἐπὶ τῇ δημοσίᾳ σφραγῖδι τὸν ἕσπερον 5
ἀστέρα ἐγκεχαραγμένον· οἱ δ' ἕτεροι δίχα πως καὶ αὐτοὶ διῃρημένοι, οἱ μὲν Ὀπούντιοι ἀπὸ τῆς μητροπόλεως, ὅμοροι Φωκεῦσι καὶ Βοιωτοῖς, οἱ δ' Ἐπικνημίδιοι ἀπὸ ὄρους Κνημῖδος, προσεχεῖς Οἰταίοις τε καὶ Μαλιεῦσιν. ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοῖν τῶν τε Ἑσπερίων καὶ τῶν ἑτέρων Παρνασσός, παραμήκης εἰς τὸ 10
προσάρκτιον μέρος ἐκτεινόμενος ἀπὸ τῶν περὶ Δελφοὺς τόπων
C. 417 *μέχρι τῆς συμβολῆς τῶν τε Οἰταίων ὀρῶν καὶ τῶν Αἰτωλικῶν καὶ τῶν ἀνὰ μέσον Δωριέων. πάλιν γὰρ ὥσπερ ἡ Λο[κρὶς διττὴ οὖ]σα τοῖς Φωκεῦσι παραβέβληται, οὕτω . . . .*
. . . μετὰ τῆς Αἰτωλίας καί τινων ἀνὰ μέσον τ[όπων τῆς 15
Δω]ρικῆς τετραπόλεως τῇ Λοκρίδι ἑκατέρᾳ [καὶ Παρνασ]σῷ καὶ τοῖς Δωριεῦσιν. ὑπὲρ τούτων δ' ἤδη [οἱ Θετταλοὶ] καὶ

---

1. *παρνασοῦ* ***Bl*** edd. 2. *παρνασῷ* ***aBl*** edd. 3. *κρισσοῦ* ***l***(?)***m*** *κρισσαῖον* ***aB*** edd. inde a Cas. — *τελευτῶσα*] *καθήκουσα* Pleth. 5. *ἑσπέριον* ***gk*** ald. 6. *κεχαραγμένον* Pleth, qui alia plura h. l. temere mutavit. 8. *κνημίδος* ***Bl*** edd., eaque scriptura obtinet infra constanter fere in codd.: alteram tamen sequi maluimus h. l. ab ***aE*** et Eust. ad Dionys. 426 oblatam, magisque rationi consentaneam. 10. Inde a voce *ἑτέρων* pr. m. denuo incipit in ***A***. — *παρνασὸς* ***Bl*** edd. 13. *πάλιν* — *χώρας* om. ***l*** Pleth. (haud dubie et ***B***): per totum hunc locum ea, quae interciderant in ***A***, sec. m. restituta non sunt, lacunaeque maiores minores cernuntur in codd. rell. — Inter *λο* et *σα* decem fere literae interciderunt in ***A***: Cor. restituit ex coni. Cas. 14. Inter *οὕτω* et *μετὰ* quatuordecim fere literae deletae sunt in ***A***: scriptum fuisse *ἡ Θετταλία* vel potius *ἡ Ἀκαρνανία* infelicissime suspicatus est Cas., verisimilius *οἱ Αἰνιᾶνες* (cf. p. 427) Breq., aptissime ad sensum *ἡ Οἰταία* Du Theil. (cf. p 450), sed ut literarum numerus melius expleatur, haec fere Strabonem scripsisse opinor: *οὕτω καὶ ἡ Οἰταία* s. *ἡ τῶν Οἰταίων*. 15. Inter *τ* et *ρικῆς* decem fere literae perierunt in ***A***: restitui ex coni. Du Theilii. 16. Inter *ἑκατέρᾳ* et *σῷ* decem fere literae exciderunt in ***A***, recte restitutae in ***bkno*** edd., sed articulum *τῷ*, qui ibi additur, excludere videtur lacunae brevitas. 17. *δ' ἡ δὴ* ***A***: Cor. corr., *δὲ* habent ***bno*** ald., *δ' εἰσὶ* ***k***. — Inter *δὴ* et *καὶ* decem

τῶν Αἰτωλῶν οἱ προσάρκτιοι και Ἀκαρν[ᾶνες καί τινα] τῶν Ἠπειρωτικῶν ἐθνῶν καὶ τῶν Μακεδονικῶν· [δεῖ δέ,] ὅπερ ἔφαμεν καὶ πρότερον, παραλλήλους ὥσ[περ ταινίας] τινὰς τεταμένας ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ἐπὶ τὰς ἀ[νατολὰς] νοῆσαι τὰς λεχθεί-
5 *σας χώρας. ἱεροπρεπὴς δ' ἐστὶ πᾶς ὁ Παρνασσός, ἔχων ἄντρα τε καὶ ἄλλα χωρία τιμώμενά τε καὶ ἁγιστευόμενα· ὧν ἐστι γνωριμώτατόν τε καὶ κάλλιστον τὸ Κωρύκιον, νυμφῶν ἄντρον ὁμώνυμον τῷ Κιλικίῳ. τῶν δὲ πλευρῶν τοῦ Παρνασσοῦ τὸ μὲν ἑσπέριον νέμονται Λοκροί τε οἱ Ὀζόλαι καί τινες*
10 *τῶν Δωριέων καὶ Αἰτωλοὶ κατὰ τὸν Κόρακα προσαγορευόμενον Αἰτωλικὸν ὄρος· τὸ δὲ Φωκεῖς καὶ Δωριεῖς οἱ πλείους, ἔχοντες τὴν Τετράπολιν περικειμένην πως τῷ Παρνασσῷ,* A. 639
πλεονάζουσαν δὲ τοῖς πρὸς ἕω. αἱ μὲν οὖν κατὰ τὸ μῆκος πλευ[ραὶ τῶν] λεχθεισῶν χωρῶν τε καὶ ταινιῶν ἑκάστης πα-

---

fere literae interciderunt in *A*: *Θετταλία* coni. Breq., aptius est quod recepi ex sent. Grosk. Lacunam h. l. dissimulant *bkno* edd. 1. Inter *ἀκαρν* et *τῶν* octo fere literae interciderunt in *A*, ex quibus *ᾶνες* sec. m. restitutae sunt: inde *ἀκαρνᾶνες* *bchikno*, sed in *n* sec. m. supra add. *ἀθαμᾶνες*, quod transiit in ald. Praeterea *ἐκ* ante *τῶν* add. *bkno* ald. nullo sensu: Cor. corr. (cf. XVII, 840). 2. Inter *Μακεδονικῶν* et *ὅπερ* sex fere literae desiderantur: Cor. restituit. 3. Inter *ὡσ* et *τινὰς* novem fere literae deletae in *A*: restitui ex sent. Grosk.; *ὥσπερ τινὰς* *bkno* edd. nullo spatio vacuo interiecto. 4. Inter *τὰς ἀ* et *νοῆσαι* septem fere literae exciderunt in *A*: post *ἀ* autem cum prior pars literae *ν* supersit, *ἀνατολὰς* recte scripsit Cor.; *ἄρκτους* habent *bkno* ald. — *ταινίας κατανοῆσαι* *bkno* edd. 5. *παρνασὸς* *Bl* edd. et sic constanter. 11. *πρὸς ἕω* post *τὸ δὲ* add. edd. inde a Xyl., qui ex Epit. verba ea adsumpsit: ac commode quidem tale quid adderetur, sed necessarium non est, cum duo tantum habeat latera *Παρνασσὸς παραμήκης εἰς τὸ προσάρκτιον ἐκτεινόμενος* (p. 416 extr.); nec iucunda est verborum istorum iteratio in tam parvo sententiae ambitu. 12. *παρακειμένην* *Bl*(?) edd. *περικειμένην* est in *a* (in sched. aggl.) *Eghis*. 13. *πλεονάζουσαν* — *ἀρξάμενοι* om. Pleth. — *ἕω* — *οὐκέτι* om. *lms* (haud dubie et *B*); eorum loco in *lm* habentur haec: *εἶτα καταγράψας σχῆμά τι χωρίων* (*χωρίον* *m*), *ὡς ἂν ἐν χωρίῳ ἐπάγει.* In *s* spatium non nimis magnum vacuum relictum est. In *A* autem per totum hunc locum ea, quae cum margine interciderant, sec. m. restituta non sunt: eaedemque lacunae exstant in *cghi*, ex parte expletae sunt in reliquis codd. — *τὸ* add. ald. 14. Inter *πλευ* et *λεχθεισῶν* septem

ρ[άλληλοι] ἅπασαί εἰσιν, ἡ μὲν οὖσα προσάρκτιος, ἡ [δὲ] .....
....· αἱ δὲ λοιπαὶ ἑσπέριοι ταῖς ἑῴαις οὐκ εἰσι π[αράλληλοι·
οὐ]δὲ ἡ παραλία ἑκατέρα, ἥ τε τοῦ Κρι[σαίου κόλπου μέ]χρι
Ἀκτίου, καὶ ἡ πρὸς Εὔβοιαν μέχρι τῆς [Θεσσαλονικείας] πα-
ράλληλοι ἀλλήλαις εἰσίν, εἰς ἃς τελ[ευτᾷ ταῦτα τὰ] ἔθνη· ἀλλ' 5
οὕτω δέχεσθαι δεῖ τὰ σχήματα [τούτων τῶν χω]ρίων, ὡς ἂν
ἐν τριγώνῳ παρὰ τὴν [βάσιν τεταμένων] γραμμῶν πλειόνων·
τὰ γὰρ ἀποληφ[θέντα σχήματα πα]ράλληλα μὲν ἀλλήλοις ἔσται,
καὶ τὰς [κατὰ μῆκος ἐναν]τίον πλευρὰς ἕξει παραλλήλους, τ[ὰς
δὲ κατὰ πλάτος οὐ]κέτι. ὁ μὲν οὖν ὁλοσχερὴς τύπος οὗτος τῆς 10

---

fere literae interciderunt in *A*, recte restitutae iam in *bkno*. — Inter *παρ* et *ἅπασαι* septem fere literae corrosae in *A*: *παραμήκεις bkno* edd. Verum restitui ex coni. Du Theilii. 1. Inter *ἡ* et *αἱ* decem fere literae perierunt in *A*: *ἡ δὲ ἑσπέριος bkno* ald. ineptissime; *ἡ δὲ νότιος*, quae Cor. recepit ex coni. Du Theilii, verissima sunt quod adtinet ad sensum, sed literarum numerum minus bene explent. Nescio an scriptum fuerit *ἡ δὲ πρὸς νότον*. 2. *αἱ* ante *ἑσπέριοι* om. codd.: Cor. add. — Inter *π* et *δὲ* octo fere literae interierunt in *A*, *παραμήκεις bkno* edd.: correxi ex coni. Du Theilii. 3. Inter *κρι* et *χρι* duodecim fere literae exciderunt in *A*: *κρισσαίου μέχρι bkno* edd., *κόλπου* addidi ex sent. Grosk. 4. *Ἀκτίου*] *τοῦ ἀρκτίου* ald. — Inter *τῆς* et *παράλληλοι* duodecim fere literae perierunt in *A*: Cor. restituit, cf. p. 400, VII, 323. 5. Inter *τελ* et *ἔθνη* duodecim literae interciderunt in *A*: restitui ex sent. Du Theilii. 6. Inter *σχήματα* et *ρίων* decem fere literae deletae in *A*: *τῶν τοιούτων χωρίων bkno* edd., correxi ex sent. Du Theilii. 7. *παρὰ τὴν* om. *bk* (sed. sec. m. add.) *no* ald. — Inter *τὴν* et *γραμμῶν* sedecim fere literae desiderantur in *A*: restitui ex coni. Breq. Vocem *τεταμένων* Cor. collocavit post *πλειόνων*, ubi non est lacuna. 8. Inter *ἀπολειφ* (sic) et *ράλληλα* tredecim fere literae interciderunt in *A*: *χωρία* scripsit Cor. parum apte; *σχήματα* quod reposui, extra dubitationem puto esse positum. 9. Inter *τὰς* et *τίον* quatuordecim fere literae corrosae in *A*: *τὰς κατεναντίον* scripsit Cor. parum feliciter; correxi ex coni. Grosk., qui tamen minus bene servavit *κατεναντίον*. — Inter *τ* et *κέτι* quatuordecim fere literae desunt in *A*: *τὰς δὲ λοιπὰς οὐκέτι* Cor., quae tamen breviora sunt pro lacunae magnitudine; optime expletur iis, quae recepi. Desunt haec plane in *bkno* ald. 10. *ὁ*] *οὗτος n* (sec. m. scriptum) *o*, *οὗτος* om. *a* (in sched agglutin., sub qua superest prima manu scriptum) *cghino*.

λοιπῆς καὶ ἐφεξῆς περιοδείας, τὰ καθ' ἕκαστα δ' ἑξῆς λέγωμεν, ἀπὸ τῆς Φωκίδος ἀρξάμενοι.

2. Ταύτης δ' ἐπιφανέσταται δύο πόλεις Δελφοί τε καὶ Ἐλάτεια· Δελφοὶ μὲν διὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος
5 καὶ τὸ μαντεῖον ἀρχαῖον ὄν, εἴ γε Ἀγαμέμνων ἀπ' αὐτοῦ χρηστηριάσασθαι λέγεται ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ· ὁ γὰρ κιθαρῳδὸς ᾄδων εἰσάγεται

νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ †Πηληιαδέω ἄνακτος,
ὥς ποτε δηρίσαντο· — ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
10 χαῖρε νόῳ.
ὣς γάρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ· C. 418

Δελφοὶ μὲν δὴ διὰ ταῦτα, Ἐλάτεια δέ, ὅτι πασῶν μεγίστη τῶν ἐνταῦθα πόλεων καὶ ἐπικαιριωτάτη διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι τοῖς στε-
15 νοῖς καὶ τὸν ἔχοντα ταύτην ἔχειν τὰς εἰσβολὰς τὰς εἰς τὴν Φωκίδα καὶ τὴν Βοιωτίαν. ὄρη γάρ ἐστιν Οἰταῖα πρῶτον, ἔπειτα τὰ τῶν Λοκρῶν καὶ τῶν Φωκέων, οὐ πανταχοῦ στρατοπέδοις βάσιμα τοῖς ἐκ Θετταλίας ἐμβάλλουσιν, ἀλλ' ἔχει παρόδους στενὰς μέν, ἀφωρισμένας δέ, ἃς αἱ παρακείμεναι πό-
20 λεις φρουροῦσιν· ἁλουσῶν δ' ἐκείνων κρατεῖσθαι συμβαίνει καὶ τὰς παρόδους. ἐπεὶ δ' ἡ τοῦ ἱεροῦ ἐπιφάνεια τοῦ ἐν Δελφοῖς ἔχει πρεσβεῖον, καὶ ἅμα ἡ θέσις τῶν χωρίων ἀρχὴν ὑπαγορεύει φυσικήν (ταῦτα γάρ ἐστι τὰ ἑσπεριώτατα μέρη τῆς Φωκίδος), ἐντεῦθεν ἀρκτέον.

25 3. Εἴρηται δ', ὅτι καὶ ὁ Παρνασσὸς ἐπὶ τῶν ἑσπερίων ὅρων ἵδρυται τῆς Φωκίδος. τούτου δὴ τὸ μὲν πρὸς δύσιν

---

1. περιοδίας *A*. — λέγομεν codd. Cas. corr.: confr. XIV, 668. 3. δελφὶς *E*. — τε om. *Bkl* ald. 8. Πηλείδεω Ἀχιλῆος edd. inde ab Hopp., qui sumpsit haec ex Od. Θ, 75: neque tamen licet tantopere recedere a codd. scriptura, quantumvis sit mirifica. 12. ἐν ἠγαθέῃ add. edd. inde ab Hopp. ex Od. l. l. 13. γνώριμοι post ταῦτα add. edd. Similiter τιμαῖοί εἰσιν sec. m. inter versus add. in *n*. 14. ἐπικαιρ ιω τατη, et ροτα sec. m. sup. add., *A* ἐπικαιροτάτη *Bklno* edd. 17. τὰ om. *a* (in sched. aggl.) *cghln*. 18. ἐμβάλλουσιν, et εἰς sec. m. sup. add, *A* εἰσβάλλουσιν *B* (sed post corr.) *El* edd. 23. ἑσπεριώτερα *l*. 25. ἐπὶ] μέχρι *Acghino*, sed in marg. *A* sec. m. add. ὁ παρνασὸς ἐπὶ τῶν ἑσπερῶν (sic). 26. μερῶν *B* edd. ὀρῶν *AEcghilno*.

A. 640 *πλευρὸν οἱ Λοκροὶ κατέχουσιν οἱ Ὀζόλαι, τὸ δὲ νότιον οἱ Δελφοί, πετρῶδες χωρίον, θεατροειδές, κατὰ κορυφὴν ἔχον τὸ μαντεῖον καὶ τὴν πόλιν, σταδίων ἑκκαίδεκα κύκλον πληροῦσαν. ὑπέρκειται δ' αὐτῆς ἡ Λυκώρεια, ἐφ' οὗ τόπου πρότερον ἵδρυντο οἱ Δελφοὶ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ· νῦν δ' ἐπ' αὐτῷ οἰκοῦσι περὶ τὴν* 5 *κρήνην τὴν Κασταλίαν. προκεῖται δὲ τῆς πόλεως ἡ Κίρφις ἐκ τοῦ νοτίου μέρους, ὄρος ἀπότομον, νάπην ἀπολιπὸν μεταξύ, δι' ἧς ὁ Πλεῖστος διαρρεῖ ποταμός. ὑποπέπτωκε δὲ τῇ Κίρφι πόλις ἀρχαία Κίρρα, ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ἱδρυμένη, ἀφ' ἧς ἀνάβασις εἰς Δελφοὺς ὀγδοήκοντά που σταδίων· ἵδρυται δ' ἀπ-* 10 *αντικρὺ Σικυῶνος. πρόκειται δὲ τῆς Κίρρας τὸ Κρισαῖον πεδίον εὔδαιμον. πάλιν γὰρ ἐφεξῆς ἐστιν ἄλλη πόλις, Κρῖσα, ἀφ' ἧς ὁ κόλπος Κρισαῖος· εἶτα Ἀντίκυρα, ὁμώνυμος τῇ κατὰ τὸν Μαλιακὸν κόλπον καὶ τὴν Οἴτην. καὶ δή φασιν ἐκεῖ τὸν ἑλλέβορον φύεσθαι τὸν ἀστεῖον, ἐνταῦθα δὲ σκευάζεσθαι βέλ-* 15 *τιον, καὶ διὰ τοῦτο ἀποδημεῖν δεῦρο πολλούς, καθάρσεως καὶ θεραπείας χάριν· γίνεσθαι γάρ τι σησαμοειδὲς φάρμακον ἐν τῇ Φωκικῇ, μεθ' οὗ σκευάζεσθαι τὸν Οἰταῖον ἑλλέβορον.*

---

1. πλευρὸν *l*. 3. πληροῦσα *a* (in sched. aggl.) *cghilno* (de *Bk* non satis constat): Cas. corr. 4. λυκωρία *A*, sed ει sup. ι sec. m. add. et acc. mut. 5. περὶ] παρὰ *l* Pleth. 6. καστάλου *l*. — κιρφὶς *Ah*. 7. ἀπολεῖπον *A*, sed λι et ὼν (sic) sec. m. sup. add., ἀπολιπὸν *Bkl* ald. 8. Πλειστὸς Tzsch. Cor. atque ὀξυτόνως hoc nomen extulisse accolas tradit Schol. Apollon. II, 713. Etym. M. p. 676; eumque accentum fluvii nomini in universum vindicant Cyrillus de differentiis verborum: alterum tamen codd. exhibent constanter fere apud alios quoque scriptores, ac tuetur Herodiani auctoritas in Etym. M. l. l.: cf. quae ibidem disputantur s. v. Ῥείτης p. 703, 12. Lobeck. Paral. p. 350. — κίρφι, et ει sup. alterum ι sec. m. add., *A* κίρφει *E* edd. inde a Xyl. fortasse recte. 11. πρόκειται, et προς sec. m. sup. add., *A* πρόσκειται *g* Pleth. Eust. ad Il. *B*, 526, p. 273, 32 R. Tzsch. Cor. — τῆς κίρρας, sed τῇ et ρρα sec. m. sup. add., *A* τῇ κίρρα *BEgl* Pleth. Eust. l. c. Tzsch. Cor. — κρίσσου *l* κρισσαῖον codd. reliqui (*a* in sched. aggl.) edd. — πέδον *a* (in sched. aggl.) *cghin*. 12. γὰρ] δ' *BEkl* edd. — κρίσσα codd. (sed *a* in sched. aggl.) edd. 13. κρισαῖος, et alterum σ sec. m. add., *A* κρισσαῖος codd. reliqui edd. — ἀντίκιρρα *E*(?)*n* (sed sec. m. add. ἀντίχυρα) *o* edd. 14. τὸν ante Μαλιακὸν om. *E*. — μαλιεὸν *l*. — ἐκεῖ, et sec. m. ἔνθα φὰ (sic) sup. add., *A*. 18. λακωνικῇ, et post add. φωκικῇ, *n*. — Οἰταῖον] μαλιακὸν Pleth.

4. *Αὕτη μὲν οὖν συμμένει, ἡ δὲ Κίρρα καὶ ἡ Κρῖσα κατεσπάσθησαν, ἡ μὲν .... ὕστερον ὑπ' Εὐρυλόχου τοῦ* A: 641
Θετταλοῦ κατὰ τὸν Κρισαῖον πόλεμον· εὐτυχήσαντες γὰρ οἱ Κρισαῖοι διὰ τὰ ἐκ τῆς Σικελίας καὶ τῆς Ἰταλίας τέλη, πι-
5 *κρῶς ἐτελώνουν τοὺς ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἀφικνουμένους καὶ παρὰ τὰ* C. 419
προστάγματα τῶν Ἀμφικτυόνων. τὰ δ' αὐτὰ καὶ τοῖς Ἀμφισσεῦσι συνέβη· Λοκρῶν δ' εἰσὶν οὗτοι τῶν Ὀζολῶν. ἐπελθόντες γὰρ καὶ οὗτοι τήν τε Κρῖσαν ἀνέλαβον, καὶ τὸ πεδίον τὸ ὑπὸ τῶν Ἀμφικτυόνων ἀνιερωθὲν αὖθις κατεγεώργουν, καὶ χείρους
10 *ἦσαν περὶ τοὺς ξένους τῶν πάλαι Κρισαίων. καὶ τούτους οὖν ἐτιμωρήσαντο οἱ Ἀμφικτύονες, καὶ τῷ θεῷ τὴν χώραν ἀπέδοσαν. ὠλιγώρηται δ' ἱκανῶς καὶ τὸ ἱερόν, πρότερον δ' ὑπερβαλ-*

---

1. *κρίσα* ***A*** constanter, *κρίσσα* ***Bkl*** edd. De his formis v. Eust. ad Il. *B*, 526 p. 273, 27 R. 2. Post *ἡ μὲν* cum manifesto quaedam interciderint, in marg. ***n*** add. haec: *ἡ μὲν πρότερον ὑπὸ κρισθαίων, αὐτὴ δ' ἡ κρίσσα*, quae in verborum seriem recepta sunt in ***o*** et ald. ita, ut pro *κρισθαίων* legatur *κρισσαίων* in illo, *κρισσαίου* in hac, simul incommodissime subiunguntur verba *ἡ δ' ὕστερον*. Commodior Plethonis est scriptura: *ἡ μὲν πρότερον ὑπὸ κρισσαίων αὐτὴ δ' ἡ κρίσσα ὕστερον*, quam rec. Tzsch. Cor. Illud tamen Crissaeorum bellum, quod nemo antiquorum novit, interpolatori debetur; nec diutius curandum est. Sed quid Strabo ipse scripserit, eo difficilius est divinare, quod Cirrhae et Crissae res mire confudit, et ad Crissam retulit quae ex reliquorum scriptorum testimonio ad Cirrham referenda sunt: cf. imprimis Callisthen. ap. Athen. XIII p. 560 *C*. Schol. Pind. Prolegg. ad Pyth. Suspicari possis: *ἡ μὲν πρότερον ὑπὸ Σόλωνος, ἡ δ' ὕστερον κτλ.* coll. Paus. X, 37, 5. Polyaen. III, 5 Frontin. Strat. III, 7: sed incertissima haec sunt. Mirifica est Guarini interpretatio: i l l a q u i d e m a d s i n u m C r i s s e u m, C r i s s a v e r o p o s t e a s u b E u r i l o c h o etc. 3. *κρισσαῖον* codd. (***a*** in sched. aggl.) edd. et sic constanter. — *πόλεμον*] *κόλπον* ***m***. 4. *κρίσσοι* ***l*** *κρισαῖοι*, et alterum *σ* sec. m. add., ***A***. 5. *παρὰ*] *περὶ* ***a*** (in sched. aggl.) ***gn*** (sed in hoc *παρὰ* sup. add.) ***o***. 8. *καὶ* om. ***Bl*** ald. — *κρίσαν* ***A*** *κρίσσαν* ***Bl*** edd. 10. *παρὰ τοὺς ξένους* sec. m. add. in marg. ***A***. — *κρισαίων*, et *σ* sec. m. sup. add., ***A***. 11. *χάριν* codd. exc. ***A***, in quo tamen et ipso sec. m. *χάριν* scripsit in sched. aggl., sed sub ea verum superest pr. m. scriptum: idem Xyl. interpretatione iam expresserat Casaubonusque recipiendum censuerat. 12. *νῦν μὲν οὖν* ante *ὠλιγώρηται* add. ***B*** (sec. m. ut opinor) ***kno*** Pleth. edd. — *δ' ἱκανῶς*] *δ' ἱκα πῶς* ***n*** *δ' πῶς* ***o*** *πῶς* Pleth. Tzsch. Cor. — *καὶ*

λόντως ...... δηλοῦσι δ' οἵ τε θησαυροί, οὓς καὶ δῆμοι καὶ δυνάσται κατεσκεύασαν, εἰς οὓς καὶ χρήματα ἀνετίθεντο καθιερωμένα καὶ ἔργα τῶν ἀρίστων δημιουργῶν, καὶ ὁ ἀγὼν ὁ Πυθικὸς καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἱστορουμένων χρησμῶν.

5. *Φασὶ δ' εἶναι τὸ μαντεῖον ἄντρον κοῖλον κατὰ βάθους,* 5 *οὐ μάλα εὐρύστομον, ἀναφέρεσθαι δ' ἐξ αὐτοῦ πνεῦμα ἐνθουσιαστικόν, ὑπερκεῖσθαι δὲ τοῦ στομίου τρίποδα ὑψηλόν, ἐφ' ὃν τὴν Πυθίαν ἀναβαίνουσαν, δεχομένην τὸ πνεῦμα, ἀποθεσπίζειν ἔμμετρά τε καὶ ἄμετρα· ἐντείνειν δὲ καὶ ταῦτα εἰς μέτρον ποιητάς τινας ὑπουργοῦντας τῷ ἱερῷ. πρώτην δὲ Φημονόην γενέσθαι φασὶ Πυθίαν, κεκλῆσθαι δὲ καὶ τὴν προφῆτιν οὕτω καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ πυθέσθαι, ἐκτετάσθαι δὲ τὴν πρώτην συλλαβήν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀθανάτου καὶ ἀκαμάτου καὶ διακόνου.* **ἡ μὲν οὖν ἐπίνοια αὕτη τῆς τε τῶν πόλεων κτίσεως καὶ τῆς τῶν κοινῶν ἱερῶν ἐκτιμήσεως. καὶ γὰρ κατὰ* 15 *πόλεις συνῄεσαν καὶ κατὰ ἔθνος, φυσικῶς κοινωνικοὶ ὄντες, καὶ ἅμα τῆς παρ' ἀλλήλων χρείας χάριν, καὶ εἰς τὰ ἱερὰ τὰ κοινὰ ἀπήντων διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας, ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις συντελοῦντες. φιλικὸν γὰρ πᾶν τὸ τοιοῦτον, ἀπὸ τῶν ὁμοτραπέζων ἀρξάμενον καὶ ὁμοσπόνδων καὶ ὁμοροφίων. ὅσῳ δὲ* 20

(A. 642 in margin at line 9; line numbers 5, 10, 15, 20 in margin)

om. Pleth. Tzsch. Cor. — Post *ὑπερβαλλόντως* aliquid excidisse liquet, quamquam in nullo codice est lacunae indicium: *ἐτιμᾶτο* add. Pleth. Tzsch. Cor., *ἐτιμήθη* aut simile quid desiderari suspicatus fuerat etiam Cas., idque valde est probabile, sed certi nihil potest affirmari. 5. *βάθος* *k* ald. 14. Quae leguntur inde ab *ἡ μὲν ἐπίνοια* usque ad *ἐνομίζετο* tam iniucunde interrumpunt sententiarum connexum, ut ab hoc loco aliena esse liquido pateat: neque vero alium invenias aptiorem. Praeterea complura in his verbis inveniuntur minus concinne dicta atque Strabone indigna: unde haec quoque ab alio quodam in margine primum scripta (ad explicanda accuratius ea, ut opinor, quae postea leguntur p. 420 in. §. 7.), deinde in verborum seriem recepta esse iudicem: cf. ad p. 415 in. — *οὖν* om. *no*. — *ἡ αὐτὴ* scribendum suspicatur Grosk. 16. *τὸ* ante *ἔθνος* add. *a* (in sched. aggl.) *cghino* *ἔθνη* coni. Grosk., atque incommodus sane est singularis, nec defenditur, ut facere conatur Tzsch., locis a Wessel. ad Diod. XV, 38 allatis ab hoc plane diversis: nihil tamen mutandum. — *κοινωνητικοὶ* *a* (in sched. aggl.) *cgh*. 19. *τὸ* om. *Bl* ald. 20. *ὁμωροφίων* *o*: cf. Lob. ad Phryn. p. 709.

πλεῖον καὶ ἐκ πλειόνων ἐπεδήμει, τοσῷδε μεῖζον καὶ τὸ ὄφελος ἐνομίζετο.*

6. Ἡ μὲν οὖν ἐπὶ τὸ πλεῖον τιμὴ τῷ ἱερῷ τούτῳ διὰ τὸ χρηστήριον συνέβη, δόξαντι ἀψευδεστάτῳ τῶν πάντων ὑπάρ-
5 ξαι, προσέλαβε δέ τι καὶ ἡ θέσις τοῦ τόπου. τῆς γὰρ Ἑλλάδος ἐν μέσῳ πώς ἐστι τῆς συμπάσης, τῆς τε ἐντὸς Ἰσθμοῦ καὶ τῆς ἐκτός, ἐνομίσθη δὲ καὶ τῆς οἰκουμένης, καὶ ἐκάλεσαν τῆς γῆς ὀμφαλόν, προσπλάσαντες καὶ μῦθον, ὅν φησι Πίνδαρος, ὅτι συμπέσοιεν ἐνταῦθα οἱ ἀετοὶ οἱ ἀφεθέντες ὑπὸ τοῦ
10 Διός, ὁ μὲν ἀπὸ τῆς δύσεως, ὁ δ' ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, οἱ δὲ κόρακάς φασι. δείκνυται δὲ καὶ ὀμφαλός τις ἐν τῷ ναῷ τεταινιωμένος καὶ ἐπ' αὐτῷ αἱ δύο εἰκόνες τοῦ μύθου.

7. Τοιαύτης δὲ τῆς εὐκαιρίας οὔσης τῆς περὶ τοὺς Δελφούς, συνῄεσάν τε ῥᾳδίως ἐκεῖσε, μάλιστα δ' οἱ ἐγγύθεν, καὶ
15 δὴ καὶ τὸ Ἀμφικτυονικὸν σύστημα ἐκ τούτων συνετάχθη, περί τε τῶν κοινῶν βουλευσόμενον καὶ τοῦ ἱεροῦ τὴν ἐπιμέλειαν ἕξον κοινοτέραν, ἅτε καὶ χρημάτων ἀποκειμένων πολλῶν καὶ ἀναθημάτων, φυλακῆς καὶ ἁγιστείας δεομένων μεγάλης. τὰ πάλαι μὲν οὖν ἀγνοεῖται, Ἀκρίσιος δὲ τῶν μνημονευομένων
20 πρῶτος διατάξαι δοκεῖ τὰ περὶ τοὺς Ἀμφικτύονας καὶ πόλεις ἀφορίσαι τὰς μετεχούσας τοῦ συνεδρίου καὶ ψῆφον ἑκάστῃ δοῦναι, τῇ μὲν καθ' αὑτήν, τῇ δὲ μεθ' ἑτέρας ἢ μετὰ πλειόνων, ἀποδεῖξαι δὲ καὶ τὰς Ἀμφικτυονικὰς δίκας, ὅσαι πόλεσι πρὸς πόλεις εἰσίν· ὕστερον δ' ἄλλαι πλείους διατάξεις γεγόνα-
25 σιν, ἕως κατελύθη καὶ τοῦτο τὸ σύνταγμα, καθάπερ τὸ τῶν Ἀχαιῶν. αἱ μὲν οὖν πρῶται δυοκαίδεκα συνελθεῖν λέγονται

---

1. πλείων codd. Tzsch. mut.: πλείω Cor. — ἐπιδημεῖ codd. et ἐπιδημοῖεν add. in n; Cor. mut., quae medicina lenior est, quam quod in proximis proponit Tzsch. νομίζεται. — τοσῷδε, et ὅσῳ sec. m. sup. add., A ὅσῳ δὲ g. 3. πλεῖστον ald. 5. προσελάβετο Bkl. — τῆς ante Ἑλλάδος om. E. 19. μνηστευομένων inter versus sec. m. add. in A: idem primum scriptum fuerat in E, deinde eadem manu correctum; μνησθευομένων k ex corr. 21. μετασχούσας ald. μετεξούσας Pleth., μεθεξούσας Tzsch. Cor. 22. τῇδε δὲ μετὰ πλειόνων E. 23. τὰς aut delendum aut ante δίκας collocandum censet Grosk. 25. σύστημα Pleth. — καὶ ante τὸ add. Bkl edd. 26. β καὶ δέκα (sic)

πόλεις· ἑκάστη δ' ἔπεμπε Πυλαγόραν, δὶς κατ' ἔτος οὔσης τῆς συνόδου, ἔαρός τε καὶ μετοπώρου· ὕστερον δὲ καὶ πλείους προσῆλθον πόλεις. τὴν δὲ σύνοδον Πυλαίαν ἐκάλουν, τὴν μὲν ἐαρινήν, τὴν δὲ μετοπωρινήν, ἐπειδὴ ἐν Πύλαις συνήγοντο, ἃς καὶ Θερμοπύλας καλοῦσιν· ἔθυον δὲ τῇ Δήμητρι οἱ Πυλαγό- 5 ροι. τὸ μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς τοῖς ἐγγὺς μετῆν καὶ τούτων καὶ τοῦ μαντείου, ὕστερον δὲ καὶ οἱ πόρρωθεν ἀφικνοῦντο καὶ ἐχρῶντο τῷ μαντείῳ καὶ ἔπεμπον δῶρα καὶ θησαυροὺς κατεσκεύαζον, καθάπερ Κροῖσος καὶ ὁ πατὴρ Ἀλυάττης καὶ Ἰταλιωτῶν τινες καὶ Σικελοί. 10

A. 644 8. Ἐπίφθονος δ' ὢν ὁ πλοῦτος δυσφύλακτός ἐστι, κἂν ἱερὸς ᾖ. νυνί γέ τοι πενέστατόν ἐστι τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερόν· χρημάτων δὲ χάριν τῶν ἀναθημάτων τὰ μὲν ἦρται, τὰ δὲ πλείω μένει. πρότερον δὲ πολυχρήματον ἦν τὸ ἱερόν, καθάπερ Ὅμηρός τε εἴρηκεν 15

(οὐδ' ὅσα λάινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει
Φοίβου Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσσῃ),

καὶ οἱ θησαυροὶ δηλοῦσι καὶ ἡ σύλησις ἡ γενηθεῖσα ὑπὸ τῶν Φωκέων, ἐξ ἧς ὁ Φωκικὸς καὶ ἱερὸς καλούμενος ἐξήφθη πόλεμος. αὕτη μὲν οὖν ἡ σύλησις γεγένηται κατὰ Φίλιππον τὸν 20 Ἀμύντου, προτέραν δ' ἄλλην ὑπονοοῦσιν ἀρχαίαν, ἣ τὸν ὑφ' C. 421 Ὁμήρου λεγόμενον πλοῦτον ἐξεφόρησεν· οὐδὲ γὰρ ἴχνος αὐτοῦ

A β καὶ tamen sec. m. in sched. aggl. scriptum est: simul δυοκαίδεκα in marg. itidem sec. m. add.; δώδεκα ald. 2. συνοδίας *E*. 3. προσῆλθον, et συνηλ sec. m. sup. add., *A*: συνῆλθον codd. reliqui (προσῆλθον sup. add. in *c*) edd. 5. πυλαγόραι codd., exc. *Ac* (in hoc πυθαγόροι), edd. 6. καὶ post τούτων om. *Bkl*. Sed ne addito quidem hoc verbo omnia satis plana sunt, cum τούτων non habeat, quo referatur. In *A* verba μετῆν καὶ τούτων sec. m. in sched. aggl. scripta sunt, versumque efficiunt solito longiorem, ita ut aliud quid pr. m. scriptum fuisse iure suspiceris: neque tamen magnopere placet μετῆν αὐτῆς, quod proponit Grosk. Exspectares μετῆν μόνοις vel simile. 9. ἀλυάτης *A*. 12. γέ τοι] δὲ τὸ *l*. — τὸ δ' ἐν δελφοῖς sec. m. add. in marg. *A*, idem legitur in *g*. 13. δὲ om. *no* Cor., verba χρημάτων χάριν praecedentibus coniungentes. — καὶ ante τῶν add. *no*, δ' post τῶν add. Cor. — τὰ πλείω δὲ *no*. 20. γέγονε ald. 21. ἐπινοοῦσιν codd. (sed in *o* ὑπινοοῦσιν) edd.: correxi ex sent. Grosk. 22. αὐτοὺς

σωθῆναι πρὸς τοὺς ὕστερον χρόνους, ἐν οἷς οἱ περὶ Ὀνόμαρχον καὶ Φάυλλον ἐσύλησαν τὸ ἱερόν, ἀλλὰ τὰ μὲν .... ἀπενεχθέντα νεώτερα ἐκείνων εἶναι τῶν χρημάτων· ἀποκεῖσθαι γὰρ ἐν θησαυροῖς ἀπὸ λαφύρων ἀνατεθέντα, ἐπιγραφὰς σώ-
5 ζοντα, ἐν αἷς καὶ οἱ ἀναθέντες· Γύγου γὰρ καὶ Κροίσου καὶ Συβαριτῶν καὶ Σπινητῶν τῶν περὶ τὸν Ἀδρίαν, καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων. οὐτ . . . . ήκοι τὰ παλαιὰ χρήματα ἀναμεμῖχθαι· [ὡς] καὶ ἄλλοι τόποι διασημαίνουσιν ὑπὸ τούτων σκευωρηθέντες τῶν ἀνδρῶν. ἔνιοι δὲ τὸν ἀφήτορα δεξά-
10 μενοι λέγεσθαι θησαυρόν, ἀφήτορος δ᾽ οὐδὸν κατὰ γῆς θησαυρισμόν, ἐν τῷ ναῷ κατωρύχθαι φασὶ τὸν πλοῦτον ἐκεῖνον, καὶ τοὺς περὶ τὸν Ὀνόμαρχον ἐπιχειρήσαντας ἀνασκάπτειν νύ-

---

a (in sched. aggl.) *ch*. 2. φλαῦλον *A*, sed φάῦλον sec. m. sup. add.: idem hoc habent *ilno*. — Post ἱερὸν subiiciuntur in *Bkl*: λέγει δὲ καὶ θησαυροὺς ἀπὸ λαφύρων ἀνατεθῆναι ἐπιγραφὰς κτλ.; in *B* praeterea ec. m. in marg. addita videntur, quae leguntur in *no*. — Inter τὰ μὲν et ἀπενεχθέντα quatuor fere literae interciderunt, nec restitutae sunt in *A*: ὑπὸ τούτων Cor., quae satis probabilia sunt, sed non extra dubitationem posita; potuit etiam scribi ὑπ᾽ αὐτῶν aut τότε. — ἀπενεχθέντα om. ald. 3. Post χρημάτων subiiciuntur λέγει δὲ καί, defectus signis positis et ante et post haec verba in edd.: in qua scriptura expedienda frustra desudant Tzsch. et Grosk. — ποκεῖσθαι *A* initio versus, et ἀ et ὑ sec. m. add.: inde ὑποκεῖσθαι *g*. 4. ἀνατεθῆναι *A* (sed θῆναι sec. m. add. in sched. aggl.) *cghi*, quod cum ferri nequeat, participium recte restitutum est in *no*. — σώζοντα, et τας sec. m. sup. add., *A* σώζοντας *Bkl*. 5. οἷς *Bkl*: idem sec. m. inter versus add. in *A*. 6. τὸν om. *Bkl* edd. 7. ἄλλων καὶ ἄλλοι τόποι *l* (haud dubie etiam *B*) omissis iis, quae interiecta sunt. — οὐ *bno* edd. — Inter οὔτ et ηκοι decem fere literae exciderunt nec restitutae sunt in *A*: inde Cor. scripsit οἷς οὐ προσῆκε, Grosk. οὔτε δὴ τούτοις εἰκὸς τὰ κτλ. parum probabiliter. Nescio an scriptum fuerit οὔτε τούτοις ἂν προσήκοι κτλ. 8. Inter ἀναμεμίχθ (sic) et ποι duodecim fere literae interciderunt et tantummodo αι et το sec. m. add. lacuna interiecta; praeterea in marg. sec. m. add. τῶν ἄλλων καὶ ἄλλοι φησὶ τόποι διασημαίνουσι: lacuna illa est etiam in *chi*, καὶ ἄλλοι habent *no*: ὡς praemisi ex sent. Grosk. 10. τὸν ante κατὰ add. edd. inde a Xyl.: τὸν κατὰ γῆς θησαυρὸν habet Eust. ad Il. *I*, 404 p. 759, 67 R. — γῆν *no*. 11. κατορωρύχθαι *E*. In *A* syllabae κατω sec. m. in sched. aggl. scriptae sunt, verumtamen idem pr. m. scriptum fuisse opinor: cf. Moeris p. 240.

κτωρ, σεισμῶν γενομένων μεγάλων, ἔξω τοῦ ναοῦ φυγεῖν καὶ παύσασθαι τῆς ἀνασκαφῆς, ἐμβαλεῖν δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις φόβον τῆς τοιαύτης ἐπιχειρήσεως.

9. Τῶν δὲ ναῶν τὸν μὲν πτέρινον εἰς τοὺς μύθους τακτέον, (A. 645) τὸν δὲ δεύτερον Τροφωνίου καὶ Ἀγαμήδους ἔργον φασί, τὸν (5) δὲ νῦν Ἀμφικτύονες κατεσκεύασαν. δείκνυται δ' ἐν τῷ τεμένει τάφος Νεοπτολέμου κατὰ χρησμὸν γενόμενος, Μαχαιρέως, Δελφοῦ ἀνδρός, ἀνελόντος αὐτόν, ὡς μὲν ὁ μῦθος, δίκας αἰτοῦντα τὸν θεὸν τοῦ πατρῴου φόνου, ὡς δὲ τὸ εἰκός, ἐπιθέμενον τῷ ἱερῷ. τοῦ δὲ Μαχαιρέως ἀπόγονον Βράγχον φασὶ τὸν προ- (10) στατήσαντα τοῦ ἐν Διδύμοις ἱεροῦ.

10. Ἀγὼν δὲ ὁ μὲν ἀρχαῖος ἐν Δελφοῖς κιθαρῳδῶν ἐγενήθη, παιᾶνα ᾀδόντων εἰς τὸν θεόν· ἔθηκαν δὲ Δελφοί· μετὰ δὲ τὸν Κρισαῖον πόλεμον οἱ Ἀμφικτύονες ἱππικὸν καὶ γυμνικὸν ἐπ' Εὐρυλόχου διέταξαν στεφανίτην καὶ Πύθια ἐκάλεσαν. (15) προσέθεσαν δὲ τοῖς κιθαρῳδοῖς αὐλητάς τε καὶ κιθαριστὰς χωρὶς ᾠδῆς, ἀποδώσοντάς τι μέλος, ὃ καλεῖται νόμος Πυθικός. πέντε δ' αὐτοῦ μέρη ἐστίν, ἄγκρουσις, ἄμπειρα, κατακελευσμός, ἴαμβοι καὶ δάκτυλοι, σύριγγες. ἐμελοποίησε μὲν οὖν Τιμοσθένης, ὁ ναύαρχος τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου ὁ καὶ τοὺς (20) λιμένας συντάξας ἐν δέκα βίβλοις. βούλεται δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦ Ἀπόλλωνος τὸν πρὸς τὸν δράκοντα διὰ τοῦ μέλους ὑμνεῖν, ἀνάκρουσιν μὲν τὸ προοίμιον δηλῶν, ἄμπειραν δὲ τὴν πρώτην κατάπειραν τοῦ ἀγῶνος, κατακελευσμὸν δὲ αὐτὸν τὸν ἀγῶνα, ἴαμβον δὲ καὶ δάκτυλον τὸν ἐπιπαιωνισμὸν τὸν [γινόμενον] ἐπὶ (25)

---

1. φυγεῖν] πέτεσθαι edd., evolavit Guar.: Eust. c. l. codicibus concinit. 4. ναῶν] νώτων *A* (sed ὤτων sec. m. scriptum in sched. aggl.) *cghi* νωτὸν *l*; vocem om. *B*(?)*no* ald.: corr. Tzsch. ex coni. Cas. coll. Paus. X, 5, 5. — πέτρινον *l*. 8. ὁ] οὖν *l*. 10. προστάντα Pleth. 14. δὲ omisso, δ' post οἱ add. codd., quo omnia turbantur: corr. Tzsch. coll. Paus. X. 7, 2 sqq. — κρισσοῦ *l* κρισσαῖον *Bk* edd. 16. προσέθησαν ald. 18. ἀνάκρουσις *no* ald. 23. ἄγκρουσιν Cor. fortasse recte. — μὲν om. *E* οὖν inter vers. add. *n* μὲν οὖν *o*. 24. αὐτὸν om. *k* ald. 25. ἐπιπαιανισμὸν *no* Cor. — γινόμενον om. *BEk* (in hoc postea add.) *l*. In *A* sec. m. scriptum est in spatio, quod pr. m. medio in versu vacuum reliquerat: simul ὄντα itidem sec. m. sup. add.

τῇ νίκῃ μετὰ τοιούτων ῥυθμῶν, ὧν ὁ μὲν ὕμνοις ἐστὶν οἰκεῖος, C. 422
ὁ δ' ἴαμβος κακισμοῖς, ὡς καὶ τὸ ἰαμβίζειν, σύριγγας δὲ τὴν A. 646
ἔκλειψιν τοῦ θηρίου †μιμουμένων, ὡς ἂν καταστρέφοντος εἰς
ἐσχάτους τινὰς συριγμούς.

5 11. *Ἔφορος δ', ᾧ τὸ πλεῖστον προσχρώμεθα διὰ τὴν περὶ*
ταῦτα ἐπιμέλειαν, καθάπερ καὶ Πολύβιος μαρτυρῶν τυγχάνει,
ἀνὴρ ἀξιόλογος, δοκεῖ μοι τἀναντία ποιεῖν ἔσθ' ὅτε τῇ προαι-
ρέσει καὶ ταῖς ἐξ ἀρχῆς ὑποσχέσεσιν. ἐπιτιμήσας γοῦν τοῖς
φιλομυθοῦσιν ἐν τῇ τῆς ἱστορίας γραφῇ καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐπ-
10 *αινέσας προστίθησι τῷ περὶ τοῦ μαντείου τούτου λόγῳ σεμνήν*
τινα ὑπόσχεσιν, ὡς πανταχοῦ μὲν ἄριστον νομίζει τἀληθές,
μάλιστα δὲ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. ἄτοπον γάρ, εἰ περὶ
μὲν τῶν ἄλλων τὸν τοιοῦτον ἀεὶ τρόπον διώκομεν, φησί, περὶ
δὲ τοῦ μαντείου λέγοντες, ὃ πάντων ἐστὶν ἀψευδέστατον, τοῖς
15 *οὕτως ἀπίστοις καὶ ψευδέσι χρησόμεθα λόγοις. ταῦτα δ' εἰπὼν*
ἐπιφέρει παραχρῆμα, ὅτι ὑπολαμβάνουσι κατασκευάσαι τὸ μαν-
τεῖον Ἀπόλλωνα μετὰ Θέμιδος, ὠφελῆσαι βουλόμενον τὸ γένος
ἡμῶν. εἶτα τὴν ὠφέλειαν εἰπών, ὅτι εἰς ἡμερότητα προὐκα-
λεῖτο καὶ ἐσωφρόνιζε, τοῖς μὲν χρηστηριάζων καὶ τὰ μὲν προσ-
20 *τάττων, τὰ δ' ἀπαγορεύων, τοὺς δ' οὐδ' ὅλως προσιέμενος,*
*ταῦτα *δὲ* διοικεῖν νομίζουσι, φησίν, αὐτόν, οἱ μὲν αὐτὸν τὸν*
θεὸν σωματοειδῆ γινόμενον, οἱ δ' ἀνθρώποις ἔννοιαν παρα-
διδόντα τῆς ἑαυτοῦ βουλήσεως.

12. *Ὑποβὰς δέ, περὶ τῶν Δελφῶν, οἵτινές εἰσι, διαλεγό-*
25 *μενος, φησὶ τὸ παλαιὸν Παρνασσίους τινὰς αὐτόχθονας κα-*

---

1. *ὕμνος k* ald. 2. *ὡς* in uno legitur *A* pr. m. scriptum, ubi cum sched. aggl. esset obtectum, sec. m. om.: *ὅθεν* scripsit Cor. — *σύριγγες* codd. Cor. corr. 3. *μιμουμένῳ*, et *ων* sec. m. sup. add., *A* *μιμουμένων* codd. reliqui (sed *μιμουμένοις* add. in *n*) edd. Quod verbum satis incommode h. l. adiici Groskurdio adsentior, delere tamen cum eo non ausim. 4. *συρισμούς*, et *γμ* sec. m. sup. *σμ* add., *A*. 8. *ἐξ ἀρχαῖς a* (in sched. aggl.) *cgk*(?) *ἐν ἀρχαῖς hno*. 21. *δὲ* Cor. asteriscis inclusit, itidemque *αὐτόν*, alterum bene, alterum secus: Grosk. autem, cum *εἰπὼν* sec. m. in sched. aggl. scriptum sit in *A*, hanc scripturam auctoritate carere falso ratus *λέγει* scribendum censet. 22. *σωματοειδῶς a* (in sched. aggl.) *cghino*. 25. *παρνασίους* codd. (sec. m. in *A*) edd. — *αὐτόχθονας*, et *δυτο* sec. m. sup. *αὐτο* add., *A* *δι-*

λουμένους οἰκεῖν τὸν Παρνασσόν· καθ᾽ ὃν χρόνον Ἀπόλλωνα, τὴν γῆν ἐπιόντα, ἡμεροῦν τοὺς ἀνθρώπους ἀπό τε τῶν ἡμέρων καρπῶν καὶ τῶν βίων, ἐξ Ἀθηνῶν δ᾽ ὁρμηθέντα ἐπὶ Δελφοὺς ταύτην ἰέναι τὴν ὁδόν, ᾗ νῦν Ἀθηναῖοι τὴν Πυ-
A. 647 θιάδα πέμπουσι· γενόμενον δὲ κατὰ Πανοπέας Τιτυὸν κατα- 5
λῦσαι, ἔχοντα τὸν τόπον, βίαιον ἄνδρα καὶ παράνομον· τοὺς δὲ Παρνασσίους, συμμίξαντας αὐτῷ, καὶ ἄλλον μηνῦσαι χαλεπὸν ἄνδρα, Πύθωνα τοὔνομα, ἐπίκλησιν δὲ Δράκοντα, κατατοξεύοντος δ᾽ ἐπικελεύειν ἴε παιάν, ἀφ᾽ οὗ τὸν παιωνισμὸν οὕτως ἐξ ἔθους παραδοθῆναι τοῖς μέλλουσι συμπίπτειν εἰς πα- 10
ράταξιν· ἐμπρησθῆναι δὲ καὶ σκηνὴν τότε τοῦ Πύθωνος ὑπὸ τῶν Δελφῶν, καθάπερ καὶ νῦν ἔτι †καὶ ἀεὶ ὑπόμνημα ποιουμένους τῶν τότε γενομένων. τί δ᾽ ἂν εἴη μυθωδέστερον, ἢ
C. 423 Ἀπόλλων τοξεύων καὶ κολάζων Τιτυοὺς καὶ Πύθωνας καὶ ὁδεύων ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Δελφοὺς καὶ γῆν πᾶσαν ἐπιών; εἰ δὲ 15
ταῦτα μὴ ὑπελάμβανε μύθους εἶναι, τί ἐχρῆν τὴν μυθευομένην Θέμιν γυναῖκα καλεῖν, τὸν δὲ μυθευόμενον δράκοντα ἄνθρωπον; πλὴν εἰ συγχεῖν ἐβούλετο τόν τε τῆς ἱστορίας καὶ τὸν τοῦ μύθου τύπον. παραπλήσια τούτοις καὶ τὰ περὶ τῶν

τόχθονας *l*. 1. παρνασόν codd. (sec. m. in *A*) edd. — τὸν ante Ἀπόλλωνα add. *Bkno* edd. 2. ἀνημέρων *nop* (e silvestribus fructibus Guar.) edd. inde a Cas., simul Cor. praepositionem ἀπὸ in hoc connexu non ferens scripsit ἀποτρέποντα nimis audacter. In ea autem scriptura, quam restituimus, praepositionis usu nemo iure offendetur. Verumtamen quicquid scripseris tam inconcinna sunt haec verba, ut a Strabone addita ea esse vix crediderim. 3. δ᾽ om. *l*. — ὁρμηθέντας *Aghil*. 5. πανοπέα post add. in *no*. 7. παρνασίους *Bl* Tzsch. Cor. 8. κατατοξεύοντα *B*(?)*kno* ald. 9. ἶε *A* ἴε Tzsch. — παιανισμὸν *B* (pr. m. deinde corr.) *l* edd.: v. 421 extr. 12. καίειν Cor.; fortasse scribendum καίειν ἀεὶ: multo minus probabile est καίεσθαι a Grosk. propositum ita, ut postea scribatur ποιουμένων. — ποιουμένος (sic) *A*, sed ος sec. m. scriptum in sched. aggl., ποιούμενος *cghi* ποιούμενοι *no*; ποιουμένοις, quod in scriptis esse ait Cas., unde sumptum sit, nescio. 15. εἰ om. *a* (in sched. aggl.) *cghi*. 16. ὑπελάμβανον, et νε sup. νον sec. m. add., *A*: utrumque exhibent *ch* ὑπελάμβανον *g*. 19. τόπον codd., τρόπον, quod Scrimger. in marg. interiore exempli sui apposuit, atque in veteribus quibusdam legi inde tradit Cas., in nullo est: Cor. corr. ex Tyrwh. coni.; cf. I, 23, ubi τύπου

Αἰτωλῶν εἰρημένα. φήσας γὰρ ἀπορθήτους αὐτοὺς ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου τοτὲ μὲν Αἰολέας φησὶν οἰκῆσαι τοὺς κατέχοντας βαρβάρους ἐκβαλόντας, τοτὲ δ' Αἰτωλὸν μετὰ τῶν ἐξ Ἤλιδος Ἐπειῶν· .... τῶν ἐχθρῶν· τούτους δ' ὑπ'
5 *Ἀλκμαίωνος καὶ Διομήδους. ἀλλ' ἐπάνειμι ἐπὶ τοὺς Φωκέας.*

13. *Ἐξ ἀρχῆς γὰρ ἐν τῇ παραλίᾳ μετὰ τὴν Ἀντίκυραν πολίχνιόν ἐστιν † ὄπισθεν ὁ Μάραθος· εἶτ' ἄκρα Φαρύγιον, ἔχουσα ὕφορμον· εἶθ' ὁ λιμὴν ὕστατος ὁ προσαγορευθεὶς Μυχὸς ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ὑπὸ τῷ Ἑλικῶνι καὶ τῇ Ἄσκρῃ κείμενος.*
10 *οὐδ' αἱ Ἄβαὶ δὲ τὸ μαντεῖον ἄπωθεν τῶν τόπων τούτων ἐστίν, οὐδ' ἡ Ἄμβρυσος, [οὐδ' ἡ Με]δεὼν ὁμώνυμος τῇ Βοιωτιακῇ.*

---

recepisse nunc mallem, coll. I, 11. IX, 403 in. — Post παραπλήσια cum duodecim fere literae interciderint in *A*, τούτοις modo sec. m. restitutum est ita, ut spatii aliquid vacuum relictum sit: inde lacuna est in *cgh*, quae expletur voce εἴρηκε in *no*, quod reddidit Guar. Videtur additum fuisse ἐστί. 2. οἰκίσαι *A*. 4. Verbo Ἐπειῶν subiungunt τούτους δ' ὑπ' ἀλκμαίωνος κτλ. *Bl*. In *A* autem cum post Ἤλιδος in ultimo paginae versu interciderint duodeviginti fere literae sec. m. addita sunt ἐπειὸν τούτους ὑπ' ἀλ, deinde initio paginae proximae sex fere literae, quae interciderant ante τῶν ἐχθρῶν, sec. m. non sunt restitutae, nec vox priore in pagina coepta in hac est finita. Librarius enim, qui resarciendum hunc codicem sibi sumpserat, ex codice suo decurtato scripturus fuerat τούτους δ' ὑπ' ἀλκμαίωνος, verumtamen cum verso folio alia scripta fuisse intelligeret, coepto destitit. Fideliter reddiderunt quae in *A* habentur *cghi*, lacuna inter ἀλ et τῶν relicta: inserto autem ἀλλήλων explerunt *bkno* edd. Haec igitur nulla esse auctoritate apparet. Quod dudum recte iudicantes Du Theil. et Grosk., causas vero non perspicientes, coniecturis infelicibus tentarunt hunc locum, quem contrarium falso putarunt iis, quae infra X, 464 sq. traduntur. Fortasse scriptum fuit κρατηθῆναι δὴ ὑπὸ τούτων τῶν ἐχθρῶν. 5. ἀλκμέωνος, et αι sup. ε sec. m. add., *A*. 6. Ἐξ ἀρχῆς] Ἑξῆς Cor. — ἀντίκιρραν *Bl* edd. cf. ad p. 418. 7. ὄπισθ' ὁ *Agino* ὄπισθεν quid h. l. significare possit fateor me non intelligere. 8. ὕστατος] ἵσταται *a* (in sched. aggl.) *g* ἐστὶν *B* ὕστερος *E*. 10. ἄποθεν *Bl* et *A* ex corr. sec. m. 11. Quae post Ἄμβρυσος leguntur, om. *BEl*. Inde cum in *A* inter ἀμβρυ et δεῶν (sic) sex fere literae interciderint, sec. m. σος tantum restituit: inde lacuna h. l. in codd. reliquis, exc. *i*, in quo legitur καὶ ἡ μεδεών, quod rec. Cor.; οὐδ' ὁ scripsit Tzsch. — βοιωτικῇ *Bl* ald.

A. 648 *ἔτι δὲ μᾶλλον ἐν τῇ μεσογαίᾳ μετὰ Δελφοὺς ὡς πρὸς τὴν ἕω Δαυλὶς πολίχνιον, ὅπου Τηρέα τὸν Θρᾷκά φασι δυναστεῦσαι (καὶ τὰ περὶ Φιλομήλαν καὶ Πρόκνην ἐκεῖ μυθεύουσι, Θουκυδίδης δ' ἐν Μεγάροις φησί)· τοὔνομα δὲ τῷ τόπῳ γεγονέναι ἀπὸ τοῦ δάσους· δαυλοὺς γὰρ καλοῦσι τὰ δάση. Ὅμηρος μὲν* 5 *οὖν Δαυλίδα εἶπεν, οἱ δ' ὕστερον Δαυλίαν. καὶ τὸ*

[οἳ] Κυπάρισσον ἔχον

δέχονται διττῶς· οἱ μὲν ὁμωνύμως τῷ φυτῷ, οἱ δὲ παρωνύμως, κώμην ὑπὸ τῇ Λυκωρείᾳ.

14. *Πανοπεὺς δ' ὁ νῦν Φανοτεύς, ὅμορος τοῖς περὶ Λε-* 10 *βάδειαν τόποις, ἡ τοῦ Ἐπειοῦ πατρίς. καὶ τὰ περὶ τὸν Τιτυὸν δὲ ἐνταῦθα μυθεύουσιν. Ὅμηρος δέ φησιν, ὅτι οἱ Φαίηκες τὸν Ῥαδάμανθυν εἰς Εὔβοιαν*

ἤγαγον, ὀψόμενον Τιτυὸν γαιήϊον υἱόν·

καὶ Ἐλάριόν τι σπήλαιον ἀπὸ τῆς Τιτυοῦ μητρὸς Ἐλάρας δεί- 15 *κνυται κατὰ τὴν νῆσον καὶ ἡρῷον τοῦ Τιτυοῦ καὶ τιμαί τινες. πλησίον δὲ Λεβαδείας καὶ ἡ Τραχίν, ὁμώνυμος τῇ Οἰταίᾳ, Φωκικὴ πολίχνη· οἱ δ' ἐνοικοῦντες Τραχίνιοι λέγονται.*

---

1. *ἔτι δὲ μᾶλλον* om. ***BEl*** edd., in quibus *δὲ* legitur post *ἐν*: atque ita *ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ* add. sec. m. in marg. ***A***. Inde *ἔτι δὲ μᾶλλον ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ* ***nop***. 3. *ὡς Θουκυδίδης· ἄλλοι δ' ἐν Μεγάροις φασί* edd. inde a Cas., qui ita in veteribus libris legi falso tradidit: mirifice quidem repugnant Strabonis verba iis, quae leguntur apud Thucydidem II, 29, sed sequitur ea etiam Eust. ad Il. *B*, 502, p. 274, 31 R. 7. *οἳ* om. codd., sed in ***A*** ea, quae inter *τὸ* et *ισσον* leguntur, sec. m. scripta sunt. — *δ'* ante *ἔχον* add. ***BElk*** ald. Etiam in ***A*** *δ' ἔχον δέχονται* in marg. sec. m. add. 8. Inter *ὁμωνύμως* et *τῷ οἱ δὲ* decem fere literae exciderunt, ita ut praeter *τῷ φυ*, quae sec. m. addidit, alia vocula videtur quondam scripta fuisse. Grosk. proposuit *μόνον*, quod parum placet. 9. *λυκωρία* codd. (sed sec. m. in ***A***). 10. *λεβαδίαν* ***a*** (in sched. aggl.), simul in marg. sec. m. add. *λεβαδειίαν* (sic) et *ι* sup. *ει*. 11. *τὸν* om. ***Bkl*** edd. 12. *δὲ* ante *ἐνταῦθα* om. ***l*** edd. — *οἱ* om. ***Bkl***. 15. *ἐλεαίριον* ***Acghi*** *ἐλαίριον* ***m*** *ἐλέριον* ***B*** ex corr. (*ἐλάριον* ***B*** sec. Gron.) *ἐλήριον* ***l***(?) ald. 16. *τοῦ* om. ***Bkl***. 17. *λεβαδέας*, et *ει* sup. *ι* sec. m. add., ***A***. — *Οἰταίᾳ*] *θηταία* ***A*** (sed *θηαία* sec. m. sup. add.) ***B*** (ex corr.) ***cghin*** et in hoc post add. *οἰταία*, quod legitur in ***o***, *θηέα* ***l*** (?) ***m*** cf. Steph. s. v. *Τραχίς*. 18. *τραχίδιοι* ***a*** (in sched. aggl.) ***cghil*** *τραχήδιοι*, et ***v***

15. Ἡ δ' Ἀνεμώρεια ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος
πάθους· καταιγίζει γὰρ εἰς αὐτὴν ὁ καλούμενος Κατοπτήριος
χῶρος, κρημνός τις ἀπὸ τοῦ Παρνασσοῦ διήκων· ὅριον δ' ἦν
ὁ τόπος οὗτος Δελφῶν τε καὶ Φωκέων, ἡνίκα ἀπέστησαν τοὺς
5 Δελφοὺς ἀπὸ τοῦ κοινοῦ συστήματος τῶν Φωκέων Λακεδαιμόνιοι
καὶ ἐπέτρεψαν καθ' αὑτοὺς πολιτεύεσθαι· τινὲς δὲ Ἀνεμώλειαν C. 424
καλοῦσιν. εἶθ' Ὑάμπολις (Ὕα μετὰ ταῦτα ἐκλήθη ὑπό τινων),
εἰς ἣν ἐκ Βοιωτίας ἐκπεσεῖν ἔφαμεν τοὺς Ὕαντας· ἔστι δ' ἐν A. 649
τῇ μεσογαίᾳ μάλιστα καὶ αὕτη, πλησίον τῶν Παραποταμίων,
10 ἑτέρα οὖσα τῆς ἐν τῷ Παρνασσῷ Ὑαμπεί[ας], καὶ Ἐλάτεια,
ἡ μεγίστη πόλις τῶν Φωκικῶν, ἣν Ὅμηρος μὲν οὐκ οἶδε· νε-
ωτέρα γάρ ἐστι τῆς ἡλικίας ἐκείνης· ἐπικαιρίως δ' ἵδρυται
πρὸς τὰς ἐκ τῆς Θετταλίας εἰσβολάς. δηλοῖ δὲ τὴν εὐφυΐαν
ταύτην καὶ Δημοσθένης, φράζων τὸν θόρυβον τὸν γενηθέντα
15 Ἀθήνησιν αἰφνιδίως, ἐπειδὴ ἧκέ τις ἀπαγγέλλων ὡς τοὺς πρυ-
τάνεις, ὡς Ἐλάτεια κατείληπται.

16. Παραποτάμιοι δ' εἰσὶ κατοικία τις ἐπὶ τῷ Κηφισσῷ
ἱδρυμένη πλησίον Φανοτεῦσι καὶ Χαιρωνεῦσι καὶ Ἐλατείᾳ.

---

sec. m. sup. add., *n* τραχίνδιοι ald. 3. τοῦ om. *Bkl* ald. 4. τε om. *Bklno* Eust. ad Il. *B*, 521. p. 275, 2 R. edd. 6. κατ' αὐτούς *a* (in sched. aggl.) *h*. — δὲ μόλειαν, et ω sup. o sec. m. add., *A* simul ἀνεμώλεια καὶ ὑάμπολις sec. m. in marg. add., δ' ἐμώλειαν *cghino*. 7. Ὕα] τὰ *a* (in sched. aggl.) *Bcghkl* τὸ *i*, voculam om. *no* edd.: correxi coll. p. 401. — ὑπό τινων om. *l*. 9. παραποτάμων *a* (in sched. aggl.) *hcin* (in hoc postea ι add.). Ceterum cum in *A* inter παραποτα et α οὖσα tredecim literae exciderint, praeter ea quae sec. m. addidit aliud quid scriptum fuisse pr. m. videtur, fortasse πόλεως. 10. οὖσα om. *Blk*, sed in hoc postea add. — ἐν τῇ παρνασῷ *Bl*. — Ultima syllaba nominis Ὑαμπείας una cum marg. intercidit, nec sec. m. restituta est in *A*: inde ὑαμπεία *g* ὑαμπείας *cno* ἰαμπόλεως *Bkl* (etiam in marg. *A* sec. m. scriptum ὑάμπολις καὶ ἐλάτεια) edd.: idem habuit in cod. suo Eust., tria inde fuisse oppida hoc nomine colligens l. l. Verum vidit Mueller. (*Orchomenos* etc. p. 496). — ἡ ante Ἐλάτεια add. *a* (in sched. aggl.) *ghn*. 12. ἐκείνου *B* (sec. m. ut opinor) *no* edd., quod sane arridet: et ἐκείνης sec. m. scriptum est in sched. aggl. in *A*. 13. Θετταλίας] θαλάττης codd., sed in *n* sec. m. sup. add. γρ. Θετταλίας. 17. Supra Παραποτάμιοι sec. m. οἱ add. in *A*. — κηφῶνι *lB* (ex corr.?) κηφισσῶνι *k* ald.

φησὶ δὲ Θεόπομπος τὸν τόπον τοῦτον διέχειν τῆς μὲν Χαιρωνείας ὅσον τετταράκοντα σταδίους, διορίζειν δὲ τοὺς Ἀμβρυσέας καὶ Πανοπέας καὶ Δαυλιέας· κεῖσθαι δ' ἐπὶ τῆς ἐμβολῆς τῆς ἐκ Βοιωτίας εἰς Φωκέας ἐν λόφῳ μετρίως ὑψηλῷ, μεταξὺ τοῦ τε Παρνασσοῦ καὶ τοῦ [Ἀδυλίου ὄ]ρους πεντα- 5 στάδιον σχεδόν τι ἀπολειπόντων ἀν ...... ρίων, διαιρεῖν δὲ τὸν Κηφισσόν, στενὴν ἑκατέρωθεν διδόντα πάροδον, τὰς μὲν ἀρχὰς ἐκ Λιλαίας ἔχοντα Φωκικῆς πόλεως (καθάπερ καὶ Ὅμηρός φησιν,

οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἔπι Κηφισσοῖο), 10

εἰς δὲ τὴν Κωπαΐδα λίμνην ἐκδιδόντα· τὸ δὲ Ἀδύλιον παρατείνειν ἐφ' ἑξήκοντα σταδίους μέχρι τοῦ Ὑφαντείου, ἐφ' ᾧ κεῖται ὁ Ὀρχομενός. καὶ Ἡσίοδος δ' ἐπὶ πλέον περὶ τοῦ ποταμοῦ λέγει καὶ τῆς ῥύσεως, ὡς δι' ὅλης ῥέοι τῆς Φωκίδος σκολιῶς καὶ δρακοντοειδῶς· 15

παρὲκ Πανόπην Γλήχωνά τ' ἐρυμνὴν
καί τε δι' Ὀρχομενοῦ εἰλιγμένος εἶσι, δράκων ὥς.

---

2. τοὺς om. *Bkl* edd. 3. πανοπῆας *Acgho*. 5. τοῦ — ρίων om. *l* (haud dubie et *B*). — Inter τοῦ et ρους septem fere literae deletae, nec sec. m. restitutae sunt in *A*: Ἡδυλίου (sive potius Ἀδυλίου v. infra) ὄρους scribendum recte vidit Polit. ad Eust. Tom. 2 pag. 567. 6. ἀπολεῖποντῶν (sic) *A* ἀπολεῖπον τῶν ald. ἀπολείποντι τῶν Cor. — Inter ἀν et ρίων sex fere literae corrosae nec restitutae in *A*, ὁρίων *bi kno* edd.: quae coniecturis frustra tentarunt VV. DD (v. etiam Mueller. *Orchomenos* p. 35 n. 1). Scriptum fuisse videtur ἀπολειπόντων ἀνὰ μέσον χωρίον. 8. καθάπερ — κηφισσοῖο om. *l*. 10. Syllabae λαιαν ἔχον una cum margine deletae in *A* sec. m. restitutae non sunt. — κηφισοῖο Cor. 11. δαύλιον codd. Ἡδύλιον Cor. ex Politi coni. supra memorata: propius ad codicum scripturam accedit quod scripsimus coll. Plin. H. N. IV, 12 (7). 12. στάδια *l* (?) edd. — Ὑφαντεῖον cum nullo alio loco commemoretur, ac p. 416 in Acontio monte Orchomenus sita esse dicatur, hoc nomen pro illo reponendum esse censeo cum Palmerio (v. Exercitt. etc. p. 319). 16. παρὲκ — ἐρυμνὴν om. *l*. — ὃς παρὰ *B*(?)*kno* edd. — πανοπη διὰ *Ag* πανοπιδιὰ et ος sup. add. πανοπῆος διὰ *i* πανοπίδα *B*(?)*kno* edd.: certum puto quod reposui coll. Schol. ad. Od. XI, 580. Steph., Hesych. s. v. Πανόπη. — Γλήκωνα edd. 17. καὶ δὲ codd. Cor. corr. ex Theone ad Arati Phaenom. 45, ubi idem versus affertur. Ibidem legitur διερχό-

τὰ δὲ στενὰ τὰ περὶ τοὺς Παραποταμίους ἢ τὴν Παραποτα- A. 650
μίαν (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως) περιμάχητα ὑπῆρξεν ἐν τ.......
[πολέ]μῳ, μίαν ἐχόντων ταύτην ἐμβολήν .... ἔστι
δὲ Κηφισσὸς ὅ τε Φωκικὸς καὶ ὁ Ἀθήνῃσι καὶ ὁ ἐν Σαλα-
5 μῖνι, τέταρτος δὲ καὶ πέμπτος ὁ ἐν Σικυῶνι καὶ ὁ ἐν Σκύρῳ,
ἕκτος δὲ ὁ ἐν Ἄργει, τὰς πηγὰς ἔχων ἐκ Λυρκείου· ἐν Ἀπολ-
λωνίᾳ δὲ τῇ πρὸς Ἐπιδάμνῳ πηγή ἐστι κατὰ τὸ γυμνάσιον,
ἣν καλοῦσι Κηφισσόν.

17. Δαφνοῦς δὲ νῦν μὲν κατέσκαπται· ἦν δέ ποτε τῆς
10 Φωκίδος πόλις ἁπτομένη τῆς Εὐβοϊκῆς θαλάττης, διαιροῦσα
τοὺς Ἐπικνημιδίους Λοκρούς, τοὺς μὲν ἐπὶ τὸ πρὸς Βοιω[τίαν
μέρος, τοὺς δὲ πρὸς] Φωκίδα τὴν ἀπὸ θαλάττης καθή-
κ[ουσαν τότε ἐπὶ θάλατταν]. τεκμήριον δὲ τὸ ἐν αὐτῷ Σχε- C. 425
διεῖον, ὅ φασιν εἶναι τάφον Σχεδίου. [εἴρη]ται δὲ ὁ Δαφνοῦς
15 ἐφ' ἑκάτερα τὴν Λοκρίδα [σχίσαι, ὥστ]ε μηδαμοῦ ἅπτεσθαι

μενος, in quo latere δι' Ἐρχομενοῦ diu animadversum est. — εἰλιμμένος *A*, sed λιγμένος sec. m. sup. add. ἠπειγμένος ἐστὶ legitur apud Theonem l. l. 1. τοὺς ποταμοὺς codd., sed in *n* sec. m. add. παραποταμίους. 2. ἐν — ἐμβολήν om. *l* (haud dubie et *B*); inter ἐν τ et μῳ tredecim fere literae deletae nec restitutae sunt in *A*: inde lacunae in codd. reliquis. Recte Grosk. coni. ἐν τῷ Φωκικῷ πολέμῳ. 3. εἰσβολὴν *b*(?) edd. — Inter ἐμβολὴν et δὲ cum quindecim fere literae exciderint, ἐστι modo ante δὲ sec. m. restitutum est in *A*: videtur scriptum fuisse εἰς τὴν Φωκίδα. 6. λυρκίου *a* (in sched. aggl.) *ch*: cf. VIII, 370. VI, 271. 8. κηφιόν *l* κηφισσίδα Pleth. 11. τοὺς — θάλατταν om. *l* (haud dubie et *B*). — τὸ] τῷ ald. — Inter Βοιω et Φωκίδα duodeviginti fere literae exciderunt, nec sec. m. restitutae sunt in *A*, inde spatium vacuum relictum in codd. reliquis: ἐκείνους δὲ εἰς inserunt edd.; certissima videntur, quae restitui ex coni. Grosk. 12. Inter καθήκ et τεκμήριον duodeviginti fere literae corrosae nec restitutae sunt in *A*: inde spat. vac. rel. in codd. reliquis; Cor. explevit ex sent. Du Theil., τότε adieci ex coni. Grosk. 13. αὐτῇ *l*. 14. Quae post Σχεδίου leguntur usque ad ὁ τόπος om. *Bklno*, in duobus ultimis autem post Σχεδίου aliquid spatii vacuum relictum est. In *A* quae h. l. interciderant sec. m. restituta non sunt; inde lacunae sunt in *cghi*. — Inter ὅ et ται cum viginti quatuor literae deletae sint in *A*, sec. m. restitutis iis quae habentur usque ad Σχεδίου, desiderantur tres quatuorve literae, quas restitui. 15. Inter Λοκρίδα et ε octo fere literae excide-

ἀλλήλων τούς τ' Ἐπικνημι[δίους καὶ το]ὺς Ὀπουντίους· ὕστερον δὲ προσωρίσθη τοῖς [Ὀπουντίοις ὁ τό]πος. περὶ μὲν δὴ τῆς Φωκίδος ἀπόχρη.

CAPUT IV.

1. *Ἐφεξῆς δ' ἐστὶν ἡ Λοκρίς, ὥστε περὶ ταύτης λεκτέον.* 5
διῄρηται δὲ δίχα· τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς ἐστιν οἱ πρὸς Εὔβοιαν Λοκροί, [οὓς ἐλέ]γομεν σχίζεσθαί ποτε ἐφ' ἑκάτερα τοῦ Δαφνοῦντος· ἐπεκαλοῦντο δ' οἱ μὲν Ὀπούντιοι ἀπὸ τῆς μητροπόλεως, οἱ δ' Ἐπικνημίδιοι ἀπὸ ὄρους τινὸς Κνημῖδος· τὸ δὲ λοιπὸν οἱ ἑσπέριοί εἰσι Λοκροί, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ Ὀζόλαι καλοῦν- 10
ται. χωρίζει δ' αὐτοὺς ἀπὸ τῶν Ὀπουντίων καὶ τῶν Ἐπικνημιδίων ὅ τε Παρνασσὸς μεταξὺ ἱδρυμένος καὶ ἡ τῶν Δωριέων τετράπολις. ἀρκτέον δ' ἀπὸ τῶν Ὀπουντίων.

2. *Ἐφεξῆς τοίνυν ταῖς Ἁλαῖς, εἰς ἃς κατέληξεν ἡ Βοιωτιακὴ παραλία ἡ πρὸς Εὐβοίᾳ, τὸν Ὀπούντιον κόλπον κεῖσθαι* 15
συμβαίνει. ὁ δ' Ὀποῦς ἐστι μητρόπολις, καθάπερ καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ τὸ ἐπὶ τῇ πρώτῃ τῶν πέντε στηλῶν τῶν περὶ Θερμοπύλας ἐπιγεγραμμένον πρὸς τῷ πολυανδρίῳ·

τούσδε ποτὲ φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία Μήδων,
μητρόπολις Λοκρῶν κεύθει ὁμῶς Ὀπόεις. 20

---

runt in *A*: restitui ex coni. Grosk. 1. Inter *Ἐπικνημι* et *υς* decem fere literae desiderantur in *A*: restitui ex coni. Grosk. 2. Inter *τοῖς* et *πος* duodecim fere literae desunt in *A*: restitui ex coni. Grosk. coll. p. 426. 7. *οἳ σχίζονται Bghkl* ald. In *A* inter *λοκροὶ* et *ομεν* (ante o altera pars literae *γ* superest) sex fere literae interciderunt, nec sec. restitutae sunt, sed super *λοκροὶ* sec. m. add. *κροὶ οἳ σχίζονται* et *μὲν* sup. *ομεν*: inde *λοκροὶ . . . . . μὲν σχίζονται c*, *λοκροὶ οἳ σχίζονται μὲν no οἳ ἐσχίζοντο* Cor. Manifestum est quod scripserat Strabo. — *ποτε* om. *Bkl* ald. 9. *ἐπικνημίδες Bkl* ald. — *κνημίδος Bl* edd. 12. *τε* om. *Bgl* ald. 14. *ἄλλαις* codd. Tzsch. corr. ex coni. Holsten. (vid. ad Steph. p. 23). — *βοιωτικὴ Bkl* ald. 15. *εὔβοιαν no.* 17. *ἐπὶ*] *ἐν* ald. 18. *ἐπιγεγραμμένων A* (sub sched. aggl.), sed *ἐπιγεγραμμένον a* in sched. aggl. 20. *εὐθυνόμων ὀπίοις A* sub sched. aggl. *θυνόμων ὀπίοις* sec. m. in sched. aggl. (idem in *gh*), qua simul in marg. add. *κεύθει νομοπόεις*, quod proxime accedit ad scripturam *l*, ubi legitur *κεύθει νομως ὀπόεις*, sed *ως* scripturae compendio est expressum

ἀπέχει δὲ τῆς θαλάττης περὶ πεντεκαίδεκα σταδίους, τοῦ δ' A. 651
ἐπινείου καὶ ἑξήκοντα. Κῦνος δ' ἐστὶ τὸ ἐπίνειον, ἄκρα τερ-
ματίζουσα τὸν Ὀπούντιον κόλπον σταδίων ὄντα περὶ τετταρά-
κοντα· μεταξὺ δὲ Ὀποῦντος καὶ Κύνου πεδίον εὔδαιμον· κεῖ-
5 ται δὲ κατὰ Αἰδηψὸν τῆς Εὐβοίας, ὅπου τὰ θερμὰ τὰ Ἡρα-
κλέους, πορθμῷ διειργόμενος σταδίων ἑξήκοντα καὶ ἑκατόν.
ἐν δὲ τῷ Κύνῳ Δευκαλίωνά φασιν οἰκῆσαι, καὶ τῆς Πύρρας
αὐτόθι δείκνυται σῆμα, τοῦ δὲ Δευκαλίωνος Ἀθήνησι. διέχει
δὲ τῆς Κνημῖδος ὁ Κῦνος ὅσον πεντήκοντα σταδίους. καὶ ἡ
10 Ἀταλάντη δὲ νῆσος κατὰ Ὀποῦντα ἵδρυται, ὁμώνυμος τῇ πρὸ
τῆς Ἀττικῆς. λέγεσθαι δ' Ὀπουντίους τινὰς καὶ ἐν τῇ Ἠλείᾳ
φασίν, ὧν οὐκ ἄξιον μεμνῆσθαι, πλὴν ὅτι συγγένειαν αὐτῶν
ἐξανανεοῦνται τοῖς Ὀπουντίοις ὑπάρχουσαν. ὅτι δ' ἐξ Ὀποῦντος
ἦν ὁ Πάτροκλος, λέγει Ὅμηρος, καὶ διότι φόνον ἀκούσιον πρά-
15 ξας ἔφυγεν εἰς Πηλέα, ὁ δὲ πατὴρ Μενοίτιος ἔμεινεν ἐν τῇ
πατρίδι· ἐκεῖσε γάρ φησιν ὁ Ἀχιλλεὺς ὑποσχέσθαι τῷ Μενοι-
τίῳ κατάξειν τὸν Πάτροκλον ἐκ τῆς στρατείας ἐπανελθόντα.
οὐ μὴν ἐβασίλευέ γε ἐκεῖνος τῶν Ὀπουντίων, ἀλλ' Αἴας ὁ Λο-
κρός, πατρίδος ὤν, ὥς φασι, Ναρύκου. Αἰάνην δ' ὀνομά-
20 ζουσι τὸν ἀναιρεθέντα ὑπὸ τοῦ Πατρόκλου, ἀφ' οὗ καὶ τέμε-
νος Αἰάνειον δείκνυται καὶ κρήνη τις Αἰανίς.

3. Ἑξῆς μετὰ τὸν Κῦνον Ἀλόπη ἐστὶ καὶ ὁ Δαφνοῦς, ὃν C. 426

---

minus usitato; κεύθει ὀπόεις *Bk* κεύθει ...... ὀπουντία *no* ald., quod sec. m. add. in *h* κεύθει ὁμοῦ Ὀπόεις scripsit Tzsch. ex coni. Gron.: cf. Holst. ad Steph. p. 237. Jacobs in Anthol. Tom. 4 p. 249. Equidem codicum vestigia pressius sequenda duxi: Cor. infelicissime εὐθυνόμων Ὀπόεις κεύθει. 1. τῆς om. *Bkl* ald. — τοῦ — ἑξήκοντα om. *l*. 2. δ' ἐπινείου] δὲ πηνειοῦ *Ahnop*. — κυνὸς *a* (in sched. aggl.). 5. αἰδεψὸν *a* (in sched. aggl.) *ch* ἐδεψὸν *B* (ex corr.) *kno* ἐδηψὸν *l* Αἰδηψὸν exhibet Steph. s. v. citato hoc ipso Strabonis loco: cf. ad I, 60. — Post θερμὰ Steph. l. l. add. λουτρὰ. — τὰ Ἡρακλέους] τοῦ Ἡρακλέους ald. 7. οἰκεῖσθαι *Bklno* ald. ᾠκῆσθαι Tzsch. 9. κνημίδος codd. (sec. m. in *A*) edd. — κύνος codd. Tzsch. corr. 12. ἀνανεοῦνται *no*. 14. ὁ om. *Bkl* ald. 16. φησιν om. *l* ald. φησιν ὅμηρος (haec vox post expuncta est) ἀχιλλέα *k*. 17. ἐπανελθών *c* Pleth. 18. ἐβασίλευσε *hi* Cor. 19. φασιν ἀρύκου codd. Tzsch. corr. 22. κύνον codd. Tzsch. corr. — ἀλώπη *agh*. — ἐστι

ἔφαμεν κατεσπάσθαι· λιμὴν δ' ἐστὶν αὐτόθι διέχων Κύνου περὶ ἐνενήκοντα σταδίους, Ἐλατείας δὲ πεζεύοντι εἰς τὴν μεσόγαιαν ἑκατὸν εἴκοσι. ἤδη δ' ἐστὶ ταῦτα τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου· μετὰ γὰρ τὸν Ὀπούντιον συνεχής ἐστιν οὗτος.

4. Μετὰ δὲ Δαφνοῦντα Κνημῖδες, χωρίον ἐρυμνόν, ὅσον σταδίους εἴκοσι πλεύσαντι· καθ' ὃ τὸ Κήναιον ἐκ τῆς Εὐβοίας ἀντίκειται, ἄκρα βλέπουσα πρὸς ἑσπέραν καὶ τὸν Μαλιέα κόλπον, πορθμῷ διειργομένη σχεδὸν εἰκοσασταδίῳ. ταῦτα δ' ἤδη τῶν Ἐπικνημιδίων ἐστὶ Λοκρῶν. ἐνταῦθα καὶ αἱ Λιχάδες καλούμεναι τρεῖς νῆσοι πρόκεινται, ἀπὸ Λίχα τοὔνομα ἔχουσαι· καὶ ἄλλαι δ' εἰσὶν ἐν τῷ λεχθέντι παράπλῳ, ἃς ἑκόντες παραλείπομεν. μετὰ δὲ εἴκοσι σταδίους ἀπὸ Κνημίδων λιμήν, ὑπὲρ οὗ κεῖται τὸ Θρόνιον ἐν σταδίοις τοῖς ἴσοις κατὰ τὴν μεσόγαιαν. εἶθ' ὁ Βοάγριος ποταμὸς ἐκδίδωσιν ὁ παραρρέων τὸ Θρόνιον, Μάνην δ' ἐπονομάζουσιν αὐτόν· ἔστι δὲ χειμάρρους, ὥστ' ἀβρόχοις ἐμβαίνειν τοῖς ποσίν, ἄλλοτε δὲ καὶ δίπλεθρον ἴσχειν πλάτος. μετὰ δὲ ταῦτα Σκάρφεια, σταδίοις ὑπερκειμένη τῆς θαλάττης δέκα, διέχουσα *δὲ* τοῦ Θρονίου τριάκοντα, ἐλάττοσι δὲ μικρῷ . . . . ἔπειτα Νίκαιά ἐστι καὶ αἱ Θερμοπύλαι.

5. Τῶν δὲ λοιπῶν πόλεων τῶν μὲν ἄλλων οὐκ ἄξιον μεμνῆσθαι, ὧν δ' Ὅμηρος μέμνηται, Καλλίαρος μὲν οὐκέτι οἰκεῖ-

(A. 652 in margin at line 7; line numbers 5, 10, 15, 20)

---

om. *Bkl* ald. 3. μαλιτικοῦ *Acghino*. 5. κνημίδες codd. edd. — Post ἐρυμνὸν Pletho addit haec: ἀφ' οὗ καὶ ἐπικνημίδιοι οἱ τοιαύτῃ λέγονται λοκροί. 6. καὶ ante τὸ add. *lno* edd. 7. μαλέα *Bkl* μαλέαν ald. 8. εἰκοσισταδίῳ *lch* εἴκοσι σταδίων Cas. 12. κνημίδος *Bl* ald. 16. τοῖς om. Eust. ad Il. *B*, 533 p. 278, 1 R. 17. ἔχειν *ikl* ἴσχει *B*(?) ex corr. — ταύτας codd. Xyl. corr. — γρ. καὶ σκάρφη sec. m. add. in marg. *A* σκάρφη ald. 18. δὲ quamquam codd. exhibent (sed sec. m. in *A*), ferri non posse sequentia docent: μὲν scribendum esse censet Grosk. — ἐλάττοσι δὲ μικρῷ om. *Bklno* ald. 19. Inter μικρῷ et Νίκαια cum sedecim fere literae interciderint in *A*, ἔπειτα modo ante hanc alteram vocem sec. m. restituit: τοῦ λιμένος αὐτοῦ coni. Grosk. — ἐστι om. *Bkl* edd. 21. ἄλλων om. *no*. 22. μνησθῆναι *n*. — Post μέμνηται leguntur haec in *l* (haud dubie et in *B*): καὶ μετ' ὀλίγα ταύτην μὲν οὖν, omissis omnibus quae interiecta sunt (Eustathium quoque ea in codice suo non habuisse suspicari licet

ται, [ἀλλὰ νῦν εὐήροτόν] τι πεδίον· καλοῦσιν οὕτως ἀπὸ τοῦ [συμβεβηκότος· καὶ Βῆσσα δ'] οὐκ ἔστι, δρυμώδης τις τόπος· οὐδ' [αἱ Αὐγειαί, ὧν τὴν χώ]ραν ἔχουσι Σκαρφιεῖς· ταύτην μὲν οὖν τὴν Βῆσσαν ἐν τοῖς δυσὶ γραπτέον σῖγμα (ἀπὸ γὰρ τοῦ
5 δρυμώδους ὠνόμασται ὁμωνύμως, ὥσπερ καὶ Νάπη ἐν τῷ Μηθύμνης πεδίῳ, ἣν Ἑλλάνικος ἀγνοῶν Λάπην ὀνομάζει), τὸν δ' ἐν τῇ Ἀττικῇ δῆμον, ἀφ' οὗ Βησαιεῖς οἱ δημόται λέγονται, ἐν τῷ ἑνὶ σῖγμα.

6. Ἡ δὲ Τάρφη κεῖται ἐφ' ὕψους, διέχουσα [Θρονίου] στα- A. 653
10 δίους εἴκοσι, χώραν δ' εὔκαρπόν τε καὶ εὔδενδρον ἔχει· ἤδη γὰρ καὶ αὕτη ἀπὸ τοῦ δάσους ὠνόμασται. καλεῖται δὲ νῦν Φαρύγαι· ἵδρυται δ' αὐτόθι Ἥρας Φαρυγαίας ἱερόν, ἀπὸ τῆς ἐν Φαρύγαις τῆς Ἀργείας· καὶ δὴ καὶ ἄποικοί φασιν εἶναι Ἀργείων.

15 7. Τῶν γε μὴν Ἑσπερίων Λοκρῶν Ὅμηρος οὐ μέμνηται, ἢ οὐ ῥητῶς γε, ἀλλὰ μόνον τῷ δοκεῖν ἀντιδιαστέλλεσθαι τούτοις ἐκείνους, περὶ ὧν εἰρήκαμεν,

---

ex iis, quae tradit de his partibus ad Il. *B*, 532, p. 277, 38 R.): eadem sec. m. add. in marg. *A*, simulque ea quae h. l. interciderant in hoc codice sec. m. restituta non sunt: iisdem locis lacunae sunt in *cghi*, partim infeliciter expletae, partim contractae in *bkno* edd., de quibus singula afferre non attinet. Pletho ita hunc locum contraxit: εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τῇ μεσογαίᾳ τῆς λοκρίδος ταύτης πόλεις βῆσσά τε καὶ σκάρφη. ταύτην μὲν οὖν κτλ. — Inter οἰκεῖται et τι desiderantur quatuordecim fere literae in *A*: restitui ex sent. Du Theilii coll. Steph. s. v. Καλλίαρος. 1. Inter τοῦ et οὐκ duodeviginti fere literae perierunt in *A*: restitui ex coni. Du Theilii. 3. Inter οὐδ' et ραν duodeviginti fere literae exciderunt in *A*: restituit Cor. ex coni. Du Theilii coll. VIII, 364 et Il. *B*, 532. 4. διὰ δύο *bnou*. 5. μεθύμνης *a* (in sched. aggl.) *l* ald. 6. Ante Λάπην spatium vacuum quinque fere literis sufficiens relictum est in *A*. 8. Post σῖγμα add. γράφουσιν *B*(?)*kno* edd. αὕτη *Acg* διέχουσα αὕτη *hi*. 9. σκάρφη codd. Eust. l. c. Tzsch. corr. coll. Steph. s. v. Τάρφη et Φαρύγαι. Idem mendum obsedisse videtur codd. supra I, 60. — διέχουσα — εἴκοσι om. *l* (haud dubie et *B*). In *A* inter διέ et σταδίους novem fere literae interciderunt, male restitutae sec. m. adiectis χουσα δὲ: inde διέχουσα δὲ *cg* διέχει δὲ *hi* διέχουσα *bno* edd., post quam vocem Cor. lacunae signa posuit: explevi ex coni. Grosk. coll. I, 60. Il. *B*, 532. 10. τε om. *Bkl* edd. — ἤδη — ὠνόμασται om. *l*. 16. ἀντιδιαστέλλεται *no*.

Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης,
ὡς καὶ ἑτέρων ὄντων. ἀλλ' †οὗ ποτε ἄλλων τεθρύληνται πολλῶν· πόλεις δ' ἔσχον Ἄμφισσάν τε καὶ Ναύπακτον, ὧν ἡ Ναύπακτος συμμένει τοῦ Ἀντιρρίου πλησίον, ὠνόμασται δ' ἀπὸ τῆς
C. 427 *ναυπηγίας τῆς ἐκεῖ γενομένης, εἴτε τῶν Ἡρακλειδῶν ἐκεῖ ναυ-* 5
πηγησαμένων τὸν στόλον, εἴθ' (ὥς φησιν Ἔφορος) Λοκρῶν ἔτι πρότερον παρασκευασάντων· ἔστι δὲ νῦν Αἰτωλῶν, Φιλίππου προσκρίναντος.

8. *Αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Χαλκίς, ἧς μέμνηται καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ Αἰτωλικῷ καταλόγῳ, ὑποκάτω Καλυδῶνος· αὐτοῦ δὲ* 10
καὶ ὁ Ταφιασσὸς λόφος, ἐν ᾧ τὸ τοῦ Νέσσου μνῆμα καὶ τῶν ἄλλων Κενταύρων, ὧν ἀπὸ τῆς σηπεδόνος φασὶ τὸ ὑπὸ τῇ ῥίζῃ τοῦ λόφου προχεόμενον δυσῶδες καὶ θρόμβους ἔχον ὕδωρ ῥεῖν· διὰ δὲ τοῦτο καὶ Ὀζόλας καλεῖσθαι τὸ ἔθνος. καὶ ἡ Μολύκρεια δ' ἐστὶ κατὰ τὸ Ἀντίρριον, Αἰτωλικὸν πολίχνιον. 15
ἡ δ' Ἄμφισσα ἐπὶ τοῖς ἄκροις ἵδρυται τοῦ Κρισαίου πεδίου, κατέσπασαν δ' αὐτὴν οἱ Ἀμφικτύονες, καθάπερ εἰρήκαμεν· [καὶ Οἰάνθει]α δὲ καὶ Εὐπάλιον Λοκρῶν εἰσιν. ὁ δὲ πᾶς παράπλους ὁ Λοκρικὸς μικρὸν ὑπερβάλλει τῶν διακοσίων σταδίων.

9. *Ἀλόπην δὲ καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς Ἐπικνημιδίοις ὀνο-* 20
μάζουσι καὶ ἐν τῇ Φθιώτιδι· οὗτοι μὲν οὖν ἄποικοι τῶν Ἐπικνημιδίων εἰσίν, οἱ δ' Ἐπιζεφύριοι τούτων.

10. *Τοῖς δὲ Λοκροῖς τοῖς μὲν Ἑσπερίοις συνεχεῖς εἰσιν*
A. 654 *Αἰτωλοί, τοῖς δ' Ἐπικνημιδίοις Αἰνιᾶνες συνεχεῖς οἱ τὴν Οἴτην*

---

2. *ἀλλ' — πολλῶν* om. ***Bl*** ald. *ἀλλ' οὐδ' ὑπὸ τῶν ἄλλων* Cor., ex quibus *οὐδ' ὑπὸ* verum esse puto. — *τεθρύληται* ***Acghino*** Cor. corr. — *πολλῶν*] *ποιητῶν* Cor. 11. *ταφοσσὸς* ***A*** (priores duae syllabae sec. m. scr. in sched. aggl.) ***ghi*** *τά φοσσος* ***Bkl*** ald. Cas. corr. 16. *κρισαίου*, et alterum *σ* sec. m. add., ***A*** *κρισσαίου* ***B*** edd. *κρίσσου* ***l***. 17. *καθάπερ — εἰσὶν* om. ***l*** (haud dubie et ***B***): quae post *εἰρήκαμεν* habentur om. ***bkno*** ald. — Inter *εἰρήκαμεν* et *α* decem fere literae interciderunt, nec sec. m. restitutae sunt in ***A***: rest. Cor. ex coni. Du Theil. coll. Paus. X, 38. 18. *εὐπόλιον* ***Acghi***: Cor. corr. coll. X, 450. Thuc. III, 96. 102. Steph. s. v. *Εὐπαλία*. — *παράπλους πᾶς* ***Bl*** ald. 22. *εἰσὶν* ***Bkl*** edd. 24. *αἰνιᾶνες*, et *ει* sup. alterum *ι* sec. m. add., ***A***. — *συνεχεῖς* post *Αἰνιᾶνες* sec. m. inter vers. add. in ***A***: in seriem rec. ***B***(?)***no*** ald. — *οἱ — ἔχοντες* om. ***l*** Pleth. — *τὴν Οἴτην*]

ἔχοντες, καὶ μέσοι Δωριεῖς. οὗτοι μὲν οὖν εἰσιν οἱ τὴν τετράπολιν οἰκήσαντες, ἥν φασιν εἶναι μητρόπολιν τῶν ἁπάντων Δωριέων, πόλεις δ' ἔσχον Ἐρινεόν, Βοῖον, Πίνδον, Κυτίνιον· ὑπέρκειται δ' ἡ Πίνδος τοῦ Ἐρινεοῦ, παραρρεῖ δ' αὐτὴν ὁμώ-
5 νυμος ποταμός, ἐμβάλλων εἰς τὸν Κηφισσὸν οὐ πολὺ τῆς Λιλαίας ἄπωθεν· τινὲς δ' Ἀκύφαντα λέγουσι τὴν Πίνδον. τούτων ὁ βασιλεὺς Αἰγίμιος, ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς, κατήχθη πάλιν, ὡς ἱστοροῦσιν, ὑφ' Ἡρακλέους· ἀπεμνημόνευσεν οὖν αὐτῷ τὴν χάριν τελευτήσαντι περὶ τὴν Οἴτην· Ὕλλον γὰρ εἰσεποιήσατο
10 τὸν πρεσβύτατον τῶν ἐκείνου παίδων, καὶ διεδέξατο ἐκεῖνος τὴν ἀρχὴν καὶ οἱ ἀπόγονοι. ἐντεῦθεν ὁρμηθεῖσι τοῖς Ἡρακλείδαις ὑπῆρξεν ἡ εἰς Πελοπόννησον κάθοδος.

11. Τέως μὲν οὖν ἦσαν ἐν ἀξιώματι αἱ πόλεις, καίπερ οὖσαι μικραὶ καὶ λυπρόχωροι, ἔπειτ' ὠλιγωρήθησαν· ἐν δὲ τῷ
15 Φωκικῷ πολέμῳ καὶ τῇ Μακεδόνων ἐπικρατείᾳ καὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀθαμάνων θαυμαστόν, εἰ καὶ ἴχνος αὐτῶν εἰς Ῥωμαίους ἦλθε. τὰ δ' αὐτὰ πεπόνθασι καὶ Αἰνιᾶνες· καὶ γὰρ τούτους ἐξέφθειραν Αἰτωλοί τε καὶ Ἀθαμᾶνες, Αἰτωλοὶ μὲν μετὰ Ἀκαρνάνων πολεμοῦντες καὶ μέγα δυνάμενοι, Ἀθαμᾶνες δ'
20 ὕστατοι τῶν Ἠπειρωτῶν εἰς ἀξίωμα προαχθέντες, ἤδη τῶν

ταύτην codd. Cor. corr. ex coni. Cas., qui sive ita sive Ὑπάτην scribendum esse censuit: illud verum esse liquet ex X, 450. 1. Signo supra οὖν sec. m. appicto in marg. *A* adnotantur καὶ κοίτινον eodem signo repetito: inde οὖν καὶ κύτινον *g* (οι sup. ύ add.) *ik* (ex corr.) οὖν καὶ ὑυτῖ *h*. 2. οἰκήσαντες, et ι sup. η sec. m. add., *A*: οἰκίσαντες *h*. 4. Sup. ἐρινεοῦ sec. m. add. ποταμοῦ in *A*. 6. ἄπωθεν, et ω sec. m. in ο mut., *A* ἄποθεν *Bl*. — ἀνακύφαντα *l*. 7. Αἰγίμιος] αἰπάλιος codd. edd., quod nomen corruptum esse diu intellexerunt VV. DD., corruptionis causam non perspexerunt: cfr. Praef. tom. I pag. LXXXV. 9. ὕλον *Bk* ald. 11. ὁρμηθεῖσαν *l*. 12. ἡ om. *a* (in sched. aggl.) *cgh*. 15. ἐπιστρατείᾳ ald. 16. Post Ἀθαμάνων Cor. add. οὕτως ἐκακώθησαν, ὥστε. 17. οἱ ante Αἰνιᾶνες add. edd. — αἰνειᾶνες *l* αἰνιᾶνες, et ε sup. alterum ι sec. man. add., *A*. 18. τε om. *Bkl* ald. 19. μεγάλα sup. μέγα sec. m. add. in *A*: idem legitur in *no*.

ἄλλων ἀπειρηκότων, καὶ μετ' Ἀμυνάνδρου τοῦ βασιλέως δύνα
C. 428 *κατασκευασάμενοι. οὗτοι δὲ τὴν Οἴτην διακατεῖχον.*

A. 655 **12.** *Τὸ δ' ὄρος διατείνει ἀπὸ Θερμοπυλῶν καὶ τῆς ἀ*
τολῆς μέχρι πρὸς τὸν κόλπον τὸν Ἀμβρακικὸν καὶ τὴν ἑσ
ραν· τρόπον δέ τινα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνει τὴν ἀπὸ
Παρνασσοῦ μέχρι Πίνδου καὶ τῶν ὑπερκειμένων βαρβάρ
ὀρεινὴν τὸ ὄρος τοῦτο. τούτου δὴ τὸ μὲν πρὸς Θερμοπύ
νενευκὸς μέρος Οἴτη καλεῖται, σταδίων διακοσίων τὸ μῆκ
τραχὺ καὶ ὑψηλόν, ὑψηλότατον δὲ κατὰ τὰς Θερμοπύλας·
ρυφοῦται γὰρ ἐνταῦθα καὶ τελευτᾷ πρὸς ὀξεῖς καὶ ἀποτόμ
μέχρι τῆς θαλάττης κρημνούς, ὀλίγην δ' ἀπολείπει πάρο
τοῖς ἀπὸ τῆς παραλίας ἐμβάλλουσιν εἰς τοὺς Λοκροὺς ἐκ
Θετταλίας.

13. *Τὴν μὲν οὖν πάροδον Πύλας καλοῦσι καὶ Στενὰ*
Θερμοπύλας· ἔστι γὰρ καὶ θερμὰ πλησίον ὕδατα, τιμώμενα
Ἡρακλέους ἱερά· τὸ δ' ὑπερκείμενον ὄρος Καλλίδρομον· τι
δὲ καὶ τὸ λοιπὸν τὸ δι' Αἰτωλίας καὶ τῆς Ἀκαρνανίας δ
κον μέχρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου Καλλίδρομον προσαγορ
ουσι. πρὸς δὲ ταῖς Θερμοπύλαις ἐστὶ φρούρια ἐντὸς τῶν Σ
νῶν, Νίκαια μὲν ἐπὶ θάλατταν Λοκρῶν, Τειχιοῦς δὲ καὶ Ἡ
κλεια ὑπὲρ αὐτῆς, ἡ Τραχὶν καλουμένη πρότερον, Λακεδαι

---

1. *καὶ — κατασκευασάμενοι* om. *l* (haud dubie et ***B***). — In *ἀμυνά* et *τοῦ* quatuor fere literae interciderunt, nec restitutae sunt in idem in *i* atque, ut opinor, *ch*, ubi *ἀμύντα* legi refert Tzsch.: non om. ***gno***, sed in *n* add. *γρ. ἀμύντα τοῦ*, quod legitur in *k*, *ἀμύν τοῦ b*(?) ald. Veram scripturam restituit Cor. ex coni. Du Th 2. Ad *κατασκευασάμενοι* add. in *n γρ. κατακτησάμενοι*, quod redd Guar. 4. *τοῦ* ante *πρὸς* add. *Acghino*. 5. *τοῦ* om. *l*. 7. *τοῖ* om. *l*. Ac videntur verba incommodissima *τὸ ὄρος τοῦτο* explicatio causa primum inter versus addita, deinde in seriem male recepta e — *θερμοπυλῶν a* (in sched. aggl.) ***gh***. 9. *τὰς* om. ***Bkl*** ald. *τῆς* om. ***Bkl*** ald. 12. *ἐμβάλλουσα a* (in sched. aggl.) ***gh***. 16. *ἡ κλέος a* (in sched. aggl.) ***g***. — *καλλίδρομος* Pleth. 17. *τῆς* om. Cor. In ***A*** contra articulus etiam ante *Αἰτωλίας* pr. m. scriptus fui videtur, sed postquam una cum marg. interciderat, sec. m. restitutus est. 19. *φρούριον* ***Bkl*** ald.

νίων κτίσμα· διέχει δὲ τῆς ἀρχαίας Τραχῖνος περὶ ἓξ σταδίους ἡ Ἡράκλεια· ἑξῆς δὲ ἡ Ῥοδουντία, χωρίον ἐρυμνόν.

14. *Ποιεῖ δὲ δυσείσβολα τὰ χωρία ταῦτα ἥ τε τραχύτης καὶ τὸ πλῆθος τῶν ὑδάτων φάραγγας ποιούντων, ἃς διέξεισι.*
5 *πρὸς γὰρ τῷ Σπερχειῷ τῷ παραρρέοντι τὴν Ἀντίκυραν καὶ ὁ Δύρας ἐστίν, ὅν φασιν ἐπιχειρῆσαι τὴν Ἡρακλέους σβέσαι πυράν· καὶ ἄλλος Μέλας, διέχων Τραχῖνος εἰς πέντε σταδίους.* A. 656 *πρὸς δὲ μεσημβρίαν τῆς Τραχῖνος φησὶν Ἡρόδοτος εἶναι βαθεῖαν διασφάγα, δι' ἧς Ἀσωπός, ὁμώνυμος τοῖς εἰρημένοις*
10 *Ἀσωποῖς, εἰς τὴν θάλατταν ἐκπίπτει τὴν † ἐντὸς Πυλῶν, παραλαβὼν καὶ τὸν Φοίνικα ἐκ τῆς μεσημβρίας συμβάλλοντα αὐτῷ, ὁμώνυμον τῷ ἥρωι, οὗ καὶ τάφος πλησίον δείκνυται· στάδιοι δ' εἰσὶν ἐπὶ Θερμοπύλας ἀπὸ τοῦ Ἀσωποῦ πεντεκαίδεκα.*

15. *Τότε μὲν οὖν ἦν ἐνδοξότατα τὰ χωρία ταῦτα, ἡνίκα*
15 *τῶν κλείθρων ἐκυρίευε τῶν περὶ τὰ Στενά· καὶ τοῖς ἔξω τῶν Στενῶν πρὸς τοὺς ἐντὸς ἦσαν ἀγῶνες πρωτείων, καθάπερ καὶ πέδας ἐκάλει Φίλιππος τῆς Ἑλλάδος τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Κόρινθον, πρὸς τὰς ἐκ τῆς Μακεδονίας ἀφορμὰς βλέπων· ἐπιδέσμους δ' οἱ ὕστερον προσηγόρευον ταύτας τε καὶ ἔτι τὴν Δη-*
20 *μητριάδα· καὶ γὰρ αὕτη παρόδων ἦν κυρία τῶν περὶ τὰ Τέμπη,*

---

4. ἃς] ἣ Pleth. Cor. 5. *ἀντίκιρραν* codd. edd.: cf. ad 418. 6. *ὅλυρος*, et *ας* sup. *ος* sec. m. add., ***A*** *ὁ λύρος* ***cghi*** *ὁ λύρας* ***Bkl*** Pleth. ald., Hopper. corr. ex Herod. VII, 198. 10. *ἐντὸς* corruptum esse recte censet Grosk. coll. Herod. VII, 200, atque minor est huius scripturae auctoritas, quod illa vox sec. m. scripta est in ***A***: *ἐκτὸς* aut *ἐγγὺς* coni. Grosk., melius illud. 11. *συμβάντα* ***Bkl*** ald. *συμβάλλοντι* ***gh***. 12. *πλησίον* om. ***Bkl***. 13. *τοῦ* om. ***Bkl*** edd. In ***A*** cum pr. m. scriptum sit *ἀπὸ τοῦ ἀσώπου*, obtectis his in sched. aggl. *ἀπὸ* om. sec. m., simul tamen in marg. add. *ἢ ἀπὸ τοῦ ἀσώπου*: inde *ἀπὸ* om. ***gchi***. 15. *ἐκυρίευον* ***no***. — *ταῦτα* post *Στενὰ* add. ***no***. 17. *πέλλας* ***AB*** (sed post corr.) ***cghikln***, sed in hoc *δ* sup. *λλ* not. 18. *τῆς* om. ***Bk***. 19. Pro *ἔτι*, quod pr. m. scriptum superest sub sched. aggl. in ***A***, in sched. aggl. sec. m. scriptum est *ἐπὶ*, simul in marg. add. *τε καὶ τὴν ἐπὶ δημητριάδα*, quod exhibent ***lno*** *ἐπὶ τὴν* ***cghi***, particulam om. ***Bk*** ald. 20. *Τέμπη*] *τεμένη* ***Acghin***, sed in hoc *π* sup. *εν* add.

C. 429 τό τε Πήλιον ἔχουσα καὶ τὴν Ὄσσαν. ὕστερον δὲ πάντων ὑπὸ μίαν ἐξουσίαν ὑπηγμένων, ἅπαντα †τελευτᾷ πᾶσι καὶ ἀνέφυγε.

16. Περὶ δὲ τὰ Στενὰ ταῦτα οἱ περὶ Λεωνίδαν μετὰ ὀλίγων τῶν ὁμόρων τοῖς τόποις ἀντέσχον πρὸς τὰς τοσαύτας τῶν Περσῶν δυνάμεις, μέχρι περιελθόντες δι' ἀτραπῶν τὰ ὄρη κατέκοψαν αὐτοὺς οἱ βάρβαροι. καὶ νῦν τὸ πολυάνδριον ἐκείνων ἐστὶ καὶ στῆλαι καὶ ἡ θρυλουμένη ἐπιγραφὴ τῇ Λακεδαιμονίων στήλῃ, οὕτως ἔχουσα·

ὦ ξέν' ἀπάγγειλον Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε
κείμεθα τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις. 10

17. Ἔστι δὲ καὶ λιμὴν μέγας αὐτόθι καὶ Δήμητρος ἱερόν, ἐν ᾧ κατὰ πᾶσαν Πυλαίαν θυσίαν ἐτέλουν οἱ Ἀμφικτύονες. ἐκ δὲ τοῦ λιμένος εἰς Ἡράκλειαν τὴν Τραχῖνα πεζῇ στάδιοι τετταράκοντα, πλοῦς δ' ἐπὶ τὸ Κήναιον ἑβδομήκοντα. ἔξω δὲ Πυλῶν εὐθὺς ὁ Σπερχειὸς ἐκδίδωσιν. ἐπὶ δὲ Πύλας ἀπὸ Εὐρίπου στάδιοι πεντακόσιοι τριάκοντα. καὶ ἡ μὲν Λοκρὶς τέ- A. 657 λος ἔχει. τὰ δ' ἔξω Θετταλῶν ἐστι τὰ πρὸς ἕω καὶ τὸν Μαλιακὸν κόλπον, τὰ δὲ πρὸς δύσιν Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνάνων. Ἀθαμᾶνες δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκλελοίπασι.

18. Μέγιστον δὴ καὶ παλαιότατον τῶν Θετταλῶν σύστημα, ὧν τὰ μὲν Ὅμηρος εἴρηκε, τὰ δ' ἄλλοι πλείους. Αἰτωλοὺς δ' Ὅμηρος μὲν ἀεὶ ἑνὶ ὀνόματι λέγει, πόλεις, οὐκ ἔθνη τάττων ὑπ' αὐτοῖς, πλὴν εἰ τοὺς Κουρῆτας, οὓς ἐν μέρει τακτέον Αἰτωλικῶν. ἀπὸ Θετταλῶν δ' ἀρκτέον, τὰ μὲν σφόδρα παλαιὰ καὶ μυθώδη, καὶ οὐχ ὁμολογούμενα τὰ πολλά, ἐῶντες, καθά- 25

---

2. τελευτᾷ] ἐλεύθερα Cor. ex coni. Cas. parum probabili; nec meliora sunt, quae proposuit Grosk. Fortasse scribendum est ἅπαντα ταῦτα πᾶσιν ἀνέῳγε. 7. θρυλλουμένη codd. (*a* in sched. aggl.) edd. — τῆς λακεδαιμονίας *l*. 8. Quae sequuntur vocem στήλῃ usque ad verba ὁ δὲ ποιητὴς (v. p. 430) cum intercidissent in *A*, sec. m. restituta sunt. — ἔχουσα οὕτως om. *acghil*(?). 14. τὸ om. *acghi*. 16. στάδια πεντακόσια *acgh*. 19. Post ἐκλελοίπασι cum vacuum spatium aliquot syllabarum in *ch* cerni Tzsch. tradiderit, Coraes puncta h. l. ad lacunam indicandam apposuit, Grosk. verba ὡς Αἰνιᾶνες excidisse censet (coll. p. 427 extr.) parum probabiliter. 23. αἰτωλικοὺς *l*. 24. δὲ post ἀπὸ collocat *g*, om. *ch*. — θετταλικῶν *c*.

περ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἐποιήσαμεν, τὰ δὲ φαινόμενα ἡμῖν καίρια λέγοντες.

CAPUT V.

1. Ἔστι δ' αὐτῆς πρὸς θαλάττῃ μὲν ἡ ἀπὸ Θερμοπυλῶν
5 μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηνειοῦ καὶ τῶν ἄκρων τοῦ Πηλίου
παραλία βλέπουσα πρὸς ἕω καὶ πρὸς τὰ ἄκρα τῆς Εὐβοίας
τὰ βόρεια. ἔχουσι δὲ τὰ μὲν πρὸς Εὐβοίᾳ καὶ Θερμοπύλαις
Μαλιεῖς καὶ οἱ Φθιῶται Ἀχαιοί, τὰ δὲ πρὸς τῷ Πηλίῳ Μάγνητες. αὕτη μὲν οὖν ἡ πλευρὰ τῆς Θετταλίας ἑῴα λεγέσθω
10 καὶ παραλία. ἑκατέρωθεν δ' ἀπὸ μὲν Πηλίου καὶ Πηνειοῦ
πρὸς τὴν μεσόγαιαν Μακεδόνες παράκεινται μέχρι Παιονίας
καὶ τῶν Ἠπειρωτικῶν ἐθνῶν. ἀπὸ δὲ τῶν Θερμοπυλῶν τὰ
παράλληλα τοῖς Μακεδόσιν ὄρη τὰ Οἰταῖα καὶ Αἰτωλικὰ τοῖς
Δωριεῦσι καὶ τῷ Παρνασσῷ συνάπτοντα· καλείσθω δὲ τὸ
15 μὲν πρὸς τοῖς Μακεδόσι πλευρὸν ἀρκτικόν, τὸ δ' ἕτερον νότιον. λοιπὸν δ' ἐστὶ τὸ ἑσπέριον, ὃ περικλείουσιν Αἰτωλοὶ καὶ
Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφίλοχοι καὶ τῶν Ἠπειρωτῶν Ἀθαμᾶνες
καὶ Μολοττοὶ καὶ ἡ τῶν Αἰθίκων ποτὲ λεγομένη γῆ καὶ ἁπλῶς C. 430
ἡ περὶ Πίνδον ...... πλὴν τοῦ Πηλίου καὶ τῆς Ὄσσης. ταῦτ'
20 ἐξῆρται μὲν ἱκανῶς· οὐ μήν γε πολλὴν περιλαμβάνει κύκλῳ
χώραν, ἀλλ' εἰς τὰ πεδία τελευτᾷ.

2. Ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ μέσα τῆς Θετταλίας, εὐδαιμονεστάτη
χώρα, πλὴν ὅση ποταμόκλυστός ἐστιν. ὁ γὰρ Πηνειὸς διὰ μέσης ῥέων καὶ πολλοὺς δεχόμενος ποταμοὺς ὑπερχεῖται πολλά-

---

8. τῷ] τῇ *l.* 10. καὶ ante παρ. om. *no.* 11. μεσογαῖαν *ah.* — Paeoniae mentio h. l. minus commoda, sed frustra tentant hoc nomen Du Theil. et Grosk. 14. παρνασῷ codd. edd. 17. Verba τῶν Ἠπειρωτῶν ante Ἀμφίλοχοι collocanda censent Du Theil. Cor. Grosk. coll. VII, 326. — Ἀθαμᾶνες] ἀκαρνᾶνες *acghilno* ἀχάονες *B*(?) ἀχαρνᾶνες *k.* 19. οἱ] ἡ edd. — Post vocem Πίνδον intercidisse quaedam Palmerius suspicatus est (v. Exerc. in auctt. Gr. p. 321), in quibus locutus fuerit de Thessaliae planitie, cuius campi sint depressi πλὴν τοῦ Πηλίου κτλ. Atque desiderantur certissime nonnulla: quae tamen qualia fuerint dicere difficile est. 24. ὑπερχεῖται ald. ὑπερεκχεῖται edd. inde a Xyl.

A. 658 κις· τὸ δὲ παλαιὸν καὶ ἐλιμνάζετο, ὡς λόγος, τὸ πεδίον, ἔκ τε τῶν ἄλλων μερῶν ὄρεσι περιειργόμενον, καὶ τῆς παραλίας μετεωρότερα τῶν πεδίων ἐχούσης τὰ χωρία. ὑπὸ δὲ σεισμῶν ῥήγματος γενομένου [κατὰ] τὰ νῦν καλούμενα Τέμπη καὶ τὴν Ὄσσαν ἀποσχίσαντος ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου, διεξέπεσε ταύτῃ πρὸς 5 θάλατταν ὁ Πηνειὸς καὶ ἀνέψυξε τὴν χώραν ταύτην. ὑπολείπεται δ' ὅμως ἥ τε Νεσσωνὶς λίμνη μεγάλη καὶ ἡ Βοιβηίς, ἐλάττων ἐκείνης καὶ πλησιεστέρα τῇ παραλίᾳ.

3. Τοιαύτη δ' οὖσα εἰς τέτταρα μέρη διῄρητο· ἐκαλεῖτο δὲ τὸ μὲν Φθιῶτις, τὸ δὲ Ἑστιαιῶτις, τὸ δὲ Θετταλιῶτις, τὸ δὲ 10 Πελασγιῶτις. ἔχει δ' ἡ μὲν Φθιῶτις τὰ νότια τὰ παρὰ τὴν Οἴτην ἀπὸ τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου καὶ Πυλαϊκοῦ μέχρι τῆς Δολοπίας καὶ τῆς Πίνδου διατείνοντα, πλατυνόμενα δὲ μέχρι Φαρσάλου καὶ τῶν πεδίων τῶν Θετταλικῶν· ἡ δ' Ἑστιαιῶτις τὰ ἑσπέρια καὶ τὰ μεταξὺ Πίνδου καὶ τῆς ἄνω Μακεδονίας· τὰ 15 δὲ λοιπὰ οἵ τε ὑπὸ τῇ Ἑστιαιώτιδι νεμόμενοι τὰ πεδία, καλούμενοι δὲ Πελασγιῶται, συνάπτοντες ἤδη τοῖς κάτω Μακεδόσι, καὶ οἱ ἐφεξῆς τὰ μέχρι Μαγνητικῆς παραλίας ἐκπληροῦντες χωρία. κἀνταῦθα δ' ἐνδόξων ὀνομάτων ἔσται ἀρίθμησις

1. καὶ om. *no*. — ὁ ante λόγος add. *l*. 4. κατὰ om. codd. Cor. add.; ταῦτα pro τὰ scripsit Pleth., unde Tzsch. scribendum esse suspicatur ταῦτα τὰ νῦν etc. 5. ἀποσχίζοντος *B*(?) ald. ἀποσχίσαντα *l*. — διεξέπεμψε *l*. 10. Ἱστιαιῶτις Cor. eamque formam infra plerumque codd. exhibent: alteram tamen hic habuit etiam Steph. (v. Φθία). Vulgo nota est scriptorum in scribendo hoc nomine inconstantia. — θαλαττιῶτις *acghilno* (haud dubie et *B* pr. m.), sed Θετταλιῶτις legitur ap. Steph. l. c. 12. τοῦ ante Πυλαϊκοῦ add. *no*. 13. φαρσαλίου codd. φαρσαλίας Pleth. quod receperunt Tzsch. Cor. 14. Ἱστιαιῶτις Cor. 16. Ἱστιαιώτιδι Cor. 17. Πελασγιῶται] θετταλιῶται *acghilno* (etiam *B* ut opinor), sed πελασγιῶται postea add. in *n*, unde transiit in *Bk* ald.: quam scripturam, quamquam coniecturae debetur, unice veram esse ex iis liquet quae infra de Thessaliae partibus traduntur p. 435. 438. 441. coll. VII, 329. Turbatus enim manifesto fuit hic locus in codice illo, ex quo uno manarunt hac in parte omnes nostri, ac Θετταλιῶται, quos in proximis post καὶ οἱ omissos esse recte suspicatur Grosk., alieno loco pro Pelasgiotis a librario imprudenti illati videntur, fortasse nominum ordinem secuto. 18. τὰ] τὰς *no*. — τῆς ante Μαγνητικῆς add. *g* Cor. 19. χώραν *a*,

καὶ ἄλλως [καὶ] διὰ τὴν Ὁμήρου ποίησιν· τῶν δὲ πόλεων ὀλί-
γαι σώζουσι τὸ πάτριον ἀξίωμα, μάλιστα δὲ Λάρισα.

4. Ὁ δὲ ποιητὴς εἰς δέκα μέρη καὶ δυναστείας διελὼν τὴν
σύμπασαν γῆν, ἣν νῦν Θετταλίαν προσαγορεύομεν, προσλαβὼν
5 τινα καὶ τῆς Οἰταίας καὶ τῆς Λοκρικῆς, ὥς δ' αὔτως καὶ τῆς
ὑπὸ Μακεδόσιν νῦν τεταγμένης, ὑπογράφει τι κοινὸν καὶ πάσῃ
χώρᾳ συμβαῖνον, τὸ μεταβάλλεσθαι καὶ τὰ ὅλα καὶ τὰ καθ'
ἕκαστα παρὰ τὰς τῶν ἐπικρατούντων δυνάμεις.

5. Πρώτους δὴ καταλέγει τοὺς ὑπ' Ἀχιλλεῖ, *καὶ* τοὺς
10 τὸ νότιον πλευρὸν κατέχοντας καὶ παρακειμένους τῇ τε Οἴτῃ
καὶ τοῖς Ἐπικνημιδίοις Λοκροῖς,

ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον
οἵ τ' Ἄλον οἵ τ' Ἀλόπην οἵ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο
οἵ τ' εἶχον Φθίην ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
15 Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί.

συζεύγνυσι δὲ τούτοις καὶ τοὺς ὑπὸ τῷ Φοίνικι καὶ κοινὸν ἀμ- C. 431
φοῖν ποιεῖ τὸν στόλον. ὁ μὲν οὖν ποιητὴς οὐδαμοῦ μέμνηται A. 659
Δολοπικῆς στρατιᾶς κατὰ τοὺς περὶ Ἴλιον ἀγῶνας· οὐδὲ γὰρ
αὐτῶν τὸν ἡγεμόνα Φοίνικα πεποίηκεν εἰς τοὺς κινδύνους ἐξι-
20 όντα, καθάπερ τὸν Νέστορα· ἄλλοι δ' εἰρήκασι, καθάπερ καὶ
Πίνδαρος μνησθεὶς τοῦ Φοίνικος·

ὃς Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι,
ἱπποδάμων Δαναῶν βέλεσι πρόσφορον.

τοῦτο δὴ καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ κατὰ τὸ σιωπώμενον, ὡς εἰώ-
25 θασι λέγειν οἱ γραμματικοί, συνυπακουστέον. γελοῖον γὰρ τὸ
τὸν βασιλέα μετέχειν τῆς στρατείας

(ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης Δολόπεσσιν ἀνάσσων),

---

sed χωρία in marg. add.; χώρας cno. 1. καὶ ante διὰ om. codd. Cas. add. 2. λάρισσα codd. (sed sec. m. in A) edd. 3. Inde a verbis εἰς δέκα pr. m. denuo incipit in A. 5. καὶ post τινα om. ald., ante τινα collocavit Cor. 9. δὲ Bkl edd. — καὶ om. B(?)k edd. — ἀχιλλῆος a (in sched. aggl.) gi. 11. ἐπικνημιδ (sic) B, inde ortum videtur quod est in ald. ἐπὶ κνημῖδι. 15. δ' ἐκαλεῦντο Ah καλεῦνται B δ' ἐκαλοῦντο lno ald. 18. στρατείας codd. Cor. mut. 20. καὶ om. edd. 22. σφενδόνας αἱ A, sed sec. m. in marg. add. σφενδονᾶσαι. 23. πρὸς φόνον A (sed sec. m. ρον sup. νον add.) cgi.

τοὺς δ' ὑπηκόους μὴ παρεῖναι· οὐδὲ γὰρ συστρατεύειν ἂν τῷ Ἀχιλλεῖ δόξειεν, ἀλλὰ μόνον † ὀλίγων ἐστὶν ἐπιστάτης καὶ ῥήτωρ ἕπεσθαι, εἰ δ' ἄρα, σύμβουλος. τὰ δ' ἔπη βούλεται καὶ τοῦτο δηλοῦν· τοιοῦτον γὰρ τὸ

μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων. 5

.... ταῦτα λέγων εἴρηται τό τε ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ .... [τῷ Φοί]νικι· αὐτὰ δὲ λεχθέντα περὶ τῶν ὑπ' [Ἀχιλλεῖ] ἐν ἀντιλογίᾳ ἐστί. τό τε Ἄργος τὸ Πελασγικὸν καὶ πόλιν δέχονται Θετταλικὴν περὶ Λάρισαν ἱδρυμένην ποτέ, νῦν δ' οὐκέτι οὖσαν· οἱ δ' οὐ πόλιν, ἀλλὰ τὸ τῶν Θετταλῶν πεδίον οὕτως ὀνοματικῶς 10 λεγόμενον, θεμένου τοὔνομα Ἄβαντος, ἐξ Ἄργους δεῦρ' ἀποικήσαντος.

6. Φθίαν τε οἱ μὲν τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ Ἑλλάδι καὶ Ἀχαΐᾳ,

---

1. Post παρεῖναι pr. m. voculam (fortasse αὐτῷ) additam fuisse in *A*, e numero literarum hoc versu comprehensarum colligas, plura deesse suspicati sunt Cas. et Grosk. in explicando hoc loco parum felices. — ἂν om. *Bkl* ald. 2. δόξειαν *Bk*, sed hic postea corr. — ὀλίγων om. *Bklno* Pleth. — ἐστὶν om. *i* Pleth. Cor.: ortum videtur ex proximis syllabis male repetitis. 3. ἔσεσθαι *A* (sed ἕπεται sec. m. sup. add.) *cghino* Pleth. ἕπεται *Bkl* ald. 5. Inter τε ἔ et ταῦτα undecim fere literae interciderunt, nec praeter ργων quidquam sec. m. restitutum est in *A*. Etenim quae post ἔργων leguntur usque ad verba ἐν ἀντιλογίᾳ ἐστί om. *Bklmsu* ald., pro quibus praebent haec: ὅτι (om. *Bksu* ald.) τῶν ὑπὸ τῷ ἀχιλλεῖ λεχθέντων ἐν ἀντιλογίᾳ ἐστί (ἐστί om. *Bku* ald.), quae sec. m. add. in marg. *A*. Eadem exhibent Pleth. praemissis tamen τῶν μέντοι pro ὅτι, quae receperunt Tzsch. Cor. Omnia denique haec plane om. *nop*: in *cghi* contra eadem fere leguntur quae in *A*. Videtur autem Strabo scripsisse: δῆλος οὖν ταῦτα λέγων. εἴρηται κτλ. 6. Inter Ἀχιλλεῖ et νικι septem fere literae exciderunt in *A*, in quarum locum sec. m. add. λεχθὲν τῷ φοί, quae nulla esse auctoritate apparet: scriptum fuisse puto καὶ τῷ Φοίνικι. 7. Inter ὑπ' et λογίᾳ tredecim fere literae interciderunt in *A*, ex quibus sec. m. restituit modo ἐν ἀντι: Achillis nomen addidi ex coni. Grosk. 8. Post ἐστὶ haec subiiciunt Pleth. Tzsch. Cor. τό τε Ἄργος τὸ Πελασγικὸν καὶ ἡ Φθία. Ἄργος τε καὶ οἱ μὲν πόλιν δέχονται. — θετταλονίκην codd. Tzsch. corr. secutus Plethonem et Guarinum. 9. οἱ δ' οὐ] οὐδὲ *Bkl* ald. 13. τῆς ἑλλάδος *a* (in sched. aggl.) *cghn*, sed in duobus ultimis supra add. τῇ ἑλλάδι. — τῇ ante καὶ add. Cor.

ταύτας δ' εἶναι διατεμνομένης τῆς συμπάσης Θετταλίας θάτερον μέρος τὸ νότιον· οἱ δὲ διαιροῦσιν. ἔοικε δ' ὁ ποιητὴς δύο ποιεῖν τήν τε Φθίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα, ὅταν οὕτως φῇ·

οἵ τ' εἶχον Φθίην ἠδ' Ἑλλάδα,

5 *ὡς δυεῖν οὐσῶν· καὶ*

[φεῦγον] ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,

Φθίην δ' ἐξικόμην,

καὶ ὅτι

·πολλαὶ [Ἀχαιίδε]ς εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε.

10 *ὁ μὲν οὖν ποιητὴς δύο ποιεῖ, πότερον δὲ πόλεις ἢ χώρας, οὐ δηλοῖ. οἱ δ' ὕστερον τὴν Ἑλλάδα οἱ μὲν εἰπόντες χώραν διατετάσθαι φασὶν [εἰς] τὰς Θήβας τὰς Φθιώτιδας ἀπὸ Παλαιφαρσάλου· ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ καὶ τὸ Θετίδιόν ἐστι πλησίον τῶν Φαρσάλων ἀμφοῖν, τῆς τε παλαιᾶς καὶ τῆς νέας,* A. 660

15 *κἀκ τοῦ Θετιδίου τεκμαιρόμενοι τῆς ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ μέρος εἶναι καὶ τήνδε τὴν χώραν· οἱ δ' εἰπόντες πόλιν, Φαρσάλιοι μὲν δεικνύουσιν ἀπὸ ἑξήκοντα σταδίων τῆς ἑαυτῶν πόλεως κατεσκαμμένην πόλιν, ἣν πεπιστεύκασιν εἶναι τὴν Ἑλλάδα καὶ* C. 432

---

1. *τάυτας* ald. — *κατὰ* ante *θάτερον* add. codd., exc. *A* (sed sec. m. in sched., aggl. scriptum est), edd. 3. *οὕτως* *Acgpo.* 4. *οἵ τ'* — *φεῦγον* om. *no.* — *καλλιγύναικα* post *Ἑλλάδα* add. edd. 5. Post *καὶ* repetuntur *ὅταν οὕτως φῇ* in *Acghi.* 6. *φεῦγον* om. codd. 8. Verba *ὅτι* — *εἰσιν* om. *Bkl* edd. In *A* autem cum inter *πολλαὶ* et *ς* sex fere literae intercidissent, sec. m. restitutae quidem non sunt, sed in marg. scripta haec *πολλαὶ πόλεις εἰσίν*: inde haec leguntur in codd. rell. Guar.; at cf. Il. *I*, 395. 10. *οὖν*, pr. m. omissum, post *ποιητὴς* sec. m. add. in *A*: eodem loco legitur in *gh.* 11. *χώραν*, et *ας* sup. *αν* sec. m. add., *A.* 12. *εἰς* om. codd., sed in *A* pr. m. scriptum fuisse ex numero literarum, quae hoc versu continentur, colligitur. — *τῆς* ante *πάλαι* add. *Bkl*; in *A* sec. m. inter versus add. *τοῦ*, quod inde transiit in *gno*: cf. XVII, 796. 13. *θετίδιον*, et *ει* sup. alterum *ι* sec. m. add., *A.* 14. *φαρσάλου l.* — *παλαιᾶς*] *παραλίας Bl*, idemque sec. m. scriptum inter versus *A.* — In *A* cum post *νέας* sex fere literae intercidissent, haec sequuntur pr. m. scripta *ς οὐκ ἂν τοῦ θετιδίου τεκμαιρομένοις*, prioribus vero sched. aggl. obtectis sec. m. scripsit *κἀκ τοῦ θετιδίου*, quae in codd. reliquis leguntur (sed *κἀκ τῷ Bk*): *τεκμαιρομένοις* exhibent *gino.* Iam quid in *A* pr. m. scriptum fuerit affirmare non ausim. 17. *οἱ* ante *μὲν* add. *Acghi.*

δύο κρήνας πλησίον, Μεσσηΐδα καὶ Ὑπέρειαν, Μελιταιεῖς δ' ἄπωθεν ἑαυτῶν ὅσον δέκα σταδίους ᾠκῆσθαι τὴν Ἑλλάδα πέραν τοῦ Ἐνιπέως, ἡνίκα ἡ ἑαυτῶν πόλις Πύῤῥα ὠνομάζετο, ἐκ δὲ τῆς Ἑλλάδος, ἐν ταπεινῷ χωρίῳ κειμένης, εἰς τὴν ἑαυτῶν μετοικῆσαι τοὺς Ἕλληνας· μαρτύριον δ' εἶναι τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῇ σφετέρᾳ τάφον τοῦ Ἕλληνος, τοῦ Δευκαλίωνος υἱοῦ καὶ Πύῤῥας. ἱστορεῖται γὰρ ὁ Δευκαλίων τῆς Φθιώτιδος ἄρξαι καὶ ἁπλῶς τῆς Θετταλίας· ὁ δ' Ἐνιπεὺς ἀπὸ τῆς Ὄθρυος παρὰ Φάρσαλον ῥυεὶς εἰς τὸν Ἀπιδανὸν παραβάλλει, ὁ δ' εἰς τὸν Πηνειόν. περὶ μὲν Ἑλλήνων ταῦτα.

7. *Φθῖοι δὲ καλοῦνται οἵ τε ὑπ' Ἀχιλλεῖ καὶ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ καὶ Φιλοκτήτῃ· ὁ δὲ ποιητὴς τούτου μάρτυς. εἰπὼν γὰρ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ὑπ' Ἀχιλλεῖ·*

οἵ τ' εἶχον Φθίην,

ἐν τῇ ἐπὶ ναυσὶ μάχῃ τούτους μὲν ὑπομένοντας ἐν ταῖς ναυσὶ πεποίηκε μετὰ τοῦ Ἀχιλλέως καὶ καθ' ἡσυχίαν ὄντας, τοὺς δ' ὑπὸ Φιλοκτήτῃ μαχομένους ἔχοντας Μέδον[τα] .... καὶ τοὺς ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ, Ποδάρκους ....[πε]ρὶ ὧν κοινῶς μὲν οὕτω φησίν·

---

1. *μελιτεεῖς Achn.* 2. *ἄποθεν a* (in sched. aggl., sed *ἄπωθεν* sub sched. aggl. superest pr. m. scriptum). — *σταδίοις Acghino.* — *οἰκεῖσθαι Acghi*: perfectum cum codd. rell. exhibet Eust. ad Il. *B*, 683 p. 320, 40 R. 3. *αὑτῶν Bklno* edd. 7. Syllaba *ται* cum intercidisset, nec sec. m. restituta esset in *A*, *ἱστορεῖ* exhibent etiam *cghi*. 8. *Ὄθρυος*] *ἐρυθρᾶς* codd. Guar. *ἐρυθρῶν* Pleth., Tzsch. corr. ex coni. Cas. coll. VIII, 356. 12. *τούτου*, et *τῶν* sec. m. sup. add., *A*, *τούτων* codd. rell., edd. 17. *φιλοκτήτου B(?)kl.* — *ἔχοντας Μέδοντα* om. *Bkl* Pleth. ald. In *A* autem cum inter *μέδον* et *καὶ τοὺς* tredecim fere literae intercidissent, sec. m. restitutae non sunt, sed in marg. add. *μέδοντα καὶ τοὺς ὑπὸ πρω*, unde verba illa leguntur in codd. rell. Cor. nulla tamen lacuna indicata: additum fuerat, ut videtur, *ἡγεμόνα*. 18. *πρωτεσιλάου l* Pleth. eique nomini statim subiiciunt *περὶ ὧν* iidem codd. (haud dubie et *B*): inde cum inter *ποδάρκους* et *ρὶ* undecim fere literae intercidissent in *A*, sec. m. nihil restituit: ac lacuna h. l. est in *cghi* *μενεπτολέμου* add. *bkno* ald., praeterea post *Πρωτεσιλάῳ* sec. m. add. *πρότερον εἶτα* in *n*, quae habentur etiam in *bko* edd. Iam ut stare posset loci structura, *Ποδάρκει μενεπτολέμῳ* scripserunt Tzsch. Cor.; videtur scriptum fuisse *Ποδάρκους ἄρχοντος*. 19. *κοινῶς*] *ἐκεῖνος l.* —

ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες,
Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοί·
ἰδίως δέ·
πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
5 οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες
ναῦφιν ἀμυνόμενοι [μετὰ Βοιω]τῶν ἐμάχοντο.
τάχα δὲ καὶ οἱ σὺν Εὐρυπύλῳ Φθῖοι ἐλέγοντο, ὅμοροι τούτοις A. 661
ὄντες· νῦν μέντοι Μαγνησίας νομίζουσι τῆς τε ὑπ' Εὐρυπύλῳ
τὰ περὶ Ὀρμένιον καὶ τὴν ὑπὸ Φιλοκτήτῃ πᾶσαν· τὴν δ' ὑπὸ
10 [Πρωτεσιλάῳ] τῆς Φθίας ἀπὸ Δολοπίας καὶ τῆς Πίνδου μέχρι τῆς Μαγνητικῆς θαλάττης· μέχρι δὲ τῆς ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ
πόλεως Ἄντρῶνος, ἣ νῦν πληθυντικῶς λέγεται, τὸ πλάτος ἀφορίζεται τῆς ὑπὸ Πηλεῖ καὶ Ἀχιλλεῖ γ[ῆς, ἀπὸ] τῆς Τραχινίας
καὶ τῆς Οἰταίας ἀρξαμένοις· [τὸ] δ' αὐτὸ σχεδόν τι μῆκός ἐστι
15 τοῦ Μαλιακοῦ κ[όλπου].

οὕτως εἴρηκεν φησίν (sic) *Acghino*. 1. ἐνθάδε *Ach*. 3. μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης om. *l*. 5. πρὸς *a* (in sched. aggl.) *gh*. — θωρηχθέντες om. *no* 6. μετὰ Βοιωτῶν om. *Bkl* ald.; in *A* cum inter ἀμυνόμ et τῶν decem fere literae intercidissent, ενοι modo sec. m. add.: inde lacuna h. l. est in *cg*, quae verbis μετ' αὐτῶν expleta est in *knop*, Tzsch. corr. ex Il. *N*, 700. 7. Φθῖοι — Εὐρυπύλῳ om. *l*. 8. ὄντες] μένοντες *Acghik* (ex corr.) μὲν ὄντες *no*. — τε om. *Bk* edd. 9. ὅρμενον codd. (sed in *A* sec. m. scriptum in sched. aggl.) Xyl. corr. — τὴν — μέχρι δὲ τῆς om. *l* (haud dubie et *B*), inde quae inter ὑπὸ et τῆς Φθίας interciderunt in *A* decem fere literae, sec. m. restitutae non sunt; lacuna h. l. est etiam in *cghi*, verbis τῷ Ἀχιλλεῖ expleta est in *bkno* edd., quae nulla sunt auctoritate: Πρωτεσιλάῳ scripsi ex coni. Du Theil. 10. τοῦ πεδίου codd. edd, sed cum parum liqueat, quaenam planities intelligenda sit, commodissime Du Theil. coniecit Strabonem scripsisse τῆς Πίνδου coll. p. 430. 434. 437. 440. 11. Quae inde ab ὑπὸ leguntur, ita mutata sunt in *l* (haud dubie etiam in *B*): ἡ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ, φησίν, ἄντρων νῦν πληθυντικῶς λέγεται: eadem inde a φησι sec. m. add. in marg. *A*. 12. τῆς ante πόλεως add. *a* (in sched. aggl.) *cghno*. — τὸ πλάτος — κόλπου om. *Bklno* ald., nec sec. m. restitutae sunt paucae literulae, quae per hunc locum interciderant in *A* (eaedem lacunae sunt in *cghi*), praeterquam quod ante πλάτος sec. m. add. τὸ δὲ, ex quibus cum δὲ ferri nequeat, Cor. asteriscis inclusit: sed erat potius delendum. Reliqua recte restituit Cor.

8. *Περὶ Ἅλου δὲ καὶ Ἀλόπης διαποροῦσι, μὴ οὐ τούτους λέγει τοὺς τόπους, οἳ νῦν ἐν τῷ Φθιωτικῷ τέλει φέρονται, ἀλλὰ τοὺς ἐν Λοκροῖς, μέχρι δεῦρο ἐπικρατοῦντος τοῦ Ἀχιλλέως, ὥσπερ καὶ μέχρι Τραχῖνος καὶ τῆς Οἰταίας. ἔστι γὰρ καὶ Ἅλος καὶ Ἀλιοῦς ἐν τῇ παραλίᾳ τῶν Λοκρῶν, καθάπερ* 5 *καὶ Ἀλόπη. οἱ δὲ τὸν Ἀλιοῦντα ἀντὶ Ἀλόπης τιθέασι καὶ γράφουσιν οὕτως·*

οἳ θ' Ἅλον οἵ θ' Ἀλιοῦνθ' οἵ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο.

C. 433 *ὁ δὲ Φθιωτικὸς Ἅλος ὑπὸ τῷ πέρατι κεῖται τῆς Ὄθρυος, ὄρους πρὸς ἄρκτον κειμένου τῇ Φθιώτιδι, ὁμόρου δὲ τῷ Τυ-* 10 *φρηστῷ καὶ τοῖς Δόλοψιν, ἐκεῖθεν δὲ παρατείνοντος εἰς τὰ πλησίον τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου. ἀπέχει δὲ Ἰτώνου περὶ ἑξήκοντα σταδίους ὁ Ἅλος ἢ ἡ Ἅλος (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως), ᾤκισε δὲ ὁ Ἀθάμας τὴν Ἅλον ἀφανισθεῖσαν συνα.........*
...... χρόνοις ὕστερον. ὑπέρκειται δὲ τοῦ Κροκίου πεδίου· 15

1. *Ἅλου* Cor. constanter, Homerum (v. Il. *B*, 682) aliósque scriptores secutus: sed alteram scripturam tuetur praeter codicum consensum etiam Eust. ad Il. *B*, 682 p. 320, 3 R. 3. *τοῦ* om. *Bkl* ald. 5. *Ἀλιοῦς* Cor. constanter. 6. *ἀλιοῦντα* *E* Cor. 8. *οἵ τ' ἄλον οἵ θ' ἀλιοῦνθ'* *E* *οἵ τ' Ἅλον οἵ τ' Ἀλιοῦνθ'* Cor. 10. *ὄρους* sec. m. add. inter versus in *A*. — *τῷ* — *τοῖς* om. *El* Pleth. (haud dubie et *B*). — *τεφρηστῷ* *Acghino*, sed in *n* inter versus add. *γρ. τυμφρηστῷ*, quod transiit in *bk* edd.: cf. Steph. s. v. Etymol. M. p. 772, 27. Lycophr. Cass. 420. 11. *τῷ ὄρει* post *Τυφρηστῷ* add. *bkno* edd. — Inter *Δόλοψιν* et *δὲ* cum octo fere literae intercidissent, *καὶ* sec. m. post illam vocem additum est *A*: eadem lacuna, omisso praeterea *δὲ*, est in *g* (ubi etiam *καὶ* om.) *ich*, sed in duobus ultimis *καὶ ἐκεῖθεν* sec. m. add.: idem legitur in *El* (in hoc add. *δὲ*?). *κἀκεῖθεν* Pleth. Particula *καὶ* aptior est, quam *δὲ*: fortasse *καὶ ἐνθένδε* scriptum fuerat in *A*. 12. *ἰτωνοῦ* *A* *Ἴτωνος* scribendum esse censet Cas. ex Steph. s. v. *Ἅλος*, ubi traduntur huic loco simillima: at cf. p. 435 et Steph. s. v. *Ἴτων*. 13. *ἡ* om. *a* (in sched. aggl) *l*. 14. *ᾤκησε* codd. (*a* in sched. aggl.), Cas. corr.: cf. Steph. s. v. *Ἅλος*. — *ἀφανισθεῖσαν* — *ὕστερον* om. *BEkl* ald. — Inter *συνα* (*α* hoc pro parte priore literae *ω* haberi potest) et *χρόνοις* quindecim fere literae perierunt in *A*: eadem fere lacuna in *cghi*; defectum dissimulant omissis *δὲ συνα no*, *συνῴκισε* scripsit Cor. lacuna post hoc verbum relicta, *συνῴκισαν αὖθις οἱ Φαρσάλιοι* proposuit Grosk, quae lacunae magnitudini optime respondent omissis *αὖθις οἱ*, minime necessariis.

ῥεῖ δὲ ποταμὸς Ἄμφρυσος πρὸς τῷ [τείχει]. ὑπὸ δὲ τῷ Κρο-
κίῳ Θῆβαί εἰσιν αἱ Φθιώτιδες, καὶ ἡ Ἄλος δὲ Φθιῶτις κα-
λεῖται καὶ *ἡ* Ἀχαϊκή, συνάπτουσα τοῖς Μαλιεῦσιν, ὥσπερ
καὶ οἱ τῆς Ὄθρυος πρόποδες. καθάπερ δὲ ἡ Φυλάκη ἡ ὑπὸ
5 Πρωτεσιλάῳ τῆς Φθιώτιδός ἐστι τῆς προσχώρου τοῖς Μαλι-
εῦσιν, οὕτω καὶ ἡ Ἄλος· διέχει δὲ Θηβῶν περὶ ἑκατὸν στα-
δίους, ἐν μέσῳ δ' ἐστὶ Φαρσάλου καὶ Φθιωτῶν· Φίλιππος
μέντοι Φαρσαλίοις προσένειμεν, ἀφελόμενος τῶν Φθιωτῶν.
οὕτω δὲ συμβαίνει τοὺς ὅρους καὶ τὰς συντάξεις τῶν τε ἐθνῶν
10 καὶ τῶν τόπων ἀλλάττεσθαι ἀεί, καθάπερ εἴπομεν. οὕτω καὶ
Σοφοκλῆς τὴν Τραχινίαν Φθιῶτιν εἴρηκεν, Ἀρτεμίδωρος δὲ A. 662

1. ῥεῖ — τείχει om. *l* Pleth. (haud dubie et *B*). — ἄμφυσσος *Abcghino* Xyl. corr.: simplex σ, quod p. 435 exhibent codd. aliique praeferunt scriptores, induxit Tzsch. — Inter τα (sic: v. p. 300, 14) et κροκίῳ quatuordecim literae exciderunt in *A*, et ὑπὸ δὲ τῷ tantummodo sec. m. rest. spatio vacuo relicto; eadem lacuna est in *cghi*: τῷ τείχει, quod legitur in *bkno*, verum videtur. 2. Inter Φθιώτιδος et ῶτις duodecim fere literae exciderunt, nec restitutae sunt in *A*, uti mox tredecim fere inter συνα et σιν, quindecim inter προπ et ἡ φυλακή, simul in marg. sec. m. add. φθιώτιδες καθάπερ τὲ (sic) ἡ φυλακή: unde liquet in illo codice, ex quo petita sunt supplementa codicis *A*, hunc locum non exstitisse, qui tamen legitur in *BEl* Pleth., quibuscum maxime ille solet concinere (cf. Praef. tom. I p. LXIV). Videtur autem similitudo autem terminationis verborum Φθιώτιδες et πρόποδες caussa fuisse, cur omitterentur in codice illo quae interiecta sunt. Ceterum eaedem lacunae sunt in *cghi*, quae in *A*. — ἡ Ἄλος] ἡ χώρα *B* (sec. m.?) *kno* edd., alteram scripturam, quam exhibent *El* Pleth., habuit etiam Eust. in cod. suo (v. ad Il. *B*, 682 p. 320, 1 R.). 3. ἡ om. edd. inde a Cas. — τοῖς Μαλιεῦσιν om. *pn*, sed in hoc sec. m. add. 4. πρόποδες καθάπερ δὲ] πρότερον ...... ὥσπερ δὲ *pno*, quae ex coniectura scripta sunt ad explendam lacunam codicis *A*. 4. δὲ] τε *E*, sec. m. in marg. *A*. — φυλακὴ *A*: sed v. Scholl. ad Il. *O*, 335. Etym. M. p. 802, 1. 5. πρωτεσιλάου *Acghino*. — τῆς ante προσχώρου om. *l*. 7. φαρσαλίας habet Eust. l. c. — καὶ om. *a* (in sched. aggl. initio paginae) *cg*. — Supra φθιωτῶν sec. m. add. γρ. θηβῶν in *n*, quod verum puto cum Grosk.: atque notandum est, φθιωτῶν in *A* sec. m. scriptum esse in sched. aggl. 8. Supra φθιωτῶν sec. m. γρ. θηβαίων in *n*. 11. Syllabae νιαν cum in *A* interciderint, sec. m. restituit, simulque in marg. add. ἢ τραχῖναν.

τὴν Ἄλον ἐν τῇ παραλίᾳ τίθησι, ἔξω μὲν τοῦ Μαλιακοῦ κ
που κειμένην, Φθιῶτιν δέ. προϊὼν γὰρ ἐνθένδε ὡς ἐπὶ
Πηνειὸν μετὰ τὸν Ἀντρῶνα τίθησι Πτελεόν, εἶτα τὸν Ἄ
ἀπὸ τοῦ Πτελεοῦ διέχοντα ἑκατὸν καὶ δέκα σταδίους. π
δὲ τῆς Τραχῖνος εἴρηται, ὁποία τις, καὶ ὁ ποιητὴς κατο
μάζει.

9. Τοῦ δὲ Σπερχειοῦ μεμνημένος πολλάκις, ὡς ἐπιχ
ρίου ποταμοῦ, τὰς πηγὰς ἔχοντος ἐκ Τυφρηστοῦ, Δρυο
κοῦ ὄρους τοῦ καλουμένου ..... [πρ]ότερον, ἐκδιδόντος
πλησίον Θερμοπυλῶν μεταξὺ αὐτῶν καὶ Λαμίας, δηλοῖ,
καὶ τὰ ἐντὸς πυλῶν ὅσα τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου, καὶ τὰ ἐκτ
ὑπ᾽ ἐκείνῳ ἦν· ἀπέχει δὲ Λαμίας ὁ Σπερχειὸς περὶ τριάκοι
σταδίους ὑπερκειμένης πεδίου τινὸς καθήκοντος ἐπὶ τὸν Μ
λιακὸν κόλπον· ὅτι δ᾽ ὁ Σπερχειὸς ἐπιχώριος, ἔκ τε τοῦ τ
φειν ἐκείνῳ τὴν κόμην φάσκειν καὶ τοῦ τὸν Μενέσθιον, ε
τῶν λοχαγῶν αὐτοῦ, Σπερχειοῦ λέγεσθαι παῖδα καὶ τῆς ἀδ
φῆς τῆς Ἀχιλλέως. Μυρμιδόνας δ᾽ εἰκὸς καλεῖσθαι πάντ
τοὺς ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ τῷ Πατρόκλῳ, οἳ συνηκολούθησ

5. τῆς om. codd., exc. A (sed cum schol. aggl. articulus esset
tectus, sec. m. omissus est), edd. — δὲ post τοιαύτης add. Cor. ex Pl
7. μεμνημένου l. 8. ἐκ delet., nec sec. m. rest. in A om. eghi. — τρι
τοῦ A pr. m., sed in schol. aggl. sec. m. scripsit τριφυσσος, et in ma
χοντος, ἐκ τυφρηστοῦ ἐκδιδόντος δὲ πλησίον: inde τριφυσσος ghi τ
φρηστοῦ EB (ex corr., antea fuerat τυφρηστοῦ) cnop: idem edd. ind
Xyl. τυφρηστοῦ l. — Verba Δρυοπικοῦ — πρότερον om. BEkln (
in hoc in marg. sec. m. add. τυφρηστοῦ Δρυοπικοῦ ὄρους ἐκδιδόντος
add. [illegible] Δεγάι, Cor. corr. ex [illegible] Tzsch. cod. VIII, 373 p. 4
Steph. s. v. Δρύοπες, [illegible] Dryopes [illegible] habitasse.
Guar. [illegible] e Tympheseo Dryopico monte nascente
9. Inter καλουμένου et πρότερον quinque litterae interciderunt, nec sec.
restitutae sunt in A; eadem fere lacuna est in eghi: Πετρωτοῦ s
ptum fuisse suspicatur Tzsch., [illegible] Gross. [illegible]
ipse quod proponam non habeo. 10. [illegible] AB (sed in hoc [illegible]
corr.) Eknop [illegible] Plem. [illegible] Cor.
τῆς Xyl. 12. [illegible] — Σπερχειὸς [illegible] 16. [illegible] syllabae
σθαι nec interciderint [illegible] l, proximis [illegible] sec. m.
ptum est γενέσθαι [illegible] (sic) [illegible]
παιδίον h, idem hoc habent [illegible] 18. [illegible]

ἐξ Αἰγίνης φεύγοντι τῷ Πηλεῖ. Ἀχαιοὶ δ' ἐκαλοῦντο οἱ Φθιῶται πάντες.

10. *Διαριθμοῦνται δὲ τὰς ὑπὸ τῷ Φθιωτικῷ τέλει τῷ ὑπ' Ἀχιλλεῖ κατοικίας* [*ἀπὸ*] *Μαλιέων ἀρξάμενοι πλείους μέν, ἐν* 5 *δ' αὐταῖς Θήβας τὰς Φθιώτιδας, Ἐχῖνον, Λαμίαν, περὶ ἣν ὁ Λαμιακὸς συνέστη πόλεμος Μακεδόσι καὶ Ἀντιπάτρῳ πρὸς Ἀθηναίους· ἐν ᾧ Λεωσθένης τε ἔπεσε τῶν Ἀθηναίων στρατηγός,* [*καὶ Λεοννάτος*] *ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως ἑταῖρος·* A. 663 C. 434 ....*ιον, Ἐρινεόν, Κορώνειαν, ὁμώνυμον τῇ Βοιωτικῇ, Με-*10 *λίταιαν, Θαυμακούς, Πρόερναν, Φάρσαλον, Ἐρέτριαν, ὁμώνυμον τῇ Εὐβοϊκῇ, Παραχελῴτας, καὶ τούτους ὁμωνύμους τοῖς Αἰτωλικοῖς· καὶ γὰρ ἐνταῦθά ἐστιν Ἀχελῷος ποταμὸς πλησίον Λαμίας, παρ' ὃν οἰκοῦσιν οἱ Παραχελῷται. παρέτεινε δ' ἡ χώρα αὕτη πρὸς ἄρκτον μὲν τῇ τῶν Ἀσκληπ*[*ιαδῶν τῶν μά*]*λι-*

---

1. *τῷ πατρὶ Πηλεῖ τῶν Αἰγινητῶν πρότερον Μυρμιδόνων καλουμένων* Pleth. 4. *ἀπὸ* om. codd., Coraes add. 5. *ἐχίναν* ***Bkl*** ald. *ἔχειν ἀνδαμίαν* ***A*** (sed in marg. sec. m. add. *ἐχίναν λαμίαν*) ***cghion*** (sed inter versus add. *γρ. λαμίαν*): Xyl. corr. 7. *τε* om. ***Bkl*** ald. 8. *καὶ Λεοννάτος* om. codd. Cor. add., idem volucrat Scrimger., qui in margine sui exempli addidit *ἴσως καὶ λεονάτας* (sic): similis huius nominis et vocis *στρατηγός* exitus omissionis fuisse videtur causa. — *ὁ* om. ald. — Inter *ἑταῖ* et *ιον* tredecim fere literae exciderunt in ***A***: ubi cum omnia usque ad *Κορώνειαν* sched. aggl. obtecta essent, sec. m. scriptum est *ρος ἐρινεὸν* relicto spatio vacuo inter hoc verbum et *Κορώνειαν*: eadem sunt in ***hi*** et, nulla lacuna indicata, in ***cgl*** Pleth.; *πρὸς τούτοις* post *Ἐρινεὸν* sec. m. add. in ***h***, atque habentur in ***B*** (sec. m.?) ***kno*** edd. Valde probabiliter Du Theil. coniicit scriptum fuisse *Ναρθάκιον*, ut hic locus videatur sic restituendus: *ἑταῖρος· πρὸς* (s. *ἔτι*) *δὲ Ναρθάκιον κτλ.* 9. *ἐρεινεόν* ***A***. — *μελιτεία* ***A*** *μελίτειαν* codd. rell. Xyl. corr. 10. *θαυμακοῦς* ***A***. 13. *παρ' — Παραχελῶιται* om. ***l***. — *παραχελῶται* ***A*** (in eodem paulo ante *παραχελωίτας* scriptum est, sed sec. m.) ***gi***; eandem formam codd. exhibent X, 458 sq.: at v. Steph. s. v. 14. *Ἀσκληπιαδῶν — κεκλιμέναις* om. ***E*** (ubi aliquid spatii vacuum relictum inter *τῶν* et *πρὸς*) ***l*** (haud dubie etiam ***B***). — Inter *ἀσκληπ* et *λιστα* cum decem fere literae interciderint in ***A***, sec. m. *ιαδῶν καὶ μα* add., quae leguntur in ***bcghikno*** edd.: coniecturae tamen ea deberi liquet ex iis, quae modo dixi de codicibus decurtatis. Restitui quod verborum connexus flagitat.

τοῦ Πηλέως. γειτνιᾷ δὲ τῇ Πίνδῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν χωρίοις, Θετταλικοῖς οὖσι τοῖς πλείστοις. διὰ γὰρ τὴν ἐπιφάνειάν τε καὶ τὴν ἐπικράτειαν τῶν Θετταλῶν καὶ τῶν Μακεδόνων οἱ πλησιάζοντες αὐτοῖς μάλιστα τῶν Ἠπειρωτῶν, οἱ μὲν
5 ἑκόντες, οἱ δ' ἄκοντες, μέρη καθίσταντο Θετταλῶν ἢ Μακεδόνων, καθάπερ Ἀθαμᾶνες καὶ Αἴθικες καὶ Τάλαρες Θετταλῶν, Ὀρέσται δὲ καὶ Πελαγόνες καὶ Ἐλιμιῶται Μακεδόνων.

12. Ἡ δὲ Πίνδος ὄρος ἐστὶ μέγα, πρὸς ἄρκτον μὲν τὴν Μακεδόνων, πρὸς ἑσπέραν δὲ Περραιβοὺς μετανάστας ἀνθρώ-
10 πους [ἔχον], πρὸς δὲ μεσημβρίαν Δόλοπας .... αὕτη δ' ἐστὶ τῆς Θετταλίας· ἐπ' αὐτῇ δὲ τῇ Πίνδῳ ᾤκουν Τάλα- A. 664 ρες, Μολοττικὸν φῦλον, τῶν περὶ τὸν Τόμαρον ἀπόσπασμα, καὶ Αἴθικες, [εἰς] οὓς ἐξελαθῆναί φησιν ὑπὸ Πειρίθου τοὺς Κενταύρους ὁ ποιητής· ἐκλελοιπέναι δὲ νῦν ἱστοροῦνται. τὴν
15 δ' ἔκλειψιν διττῶς ἀκουστέον· ἢ γὰρ ἀφανισθέντων τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς χώρας τελέως ἠρημωμένης, ἢ τοῦ ὀνόματος

---

docet numerus; nec apta est verborum connexio. Turbatum esse hunc locum, ac verba Δολόπεσσιν ἀνάσσων subiungenda voci Φθίης, liquido patet (cf. Il. *I*, 480); nomen Φοῖνιξ autem post φησὶν collocandum omisso ἢ, aut, quod malim, plane delendum: videtur enim in marg. additum fuisse (ἢ fortasse ortum est ex compendio particulae ἤγουν), unde cum alieno loco illatum esset, alia quoque mutata sunt, ut fulciretur verborum structura. 2. τὸ ante τὴν add. ald., quod in τε mut. Cas. 3. τε om. *BEkl* ald. 5. θετταλοῖς καὶ μακεδόσι *l* Pleth. — ἢ] καὶ *E* ἢ καὶ *B* (ἢ sec. m.?) *kno* ald. 8. ἐστὶ om. *BEkl* ald. 9. μακεδόνα *Bkl* μακεδονίαν *E* edd.: inter Μακεδονίαν et πρὸς lacuna est in *E*. 10. ἔχουσα post ἀνθρώπους add. *B* (sec. m. ut opinor) *kno* edd.: verbum autem tale cum necessarium sit, ἔχον post Δόλοπας add. Pleth.; post ἀνθρώπους pr. m. scriptum fuisse in *A*, literarum numerus istius versus suadet, in quo quae inter μεταναστα et πρὸς primum legebantur, interciderunt. — Post Δόλοπας manifesto desunt quaedam, etsi lacuna non est in codd.: πρὸς ἕω δὲ τὴν Ἑστιαιῶτιν add. Pleth. Cor. valde probabiliter. 12. Τόμαρον] ἴσμαρον *Acghino* ἴμαρον *BEkl*, sed inter versus *n* sec. m. add.: τόμαρον ὀρθῶς ἀπόκομμα· ἔστι δὲ τόμαρον ἐν δωλῶνι (l. δωδώνῃ) ὄρος. Pleth. quoque habet τόμαρον, quod rec. Tzsch. 13. εἰς om. codd., sed in *Bn* postea additum, unde rec. Cor.; πρὸς add. Xyl. 14. νῦν om. *no*. 15. τῶν om. *Acghl*, sed in *A*, ubi haec interciderunt, pr. m. videtur scriptum fuisse. 16. τελέως post ἀνθρώπων collocant *no*.

κατὰ δὲ τὸν Ἀντρῶνα ἕρμα ὕφαλον ἐν τῷ πρὸς Εὐβοίᾳ ἐστὶ πόρῳ, καλούμενον ὄνος Ἀντρῶνος· εἶτα Πτελεὸν καὶ ὁ Ἅλος· εἶτα τὸ τῆς Δήμητρος ἱερὸν καὶ ὁ Πύρασος κατεσκαμμένος, ὑπὲρ αὐτὸν δὲ αἱ Θῆβαι· εἶτα ἄκρα Πύρρα καὶ δύο νησία 5 *πλησίον, ὧν τὸ μὲν Πύρρα, τὸ δὲ Δευκαλίων καλεῖται· ἐνταῦθα δὲ καὶ ἡ Φθιῶτίς πως τελευτᾷ.*

15. *Ἑξῆς δὲ τοὺς ὑπὸ τῷ Εὐμήλῳ καταλέγει, τὴν συνεχῆ* C. 436 *παραλίαν, ἥπερ ἐστὶν ἤδη Μαγνησίας καὶ τῆς Πελασγιώτιδος* A. 666 *γῆς. Φεραὶ μὲν οὖν εἰσι πέρας τῶν Πελασγικῶν πεδίων πρὸς* 10 *τὴν Μαγνησίαν, ἃ παρατείνει μέχρι τοῦ Πηλίου σταδίους ἑκατὸν ἑξήκοντα. ἐπίνειον δὲ τῶν Φερῶν Παγασαί, διέχον ἐνενήκοντα σταδίους αὐτῶν, Ἰωλκοῦ δὲ εἴκοσι. ἡ δ' Ἰωλκὸς κατέσκαπται μὲν ἐκ παλαιοῦ, ἐντεῦθεν δ' ἔστειλε τὸν Ἰάσονα καὶ τὴν Ἀργὼ Πελίας· ἀπὸ δὲ τῆς ναυπηγίας τῆς Ἀργοῦς καὶ Παγασὰς λέγεσθαι* 15 *μυθεύουσι τὸν τόπον, οἱ δὲ πιθανώτερον ἡγοῦνται τοὔνομα τῷ τόπῳ τεθῆναι τοῦτο ἀπὸ τῶν πηγῶν, αἳ πολλαί τε καὶ δαψιλεῖς ῥέουσι· πλησίον δὲ καὶ Ἀφέται, ὡς ἂν ἀφετήριόν τι τῶν Ἀργοναυτῶν. τῆς δὲ Δημητριάδος ἑπτὰ σταδίους ὑπέρκειται τῆς*

---

simo, lacunae longitudinem haud paulum excedunt; praeterea *συντελεῖται* insolentius positum pro activo. Melius igitur Grosk. coniecit *συντελεῖ* (hoc iam viderat Cor.) *καὶ ἅπαντα μέχρι κτλ.*: fortasse tamen scriptum fuerat *καὶ τἄλλα.* 1. *ἕρμαιον* (sed posterior literae *μ* pars et quae sequuntur sec. m. scripta sunt in sched. aggl.), et sec. m. sup. add. *ἕρυμα*, ***A***: utrumque habet ***c***, *ἑρμαῖον* ***ghi*** *ἕρυμα* ***BElno*** ald. *ἔρημα* ***k***, Tzsch. corr. ex coni. Cas. certissima: idem pr. m. in ***A*** scriptum fuisse crediderim. — *ἔφαλον* ***n*** (in hoc tamen antea scriptum fuerat *ὕφαλον*) ***o***. 2. *ὅρος* ***k*** ald. 4. *αὐτῶν* ***Bklno*** edd.: *αὐτὸν* habet praeter ***A*** etiam ***E***. — *νησίδια* ***Bklno*** edd. 7. *τῷ* om. ***Bkl*** Pleth. ald. — *καὶ* ante *τὴν* add. Cor. secutus Guarinum, qui habet: contiguamque oram maritimam; Cas. mavult *κατὰ τὴν*. 8. *ἥπερ — γῆς* om. ***l*** (haud dubie ***B***) Pleth., ubi om. etiam *τὴν συνεχῆ παραλίαν*. — *ἥπερ ἐστὶν*] *ἔπεστιν* codd. ald. *ἅπερ ἐστὶν* Cor. ex sent. Cas., nos Tzschuckium sequi [illegible]uimus. — Inter *μαγνη* et *καὶ* quatuor fere literae interciderunt et *σι* [illegible]o sec. m. restitutum est in ***A***: *μαγνητικῆς* ***n*** (antea tamen fuit *μα*[illegible]*ίας*) ***op***. 9. *πρὸς τῇ μαγνησίᾳ* Eust. ad Il. ***B***, 756 p. 338, 4 R. *τοῦ* om. ***Bkl*** ald. 16. *τεθῆναι*, et sec. m. sup. add. *τεθεῖσθαι*, *τεθεῖ*[illegible]*σθαι* ***Bk*** (sed hic *τεθεῖναι* ex corr.) ***lno*** *πεπεῖσθαι* ald., unde [illegible]*θαι* Xyl. 18. Nescio an *καὶ* exciderit post *ὑπέρκειται*: vio-

θαλάττης Ἰωλκός. ἔκτισε δὲ Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς ἐπώνυμον ἑαυτοῦ τὴν Δημητριάδα μεταξὺ Νηλίας καὶ Παγασῶν ἐπὶ θαλάττῃ, τὰς πλησίον πολίχνας εἰς αὐτὴν συνοικίσας, Νηλίαν τε καὶ Παγασὰς καὶ Ὀρμένιον, ἔτι δὲ Ῥιζοῦντα, Σηπιάδα, Ὀλιζῶνα, Βοίβην, Ἰωλκόν, αἳ δὴ νῦν εἰσι κῶμαι τῆς Δημη- 5 τριάδος. καὶ δὴ καὶ ναύσταθμον ἦν τοῦτο καὶ βασίλειον μέχρι πολλοῦ τοῖς βασιλεῦσι τῶν Μακεδόνων, ἐπεκράτει δὲ καὶ τῶν Τεμπῶν καὶ τῶν ὀρῶν ἀμφοῖν, ὥσπερ εἴρηται, τοῦ τε Πηλίου καὶ τῆς Ὄσσης· νῦν δὲ συνέσταλται μέν, τῶν δ' ἐν τῇ Μαγνησίᾳ πασῶν ὅμως διαφέρει. ἡ δὲ Βοιβηὶς λίμνη πλησιάζει μὲν 10 ταῖς Φεραῖς, συνάπτει δὲ καὶ τοῖς ἀπολήγουσι τοῦ Πηλίου πέρασι καὶ τῆς Μαγνησίας· Βοίβη δὲ χωρίον ἐπὶ τῇ λίμνῃ κείA. 667 μενον. καθάπερ δὲ τὴν Ἰωλκὸν αὐξηθεῖσαν ἐπὶ πλέον κατέλυσαν αἱ στάσεις καὶ αἱ τυραννίδες, οὕτως καὶ τὰς Φερὰς συνέστειλαν ἐξαρθείσας ποτὲ καὶ συγκαταλυθείσας τοῖς τυράννοις. 15 πλησίον δὲ τῆς Δημητριάδος ὁ Ἄναυρος ῥεῖ, καλεῖται δὲ καὶ συνεχὴς αἰγιαλὸς Ἰωλκός· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν Πυλαϊκὴν πανήγυριν συνετέλουν. ὁ δ' Ἀρτεμίδωρος ἀπωτέρω τῆς Δημητριάδος τίθησι τὸν Παγασιτικὸν κόλπον εἰς τοὺς ὑπὸ Φιλο-

---

lentior multo ac parum probabilis Muelleri (v. *Orchomenos* etc. p. 248 n. 2) est coniectura: τῆς δὲ Δημητριάδος πλησίον ἑπτὰ κτλ. 3. ἐπὶ θαλάσσης Eust. ad Il. *B*, 734 p. 332, 10 R. 4. Inter ριζο et σηπιάδα cum octo fere literae intercidisse videantur in *A*, sec. m. tantummodo υντα restitutum est, ut suspicari possis aliud quoddam nomen interpositum fuisse pr. m. 5. δὴ] δὲ *Bklno* ald. 8. ὥσπερ εἴρηται om. *BEkl* ald. ωνπερ (sic) *A*, sed ων sec. m. add. in sched. aggl., ὥνπερ *cghino*: Cor. corr., cf. p. 428 extr. 10. λίμνη om. *no*. 11. πέρασι om. *E*. 13. τὴν] τὸν *a* (in sched. aggl.) *g*. 16. ὁ ναῦρος codd. Guar., Tzsch. corr. ex coni. Cas. coll. Callim. in Delum v. 103. Argonaut. Orph. v. 112. Vib. Seq. p. 3 aliisque. 17. ὁ συνεχὴς edd. inde a Cas. — Quum de Pylaico conventu Iolci celebrato aliunde nihil constet, Du Theil. syllabas πυλαϊκ, quae in *A* sec. m. scriptae sunt in sched. aggl., nulla auctoritate esse ratus sive Πελιακὴν sive Ἀμυρικὴν scribendum esse suspicatur: ac Πελιακὴν satis possit arridere, modo de tali conventu mentio esset apud scriptores antiquos. Etenim quae de certamine ab Acasto in patris honorem instituto a multis traduntur, huc non sunt referenda. Nihilominus Grosk. eam scripturam recepit. Ceterum verba ἐνταῦθα — ὁμώνυμον om. Pleth. 19. παγασικὸν *no* Πα-

κτήτῃ τόπους· ἐν δὲ τῷ κόλπῳ φησὶν εἶναι τὴν Κικύνηθον νῆσον καὶ πολίχνην ὁμώνυμον.

16. *Ἑξῆς δ' αἱ ὑπὸ Φιλοκτήτῃ πόλεις καταλέγονται. ἡ μὲν οὖν Μεθώνη ἑτέρα ἐστὶ τῆς Θρᾳκίας Μεθώνης, ἣν κατέσκαψε*
5 *Φίλιππος· ἐμνήσθημεν δὲ καὶ πρότερον τῆς τῶν ὀνομάτων τούτων καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ .... τροπῆς· τἆλλα δὲ [δι]ηρίθμηται, ἥ τε Θαυμακία καὶ [ὁ Ὀλιζ]ὼκ καὶ ἡ Μελίβοια, [ἃ] τῆς ἑξῆς παραλίας ἐστίν. πρόκεινται δὲ τῶν Μαγνήτων νῆσοι συχναὶ μέν, αἱ δ' ἐν ὀνόματι Σκίαθός τε καὶ Πε-*
10 *πάρηθος καὶ Ἰκός, Ἀλόννησός τε καὶ Σκῦρος, ὁμωνύμους ἔχουσαι πόλεις. μάλιστα δ' ἐστὶν ἐν ὀνόματι Σκῦρος διὰ τὴν Λυκομήδους πρὸς Ἀχιλλέα οἰκειότητα καὶ τὴν Νεοπτολέμου τοῦ Ἀχιλλέως ἐνταῦθα γένεσίν τε καὶ ἐκτροφήν. ὕστερον δὲ* C. 437 *Φίλιππος αὐξηθείς, ὁρῶν Ἀθηναίους ἐπικρατοῦντας τῆς θα-*
15 *λάττης καὶ τῶν νήσων ἄρχοντας καὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων, ἐποίησε τὰς πλησίον ἑαυτῷ μάλιστα ἐνδόξους. πολεμῶν γὰρ*

γαστητικὸν edd. 5. Quae sequuntur vocem *τῆς* usque ad *ἐστί* non leguntur in *l* et (subiectis tamen articulo verbis *ἐν πελοποννήσῳ*) in *Bkno* ald. In *A* quae h. l. interciderant quaeque sched. agglut. obtecta erant, sec. m. restituta non sunt; unde haec exhibentur in *cghi*: *πρότερον τῆς* .... *καὶ τῶν ἐν πελοποννήσῳ* .... *ηρίθμηται* (*θμηται chi*) *ἥ τε θαυμακία* .... *τῆς ἑξῆς παραλίας ἐστί.* Simul adnotandum est parum accurate in hac parte a Du Theilio redditam esse codicis *A* scripturam (alii errores commissi sunt a Villebrunio ap. Falc.), ex quo multi errores Corais et Groskurdii nati sunt. Coraes autem haec dedit: *ἐμνήσθημεν δὲ καὶ πρότερον αὐτῆς τε καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ. Συγκατηρίθμηται δ' ἥ τε Θαυμακία κτλ.* 6. Inter *Πελοποννήσῳ* et *τροπῆς* quatuor fere literae interciderunt in *A*: videtur scriptum fuisse *μετατροπῆς*, totusque hic locus referendus ad VIII, 374 extr., parum tamen concinnum esse nemo negabit: incommodissimum est *ὀνομάτων*, pro quo fortasse scribendum esse *πολισμάτων*. — *ἠρίθμηται A*: quod cum ferri vix queat, corrigere non dubitavi coniectura facillima. 7. Inter *καὶ* et *ὢν* (sic) quatuor fere literae interciderunt, nec restitutae sunt in *A*: supplevit Cor., qui tamen articulum non addidit. — *ἃ* om. *A*: *ἣ* Cor. minus apte. 10. *Ἰκός, Ἀλόννησος*] *ἰκόσαλον. νῆσος Acghi*, sed in marg. *A* sec. m. add. *καὶ ἰκός. ἀλλόννησός τε καὶ σκῦρος.* — *ὁμωνύμους* — *Σκῦρος* om. *chi* Pleth. 13. *γέννησιν Bklno* Eust. ad Il. *B*, 756 p. 338, 10 R. edd.

κῆς παραλίας ἐπάνεισιν ἐπὶ τὴν ἄνω Θετταλίαν· καὶ γὰρ τὰ
παρατείνοντα τῇ Φ[θιώτιδι], ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Δολοπίας καὶ
τῆς Πίνδου, [μέχρι τῆς] κάτω Θετταλίας διέξεισιν·
οἳ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν.
5 ταῦτα τὰ χωρία ἐστὶ μὲν τῆς Ἱστιαιώτιδος, ἐκαλεῖτο δ', ὥς
φασι, πρότερον Δωρίς· κατασχόντων δὲ τῶν Περραιβῶν αὐ-
τήν, οἳ καὶ τῆς Εὐβοίας τὴν Ἱστιαιῶτιν κατεστρέψαντο καὶ
τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν ἤπειρον ἀνέσπασαν, διὰ τὸ πλῆθος
τῶν ἐποικησάντων Ἱστιαίων τὴν χώραν ἀπ' ἐκείνων οὕτως ἐκά-
10 λεσαν. καλοῦσι δὲ καὶ [αὐτὴν καὶ] τὴν Δολοπίαν τὴν ἄνω
Θετταλίαν, ἐπ' εὐθείας οὖσα[ν τῇ ἄνω] Μακεδονίᾳ, καθάπερ
καὶ τὴν κάτω τῇ κάτω. ἔστι δ' ἡ μὲν Τρίκκη, ὅπου τὸ ἱερὸν
τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸ ἀρχαιότατον καὶ ἐπιφανέστατον, ὅμορος τοῖς
τε Δόλοψιν καὶ τοῖς περὶ τὴν Πίνδον τόποις. τὴν δ' Ἰθώμην
15 ὁμωνύμως τῇ Μεσσηνιακῇ λεγομένην οὔ φασι δεῖν οὕτως ἐκ-
φέρειν, ἀλλὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν ἀφαιρεῖν· οὕτω γὰρ καλεῖ-
σθαι πρότερον, νῦν δὲ † Θαμαὶ μετωνομάσθαι, χωρίον ἐρυμνὸν
καὶ τῷ ὄντι κλωμακόεν, ἱδρυμένον μεταξὺ τεττάρων φρουρίων,
ὥσπερ ἐν τετραπλεύρῳ κειμένων, Τρίκκης τε καὶ Μητροπόλεως
καὶ Πελινναίου καὶ Γόμφων. τῆς δὲ δὴ Μητροπολιτῶν ἐστι

1. τὰ παρατείνοντα — διέξεισιν om. *l* (haud dubie etiam *B*). In *A* sec. m. restituta non sunt quae h. l. interciderunt, eaedemque lacunae sunt in *cghi*: supplevit Cor. Ex omnibus his tantummodo verba ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Δολοπίας καὶ τῆς Πίνδου leguntur in *bkno* ald. 4. κλιμακόεσσαν *p* Pleth. 9. ἱστιαιέων *BE*. — ἀπ' ἐκείνων οὕτως ἐκάλεσαν om. *n* (sed in marg. sec. m. add.) *p*. 10. καλοῦσι — κάτω om. *Bk* (in hoc sec. m. in marg. add.) *lno* ald. In *A* sec. m. non restituit, quae interciderant: eaedem fere lacunae sunt in *bghi*. — Inter et τὴν octo fere literae exciderunt in *A*: supplevi ex coni. Du Theil. Inter οὖσα et Μακεδονίᾳ sex fere literae interciderunt: Cor. restituit ni. Du Theil. 13. ὅμορον codd. et Eust. ad Il. *B*, 729 p. 330, Tzsch. corr. ex coni. Palm. 17. δὲ θαμαὶ habent *a* (in sched. vul in marg. add. ἰθώμη ἢ θώμην ἢ θαμαί, unde Scrimg. vi[illegible]asse ex hoc cod. γρ. θῶμιν) *Eghil* δὲ ἰθώμη *B* (sec. m.?) Ἰθώμην *k* Cor. idemque nomen exhibet Eust. l. c.; δὲ θαμόη, [illegible]tis affert Cas., in nullo codice legitur: videtur Θούμαιον [illegible]sse ex Steph. s. v. Ἰθώμη. 18. γρ. κλιμακόεν *no*. 20. [illegible] Eust. ad Il. *B*, 729, p. 330, 5 R. — δὴ om. edd.

Πηλίῳ κώμη κατὰ τὸν Παγασιτικὸν κόλπον τῶν συνῳκισμέ-
A. 670 *νων εἰς τὴν Δημητριάδα πόλεων, ὡς εἴρηται. ἀνάγκη δὲ καὶ*
τὴν Βοιβηίδα λίμνην εἶναι πλησίον, ἐπειδὴ καὶ ἡ Βοίβη τῶν
περιοικίδων ἦν τῆς Δημητριάδος καὶ αὐτὸ τὸ Ὀρμένιον. τὸ μὲν
οὖν Ὀρμένιον ἀπέχει τῆς Δημητριάδος πεζῇ σταδίους ἑπτὰ καὶ 5
εἴκοσι, ὁ δὲ τῆς Ἰωλκοῦ τόπος ἐν ὁδῷ κείμενος τῆς μὲν Δημη-
τριάδος ἑπτὰ σταδίους διέστηκε, τοῦ δ' Ὀρμενίου τοὺς λοιποὺς
σταδίους εἴκοσι. φησὶ δ' ὁ Σκήψιος ἐκ τοῦ Ὀρμενίου τὸν
Φοίνικα εἶναι, καὶ φεύγειν αὐτὸν ἐνθένδε παρὰ τοῦ πατρὸς
Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο εἰς τὴν Φθίαν ἐς Πηλῆα ἄνακτα· ἐκτί- 10
σθαι γὰρ ὑπὸ Ὀρμένου τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ Κερκάφου τοῦ
Αἰόλου· παῖδας δὲ τοῦ Ὀρμένου γενέσθαι τόν τε Ἀμύντορα
C. 439 *καὶ Εὐαίμονα, ὧν τοῦ μὲν εἶναι Φοίνικα, τοῦ δ' Εὐρύπυλον·*
φυλαχθῆναι δὲ τῷ Εὐρυπύλῳ τὴν διαδοχὴν κοινήν, ἅτε ἂν
ἀπελθόντος τοῦ Φοίνικος ἐκ τῆς οἰκείας· καὶ δὴ καὶ γράφει 15
οὕτως·

οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ὀρμένιον πολύμηλον,

ἀντὶ τοῦ

---

1. *παγασικὸν no παγασατικὸν k παγασητικὸν l*(?) edd. — *τῶν*] *τὸν a* (in sched. aggl., sed *τῶν* sub sched. aggl. superest pr. m. scriptum). 5. *πεζῇ — Δημητριάδος* om. *lm*. — *εἴκοσι ἑπτὰ a* (in sched. aggl., sed sub sched. aggl. post lacunam supersunt *καὶ εἴκοσι* pr. m. scripta) *gci* Eust. l. c. 7. *στάδια Bk σταδίοις* Pleth. idemque mox *τοῖς λοιποῖς εἴκοσι*, omisso *σταδίοις*. — *διέστηκε* om. *lm*. 8. *εἴκοσι σταδίους* codd.(?), exc. *Agh*, edd. 9. *παρὰ*] *περὶ a* (in sched. aggl., sed *παρὰ* sub sched. aggl. superest pr. m. scriptum) *g*, om. *n* (lacuna relicta) *o*. 10. *πηλέα E*. 11. *ἐρφίου A* (syllaba *ἐρ* sec. m. scripta est in sched. aggl., sub qua *κερ* superest pr. m. scriptum, ut *κερφίου* primum legeretur; praeterea *κερκάφου* sec. m. in marg. add.) *cghi κερκάφου* cum codd. reliquis praebet etiam Eust. ad Il. *I*, 448, p. 762, 8 R. Notandum tamen est Cercaphum a nullo alio scriptore nominari inter Aeoli filios. Proxima Eust. l. c. paulo liberius referens ita exhibet: *Ὀρμένου δὲ γενέσθαι Ἀμύντορα, οὗ Φοῖνιξ καὶ Εὐαίμων, οὗ Εὐρύπυλος, ὅθεν φυλαχθῆναι τὴν διαδοχὴν Εὐρυπύλῳ, ὡς ἀπελθόντος τοῦ Φοίνικος*: in quibus scribendum videtur *Εὐαίμονα*. 13. *ἅτε ἂν*, et sec. m. sup. add. *ὡς ἂν*, *A*: *ὅτε ἂν hic* et in hoc *ὡς* supra add., *ὡς ἂν Blkno* edd. 15. *οἰκίας A* sub sched. aggl. (sed *οἰκείας* sec. m. in sched. aggl.) *l*(?)*k* ald. — *καὶ δεῖ γράφειν k*(?) ald. *καὶ δεῖν γράφειν* edd. inde a Xyl. 17. *λίπον* om. *o*.

λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα.

Κράτης δὲ Φωκέα ποιεῖ τὸν Φοίνικα, τεκμαιρόμενος ἐκ τοῦ κράνους τοῦ Μέγητος, ᾧ ἐχρήσατο ὁ Ὀδυσσεὺς κατὰ τὴν νυκτεγερσίαν, περὶ οὗ φησιν ὁ ποιητής, ὅτι

5 ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
ἐξέλετ' Αὐτόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας.

τόν τε γὰρ Ἐλεῶνα ἐν τῷ Παρνασσῷ πολίχνιον εἶναι, τόν τε Ὀρμενίδην Ἀμύντορα οὐκ ἄλλον τινὰ λέγεσθαι ἢ τὸν τοῦ Φοίνικος πατέρα, καὶ τὸν Αὐτόλυκον οἰκοῦντα ἐν τῷ Παρνασσῷ 10 τοιχωρυχεῖν τὰ τῶν γειτόνων, ὅπερ κοινόν ἐστι τοιχωρύχου παντός, οὐ τὰ τῶν πόρρωθεν. ὁ δὲ Σκήψιός φησι μήτε Ἐλεῶνα μηδένα τόπον τοῦ Παρνασσοῦ δείκνυσθαι, ἀλλὰ Νεῶνα, καὶ ταύτην οἰκισθεῖσαν μετὰ τὰ Τρωικά, μήτ' ἐκ γειτόνων τὰς τοιχωρυχίας γίνεσθαι μόνον. καὶ ἄλλα δ' ἐστίν, ἃ λέγοι τις 15 ἄν, ἀλλ' οὖν ὀκνῶ διατρίβειν ἐπὶ πλέον. ἄλλοι δὲ γράφουσιν ἐξ Ἑλεῶνος· Ταναγρικὴ δέ ἐστιν αὕτη· καὶ μᾶλλον ἐλέγχοι ἀτόπως ἂν λεγόμενον τό

φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος,
Φθίην δ' ἐξικόμην. A. 671

20 ἡ δ' Ὑπέρεια κρήνη ἐν μέσῃ ἐστὶ τῇ Φεραίων πόλει †μεταλαιούσῃ· ἄτοπον τοίνυν . . . . λῳ. Τίτανος δ' ἀπὸ τοῦ συμ-

---

1. Verba καλλιγύναικα — δι' Ἑλλάδος om. Pleth. 12. καὶ ante μηδένα add. *l* — νεῶνι *Acgh*. 13. ταύτην] αὐτὴν Cas. 14. γενέσθαι *lno* ald. 16. ἑλεῶνος *a* (in sched. aggl.). 17. τὸ ante λεγόμενον add. ald. — τὸ sec. m. inter versus add. in *A*. 18. εὐρυχόροιο post Ἑλλάδος add. edd. inde ab Hoppero. 19. Verba Φθίην δ' ἐξικόμην om. Cas. 20. ἐστὶ ante ἐν μέσῃ collocant *Bkl*(?) edd., om. Eust. ad Il. *B*, 754 p. 332, 13. — τῶν om. *Bkl* ald. — μεταλαιούσῃ om. *Em* Pleth. Eust. l. c. μελαιούσῃ *hi*. Varias VV. DD. proposuerunt coniecturas, velut Cas. μεγάλῃ οὔσῃ, Polit. (ad Eust. 2 p. 713) μεσογαίᾳ οὔσῃ, Toup. μεταλλευούσῃ, Cor. ἔτι μενούσῃ s. συμμενούσῃ: quem miror Du Theilii sententiam amplexum non esse haud dubie verissimam. Vidit enim ille Eumeli nomen in illo monstro latere ὑπ' Εὐμήλῳ οὔσῃ coniiciens; ego malim Εὐμήλου οὔσῃ, quae proxime accedunt ad codicum scripturam. 21. ἄτοπον — λῳ om. *BEklmno* Pleth. ald. In *A* decem fere literae, quae inter τοίνυν et λῳ interciderunt, sec. m. restitutae non sunt; eadem fere lacuna est in *cghi*: bene exple-

βεβηκότος ὠνομάσθη· λευκόγαιον γάρ ἐστι τὸ χωρίον Ἄρνης πλησίον καὶ [τῶν Ἀφε]τῶν· καὶ τὸ Ἀστέριον δ' οὐκ ἄπωθεν τούτων ἐστί.

19. Συνεχεῖς δὲ τῇ μερίδι ταύτῃ λέγονται οἱ ὑπὸ τῷ Πολυποίτῃ· 5

οἳ δ' Ἄργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὄρθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκήν.

ταύτην τὴν χώραν πρότερον μὲν ᾤκουν Περραιβοί, τὸ πρὸς θαλάττῃ μέρος νεμόμενοι καὶ τῷ Πηνειῷ μέχρι τῆς ἐκβολῆς αὐτοῦ καὶ Γυρτῶνος, πόλεως Περραιβίδος. εἶτα ταπεινώσαντες 10 ἐκείνους †εἰς τὴν ἐν τῇ μεσογαίᾳ ποταμίαν Λαπίθαι κατέσχον αὐτὰ τὰ χωρία, Ἰξίων καὶ ὁ υἱὸς Πειρίθους, ὃς καὶ τὸ Πήλιον κατεκτήσατο, βιασάμενος τοὺς κατασχόντας Κενταύρους, ἄγριόν τι φῦλον. τούτους μὲν οὖν

ἐκ Πηλίου ὦσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσε, 15

C. 440 τοῖς δὲ Λαπίθαις τὰ πεδία παρέδωκε· τινὰ δ' αὐτῶν καὶ οἱ Περραιβοὶ κατεῖχον, τὰ πρὸς τῷ Ὀλύμπῳ· ἔστι δ' ὅπου καὶ

---

vit Du Theil. δοῦναι αὐτὴν Εὐρυπύλῳ, sed cum lacunae longitudinem paululum haec excedant, αὐτὴν potius omittendum erit. 1. ὠνομάσας (sic) *A* (duae poster. literae sec. m. in sched. aggl. scriptae sunt) *gi* (haud dubie et *ch*). — λευκόγαιον, et sec. m. sup. add. εων, *A*: inde utrumque habet *c*; λευκόγεων Eust. ad Il. *B*, 735 p. 332, 21 edd. inde a Xyl. 2. Quae leguntur post πλησίον usque ad καὶ τὸ Ἀστέριον om. *BEklno* Pleth. ald. In *A* sex fere literae exciderunt inter καὶ et τῶν, nec sec. m. restitutae sunt: eadem fere lacuna in *cgh*(?)*i*; bene Grosk. explevit τῶν Ἀφετῶν. 4. δὲ] τε codd., exc. *h*(?) Pleth., om. ald., Cor. corr. — μερίδι] μεγαρίδι (sed μερίδι sec. m. sup. add.) *ghik* (ex corr.) *n* (in hoc add. γρ. μερίδι) *o* ald. — τῷ om. *E*. 9. τῇ ante θαλάττῃ add. edd. 10. Γυρτώνης πόλεως Περραιβικῆς Eust. ad Il. *B*, 738 p. 334, 18 R. secus atque ipse tradiderat paulo ante pag. 333, 23. — ταπεινώσαντες] ὠσάμενοι Pleth. ἀπώσαντες Cor., quod per se quidem satis arridet, sed parum convenit iis, quae in proximis traduntur de his populis (cf. VII, fr. 14. 15). Eust. l. c. exhibet ταπεινώσαντες δὲ αὐτοὺς Λαπίθαι, ac vitium latere videtur in iis, quae omisit. 11. ποταμία *a* (in sched. aggl.) *cgh*. 12. αὐτὰ *Blno* ald. 13. κατεκτήσατο, et sec. m. στη sup. κτη add., *A*. 14. ὃν post φῦλον add. *a* (in sched. aggl., sed pr. m. etiam, quantum ex lacunae magnitudine coniicere licet, scriptum fuit) *cghno*. Participium non habet Eust. l. c. 15. πέλασε *E*. 16. λαπίθεσι *B* λαπίθεσσι *k* (ex corr.).

ὅλοι ἀναμὶξ τοῖς Λαπίθαις ᾤκουν. ἡ μὲν οὖν Ἄργισσα, ἡ νῦν Ἄργουρα, ἐπὶ τῷ Πηνειῷ κεῖται· ὑπέρκειται δ' αὐτῆς Ἄτραξ ἐν τετταράκοντα σταδίοις, τῷ ποταμῷ πλησιάζουσα καὶ αὕτη· τὴν δ' ἀνὰ μέσον ποταμίαν εἶχον Περραιβοί. Ὄρθην
5 δέ τινες τὴν ἀκρόπολιν τῶν Φαλανναίων εἰρήκασιν· ἡ δὲ Φάλαννα Περραιβικὴ πόλις πρὸς τῷ Πηνειῷ πλησίον τῶν Τεμπῶν. οἱ μὲν οὖν Περραιβοὶ καταδυναστευθέντες ὑπὸ τῶν Λαπιθῶν εἰς τὴν ὀρεινὴν ἀπανέστησαν οἱ πλείους τὴν περὶ Πίνδον καὶ Ἀθαμᾶνας καὶ Δόλοπας, τὴν δὲ χώραν καὶ τοὺς ὑπο-
10 λειφθέντας τῶν Περραιβῶν κατέσχον Λαρισαῖοι, πλησίον μὲν οἰκοῦντες τοῦ Πηνειοῦ, γειτνιῶντες δ' ἐκείνοις, νεμόμενοι δὲ τὰ εὐδαιμονέστατα μέρη τῶν πεδίων, πλὴν εἴ τι σφόδρα κοῖλον πρὸς τῇ λίμνῃ τῇ Νεσσωνίδι, εἰς ἣν ὑπερκλύζων ὁ ποταμὸς ἀφῃρεῖτό τι τῆς ἀροσίμου τοὺς Λαρισαίους· ἀλλ' ὕστερον πα-
15 ραχώμασιν ἐπηνώρθωσαν Λαρισαῖοι. οὗτοι δ' οὖν κατεῖχον τέως τὴν Περραιβίαν καὶ φόρους ἐπράττοντο, ἕως Φίλιππος κατέστη κύριος τῶν τόπων. Λάρισα δ' ἐστὶ καὶ ἐν τῇ Ὄσσῃ χωρίον· καὶ ἡ Κρεμαστή, ὑπό τινων δὲ Πελασγία λεγομένη· καὶ ἐν τῇ Κρήτῃ πόλις ἡ νῦν εἰς Ἱεράπυτναν συνοικισθεῖσα,
20 ἀφ' ἧς καὶ τὸ ὑποκείμενον πεδίον νῦν Λαρίσιον καλεῖται· καὶ ἐν Πελοποννήσῳ ἥ τε τῶν Ἀργείων ἄκρα καὶ ὁ τὴν Ἠλείαν ἀπὸ Δύμης διορίζων Λάρισος ποταμός. Θεόπομπος δὲ καὶ πόλιν

A. 672

---

1. ἄργεισα, et ισ sec. m. sup. ει add., *A* ἄργισα *B*. 2. ἄργουσα codd. Guar., Xyl. corr. ex Steph. s. v., quem sequitur Eust. ad Il. *B*, 738, p. 333, 19 R. 4. αὔτη *A*, sed sec. m. accentus ultimae appictus, αὐτὴ reliqui codd. ald. 5. φαλλαναίων *a* (in sched. aggl.) *hino*. — ἡ φάλαννος Eust. l. c. 7. τῶν om. *Bkl* edd. — λαπίθων *Ah*. 9. τοὺς ὑπολοίπους Περραιβοὺς Eust. ad Il. *B*, 749, p. 335, 32 R. 10. λαρισσαῖοι codd. edd. ac sic in proximis. 13. ἐπικλύζων ald. 15. δ' οὖν] δὲ *l*(?) edd., exc. Tzsch. 16. ἔπραττον *k* ald. 18. πλαγία codd. Guar., Xyl. corr.: cfr. pag. 435, Steph. s. v. Λάρισσα. 19. τῇ om. *BEkl*. — ἱεραπυγίαν *A* (sed in marg. sec. m. add. γρ. ἰαπυγίαν) *cghin* (in hoc ἱεράπυτναν sup. add.) *o* ἰαπυγίαν *Bkl* Pleth., Cas. corr. — συνῳκισθεῖσα, et οι sup. ῳ sec. m. add., *A* ἀποικισθεῖσα Pleth. 20. πεδίον ἐστὶν ὃ νῦν *Aghino*. — λαρίσσιον codd. edd. 22. λάρισσος codd. edd., exc. Tzsch.: cf. VIII, 387. Nota in his nominibus scribendis codicum inconstantia.

λέγει ἐν τῇ αὐτῇ μεθορίᾳ κειμένην Λάρισαν· καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἥ τε Φρικωνὶς ἡ περὶ τὴν Κύμην καὶ ἡ κατὰ Ἀμαξιτὸν τῆς Τρωάδος· καὶ ἡ Ἐφεσία Λάρισά ἐστι καὶ [ἡ] ἐν Συρίᾳ, τῆς δὲ Μιτυλήνης ἀπὸ πεντήκοντα σταδίων εἰσὶ Λαρισαῖαι πέτραι κατὰ τὴν ἐπὶ Μηθύμνης ὁδόν· καὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ δ' ἐστὶ Λά- 5 ρισα· καὶ τῶν Τράλλεων διέχουσα κώμη τριάκοντα σταδίους ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐπὶ Καΰστρου πεδίον διὰ τῆς Μεσωγίδος ἰόντων κατὰ τὸ τῆς Ἰσοδρόμης Μητρὸς ἱερόν, ὁμοίαν τὴν θέσιν καὶ τὴν ἀρετὴν ἔχουσα τῇ Κρεμαστῇ Λαρίσῃ· καὶ γὰρ εὔυδρος καὶ ἀμπελόφυτος· ἴσως δὲ καὶ ὁ Λαρίσιος Ζεὺς ἐκεῖ- 10 θεν ἐπωνόμασται· καὶ ἐν τοῖς ἀριστεροῖς δὲ τοῦ Πόντου κώμη τις καλεῖται Λάρισα μεταξὺ Ναυλό[χου] .... πλησίον τῶν

---

2. *φρυκωνὶς* *A*. — *ἡ κατὰ*] *οἱ κατὰ* *B*. 3. *λάρισα*, et sec. m. alterum *σ* add., *A*. — *ἐστι καὶ ἡ ἐν* cum in *A* interciderint ac praeterea quae sequuntur usque ad *νης* schedula agglutinata obtecta sint, sec. m. tantummodo *ἐστι* restituit, in marg. tamen add. *ἔνσυνα* (sic) *τῆς δὲ μιτυλήνης*: inde *καὶ* — *Μιτυλήνης* om. *c* *καὶ* — *Συρίᾳ* om. *g* *καὶ* om. *no*; *ἐστι* — *ὁδόν* om. *E* *ἐστι* — *δ' ἐστὶ Λάρισα* om. Pleth. — *ἡ* om. codd. Cor. add. — *ἐν σύνᾳ* *Bos* *ἔνσυνα* *a* (in marg.) *h* *ἐν σήνᾳ* *n* *ἐν σίνᾳ* *l*(?) ald. Cor. corr.: cf. infra XVI, p. 752 Steph. s. v. *Λάρισσα* Plin. H. N. V, 19 s. 23 Appian. Syr. 57. 4. *δὲ* om. *Bkl* ald. 5. *ἐπὶ*] *ἀπὸ* *o*. — *μεθύμνης*, et *ε* sec. m. in *η* mut., *A*. — *Ἀττικῇ*, quod codd. omnes exhibent (etiam in *A* supersunt syllabae *ττικῇ* pr. m. scriptae, non *σγικῇ* ut Du Theil. opinabatur) suspectum Palmerio (v. Exercitt. in auct. Gr. p. 323), quia nusquam inveniatur nomen huius loci in Attica, nisi h. l. et ap. Steph. s. v. *Λάρισσα*, qui sua petierit ex Strabone: suspicatur igitur scribendum esse *ἐν τῇ Καρικῇ δ' ἐστὶ Λάρισσα τῶν Τραλλέων διέχουσα κτλ.* Ac mirum certe est inter Larissas in Asia sitas Atticam commemorari: nihilominus codicum scripturam eo certius tuetur auctoritas Stephani, quod ea quae tradit l. c. ex Strabone petita non esse satis liquet. Nullo modo probanda sunt quae Du Theil. proponit *ἐν τῇ Πελασγικῇ* aut *Πελασγικὴ δ' ἐστὶ Λάρισσα, τῶν Τράλλεων κτλ.* 6. *τράλεων* *Ekl*. 7. *μεσογαίας* *A* (sed *γιδος* sec. m. sup. *γαίας* add.) *Bcghi* *μεσογίδος* *El* *Μεσσωγίδος* Cor.: at uno *σ* constanter infra efferunt codd. optt. 9. *λαρίσῃ*, et alterum *σ* sec. m. add., *A* *λαρίσσῃ* rell. codd. edd. 10. *ἴσως* — *ἐπωνόμασται* om. Pleth. — *λαρίσιος*, et alterum *σ* sec. m. add., *A* *λαρίσσιος* rell. codd. edd. 12. *μεταξὺ Ναυλόχου* om. *BEkl* Pleth. ald. *μεταξὺ αὐλό* *Acghio*, post *αὐλό* decem fere literae in *A* deletae, nec

ἄκρων τοῦ *Αἵμου*. καὶ Ὀλοοσσὼν δέ, λευκὴ προσαγορευθεῖσα ἀπὸ τοῦ λευκάργιλος εἶναι, καὶ Ἠλώνη, Περραιβικαὶ πόλεις, καὶ Γόννος. ἡ δ' Ἠλώνη μετέβαλε τοὔνομα, Λειμώνη μετονομασθεῖσα· κατέσκαπται δὲ νῦν· ἄμφω δ' ὑπὸ τῷ Ὀλύμπῳ κεῖν-
5 ται, οὐ πολὺ ἄπωθεν τοῦ Εὐρώπου ποταμοῦ, ὃν ὁ ποιητὴς C. 441
Τιταρήσιον καλεῖ.

20. Λέγει δὲ καὶ περὶ τούτου καὶ περὶ τῶν Περραιβῶν ἐν τοῖς ἑξῆς ὁ ποιητής, ὅταν φῇ·

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας.
10 τῷ δ' Ἐνιῆνες ἕποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο, A. 673
[οἵ τ'] ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο.

λέγει μὲν οὖν τούτους τοὺς τόπους τῶν Περραιβῶν, ἀπὸ μέρους τῆς Ἑστιαιώτιδος ἐπειληφότας· ἦσαν δὲ καὶ †ὑπὸ τῷ

---

restitutae sunt, similisque lacuna est in codd. rell.: explevi ex parte de coni. Tzsch. et Grosk. coll. VII, 319. Addendum praeterea Grosk. censet aut καὶ Μεσημβρίας aut καὶ Ὀδησσοῦ, ex quibus ultima vera esse lacunae brevitas suadet. 1. ὀλοσσὼν *Aghilno* ὁ λοσσὼν ald. atque unum o in medio hoc nomine ponit Lycophr. Cass. v. 905. Duplex o exhibet Eust. hunc locum afferens ad Il. *B*, 739 p. 333 l. 35 R., et rec. Xyl. — ἡ καὶ Λευκὴ Eust. l. c. 2. ἡ ante ἠλώνη add. codd. (?), exc. *Ag*, ald. 3. γόνος *A* (sed alterum ν sec. m. sup. add.) *no*. 5. ἄποθεν *a* (in sched. aggl.) *l*. — εὐρώτου codd. Eust. l. c. Εὐρώτα edd.: correxi ad VII, Fr. 14. 15. — ποταμοῦ om. *Em*. 6. καλεῖ] λέγει Eust. l. c. 7. λέγεται *a* (in sched. aggl.) *gi*. 9. δύον *a* (in sched. aggl.) *h*. 10. ἐνιῆνες, et αι sup. ε sec. m. add., *A* ἀνιῆνες *hi* ἀρνιῆνες *n* et add. γρ. δ' ἐνιῆνες. — μενεπτο: ἕως τοῦ ἀμφ' ἱμερτὸν κτλ. *El* (haud dubie et *B*), omissis omnibus, quae interiecta sunt: inde explicanda sunt quae sec. m. add. in *A* ad resarciendas lacunas, quaeque ex eo transierunt in codd. rell. Ibi enim cum intercidissent, quae leguntur inter μενεπτόλ et βοὶ sec. m. add. εμον περραι, unde μενεπτόλεμον περραιβοὶ *h*, τε om. *cgn* (in hoc add. γρ. τε περραιβοὶ) *o*. Deinde cum deleta essent quae leguntur inter ἔθ et μερτὸν, sec. m. add. εντο. ἕως τοῦ ἀμφ ἱ, quae exhibentur in *bcghikn* (in hoc add. γρ. ἀμφὶ τά θ' ἱμερτὸν) *o* ald., Xyl. corr. ex Il. *B*, 751. 14. ἱστιώτιδος *l*(?) ald. Ἱστιαιώτιδος Cor.: vid. supra ad pag. 430; Πελασγιώτιδος mavult Grosk. idque interpretatione sua expressit: ac lacunae longitudo in *A* pr. m. aliud quid scriptum fuisse videatur indicare, sed hoc nimis incertum. — ἐπειληφότας sanum vix haberi potest ac recte Grosk. vide-

Πολυποίτῃ ἐκ μέρους Περραιβικαί, τοῖς μέντοι Λαπίθαις προσένειμε διὰ τὸ ἀναμὶξ οἰκεῖν καὶ τὰ μὲν πεδία κατέχειν τοὺς Λαπίθας καὶ τὸ ἐνταῦθα Περραιβικὸν ὑπὸ τούτοις τετάχθαι ὡς ἐπὶ πλέον, τὰ δ' ὀρεινότερα χωρία πρὸς τῷ Ὀλύμπῳ καὶ τοῖς Τέμπεσι τοὺς Περραιβούς, καθάπερ τὸν Κύφον καὶ τὴν Δωδώνην καὶ τὰ περὶ τὸν Τιταρήσιον, ὃς ἐξ ὄρους Τιταρίου συμφυοῦς τῷ Ὀλύμπῳ ῥέων εἰς τὰ πλησίον τῶν Τεμπῶν χωρία τῆς Περραιβίας αὐτοῦ που τὰς συμβολὰς ποιεῖται πρὸς τὸν Πηνειόν. τὸ μὲν οὖν τοῦ Πηνειοῦ καθαρόν ἐστιν ὕδωρ, τὸ δὲ τοῦ Τιταρησίου λιπαρὸν ἔκ τινος ὕλης, ὥστ' οὐ συμμίσγεται,

ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιτρέχει ἠύτ' ἔλαιον.

διὰ δὲ τὸ ἀναμὶξ οἰκεῖν Σιμωνίδης Περραιβοὺς καὶ Λαπίθας καλεῖ τοὺς Πελασγιώτας ἅπαντας, τοὺς τὰ ἑῷα κατέχοντας τὰ περὶ Γυρτῶνα καὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πηνειοῦ καὶ Ὄσσαν καὶ Πήλιον καὶ τὰ περὶ Δημητριάδα καὶ τὰ ἐν τῷ πεδίῳ, Λάρισαν, Κραννῶνα, Σκοτοῦσσαν, Μόψιον, Ἄτρακα, καὶ τὰ

---

tur coniecisse *ἐπειληφότων*. — *αἱ* ante *ὑπὸ* add. Cor., sed eo parum iuvamur, nisi *πόλεις* addas post *Πολυποίτῃ*: quod si faciendum statuas, articulo isto carere possis. 1. *πολυποίτω* **a** (in sched. aggl.) *cghk* (ex corr.) *no*. — *περαιβικαὶ*, et alterum *ρ* sec. m. sup. add., *A*. 3. *περαιβικὸν*, et alterum *ρ* manu antiqua sed non pr. supra add., *A* et sic saepius in proximis. 6. Post *Δωδώνην* Pleth. add. *ὁμώνυμον οὖσαν τῇ ἐν Θεσπρωτοῖς*: idem mox om. *τὰ περὶ*. — *κιταρίου* *A* (sed *τιτάρου* sec. m. sup. add.) *gi* *τιταρίου* *h* *τιτάρου* *BEcklno* Eust. ad Il. *B*, 754 p. 336, 27 R.: *κ* in hoc nomine etiam Epit. *E* exhibent supra VII, Fr. 14. 15 et Ptolem. III, 13 (12), verumtamen *τ* praeferendum videtur propter nomen fluminis urbisque cognominis: v. Lycophr. Cass. v. 904. Orph. Argon. v. 126. Steph. s. v. *Τιταρών*. 8. *ἐκβολὰς* *no*. 10. *τοῦ* om. **a** (in sched. aggl.) *cghi* Eust. l. c. 11. In *A* cum intercidissent quae leguntur inter *συμμ* et *μιν*, sec. m. in sched. aggl. add. *ίσγεται ἀλλά γε μὴν*, ita ut *μὴν μιν* legatur: *ἀλλά γε μὴν* codd. rell.; *τε*, quod est in ald., quodque Cas. mutaverat, reposuit Tzsch. ex Il. *B*, 754. Ibidem legitur *ἐπιρρέει*, sed ap. Strabonem Eust. quoque (v. l. c.) invenerat *ἐπιτρέχει*. 14. *τοὺς* ante *Πελασγιώτας* om. *c*. 17. *λάρισαν*, et alterum *σ* sec. m. add., *A*. — *σκοτοῦσαν* codd. (sed in *A* sec. m. in sched. aggl.) Xyl. mut. — *μώψιον* **a** (in sched. aggl.) *gch*.

περὶ τὴν Νεσσωνίδα λίμνην καὶ [τὴν] Βοιβηίδα· ὧν ὁ ποιητὴς ὀλίγων μέμνηται διὰ τὸ μὴ οἰκισθῆναί πω τἆλλα ἢ φαύλως οἰκισθῆναι διὰ τοὺς κατακλυσμοὺς ἄλλοτ' ἄλλους γινομένους· ἐπεὶ οὐδὲ τῆς Νεσσωνίδος μέμνηται λίμνης, ἀλλὰ τῆς Βοιβηί-
5 δος μόνον, πολὺ ἐλάττονος οὔσης· ταύτης δὲ μόνης μενούσης, ἐκείνης δέ, ὡς εἰκός, τοτὲ μὲν πληρουμένης ἀτάκτως, τοτὲ δ' ἐκλειπομένης. τῆς δὲ Σκοτούσσης ἐμνήσθημεν καὶ ἐν τοῖς περὶ Δωδώνης λόγοις καὶ τοῦ μαντείου τοῦ ἐν Θετταλίᾳ, διότι περὶ τοῦτον ὑπῆρξε τὸν τόπον. ἔστι δ' ἐν τῇ Σκοτούσσῃ χω-
10 ρίον τι Κυνὸς κεφαλαὶ καλούμενον, περὶ ὃ Ῥωμαῖοι μετ' Αἰτω- A. 674
λῶν καὶ Τίτος Κοΐντιος ἐνίκων μάχῃ μεγάλῃ Φίλιππον τὸν Δημητρίου, Μακεδόνων βασιλέα.

21. Πέπονθε δέ τι τοιοῦτον καὶ ἡ Μαγνῆτις· κατηριθμημένων γὰρ ἤδη πολλῶν αὐτῆς τόπων, οὐδένας τούτων ὠνόμακε
15 Μάγνητας Ὅμηρος, ἀλλ' ἐκείνους μόνους, οὓς τυφλῶς καὶ οὐ C. 442
γνωρίμως διασαφεῖ,

οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
ναίεσκον.

ἀλλὰ μὴν περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ Πήλιον οἰκοῦσι καὶ οἱ τὴν
20 Γυρτῶνα ἔχοντες, οὓς ἤδη κατέλεξε, καὶ τὸ Ὀρμένιον καὶ ἄλ-

---

1. τὴν ante Βοιβηίδα om. codd., exc. *no*, edd., sed in *A* scriptum fuisse pr. m. spatium vacuum coarguit, sec. m. in sched. aggl. non expletum. — ὀλίγα *k* (ex corr.) ald. 2. διὰ — ἐπεὶ οὐδὲ om. Pleth. — διοικισθῆναι *a* (in sched. aggl.) *hino*. — ποτ' ἄλλα ald. ποτ' αὐτὰ Xyl. 4. ἐπεὶ οὐδὲ] ἐπὶ δὲ *a* (in sched. aggl., sed pr. m. aliud scriptum fuisse lacunae magnitudo coarguit sec. m. non expleta) *cg* ἐπεὶ δὲ *h* ἐπεὶ om. *no*. In *B* hic locus mire contractus est et corruptus ita: ὅτι τῆς βοιβηίδος οὐ μέμνηται ὡς ποτὲ μὲν πληρουμένης, ποτὲ δὲ ἐκλειπομένης. 5. μόνης — εἰκὸς om. *no*. 6. ποτὲ — ποτὲ *Elno*, ποτὲ secundo loco *BA* (sed sec. m. sup. τοτὲ add.). 7. σκοτούσης *a* (in sched. aggl.) *chl* Pleth. 8. τῶν ἐν edd. inde ab Hopp. — ὅτι *no*. 11. κόϊντος codd. Tzsch. corr. 13. τοιοῦτο *A*. 14. οὐδένας, et να sec. m. sup. νας add., *A*: οὐδένα *BEhilno* ald. Pluralem exhibet Eust. ad Il. *B*, 756 p. 338, 17 R. — ὠνόμασε Eust. l. c. 19. μὴν sec. m. inter versus add. in *A*. — οἰκοῦσα *a* (in sched. aggl., sed sub sched. aggl. οἰκοῦσι superest pr. m. scriptum) *gh*. 20. ὀρχομένιον *A* sub sched. aggl. (sed ὀρμένιον sec. m. in sched. aggl.?).

λοι πλείους, καὶ ἔτι ἀπωτέρω τοῦ Πηλίου ὅμως Μάγνητες ἦσαν, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν ὑπ' Εὐμήλῳ, κατά γε τοὺς ὕστερον ἀνθρώπους. ἐοίκασιν οὖν διὰ τὰς συνεχεῖς μεταστάσεις καὶ ἐξαλλάξεις τῶν πολιτειῶν καὶ ἐπιμίξεις συγχεῖν καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἔθνη, ὥστε τοῖς νῦν ἔσθ' ὅτε ἀπορίαν παρέχειν, 5
καθάπερ τοῦτο τὸ πρῶτον μὲν ἐπὶ Κραννῶνος καὶ τῆς Γυρτῶνος γεγένηται. τοὺς μὲν γὰρ Γυρτωνίους Φλεγύας πρότερον ἐκάλουν ἀπὸ Φλεγύου τοῦ Ἰξίονος ἀδελφοῦ, τοὺς δὲ Κραννωνίους Ἐφύρους, ὥστε διαπορεῖν, ὅταν φῇ ὁ ποιητής·

τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῄκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον 10
ἠὲ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας,

τίνας ποτὲ βούλεται λέγειν.

22. Ἔπειτα τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν Περραιβῶν καὶ τῶν Αἰνιάνων συνέβη. Ὅμηρος μὲν γὰρ συνέζευξεν αὐτούς, ὡς πλησίον ἀλλήλων οἰκοῦντας· καὶ δὴ καὶ λέγεται ὑπὸ τῶν ὕστερον 15
ἐπὶ χρόνον συχνὸν ἡ οἴκησις τῶν Αἰνιάνων ἐν τῷ Δωτίῳ γενέσθαι πεδίῳ, τοῦτο δ' ἐστὶ πλησίον τῆς ἄρτι λεχθείσης Περραιβίας καὶ τῆς Ὄσσης καὶ ἔτι τῆς Βοιβηίδος λίμνης ἐν μέσῃ μέν πως τῇ Θετταλίᾳ, λόφοις δὲ ἰδίοις περικλειόμενον· περὶ οὗ Ἡσίοδος οὕτως εἴρηκεν· 20

---

2. ἀπὸ] ὑπὸ *A* sub sched. aggl., sed ὑπὸ sec. m. in sched. aggl. 3. μετανασιάσεις ald. 5. παρεῖχεν *A* sub sched. aggl., παρεῖχε *a* in sched. aggl. et codd. rell. ald., παρέχειν ex Pleth. rec. Cor. 6. τὸ om. *Bk* (sed in hoc postea add.) *l* edd. 8. ἰξίωνος *Bkl*(?) ald. 10. θράκης *Bkl* ald. — ἐφύρων *no*. — θωρήσσοντο *A* (sed sec. m. sup. add. σσεσθον) *c* (in hoc etiam σσεσθον sup. add.) *ghi*, quod nescio an Strabo scripserit, quamquam alteram scripturam tuentur codd. in Il. *N*, 301. 11. φλεγέας *l*. 13. ἀθαμάνων codd., Eust. ad Il. *B*, 749 p. 335, 35 R.: verumtamen cum hoc nomen a Strabone scribi non potuisse et versus Homerici supra allati et ea quae alibi de his populis ab eo traduntur (cf. I, 61 et supra pag. 427) manifesto coarguant, Αἰνιάνων ex Pleth. recte rec. Cor., quamquam idem error, ab interpolatore profectus, bis in proximis recurrit: idem iam dudum VV. DD. censuerant. Ceterum Pleth. nomini isti subiungit μάλιστα δὴ Ἑλλήνων. 14. ὡς om. *E*. 16. ἀθαμάνων codd. Αἰνιάνων ex Pleth. rec. Cor. 17. πεδίῳ] παῖδας *a* (in sched. aggl.) *g*, om. *ino*. 18. Βοιβητίτιδος ald. 19. ἰδίως *l*(?) edd. — περικειόμενον *a* (in sched. aggl.) *g*. 20. In *A* cum intercidissent quae inter εἴρηκεν et ους ναίουσα legun-

ἢ οἴη Διδύμους ἱεροὺς ναίουσα κολωνοὺς
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρυος ἄντ' Ἀμύροιο
νίψατο Βοιβιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμής.

οἱ μὲν οὖν Αἰνιᾶνες οἱ πλείους εἰς τὴν Οἴτην ἐξηλάθησαν A. 675
5 *ὑπὸ τῶν Λαπιθῶν, κἀνταῦθα δὲ ἐδυνάστευσαν ἀφελόμενοι τῶν τε Δωριέων τινὰ μέρη καὶ τῶν Μαλιέων μέχρι Ἡρακλείας καὶ Ἐχίνου, τινὲς δ' αὐτῶν ἔμειναν περὶ Κύφον, Περραιβικὸν ὄρος ὁμώνυμον κατοικίαν ἔχον. οἱ δὲ Περραιβοί, τινὲς μὲν συσταλέντες περὶ τὰ ἑσπέρια τοῦ Ὀλύμπου μέρη κατέμενον αὐτόθι,*
10 *πρόσχωροι ὄντες Μακεδόσι, τὸ δὲ πολὺ μέρος εἰς τὰ περὶ τὴν Ἀθαμανίαν ὄρη καὶ τὴν Πίνδον ἐξέπεσε· νυνὶ δὲ μικρὸν ἢ οὐδὲν αὐτῶν ἴχνος σώζεται· τοὺς δ' οὖν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεχθέντας Μάγνητας ὑστάτους ἐν τῷ Θετταλικῷ καταλόγῳ νομιστέον τοὺς ἐντὸς τῶν Τεμπῶν ἀπὸ τοῦ Πηνειοῦ καὶ τῆς* C. 443
15 *Ὄσσης ἕως Πηλίου, Μακεδόνων τοῖς Πιεριώταις ὁμόρους, τοῖς ἔχουσι τὴν τοῦ Πηνειοῦ περαίαν μέχρι τῆς θαλάττης. τὸ μὲν οὖν Ὁμόλιον ἢ τὴν Ὁμόλην (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως) ἀποδοτέον αὐτοῖς· εἴρηται δ' ἐν τοῖς Μακεδονικοῖς, ὅτι ἐστὶ πρὸς τῇ Ὄσσῃ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ Πηνειοῦ διὰ τῶν Τεμπῶν*
20 *διεκβολῆς. εἰ δὲ καὶ μέχρι τῆς| παραλίας προϊτέον τῆς ἐγγυ*

---

tur, sec. m. tantummodo *ἢ οἴη διδύμ* restituit, sed *ἱεροὺς* pr. m. scriptum fuisse ex lacunae magnitudine liquido intelligitur: *ἱεροὺς* om. *cghino*. 2. *ἀνταμύριον a* (in sched. aggl.: sed sub sched. aggl. *ἀνταμύροιο* superest pr. m. scriptum) *ch ἀνταμυρίου i πολυβότρυι ἀνταμυρίων n* (et in hoc γρ. *πολυβοτῆρι ἀνταμύριον*) *o*. 3. *πόδα*] *πόθῳ Bk* (sed hic post corr.). 4. *οὖν* om. *Acghno*. — *ἀθαμᾶνες* codd. *Αἰνιᾶνες* Cor. ex Pleth., qui ita exhibet hunc locum: *οἱ μὲν οὖν ἐνιᾶνες ὑπὸ λαπιθῶν ἐξελαθέντες οἱ πλείους ἄλλῃ τε καὶ ἄλλῃ διαφερόμενοι τελευτῶντες ἐν τῇ Οἴτῃ ᾤκησαν κἀνταῦθα ἐδυνάστευσαν*. 5. *τῶν* om. *BEkl* edd. — *λαπίθων Ah*. 10. *τὴν* om. *BEkl* ald. 11. *νυνὶ δὲ οὐδὲν ἢ μικρὸν αὐτῶν* Pleth. 14. *τοὺς* om. *hi*. 16. *τῆς* om. *BEkl* edd. 17. *ὁμόλιν B*. 18. *εἴρηται — ὅτι* om. *Els* Pleth. (haud dubie et *B*), in quibus deinde habetur *ἔστι δὲ*. Sed v. Steph. s. v. *Ὁμόλιον* et quae adnotavimus ad VII, Fr. 16. 19. *τῆς* post *διὰ* collocant codd. edd., sed ante *τοῦ Πηνειοῦ* reponendum esse, id quod fecit Pleth., Cor. recte censuit in nott.

τάτω τοῦ Ὁμολίου, λόγον ἔχει, ὥστε τὸν Ῥιζοῦντα προσνέμειν καὶ Ἐρυμνὰς ἐν τῇ ὑπὸ Φιλοκτήτῃ παραλίᾳ κειμένας καὶ τῇ ὑπὸ Εὐμήλῳ. τοῦτο μὲν οὖν ἐν ἀσαφεῖ κείσθω. καὶ ἡ τάξις δὲ τῶν ἐφεξῆς τόπων μέχρι Πηνειοῦ οὐ διαφανῶς λέγεται, ἀδόξων δ' ὄντων τῶν τόπων, οὐδ' ἡμῖν περὶ πολλοῦ θετέον. 5 ἡ μέντοι Σηπιὰς ἀκτὴ καὶ τετραγῴδηται μετὰ ταῦτα καὶ ἐξύμνηται διὰ τὸν ἐνταῦθα ἀφανισμὸν τοῦ Περσικοῦ στόλου· ἔστι δ' αὕτη μὲν ἀκτὴ πετρώδης, μεταξὺ δ' αὐτῆς καὶ Κασθαναίας κώμης ὑπὸ τῷ Πηλίῳ κειμένης αἰγιαλός ἐστιν, ἐν ᾧ ὁ Ξέρξου στόλος ναυλοχῶν, ἀπηλιώτου πολλοῦ πνεύσαντος, ὁ 10 μὲν εὐθὺς αὐτοῦ πρὸς τὸ ξηρὸν ἐξώκειλε καὶ διελύθη παραχρῆμα, ὁ δ' εἰς Ἰπνούς, τόπον τραχὺν τῶν περὶ τὸ Πήλιον, παρενεχθείς, ὁ δ' εἰς Μελίβοιαν, ὁ δ' εἰς τὴν Κασθαναίαν διεφθάρη. τραχὺς δ' ἐστὶν ὁ παράπλους πᾶς ὁ τοῦ Πηλίου, ὅσον (A. 676) σταδίων ὀγδοήκοντα· τοσοῦτος δ' ἐστὶ καὶ τοιοῦτος καὶ ὁ τῆς 15 Ὄσσης. μεταξὺ δὲ κόλπος σταδίων πλειόνων ἢ διακοσίων, ἐν ᾧ ἡ Μελίβοια. ὁ δὲ πᾶς ἀπὸ Δημητριάδος ἐγκολπίζοντι ἐπὶ

---

1. τοῦ Ὁμολίου ferendum non esse ratus Du Theil. τοῦ Πηλίου coniecit eo confidentius, quod syllabae ὁμο sec. m. in sched. aggl. scriptae sunt in *A*: atque hoc certe in hac scriptura est animadvertendum, quod cum octo fere literae intercidisse videantur, tres tantummodo restitutae sunt. Inde ut melius lacunam expleret, Grosk. proposuit τοῦ νοτιωτέρου Πηλίου parum probabiliter: neque est, cur Ὁμολίου attrectetur. — καὶ ante Ῥιζοῦντα add. Cor. — ῥυζοῦντα *Bk* (sed hic post corr.). 4. οὐ om. *Acgi*. 6. καὶ μετὰ ταῦτα codd. Cor. corr. 9. ὁ om. Cas. Tzsch. 12. ἰπνοῦν *AB* (sed hic ἰπνοῦντα ex corr.) *Eghis* ὑπνοῦν *lm* ἰπνοῦντα *c*(?)*kno* Ipnuntem Guar. ὑπνοῦντα ald. Ἰπνοῦντα Tzsch. Cor., quae forma cum auctoritate prorsus careat, Ἰπνοὺς ex Herodoto (v. VII, 188) quem manifesto hic sequitur Strabo, restituere non dubitavi. — τῶν om. *BEkl* ald. — περὶ] παρὰ *E*. — τὸ om. *BEkl* edd. 13. Κασθάναιαν Tzsch. Cor. 14. πηνειοῦ codd. (in *A* sec. m. in sched. aggl.) ὁ ὑπὸ πηλίου (et in alio cod. ὁ ὑπὸ πηλίῳ) Pleth. Πηλίου, quod scribendum esse intellexerant Palm. et Is. Vossius, restituit Tzsch. 15. ἐστὶ om. *BEkl* edd. 17. In *A* cum intercidissent quae leguntur inter δὲ et πίζοντι, ea quae ibi sec. m. restituta sunt, quaeque in rell. codd. edd. habentur, incerta prorsus putarunt Du Theil. et Grosk., falsa opinione, quam imbiberunt de complementorum codi-

τὸν Πηνειὸν μείζων τῶν χιλίων, [ἀπὸ δὲ Σπε]ρχειοῦ καὶ ἄλλων ὀκτακοσίων, ἀπὸ δὲ Εὐρίπου δισχιλίων τριακοσίων πεντήκοντα. Ἱερώνυμος δὲ τῆς πεδιάδος Θετταλίας καὶ Μαγνήτιδος τὸν κύκλον τρισχιλίων ἀποφαίνεται σταδίων· ᾠκῆσθαι δ' ὑπὸ Πελασγῶν·
5 ἐξελαθῆναι δὲ τούτους εἰς τὴν Ἰταλίαν ὑπὸ Λαπιθῶν· εἶναι δὲ τὸ νῦν καλούμενον Πελασγικὸν πεδίον, ἐν [ᾧ] Λάρισα καὶ

---

cis *A* origine, decepti; atque hic quidem scribendum esse censuit ὁ δὲ πᾶς ἀπὸ Σηπιάδος παράπλους κατακολπίζοντι κτλ.: quia Demetrias parum commodus sit terminus, a quo incipiatur orae istius descriptio, nec ἐγκολπίζειν alibi inveniatur hoc sensu usurpatum. Quae argumenta infirmiora esse apparet, quam quibus movearis. 1. ἀπὸ — ὀκτακοσίων om. *BEkls* Pleth. edd. In *A* autem cum inter χιλίων et ρχειοῦ octo fere literae intercidissent ac sequentia usque ad ων ὀκτακοσίων sched. aggl. obtecta essent, sec. m. add. ἀπὸ δὲ εὐρίπου δισχιλί, simulque supra ὀκτακοσίων posuit τριακοσίων ν: iam vero cum sequantur denuo ἀπὸ δὲ εὐρι, post quae denuo novem literae interciderunt usque ad ων τριακοσίων, nihil nisi που sec. m. add. Inde ἀπὸ δὲ εὐρίπου δισχιλίων ὀκτακοσίων ἀπὸ δὲ εὐρίπου .... τριακοσίων πεντήκοντα *hino* (inde Guar.: ad Euripum vero stadia duum millium et octingentum. Rursus ab Euripo stadia trecentum et quinquaginta) ἀπὸ δὲ εὐρίπου δισχιλίων τριακοσίων ν *g* omissis proximis usque ad πεντήκοντα. Literae autem ρχειοῦ cum in apographo codicis *A* a Du Theilio edito (v. Intp. Gall. tom. III) non legantur, Grosk. coniecit ἀπὸ Θερμοπυλῶν δὲ, quia a Thermopylis incipiat Thessaliae ora: tum vero stadiorum numerus, qui subiicitur, non plane convenit ei, qui supra (pag. 429) traditur interesse inter Thermopylas et Euripum. Neque Sperchio restituto, omnia plana sunt, cum p. 435 Pylae a Sperchio nonnisi decem stadia abesse dicantur: illum vero numerum sanum non videri ibi docuimus. — ἀλάων *A*, correxi ex coni. Du Theil. 2. ‚βιν *Es* ‚βτη *lmB*, in quo prius sec. m. corr. ‚βτν, deinde ‚βω: inde δισχιλίων ὀκτακοσίων edd. 4. τῶν ante Πελασγῶν add. *Bk* edd. 5. τὴν om. *BEkl* edd. — ἰταλίαν, et αἰτω sec. m. sup. add., *A*: utrumque habet *ch*, ἰταλίαν *gik* (ex corr.) αἰτωλίαν *BElno* Pleth. edd. Alteram scripturam praeferendam recte censuit Grosk. coll. V, 220 sq. VII, 327 extr. — Inter ὑπὸ et ιθων (sic) cum octo fere literae intercidissent in *A*, sec. m. λαπιθῶν modo restituit in sched. aggl., uti legitur in codd. reliq.: articulus τῶν pr. m. additus fuisse videtur in *A*. Grosk. vero multo maiorem esse falso iudicans lacunam coniicit τῶν Ἑλλήνων καὶ Λαπιθῶν sive τῶν προσχώρων Λαπιθῶν. 6. ἐν λαρίσσῃ codd., Eust. ad Il. *B*, 840 p. 357, 24 R. Tzsch. corr. ex coni. Politi et Tyrwhitti.

Γυρτώνη καὶ Φεραὶ καὶ Μόψιον καὶ Βοιβηὶς καὶ Ὄσσα καὶ Ὁμόλη καὶ Πήλιον καὶ Μαγνῆτις· Μόψιον δ' ὠνόμασται οὐκ ἀπὸ Μόψου τοῦ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Λαπίθου τοῦ συμπλεύσαντος τοῖς Ἀργοναύταις· ἄλλος δ' ἐστὶ Μόψοπος, ἀφ' οὗ ἡ Ἀττικὴ Μοψοπία. 5

A. 677 23. *Τὰ καθ' ἕκαστα μὲν ταῦτα περὶ Θετταλίας, καθ' ὅλου δ', ὅτι Πυρραία πρότερον ἐκαλεῖτο ἀπὸ Πύρρας τῆς Δευκαλίωνος γυναικός, Αἱμονία δὲ ἀπὸ Αἵμονος, Θετταλία δὲ ἀπὸ Θετταλοῦ τοῦ Αἵμονος. ἔνιοι δέ, διελόντες δίχα, τὴν μὲν πρὸς νότον λαχεῖν φασι Δευκαλίωνι, καὶ καλέσαι Πανδώραν* 10
C. 444 *ἀπὸ τῆς μητρός, τὴν δ' ἑτέραν Αἵμονι, ἀφ' οὗ Αἱμονίαν λεχθῆναι· μετωνομάσθαι δὲ τὴν μὲν Ἑλλάδα ἀπὸ Ἕλληνος τοῦ Δευκαλίωνος, τὴν δὲ Θετταλίαν ἀπὸ τοῦ υἱοῦ Αἵμονος· τινὲς*

---

1. *γυρτώνη A.* — *φεραῖς BEklno.* Idem legitur in *A*, sed terminatio *αις* compendio expressa est, id quod raro offenditur in hoc cod., simul *αἱ* (sic) subiicitur: unde *φεραὶ* habent *cgh* *φερὰ i.* Liberius hunc locum composuit Pletho ita: *ἐν λαρίσσῃ καὶ γυρτωνικαῖς φεραῖς. τῆς δὲ πελασγιώτιδός ἐστι καὶ μόψιον κτλ.* — *βοιβηιὰς A* sub sched. aggl., sed *βοιβηὶς* sec. m. in sched. aggl. 2. *ὠνόμασται*, et *το* sec. m. sup. *ται* add., *A*: *ὠνομάσθαι*, quod Du Theil. falso in *A* legi tradit, scribendum censet Grosk. 3. *τοῦ μάντεως τοῦ τειρεσίου* codd. Tzsch. corr. ex coni. Kuhnii ad Paus. VII, 3 p. 527: cf. infra XIV, 642. Idem mendum esse videatur ap. Steph. s. v. *Μόψου ἑστία.* Veram scripturam fortasse in codice suo habuit auctor Epitomes, ubi leguntur haec: *καὶ ἄλλος (Μόψος) ὁ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς παῖς, ἀφ' οὗ Μοψουεστία πόλις Κιλικίας.* 4. *μόψος* codd., exc. *no*, Epit., Steph. s. v. *Μόψιον*, Eust. ad Dionys. v. 423. Veram scripturam a Cas. ex *no* restitutam Strabo ipse confirmat p. 397: cf. Berkel. ad Steph. s. v. *Μοψοπία.* 6. *ἕκαστον*, et *στα* sup. *στον* sec. m. sup. add., *A.* — *καθ' ὅλου δ' ὅτι*] *ἡ μέντοι no αὕτη μέντοι k* ex corr. (scriptum fuerat *καθόλου δ' ἔτι*). — *δ' ἔτι g δ' ἐστὶ hi.* 9. *τοῦ*] *υἱοῦ ino τοῦ τοῦ A* (alterum *τοῦ* sec. m. add. in sched. aggl.). 10. *Δευκαλίωνα* Cor., uti et mox *Αἵμονα*, hoc ex codicis nescio cuius fide mutasse se perhibens: dativum enim utroque loco praebent codices, quod sciam, omnes. 12. *τῆς Δευκαλίωνος a* (in sched. aggl., sed sub sched. *τοῦ* superest pr. m. scriptum). 13. Inter *ἀ* et *υἱοῦ* cum quinque fere literae intercidissent in *A*, sec. m. *ἀπὸ υἱοῦ* modo scriptum est in sched. aggl.: inde *τοῦ* om. *cgh.* — *τινὲς δὲ*] *τοὺς δὲ B* (ex corr. sec. m.) *kno* ald.

δὲ ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Θεσπρωτίδος ἀπογόνους Ἀντίφου καὶ Φειδίππου, τῶν Θετταλοῦ τοῦ Ἡρακλέους, ἐπελθόντας ἀπὸ Θετταλοῦ, τοῦ ἑαυτῶν προγόνου, τὴν χώραν ὀνομάσαι. εἴρ[η-ται] δὲ καὶ Νεσσωνὶς ὀνομασθῆναί ποτε ἀπὸ Νέσσωνος τοῦ
5 *Θετταλοῦ, καθάπερ καὶ ἡ λίμνη.*

---

1. *ἐφύρας* om. *g* *ἐφ* .... *θεσπρωτίδος* *c* *ἐφύρου* et *ἐφύρης* *h* *ἐφύρου* *i* *ἐφύρης* *o*. In *A* enim cum longo situ verba nonnulla vel plane vel ex parte evanida sint reddita, variae inde scripturae natae in codd., qui ex eo manarunt. — *ἀπογόνου* *A* sub sched. aggl., sed *ἀπογόνους* sec. m. in sched. aggl. 2. *φιλίππου* codd., Tzsch. corr. ex coni. Lipsii coll. Il. *B*, 678. Schol. ad Apoll. Rhod. III, 1089 aliisque. Ceterum cum in *A* intercidissent quae scripta fuerant inter *φιλιππ* et *θετταλοῦ* atque inter hoc nomen et *λέους*, sec. m. priore loco nihil est restitutum, altero autem in sched. aggl. add. *τῶν θετταλοῦ τοῦ ἡρακλέους*: unde magnae turbae ortae sunt in codd., qui ex eo pendent. Leguntur igitur *φιλίππου τοῦ θετταλοῦ τῶν θετταλοῦ τοῦ ἡρακλέους ἐπελθόντας ἀπὸ κτλ.* in *c*, eadem, omissis tamen *τοῦ θετταλοῦ*, exhibent *hi* (in hoc *υἱῶν* pro *τῶν*?), *φιλίππου* .....*θετταλοῦ τοῦ ἡρακλέους* .... *ἀπὸ κτλ.* *g* *φιλίππου υἱῶν θετταλοῦ* .... *ἐπελθόντας ἀπὸ κτλ.* *no*. At plane aliter *φιλίππου τῶν ἐν θετταλίᾳ. τοῦ ἡρακλέους ἐπελθόντων* *Bkl* ald. *φιλίππου τῶν θετταλῶν* (*θετταλοῦ* al. cod.) *ἐπελθόντας* Pleth. — *δὲ* post *ἀπὸ* add. *gk* (in hoc sec. m. add.) *l* ald. 3. *εἴρηται δὲ* om. *Bkl* edd. *εἴρ* .... *δ*.. *καὶ* *A* ceteris corrosis, quae recte restituta sunt in *ghino*; in *c* lacuna est. 4. Inter *Νεσσω* et *σθῆναι* cum decem fere literae intercidissent, et omnia usque ad *ἀπὸ* sched. aggl. obtecta essent, sec. m. ibi add. *καὶ νεσσωνὶς δὲ ὠνομάσθη ποτὲ*, quae leguntur in *BEkl* edd.: ex utraque scriptura conflata sunt *καὶ νεσσωνὶς* (*νέσσων* *i*) *καὶ νεσσωνὶς δὲ ὠνομάσθη* *hi* *καὶ νεσσωνίς· νεσσωνὶς δὲ ὠνομάσθη* *no* *καὶ νεσσωνὶς δὲ* (?) *ὠνομάσθαι* *g*. — *νεσιωνίς* *E*. — *νέσωνος* *E* 5. *ἡ λι* *c* *ἠλίωτα* *h* (in hoc sec. m. sup. add. *ἡ λίμνη*) *i* *καθάπερ καὶ ἡ λίμνη* om. *gn*, sed in hoc sec. m. add.: ultimae enim vocis *λίμνη* literae minus certae sunt in *A*.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

*Τὸ δέκατον *τὰ* περιέχει Αἰτωλίαν καὶ τὰς παρακειμένας νήσους, ἔτι δὲ Κρήτην πᾶσαν, ᾗ καὶ μάλιστα ἐγχρονίζει, νόμιμά τε αὐτῆς διηγούμενος καὶ τῶν Κουρήτων, πρὸς δὲ καὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων τὴν ἐν* 5 *αὐτῇ γένεσιν καὶ τιμὴν καὶ ὄργια ἐπεξιών· καὶ τὸ ἴδιον δὲ γένος Στράβων ἀπὸ Κρήτης λέγει· ἔτι δὲ καὶ τὰς περὶ Κρήτην νήσους, πολλὰς οὔσας, περιέχει τὸ βιβλίον, ἐν αἷς εἰσι καὶ αἱ Σποράδες καὶ τῶν Κυκλάδων ἔνιαι.*

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ 10

ΔΕΚΑΤΟΝ.

CAPUT I.

A. 681 1. Ἐπειδὴ ἡ Εὔβοια παρὰ πᾶσαν τὴν παραλίαν ταύτην παραβέβληται, τὴν ἀπὸ Σουνίου μέχρι Θετταλίας, πλὴν τῶν

---

1. *Τῶν*] *τοῦ* ***Blmu***. 3. *τὰς* ***Dh***. — *περιέχει*] *περὶ* ***BCDghklmuvxy*** (ultimi duo in argumento libro ipsi praefixo: v. Praef. Tom. I p. XXIV sq): *περιέχει τὰ περὶ* ***nopxy*** (ultimi duo in indice argumentorum: cf. l. c.) edd. — *Θετταλίαν* ***Dh***. 4. *δὲ*] *τε* ***D***. 5. *πρός γε* codd. Cor. corr. — *Ἰδαίων Δακτύλων* om. ***Dh***, spatio vacuo omisso, *ἰδαίων διδασκάλων* ***Buk*** (in hoc tamen *δακτύλων* sec. m. in marg. add.). — *τὴν*] *τῶν* ***xy*** (in arg. ipsi libro praef, uterque *τὴν* praebet in ind. arg.). 6. *τιμὴν*] *θεσμοὺς* ***Dh***: difficile dictu est, utrum verius sit habendum. — *δὲ* om. ***Bgklmu*** ald. 7. *τῆς* ante *Κρήτης* add. ***k***. — *καὶ* om. edd. 8. *περιέχει*] *περὶ* ***BCDghklmnouvxy*** (in ind. arg.): verba *περὶ τὸ βιβλίον* collocat post *νήσους* ald., plane om. ***xy*** (in arg. ipsi libro praef.) edd. inde a Xyl.; correxi coll. argg. libb. XI, XIII, XIV, XV, XVI, ubi idem mendum recurrit. 13. *ἐπειδὴ*] *ἐπεὶ δὲ* ***B*** (ex corr.) ***klnopu*** edd. — *τὴν* om. ***k*** (sed sec. m. post add.) ald. — *ταύτην* om ***E*** Pleth.: uterque deinde om. *πλὴν* — *μερῶν*.

ἄκρων ἑκατέρωθεν, οἰκεῖον ἂν εἴη συνάψαι τοῖς εἰρημένοις τὰ περὶ τὴν νῆσον, εἶθ' οὕτω μεταβῆναι πρός τε τὰ Αἰτωλικὰ καὶ τὰ Ἀκαρνανικά, ἅπερ λοιπά ἐστι τῶν τῆς Εὐρώπης μερῶν.

2. *Παραμήκης μὲν τοίνυν ἐστὶν ἡ νῆσος ἐπὶ χιλίους σχε-*
5 *δόν τι καὶ διακοσίους σταδίους ἀπὸ Κηναίου πρὸς Γεραιστόν, τὸ δὲ πλάτος ἀνώμαλος, κατὰ δὲ τὸ πλέον ὅσον πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίων. τὸ μὲν οὖν Κήναιόν ἐστι κατὰ Θερμοπύλας καὶ τὰ ἔξω Θερμοπυλῶν ἐπ' ὀλίγον, Γεραιστὸς δὲ †καὶ* A. 682 *Πεταλία πρὸς Σουνίῳ. γίνεται οὖν ἀντίπορθμος τῇ τε Ἀτ-*
10 *τικῇ καὶ Βοιωτίᾳ καὶ Λοκρίδι καὶ τοῖς Μαλιεῦσι. διὰ δὲ τὴν στενότητα καὶ τὸ λεχθὲν μῆκος ὑπὸ τῶν παλαιῶν Μάκρις ὠνομάσθη. συνάπτει δὲ τῇ ἠπείρῳ κατὰ Χαλκίδα μάλιστα, κυρτὴ* C. 445 *προπίπτουσα πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Αὐλίδα τόπους τῆς Βοιωτίας καὶ ποιοῦσα τὸν Εὔριπον, περὶ οὗ διὰ πλειόνων εἰρήκα-*
15 *μεν, σχεδὸν δέ τι καὶ περὶ τῶν ἀντιπόρθμων ἀλλήλοις τόπων κατά τε τὴν ἤπειρον καὶ κατὰ τὴν νῆσον ἐφ' ἑκάτερα τοῦ Εὐ-*

---

1. *περιάψαι Dhi.* 3. *τὰ καρνανικὰ Di.* 4. *ἐπὶ χιλίους* om. *E.* 5. *τι* om. *Dhi.* — *γέραστον Dhk*, hic quidem ex corr. uti paulo post, illi vero constanter: atque iis codd. pleriqae omnes concinunt p. 446. Eandem formam, retracto tamen in ultimam accentu, tuetur Etym. M. p. 227, 47 atque usurpat Martian. Cap. V p. 213, altera tamen plurimorum scriptorum consensu commendatur. 6. *ἀνώμαλον k* (sed *ς* sup. *ν* sec. m. add.) ald. — *πλεῖον D* (sed in litura scriptum est) *h πλῆον* (sic) *g.* 8. *γέραστος Dh* (hic in marg. *γεραιστὸς*) *k* (ex corr.): eandem formam, accentu in ultimam retracto, exhibet Epit. 9. *καὶ παραλία Dh* (hic *πεταλία* in marg.) *x καὶ θετταλία k*: reliquorum codd. scriptura non unam ob causam suspecta videtur. Etenim quamquam Plin. (v. H. N. IV, 23 s. 12) Petalias quatuor insulas in Euripo, primo fere introitu, esse tradit, procul eas distare et a Geraesto et a Sunio recte animadvertit Xylander, nec cur adiiciantur hic Geraesto intelligitur; denique Geraestus cum insula ista parum commode dicitur situs esse *πρὸς Σουνίῳ* aut, quod est in edd., *πρὸς Σούνιον*: multo aptius haud dubie est *κατὰ Σούνιον*, quod praebet Epit. paulo liberius hunc locum referens. Inde scribendum videtur *κατὰ παραλίαν.* — *σουνίων Cv σούνιον Bgklnopu* edd. *σουνίῳ* exhibent *DEhx.* 10. *μηλιεῦσι D* (ex corr. sec. m.: antea fuerat *μαλιεῦσι*) *h* Pleth. 13. *προσπίπτουσα Enop* Eust. ad Il. *B*, 537 p. 279, 21 R. 15. *σχεδὸν δ' ἔτι kv.*

ριπου, τά τε ἐντὸς καὶ τὰ ἐκτός. εἰ δέ τι ἐλλέλειπται, νῦν προσδιασαφήσομεν. καὶ πρῶτον, ὅτι τῆς Εὐβοίας τὰ Κοῖλα λέγουσι τὰ μεταξὺ Αὐλίδος καὶ τῶν περὶ Γεραιστὸν τόπων· κολποῦται γὰρ ἡ παραλία, πλησιάζουσα δὲ τῇ Χαλκίδι κυρτοῦται πάλιν πρὸς τὴν ἤπειρον. 5

3. Οὐ μόνον δὲ Μάκρις ἐκλήθη ἡ νῆσος, ἀλλὰ καὶ Ἀβαντίς. Εὔβοιαν γοῦν εἰπὼν ὁ ποιητὴς τοὺς ἀπ' αὐτῆς Εὐβοέας οὐδέποτε εἴρηκεν, ἀλλ' Ἄβαντας ἀεί·

οἳ δ' Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες.

τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο. 10

φησὶ δ' Ἀριστοτέλης ἐξ Ἄβας τῆς Φωκικῆς Θρᾴκας ὁρμηθέντας ἐποικῆσαι τὴν νῆσον καὶ ἐπονομάσαι Ἄβαντας τοὺς ἔχοντας αὐτήν· οἱ δ' ἀπὸ ἥρωός φασι, καθάπερ καὶ Εὔβοιαν ἀπὸ ἡρωίνης. τάχα δ' ὥσπερ Βοὸς αὐλὴ λέγεταί τι ἄντρον ἐν τῇ πρὸς Αἰγαῖον τετραμμένῃ παραλίᾳ, ὅπου τὴν Ἰώ φασι τεκεῖν 15

A. 683 Ἔπαφον, καὶ ἡ νῆσος ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἔσχε τοῦτο τοὔνομα. καὶ Ὄχη δὲ ἐκαλεῖτο ἡ νῆσος καὶ ἔστιν ὁμώνυμον αὐτῇ τὸ μέγιστον τῶν ἐνταῦθα ὀρῶν. καὶ Ἐλλοπία δ' ὠνομάσθη ἀπὸ Ἔλλοπος τοῦ Ἴωνος· οἱ δὲ Αἴκλου καὶ Κόθου ἀδελφόν φασιν, ὃς καὶ τὴν Ἐλλοπίαν κτίσαι λέγεται, χωρίον ἐν τῇ 20

---

1. ἐκλέλειπται *k*. 3. *Αὐλίδος*] *καφηρέως* Epit., quae scriptura fortasse ex Ptolemaeo manavit, quamquam ne ille quidem *τὰ κοῖλα Εὐβοίας* collocat inter Geraestum et Capherea (v. III, 14 Wilb.): neque horum locorum natura tali nomine convenit. Nihilominus Cas. eam scripturam praeferendam censuit, consentientes habens Dukerum (ad Liv. XXXI, 47) Larcherum (ad Herod. VI, 100) Penzelium. Aulidem enim huc nihil facere putabat, Chalcidemque potius scripturum fuisse Strabonem. Atque inde *Χαλκίδος* rec. Du Theil. Cor. Grosk.: quod quantumvis arrideat, incertum est. Recte Tzsch. comparat simile exemplum Valerii Maximi (v. I, 8, 10), qui Coelam Euboeam inter Rhamnunta et Carystum ponit. — *τῶν* — *τόπον Dv* *τὸν* — *τόπον h* *τὰ* — *τόπον E*. — *γέραστον CDghv*. 6. *ἡ νῆσος* om. *E*. 7. *οὖν nop*. 8. *αἰεὶ CDghpv*. 9. *εἶχον Bu*. 13. *φησι*, et *α* sup. *η* sec. m. add., *B*. 14. *τὸν* ante *Αἰγαῖον* add. Cor. — *φασι* om. *C* *τεκεῖν φασι Bkluv* edd. 16. *αὐτῆς* om. *sv*. 18. *τῶν*] *τὸν Bu*. 19. *ἐλλοπία C* et sic constanter. — *ἀαίκλου BEDghlnopuv* *ἀέκλου y* *ἀβίκλου k* Xyl. corr. — *ἀδελφὴν l*.

Ὠρίᾳ καλουμένῃ τῆς Ἱστιαιώτιδος πρὸς τῷ Τελεθρίῳ ὄρει, καὶ τὴν Ἱστίαιαν προσκτήσασθαι καὶ τὴν Περιάδα καὶ Κήρινθον καὶ Αἰδηψὸν καὶ Ὀροβίας, ἐν † ᾧ μαντεῖον ἦν ἀψευδέστατον· ἦν δὲ μαντεῖον καὶ τοῦ Σελινουντίου Ἀπόλλωνος· μετῴκησαν δ' εἰς τὴν Ἱστίαιαν οἱ Ἐλλοπιεῖς, καὶ ηὔξησαν τὴν πόλιν Φιλιστίδου τοῦ τυράννου βιασαμένου μετὰ τὰ Λευκτρικά. Δημοσθένης δ' ὑπὸ Φιλίππου κατασταθῆναι τύραννόν φησι καὶ τῶν Ὠρειτῶν τὸν Φιλιστίδην· οὕτω γὰρ ὠνομάσθησαν ὕστερον οἱ Ἱστιαιεῖς, καὶ ἡ πόλις ἀντὶ Ἱστιαίας Ὠρεός· ἔνιοι δ' ὑπ' Ἀθηναίων ἀποικισθῆναί φασι τὴν Ἱστίαιαν ἀπὸ τοῦ δήμου τοῦ Ἱστιαιέων, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ Ἐρετριέων τὴν Ἐρέτριαν. Θεόπομπος δέ φησι, Περικλέους χειρουμένου Εὔβοιαν, τοὺς Ἱστιαιεῖς καθ' ὁμολογίας εἰς Μακεδονίαν μεταστῆναι, δισχιλί-

---

1. *Ὠρείᾳ* potius videatur scribendum: ita *Ὠρείτης* dicitur, non *Ὠρίτης*, cf. Steph. s. v. *Ὠρεός*. — *τὴν ἱστιαιώτιδα*, sed *ῆς* et *ος* sup. *ὴν* et *α* sec. m. add., *k*. — *τελεθρόω*, et *ι* sup. *ο* sec. m. add., *B*. 2. *προσκτίσασθαι Bku*. — *κίρινθον Cgopsv*. 3. *ἰδειψὸν* codd. Xyl. corr.: cf. ad I, 60. — *ἐν αἷς* coni. Grosk., atque sic erit scribendum, sive, quod propius ad codicum scripturam accedit, *ἐν ᾗ*, coll. VIII, 340. 360. 385 extr. VII, 314. — Verba *ἦν* — *καὶ* asteriscis inclusit Cor. parum probabiliter; *καὶ* iam ante eum Xyl. delendum esse censuerat, atque incommodissimum esse sponte sua liquet; Grosk. denique omnia haec verba *ἦν* — *Ἀπόλλωνος* pro spuriis habuit et propter *καὶ* et propter Selinuntii Apollinis mentionem, nusquam praeter hunc locum commemorati: cognomen certe illud videri corruptum. Haec vero quam incerta sint apparet, ac nescio an huc aliqua ratione pertineant quae Steph. habet (s. v. *Κορώπη*) *Ὠρώπη πόλις Εὐβοίας, ὅπου Ἀπόλλωνος διασημότατον ἱερόν*, quaeque ibi disputantur de Nicandri Ther. v. 614. 4. *σεληνουντίου BCDgpuv σελανουντίου s*. — *μετῴκισαν Cgiopsu*. 5. *δ' εἰς*] *δὲ* codd. Cor. corr. — *ἱστίαιαν Cgv*. — *ἐλλοπεῖς* codd. (exc. *C*?) Tzsch. corr. 6. *φιλιστείδου l*(?)*nopx* edd.: cf. Dem. Phil. III, 33 (Bekk.). — *λευτρα*, sed *κ* et *ικὰ* sec. m. sup. add., *B*. 8. *ὠρειωτῶν l*. — *φιλιστήδην p φιλιστείδην l*(?)*nox* edd. 11. *δήμου τοῦ*] *δήμου τῶν Dghk* (sed in hoc *οῦ* sup. *ῶν* add.) edd. — *ἱστιαίων Bgklnopuvxy*. — *ὡς* om. *hi*. — *τοῦ* ante *ἐρετριέων* om. Cor. — *ἐρετριαίων BCgpvx*. — *τὴν* om. *E*. — *ἐρετρίαν BCgv*. 12. *τὴν* ante *Εὔβοιαν* add. edd. 13. *καθ' ὁμολογίαν knop*. — *μεταστῆσαι nop*. — *δισχιλίων p*.

ους δ' ἐξ Ἀθηναίων ἐλθόντας τὸν Ὠρεὸν οἰκῆσαι, δῆμον ὄντα, πρότερον τῶν Ἱστιαιέων.

4. Κεῖται δ' ὑπὸ τῷ Τελεθρίῳ ὄρει ἐν τῷ Δρυμῷ καλου-
C. 446 μένῳ παρὰ τὸν Κάλλαντα ποταμὸν ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς, ὥστε τάχα καὶ διὰ τὸ τοὺς Ἐλλοπιεῖς ὀρείους εἶναι τοὺς προοική- 5 σαντας ἐτέθη τοὔνομα τοῦτο τῇ πόλει· δοκεῖ δὲ καὶ ὁ Ὠρίων ἐνταῦθα τραφεὶς οὕτως ὀνομασθῆναι· ἔνιοι δὲ τοὺς Ὠρείτας, πόλιν ἔχοντας ἰδίαν, φασὶ πολεμουμένους ὑπὸ τῶν Ἐλλοπιέων
A. 684 μεταβῆναι καὶ συνοικῆσαι τοῖς Ἱστιαιεῦσι, μίαν δὲ γενηθεῖσαν πόλιν ἀμφοτέροις χρήσασθαι τοῖς ὀνόμασι, καθάπερ Λακεδαί- 10 μων τε καὶ Σπάρτη ἡ αὐτή. εἴρηται δ' ὅτι καὶ ἐν Θετταλίᾳ Ἱστιαιῶτις ἀπὸ τῶν ἀνασπασθέντων ἐνθένδε ὑπὸ Περραιβῶν ὠνόμασται.

5. Ἐπεὶ δ' ἡ Ἐλλοπία τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Ἱστιαίας καὶ τοῦ Ὠρεοῦ προσηγάγετο ἡμᾶς ποιήσασθαι, τὰ συνεχῆ λέγωμεν 15 τοῖς τόποις τούτοις. ἔστι δ' ἐν τῷ Ὠρεῷ τούτῳ τό τε Κήναιον, καὶ ἐπ' αὐτῷ τὸ Δῖον καὶ Ἀθῆναι αἱ Διάδες, κτίσμα Ἀθηναίων, ὑπερκείμενον τοῦ ἐπὶ Κῦνον πορθμοῦ· ἐκ δὲ τοῦ

---

2. ἱστιαίων *BCgklnopuvx*. 3. τεθρίῳ codd., sed λε pr. m. inter versus add. in *D*, Xyl. corr. 4. κάλαντα *Ckpx*. Duplex λ praebet Eust. ad Il. *B*, 537 p. 280, 27 R. 5. ἐλλοπεῖς *no* ἐλληπεῖς *p*. — ὀρίους *B*. — περιοικήσαντες ald. 6. τοὔνομα om. codd., exc. *E*, edd.: τοῦτο in τοὔνομα mutandum censuerat Palm. (v. Exercitt. in auct. Gr. pag. 325), neque abesse posse hoc verbum iudicarunt Tzsch. Du Theil. Grosk. — καὶ om. *g*. 7. ὠρίτας *Bku* ὠρρίτας *i*. 8. ἐλλοπιαίων *C* ἐλλοπίων *Bkuv*. 9. ἑστιαιεῦσι *BCguv* ἱστιεῦσι *k*. — γεννηθεῖσαν *D* (sed sec. m. corr.) *g*. 14. ἑστιαίας *B* (sed ε sec. m. in ι mut.) *Cgkv*. 15. λέγομεν codd. Cas. corr. 16. δ' ἐν] δὲ ἐν *Biklux* ald. δὲ edd. inde a Xyl. — κλειναῖον *BCDEghklnopux* ald. κλιναῖον *sv*, Claeneum Guar., Hopp. corr. 17. πλησίον post Κήναιον add. codd., exc. *E*, edd., in quibus ut structura constaret ἐν ante τῷ ὠρέῳ omissum est. Sed quoniam adverbium illud cum genitivo construere solet Strabo, non cum dativo, nec satis commode ponitur post Κήναιον, omittere malui cum *E*, cuius magna in hac parte est auctoritas (v. Praef. Tom. I p. LXXVII sqq.), quam praepositionem respuere omnium codd. consensu firmatam. — δίκαιον, punctis post sub και appictis, *B* δῖον *D*. 18. κᾶνον codd. Tzsch. corr. ex coni. Palm. (v. Exercc. etc. p. 325). — τῆς δίου *B* (sed οῦ sup. ῆς sec. m. add.) *CDghiuv*.

Δίον Κάναι τῆς Αἰολίδος ἀπῳκίσθησαν· ταῦτά τε δὴ τὰ χωρία περὶ τὴν Ἱστίαιάν ἐστι καὶ ἔτι Κήρινθος πολείδιον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ· ἐγγὺς δὲ Βούδορος ποταμὸς ὁμώνυμος τῷ κατὰ τὴν Σαλαμῖνα ὄρει τῷ πρὸς τῇ Ἀττικῇ.

6. *Κάρυστος δέ ἐστιν ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ Ὄχῃ· πλησίον δὲ τὰ Στύρα καὶ τὸ Μαρμάριον, ἐν ᾧ τὸ λατόμιον τῶν Καρυστίων κιόνων, ἱερὸν ἔχον Ἀπόλλωνος Μαρμαρίνου, ὅθεν διάπλους εἰς Ἁλὰς τὰς Ἀραφηνίδας. ἐν δὲ τῇ Καρύστῳ καὶ ἡ λίθος φύεται ἡ ξαινομένη καὶ ὑφαινομένη, ὥστε τὰ ὕφη χειρόμακτρα γίνεσθαι, ῥυπωθέντα δ' εἰς φλόγα βάλλεσθαι καὶ* A. 685 *ἀποκαθαίρεσθαι τῇ πλύσει †τὸν πίνον παραπλησίως· ᾠκίσθαι δὲ τὰ χωρία ταῦτά φασιν ὑπὸ τῶν ἐκ Τετραπόλεως τῆς περὶ*

---

1. *καῦναι* k. — *ἐπῳκίσθησαν* codd., exc. *D*, edd. 2. *ἑστιαίαν* (sic) *BCgk* (in hoc ε in ι sec. m. mut.). *u* *ἑτίαιαν* (sic) *v*. — *κίρινθος* *Cgnopsv* *κόρινθος* *E*. — *πολίδιον* codd., exc. *E*., edd.: v. ad VIII, 344. 3. *βούδωρος* *BCEgklnopuv*: alteram scripturam tuentur praeter *Dh* etiam Epit., Eust. ad Il. *B*, 538 p. 280, 31 R. Promontorium vero Salaminis insulae per ο efferunt Thuc. II, 94 III, 51 (ex hoc quidem loco *Βούδωρον* citat Steph. s. v.) Diod. XII, 49. Apud Ptolem. III, 14 (Wilb.) *Βούδωρον* exhibent codd. optt. 5. *ἐν* ante *τῇ* add. *no*. — *ὄχθῃ* *Cglnoy* (et *Bkx*, ut suspicor, quamquam enotatum non est a Bandin.) Guar. ald., idem fuerat in *D*, sec. m. mutatum in *ὄχῃ*, quod legitur in *Eh* et ap. Eust. ad Il. *B*, 539 p. 280, 42 R.: cf. Steph. s. v. *Κάρυστος*. — *τῷ ἐν τῇ εὐβοίᾳ* post *ὄχῃ* add. *E*. 7. *μαρμαρίου* scribendum esse post Holstenii suspicionem dubitanter propositam censet Berkel. ad Steph. s. v. *Μαρμάριον*. 8. *ἀραφηνίας* codd. (sed in *D* ex corr. pr. m.: primum *ἀραφηνίδας* scriptum fuerat) Guar., Xyl. corr. recte haud dubie, quamquam *Ἀραφήνιος* in usu fuisse Steph. s. v. *Ἀραφὴν* et Harpocrat. s. v. testantur. 9. Post *ξαινομένη* haec add. ald.: *καρυστίαν λίθον ἀφ ἧς γίνονται χειρόματα* (sic), quae ex margine recepta esse apparet. Similia in marg. *p* leguntur haec: *τὴν καριστίαν λίθον, ἀφ' ἧς ὑφάσματα γίνονται. τοῦτο λίνον φησὶν* (l. *φασὶν*) *ἄλλοι καρπάσιον. φύεσθαι δ' ἐπὶ πέτρας βάθος ὅσον παλαιστή. ἐν τοῖς τούτων λίνοις ἐργάζεται ὑφάσματα καὶ ἡμεῖς ἴδομεν ἀνάλωτα πυρί.* Quae cum ex scholiis Cyriaci Anconitani ducta esse affirmet Tzsch., in codice *n* legi atque inde cum reliquis in *p* transscripta esse (v. Praef. Tom. I p. XXXV et LXVI) probabile est. — *τὰ ὑφάσματα* *kno* ald. 11. *τὸν πίνον τῇ πλύσει* *x* Cor., qui tamen in praef. tom. III p. 8 fortasse recipiendum esse censet *τῶν λινῶν* (sic) ex Epit., ubi legitur *τῇ τῶν λίνων πλύσει*: quam scripturam puto esse unice veram. — *ᾠκῆσθαι* *Bknox* ald.

Μαραθῶνα καὶ Στειριέων· κατεστράφη δὲ τὰ Στύρα ἐν τῷ Μαλιακῷ πολέμῳ ὑπὸ Φαίδρου, τοῦ Ἀθηναίων στρατηγοῦ· τὴν δὲ χώραν ἔχουσιν Ἐρετριεῖς. Κάρυστος δέ ἐστι καὶ ἐν τῇ Λακωνικῇ τόπος τῆς Αἴγυος πρὸς Ἀρκαδίαν, ἀφ' οὗ Καρύστιον οἶνον Ἀλκμὰν εἴρηκε.

7. Γεραιστὸς δ' ἐν μὲν τῷ Καταλόγῳ τῶν νεῶν οὐκ εἴρηται, μέμνηται δ' ὁ ποιητὴς ὅμως αὐτοῦ·

ἐς δὲ Γεραιστὸν
ἐννύχιοι κατάγοντο·

καὶ δηλοῖ, διότι τοῖς διαίρουσιν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐπικαιρίως κεῖται τῷ Σουνίῳ πλησιάζον τὸ χωρίον· ἔχει δ' ἱερὸν Ποσειδῶνος ἐπισημότατον τῶν ταύτῃ καὶ κατοικίαν ἀξιόλογον. 10

8. Μετὰ δὲ τὸν Γεραιστὸν Ἐρέτρια, πόλις μεγίστη τῆς Εὐβοίας μετὰ Χαλκίδα, ἔπειθ' ἡ Χαλκὶς μητρόπολις τῆς νήσου τρόπον τινά, ἐπ' αὐτῷ τῷ Εὐρίπῳ ἱδρυμένη· ἀμφότεραι δὲ πρὸ τῶν Τρωικῶν ὑπ' Ἀθηναίων ἐκτίσθαι λέγονται, καὶ μετὰ τὰ Τρωικὰ Αἴκλος καὶ Κόθος, ἐξ Ἀθηνῶν ὁρμηθέντες, ὁ μὲν τὴν Ἐρέτριαν ᾤκισε, Κόθος δὲ τὴν Χαλκίδα· καὶ τῶν Αἰολέων δέ τινες ἀπὸ τῆς Πενθίλου στρατιᾶς κατέμειναν ἐν τῇ νήσῳ, τὸ δὲ παλαιὸν καὶ Ἄραβες οἱ Κάδμῳ συνδιαβάντες. αἱ δ' οὖν πόλεις αὗται διαφερόντως αὐξηθεῖσαι καὶ ἀποικίας ἔστειλαν ἀξιολόγους εἰς Μακεδονίαν· Ἐρέτρια μὲν γὰρ συνῴκισε τὰς περὶ Παλλήνην καὶ τὸν Ἄθω πόλεις, ἡ δὲ Χαλ- 15 C. 447 20

1. στυριέων *Dhi* στυριαίων *BCklnox* Tzsch. corr. ex coni. Palm. (v. Exercitt. etc. p. 325). 2. Λαμιακῷ coniicit Cas. probabiliter, ne dicam certissime: bellum certe Lamiacum etiam Maliacum appellari potuisse, id quod censet Tzsch., nego. 6. γέραστος codd. Guar., Xyl. corr.: cf. ad p. 444. 8. γέραστον codd. Guar., Xyl. corr. ex Od. *Γ*, 177. 9. ἐννύχιαι *Bk*(??) edd. inde a Xyl. ex Od. l. l. — ἀπάγοντο *C*. 10. γρ. καὶ ἀπαίρουσιν marg. *h*. 14. τὸν] τὴν *Bklnox* ald. τόν, quod exhibent *C*(?)*Dhi*, tuetur Epit., ubi leguntur ὁ δὲ γέραστος ἀρσενικόν. Articulum om. *E* Eust. ad Od. l. l. — γέραστον codd., Xyl. corr.: γεραιστὸν *E* Eust. ad Od. l. c. et ad Il. *B*, 537, pag. 280, 2 R. 15. τῆς Βοιωτίας *E*. 19. ᾤκησε codd. (sed ι sup. η sec. m. add. in *D*) Tzsch. corr. coll. Scymno Chio v. 571 sqq. 24. συνῴκησε, et ι sup. η pr. m. add., *D*. — παλλίνην, et in marg. γρ.

κὶς τὰς ὑπὸ Ὀλύνθῳ, ἃς Φίλιππος διελυμήνατο. καὶ τῆς Ἰταλίας δὲ καὶ Σικελίας πολλὰ χωρία Χαλκιδέων ἐστίν· ἐστάλησαν δὲ αἱ ἀποικίαι αὗται, καθάπερ εἴρηκεν Ἀριστοτέλης, ἡνίκα ἡ τῶν Ἱπποβοτῶν καλουμένη ἐπεκράτει πολιτεία· προέστησαν (A. 686)
5 γὰρ αὐτῆς ἀπὸ τιμημάτων ἄνδρες ἀριστοκρατικῶς ἄρχοντες. κατὰ δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου διάβασιν καὶ τὸν περίβολον τῆς πόλεως ηὔξησαν, ἐντὸς τείχους λαβόντες τόν τε Κάνηθον καὶ τὸν Εὔριπον, ἐπιστήσαντες τῇ γεφύρᾳ πύργους καὶ πύλας καὶ τεῖχος.

10 * 9. Ὑπέρκειται δὲ τῆς τῶν Χαλκιδέων πόλεως τὸ Λήλαντον καλούμενον πεδίον. ἐν δὲ τούτῳ θερμῶν τε ὑδάτων εἰσὶν ἐκβολαὶ πρὸς θεραπείαν νόσων εὐφυεῖς, οἷς ἐχρήσατο καὶ Σύλλας Κορνήλιος, ὁ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμών, καὶ μέταλλον δ' ὑπῆρχε θαυμαστὸν χαλκοῦ καὶ σιδήρου κοινόν, ὅπερ οὐχ ἱστοροῦ-
15 σιν ἀλλαχοῦ συμβαῖνον· νυνὶ μέντοι ἀμφότερα ἐκλέλοιπεν. ἔστι δὲ καὶ ἅπασα μὲν ἡ Εὔβοια εὔσειστος, μάλιστα δ' ἡ περὶ τὸν πορθμόν, καὶ δεχομένη πνευμάτων ὑποφοράς, καθάπερ καὶ ἡ Βοιωτία καὶ ἄλλοι τόποι, περὶ ὧν ἐμνήσθημεν διὰ πλειόνων πρότερον. ὑπὸ τοιοῦδε πάθους καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ νήσῳ πό-
20 λις καταποθῆναι λέγεται, ἧς μέμνηται καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Ποντίῳ Γλαύκῳ·

Εὐβοΐδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διός (A. 687)

παλίνην, *h*. 1. ὀλίνθῳ *C*. 3. αἱ om. *BCk*. 5. ἄνδρες om. ald. 8. τεῖχος καὶ πύλας edd. 10. λίλανδον *BCDhikln* ald. λίλαντον *os*: verum servavit Epit., unde restituit Xyl.: cf. p. 448. 465. I, 58. 11. τε asteriscis incl. Cor. 12. σύλας *Ckx*. 15. ἐξέλιπον *k*. Post ἐκλέλοιπεν add. Epit. ὥσπερ καὶ Ἀθήνησι τἀργύρια, quae Grosk. recepit. 16. μὲν om. *Bkl* ald. 17. ἐπιφορὰς *k*. 22. καμπτὴν *Bkl* ald. idque a Strabone scriptum esse censet Grosk., quamvis Aeschylum καμπὴν scripsisse statuat et ipse, quia versus Aeschylei alieni iudicandi sint ab hoc loco, nisi pro ipso urbis nomine habeatur Εὐβοΐς: hoc vero parum est probabile. Videtur potius Strabo adiectivum illud retulisse ad urbem Euboeam, non ad insulam, quo accuratius locus ille definiretur. Bernhardy (v. *Berlin. Jahrb. für wissensch. Krit.* 1828 p. 247) coni. Εὐβοΐδ' ἄκραν τὴν ἀμφὶ κτλ. Si καμπτὴν meliore niteretur auctoritate, suspicari posses Εὔβοια καμπτὴν etc.

ἀκτήν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα.
Χαλκὶς δ' ὁμωνύμως λέγεται καὶ ἐν Αἰτωλίᾳ·
Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν·
καὶ ἐν τῇ νῦν Ἠλείᾳ·
βὰν δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα πετρήεσσαν 5
οἱ περὶ Τηλέμαχον ἀπιόντες παρὰ Νέστορος εἰς τὴν οἰκείαν.

10. Ἐρέτριαν δ' οἱ μὲν ἀπὸ Μακίστου τῆς Τριφυλίας ἀποικισθῆναί φασιν ὑπ' Ἐρετριέως, οἱ δ' ἀπὸ τῆς Ἀθήνησιν Ἐρετρίας, ἣ νῦν ἐστιν ἀγορά· ἔστι δὲ καὶ περὶ Φάρσαλον Ἐρέτρια. ἐν δὲ τῇ Ἐρετρικῇ πόλις ἦν Ταμύναι, ἱερὰ τοῦ Ἀπόλ- 10 λωνος· Ἀδμήτου δ' ἵδρυμα λέγεται τὸ ἱερόν, παρ' ᾧ θητεῦσαι λέγουσι τὸν θεὸν αὐτόν, πλησίον τοῦ πορθμοῦ· Μελανηὶς

---

1. αὐτὸν] αὐτὴν *CDhis*. — λήχα *C*. 4. ἠλίᾳ *CD*. 6. οἰκίαν codd., exc. *k* (ex corr.) *x*, ald. 7. ἐρετρίας *BCDhiklno* ald. Eretrienses Guar. Ἐρετριέας *x*(?) edd. inde a Xyl. Ἐρέτριαν recepi ex *E*. — τριφυλλίας *BCDhix*. 8. ὑπ'] ἀπ' *no*. — ἐρετρέως *CEx* ἐρετρίας *BDkhilno* ald.: Ἐρετριέως, quod rec. Tzsch., exhibet Eust. ad Il. *B*, 537 p. 279, 42 R. cf. Steph. s. v. Ἐρέτρια. 10. ἐρετριακῇ Cas. ex libris scriptis, ut ait: idemque legi in *Bk* ex Bandinii silentio collegeris, falso tamen, opinor. — πόλει *k* (ex corr.) ald. — τὰ μύναια *x* Τάμυναι Cas. Tzsch. Τάμυνα Steph. s. v. laudat ex ipso hoc Strabonis loco, unde dubium visum est iam Holstenio (ad Steph. p. 311) quid Strabo scripserit. Pluralis tamen singulari est usitatior: v. Valck. ad Herod. VI, 101. — ἱερὸν *Bk* ald. Iure autem miratur Cas. quae traduntur h. l. de Admeto Pherarum rege; simul monet commemorari a Steph. non Apollinem, sed Iovem Tamynaeum: nec diffitendum, verba πλησίον τοῦ πορθμοῦ in hoc connexu incommodissima esse ac paene intolerabilia. Inde suspicor ita componenda esse haec verba: ἔστι δὲ καὶ περὶ Φάρσαλον Ἐρέτρια, [ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος· Ἀδμήτου δ' ἵδρυμα λέγεται τὸ ἱερόν, παρ' ᾧ θητεῦσαι λέγουσι τὸν θεὸν αὐτόν]. ἐν δὲ τῇ Ἐρετρικῇ πόλις ἦν Ταμύναι πλησίον τοῦ πορθμοῦ. Consideranti vero totius loci connexum nec hoc quidem loco Tamynarum mentio videtur satis apta, cum parum commode interrumpantur quae de urbe Eretria traduntur: finitis demum his ad agrum Eretricum erat transeundum. Collocata igitur fuisse ista videantur infra post τείχους aut post κεκωμῴδηνται, ita ut, cum forte ibi omissa essent, in margine adnotata atque ad alienum locum relata discerptaque credantur. 12. λέγουσι] λέγεται *C*. — μελανίης *C*.

δ' ἐκαλεῖτο πρότερον ἡ Ἐρέτρια καὶ Ἀρότρια· ταύτης δ' ἐστὶ C. 448
κώμη ἡ Ἀμάρυνθος ἀφ' ἑπτὰ σταδίων τοῦ τείχους. τὴν μὲν
οὖν ἀρχαίαν πόλιν κατέσκαψαν Πέρσαι, σαγηνεύσαντες, ὥς
φησιν Ἡρόδοτος, τοὺς ἀνθρώπους τῷ πλήθει, περιχυθέντων
5 τῶν βαρβάρων τῷ τείχει (καὶ δεικνύουσιν ἔτι τοὺς θεμελίους,
καλοῦσι δὲ παλαιὰν Ἐρέτριαν), ἡ δὲ νῦν ἐπέκτισται. τὴν δὲ
δύναμιν τὴν Ἐρετριέων, ἣν ἔσχον ποτέ, μαρτυρεῖ ἡ στήλη, ἥν
ἀνέθεσάν ποτε ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀμαρυνθίας Ἀρτέμιδος· γέ-
γραπται δ' ἐν αὐτῇ, τρισχιλίοις μὲν ὁπλίταις, ἑξακοσίοις δ' ἱπ-
10 πεῦσιν, ἑξήκοντα δ' ἅρμασι ποιεῖν τὴν πομπήν· ἐπῆρχον δὲ καὶ
Ἀνδρίων καὶ Τηνίων καὶ Κείων καὶ ἄλλων νήσων. ἐποίκους
δ' ἔσχον ἀπ' Ἤλιδος, ἀφ' οὗ καὶ τῷ γράμματι τῷ ῥῶ πολλῷ A. 688
χρησάμενοι, οὐκ ἐπὶ τέλει μόνον τῶν ῥημάτων ἀλλὰ καὶ ἐν
μέσῳ, κεκωμῴδηνται. ἔστι δὲ καὶ Οἰχαλία κώμη τῆς Ἐρετρι-
15 κῆς, λείψανον τῆς ἀναιρεθείσης πόλεως ὑπὸ Ἡρακλέους, ὁμώ-
νυμος τῇ Τραχινίᾳ καὶ τῇ περὶ Τρίκκην καὶ τῇ Ἀρκαδικῇ, ἣν
Ἀνδανίαν οἱ ὕστερον ἐκάλεσαν, καὶ τῇ ἐν Αἰτωλίᾳ περὶ τοὺς
Εὐρυτᾶνας.

11. Νυνὶ μὲν οὖν ὁμολογουμένως ἡ Χαλκὶς φέρεται τὰ
20 πρωτεῖα καὶ μητρόπολις αὕτη λέγεται τῶν Εὐβοέων, δευτερεύει
δ' ἡ Ἐρέτρια. ἀλλὰ καὶ πρότερον αὗται μέγα εἶχον ἀξίωμα
καὶ πρὸς πόλεμον καὶ πρὸς εἰρήνην, ὥστε καὶ φιλοσόφοις ἀν-
δράσι παρασχεῖν διαγωγὴν ἡδεῖαν καὶ ἀθόρυβον. μαρτυρεῖ δ'

---

1. ἀροτρία codd. Cor. accentum retraxit cum Eust. l. l. — ἐστὶ om. *C*. 7. τὴν Ἐρετριέων] τῶν ἐρετριέων *Dhno* ἐρετριαίων *C*. — ποτέ] πρότερον Cor. secutus Guarinum, qui habet superioribus annis. — μαρτυρεῖ — ποτε om. *Dh* (sed in hoc sec. m. in marg. add.) *lm*. 8. ἀνέστησαν in libris esse refert Cas.; in nullo tamen cum sit, coniecturam a Stephano inter varias codicum Scrimgerianorum scripturas margini exempli sui adlitam et falso pro codicis scriptura habitam esse crediderim: Cor. rec. 9. τρισχιλίους μὲν ὁπλίτας *k* ex corr. — ἑξακισχιλίους *s*, sed in marg. add. ἑξακοσίους. 10. προπομπήν *C*. 11. τηνίῳ *h*. — κίων *BCDhkx*. 13. ῥημάτων] γραμμάτων *k* (ex corr.) ald. 14. ἠχαλία *k* ἡ οἰχαλία *l*(?)*no* edd. — Ἐρετριακῆς Cas. 16. τρίκην *D* (alterum κ erasum) *h*. 17. ἀρδανίαν *no* Guar. — τῇ] ἡ *BCDhklnox* οἱ ald. τῇ servant *E* Eust. ad Il. *B*, 596 p. 298, 28 R. 18. ἐρυτρᾶνας *E* εὐρυτάνας *C*.

ἥ τε τῶν Ἐρετρικῶν φιλοσόφων σχολὴ τῶν περὶ Μενέδημον ἐν τῇ Ἐρετρίᾳ γενομένη, καὶ ἔτι πρότερον ἡ Ἀριστοτέλους ἐν τῇ Χαλκίδι διατριβή, †ὅς γε καὶ κατέλυσε τὸν βίον.

12. Τὸ μὲν οὖν πλέον ὡμολόγουν ἀλλήλαις αἱ πόλεις αὗται, περὶ δὲ Ληλάντου διενεχθεῖσαι οὐδ' οὕτω τελέως ἐπαύσαντο, ὥστε τῷ πολέμῳ κατὰ αὐθάδειάν δρᾶν ἕκαστα, ἀλλὰ συνέθεντο, ἐφ' οἷς συστήσονται τὸν ἀγῶνα. δηλοῖ δὲ καὶ τοῦτο ἐν τῷ Ἀμαρυνθίῳ στήλη τις, φράζουσα μὴ χρῆσθαι τηλεβόλοις. καὶ γὰρ δὴ καὶ τῶν πολεμικῶν ἐθῶν καὶ τῶν ὁπλισμῶν οὐδὲν οὔτ' ἔστιν οὔτ' ἦν ἔθος· ἀλλ' οἱ μὲν τηλεβόλοις χρῶνται, καθάπερ οἱ τοξόται καὶ οἱ σφενδονῆται καὶ οἱ ἀκοντισταί, οἱ δ' ἀγχεμάχοις, καθάπερ οἱ ξίφει καὶ δόρατι τῷ ὀρεκτῷ χρώμενοι· διττὴ γὰρ ἡ τῶν δοράτων χρῆσις, ἡ μὲν ἐκ χειρός, ἡ δ' ὡς παλτοῖς, καθάπερ καὶ ὁ κοντὸς ἀμφοτέρας τὰς χρείας ἀποδίδωσι· καὶ γὰρ συστάδην καὶ κοντοβολούντων, ὅπερ καὶ ἡ σάρισσα δύναται καὶ ὁ ὑσσός.

13. Οἱ δ' Εὐβοεῖς ἀγαθοὶ πρὸς μάχην ὑπῆρξαν τὴν στα-

---

3. ὥς γε καὶ *CDghi* ὥστε καὶ *s* οὗ γε καὶ *kx* Tzsch. ὅπου καὶ *y* Cor. ὅς γε κατέλυσε *B*(?) ald. quoad vita functus est Guar. διέτριψεν ἀριστοτέλης ἐν τῇ χαλκίδι καὶ τὸν βίον ἐνταῦθα κατέλυσεν *E*, ἐκεῖ in marg. interiore exempli sui add. Scrimg., unde fluxisse videtur quod recepit Cas. ὅς γε καὶ ἐκεῖ: Strabonem scripsisse censeo ὅς γ' ἐκεῖ. 6. ὥστε om. *CDhin* (in hoc inter versus add.) *x* ὥστ' ἐν coni. Grosk. non male: vel plura excidisse inter ἐπαύσαντο et τῷ collegeris ex plerorumque codd. scriptura, ita ut ὥστε, quod est in nonnullis, ad restituendum sententiarum nexum qualemcunque ex coni. additum videatur. 8. Ἀμαρυνθίῳ] μαραθῶνι *k*. 10. οὐθὲν *BD* (sed ϑ in δ mut. pr. m.) *Ekx* ald. οὐθ' ἐν *lnos*, Cas. mutavit, nec Strabo ea forma uti solet. — καθεστώς post ἔθος add. Cor., probante Grosk.: ac parum concinnam esse codicum scripturam liquet. Neque tamen multo concinnior redditur adiecto participio illo, totusque omnino hic locus inde a καὶ γὰρ δὴ usque ad ὑσσός ita est comparatus, ut a Strabone profectum vix crediderim. — ἐχρῶντο *E*. 15. χρώμεθα post συστάδην add. ald. Nam et collato gradu et emisso utimur conto Guar. Codicibus concinit Eust. ad Il. *B*, 543 p. 282, 19 R. — κοντοβολοῦντες *C* ald. κοντοβολίζων *k*, sed postea corr. — ὅπερ] ὥσπερ *x*. 16. σάρεισα *C*. 17. ὑπῆρξαν post ἀγαθοὶ *k* ald.

δίαν, ἣ καὶ συστάδην λέγεται καὶ ἐκ χειρός. δόρασι δ' ἐχρῶντο A. 689
τοῖς ὀρεκτοῖς, ὥς φησιν ὁ ποιητής,

αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῇσι μελίῃσι C. 449
θώρηκας ῥήσσειν.

5 ἀλλοίων ἴσως ὄντων τῶν παλτῶν, οἵαν εἰκὸς εἶναι τὴν Πη-
λιάδα μελίην, ἥν, ὥς φησιν ὁ ποιητής,

οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·

καὶ ὁ εἰπών·

δουρὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις ὀιστῷ,

10 τῷ παλτῷ λέγει δόρατι. καὶ οἱ μονομαχοῦντες τοῖς παλτοῖς
χρώμενοι δόρασιν εἰσάγονται πρότερον, εἶτα ἐπὶ τὰ ξίφη βα-
δίζοντες· ἀγχέμαχοι δ' εἰσὶν οὐχ οἱ ξίφει χρώμενοι μόνον, ἀλλὰ
καὶ δόρατι ἐκ χειρός, ὥς φησιν·

οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.

15 τοὺς μὲν οὖν Εὐβοέας τούτῳ τῷ τρόπῳ χρωμένους εἰσάγει,
περὶ δὲ Λοκρῶν τἀναντία λέγει, ὡς

οὐ σφιν σταδίης ὑσμίνης ἔργα μέμηλεν,
ἀλλ' ἄρα τόξοισι καὶ ἐυστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο.

20 περιφέρεται δὲ καὶ χρησμὸς ἐκδοθεὶς Αἰγιεῦσιν,

ἵππον Θεσσαλικόν, Λακεδαιμονίαν δὲ γυναῖκα,
ἄνδρας θ', οἳ πίνουσιν ὕδωρ ἱερῆς Ἀρεθούσης,

τοὺς Χαλκιδέας λέγων ὡς ἀρίστους· ἐκεῖ γὰρ ἡ Ἀρέθουσα.

---

6. ἥν om. codd. exc. *E*: Cas. ex coni. restituerat. 7. ἐπίσταται codd. exc. *no*, qui exhibent ἐπίστατο, uti legitur in Il. *Π*, 142. 9. τις *k* (sed post add.) *l*(?) ald. 11. τὰ om. *k*. 13. δοῦρι καὶ δόρατι *k*. — ἐκ χειρός om. *k*. 15. χρώμενος *k*. 17. γὰρ post οὐ add. edd. inde a Xyl., qui recepit ex Il. *Ν*, 713, repugnante sententiarum connexu. — φησιν *nos*. — ἐκταδίης *BCkls* ald. ἐκ σταδίης *no*. 18. καὶ — ἀώτῳ om. *x*, in quo praeterea proxima sic leguntur: οἷς ἐς ἴλιον ἅμ' ἕσποντο. In *no* desunt καὶ — ἕποντο. 19. ἐς *BDkhlx*. 20. παραφέρεται codd. Cor. corr. — δοθεὶς *Cghinoxy*. — αἰγεῦσιν *x* εὐβοιεῦσιν *h* (ex corr.) *no*. 21. θεσσαλικήν *k* ex corr., Cor. atque hoc genus exhibent Athen. VII, 5 p. 278 Suid. s. v. Ὑμεῖς Scholl. ad Il. *Β*, 761. Oracc. vett. p. 17 (ad calc. Oracc. Sibyllin. ed. Gallaeus), ubi idem oraculum memoratur. Verior igitur fuerit haec scriptura: nihilominus a codd. hic recedere non licet, quibus concinit etiam Eust. ad Dion. v. 473. 22. ἄνδρες *Bksx* γρ. ἄνδρες add. in *n*.

ἔχουσα τῷ Ἀχελῴῳ πλειόνων ἢ διακοσίων σταδίων, κα
†Οἰναία δέ, καὶ αὐτὴ ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ἡ μὲν παλαιὰ οὐ κατοικουμένη, ἴσον ἀπέχουσα τῆς τε θαλάττης καὶ τοῦ Στράτου, ἡ δὲ νῦν ὅσον ἑβδομήκοντα σταδίους ὑπὲρ τῆς ἐκβολῆς διέχουσα· καὶ ἄλλαι δ' εἰσί, Παλαιρός τε καὶ Ἀλυζία καὶ Λευκὰς καὶ Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν καὶ Ἀμβρακία, ὧν αἱ πλεῖσται περιοικίδες γεγόνασιν ἢ καὶ πᾶσαι τῆς Νικοπόλεως· κεῖται δ' ὁ Στράτος κατὰ μέσην τὴν ἐξ Ἀλυζίας ὁδὸν εἰς Ἀνακτόριον. 5

3. Αἰτωλῶν δ' εἰσὶ Καλυδών τε καὶ Πλευρών, νῦν μὲν τεταπεινωμέναι, τὸ δὲ παλαιὸν πρόσχημα τῆς Ἑλλάδος ἦν ταῦτα τὰ κτίσματα. καὶ δὴ καὶ διῃρῆσθαι συνέβαινε δίχα τὴν 10

ἡμῶν *k* (ex corr.) *msx*: idem scriptum fuisse videtur in *D*, sed α erasum est, nec alia litera pro eo restituta. 1. καὶ ἡ ἠναία *Bk* καὶ ἡ αἰνεία *l*(?)ald. καὶ ἡ Αἰνία Tzsch. Cor.: a nemine tamen in his partibus commemoratur urbs Aenia. Neque vero codicum scriptura sana est putanda: nec nomen Oenia, quod geographi recentiores inde elicuerunt, Oeniadas intelligentes (v. *Leake North. Gr.* III, 356. Kiepert. in tabb. geogr. etc.), antiquorum scriptorum auctoritate nititur. Scriptum fuit, ni fallor, καὶ Οἰνειάδαι, καὶ αὐτὴ κτλ., quo ipsi ducunt codd.: simul sublato δὲ melius fluit oratio; nec est, quod offendaris pronomine αὐτὴ ad Οἰνειάδαι relato: cf. ad p. 445. 3. τε om. *k* ald. In *D* inter versus add. diverso atramento. — τοῦ] τῆς *noxy*, unde rec. Tzsch. Cor.: feminino genere effert hoc nomen Paus. VI, 2, I, atque ita usurpari docet Schol. ad Thuc. II, 80; utrumque genus ei tribuit Steph. s. v. ac masculino ponit Polyb. V, 14. Hic et paulo post femininum temere illatum est in codd. istos propter ἔχουσα in proxime praecedentibus. 5. ἀλυζίαι *CDghinoxy* ἀλυζία servant *BEkl* Pleth.: ἀλύται, quod ex scriptis affert Cas., errore videtur natum esse. 6. ἀμυρακία *glxy*. 8. ὁ] ἡ *nox* Tzsch. Cor. Ceterum verba κεῖται — Ἀνακτόριον, quae repugnant et iis, quae de horum locorum situ aliunde scimus, et iis quae Strabo ipse de singulis rectissime tradit (v. de Strato paulo ante, de Alyzia p. 459, de Anactorio p. 451), Penzel. in nott. ad interpretationem suam a librario adiecta autumat parum probabiliter. Neque tamen ulla in medium prolata est loci desperatissimi medicina, ita ut acquiescendum videatur in Tzschuckii sententia, per errorem fortasse a Strabone ipso Stratum praepostero ordine positum esse pro Alyzia. — ἀνακτώριον *hi*. 10. εἰσὶν *hi*. 12. διῃρεῖσθαι *B*.

Αἰτωλίαν, καὶ τὴν μὲν ἀρχαίαν λέγεσθαι, τὴν δ' ἐπίκτητον· ἀρχαίαν μὲν τὴν ἀπὸ τοῦ Ἀχελῴου μέχρι Καλυδῶνος παραλίαν, ἐπὶ πολὺ καὶ τῆς μεσογαίας ἀνήκουσαν, εὐκάρπου τε καὶ πεδιάδος, ᾗ ἐστὶ καὶ Στράτος καὶ τὸ Τριχώνιον, ἀρίστην ἔχον
5 γῆν· ἐπίκτητον δὲ τὴν τοῖς Λοκροῖς συνάπτουσαν, ὡς ἐπὶ Ναύπακτόν τε καὶ Εὐπάλιον, τραχυτέραν τε οὖσαν καὶ λυπροτέραν μέχρι τῆς Οἰταίας καὶ τῆς Ἀθαμάνων καὶ τῶν ἐφεξῆς A. 692 ἐπὶ τὴν ἄρκτον ἤδη περιισταμένων ὀρῶν τε καὶ ἐθνῶν.

4. Ἔχει δὲ καὶ ἡ Αἰτωλία ὄρος μέγιστον μὲν τὸν Κόρακα,
10 συνάπτοντα τῇ Οἴτῃ, τῶν δ' ἄλλων ἐν μέσῳ μὲν μᾶλλον τὸν Ἀράκυνθον, περὶ ὃν τὴν νεωτέραν Πλευρῶνα συνῴκισαν ἀφ- C. 451 έντες τὴν παλαιάν, ἐγγὺς κειμένην Καλυδῶνος, οἱ οἰκήτορες, εὔκαρπον οὖσαν καὶ πεδιάδα, πορθοῦντος τὴν χώραν Δημητρίου τοῦ ἐπικληθέντος Αἰτωλικοῦ· ὑπὲρ δὲ τῆς Μολυκρείας
15 Ταφιασσὸν καὶ Χαλκίδα, ὄρη ἱκανῶς ὑψηλά, ἐφ' οἷς πολίχνια ἵδρυτο Μακυνία τε καὶ Χαλκίς, ὁμώνυμος τῷ ὄρει, ἣν καὶ Ὑποχαλκίδα καλοῦσι· Κούριον δὲ πλησίον τῆς παλαιᾶς Πλευ-

---

1. ἐπίκτηστον *C*. 2. τε καὶ περὶ Πλευρῶνα post Ἀχελῴου add. Pleth. 3. τε om. *C*. 4. τραχήνιον οι τραχίνιον codd. rell. Cor. corr. ex coni. Palmer. (v. Graec. ant. p. 430). 6. λεπτοτέραν, et in marg. add. γρ. λυπροτέραν, *h*. 7. τῆς] τῶν *hi*, idem fuerat in *D*, sed pr. m. mut.; articulum om. Cor. 9. ὄρος om. codd., exc. *E*. Post μὲν collocant edd. inde a Xyl. 10. μᾶλλον] μαλαὸν *BCgh* (in hoc praeterea τὸν bis positum et μάλα ὄντων in marg. add.) *ilnosxy* μαλαιὸν *m* μάλα ὂν *Dk* ex corr., om. *E*: μάλα ὄντων rec. Tzsch., sed voce μάλα non utitur Strabo; verum viderat Cas., quod rec. Cor. 11. ἀράκινθον codd., exc. *E*. 14. πολιορκητοῦ *k* ex corr. — μολυκρίας codd. Tzsch. corr.: cf. p. 427 et Steph. s. v. 15. ταφίασσον *D* ταφίασον *gyx*, quae scriptura infra recurrit: cf. p. 427. Ceterum h. l. in marg. *Cgvy* addita sunt haec: οἶμαι τὸν μὲν ταφίασον (μεταμφίασον *gy*) τὸ νῦν λεγόμενον ὄζον ὄρος· χαλκίδα δὲ τὴν ἀρτίως βαράσαβαν, ὑφ' ἣν καὶ πολίχνιόν ἐστι ἀντίπατρα καλούμενον, καθότι καὶ τὰς πάτρας ἔχει (ἔχοι *gy*) ἀπεναντίον. 16. ἵδρυται *Bkno* edd. — Μακύνεια Steph. s. v. habet, citato Strabonis libro hoc, eaque forma magnopere commendatur gentili subiecto Μακυνεύς: nihilominus a librorum consensu, et hic et paulo post et p. 461 simplex ι praebentium, nolui recedere; sed valde suspecta mihi est scriptura et in hoc nomine et in aliis similibus. 17. πλησίον post Πλευρῶνος collocant *Bkl* edd.

ρῶνος, ἀφ' οὗ τοὺς Πλευρωνίους Κουρῆτας ὀνομασθῆναί τινες ὑπέλαβον.

5. Ὁ δ' Εὔηνος ποταμὸς ἄρχεται μὲν ἐκ Βωμιέων τῶν ἐν Ὀφιεῦσιν, Αἰτωλικῷ ἔθνει (καθάπερ καὶ οἱ Εὐρυτᾶνες καὶ Ἀγραῖοι καὶ Κουρῆτες καὶ ἄλλοι), ῥεῖ δ' οὐ διὰ τῆς Κουρητικῆς κατ' ἀρχάς, ἥτις ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῇ Πλευρωνίᾳ, ἀλλὰ διὰ τῆς προσεῴας μᾶλλον παρὰ τὴν Χαλκίδα καὶ Καλυδῶνα· εἶτ' ἀνακάμψας ἐπὶ τὰ τῆς Πλευρῶνος πεδία τῆς παλαιᾶς καὶ παραλλάξας εἰς δύσιν ἐπιστρέφει πρὸς τὰς ἐκβολὰς καὶ τὴν μεσημβρίαν· ἐκαλεῖτο δὲ Λυκόρμας πρότερον, καὶ ὁ Νέσσος ἐνταῦθα λέγεται πορθμεὺς ἀποδεδειγμένος ὑφ' Ἡρακλέους ἀποθανεῖν, ἐπειδὴ πορθμεύων τὴν Δηιάνειραν ἐπεχείρει βιάσασθαι.

6. Καὶ Ὤλενον δὲ καὶ Πυλήνην ὀνομάζει πόλεις ὁ ποιητὴς Αἰτωλικάς, ὧν τὴν μὲν Ὤλενον ὁμωνύμως τῇ Ἀχαϊκῇ λεγομένην Αἰολεῖς κατέσκαψαν, πλησίον οὖσαν τῆς νεωτέρας Πλευρῶνος, τῆς δὲ χώρας ἠμφισβήτουν Ἀκαρνᾶνες· τὴν δὲ Πυλήνην μετενέγκαντες εἰς τοὺς ἀνώτερον τόπους ἤλλαξαν αὐτῆς καὶ τοὔνομα, Πρόσχιον καλέσαντες. Ἑλλάνικος δ' οὐδὲ τὴν περὶ ταύτας ἱστορίαν οἶδεν, ἀλλ' ὡς ἔτι καὶ αὐτῶν οὐσῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ καταστάσει μέμνηται, τὰς δ' ὕστερον καὶ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου κτισθείσας, Μακυνίαν καὶ Μολύκρειαν, ἐν ταῖς ἀρχαίαις καταλέγει, πλείστην εὐχέρειαν ἐπιδεικνύμενος ἐν πάσῃ σχεδόν τι τῇ γραφῇ.

7. Καθόλου μὲν οὖν ταῦτα περὶ τῆς χώρας ἐστὶ τῆς τῶν

---

3. ὁ δὲ τῆνος *DBChilsx* εὐτῆνος *k* εὔηνος *no* Pleth. — βωμιαίων *DCghinox* βωιαίων *Bkl* ald., Tzsch. corr. coll. Thuc. III, 96 Steph. s. v. Βωμοί. 4. ὀφιονεῦσιν *k*. — αἰτωλικοῦ ἔθνους *knox* edd.: cf. p. 465. 7. πρὸς ἑῴας *BCgkl* πρὸς ἕω *nox* Pleth. edd. inde a Cas. — μᾶλλον om. *i*. 9. εἰς] πρὸς *E*. — δυσμὰς Pleth. — καὶ τὴν] κατὰ *no* Pleth. 10. λυκέρνας *CDghilxyBk* (uterque hic corr.) λυκάρνας *no* (sec. Scrimgerum, Falc. ex iis quoque affert λυκέρνας) et add. γρ. λυκόρμας, quod legitur in *E*. 13. πυλίνην *E* πιλήνην *h*. 14. ὧν om. *E*. 15. πλευρῶνος τῆς νεωτέρας *E*. 17. μετενεγκόντες *x*. — ἀνωτέρους *n*. 18. προύχιον *h* (sed in marg. add. πρόσχιον) *is*. 20. καὶ asteriscis incl. Cor. 21. μακύνιον codd. Tzsch. corr. — μολυκρίαν codd. Cor. mut. 22. εὐχαίρειαν *k* εὐκαίρειαν ald. 23. σχεδόν τοι *h* (ex corr.) *i*. 24. οὖν om. *Cno* Tzsch. Cor.: μέντοι, quod

Ἀκαρνάνων καὶ τῶν Αἰτωλῶν, περὶ δὲ τῆς παραλίας καὶ τῶν προκειμένων νήσων ἔτι καὶ ταῦτα προσληπτέον· ἀπὸ γὰρ τοῦ στόματος ἀρξαμένοις *καὶ* τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου πρῶτόν ἐστιν Ἀκαρνάνων χωρίον τὸ Ἄκτιον. ὁμωνύμως δὲ λέγεται
5 τό τε ἱερὸν τοῦ Ἀκτίου Ἀπόλλωνος καὶ ἡ ἄκρα ἡ ποιοῦσα τὸ στόμα τοῦ κόλπου, ἔχουσα καὶ λιμένα ἐκτός. τοῦ δ' ἱεροῦ τετταράκοντα μὲν σταδίους ἀπέχει τὸ Ἀνακτόριον ἐν τῷ κόλπῳ ἱδρυμένον, διακοσίους δὲ καὶ τετταράκοντα ἡ Λευκάς.

8. Αὕτη δ' ἦν τὸ παλαιὸν μὲν χερρόνησος τῆς Ἀκαρνά-
10 νων γῆς, καλεῖ δ' ὁ ποιητὴς αὐτὴν ἀκτὴν ἠπείροιο, τὴν περαίαν τῆς Ἰθάκης καὶ τῆς Κεφαλληνίας ἤπειρον καλῶν· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ Ἀκαρνανία· ὥστε, ὅταν φῇ ἀκτὴν ἠπείροιο, τῆς C. 452 Ἀκαρνανίας ἀκτὴν δέχεσθαι δεῖ. τῆς δὲ Λευκάδος ἥ τε Νήριτος, ἥν φησιν ἑλεῖν ὁ Λαέρτης,

15 ἦ μὲν Νήριτον εἷλον ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
ἀκτὴν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων·

καὶ ἃς ἐν Καταλόγῳ φησί·

καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν.

Κορίνθιοι δὲ πεμφθέντες ὑπὸ Κυψέλου καὶ †Γαργάσου ταύτην

Cas. ex suis libris affert, in nullo cod. legitur. 2. προσληπτέον om. s. 3. καὶ om. k Cor. 9. χερσόννησος, et supra add. χερρόνησος, D χερόννησος x et sic const. — ἀκαρναίων l ἀκαρνανίας γῆς E. 10. αὐτὴν om. o αὐτὴν ὁ ποιητὴς Dhil edd. 13. νήρικος D (sed κ pr. m. in τ mutatum et praeterea τ eadem m. supra add.) BE edd. inde a Xyl.: atque haec est scriptura vulgaris ap. Hom. in Od. Ω, 376; alteram praeter reliquos codd. tuetur Epit.: v. de ea ad I, 59. Contraria ei videntur, quae infra p. 454 traduntur, sed v. quae ibi adnotavimus. 15. ἦ μὲν codd., exc. B, in quo est οἷος, quod exhibent edd. inde a Xyl.: atque sic legitur in Od. l. c. et supra I, 59. Neque tamen tantopere a codd. recedere ausus sum. — νήρικον codd., exc. B, edd. inde a Xyl. 16. ἠπείριον no. — κεφαλληνεῦσιν Dhis. 18. κροκύλην codd., exc. E, qui exhibet κροκύλει', uti legitur in Il. B, 633 et supra VIII, 376. — τρηχείην E ex corr., antea fuerat τρηχεῖαν. 19. κοψέλλου E κυψέλλου k ex corr. — γαργάσουσος CDhil, γαργάσου, quod in reliquis codd. est, cum huius nominis nusquam fiat mentio, corruptum videri et ipsum, et Γόργου scribendum esse, post Ruhnkenium (v. Verheyk. ad Anton. Liber. c. 4, p. 24) complures recte censuerunt: cf. ad VII, 325.

τε κατέσχον τὴν ἀκτήν, καὶ μέχρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου προῆλθον, καὶ ἥ τε Ἀμβρακία συνῳκίσθη καὶ Ἀνακτόριον, καὶ τῆς χερρονήσου διορύξαντες τὸν ἰσθμὸν ἐποίησαν νῆσον τὴν Λευκάδα, καὶ μετενέγκαντες τὴν Νήριτον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃς ἦν ποτε μὲν ἰσθμός, νῦν δὲ πορθμὸς γεφύρᾳ ζευκτός, μετωνόμασαν Λευκάδα ἐπώνυμον, δοκῶ μοι, τοῦ Λευκάτα· πέτρα γάρ ἐστι λευκὴ τὴν χρόαν, προκειμένη τῆς Λευκάδος εἰς τὸ πέλαγος καὶ τὴν Κεφαλληνίαν, ὡς ἐντεῦθεν τοὔνομα λαβεῖν. (5; A 694)

9. *Ἔχει δὲ τὸ τοῦ Λευκάτα Ἀπόλλωνος ἱερὸν καὶ τὸ ἅλμα, τὸ τοὺς ἔρωτας παύειν πεπιστευμένον·* (10)

οὗ δὴ λέγεται πρώτη Σαπφώ,

(ὥς φησιν ὁ Μένανδρος)

τὸν ὑπέρκομπον θηρῶσα Φάων',
οἰστρῶντι πόθῳ ῥῖψαι πέτρας
ἀπὸ τηλεφανοῦς· ἀλλὰ κατ' εὐχὴν (15)
σήν, δέσποτ' ἄναξ —

ὁ μὲν οὖν Μένανδρος πρώτην ἁλέσθαι λέγει τὴν Σαπφώ, οἱ δ' ἔτι ἀρχαιολογικώτεροι Κέφαλόν φασιν ἐρασθέντα Πτερέλα, τὸν Δηιονέως. ἦν δὲ καὶ πάτριον τοῖς Λευκαδίοις κατ' ἐνιαυ-

---

1. *τε* om. *E.* — *ἀρχὴν s*, sed in marg. add. *ἀκτήν*. 2. *τὸ* ante *Ἀνακτόριον* add. *lnox* edd. *ἀνακτώριον k* ald. 4. *τὴν*] *τὸ x.* — *νήρικον B* (sed post corr.) edd. 6. Insolenter adiectum h. l. *μοι*, nec alium similem locum me legere memini. — *λευκοῦ i*, idemque post additum in *n*. 9. *ἄγαλμα i.* 12. *που* post *ὡς* add. edd. 13. *πφάων DCghisy πφάον x πφαίων n σαφάων o παράων Bkl* ald. 15. *ἀλλὰ* — *ἄναξ* om. *l*, sed in marg. add. sunt. 16. *σὸν* Cor. ex coni. Bentleii, addens simul post *ἄναξ* quae idem ex Hesychio subiecerat, *εὐφημείσθω τέμενος περὶ Λευκάδος ἀκτῆς*. Femininum illud tuetur Meinekius, quem vide in Rell. Menand. ed. mai. Sed mirum haud dubie est, quod sententia non finita oratio interrumpitur: atque ita omnino comparatus est hic locus, ut non a Strabone, sed ab alio potius additos suspiceris hos versus; verumtamen incertius hoc est, quam quod affirmare ausim. 17. *ἅλασθαι ox.* 18. *περόλα Dh*, sed in huius marg. add. *πτερόλα*, quod est in *Ci*: *πταρόλα Bglmno πτάροχα x παρόλα k πταόλα* ald. Tzsch. corr. 19. *τὸν*] *τοῦ* codd. (sed *B* post corr.) ald. *τὸν τοῦ* Tzsch. Cor. Simplicius est quod reposui ex coni. Cas. — *δηγονέως Bkl διηνέως n.*

τὸν ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ Ἀπόλλωνος ἀπὸ τῆς σκοπῆς ῥιπτεῖσθαί
τινα τῶν ἐν αἰτίαις ὄντων ἀποτροπῆς χάριν, ἐξαπτομένων ἐξ
αὐτοῦ παντοδαπῶν πτερῶν καὶ ὀρνέων ἀνακουφίζειν δυναμέ-
νων τῇ πτήσει τὸ ἅλμα, ὑποδέχεσθαι δὲ κάτω μικραῖς ἁλιάσι A. 695
5 κύκλῳ περιεστῶτας πολλοὺς καὶ περισώζειν εἰς δύναμιν τῶν
ὅρων ἔξω τὸν ἀναληφθέντα. ὁ δὲ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράψας,
Ἰκαρίου, τοῦ Πηνελόπης πατρός, υἱεῖς γενέσθαι δύο, Ἀλυζέα
καὶ Λευκάδιον, δυναστεῦσαι δ' ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ τούτους μετὰ
τοῦ πατρός· τούτων οὖν ἐπωνύμους τὰς πόλεις Ἔφορος λέγε-
10 σθαι δοκεῖ.

10. Κεφαλλῆνας δὲ νῦν μὲν τοὺς ἐκ τῆς νήσου τῆς Κε-
φαλληνίας λέγουσιν, Ὅμηρος δὲ πάντας τοὺς ὑπὸ τῷ Ὀδυσσεῖ,
ὧν εἰσι καὶ οἱ Ἀκαρνᾶνες· εἰπὼν γάρ·

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας,
15 οἵ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον

(τὸ ἐν ταύτῃ ὄρος ἐπιφανές, ὡς καὶ

οἳ δ' ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ' ἱεράων, C. 453

καὶ αὐτοῦ τοῦ Δουλιχίου τῶν Ἐχινάδων ὄντος· καὶ

οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἤλιδα,

20 καὶ τοῦ Βουπρασίου ἐν Ἤλιδι ὄντος· [καὶ]

οἳ δ' Εὔβοιαν ἔχον καὶ Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε,

καὶ τούτων ἐν Εὐβοίᾳ οὐσῶν· καὶ

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι,

ὡς καὶ ἐκείνων Τρώων ὄντων)· πλὴν μετά γε Νήριτον φησί·

---

1. κοπῆς *B* (ex corr.) *Cgkln* (in hoc γρ. σκοπῆς) σκοπιᾶς *xy*. 2. τινας *CDghik* (ex corr.) *lxy*. — ἀποκοπῆς *l*. 3. πετρῶν *Bk*. 4. τῇ πτήσει om. *k*. 6. καταληφθέντα *Bk* ald. καταλειφθέντα *no*. — ἀλκμαιονίδα *D* (sed o in litura scriptum) *h*. 7. υἱοὺς *Bk* ald. 9. ἐφόρῳ *k*. — λέγειν *no*. 11. Κεφαλλῆνας — νήσου τῆς om. *l*. 13. εἰπὼν γάρ om. *Ek*. 18. ὡς ante καὶ αὐτοῦ add. *B*. — δολιχίου *Bk*. — ἐντὸς ante τῶν add. *B*. — ὄντας *CDhk* (ex corr.). 20. ὡς καὶ τοῦ *B*. — καὶ ante οἳ om. codd. Cas. add. 22. καὶ] ὡς codd., exc. *E*, edd. 24. ὡς om. Tzsch. Cor. — καὶ ἐκεῖ κοινῶν τρώων *CDhilBkx* (ultimi tres ex corr., ἐκείνων habuerat *k*) καὶ ἐκεῖ τρίων *n* (sed γρ. τρώων) *o* καὶ ἐκείνων κοινῶν ὄντων *E*.

καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
οἵ τ' ἤπειρον ἔχον ἠδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο.

ἤπειρον μὲν οὖν *καὶ* τὰ ἀντιπέρα τῶν νήσων βούλεται λέγειν, ἅμα τῇ Λευκάδι καὶ τὴν ἄλλην Ἀκαρνανίαν συμπεριλαβεῖν βουλόμενος, περὶ ἧς καὶ οὕτω λέγει· 5

δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι, τόσα πώεα μήλων·

τάχα τῆς Ἠπειρώτιδος τὸ παλαιὸν μέχρι δεῦρο διατεινούσης καὶ ὀνόματι κοινῷ ἠπείρου λεγομένης· Σάμον δὲ τὴν νῦν Κεφαλληνίαν, ὡς καὶ ὅταν φῇ· 10

ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης.

τῷ γὰρ ἐπιθέτῳ τὴν ὁμωνυμίαν διέσταλται, ὡς οὐκ ἐπὶ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐπὶ τῆς νήσου τιθεὶς τοὔνομα. τετραπόλεως γὰρ οὔσης τῆς νήσου, μία τῶν τεττάρων ἐστὶν ἡ καὶ Σάμος καὶ Σάμη καλουμένη καθ' ἑκάτερον τοὔνομα, ὁμωνυμοῦσα τῇ νήσῳ. 15 ὅταν δ' εἴπῃ·

A. 696 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,

τῶν νήσων ἀριθμὸν ποιεῖσθαι δῆλός ἐστι, καὶ Σάμην καλῶν τὴν νῆσον, ἣν πρότερον Σάμον ἐκάλεσεν. Ἀπολλόδωρος δέ, 20 τοτὲ μὲν *ἐν* τῷ ἐπιθέτῳ λέγων διεστάλθαι τὴν ἀμφιβολίαν, εἰπόντα

Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,

ὡς τὴν νῆσον λέγοντα· τοτὲ δὲ γράφεσθαι δεῖν

---

1. κροκύλην *nox*. 2. Post ἀμφενέμοντο add. *E* τὴν νῦν κεφαλληνίαν. 3. ἀντίπερα *k* ald. ἀντίπερ' *C* ἀντίπεραν *x*. 4. καὶ om. *B* (in hoc expunctum est) *kno* Cor. — ἀντιπέρας *Dh* ἀντιπέραν *nox* ald. 7. καὶ τόσα *x*. — οἰῶν pro μήλων est in Od. Ξ, 100. 8. καὶ μέχρι *E*. 14. καὶ ἡ σάμος *E*. 15. καθ' ἕτερον *k*. 17. ὅσοι *Bkx*. 18. δουλιχίῃ *Cno*. — τε om. *no*. — ζακίνθῳ *Cx*. 19. ποιεῖσθαι, et ῶν pr. m. sup. add., *D* ποιῶν *hi* ποιεῖ καὶ δῆλος *s*: ac mirus sane est infinitivus. 21. τότε hic et paulo post *Dh*. — ἐν aster. incl. Cor. — ὁμωνυμίαν *Bkno* ald. 24. ἂν γράφεσθαι *BCDhikln* ἀντιγράφεσθαι *ox* Tzsch. Cor. ex sent. Heynii ad Apoll. p. 1113, parum apte: nos quod reposuimus praebet *E*.

Δουλιχίῳ τε Σάμῳ τε,

ἀλλὰ μή

Σάμῃ τε,

δῆλός ἐστι τὴν μὲν πόλιν Σάμην καὶ Σάμον συνωνύμως ὑπο-
5 λαμβάνων ἐκφέρεσθαι, τὴν δὲ νῆσον Σάμον μόνον· ὅτι γὰρ
Σάμη λέγεται ἡ πόλις, δῆλον εἶναι ἔκ τε τοῦ διαριθμούμενον
τοὺς ἐξ ἑκάστης πόλεως μνηστῆρας φάναι·

ἐκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἔασι·

καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς Κτιμένης λόγου·

10 τὴν μὲν ἔπειτα Σάμην δ' ἔδοσαν.

ἔχει δὲ ταῦτα λόγον. οὐ γὰρ εὐκρινῶς ἀποδίδωσιν ὁ ποιητὴς C. 454
οὔτε περὶ τῆς Κεφαλληνίας, οὔτε περὶ τῆς Ἰθάκης καὶ τῶν
ἄλλων πλησίον τόπων, ὥστε καὶ οἱ ἐξηγούμενοι διαφέρονται
καὶ οἱ ἱστοροῦντες.

15 11. Αὐτίκα γὰρ ἐπὶ τῆς Ἰθάκης, ὅταν φῇ·

οἵ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,

ὅτι μὲν τὸ Νήριτον ὄρος λέγει, τῷ ἐπιθέτῳ δηλοῖ. ἐν ἄλλοις
δὲ καὶ ῥητῶς ὄρος·

ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ,
20 Νήριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπές.

Ἰθάκην δ' εἴτε τὴν πόλιν, εἴτε τὴν νῆσον λέγει, οὐ δῆλον ἐν
τούτῳ γε τῷ ἔπει·

οἵ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον.

κυρίως μὲν γὰρ ἀκούων τις τὴν πόλιν δέξαιτ' ἄν, ὡς καὶ Ἀθή-
25 νας καὶ Λυκαβηττὸν εἴ τις λέγοι, καὶ Ῥόδον καὶ Ἀτάβυριν,
καὶ ἔτι Λακεδαίμονα καὶ Ταΰγετον· ποιητικῶς δὲ τοὐναντίον.
ἐν μέντοι τῷ

ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
Νήριτον

---

1. τε post Δουλιχίῳ om. *i*. 3. τε om. *nx*. 4. σάμον μόνον *Dhi*. 8. τέσσαρες *nox*. 10. σάμην δέδοσον *Chos*. 13. πλη-σίων codd., exc. *h*, ex quo πλησίον rec. Cor. 16. οἵ τ' codd., exc. *nosx*, qui ῥ' praebent, uti legitur in Il. *B*, 632 et paulo post apud Strab.: cf. VIII, 376. — ἔχον *BDkios*. 19. αὐτῆς *no*. 23. ἔχον *D*. 25. λυκαβητὸν *D* (sed alterum τ sec. m. add.) *x* ἀθήνας ἱμυττόν *n* (et in marg. add. γρ. ἀθήνας καὶ ἱμυττὸν) *o*. — λέγει *Bhino* ald.

. . . . . . ἐν γὰρ τῇ νήσῳ, οὐκ ἐν τῇ πόλει τὸ ὄρος. ὅταν δὲ οὕτω φῇ·

ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπὸ Νηίου εἰλήλουθμεν,

ἄδηλον, εἴτε τὸ αὐτὸ τῷ Νηρίτῳ λέγει τὸ Νήιον, εἴτε ἕτερον, ἢ ὄρος ἢ χωρίον. *ὁ μέντοι ἀντὶ Νηρίτου γράφων Νήρικον, ἢ 5 ἀνάπαλιν, παραπαίει τελέως· τὸ μὲν γὰρ εἰνοσίφυλλον καλεῖ (A. 697) ὁ ποιητής, τὸ δ' ἐυκτίμενον πτολίεθρον, καὶ τὸ μὲν ἐν Ἰθάκῃ, τὸ δ' ἀκτὴν ἠπείροιο.*

12. Καὶ τοῦτο δὲ δοκεῖ ὑπεναντιότητά τινα δηλοῦν·

αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται· 10

χθαμαλὴ μὲν γὰρ ἡ ταπεινὴ καὶ χαμηλή, πανυπερτάτη δὲ ἡ ὑψηλή, οἵαν διὰ πλειόνων σημαίνει, Κραναὴν καλῶν· καὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ τοῦ λιμένος

τρηχεῖαν ἀταρπὸν

χῶρον ἀν' ὑλήεντα· 15

καὶ

οὐ γάρ τις νήσων εὐδείελος, οὐδ' εὐλείμων,

αἵ θ' ἁλὶ κεκλίαται· Ἰθάκη δέ τε καὶ περὶ πασέων.

ἔχει μὲν οὖν ἀπεμφάσεις τοιαύτας ἡ φράσις, ἐξηγοῦνται δὲ οὐ

---

1. *δῆλον* ante *ἐν γὰρ* add. Cor. aptissime: atque excidisse hic aliquid Cas. iam senserat. — *γὰρ* om. *nox*. — *δὲ*] *τε* codd., exc. *o*, unde *δὲ* rec. Cor. 3. *ὑπονηίου* codd., exc. *Dh*. 4. *δῆλον* codd., sed in *B* ex corr. *οὐ ἄδηλον*, et in *x* *οὐ* praemittitur illi voci: Xyl. corr. — *τὸν αὐτὸν* *C*. — *δ' ἕτερον* *BCklnox* ald. 5. Verba *ὁ μέντοι* — *ἠπείροιο* Strabonis non esse censeo. Primum enim parum concinna sunt per se; tum incommode interrumpunt exemplorum, quae hic persequitur auctor, connexum; denique repugnant optimorum codicum scripturae in locis supra allatis (v. ad p. 452) Strabonisque verbis, quae paulo ante leguntur, *ὅτι μὲν τὸ Νήριτον ὄρος λέγει, τῷ ἐπιθέτῳ δηλοῖ*, quae certe non scripsisset, si *Νήρικον* urbem nominatam fuisse iudicasset. 10. *δὲ* om. *no*. — *πρὸς ζόφον* post *κεῖται* addendum censet Grosk. 11. *χαμαλή* Cas. Tzsch. 14. *ἄτραπον* *nx* *ἀνατραπόν* *o*. 17. *νῆσον* *C* *νῆσος* *Bklnox*. Genitivus quem exhibent *Dhi* legitur etiam in Od. *Δ*, 607. — *ἱππήλατος* in marg. *B* notatur, uti habetur in Od. l. c.; et mirificum sane ac vix ferendum est *εὐδείελος* illud: quod tamen removere cum Groskurdio non ausim. — *εὐλειμάων* *C*. 18. *αἵθ' ἁλὶ*] *αἰεὶ* *Diklno*(?)*x* *αἰθ'* (omisso *ἁλὶ*) *Ch*. — *κεκλήαται* *Ckx*. — *δέ τε*] *δ' ἔτι* *BCDhikx* *δέ τι* *nos* *δέ τοι* ald., Xyl. corr. ex Od. l. c. — *πέρι* *h*.

κακῶς· οὔτε γὰρ χθαμαλὴν δέχονται ταπεινὴν ἐνταῦθα, ἀλλὰ πρόσχωρον τῇ ἠπείρῳ, ἐγγυτάτω οὖσαν αὐτῆς· οὔτε πανυπερτάτην ὑψηλοτάτην, ἀλλὰ πανυπερτάτην πρὸς ζόφον, οἷον ὑπὲρ πάσας ἐσχάτην τετραμμένην πρὸς ἄρκτον· τοῦτο γὰρ βούλεται
5 λέγειν τὸ πρὸς ζόφον, τὸ δ' ἐναντίον πρὸς νότον·

αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε· C. 455

τὸ γὰρ ἄνευθε πόρρω καὶ χωρίς ἐστιν, ὡς τῶν μὲν ἄλλων πρὸς νότον κεκλιμένων καὶ ἀπωτέρω τῆς ἠπείρου, τῆς δ' Ἰθάκης ἐγγύθεν καὶ πρὸς ἄρκτον. ὅτι δ' οὕτω λέγει τὸ νότιον μέρος,
10 καὶ ἐν τοῖσδε φανερόν·

εἴτ' ἐπὶ δέξι' ἴωσι, πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε, ποτὶ ζόφον ἠερόεντα·

καὶ ἔτι μᾶλλον ἐν τοῖσδε·

ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη ἠώς,
15 οὐδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
οὐδ' ὅπη ἀννεῖται·

ἔστι μὲν γὰρ δέξασθαι τὰ τέτταρα κλίματα, τὴν ἠῶ δεχομένους τὸ νότιον μέρος, ἔχει τέ τινα τοῦτ' ἔμφασιν, ἀλλὰ βέλτιον τὸ κατὰ τὴν πάροδον τοῦ ἡλίου νοεῖν ἀντιτιθέμενον τῷ A. 698
20 ἀρκτικῷ μέρει· ἐξάλλαξιν γάρ τινα τῶν οὐρανίων πολλὴν βούλεται σημαίνειν ὁ λόγος, οὐχὶ ψιλὴν ἐπίκρυψιν τῶν κλιμάτων. δεῖ γὰρ κατὰ πάντα συννεφῆ καιρόν, ἄν θ' ἡμέρας, ἄν τε νύκτωρ συμβῇ, παρακολουθεῖν· τὰ δ' οὐράνια ἐξαλλάττει ἐπὶ πλέον τῷ πρὸς μεσημβρίαν μᾶλλον ἢ ἧττον παραχωρεῖν ἡμᾶς
25 ἢ εἰς τοὐναντίον. τοῦτο δὲ οὐ δύσεως καὶ ἀνατολῆς ἐγκαλύψεις ποιεῖ (καὶ γὰρ αἰθρίας οὔσης συμβαίνει), ἀλλὰ μεσημ-

3. ὑψηλότητα *k*. 4. πρὸς ἐσχάτην *BCklno* ald. ὡς ἐσχάτην *x* ἐσχάτην om. *D* (sed in hoc verba οἷον — ζόφον, quae in contextu omissa fuerant, in marg. postea addita sunt praefixo verbo κείμενον) *hi*: ἐσχάτην nulla particula adiecta, quod scripsit Xyl, exhibet *E*. — τετραμμένην — ἄνευθε om. *l*. 6. τε om. *BCDhklnox*. 7. τὸ] τότε *B* (ex corr.) *CDEhikl*. — μὲν om. *E*. 9. καὶ om. codd., exc. *E*, edd. 14. τι ἴδμεν *BCDi* τοι ἴδμεν *kx* ald. 16. ἀνιεῖται *Dhi* ἀνεῖται codd. rell. 18. τέ] δέ codd. edd. — τινα [καὶ] τούτου Cor. 19. ἀντιθέμενον *Bm* ald. ἀποθέμενον *k*. 22. γὰρ om. *no*. — συναφῆ *BCDhikl* συναφῆς *nox*, Tzsch. corr. ex coni. Cas. 25. ἐγκαταλείψεις *k* ἐγκαταλήψεις *h* ald. 26. οὐ post οὔσης add. *i*.

βρίας καὶ ἄρκτον. μάλιστα γὰρ ἀρκτικός ἐστιν ὁ πόλος· τούτου δὲ κινουμένου καὶ ποτὲ μὲν κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γινομένου, ποτὲ δὲ ὑπὸ γῆς ὄντος, καὶ οἱ ἀρκτικοὶ συμμεταβάλλουσι, ποτὲ δὲ συνεκλείπουσι κατὰ τὰς τοιαύτας παραχωρήσεις, ὥστε οὐκ ἂν εἰδείης, ὅπου ἐστὶ τὸ ἀρκτικὸν κλίμα, οὐδὲ ἀρχή ἐστιν· εἰ 5 δὲ τοῦτο, οὐδὲ τοὐναντίον ἂν γνοίης. κύκλος δὲ τῆς Ἰθάκης ἐστὶν ὡς ὀγδοήκοντα σταδίων. περὶ μὲν Ἰθάκης ταῦτα.

13. Τὴν δὲ Κεφαλληνίαν, τετράπολιν οὖσαν, οὔτ' αὐτὴν εἴρηκε τῷ νῦν ὀνόματι, οὔτε τῶν πόλεων οὐδεμίαν, πλὴν μιᾶς, εἴτε Σάμης εἴτε Σάμου, ἧ νῦν μὲν οὐκέτ' ἐστίν, ἴχνη δ' αὐτῆς 10 δείκνυται κατὰ μέσον τὸν πρὸς Ἰθάκῃ πορθμόν· οἱ δ' ἀπ' αὐτῆς Σαμαῖοι καλοῦνται· αἱ δ' ἄλλαι καὶ νῦν εἰσιν ἔτι, μικραὶ A. 699 πόλεις τινές, [Παλεῖς], Πρώνησος καὶ Κράνιοι. ἐφ' ἡμῶν δὲ καὶ ἄλλην προσέκτισε Γάιος Ἀντώνιος, ὁ θεῖος Μάρκου Ἀντωνίου, ἡνίκα φυγὰς γενόμενος μετὰ τὴν ὑπατείαν, ἣν συνῆρξε 15 Κικέρωνι τῷ ῥήτορι, ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ διέτριψε καὶ τὴν ὅλην νῆσον ὑπήκοον ἔσχεν, ὡς ἴδιον κτῆμα· οὐκ ἔφθη μέντοι συνοικίσας, ἀλλὰ καθόδου τυχών, πρὸς ἄλλοις μείζοσιν ὢν κατέλυσε τὸν βίον.

14. Οὐκ ὤκνησαν δέ τινες τὴν Κεφαλληνίαν τὴν αὐτὴν 20 C. 456 τῷ Δουλιχίῳ φάναι, οἱ δὲ τῇ Τάφῳ, καὶ Ταφίους τοὺς Κεφαλληνίους, τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Τηλεβόας, καὶ τὸν Ἀμφιτρύωνα δεῦρο στρατεῦσαι μετὰ Κεφάλου τοῦ Δηιονέως, ἐξ Ἀθη-

---

2. καὶ — γινομένου om. *l*. — κορυφῆς *x*. 3. γῆν *no*. 5. οὐδ' εἰ ἀρχήν ἐστιν Cor. ex coni. Tyrwh. paulo audacius; οὐδ' ὅπου ἀρχή coni. Tzsch. Grosk., quod tamen ne ipsum quidem satisfacit. 7. ὀγδοήκοντα a Strabone scriptum non fuisse Grosk. suspicatur haud iniuria: in Dionysii (Pseudodicaearchi) Descr. Graec. v. 51 legitur Ἰθάκη σταδίων ὀγδοήκοντα, στενή, unde tamen frustra Grosk. explicare studet Strabonis errorem; XXV. M. P. Ithacae circuitum esse tradit Plin. H. N. IV, 12 s. 19. 9. οὐδὲ μιας *C*. 10. εἴτε Σάμης om. *m*. 11. δείκνυνται *m*. — ἰθάκην *l*. 13. πόλεις] Παλεῖς Cor. parum apte: addidi hoc nomen ex coni. Cas. et Tzsch. 14. ἀντωνῖνος *BCDhk* (ex corr.) *no*. — ἀντωνίνου *no*. 15. ὑπατείαν om. *C*. — ἦρξε *k* (ex corr.) *l* ald. 17. συνοικίσαι *no* (συνοικῆσαι ex iisdem enotavit Scrimg.) *s* συνοικήσας *B*, idemque fuerat in *D*, sed η pr. m. mut. in ι. 18. κατέλιπε *k* ex corr. 21. φᾶναι codd., Tzsch. corr. — κεφαλλήνους *k*.

νῶν φυγάδος, παραληφθέντος, κατασχόντα δὲ τὴν νῆσον παραδοῦναι τῷ Κεφάλῳ, καὶ ταύτην μὲν ἐπώνυμον ἐκείνου γενέσθαι, τὰς δὲ πόλεις τῶν παίδων αὐτοῦ. ταῦτα δ' οὐχ Ὁμηρικά· οἱ μὲν γὰρ Κεφαλλῆνες ὑπὸ Ὀδυσσεῖ καὶ Λαέρτῃ, ἡ δὲ
5 Τάφος ὑπὸ τῷ Μέντῃ·

Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.

καλεῖται δὲ νῦν Ταφιοῦς ἡ Τάφος. οὐδ' Ἑλλάνικος Ὁμηρικός, Δουλίχιον τὴν Κεφαλληνίαν λέγων. τὸ μὲν γὰρ ὑπὸ Μέγητι
10 εἴρηται καὶ αἱ λοιπαὶ Ἐχινάδες, οἵ τε ἐνοικοῦντες Ἐπειοὶ *τε* ἐξ Ἤλιδος ἀφιγμένοι· διόπερ καὶ τὸν Ὦτον τὸν Κυλλήνιον

Φυλείδεω ἕταρον μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν

καλεῖ·

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους.

15 οὔτ' οὖν Δουλίχιον ἡ Κεφαλληνία καθ' Ὅμηρον, οὔτε τῆς Κεφαλληνίας τὸ Δουλίχιον, ὡς Ἄνδρων φησί· τὸ μὲν γὰρ Ἐπειοὶ κατεῖχον, τὴν δὲ Κεφαλληνίαν ὅλην Κεφαλλῆνες, καὶ [οἱ μὲν] ὑπὸ Ὀδυσσεῖ, οἱ δ' ὑπὸ Μέγητι. οὐδὲ Παλεῖς Δουλίχιον ὑφ' Ὁμήρου λέγονται, ὡς γράφει Φερεκύδης. μάλιστα δ' ἐναντι- A. 700
20 οῦται Ὁμήρῳ ὁ τὴν Κεφαλληνίαν τὴν αὐτὴν τῷ Δουλιχίῳ λέγων, εἴπερ τῶν μνηστήρων ἐκ μὲν Δουλιχίοιο δύω καὶ πεντή-

---

8. ταφιοὺς *Dh*. 10. αἱ ante Ἐχινάδες add. *Bhik* (in hoc post expunctum est) *l* ald. αἰχινάδες *s*. — τε post Ἐπειοὶ om. *nox* Cor. 12. φυλιέως *CDhi*(?)*ksx* φυλλιέως *Bl* ald. φαλιέως *no* φυλέως Xyl.: Cor. corr., uti Cas. aliique censuerant, ex Il. *O*, 519 et Epitome, in qua legitur φυλίδεω: nec minus vere eadem addere videtur in proxime praecedentibus μετὰ Φυλέως, quamquam paulo liberius exhibet ἐξ Ἤλιδος ἐλθόντες μετὰ Φυλέως. — ἑταῖρον Xyl. 13. καὶ post καλεῖ add. Cor. 16. φησί] καλεῖ *kl*(?) ald. — τὸ] τὴν codd., Tzsch. corr. 17. οἱ μὲν om. codd., exc. *k*: Cas. restituit primum quidem, ut ait, ex coniectura, deinde autem ex auctoritate veteris codicis: nempe Scrimger. in margine interiore exemplaris sui add. οἱ μὲν, sed haec non ex codice sumpta sunt. 18. οὐδὲ] οἱ δὲ codd. ald. οὐδ' οἱ Παλεῖς Cor. Simplicius est quod reposui auctore Grosk. Ceterum h. l. in marg. *n* addita sunt haec: περὶ δὲ τῆς Παλέων πόλεως εἰς Ἀθήνας τόδε ἐπίγραμμα εὗρον, quibus subiicitur titulus, qui in Boeckhii C. I. est no. 340. — παλλεῖς *h*. 19. λέγεται *k* (sed post corr.) *x* ald. 21. δολιχίω *C*. — δύο

κοντα ἦσαν, ἐκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι. οὐ γὰρ τοῦτ' ἂν εἴη λέγων, ἐξ ὅλης μὲν τόσους, ἐκ δὲ μιᾶς τῶν τεττάρων παρὰ δύο τοὺς ἡμίσεις; εἰ δ' ἄρα τοῦτο δώσει τις, ἐρησόμεθα, τίς ἂν εἴη ἡ Σάμη, ὅταν οὕτω φῇ·

Δουλίχιόν τε Σάμην τ' ἠδ' ὑλήεντα Ζάκυνθον. 5

15. *Κεῖται δ' ἡ Κεφαλληνία κατὰ Ἀκαρνανίαν, διέχουσα τοῦ Λευκάτα περὶ πεντήκοντα (οἱ δὲ τετταράκοντά φασι) σταδίους, τοῦ δὲ Χελωνάτα περὶ ὀγδοήκοντα. αὐτὴ δ' ἐστὶν ὡς τριακοσίων τὴν περίμετρον, μακρὰ δ' ἀνήκουσα πρὸς Εὖρον, ὀρεινή· μέγιστον δ' ὄρος ἐν αὐτῇ [Αἶνος], ἐν ᾧ τὸ Διὸς Αἰ-* 10 *νησίου ἱερόν· καθ' ὃ δὲ στενωτάτη ἐστὶν ἡ νῆσος, ταπεινὸν ἰσθμὸν ποιεῖ, ὥσθ' ὑπερκλύζεσθαι πολλάκις ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν· πλησίον δ' εἰσὶ τῶν στενῶν ἐν κόλπῳ Κράνιοί τε καὶ Παλεῖς.*

16. *Μεταξὺ δὲ τῆς Ἰθάκης καὶ τῆς Κεφαλληνίας ἡ Ἀστε-* 15 *ρία νησίον· Ἀστερὶς δ' ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγεται· ἣν ὁ μὲν Σκήψιος μὴ μένειν τοιαύτην, οἵαν φησὶν ὁ ποιητής*

(λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ
ἀμφίδυμοι),

C. 457 *ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος μένειν καὶ νῦν, καὶ πολίχνιον λέγει ἐν αὐτῇ* 20
A. 701 *Ἀλαλκομενάς, τὸ ἐπ' αὐτῷ τῷ ἰσθμῷ κείμενον.*

---

codd.: Tzsch. mut. ex Od. *P*, 247. 1. *τέσσαρες* ***noxy***. 3. *παρ' ἕνα* codd., exc. *x*, Tzsch. corr. ex coni. Tyrwh. 4. *φῇ οὕτω* ***Bkl*** edd. 5. *δουλιχίῳ τε σάμῃ τ' ἠδ' ὑλήεντι ζακύνθῳ* ***s***, uti legitur hic versus in Od. *A*, 246 *P*, 123. — *τε ἠδ'* ***BDklx*** ald.: apud Hom. Il. cc. et Od. *I*, 24 est *τε καὶ*. 7. *σταδίους* post *πεντήκοντα* collocant ***no*** ald. 8. *χελωνάτου* ***B*** ex corr. 10. Nomen *Αἶνος*, quod om. codd., Xyl. restituit ex Schol. ad Apoll. Rhod. II, 297, ubi traduntur haec: *ἔστι γὰρ καὶ Αἶνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνησίου Διὸς ἱερόν ἐστιν, οὗ μνημονεύει Λέων ἐν περίπλῳ καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς λιμέσιν.* Quae sequuntur videntur in causa fuisse, cur nomen hic negligeretur. — *ἐν ᾗ* ***CDk*** (ex corr.) ***lsx***. — *τοῦ* ante *Διὸς* add. ***kno*** edd. 11. *στεροτάτη* ***BClno*** (in utroque hoc *στενοτάτη* sup. add.) *στερροτάτη* ***ks***. 12. *ἐπικλύζεσθαι* ***k*** (sed post corr.) *ὑποκλύζεσθαι* ald. 13. *τῷ* ante *κόλπῳ* add. ***no*** edd. 16. *νῆσος* ***no***. 17. *λέγει* post *ποιητής* add. *x*. 20. *καὶ* ante *μένειν* add. *l*. 21. *ἀλλαλκομενὰς* ***Bk*** *Ἀλκομενάς* hanc urbem appellat Steph. Byz. s. v., in Ithaca simul eam

17. Καλεῖ δ' ὁ ποιητὴς Σάμον καὶ τὴν Θρᾳκίαν, ἣν νῦν Σαμοθρᾴκην καλοῦμεν. τὴν δ' Ἰωνικὴν οἶδε μέν, ὡς εἰκός· καὶ γὰρ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν εἰδέναι φαίνεται· οὐκ [ἂν] ἀντιδιέστειλε δὲ τὴν ὁμωνυμίαν, περὶ τῆς Σαμοθρᾴκης λέγων,
5 τοτὲ μὲν τῷ ἐπιθέτῳ·

ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑλῃέσσης,
Θρηικίης·

τοτὲ δὲ τῇ συζυγίᾳ τῶν πλησίον νήσων·

ἐς Σάμον ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·

10 καὶ πάλιν·

μεσσηγύς τε Σάμοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης.

ᾔδει μὲν οὖν, οὐκ ὠνόμακε δ' αὐτήν· οὐδ' ἐκαλεῖτο τῷ αὐτῷ ὀνόματι πρότερον, ἀλλὰ Μελάμφυλος, εἶτ' Ἀνθεμίς, εἶτα Παρθενία ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Παρθενίου, ὃς Ἴμβρασος μετωνο-
15 μάσθη. ἐπεὶ οὖν κατὰ τὰ Τρωικὰ Σάμος μὲν καὶ ἡ Κεφαλληνία ἐκαλεῖτο καὶ ἡ Σαμοθρᾴκη (οὐ γὰρ ἂν Ἑκάβη εἰσήγετο λέγουσα, ὅτι τοὺς παῖδας αὐτῆς πέρνασχ', ὅν κε λάβοι, ἐς Σάμον ἔς τ' Ἴμβρον), Ἰωνικὴ [δ'] οὐκ ἀπῴκιστό πω, δῆλον

---

sitam fuisse tradens, qua in re Plutarchum (v. Quaestt. Gr. p. 202 ed. Lips.) habet consentientem, qui tamen in nominis forma concinit Straboni: utrumque ex Stephano corrigendum esse censet Berkel. ad l. c.; cf. ad VII, 427. 2. εἶδε *Bkl*(?) ald. 3. ἂν om. codd., Cor. add. paulo audacius scribens οὐ γὰρ ἄν, omisso postea δέ: quamquam commodissimam hanc esse sententiarum connexionem ac Straboni usitatissimam fatendum est. 8. τὸ δὲ τῇ *D*. — πλησίων *Bk* (ex corr.?) *x*. 9. ἀμιχθαλόεσσαν, et γδ sup. χθ add., *h*. 11. λήμνου, et ἴμβρου sup. add., *k*. 12. αὐτὴν post οὖν collocant *Bkl* edd. 13. μελάμφιλος *Bko* ald. Duplici λ hoc nomen alii scribunt auctores (v. Hesych. s. v. Plin. H. N. V, 37 s. 31), atque ita legitur ap. Eust. ad Dionys. Perieg. v. 534 ex ipso hoc loco: quam scripturam cum praeterea nominis ratio videatur commendare, veram puto; simplex tamen λ servant codd. infra XIV, 637 et ap. Steph. s. v. Σάμος. 14. τοῦ ante ποταμοῦ om. Eust. l. c. 17. περνὰς codd., exc. *k*, in quo deest haec vox lacuna relicta, et *x*, qui exhibet περὶ νᾶσον κέ: Cas. corr. ex Il. Ω, 752. — κε] καὶ *Bno*. — λάβοι, et οι in η sec. m. mut., *D* λάβῃ *hi* λάβοιε σάμον *Bklno* λάβοι σάμον *xy*. 18. ἔς τ'] ὥστ' *CDgl* ald. ὡς *hi* ἴδ' *xy*. — ἰμβρίοις *BCDgklno* ἰμβρίους *hi*, Cas. corr. ex Il. l. c. Ceterum verba οὐ γὰρ — Ἴμβρον om. Guar. — ἡ ante Ἰωνικὴ

δ' ὅτι ἀπὸ τῶν προτέρων τινὸς τὴν ὁμωνυμίαν ἔσχεν· ἐξ
A. 702 ὧν κἀκεῖνο δῆλον, ὅτι παρὰ τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν ὃ λέγουσιν
οἱ φήσαντες, μετὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν καὶ τὴν Τεμβρίωνος
παρουσίαν ἀποίκους ἐλθεῖν ἐκ Σάμου καὶ ὀνομάσαι Σάμον τὴν
Σαμοθρᾴκην, ὡς οἱ Σάμιοι τοῦτ' ἐπλάσαντο δόξης χάριν. πι- 5
θανώτεροι δ' εἰσὶν [οἱ] ἀπὸ τοῦ σάμους καλεῖσθαι τὰ ὕψη
φήσαντες εὑρῆσθαι τοῦτο τοὔνομα τὴν νῆσον· ἐντεῦθεν γὰρ

ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.

τινὲς δὲ Σάμον καλεῖσθαί φασιν ἀπὸ Σαΐων, τῶν οἰκούντων 10
Θρᾳκῶν πρότερον, οἳ καὶ τὴν ἤπειρον ἔσχον τὴν προσεχῆ, εἴτε
οἱ αὐτοὶ τοῖς Σαπαίοις ὄντες ἢ τοῖς Σιντοῖς, οὓς Σίντιας κα-
λεῖ ὁ ποιητής, εἴθ' ἕτεροι. μέμνηται δὲ τῶν Σαΐων Ἀρχίλοχος·

ἀσπίδα μὲν Σαΐων τὶς ἀνείλετο, τὴν παρὰ θάμνῳ
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων. 15

18. Λοιπὴ δ' ἐστὶ τῶν ὑπὸ τῷ Ὀδυσσεῖ τεταγμένων νή-
σων ἡ Ζάκυνθος, μικρῷ πρὸς ἑσπέραν μᾶλλον τῆς Κεφαλληνίας

---

add. *hi* ὥστ' ἰωνικὴ *x*, cui postea additum est ἡ: inde ὥστ' ἡ ἰωνικὴ *y*. ἡ δ' ἰωνικὴ Cor.; mihi simplicius visum δ' ante οὐκ addere. — ἐπῴκιστο Cor. — πω] τόπῳ *Bln* 1. δ' om. Cor. — πρότερον *x* Tzsch. Cor. 2. ὃ] ἣν *Bkl* ald. 3. τεβρίωνος *D*, sed μ sec. m. sup. add. 4. ἐξελθεῖν *h*. 5. ἐπλάσσαντο *k* ald. 6. οἱ om. *CDhil*. — σαμαίους Epit. codd., exc. *E*, in quo legitur σάμους, quod inter versus add. etiam in *n*: idem legisse videtur Eust., quem v. ad Il. *N*, 12 p. 917, 14, R.; cf. VIII, 346. 7. εὑρῆσαι *B* (ex corr.?) *Clno* εὑρέσθαι *xy* Cor. — τὸ ὄνομα *hx*. 11. εἴτε] οἴτε *Bk* (sed hic post corr.). 14. ἀσπίδι codd. edd., at XII, 549, ubi idem versus affertur, omnes codd. accusativum praebent. — ἀνείλατο *B* (sed α in ε post mut.) *gy* ἀφείλατο *s* ἀγείλετο *i* ἀγάλλεται edd. inde a Xyl., quod exhibetur ab Aristophane (v. Pax v. 1264 s. 1296) aliisque compluribus scriptoribus eosdem hos versus laudantibus (v. Bergk. Poëtae lyrici p. 468): sed infra XII, 549, ubi reliqui codd. verbum om., ἀνείλετο itidem habet Epit. — τὴν] ἣν edd. inde a Xyl.: τὴν infra quoque l. c. habent codd. — θάμνον *nos*. 15. κάλλιπεν *Bk* (hic post corr.) ald. 17. πρὸς ἑσπέραν quia parum conveniunt cum vero insulae situ, variis coniecturis tentata sunt: πρὸς ἕω proposuit Tyrwh., πρὸς Ἑσπερίδας scripsit Cor., infelicissime hic; Palmer. contra (v. Graec. antiq. IV, 24 p. 523) verba ista sana recte iudicans καὶ ante τῆς Πελοποννήσου delendum censet,

κεκλιμένη †καὶ τῆς Πελοποννήσου, συνάπτουσα δ' αὐτῇ πλέον. C. 458
ἔστιν ὁ κύκλος τῆς Ζακύνθου σταδίων ἑκατὸν ἑξήκοντα· διέχει
δὲ καὶ τῆς Κεφαλληνίας ὅσον ἑξήκοντα σταδίους, ὑλώδης μέν,
εὔκαρπος δέ· καὶ ἡ πόλις ἀξιόλογος ὁμώνυμος. ἐντεῦθεν εἰς
5 Ἑσπερίδας τῆς Λιβύης στάδιοι τρισχίλιοι τριακόσιοι.

19. Καὶ ταύτης δὲ καὶ τῆς Κεφαλληνίας πρὸς ἕω τὰς
Ἐχινάδας ἱδρῦσθαι νήσους συμβέβηκεν· ὧν τό τε Δουλίχιόν A. 703
ἐστι (καλοῦσι δὲ νῦν Δολίχαν) καὶ αἱ Ὀξεῖαι καλούμεναι, ἃς
Θοὰς ὁ ποιητὴς εἶπε· καὶ ἡ μὲν Δολίχα κεῖται κατὰ Οἰνιάδας
10 καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἀχελῴου, διέχουσα Ἀράξου, τῆς τῶν
Ἠλείων ἄκρας, ἑκατόν, *καὶ* αἱ λοιπαὶ δ' Ἐχινάδες (πλείους
εἰσί, πᾶσαι λυπραὶ καὶ τραχεῖαι) καὶ πρὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ
Ἀχελῴου, πεντεκαίδεκα σταδίους ἀφεστῶσα ἡ ἀπωτάτω, ἡ δ'
ἐγγυτάτω πέντε, πελαγίζουσαι πρότερον· ἀλλ' ἡ χοῦς τὰς μὲν
15 ἐξηπείρωκεν αὐτῶν ἤδη, τὰς δὲ μέλλει, πολλὴ καταφερομένη·
ἧπερ καὶ τὴν Παραχελωῖτιν καλουμένην χώραν, ἣν ὁ ποταμὸς

---

ut haec efficiatur sententia: *paulo magis quam Cephallenia ad occiduas partes Peloponnesi inclinans:* quae probantur Tzschuckio et Groskurdio, mihi, quamquam non displicent, non ita satisfaciunt, ut amplecti audeam. In brevius hunc locum contraxit Pleth. sic: ἐν τῷ Ἀδρίᾳ Ζάκυνθός τε καὶ Κεφαληνία καὶ Ἰθάκη κατὰ στίχον τε ἀλλήλων κειμένων (l. κείμεναι) καὶ τῇ Πελοποννήσῳ ἀπὸ δυσμῶν ἐπικείμεναι. 1. συνάπτων δ' αὐτὴν πλέον ἐστὶν ὁ codd., exc. *gxy*, in quibus leguntur quae recepimus (scriptum tamen est αὐτῇ): eadem fere scripserat Tzsch., qui tamen αὐτὴν servavit; συνάπτουσα δ' αὐτῇ. Πλείων κτλ. Cor., ex parte secutus Tyrwhittum, qui proposuit τῇ Πελοποννήσῳ συνάπτουσ' αὐτήν. πλέων κτλ. 5. Infra XVII, 836 Strabo Berenicen, quae non diversa est ab Hesperidibus, a Zacyntho distare tradit 3600 stadia, quem numerum verae distantiae melius respondere affirmat Gossell. ad h. l.: proclivis autem est confusio notarum *X* et *T*. 11. σταδίους ante ἑκατὸν add. *Bno* edd. στάδια, et ex corr. στάδιοι, *k*. — καὶ om. Cor., proxima sic exhibens: — Ἐχινάδες (πλείους δ' εἰσί, πᾶσαι λυπραὶ καὶ τραχεῖαι) πρὸ τῆς ἐκβολῆς κτλ. 13. ἀπωτάτη *Bkl* ald. 14. πελαγίζουσα *hin*(?)*o*. 16. παραχελῶιν *Bkl* παραχελώην *nosx* παραχελῶτιν *D*: v. ad IX, 434. — ἐστὶ προσχοῦσα post χώραν add. *x* Cor. quae ab interpolatore, ut complura alia in isto codice, ad fulciendam structuram addita esse liquido patet; similiter Guar. habet qui etiam Paracheloin — effecit.

*ἐπικλύζει, περιμάχητον *δὲ* ἐποίει τὸ παλαιόν, τοὺς ὅρους συγχέουσα ἀεὶ τοὺς ἀποδεικνυμένους τοῖς Ἀκαρνᾶσι καὶ τοῖς Αἰτωλοῖς· ἐκρίνοντο γὰρ τοῖς ὅπλοις, οὐκ ἔχοντες διαιτητάς, ἐνίκων δ' οἱ πλέον δυνάμενοι· ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ μῦθος ἐπλάσθη τις, ὡς Ἡρακλέους καταπολεμήσαντος τὸν Ἀχελῷον καὶ ἐνεγκαμένου τῆς νίκης ἆθλον τὸν Δηιανείρας γάμον, τῆς Οἰνέως θυγατρός, ἣν πεποίηκε Σοφοκλῆς τοιαῦτα λέγουσαν·* 5

> *μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,*
> *ὅς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξῄτει πατρός,*
> *φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος* 10
> *δράκων ἑλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει*
> *βούπρωρος.*

προστιθέασι δ' ἔνιοι καὶ τὸ τῆς Ἀμαλθείας τοῦτ' εἶναι λέγοντες κέρας, ὃ ἀπέκλασεν ὁ Ἡρακλῆς τοῦ Ἀχελῴου καὶ ἔδωκεν Οἰνεῖ τῶν γάμων ἕδνον· οἱ δ', εἰκάζοντες ἐξ αὐτῶν τἀληθές, 15 *ταύρῳ μὲν ἐοικότα λέγεσθαι τὸν Ἀχελῷόν φασι, καθάπερ καὶ τοὺς ἄλλους ποταμούς, ἀπό τε τῶν ἤχων καὶ τῶν κατὰ τὰ* A. 704 *ῥεῖθρα καμπῶν, ἃς καλοῦσι κέρατα, δράκοντι δὲ διὰ τὸ μῆκος καὶ τὴν σκολιότητα, βούπρωρον δὲ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, δι' ἣν καὶ ταυρωπόν· τὸν Ἡρακλέα δέ, καὶ ἄλλως εὐεργετικὸν ὄντα καὶ* 20 *τῷ Οἰνεῖ κηδεύσοντα, παραχώμασί τε καὶ διοχετείαις βιάσασθαι* C. 459 *τὸν ποταμὸν πλημμελῶς ῥέοντα καὶ πολλὴν τῆς Παραχελωίτιδος*

---

1. *δὲ* om. *Xyl.*, sed *Cor.* denuo in ordinem recepit. — *συνέχουσα CDhil.* 3. *ὄχλοις Bk* (sed hic post corr.) *l.* 7. *λεγούσης Bl.* 8. *μνηστὴς B μνησθὴς k* ex corr., primum fuerat *μνησθεὶς*. — *ἀχελῶος* codd. exc. *C.* — *λέγω* om. *lnox λόγῳ k.* 9. *μ' ἐν*] *με lnox.* — *τρισὶ* codd. (sed *ν* sec. m. add. in *D*) edd. — *μορφαῖς nox.* — *ἐζήτει no.* 11. *τύπῳ Dh* (sed *κύτει* in marg. add.) *il* ald.: idem codd. Sophoclis exhibent in Trachin. v. 12. 12. *βούκρανος D* (sed *πρω* sup. *κρα* pr. m. add.) *h* (*βούπρωρος* sup. add.) *il* ald.: idem codd. Sophoclis l. c. et Schol. praebent; Strabonem tamen alteram scripturam praetulisse sequentia docent. 13. *ἀμαλθίας C.* 14. *ὁ* ante *Ἡρακλῆς* om. *lnox* edd. 15. *Οἰνεῖ*] *ἑνὶ kl*(?) ald. 16. *καθάπερ* — *ἤχων* om. *l.* 18. *ἃ x.* — *δράκοντα D* (ex corr. pr. m., primum scriptum fuerat *δράκοντι*) *ilk* (ex corr.) ald. 22. *παραχελώτιδος* codd., exc. *k*, in quo *παραχελωνίτιδος*. — *φθείροντα* post *Παραχελωίτιδος* add. *B* (ex corr. sec. m.) *nox* edd. inde a Cas., quod interpolatoris additamentum

ἀναψύξαι, χαριζόμενον τῷ Οἰνεῖ· καὶ τοῦτ' εἶναι τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας. τῶν μὲν οὖν Ἐχινάδων καὶ τῶν Ὀξειῶν κατὰ τὰ Τρωικὰ Μέγητα ἄρχειν φησὶν Ὅμηρος,

ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς,

5 ὅς ποτε Δουλίχιόνδ' ἀπενάσσατο, πατρὶ χολωθείς.

πατὴρ δ' ἦν Αὐγέας, ὁ τῆς Ἠλείας καὶ τῶν Ἐπειῶν ἄρχων· ὥστ' Ἐπειοὶ τὰς νήσους ταύτας εἶχον οἱ συνεξάραντες εἰς τὸ Δουλίχιον τῷ Φυλεῖ.

20. Αἱ δὲ τῶν Ταφίων νῆσοι, πρότερον δὲ Τηλεβοῶν, ὧν 10 ἦν καὶ ἡ Τάφος, νῦν δὲ Ταφιοῦς καλουμένη, χωρὶς ἦσαν τούτων, οὐ τοῖς διαστήμασιν (ἐγγὺς γὰρ κεῖνται), ἀλλὰ ὑφ' ἑτέροις ἡγεμόσι ταττόμεναι, Ταφίοις καὶ Τηλεβόαις· πρότερον μὲν οὖν Ἀμφιτρύων, ἐπιστρατεύσας αὐτοῖς μετὰ Κεφάλου τοῦ Δηιονέως ἐξ Ἀθηνῶν φυγάδος, ἐκείνῳ τὴν ἀρχὴν παρέδωκεν αὐ- 15 τῶν· ὁ δὲ ποιητὴς ὑπὸ Μέντῃ τετάχθαι φησί, λῃστὰς καλῶν αὐτούς, καθάπερ καὶ τοὺς Τηλεβόας ἅπαντάς φασι. τὰ μὲν περὶ τὰς νήσους τὰς πρὸ τῆς Ἀκαρνανίας ταῦτα.

21. Μεταξὺ δὲ Λευκάδος καὶ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου λιμνοθάλαττά ἐστι, Μυρτούντιον λεγομένη. ἀπὸ δὲ Λευκάδος ἑξῆς 20 Πάλαιρος καὶ Ἀλυζία τῆς Ἀκαρνανίας εἰσὶ πόλεις, ὧν ἡ Ἀλυ- A. 705

---

esse facile apparet. 1. ἀνάψυξιν codd. edd.: correxi ex coni. Villebrunii. — χαριζόμενος *Bik* (hic postea corr.). — ἀμαλθίας *C*. 4. φιλεύς *k* ald. 5. δουλίχιον *x*. — ἀπεμάσσετο *Cls*. 9. τηλεβόων *Dh* (in hoc primum τηλεβύων): articulum praemittit *k*. 10. ταφιοὺς *BDhkx* (cf. ad p. 456) Ταφιοῦσσα scripsit Xyl., quamquam supra Ταφιοῦς reliquerat, utroque loco recepit Grosk.; Hermolaus Barbarus (ad Plin. H. N. IV, 19 s. 12.) contra Ταφιὰς scribendum censuit, ut legitur ap. Plin. l. c. et Steph. s. v. Τάφος: et insolentior omnino illa forma est in nominibus insularum. 11. διαιτήμασιν *BDEklnox*, Xyl. corr. 13. αὐτοὺς *BCD* (in hoc οἷς sup. add., fortasse sec. m.) *klno* ἐπ' αὐτοὺς *gy*. — δηΐονος *CDhlnsxBo* (sed ultimi duo δηιονέος ex corr.) δηΐωνος *k*: alteram formam servarunt *E* et Eust. ad Od. *A*, 105 p. 1396, 13 R.: cf. p. 456. 15. φησί codd., exc. *E*(?): Cas. corr., quia nusquam Teleboas commemoravit Homerus. 18. ἀμβρακίου *E*. 20. εἰσὶ] ἐστὶ codd., exc. *nox*, qui om. hoc verbum; inde om. etiam Tzsch. Cor.: correxi ex sent. Palmerii (v. Graecia ant. III, 11 p. 414.) — πόλις codd., exc. *x*, unde πόλεις rec. Tzsch.: idem voluerat Palmer. l. c. Pluralem requirunt sequentia.

ζία πεντεκαίδεκα ἀπὸ θαλάττης διέχει σταδίους, καθ' ἥν ἐστι λιμὴν Ἡρακλέους ἱερὸς καὶ τέμενος, ἐξ οὗ τοὺς Ἡρακλέους ἄθλους, ἔργα Λυσίππου, μετήνεγκεν εἰς Ῥώμην τῶν ἡγεμόνων τις, παρὰ τόπον κειμένους διὰ τὴν ἐρημίαν. εἶτα ἄκρα Κριθωτὴ καὶ Ἐχινάδες καὶ πόλις Ἀστακός, ὁμώνυμος τῇ περὶ Νικομή- 5
δειαν καὶ τὸν Ἀστακηνὸν κόλπον, ἐνικῶς λεγομένη (καὶ ἡ Κριθωτὴ δ' ὁμώνυμος πολίχνῃ τῶν ἐν τῇ Θρᾳκίᾳ Χερρονήσῳ)· πάντα δ' εὐλίμενα τὰ μεταξύ· εἶτ' Οἰνιάδαι καὶ ὁ Ἀχελῷος· εἶτα λίμνη τῶν Οἰνιαδῶν, Μελίτη καλουμένη, μῆκος μὲν ἔχουσα τριάκοντα σταδίων, πλάτος δὲ εἴκοσι, καὶ ἄλλη Κυνία, διπλα- 10
σία ταύτης καὶ μῆκος καὶ πλάτος, τρίτη δ' Οὐρία πολλῷ τούτων μικροτέρα· ἡ μὲν οὖν Κυνία καὶ ἐκδίδωσιν εἰς τὴν θάλατταν, αἱ λοιπαὶ δ' ὑπέρκεινται ὅσον ἡμιστάδιον· εἶθ' ὁ Εὔηνος, εἰς ὃν ἀπὸ τοῦ Ἀκτίου στάδιοι ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα· μετὰ δὲ τὸν Εὔηνον τὸ ὄρος ἡ Χαλκίς, ἣν Χαλκίαν εἴρηκεν 15
Ἀρτεμίδωρος· †εἶθ' ἡ Πλευρών, εἶθ' ἡ Ἀλίκυρνα κώμη, ἧς ὑπέρ-

---

2. *ἐξ αὐτοῦ ἡρακλέους* codd., exc. *no*, in quibus est *ἐξ οὗ τοῦ*, et *B*, ubi *αὐτοῦ* mutatum in *οὗ*: Cor. corr. ex coni. Cas. 3. *ἔχον* post *ἄθλους* add. *x*. — *ἃ* ante *μετήνεγκεν* add. *ik* (in hoc post mut. in *οὓς*) *x*. 4. *παρατόπων g παρατόπως* Cor. — *κορινθώτη CBklnosx*, idem fuerat haud dubie in *D*, sed o et *ν* post erasa sunt: inde *κριθώτη h*, sed in marg. add. *κορινθώτη*. 5. *αἱ* ante *Ἐχινάδες* add. Cor. haud male. 6. *ἐνικῶς λεγομένη* mirum videtur, quia altera quoque Astacus nusquam plurali numero effertur: inde Cor. suspicatur *θηλυκῶς* scribendum esse, Grosk. *ἀρσενικῶς*; sed hae suspiciones incertissimae sunt. 7. *χερρονήσων l*. 8. Supra IX, 434 *Οἰνειάδαι* codd. exhibent, sicut ap. Steph. s. v.: alteram tamen scripturam et alii scriptores (v. etiam Steph. s. v. *Ἐρυσίχη*) et numi tuentur. 9. *Οἰνιάδων* codd., Tzsch. corr. Ad hunc fere locum in marg. *v* haec sunt adnotata: *αὗται αἱ λίμναι καταντικρὺ πατρῶν δυτικώτερον ἐαρινῇ δύσει, δίαρμα ἔχουσαι θαλάσσης ἑκκαίδεκα μιλίων, ἀφ' ὧν πολλὴ καὶ ἀγαθὴ ἄγρα ἰχθύων κομίζεται ὅσαι ἡμέραι. ταῖς πάτραις*. 12. *καὶ* om. *x*. 13. *εὐηνὸς* et mox *εὐηνὸν D*, quem tenorem in eodem nomine codd. tuentur in Il. *B*, 693 et Theognostus in Crameri Anecdd. II p. 67, 34. 15. *χαλειαν* (sic) *D χαλεῖαν Chsx χαλίαν no χάλκειαν* edd. 16. Palmer. (v. Graecia ant. IV, 15 p. 472) notandum esse iure censuit, quod Pleuron h. l. ponitur ultra Evenum fluvium orientem versus: atque inde antiquam Pleuronem intelligendam esse credidit. Sed hanc quoque una

κειται Καλυδὼν ἐν τῇ μεσογαίᾳ σταδίοις τριάκοντα· περὶ δὲ τὴν Καλυδῶνά ἐστι τὸ τοῦ Λαφρίου Ἀπόλλωνος ἱερόν· εἶθ' ὁ Ταφιασσὸς τὸ ὄρος, εἶτα Μακυνία πόλις, εἶτα Μολύκρεια καὶ πλησίον τὸ Ἀντίρριον, τὸ τῆς Αἰτωλίας ὅριον καὶ τῆς 5 Λοκρίδος, εἰς ὃ ἀπὸ τοῦ Εὐήνου στάδιοι περὶ ἑκατὸν εἴκοσι· Ἀρτεμίδωρος μὲν †οὕτω περὶ τῆς εἴτε Χαλκίδος εἴτε Χαλκίας τοῦ ὄρους, μεταξὺ τοῦ Ἀχελῴου καὶ τῆς Πλευρῶνος ἱδρύων αὐτήν, Ἀπολλόδωρος δέ, ὡς πρότερον εἶπον, ὑπὲρ τῆς Μολυκρείας καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὸν Ταφιασσόν· καὶ τὴν δὲ Κα- C. 460 A. 706

---

cum Calydone in altera Eveni ripa a Strabone collocatam fuisse ex iis, quae de his locis p. 450 sq. traduntur, elucere videatur. Praeterea ubicunque Pleuron simpliciter a Strabone commemoratur, ea quae eius aetate supererat, h. e. nova, est intelligenda, ad montem Aracynthum inter Acheloum et Evenum constanter a Strabone collocata. Iam igitur hunc locum sic ab eo scribi non potuisse, ut nunc legitur, luce mihi videtur esse clarius: omnia autem plana erunt et congrua, si verba εἶθ' ἡ Πλεύρων — ἱερὸν collocantur ante εἶθ' ὁ Εὔηνος κτλ. Quorum ordo quam facile turbari potuerit, manifestum est. — λικύρνα codd. λυκίρνα ald. Λίκυρνα Tzsch. Cor.: correxi ex Steph., qui hoc nomen, Strabone auctore nominato, ex ipso hoc loco affert, quamquam Acarnaniae falso dicit esse pagum. Idem nomen varie corruptum restituerunt Harduin. ap. Plin. IV, 3, Hudson. ap. Scyl. p. 14. 1. σταδίους *Bklno* ald. 2. λαθραίου *l*(?) ald. λαφραίου codd. reliqui (*B* ex corr.) Tzsch. Cor.: correxi ex Palm. coni. (v. Graecia ant. l. c.), probata Spanhemio ad Callim. in Apoll. v. 105. Certissimum est enim Dianae Laphriae, Calydone et Patris cultae, cognomen ex Paus. IV, 31, 6 VII, 18, 6 sqq.: unde et hic Λαφρίας Ἀρτέμιδος legendum suspicatur nimia audacia Palmer. 3. ταφίασος codd.: v. IX, 427. — μολύκρεια, et ι sup. ει pr. m. add., *D* μολύκρια *hx* Tzsch. 4. ἀντίριον *nsx*. 5. εὐηνοῦ *D*. 6. οὕτως *Bkx*. — χαλκείους *l* χαλκείας edd. 7. τοὺς ὅρους *CDhix*. — Εὐήνου pro Ἀχελῴου scribendum censent Palm. (v. Graec. ant. IV, 16 p. 477) et Grosk., ne repugnent haec iis quae proxime praecedunt, quae ex Artemidoro sumta esse Grosk. opinatur. Quod parum probabile esse ex iis, quae modo disputavimus, apparet. Multo melius Du Theil οὐχ ante οὕτω excidisse coniicit: Chalcidem vero sive montem sive urbem ad Acheloum a nonnullis fuisse collocatam liquet ex Dionys. Perieg. v. 496, Steph. s. v., Eust. ad Il. *B*, 640 p. 311, 40 R. 8. μολυκρίας codd., Cor. mut. 9. τὸν] τὴν *l*. — ταφίασον codd., exc. *B*, in quo est ταφίασσον. — δὲ] τε *BCDhk*: mutavi

λυδῶνα μεταξὺ ἱδρῦσθαί φησι τῆς τε Πλευρῶνος καὶ τῆς Χαλκίδος· εἰ μὴ ἄρα ἕτερον θετέον τὸ πρὸς Πλευρῶνι ὄρος Χαλκίαν καλούμενον, ἕτερον δὲ τὴν Χαλκίδα τὴν πρὸς Μολυκρείᾳ. ἔστι δέ τις καὶ πρὸς τῇ Καλυδῶνι λίμνη μεγάλη καὶ εὔοψος, ἣν ἔχουσιν οἱ ἐν Πάτραις Ῥωμαῖοι. 5

22. *Τῆς δὲ μεσογαίας κατὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν Ἐρυσιχαίους τινάς φησιν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὧν Ἀλκμὰν μέμνηται·*

*οὐδ' Ἐρυσιχαῖος, *Καλυδωναί* οὐδὲ ποιμήν,*
ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἀκρᾶν. 10

A. 707 *κατὰ δὲ τὴν Αἰτωλίαν ἦν Ὤλενος, ἧς ἐν τῷ Αἰτωλικῷ καταλόγῳ μέμνηται Ὅμηρος, ἴχνη δ' αὐτῆς λείπεται μόνον ἐγγὺς τῆς Πλευρῶνος ὑπὸ τῷ Ἀρακύνθῳ· ἦν δὲ καὶ Λυσιμαχία πλησίον, ἠφανισμένη καὶ αὐτή, κειμένη πρὸς τῇ λίμνῃ, τῇ νῦν μὲν Λυσιμαχίᾳ, πρότερον δ' Ὕδρᾳ, μεταξὺ Πλευρῶνος καὶ Ἀρσινόης πόλεως, ἣ κώμη μὲν ἦν πρότερον, καλουμένη Κωνώπα, κτίσμα δ' ὑπῆρξεν Ἀρσινόης, τῆς Πτολεμαίου τοῦ δευτέρου* 15

---

ex coni. Tzschuckii; particulam om. codd. reliqui, edd. 1. *ἱδρῦσαι Cm.* — *φασι BCDhkl.* — *τῆς*] *τῇ Blm.* — *τε*] *δὲ Bk τῆς τε χαλκίδος καὶ τῆς πλευρῶνος D* (*β* sup. *χαλκίδος* et *α* sup. *πλευρῶνος* sec. m. ut videtur posita) *h.* 4. *εὔνψος BCD* (sed hic post corr.) *ghlnox εὔψυχος k* ald. In marg *v* add. haec: *τὴν νῦν μάλαιναν* (sic) *καλουμένην*: eadem haec verba in proximis post *Ἀκαρνανίαν* inseruntur in *s.* Ceterum ex Schol. ad Nicandri Theriaca v. 215 *Ὀνθίδα* hunc lacum nominatum fuisse suspicatus Palmer. (v. Exercitt. etc. p. 326) coniicit *ἔστι δὲ Ὄνθις πρὸς κτλ.* parum probabiliter. 6. *εὐρυσιχέους* codd. Tzsch. corr. ex coni. Cas., coll. Steph. s. v. *Ἐρυσίχη.* 9. *εὐρυσιχέος* codd., sed accentus ultimae appictus in *D* (ita praecipit Grammaticus in Crameri Anecdd. I p. 10, 28.) — *καλυδωναίου δὲ Dhisnox* (in ultimis duobus *δὲ* om.) *καλυδωνέου δὲ Bk κλυδωναίου δὲ Cx κλυδωνέου δὲ l Καλυδώνιος οὐδὲ* Tzsch. Cor. ex coni. Cas.: at vocem istam, qualiscunque fuerit, delendam esse vidit Bergk. in Poett. lyr. Gr. p. 542. 10. *ἀλλὰ* — *ἀκρᾶν* om. *n* (sed in marg. sec. m. add.) *p.* — *ἄκραν B CDghiks ἄκρας lx* edd.: correxi ex Villebrunii aliorumque sent. 11. *ἧς*] *ὡς* codd. *οὗ* Cas.: probabilius tamen femininum est, quod reposuit Cor.; cf. p. 451. 13. *ἀρακίνθω* codd., Eust. ad Il. *B*, 639 p. 311, 36 R. — *Λυσιμάχεια* scribi mavult Tzsch.: alteram tamen formam codd. constanter tuentur et in hoc nomine et in aliis similibus haud paucis. 16. *κονώπα* codd , Tzsch. corr. coll. Steph. et Suida s. v.

γυναικὸς ἅμα καὶ ἀδελφῆς, εὐφυῶς ἐπικειμένη πως τῇ τοῦ
Ἀχελῴου διαβάσει· παραπλήσιον δέ τι καὶ ἡ Πυλήνη τῷ Ὠλένῳ
πέπονθεν. ὅταν δὲ φῇ τὴν Καλυδῶνα αἰπεινήν τε καὶ πετρήεσ-
σαν, ἀπὸ τῆς χώρας δεκτέον· εἴρηται γάρ, ὅτι τὴν χώραν δίχα
5 διελόντες τὴν μὲν ὀρεινὴν καὶ ἐπίκτητον τῇ Καλυδῶνι προσέ-
νειμαν, τὴν πεδιάδα δὲ τῇ Πλευρῶνι.

23. Νυνὶ μὲν οὖν ἐκπεπόνηται καὶ ἀπηγόρευκεν ὑπὸ τῶν
συνεχῶν πολέμων ἥ τ' Ἀκαρνανία καὶ Αἰτωλοί, καθάπερ καὶ
πολλὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν· πλεῖστον μέντοι χρόνον συνέμειναν
10 Αἰτωλοὶ μετὰ τῶν Ἀκαρνάνων πρός τε τοὺς Μακεδόνας καὶ
τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, ὕστατα δὲ καὶ πρὸς Ῥωμαίους περὶ
τῆς αὐτονομίας ἀγωνιζόμενοι. ἐπεὶ δὲ καὶ Ὅμηρος αὐτῶν ἐπὶ
πολὺ μέμνηται καὶ οἱ ἄλλοι ποιηταί τε καὶ συγγραφεῖς, τὰ
μὲν εὐσήμως τε καὶ ὁμολογουμένως, τὰ δ' ἧττον γνωρίμως (κα-
15 θάπερ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς ἤδη λεχθεῖσι περὶ αὐτῶν ἀποδέδει-
κται), προσληπτέον καὶ τῶν παλαιοτέρων τινὰ τῶν ἀρχῆς ἐχόν- A. 708
των τάξιν ἢ διαπορουμένων.

24. Εὐθὺς ἐπὶ τῆς Ἀκαρνανίας, ὅτι μὲν αὐτὴν ὁ Λαέρτης C. 461
καὶ οἱ Κεφαλλῆνες κατεκτήσαντο, εἴρηται ἡμῖν, τίνων δὲ κα-
20 τεχόντων πρότερον, πολλοὶ μὲν εἰρήκασιν, οὐχ ὁμολογούμενα δὲ
εἰπόντων, ἐπιφανῆ δέ, ἀπολείπεταί τις λόγος ἡμῖν διαιτητικὸς
περὶ αὐτῶν. φασὶ γὰρ τοὺς Ταφίους τε καὶ Τηλεβόας λεγο-
μένους οἰκεῖν τὴν Ἀκαρνανίαν πρότερον, καὶ τὸν ἡγεμόνα αὐ-
τῶν Κέφαλον τὸν κατασταθέντα ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος κύριον τῶν
25 περὶ τὴν Τάφον νήσων κυριεῦσαι καὶ ταύτης τῆς χώρας· ἐν-
τεῦθεν δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ Λευκάτα νομιζόμενον ἅλμα τούτῳ
πρώτῳ προσμυθεύουσιν, ὡς προείρηται. ὁ δὲ ποιητής, ὅτι μὲν
ἦρχον οἱ Τάφιοι τῶν Ἀκαρνάνων, πρὶν ἢ τοὺς Κεφαλλῆνας
καὶ τὸν Λαέρτην ἐπελθεῖν, οὐ λέγει, διότι δ' ἦσαν φίλοι τοῖς

---

2. πυλίνη *Bklx* ald. 7. ἐκπεπόνηκε *Bk*. — ὑπὸ] ἐκ *no* edd. 8. αἰτωλία *no* Cor., quod sane concinnius. 9. προσέμειναν *x*. 14. καθὰ περὶ *x*. 15. τούτου *BCDh* (sed in hoc τοῦτο sup. add.) *kl* ald. τοῦτο, quod est in *no*, reposuit Xyl. που post τοῦτο add. edd. ἐπιδέδεικται codd., exc. *nox*, ald. 16. ἀρχαιοτέρων *no*. 19. ἡμῖν] μοι *k* ex corr. 22. περὶ] πρὸς *x* ex corr. — τηλεβύας, et o sup. υ add. *h*. 24. τὸν om. *k* ald. 26. τὸ om. *Bk*. 29. ἀπελθεῖν

Ἰθακησίοις λέγει, ὥστ' ἢ οὐδ' ὅλως ἐπῆρξαν τῶν τόπων κατ' αὐτόν, ἢ ἑκόντες παρεχώρησαν ἢ καὶ σύνοικοι ἐγένοντο. φαίνονται δὲ καὶ ἐκ Λακεδαίμονός τινες ἐποικῆσαι τὴν Ἀκαρνανίαν, οἱ μετ' Ἰκαρίου τοῦ Πηνελόπης πατρός· καὶ γὰρ τοῦτον καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς ζῶντας παραδίδωσιν ὁ ποιητὴς κατὰ 5 τὴν Ὀδύσσειαν·

> οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
> Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα·

καὶ περὶ τῶν ἀδελφῶν·

> ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται 10
> Εὐρυμάχῳ γήμασθαι.

οὔτε γὰρ ἐν Λακεδαίμονι πιθανὸν αὐτοὺς οἰκεῖν· οὐ γὰρ ἂν ὁ Τηλέμαχος παρὰ Μενελάῳ κατήγετο, ἀφιγμένος ἐκεῖσε· οὔτ' ἄλλην οἴκησιν παρειλήφαμεν αὐτῶν. φασὶ δὲ Τυνδάρεων καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἰκάριον, ἐκπεσόντας ὑπὸ Ἱπποκόωντος 15 τῆς οἰκείας, ἐλθεῖν παρὰ Θέστιον, τὸν τῶν Πλευρωνίων ἄρχοντα, καὶ συγκατακτήσασθαι τὴν πέραν τοῦ Ἀχελῴου πολλὴν A. 709 ἐπὶ μέρει· τὸν μὲν οὖν Τυνδάρεων ἐπανελθεῖν οἴκαδε, γήμαντα Λήδαν, τὴν τοῦ Θεστίου θυγατέρα, τὸν δ' Ἰκάριον ἐπιμεῖναι, τῆς Ἀκαρνανίας ἔχοντα μέρος, καὶ τεκνοποιήσασθαι τήν τε 20 Πηνελόπην ἐκ Πολυκάστης τῆς Λυγαίου θυγατρὸς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς. ἡμεῖς μὲν οὖν ἀπεδείξαμεν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν νεῶν καὶ τοὺς Ἀκαρνᾶνας καταριθμουμένους καὶ μετα-

---

codd., exc. *ox*. — ὅτι *Bknx*. 3. τινος *B*. — ἐποικίσαι *Cosx*. 4. μεθ' ἰκαρίου *BDx* μεθ' ἰκάρου *k*. 7. οἳ — ἀδελφῶν om. *nx*, sed in marg. *n* postea add. 8. ἰκαρίου *D*. — αὐτοῖς *D*. 10. ῥα om. *nox*. 12. γὰρ om. *B* ald. 15. τὸν post αὐτοῦ om. *klno* edd. — ἴκαρον codd., Xyl. corr. ex Epit. et Eust. ad Od. *Α*, 277 p. 1417, 25 R.: idem tamen alteram formam exhibet ad Il. *B*, 581 p. 293, 11 R. — ἐκπεσόντος *CDs*. — ἱπποκόοντος *E*. 16. οἰκίας *E*. 17. τὴν περὶ *l* τὴν πέτραν *s* τὴν περαίαν *BEkno* ald. τῆς περαίας Tzsch. Cor. ex Cas. coni., ac genitivus satis arridet: τὴν πέραν praeter codd. rell. habet etiam Eust. ad Od. l. c. — πόλιν *CDEghik* (ex corr.) *lsx* πολλὰ *k* ante corr., edd. 19. ἴκαρον codd., exc. *E*. — ὑπομεῖναι Cor. non male: at ἐπιμεῖναι praeter codd. habet etiam Eust. l. c. 20. μέλος *l* μέρη *k*. 23. καταριθμουμένους, et απ sup. κατ add., *C*.

σχόντας τῆς ἐπὶ Ἴλιον στρατείας, ἐν οἷς κατωνομάζοντο οἵ τε τὴν ἀκτὴν οἰκοῦντες καὶ ἔτι

οἵ τ' ἤπειρον ἔχον ἠδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο.

οὔτε δ' ἡ ἤπειρος Ἀκαρνανία ὠνομάζετό πω, οὔθ' ἡ ἀκτὴ 5 Λευκάς.

25. Ἔφορος δ' οὔ φησι συστρατεῦσαι· Ἀλκμαίωνα γὰρ C. 462 τὸν Ἀμφιάρεω, στρατεύσαντα μετὰ Διομήδους καὶ τῶν ἄλλων Ἐπιγόνων καὶ κατορθώσαντα τὸν πρὸς Θηβαίους πόλεμον, συνελθεῖν Διομήδει καὶ τιμωρήσασθαι μετ' αὐτοῦ τοὺς Οἰνέως 10 ἐχθρούς, παραδόντα δ' ἐκείνοις τὴν Αἰτωλίαν, αὐτὸν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν παρελθεῖν καὶ ταύτην καταστρέφεσθαι. Ἀγαμέμνονα δ', ἐν τούτῳ τοῖς Ἀργείοις ἐπιθέμενον, κρατῆσαι ῥᾳδίως, τῶν πλείστων τοῖς περὶ Διομήδη συνακολουθησάντων. μικρὸν δ' ὕστερον ἐπιπεσούσης τῆς ἐπ' Ἴλιον ἐξόδου, δείσαντα, 15 μὴ ἀπόντος αὐτοῦ κατὰ τὴν στρατείαν ἐπανελθόντες οἴκαδε οἱ περὶ τὸν Διομήδη (καὶ γὰρ ἀκούεσθαι μεγάλην περὶ αὐτὸν συνεστραμμένην δύναμιν) κατάσχοιεν τὴν μάλιστα προσήκουσαν αὐτοῖς ἀρχήν (τὸν μὲν γὰρ Ἀδράστου, τὸν δὲ τοῦ πατρὸς εἶναι κληρονόμον), ταῦτα δὴ διανοηθέντα καλεῖν αὐτοὺς ἐπί τε 20 τὴν τοῦ Ἄργους ἀπόληψιν καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ πολέμου· τὸν μὲν οὖν Διομήδη πεισθέντα μετασχεῖν τῆς στρατείας, τὸν A. 710 δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγανακτοῦντα μὴ φροντίσαι· διὰ δὲ τοῦτο μηδὲ κοινωνῆσαι τῆς στρατείας μόνους τοὺς Ἀκαρνᾶνας τοῖς Ἕλλησι· τούτοις δ', ὡς εἰκός, τοῖς λόγοις ἐπακολουθήσαντες οἱ 25 Ἀκαρνᾶνες, σοφίσασθαι λέγονται Ῥωμαίους καὶ τὴν αὐτονομίαν παρ' αὐτῶν ἐξανύσασθαι, λέγοντες, ὡς οὐ μετάσχοιεν μό-

---

2. ἀκτὴν] αὐτὴν *Bkno* ald. 3. ἔσχον *k* εἶχον *x*. — ἀντιπέρ' *C* ἀντιπέρα *Bkl* ald. ἀντιπέραν *ix*: cf. pag. 453. 6. ἀλκμέωνα *CDh*. 7. συστρατεύσαντα *Clo* edd. 10. ἐκείνῳ *C*(?) edd. inde a Xyl. 13. τῶν ante τοῖς add. *B* (ex corr.) *k* ald. τῶν pro τοῖς habet *x*. — διομήδην *Dhik* διομήδει *C*: cf. VII, 325. 14. μικρῷ *no*. — ἐξόδου] στρατείας *E*. 16. διομήδην *Dhk*. — αὐτοῦ *BChklx* ald. 20. τὴν ante τοῦ om. *Bk*, sed in hoc postea add. 21. διομήδην *Dhi*. 22. δὲ om. *ln*. — ἀλκμέωνα *D*. 26. ἐξωνήσασθαι *kx* (in hoc παρ' αὐτῶν post verbum illud collocata sunt): idem inter versus positum in *h*.

νοι τῆς ἐπὶ τοὺς προγόνους τοὺς ἐκείνων στρατείας· οὔτε γὰρ ἐν τῷ Αἰτωλικῷ καταλόγῳ φράζοιντο, οὔτε ἰδίᾳ· οὐδὲ γὰρ ὅλως τοὔνομα τοῦτ' ἐμφέροιτο ἐν τοῖς ἔπεσιν.

26. *Ὁ μὲν οὖν Ἔφορος, πρὸ τῶν Τρωικῶν ἤδη τὴν Ἀκαρνανίαν ὑπὸ τῷ Ἀλκμαίωνι ποιήσας, τό τε Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν ἐκείνου κτίσμα ἀποφαίνει, καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Ἀκαρνᾶνος, Ἀμφιλόχους δὲ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀμφιλόχου· ὥστε ἐκπίπτει εἰς τὰ παρὰ τὴν Ὁμηρικὴν ἱστορίαν λεγόμενα. Θουκυδίδης δὲ καὶ ἄλλοι τὸν Ἀμφίλοχον, ἀπὸ τῆς στρατείας τῆς Τρωικῆς ἐπανιόντα, οὐκ ἀρεσκόμενον τοῖς ἐν Ἄργει, ταύτην οἰκῆσαί φασι τὴν χώραν, οἱ μὲν κατὰ διαδοχὴν ἥκοντα τῆς τοῦ ἀδελφοῦ δυναστείας, οἱ δ' ἄλλως. καὶ ἰδίᾳ μὲν περὶ Ἀκαρνάνων ταῦτα λέγοιτ' ἄν, κοινῇ δ' ὅσα καὶ τοῖς Αἰτωλικοῖς ἐπιπλέκεται νῦν ἐροῦμεν, τὰ Αἰτωλικὰ λέγοντες ἐφ' ἑξῆς, ὅσα προσλαβεῖν τοῖς εἰρημένοις ἔγνωμεν.*

CAPUT III.

1. *Τοὺς δὲ Κουρῆτας τῶν μὲν Ἀκαρνᾶσι, τῶν δ' Αἰτωλοῖς προσνεμόντων, καὶ τῶν μὲν ἐκ Κρήτης, τῶν δ' ἐξ Εὐβοίας τὸ γένος εἶναι φασκόντων, ἐπειδὴ καὶ Ὅμηρος αὐτῶν* C. 463 *μέμνηται, τὰ παρ' ἐκείνου πρῶτον ἐπισκεπτέον. οἴονται δ' αὐτὸν λέγειν Αἰτωλοὺς μᾶλλον ἢ Ἀκαρνᾶνας, εἴπερ οἱ Πορθαονίδαι ἦσαν,*

> *Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεύς·*
> *ᾤκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι.*

A. 711 *αὗται δ' εἰσὶν Αἰτωλικαὶ πόλεις ἀμφότεραι καὶ φέρονται ἐν τῷ Αἰτωλικῷ καταλόγῳ, ὥστε, ἐπεὶ τὴν Πλευρῶνα οἰκοῦντες*

---

1. Inde a verbis *ἐπὶ τοὺς* alia manus incipit in *D*. 2. *ἐν τῷ λικῷ D* (sed *αἰτω* pr. m. sup. add.) *l ἐν αἰτωλικῷ Bkhno* ald. 5. *ἀλκμαίωνι*, et *αι* sec. m. in *ε* mut., *D*. 7. *τοῦ* ante *Ἀκαρνᾶνος* add. *Di*. 9. *Θουκυδίδης τε καὶ ἄλλοι, οἳ κτλ.* Cor., annectens haec proxime praecedentibus nullo signo interposito. 11. *φησι BChino* ald. 12. *τὴν* om. *l*. 17. *δὲ*] *δὴ Chx δ' οἱ Bk*, sed in hoc post add. 21. *ἐκείνῳ k* ex corr. 22. *παρθαονίδαι Bklno* ald. 27. *ἐπεὶ*] *ἐπὶ Dhix*. — *οἱ* ante *τὴν* add. Cas., *γρ. ἐπεὶ οἱ τὴν* adiectum in *no*.

φαίνονται καὶ κατ' αὐτὸν οἱ Κουρῆτες, Αἰτωλοὶ ἂν εἶεν. οἱ
δ' ἀντιλέγοντες τῷ τρόπῳ τῆς φράσεως παράγονται, ὅταν φῇ·

Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα.

5 οὐδὲ γὰρ ἂν κυρίως εἶπεν οὕτως· ἐμάχοντο Βοιωτοὶ καὶ Θη-
βαῖοι πρὸς ἀλλήλους, οὐδ' Ἀργεῖοι καὶ Πελοποννήσιοι. ἐδεί-
χθη δ' ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, ὅτι ἐστὶ καὶ Ὁμηρικὸν τὸ ἔθος
τοῦτο τῆς φράσεως καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητῶν τετριμμένον·
τοῦτο μὲν οὖν εὐαπολόγητον. ἐκεῖνοι δὲ λεγέτωσαν, πῶς ἂν
10 μὴ ὁμοεθνεῖς ὄντας μηδ' Αἰτωλοὺς τοὺς Πλευρωνίους ἐν τοῖς
Αἰτωλοῖς κατέλεγεν.

2. Ἔφορος δὲ τοὺς Αἰτωλοὺς εἰπὼν ἔθνος εἶναι μηδεπώ-
ποτε γεγενημένον ὑφ' ἑτέροις, ἀλλὰ πάντα τὸν μνημονευόμενον
χρόνον μεμενηκὸς ἀπόρθητον διά τε τὰς δυσχωρίας τῶν τό-
15 πων καὶ διὰ τὴν περὶ τὸν πόλεμον ἄσκησιν, ἐξ ἀρχῆς μέν φη-
σιν ἅπασαν τὴν χώραν Κουρῆτας κατασχεῖν· ἀφικομένου δ' ἐξ
Ἤλιδος Αἰτωλοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος καὶ τοῖς πολέμοις κρατοῦν-
τος αὐτῶν, τοὺς μὲν Κουρῆτας εἰς τὴν νῦν καλουμένην Ἀκαρ-
νανίαν ὑποχωρῆσαι, τοὺς δ' Αἰτωλοὺς συγκατελθόντας Ἐπει-
20 οῖς τὰς ἀρχαιοτάτας κτίσαι τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεων, δεκάτῃ
δ' ὕστερον γενεᾷ τὴν Ἦλιν ὑπὸ Ὀξύλου τοῦ Αἵμονος συνοικι-
σθῆναι, περαιωθέντος ἐκ τῆς Αἰτωλίας. παρατίθησι δὲ τού-
των μαρτύρια τὰ ἐπιγράμματα, τὸ μὲν ἐν Θέρμοις τῆς Αἰτω-
λίας, ὅπου τὰς ἀρχαιρεσίας ποιεῖσθαι πάτριον αὐτοῖς ἐστιν,
25 ἐγκεχαραγμένον τῇ βάσει τῆς Αἰτωλοῦ εἰκόνος·

---

1. καὶ om. Xyl. 5. οὗτος *C*. — καὶ ante Βοιωτοὶ add. *Dhi*. 6. πελοπονήσιοι *CD* (sed in hoc alterum ν sec. m. add.) *x*. — ἐδείξαμεν *k*. 7. καὶ om. *k*. 8. ποιητῶν τῶν τετριμμένων *k*. 10. μηδ'] μὴ *x*. 14. τε] δὲ codd., Tzsch. corr. 15. φασιν codd., Tzsch. corr. ex sent. Xyl. 19. συγκατιόντας *k*. 20. δέκα, τῇ δ' codd., exc. *s*, in quo δεκάτῃ ὕστερον: Cor. corr. ex coni. Du Theilii certissima; δεκάτῃ post ὕστερον add. Xyl., hunc numerum a Strabone additum fuisse recte suspicatus ex Epit., ubi legitur μετὰ οὖν γενεὰς δέκα Ὄξυλος κτλ., relinquens tamen δέκα post πόλεων: quod ex errore librarii ortum esse liquet ex VIII, 357. 21. ὑστέρᾳ *k*. 22. δ' ante ἐκ add. *BDhklx* (in hoc postea sublatum) ald. — καὶ τὰ ante τούτων add. ald. 23. μάρτυρα *kx*, sed hic post corr.

χώρης οἰκιστῆρα, παρ' Ἀλφειοῦ ποτε δίναις
θρεφθέντα, σταδίων γείτον' Ὀλυμπιάδος,
Ἐνδυμίωνος παῖδ' Αἰτωλοὶ τόνδ' ἀνέθηκαν
Αἰτωλόν, σφετέρας μνῆμ' ἀρετῆς ἐσορᾶν·
A. 712 τὸ δ' ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἠλείων ἐπὶ τῷ Ὀξύλου ἀνδριάντι· 5
Αἰτωλός ποτε τόνδε λιπὼν αὐτόχθονα δῆμον
κτήσατο Κουρῆτιν γῆν, δορὶ πολλὰ καμών·
C. 464 τῆς δ' αὐτῆς γενεᾶς δεκατόσπορος Αἵμονος υἱός
Ὄξυλος ἀρχαίην ἔκτισε τήνδε πόλιν.

3. Τὴν μὲν οὖν συγγένειαν τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν τε Ἠλείων 10
καὶ τῶν Αἰτωλῶν ὀρθῶς ἐπισημαίνεται διὰ τῶν ἐπιγραμμάτων, ἐξομολογουμένων ἀμφοῖν οὐ τὴν συγγένειαν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀρχηγέτας ἀλλήλων εἶναι· δι' οὗ καλῶς ἐξελέγχει ψευδομένους τοὺς φάσκοντας τῶν μὲν Αἰτωλῶν ἀποίκους εἶναι τοὺς Ἠλείους, μὴ μέντοι τῶν Ἠλείων τοὺς Αἰτωλούς. τὴν δ' 15
ἀνομολογίαν τῆς γραφῆς καὶ τῆς ἀποφάσεως φαίνεται τὴν αὐτὴν ἐπιδεδειγμένος κἀνταῦθα, ἥνπερ ἐπὶ τοῦ μαντείου τοῦ ἐν Δελφοῖς παρεστήσαμεν. εἰπὼν γὰρ ἀπόρθητον ἐκ τοῦ μνημονευομένου χρόνου παντὸς τὴν Αἰτωλίαν, εἰπὼν δὲ καὶ ἐξ ἀρχῆς τὴν χώραν ταύτην τοὺς Κουρῆτας κατασχεῖν ὤφειλε μὲν 20
τοιγε τοῖς εἰρημένοις ἀκόλουθον τοῦτο φέρειν, ὅτι οἱ Κουρῆτες διέμειναν ἕως εἰς αὐτὸν κατέχοντες τὴν Αἰτωλίαν γῆν· οὕτω γὰρ ἔμελλεν ἀπόρθητός τε καὶ οὐδέποτε ἐπ' ἄλλοις γεγονυῖα ὀρθῶς λεχθήσεσθαι· ὁ δ' ἐκλαθόμενος τῆς ὑποσχέσεως οὐ τοῦτ' ἐπιφέρει, ἀλλὰ τοὐναντίον, ὡς ἀφικομένου ἐξ Ἤλιδος 25
Αἰτωλοῦ καὶ τοῖς πολέμοις κρατοῦντος αὐτῶν, οἱ Κουρῆτες

---

1. δίνῃσι *x*. 2. τραφέντα *xn*, sed in hoc add. γρ. τρεφθέντα, quod exhibent codd. rell.; θρεφθέντα Cor. reposuit praeeunte Jacobsio in Anthol. Gr. Tom. IV p. 161. 3. αἰτωλὸν et in versu proximo αἰτωλοὶ ***Bkno*** edd. commodiore sane ordine. 4. αἰτωλῶν ***Cl***. 5. Ἠλείων] αἰτωλῶν codd., sed in *n* supra add. ἠλείων, quod habet in ipsa verborum serie Pleth.; Eleorum et Etolorum Guar. Librarios erroris convincit Strabo ipse in proximis et Paus. VI, 24 extr. 11. γραμμάτων ***k***. 12. ἀνομολογουμένων ***i***. 13. ἐλέγχει *x*. 14. λέγοντας ald. 20. μέντοι γε om. *x* τοιγε om. Cor. recte. 21. ἐπιφέρειν, uti paulo post legitur, hic quoque scribendum esse coni. Cas. recte, ut opinor. 23. ἐπ'] ὑπ' *x* Cor. — ἄλλης ***Cs***.

ἀπῆλθον εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν· τί οὖν ἄλλο πορθήσεως ἴδιον ἢ τῷ πολέμῳ κρατηθῆναι καὶ τὴν χώραν ἐκλιπεῖν; τοῦτο δὲ καὶ τὸ ἐπίγραμμα μαρτυρεῖ τὸ παρὰ τοῖς Ἠλείοις· ὁ γὰρ Αἰτωλός, φησί,

5 κτήσατο Κουρῆτιν γῆν, δορὶ πολλὰ καμών.

4. Ἴσως δή τις ἂν φαίη, λέγειν αὐτὸν ἀπόρθητον τὴν Αἰτωλίαν, ἀφ' οὗ τοὔνομα τοῦτ' ἔσχε μετὰ τὴν Αἰτωλοῦ παρουσίαν· ἀλλ' ἀφῄρηται καὶ [τούτου] τοῦ νοήματος τὸν λόγον, φήσας ἐν τοῖς ἐφεξῆς τὸ μὲν πλεῖστον τοῦ λαοῦ τοῦ διαμένον-
10 τος ἐν τοῖς Αἰτωλοῖς τοῦτο εἶναι τὸ τῶν Ἐπειῶν †λέγων, συμμιχθέντων δ' αὐτοῖς ὕστερον Αἰολέων, τῶν ἅμα Βοιωτοῖς ἐκ Θετταλίας ἀναστάντων, κοινῇ μετὰ τούτων τὴν χώραν κατασχεῖν. ἆρ' οὖν †ἔστι χωρὶς πολέμου τὴν ἀλλοτρίαν ἐπελθόντας συγκατανείμασθαι τοῖς ἔχουσι, μηδὲν δεομένοις κοινωνίας
15 τοιαύτης; ἢ τοῦτο μὲν οὐ πιστόν, τὸ δὲ κρατουμένοις τοῖς ὅπλοις ἐπ' ἴσοις συμβῆναι πιστόν; τί οὖν ἄλλο πόρθησις ἢ τὸ κρατεῖσθαι τοῖς ὅπλοις; καὶ Ἀπολλόδωρος δ' εἴρηκεν ἐκ τῆς Βοιωτίας ἀπελθόντας Ὕαντας ἱστορεῖσθαι καὶ ἐποίκους τοῖς Αἰτωλοῖς γενομένους· ὁ δ' ὥσπερ κατωρθωκὼς ἐπιλέγει, διότι
20 ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα διακριβοῦν εἰώθαμεν, ὅταν ᾖ τι τῶν πραγμάτων ἢ παντελῶς ἀπορούμενον ἢ ψευδῆ δόξαν ἔχον. [A. 713]

5. Τοιοῦτος δ' ὢν Ἔφορος ἑτέρων ὅμως κρείττων ἐστί· καὶ αὐτὸς ὁ ἐσπουδασμένως οὕτως ἐπαινέσας αὐτὸν Πολύβιος καὶ φήσας περὶ τῶν Ἑλληνικῶν καλῶς μὲν Εὔδοξον, κάλλιστα δ'
25 Ἔφορον ἐξηγεῖσθαι περὶ κτίσεων, συγγενειῶν, μεταναστάσεων, ἀρχηγετῶν, ἡμεῖς δέ, φησί, τὰ νῦν ὄντα δηλώσομεν καὶ περὶ [C. 465]

2. τῷ] τὸ *Ch.* 3. καὶ om. *Bklno* ald. — τοῖς] τῆς *D.* 5. δουρὶ *C.* 6. δή] δέ *Bklnx* ald. 8. τούτου om. codd., Cor. add. post νοήματος minus apte. 9. διαμείναντος Cor. 10. λέγων] ἢ Ἠλείων Cor. parum probabiliter; nec probabilius tamen quod proposuit Cas., aut tollendam esse vocem λέγων, id quod probat Tzsch., aut scribendum τοῦτον εἶναι τὸν τῶν Ἐπειῶν λεών. Nescio an scriptum fuerit μέρος. 13. ἆρ' οὖν ἔστι cum aptum sensum non praebeant, πιστόν excidisse Grosk. ex sequentibus recte suspicatur. 16. ἐπ' ἴσης *Bklnox* ald. 18. ἐπελθόντας *x* Cor. haud male. — ἱστορῆσθαι *k* ald. 19. ὅτι *Bknox* edd. 23. δ' ante ὁ add. Cor. — ἐσπουδασμένος *Bklnox* ald.

θέσεως τόπων καὶ διαστημάτων· τοῦτο γάρ ἐστιν οἰκειότατον χωρογραφίᾳ. ἀλλὰ μὴν σύ γε, ὦ Πολύβιε, ὁ τὰς λαοδογματικὰς ἀποφάσεις περὶ τῶν διαστημάτων εἰσάγων οὐκ ἐν τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς, † καὶ διδοῖς εὐθύνας τὰς μὲν Ποσειδωνίῳ, τὰς δ' Ἀρτεμιδώρῳ, 5 *τὰς δ' ἄλλοις πλείοσι· καὶ ἡμῖν οὖν † συγγνώμη καὶ οὐ δυσχεραίνειν δεῖ, παρὰ τῶν τοιούτων μεταφέρουσι τὴν πολλὴν ἱστορίαν, ἐάν τι πταίωμεν, ἀλλ' ἀγαπᾶν, ἐὰν τὰ πλείω τῶν εἰρημένων ἑτέροις ἄμεινον λέγωμεν, ἢ τὰ παραλειφθέντα κατ' ἄγνοιαν προστιθῶμεν.* 10

6. *Περὶ δὲ Κουρήτων ἔτι καὶ τοιαῦτα λέγεται, τὰ μὲν ἐγγυτέρω ὄντα τῆς περὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνάνων ἱστορίας, τὰ δ' ἀπωτέρω· ἐγγυτέρω μὲν τὰ τοιαῦτα, οἷα προείρηται, ὅτι τὴν χώραν, ἣ νῦν Αἰτωλία καλεῖται, Κουρῆτες ᾤκουν, ἐλθόντες δ' οἱ Αἰτωλοὶ μετὰ Αἰτωλοῦ τούτους ἐξέβαλον εἰς τὴν* 15 *Ἀκαρνανίαν· καὶ ἔτι τὰ τοιαῦτα, ὅτι τὴν Πλευρωνίαν ὑπὸ Κουρήτων οἰκουμένην καὶ Κουρῆτιν προσαγορευομένην Αἰολεῖς ἐπελθόντες ἀφείλοντο, τοὺς δὲ κατέχοντας ἐξέβαλον. Ἀρχέμαχος δ' ὁ Εὐβοεύς φησι τοὺς Κουρῆτας ἐν Χαλκίδι συνοικῆσαι,* A. 714 *συνεχῶς δὲ περὶ τοῦ Ληλάντου πεδίου πολεμοῦντας, ἐπειδὴ οἱ* 20

2. *ὁ τάλας ὁ δογματικὰς* *CDghilnosx*, sed in *n* sec. m. sup. add. *ὁ τὰς τῶν ἄλλων δογματικάς*, quae habentur etiam in *Bk* ald.; Tzsch. corr. ex Tyrwh. coni., coll. II, 104. VII, 317. 4. *καὶ διαδοὺς* *BCD ghikx* *καὶ διαδιδοὺς* *lno* ald., unde Tyrwh. elicuit *νὴ Δία, δίδως*, quae Cor. recepit paulo avidius; *διδοῖς* scribendum esse recte viderat Cas., qui tamen nihil statuit de particula *καὶ*: equidem verbo *διδοῖς* semel in participium mutato adiectam crediderim, ut nimirum participia coniungerentur. 6. *συγγνώμην* *BCkhilno*, in *n* praeterea *ἔχειν* supra add., quod in verborum serie legitur in *Bk* edd.: videtur scribendum esse *συγγνῶναι*. 9. *ἑτέρων* *x*. 11. *κουρητῶν* *Dh* et sic constanter. — *τὰ* ante *τοιαῦτα* add. *Bkl* edd. 12. *τῶν Αἰτωλῶν* *k* ex corr. 15. *τοῦ Αἰτωλοῦ* *k*. — *ἐξέβαλον αὐτοὺς* *k*. 18. *κατέχοντας*] *Κουρῆτας* *k*, in quo verba *τοὺς δὲ — συνοικῆσαι* primum omissa, postea addita sunt. 20. *ληλαντίου* Epit. *λιλαντίου* Eust. ad Il. *B*, 542 p. 282 et *I*, 525 p. 771, 42 R. *λίλαντος* Schol. ad Il. *I*, 529, ubi etiam scriptum est *οἰκῆσαι* pro *συνοικῆσαι*: sed paulo liberius in universum utroque loco referuntur Strabonis verba. Sic *δραττόμενοι* exhibetur, omisso *καὶ*: idem in codd. quibusdam Strabonis legi falso tradit Cas.

πολέμιοι τῆς κόμης ἐδράττοντο τῆς ἔμπροσθεν καὶ κατέσπων
αὐτούς, ὄπισθεν κομῶντας γενέσθαι, τὰ δ' ἔμπροσθεν κείρε-
σθαι· διὸ καὶ Κουρῆτας ἀπὸ τῆς κουρᾶς κληθῆναι· μετοικῆ-
σαι δ' εἰς τὴν Αἰτωλίαν, καὶ κατασχόντας τὰ περὶ Πλευ-
5 ρῶνα χωρία τοὺς πέραν οἰκοῦντας τοῦ Ἀχελῴου διὰ τὸ
ἀκούρους φυλάττειν τὰς κεφαλὰς Ἀκαρνᾶνας †καλεῖσθαι· ἔνιοι
δ' ἀπὸ ἥρωος τοὔνομα σχεῖν ἑκάτερον τὸ φῦλον· οἱ δ' ἀπὸ
τοῦ ὄρους τοῦ Κουρίου τοὺς Κουρῆτας ὀνομασθῆναι τοῦ ὑπερ-
κειμένου τῆς Πλευρῶνος, εἶναί τε φῦλόν τι Αἰτωλικὸν τοῦτο,
10 ὡς Ὀφιεῖς καὶ Ἀγραίους καὶ Εὐρυτᾶνας καὶ ἄλλα πλείω. ὡς
δ' εἴρηται, τῆς Αἰτωλίας δίχα διῃρημένης, τὰ μὲν περὶ Κα-
λυδῶνα τὸν Οἰνέα ἔχειν φασί, τῆς δὲ Πλευρωνίας μέρος μὲν
τι καὶ τοὺς Πορθαονίδας ἔχειν τοὺς περὶ τὸν Ἄγριον, εἴπερ

ᾤκεον ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι· C. 466

15 ἐπικρατεῖν μέντοι Θέστιον τῆς Πλευρωνίας, τὸν πενθερὸν τοῦ
Οἰνέως, Ἀλθαίας δὲ πατέρα, ἡγούμενον τῶν Κουρήτων· πολέ-
μου δ' ἐμπεσόντος τοῖς Θεστιάδαις πρὸς Οἰνέα καὶ Μελέαγρον,
ὡς μὲν ὁ ποιητὴς ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι, κατὰ τὴν
περὶ τοῦ κάπρου μυθολογίαν, ὡς δὲ τὸ εἰκός, περὶ μέρος τῆς
20 χώρας, οὕτω δὴ λέγεται·

---

1. *καὶ — ἔμπροσθεν* cum primum omissa essent in *D*, postea in marg. pr. m. add. haec: *κείμενον καὶ κατέσπων αὐτοὺς ὄπισθεν κομῶντας γενέσθαι*, ita ut *τὰ ἔμπροσθεν* hic quoque desiderentur. 2. *τὰ δ' ἔμπροσθεν κείρεσθαι* om. *Ch*, sed in hoc sec. m. add. 4. *Αἰτωλίαν*] *πλευρωνίαν no.* — *καὶ* asteriscis inclusit Cor., in proximis scribens *τοὺς δὲ πέραν* cum edd. inde a Xyl.: quae structura quam incommoda sit, liquet. Simplicior quidem ratio foret, si scriberetur *κατασχεῖν*, sed ne haec quidem probanda est, cum *δὲ* illud omni careat auctoritate. Videtur igitur potius scribendum *καλέσαι* pro *καλεῖσθαι*, quo manifesto ducit Schol. ad Il. l. l. sic referens hunc locum: *κατοικοῦντες δὲ εἰς Αἰτωλίαν τοὺς πέραν οἰκοῦντας διὰ τὸ ἀκούρους φυλάσσειν τὰς κεφαλὰς Ἀκαρνᾶνας ὠνόμαζον*. Eustathius vero ad eundem locum omnia confudit. 10. *σοφιεῖς l σωφιεῖς Bk* ald. — *ἀγραῖοι καὶ εὐρυτᾶνες x.* 11. *διῃρημένης*] *εἰρημένης B.* 12. *μὲν τι*] *μέντοι E.* 13. *παρθαωνίδας C πορθειονίδας h* et in marg. *παρθαονίδας*, quod exhibent codd. rell, exc. *D*: cf. p. 463. — *οἵπερ Bkno* ald. 17. *ἐκπεσόντος C.* — *Θεστιάδες C.* 18. *ὁ μὲν ποιητής*, omisso *ὡς*, codd. exc. *E*: verum restituerat Cor. ex coni. Cas. 19. *τοῦ* om. *x.* 20. *ὅπερ* ante *οὕτω*

Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι.
ταῦτα μὲν τὰ ἐγγυτέρω.

7. *Τὰ δ' ἀπωτέρω τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἄλλως δὲ διὰ τὴν ὁμωνυμίαν εἰς ταὐτὸν ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν ἀγόμενα, ἅπερ* A. 715 *Κουρητικὰ μὲν καὶ περὶ Κουρήτων λέγεται, ὁμοίως ὥσπερ καὶ* 5 *τὰ περὶ τῶν τὴν Αἰτωλίαν καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν οἰκησάντων, ἐκείνων μὲν διαφέρει, ἔοικε δὲ μᾶλλον τῷ περὶ Σατύρων καὶ Σειληνῶν καὶ Βακχῶν καὶ Τιτύρων λόγῳ· τοιούτους γάρ τινας δαίμονας ἢ προπόλους θεῶν τοὺς Κουρῆτάς φασιν οἱ *δὲ* παραδόντες τὰ Κρητικὰ καὶ τὰ Φρύγια, ἱερουργίαις τισὶν ἐμ-* 10 *πεπλεγμένα ταῖς μὲν μυστικαῖς, ταῖς δ' ἄλλαις περί τε τὴν τοῦ Διὸς παιδοτροφίαν τὴν ἐν Κρήτῃ καὶ τοὺς τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ὀργιασμοὺς ἐν τῇ Φρυγίᾳ καὶ τοῖς περὶ τὴν Ἴδην τὴν Τρωικὴν τόποις. τοσαύτη δ' ἐστὶν ἐν τοῖς λόγοις τούτοις ποικιλία, τῶν μὲν τοὺς αὐτοὺς τοῖς Κουρῆσι τοὺς Κορύβαντας* 15 *καὶ Καβείρους καὶ Ἰδαίους Δακτύλους καὶ Τελχῖνας ἀποφαινόντων, τῶν δὲ συγγενεῖς ἀλλήλων, †καὶ μικράς τινας αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς διαστελλομένων, ὡς δὲ τύπῳ εἰπεῖν*

---

add. *no*; Grosk. autem censet ex Epit. recipienda ibi haec verba: *ὁ Μελέαγρος ἀνεῖλε τοὺς τῆς Ἀλθαίας ἀδελφῆς*: quae tamen plane aliena sunt ab hoc loco; ac tam libere hic locus refertur in Epit., ut nihil inde de verbis Strabonis constituendis colligas. — *οὕτω διαλέγεται D* (sed *δι* postea add. pr. m. ita, ut ex *σ*, quod in fine adverbii *οὕτω* scriptum fuerat, factum videatur) *hi*: inde particula *δὴ* fortasse delenda, quae insolentius sane h. l. addita est. 3. *ταῦτα Blk* (sed hic post corr.) ald. — *ἄλλως μὲν nos.* 5. *ὁμοίως ὡς περὶ τῶν l.* 7. *ἐκείνῳ Dhmx.* — *διαφέρειν k* ald. 9. *προσπόλους BD* (sed in marg. sec. m. add. *προπόλους*) *klno* ald. — *δὲ* om. Tzsch. Cor. ex sent. Tyrwh. 10. *παραδιδόντες no* ald. — *ἐμπεπλεγμένοι Bk* ald. *ἐμπεπλεγμένους* coni. Du Theil., quod sane arridet. 11. *ἄλλως* codd., exc. *x*, ex quo *ἄλλαις* rec. Tzsch.; *ἄλλως* denuo reposuit Cor., quod quid significare possit non video. 12. *τῇ* ante *Κρήτῃ* add. edd. 15. *τῶν*] *τοῖς CDhls.* — *τοὺς κορύβαντας καὶ* ante *Καβείρους* aperto errore repetit *D.* 17. *καὶ*] *κατὰ* Cor., ac non admodum concinna certe est codd. scriptura: illam vero coniecturam si probaveris, in proximis *διαστελλομένους* cum Grosk. scribendum erit, quod satis placet. 18. *διαστελλόντων Bk* (hi duo post corr.?) *no* ald. — *ὡς δὲ*] *ὥστε* coni. Heyn. (v. Commentatt. Soc. Gott. Vol. VIII p. 8) aliique, unde *ὥστε, ὡς* scripsit Tzsch.

καὶ κατὰ τὸ πλέον, ἅπαντας ἐνθουσιαστικούς τινας καὶ Βακχικοὺς καὶ ἐνοπλίῳ κινήσει μετὰ θορύβου καὶ ψόφου καὶ κυμβάλων καὶ τυμπάνων καὶ ὅπλων, ἔτι δ' αὐλοῦ καὶ βοῆς ἐκπλήττοντας κατὰ τὰς ἱερουργίας ἐν σχήματι διακόνων, [ὥσ]τε
5 καὶ τὰ ἱερὰ τρόπον τινὰ κοινοποιεῖσθαι ταῦτά τε καὶ τῶν Σαμοθρᾴκων καὶ τὰ ἐν Λήμνῳ καὶ ἄλλα πλείω διὰ τὸ τοὺς προπόλους λέγεσθαι τοὺς αὐτούς. ἔστι μὲν οὖν θεολογικὸς πᾶς ὁ τοιοῦτος τρόπος τῆς ἐπισκέψεως καὶ οὐκ ἀλλότριος τῆς τοῦ φιλοσόφου θεωρίας.
10 8. Ἐπεὶ δὲ δι' ὁμωνυμίαν τῶν Κουρήτων καὶ οἱ ἱστορικοὶ συνήγαγον εἰς ἓν τὰ ἀνόμοια, οὐδ' ἂν αὐτὸς ὀκνήσαιμ' ἂν εἰπεῖν περὶ αὐτῶν ἐπὶ πλέον ἐν παραβάσει, προσθεὶς τὸν οἰκεῖον τῇ ἱστορίᾳ φυσικὸν λόγον. καίτοι τινὲς καὶ συνοικειοῦν βούλονται ταῦτ' ἐκείνοις, καὶ τυχὸν ἴσως ἔχονταί τινος πιθανοῦ·
15 θηλυστολοῦντας γάρ, ὡς αἱ κόραι, τοὔνομα σχεῖν τοῦτο τοὺς περὶ τὴν Αἰτωλίαν φασίν· εἶναι γάρ καί τινα τοιοῦτον ζῆλον ἐν τοῖς Ἕλλησι, καὶ Ἰάονας ἑλκεχίτωνας εἰρῆσθαι, καὶ τοὺς περὶ Λεωνίδαν κτενιζομένους, ὅτ' ἐξῄεσαν εἰς τὴν μάχην, καταφρονηθῆναι λέγουσιν ὑπὸ τῶν Περσῶν, ἐν δὲ τῇ μάχῃ θαυμα- C. 467 A. 716
20 σθῆναι. ἁπλῶς δ' ἡ περὶ τὰς κόμας φιλοτεχνία συνέστηκε περί τε θρέψιν καὶ κουρὰν τριχός, ἄμφω δὲ κόραις καὶ κόροις ἐστὶν οἰκεῖα· ὥστε πλεοναχῶς τὸ ἐτυμολογεῖν τοὺς Κουρῆτας ἐν εὐπόρῳ κεῖται. εἰκὸς δὲ καὶ τὴν ἐνόπλιον ὄρχησιν ὑπὸ τῶν ἠσκη-

1. ἅπαντες *BDhix*. 2. καὶ ante μετὰ add. *E*. 4. διακόνων τε codd., Cor. corr. ex coni. Tyrwh. 6. προσπόλους *BCkno* ald. 7. πᾶς om. *l*. 8. τρόπος] τόπος coni. Cor. 9. θεωρίας] ἐπισκέψεως *n*, sed ἐπιθεωρίας sup. add. 10. ἐπειδὴ δὲ ὁμωνυμίᾳ codd. exc. *no*, in quibus ἐπεὶ δὲ, et *x*, in quo ἐπεὶ δ' ἡ: Cor. corr. 11. ἂν ante αὐτὸς om. *nox*. — alterum ἂν om. edd. 12. παρεκβάσει *C* Cor.: cf. I, 15. 14. τινες *l*, om. *k*. 15. τοῦτο ταὐτὸ *x*. — τοὺς] τοῖς codd. 17. Steph. Byz. s. v. Ἀκαρνανία hunc Strabonis locum referens post ἑλκεχίτωνας addit καὶ κρώβυλον καὶ τέττιγα ἐμπλέκεσθαι, quae verba a Strabone sumpta esse haud improbabiliter statuit Berkelius ita, ut ἐμπλεχθῆναι scriptum fuisse suspicetur: hoc vero minime necessarium est. 18. ἐξίασιν *Bkl* ἐξίεσαν *Cnosx*. — ἐς *D*. 22. ἑτοιμολογεῖν *Bkx*. — τοῖς Κουρῆσι *CDhilsx*. Accusativum praeter *Bkno* etiam auctor Epitomes in codice suo videtur habuisse.

*μένων οὕτω περὶ κόμην καὶ στολὴν πρῶτον εἰσαχθεῖσαν, ἐκείνων Κουρήτων καλουμένων, παρασχεῖν πρόφασιν καὶ τοῖς στρατιωτικωτέροις ἑτέρων καὶ τὸν βίον ἐνόπλιον ἔχουσιν, ὥσθ' ὁμωνύμως καὶ αὐτοὺς Κουρῆτας λεχθῆναι, τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ λέγω καὶ Αἰτωλίᾳ καὶ Ἀκαρνανίᾳ. καὶ Ὅμηρος δὲ τοὺς νέους στρατιώτας οὕτω προσηγόρευσε· *καὶ** 5

κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
δῶρα θοῆς παρὰ νηὸς ἐνεγκεῖν, ὅσσ' Ἀχιλῆι
χθιζοὶ ὑπέστημεν·

καὶ πάλιν, 10

δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιοί.

περὶ μὲν οὖν τῆς τῶν Κουρήτων ἐτυμολογίας ταῦτα. ἡ δὲ ἐνόπλιος ὄρχησις στρατιωτική, καὶ ἡ πυρρίχη δηλοῖ καὶ ὁ Πύρριχος, ὅν φασιν εὑρετὴν εἶναι τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως τῶν νέων †καὶ τὰ στρατιωτικά. 15

9. *Τὸ δ' εἰς ἓν συμφέρεσθαι τὰ τοσαῦτα ὀνόματα καὶ τὴν ἐνοῦσαν θεολογίαν ἐν τῇ περὶ αὐτῶν ἱστορίᾳ νῦν ἐπισκε-*

---

6. *καὶ* om. edd. 7. *παρ' ἀχαιῶν* *C*. 8. In Il. *T*, **193** legitur *δῶρα δ' ἐμῆς* et mox *ἐνεικέμεν* et *χθιζόν*. 11. In Il. l. c. est *Ἀχαιῶν*. Ceterum diversa ab his exhibentur in Epit., quae tamen ab eius auctore, non a Strabone profecta videantur. 12. *ἡ δ' ἐν ὅπλοις* *Dhi* *ὅτι δ' ἡ ἐνόπλιος* Cor. 13. *ἡ στρατιωτικὴ* *C* Tzsch. — *δὲ* post *δηλοῖ* add. ald. 15. *καὶ*] *ἐπὶ* Xyl. Cas. Cor. ad sensum aptissime; ad militarem pueritiem Guar.: *καὶ* retinuit Tzsch. parum recte hunc locum explicans. Fortasse scriptum fuit *κατὰ*, quamvis minus apta sit haec praepositio. Fateor autem suspectum mihi videri totum hunc locum: mirum est enim subiici haec absoluta disputatione de Curetum etymologia; displicet praeterea sententiarum connexio, vel potius connexionis defectus: qui levari quidem possit inserto *ὃ* ante *καὶ*, sive *δὲ* ante *δηλοῖ*. Ceterum ne doctiora haec videantur, quam quae tribui possint interpolatori, minime indoctum fuisse eum, qui in margine operis Straboniani sua hic illic allevit, complura docent quae inde in Strabonis verba irrepsisse variis locis supra ostendimus: ac fortasse quae hic traduntur de Pyrrhicho, Pyrrhiches inventore, ex Strabonis loco (pag. 480) petita sunt, ubi Pyrrhichi nomen, quod nunc desideratur, antiquitus additum fuisse crediderim. Sin vero nihilominus pro Strabonianis haec retinenda esse videantur, post *Ἀκαρνανίᾳ* in superioribus erunt transferenda. 16. *τοιαῦτα* *Bkx* ald.

πτέον. κοινὸν δὴ τοῦτο καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἐστὶ τὸ τὰς ἱεροποιίας μετὰ ἀνέσεως ἑορταστικῆς ποιεῖσθαι, τὰς μὲν σὺν ἐνθουσιασμῷ, τὰς δὲ χωρίς· καὶ τὰς μὲν μετὰ μουσικῆς, τὰς δὲ μή· καὶ τὰς μὲν μυστικῶς, τὰς δὲ ἐν φα-
5 νερῷ· καὶ τοῦθ' ἡ φύσις οὕτως ὑπαγορεύει. ἥ τε γὰρ ἄνεσις **A. 717** τὸν νοῦν ἀπάγει ἀπὸ τῶν ἀνθρωπικῶν ἀσχολημάτων, †τὸν δὲ ὄντως νοῦν τρέπει πρὸς τὸ θεῖον· ὅ τε ἐνθουσιασμὸς ἐπίπνευσίν τινα θείαν ἔχειν δοκεῖ καὶ τῷ μαντικῷ γένει πλησιάζειν· ἥ τε κρύψις ἡ μυστικὴ τῶν ἱερῶν σεμνοποιεῖ τὸ θεῖον, μιμου-
10 μένη τὴν φύσιν αὐτοῦ φεύγουσαν ἡμῶν τὴν αἴσθησιν· ἥ τε μουσική, περί τε ὄρχησιν οὖσα καὶ ῥυθμὸν καὶ μέλος, ἡδονῇ τε ἅμα καὶ καλλιτεχνίᾳ πρὸς τὸ θεῖον ἡμᾶς συνάπτει κατὰ τοιαύτην αἰτίαν. εὖ μὲν γὰρ εἴρηται καὶ τοῦτο, τοὺς ἀνθρώπους τότε μάλιστα μιμεῖσθαι τοὺς θεούς, ὅταν εὐεργετῶσιν· ἄμεινον δ'
15 ἂν λέγοι τις, ὅταν εὐδαιμονῶσι· τοιοῦτον δὲ τὸ χαίρειν καὶ τὸ ἑορτάζειν καὶ τὸ φιλοσοφεῖν καὶ μουσικῆς ἅπτεσθαι· μὴ γάρ, εἴ τις ἔκπτωσις πρὸς τὸ χεῖρον γένηται, τῶν μουσικῶν εἰς ἡδυπαθείας τρεπόντων τὰς τέχνας ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ θυμέ- **C. 468** λαις καὶ σκηναῖς καὶ ἄλλοις τοιούτοις, διαβαλλέσθω τὸ πρᾶγμα,
20 ἀλλ' ἡ φύσις ἡ τῶν παιδευμάτων ἐξεταζέσθω τὴν ἀρχὴν ἐνθένδε ἔχουσα.

10. Καὶ διὰ τοῦτο μουσικὴν ἐκάλεσε Πλάτων καὶ ἔτι πρότερον οἱ Πυθαγόρειοι τὴν φιλοσοφίαν, καὶ καθ' ἁρμονίαν τὸν κόσμον συνεστάναι φασί, πᾶν τὸ μουσικὸν εἶδος θεῶν ἔργον
25 ὑπολαμβάνοντες. οὕτω δὲ καὶ αἱ Μοῦσαι θεαὶ καὶ Ἀπόλλων Μουσηγέτης καὶ ἡ ποιητικὴ πᾶσα ὑμνητική. ὡσαύτως δὲ καὶ

---

6. τὸν δὲ ὄντως νοῦν] καὶ ὁπωσοῦν Cor., quod magnopere placet, sed audacius est quam ut amplecti audeam; σχολάζοντα post ὄντως excidisse censet Grosk., similiterque Xyl. convertit mentem otiosam vere: at hoc quoque nimis incertum. 8. θείαν om. *k*. 10. ἐκφεύγουσαν ald. 12. πολυτεχνίᾳ ald. 17. ἐκ ante τῶν add. *no*. 19. διαβάλλεσθαι *k* ald. 22. ὁ ante Πλάτων add. edd. 23. πυθαγόριοι *C*. 26. μουσιγέτης *C*. — οὖσα post ὑμνητική add. codd., exc. *D* (in quo tamen et ipso haec vox sec. m. in marg. add.), edd., sed Cor. asteriscis inclusit: ortum videtur ex literarum proximarum repetitione.

τὴν τῶν ἠθῶν κατασκευὴν τῇ μουσικῇ προσνέμουσιν, ὡς πᾶν τὸ ἐπανορθωτικὸν τοῦ νοῦ τοῖς θεοῖς ἐγγὺς ὄν. οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες οἱ πλεῖστοι τῷ Διονύσῳ προσέθεσαν καὶ τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἑκάτῃ καὶ ταῖς Μούσαις καὶ Δήμητρι, νὴ Δία, τὸ ὀργιαστικὸν πᾶν καὶ τὸ βακχικὸν καὶ τὸ χορικὸν καὶ τὸ 5 *περὶ τὰς τελετὰς μυστικόν, Ἴακχόν τε καὶ τὸν Διόνυσον καλοῦσι καὶ τὸν ἀρχηγέτην τῶν μυστηρίων, τῆς Δήμητρος δαίμονα· δενδροφορίαι τε καὶ χορεῖαι καὶ τελεταὶ κοιναὶ τῶν θεῶν εἰσι τούτων· αἱ δὲ Μοῦσαι καὶ ὁ Ἀπόλλων, αἱ μὲν τῶν χορῶν προεστᾶσιν, ὁ δὲ καὶ τούτων καὶ τῶν κατὰ μαντικήν·* 10 *πρόπολοι δὲ τῶν Μουσῶν οἱ πεπαιδευμένοι πάντες, καὶ ἰδίως οἱ μουσικοί, τοῦ δ' Ἀπόλλωνος οὗτοί τε καὶ οἱ περὶ μαντικήν, Δήμητρος δὲ οἵ τε μύσται καὶ δᾳδοῦχοι καὶ ἱεροφάνται, Διονύσου δὲ Σειληνοί τε καὶ Σάτυροι καὶ Βάκχαι, Λῆναί τε καὶ* A. 718 *Θυῖαι καὶ Μιμαλλόνες καὶ Ναΐδες καὶ Νύμφαι †καὶ Τίτυροι* 15 *προσαγορευόμεναι.*

11. *Ἐν δὲ τῇ Κρήτῃ καὶ ταῦτα καὶ τὰ τοῦ Διὸς ἱερὰ ἰδίως ἐπετελεῖτο μετ' ὀργιασμοῦ καὶ τοιούτων προπόλων, οἷοι*

---

3. *προσέθηκαν x.* 4. *τῇ* ante *Δήμητρι* add. *kno* edd. — *νὴ Δία*] *καὶ διὶ x* Tzsch. Cor., qui tamen alteram scripturam fortasse relinquendam fuisse censet in nott., coll. Schaefero ad Dionys. de compos. verb. p. 298. In Epit. cum haec verba omissa sint, auctorem eius dativum in codice suo non habuisse facile colligitur. 10. *ὁ δὲ*] *οἱ δὲ Chl* ald. 11. *πρόσπολοι BCkno* ald. 12. *ὁ περὶ nox* ald. 14. *σιληνοί C.* 15. *ὀμαλλόνες B ἀμαλόνες k ὠμαλλόνες lno καὶ μιμαλλόνες* om. *x.* — *καὶ Τίτυροι*] *καὶ σάτυροι* codd., exc. *no* Epit. Guar., quorum scripturam praeter rationem ipsam commendant loci simillimi p. 466 et 470. Verumtamen non minus manifestum mihi videtur, verba haec collocanda esse post *καὶ Σάτυροι*, quo facto non tantum meliore ordine, atque uno tolerabili illo, nomina ista componuntur, sed intelligitur etiam cur adiectum sit *προσαγορευόμεναι*, quod quamquam in *προσαγορευόμενοι* mutarunt *no* Guar. edd. inde a Xyl., nomine illo non transposito, sensu prorsus carebat. 17. *κατὰ ταὐτὰ* coni. Heynius (v. Commentt. Soc. Gott. VIII p. 5) nimis premens verba illa. 18. *ἰδίως* om. *l.* — *μεθ' ὀργιασμοῦ Bkx.* — *προσπόλων BCklno* ald.: alteram scripturam praeter codd. rell. exhibet Eust. ad Il. *I*, 525 p. 771, 55 R. — *οἷοι*] *οἱ* codd, exc. *x*, in quo legitur *οἷοι*, uti coniecerant Tyrwh. et Heyn.

περὶ τὸν Διόνυσόν εἰσιν οἱ Σάτυροι· τούτους δ' ὠνόμαζον Κουρῆτας, νέους τινὰς ἐνόπλιον κίνησιν μετ' ὀρχήσεως ἀποδιδόντας, προστησάμενοι μῦθον τὸν περὶ τῆς τοῦ Διὸς γενέσεως, ἐν ᾧ τὸν μὲν Κρόνον εἰσάγουσιν εἰθισμένον καταπίνειν τὰ τέκνα
5 *ἀπὸ τῆς γενέσεως εὐθύς, τὴν δὲ Ῥέαν πειρωμένην ἐπικρύπτεσθαι τὰς ὠδῖνας καὶ τὸ γεννηθὲν βρέφος ἐκποδὼν ποιεῖν καὶ περισώζειν εἰς δύναμιν, πρὸς δὲ τοῦτο συνεργοὺς λαβεῖν τοὺς Κουρῆτας, οἳ μετὰ τυμπάνων καὶ τοιούτων ἄλλων ψόφων καὶ ἐνοπλίου χορείας καὶ θορύβου περιέποντες τὴν θεὸν ἐκπλήξειν*
10 *ἔμελλον τὸν Κρόνον καὶ λήσειν ὑποσπάσαντες αὐτοῦ τὸν παῖδα, τῇ δ' αὐτῇ ἐπιμελείᾳ καὶ τρεφόμενον ὑπ' αὐτῶν παραδίδοσθαι· ὥσθ' οἱ Κουρῆτες ἤτοι διὰ τὸ νέοι καὶ κόροι ὄντες ὑπουργεῖν ἢ διὰ τὸ κουροτροφεῖν τὸν Δία (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως) ταύτης ἠξιώθησαν τῆς προσηγορίας, οἱονεὶ Σάτυροί τινες ὄντες*
15 *περὶ τὸν Δία. οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες τοιοῦτοι περὶ τοὺς ὀργιασμούς.* C. 469

12. *Οἱ δὲ Βερέκυντες, Φρυγῶν τι φῦλον, καὶ ἁπλῶς οἱ Φρύγες καὶ τῶν Τρώων οἱ περὶ τὴν Ἴδην κατοικοῦντες Ῥέαν μὲν καὶ αὐτοὶ τιμῶσι καὶ ὀργιάζουσι ταύτῃ, μητέρα καλοῦντες*
20 *θεῶν καὶ Ἄγδιστιν καὶ Φρυγίαν θεὸν μεγάλην, ἀπὸ δὲ τῶν* A. 719
τόπων Ἰδαίαν καὶ Δινδυμήνην καὶ Σιπυλήνην καὶ Πεσσινουν-

---

1. δ' ante *εἰσιν* add. *no*. 9. *περιέποντας τὸν θεὸν x*. 11. *παραδιδόασιν x*. 12. *νέον* codd., exc. *E*, qui praebet *νέοι*, quod restituit Xyl. 19. *ταύτην hino*. — *μητέρα θεῶν καλοῦντες E*. 20. *καὶ Ἄγδιστιν* om. *x ἄγεστιν* exhibet Epit. *αἴεστιν* codd. rell. ald., Vestam Guar.: Tzsch. corr. ex coni. Cas. coll. Hesychio s. v. Paus. I, 4, 3. VII, 17, 5. Arnob. adv. gentt. V p. 158. Infra XII, 567 idem nomen praebent codd. paulo aliter corruptum *ἀγγίδιστιν*, in lapide autem apud Sponium (v. Miscell. erud. antiq. pag. 97) legitur *Ἄγγιστις*. — Post *Φρυγίαν* inciditur in edd. ante Cor., atque *καὶ* ante *θεὸν μεγάλην* additum fuisse suspicantur Tzsch. Grosk.: at si *Φρυγίαν* solum pro Cybeles nomine proferre voluisset Strabo, ad sequentia potius quae sunt *ἀπὸ τόπων* reiecisset. Mallem contra vox *Φρυγίαν* abesset. 21. *πυλήνην* codd.: Tzsch. corr., ut multi ante eum certatim coniecerant. Post hanc vocem *καὶ κυμήνην* add. Epit., quod Cor. recte mutavit in *Κυβήβην*. — *περισσινοῦντα B πισινοῦντα x πισσινοῦντα* codd. rell., atque infra quoque scriptura per *ι* saepius recurrit, uti etiam apud alios scri-

τίδα καὶ Κυβέλην. οἱ δ' Ἕλληνες τοὺς προπόλους αὐτῆς ὁμωνύμως Κουρῆτας λέγουσιν, οὐ μήν γε ἀπὸ τῆς αὐτῆς μυθοποιίας, ἀλλ' ἑτέρους, ὡς ἂν ὑπουργούς τινας, τοῖς Σατύροις ἀνὰ λόγον· τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Κορύβαντας καλοῦσι.

13. *Μάρτυρες δ' οἱ ποιηταὶ τῶν τοιούτων ὑπονοιῶν· ὅ τε γὰρ Πίνδαρος ἐν τῷ διθυράμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή* 5

Πρὶν μὲν εἷρπε σχοινοτένειά τ' ἀοιδά
διθυράμβων,

*μνησθεὶς *δὲ* τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ὕμνων τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν ὕστερον, μεταβὰς ἀπὸ τούτων φησί·* 10

σοὶ μὲν κατάρχειν,
μᾶτερ μεγάλα, πάρα ῥόμβοι κυμβάλων,
ἐν δὲ κεχλάδειν κρόταλ', αἰθομένα τε
δᾷς ὑπὸ ξανθαῖσι πεύκαις,

τὴν κοινωνίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀποδειχθέντων νομίμων 15 *παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυξὶ περὶ τὴν μητέρα*

---

ptores: alteram tamen scripturam numi confirmant. 1. κυβέλλην *noE*, in quo additum est καὶ κυβήβην: quod cum etiam in Epitome legatur, propter hunc optimorum testium consensum hic quoque additum fuisse suspiceris, ut infra p. 470.: at non a loco quodam hoc nomen, ut reliqua, deducere solebant antiqui. — προσπόλους codd., exc. *Dhs* Epit. 3. ἑτέρας coni. Tyrwh. 7. σχοῖνος τονίας *k* σχοινογονίας *hi* σχοινοτονίας codd. rell. σχοινοτενής Tzsch. Cor. ex coni. Cas. (v. ad Athen. p. 483) et Herm. in frgm. Pind. ed. Heyn. III, p. 71: correxi ex coni. Boeckhii, quem v. in ed. Pind. II, 2 p. 581. — ἀοιδαὶ *Bklnox*. 8. διθυράμβῳ codd., exc. *x*, edd.: genitivum exhibet Dionys. de comp. verb. c. 14 p. 170 ed. Schaef., ubi idem hic versus affertur; unde assumpsi ex sent. Boeckh. 9. δὲ asteriscis inclusit Cor.: videtur male illatum propter μὲν, quod est in versu Pindari. 11. κατάρχει codd., exc. *kx*, ald.: καταρχαὶ Cas. καταχεῖ Tzsch. Cor. ex coni. Reisk. ad Anthol. Ceph. p. 37: correxi ex coni. Herm. ap. Boeckh. l. c. 12. μᾶτερ om. *x*. — μεγάλαι *B* (ex corr.) *CDhis* μεγάλοι codd. rell edd., collocatur autem haec vox in omnibus post πάρα: correxi ex coni. Boeckh. — ῥοῖμβοι codd. 13. καχλάδων codd. κεχλάδοντα Tzsch. Cor. ex coni. Herm. ap. Heyn. l. c. p. 248: correxi ex coni. eiusdem ap. Boeckh. l. c. — κρόταλα edd. inde a Cas. — τε] δὲ Tzsch. ex sent. Herm. 14. δαῖς *Bk* ald. δᾷς *Chlox* δὰς *D* δαῒς Tzsch. Cor. — ξάνθῃσι *Bkl* ald. 15. ἀποδεχθέντων ald.

τῶν θεῶν συνοικειῶν ἀλλήλοις. Εὐριπίδης τε ἐν ταῖς Βάκχαις A. 720
τὰ παραπλήσια ποιεῖ, τοῖς Φρυγίοις ἅμα καὶ τὰ Λύδια συμ-
φέρων †διά τε Ὅμηρον·

ἀλλ' ὦ λιποῦσαι Τμῶλον, ἔρυμα Λυδίας,
5 θίασος ἐμὸς γυναῖκες, ... ἐμά θ' εὑρήματα·

καὶ πάλιν·

ὦ μάκαρ, ὅστις εὐδαίμων [τελετὰς θεῶν
εἰδώς], βιοτὰν ἁγιστεύει.
τά τε ματρὸς μεγάλας ὄργια Κυβέλας θεμιστεύων
10 ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων, κισσῷ [τε] στεφανωθείς
[Διόνυσον] θεραπεύει.
ἴτε Βάκχαι, [ἴτε Βάκχαι,] βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ

---

1. Post θεῶν puncta apposuit Cor., lacunae signa, nec diffitendum, mirificam esse codicum scripturam: Grosk. excidisse suspicatur ἐμφαίνων καὶ ἀμφότερα. — ἀλλήλαις *BCDhilx*. — τε] δὲ *k*. — ταῖς om. *x*. — 2. τοῖς — πάλιν om. *x*. 3. κατὰ τὸν Ὅμηρον *B* (postea corr.?) *kno* cdd., sed Cor. praefixo οὐ, quo parum iuvamur: equidem quid verbis istis faciam nescio. 4. ἄλλω *BChil*. — ἀποῦσαι *B* (sed ἅπτουσαι idem ex corr.) *CDhil* ἅπτουσαι *gknopx*, quae Tmolum incolitis Guar.: λιποῦσαι praebent codd. Eurip. Bacch. v. 55. 5. Post γυναῖκες excidisse complura, uti Cas. iam vidit, et grammaticae structurae et argumentationis ipsius ratio evincit; addiderat Strabo haud dubie quae ap. Euripidem l. c. subiiciuntur: ἃς ἐκ βαρβάρων || ἐκόμισα παρέδρους καὶ ξυνεμπόρους ἐμοί, || αἴρεσθε τἀπιχώρι' ἐν πόλει Φρυγῶν || τύμπανα, Ῥέας τε μητρὸς ἐμά θ' εὑρήματα: ex quibus ultima certe inde ab αἴρεσθε plane sunt necessaria. In proximis quoque nonnulla interciderunt. 6. πόλιν *CDghil* ald. πόλις *Bknop* πάλιν, quod restituit Xyl., legitur in *x*. 7. εὐδαίμονα *B* (ex corr.) *knopx*. — τελετὰς θεῶν εἰδὼς om. codd., Xyl. add. ex Eurip. l. c. v. 73. 9. τά τ' ἐμὰ πρὸς μεγάλας codd., measque a magna ortas Cybele etc. Guar.: Xyl. corr. — ὄρπα *CDghil* ἔρπων *Bknop* ald. ὅπας *x*. — κυβέλλας *nop* κυμέλας *Cgl* θυμέλας *x*. — θεμιστεύει *p*, idem praefixo γρ. add. in *n*: θεμιστεύων, iubente metro, restitutum ap. Eur. 10. ἀναθύρσων τέ τινων *g*. — τε om. codd.: Xyl. add. ex Eurip. 11. Διόνυσον om. codd.: Xyl. add. ex Eurip. 12. εἴτε *DCghil* αἴτε *Bknopx* ald.: Xyl. corr., qui praeterea Euripidis codices secutus iteravit verba ἴτε Βάκχαι, hic semel tantum in codd. scripta. — θεοῦ] θεοὺς *CDghilsx* θεοῖς *Bknop*.

καὶ τυμπάνων καὶ ταῖς ἐπιβοήσεσι καὶ εὐασμοῖς καὶ ποδοκρουστίαις οἰκεῖα ἐξεύροντο καί τινα τῶν ὀνομάτων, ἃ τοὺς προπόλους καὶ χορευτὰς καὶ θεραπευτὰς τῶν ἱερῶν ἐκάλουν, Καβείρους καὶ Κορύβαντας καὶ Πᾶνας καὶ Σατύρους καὶ Τιτύρους καὶ τὸν θεὸν Βάκχον καὶ τὴν Ῥέαν Κυβέλην καὶ Κυβήβην καὶ Δινδυμήνην κατὰ τοὺς τόπους αὐτούς. καὶ ὁ Σαβάζιος δὲ τῶν Φρυγιακῶν ἐστι καὶ τρόπον τινὰ τῆς Μητρὸς τὸ παιδίον †παραδόντα τοῦ Διονύσου καὶ αὐτός. 5

16. *Τούτοις δ' ἔοικε καὶ τὰ παρὰ τοῖς Θρᾳξὶ τά τε Κοτύτια καὶ τὰ Βενδίδεια, παρ' οἷς καὶ τὰ Ὀρφικὰ τὴν καταρχὴν ἔσχε. τῆς μὲν οὖν Κότυος τῆς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς Αἰσχύλος μέμνηται καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ὀργάνων. εἰπὼν γάρ·* 10

σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς,
ὄρεια δ' ὄργαν' ἔχοντες,

τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον εὐθέως ἐπιφέρει· 15

---

gligéntius compositum, sed non corruptum. 1. *ἐπιβοιήσεσι* ***BCk*** ald. — *ποδοκρουσίαις* edd. inde a Cas.: altera scriptura est in ***Dlmno*** (et in reliquis codicibus, ut opinor). 2. *προσπόλους* ***BCEklno***. 4. *καὶ Τιτύρους* om. ***lm***. — *κυμέλην* ***C***. — *κύβην* codd., Tzsch. corr. 6. *δινδυμήνην*, et *ι* sup. prius *η* add., ***D*** *δινδυμίνην* ***Chios***. — *κατὰ*] *καὶ* codd., Tzsch. corr. ex coni. Cas. 8. *παράδων τὰ* ***x***, quod Cor. arripuit paulo inconsideratius: *παραδιδόντα* s *παραδιδόμενος τοῖς* ***Bkno*** edd., unde profectus Heyn. (l. c. p. 8) coni. *παραδιδόμενος ἐν τοῖς Διονύσου*, quae apto sensu carere recte intellexit Lobeck. in Aglaoph. p. 1049. Sed auctoritate etiam destituta est scriptura *παραδιδόμενος*, ita ut quae Lobeckius ipse proposuit, *Μητρὸς τὸ παιδίον παραδίδοται* s. *παραδιδόμενος ὁμοίως τῷ Διονύσῳ καὶ αὐτός*, probari non possint. Equidem nescio an scriptum fuerit *παραδοὺς τὰ τοῦ Διονύσου καὶ αὐτός* h. e. praestans et ipse ea, quae Bacchus. — *τοῦ*] *τοὺς* ***D***, sed *ς* sec. m. add.: articulum om. ***Bkno*** ald. 9. *τούτους* ***k*** ex corr., ald. — *τὰ* ante *παρὰ* om. ***k*** ald. — *κότυα* ***Dh*** *κόττυα* ***i*** *κοτύττια* Epit, edd. inde a Cas. 10. *μενδίδια* ***Ckl*** ald. *μὲν δίδια* ***B*** (ex corr.) *βενδίδια* ***nox*** Epit. *βενθείδια* ***E***. 11. *κόττυος* ***ino***. — *τοῖς* om ***xy***. — *ἡδωνοῖς* ***D***. 12. *καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ὀργάνων* om. ***Bk*** (in hoc postea add.) ***lno*** ald. Post haec verba intercidisse Grosk. putat fere haec: *καὶ ταύτῃ τὸν Διόνυσον συνάγων*. Ac Dionysi mentionem hic aliquam factam fuisse, ex iis efficitur quae sequuntur. — Verba *εἰπὼν — ἐπιφέρει* om. ***xy***. 13. *Κότυς*] *κόπτουσ'* ***Dh*** *κόπτους* C. — *ἡδωνοῖς* ***Ch***. Post hanc vocem verba *Αἰσχύλος μέμνηται* iterant ***CDhi***. 14. *ὄρια*

ὁ μὲν ἐν χερσὶν
βόμβυκας ἔχων, τόρνου κάματον,
δακτυλόδεικτον πίμπλησι μέλος,
μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλάν,
5 ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ·

καὶ πάλιν· C. 471

ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει·
ταυρόφθογγοι δ' ὑπομυκῶνται
ποθὲν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι,
10 τυπάνου δ' εἰκών, ὥσθ' ὑπογαίου
βροντῆς, φέρεται βαρυταρβής.

ταῦτα γὰρ ἔοικε τοῖς Φρυγίοις· καὶ οὐκ ἀπεικός γε, ὥσπερ A. 722 αὐτοὶ οἱ Φρύγες Θρᾳκῶν ἄποικοί εἰσιν, οὕτω καὶ τὰ ἱερὰ ἐκεῖθεν μετενηνέχθαι. καὶ τὸν Διόνυσον δὲ καὶ τὸν Ἠδωνὸν

---

codd. exc. *Dh.* — ἔχοντας *Dhinop*: idem est ex corr. in *B*, in quo primum fuerat ἔχοντες, et in *k*, ubi fuerat ἔχοντα: hoc ipsum legitur in *x* edd. Difficillimum est dicere, quid Strabo scripserit: nec ulla coniectura adhuc prolata satisfacit. Grosk. ἔχουσα recepit ex Barthii et Petiti coni., quod tamen nimis abhorret a codicibus: a quibus longius etiam recedunt quae Lobeckius dubitanter proposuit (v. Aglaoph. p. 1014) οὔρει' ὄργι' ἔχουσ'. Aliam viam nuperrime ingressus Bothius (v. Poett. scenn. Graec. fragmm. p. 28) coniecit ὀργίων δὴ ὄργανα ἔχοντας τοὺς περὶ κτλ., in quibus δὴ quidem ferendum non est, reliqua non omni plane probabilitate carerent, nisi in superioribus τῶν περὶ αὐτὴν ὀργάνων legeretur: quamquam in his ὀργάνων fortasse mutandum est in ὀργίων. Sed incertissima haec omnia esse fateor. 2. βομβῆκας *Bkoxy* (ultimi hi duo collocant post ἔχων) ald. 3. δακτυλόθικτον Cor. ex coni. Jacobs. in Exercitt. critt. in scriptt. vett. I p. 145. 5. χαλκοθέοις codd. exc. *E*, in quo χαλκοθέτοις: Tzsch. corr. ex coni. Cas., coll. Athen. XI p. 479. Eust. ad Il. *X*, 494 p. 1282, 60 R. Schol. ad Il. *Ψ*, 34, ubi idem hic versus affertur. — ὀττόβει *D* ὀτόβει *Ch.* 7. ψαλμὸς] ψευδῶς *k.* — ἀλαλάζῃ *B* ex corr. ἀλλάζει, et η sup. ει add., *C* ἀλλάζῃ *l.* 8. δ' ὑπομηκῶνται *Bkl*(?)*no* edd. 9. φομέριοι *B* (ex corr.) *Ck* φοβέριοι *Dhilnox* edd.: φοβεροὶ, ut diu editur in fragmentis Aeschyli, servavit *E.* 10. τυμπανοῦ codd. edd. — εἰχὼν *B* (ex corr.) *lx* ἠχὼ *kno* edd. — ὑπογέου *CDhims* ὑπογείου *Bk* edd. 12. καὶ εἰκότως, ὥσπερ γὰρ αὐτοὶ *x.* 14. μετενήνεκται *Bkx* ald. — ἠδωνὸν *Dh.*

Λυκοῦργον συνάγοντες εἰς ἓν τὴν ὁμοιοτροπίαν τῶν ἱερῶν αἰνίττονται.

17. *Ἀπὸ δὲ τοῦ μέλους καὶ τοῦ ῥυθμοῦ καὶ τῶν ὀργάνων καὶ ἡ μουσικὴ πᾶσα Θρᾳκία καὶ Ἀσιᾶτις νενόμισται. δῆλον δ' ἔκ τε τῶν τόπων, ἐν οἷς αἱ Μοῦσαι τετίμηνται· Πιερία* 5 *γὰρ καὶ Ὄλυμπος καὶ Πίμπλα καὶ Λείβηθρον τὸ παλαιὸν ἦν Θρᾴκια χωρία καὶ ὄρη, νῦν δὲ ἔχουσι Μακεδόνες· τόν τε Ἑλικῶνα καθιέρωσαν ταῖς Μούσαις Θρᾷκες οἱ τὴν Βοιωτίαν ἐποικήσαντες, οἵπερ καὶ τὸ τῶν Λειβηθριάδων Νυμφῶν ἄντρον καθιέρωσαν. οἵ τ' ἐπιμεληθέντες τῆς ἀρχαίας μουσικῆς Θρᾷ-* 10 *κες λέγονται, Ὀρφεύς τε καὶ Μουσαῖος καὶ Θάμυρις, καὶ τῷ Εὐμόλπῳ δὲ τοὔνομα ἐνθένδε, καὶ οἱ τῷ Διονύσῳ τὴν Ἀσίαν ὅλην καθιερώσαντες μέχρι τῆς Ἰνδικῆς ἐκεῖθεν καὶ τὴν πολλὴν μουσικὴν μεταφέρουσι· καὶ ὁ μέν τίς φησιν· κιθάραν Ἀσιᾶτιν ῥάσσων, ὁ δὲ τοὺς αὐλοὺς Βερεκυντίους καλεῖ καὶ Φρυ-* 15 *γίους· καὶ τῶν ὀργάνων ἔνια βαρβάρως ὠνόμασται νάβλας καὶ σαμβύκη καὶ βάρβιτος καὶ μαγάδις καὶ ἄλλα πλείω.*

18. *Ἀθηναῖοι δ' ὥσπερ περὶ τὰ ἄλλα φιλοξενοῦντες διατελοῦσιν, οὕτω καὶ περὶ τοὺς θεούς. πολλὰ γὰρ τῶν ξενικῶν ἱερῶν παρεδέξαντο, ὥστε καὶ ἐκωμῳδήθησαν· καὶ δὴ καὶ τὰ* 20 *Θρᾴκια καὶ τὰ Φρύγια. τῶν μὲν γὰρ Βενδιδείων Πλάτων* A. 723 *μέμνηται, τῶν δὲ Φρυγίων Δημοσθένης, διαβάλλων τὴν Αἰσχίνου μητέρα καὶ αὐτόν, ὡς τελούσῃ τῇ μητρὶ συνόντα καὶ συν-*

---

1. *συνάπτοντες* ***Bh*** (hic post corr.) ald. — *τῶν ἱερῶν τὴν ὁμοιοτροπίαν* ***Bk*** edd. 6. *λίβηθρον* ***BCkx*** ald. 7. *καὶ ὄρη* om. ***E***. 8. *καθιερώσαντες μούσαις* ***B*** (ex corr.?) ***CDghilnosxy*** *καθιερώσαντο ταῖς μούσαις* ***k***. — *Θρᾷκες* om. ***E***. 9. *λιβηθριάδων* ***BCkx***. — *Νυμφῶν*] *μουσῶν* ***E***: *νυμφῶν* primum om. in ***D***, sec. m. add. in marg. 13. *μέχρι τῆς Ἰνδικῆς* om. ***no***. 15. *ἀράσσων* ***nox***. — *βρεκυντίους* Cas., nescio an operarum errore. 16. *νάμβλας* ***CDilnosx*** *νάμβλα* ***B*** (ex corr.) ***Ek*** ald.: utraque terminatio apud alios scriptores invenitur; *μ* autem cum apud omnes exulet, ipsaque vocis origine repudietur, expulit Cas. Vocibus *νάμβλα καὶ* cum pagina finiatur in ***E***, proxime insequens incipit verbis *καρπὸν ἢ καὶ τρὶς* (v. XI, 502), ita ut complura folia intercidisse appareat. 17. *ἡ* ante *καὶ βάρβιτος* ***no*** ald. — *μαγάδες* codd., Tzsch. corr. 21. *βενδιδίων* codd., exc. ***Dhi***, qui exhibent alteram formam, a Platone (v. de republ. I extr.) praelatam.

θιασεύοντα καὶ ἐπιφθεγγόμενον εὐοῖ σαβοῖ πολλάκις καὶ ὕης ἄττης, [ἄττης] ὕης· ταῦτα γάρ ἐστι Σαβάζια καὶ Μητρῷα.

19. *†Ἔτι δ' ἄν τις καὶ ταῦτα περὶ τῶν δαιμόνων τούτων καὶ τῆς τῶν ὀνομάτων ποικιλίας καὶ ὅτι οὐ πρόπολοι θεῶν*
5 *μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ θεοὶ προσηγορεύθησαν. Ἡσίοδος μὲν γὰρ †Ἑκατέρω καὶ τῆς Φορωνέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησίν, ἐξ ὧν ὄρειαι Νύμφαι θεαὶ ἐγένοντο·*

> *καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμηχανοεργῶν*
> *Κουρῆτές τε θεοὶ φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες.*

10 *ὁ δὲ τὴν Φορωνίδα γράψας αὐλητὰς καὶ Φρύγας τοὺς Κουρῆτας λέγει, ἄλλοι δὲ γηγενεῖς καὶ χαλκάσπιδας· οἱ δ' οὐ τοὺς Κουρῆτας, ἀλλὰ τοὺς Κορύβαντας Φρύγας, ἐκείνους δὲ Κρῆτας, περιθέσθαι δ' ὅπλα χαλκᾶ πρώτους ἐν Εὐβοίᾳ· διὸ καὶ* C. 472

---

1. *εὐασάβοι* ***Dhs*** *εὐασάβη* ***lm*** *εὐασάμοι* ***Cg***: cf. Demosth. de cor. §. 260 Bekk. — *πολλάκις* om. ***x***, post *συνθιασεύοντα* collocant edd. inde a Cas. — *καὶ* ante *ὕης* om. ***x***. 2. *τῆς ἄττα σύης* ***CDghil*** *τῆς ἄττης* ***B*** ex corr. *ὕης ἄττης* ***x*** *ἄττης ὕης* ***kno*** ald. *ὕης ἄττης καὶ ἄττης ὕη;* edd. inde a Xyl.: verum restituimus ex Dem. l. c. — *σαβιάζια* ***Cg*** *σαβιάζεια* ***B*** ex corr. 3. *εὗροι* post *ταῦτα* add. ***Bkn*** (in hoc sec. m. inter versus add.) ***o*** Guar. edd.: interpolatoris haud dubie est additamentum, nec improbabile illud; fortasse tamen aliud verbum scriptum fuerat, velut *λέγοι*, sive hoc ipso loco sive pro *ἔτι*, quo facile careamus. 4. *προπόλων* ***Dhi*** *πρόσπολοι* ***klnox*** ald. 6. *ἑκατέρω καὶ* om. ***xy*** *ἑκατέρω*, et sup. add. *ἑκατέρου*, ***n*** *ἑκατέου* ***B*** *ἑκαταίου* ***k*** edd., quod nulla esse auctoritate apparet, ita ut quae de huius nominis affinitate qualicunque cum Apolline VV. DD. suspicati sunt (v. Welcker. ***Die Aeschylische Trilogie*** etc. p. 193 et ***Nachtrag*** etc. p. 212. Lobeck. Aglaoph. p. 1116) vehementer collabefiant; *Ἑκατεροῦ* scripsit, dum melius inveniatur, Göttling. in Hesiod. Fr. CXXIX. Apud Diodor. V, 50 commemoratur *Ἑκήτορος*, antiquissimus Thracum in Naxo insula dux (cf. Parthen. c. 19, ubi fortasse scribendum *Ἑκήτορος οἱ Θρᾷκες*). 7. *οὔρειαι* ac postea *ἐξεγένοντο*, ut versus restitueretur, scripsit Cor. ex coni. Cas.: nec dubium est quin Hesiodus ita scripserit. 8. *καὶ* ante *ἀμηχανοεργῶν* om. ***x*** *κακομηχανοεργῶν* coni. Meinek. in Fragm. Com. Gr. II, 1 p. 396. 10. *στέψας* codd., exc. ***x***, in quo *γράψας* extat coniectura certissima: quam eandem proposuit Xyl. 11. *οἱ δ'*] *ὁ δ'* ***Dhl*** ald. *οὐδὲ τοὺς* ***k***. 12. *λέγει* post *Κουρῆτας* add. ald. 13. *πρώτους τοὺς ἐν κτλ.* coni. Cor. Grosk. coll. p. 467: at cf. Steph. Byz.

Χαλκιδέας αὐτοὺς κληθῆναι· οἱ δ' ὑπὸ Τιτάνων Ῥέᾳ δοθῆναι προπόλους ἐνόπλους τοὺς Κορύβαντας ἐκ τῆς Βακτριανῆς ἀφιγμένους, οἱ δ' ἐκ Κόλχων φασίν. ἐν δὲ τοῖς Κρητικοῖς λόγοις οἱ Κουρῆτες Διὸς τροφεῖς λέγονται καὶ φύλακες, εἰς Κρήτην ἐκ Φρυγίας μεταπεμφθέντες ὑπὸ τῆς Ῥέας· οἱ δὲ Τελχίνων 5 *ἐν Ῥόδῳ ἐννέα ὄντων, τοὺς Ῥέᾳ συνακολουθήσαντας εἰς Κρήτην καὶ τὸν Δία κουροτροφήσαντας Κουρῆτας ὀνομασθῆναι· Κύρβαντα δέ, τούτων ἑταῖρον, Ἱεραπύτνης ὄντα κτίστην, παρὰ τοῖς Ῥοδίοις παρασχεῖν πρόφασιν τοῖς Πρασίοις, ὥστε λέγειν, ὡς εἶεν Κορύβαντες δαίμονές τινες Ἀθηνᾶς καὶ Ἡλίου παῖδες.* 10 *ἔτι δὲ Κρόνου τινὲς *τοὺς Κορύβαντας*, ἄλλοι δὲ Διὸς καὶ Καλλιόπης φασὶ τοὺς Κορύβαντας, τοὺς αὐτοὺς τοῖς Καβείροις ὄντας· ἀπελθεῖν δὲ τούτους εἰς Σαμοθρᾴκην, καλουμένην πρό-*
A. 724 *τερον Μελίτην, τὰς δὲ πράξεις αὐτῶν μυστικὰς εἶναι.*

20. *Ταῦτα δ' οὐκ ἀποδεξάμενος ὁ Σκήψιος ὁ τοὺς μύθους* 15 *συναγαγὼν τούτους, ὡς μηδενὸς ἐν Σαμοθρᾴκῃ μυστικοῦ λόγου περὶ Καβείρων λεγομένου, παρατίθησιν ὁμοίως καὶ Στησιμβρότου τοῦ Θασίου δόξαν, ὡς τὰ ἐν Σαμοθρᾴκῃ ἱερὰ τοῖς Καβείροις ἐπιτελοῖτο· καλεῖσθαι δέ φησιν αὐτοὺς ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ ἐν τῇ Βερεκυντίᾳ Καβείρου. οἱ δ' Ἑκάτης προ-* 20

---

s. v. *Αἰδηψός.* 1. *πιτάνων l.* 2. *προσπόλους* ***Bklno*** ald. 4. *οἱ*] *οὐ CDhis* (in hoc *οἱ* supra scriptum). 5. *ὅτι Τελχῖνες ἐννέα ἐν Ῥόδῳ τῇ Ῥέᾳ συνακολουθήσαντες κτλ. ὠνομάσθησαν* Eust. ad Il. *I*, 525 p. 771, 55 R. 6. *εἰς Κρήτην* om. *C*. 8. *Κορύβαντα* edd. inde a Xyl. — *ἕτερον* codd. Tzsch. corr. ex coni. Xyl. — *ἱερέα πύδνης* codd., Tzsch. corr. ex coni. Cas., qui tamen *ϑ* servaverat: *τ* exhibent codd. paulo post et IX, 440, praeterque numos titulus in C. J. No. 2555. — *παρὰ τῆς ῥοδόης* ***CDhils.*** 9. *τοῖς Πρασίοις* om. *x*. Ceterum *Πραισίοις* scribendum censet Meursius (v. Creta II p. 40. cf. I p. **11** et **56**) hic et infra, assentientibus compluribus ob aliorum scriptorum nummorumque fidem; sed apud Strabonem *α* praebent constanter codd.: cf. de variis huius nominis formis Hoeck. ***Kreta*** I, p. 413. Boeckh. C. J. II, p. 405. 11. *τοὺς Κορύβαντας* cum post *φασὶ* denuo legantur in codd. (exc. *x*?), hoc potius loco delenda esse censeo quam illo, ubi om. edd. — Verba *ἄλλοι — Κορύβαντας* om. *C*. — *τοῦ* ante *Διὸς* add. edd. 12. *ἀλλιόπης Dh*. — *φασί* om. *x*. 17. *ὅμως* Cor. ex coni. Xyl.: at v. quae subtiliter de hoc loco disputat Lob. in Aglaoph. p. 1216 sq. 19. *ἐπιτελεῖτο* ***B*** *ἐπετελεῖτο* ***k*** edd. 20. *προσπόλους* ***Bklno*** ald.

πόλους νομίζουσι τοὺς Κουρῆτας, τοὺς αὐτοὺς τοῖς Κορύβασιν ὄντας. φησὶ δὲ πάλιν ὁ Σκήψιος ἐν τῇ Κρήτῃ τὰς τῆς Ῥέας τιμὰς μὴ νομίζεσθαι μηδὲ ἐπιχωριάζειν, ὑπεναντιούμενος τῷ τοῦ Εὐριπίδου λόγῳ, ἀλλ' ἐν τῇ Φρυγίᾳ μόνον καὶ τῇ Τρῳάδι,
5 *τοὺς δὲ λέγοντας μυθολογεῖν μᾶλλον ἢ ἱστορεῖν, πρὸς τοῦτο δὲ καὶ τὴν τῶν τόπων ὁμωνυμίαν συμπρᾶξαι τυχὸν ἴσως αὐτοῖς· Ἴδη γὰρ τὸ ὄρος τό τε Τρωικὸν καὶ τὸ Κρητικόν, καὶ Δίκτη τόπος ἐν τῇ Σκηψίᾳ καὶ ὄρος ἐν Κρήτῃ· τῆς δὲ Ἴδης λόφος Πύτνα, ἀφ' οὗ Ἱεράπυτνα ἡ πόλις, Ἱπποκόρωνά τε τῆς*
10 *Ἀδραμυττηνῆς καὶ Ἱπποκορώνιον ἐν Κρήτῃ, Σαμώνιόν τε τὸ ἑωθινὸν ἀκρωτήριον τῆς νήσου καὶ πεδίον ἐν τῇ Νεανδρίδι καὶ τῇ Ἀλεξανδρέων.*

21. *Ἀκουσίλαος δ' ὁ Ἀργεῖος ἐκ Καβειροῦς καὶ Ἡφαίστου Κάμιλλον λέγει, τοῦ δὲ τρεῖς Καβείρους, † οἷς Νύμφας*
15 *Καβειρίδας· Φερεκύδης δ' ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Ῥητίας Κύρβαντας ἐννέα, οἰκῆσαι δ' αὐτοὺς ἐν Σαμοθρᾴκῃ· ἐκ δὲ Καβειροῦς τῆς Πρωτέως καὶ Ἡφαίστου Καβείρους τρεῖς καὶ Νύμφας τρεῖς Καβειρίδας, ἑκατέροις δ' ἱερὰ γίνεσθαι· μάλιστα μὲν οὖν ἐν Ἴμβρῳ καὶ Λήμνῳ τοὺς Καβείρους τιμᾶσθαι* C. 473
20 *συμβέβηκεν, ἀλλὰ καὶ ἐν Τροίᾳ κατὰ πόλεις· τὰ δ' ὀνόματα αὐτῶν ἐστι μυστικά. Ἡρόδοτος δὲ καὶ ἐν Μέμφει λέγει τῶν* A. 725

---

3. *ἐναντιούμενος i ὑπεναντιουμένους gxy.* 5. *πρὸς τοῦτο — Αἰθαλοέντα* (v. p. 473) om. *xy.* — *τούτῳ C.* 8. *τῇ* ante *Κρήτῃ* add. edd. inde a Cas. 9. Post *Πύτνα* Cas. additum fuisse censet *καὶ τῆς Κρήτης δέ*, vel simile quid: et Cretae mentionem omnino hic desideramus. — *ἱερὰ πύτνα D.* 10. *ἀτραμυττινῆς Dhi.* 11. *παιδίον B.* — *ἐντηλεανδρίδι D* (sec. m. inter versus add.) *hi.* 13. *καβείρου CD* (sed *ου* pr. m. in *ους* mut.) *hi καβείρους gs καβείρης Bklno* edd.: cf. Steph. s. v. *Καβειρία.* 14. *κάμιλον Bklo* ald. *Κάδμιλος* habet Steph. l. c., Acusilai fortasse eundem locum secutus. — *οἷς*] *ὧν kno* edd.: *καὶ* coni. Müller. (v. Prolegg. etc. p. 454); fortasse *τρεῖς* scriptum fuerat. 15. *Ῥυτίας n*(?) edd. Rhetiam Ritonis (l. Sithonis: v. Lob. Aglaoph. p. 1142) filiam commemorat Servius ad Aen. III, 108, quae *Ῥοιτεία* appellatur Tzetzae ad Lycophr. 583. Apollinis et Thaliae filios Corybantas faciunt Apollod. I, 3, 4. Tzetz. l. c. v. 78. — *κορύβαντας* edd. inde a Cas. 2. 16. *καβείρου CDhlnos* ald. *καβείρης Bk* edd.: correxi ut supra. 19. *ἰμβρίῳ CDh.*

κάζειν ἐξ αὐτῶν τἀληθές· οἷον τὰς ὀρειβασίας τῶν περὶ τὸ θεῖον σπουδαζόντων καὶ αὐτῶν τῶν θεῶν καὶ τοὺς ἐνθουσιασμοὺς εἰκότως μυθεύουσι κατὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, καθ' ἣν καὶ οὐρανίους νομίζουσι τοὺς θεοὺς καὶ προνοητικοὺς τῶν τε ἄλλων καὶ τῶν προσημασιῶν· τῇ μὲν οὖν ὀρειβασίᾳ τὸ μεταλ- 5 *λευτικὸν καὶ τὸ θηρευτικὸν [καὶ] ζητητικὸν τῶν πρὸς τὸν βίον χρησίμων ἐφάνη συγγενές, τῶν δ' ἐνθουσιασμῶν καὶ θρησκείας καὶ μαντικῆς τὸ ἀγυρτικὸν καὶ γοητεία ἐγγύς. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ φιλότεχνον μάλιστα τὸ περὶ τὰς Διονυσιακὰς τέχνας καὶ τὰς Ὀρφικάς. ἀλλ' ἀπόρχη περὶ αὐτῶν.* 10

CAPUT IV.

A. 727 1. *Ἐπεὶ δὲ πρῶτον περὶ τῶν τῆς Πελοποννήσου νήσων τῶν τε ἄλλων διῆλθον καὶ τῶν ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ, περὶ τῆς Κρήτης ἐφεξῆς ῥητέον (καὶ γὰρ αὐτὴ τῆς Πελοποννήσου ἐστί) καὶ εἴ τις περὶ τὴν Κρήτην· ἐν δὲ ταύ-* 15 *ταις αἵ τε Κυκλάδες εἰσὶ καὶ αἱ Σποράδες, αἱ μὲν ἄξιαι μνήμης, αἱ δ' ἀσημότεραι.*

2. *Νυνὶ δὲ περὶ τῆς Κρήτης πρῶτον λέγωμεν. Εὔδοξος μὲν οὖν ἐν τῷ Αἰγαίῳ φησὶν αὐτὴν ἱδρῦσθαι· δεῖ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλὰ κεῖσθαι μὲν μεταξὺ τῆς Κυρηναίας καὶ τῆς Ἑλλά-* 20 *δος τῆς ἀπὸ Σουνίου μέχρι τῆς Λακωνικῆς, ἐπὶ μῆκος ταύ-*

Cor.: verum vidit Tyrwh., quod restitui. 3. *αὐτὴν* om. *x*. 4. *νομίζειν* ***Bkl*** ald. 6. *θηρατικὸν* ***B*** ex corr. — *καὶ* om. codd. Xyl. edd.: praeterea *τὸ* desiderat Tzsch. 8. *γοητείας* codd.: correxi ex sent. Du Theil. 9. *καὶ* ante *μάλιστα* add. Cor. 12. *ἐπεὶ δὲ*] *ἐπειδὴ* ***CDh*** *ἐπεὶ δὴ* ***v***. — *τῶν* om. ***BCklno*** ald. — *νήσων* collocant post *ἄλλων* ***Bkl*** ald. 13. *διήλθομεν* ***Bkln*** (in hoc primum fuerat *διῆλθον*) ***o***. — *καὶ* post *κόλπῳ* om. ***k*** ald. 14. *περὶ καὶ τῆς* Tzsch., secutus, ut ait, plerosque codd., in quorum nullo tamen *καὶ* legitur: nimirum scribere voluerat, se ex codd. restituisse *τῆς*, quod om. edd. priores. — *καὶ γὰρ* — *ἐστὶ* om. *x*. — *αὐτῆς* codd., Cor. corr. ex coni. Tyrwh. 15. *πρὸ* ante *τῆς* add. Cor. ex coni. Cas. et Tyrwh. — *καὶ εἴ τις τῶν πρὸς ἕω νήσων τῶν περὶ κτλ.* ***n*** (in hoc sec. m. addita sunt: pr. m. scriptum fuerat *εἴ τις περὶ τὴν κρήτην ἱστορεῖ*) ***o*** ald.: in marg. ***h*** sec. m. add. *τῶν πρὸς ἕω νήσων τῶν*. — *τὴν* om. ald. 18. *λέγομεν* codd. exc. ***ik*** (ex corr.) ***o***. 21. *τῆς* ante *Λακωνικῆς* om. edd.

ταις ταῖς χώραις παράλληλον ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ἐπὶ τὴν ἕω· κλύζεσθαι δὲ ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων τῷ Αἰγαίῳ πελάγει καὶ τῷ Κρητικῷ, ἀπὸ δὲ τοῦ νότου τῷ Λιβυκῷ τῷ συνάπτοντι πρὸς τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος. τῶν δὲ ἄκρων τὸ μὲν ἑσπέριόν 5 ἐστι τὸ περὶ Φαλάσαρνα, πλάτος ἔχον διακοσίων που σταδίων καὶ εἰς δύο ἀκρωτήρια μεριζόμενον (ὧν τὸ μὲν νότιον καλεῖται Κριοῦ μέτωπον, τὸ δ' ἀρκτικὸν Κίμαρος), τὸ δ' ἑῷον τὸ Σαμώνιόν ἐστιν, ὑπερπῖπτον τοῦ Σουνίου οὐ πολὺ πρὸς ἕω.

3. Μέγεθος δὲ Σωσικράτης μέν, ὅν φησιν ἀκριβοῦν Ἀπολ-10 λόδωρος τὰ περὶ τὴν νῆσον, ἀφορίζεται μήκει μὲν πλειόνων ἢ δισχιλίων σταδίων καὶ τριακοσίων, πλάτει δὲ †ὑπὸ τὸ μέ- C. 475 γεθος, ὥσθ' ὁ κύκλος κατὰ τοῦτον γίνοιτ' ἂν πλέον ἢ πεντακισχίλιοι στάδιοι· Ἀρτεμίδωρος δὲ τετρακισχιλίους καὶ ἑκατόν φησιν. Ἱερώνυμος δέ, μῆκος δισχιλίων φήσας, τὸ δὲ πλάτος 15 ἀνώμαλον, πλειόνων ἂν εἴη λέγων τὸν κύκλον, ἢ ὅσων Ἀρτε-

---

1. ἑσπερίας codd. exc. *x*: idem error recurrit XI, 490. 5. φάλαρνα codd.: Cor. corr. ex coni. Cas., addens in nott. Φαλάσαρναν scribendum esse, quia feminino genere hoc nomen efferatur infra p. 479 (nec minus apud alios scriptores: v. Plin. H. N. IV, 20 s. 12. Ptol. III, 15. Scylax p. 18 H. Polyb. XXIII, 15, 3): at neutro genere usurpant Scylax p. 17. Dionysius (Pseudodicaearchus) in Descr. Graec. v. 119. 7. Κίμαρος promontorium nemini praeter Strabonem commemoratur, Κώρυκος contra a multis scriptoribus et a Strabone ipso (v. VIII, 363. XVII, 838) in his fere partibus collocatur: atque hoc nomen exhibet h. l. Pleth. (secundum Du Theil., κάρρημος ex alio codice laudat Tzsch.) coniecturam secutus; alterum vero nomen mox recurrit, nec attrectandum est, quantumvis suspectum sit. Literarum ductus si attenderis, Κίσαμος urbs nomini isti aliquo modo videri possit affinis. 10. οὐ πλειόνων fortasse scribendum esse suspicatur Cas. 11. ὑπὸ] οὔπω *B* ex corr. οὐ κατὰ *kno* (idem inter versus add. in *h*) edd. Corruptum esse hunc locum liquido patet: neque enim τὸ μέγεθος ullo modo ferri possunt, et certo numero opus est, id quod Grosk. recte perspexit. Proposuit igitur ille ὅσον διακοσίων οὐ κατὰ etc., ex circuitus longitudine numerum hunc colligens; quae ratio tamen parum est certa. Videntur latere in ὑπὸ verba τετρακοσίων aut τριακοσίων που: verba τὸ μέγεθος ex margine crediderim recepta esse, ubi addita fuerant, ut fit, ad argumentum quod hic tractatur indicandum. 12. κατὰ τοῦτον om. edd. — οὐ ante πλέον add. ald. (sec. m. add. in *hn*). — πλεῖον *C* πλείων Cor. 15. ὅσον codd., Cor. corr.

6. Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη (φησὶν ὁ ποιητής)·
ἐν μὲν Ἀχαιοί,
ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
Δωριέες τε τριχάικες δῖοί τε Πελασγοί.

τούτων φησὶ Στάφυλος τὸ μὲν πρὸς ἕω Δωριεῖς κατέχειν, τὸ 5
δὲ δυσμικὸν Κύδωνας, τὸ [δὲ] νότιον Ἐτεόκρητας, ὧν εἶναι
A. 729 πολίχνιον Πρᾶσον, ὅπου τὸ τοῦ Δικταίου Διὸς ἱερόν· τοὺς
δ' ἄλλους, ἰσχύοντας πλέον, οἰκῆσαι τὰ πεδία. τοὺς μὲν οὖν
Ἐτεόκρητας καὶ τοὺς Κύδωνας αὐτόχθονας ὑπάρξαι εἰκός, τοὺς
δὲ λοιποὺς ἐπήλυδας, οὓς ἐκ Θετταλίας φησὶν ἐλθεῖν Ἄνδρων 10
τῆς Δωρίδος μὲν πρότερον, νῦν δὲ Ἑστιαιώτιδος λεγομένης·
ἐξ ἧς ὡρμήθησαν, ὥς φησιν, οἱ περὶ τὸν Παρνασσὸν οἰκή-
C. 476 σαντες Δωριεῖς καὶ ἔκτισαν τήν τε Ἐρινεὸν καὶ Βοῖον καὶ
Κυτίνιον, ἀφ' οὗ καὶ τριχάικες ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγονται. οὐ
πάνυ δὲ τὸν τοῦ Ἄνδρωνος λόγον ἀποδέχονται, τὴν μὲν τε- 15
τράπολιν Δωρίδα τρίπολιν ἀποφαίνοντος, τὴν δὲ μητρόπολιν
τῶν Δωριέων ἄποικον Θετταλῶν· τριχάικας δὲ δέχονται ἤτοι
ἀπὸ τῆς τριλοφίας ἢ ἀπὸ τοῦ τριχίνους εἶναι τοὺς λόφους.

7. Πόλεις δ' εἰσὶν ἐν τῇ Κρήτῃ πλείους μέν, μέγισται δὲ

---

rum locorum intervallum, et propter α quod sequitur. 3. ἐτεόκρῆ-τες (sic) *D*. 4. δωριεῖς codd., Tzsch. mut. 5. τούτων] ταύτης *x*. 6. δὲ ante νότιον om. codd. 7. πράσον codd.(?) exc. *Dh* Πραῖσον Tzsch. Cor. ex sent. Meursii aliorumque: at v. ad p. 472. 11. δω-ριάδος *Bkl*. — τῆς ante Ἑστιαιώτιδος, sec. m. add. in *B*, legitur in *lno* ald. — ἐστὶν αἰώτιδος *C* αἰώτιδος *n*, sed add. γρ. ἱστιεώτιδος, quod legitur in *o*, ἰαιώτιδος *k* ald. Ἱστιαιώτιδος Cor., atque affert Steph. (s. v. Δώριον) ex Androne similiter νῦν δὲ Ἱστιαιώτιδος καλουμένης. 12. φασιν *D* (ex corr. sec. m., ut videtur) *h*. — παρνασὸν *x* Tzsch. Cor. 13. βίον *k* βαῖον *x* Βόϊον Tzsch. 15. ἀποδέχεται *k* ex corr., ald. 16. ἀποφαίνοντες *BCD*. 18. τριχινίου codd. τριχινίους ald. quia sint colles trichinii similes Guar.: Xyl. corr. ex Eust. ad Od. *T*, 176 p. 1861, 18 R. — τοὺς λόφους om. *xy* τοὺς φιλοσόφους *Bl*. — εὐαμισολόφος post λόφους add. *CDih* (in hoc sup. add. εὐαμίλ-λους) ἐφαμισολόφος *B* εὐαμισολόφους *gl* καὶ ἡμισολόφος *s* ἐφαμίλλους *nok* edd., sed asteriscis inclusit Cor.: *xy* et Eust. l. c. hanc vocem non habent, nec dubium est, quin additamentum sit a Strabone alienum, fru-stra coniecturis tentatum, quas pluribus exponere non attinet.

καὶ ἐπιφανέσταται τρεῖς, Κνωσσός, Γόρτυνα, Κυδωνία. διαφερόντως δὲ τὴν Κνωσσὸν καὶ Ὅμηρος ὑμνεῖ, μεγάλην καλῶν καὶ βασίλειον τοῦ Μίνω, καὶ οἱ ὕστερον. καὶ δὴ καὶ διετέλεσε μέχρι πολλοῦ φερομένη τὰ πρῶτα, εἶτα ἐταπεινώθη καὶ
5 *πολλὰ τῶν νομίμων ἀφῃρέθη, μετέστη δὲ τὸ ἀξίωμα εἴς τε Γόρτυναν καὶ Λύκτον, ὕστερον δ' ἀνέλαβε πάλιν τὸ παλαιὸν σχῆμα τὸ τῆς μητροπόλεως. κεῖται δ' ἐν πεδίῳ κύκλον ἔχουσα ἡ Κνωσσὸς τὸν ἀρχαῖον τριάκοντα σταδίων μεταξὺ τῆς Λυκτίας καὶ τῆς Γορτυνίας .... σταδίους διακοσίους,*
10 *†τῆς δὲ Λύκτου, ἣν ὁ ποιητὴς Λύκτον ὠνόμασεν, ἑκατὸν εἴκοσι·* A. 730
τῆς δὲ θαλάττης Κνωσσὸς μὲν τῆς βορείου πέντε καὶ εἴκοσι, Γόρτυνα δὲ τῆς Λιβυκῆς ἐνενήκοντα, Λύκτος δὲ καὶ αὐτὴ τῆς Λιβυκῆς ὀγδοήκοντα. ἔχει δ' ἐπίνειον τὸ Ἡράκλειον ἡ Κνωσσός.

8. *Μίνω δέ φασιν ἐπινείῳ χρήσασθαι τῷ Ἀμνισῷ, ὅπου*

---

1. *ἐπιφανέσιατοι kx.* — *κνῶσος B* (ex corr.) *C.* 2. *κνῶσον B* et sic plerumque — *ὑμνεῖ*] *ἐπαινεῖ k.* 3. *καὶ οἱ ὕστερον* om. *g.* 4. *πρωτεῖα k.* 5. *πολλοὺς x.* — *νόμων CDghlsx* institiuta et leges amisit Guar.: altera scriptura quamquam auctoritate inferior est, nihilominus vera habenda et propter *πολλὰ* et propter ipsum vocis sensum. 8. *κνωσὸς C* et sic postea. 9. Post *Γορτυνίας* excidisse quaedam recte vidit Tyrwh., talia fere fuisse ratus: *διέχουσα μὲν ἀπὸ τῆς Γορτύνης.* Inde Cor. *τῆς μὲν Γορτύνης* inseruit ante *σταδίους* et *διέχουσα* post *διακοσίους*: equidem crediderim scriptum fuisse *διέχει δὲ* (s. *διέχουσα*) *τῆς μὲν Γορτύνης*, quae cur exciderint, manifestum est. 10. *ἣν* — *ὠνόμασεν* om. *xy.* — *Λύττον* edd. inde a Xyl., qui in Il. *B*, 647 quosdam ita legere ex Eustathii verbis (v. ad l. c. p. 313, 2 R.) male intellectis falso collegit: neque eam scripturam esse in *Bk* credo, quamquam nullam discrepantiam ex iis video enotatam. Temerarium vero est contra codicum consensum formam hic inferre, quam nemo unquam apud Homerum legit. Iam hoc si datur, legendum erit cum Cas. *τῆς δὲ Λύττου*, probantibus Du Theilio et Corae. Neque tamen hac forma h. l. restituta retineri poterunt quae in proximis leguntur *Λύκτον, Λυκτίας, Λύκτος*: sed ibi cum *x* exhibeant codd. omnes, sicut pag. 475, ab iis recedere nolui. Infra p. 479. 481 in melioribus codd. extat altera forma, quam praebent Steph. s. v. *Λύκτος* Polyb. IV, 53, 3 et 54, 6. tituli (v. Boeckh. C. J. N. 2572—2583) et numi. 12. *Λύκτος* — *ὀγδοήκοντα* om. *x.* 14. *ἀμνισσῷ Dh.* Duplici itidem *σ* hoc nomen effert Eust. ad Od. *T*, 188 p. 1862, 37 R., Strabonis hunc locum excitans: idem tamen ad Dionys. v. 498 cum aliis auctoribus unum

ἐπὶ πλεῖστον. μετὰ γὰρ τοὺς Τυρρηνούς, οἳ μάλιστα ἐδῄωσαν τὴν καθ' ἡμᾶς θάλατταν, οὗτοί εἰσιν οἱ διαδεξάμενοι τὰ λῃστήρια· τούτους δ' ἐπόρθησαν ὕστερον οἱ Κίλικες· κατέλυσαν δὲ πάντας Ῥωμαῖοι, τήν τε Κρήτην ἐκπολεμήσαντες καὶ τὰ πειρατικὰ τῶν Κιλίκων φρούρια. νῦν δὲ Κνωσσὸς καὶ Ῥωμαίων ἀποικίαν ἔχει. 5

10. *Περὶ μὲν οὖν Κνωσσοῦ ταῦτα, πόλεως οὐκ ἀλλοτρίας ἡμῖν, διὰ δὲ τἀνθρώπινα καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς μεταβολὰς καὶ συντυχίας ἐκλελειμμένων τῶν συμβολαίων *καὶ* τῶν ὑπαρξάντων ἡμῖν πρὸς τὴν πόλιν. Δορύλαος γὰρ ἦν ἀνὴρ τακτικός, τῶν Μιθριδάτου τοῦ Εὐεργέτου φίλων· οὗτος διὰ τὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἐμπειρίαν ξενολογεῖν ἀποδειχθείς, πολὺς ἦν ἔν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ Θρᾴκῃ, πολὺς δὲ καὶ τοῖς παρὰ τῆς Κρήτης ἰοῦσιν, οὔπω τὴν νῆσον ἐχόντων Ῥωμαίων, συχνοῦ δὲ ὄντος ἐν αὐτῇ τοῦ μισθοφορικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ πλήθους, ἐξ οὗ καὶ τὰ λῃστήρια πληροῦσθαι συνέβαινεν. ἐπιδημοῦντος δὲ τοῦ Δορυλάου, κατὰ τύχην ἐνέστη πόλεμος τοῖς Κνωσσίοις πρὸς τοὺς Γορτυνίους· αἱρεθεὶς δὲ στρατηγὸς καὶ κατορθώσας διὰ ταχέων ἤρατο τιμὰς τὰς μεγίστας, καὶ ἐπειδὴ μικρὸν ὕστερον ἐξ ἐπιβουλῆς δολοφονηθέντα ἔγνω τὸν Εὐεργέτην ὑπὸ τῶν φίλων ἐν Σινώπῃ, τὴν διαδοχὴν δὲ εἰς γυναῖκα καὶ παιδία ἥκουσαν, ἀπογνοὺς τῶν ἐκεῖ κατέμεινεν [ἐν] τῇ Κνωσσῷ· τεκνοποιεῖται δ' ἐκ Μακέτιδος γυναικός, Στερόπης τοὔνομα,* 10 15 20 A. 732

1. τυράννους codd., Tzsch. corr. ex coni. Meursii (v. Creta III, 5 p. 149). 3. τούτους *Dls*. — ὕστερον om. *k*. 5. κνωσός *C*. 9. ἐκ τῶν λελειμμένων in scriptis esse falso ait Cas.; videtur inde ortus hic error, quod articulus τῶν, quem in Aldina omissum Scrimg. in in margine exempli sui adnotaverat, a Stephano male relatus est ad λελειμμένων (v. Praef. Tom. I p. XLI). — ἡμῖν post ἐκλελειμμένων add. *C*. — τῶν om. ald. — συμβόλων *k*. — καὶ om. *x* Cor., ac ferendum non est. 10. δορίλαος *x* ac sic infra. 15. καὶ ante στρατιωτικοῦ om. cdd. 16. πληροῦσθαι] πλεῖστα *k* ex corr. 17. δὲ] δὴ *hx*: in *D* incertum δὴ an δὲ legendum sit, sed δὲ verisimilius est: δὴ rec. Tzsch. Cor. — τὴν ante τύχην add. *BCklx* ald. 18. δὲ om. *B*. 19. ἤρετο *CDhlx*. 21. τὰ ante παιδία add. *n* ald. 22. ἐν om. codd., exc. *Bkl*. — κνωσῷ *C*. 23. μαμέτιδος *Bk*. In marg. *gv* add.: μακεδόσσης, λέγεται γὰρ καὶ οὕτως. Ex *n* Scrimg. notavit γρ. μακεδίσσης,

δύο μὲν υἱεῖς, Λαγέταν καὶ Στρατάρχαν, ὧν τὸν Στρατάρχαν
ἐσχατόγηρων καὶ ἡμεῖς ἤδη εἴδομεν, θυγατέρα δὲ μίαν. δυεῖν
δὲ ὄντων υἱῶν τοῦ Εὐεργέτου, διεδέξατο τὴν βασιλείαν Μιθρι-
δάτης ὁ προσαγορευθεὶς Εὐπάτωρ, ἕνδεκα ἔτη γεγονώς· τούτῳ
5 σύντροφος ὑπῆρξεν ὁ τοῦ Φιλεταίρου Δορύλαος· ἦν δ᾽ ὁ Φι- C. 478
λέταιρος ἀδελφὸς τοῦ τακτικοῦ Δορυλάου. ἀνδρωθεὶς δ᾽ ὁ βα-
σιλεὺς ἐπὶ τοσοῦτο ἥρητο τῇ συντροφίᾳ τῇ πρὸς τὸν Δορύλαον,
ὥστ᾽ οὐκ ἐκεῖνον μόνον εἰς τιμὰς ἦγε τὰς μεγίστας, ἀλλὰ καὶ
τῶν συγγενῶν ἐπεμελεῖτο καὶ τοὺς ἐν Κνωσσῷ μετεπέμπετο·
10 ἦσαν δ᾽ οἱ περὶ Λαγέταν, τοῦ μὲν πατρὸς ἤδη τετελευτηκότος,
αὐτοὶ δ᾽ ἠνδρωμένοι, καὶ ἧκον ἀφέντες τὰ ἐν Κνωσσῷ· τοῦ
δὲ Λαγέτα θυγάτηρ ἦν ἡ μήτηρ τῆς ἐμῆς μητρός. εὐτυχοῦντος
μὲν δὴ ἐκείνου, συνευτυχεῖν καὶ τούτοις συνέβαινε, καταλυθέν-
τος δὲ (ἐφωράθη γὰρ ἀφιστὰς τοῖς Ῥωμαίοις τὴν βασιλείαν,
15 ἐφ᾽ ᾧ αὐτὸς εἰς τὴν ἀρχὴν καταστήσεται), συγκατελύθη καὶ
τὰ τούτων καὶ ἐταπεινώθησαν· ὠλιγωρήθη δὲ καὶ τὰ πρὸς
τοὺς Κνωσσίους συμβόλαια, καὶ αὐτοὺς μυρίας μεταβολὰς δε-
ξαμένους. ἀλλὰ γὰρ ὁ μὲν περὶ τῆς Κνωσσοῦ λόγος τοιοῦτος.

11. Μετὰ δὲ ταύτην δευτερεῦσαι δοκεῖ κατὰ τὴν δύναμιν
20 ἡ τῶν Γορτυνίων πόλις. συμπράττουσαί τε γὰρ ἀλλήλαις ἅπαν-
τας ὑπηκόους εἶχον αὗται τοὺς ἄλλους, στασιάσασαί τε διέ-
στησαν τὰ κατὰ τὴν νῆσον· προσθήκη δ᾽ ἦν ἡ Κυδωνία μεγί-
στη ὁποτέροις προσγένοιτο. κεῖται δ᾽ ἐν πεδίῳ καὶ ἡ τῶν Γορ-
τυνίων πόλις, τὸ παλαιὸν μὲν ἴσως τετειχισμένη (καθάπερ καὶ
25 Ὅμηρος εἴρηκε·

---

unde manasse videtur μακεδονίσσης, quod in nonnullis libris legi falso tradit Cas. — στερρόπης *B* στερότης *kl* ald. 1. ὧν τὸν Στρατάρχαν om. *hi*, sed in hoc ὃν additum ad restituendum connexum. 2. ἤδη sec. m. add. inter versus in *D*. 4. ἑνδεκαέτης *i*. 7. τοσοῦτον *Bklnox*. — ἥρητο] ἠρκεῖτο *Bkno* ald. ἥδετο *xy*. 11. ἀφέντες om. *l*. 12. λαγέτου *Bk* ald. 15. καταστῆσαι τε *B* ald. καταστήσαιτο *gl*(?)*m* καταστῆσαι *C* (hic brevi spatio post hanc vocem vacuo relicto) *nox* καταστῆναι *s* Cor.: idem Tyrwh. coniecerat. 16. τὰ τούτου *x*. 17. μυρίους *CD*, sed hic postea corr. 19. τὴν om. *x*. 20. γὰρ om. *x*. 21. διίστων Eust. ad Il. *B*, 645 p. 312, 45 R. 22. τὰ om. *Bk* ald. καὶ τὰ κατὰ *no*. 24. καὶ ante τὸ παλαιὸν add. *D*, sed atramento postea est inductum; κατὰ τὸ παλαιὸν *hi*. — καθὰ *x*.

Γόρτυνά τε τειχήεσσαν),
ὕστερον δ' ἀποβαλοῦσα τὸ τεῖχος ἐκ θεμελίων καὶ πάντα τὸν χρόνον μείνασα ἀτείχιστος· καὶ γὰρ ὁ Φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος
A. 733 *ἀρξάμενος τειχίζειν ὅσον ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίους παρῆλθε μόνον· ἀξιόλογον δ' οὖν ἐξεπλήρου ποτὲ κύκλον ἡ οἴκησις, ὅσον* 5 *πεντήκοντα σταδίων· διέχει δὲ τῆς Λιβυκῆς θαλάττης κατὰ Λεβῆνα, τὸ ἐμπόριον αὐτῆς, ἐνενήκοντα· ἔχει δέ τι καὶ ἄλλο ἐπίνειον, τὸ Μάταλον, διέχει δ' αὐτῆς ἑκατὸν τριάκοντα. διαρρεῖ δ' αὐτὴν ὅλην ὁ Ληθαῖος ποταμός.*

12. *Ἐκ δὲ Λεβῆνος ἦν Λευκοκόμας τε καὶ ὁ ἐραστὴς αὐ-* 10 *τοῦ Εὐξύνθετος, οὓς ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ Ἔρωτος λόγῳ· † ἄθλων, ὧν ὁ Λευκοκόμας τῷ Εὐξυνθέτῳ προσέταξεν, ἕνα φησὶν εἶναι τοῦτον, τὸν ἐν Πράσῳ κύνα ἀναγαγεῖν αὐτῷ·*

---

1. *τειχήεσσα* ***BCDik*** (hic ex corr., primum fuerat *τειχιόεσσα*) ***lnx*** *τειχέησσα* ***o*** *τειχίεσσα* ald. *τειχιόεσσαν* edd. inde a Cas. ex Il. ***B***, **646.** 4. Pro *ὀγδοήκοντα*, quod exhibent codd. (sed in marg. ***x*** legitur *ἢ ὀκτώ*) Eust. l. c., Phrantzes in Chron. I, 34 (interpretatio Pontani praebet octo), Cas. coni. *ὀκτώ*, idque rec. Tzsch. Cor.: ac facile commutari poterant ***H*** et ***Π***: Barth. (ad Statii Theb. V, 361) addi mavult in proximis *ἑκατόν*. — *προῆλθε* Cor.; *παρῆλθε* praeter codices habet etiam Eust. l. c. 6. *κατὰ*] *καὶ* codd. edd.: correxi ex coni. Cas. — *λέβηνα* codd., exc. ***Bk***, qui exhibent *λέβηνος*: idem praebent edd., sed mutato accentu inde a Xyl. 7. *τοῦ ἐμπορείου* ***Bn*** edd. inde a Xyl. *τὸ ἐμπόρειον* ***C*** *τὸ ἐμπορεῖον* ***kl*** ald. 8. *μέταλον* ***n*** (sed. add. *γρ. μέταλλον*) *μέταλλον* codd. edd.: infra *μάρταλον* scribitur idem nomen in codd. plerisque, unde *Μάταλον* coniecerunt Villebr. et Grosk., quod recipere non dubitavi. *Ματαλία* appellatur a Ptolemaeo (III, 14 Wilb., ubi *Μάταλα* scriptum est ex coni.), *Μάταλα* in Periplo edito ab Iriarte in Catal. cod. CXXI. Cas. scriptos habere ait *μέταιον* et *μάταιον*, quae unde manaverint nescio. — *παραρρέει* Eust. l. c. atque ita Solin. c. 17 s. 11: Gortynam — amnis Lethaeus praeterfluit. 10. *λεβῆνος* ***h*** *λεβήνης* ***i*** *λεβήνου* ***k*** ex corr. 11. *εὐξύνθεος* ***k*** *εὐσύνθεος* ***i*** *εὐξύνθεος* codd. rell.: cf. Plut. Amorr. p. 70 ed. Reisk. 12. *εἶναι* ante *ἄθλων* add. ***hi***: etenim in ***D***, ex quo manarunt isti codd., *εἶναι* quod legitur ante *τοῦτον*, primum omissum et sec. m. inter versus additum est; id deinde huc translatum. Cor. autem scripsit *εἶναι δὲ τῶν*, et desideratur omnino aptus sententiarum connexus: scribendum igitur videtur sive *τῶν δ' ἄθλων* sive *ἄθλων δ'*. — *εὐσυνθέτῳ* ***BDhk*** *εὐσυνθέῳ* ***i***. 13. *εἶναι* om. Cor. — *πράσκῳ* ***k*** *πράσσῳ* ald. *Πραίσῳ* Tzsch. Cor.: cf. ad p. 475. — *ἀναγα-*

ὅμοροι δ' εἰσὶν αὐτοῖς οἱ Πράσιοι, τῆς μὲν θαλάττης ἑβδομήκοντα, Γόρτυνος δὲ διέχοντες ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα. εἴρηται δέ, ὅτι τῶν Ἐτεοκρήτων ὑπῆρχεν ἡ Πρᾶσος, καὶ διότι ἐνταῦθα τὸ τοῦ Δικταίου Διὸς ἱερόν· καὶ γὰρ ἡ Δίκτη πλησίον, οὐχ, ὡς
5 Ἄρατος, ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο· καὶ γὰρ χιλίους ἡ Δίκτη τῆς Ἴδης ἀπέχει, πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ἀπ' αὐτῆς κειμένη, τοῦ δὲ Σαμωνίου ἑκατόν. μεταξὺ δὲ τοῦ Σαμωνίου καὶ τῆς Χερρονήσου ἡ Πρᾶσος ἵδρυτο, ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἑξήκοντα σταδίοις· C. 479
κατέσκαψαν δ' Ἱεραπύτνιοι. οὐκ εὖ δὲ οὐδὲ τὸν Καλλίμαχον

γόντα *x*. 1. αὐτοῖς εἰσιν *Dh*. — Πραίσιοι Tzsch. Cor. — τῆς μὲν — Γόρτυνος δὲ om. *x*. — Verba τῆς — ὀγδοήκοντα om. *o*, sed in marg. postea addita sunt. — ἑβδομήκοντα] ξ' σταδίους edd. inde a Cas., qui e MSS., ut ait, supplevit: in codd. tamen ea non leguntur; sed Guar. habet s e x a g i n t a s t a d i a: quae ex sequentibus fortasse assumpta sunt. Pro numero, quem posuimus, notam ō habent *Dh*, ὁ codd. rell., exc. *i*, in quo legitur διακοσίους, quod supra ō sec. m. add. in *h*. Numerum vero istum ne quis dicat repugnare iis, quae mox traduntur de Prasi distantia a mari, hoc oppidum, de quo nunc agitur, ab eo quod Eteocretum erat plane diversum fuisse luce clarius est: id enim neque vicinum dici potuit Lebeniis et multo longius abfuit a Gortyna quam CLXXX stadia (v. de eius situ *Pashley Travels in Crete* I, p. 290). Strabonem igitur falsa tradidisse de oppidi situ h. l. Mannertus (v. Geogr. ant. VIII, p. 712), duo contra oppida diversa, Praesum et Priansum, male confudisse arbitratur Pashleyus (v. l. c. p. 289 sqq.), inter Lebena et Bienuum in ipsa ora situm fuisse alterum hoc ratus, qua in re assentientem habet Kiepertum. Priansiorum autem nomen nisi in numis atque in titulo, qui est in Boeckh. C. J. no. 2556, non invenitur, neque de ipso oppidi nomine satis constat (habentur enim in titulo isto accusativus Πριάνσιον et locativus ἐν Πριανσιοῖ): denique non diversum hoc esse oppidum a Praeso censuerunt Hoeck. (v. *Kreta* I, p. 413) et Boeckh. (v. C. J. II, p. 405), quorum opinionem nondum infirmatam censeo argumentis a Pashleyo allatis. In medio igitur relinquendus erit hic quoque locus, dum nova quaedam alicunde afferatur lux. 2. γορτύνης *h* (ex corr.) *i* Cor. 3. ὑπῆρξεν edd. inde a Cas. — πράσος codd. Πραῖσος Tzsch. Cor. — διότι] ὅτι *nox* edd. 4. οὐχ — καὶ γὰρ om. *x*. 5. σχεδὸν ὄρεος edd. — ἰδέοις *CDgh* ἰδέτοις *l* ἰδαίους *i* ἰδαίου *Bkno* edd.: correxi ex Arati Phaen. v. 33. 8. Πραῖσος Tzsch. Cor. — ἵδρυται *no*. — σταδίους *Bkxy* Cor. Post hanc vocem add. ald. haec: διέχοντες τῆς γορτύνης δὲ ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα. 9. κατέσκαψαν δ' Ἱεραπύτνιοι om. *xy*. — ἱεραπίτνυοι *D* ἱερὰ πίτνυοι *h*

λέγειν φασίν, ὡς ἡ Βριτόμαρτις, φεύγουσα τὴν Μίνω βίαν,
A. 734 ἀπὸ τῆς Δίκτης ἅλοιτο εἰς ἁλιέων δίκτυα, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὴ
μὲν Δίκτυννα ὑπὸ τῶν Κυδωνιατῶν προσαγορευθείη, Δίκτη
δὲ τὸ ὄρος· οὐδὲ γὰρ ὅλως ἐκ γειτόνων ἐστὶ τοῖς τόποις τού-
τοις ἡ Κυδωνία, πρὸς δὲ τοῖς ἑσπερίοις κεῖται τῆς νήσου πέ- 5
ρασι. τῆς μέντοι Κυδωνίας ὄρος ἐστὶ Τίτυρος, ἐν ᾧ ἱερόν
ἐστιν, οὐ Δικταῖον, ἀλλὰ Δικτύνναιον.

13. Κυδωνία δ' ἐπὶ θαλάττῃ μὲν ἵδρυται, βλέπουσα πρὸς
τὴν Λακωνικήν, διέχει δ' ἑκατέρας τὸ ἴσον, τῆς τε Κνωσσοῦ
καὶ τῆς Γόρτυνος, οἷον ὀκτακοσίους σταδίους, Ἀπτέρας δὲ ὀγ- 10
δοήκοντα, τῆς ταύτῃ δὲ θαλάττης τετταράκοντα. Ἀπτέρας δ'
ἐπίνειόν ἐστι Κίσαμος· πρὸς ἑσπέραν δ' ὅμοροι τοῖς Κυδωνι-
άταις Πολυρρήνιοι, παρ' οἷς ἐστι τὸ τῆς Δικτύννης ἱερόν· ἀπέ-
χουσι δὲ τῆς θαλάττης ὡς τριάκοντα σταδίους, Φαλασάρνης
δὲ ἑξήκοντα. κωμηδὸν δ' ᾤκουν πρότερον· εἶτ' Ἀχαιοὶ καὶ Λά- 15
κωνες συνῴκησαν, τειχίσαντες ἐρυμνὸν χωρίον βλέπον πρὸς με-
σημβρίαν.

14. Τῶν δ' ὑπὸ Μίνω συνῳκισμένων τριῶν τὴν λοιπὴν
(Φαιστὸς δ' ἦν αὕτη) *ἦν* κατέσκαψαν Γορτύνιοι, τῆς μὲν
Γόρτυνος διέχουσαν ἑξήκοντα, τῆς δὲ θαλάττης εἴκοσι, τοῦ δὲ 20
Ματάλου τοῦ ἐπινείου τετταράκοντα· τὴν δὲ χώραν ἔχουσιν

ἄρα πύτνιοι *i*. — οὐκ εὖ δὲ οὐδὲ] ὡς δὲ *x* ὥστε *y*, uterque omisso postea ὡς. 1. βρυτόμαρτυς *h* βρυτόμαρτις *i* βριτόμαρτυς codd. rell. exc. *C*(?)*D*: cf. Callim. in Dian. v. 189 sqq. 3. δίκτυνα *C*. 5. τῆς] τοῖς *D*. — πέρασι] μέρεσι *x*. 6. τύρος *l*, quam formam unice veram putat Mannert. (v. Geogr. ant. VIII, p. 691), quia in Periplo ab Iriarte edito recensetur his in partibus ἡ Τύρος ἀκρωτήριον: at pleniorem tuetur Phrantzes in Chron. I, 34. 10. γορτύνης *ik* (ex corr.) *x* Cor. 11. ταύτῃ, et σ sup. ῃ sec. m. add., *D* ταύτης codd. rell.: Xyl. corr. 13. δικτύνης *C*. 14. φαλασάρνοις *C*. 16. συνῴκισαν *C*. 18. μίνωος *nox*. 19. φαῖστος *hl*: at cf. Steph. s. v. et Eust. ad Il. *B*, 648 p. 313, 17 R. — ἦν om. edd. inde a Xyl. ἢ *s*. — κατέσκαψε *Cs*, in quo subiungitur γορτύνιος, sed κατέσκαψαν γορτύνιοι supra add. 20. γορτύνης *ix* Cor.: alteram tamen formam praeter codd. rell. habet etiam Eust. l. c. 21. μαρτάλου *B* (ματάλου ex corr.) *CDghlxy* μετάλου *n* (γρ. ματάλου Scr.) ματάλου *o* μετάλλου *k* (sed ex corr. μαρτάλου) edd.: v. ad p. 478.

οἱ κατασκάψαντες. Γορτυνίων δ' ἐστὶ καὶ τὸ Ῥύτιον σὺν τῇ Φαιστῷ·

Φαιστόν τε Ῥυτιόν τε.

ἐκ δὲ τῆς Φαιστοῦ τὸν τοὺς καθαρμοὺς ποιήσαντα διὰ τῶν
5 ἐπῶν Ἐπιμενίδην φασὶν εἶναι. καὶ †Ὀλύσσην δὲ τῆς Φαιστίας. Λύττου δέ, ἧς ἐμνήσθημεν καὶ πρότερον, ἐπίνειόν ἐστιν ἡ λεγομένη Χερρόνησος, ἐν ᾗ τὸ τῆς Βριτομάρτεως ἱερόν· αἱ δὲ συγκαταλεχθεῖσαι πόλεις οὐκέτ' εἰσί, Μίλητός τε καὶ Λύκαστος, τὴν δὲ χώραν, τὴν μὲν ἐνείμαντο Λύττιοι, τὴν δὲ Κνώσ-
10 σιοι, κατασκάψαντες τὴν πόλιν.

15. Τοῦ δὲ ποιητοῦ τὸ μὲν ἑκατόμπολιν λέγοντος τὴν Κρήτην, τὸ δὲ ἐνενηκοντάπολιν, Ἔφορος μὲν ὕστερον ἐπικτισθῆναι τὰς δέκα φησὶ μετὰ τὰ Τρωικὰ ὑπὸ τῶν Ἀλθαιμένει τῷ Ἀργείῳ συνακολουθησάντων Δωριέων· τὸν μὲν οὖν Ὀδυσσέα λέ-
15 γει ἐνενηκοντάπολιν ὀνομάσαι· οὗτος μὲν οὖν πιθανός ἐστιν ὁ λόγος. ἄλλοι δ' ὑπὸ τῶν Ἰδομενέως ἐχθρῶν κατασκαφῆναί A. 735

1. σὺν om. *CDhl*. 3. Φαιστόν τε Ῥυτιόν τε om. *x*. — ῥυτόν codd. 4. τὸν om. *B*. — τῶν om. Eust. l. c. 5. φησὶν *l*. — ὁ Λισσὴν Cor., quod in *C* legi ait, accentu tamen in paenultimam retracto; Brequignyus vero et Weilandius nullam scripturae discrepantiam h. l. ex cod. illo enotarunt. Neque tamen dubitari potest, quin nomen quod nunc legitur corruptum sit: pro quo Salmas. ad Solin. c. 11 s. 17 p. 118 proposuit ὁ Λίσσης collatis Stephani verbis (s. v. Φαιστός) ἔστι τῆς Φαιστιάδος καὶ ὁ καλούμενος Λισσής, quibus subiicitur pro exemplo Od. *Γ*, 293, ubi nunc legitur λισσή. Eustathius vero ad h. l. (v. p. 1468, 37 R.) promontorium fuisse agri Gortynensis tradit, quod Cretenses appellaverint βλισσή, Crates autem βλισσήν: ex quibus Cor. deduxit suam scripturam, veram fortasse, sed incertam. Urbs Lissus a variis auctoribus prope Criumetopum collocata longius remota est ab his locis, quam quae intelligi possit, ut censent Tzsch. et Grosk. 6. λύκτου *BD* (ex corr. sec. m., cum pr. m. scriptum fuerit λύτου) *hiklno* edd. λύτου *x*: cf. ad p. 476. 7. βριτομάρτεος *ox* βριττομάρτεως *Bk*. 8. μίλυττος *k* μίλυτος ald. 9. λύτιοι *kx* λύκτιοι *B* (sed hic post corr.) *Dhiklno* edd. 12. ἐννενήκοντα codd.(?), exc. *CDx*. 13. τῷ ante Ἀλθαιμένει add. Xyl. — ἀλθεμένει *BClnosx* ἀνθεμένει *k* ἀλθαμένει *h*: per αι effertur hoc nomen praeter *D* etiam ab Eust. ad Il. *B*, 649 p. 313, 37 R. hunc locum afferente. 15. ἐννενήκοντα codd. exc. *Cx*.

φασι τὰς δέκα· ἀλλ' οὔτε κατὰ τὰ Τρωικά φησιν ὁ ποιητὴς ἑκατοντάπολιν ὑπάρξαι τὴν Κρήτην, ἀλλὰ μᾶλλον κατ' αὐτόν (ἐκ γὰρ τοῦ ἰδίου προσώπου λέγει· εἰ δ' ἐκ τῶν τότε ὄντων C. 480 *τινὸς ἦν ὁ λόγος, καθάπερ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ, ἡνίκα ἐνενηκοντάπολιν φράζει, καλῶς εἶχεν [ἂν] οὕτω δέχεσθαι), οὔτ' εἰ συγχωρήσαιμεν τοῦτό γε, ὁ ἑξῆς λόγος σώζοιτ' ἄν. οὔτε γὰρ κατὰ τὴν στρατείαν οὔτε μετὰ τὴν ἐπάνοδον τὴν ἐκεῖθεν τοῦ Ἰδομενέως *ὡς* εἰκός ἐστιν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τὰς πόλεις ἠφανίσθαι ταύτας· ὁ γὰρ ποιητής † φησι·*

πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δὲ οἱ οὔτιν' ἀπηύρα·

καὶ τούτου τοῦ πάθους ἐμέμνητ' ἄν· οὐ γὰρ δήπου Ὀδυσσεὺς μὲν ἔγνω τὸν ἀφανισμὸν τῶν πόλεων ὁ μηδενὶ συμμίξας τῶν Ἑλλήνων μήτε κατὰ τὴν πλάνην μήθ' ὕστερον· ὁ δὲ καὶ συστρατεύσας τῷ Ἰδομενεῖ καὶ συνανασωθεὶς οὐκ ἔγνω τὰ συμβάντα οἴκοι αὐτῷ [οὔτε] κατὰ τὴν στρατείαν οὔτε τὴν ἐπάνοδον τὴν ἐκεῖθεν; ἀλλὰ μὴν οὐδὲ μετὰ τὴν ἐπάνοδον. εἰ γὰρ μετὰ πάντων ἐσώθη τῶν ἑταίρων, ἰσχυρὸς ἐπανῆλθεν, ὥστ' οὐκ ἔμελλον ἰσχύσειν οἱ ἐχθροὶ τοσοῦτον, ὅσον δέκα ἀφαιρεῖ-

---

2. *ἑκατόμπολιν x*. 5. *ἂν εἶχεν x ἂν* om. codd. rell. edd.: cf. ad I, 9. — *οὔτ' — τοῦτό γε* om. ***lno***. — *οὔτ' εἰ*] *ὅτι* ***BCDhis*** *ὅτι εἰ x*. Casaubonus cum ante *ὅτι* spatium vacuum reliquisset, Tyrwh. *ἀλλ' οὐδ' εἰ* scribendum suspicatus est, quod rec. Tzsch. Cor. 6. *καὶ* ante *ὁ ἑξῆς* add. ***Bklno*** ald. 7. *μετὰ*] *κατὰ* ***Bkl*** ald. 8. *ὡς* om. Tzsch. Cor. 10. *κρήτην δ' x*. 11. *οὔτέ τιν'* ***Bk***. — *ἀπηῦρε* ***BCx***: idem primum scriptum fuerat in ***D***, sed postea *ε* in *α* mutatum pr. m. *ἀπηῦρεν* ***klno*** ald. 12. *ὥστε* ante *καὶ* add. ***B*** (ex corr.) ***kno*** edd.: quod ab interpolatore profectum esse satis liquet, nec verum esse puto, sed scriptum potius fuisse *ὁ γὰρ ποιητὴς φήσας*. — Verba *καὶ — ἐμέμνητο* post *πόλεων* collocat *x*. — *ἐμέμνητο* sine *ἂν* codd., exc. ***Bkno***. 13. *συμμείνας* Cor., ipse tamen fortasse necessariam non esse hanc mutationem in notis fassus. 14. *μήτε — ὕστερον* om. *x*. — *Νέστωρ ὁ* post *ὁ δὲ* excidisse censet Grosk., ac planior sane et concinnior foret sententia, si nomen illud additum esset: nec tamen plane necessarium. 16. *οὔτε* om. codd., Cor. add. — *κατὰ* ante *τὴν ἐπάνοδον* add. edd. 19. *οὐκ*] *οὐκέτ'* ***no*** ald.

σθαι πόλεις αὐτόν. τῆς μὲν οὖν χώρας τῶν Κρητῶν τοιαύτη τις ἡ περιοδεία.

16. Τῆς δὲ πολιτείας, ἧς Ἔφορος ἀνέγραψε, τὰ κυριώτατα ἐπιδραμεῖν ἀποχρώντως ἂν ἔχοι. δοκεῖ δέ, φησίν, ὁ νο-
5 μοθέτης μέγιστον ὑποθέσθαι ταῖς πόλεσιν ἀγαθὸν τὴν ἐλευθερίαν· μόνην γὰρ ταύτην ἴδια ποιεῖν τῶν κτησαμένων τὰ ἀγαθά, τὰ δ' ἐν δουλείᾳ τῶν ἀρχόντων, ἀλλ' οὐχὶ τῶν ἀρχο- A. 736
μένων εἶναι· τοῖς δ' ἔχουσι ταύτην φυλακῆς δεῖν· τὴν μὲν οὖν ὁμόνοιαν διχοστασίας αἰρομένης ἀπαντᾶν, ἣ γίνεται
10 διὰ πλεονεξίαν καὶ τρυφήν· σωφρόνως γὰρ καὶ λιτῶς ζῶσιν ἅπασιν οὔτε φθόνον οὔθ' ὕβριν οὔτε μῖσος ἀπαντᾶν πρὸς τοὺς ὁμοίους· διόπερ τοὺς μὲν παῖδας εἰς τὰς ὀνομαζομένας ἀγέλας κελεῦσαι φοιτᾶν, τοὺς δὲ τελείους † ἐν τοῖς συσσιτίοις, ἃ καλοῦσιν ἀνδρεῖα *συσσίτια*, ὅπως τῶν
15 ἴσων μετάσχοιεν τοῖς εὐπόροις οἱ πενέστεροι, δημοσίᾳ τρεφόμενοι· πρὸς δὲ τὸ μὴ δειλίαν ἀλλ' ἀνδρείαν κρατεῖν ἐκ παίδων ὅπλοις καὶ πόνοις συντρέφειν, ὥστε καταφρονεῖν καύματος καὶ ψύχους καὶ τραχείας ὁδοῦ καὶ ἀνάντους καὶ πληγῶν τῶν ἐν γυμνασίοις καὶ μάχαις ταῖς κατὰ σύνταγμα· ἀσκεῖν δὲ καὶ το-
20 ξικῇ καὶ ἐνοπλίῳ ὀρχήσει, ἣν καταδεῖξαι Κουρῆτα πρῶτον, ὕστερον δὲ καὶ † συντάξαντα τὴν κληθεῖσαν ἀπ' αὐτοῦ πυρρίχην,

---

1. αὐτῶν codd., Cor. corr. — τῶν] τῆς *D* (ex corr. pr. m.) *hx*. 2. ἐστιν post τις add. *k*. 3. ἔγραψεν εὔφορος *k* ἔγραψεν ἔφορος *x*. 4. δέ] δή *Dh*. — φησὶν om. *x*. 7. τἀγαθὰ *Bklno* edd. 8. ταῦτα *x*. 9. αἰρουμένης codd., exc. *C*: itaque concordiam seditioni altius excrescenti adversari Guar. 13. ἐν τοῖς συσσιτίοις cum haud facile ad verbum φοιτᾶν referri possit, σιτεῖσθαι excidisse Grosk. coniicit haud male. 14. ἀνδρείας *BD* (sed ει sec. m. in ι mut.) *gklxy* ald. ἀνδρίας *hi*· ἀνδρία *C*: Xyl. corr. — συσσίτια om. edd. inde a Xyl., atque ex margine haud dubie recepta est haec vox. 16. ἀνδρίαν *Dhix* Tzsch. Cor. 19. ταῖς] καὶ *l*. — τοξικὴν καὶ ἐνόπλιον ὄρχησιν *x*. 21. τὸν ante συντάξαντα add. Cor.; probabilius vero est, quod Cas. proposuit: ὕστερον δὲ Πύρριχον τὸν καὶ συντάξαντα κτλ. Aegre enim careas in hoc connexu Pyrrhichi nomine, qui cum apud alios auctores tum supra (v. p. 467) saltationis istius inventor fuisse traditur. Praeterea in prioribus Grosk. recte, ut opinor, coni. Κουρῆτας, cum ad Curetes in universum referri soleat saltationis armatae inventio, velut a Plinio loco

ὥστε μηδὲ τὴν παιδιὰν ἄμοιρον εἶναι τῶν πρὸς πόλεμον χρησίμων· ὡς δ' αὔτως καὶ τοῖς ῥυθμοῖς Κρητικοῖς χρῆσθαι κατὰ
C. 481 τὰς ᾠδὰς συντονωτάτοις οὖσιν, οὓς Θάλητα ἀνευρεῖν, ᾧ καὶ τοὺς παιᾶνας καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐπιχωρίους ᾠδὰς ἀνατιθέασι καὶ πολλὰ τῶν νομίμων, καὶ ἐσθῆτι δὲ καὶ ὑποδέσει πολεμικῇ 5 χρῆσθαι, καὶ τῶν δώρων τιμιώτατα αὐτοῖς εἶναι τὰ ὅπλα.

A. 737 17. Λέγεσθαι δ' ὑπό τινων, ὡς Λακωνικὰ εἴη τὰ πολλὰ τῶν νομιζομένων Κρητικῶν, τὸ δ' ἀληθές, εὑρῆσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων, ἠκριβωκέναι δὲ τοὺς Σπαρτιάτας, τοὺς δὲ Κρῆτας ὀλιγωρῆσαι, κακωθεισῶν τῶν πόλεων, καὶ μάλιστα τῆς Κνωσ- 10 σίων, τῶν πολεμικῶν· μεῖναί δέ τινα τῶν νομίμων παρὰ Λυττίοις καὶ Γορτυνίοις καὶ ἄλλοις τισὶ πολιχνίοις μᾶλλον, ἢ παρ' ἐκείνοις· καὶ δὴ καὶ τὰ Λυττίων νόμιμα ποιεῖσθαι μαρτύρια τοὺς τὰ Λακωνικὰ πρεσβύτερα ἀποφαίνοντας· ἀποίκους γὰρ ὄντας φυλάττειν τὰ τῆς μητροπόλεως ἔθη, ἐπεὶ ἄλλως γε εὔ- 15 ηθες εἶναι τὸ τοὺς βέλτιον συνεστῶτας καὶ πολιτευομένους τῶν χειρόνων ζηλωτὰς ἀποφαίνειν· οὐκ εὖ δὲ ταῦτα λέγεσθαι· οὔτε γὰρ ἐκ τῶν νῦν καθεστηκότων τὰ παλαιὰ τεκμηριοῦσθαι δεῖν, εἰς τἀναντία ἑκατέρων μεταπεπτωκότων· καὶ γὰρ ναυκρατεῖν πρότερον τοὺς Κρῆτας, ὥστε καὶ παροιμιάζεσθαι πρὸς τοὺς 20

---

huic nostro simillimo (VII, 57 s. 56): saltationem armatam Curetes docuere, Pyrrhichen Pyrrhus (l. Pyrrhichus), utramque in Creta. Eandem tamen huius loci scripturam, quae nunc fertur, habuisse Eustathium, liquet ex iis, quae disputat ad Il. *I*, 528 p. 771, 50 R.: atque possit parari eius qualiscunque defensio ex Pausania III, 25, 2, qui commemorat *θεὸν Πύρριχον τῶν καλουμένων Κουρήτων*. — *ἀπ'*] *ὑπ'* codd., Cor. corr. ex coni. Cas. 1. *τὸν* ante *πόλεμον* add. *k* edd. 3. *Θαλήταν εὑρεῖν* coni. Meurs., atque appellatur ita antiquus ille Cretensium poeta a Plut. (v. de Musica p. 699 Reisk.), Suid. s. v., Athen. XV, 6 p. 678, magisque placet in hoc connexu verbum *εὑρίσκειν*: sed alteram nominis formam praeter alios auctores complures tuetur Strabo ipse p. 482. 5. *ὑποδήσει nox*. 7. *λέγεται x*. 9. *ἐκείνου Bk* ald. 10. *κνωσίων C*. 11. *πολεμικῶν*] *πολλῶν* Cor. — *εἶναι* codd., Cor. corr. ex coni. Cas. — *λυκτίοις B* (sed hic post corr.) *Dhilno* edd. *λυιίοις x*. 13. *τὰ* om. *k* ald. — *λυκτίων lno* edd. *λυτίων x*. — *πεποιῆσθαι Di*. 18. *δεῖ* codd., Cor. corr. 20. *ὥστε*] *ὅθεν D*, sed hac voce inducta sec. m. inter versus scriptum *ὥστε*, quod itidem in extremo margine sec. m. not.

προσποιουμένους μὴ εἰδέναι ἃ ἴσασιν Ὁ Κρῆς ἀγνοεῖ τὴν θάλατταν, νῦν δ' ἀποβεβληκέναι τὸ ναυτικόν· [οὔτε] ὅτι ἄποικοί τινες τῶν πόλεων γεγόνασι τῶν ἐν Κρήτῃ Σπαρτιατῶν, ἐν τοῖς ἐκείνων νομίμοις διαμένειν ἐπηναγκάσθαι· πολλὰς γοῦν τῶν
5 ἀποικίδων μὴ φυλάττειν τὰ πάτρια, πολλὰς δὲ καὶ τῶν μὴ ἀποικίδων ἐν Κρήτῃ τὰ αὐτὰ ἔχειν τοῖς ἀποίκοις ἔθη.

18. Τῶν τε Σπαρτιατῶν τὸν νομοθέτην Λυκοῦργον πέντε γενεαῖς νεώτερον Ἀλθαιμένους εἶναι τοῦ στείλαντος τὴν εἰς Κρήτην ἀποικίαν· τὸν μὲν γὰρ ἱστορεῖσθαι Κίσσου παῖδα τοῦ
10 τὸ Ἄργος κτίσαντος περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἡνίκα Προκλῆς τὴν Σπάρτην συνῴκιζε, Λυκοῦργον δ' ὁμολογεῖσθαι παρὰ πάντων ἕκτον ἀπὸ Προκλέους γεγονέναι· τὰ δὲ μιμήματα μὴ εἶναι A. 738 πρότερα τῶν παραδειγμάτων μηδὲ τὰ νεώτερα τῶν πρεσβυτέρων· τήν τε ὄρχησιν τὴν παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπιχωριά-
15 ζουσαν καὶ τοὺς ῥυθμοὺς καὶ παιᾶνας τοὺς κατὰ νόμον ᾀδομένους καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν νομίμων Κρητικὰ καλεῖσθαι παρ' αὐτοῖς, ὡς ἂν ἐκεῖθεν ὁρμώμενα· τῶν δ' ἀρχείων τὰ μὲν καὶ τὰς διοικήσεις ἔχειν τὰς αὐτὰς καὶ τὰς ἐπωνυμίας, ὥσπερ καὶ τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν καὶ τὴν τῶν ἱππέων (πλὴν ὅτι τοὺς
20 ἐν Κρήτῃ ἱππέας καὶ ἵππους κεκτῆσθαι συμβέβηκεν· ἐξ οὗ τεκ- C. 482 μαίρονται πρεσβυτέραν εἶναι τῶν ἐν Κρήτῃ ἱππέων τὴν ἀρχήν· σώζειν γὰρ τὴν ἐτυμότητα τῆς προσηγορίας· τοὺς δὲ μὴ ἱππο-

---

2. οὔτε om. codd., Xyl. add. — δ' post ὅτι add. *x*. 3. τῶν πόλεων τῶν σπαρτιατῶν γεγόνασι ἐν κρήτῃ καὶ τοῖς *x*. 5. ἐστὶν ἰδεῖν post ἀποικίδων add. *x*. — καὶ ante τῶν om. *xy*. 6. ἐν Κρήτῃ om. *xy*. — τὰ τοιαῦτα *CDghils*. — τὰς ἀποίκους *CDghi* τοὺς ἀποίκους *l* ταῖς ἀποίκοις *o*: om. haec verba *xy*, in quibus ita legitur hic locus: τὰ αὐτὰ ἔθη ὧν οὐκ εἰσὶ φυλάττειν. 8. ἀλθεμένους codd. — τοῦ] τούτου codd. exc. *nox*. 10. πατροκλῆς *no* ald. 12. πατροκλέους *no* ald. 14. παρὰ om. *x*. 17. ἀρχαίων codd. ἀρχῶν Cor. ex coni. Meursii (v. Creta IV, 9 p. 169), relicto nihilominus neutro τὰ; codicum vero scripturam tueri frustra studuerunt Tzsch., Du Theil., Grosk. nullo modo ferendam: correxi igitur coll. VIII, 365 init., ubi ἀρχεῖα eodem sensu invenitur omnium codicum consensu firmatum. — καὶ] κατὰ *Bk* (sed hic post corr.) *l* edd. 18. καὶ τὰς om. edd. 20. τεκμαίρεται ald. 21. ἐν Κρήτῃ τὴν τῶν ἱππέων ἀρχήν *Dh*. 22. ἑτοιμότητα *BCk* ἑτοιμοτάτην ald. ἐτυμότητα ἑτοιμοτάτην Xyl. — ἱππο-

τροφεῖν), τοὺς ἐφόρους δὲ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐν Κρήτῃ κόσμοις διοικοῦντας ἑτέρως ὠνομάσθαι· τὰ δὲ συσσίτια ἀνδρεῖα παρὰ μὲν τοῖς Κρησὶν καὶ νῦν ἔτι καλεῖσθαι, παρὰ δὲ τοῖς Σπαρτιάταις μὴ διαμεῖναι καλούμενα ὁμοίως πρότερον· παρ' Ἀλκμᾶνι γοῦν οὕτω κεῖσθαι· 5

φοίναις δὲ καὶ ἐν θιάσοισιν
ἀνδρείων παρὰ δαιτυμόνεσσι πρέπει παιᾶνα κατάρχειν.

19. Λέγεσθαι δ' ὑπὸ τῶν Κρητῶν, ὡς καὶ παρ' αὐτοὺς ἀφίκοιτο Λυκοῦργος κατὰ τοιαύτην αἰτίαν· ἀδελφὸς ἦν πρεσβύτερος τοῦ Λυκούργου Πολυδέκτης· οὗτος τελευτῶν ἔγκυον 10 κατέλιπε τὴν γυναῖκα· τέως μὲν οὖν ἐβασίλευεν ὁ Λυκοῦργος ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ, γενομένου δὲ παιδός, ἐπετρόπευεν ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἡ ἀρχὴ καθήκουσα ἐτύγχανε· λοιδορούμενος δή τις αὐτῷ σαφῶς εἶπεν εἰδέναι, διότι βασιλεύσοι· λαβὼν δ' ὑπόνοιαν ἐκεῖνος, ὡς ἐκ τοῦ λόγου τούτου διαβάλλοιτο ἐπιβουλὴ ἐξ αὐ- 15 τοῦ τοῦ παιδός, δείσας, μὴ ἐκ τύχης ἀποθανόντος αἰτίαν αὐτὸς ἔχοι παρὰ τῶν ἐχθρῶν, ἀπῆρεν εἰς Κρήτην· ταύτην μὲν δὴ λέγεσθαι τῆς ἀποδημίας αἰτίαν, ἐλθόντα δὲ πλησιάσαι Θάλητι μελοποιῷ ἀνδρὶ καὶ νομοθετικῷ, ἱστορήσαντα δὲ παρ' αὐτοῦ τὸν τρόπον, ὃν Ῥαδάμανθύς τε πρότερον καὶ ὕστερον 20 Μίνως, ὡς παρὰ τοῦ Διός, τοὺς νόμους ἐκφέροι εἰς ἀνθρώ-

---

κρατεῖν ald. 1. κοσμίοις Hopper. 2. ἑτέρους *l*. — τὴν δὲ συσσιτίαν ἀνδρείαν codd. (ἀνδρίαν *x*); quae cum nullum praeberent sensum, ἀνδρεῖα scripsit Cor.: eo vero restituto τὴν συσσιτίαν ferri non posse sponte sua liquet, nec corrigere dubitavi, coll. p. 480. 4. καλουμένην ald. — ὁμοίως] ὡς *no*, om. *k* ald.: ὁμοίως, ὡς *B* ex corr., Tzsch. Cor. — Verba παρ' — κατάρχειν om. *x*. 6. φοίνικες *CDhis* φοίνες *B*, et φθοίναις ex corr., quod est in *k* ald. φοίναις δὲ om. *n*, sed in marg. sec. m. add. θοίναις, quod habent *o* Cor. 7. ἀνδρίων *BCDhi*. — πρέπε codd. edd.: correxi ex coni. Ursini. 8. λέγεσθαι δ' om. ald., deerant itidem in *k*, sed post addita sunt: λέγεται δ' *x*. — τῶν om. *lno* edd. 10. πολυδεύκης *k* ex corr., ald. — ἔγκυον κατέλιπε] ἐγκατέλιπε *l*. 11. ἐβασίλευσεν *B* (ex corr.) *x*. 12. τοῦ παιδὸς *x*. 14. ὅτι *B* (ex corr.) *knox* ald. — βασιλεύσει *ox*. 15. διαβάλοιτο *Bklnx* ald. — ἐπιβουλῇ *Dh* ald. 16. τοῦ παιδὸς ἐξ αὐτοῦ *x*. 17. ἔχει *k* ex corr. (antea ἔχοι) ἔχῃ *x* edd. — ἀπῆρεν εἰς Κρήτην om. *x*. 18. λέγουσι *x*. 19. Θαλήτᾳ coni. Meurs.: v. ad p. 480. 21. τοῦ om. Cor. — ἐκφέρει *Bkl* ald. — τοὺς ante ἀνθρώπους add. ald.

πους, γενόμενον δὲ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ καταμαθόντα καὶ τὰ A. 739
ἐκεῖ νόμιμα, ἐντυχόντα δ', ὥς φασί τινες, καὶ Ὁμήρῳ διατρί-
βοντι ἐν Χίῳ, καταραι πάλιν εἰς τὴν οἰκείαν, καταλαβεῖν δὲ
τὸν τοῦ ἀδελφοῦ υἱόν, τὸν Πολυδέκτου Χαρίλαον, βασιλεύοντα·
5 εἶθ' ὁρμῆσαι διαθεῖναι τοὺς νόμους, φοιτῶντα ὡς τὸν θεὸν
τὸν ἐν Δελφοῖς, κἀκεῖθεν κομίζοντα τὰ προστάγματα, καθάπερ
οἱ περὶ Μίνω ἐκ τοῦ ἄντρου τοῦ Διὸς παραπλήσια ἐκείνοις
τὰ πλείω.

20. Τῶν Κρητικῶν τὰ κυριώτατα τῶν καθ' ἕκαστα τοι-
10 αῦτα εἴρηκε. γαμεῖν μὲν ἅμα πάντες ἀναγκάζονται παρ' αὐτοῖς
οἱ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐκ τῆς τῶν παίδων ἀγέλης ἐκκρι-
θέντες, οὐκ εὐθὺς δ' ἄγονται παρ' ἑαυτοὺς τὰς γαμηθείσας
παῖδας, ἀλλ' ἐπὰν ἤδη διοικεῖν ἱκαναὶ ὦσι τὰ περὶ τοὺς οἴ-
κους· φερνὴ δ' ἐστίν, ἂν ἀδελφοὶ ὦσι, τὸ ἥμισυ τῆς τοῦ ἀδελ-
15 φοῦ μερίδος· παῖδας δὲ γράμματά τε μανθάνειν καὶ τὰς ἐκ τῶν
νόμων ᾠδὰς καί τινα εἴδη τῆς μουσικῆς· τοὺς μὲν οὖν ἔτι νε- C. 483
ωτέρους εἰς τὰ συσσίτια ἄγουσι τὰ ἀνδρεῖα· χαμαὶ δὲ καθή-
μενοι διαιτῶνται μετ' ἀλλήλων ἐν φαύλοις τριβωνίοις καὶ χει-
μῶνος καὶ θέρους τὰ αὐτά, διακονοῦσί τε καὶ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς
20 ἀνδράσι· συμβάλλουσι [δ'] εἰς μάχην καὶ οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ συσ-

---

3. οἰκίαν *Ckno* ald. 4. χαρίλοβον *CDghily* χαρίβολον *nox*. 7. καὶ ταῦτα ante παραπλήσια add. *x*. 8. τὰ πλεῖστα *n* (sed add. γρ. τὰ πλείω) τὰ δὲ πλείω *x*, orationem post ἐκείνοις incidens. 9. καὶ τὰ κυριώτατα *x*. — ἕκαστον *x*. — δὲ post ἕκαστα add. edd. inde a Cas.: equidem malim τῶν δὲ Κρητικῶν κτλ. Cor. vero nimis audacter ac parum recte ita scripsit: τῶν [οὖν] Κρητικῶν τὰ κυριώτατα [ταῦτα· περὶ] τῶν καθ' ἕκαστα δὲ κτλ. 10. ἅμα] ἅπαντα *B* (ex corr.) *l*, om. *x*. — ἅπαντες *x*. 13. παῖδας om. *k*. — ἐκεῖναι post ἤδη add. *C*. — ἱκαναὶ ὦσι διοικεῖν *kno* edd. — ὦσι] ὡς *Cm*. 15. τοὺς παῖδας *x* Cor. — δὲ om. *CDhin* (in hoc sec. m. add. inter versus) *x*: Grosk. δὲ in δεῖ mutandum sive δὲ δεῖ scribendum censet; sed repetenda potius haec necessitatis notio ex verbo ἀναγκάζονται, ut ap. Xenoph. in Rep. Lac. 5, 7. 17. ἀνδρία *C*. 19. θέρος *B*. — τοῖς αὐτοῖς *x*: Cas. spatium vacuum post τριβωνίοις reliquerat, εἰσὶ δὲ sive φοροῦσι aut φοροῦντες excidisse ratus: sed neque mutandum quidquam, nec addendum aut subaudiendum. — Verba διακονοῦσι — συσσίτια om. *x*. 20. δ' om. codd.: Cas. add.

σιτίου πρὸς ἀλλήλους, καὶ πρὸς ἕτερα συσσίτια· καθ' ἕκαστον δὲ ἀνδρεῖον ἐφέστηκε παιδονόμος· οἱ δὲ μείζους εἰς τὰς ἀγέλας ἄγονται· τὰς δ' ἀγέλας συνάγουσιν οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν παίδων καὶ δυνατώτατοι, ἕκαστος ὅσους πλείστους οἷός τέ ἐστιν ἀθροίζων· ἑκάστης δὲ τῆς ἀγέλης ἄρχων ἐστὶν ὡς τὸ 5
πολὺ ὁ πατὴρ τοῦ συναγαγόντος, κύριος ὢν ἐξάγειν ἐπὶ θήραν καὶ δρόμους, τὸν δ' ἀπειθοῦντα κολάζειν· τρέφονται δὲ δημοσίᾳ· τακταῖς δέ τισιν ἡμέραις ἀγέλη πρὸς ἀγέλην συμβάλλει μετὰ αὐλοῦ καὶ λύρας εἰς μάχην ἐν ῥυθμῷ, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς πολεμικοῖς εἰώθασιν, ἐκφέρουσι δὲ καὶ τὰς πληγάς, τὰς μὲν 10
διὰ χειρός, τὰς δὲ καὶ δι' ὅπλων σιδηρῶν.

21. *Ἴδιον δ' αὐτοῖς τὸ περὶ τοὺς ἔρωτας νόμιμον· οὐ γὰρ*
A. 740 *πειθοῖ κατεργάζονται τοὺς ἐρωμένους, ἀλλ' ἁρπαγῇ· προλέγει τοῖς φίλοις πρὸ τριῶν ἢ πλειόνων ἡμερῶν ὁ ἐραστής, ὅτι μέλλει τὴν ἁρπαγὴν ποιεῖσθαι· τοῖς δ' ἀποκρύπτειν μὲν τὸν παῖδα* 15
ἢ μὴ ἐᾶν πορεύεσθαι τὴν τεταγμένην ὁδὸν τῶν αἰσχίστων ἐστίν, ὡς ἐξομολογουμένοις, ὅτι ἀνάξιος ὁ παῖς εἴη τοιούτου ἐραστοῦ τυγχάνειν. συνιόντες δ', ἂν μὲν τῶν ἴσων ἢ τῶν ὑπερεχόντων τις ᾖ τοῦ παιδὸς τιμῇ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁ ἁρπάζων, ἐπιδιώκοντες ἀνθήψαντο μόνον μετρίως, τὸ νόμιμον ἐκπληροῦντες, τἆλλα 20
δ' ἐπιτρέπουσιν ἄγειν χαίροντες· ἂν δ' ἀνάξιος, ἀφαιροῦνται· πέρας δὲ τῆς ἐπιδιώξεώς ἐστιν, ἕως ἂν ἀχθῇ ὁ παῖς εἰς τὸ τοῦ ἁρπάσαντος ἀνδρεῖον. ἐράσμιον δὲ νομίζουσιν οὐ τὸν κάλλει διαφέροντα, ἀλλὰ τὸν ἀνδρείᾳ καὶ κοσμιότητι· καὶ δωρησάμενος ἀπάγει τὸν παῖδα τῆς χώρας εἰς ὃν βούλεται τόπον· 25
ἐπακολουθοῦσι δὲ τῇ ἁρπαγῇ οἱ παραγενόμενοι, ἑστιαθέντες

---

1. *καὶ* ante *πρὸς ἀλλήλους* add. *no*. — *συστάσια CDhil*. 5. *ἑκάστη δ' ἐκ CDhls ἑκάστη δὲ x*. — *τῆς* om. *no* ald. Cor. 10. *καὶ* ante *τὰς πληγάς* add. ald. 11. *ἀσιδήρων* Cor. ex coni. Tyrwh. satis probabili. 13. *δὲ* post *προλέγει* add. *Bkl* ald. *γὰρ x μὲν no* edd. inde a Cas. 14. *μέλλοι BClno* edd. 17. *ἐξομολογουμένους* codd. 19. *τῇ* ante *τιμῇ* add. *no* edd. 21. *ἄξιος CDhil*. 22. *ἐπιδείξεως* codd. exc. *no*, qui praebent *ἐπιδιώξεως* ex coniectura quidem, sed verissima illa. 23. *ἀνδρίον Csx* (ex corr.). 24. *ἀνδρίᾳ Bhx*. — *ὁ δ' ἐραστὴς ἀσπασάμενος* ante *καὶ δωρησάμενος* excidisse putat Grosk., atque abrupta sane et insolens est oratio.

δὲ καὶ συνθηρεύσαντες δίμηνον (οὐ γὰρ ἔξεστι πλείω χρόνον κατέχειν τὸν παῖδα) εἰς τὴν πόλιν καταβαίνουσιν. ἀφίεται δ' ὁ παῖς, δῶρα λαβὼν στολὴν πολεμικὴν καὶ βοῦν καὶ ποτήριον (ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὸν νόμον δῶρα) καὶ ἄλλα πλείω καὶ πο-
5 *λυτελῆ, ὥστε συνερανίζειν τοὺς φίλους διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀναλωμάτων. τὸν μὲν οὖν βοῦν θύει τῷ Διὶ καὶ ἑστιᾷ τοὺς συγκαταβαίνοντας· εἶτ' ἀποφαίνεται περὶ τῆς πρὸς τὸν ἐραστὴν ὁμιλίας, εἴτ' ἀσμενίζων τετύχηκεν, εἴτε μή, τοῦ νόμου τοῦτ' ἐπιτρέψαντος, ἵν', εἴ τις αὐτῷ βία προσενήνεκται κατὰ* C. 484
10 *τὴν ἁρπαγήν, ἐνταῦθα παρῇ τιμωρεῖν ἑαυτῷ καὶ ἀπαλλάττεσθαι. τοῖς δὲ καλοῖς τὴν ἰδέαν καὶ προγόνων ἐπιφανῶν ἐραστῶν μὴ τυχεῖν [αἰσχρόν], ὡς διὰ τὸν τρόπον τοῦτο παθοῦσιν. ἔχουσι δὲ τιμὰς οἱ παρασταθέντες (οὕτω γὰρ καλοῦσι τοὺς ἁρπαγέντας)· ἔν τε γὰρ τοῖς χοροῖς καὶ τοῖς δρόμοις ἔχουσι τὰς ἐν-*
15 *τιμοτάτας χώρας, τῇ τε στολῇ κοσμεῖσθαι διαφερόντως τῶν ἄλλων ἐφίεται τῇ δοθείσῃ παρὰ τῶν ἐραστῶν, καὶ οὐ τότε μόνον, ἀλλὰ καὶ τέλειοι γενόμενοι διάσημον ἐσθῆτα φέρουσιν, ἀφ' ἧς γνωσθήσεται ἕκαστος κλεινὸς γενόμενος· τὸν μὲν γὰρ ἐρώμενον καλοῦσι κλεινόν, τὸν δ' ἐραστὴν φιλήτορα. ταῦτα μὲν*
20 *τὰ περὶ τοὺς ἔρωτας νόμιμα.*

22. *Ἄρχοντας δὲ δέκα αἱροῦνται· περὶ δὲ τῶν μεγίστων συμβούλοις χρῶνται τοῖς γέρουσι καλουμένοις· καθίστανται δ'* A. 741

---

4. *τὸν* om. *l*(?) ald. — *προσγίνεται δὲ* ante *καὶ ἄλλα πλείω* excidisse putat Grosk., quae necessaria iam non videbuntur, sententiae partibus recte dispositis. — *καὶ* ante *πολυτελῆ* om. *no* ald. 5. *συνερρανίζειν* *B*. 9. *ἵνα τις* *C* *ἄν*, *εἴ τις* Tzsch. — *προσήνεκται* *BClnox* ald. *προσήνεγκται* *k*. 10. *παρῇ τιμωρεῖν*] *παρατιμωρεῖν* codd., quod Cor. corr. post Casauboni coniecturam *πάρα τιμωρεῖν*. 11. *τοὺς δὲ καλοὺς* *x* (ex corr.) *y*. 12. *αἰσχρὸν* om. codd., Cor. add. ex coni. Cas., quam egregie confirmant verba Maximi Tyrii (v. Diss. XXVI, 8): *Κρητικῷ μειρακίῳ αἰσχρὸν [μὴ] ἐραστὸν εἶναι*, et Ciceronis (in libris de Rep. ap. Servium ad Aen. X, 325 p. 591): opprobrio fuisse adolescentibus, si amatores non haberent. — *τοῦτον* *hik*. 14. *χοροῖς*] *χρόνοις* *B* (sed hic *θρόνοις* ex corr.) *CDhil* *θρόνοις* *knox* edd. (idque mutato praeterea verborum ordine): quae infelix est interpolatoris coniectura. 16. *ἐφίενται* *nox*. — *τότε*] *τοῦτο* *hi*.

εἰς τοῦτο τὸ συνέδριον οἱ τῆς τῶν κόσμων ἀρχῆς ἠξιωμένοι καὶ τἆλλα δόκιμοι κρινόμενοι. ἀξίαν δ' ἀναγραφῆς τὴν τῶν Κρητῶν πολιτείαν ὑπέλαβον διά τε τὴν ἰδιότητα καὶ τὴν δόξαν· οὐ πολλὰ δὲ διαμένει τούτων τῶν νομίμων, ἀλλὰ τοῖς Ῥωμαίων διατάγμασι τὰ πλεῖστα διοικεῖται, καθάπερ καὶ ἐν 5
ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις συμβαίνει.

CAPUT V.

1. *Περὶ δὲ τὴν Κρήτην εἰσὶ νῆσοι, Θήρα μέν, ἡ τῶν Κυρηναίων μητρόπολις, ἄποικος Λακεδαιμονίων, καὶ πλησίον ταύτης Ἀνάφη, ἐν ᾗ τὸ τοῦ Αἰγλήτου Ἀπόλλωνος ἱερόν. λέ-* 10
γει δὲ καὶ Καλλίμαχος τοτὲ μὲν οὕτως·

Αἰγλήτην Ἀνάφην τε, Λακωνίδι γείτονα Θήρᾳ·

τοτὲ δὲ τῆς Θήρας μνησθείς·

μήτηρ εὐίππου πατρίδος ἡμετέρης.

ἔστι δὲ μακρὰ ἡ Θήρα, διακοσίων οὖσα τὴν περίμετρον στα- 15
δίων, κειμένη δὲ κατὰ Δίαν νῆσον τὴν πρὸς Ἡρακλείῳ τῷ Κνωσσίῳ, διέχει δὲ τῆς Κρήτης εἰς ἑπτακοσίους· πλησίον δ' αὐτῆς ἥ τε Ἀνάφη καὶ Θηρασία. ταύτης δ' εἰς ἑκατὸν ἀπέχει νησίδιον Ἴος, ἐν ᾧ κεκηδεῦσθαί τινές φασι τὸν ποιητὴν Ὅμηρον· ἀπὸ δὲ τῆς Ἴου πρὸς ἑσπέραν ἰόντι Σίκινος καὶ Λάγουσα 20

---

1. *κοσμίων* Xyl. 2. *τὰ ἄλλα* codd., exc. *Dhk*, edd. 3. *διὰ* ante *τὴν δόξαν* add. codd., exc. *Dhik*, edd. inde a Cas. 11. *τότε* (et sic postea) *Dh* *τὸ τέμενος οὕτως* *k* ex corr. 14. *μῆτερ* *Dh*. 15. *σταδίων* ante *διακοσίων* collocat *x*. 17. *Κνωσσίῳ*] *πορθμῷ* *C*. — *σταδίους* post *ἑπτακοσίους* add. edd. 18. *ταύτης δ' εἰς ἑκατὸν*] *τούτων δ' ἴσον ἑκάστῃ* *Bkno* ald. Ab iis singulis Ius abest Guar. — *ἕκαστον* *CDghilsxy*, Tzsch. corr. ex sent. Cas., qui tamen *ἑκατὸν* in codicibus esse falso tradit. 19. *καὶ κεκηδεῦσθαι* *B* (in hoc *κε* post expunctum) *knos* *καὶ κηδεῦσθαι* *gl*. 20. *σίκηνος* codd., uti apud Steph. s. v., Tzsch. corr. ex sent. Xyl. aliorumque, fretus maxime consensu poetarum (v. Solon. ap. Diog. Laert. I, 2, n. 47. Apoll. Rhod. I, 624 sq.), numorum, scriptorum Latinorum. — *Λαγοῦσσα* Cor., ac duplici *σ* nomina similia fere scribuntur in codd. optt. apud Strabonem, atque hoc ipsum nomen ita scribendum esse docet Eust. ad Il. *B*, 625

καὶ Φολέγανδρος, ἣν Ἄρατος σιδηρείην ὀνομάζει διὰ τὴν τρα- A. 742
χύτητα· ἐγγὺς δὲ τούτων Κίμωλος, ὅθεν ἡ γῆ ἡ Κιμωλία· ἔν-
θεν ἡ Σίφνος ἐν ὄψει ἐστίν, ἐφ' ᾗ λέγουσι Σίφνιον ἀστράγα-
λον διὰ τὴν εὐτέλειαν. ἔτι δ' ἐγγυτέρω καὶ τῆς Κιμώλου καὶ
5 τῆς Κρήτης ἡ Μῆλος, ἀξιολογωτέρα τούτων, διέχουσα τοῦ Ἑρ-
μιονικοῦ ἀκρωτηρίου, τοῦ Σκυλλαίου, σταδίους ἑπτακοσίους·
τοσούτους δὲ σχεδόν τι καὶ τοῦ Δικτυνναίου· Ἀθηναῖοι δέ
ποτε πέμψαντες στρατείαν, ἡβηδὸν κατέσφαξαν τοὺς πλείους.
αὗται μὲν οὖν ἐν τῷ Κρητικῷ πελάγει, ἐν δὲ τῷ Αἰγαίῳ μᾶλ- C. 485
10 λον αὐτή τε ἡ Δῆλος καὶ αἱ περὶ αὐτὴν Κυκλάδες καὶ αἱ ταύ-
ταις προσκείμεναι Σποράδες, ὧν εἰσι καὶ αἱ λεχθεῖσαι περὶ
τὴν Κρήτην.

2. Ἡ μὲν οὖν Δῆλος ἐν πεδίῳ κειμένην ἔχει τὴν πόλιν καὶ
τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τὸ Λητῷον, ὑπέρκειται δὲ τῆς
15 πόλεως ὄρος ψιλὸν ὁ Κύνθος καὶ τραχύ, ποταμὸς δὲ διαρ-
ρεῖ τὴν νῆσον Ἰνωπὸς οὐ μέγας· καὶ γὰρ ἡ νῆσος μικρά. τε-
τίμηται δὲ ἐκ παλαιοῦ διὰ τοὺς θεοὺς ἀπὸ τῶν ἡρωικῶν χρό-
νων ἀρξαμένη· μυθεύεται γὰρ ἐνταῦθα ἡ Λητὼ τὰς ὠδῖνας
ἀποθέσθαι τοῦ τε Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος·

---

p. 306, 11 R: uno tamen σ effert Steph. s. v. laudato Strabone, ideoque tutius duxi non recedere a codd., quamquam non magni ponderis est in his libris eorum consensus: cf. de istis nominibus Bernhardyus ad Dion. Perieg. v. 456. 1. σιδηρίην *BCkx*, idem habet Steph. s. v. Φολέγανδρος hunc locum secutus: cf. p. 486. 2. ἔνθεν] ὅθεν *no*. 5. ἑρμειωνικοῦ *B*. 6. κόλπου ante ἀκρωτηρίου add. *k*. — καὶ ante τοῦ Σκυλλαίου add. *x*. 8. στρατιὰν Cor.: Eust. hunc locum referens paulo liberius ad Dion. v. 530 eam vocem omisit. — τοὺς Μηλίους pro τοὺς πλείους scribendum esse suspicantur Tyrwh. et Toup. verissime, ut opinor, vel ob adverbium ἡβηδὸν; idque fortasse legit Eust., qui l. c. habet τοὺς ἐνοικοῦντας: cf. Thuc. V, extr. 11. προκείμεναι *lno* ald. 15. ψιλὸν] ὑψηλὸν codd., exc. *CD*, edd.: Cynthium vero montem nequaquam altum esse, eundemque nudum peregrinatores recentiores tradunt (v. *Tournefort Voyage* T. I p. 365 sqq., *Wheler Voyage* p. 101 sq. *Ross Reisen auf d. gr. Inseln* I, p. 35). 16. οἰνωπὸς *o*. 18. ἀρξαμένους *hi* ἐρξαμένη *no* ald.

A. 743 ἦν γὰρ τοπάροιθε φορητά (φησὶν ὁ Πίνδαρος) κυμάτεσσι παντοδαπῶν [τ'] ἀνέμων
ῥιπαῖσιν· ἀλλ' ἁ Κοιογενὴς ὁπότ' ὠδίνεσσι θύοισ'
ἀγχιτόκοις †ἐπιβαίνειν, δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαί
πρέμνων ἀπώρουσαν χθονίων, 5
ἂν δ' ἐπικράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι
κίονες· ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν.

ἔνδοξον δ' ἐποίησαν αὐτὴν αἱ περιοικίδες νῆσοι, καλούμεναι Κυκλάδες, κατὰ τιμὴν πέμπουσαι δημοσίᾳ θεωρούς τε καὶ θυσίας καὶ χοροὺς παρθένων πανηγύρεις τε ἐν αὐτῇ συνάγουσαι 10 μεγάλας.

3. Κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν δώδεκα λέγονται· προσεγένοντο δὲ

---

1. ἦν — Κοιογενὴς om. *no*, ita tamen ut verba φησὶ γὰρ ὁ Πίνδαρος subiungantur voci Ἀρτέμιδος: ἦν — γένναν om. *xy*. — πάροιθεν οὐ φορητά codd.; sed apud Eust. ad Od. *K*, 3 p. 1644, 54 R, ubi hic Pindari locus affertur, negatio deest: inde om. Cas. — κυμάτεσσι *D* pr. m., quod sec. m. mut. in κυμάτεσι, uti legitur in *Cl* κύμασι τε *Bno* ald. — Δᾶλος post κυμάτεσσι add. Schol. ad Od. *K*, 3 (Scholiastes a Maio editus praestat Δῆλος) Eust. l. c., unde rec. Tzsch. Cor. ex sent. Cas. Herm. aliorumque, praemisso τε: adulterinum tamen esse hoc nomen recte iudicavit Boeckh. (v. Fragm. Pind. 58. II, 2 p. 587). 2. τ' om. codd., rec. Tzsch. 3. ῥιπαῖς Eust. l. c. — ἀλλὰ καιογενὴς *D* ἀλλὰ καὶ ὁ γένης *Cs* ἀλλ' ἀκαιογένης *Bk* ἀλλὰ καινογενὴς *hi* ἀλλὰ καὶ ὁ γένος *l*(?) ald.; inde ἀλλὰ Κοίου γένος Tzsch. et Cor. ex coni. Schneideri et Herm.: correxi ex coni. Porsoni ad Eurip. Hecubam v. 782. coll. Apoll. Rhod. Argon. II, 710, ubi Λητὼ Κοιογένεια appellatur. — ὠδίνεσι *BDhios* ὠδίναισι *k* ὀδύναισι edd. — θύοισ'] θύοις *CDhl* θείαις *Bkinos* edd. θοαῖς scripsit Boeckh. l. c.: quod recepi suspicatus est Bergk. in Poett. lyr. Gr. p. 233. 4. ἐπέβαινεν Tzsch. Cor. ex coni. Schneideri, quam probarunt posteri Pindari editores; ἐπέβα νιν Pors. ad Eurip. Hec. l. c., eamque scripturam commendare videantur Arrhiani verba ab Eust. ad Dionys. v. 525 allata: Δῆλος ἡ πάλαι πλωτὴ οὖσα ἔστη, ὅτε ἡ Λητὼ ἐπέβη αὐτῆς διδύμους ἔχουσα παῖδας, a Pindaro fortasse deducta et ipsa. 5. πρυμνῶν *CDhilos* πρεμνῶν *Bk*, Tzsch. corr. ex coni. Herm. 6. δ' ἐπὶ κρανοῖς *B* (ex corr.?) *ls* δ' ἐ κράνοις *h* δὲ κράνοις *i* δ' ἐπὶ κραναῇ *kno* ald. δ' ἐπὶ κραναᾷ Tzsch. Cor. ex sent. Herm. — σχεδὸν *Bk* ald. — πέτρᾳ *Bklno* edd. 7. τέκοις *Cl* ald. τόκοις *h* τέκειν *no*. — ἐπόψατο om. *no*.

καὶ πλείους. Ἀρτεμίδωρος δ' οὖν διαριθμεῖται περὶ τῆς Ἑλέ-
νης εἰπών, ὅτι ἀπὸ Θορίκου μέχρι Σουνίου παράκειται, μα-
κρά, σταδίων ὅσον ἑξήκοντα τὸ μῆκος· ἀπὸ ταύτης γάρ, φη-
σίν, αἱ καλούμεναι Κυκλάδες εἰσίν· ὀνομάζει δὲ Κέω, τὴν ἐγ-
5 γυτάτω τῇ Ἑλένῃ, καὶ μετὰ ταύτην Κύθνον καὶ Σέριφον καὶ
Μῆλον καὶ Σίφνον καὶ Κίμωλον καὶ Πρεπέσινθον καὶ Ὠλία-
ρον καὶ πρὸς ταύταις Πάρον, Νάξον, Σῦρον, Μύκονον, Τῆ-
νον, Ἄνδρον, Γύαρον. τὰς μὲν οὖν ἄλλας τῶν δώδεκα νομίζω,
τὴν δὲ Πρεπέσινθον καὶ Ὠλίαρον καὶ Γύαρον ἧττον· ὧν τῇ
10 Γυάρῳ προσορμισθεὶς ἔγνων κώμιον ὑπὸ ἁλιέων συνοικούμε-
νον· ἀπαίροντες δ' ἐδεξάμεθα πρεσβευτὴν ἐνθένδε ὡς Καίσαρα
προκεχειρισμένον, τῶν ἁλιέων τινά (ἦν δ' ἐν Κορίνθῳ Καῖ- A. 744
σαρ, βαδίζων ἐπὶ τὸν θρίαμβον τὸν Ἀκτιακόν)· συμπλέων δὴ
ἔλεγε πρὸς τοὺς πυθομένους, ὅτι πρεσβεύοι περὶ κουφισμοῦ
15 τοῦ φόρου· τελοῖεν γὰρ δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τὰς
ἑκατὸν χαλεπῶς ἂν τελοῦντες. δηλοῖ δὲ τὰς ἀπορίας αὐτῶν C. 486
καὶ Ἄρατος ἐν τοῖς κατὰ λεπτόν·

ὦ Λητοῖ, σὺ μὲν ἤ με σιδηρείῃ Φολεγάνδρῳ,
δειλῇ, ἢ Γυάρῳ παρελεύσεαι αὐτίχ' ὁμοίῃ.

20 4. Τὴν μὲν οὖν Δῆλον ἔνδοξον γενομένην οὕτως ἔτι μᾶλ-
λον ηὔξησε κατασκαφεῖσα ὑπὸ Ῥωμαίων Κόρινθος· ἐκεῖσε γὰρ
μετεχώρησαν οἱ ἔμποροι, καὶ τῆς ἀτελείας τοῦ ἱεροῦ προκα-
λουμένης αὐτοὺς καὶ τῆς εὐκαιρίας τοῦ λιμένος· ἐν καλῷ γὰρ

---

1. *πεντεκαίδεκα* post *οὖν* add. Cor. 2. *μάκρα* (sic) *B* (ex corr.?) *CDh* *μάκρῃ* *o* ald.: idem sec. m. add. in *n*. 3. *ὅσων* *D*. — *φασὶν* *Dx* *φασὶ* *C*. 4. *κέων* *x*. 5. *κύθρον* codd., exc. *x* Epit., ald. 6. *κήμωλον* *Cx*. — *ἀλίαρον* *Dhil* *οὐλίαρον* Epit. 7. *σύρον* codd. edd. — *μήκονον* *x* *μήκωνον* *n*. 9. *ἀλίαρον* *BCDhix*. 11. *ἐνθένδε*] *ἐκεῖθεν* *x*. 13. *ἀκτιατικόν* *Bi*. — *δὴ*] *δὲ* *ox* Tzsch. Cor. 14. *πειθομένους* *C*. — *πρεσβεύει* *C*. 15. *τελεῖειν* ald., quod in *τελεῖν* mut. Xyl. 16. *τελοῦντες*] *τελοῖεν* *k*(?) ald. — Verba *δηλοῖ* — *ὁμοίῃ* om. *x*. 18. *σὺ* *μένη* *με* *B* (in hoc corr. *μένεις* *με*) *C* *συμμένεις* *μὲν* *k* ald. *σὺ* *μένεις* *μὲν* *no* Cas. *σὺ* *μὲν* *οἶμαι* *i* *σὺ* *μένεις* *με* Tzsch. *σὺ* *μὲν* *εἷς* *γε* Cor. — *σιδηρείην* *Φολέγανδρον* Cor. 19. *δειλὴν* *s*. — *γύαρον* *Bkno* edd. — *παρελεύσεται* *B* (sed hic ex corr.) *CDls* ald. — *ὁμοίην* codd. edd.: in re incertissima tutissimum habui quam minimum recedere a codd. 20. *ἔνδοξον*] *ἔνδον* *l*. — *οὕτως* om. *x*. 22. *προσκαλουμένης* *mno*.

κεῖται τοῖς ἐκ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἀσίαν πλέουσιν· ἥ τε πανήγυρις ἐμπορικόν τι πρᾶγμά ἐστι, καὶ συνήθεις ἦσαν αὐτῇ καὶ Ῥωμαῖοι τῶν ἄλλων μάλιστα, καὶ ὅτε συνειστήκει ἡ Κόρινθος· Ἀθηναῖοί τε λαβόντες τὴν νῆσον καὶ τῶν ἱερῶν ἅμα καὶ τῶν ἐμπόρων ἐπεμελοῦντο ἱκανῶς· ἐπελ- 5 *θόντες δ' οἱ τοῦ Μιθριδάτου στρατηγοὶ καὶ ὁ ἀποστήσας τύραννος αὐτὴν διελυμήναντο πάντα, καὶ παρέλαβον ἐρήμην οἱ Ῥωμαῖοι πάλιν τὴν νῆσον, ἀναχωρήσαντος εἰς τὴν οἰκείαν τοῦ βασιλέως, καὶ διετέλεσε μέχρι νῦν ἐνδεῶς πράττουσα. ἔχουσι δ' αὐτὴν Ἀθηναῖοι.* 10

5. *Ῥήναια δ' ἔρημον νησίδιόν ἐστιν ἐν τέτρασι τῆς Δήλου σταδίοις, ὅπου τὰ μνήματα τοῖς Δηλίοις ἐστίν. οὐ γὰρ ἔξεστιν ἐν αὐτῇ τῇ Δήλῳ θάπτειν οὐδὲ καίειν νεκρόν, οὐκ ἔξεστι δὲ οὐδὲ κύνα ἐν Δήλῳ τρέφειν. ὠνομάζετο δὲ καὶ Ὀρτυγία πρότερον.* 15

6. *Κέως δὲ τετράπολις μὲν ὑπῆρξε, λείπονται δὲ δύο, ἥ τε Ἰουλὶς καὶ ἡ Καρθαία, εἰς ἃς συνεπολίσθησαν αἱ λοιπαί,* A. 745 *ἡ μὲν Ποιήεσσα εἰς τὴν Καρθαίαν, ἡ δὲ Κορησσία εἰς τὴν Ἰουλίδα. ἐκ δὲ τῆς Ἰουλίδος ὅ τε Σιμωνίδης ἦν ὁ μελοποιὸς καὶ Βακχυλίδης, ἀδελφιδοῦς ἐκείνου, καὶ μετὰ ταῦτα Ἐρασί-* 20 *στρατος ὁ ἰατρὸς καὶ τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου φιλοσόφων Ἀρίστων, ὁ τοῦ Βορυσθενίτου Βίωνος ζηλωτής. παρὰ τούτοις δὲ δοκεῖ τεθῆναί ποτε νόμος, οὗ μέμνηται καὶ Μένανδρος·*

καλὸν τὸ Κείων νόμιμόν ἐστι, Φανία·
ὁ μὴ δυνάμενος ζῆν καλῶς οὐ ζῇ κακῶς. 25

προσέταττε γάρ, ὡς ἔοικεν, ὁ νόμος τοὺς ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονότας κωνειάζεσθαι καὶ τοῦ διαρκεῖν τοῖς ἄλλοις τὴν τροφήν· καὶ πολιορκουμένους δέ ποτε ὑπ' Ἀθηναίων ψηφίσασθαί

---

5. *ἐμπορίων* ***k*** *ἐμπορείων* ald. 6. *καὶ — αὐτὴν* om. ***n*** (sed hic in marg habet *καὶ ἀποστῆσαι τύραννον αὐτὴν*) ***x***. — *ὁ* om. codd., exc. ***Di***. — *ἀποστῆσαι* ***Bk***, sed post corr. 8. *πάλιν* ante *τοῦ* add. ***k***. 11. *ῥήμαια* ***Ck*** ex corr. *ῥήνεια* ***Blno*** edd. 14. *καὶ* om. ***x*** Cor. 19. *ὅ τε* om. ***x*** *ὅτι* ***CDhi*** 24. *κίων*, et *ει* sup. *ων* add. sec. m, ***D*** *κιει* ***h*** *κήων* ***Bkx***: cf. Steph. s. v. *Ἰουλίς*. 27. *κωνεάζεσθαι* ***CDghlxy*** *κονεάζεσθαι* ***Bk***: *ἀγωνίζεσθαι* codd. ap. Steph. l. c. — *καὶ* om. ***nox*** edd. inde a Cas. 28. *καὶ* om. ***x***.

φασι τοὺς πρεσβυτάτους ἐξ αὐτῶν ἀποθανεῖν, ὁρισθέντος πλήθους ἐτῶν, τοὺς δὲ παύσασθαι πολιορκοῦντας. κεῖται δ' ἐν ὄρει τῆς θαλάττης διέχουσα ἡ πόλις ὅσον πέντε καὶ εἴκοσι σταδίους, ἐπίνειον δ' ἐστὶν αὐτῆς τὸ χωρίον, ἐν ᾧ ἵδρυτο ἡ Κο-
5 ρησσία, κατοικίαν οὐδὲ κώμης ἔχουσα. ἔστι δὲ καὶ πρὸς τῇ Κορησσίᾳ Σμινθέου Ἀπόλλωνος ἱερὸν καὶ πρὸς Ποιηέσσῃ, με- C. 487
ταξὺ δὲ τοῦ ἱεροῦ καὶ τῶν τῆς Ποιηέσσης ἐρειπίων τὸ τῆς Νεδουσίας Ἀθηνᾶς ἱερόν, ἱδρυσαμένου Νέστορος κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον. ἔστι δὲ καὶ Ἕλιξος ποταμὸς περὶ τὴν Κο-
10 ρησσίαν.

7. Μετὰ δὲ ταύτην Νάξος καὶ Ἄνδρος ἀξιόλογοι καὶ Πάρος· ἐντεῦθεν ἦν Ἀρχίλοχος ὁ ποιητής. ὑπὸ δὲ Παρίων ἐκτίσθη Θάσος καὶ Πάριον ἐν τῇ Προποντίδι πόλις. ἐν ταύτῃ A. 746
μὲν οὖν ὁ βωμὸς λέγεται θέας ἄξιος, σταδιαίας ἔχων τὰς
15 πλευράς· ἐν δὲ τῇ Πάρῳ ἡ Παρία λίθος λεγομένη, ἀρίστη πρὸς τὴν μαρμαρογλυφίαν.

8. Σῦρος δ' ἐστί (μηκύνουσι τὴν πρώτην συλλαβήν), ἐξ ἧς Φερεκύδης ὁ Βάβυος ἦν· νεώτερος δ' ἐστὶν ὁ Ἀθηναῖος ἐκείνου. ταύτης δοκεῖ μνημονεύειν ὁ ποιητής, Συρίην καλῶν·

---

1. ὁρισθέντας *Bk.* — πλῆθος *k* ex corr. 4. ἵδρυτο] ἐστιν ἱδρυμένη ald. — κορυσσία *hi* κορησία *gxy*. 6. Σμινθίου edd.: infra in libro XIII Σμινθεὺς constanter nominatur hic deus, quae omnium usitatissima est forma; sed eam quoque quam codd. praebent h. l. commemorat Steph. s. v. Σμίνθη. — τῇ ante Ποιηέσσῃ add. *Bklno* edd. — ποιήσεσι *C*, sed syllaba σι atramento diverso scripta est. 7. ἱεριπίων *BCx*. 8. καὶ ante κατὰ add. *Dh*. — κατὰ] μετὰ *x*. 14. τὰς om. Eust. hunc locum excitans ad Il. *B*, 828 p. 355, 16 R. 16. τὴν om. *Dh*. 17. Σύρος *D* (de reliquis codd. non satis constat) Tzsch. Cor. — μὴ ante μηκύνουσι add. Cor. infelicissime; codicibus concinit Eust. ad Od. *O*, 403 p. 1787, 16 R. et ad Dionys. v. 525, idemque in codice suo legisse videtur Stephanus, quem vide s. v. Σῦρος: cf. Menag. ad Diog. Laert. p. 43. 18. βάβιος codd., exc. *D*, qui habet βάβυος, restitutum a Tzschuckio ex sent. Vossii (v. de histor. Gr. IV, 4): βαβυλώνιος exhibet Eust. ad Od. l. c.; apud Diog. Laert. Pherecydes bis appellatur filius Βάδυος, apud Suidam (s. v. Φερεκύδης) Βάβιος. — ἦν] ἐστι *D* pr. m., quo tamen inducto ἦν in marg. sec. m. scriptum est. — νεώτερος ante ἐκείνου denuo add. *Cl.*

νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται
Ὀρτυγίης καθύπερθε.

9. Μύκονος δ' ἐστίν, ὑφ' ᾗ μυθεύουσι κεῖσθαι τῶν γιγάντων τοὺς ὑστάτους ὑφ' Ἡρακλέους καταλυθέντας, ἀφ' ὧν ἡ παροιμία Πάνθ' ὑπὸ μίαν Μύκονον ἐπὶ τῶν ὑπὸ μίαν ἐπιγραφὴν ἀγόντων καὶ τὰ διηρτημένα τῇ φύσει. καὶ τοὺς φαλακροὺς δέ τινες Μυκονίους καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ τὸ πάθος τοῦτο ἐπιχωριάζειν τῇ νήσῳ. 5

10. Σέριφος δ' ἐστίν, ἐν ᾗ τὰ περὶ τὸν Δίκτυν μεμύθευται, τὸν ἀνελκύσαντα τὴν λάρνακα τοῖς δικτύοις τὴν περιέχουσαν τὸν Περσέα καὶ τὴν μητέρα Δανάην, καταπεποντωμένους ὑπ' Ἀκρισίου τοῦ πατρὸς τῆς Δανάης· τραφῆναί τε γὰρ ἐνταῦθα τὸν Περσέα φασί, καὶ κομίσαντα τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλήν, δείξαντα τοῖς Σεριφίοις ἀπολιθῶσαι πάντας· τοῦτο δὲ πρᾶξαι τιμωροῦντα τῇ μητρί, ὅτι αὐτὴν Πολυδέκτης ὁ βασιλεὺς ἄκουσαν ἄγεσθαι προείλετο πρὸς γάμον, συμπραττόντων ἐκείνων. οὕτω δ' ἐστὶ πετρώδης ἡ νῆσος, ὥστε ὑπὸ τῆς Γοργόνος τοῦτο παθεῖν αὐτήν φασιν οἱ κωμῳδοῦντες. 10 A. 747 15

11. Τῆνος δὲ πόλιν μὲν οὐ μεγάλην ἔχει, τὸ δ' ἱερὸν τοῦ

---

1. κεκλήσκεται *C*. 4. ὑστάτους] ὑγιεινοτάτους habet Steph. s. v. Μύκονος hunc Strabonis locum afferens, eumque sequitur Eust. ad Dion. l. c.; idem legi in codd. quibusdam falso tradit Cas. (videtur invenisse hanc scripturam notatam in soceri libro inter reliquas codicum discrepantias, ex Stephano tamen, non ex codice aliquo petitam). De qua scriptura varie iudicarunt VV. DD.: corruptam esse censeo cum Petavio et Bernhardyo, quorum ille proposuit (ad Themist. or. I p. 522) δεινοτάτους, hic (ad Eust. l. c.) ὑβριστοτάτους. 5. ὑπογραφὴν *no* γραφὴν *k* ald., idemque est ap. Stephanum l. c. 6. καὶ ante τὰ om. *Bknox* edd. — διῃρημένα Steph. l. c. 7. λέγουσι ante τινες add. *no* omisso postea καλοῦσι. 8. ἐν τῇ νήσῳ *CD* (sed ἐν sec. m. inter versus add.) *hns*; deest ἐν etiam ap. Steph. l. c. 9. δίκτην *B* (ex corr.) *ks*. 11. μητέρα om. *D*, sed sec. m. inter versus add. — καταπεποντωμένην *gxy* καταπεποντωμένη *l*. 13. τὸν om. *no* ald. — γοργόνης *BCD*, uti iidem fere paulo post et utroque loco optimus codex Eustathii l. c.: nihilominus tamen eam formam, a scriptoribus tantum aetatis sequioris usurpatam, recipere non sum ausus. 16. ἀγαγέσθαι *hl nox* edd. — προείλετο ante ἄγεσθαι collocant *Dh*. 18. γοργόνης *CDhl*. 19. μὲν om. *Bk* ald. — μεγάλην οὐκ ἔχει *k*.

Ποσειδῶνος μέγα ἐν ἄλσει τῆς πόλεως ἔξω, θέας ἄξιον· ἐν ᾧ καὶ ἑστιατόρια πεποίηται μεγάλα, σημεῖον τοῦ συνέρχεσθαι πλῆθος ἱκανὸν τῶν συνθυόντων αὐτοῖς ἀστυγειτόνων τὰ Ποσειδώνια.

5 12. Ἔστι δὲ καὶ Ἀμοργὸς τῶν Σποράδων, ὅθεν ἦν Σιμωνίδης ὁ τῶν ἰάμβων ποιητής, καὶ Λέβινθος καὶ Λερία·

καὶ τόδε Φωκυλίδου· Λέριοι κακοί, οὐχ' ὁ μέν, ὃς δ' οὔ,
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης Λέριος.

διεβέβληντο γὰρ ὡς κακοήθεις οἱ ἐνθένδε ἄνθρωποι. C. 488

10 13. Πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ἡ Πάτμος καὶ Κορασσίαι, πρὸς δύσιν κείμεναι τῇ Ἰκαρίᾳ, αὕτη δὲ Σάμῳ. ἡ μὲν οὖν Ἰκαρία ἔρημός ἐστι, νομὰς δ' ἔχει, καὶ χρῶνται αὐταῖς Σάμιοι· τοιαύτη δ' οὖσα ἔνδοξος ὅμως ἐστί, καὶ ἀπ' αὐτῆς Ἰκάριον καλεῖται τὸ προκείμενον πέλαγος, ἐν ᾧ καὶ αὐτὴ καὶ Σάμος καὶ 15 Κῶς ἐστι, καὶ αἱ ἄρτι λεχθεῖσαι Κορασσίαι καὶ Πάτμος καὶ Λέρος. † ἔνδοξον δὲ καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ὄρος ὁ Κερκετεύς, μᾶλλον

---

2. ἑστιατώρια *Bklnox* ald. 6. Λερία] Λέρος scribendum censet non male Grosk., cum ita appelletur constanter haec insula et a Strabone (v. p. 488. 489. XIV, 635) et ab aliis scriptoribus: ac legitur Λέρος ap. Eust. ad Dion. v. 530 haec Strabonis verba, sed paulo liberius, referentem. Praeterea post nomen illud verba ἐφ' ἧς εἴρηται excidisse putat Grosk., secutus Coraem, qui lacunam hic notavit punctis appictis; et abrupta sane est oratio ac parum cohaerens, sed similia saepius apud Strabonem inveniuntur. 7. Φωκυλίδεω edd. inde a Xyl. satis probabiliter. 8. ἀλλὰ πάντες *B*. — πλὴν] πρὶν *D*. — πατροκλέους *no* ald. — καὶ γὰρ *no*; καὶ in εἰ mutavit Cor., sed alteram scripturam praeter codices tuentur Eust. ad Dion. l. c. et Epigrammata Anthol. Gr. Palat. XI, 235. — πατροκλέης *Bkno* ald. — δὲ ante Λέριος add. *CD*(?)*hlsx*. 9. διαβέβληντο *BC*. 10. αἱ Κορασσίαι Cor., sed articulo itidem caret hoc nomen XIV, 636. — κορασίαι *x*. 14. ἐν ᾧ καὶ σάμος αὐτὴ καὶ κῶς *k* ald. 16. Post Λέρος lacunae notas apposuit Xyl, ibique Cas. putat excidisse haec fere verba: ἡ μὲν οὖν Σάμος ἔνδοξός ἐστιν, pro quibus Grosk. mavult ἐνδοξοτέρα δὲ Σάμος ἐστίν: Cor. vero nihil hic omissum esse statuens in proximis τῇ Σάμῳ post ἐν αὐτῇ addidit incommodissime. Cercetium enim cum Plinius (v. H. N. V, 37 s. 31) nominet Sami montem, insulae huius mentio necessaria hic videbatur. Verumtamen neque de Sami montibus agendi hic est locus, neque Strabo infra (XIV, 637), ubi accurate describit insulam il-

τῆς Ἀμπέλου· αὕτη δ' ὑπέρκειται τῆς Σαμίων πόλεως. συνά-
A. 748 πτει δὲ τῷ Ἰκαρίῳ τὸ Καρπάθιον πέλαγος πρὸς νότον, τούτῳ
δὲ τὸ Αἰγύπτιον, πρὸς δὲ δύσιν τό τε Κρητικὸν καὶ τὸ Λι-
βυκόν.

14. Καὶ ἐν τῷ Καρπαθίῳ δ' εἰσὶ πολλαὶ τῶν Σποράδων 5
μεταξὺ τῆς Κῶ μάλιστα καὶ Ῥόδου καὶ Κρήτης· ὧν εἰσιν
Ἀστυπάλαιά τε καὶ Τῆλος καὶ Χαλκία, καὶ ἃς Ὅμηρος ὀνο-
μάζει ἐν τῷ καταλόγῳ·

> οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
> καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας. 10

ἔξω γὰρ τῆς Κῶ καὶ τῆς Ῥόδου, περὶ ὧν ἐροῦμεν ὕστερον,
τάς τε ἄλλας ἐν ταῖς Σποράσι τίθεμεν, καὶ δὴ καὶ ἐνταῦθα
μεμνήμεθα αὐτῶν, καίπερ τῆς Ἀσίας, οὐ τῆς Εὐρώπης ἐγγὺς
οὐσῶν, ἐπειδὴ τῇ Κρήτῃ καὶ ταῖς Κυκλάσι καὶ τὰς Σπορά-
δας συμπεριλαβεῖν ἠπείγετό πως ὁ λόγος· ἐν δὲ τῇ τῆς Ἀσίας 15
περιοδείᾳ τὰς προσεχεῖς αὐτῇ τῶν ἀξιολόγων νήσων προσπε-
ριοδεύσομεν, Κύπρον καὶ Ῥόδον καὶ Κῶν καὶ τὰς ἐν τῇ ἐφε-
ξῆς παραλίᾳ κειμένας, Σάμον, Χίον, Λέσβον, Τένεδον· νῦν
δὲ τὰς Σποράδας, ὧν ἄξιον μνησθῆναι λοιπόν, ἔπιμεν.

15. Ἡ μὲν οὖν Ἀστυπάλαια ἱκανῶς ἐστι πελαγία, πόλιν 20
ἔχουσα. ἡ δὲ Τῆλος ἐκτέταται παρὰ τὴν Κνιδίαν, μακρά, ὑψηλή,

---

lam, praeter Ampelum ullum in ea commemorat montem. Optime autem omnia cohaerent, si ἐν αὐτῇ refertur ad Icariam, cui Strabo tribuere videatur Cerceteum montem. Ceterum montem altissimum, qui est in occidentali parte Sami insulae, hodieque appellari *Κερκὴ* tradit Rossius (v. *Reisen auf d. gr. Ins.* II p. 140). 5. *καὶ τῷ ἐν καρπαθίῳ* **CD** (sed in hoc τὸ scriptum fuerat pr. m., mutatum postea sec. m.) ***h*** *καὶ τὸ ἐν καρπαθίῳ* ***i*** *καὶ τῷ ἐν τῷ* ***s***. Inde suspicari possis tertium quoddam mare (fortasse Myrtoum: cf. II, 124. VII, 323) post Libycum fuisse additum, totumque locum ita scriptum: *καὶ τὸ [Μυρτῷον]. ἐν Καρπαθίῳ δὲ κτλ.* Displicet tamen articuli omissio ante *Καρπαθίῳ*. — Inducto δ', quod pr. m. scriptum fuerat, δὲ supra πολλαὶ sec. m. add. in **D**: inde *εἰσὶ δὲ πολλαὶ* ***h***. 10. *κῷ* ***ik*** ald. — *Εὐρύπυλον* ***x***. — *πόλιν*] *πάλιν* ***Dhlx*** *πα....ν* **C**. 11. *ἔξω*] *πλὴν* ***x***. 15. *ἐπείγετο* ***BCD hikl*** *ἐπείγεται* ***nox***, idque rec. Tzsch.; *ἐπήγετο* Cor. ex coni. Tzsch. 16. *προσπεριοδεύσωμεν* ***Bknox*** edd. 17. *κῶ* ***Bk*** ald. 19. *ἔπειμεν* ***Bk*** ald. 21. *ἐκτέτατται* ***B***.

στενή, τὴν περίμετρον ὅσον ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα σταδίων, ἔχουσα ὕφορμον. ἡ δὲ Χαλκία τῆς Τήλου διέχει σταδίους ὀγδοήκοντα, Καρπάθου δὲ τετρακοσίους, Ἀστυπαλαίας δὲ περὶ διπλασίους, ἔχει δὲ καὶ κατοικίαν ὁμώνυμον καὶ ἱερὸν Ἀπόλλω-
5 νος καὶ λιμένα.

16. Νίσυρος δὲ πρὸς ἄρκτον μέν ἐστι Τήλου, διέχουσα αὐτῆς ὅσον ἑξήκοντα σταδίους, ὅσους καὶ Κῶ διέχει, στρογγύλη δὲ καὶ ὑψηλὴ καὶ πετρώδης τοῦ μυλίου λίθου· τοῖς γοῦν ἀστυγείτοσιν ἐκεῖθέν ἐστιν ἡ τῶν μύλων εὐπορία. ἔχει δὲ καὶ
10 πόλιν ὁμώνυμον καὶ λιμένα καὶ θερμὰ καὶ Ποσειδῶνος ἱερόν· περίμετρον δὲ αὐτῆς ὀγδοήκοντα στάδιοι. ἔστι δὲ καὶ νησία πρὸς αὐτῇ Νισυρίων λεγόμενα. φασὶ δὲ τὴν Νίσυρον ἀπό- C. 489
θραυσμα εἶναι τῆς Κῶ, προσθέντες καὶ μῦθον, ὅτι Ποσειδῶν διώκων ἕνα τῶν Γιγάντων, Πολυβώτην, ἀποθραύσας τῇ τρι- A. 749
15 αίνῃ τρύφος τῆς Κῶ ἐπ' αὐτὸν βάλοι, καὶ γένοιτο νῆσος τὸ βληθὲν ἡ Νίσυρος, ὑποκείμενον ἔχουσα ἐν αὐτῇ τὸν Γίγαντα· τινὲς δὲ αὐτὸν ὑποκεῖσθαι τῇ Κῷ φασιν.

17. Ἡ δὲ Κάρπαθος, ἣν Κράπαθον εἶπεν ὁ ποιητής, ὑψηλή ἐστι, κύκλον ἔχουσα σταδίων διακοσίων. τετράπολις δ' ὑπῆρξε
20 καὶ ὄνομα εἶχεν ἀξιόλογον· ἀφ' οὗ καὶ τῷ πελάγει τοὔνομα ἐγένετο. μία δὲ τῶν πόλεων ἐκαλεῖτο Νίσυρος, ὁμώνυμος τῇ τῶν Νισυρίων νήσῳ. κεῖται δὲ τῆς Λιβύης κατὰ Λευκὴν ἀκτήν, ἥ τῆς μὲν Ἀλεξανδρείας περὶ χιλίους διέχει σταδίους, τῆς δὲ Καρπάθου περὶ τετρακισχιλίους.

25 18. Κάσος δὲ ταύτης μὲν ἀπὸ ἑβδομήκοντά ἐστι σταδίων, τοῦ δὲ Σαμωνίου τοῦ ἄκρου τῆς Κρήτης διακοσίων πεντήκοντα· κύκλον δὲ ἔχει σταδίων ὀγδοήκοντα. ἔστι δ' ἐν αὐτῇ

---

2. *χαλκεία* ***BCksx***. 4. *καὶ* post *δὲ* om. ***Dhi***. 6. *ἄρκτον*] *ἄριστον* ***h***. 8. *ἔστι* post *δὲ* add. ***k***. — *εὐποροῦσαι* post *λίθου* add. ald., quod in *εὐποροῦσα* mut Xyl.: molendinariis abundans lapidibus Guar. 11. *νησίδια* edd. 15. *τὸ βληθὲν νῆσος* ***Dh***. 16. *ἔχουσα* om. ***hi***. — *ἐν αὐτῇ* om. ***x***. 17. *ὑποκεῖσθαι αὐτὸν* ***x***. — *φασι τῇ κῷ* ***Dh***. 18. *ὁ ποιητής*] *ὅμηρος* ***Bkl*** ald. *ὁ ὅμηρος* ***Cx***. 19. *τετρακοσίων* ***x***. 22. ***Νισυρίων***] *νισύρων* codd., Cor. corr. 25. ***Κάσος***] *νῆσος* ***BCDh*** (in hoc *κάσος* supra add.) ***klsx*** *ἡ κάσος* ***no*** edd. 26. *σαλμωνίου* ***BChkno*** edd.: cf. p. 472. 475.

καὶ πόλις ὁμώνυμος, καὶ Κασίων νῆσοι καλούμεναι πλείους περὶ αὐτήν.

19. Νήσους δὲ Καλύδνας τὰς Σποράδας λέγειν φασὶ τὸν ποιητήν, ὧν μίαν εἶναι Κάλυμναν· εἰκὸς δ', ὡς ἐκ τῶν Νισυρίων λέγονται καὶ Κασίων αἱ ἐγγὺς καὶ ὑπήκοοι, οὕτως καὶ 5 τὰς τῇ Καλύμνῃ περικειμένας, ἴσως τότε λεγομένῃ Καλύδνῃ· τινὲς δὲ δύο εἶναι Καλύδνας φασί, Λέρον καὶ Κάλυμναν, ὥσπερ καὶ λέγειν τὸν ποιητήν. ὁ δὲ Σκήψιος πληθυντικῶς ὀνομάσθαι τὴν νῆσον Καλύμνας φησίν, ὡς Ἀθήνας καὶ Θήβας, δεῖν δὲ ὑπερβάτως δέξασθαι τὸ τοῦ ποιητοῦ· οὐ γὰρ νήσους Κα- 10 λύδνας λέγειν, ἀλλ', οἱ δ' ἄρα νήσους Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, Καλύδνας τε. ἅπαν μὲν οὖν τὸ νησιωτικὸν μέλι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀστεῖόν ἐστι καὶ ἐνάμιλλον τῷ Ἀττικῷ, τὸ δ' ἐν ταῖσδε ταῖς νήσοις διαφερόντως, μάλιστα δὲ τὸ Καλύμνιον. 15

---

5. λέγεσθαι *k* λέγεται ald. — κασσίων *BDkhlno* ald. 6. τῇ om. *x*. — παρακειμένας Eust. videtur legisse in cod. suo: v. ad Il. *B*, 677 p. 319, 13 R. et ad Dion. Perieg. v. 530. 7. καλύδναν Scrimg. not. in marg. exempli sui, unde in quibusdam libris ita legi tradit Cas. hic et paulo ante: Καλύμναν utroque loco codd. edd. 8. ὀνομάσαι, et ὀνομάσθαι ex corr., *k* ὀνομάσας ald. 11. ἄλλοι δ' codd. 12. κῶ *Bk*.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΤΟΥ ἙΝΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Τὸ ἑνδέκατον ἄρχεται μὲν τῆς Ἀσίας, τοῦ *δὲ* Τανάιδος ἀπὸ τῶν C. 490
ἀρκτικῶν μερῶν ἄνωθεν ἀρχομένου διαιρεῖν τὴν Εὐρώπην τῆς Ἀσίας. A. 750
5 περιέχει δὲ τὸ βιβλίον καὶ τὰ παρακείμενα ἔθνη ταῖς ἀρχαῖς αὐτοῦ
πρὸς τῇ ἀνατολῇ καὶ μεσημβρίᾳ, ᾗ καὶ Ἀσία ἐστί. ἔστι δὲ τῇδε ἔθνη
βάρβαρα τὰ τῷ βιβλίῳ ἐγκείμενα, ὅσα παροικεῖ τὸ Καυκάσιον ὄρος,
ἐν οἷς Ἀμαζόνες τε καὶ Μασσαγέται. Σκύθαι καὶ Ἀλβανοὶ καὶ Ἴβη-
ρες, Βακτριανοί, Κάσπιοι, Μῆδοι, Πέρσαι, Ἀρμενίαι δύο ἕως τῆς Με-
10 σοποταμίας· ἔχει δὲ καὶ Τρωγλοδύτας καὶ Ἡνιόχους οὕτω λεγόμενα
ἔθνη, καὶ Σκηπτούχους, Σοάνας, Ἀσσυρίους, Πολυφάγους, Ναβιανούς,
Σιρακούς, Ταπύρους. ἐπεμνήσθη δὲ Ἰάσονος καὶ Μηδείας καὶ ὧν ἔκτι-
σαν πόλεων· ἔτι δὲ Ξέρξου καὶ Μιθριδάτου καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φι-
λίππου.

---

15 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ἙΝΔΕΚΑΤΟΝ.

CAPUT I.

1. Τῇ δ' Εὐρώπῃ συνεχής ἐστιν ἡ Ἀσία, κατὰ τὸν Τάναϊν
συνάπτουσα αὐτῇ· περὶ ταύτης οὖν ἐφεξῆς ῥητέον, διελόντας

---

1. Argumenti indicem om. *uz*. 3. δὲ erasum in *x*, om. Cor.
4. μερῶν om. *l*. 5. περιέχει] περὶ codd., exc. *w*: vid. ad argum. libri X. — τοῦτο post βιβλίον add. *x*. 6. καὶ μεσημβρίᾳ om. *x*. —
ᾗ Tzsch. Cor. — καὶ βάρβαρα ἔθνη *w*. 7. τὰ om. *owxz* ald. —
καύσιον *g*. 10. λεγόμενα] καλούμενα *w*. 11. χοάνους codd., Cor.
corr. — ἀβιανοὺς codd., Cor. corr. 12. καὶ ante Ἰάσονος add. Cor.
— ἰάσωνος *uvxz*. — μηδίας *uz*.

φυσικοῖς τισιν ὅροις τοῦ σαφοῦς χάριν. ὅπερ οὖν Ἐρατοσθένης ἐφ' ὅλης τῆς οἰκουμένης ἐποίησε, τοῦθ' ἡμῖν ἐπὶ τῆς Ἀσίας ποιητέον.

A. 751 2. Ὁ γὰρ Ταῦρος μέσην πως διέζωκε ταύτην τὴν ἤπειρον, ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ἐπὶ τὴν ἕω τεταμένος, τὸ μὲν αὐτῆς ἀπολείπων πρὸς βορρᾶν, τὸ δὲ μεσημβρινόν. καλοῦσι δὲ αὐτῶν οἱ Ἕλληνες τὸ μὲν ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὸ δὲ ἐκτός. εἴρηται δὲ ταῦθ' ἡμῖν καὶ πρότερον, ἀλλ' εἰρήσθω καὶ νῦν ὑπομνήσεως χάριν. 5

3. Πλάτος μὲν οὖν ἔχει τὸ ὄρος πολλαχοῦ καὶ τρισχιλίων σταδίων, μῆκος δ' ὅσον καὶ τὸ τῆς Ἀσίας, τεττάρων που μυριάδων καὶ πεντακισχιλίων, ἀπὸ τῆς Ῥοδίων περαίας ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς καὶ Σκυθίας πρὸς τὰς ἀνατολάς. 10

4. Διῄρηται δ' εἰς μέρη πολλὰ καὶ ὀνόματα περιγραφαῖς καὶ μείζοσι καὶ ἐλάττοσιν ἀφωρισμένα. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ τοσούτῳ πλάτει τοῦ ὄρους ἀπολαμβάνεταί τινα ἔθνη, τὰ μὲν ἀσημότερα, τὰ δὲ καὶ παντελῶς γνώριμα (καθάπερ ἡ Παρθυαία καὶ Μηδία καὶ Ἀρμενία καὶ Καππαδοκῶν τινες καὶ Κίλικες καὶ Πισίδαι), τὰ μὲν πλεονάζοντα τοῖς προσβόροις μέρεσιν ἐνταῦθα τακτέον, τὰ δ' ἐν τοῖς νοτίοις εἰς τὰ νότια, καὶ τὰ ἐν μέσῳ δὲ τῶν ὀρῶν κείμενα διὰ τὰς τῶν ἀέρων ὁμοιότητας πρὸς βορρᾶν πως θετέον· ψυχροὶ γάρ εἰσιν, οἱ δὲ νό- 15 C. 491 20

---

4. μέσος *D*, sed ος erasum et ην sec. m. in litura scriptum. 5. ἑσπερίας *CDghlovw* ald. ἑσπέρας praeter *uxz* habet etiam Eust. ad Dion. v. 647: cf. p. 474. — τετμημένος *Cglouvwz* ald. τετραμένος Eust. l. c.: cf. II, 68. 11. ὅσον ἀπὸ τῆς *CDghlvxz*, sed in *z* eraso α syllaba πὸ in τὸ mutata est; ὅσον τὸ *oruw* ὅσον γε τὸ *i*: verum servavit Epit., unde rec. Xyl. (*ΑΠΟ* ortum ex *ΑΙΤΟ*). 19. πλεονάζοντα] πλησιάζοντα *hi*, idem verbum sec. m. inter versus add. in *D*: praeterea ibidem aliud verbum additum fuerat, nunc semideletum, cuius cum literae λαζ hodieque extent, πελάζοντα scriptum fuisse suspiceris. Inde coniecturas has esse facile intelligitur, atque insolentius sane πλεονάζειν h. l. est usurpatum: πλησιάζοντα Xyl. itidem proposuit, quod nescio an verum sit; quod si recipiatur, ἐν in proximis deleatur oportebit. Grosk. contra πλεονάζοντα defendens ἐν ante τοῖς προσβόροις μέρεσι addendum censet. — προσβορείοις *w* προσβόρροις *D* (ex corr. sec. m) *h* edd. 20. ὁμοίως post νότια add. *x*.

τιοι θερμοί. καὶ τῶν ποταμῶν δὲ αἱ ῥύσεις ἐνθένδε οὖσαι πᾶσαι σχεδόν τι εἰς τἀναντία, αἱ μὲν εἰς τὰ βόρεια, αἱ δ' εἰς τὰ νότια μέρη (τά γε πρῶτα, κἂν ὕστερόν τινες ἐπιστρέφωσι πρὸς ἀνατολὰς ἢ δύσεις), ἔχουσί τι εὐφυὲς πρὸς τὸ τοῖς ὄρε-
5 *σιν ὁρίοις χρῆσθαι κατὰ τὴν εἰς δύο μέρη διαίρεσιν τῆς Ἀσίας· καθάπερ καὶ ἡ θάλαττα ἡ ἐντὸς Στηλῶν, ἐπ' εὐθείας πως οὖσα ἡ πλείστη τοῖς ὄρεσι τούτοις, ἐπιτηδεία γεγένηται πρὸς τὸ δύο ποιεῖν ἠπείρους, τήν τε Εὐρώπην καὶ τὴν Λιβύην, ὅριον* A. 752 *ἀμφοῖν οὖσα ἀξιόλογον.*

10 5. *Τοῖς δὲ μεταβαίνουσιν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἐν τῇ γεωγραφίᾳ τὰ πρὸς βορρᾶν ἐστι πρῶτα τῆς εἰς δύο διαιρέσεως· ὥστε ἀπὸ τούτων ἀρκτέον. αὐτῶν δὲ τούτων πρῶτά ἐστι τὰ περὶ τὸν Τάναϊν, ὅνπερ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ὅριον ὑπεθέμεθα. ἔστι δὲ ταῦτα [illegible]ύπον τινὰ χερρονησίζοντα·*
15 *περιέχεται γὰρ ἐκ μὲν τῆς ἑσπέρας τῷ ποταμῷ τῷ Ταναΐδι καὶ τῇ Μαιώτιδι μέχρι τοῦ Βοσπόρου καὶ τῆς τοῦ Εὐξείνου παραλίας, τῆς τελευτώσης εἰς τὴν Κολχίδα· ἐκ δὲ τῶν ἄρκτων τῷ Ὠκεανῷ μέχρι τοῦ στόματος τῆς Κασπίας θαλάττης· ἕωθεν δὲ αὐτῇ ταύτῃ τῇ θαλάττῃ μέχρι τῶν μεθορίων τῆς τε*
20 *Ἀλβανίας καὶ τῆς Ἀρμενίας, καθ' ἃ ὁ Κῦρος καὶ ὁ Ἀράξης ἐκδιδοῦσι ποταμοί, ῥέοντες ὁ μὲν διὰ τῆς Ἀρμενίας, Κῦρος δὲ διὰ τῆς Ἰβηρίας καὶ τῆς Ἀλβανίας· ἐκ νότου δὲ τῇ ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Κύρου μέχρι τῆς Κολχίδος, ὅσον τρισχιλίων οὔσῃ σταδίων ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θάλατταν, δι' Ἀλβανῶν καὶ Ἰβή-*

---

1. *ἰοῦσαι* coni. Cor. 3. *γε*] *τε* codd., exc. *D* (in hoc *τ* sec. m. mut. in *γ*) *h*. — *ἐπιστρέφονται* *C*. 5. *ὁρίοις* — *διαίρεσιν* om. *g*. 9. *οὖσαν* codd., exc. *D* (in hoc *οὖσαν* sec. m. in *οὖσα* mut.) *h*. — *αὐτὴν* ante *ἀξιόλογον* add. *x*. 10. *ἐπὶ*] *ἀπὸ* *C*. 11. *βορᾶν* *x*. 14. *χερρονησιάζοντα* *lo* (?) edd. 15. *τῷ* ante *Ταναΐδι* om. *h*. 16. *καὶ τῇ Μαιώτιδι* om. *Dhi*. 17. *τελευταίας* *rw*. 20. *καὶ* ante *ὁ Κῦρος* add. *wz*. — *Κύρος* Tzsch. Cor., ut distinguatur flumen a rege: alterum tenorem codd. praebere solent. 21. *ἐκδίδωσι* (*ἐνδίδωσι* *u*) *ποταμὸς ῥέων* codd., exc. *xy*, in quibus legitur *ἐκβάλλουσι ποταμοὶ ῥέοντες*, quod rec. Cor.: ac pluralem a Strabone scriptum fuisse pro certo habeo et ipse. 22. *τῇ*] *ἡ* codd., uti paulo post *οὖσα*: Cor. corr. 23. *ὅσων* *D*.

ρων, ὥστε ἰσθμοῦ λόγον ἔχειν. οἱ δ' ἐπὶ τοσοῦτον συναγαγόντες τὸν ἰσθμόν, ἐφ' ὅσον Κλείταρχος, ἐπίκλυστον φήσας ἐξ ἑκατέρου τοῦ πελάγους, οὐδ' ἂν λόγου ἀξιοῖντο. Ποσειδώνιος δὲ χιλίων καὶ πεντακοσίων εἴρηκε τὸν ἰσθμόν, ὅσον καὶ τὸν ἀπὸ Πηλουσίου ἰσθμὸν ἐς τὴν Ἐρυθράν· δοκῶ δέ, φησί, μὴ 5
πολὺ διαφέρειν μηδὲ τὸν ἀπὸ τῆς Μαιώτιδος εἰς τὸν Ὠκεανόν.

6. *Οὐκ οἶδα δέ, πῶς ἄν τις περὶ τῶν ἀδήλων αὐτῷ πιστεύσειε, μηδὲν εἰκὸς ἔχοντι εἰπεῖν περὶ αὐτῶν, ὅταν περὶ τῶν φανερῶν οὕτω παραλόγως λέγῃ, καὶ ταῦτα φίλος Πομπηίῳ*
C. 492 *γεγονὼς τῷ στρατεύσαντι ἐπὶ τοὺς Ἴβηρας καὶ τοὺς Ἀλβανοὺς* 10
μέχρι τῆς ἐφ' ἑκάτερα θαλάττης, τῆς τε Κασπίας καὶ τῆς Κολ-
A. 753 *χικῆς. φασὶ γοῦν ἐν Ῥόδῳ γενόμενον τὸν Πομπήιον, ἡνίκα ἐπὶ [illegible]ικὸν πόλεμον ἐξῆλθεν (εὐθὺς δ' ἔμελλε καὶ ἐπὶ Μιθριδάτην ὁρμήσειν καὶ τὰ μέχρι τῆς Κασπίας ἔθνη), παρατυχεῖν διαλεγομένῳ τῷ Ποσειδωνίῳ, ἀπιόντα δ' ἐρέσθαι, εἴ τι* 15
προστάττει, τὸν δ' εἰπεῖν·

αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.

προστίθει δὲ τούτοις, ὅτι καὶ τὴν ἱστορίαν συνέγραψε τὴν περὶ αὐτόν. διὰ δὴ ταῦτα ἐχρῆν φροντίσαι τἀληθοῦς πλέον τι.

7. *Δεύτερον δ' ἂν εἴη μέρος τὸ ὑπὲρ τῆς Ὑρκανίας θαλάτ-* 20
της, ἣν Κασπίαν καλοῦμεν, μέχρι τῶν κατ' Ἰνδοὺς Σκυθῶν. τρίτον δὲ μέρος τὸ συνεχὲς τῷ λεχθέντι ἰσθμῷ καὶ ἀεὶ τὰ ἑξῆς τούτῳ καὶ ταῖς Κασπίαις πύλαις, τῶν ἐντὸς τοῦ Ταύρου καὶ τῆς Εὐρώπης ἐγγυτάτω· ταῦτα δ' ἐστὶ Μηδία καὶ Ἀρμενία καὶ Καππαδοκία καὶ τὰ μεταξύ. τέταρτον δ' ἡ ἐντὸς 25
Ἅλυος γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῷ τῷ Ταύρῳ καὶ ἐκτὸς ὅσα εἰς τὴν χερρόνησον ἐμπίπτει, ἣν ποιεῖ ὁ διείργων ἰσθμὸς τήν τε Ποντικὴν καὶ τὴν Κιλικίαν θάλασσαν. τῶν δὲ ἄλλων, τῶν ἔξω

---

1. *ἔχει rw.* 4. *καὶ* post *χιλίων* om. *uxz* edd. 5. *εἰς uxz*, eamque formam usurpare solet Strabo. 9. *λέγοι C λέγει rx* 10. *τοὺς* ante *Ἀλβανοὺς* om. *orw* ald. 13. *εὐθὺς*] *αὖθις* Cor. 17. *ἔμεναι xz.* 18. *προσετίθει* codd., Tzsch. corr. ex coni. Cas.: cf. I, 36. 19. *αὐτοῦ o.* 21. *καὶ* ante *Κασπίαν* inseri iubet Grosk. satis probabiliter, coll. p. 507 init. 22. *ἀεὶ* asteriscis incl. Cor. 23. *τῶν*] *τὰ x.* 26. *καὶ ἐκτὸς* om. *x.* 27. *ἐκπίπτει*, quod ex ald. manaverat, mutavit Tzsch., restituit Cor. 28. *τὴν* ante *Κιλικίαν* om. *x.*

τοῦ Ταύρου, τήν τε Ἰνδικὴν τίθεμεν καὶ τὴν Ἀριανὴν μέχρι τῶν ἐθνῶν τῶν καθηκόντων πρός τε τὴν κατὰ Πέρσας θάλατταν καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον καὶ τὸν Νεῖλον καὶ πρὸς τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος καὶ τὸ Ἰσσικόν.

5 CAPUT II.

1. Οὕτω δὲ διακειμένων, τὸ πρῶτον μέρος οἰκοῦσιν ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἄρκτον μερῶν καὶ τὸν Ὠκεανὸν Σκυθῶν τινὲς νομάδες καὶ ἁμάξοικοι, ἐνδοτέρω δὲ τούτων Σαρμάται, καὶ οὗτοι Σκύθαι, Ἄορσοι καὶ Σιρακοί, μέχρι τῶν Καυκασίων
10 ὀρῶν ἐπὶ μεσημβρίαν τείνοντες, οἱ μὲν νομάδες, οἱ δὲ καὶ σκηνῖται καὶ γεωργοί· περὶ δὲ τὴν λίμνην Μαιῶται· πρὸς δὲ τῇ θαλάττῃ τοῦ Βοσπόρου τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐστὶ καὶ ἡ Σινδική· μετὰ δὲ ταύτην Ἀχαιοὶ καὶ Ζυγοὶ καὶ Ἡνίοχοι, Κερκέται τε καὶ Μακροπώγωνες. ὑπέρκεινται δὲ τούτων καὶ τὰ τῶν A. 754
15 Φθειροφάγων στενά· μετὰ δὲ τοὺς Ἡνιόχους ἡ Κολχίς, ὑπὸ τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι κειμένη καὶ τοῖς Μοσχικοῖς. ἐπεὶ δ' ὅριον ὑπόκειται τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ὁ Τάναϊς ποταμός, ἐντεῦθεν ἀρξάμενοι τὰ καθ' ἕκαστα ὑπογράψομεν.

2. Φέρεται μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν μερῶν, οὐ μὴν ὡς
20 ἂν κατὰ διάμετρον ἀντίρρους τῷ Νείλῳ, καθάπερ νομίζουσιν οἱ πολλοί, ἀλλὰ ἑωθινώτερος ἐκείνου, παραπλησίως ἐκείνῳ τὰς C. 493 ἀρχὰς ἀδήλους ἔχων· ἀλλὰ τοῦ μὲν πολὺ τὸ φανερόν, χώραν

---

3. ἀραβικὸν *x*. 7. τὸν] τῶν *Dh*. — τινων *lrw*. 8. ἀμαξικοὶ codd., Cas. corr.: cf. II, 126. VII, 294 sqq. — Verba καὶ οὗτοι Σκύθαι Gatterer (v. commentatt. Götting. t. 12 p. 162) ex margine recepta esse putat: at Sarmatas, quamquam diversi certissime fuerunt a Scythis, tamen his annumeratos fuisse cum ab aliis tum a Strabone intelligitur ex p. 507. 302. 500. 312. 9. ἀορσαῖοι *r*. — σειρακοὶ *rw*. 10. καὶ ante σκηνῖται om. *hi* Cor. — σκηνῆται *Dhior*. 12. τὰ] τῇ Cor. falso referens, ut reliqui interpretes omnes, τοῦ Βοσπόρου ad τῇ θαλάττῃ, quod iure mireris: est vero h. l. ὁ Βόσπορος Bosporanorum ager in utraque Bospori Cimmerii parte situs (v. p. 495. VII, 310), quo sensu passim usurpatur hoc nomen, velut p. 493. 494. 495. VI, 288. VII, 301. 309. 310. XIII, 625. 13. ζύγοι codd., Tzsch. mut.: v. ad II, 129. 15. κόλχοι exhibet Eust. ad Dion. v. 689 paulo liberius referens hunc locum. 21. ἀδήλους τὰς ἀρχὰς ἔχων *Dh*.

διεξιόντος πᾶσαν εὐεπίμικτον καὶ μακροὺς ἀνάπλους ἔχοντος· τοῦ δὲ Ταναΐδος τὰς μὲν ἐκβολὰς ἴσμεν (δύο δ' εἰσὶν εἰς τὰ ἀρκτικώτατα μέρη τῆς Μαιώτιδος, ἑξήκοντα σταδίους ἀλλήλων διέχουσαι), τοῦ δ' ὑπὲρ τῶν ἐκβολῶν ὀλίγον τὸ γνώριμόν ἐστι διὰ τὰ ψύχη καὶ τὰς ἀπορίας τῆς χώρας, ἃς οἱ μὲν αὐτόχθονες δύνανται φέρειν, σαρξὶ καὶ γάλακτι τρεφόμενοι νομαδικῶς, οἱ δ' ἀλλοεθνεῖς οὐχ ὑπομένουσιν. ἄλλως τε οἱ νομάδες δυσεπίμικτοι τοῖς ἄλλοις ὄντες καὶ πλήθει καὶ βίᾳ διαφέροντες ἀποκεκλείκασιν, εἰ καί τι πορεύσιμον τῆς χώρας ἐστὶν ἢ εἴ τινας τετύχηκεν ἀνάπλους ἔχων ὁ ποταμός. ἀπὸ δὲ τῆς αἰτίας ταύτης οἱ μὲν ὑπέλαβον τὰς πηγὰς ἔχειν αὐτὸν ἐν τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι, πολὺν δ' ἐνεχθέντα ἐπὶ τὰς ἄρκτους, εἶτ' ἀναστρέψαντα ἐκβάλλειν εἰς τὴν Μαιῶτιν· τούτοις δὲ ὁμοδοξεῖ καὶ Θεοφάνης ὁ Μιτυληναῖος· οἱ δ' ἀπὸ τῶν ἄνω μερῶν τοῦ Ἴστρου φέρεσθαι· σημεῖον δὲ φέρουσιν οὐδὲν τῆς πόρρωθεν οὕτω ῥύσεως καὶ ἀπ' ἄλλων κλιμάτων, ὥσπερ οὐ δυνατὸν ὂν καὶ ἐγγύθεν καὶ ἀπὸ τῶν ἄρκτων.

A. 755 3. Ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ καὶ τῇ λίμνῃ πόλις ὁμώνυμος οἰκεῖται Τάναϊς, κτίσμα τῶν τὸν Βόσπορον ἐχόντων Ἑλλήνων· νεωστὶ μὲν οὖν ἐξεπόρθησεν αὐτὴν Πολέμων ὁ βασιλεὺς ἀπειθοῦσαν. ἦν δ' ἐμπόριον κοινὸν τῶν τε Ἀσιανῶν καὶ τῶν Εὐρωπαίων νομάδων καὶ τῶν ἐκ τοῦ Βοσπόρου τὴν λίμνην πλεόντων, τῶν μὲν ἀνδράποδα ἀγόντων καὶ δέρματα καὶ εἴ τι ἄλλο τῶν νομαδικῶν, τῶν δ' ἐσθῆτα καὶ οἶνον καὶ τἆλλα, ὅσα τῆς ἡμέρου διαίτης οἰκεῖα, ἀντιφορτιζομένων. πρόκειται δ' ἐν ἑκατὸν σταδίοις τοῦ ἐμπορίου νῆσος Ἀλωπεκία, κατοικία μιγάδων ἀνθρώπων· ἔστι δὲ καὶ ἄλλα νησίδια πλησίον ἐν τῇ λίμνῃ. διέχει δὲ τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος εὐθυπλοοῦσι ἐπὶ τὰ βόρεια δισχιλίους καὶ διακοσίους σταδίους ὁ Τάναϊς, οὐ πολὺ δὲ πλείους εἰσὶ παραλεγομένῳ τὴν γῆν.

---

4. τοῦ] τὸ codd., Cor. corr. 7. τε] δὲ codd., Cor. corr. 8. συνεπίμικτοι *w* (?). 9. ἀποκεκλείκασιν om. *i*. — χώρας om. *l*. 10. ἔτυχεν *x*. 12. πολλὴν *C* πολλῷ *or*(?)*w*. 13. ἐς edd. 14. φασὶ post ἄνω add. *wz* Cor. 15. δὲ om. *o*. 16. οὕτω om. *o*. 18. οἰκεῖται] κεῖται *wz*. 21. ἐμπορεῖον *Cowz* edd. 24. ἐσθῆτας *oxyz*. — ἡμέρας *l*. 26. ἐμπορείου *C* edd. inde a Cas.

4. Ἐν δὲ τῷ παράπλῳ τῷ παρὰ γῆν πρῶτον μέν ἐστιν ἀπὸ τοῦ Ταναΐδος προϊοῦσιν ἐν ὀκτακοσίοις σταδίοις ὁ μέγας καλούμενος Ῥομβίτης, ἐν ᾧ τὰ πλεῖστα ἁλιεύματα τῶν εἰς ταριχείας ἰχθύων· ἔπειτα ἐν ἄλλοις ὀκτακοσίοις ὁ ἐλάσσων Ῥομ-
5 βίτης [καὶ] ἄκρα, ἔχουσα καὶ αὐτὴ ἁλιείας ἐλάττους· ἔχουσι δὲ οἱ μὲν .... πρότερον νησία ὁρμητήρια, οἱ δ' ἐν τῷ μικρῷ Ῥομβίτῃ αὐτοί εἰσιν οἱ Μαιῶται ἐργαζόμενοι· οἰκοῦσι γὰρ ἐν τῷ παράπλῳ τούτῳ παντὶ οἱ Μαιῶται, γεωργοὶ μέν, οὐχ ἧττον C. 494 δὲ τῶν νομάδων πολεμισταί. διῄρηνται δὲ εἰς ἔθνη πλείω,
10 τὰ μὲν πλησίον τοῦ Ταναΐδος ἀγριώτερα, τὰ δὲ συνάπτοντα τῷ Βοσπόρῳ χειροήθη μᾶλλον. ἀπὸ δὲ τοῦ μικροῦ Ῥομβίτου στάδιοί εἰσιν ἑξακόσιοι ἐπὶ Τυράμβην καὶ τὸν Ἀντικείτην ποταμόν· εἶθ' ἑκατὸν καὶ εἴκοσιν ἐπὶ τὴν κώμην τὴν Κιμμερικήν, ἥτις ἐστὶν ἀφετήριον τοῖς τὴν λίμνην πλέουσιν· ἐν δὲ τῷ πα-
15 ράπλῳ τούτῳ καὶ σκοπαί τινες λέγονται Κλαζομενίων.

5. Τὸ δὲ Κιμμερικὸν πόλις ἦν πρότερον ἐπὶ χερρονήσου A. 756 ἱδρυμένη, τὸν ἰσθμὸν τάφρῳ καὶ χώματι κλείουσα· ἐκέκτηντο δ' οἱ Κιμμέριοι μεγάλην ποτὲ ἐν τῷ Βοσπόρῳ δύναμιν, διόπερ καὶ Κιμμερικὸς Βόσπορος ὠνομάσθη. οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ
20 τοὺς τὴν μεσόγαιαν οἰκοῦντας ἐν τοῖς δεξιοῖς μέρεσι τοῦ Πόντου μέχρι Ἰωνίας ἐπιδραμόντες. τούτους μὲν οὖν ἐξήλασαν ἐκ

---

1. παρὰ] περὶ *rw*. 3. ἐν ᾧ — Ῥομβίτης om. *l*. — ταριχείας] τὰς ῥιχείας *C*. 5. καὶ om. codd., Tzsch. rec. ex coni. Cas.: fluvius enim est Rhombites, non promontorium, ut liquet ex Ptolem. V, 8. — ἀλείας *D* (in hoc ι erasum) *oz*: syllabae ιείας sec. m. scriptae sunt in *C*. 6. Ante πρότερον excidisse quaedam recte vidit Cas., parum apte simul coniiciens ἔχουσι μὲν οὖν οἱ περὶ τὸν πρότερον, unde οἱ μὲν περὶ πρότερον scripserunt Tzsch. et Cor., adiecto tamen hic articulo τὸν: Grosk. propter sequentia existimat scribendum esse οἱ μὲν νομάδες περὶ τὸν πρότερον, quae incertissima sunt: quamquam populi nomen additum fuisse haud iniuria suspiceris. — νησίδια *rw*. 7. γῆν ante ἐργαζόμενοι Cor. add. infelicissime. — Verba ἐργαζόμενοι — Μαιῶται om. *rw*. 12. ἑξακόσιοι om. *w*. — ἀντικοίτην *oz* ἀντικίτην *x*: Ἀττικίτης idem fluvius appellatur a Ptolem. l. c., quem sequitur Epit. 13. κιμβρικὴν codd.; post Xylandrum corr. Tzsch. 18. κιμμερικοὶ *l*. 20. τὴν om. *Clz*. — οἰκοῦντες *l* ald. 21. μέχρις *C*. — ἐπιδραμόντας *l*.

τῶν τόπων Σκύθαι, τοὺς δὲ Σκύθας Ἕλληνες οἱ Παντικάπαιον καὶ τὰς ἄλλας οἰκίσαντες πόλεις τὰς ἐν Βοσπόρῳ.

6. *Εἶτ' ἐπὶ τὴν Ἀχίλλειον κώμην εἴκοσιν, ἐν ᾗ τὸ Ἀχιλλέως ἱερόν· ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ στενώτατος πορθμὸς τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος, ὅσον εἴκοσι σταδίων ἢ πλειόνων, ἔχων* 5 *ἐν τῇ περαίᾳ κώμην τὸ Μυρμήκιον· † πλησίον δ' ἐστὶ τοῦ Ἡρακλείου καὶ τὸ Παρθένιον.*

7. *Ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸ Σατύρου μνῆμα ἐνενήκοντα στάδιοι· τοῦτο δ' ἐστὶν ἐπ' ἄκρας τινὸς χωστὸν ἀνδρὸς τῶν ἐπιφανῶς δυναστευσάντων τοῦ Βοσπόρου.* 10

8. *Πλησίον δὲ κώμη Πατραεύς, ἀφ' ἧς ἐπὶ κώμην Κοροκονδάμην ἑκατὸν τριάκοντα· αὕτη δ' ἐστὶ τοῦ Κιμμερικοῦ καλουμένου Βοσπόρου πέρας. καλεῖται δὲ οὕτως ὁ στενωπὸς ἐπὶ τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος ἀπὸ τῶν κατὰ τὸ Ἀχίλλειον καὶ τὸ Μυρμήκιον στενῶν διατείνων μέχρι πρὸς τὴν Κοροκονδάμην καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτῇ κώμιον τῆς Παντικαπαίων* 15 *γῆς, [ᾧ] ὄνομα Ἄκρα, ἑβδομήκοντα σταδίων διειργόμενον πορθμῷ· μέχρι γὰρ δεῦρο καὶ ὁ κρύσταλλος διατείνει, πηττομένης τῆς Μαιώτιδος κατὰ τοὺς κρυμούς, ὥστε πεζεύεσθαι. ἅπας δ' ἐστὶν εὐλίμενος ὁ στενωπὸς οὗτος.*

---

1. *παντικάπαιοι w.* 2. *οἰκήσαντες CD* (sed *ι* sup. *η* pr. m. add.) *i.* 3. *κώμην*] *πόλιν w.* — *εἴκοσιν* om. *w.* — *στάδια* post *εἴκοσι* add. *o*(?) edd. 5. *ἢ καὶ πλειόνων* edd. — *ἔχον* Tzsch. Cor. ex coni. Cas. 6. *καὶ* ante *τοῦ* add. *w.* Ceterum impeditissimus hic est locus, quia non Myrmecium, sed Parthenium situm erat e regione Achillei (v. VII, 310. coll. Ptol. III, 6); neque liquet quo referas verba *πλησίον δ' ἐστὶ τοῦ Ἡρακλείου.* Cas. post *Μυρμήκιον* verba *καὶ τὸ Παρθένιον* censuit addenda, ac particulam *καὶ* in proximis omittendam; quae audaciora recte iudicans Grosk. verba illa cum Du Theilio in parenthesi posita esse putavit, ita ut ad Myrmecium referrentur, quamvis falsa sit haec opinio, ut ex Ptolem. l. c. intelligitur. Sed ipsa verborum structura parum favet huic sententiae, ac nescio an potius scribendum sit *πλησίον δ' ἐστὶ τὸ Ἡρακλεῖον καὶ τὸ Παρθένιον.* 8. *ἐννενήκοντα Dh.* 9. *ἐπιφανῶν xy.* 13. *πέραν x.* — *οὗτος* codd. (sed *z* post corr.), Xyl. corr. 14. *ἐπὶ*] *ἀπὸ* codd., Xyl. corr.: *ὁ ἐπὶ* Cor. 17. *ᾧ* om. codd, Cor. add. — *διειργομένῳ Dhi* Cor. *διειργομένη oz διειργομένων lrw* ald.

9. Ὑπέρκειται δὲ τῆς Κοροκονδάμης εὐμεγέθης λίμνη, ἣν καλοῦσιν ἀπ' αὐτῆς Κοροκονδαμῖτιν· ἐκδίδωσι δ' ἀπὸ δέκα σταδίων τῆς κώμης εἰς τὴν θάλατταν· ἐμβάλλει δὲ εἰς τὴν λίμνην ἀπορρώξ τις τοῦ Ἀντικείτου ποταμοῦ, καὶ ποιεῖ νῆσον περί-
5 κλυστόν τινα ταύτῃ τε τῇ λίμνῃ καὶ τῇ Μαιώτιδι καὶ τῷ πο- A. 757
ταμῷ. τινὲς δὲ καὶ τοῦτον τὸν ποταμὸν Ὕπανιν προσαγορεύουσι, καθάπερ καὶ τὸν πρὸς τῷ Βορυσθένει.

10. Εἰσπλεύσαντι δ' εἰς τὴν Κοροκονδαμῖτιν ἥ τε Φαναγορία ἐστί, πόλις ἀξιόλογος, καὶ Κῆποι καὶ Ἑρμώνασσα καὶ τὸ C. 495
10 Ἀπάτουρον, τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερόν· ὧν ἡ Φαναγορία καὶ οἱ Κῆποι κατὰ τὴν λεχθεῖσαν νῆσον ἵδρυνται, εἰσπλέοντι ἐν ἀριστερᾷ, αἱ δὲ λοιπαὶ πόλεις ἐν δεξιᾷ πέραν Ὑπάνιος ἐν τῇ Σινδικῇ. ἔστι δὲ καὶ Γοργιπία ἐν *δὲ* τῇ Σινδικῇ, τὸ βασίλειον τῶν Σινδῶν πλησίον θαλάττης, καὶ Ἀβοράκη. τοῖς δὲ
15 τοῦ Βοσπόρου δυνάσταις ὑπήκοοι ὄντες ἅπαντες Βοσπορανοὶ καλοῦνται· καὶ ἔστι τῶν μὲν Εὐρωπαίων Βοσπορανῶν μητρόπολις τὸ Παντικάπαιον, τῶν δ' Ἀσιανῶν τὸ Φαναγόρειον (καλεῖται γὰρ καὶ οὕτως ἡ πόλις), καὶ δοκεῖ τῶν μὲν ἐκ τῆς Μαιώτιδος καὶ τῆς ὑπερκειμένης βαρβάρου κατακομιζομένων ἐμπό-
20 ριον εἶναι τὰ Φαναγόρεια, τῶν δ' ἐκ τῆς θαλάττης ἀναφερο-

2. κοροκονδαμῆτιν *hloxz* ald. κοροκονδαμίτην *Crw*: Κοροκονδαμῖτις legitur ap. Steph. s. v. 4. ἀντικίτου *Cx* ἀντιβίτου *w* ἀντικοίτου *oz*: v. supra. 7. βορυσθένη *Cz*. 8. κοροκονδαμίτην *C* (incerta tamen est ultimae syllabae scriptura) *rw* κοροκονδαμῆτιν *loxz* ald. — φαναγουρία *i* φαναγρία *h*. 9. κῆπος *rw*. 11. ἡ κῆπος *rw* ὁ κῆπος ald. 13. ἔστι — Σινδικῇ om. *loz*. — γοργιππία codd. Γοργιππία edd. inde a Xyl.: sed uno π effertur hoc nomen paulo post; utroque modo scribitur ap. Steph. s. v. Γοργιππία et Σύνδικος, ubi quae commemoratur urbs Γοργίπη ab hac non est diversa. Mira sunt quae exhibet Epit.: ὅτι παραθαλάσσιος πόλις Σινδική ἐστι τὸ τῶν Σινδῶν βασιλεῖον. — δὲ om. Cor. 15. Βοσποριανοὶ legitur ap. Constantinum Porphyrog. de Thematt. II, 12, ubi referuntur verba τοῖς δὲ — Φαναγόρειον: cf. ad VII, 309. 16. βοσποριανῶν Epit. 17. Φαναγόρειον] φανάρου codd. (τοῦ pro τὸ habent *orxz*) φαναγόρου ald. ἡ φαιναγορία Epit. τὸ Φαναγόρειον Constant. l. c., quod recipere non dubitavi (pluralem τὰ Φαναγόρεια habet Steph. s. v.): τὸ Φαναγόριον Cor. 19. ἐμπορεῖον *Co* edd. 20. τὰ φαναγόρια *CDhilnow* ald. ἡ φαναγορία *xz* Cor.; sed οὐδετέρως dici etiam τὰ φαναγόρεια tradit Steph.

μένων ἐκεῖσε τὸ Παντικάπαιον. ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Φαναγορίᾳ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν ἐπίσημον τῆς Ἀπατούρου· ἐτυμολογοῦσι δὲ τὸ ἐπίθετον τῆς θεοῦ μῦθόν τινα προστησάμενοι, ὡς, ἐπιθεμένων ἐνταῦθα τῇ θεῷ τῶν Γιγάντων, ἐπικαλεσαμένη τὸν Ἡρακλέα κρύψειεν ἐν κευθμῶνί τινι, εἶτα τῶν Γιγάντων ἕκαστον δεχομένη καθ' ἕνα τῷ Ἡρακλεῖ παραδιδοίη δολοφονεῖν ἐξ ἀπάτης.

11. Τῶν Μαιωτῶν δ' εἰσὶν αὐτοί τε οἱ Σινδοὶ καὶ Δανδάριοι καὶ Τορεάται καὶ Ἄγροι καὶ Ἀρρηχοί, ἔτι δὲ Τάρπητες, Ὀβιδιακηνοί, Σιττακηνοί, Δόσκοι, ἄλλοι πλείους· τούτων 10 δ' εἰσὶ καὶ οἱ Ἀσπουργιανοί, μεταξὺ Φαναγορίας οἰκοῦντες A. 758 καὶ Γοργιπίας ἐν πεντακοσίοις σταδίοις, οἷς ἐπιθέμενος Πολέμων ὁ βασιλεὺς ἐπὶ προσποιήσει φιλίας, οὐ λαθὼν ἀντεστρατηγήθη καὶ ζωγρίᾳ ληφθεὶς ἀπέθανε. τῶν τε συμπάντων Μαιωτῶν τῶν Ἀσιανῶν οἱ μὲν ὑπήκουον τῶν τὸ ἐμπόριον 15 ἐχόντων τὸ ἐν τῷ Τανάιδι, οἱ δὲ τῶν Βοσπορανῶν· τοτὲ δ' ἀφίσταντο ἄλλοτ' ἄλλοι. πολλάκις δ' οἱ τῶν Βοσπορανῶν ἡγεμόνες καὶ τὰ μέχρι τοῦ Τανάιδος κατεῖχον, καὶ μάλιστα οἱ ὕστατοι, Φαρνάκης καὶ Ἄσανδρος καὶ Πολέμων. Φαρνάκης δέ

---

s. v., hunc ipsum Strabonis locum, ni fallor, respiciens: unde hanc scripturam recepi Constantini Porphyrog. auctoritate commendatam. 3. δὲ] δ' οὖν *x*. 5. κρύψει *CDhlow* κρύψοι *i* κρύψι *x* κρύψαι ald.: verum exhibet *x*. — κευθμῷ *l*: codicibus reliquis concinit Steph. s. v. Ἀπάτουρον. 6. παραδιδόη *rw*. 8. δαρδάριοι *x*. 9. Τορεάται nominantur ab uno Strabone, Τορέται vero a Steph. s. v. Dion. Perieg. v. 682. Plinio H. N. VI, 5 (Τορετικὴ ἄκρα recensetur ap. Ptolem. V, 9), ita ut hanc scripturam Straboni etiam reddendam esse censeam cum Schradero (ad Avien. v. 867) et Tzschuckio. — ἀρριχοὶ codd., Tzsch. corr. ex Steph. s. v., qui ipsum hunc Strabonis locum excitat, et Plin. H. N. VI, 7. 10. σιτακηνοὶ *C*. — καὶ post Δόσκοι excidisse suspicatur Schaefer. in Melett. critt. p. 70. 11. ἀσπουγγιτιανοὶ *rw* ἀσπουγγιτανοὶ codd. rell., Tzsch. corr. ex coni. Cas., coll. XII, 556. et Steph. s. v. 12. γοργιππίας *Dhi* γοργοπίας *ox* Γοργιππίας edd. inde a Xyl. — Πολέμων om. *l*. 14. τε] δὲ *o*(?)*rw* edd. 15. ὑπήκοον *D*. — ἐμπορεῖον *C* edd. 16. τὸ om. *C*. — τότε *D*. 19. καὶ Ἄσανδρος — Φαρνάκης om. *i*. — κάσσανδρος *C* κάσανδρος codd. rell.: Tzsch. corr. ex coni. Cas., coll. VII, 311. XIII, 625. Dione LIV, 24.

ποτε καὶ τὸν Ὕπανιν τοῖς Δανδαρίοις ἐπαγαγεῖν λέγεται διά τινος παλαιᾶς διώρυγος, ἀνακαθάρας αὐτήν, [καὶ] κατακλύσαι τὴν χώραν.

12. Μετὰ δὲ τὴν Σινδικὴν καὶ τὴν Γοργιπίαν ἐπὶ τῇ θα-
5 λάττῃ ἡ τῶν Ἀχαιῶν καὶ Ζυγῶν καὶ Ἡνιόχων παραλία, τὸ πλέον ἀλίμενος καὶ ὀρεινή, τοῦ Καυκάσου μέρος οὖσα. ζῶσι δὲ ἀπὸ τῶν κατὰ θάλατταν ληστηρίων, ἀκάτια ἔχοντες λεπτά, στενὰ καὶ κοῦφα, ὅσον ἀνθρώπους πέντε καὶ εἴκοσι δεχόμενα, σπάνιον δὲ τριάκοντα δέξασθαι τοὺς πάντας δυνάμενα· κα-
10 λοῦσι δ' αὐτὰ οἱ Ἕλληνες καμάρας. φασὶ δ' ἀπὸ τῆς Ἰάσονος στρατιᾶς τοὺς μὲν Φθιώτας Ἀχαιοὺς τὴν ἐνθάδε Ἀχαΐαν οἰκίσαι, Λάκωνας δὲ τὴν Ἡνιοχίαν, ὧν ἦρχον Ῥέκας καὶ Ἀμ- C. 496 φίστρατος, οἱ τῶν Διοσκούρων ἡνίοχοι, καὶ τοὺς Ἡνιόχους ἀπὸ τούτων εἰκὸς ὠνομάσθαι. τῶν δ' οὖν καμαρῶν στόλους
15 κατασκευαζόμενοι καὶ ἐπιπλέοντες τοτὲ μὲν ταῖς ὁλκάσι, τοτὲ δὲ χώρᾳ τινὶ ἢ καὶ πόλει θαλαττοκρατοῦσι. προσλαμβάνουσι δ' ἔσθ' ὅτε καὶ οἱ τὸν Βόσπορον ἔχοντες, ὑφόρμους χορηγοῦντες καὶ ἀγορὰν καὶ διάθεσιν τῶν ἁρπαζομένων· ἐπανιόντες A. 759 δὲ εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία, ναυλοχεῖν οὐκ ἔχοντες, ἀναθέμενοι τοῖς
20 ὤμοις τὰς καμάρας ἀναφέρουσιν ἐπὶ τοὺς δρυμούς, ἐν οἷσπερ καὶ οἰκοῦσι, λυπρὰν ἀροῦντες γῆν· καταφέρουσι δὲ πάλιν, ὅταν ᾖ καιρὸς τοῦ πλεῖν. τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦσι καὶ ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ, γνώριμα ἔχοντες ὑλώδη χωρία, ἐν οἷς ἀποκρύψαντες τὰς καμάρας αὐτοὶ πλανῶνται πεζῇ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἀνδρα-

---

1. δανδάροις *l*. 2. διώρυχος *wxz* edd. — καὶ om. codd., Cor. add. 4. καὶ] κατὰ Cor. — γοργοππίαν *C* γοργιπτίαν *i* γοργοπίαν codd. rell. Γοργιππίαν edd. inde a Xyl. 5. ἡ] τῇ codd., Xyl. corr. 6. τοῦ Κάσου *C*. 9. σπάνια *z*. — δέξασθαι om. *C*. — δυνάμενος *lo*. 11. οἰκῆσαι codd., exc. *h*, sed in *D* η e corr. sec. m. est: Eust. ad Dion. 680 habet itidem ὅτι — οἱ μὲν Φθιῶται Ἀχαιοὶ τὴν ἐν Ἀσίᾳ Φθίαν (sic) ᾤκησαν. 12. ἡνιοχείαν *Dh*, similiterque hoc nomen effert Steph. s. v. ipso Strabonis hoc libro citato; alteram contra scripturam tuetur Eust. l. c. — ῥέας *w*; Κρέκας scribendum esse suspicatur Vales. ad Ammian. Marc. XXII, 8: cf. Tzschuck. ad Melam I, 19, 14 (vol. III, 1 p. 626). 14. ἐκ δ' οὖν τῶν καμάρων *x*. 15. ἐπιπλέκοντες *C*. — τοτὲ — τότε *Dh*. 16. τινὶ post πόλει add. *Clowz* edd. 21. ἀρκοῦντες *w*. 24. πεζοὶ *lowz* edd.

ποδισμοῦ χάριν. ἃ δ' ἂν λάβωσιν ἐπίλυτρα ποιοῦσι ῥᾳδίως, μετὰ τοὺς ἀνάπλους μηνύοντες τοῖς ἀπολέσασιν. ἐν μὲν οὖν τοῖς δυναστευομένοις τόποις ἐστί τις βοήθεια ἐκ τῶν ἡγεμόνων τοῖς ἀδικουμένοις· ἀντεπιτίθενται γὰρ πολλάκις καὶ κατάγουσιν αὐτάνδρους τὰς καμάρας· ἡ δ' ὑπὸ Ῥωμαίοις ἀβοηθητοτέρα ἐστὶ διὰ τὴν ὀλιγωρίαν τῶν πεμπομένων. 5

13. *Τοιοῦτος μὲν ὁ τούτων βίος· δυναστεύονται δὲ καὶ οὗτοι ὑπὸ τῶν καλουμένων Σκηπτούχων· καὶ αὐτοὶ δὲ οὗτοι ὑπὸ τυράννοις ἢ βασιλεῦσίν εἰσιν. οἱ γοῦν Ἡνίοχοι τέτταρας εἶχον βασιλέας, ἡνίκα Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ, φεύγων ἐκ τῆς* 10 *προγονικῆς εἰς Βόσπορον, διῄει τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ αὕτη μὲν ἦν πορεύσιμος αὐτῷ, τῆς δὲ τῶν Ζυγίων ἀπογνοὺς διά τε δυσχερείας καὶ ἀγριότητας τῇ παραλίᾳ χαλεπῶς ᾔει, τὰ πολλὰ ἐμβαίνων ἐπὶ τὴν θάλατταν, ἕως ἐπὶ τὴν τῶν Ἀχαιῶν ἧκε· καὶ προσλαβόντων τούτων ἐξετέλεσε τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ Φά-* 15 *σιδος, οὐ πολὺ τῶν τετρακισχιλίων λείπουσαν σταδίων.*

14. *Εὐθὺς δ' οὖν ἀπὸ τῆς Κοροκονδάμης πρὸς ἕω μὲν ὁ πλοῦς ἐστιν. ἐν δὲ σταδίοις ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ὁ Σινδικός ἐστι λιμὴν καὶ πόλις, εἶτα ἐν τετρακοσίοις τὰ καλούμενα Βατά, κώμη καὶ λιμήν, καθ' ὃ μάλιστα ἀντικεῖσθαι δοκεῖ πρὸς νό-* 20 *τον ἡ Σινώπη ταύτῃ τῇ παραλίᾳ, καθάπερ ἡ Κάραμβις εἴρη-* A. 760 *ται τοῦ Κριοῦ μετώπῳ· ἀπὸ δὲ τῶν Βατῶν ὁ μὲν Ἀρτεμίδωρος τὴν Κερκετῶν λέγει παραλίαν, ὑφόρμους ἔχουσαν καὶ κώμας, ὅσον ἐπὶ σταδίους ὀκτακοσίους καὶ πεντήκοντα· εἶτα τὴν τῶν Ἀχαιῶν σταδίων πεντακοσίων, εἶτα τὴν τῶν Ἡνιό-* 25 *χων χιλίων, εἶτα τὸν Πιτυοῦντα τὸν μέγαν τριακοσίων ἑξή-* C. 497 *κοντα μέχρι Διοσκουριάδος. οἱ δὲ τὰ Μιθριδατικὰ συγγράψαντες, οἷς μᾶλλον προσεκτέον, Ἀχαιοὺς λέγουσι πρώτους,*

---

1. ποιοῦνται edd. 2. A voce ἀνάπλους alia manus incipit in *D*. 4. κατάγουσιν] καταποντίζουσιν *x*. 11. γῆς post προγονικῆς add. Cor. 12. αὐτοῦ *w*. — Ζυγῶν Cor., atque ita hoc nomen scribitur constanter in reliquis Strabonis locis, ubi commemoratur, et ap. Steph. s. v., qui Strabonem ipsum affert testem: Ζύγιοι tamen appellantur etiam a Dionys. Perieg. v. 687. 13. δυσχωρίας Cor. — ἀγριότητος *or*. 17. δ' om. *Clo* edd. 19. ἡ καλουμένη *x*. 22. τοῦ] τῷ *iloxwx* edd. 24. εἶτα om. *l*.

εἶτα Ζυγούς, εἶτα Ἡνιόχους, εἶτα Κερκέτας καὶ Μόσχους καὶ
Κόλχους καὶ τοὺς ὑπὲρ τούτων Φθειροφάγους καὶ Σοάνας καὶ
ἄλλα μικρὰ ἔθνη τὰ περὶ τὸν Καύκασον. κατ᾽ ἀρχὰς μὲν οὖν
ἡ παραλία, καθάπερ εἶπον, ἐπὶ τὴν ἕω τείνει καὶ βλέπει πρὸς
5 νότον, ἀπὸ δὲ τῶν Βατῶν ἐπιστροφὴν λαμβάνει κατὰ μικρόν,
εἶτ᾽ ἀντιπρόσωπος γίνεται τῇ δύσει καὶ τελευτᾷ πρὸς τὸν Πι-
τυοῦντα καὶ τὴν Διοσκουριάδα· ταῦτα γὰρ τὰ χωρία τῆς Κολ-
χίδος συνάπτει τῇ λεχθείσῃ παραλίᾳ. μετὰ δὲ τὴν Διοσκου-
ριάδα ἡ λοιπὴ τῆς Κολχίδος ἐστὶ παραλία καὶ ἡ συνεχὴς Τρα-
10 πεζοῦς, καμπὴν ἀξιόλογον ποιήσασα· εἶτα εἰς εὐθεῖαν ταθεῖσά
πως πλευρὰν τὴν τὰ δεξιὰ τοῦ Πόντου ποιοῦσαν, τὰ βλέποντα
πρὸς ἄρκτον. ἅπασα δ᾽ ἡ τῶν Ἀχαιῶν καὶ τῶν ἄλλων παρα-
λία μέχρι Διοσκουριάδος καὶ τῶν ἐπ᾽ εὐθείας πρὸς νότον ἐν
τῇ μεσογαίᾳ τόπων ὑποπέπτωκε τῷ Καυκάσῳ.

15 15. Ἔστι δ᾽ ὄρος τοῦτο ὑπερκείμενον τοῦ πελάγους ἑκατέρου,
τοῦ τε Ποντικοῦ καὶ τοῦ Κασπίου, διατειχίζον τὸν ἰσθμὸν τὸν
διείργοντα αὐτά. ἀφορίζει δὲ πρὸς νότον μὲν τήν τε Ἀλβανίαν καὶ
τὴν Ἰβηρίαν, πρὸς ἄρκτον δὲ τὰ τῶν Σαρματῶν πεδία· εὔδενδρον
δ᾽ ἐστὶν ὕλῃ παντοδαπῇ, τῇ τε ἄλλῃ καὶ τῇ ναυπηγησίμῳ. φησὶ δ᾽
20 Ἐρατοσθένης ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων καλεῖσθαι Κάσπιον τὸν Καύ-
κασον, ἴσως ἀπὸ τῶν Κασπίων παρονομασθέντα. ἀγκῶνες δέ
τινες αὐτοῦ προπίπτουσιν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν, οἳ τήν τε Ἰβη- A. 761
ρίαν περιλαμβάνουσι μέσην καὶ τοῖς Ἀρμενίων ὄρεσι συνά-
πτουσι καὶ τοῖς Μοσχικοῖς καλουμένοις, ἔτι δὲ τῷ Σκυδίσῃ καὶ
25 τῷ Παρυάδρῃ· ταῦτα δ᾽ ἐστὶ μέρη τοῦ Ταύρου πάντα, τοῦ
ποιοῦντος τὸ νότιον τῆς Ἀρμενίας πλευρόν, ἀπερρωγότα πως
ἐκεῖθεν πρὸς ἄρκτον καὶ προσπίπτοντα μέχρι τοῦ Καυκάσου
καὶ τῆς τοῦ Εὐξείνου παραλίας, τῆς ἐπὶ Θεμίσκυραν διατεινού-
σης ἀπὸ τῆς Κολχίδος.

---

2. *θοάνας* *CDhilxz* ald. *θοῶνας ο χοάνας* *rw*: Tzsch. corr. ex sent. Cas. coll. p. 499. Steph. s. v. Ptolem. V, 9. Plin. H. N. VI, 4. 3. *μιαρὰ* *rw*. 10. *τεθεῖσά πως πρὸς πλευρὰν* *rw*. 16. *διατειχίζοντος* *l*. 18. *εὔδενδρα* *x*. 24. *σκοιδίσῃ* *CDhilrw* *σκιδέσῃ* *oz*, *Σκυδίσης*, quod est in *x*, Tzsch. recepit coll. p. 527. XII, 548. Steph. s. v. *Ἑπτακωμῆται*. 28. *θεμίσκυρα* *CDhilrw*, feminino tamen genere hoc nomen constanter et Strabo aliis locis et alii scriptores efferunt.

16. Ἡ δ' οὖν Διοσκουριὰς ἐν κόλπῳ τοιούτῳ κειμένη καὶ τὸ ἑωθινώτατον σημεῖον ἐπέχουσα τοῦ σύμπαντος πελάγους, μυχός τε τοῦ Εὐξείνου λέγεται καὶ ἔσχατος πλοῦς· τό τε παροιμιακῶς λεχθὲν

εἰς Φᾶσιν, ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος, 5

οὕτω δεῖ δέξασθαι, οὐχ ὡς τὸν ποταμὸν λέγοντος τοῦ ποιήσαντος τὸ ἰάμβειον, οὐδὲ δὴ ὡς τὴν ὁμώνυμον αὐτῷ πόλιν κειμένην ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ἀλλ' ὡς τὴν Κολχίδα ἀπὸ μέρους, ἐπεὶ ἀπό γε τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς πόλεως οὐκ ἐλάττων ἑξακοσίων σταδίων λείπεται πλοῦς ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν μυχόν. ἡ δ' αὐτὴ Διοσκουριάς ἐστι 10 (C. 498) καὶ ἀρχὴ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ τῆς Κασπίας καὶ τοῦ Πόντου καὶ ἐμπόριον τῶν ὑπερκειμένων καὶ σύνεγγυς ἐθνῶν κοινόν· συνέρχεσθαι γοῦν εἰς αὐτὴν ἑβδομήκοντα, οἱ δὲ καὶ τριακόσια ἔθνη φασίν, οἷς οὐδὲν τῶν ὄντων μέλει, πάντα δὲ ἑτερόγλωττα διὰ τὸ σποράδην καὶ ἀμίκτως οἰκεῖν ὑπὸ αὐθαδείας καὶ ἀγριότητος· 15 Σαρμάται δ' εἰσὶν οἱ πλείους, πάντες δὲ Καυκάσιοι. ταῦτα μὲν δὴ τὰ περὶ τὴν Διοσκουριάδα.

17. Καὶ ἡ λοιπὴ δὲ Κολχὶς ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ἡ πλείων ἐστί· διαρρεῖ δ' αὐτὴν ὁ Φᾶσις, μέγας ποταμὸς ἐξ Ἀρμενίας τὰς ἀρχὰς ἔχων, δεχόμενος τόν τε Γλαῦκον καὶ τὸν Ἵππον, ἐκ τῶν 20 πλησίον ὀρῶν ἐκπίπτοντας· ἀναπλεῖται δὲ μέχρι Σαραπανῶν, ἐρύματος δυναμένου δέξασθαι καὶ πόλεως συνοικισμόν, ὅθεν πεζεύουσιν ἐπὶ τὸν Κῦρον ἡμέραις τέτταρσι δι' ἁμαξιτοῦ. ἐπί-

---

3. τό γε *CDhilrwx* τότε *oz* τὸ γὰρ edd. 5. φάσιν, sed acuto sec. m. in circumflexum mut., *D*. 6. Verba οὕτω δεῖ δέξασθαι ante versum leguntur in codd, Cor. transposuit. 6. ἰάμβιον *CDhir*. 7. δὴ aster. inclusit Cor. — κειμένη *Dh*. — ἐπὶ τὸν ποταμὸν *C*. 10. εἰς τὸν μυχὸν ἐπ' εὐθείας *oz*. 11. θαλάσσης post Κασπίας add. *rw*. 12. ἐμπορεῖον codd. edd. 13. τριακοσίων *CDhil* τριάκοντα *x*. 14. μέλλει *lorw*. Ceterum quo referenda sint haec verba non plane liquet: alii enim ad ἔθνη referentes varie explicaverunt, parum feliciter omnes; nec probabiles sunt coniecturae a nonnullis prolatae, velut μέτεστι pro μέλει (Cas.), ἄλλων pro ὄντων (Grosk.): alii rectius, ut opinor, ad οἱ δὲ rettulerunt. Sed cum incommodissime collocata esse fatendum sit, post ipsa illa verba transferenda censeo, quo facto optime procedet oratio. 19. φάσις codd. 23. κύρον codd. edd.

κεῖται δὲ τῷ Φάσιδι ὁμώνυμος πόλις, ἐμπόριον τῶν Κόλχων, A. 762
τῇ μὲν προβεβλημένη τὸν ποταμόν, τῇ δὲ λίμνην, τῇ δὲ τὴν θάλατταν. ἐντεῦθεν δὲ πλοῦς ἐπ' Ἀμισοῦ καὶ Σινώπης τριῶν ἡμερῶν ἢ δύο διὰ τὸ τοὺς αἰγιαλοὺς μαλακοὺς εἶναι καὶ τὰς
5 τῶν ποταμῶν ἐκβολάς. ἀγαθὴ δ' ἐστὶν ἡ χώρα καὶ καρποῖς πλὴν τοῦ μέλιτος (πικρίζει γὰρ τὸ πλέον) καὶ τοῖς πρὸς ναυπηγίαν πᾶσι· †πολλήν τε γὰρ καὶ φύει καὶ ποταμοῖς κατακομίζει, λινόν τε ποιεῖ πολὺ καὶ κάνναβιν καὶ κηρὸν καὶ πίτταν. ἡ δὲ λινουργία καὶ τεθρύληται· καὶ γὰρ εἰς τοὺς ἔξω τόπους
10 ἐπεκόμιζον, καί τινες βουλόμενοι συγγένειάν τινα τοῖς Κόλχοις πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους ἐμφανίζειν ἀπὸ τούτων πιστοῦνται. ὑπέρκειται δὲ τῶν λεχθέντων ποταμῶν ἐν τῇ Μοσχικῇ τὸ τῆς Λευκοθέας ἱερόν, Φρίξου ἵδρυμα, καὶ μαντεῖον ἐκείνου, ὅπου κριὸς οὐ θύεται, πλούσιόν ποτε ὑπάρξαν, συληθὲν δὲ ὑπὸ Φαρ-
15 νάκου καθ' ἡμᾶς, καὶ μικρὸν ὕστερον ὑπὸ Μιθριδάτου τοῦ Περγαμηνοῦ. κακωθείσης γὰρ χώρας,

νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν, οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει,

φησὶν Εὐριπίδης.

18. Τὸ μὲν γὰρ παλαιὸν ὅσην ἐπιφάνειαν ἔσχεν ἡ χώρα
20 αὕτη, δηλοῦσιν οἱ μῦθοι, τὴν Ἰάσονος στρατείαν αἰνιττόμενοι προελθόντος μέχρι καὶ Μηδίας, ἔτι δὲ πρότερον τὴν Φρίξου.

---

1. ἐμπορεῖον codd. edd. 2. τὴν om. ald. 3. Numeros τριῶν ἢ δύο iure corruptos iudicant Gossell. et Grosk., cum ipso Strabone teste (v. XII, 547. 548) maior sit Amisi et Sinopes distantia a Phaside, quam quae trium aut duorum dierum navigatione percurratur: nec improbabilis est Gossellini coniectura, notas *Γ* et *B* corruptas esse ex *H* et *Θ*, quoniam haud facilem in his partibus fuisse navigationem ex iis, quae subiiciuntur, liquido apparet (v. de his computationibus Ukert. *Geogr. d. Griechen etc.* I, 2, 57). 4. διὰ ante τὰς iterandum censet Cas., quo parum iuvamur: valde contra arridet quod Coraes coniecit κατὰ pro καὶ, non minus ipsa verborum structura quam iis quae I, 52 de his partibus traduntur commendatum. 6. τοῦ om. *ox*. 7. τε om. *ox* Cor., qui eius loco inseruit ὕλην: atque hanc vocem excidisse luce est clarius, sed Corais scriptura non est probanda. Videtur scriptum fuisse πολλήν τε γὰρ ὕλην κτλ. — καὶ ante φύει om. *x*. — ποταμοὺς *CDorw*. 9. τεθρύλληται *C*(?) edd. 10. ἀπεκόμιζον Cor. 13. φρύξου *r* et sic constanter. 14. κρυὸς *C*. 21. μηδείας *Ch*.

μετὰ δὲ ταῦτα διαδεξάμενοι βασιλεῖς εἰς σκηπτουχίας διῃρημένην ἔχοντες τὴν χώραν μέσως ἔπραττον· αὐξηθέντος δὲ ἐπὶ πολὺ Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος, εἰς ἐκεῖνον ἡ χώρα περιέστη·
C. 499 ἐπέμπετο δ' ἀεί τις τῶν φίλων ὕπαρχος καὶ διοικητὴς τῆς χώρας. τούτων δὲ ἦν καὶ Μοαφέρνης, ὁ τῆς μητρὸς ἡμῶν θεῖος 5
πρὸς πατρός· ἦν δ' ἔνθεν ἡ πλείστη τῷ βασιλεῖ πρὸς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις ὑπουργία. καταλυθέντος δὲ Μιθριδάτου, συγκατελύθη καὶ ἡ ὑπ' αὐτῷ πᾶσα καὶ διενεμήθη πολλοῖς· ὕστατα δὲ Πολέμων ἔσχε τὴν Κολχίδα, κἀκείνου τελευτήσαντος ἡ γυνὴ Πυθοδωρὶς κρατεῖ, βασιλεύουσα καὶ Κόλχων καὶ Τραπεζοῦν- 10
A. 763 τος καὶ Φαρνακίας καὶ τῶν ὑπερκειμένων βαρβάρων, περὶ ὧν ἐροῦμεν ἐν τοῖς ὕστερον. ἡ δ' οὖν Μοσχική, ἐν ᾗ τὸ ἱερόν, τριμερής ἐστι· τὸ μὲν γὰρ ἔχουσιν αὐτῆς Κόλχοι, τὸ δὲ Ἴβηρες, τὸ δὲ Ἀρμένιοι. ἔστι δὲ καὶ πολίχνιον ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ, Φρίξου πόλις, ἡ νῦν Ἰδήεσσα, εὐερκὲς χωρίον, ἐν μεθορίοις τῆς 15
Κολχίδος. περὶ [δὲ] τὴν Διοσκουριάδα ῥεῖ ὁ Χάρης ποταμός.

19. Τῶν δὲ συνερχομένων ἐθνῶν εἰς τὴν Διοσκουριάδα καὶ οἱ Φθειροφάγοι εἰσίν, ἀπὸ τοῦ αὐχμοῦ καὶ τοῦ πίνου λαβόντες τοὔνομα. πλησίον δὲ καὶ οἱ Σοάνες, οὐδὲν βελτίους τούτων τῷ πίνῳ, δυνάμει δὲ βελτίους, σχεδὸν δέ τι καὶ κρά- 20
τιστοι κατὰ ἀλκὴν καὶ δύναμιν· δυναστεύουσι γοῦν τῶν κύκλῳ, τὰ ἄκρα τοῦ Καυκάσου κατέχοντες τὰ ὑπὲρ τῆς Διοσκουριάδος· βασιλέα δ' ἔχουσι καὶ συνέδριον ἀνδρῶν τριακοσίων, συνάγουσι δ', ὥς φασι, στρατιὰν καὶ εἴκοσι μυριάδων· ἅπαν γάρ ἐστι τὸ πλῆθος μάχιμον, οὐ συντεταγμένον· παρὰ τούτοις δὲ 25
λέγεται καὶ χρυσὸν καταφέρειν τοὺς χειμάρρους, ὑποδέχεσθαι

---

4. δ' ἀεί] δὲ καί *rw*. 15. δὲ post ἐν add. *oz*. 16. δὲ om. codd. exc. *rw*, ex quibus rec. Cas. — ῥιοχάρης *CDhi* (in hoc καὶ praemissum) *lxz* ῥιοχάρος ald. ῥεῖ ὁ χάρις *rw* edd. inde a Cas.: sed cum de hoc flumine aliunde nihil constet, optimos codices sequi maluimus. 18. αὐχμοῦ] ῥύπου ald. — τοῦ πίνου] τῆς πείνης *r* τῆς πείνας *x* nomen a sordibus et fame datum Guar. 19. Θοάνες habet Eust. ad Dion. Perieg. v. 689 (cf. ad p. 497). 20. τῷ πίνῳ om. *xy*. 21. τῶν] τῷ *Dhlowxz* τὰ *C*, Cas. corr. 22. κατέχοντος *w*. 24. στρατείαν codd. (στρατίαν *i*): Cor. corr. 25. οὐ suspectum est Corai: probabilius δὲ post συντεταγμένον addendum censet Grosk.

δ' αὐτὸν τοὺς βαρβάρους φάτναις κατατετρημέναις καὶ μαλλωταῖς δοραῖς· ἀφ' οὗ δὴ μεμυθεῦσθαι καὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρος· †εἰ μὴ καὶ Ἴβηρας ὁμωνύμως τοῖς ἑσπερίοις καλοῦσιν ἀπὸ τῶν ἑκατέρωθι χρυσείων. χρῶνται δ' οἱ Σοάνες φαρμάκοις πρὸς
5 τὰς ἀκίδας θαυμαστοῖς, [ἃ] καὶ τοὺς φαρμακτοῖς τετρωμένους βέλεσι λυπεῖ κατὰ τὴν ὀσμήν. τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἔθνη τὰ πλησίον A. 764 τὰ περὶ τὸν Καύκασον λυπρὰ καὶ μικρόχωρα, τὸ δὲ τῶν Ἀλβανῶν ἔθνος καὶ τὸ τῶν Ἰβήρων, ἃ δὴ πληροῖ μάλιστα τὸν λεχθέντα ἰσθμόν, Καυκάσια καὶ αὐτὰ λέγοιτ' ἄν, εὐδαίμονα δὲ
10 χώραν ἔχει καὶ σφόδρα καλῶς οἰκεῖσθαι δυναμένην.

CAPUT III.

1. Καὶ δὴ καὶ ἥ γε Ἰβηρία *καὶ* οἰκεῖται καλῶς τὸ πλέον πόλεσί τε καὶ ἐποικίοις, ὥστε καὶ κεραμωτὰς εἶναι στέγας καὶ ἀρχιτεκτονικὴν τὴν τῶν οἰκήσεων κατασκευὴν καὶ ἀγορὰς καὶ
15 τἆλλα κοινά.

---

1. κατατετρημμέναις Cx. — μαλωταῖς loxz μηλωταῖς r. 2. δοραῖς om. Eust. l. c. — δέρρος l δέρας C (sed δέρος sup. add.) oxz Epit. Eust. l. c., edd.: cf. I, 46. 3. Verba εἰ μὴ — χρυσείων spuria iudicarunt Penzel. et Lünemann. (v. descr. Caucasi p. 37), quia parum aptus sit sententiarum connexus, nec de Iberibus hoc loco agatur; atque Tzsch. ea uncis inclusit. Cor. contra et Grosk. connexionis defectum coniecturis levare studuerunt: scripsit enim ille ᾗ δὴ pro εἰ μή, quae tamen vix probaveris, cum plane alia de populi istius nominisque eius origine Strabo ipse tradiderit supra I, 61. Multo minus autem probabilis est Groskurdii ratio, qui censet ante εἰ μὴ excidisse fere haec: ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ πιθανῶς λέγεσθαι δοκεῖ. Contorta enim ita efficitur oratio atque intolerabilis. Equidem vero quid de hoc loco statuam dubius haereo: fateor tamen non talia mihi videri haec verba, ut ex margine recepta esse credam; ac nescio an scriptum fuerit ἔνιοι pro εἰ μή. 4. χρυσίων codd. 5. θαυμαστῶς codd., mutavi ex sent. Cas. — ἃ om. codd., Tzsch. add. ex coni. Cas.: ὥστε τοὺς scripsit Cor. — ἀφαρμάκτοις codd., Cor. corr.; suspicari possis ἃ paulo ante omissum, male huc translatum esse aliasque turbas movisse: etenim καὶ potius ante κατὰ τὴν ὀσμήν, quam quo nunc legitur loco collocandum esse recte animadvertit Grosk. 6. λυπεῖν καὶ τὴν ὀσμὴν Cor. — τὰ ante περὶ om. xz Tzsch. 8. τὸ ante τῶν Ἰβήρων om. x. 12. καὶ ante οἰκεῖται om. edd. 13. ἐποίκοις Cxz. — τὰς ante στέγας add. Cor.

2. *Τῆς δὲ χώρας τὰ μὲν κύκλῳ τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι* C. 500 *περιέχεται. προπεπτώκασι γάρ, ὡς εἶπον, ἀγκῶνες ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν εὔκαρποι, περιλαμβάνοντες τὴν σύμπασαν Ἰβηρίαν καὶ συνάπτοντες πρός τε τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὴν Κολχίδα· ἐν μέσῳ δ' ἐστὶ πεδίον ποταμοῖς διάρρυτον, μεγίστῳ δὲ τῷ Κύρῳ· ὃς* 5 *τὴν ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας, εἰσβαλὼν εὐθὺς εἰς τὸ πεδίον τὸ λεχθέν, παραλαβὼν καὶ τὸν Ἀραγῶνα, ἐκ τοῦ Καυκάσου ῥέοντα, καὶ ἄλλα ὕδατα, διὰ στενῆς ποταμίας εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐκπίπτει· μεταξὺ δὲ ταύτης τε καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐνεχθεὶς πολὺς διὰ πεδίων εὐβοτουμένων σφόδρα, δεξά-* 10 *μενος καὶ πλείους ποταμούς, ὧν ἐστιν ὅ τε Ἀλαζόνιος καὶ ὁ Σανδοβάνης καὶ ὁ Ῥοιτάκης καὶ Χάνης, πλωτοὶ πάντες, εἰς τὴν Κασπίαν ἐμβάλλει θάλατταν. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Κόρος.*

3. *Τὸ μὲν οὖν πεδίον τῶν Ἰβήρων οἱ γεωργικώτεροι καὶ πρὸς εἰρήνην νενευκότες οἰκοῦσιν, Ἀρμενιστί τε καὶ Μηδιστὶ* 15 *ἐσκευασμένοι, τὴν δ' ὀρεινὴν οἱ πλείους καὶ μάχιμοι κατέχουσι, Σκυθῶν δίκην ζῶντες καὶ Σαρματῶν, ὧνπερ καὶ ὅμοροι καὶ συγγενεῖς εἰσιν· ἅπτονται δ' ὅμως καὶ γεωργίας, πολλάς τε μυριάδας συνάγουσιν καὶ ἐξ ἑαυτῶν καὶ ἐξ ἐκείνων, ἐπειδάν τι συμπέσῃ θορυβῶδες.* 20

4. *Τέτταρες δ' εἰσὶν εἰς τὴν χώραν εἰσβολαί· μία μὲν διὰ Σαραπανῶν, φρουρίου Κολχικοῦ, καὶ τῶν κατ' αὐτὸ στενῶν,* A. 765 *δι' ὧν ὁ Φᾶσις γεφύραις ἑκατὸν καὶ εἴκοσι περατὸς γενόμενος διὰ τὴν σκολιότητα καταρρεῖ τραχὺς καὶ βίαιος εἰς τὴν*

---

2. *προσπεπτώκασι x.* 5. *διάρρυτος l.* 7. *ἀραγᾶνα i ἀραβῶνα o ἀρραβῶνα* ald. Aragum Guar., atque hanc formam paulo post exhibent codd.: inde *Ἄραγον* scripserunt Tzsch. Cor. recte, ut opinor. Etenim hoc loco nominis scripturam corruptam esse probabilius videatur, quam altero, nec plane nullius momenti est, quod *ἀραγωνα* sine accentu, ut haud raro fit in vocibus corruptis, scriptum est in Epit. Nihilominus codices sequi, ut in re incerta, tutissimum visum. — *ἐκ*] *κάτω* codd., exc. Epit, ex qua *ἐκ* rec. Cor. 8. *ποταμῶν* post *ὕδατα* add. Epit. 11. *ἄλλους* post *πλείους* add. Cor. — *ἀλαζώνιος* codd., exc. *C* Epit., edd.: cf. p. 502. 12. *ῥυτάκης oz.* 13. *ἐμβάλλουσι* codd , exc. *oz* Epit. 15. *νενευκότες*] *ἐν εὐκολίᾳ* ald. 17. *ὥσπερ x.* 19. *καὶ* ante *ἐξ ἑαυτῶν* om. codd., exc. *Dhi* 20. *συμπέσοι C.* 22. *ῥαπανῶν w.* 23. *καὶ* om. *lx.* — *γινόμενος z* Cor.

Κολχίδα, πολλοῖς χειμάρροις κατὰ τὰς ἐπομβρίας ἐκχαραδρουμένων τῶν τόπων. γεννᾶται δ' ἐκ τῶν ὑπερκειμένων ὀρῶν πολλαῖς συμπληρούμενος πηγαῖς, ἐν δὲ τοῖς πεδίοις καὶ ἄλλους προσλαμβάνει ποταμούς, ὧν ἐστιν ὅ τε Γλαῦκος καὶ ὁ Ἵππος·
5 *πληρωθεὶς δὲ καὶ γενόμενος πλωτὸς ἐξίησιν εἰς τὸν Πόντον καὶ ἔχει πόλιν ὁμώνυμον ἐπ' αὐτῷ καὶ λίμνην πλησίον. ἡ μὲν οὖν ἐκ τῆς Κολχίδος εἰς τὴν Ἰβηρίαν ἐμβολὴ τοιαύτη, πέτραις καὶ ἐρύμασι καὶ ποταμοῖς χαραδρώδεσι διακεκλεισμένη.*

5. *Ἐκ δὲ τῶν πρὸς ἄρκτον νομάδων ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας*
10 *ἀνάβασις χαλεπή, καὶ μετὰ ταύτην ποταμία στενὴ ἐπὶ τοῦ Ἀράγου ποταμοῦ τεττάρων ἡμερῶν ὁδὸν ἔχουσα ἐφ' ἕνα, φρουρεῖ δὲ τὸ πέρας τῆς ὁδοῦ τεῖχος δύσμαχον· ἀπὸ δὲ τῆς Ἀλβανίας διὰ πέτρας πρῶτον λατομητὴ εἴσοδος, εἶτα διὰ τέλματος, ὃ ποιεῖ ὁ ποταμὸς [Ἀλαζόνιος] ἐκ τοῦ Καυκάσου καταπίπτων. ἀπὸ*
15 *δὲ τῆς Ἀρμενίας τὰ ἐπὶ τῷ Κύρῳ στενὰ καὶ τὰ ἐπὶ τῷ Ἀράγῳ· πρὶν γὰρ εἰς ἀλλήλους συμπεσεῖν, ἔχουσιν ἐπικειμένας πόλεις ἐρυμνὰς ἐπὶ πέτραις, διεχούσαις ἀλλήλων ὅσον ἑκκαίδεκα σταδίους, ἐπὶ μὲν τῷ Κύρῳ τὴν Ἁρμοζικήν, ἐπὶ δὲ θατέρῳ Σευσάμορα. ταύταις δὲ ἐχρήσατο ταῖς εἰσβολαῖς πρότερον Πομ-* C. 501
20 *πήιος ἐκ τῶν Ἀρμενίων ὁρμηθείς, καὶ μετὰ ταῦτα Κανίδιος.*

6. *Τέτταρα δὲ καὶ γένη τῶν ἀνθρώπων οἰκεῖ τὴν χώραν· ἓν μὲν καὶ πρῶτον, ἐξ οὗ τοὺς βασιλέας καθιστᾶσι, κατ' ἀγχιστείαν τε καὶ ἡλικίαν τὸν πρεσβύτατον, ὁ δὲ δεύτερος δικαιοδοτεῖ καὶ στρατηλατεῖ· δεύτερον δὲ τὸ τῶν ἱερέων, οἳ ἐπιμε-*
25 *λοῦνται καὶ τῶν πρὸς τοὺς ὁμόρους δικαίων· τρίτον δὲ τὸ τῶν*

---

6. *αὐτῇ CDhilr.* 7. *ἐκβολὴ r εἰσβολὴ* edd. 8. *διακεκλυσμένη C.* 10. *μετὰ ταῦτα ox.* 13. *λατομητῆς rw* Cor.: cf. XIV, 670. 14. *Ἀλαζόνιος* om. codd. edd.: addidi ex coni. Grosk. coll. p. 502. 15. *Ἀράγῳ* cum Du Theilio et Grosk. corruptum putare necesse est, nisi aut Strabonem ipsum errasse, aut duo flumina plane diversa eodem nomine appellata fuisse statuas: quorum neutrum valde est probabile. Verumtamen quod nomen Strabo scripserit haud facile dixeris: Pelorus certe, a Dione XXXVII, 2 commemoratus, quem fortasse intelligendum Grosk. suspicatur, ab hoc loco alienus plane videtur. 21. *τέτταρα καὶ δέκα γένη CDhl*, et inserto *δὲ* ante *καί*, *irwz τέτταρα δὲ γένη ox* et ex corr. *z.* 24. *ἱερῶν* codd, Xyl. corr.

στρατευομένων καὶ γεωργούντων· τέταρτον δὲ τὸ τῶν λαῶν, οἳ βασιλικοὶ δοῦλοί εἰσι, καὶ πάντα διακονοῦνται τὰ πρὸς τὸν βίον. κοιναὶ δ' εἰσὶν αὐτοῖς αἱ κτήσεις κατὰ συγγένειαν, ἄρχει δὲ καὶ ταμιεύει ἑκάστην ὁ πρεσβύτατος. τοιοῦτοι μὲν οἱ Ἴβηρες καὶ ἡ χώρα αὐτῶν. 5

CAPUT IV.

1. *Ἀλβανοὶ δὲ ποιμενικώτεροι καὶ τοῦ νομαδικοῦ γένους ἐγγυτέρω, πλὴν οὐκ ἄγριοι· ταύτῃ δὲ καὶ πολεμικοὶ μετρίως. οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ τῶν Ἰβήρων καὶ τῆς Κασπίας θαλάττης,* A. 766 *πρὸς ἕω μὲν ἀπτόμενοι τῆς θαλάττης, πρὸς δύσιν δὲ ὁμοροῦντες τοῖς Ἴβηρσι· τῶν δὲ λοιπῶν πλευρῶν τὸ μὲν βόρειον φρουρεῖται τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι (ταῦτα γὰρ ὑπέρκειται τῶν πεδίων, καλεῖται δὲ τὰ πρὸς τῇ θαλάττῃ μάλιστα Κεραύνια), τὸ δὲ νότιον ποιεῖ ἡ Ἀρμενία παρήκουσα, πολλὴ μὲν πεδιάς, πολλὴ δὲ καὶ ὀρεινή, καθάπερ ἡ Καμβυσηνή, καθ' ἣν ἅμα καὶ τοῖς* 15 *Ἴβηρσι καὶ τοῖς Ἀλβανοῖς οἱ Ἀρμένιοι συνάπτουσιν.* 10

2. *Ὁ δὲ Κῦρος ὁ διαρρέων τὴν Ἀλβανίαν καὶ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ οἱ πληροῦντες ἐκεῖνον ταῖς μὲν τῆς γῆς ἀρεταῖς προσλαμβάνουσι, τὴν δὲ θάλατταν ἀλλοτριοῦσιν. ἡ γὰρ χοῦς προσπίπτουσα πολλὴ πληροῖ τὸν πόρον, ὥστε καὶ τὰς ἐπικειμένας* 20 *νησῖδας ἐξηπειροῦσθαι καὶ τενάγη ποιεῖν ἀνώμαλα καὶ δυσφύλακτα, τὴν δ' ἀνωμαλίαν ἐπιτείνουσιν αἱ ἐκ τῶν πλημμυρίδων ἀνακοπαί. καὶ δὴ καὶ εἰς στόματα δώδεκά φασι μεμερίσθαι τὰς ἐκβολάς, τὰ μὲν τυφλά, τὰ δὲ παντελῶς †ἐπιγελῶντα καὶ*

---

1. *λαῶν*] *λοιπῶν* Cor. infelicissime. 3. *κτίσεις* *D*, sed *κτήσεις* sec. m. add.: illud Tzsch. ex errore operarum, ut opinor. 7. *καὶ* ante *ποιμενικώτεροι* add. *l*. 8. *ἄγριοι*] *ἀλλότριοι* codd., exc. *y*(*x*?), ex quo *ἄγριοι* rec. Tzsch., idem in marg *C* additum esse tradit Cor.: fortasse Strabo scripserat *πλὴν ἀλλ' οὐκ ἄγριοι*. 10. *δύσει* codd., exc. *C*, Tzsch. qui paulo ante scripsit *ἕω*, coll I, 2: sed diversa illius loci est ratio. 15. *Καμβισηνὴ* *CDh* et sic constanter, *οἱ καμβυσηνοὶ* *rw* *οἱ καμβησηνοὶ* ald: *υ* commendat Steph. s. v. *Ξερξηνή*. 18. *γὰρ* ante *τῆς* add. *l*. 24. *ἐπιγεγελῶντα* *h*. Reliquorum codicum scripturam frustra explicare studet Cas. ex usu poetico verbi *γελᾶν*: corruptam alii iure iudicarunt, nec tamen quidquam protulerunt, quod satisfaciat, Tyrwh.

μηδὲ ὕφορμον ἀπολείποντα· ἐπὶ πλείους γοῦν ἢ ἑξήκοντα σταδίους ἀμφικλύστου τῆς ἠιόνος οὔσης τῇ θαλάττῃ καὶ τοῖς ποταμοῖς, ἅπαν εἶναι μέρος αὐτῆς ἀπροσπέλαστον, τὴν δὲ χοῦν καὶ μέχρι πεντακοσίων παρήκειν σταδίων, θινώδη ποιοῦσαν
5 τὸν αἰγιαλόν. πλησίον δὲ καὶ ὁ Ἀράξης ἐμβάλλει, τραχὺς ἐκ τῆς Ἀρμενίας ἐκπίπτων· ἣν δὲ ἐκεῖνος προωθεῖ χοῦν, πορευτὸν ποιῶν τὸ ῥεῖθρον, ταύτην ὁ Κῦρος ἀναπληροῖ.

3. Τάχα μὲν οὖν τῷ τοιούτῳ γένει τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν δεῖ θαλάττης· οὐδὲ γὰρ τῇ γῇ χρῶνται κατ' ἀξίαν, πάντα μὲν C. 502
10 *γὰρ* ἐκφερούσῃ καρπόν, καὶ τὸν ἡμερώτατον, πᾶν δὲ φυτόν· καὶ γὰρ τὰ ἀειθαλῆ φέρει· τυγχάνει δ' ἐπιμελείας οὐδὲ A. 767 μικρᾶς, ἀλλὰ τἀγαθὰ ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα ἅπαντα φύονται, καθάπερ οἱ στρατεύσαντές φασι, Κυκλώπειόν τινα διηγούμενοι βίον· πολλαχοῦ γοῦν σπαρεῖσαν ἅπαξ δὶς ἐκφέρειν καρπὸν ἢ
15 καὶ τρίς, τὸν δὲ πρῶτον καὶ πεντηκοντάχουν, ἀνέαστον καὶ ταῦτα, οὐδὲ σιδήρῳ τμηθεῖσαν, ἀλλ' αὐτοξύλῳ ἀρότρῳ. ποτίζεται δὲ πᾶν τὸ πεδίον τοῦ Βαβυλωνίου καὶ τοῦ Αἰγυπτίου μᾶλλον τοῖς ποταμοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ὕδασιν, ὥστ' ἀεὶ ποώδη φυλάττειν τὴν ὄψιν· διὰ δὲ τοῦτο καὶ εὔβοτόν ἐστι· πρόσεστι
20 δὲ καὶ τὸ εὐάερον ἐκείνῳ μᾶλλον. ἄσκαφοι δὲ ἄμπελοι μένου-

---

ἐπίγεια ὄντα, Cor. ἐπιπόλαια ὄντα: Strabo scripsit, ni fallor, ἐπίπλεα ὄντα. Guar. vertit omnino fallentia. 1. μηδὲ] μηδὲν codd. edd.: μηδένα Cor. coni. parum apte. — οὖν z. 2. τῆς θαλάττης C. 3. αὐτοῖς z ex corr. 6. προωθῇ D, sed sec. m. corr., προείη w, in quo om. praeterea sequentia usque ad τοιούτῳ γένει τῶν. 10. γὰρ om. oxz Tzsch. Cor. — ἐκφέρουσι Clrw. 11. ἐνθαλῆ l. — οὐ μικρᾶς o οὐδεμιᾶς rw. 12. τὰ ἀγαθὰ xz. — ἅπαντα ἄσπαρτα z omisso postea ἅπαντα. — ἅπαντα om. Dl, sed in D sec. m. in marg. add.: πάντα scripsit Xyl., uti supra τά γ' pro τἀγαθὰ ex Od. I, 109. 13. κυκλώπιον Coz (hic ex corr. κυκλωπικὸν) κυκλώπεον D, sed ε sec. m. in ει mut.: hanc scripturam praeter reliquos codd. tuetur Eust. ad Dion. 730. 14. γοῦν] γὰρ C (in hoc γοῦν sup. add.) l. — A voce καρπὸν denuo incipit E. 15. τὸν] τὸ Tzsch. ex coni. Tyrwh. — πεντάχουν rw. — καὶ ταῦτα ἀνέαστον mavult Grosk., qui usitatior est verborum ordo. 18. ὥστ' — ὄψιν om. w. 19. δὲ] δὴ oxz καὶ διὰ τοῦτο E. 20. εὐάερον] εὐάμπελον x. — ἐκείνων Cor., quod satis placet. — δὲ] γὰρ αἱ x δ' αἱ Cor. — μένουσι Dhil edd.

σαι διὰ τέλους, τεμνόμεναι διὰ πενταετηρίδος, νέαι μὲν διετεῖς ἐκφέρουσιν ἤδη καρπόν, τέλειαι δ' ἀποδιδόασι τοσοῦτον, ὥστ' ἀφιᾶσιν ἐν τοῖς κλήμασι πολὺ μέρος. εὐερνῆ δ' ἐστὶ καὶ τὰ βοσκήματα παρ' αὐτοῖς τά τε ἥμερα καὶ τὰ ἄγρια.

4. Καὶ οἱ ἄνθρωποι κάλλει καὶ μεγέθει διαφέροντες, ἁπλοῖ δὲ καὶ οὐ καπηλικοί· οὐδὲ γὰρ νομίσματι τὰ πολλὰ χρῶνται, οὐδὲ ἀριθμὸν ἴσασι μείζω τῶν ἑκατόν, ἀλλὰ φορτίοις τὰς ἀμοιβὰς ποιοῦνται, καὶ πρὸς τἆλλα δὲ τὰ τοῦ βίου ῥαθύμως ἔχουσιν. ἄπειροι δ' εἰσὶ καὶ μέτρων τῶν ἐπ' ἀκριβὲς καὶ σταθμῶν, καὶ πολέμου δὲ καὶ πολιτείας καὶ γεωργίας ἀπρονοήτως ἔχουσιν· ὅμως δὲ καὶ πεζοὶ καὶ ἀφ' ἵππων ἀγωνίζονται, ψιλοί τε καὶ κατάφρακτοι, καθάπερ Ἀρμένιοι.

5. Στέλλουσι δὲ μείζω τῆς Ἰβήρων στρατιᾶς. ὁπλίζουσι γὰρ καὶ ἓξ μυριάδας πεζῶν, ἱππέας δὲ δισμυρίους καὶ δισχιλίους, ὅσοις πρὸς Πομπήιον διεκινδύνευσαν. καὶ τούτοις δὲ συμπολεμοῦσιν οἱ νομάδες πρὸς τοὺς ἔξωθεν, ὥσπερ τοῖς Ἴβηρσι κατὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας. ἄλλως δ' ἐπιχειροῦσι τοῖς ἀνθρώποις πολλάκις, ὥστε καὶ γεωργεῖν κωλύουσιν. ἀκοντισταὶ δέ εἰσι (A. 768) καὶ τοξόται, θώρακας ἔχοντες καὶ θυρεούς, περίκρανα δὲ θήρεια παραπλησίως τοῖς Ἴβηρσιν. ἔστι δὲ τῆς Ἀλβανῶν χώρας καὶ ἡ Κασπιανή, τοῦ Κασπίου ἔθνους ἐπώνυμος, οὗπερ καὶ ἡ θάλαττα, ἀφανοῦς ὄντος νυνί. ἡ δ' ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Ἀλβανίαν εἰσβολὴ διὰ τῆς Καμβυσηνῆς ἀνύδρου τε καὶ τρα-

---

1. διὰ τέλους om. *E*. — τεμνόμεναι δὲ pr. m. in *D*, sed δὲ sec. m. del.: commodissime vero adderetur particula. — καὶ ante νέαι add. Cor. 3. ἐφιᾶσιν *rw*. 4. καὶ τὰ ἄγρια om. *w*. — τὰ ante ἄγρια om. *x*. 5. μεγέθη *C*. 6. οὐδὲ] οὐ *l*. 7. μείζω] πλείω *E*. — οὐδὲ ἀριθμεῖν οἴδασι πλείω Eust. ad Dion. l. c. 8. δὲ τὰ om. *E*. 13. στρατιάν coni. Villebr. recte, ut opinor. 14. πεζῶν] ἀνδρῶν codd., exc. *Eg*, edd.: illud recepi, et quod ipso sententiae nexu videbatur requiri, et quod Plutarchus in Pompeio (v. c. 35) eundem haud dubie auctorem, Theophanem ni fallor, secutus habet ἑξακισμυρίους πεζούς. — μυρίους pro δισμυρίους scribendum censet Cas. ex Plutarchi l. c.: atque alterutrum numerum corruptum esse apparet, utrum vero dicas, incertum est. 15. ἐκινδύνευσαν *Clorwxz* ald. 19. θυραίους *D*, sed αι in ε mut. sec. m.; idem inter versus add. in *C*. — δὲ] τε *x*. — θήρια *Chi*. 21. ὁμώνυμος *E* ald. 22. τὴν om. *E*. 23. καμβισηνῆς *CDh*: v. ad p. 501.

χείας ἐπὶ τὸν Ἀλαζόνιον ποταμόν. Θηρευτικοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ
καὶ οἱ κύνες αὐτῶν εἰς ὑπερβολήν, οὐ τέχνῃ μᾶλλον ἢ σπουδῇ
τῇ περὶ τοῦτο.
6. Διαφέρουσι δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς· νυνὶ μὲν οὖν εἷς ἁπάν- C. 503
5 των ἄρχει, πρότερον δὲ καὶ καθ' ἑκάστην γλῶτταν ἰδίᾳ ἐβα-
σιλεύοντο ἕκαστοι. γλῶτται δ' εἰσὶν ἓξ καὶ εἴκοσι αὐτοῖς διὰ
τὸ μὴ εὐεπίμικτον πρὸς ἀλλήλους. φέρει δ' ἡ γῆ καὶ τῶν ἑρπε-
τῶν ἔνια τῶν θανασίμων καὶ σκορπίους καὶ φαλάγγια· τῶν
δὲ φαλαγγίων τὰ μὲν ποιεῖ γελῶντας ἀποθνήσκειν, τὰ δὲ κλαί-
10 οντας πόθῳ τῶν οἰκείων.
7. Θεοὺς δὲ τιμῶσιν Ἥλιον καὶ Δία καὶ Σελήνην, διαφε-
ρόντως δὲ τὴν Σελήνην. ἔστι δ' αὐτῆς τὸ ἱερὸν τῆς Ἰβηρίας
πλησίον· ἱερᾶται δ' ἀνὴρ ἐντιμότατος μετά γε τὸν βασιλέα,
προεστὼς τῆς ἱερᾶς χώρας, πολλῆς καὶ εὐάνδρου, καὶ αὐτῆς
15 καὶ τῶν ἱεροδούλων, ὧν ἐνθουσιῶσι πολλοὶ καὶ προφητεύου-
σιν· ὃς δ' ἂν αὐτῶν ἐπὶ πλέον κατάσχετος γενόμενος πλανᾶ-
ται κατὰ τὰς ὕλας μόνος, τοῦτον συλλαβὼν ὁ ἱερεὺς ἁλύσει
δήσας ἱερᾷ τρέφει πολυτελῶς τὸν ἐνιαυτὸν ἐκεῖνον, ἔπειτα προ-
αχθεὶς εἰς τὴν θυσίαν τῆς θεοῦ, σὺν ἄλλοις ἱερείοις θύεται
20 μυρισθείς. τῆς δὲ θυσίας ὁ τρόπος οὗτος· ἔχων τις ἱερὰν λόγ-
χην, ᾗπέρ ἐστι νόμος ἀνθρωποθυτεῖν, παρελθὼν ἐκ τοῦ πλή-
θους, παίει διὰ τῆς πλευρᾶς εἰς τὴν καρδίαν, οὐκ ἄπειρος τοι-
ούτου· πεσόντος δὲ σημειοῦνται μαντεῖά τινα ἐκ τοῦ πτώμα-
τος, καὶ εἰς τὸ κοινὸν ἀποφαίνουσι· κομισθέντος δὲ τοῦ σώ-
25 ματος εἴς τι χωρίον, ἐπιβαίνουσιν ἅπαντες καθαρσίῳ χρώ-
μενοι.
8. Ὑπερβαλλόντως δὲ καὶ τὸ γῆρας τιμῶσιν Ἀλβανοί, καὶ
τὸ τῶν ἄλλων, οὐ τῶν γονέων μόνον· τεθνηκότων δὲ οὐχ ὅσιον
φροντίζειν οὐδὲ μεμνῆσθαι. συγκατορύττουσι μέντοι τὰ χρή-

---

1. ἀλαζώνιον *E* (sed o sup. ω add.): per ω effertur in *lrw* edd. 5. καὶ asteriscis inclusit Cor. 7. μὴ] μηδ' *l*. — ἑρπόντων *l*. 18. τὸν ἐνιαυτὸν ἐκεῖνον πολυτελῶς *oz*. 20. μερισθεὶς *lrw*. 23. μαντεῖα om. *x*, in quo post πτώματος legitur μαντικήν: Cor. scripsit μαντείαν. 24. σώματος] πτώματος *oz* (ex corr.). 27. καὶ post δὲ asteriscis inclusit Cor. 28. οὐ] οὐ τὸ *r* καὶ τὸ *oz* ald. — μόνων *o* *w*(?)*xyz* edd. — νομίζουσι post ὅσιον add. *w*.

ματα αὐτοῖς, καὶ διὰ τοῦτο πένητες ζῶσιν, οὐδὲν πατρῷον ἔχοντες. ταῦτα μὲν περὶ Ἀλβανῶν. λέγεται δ' Ἰάσονα μετὰ
A. 769 *Ἀρμένου τοῦ Θετταλοῦ κατὰ τὸν πλοῦν τὸν ἐπὶ τοὺς Κόλχους ὁρμῆσαι μέχρι τῆς Κασπίας θαλάττης, καὶ τήν τε Ἰβηρίαν καὶ τὴν Ἀλβανίαν ἐπελθεῖν καὶ πολλὰ τῆς Ἀρμενίας καὶ τῆς Μη-* 5
δίας, ὡς μαρτυρεῖ τά τε Ἰασόνια καὶ ἄλλα ὑπομνήματα πλείω. τὸν δὲ Ἄρμενον εἶναι ἐξ Ἀρμενίου πόλεως, τῶν περὶ τὴν Βοιβηίδα λίμνην μεταξὺ Φερῶν καὶ Λαρίσης· τοὺς σὺν αὐτῷ τε οἰκίσαι τήν τε Ἀκιλισηνὴν καὶ τὴν Συσπιρῖτιν ἕως Καλαχανῆς καὶ Ἀδιαβηνῆς, καὶ δὴ καὶ τὴν Ἀρμενίαν ἐπώνυμον κατα- 10
λιπεῖν.

CAPUT V.

1. *Ἐν δὲ τοῖς ὑπὲρ τῆς Ἀλβανίας ὄρεσι καὶ τὰς Ἀμαζόνας οἰκεῖν φασι. Θεοφάνης μὲν οὖν ὁ συστρατεύσας τῷ Πομπηίῳ καὶ γενόμενος ἐν τοῖς Ἀλβανοῖς, μεταξὺ τῶν Ἀμαζόνων* 15
καὶ τῶν Ἀλβανῶν φησι Γήλας οἰκεῖν καὶ Λήγας Σκύθας, καὶ ῥεῖν ἐνταῦθα τὸν Μερμάδαλιν ποταμὸν τούτων τε καὶ τῶν
C. 504 *Ἀμαζόνων ἀνὰ μέσον. ἄλλοι δέ, ὧν καὶ ὁ Σκήψιος Μητρόδωρος καὶ Ὑψικράτης, οὐδὲ αὐτοὶ ἄπειροι τῶν τόπων γεγονότες, Γαργαρεῦσιν ὁμόρους αὐτὰς οἰκεῖν φασιν ἐν ταῖς ὑπωρεί-* 20

---

3. *ἀρμενίου* codd.: cf. p. 530. Eust. ad Dion. v. 694. Steph. s. v. *Ἀρμενία*. 7. *ἀρμένιον* codd. — *Ἀρμένου* Tzsch. Cor.; *Ὀρμένου* exhibet Eust. ad Il. *B*, 734 p. 332, 13 R.: at v. p. 530. 9. *οἰκῆσαι* *l*(?)*rowxz* ald. — *ἀκιλησινὴν* codd. *Ἀκιλισινὴν* Tzsch. Cor.: cf. p. 530 et passim. — *συσπιειρῆτιν* *CDhl* ald. *συσπιειρίτην* *z* *συσπευρῆτιν* *x* *συσπειρῆτιν* *Er* *συσπιρίτην* *x* *συσπιρῆτιν* *gy*: *συσπιρῖτιν* codd. omnes exhibent p. 530. — *Καλαχάνης* *E* ald. 10. *ἀδιαβανῆς* *CDow* *διαβανῆς* *l*. Ceterum totum hunc locum inde a verbis *λέγεται δ' Ἰάσονα* spurium esse suspicatus est Penzel., cum p. 530 eadem narratio prolixior et accuratior prodeat; eique assentitur Tzsch.: quorum argumenta quam infirma sint facile intelligitur, ac recte monet Grosk. verba *καθάπερ εἴρηται*, quae infra adduntur, huc respicere. 16. *φασι* *Cl*. — *Γέλαι* et *Λῆγες* iidem populi nominantur a Plutarcho in Pomp. (c. 35), eundem auctorem Theophanem sequente: de prioris nominis scriptura cf. ad p. 508. 510., Berkel. ad Steph. s. v. *Γηλύς* et Bernhardyus ad Dion. Perieg. v. 1019. 17. *μερμαδάλην* *C* *μερμάνδαλιν* *z* Guar.

αις ταῖς πρὸς ἄρκτον τῶν Καυκασίων ὀρῶν, ἃ καλεῖται Κεραύνια. τὸν μὲν ἄλλον χρόνον καθ' αὑτὰς αὐτουργούσας ἕκαστα, τά τε πρὸς ἄροτον καὶ φυτουργίαν καὶ τὰ πρὸς τὰς νομάς, καὶ μάλιστα τῶν ἵππων, τὰς δ' ἀλκιμωτάτας †τῶν ἵπ-
5 πων κυνηγεσίαις πλεονάζειν καὶ τὰ πολέμια ἀσκεῖν· ἁπάσας δ' ἐπικεκαῦσθαι τὸν δεξιὸν μαστὸν ἐκ νηπίων, ὥστε εὐπετῶς χρῆσθαι τῷ βραχίονι πρὸς ἑκάστην χρείαν, ἐν δὲ τοῖς πρώτοις πρὸς ἀκοντισμόν· χρῆσθαι δὲ καὶ τόξῳ καὶ σαγάρι καὶ πέλτῃ, δορὰς δὲ θηρίων ποιεῖσθαι περίκρανά τε καὶ σκεπάσματα καὶ A. 770
10 διαζώματα· δύο δὲ μῆνας ἐξαιρέτους ἔχειν τοῦ ἔαρος, καθ' οὓς ἀναβαίνουσιν εἰς τὸ πλησίον ὄρος τὸ διορίζον αὐτάς τε καὶ τοὺς Γαργαρέας. ἀναβαίνουσι δὲ κἀκεῖνοι κατὰ ἔθος τι παλαιόν, συνθύσοντές τε καὶ συνεσόμενοι ταῖς γυναιξὶ τεκνοποιίας χάριν ἀφανῶς τε καὶ ἐν σκότει, ὁ τυχὼν τῇ τυχούσῃ,
15 ἐγκύμονας δὲ ποιήσαντες ἀποπέμπουσιν· αἱ δ' ὅ τι μὲν ἂν θῆλυ τέκωσι κατέχουσιν αὐταί, τὰ δ' ἄρρενα κομίζουσιν ἐκείνοις ἐκτρέφειν· ᾠκείωται δ' ἕκαστος πρὸς ἕκαστον, νομίζων υἱὸν διὰ τὴν ἄγνοιαν.

2. Ὁ δὲ Μερμόδας, καταράττων ἀπὸ τῶν ὀρῶν διὰ τῆς

---

3. ἀροτὸν *D* pr. m., sed sec. m. tenorem in antepaenultimam retraxit, eique appictus est in *Eh*: cf. Hesychius s. v. 4. τῶν ἵππων] ἐφ' ἵππων *l*(?)*oz* edd., in equis Guar., quod satis commodum videtur, auctoritate tamen prorsus caret: suspicari possis, verba illa ex prioribus male hic esse repetita. 6. μασθὸν *Dhi* μαζὸν *rw* Tzsch. Cor. propter etymologiam nominis Amazonum: at de ea non agitur h. l. Ceterum μαστὸν exhibet etiam Eust. ad Il. Γ, 189 p. 402, 45 R. 7. ἐν πρώτοις δὲ *oz*. 8. τῷ ante τόξῳ add. *l*. — σαγάρῃ *z* σαγάρει *El*(?) *orwx* edd. 9. δορύκρανα ald. ἐπίκρανα Tzsch. Cor., qui tamen in notis recte animadvertit ex errore ortam esse hanc scripturam. 10. ἐξαιρέτως *D* pr. m., corr. sec. m. 12. τὸ ἔθος τὸ παλαιὸν *l*. 13. τε om. *z*. 15. ἂν om. *oz*. 19. μορμόδας *Dh*. Nullo alio loco commemoratur hoc nomen, nec diversus videtur hic fluvius ab eo, qui p. 503 extr. Mermadalis appellatur: inde hic quoque ita scribendum esse censuit Grosk. Ceterum haec verba usque ad ἐκδίδωσι, quae incommodissime sane narrationis seriem incidunt, pro additamento ex margine male huc recepto habenda esse iudicat Penzel., assentiente Tzsch. Verumtamen neque talia sunt, qualia eiusmodi additamenta esse solent, neque alium video locum aptiorem, quo scripta fuisse iure coniicias. In medio igi-

τῶν Ἀμαζόνων καὶ τῆς Σιρακηνῆς καὶ ὅση μεταξὺ ἔρημος, εἰς τὴν Μαιῶτιν ἐκδίδωσι. τοὺς δὲ Γαργαρέας συναναβῆναι μὲν ἐκ Θεμισκύρας φασὶ ταῖς Ἀμαζόσιν εἰς τούσδε τοὺς τόπους, εἶτ' ἀποστάντας αὐτῶν πολεμεῖν μετὰ Θρᾳκῶν καὶ Εὐβοέων τινῶν πλανηθέντων μέχρι δεῦρο πρὸς αὐτάς, ὕστερον 5 δὲ καταλυσαμένους τὸν πρὸς αὐτὰς πόλεμον ἐπὶ τοῖς λεχθεῖσι ποιήσασθαι συμβάσεις, ὥστε τέκνων συγκοινωνεῖν μόνον, ζῆν δὲ καθ' αὑτοὺς ἑκατέρους.

3. Ἴδιον δέ τι συμβέβηκε τῷ λόγῳ περὶ τῶν Ἀμαζόνων· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τὸ μυθῶδες καὶ τὸ ἱστορικὸν διωρισμένον 10 ἔχουσι· τὰ γὰρ παλαιὰ καὶ ψευδῆ καὶ τερατώδη μῦθοι καλοῦνται, ἡ δ' ἱστορία βούλεται τἀληθές, ἄν τε παλαιὸν ἄν τε νέον, καὶ τὸ τερατῶδες ἢ οὐκ ἔχει ἢ σπάνιον· περὶ δὲ τῶν Ἀμαζόνων τὰ αὐτὰ λέγεται καὶ νῦν καὶ πάλαι, τερατώδη τε ὄντα καὶ πίστεως πόρρω. τίς γὰρ ἂν πιστεύσειεν, ὡς γυναικῶν 15 στρατὸς ἢ πόλις ἢ ἔθνος συσταίη ἄν ποτε χωρὶς ἀνδρῶν; καὶ οὐ μόνον γε συσταίη, ἀλλὰ καὶ ἐφόδους ποιήσαιτο ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν καὶ κρατήσειεν οὐ τῶν ἐγγὺς μόνον, ὥστε καὶ μέχρι C. 505 τῆς νῦν Ἰωνίας προελθεῖν, ἀλλὰ καὶ διαπόντιον στείλαιτο στρατείαν μέχρι τῆς Ἀττικῆς; τοῦτο γὰρ ὅμοιον, ὡς ἂν εἴ τις λέ- 20 γοι, τοὺς μὲν ἄνδρας γυναῖκας γεγονέναι τοὺς τότε, τὰς δὲ γυναῖκας ἄνδρας. ἀλλὰ μὴν ταῦτά γε αὐτὰ καὶ νῦν λέγεται περὶ A. 771 αὐτῶν, ἐπιτείνει δὲ τὴν ἰδιότητα καὶ τὸ πιστεύεσθαι τὰ παλαιὰ μᾶλλον ἢ τὰ νῦν.

4. Κτίσεις γοῦν πόλεων καὶ ἐπωνυμίαι λέγονται, καθάπερ 25 Ἐφέσου καὶ Σμύρνης καὶ Κύμης καὶ Μυρίνης, καὶ τάφοι καὶ ἄλλα ὑπομνήματα· τὴν δὲ Θεμίσκυραν καὶ τὰ περὶ τὸν Θερ-

---

tur sunt relinquenda. — *καταρράττων x* edd. inde a Xyl. 1. *τῆς* ante *Σιρακηνῆς* om. *E*. *τὴν σιραχίνην ο τῆς σιραχινῆς x*. 2. *δὲ* om. *l*. 9. *τῷ* post *λόγῳ* add. Cor. 16. *ποτε* et in proximis *γε* om. Eust. l. c. 19. *στεῖλαι D* pr. m., sed sec. m. corr. *στείλασθαι xy στείλαιντο rw*. — *στρατιὰν* codd., exc. *r*, edd.: mutavi ex sent. Cor. 21. *γεγονέναι*] *γινομένους* ald. 22. *ταῦτά γε ταὐτὰ* coni. Cor. in nott. 26. *πάφου Dhilrwx* ald. *πάφος oz πάφαι C*, unde *ταφαὶ* scripsit Cor.: verius est, opinor, quod reposui. Paphi mentio prorsus aliena est ab hoc loco: cf. XII, 550. 27. *τὰ* om. *E*.

μώδοντα πεδία καὶ τὰ ὑπερκείμενα ὄρη ἅπαντες Ἀμαζόνων
καλοῦσι, καί φασιν ἐξελαθῆναι αὐτὰς ἐνθένδε. ὅπου δὲ νῦν
εἰσιν, ὀλίγοι τε καὶ ἀναποδείκτως καὶ ἀπίστως ἀποφαίνονται·
καθάπερ καὶ περὶ Θαληστρίας, ἣν Ἀλεξάνδρῳ συμμῖξαί φα-
5 σιν ἐν τῇ Ὑρκανίᾳ καὶ συγγενέσθαι τεκνοποιίας χάριν, δυνα-
στεύουσαν τῶν Ἀμαζόνων· οὐ γὰρ ὁμολογεῖται τοῦτο· ἀλλὰ
τῶν συγγραφέων τοσούτων ὄντων, οἱ μάλιστα τῆς ἀληθείας
φροντίσαντες οὐκ εἰρήκασιν, οὐδ' οἱ πιστευόμενοι μάλιστα οὐ-
δενὸς μέμνηνται τοιούτου, οὐδ' οἱ εἰπόντες τὰ αὐτὰ εἰρήκασι·
10 Κλείταρχος δέ φησι τὴν Θαληστρίαν ἀπὸ Κασπίων πυλῶν καὶ
Θερμώδοντος ὁρμηθεῖσαν ἐλθεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον, εἰσὶ δ' ἀπὸ
Κασπίας εἰς Θερμώδοντα στάδιοι πλείους ἑξακισχιλίων.

5. Καὶ τὰ πρὸς τὸ ἔνδοξον θρυληθέντα †κἂν ὡμολόγηται
παρὰ πάντων, οἱ δὲ πλάσαντες ἦσαν οἱ κολακείας μᾶλλον ἢ
15 ἀληθείας φροντίζοντες· οἷον τὸ τὸν Καύκασον μετενεγκεῖν εἰς
τὰ Ἰνδικὰ ὄρη καὶ τὴν πλησιάζουσαν ἐκείνοις ἑῴαν θάλατταν
ἀπὸ τῶν ὑπερκειμένων τῆς Κολχίδος καὶ τοῦ Εὐξείνου ὀρῶν·
ταῦτα γὰρ οἱ Ἕλληνες *καὶ* Καύκασον ὠνόμαζον, διέχοντα
τῆς Ἰνδικῆς πλείους ἢ τρισμυρίους σταδίους, καὶ ἐνταῦθα ἐμύ-
20 θευσαν τὰ περὶ Προμηθέα καὶ τὸν δεσμὸν αὐτοῦ· ταῦτα γὰρ
τὰ ὕστατα πρὸς ἕω ἐγνώριζον οἱ τότε. ἡ δὲ ἐπὶ Ἰνδοὺς στρα-
τεία Διονύσου καὶ Ἡρακλέους ὑστερογενῆ τὴν μυθοποιίαν ἐμ-

---

3. λέγοντες post ἀποφαίνονται add. *xy*, unde rec. Cor., collocans tamen post ἀπίστως. 5. δυναστεῦσαι *oyz* (in hoc post add. καὶ) *x* (hic praemisso τοῦ) ald. δυναστευσάντων codd. rell., unde verum restituit Cas., male denuo expulsum a Tzschuckio. 8. οἱ δὲ *D* pr. m., sed sec. m. corr.; οὐδ' ὅσα πιστεύομεν *rw*. 9. οὐδ'] καὶ *oz*. 10. δὲ] μὲν *xy* Tzsch. Cor., particulam om. codd. exc. *E*. 12. κασπίαν *Cg* κασπίων *oz* edd.: neque tamen omitti solet vox πυλαί, sed θάλασσα eodem modo omissum est p. 506 II, 129. 13. θρυλληθέντα *CE*. — κἂν] καὶ *m*. — ὁμολογῆται ald. Tzsch. Cor. ὁμολογεῖται Xyl. Cas.; οὐκ ἀνωμολόγηται *E*, unde scriptum fuisse suspiceris οὐκ ἂν ὡμολόγητο: cf. quae de talibus formis disputat Buttmann. in Grammatica mai. I, p. 440. 14. δὲ] γε Cor. 15. τὸ] τῷ *CDhilw*. 16. ὄρη] μέρη *m*. 18. καὶ om. edd. inde a Xyl. 19. τριακοσίους *l*. — ἐμυθεύσαντο edd. 20. περὶ Προμηθέως καὶ τῶν δεσμῶν edd. 21. τὰ asteriscis inclusit Cor. — ὕδατα *w*.

φαίνει, ἅτε τοῦ Ἡρακλέους καὶ τὸν Προμηθέα λῦσαι λεγομένου χιλιάσιν ἐτῶν ὕστερον. καὶ ἦν μὲν ἐνδοξότερον τὸ τὸν Ἀλέξανδρον μέχρι τῶν Ἰνδικῶν ὀρῶν καταστρέψασθαι τὴν Ἀσίαν ἢ μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Εὐξείνου καὶ τοῦ Καυκάσου· ἀλλ' ἡ δόξα τοῦ ὄρους καὶ τοὔνομα καὶ τὸ τοὺς περὶ Ἰάσονα 5
A. 772 δοκεῖν μακροτάτην στρατείαν τελέσαι τὴν μέχρι τῶν πλησίον
C. 506 Καυκάσου καὶ τὸ τὸν Προμηθέα παραδεδόσθαι δεδεμένον ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις τῆς γῆς ἐν τῷ Καυκάσῳ, χαριεῖσθαί τι τῷ βασιλεῖ ὑπέλαβον, τοὔνομα τοῦ ὄρους μετενέγκαντες εἰς τὴν Ἰνδικήν. 10

6. Τὰ μὲν οὖν ὑψηλότατα τοῦ ὄντως Καυκάσου τὰ νοτιώτατά ἐστι, τὰ πρὸς Ἀλβανίᾳ καὶ Ἰβηρίᾳ καὶ Κόλχοις καὶ Ἡνιόχοις· οἰκοῦσι δὲ οὓς εἶπον τοὺς συνερχομένους εἰς τὴν Διοσκουριάδα· συνέρχονται δὲ τὸ πλεῖστον ἁλῶν χάριν. τούτων δ' οἱ μὲν τὰς ἀκρωρείας κατέχουσιν, οἱ δὲ ἐν νάπαις αὐλίζον- 15 ται καὶ ζῶσιν ἀπὸ θηρείων σαρκῶν τὸ πλέον καὶ καρπῶν ἀγρίων καὶ γάλακτος. αἱ δὲ κορυφαὶ χειμῶνος μὲν ἄβατοι, θέρους δὲ προσβαίνουσιν, ὑποδούμενοι κεντρωτὰ ὠμοβόινα δίκην τυμπάνων πλατεῖα διὰ τὰς χιόνας καὶ τοὺς κρυστάλλους. καταβαίνουσι δ' ἐπὶ δορᾶς κείμενοι σὺν τοῖς φορτίοις καὶ κα- 20 τολισθαίνοντες, ὅπερ καὶ κατὰ τὴν Ἀτροπατίαν Μηδίαν καὶ κατὰ τὸ Μάσιον ὄρος τὸ ἐν Ἀρμενίᾳ συμβαίνει· ἐνταῦθα δὲ καὶ τροχίσκοι ξύλινοι κεντρωτοὶ τοῖς πέλμασιν ὑποτίθενται. τοῦ γοῦν Καυκάσου τὰ μὲν ἄκρα τοιαῦτα.

7. Καταβαίνοντι δ' εἰς τὰς ὑπωρείας ἀρκτικώτερα μέν ἐστι 25

---

2. *καίτοι γε ἐνδοξότερον ἦν E καὶ νῦν μὲν rw.* 5. *ἀλλὰ διὰ τὴν δόξαν* Cor. audacia non ferenda: similis haec est structura iis, de quibus v. ad VI, 280. 9. *οἱ τοὔνομα* Tzsch. Cor. ex coni. Cas.: quod uti commodum, ita non necessarium est. 11. *οὖν* om. *l.* 12. *τὰ πρὸς Ἀλβανίαν καὶ Ἰβηρίαν καὶ Κόλχους καὶ Ἡνιόχους l* Cor. 19. *πλατέα* Epit. *Elx* Cor.: sed substantivum videtur necessario addendum; malim tamen collocare ante *δίκην*. — *κρυστάλους D* (alterum *λ* sec. m. supra add.) *xz.* 20. *καὶ* ante *σὺν* collocant *gxy* Cor., omittentes ante *κατολισθαίνοντες.* 21. *ἀτροπατείαν* codd., exc. *oz*: cfr. p. 523 sq. Steph. s. v. et Eust. ad Dion. v. 1019. — *μηδείαν Cz.* 22. *Μάσιον*] *ἰμαῖον E.* 24. *καυκασίου CDi* ald.

τὰ κλίματα, ἡμερώτερα δέ· ἤδη γὰρ συνάπτει τοῖς πεδίοις τῶν Σιράκων. εἰσὶ δὲ καὶ Τρωγλοδύται τινὲς ἐν φωλεοῖς οἰκοῦντες διὰ τὰ ψύχη, παρ᾽ οἷς ἤδη καὶ ἀλφίτων ἐστὶν εὐπορία· μετὰ δὲ τοὺς Τρωγλοδύτας καὶ †Χαιανοῖται καὶ Πολυφάγοι τι-
5 νὲς καλούμενοι καὶ αἱ τῶν Εἰσαδίκων κῶμαι, δυναμένων γεωργεῖν διὰ τὸ μὴ παντελῶς ὑποπεπτωκέναι ταῖς ἄρκτοις.

8. Οἱ δ᾽ ἐφεξῆς ἤδη νομάδες οἱ μεταξὺ τῆς Μαιώτιδος καὶ τῆς Κασπίας Ναβιανοὶ καὶ †Πανξανοὶ καὶ ἤδη τὰ τῶν Σιράκων καὶ Ἀόρσων φῦλα. δοκοῦσι δ᾽ οἱ Ἄορσοι καὶ οἱ Σί-
10 ρακες φυγάδες εἶναι τῶν ἀνωτέρω, †καὶ προσάρκτιοι μᾶλλον Ἀόρσων. Ἀβέακος μὲν οὖν, ὁ τῶν Σιράκων βασιλεύς, ἡνίκα Φαρνάκης τὸν Βόσπορον εἶχε, δύο μυριάδας ἱππέων ἔστειλε, Σπαδίνης δ᾽, ὁ τῶν Ἀόρσων, καὶ εἴκοσιν, οἱ δὲ ἄνω Ἄορσοι καὶ πλείονας· καὶ γὰρ ἐπεκράτουν πλείονος γῆς, καὶ σχεδόν τι
15 τῆς Κασπίων παραλίας τῆς πλείστης ἦρχον, ὥστε καὶ ἐνεπορεύοντο καμήλοις τὸν Ἰνδικὸν φόρτον καὶ τὸν Βαβυλώνιον, παρά τε Ἀρμενίων καὶ Μήδων διαδεχόμενοι· ἐχρυσοφόρουν δὲ διὰ τὴν εὐπορίαν. οἱ μὲν οὖν Ἄορσοι τὸν Τάναϊν παροικοῦσιν, οἱ A. 773

---

1. τὰ om. ald. 2. φωκεοῖς D (sed sec. m. κ in λ mut.) l. 3. ἀπορία pro εὐπορία scribendum esse suspicatur Cor., probante Groskurdio paulo avidius: opponuntur Troglodytarum campi montibus Caucasi. 4. χαιανῖται Coz χαιανοῖτες r χαιανοί τε Dhx χαλκίανοί τε E: incertissima igitur est huius nominis scriptura. Casaubonus hunc populum composuit cum eo, qui a Ptolemaeo (v. V, 8 p. 150 B.) nominatur Χαινίδες, Du Theil. coniecit scriptum fuisse sive Χαμαιεῦναι sive Χαμαικοῖται, quorum alterum hoc haud dubie est verum. 5. εἰσαδίκων om. oz relicta lacuna (in z postea additum esse σιρακῶν tradit Tzsch.), σιράκων pro illo nomine exhibent xy: Du Theil. coniicit Ἰσοδίκων. — δυνάμενοι oz. 6. ταῖς] τοῖς l. 8. παξανοὶ iz πενζανοὶ E Παγξανοὶ Tzsch. Cor.: fortasse tamen ξ potius mutandum quam ν. 10. προσαρκτίων Cor. ex coni. Tyrwh, quam scripturam repugnare Strabonis opinioni Tzsch. ostendit coll. p. 492: nec melius est quod proposuit Gatterer (v. Commentt. Gott. XII p. 163) πρὸς ἄρκτον. Grosk. contra coniecit Ἄορσοι, idque per se ferri possit, sed parum mihi placere fateor in hoc connexu. 11. Σιράκων] ἀόρσων z ex corr. 12. ἔστελλε Cor. 13. A verbis ὁ τῶν alia manus incipit in D. 14. γῆς om. gy.

Σίρακες δὲ τὸν Ἀχαρδέον, ὅς ἐκ τοῦ Καυκάσου ῥέων ἐκδίδωσιν εἰς τὴν Μαιῶτιν.

CAPUT VI.

1. *Ἡ δὲ δευτέρα μερὶς ἄρχεται μὲν ἀπὸ τῆς Κασπίας θα-* C. 507 *λάττης, εἰς ἣν κατέπαυεν ἡ προτέρα· καλεῖται δ' ἡ αὐτὴ θά-* 5 *λαττα καὶ Ὑρκανία. δεῖ δὲ περὶ τῆς θαλάττης εἰπεῖν πρότερον ταύτης καὶ τῶν προσοίκων ἐθνῶν. ἔστι δ' ὁ κόλπος ἀνέχων ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ πρὸς μεσημβρίαν κατ' ἀρχὰς μὲν ἱκανῶς στενός, ἐνδοτέρω δὲ πλατύνεται προϊών, καὶ μάλιστα κατὰ τὸν μυχὸν ἐπὶ σταδίους που καὶ πεντακισχιλίους· ὁ δ' εἴσπλους μέ-* 10 *χρι τοῦ μυχοῦ μικρῷ πλειόνων ἂν εἴη, συνάπτων πως ἤδη τῇ ἀοικήτῳ. φησὶ δ' Ἐρατοσθένης, τὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων γνώριμον περίπλουν τῆς θαλάττης ταύτης, τὸν μὲν παρὰ τοὺς Ἀλβανοὺς καὶ τοὺς Καδουσίους εἶναι πεντακισχιλίων καὶ τετρακοσίων, τὸν δὲ παρὰ τὴν Ἀναριακῶν καὶ Μάρδων καὶ Ὑρκα-* 15 *νῶν μέχρι τοῦ στόματος τοῦ Ὤξου ποταμοῦ τετρακισχιλίων καὶ ὀκτακοσίων· ἔνθεν δ' ἐπὶ τοῦ Ἰαξάρτου δισχιλίων τετρα-* A. 774 *κοσίων. δεῖ δὲ περὶ τῶν ἐν τῇ μερίδι ταύτῃ καὶ τοῖς ἐπὶ τοσοῦτον ἐκτετοπισμένοις ἁπλούστερον ἀκούειν, καὶ μάλιστα περὶ τῶν διαστημάτων.* 20

2. *Εἰσπλέοντι δ' ἐν δεξιᾷ μὲν τοῖς Εὐρωπαίοις οἱ συνεχεῖς Σκύθαι νέμονται καὶ Σαρμάται οἱ μεταξὺ τοῦ Τανάιδος καὶ τῆς θαλάττης ταύτης, νομάδες οἱ πλείους, περὶ ὧν εἰρή-*

---

2. *μαιώτην* *D* pr. m., sed sec. m. corr. 4. *θαλάττης* om. *E*. 7. *ὁ κόλπος ὁ τῆς κασπίας* *E*. 8. *ἐκ*] *ἀπὸ* *D* pr. m., sed sec. m. mut. 9. *τῶν μυχῶν* *Cl*. 10. *σταδίους π' καὶ ,ε* *E*. — *καὶ* om. *Cw* Cor. 11. *πλεῖον* *C* *πλείων* codd. rell., exc. *E*, edd. — *τῇ*] *τῷ* *D* (sed sec. m. corr.) *z*. 12. *γνώριμον* qui ferri possit non video: legendum videtur *γνωριζόμενον*. 14. *κλουσίους* codd. exc. Epit. 15. *ἀριάκων* *CDhilrwxz* *ἀριακῶν* Epit. *ἀναρίσκων* *oz* Nariscos Guar. *ἀναριάκων* ald., Tzsch. corr. coll. Steph. s. v. *Ἀναριάκη* aliisque. — *Ἀμάρδων* Cor. ex coni. Cas.: ita enim appellatur hic populus p. 514, ubi idem laudatur Eratosthenes auctor; ac levissima sane est mutatio, sed nihilominus recedendum non est a codicum scriptura, confirmata cum aliorum scriptorum, maxime Stephani (s. v. *Μάρδοι*), tum Strabonis ipsius auctoritate p. 523. 16. *ὄξου* codd., exc. Epit.

καμεν· ἐν ἀριστερᾷ δ' οἱ πρὸς ἕω Σκύθαι, νομάδες καὶ οὗτοι, μέχρι τῆς ἑῴας θαλάττης καὶ τῆς Ἰνδικῆς παρατείνοντες. ἅπαντας μὲν δὴ τοὺς προσβόρους κοινῶς οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων συγγραφεῖς Σκύθας καὶ Κελτοσκύθας ἐκάλουν· οἱ δ' ἔτι πρό-
5 *τερον διελόντες τοὺς μὲν ὑπὲρ τοῦ Εὐξείνου καὶ Ἴστρου καὶ τοῦ Ἀδρίου κατοικοῦντας Ὑπερβορέους ἔλεγον καὶ Σαυρομάτας καὶ Ἀριμασπούς, τοὺς δὲ πέραν τῆς Κασπίας θαλάττης τοὺς μὲν Σάκας, τοὺς δὲ Μασσαγέτας ἐκάλουν, οὐκ ἔχοντες ἀκριβῶς λέγειν περὶ αὐτῶν οὐδέν, καίπερ πρὸς Μασσαγέτας τοῦ*
10 *Κύρου πόλεμον ἱστοροῦντες. ἀλλ' οὔτε περὶ τούτων οὐδὲν ἠκρίβωτο πρὸς ἀλήθειαν, οὔτε τὰ παλαιὰ τῶν Περσικῶν οὔτε τῶν Μηδικῶν ἢ Συριακῶν ἐς πίστιν ἀφικνεῖτο μεγάλην διὰ τὴν τῶν συγγραφέων ἁπλότητα καὶ τὴν φιλομυθίαν.*

3. *Ὁρῶντες γὰρ τοὺς φανερῶς μυθογράφους εὐδοκιμοῦν-*
15 *τας ᾠήθησαν καὶ αὐτοὶ παρέξεσθαι τὴν γραφὴν ἡδεῖαν, ἐὰν ἐν ἱστορίας σχήματι λέγωσιν, ἃ μηδέποτε εἶδον μήτε ἤκουσαν, ἢ οὐ παρά γε εἰδότων, † σκοποῦντες δι' αὐτὸ δὲ μόνον τοῦτο, ὅτι ἀκρόασιν ἡδεῖαν ἔχει καὶ θαυμαστήν. ῥᾷον δ' ἄν τις Ἡσιόδῳ καὶ Ὁμήρῳ πιστεύσειεν ἡρωολογοῦσι καὶ τοῖς τραγικοῖς* C. 508

---

1. *πρὸς*] *περὶ* *E*. 2. *ἑῴας*] *ἕω* *CDlrwx* *ἕως* *hi* *πρὸς ἕω* Xyl. — *θαλάττης* om. *E*. 3. *προσβόρρους* edd. inde a Xyl. 4. *οἱ δὲ τὸ πρῶτον* Cor., quod satis arridet. 6. *τοῦ* om. edd. 8. *μασαγέτας* *xyz*. 9. *ἀκριβὲς* *E*, quod magis placet quam adverbium. — *καίτοι* *xy*. — *τοῦ*] *τὸν* ald., quod cum Cas. ante *πρὸς* transferendum censuisset, Cor. scripsit *τὸν πρὸς Μασσαγέτας τοῦ Κύρου κτλ.* 10. *οὐδὲν*] *οὐδεὶς* ald.; Cas. vero *οὐδὲν* post *ἀλήθειαν* in scriptis legi falso tradens hoc verbum, illo relicto, recipiendum censuit, Tzsch. recepit. — *ἠκρίβωται* *E*. 12. *ἀφικνεῖται* *x*. 13. *τὴν* om. *z* Cor. 15. *παρέχεσθαι* *i*. 16. *ἐν* om. *D* (sed sec. m. inter versus add.) *ix*. — *μήτε*] *ἢ* *Di*. 17. *σκοποῦντες αὐτὸ μόνον τοῦτο, ὅ τι ἀκρόασιν ἡδεῖαν ἔχοι κτλ.* Cor., quae quantumvis per se placeant, audaciora tamen videntur: sed *δὲ* nullo modo ferendum est, ac propterea videtur adiectum, quod *σκοποῦντες* falso referebatur ad praecedentia. Praeterea Cor. suspicatur scribendum esse *ἰδόντων* pro *εἰδότων*, recte intelligens videndi verbum h. l. requiri propter praecedentia: at v. ad I, 49; adde IX, 391 init. 18. *ῥάδιον* codd., exc. *z*, unde *ῥᾷον* rec. Cor.: cf. ad I, 27. 19. *τραγικοῖς*] *πρακτικοῖς* *l*.

ποιηταῖς ἢ Κτησίᾳ τε καὶ Ἡροδότῳ καὶ Ἑλλανίκῳ καὶ ἄλλοις τοιούτοις.

4. *Οὐδὲ τοῖς περὶ Ἀλεξάνδρου δὲ συγγράψασιν *οὐ* ῥᾴδιον πιστεύειν τοῖς πολλοῖς· καὶ γὰρ οὗτοι ῥᾳδιουργοῦσι διά τε τὴν δόξαν τὴν Ἀλεξάνδρου καὶ διὰ τὸ τὴν στρατείαν πρὸς τὰς ἐσχατιὰς γεγονέναι τῆς Ἀσίας πόρρω ἀφ' ἡμῶν· τὸ δὲ πόρρω δυσέλεγκτον. ἡ δὲ τῶν Ῥωμαίων ἐπικράτεια καὶ ἡ τῶν Παρθυαίων πλεῖόν τι προσεκκαλύπτει τῶν παραδεδομένων πρότερον· οἱ γὰρ περὶ ἐκείνων συγγράφοντες καὶ τὰ χωρία καὶ τὰ ἔθνη, ἐν οἷς αἱ πράξεις, πιστότερον λέγουσιν ἢ οἱ πρὸ αὐτῶν· μᾶλλον γὰρ κατωπτεύκασι.* (5) (A. 775) (10)

CAPUT VII.

1. *Τοὺς δ' οὖν ἐν ἀριστερᾷ εἰσπλέοντι το Κάσπιον πέλαγος παροικοῦντας νομάδας Δάας οἱ νῦν προσαγορεύουσι τοὺς ἐπονομαζομένους Πάρνους· εἶτ' ἔρημος πρόκειται μεταξύ, καὶ ἐφεξῆς ἡ Ὑρκανία, καθ' ἣν ἤδη πελαγίζει μέχρι τοῦ συνάψαι τοῖς Μηδικοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς Ἀρμενίων. τούτων δ' ἐστὶ μηνοειδὲς τὸ σχῆμα κατὰ τὰς ὑπωρείας, αἳ τελευτῶσαι πρὸς θάλατταν ποιοῦσι τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου. οἰκεῖ δὲ τὴν παρωρείαν ταύτην μέχρι τῶν ἄκρων ἀπὸ θαλάττης ἀρξαμένοις ἐπὶ μικρὸν μὲν τῶν Ἀλβανῶν τὶ μέρος καὶ τῶν Ἀρμενίων, τὸ δὲ πλέον Γῆλαι καὶ Καδούσιοι καὶ Ἄμαρδοι καὶ Οὐίτιοι καὶ Ἀναριά-* (15) (20)

---

3. *δὲ* om. *oz* ald., atque incommodum sane est. — *οὐ* om. *oz* edd. 5. *τοῦ* ante *Ἀλεξάνδρου* add. edd. — *τὰς*] *τῆς x*. 6. *δὲ*] *δὴ* Xyl. invexit, sed *δὲ* certo exhibent *Dhlowxz*. 9. *ἐκείνου Dilowxz* ald. 15. *σπάρνους* codd, Xyl. corr.: probabilior enim haec est scriptura quam *Ἀπάρνους*, quod proposuit Cas.; utramque autem nominis formam codd. exhibent p. 511 et 515: cf. Ptolem. VI, 10. — *εἶτ'*] *ἥ τ' C* (sed *ἥ* diverso atramento scriptum) ald. — *πρόσκειται DChilx* ald., alteram scripturam a Cor. receptam tuetur praeter *Ewoz* etiam locus simillimus p. 511. 22. *γέλαι* codd., quam eandem scripturam Plut. habet in Pompeio c. 35: per *η* tamen effertur hoc nomen p. 503 et 510; cfr. Dion. Perieg. v. 1019. — *Καδούσιοι*] *δοκουσῖνοι* codd., exc. *E*, qui exhibet *δοκούσιοι*, quod propius accedit ad veram scripturam a Corae restitutam ex coni. Cas., coll. p. 510. 514. — *μάρδιοι E*. — *Οὐίτιοι*] *κουίτιοι* codd., exc. *E*, *κουίντιοι* ald., Tzsch. corr. ex coni. Cas. — *ἀνα-*

και. φασὶ δὲ Παῤῥασίων τινὰς συνοικῆσαι τοῖς Ἀναριάκαις, οὓς καλεῖσθαι νῦν Παρσίους· Αἰνιᾶνας δ' ἐν τῇ Οὐιτίᾳ τειχίσαι πόλιν, ἣν †Αἰνιάνα καλεῖσθαι, καὶ δείκνυσθαι ὅπλα τε Ἑλληνικὰ ἐνταῦθα καὶ σκεύη χαλκᾶ καὶ ταφάς· ἐνταῦθα δὲ
5 *καὶ πόλιν Ἀναριάκην, ἐν ᾗ, φασί, δείκνυται μαντεῖον ἐγκοιμωμένων, †καὶ ἄλλα τινὰ ἔθνη λῃστρικὰ καὶ μάχιμα μᾶλλον ἢ γεωργικά· ποιεῖ δὲ τοῦτο ἡ τραχύτης τῶν τόπων. τὸ μέντοι* A. 776 *πλέον τῆς περὶ τὴν ὀρεινὴν παραλίας Καδούσιοι νέμονται, σχεδὸν δέ τι ἐπὶ πεντακισχιλίους σταδίους, ὥς φησι Πατροκλῆς,*
10 *ὃς καὶ πάρισον ἡγεῖται τὸ πέλαγος τοῦτο τῷ Ποντικῷ. ταῦτα μὲν οὖν τὰ χωρία λυπρά.*

2. *Ἡ δ' Ὑρκανία σφόδρα εὐδαίμων καὶ πολλὴ καὶ τὸ πλέον πεδιὰς πόλεσί τε ἀξιολόγοις διειλημμένη, ὧν ἐστι Ταλαβρόκη καὶ Σαμαριανὴ καὶ Κάρτα καὶ τὸ βασίλειον Τάπη· ὅ φασι*

ρυάκαι E. 1. *παρασίων iorxz Παρνασίων* Cor., *Περραιβῶν* scribendum esse suspicatur *Raoul Rochette sur les colon.* p. 147: putarunt enim aliqua ratione referendum esse hunc populum ad Aenianas propter verba Stephani s. v. *Αἰνία*, qui tamen ipse in referendo hoc Strabonis loco errorem admisisse videatur. Parrhasini in his partibus commemorantur a Plinio VI, 18 s. 16. — *ἀναρυάκαις E.* 2. *Παρσίους*] *παῤῥασίους* codd., Cor. corr. ex sent. Holstenii (v. ad Steph. l. c.): frustra enim haec verba Tzsch. referre studuit ad Anariacas, eodem hoc nomine semper usos, ut liquet ex p. 507 et 514 Ptolem. VI, 2. — *αἰνειάνας CD αἰνειᾶνας E* et reliqui codd. ut videtur: Tzsch. mutavit; v. ad I, 61 et Steph. l. c. 3. *ἡ νῦν αἰνιάνα* (*αἰνειάνα Chxz*) *καλεῖται* codd., exc. *E*, edd.: alteram scripturam optimi codicis auctoritate firmatam recipere non dubitavi, sed nominis formam ita mutandam puto, ut aut *Αἰνίαν*, quod magis placet, aut *Αἰνιᾶνας* scribatur. — *δείκνυται* codd. (in *E* haec non leguntur), Cor. corr. 4. *τάφαι i ταφαὶ orwz* ald. 5. *Ἀναριάκην*] *ἀβάρκην Dh ναβάρκην* codd. rell.; Tzsch. corr. ex coni. Xyl. coll. Steph. s. v. Paulo ante *δ' εἶναι καὶ* scribendum censet Grosk. — *ᾗ*] *ᾧ* codd. — *μαντεῖον ἐν κοιμωμένων* codd. atque ita etiam Steph. exhibet omisso *ἐν*: Tzsch. corr. ex coni. Cas. 6. Ante *ἔθνη* desiderari nonnulla Grosk. recte intellexit, neque improbabilia sunt quae excidisse suspicatur: *ἴχνη τοῦ τῶν Ἑλλήνων συνοικισμοῦ· ἔστι δὲ πάντα ταῦτα τὰ ἔθνη κτλ.* 8. *παραλίαν CDlo* ald. 9. *δ' ἔτι lxz* ald. *δέ* Cor. asteriscis inclusit, atque incommodum sane est. — *σταδίους* om. *C.* 13. *περιειλημμένοι w.* — *ταλαβρώκη Dh.*

μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἱδρυμένον διέχειν τῶν Κασπίων πυλῶν σταδίους χιλίους τετρακοσίους. καὶ † διὰ τὸ μὲν εἶδος τῆς εὐδαιμονίας σημεῖα ἡγοῦνται· ἡ μὲν γὰρ ἄμπελος μετρητὴν οἴνου φέρει, ἡ δὲ συκῆ μεδίμνους ἑξήκοντα, ὁ δὲ σῖτος ἐκ τοῦ C. 509 *ἐκπεσόντος καρποῦ τῆς καλάμης φύεται, ἐν δὲ τοῖς δένδρεσι* 5 *σμηνουργεῖται καὶ τῶν φύλλων ἀπορρεῖ μέλι· τοῦτο δὲ γίνεται καὶ τῆς Μηδίας ἐν τῇ Ματιανῇ καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐν τῇ Σακασηνῇ καὶ τῇ Ἀραξηνῇ. τῆς μέντοι προσηκούσης ἐπιμελείας οὐκ ἔτυχεν οὔτε αὐτὴ οὔτε ἡ ἐπώνυμος αὐτῇ θάλαττα, ἄπλους τε οὖσα καὶ ἀργός· νῆσοί τέ εἰσιν οἰκεῖσθαι δυνάμεναι, ὡς* 10 *δ' εἰρήκασί τινες, καὶ χρυσῖτιν ἔχουσαι γῆν. αἴτιον δ', ὅτι καὶ οἱ ἡγεμόνες οἵ τ' ἐξαρχῆς ἐτύγχανον βάρβαροι ὄντες οἱ τῶν Ὑρκανῶν, Μῆδοί τε καὶ Πέρσαι, καὶ οἱ ὕστατοι Παρθυαῖοι, χείρους ἐκείνων ὄντες, καὶ ἡ γείτων ἅπασα χώρα λῃστῶν καὶ νομάδων μεστὴ καὶ ἐρημίας. Μακεδόνες δ' ὀλίγον μὲν χρόνον* 15 *ἐπῆρξαν, καὶ ἐν πολέμοις ὄντες καὶ τὰ πόρρω σκοπεῖν οὐ δυνάμενοι. φησὶ δ' Ἀριστόβουλος ὑλώδη οὖσαν τὴν Ὑρκανίαν δρῦν ἔχειν, πεύκην δὲ καὶ ἐλάτην καὶ πίτυν μὴ φύειν, τὴν δ' Ἰνδικὴν πληθύειν τούτοις. τῆς δὲ Ὑρκανίας ἐστὶ καὶ ἡ Νησαία· τινὲς δὲ καὶ καθ' αὐτὴν τιθέασι τὴν Νησαίαν.* 20

3. *Διαρρεῖται δὲ καὶ ποταμοῖς ἡ Ὑρκανία τῷ τε Ὤχῳ καὶ*

---

2. *καὶ τοῦ μὲν εἴδους* *owz* *καὶ ταῦτα μὲν τοῦ εἴδους* *xy*, quae Tzsch. recepit; *καὶ δὴ τοῦ μὲν εἴδους* Cor., praeterea suspicans scribendum esse *ἔθνους* pro *εἴδους*, hyperbaton statuens Straboni non usitatum: quod ut vitaret Grosk. iam proposuit audacia intolerabili *τῆς τοῦ ἔθνους εὐδαιμονίας*. Deinde in proximis *ἡγοῦνται* exhibent *oxz*, quod rec. Tzsch. et Cor: sed parum aptum, esse hoc verbum Grosk. recte intelligens coniecit *διηγοῦνται*: quod quamvis magis conveniat, et ipsum tamen non satisfacit. Iam vero cum in *E* verbis istis incommodis omissis exhibeantur haec: *σημεῖα δὲ τῆς εὐδαιμονίας· ἡ μὲν κτλ.*, Strabonem scripsisse crediderim *καὶ τῆς εὐδαιμονίας σημεῖα· ἡ μὲν κτλ.*, verba autem illa nescio quo modo male esse illata. 3. *μετρητὸν οἶνον φέρειν* *w*. 5. *πεσόντος* *E*: at cf. II, 73. — *καλάμου* *x*. 7. *μηδείας* *Cox* ald. — *σακαγηνῇ* codd., Xyl. corr. 8. *ἀραξινῇ* codd., uti etiam II, 73, Xyl. corr. 11. *ἔχουσα* *w*. 13. *οἱ* om. *w*. — *οἱ ὕστερον* *E*. 15. *μὲν* om. Cor., *μὲν χρόνον* om. ald. 16. *ὑπῆρξαν* *Cilorw* ald. 17. *ἀριστοβόλον* *Dh*. 18. *πίτην* ald. *πίττην* Cas. 21. *διαιρεῖται* codd.,

τῷ Ὤξῳ μέχρι τῆς εἰς θάλατταν ἐκβολῆς, ὧν ὁ Ὦχος καὶ διὰ
τῆς Νησαίας ῥεῖ· ἔνιοι δὲ τὸν Ὦχον εἰς τὸν Ὦξον ἐμβάλλειν
φασίν. Ἀριστόβουλος δὲ καὶ μέγιστον ἀποφαίνει τὸν Ὦξον
τῶν ἑωραμένων ὑφ' ἑαυτοῦ κατὰ τὴν Ἀσίαν πλὴν τῶν Ἰνδι-
5 κῶν· φησὶ δὲ καὶ εὔπλουν εἶναι (καὶ οὗτος καὶ Ἐρατοσθένης
παρὰ Πατροκλέους λαβὼν) καὶ πολλὰ τῶν Ἰνδικῶν φορτίων
κατάγειν εἰς τὴν Ὑρκανίαν θάλατταν, ἐντεῦθεν δ' εἰς τὴν Ἀλ- A. 777
βανίαν περαιοῦσθαι, καὶ διὰ τοῦ Κύρου καὶ τῶν ἑξῆς τόπων
εἰς τὸν Εὔξεινον καταφέρεσθαι. οὐ πανὺ δὲ ὑπὸ τῶν παλαιῶν
10 ὁ Ὦχος ὀνομάζεται· Ἀπολλόδωρος μέντοι ὁ τὰ Παρθικὰ γρά-
ψας συνεχῶς αὐτὸν ὀνομάζει, ὡς ἐγγυτάτω τοῖς Παρθυαίοις
ῥέοντα.

4. Προσεδοξάσθη δὲ καὶ περὶ τῆς θαλάττης ταύτης πολλὰ
ψευδῆ διὰ τὴν Ἀλεξάνδρου φιλοτιμίαν· ἐπειδὴ γὰρ ὡμολόγητο
15 ἐκ πάντων, ὅτι διείργει τὴν Ἀσίαν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ὁ Τά-
ναϊς ποταμός, τὸ δὲ μεταξὺ τῆς θαλάττης καὶ τοῦ Τανάιδος,
πολὺ μέρος τῆς Ἀσίας ὄν, οὐχ ὑπέπιπτε τοῖς Μακεδόσι, στρα-
τηγεῖν δ' ἔγνωστο, ὥστε τῇ φήμῃ γε κἀκείνων δόξαι τῶν με-
ρῶν κρατεῖν τὸν Ἀλέξανδρον· εἰς ἓν οὖν συνῆγον τήν τε Μαι-
20 ῶτιν λίμνην τὴν δεχομένην τὸν Τάναϊν καὶ τὴν Κασπίαν θά-
λατταν, λίμνην καὶ ταύτην καλοῦντες καὶ συντετρῆσθαι φά-
σκοντες πρὸς ἀλλήλας ἀμφοτέρας, ἑκατέραν δὲ εἶναι μέρος τῆς
ἑτέρας. Πολύκλειτος δὲ καὶ πίστεις προσφέρεται περὶ τοῦ λί-
μνην εἶναι τὴν θάλατταν ταύτην (ὄφεις τε γὰρ ἐκτρέφειν καὶ C. 510
25 ὑπόγλυκυ εἶναι τὸ ὕδωρ), ὅτι δὲ καὶ οὐχ ἑτέρα τῆς Μαιώτι-
δός ἐστι, τεκμαιρόμενος ἐκ τοῦ τὸν Τάναϊν εἰς αὐτὴν ἐμβάλ-
λειν· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν ὀρῶν τῶν Ἰνδικῶν, ἐξ ὧν ὅ τε Ὦχος

---

exc. *x*; irrigatur Guar., unde Cas. coniecit διαρρεῖται. — τε om. *E*. — ὄχῳ ald — ὄξω codd., exc. *CE*, et sic constanter; in Epit. utraque scriptura invenitur: per ω effert hoc nomen Ptolem. VI, 11. 2. ὄξον codd., exc. *C*. 3. ὄξον codd., exc. *C*. 4. ὑπ' αὐτοῦ *Eoxz*. 9. ὑπὸ] ἀπὸ *rw*. 10. συγγράψας *x*. — αὐτὸ *Dh*. 14. ὡμολόγητο, ὅτι ἐκ πάντων *CDhil* ald. 16. ταύτης post θαλάττης add. *Dhi*. 18. ἐγνώριστο codd., Cor. corr. 21. καὶ αὐτὴν *oz*. 22. ἀλλήλους *l*. 23. προφέρεται Cor. 24. τε om. *w*. — ἐκτρέφει *w*. — ὑπόγλυκον *rw*. 25. δὲ καὶ] τε Cor.

*καὶ ὁ Ὦξος καὶ ἄλλοι πλείους, φέρεται καὶ ὁ Ἰαξάρτης ἐκδίδωσί τε ὁμοίως ἐκείνοις εἰς τὸ Κάσπιον πέλαγος, πάντων ἀρκτικώτατος. τοῦτον οὖν ὠνόμασαν Τάναϊν, καὶ προσέθεσαν *καὶ* τούτῳ πίστιν, ὡς εἴη Τάναϊς, ὃν εἴρηκεν ὁ Πολύκλειτος· τὴν γὰρ περαίαν τοῦ ποταμοῦ τούτου φέρειν ἐλάτην καὶ οἰστοῖς* 5 *ἐλατίνοις χρῆσθαι τοὺς ταύτῃ Σκύθας, τοῦτο δὲ καὶ τεκμήριον τοῦ τὴν χώραν τὴν πέραν τῆς Εὐρώπης εἶναι, μὴ τῆς Ἀσίας· τὴν γὰρ Ἀσίαν τὴν ἄνω καὶ τὴν πρὸς ἕω μὴ φύειν ἐλάτην. Ἐρατοσθένης δέ φησι καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ φύεσθαι ἐλάτην καὶ ἐντεῦθεν ναυπηγήσασθαι τὸν στόλον Ἀλέξανδρον· πολλὰ δὲ* 10 *καὶ ἄλλα τοιαῦτα συγκρούειν Ἐρατοσθένης πειρᾶται, ἡμῖν δ' ἀποχρώντως εἰρήσθω περὶ αὐτῶν.*

A. 778 5. *Καὶ τοῦτο δ' ἐκ τῶν κατὰ τὴν Ὑρκανίαν ἱστορουμένων παραδόξων ἐστὶν ὑπὸ Εὐδόξου καὶ ἄλλων, ὅτι πρόκεινταί τινες ἀκταὶ τῆς θαλάττης ὕπαντροι, τούτων δὲ μεταξὺ καὶ τῆς* 15 *θαλάττης ὑπόκειται ταπεινὸς αἰγιαλός, ἐκ δὲ τῶν ὕπερθεν κρημνῶν ποταμοὶ ῥέοντες τοσαύτῃ προφέρονται βίᾳ, ὥστε ταῖς ἀκταῖς συνάψαντες ἐξακοντίζουσι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλατταν, ἄρραντον φυλάττοντες τὸν αἰγιαλόν, ὥστε καὶ στρατοπέδοις ὁδεύσιμον εἶναι, σκεπαζομένοις τῷ ῥεύματι, οἱ δ' ἐπιχώριοι* 20 *κατάγονται πολλάκις εὐωχίας καὶ θυσίας χάριν εἰς τὸν τόπον καὶ ποτὲ μὲν ὑπὸ τοῖς ἄντροις κατακλίνονται, ποτὲ δ' ὑπ' αὐτῷ τῷ ῥεύματι ἡλιαζόμενοι, ἄλλως δ' ἄλλοι τέρπονται, πα-*

---

1. *φέρεται* post *Ὦξος* collocant codd., Cor. corr. 3. *προσέθηκαν w προσέθεκαν i.* — *καὶ* om. edd. inde a Cas.; *καὶ τοῦτο i*, quod praeferendum censet Cor. 4. *ὡς*] *ὥστ'* codd. *ὥστ' εἶναι τάναϊν y* atque haud dubie *x*, ex quo notatur *τάναϊν*: Cor. corr.; idem scribi iusserat Schaefer. in Melett. critt. p. 138. — *πολύκλειστος w*. 5. *ἐλάττω rw*. 6. *καὶ* om. *z* Cor. 7. *τοῦ*] *τῷ lrw*. 12. *εἰρῆσθαι l*. 13. *ἐκ*] *ἐν* Cor. ex coni. Cas. — *τὴν* om. *w*. 16. *ὑπόκεινται ταπεινοὶ αἰγιαλοὶ rw*. — *ὕπερθε Dhxz*. 17. *τοσαύτῃ προφέρονται βίᾳ* Cor. 20. *σκεπαζόμενοι i σκεπαζόμενον* codd. rell.; dativus tamen, quem ex Epit. rec. Cor., aptior videtur. 21. *θυσίας*] *θέας x*. 22. *ποτὲ δ' ὑπ'* — *τέρπονται* om. *w*. 23. *ἄλλοι δ' ἄλλως C ἄλλοσε ἄλλοι τρέπονται* Cor., qui addit in notis vel rectius fortasse scribi *ἄλλοτε ἄλλῃ τρέπονται*.

ῥαφαινομένης ἅμα καὶ τῆς θαλάττης ἑκατέρωθεν καὶ τῆς ἠιόνος, ποώδους καὶ ἀνθηρᾶς οὔσης διὰ τὴν ἰκμάδα.

CAPUT VIII.

1. Ἀπὸ δὲ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης προϊόντι ἐπὶ τὴν ἕω
5 δεξιὰ μέν ἐστι τὰ ὄρη μέχρι τῆς Ἰνδικῆς θαλάττης παρατείνοντα, ἅπερ οἱ Ἕλληνες ὀνομάζουσι Ταῦρον, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Κιλικίας καὶ μέχρι δεῦρο προϊόντα ἀπὸ τῆς ἑσπέρας συνεχῆ καὶ τυγχάνοντα ἄλλων καὶ ἄλλων ὀνομάτων. προσοικοῦσι δ' αὐτοῦ τὰ προσάρκτια μέρη πρῶτοι
10 μὲν οἱ Γῆλαι καὶ Καδούσιοι καὶ Ἄμαρδοι, καθάπερ εἴρηται, καὶ τῶν Ὑρκανίων τινές, ἔπειτα τὸ τῶν Παρθυαίων ἔθνος καὶ τὸ τῶν Μαργιανῶν καὶ τῶν Ἀρίων καὶ ἡ ἔρημος, ἣν ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας ὁρίζει ὁ Σάρνιος ποταμὸς πρὸς ἕω βαδίζουσι C. 511
καὶ ἐπὶ τὸν Ὦχον. καλεῖται δὲ τὸ μέχρι δεῦρο ἀπὸ τῆς Ἀρ-
15 μενίας διατεῖνον, ἢ μικρὸν ἀπολεῖπον, Παραχοάθρας. ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης εἰς τοὺς Ἀρίους περὶ ἑξακισχιλίους σταδίους, εἶθ' ἡ Βακτριανή ἐστι καὶ ἡ Σογδιανή, τελευταῖοι δὲ Σκύθαι νομάδες. τὰ δ' ὄρη Μακεδόνες μὲν ἅπαντα τὰ ἐφεξῆς ἀπὸ Ἀρίων Καύκασον ἐκάλεσαν, παρὰ δὲ τοῖς βαρ-
20 βάροις †τά τε ἄκρα καὶ τοῦ Παροπαμίσου τὰ προσβόρεια καὶ

---

4. προϊόντες *xy* προϊόντι — θαλάττης om. *w*. 5. δεξιᾷ *E*, unde suspiceris scriptum fuisse ἐν δεξιᾷ, sicut infra legitur ἐν ἀριστερᾷ. — τὰ ὅρια *D* (sed ι in litura scriptum est) *hlwx* ald. 6. ἀρξάμενα *E*(?) *gxyz* Tzsch. Cor., ac satis arridet haec scriptura; alteram tamen singularis αὐτοῦ in proximis videtur tueri. 7. τῆς om. utroque loco *E*. 8. καὶ ante τυγχάνοντα om. *oz* Cor. — τυγχανόντων codd., exc. *E*. — τυγχανόντων ἄλλων ὀνομάτων *l* τυγχανόντων καὶ ἄλλων ὀνομάτων *gxy* ἄλλων ἄλλων ὀνομάτων τυγχανόντων *oz*. 9. αὐτῷ *h*. — καὶ ante τὰ προσάρκτια add. *lw*(??) ald. 10. καὶ Ἄμαρδοι om. *E*. 12. τὸ τῶν ante Μαργιανῶν om. *E*. — τῶν om. *E*. 15. παρωχοάρας *CDhlorwxz* ald. (in contextu) παρωχοάτρας *y* ald. (in mendorum indice): Tzsch. corr. coll. p. 514. 527. Ptolem. VI, 2. 4. 6. 18. Σκύθαι om. Cor., operarum haud dubie incuria. 20. Verba τά τε ἄκρα — προσβόρεια manifesto turbata sunt, sed quomodo sint corrigenda non video. Simillimus est locus XV, 689 in., ex quo Grosk. ita hunc nostrum restituendum esse censet: παρὰ δὲ τοῖς βαρβάροις τὰ

τὰ Ἠμωδὰ καὶ τὸ Ἴμαον καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὀνόματα ἑκάστοις μέρεσιν ἐπέκειτο.

2. *Ἐν ἀριστερᾷ δὲ τούτοις ἀντιπαράκειται [τὰ] Σκυθικὰ ἔθνη καὶ τὰ νομαδικά, ἅπασαν ἐκπληροῦντα τὴν βόρειον πλευράν. οἱ μὲν δὴ πλείους τῶν Σκυθῶν ἀπὸ τῆς Κασπίας θα-* 5 *λάττης ἀρξάμενοι Δάαι προσαγορεύονται, τοὺς δὲ προσεῴους τούτων μᾶλλον Μασσαγέτας καὶ Σάκας ὀνομάζουσι, τοὺς δ'* A. 779 *ἄλλους κοινῶς μὲν Σκύθας ὀνομάζουσιν, ἰδίᾳ δ' ὡς ἑκάστους· ἅπαντες δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ νομάδες. μάλιστα δὲ γνώριμοι γεγόνασι τῶν νομάδων οἱ τοὺς Ἕλληνας ἀφελόμενοι τὴν Βακτρι-* 10 *ανήν, Ἄσιοι καὶ Πασιανοὶ καὶ Τόχαροι καὶ Σακάραυλοι, *καὶ* ὁρμηθέντες ἀπὸ τῆς περαίας τοῦ Ἰαξάρτου τῆς κατὰ Σάκας καὶ Σογδιανούς, ἣν κατεῖχον Σάκαι. καὶ τῶν Δαῶν οἱ μὲν προσαγορεύονται Ἄπαρνοι, οἱ δὲ Ξάνθιοι, οἱ δὲ Πίσσουροι·*

[*τῆς Ἀριανῆς καὶ τῆς Ἰνδικῆς ὄρη*] *τὰ προσβόρεια* [*κατὰ μέρος ὠνομάζετο ὁ*] *Παροπάμισος καὶ τὰ Ἠμωδὰ κτλ.* Equidem eiicienda potius nonnulla, quam quidquam addendum crediderim. — *παρπαμίσου CDhilrw παρπαμισοῦ E παραμίσου xy.* Brevior illa nominis forma in nonnullis codd. redit infra p. 514, pleniorem autem, uti apud alios scriptores, ceteris locis omnibus constanter exhibent, eamque Strabonem usurpasse docet Eust. ad Dion. v. 1097. In tenore notando magna est codicum inconstantia: v. Eust. l. c. 1. *ἠωδάα CDhilorwx*(?)*z* ald. *ἠωδαῖα gy.* Verum, quod restituit Tzsch. ex XV, 689, servavit *E.* — *ἰμάονον CDhiowz* ald. *ἰμαόνιον gxy ἰμάορον l ἰμαῖον E.* — *ἄλλα*] *τὰ E.* 3. *ἀντιπαράκειται* om. *E.* — *τὰ* om. codd., Cor. add. 6. *δάοι* codd., sed alteram formam commendant alii loci p. 508. 515 et maxime VII, 304. — *ἑῴους ο πρὸς ἕω rw.* 7. *σάκκας CDhi* ac sic fere constanter. 11. *ἢ Ἀσιανοὶ* pro *καὶ Πασιανοὶ* malunt *Longuerue* (v. Annal. Arsacid. p. 14) et *Vaillant* (v. de Arsac. imp. I p. 61) coll. Trogi Pompeii prologo lib. XLI: sed in summa nominum horum obscuritate certi nihil statuere licet. — *τάχαροι* codd., Tzsch. corr., monente Valesio, coll. Dionys. Perieg. v. 752, Eust. ad h. l., Plin. H. N. VI, 20 s. 17, Ptolem. VI, 11. Ammian. Marc. XXIII, 6. — *σαράκαυλοι x.* 12. *οἱ* ante *ὁρμηθέντες* add. Cor.: equidem *καὶ* cum Grosk. delendum censeo. — *σάκκας CDhi.* 13. *καὶ αὐτὴν* post *ἣν* excidisse putat Grosk., quibus additis concinnior sane redderetur oratio. — *σάκκαι CDhi.* — *δάων* codd., Tzsch. corr. — *δὲ* post *Δαῶν* add. Cor. haud incommode. 14. *ἔπαρνοι E.* — *οἱ δὲ Ξάνθιοι — Ἄπαρνοι* om. *x.* — *πίσσαυροι E.*

οἱ μὲν οὖν Ἄπαρνοι πλησιαίτατα τῇ Ὑρκανίᾳ παράκεινται καὶ τῇ κατ' αὐτὴν θαλάττῃ, οἱ δὲ λοιποὶ διατείνουσι καὶ μέχρι τῆς ἀντιπαρηκούσης τῇ Ἀρίᾳ.

3. Μεταξὺ δ' αὐτῶν καὶ τῆς Ὑρκανίας καὶ τῆς Παρθυ-
5 αίας μέχρι Ἀρίων ἔρημος πρόκειται πολλὴ καὶ ἄνυδρος, ἣν διεξιόντες μακραῖς ὁδοῖς κατέτρεχον τήν τε Ὑρκανίαν καὶ τὴν Νησαίαν καὶ τὰ τῶν Παρθυαίων πεδία· οἱ δὲ συνέθεντο φόρους· φόρος δ' ἦν τὸ ἐπιτρέπειν τακτοῖς τισι χρόνοις τὴν χώραν κατατρέχειν καὶ φέρεσθαι λείαν. ἐπιπολαζόντων δ' αὐτῶν
10 παρὰ τὰ συγκείμενα, ἐπολεμεῖτο, καὶ πάλιν διαλύσεις καὶ ἀναπολεμήσεις ὑπῆρχον. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ τῶν ἄλλων νομάδων βίος, ἀεὶ τοῖς πλησίον ἐπιτιθεμένων, τοτὲ δ' αὖ διαλλαττομένων.

4. Σάκαι μέντοι παραπλησίας ἐφόδους ἐποιήσαντο τοῖς Κιμμερίοις καὶ Τρήρεσι, τὰς μὲν μακροτέρας, τὰς δὲ καὶ ἐγγύθεν·
15 καὶ γὰρ τὴν Βακτριανὴν κατέσχον καὶ τῆς Ἀρμενίας κατεκτήσαντο τὴν ἀρίστην γῆν, ἣν καὶ ἐπώνυμον ἑαυτῶν κατέλιπον τὴν Σακασηνήν, καὶ μέχρι Καππαδόκων, καὶ μάλιστα τῶν πρὸς Εὐξείνῳ, οὓς Ποντικοὺς νῦν καλοῦσι, προῆλθον. ἐπιθέμενοι δ' (C. 512) αὐτοῖς πανηγυρίζουσιν ἀπὸ τῶν λαφύρων οἱ ταύτῃ τότε τῶν
20 Περσῶν στρατηγοί, νύκτωρ ἄρδην αὐτοὺς ἠφάνισαν. ἐν δὲ τῷ πεδίῳ πέτραν τινὰ προσχώματι συμπληρώσαντες εἰς βουνοειδὲς σχῆμα ἐπέθηκαν τεῖχος καὶ τὸ τῆς Ἀναΐτιδος καὶ τῶν συμβώμων θεῶν ἱερὸν ἱδρύσαντο, Ὠμανοῦ καὶ Ἀναδάτου, Περσικῶν δαιμόνων, ἀπέδειξάν τε πανήγυριν κατ' ἔτος ἱεράν, τὰ

---

1. ἔπαρνοι *E* ἀσπάριοι *w*. — δὲ post πλησιαίτατα add. *x*. 2. διαμένουσι codd., exc. *E*, qui om. verbum; extenduntur Guar.: inde corr. Cor. 4. τῆς utroque loco om. *E*. 5. κεῖται *E*: cf. p. 508. 6. τὴν Ἰσαίαν codd.: Xyl. corr. Ceterum per ι efferunt hoc nomen, uti alii scriptores complures, codd. quoque nonnulli infra p. 525. 530, sed η tuentur omnes p. 509, ceterisque locis plerique cum Epit.: cf. praeterea Steph. et Hesych. s. v., Ammian. Marc. XXIII, 6. 10. παρὰ] ἐπὶ *C*. 12. τότε *Dh*. 13. κιμερίοις *Di*. 14. τριήρεσι *CDlo* compluresque alii, ut opinor: Xyl. corr. 17. σακασίνην *orz*. 18. καλοῦσι] ἐκάλεσαν. προῆλθον δὲ *l*. 19. πανηγυρίζουσιν *C*. — ἀπὸ τῶν λαφύρων om. *i*. 21. πληρώσαντες *rw*. 22. ἀναειτιδος *CDhi*. — τὸ ante τῶν add. ald. 23. ἱερῶν *C*. 24. κατ' ἔτος πανήγυριν *z*.

φονται καὶ αὐτοὶ καρποῖς· ἔχουσι δὲ καὶ πρόβατα ὀλίγα, ὥστ' οὐδὲ κατακόπτουσι, φειδόμενοι τῶν ἐρίων χάριν καὶ τοῦ γάλακτος· τὴν δ' ἐσθῆτα ποικίλλουσιν ἐπιχρίστοις φαρμάκοις δυσεξίτηλον ἔχουσι τὸ ἄνθος. οἱ δὲ πεδινοί, καίπερ ἔχοντες χώραν, οὐ γεωργοῦσιν, ἀλλὰ ἀπὸ προβάτων καὶ ἰχθύων ζῶσι 5 νομαδικῶς καὶ Σκυθικῶς. ἔστι γάρ τις καὶ κοινὴ ἡ δίαιτα πάντων τῶν τοιούτων, ἣν πολλάκις λέγω, καὶ ταφαὶ δ' εἰσὶ παραπλήσιαι καὶ ἤθη καὶ ὁ σύμπας βίος, αὐθέκαστος μέν, σκαιὸς δὲ καὶ ἄγριος καὶ πολεμικός, πρὸς δὲ τὰ συμβόλαια ἁπλοῦς καὶ ἀκάπηλος. 10

8. Τοῦ δὲ τῶν Μασσαγετῶν καὶ τῶν Σακῶν ἔθνους καὶ A. 782 οἱ Ἀττάσιοι καὶ οἱ Χωράσμιοι, εἰς οὓς ἀπὸ τῶν Βακτριανῶν καὶ τῶν Σογδιανῶν ἔφυγε Σπιταμένης, εἷς ἐκ τῶν ἀποδράντων Περσῶν τὸν Ἀλέξανδρον, καθάπερ καὶ Βῆσσος· καὶ ὕστερον δὲ Ἀρσάκης τὸν Καλλίνικον φεύγων Σέλευκον εἰς τοὺς 15 Ἀπασιάκας ἐχώρησε. φησὶ δ' Ἐρατοσθένης τοὺς Ἀραχωτοὺς καὶ Μασσαγέτας τοῖς Βακτρίοις παρακεῖσθαι †πρὸς δύσιν παρὰ τὸν Ὦξον, καὶ Σάκας μὲν καὶ Σογδιανοὺς τοῖς ὅλοις ἐδάφεσιν ἀντικεῖσθαι τῇ Ἰνδικῇ, Βακτρίους δ' ἐπ' ὀλίγον· τὸ γὰρ C. 514 πλέον τῷ Παροπαμισῷ παρακεῖσθαι· διείργειν δὲ Σάκας μὲν 20

---

2. ἐρίων] ἔργων *l*. 6. ἡ asteriscis incl. Cor. 11. τῶν utroque loco om. *E*. — καὶ τοῦ σακκῶν *Dh*. 12. οἱ utroque loco om. *E*. — Αὐγάσιοι pro Ἀττάσιοι scribendum censet Cas. ex Steph., qui illud nomen suo loco affert citato undecimo Strabonis libro, unde haud parvum opinioni isti accedit pondus: verumtamen Attasini cum Chorasmiis recensentur a Plinio H. N. VI, 18 s. 16, ut dubium sit, utra verior habenda sit scriptura. Cor. denique Ἀπασιάκαι proposuit (v. Praef. vol. III p. *l*) propter sequentia. — χωρασμοὶ codd., exc. *E*. 13. σπισταμένης *Dh*. — ἐκ om. *z* Cor. — ἀποδρασάντων *x*. 16. ἀσπασσιάκας *Cl* ἀσπασιάκας *gorwyz* ἀπασσιάκας *Dhx*: Ἀπασιάκαι nominantur a Steph. citato hoc Strabonis libro, decimoque Polybii, ubi quidem in codicibus compluribus σ syllabae primae additur. 17. πρὸς δύσιν παρὰ τὸν om. edd.: atque ea a Strabone ita scribi non potuisse, luce videtur esse clarius: difficillimum autem est dictu, quomodo corrigenda sint; omnium simplicissima foret ratio, si mutatis casibus scriberetur τοῖς Ἀραχωτοῖς καὶ Μασσαγέταις τοὺς Βακτρίους. — παρὰ] περὶ *Erw*. 18. ὄξον codd., exc. *E*. — σάκκας *D*, et sic constanter. 20. παρπαμισῷ *CD* παρπαμισσῷ *hi*.

καὶ Σογδιανοὺς τὸν Ἰαξάρτην, καὶ Σογδιανοὺς δὲ καὶ Βακτριανοὺς τὸν Ὦξον, μεταξὺ δὲ Ὑρκανῶν καὶ Ἀρίων Ταπύρους οἰκεῖν· κύκλῳ δὲ περὶ τὴν θάλατταν μετὰ τοὺς Ὑρκανοὺς Ἀμάρδους τε καὶ Ἀναριάκας καὶ Καδουσίους καὶ Ἀλβανοὺς καὶ
5 *Κασπίους καὶ Οὐιτίους, τάχα δὲ καὶ ἑτέρους μέχρι Σκυθῶν, ἐπὶ θάτερα δὲ μέρη τῶν Ὑρκανῶν Δέρβικας, τοὺς δὲ Καδουσίους συμψαύειν Μήδων καὶ Ματιανῶν ὑπὸ τὸν Παραχοάθραν.*

9. *Τὰ δὲ διαστήματα οὕτω λέγει· ἀπὸ μὲν τοῦ Κασπίου ἐπὶ τὸν Κῦρον ὡς χιλίους ὀκτακοσίους σταδίους, ἔνθεν δ' ἐπὶ*
10 *Κασπίας πύλας πεντακισχιλίους ἑξακοσίους, εἶτ' εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐν Ἀρίοις ἑξακισχιλίους τετρακοσίους, εἶτ' εἰς Βάκτραν τὴν πόλιν, ἣ καὶ Ζαριάσπα καλεῖται, τρισχιλίους ὀκτακοσίους ἑβδομήκοντα, εἶτ' ἐπὶ τὸν Ἰαξάρτην ποταμόν, ἐφ' ὃν Ἀλέξανδρος ἧκεν, ὡς πεντακισχιλίους· ὁμοῦ δισχίλιοι δισμύριοι*
15 *ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα. λέγει δὲ καὶ οὕτω τὰ διαστήματα· ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς Ἰνδούς, εἰς μὲν Ἑκατόμπυλον χιλίους ἐνακοσίους ἑξήκοντά φασιν, εἰς δ' Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐν Ἀρίοις τετρακισχιλίους πεντακοσίους τριάκοντα, εἶτ' εἰς Προφθασίαν τὴν ἐν Δραγγῇ χιλίους ἑξακοσίους, οἱ δὲ πεντακοσίους, εἶτ' εἰς*
20 *Ἀραχωτοὺς τὴν πόλιν τετρακισχιλίους ἑκατὸν εἴκοσιν, εἶτ' εἰς Ὀρτόσπανα, ἐπὶ τὴν ἐκ Βάκτρων τρίοδον, δισχιλίους, εἶτ' εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰνδικῆς χιλίους· ὁμοῦ μύριοι πεντακισχίλιοι τρια-*

---

1. ἰαρξάτην *D* ald. — καὶ ante Σογδιανοὺς add. *Dh*. — δὲ om. *E*. 2. ὄξον codd., exc. *E*. — ὑρκανίων *E*. 3. ἀρμανοὺς *E* ἀμαρνοὺς codd. rell.: Xyl. corr. 4. ἀδριάκας *rw* ἀνδριάκας codd. rell.: Xyl. corr. coll. p. 507 init. 6. δέρμικας *gxy*. 7. βατιανῶν *xy* μαντιανῶν *E*. — παραιχοάθραν *Dh* παραχολάθραν *l*. 9. κύρον Tzsch. Cor. 12. ξαριάσπα *i*. 13. Verba εἶτ' ἐπὶ — ἑβδομήκοντα om. *goqtuyz* Guar. edd.: eadem omissa primum in *C*, postea in marg. addita sunt. In *E* reliquis omissis haec leguntur: ὅτι ἐπὶ τὸν ἰαξάρτην ποταμὸν ἀλέξανδρος ἦλθε. Ceterum ἀξάρτην exhibent *CDhirsv* et ὡς om. *x*. 19. δράπη codd., Xyl. corr.: cf. Steph. s. v. Φράδα Plin. H. N. VI, 21. Ptol. VII, 19. 22. τριακόσιοι] πεντακόσιοι codd. edd.: correxi ex XV, 723 extr. ex sent. Falc. aliorumque. Sed ne sic quidem numerus hic plane convenit summae numerorum supra propositorum: ἐνενήκοντα igitur inseri iussit post χιλίους Falc., post ἑξακοσίους Grosk., quod utrumque aeque est incertum.

κόσιοι. ἐπ' εὐθείας δὲ τῷ διαστήματι τούτῳ τὸ συνεχὲς δεῖ νοεῖν, τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ μέχρι τῆς ἑῴας θαλάττης μῆκος τῆς Ἰνδικῆς. ταῦτα μὲν τὰ περὶ τοὺς Σάκας.

CAPUT IX.

1. Ἡ δὲ Παρθυαία πολλὴ μὲν οὐκ ἔστι· συνετέλει γοῦν 5 μετὰ τῶν Ὑρκανῶν [κατὰ] τὰ Περσικά, καὶ μετὰ ταῦτα, τῶν Μακεδόνων κρατούντων ἐπὶ χρόνον πολύν. πρὸς δὲ τῇ σμι-A. 783 κρότητι δασεῖα καὶ ὀρεινή ἐστι καὶ ἄπορος, ὥστε διὰ τοῦτο δρόμῳ διεξιᾶσι τὸν ἑαυτῶν οἱ βασιλεῖς ὄχλον, οὐ δυναμένης τρέφειν τῆς χώρας οὐδ' ἐπὶ μικρόν· ἀλλὰ νῦν ηὔξηται. μέρη 10 δ' ἐστὶ τῆς Παρθυηνῆς ἥ τε Κωμισηνὴ καὶ ἡ Χωρηνή, σχεδὸν δέ τι καὶ τὰ μέχρι πυλῶν Κασπίων καὶ Ῥαγῶν καὶ Ταπύρων, ὄντα τῆς Μηδίας πρότερον. ἔστι δ' Ἀπάμεια καὶ Ἡράκλεια, πόλεις περὶ τὰς Ῥάγας. εἰσὶ δ' ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς μὲν Ῥάγας στάδιοι πεντακόσιοι, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, εἰς 15 δ' Ἑκατόμπυλον, τὸ τῶν Παρθυαίων βασίλειον, χίλιοι διακόσιοι ἑξήκοντα· τοὔνομα δὲ ταῖς Ῥάγαις ἀπὸ τῶν γενομένων σεισμῶν γενέσθαι φασίν, ὑφ' ὧν πόλεις τε συχναὶ καὶ κῶμαι δισχίλιαι, ὡς Ποσειδώνιός φησι, ἀνετράπησαν. τοὺς δὲ Ταπύρους οἰκεῖν φασι μεταξὺ Δερβίκων τε καὶ Ὑρκανῶν. ἱστο- 20 C. 515 ροῦσι δὲ περὶ τῶν Ταπύρων, ὅτι αὐτοῖς εἴη νόμιμον τὰς γυναῖκας ἐκδιδόναι τὰς γαμετὰς ἑτέροις ἀνδράσιν, ἐπειδὰν ἐξ αὐ-

---

3. Verba τῆς Ἰνδικῆς, quae satis languida videri possunt nec necessaria, tuetur similis locus p. 519. 6. κατὰ om. codd., Tzsch. add. ex coni. Cas. 8. ὥστε om. *E*; ὥσπερ codd. rell., exc. *gixy*. — διὰ τούτων Cor. 9. δρόμῳ om. *x*. — ἐξίασι *rw* διεξίασι codd. rell. edd. — τῆς ἑαυτῶν χώρας *i*; τὴν ἑαυτῶν Cor., ὄχλον ad τρέφειν referens. ἑαυτῶν] αὐτῶν *E*. 11. κωμεισηνή *CDh* καμβυσηνή *y* καμεισηνή codd. rell.: Tzsch. corr. coll. p. 528. Ptol. VI, 5. Isidor. p. 2 ed. Huds. Verba ἥ τε κωμισηνή om. *E* spatio vacuo relicto. — χωρινή *CDhor* Χωαρηνή Cor. ex sent. Salm., coll. Ptolem. l. c., Isid. 2 et 7 ed. Huds. Plin. H. N. VI, 17 s. 15. 12. δέ τοι *oz* δ' ἔτι codd. rell., exc. *Er*. — Ῥαγῶν] ἀραγῶν codd., exc. *E*. 14. ἀραγάς *i* ῥαγάς codd. (?) ald. — εἰς] ἐπὶ *E*. 17. ῥαγαῖς codd. (?) ald. — γινομένων *E*, qui om. deinde γενέσθαι. 20. τε om. *E*. 21. τῶν om. *x*. — αὐτοῖς] αὐτοῦ *rw*.

τῶν ἀνέλωνται δύο ἢ τρία τέκνα, καθάπερ καὶ Κάτων Ὁρτησίῳ δεηθέντι ἐξέδωκε τὴν Μαρκίαν ἐφ' ἡμῶν κατὰ παλαιὸν Ῥωμαίων ἔθος.

2\. *Νεωτερισθέντων δὲ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου διὰ τὸ πρὸς* 5 † *ἀλλήλοις εἶναι τοὺς τῆς Συρίας καὶ τῆς Μηδίας βασιλέας τοὺς ἔχοντας καὶ ταῦτα, πρῶτον μὲν τὴν Βακτριανὴν ἀπέστησαν οἱ πεπιστευμένοι καὶ τὴν ἐγγὺς αὐτῆς πᾶσαν, οἱ περὶ Εὐθύδημον. ἔπειτ' Ἀρσάκης, ἀνὴρ Σκύθης, τῶν Δαῶν τινας ἔχων, τοὺς Πάρνους καλουμένους νομάδας, παροικοῦντας τὸν Ὦχον,* 10 *ἐπῆλθεν ἐπὶ τὴν Παρθυαίαν καὶ ἐκράτησεν αὐτῆς. κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν ἀσθενὴς ἦν διαπολεμῶν πρὸς τοὺς ἀφαιρεθέντας τὴν χώραν καὶ αὐτὸς καὶ οἱ διαδεξάμενοι ἐκεῖνον, ἔπειθ' οὕτως* A. 784 *ἴσχυσαν ἀφαιρούμενοι τὴν πλησίον ἀεὶ διὰ τὰς ἐν τοῖς πολέμοις κατορθώσεις, ὥστε τελευτῶντες ἁπάσης τῆς ἐντὸς Εὐφράτου* 15 *κύριοι κατέστησαν. ἀφείλοντο δὲ καὶ τῆς Βακτριανῆς μέρος βιασάμενοι τοὺς Σκύθας καὶ ἔτι πρότερον τοὺς περὶ Εὐκρατίδαν, καὶ νῦν ἐπάρχουσι τοσαύτης γῆς καὶ τοσούτων ἐθνῶν, ὥστε ἀντίπαλοι τοῖς Ῥωμαίοις τρόπον τινὰ γεγόνασι κατὰ μέγεθος τῆς ἀρχῆς. αἴτιος δ' ὁ βίος αὐτῶν καὶ τὰ ἔθη τὰ ἔχοντα* 20 *πολὺ μὲν τὸ βάρβαρον καὶ τὸ Σκυθικόν, πλέον μέντοι τὸ χρήσιμον πρὸς ἡγεμονίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς πολέμοις κατόρθωσιν.*

3\. *Φασὶ δὲ τοὺς Πάρνους Δάας μετανάστας εἶναι ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς Μαιώτιδος Δαῶν, οὓς Ξανδίους ἢ Παρίους καλοῦ-*

1\. *ἕλωνται rw.* 5. *ἀλλήλους loz* (hic in margine habet *ἀλλήλοις*) ald.: quam scripturam veram habuerunt plerique editores, de Seleuci Callinici et Antiochi Hieracis dissidiis haec verba intelligenda esse existimantes; Grosk. vero, insolentiorem recte sentiens istam verborum structuram, excidisse censuit *ἐχθροὺς* post *ἀλλήλους*, quod magnopere languet. Neque eo tempore demum, quo fratres isti inter se bellum gerebant, Bactrianorum Parthorumque regna sunt condita, sed regnante iam Antiocho Theo, per priorem imperii partem acerrimis contra Ptolemaeum II bellis occupato: inde magnopere arridet Tyrwhitti coniectura *διὰ τὸ πρὸς ἄλλοις εἶναι*, quam rec. Cor. 8. *δατίων* codd. *δακίων* ald. Guar., Xyl. corr. 14. *τῆς*] *γῆς x.* 15. *τι μέρος rw.* 19. *ἔθνη lrw.* 21. *τὴν* ante *ἡγεμονίαν* add. ald. 23. *ξανδείους Crz Ξανθίους* edd. inde a Xyl. fortasse recte, sed in nomine alioquin ignoto nihil mutare

σιν· οὐ πάνυ δ' ὡμολόγηται Δάας εἶναί τινας τῶν ὑπὲρ τῆς Μαιώτιδος Σκυθῶν· ἀπὸ τούτων δ' οὖν ἕλκειν φασὶ τὸ γένος τὸν Ἀρσάκην, οἱ δὲ Βακτριανὸν λέγουσιν αὐτόν, φεύγοντα δὲ τὴν αὔξησιν τῶν περὶ Διόδοτον ἀποστῆσαι τὴν Παρθυαίαν. εἰρηκότες δὲ πολλὰ περὶ τῶν Παρθικῶν νομίμων ἐν τῇ ἕκτῃ 5 τῶν ἱστορικῶν ὑπομνημάτων βίβλῳ, δευτέρᾳ δὲ τῶν μετὰ Πολύβιον, παραλείψομεν ἐνταῦθα, μὴ ταυτολογεῖν δόξωμεν, τοσοῦτον εἰπόντες μόνον, ὅτι τῶν Παρθυαίων συνέδριόν φησιν εἶναι Ποσειδώνιος διττόν, τὸ μὲν συγγενῶν, τὸ δὲ σοφῶν καὶ μάγων, ἐξ ὧν ἀμφοῖν τοὺς βασιλεῖς καθίστασθαι. 10

CAPUT X.

A. 785 1. Ἡ δ' Ἀρία καὶ ἡ Μαργιανὴ κράτιστα χωρία ἐστὶ ταύτῃ, τῇ μὲν ὑπὸ τῶν ὀρῶν ἐγκλειόμενα, τῇ δ' ἐν πεδίοις τὰς οἰκήσεις ἔχοντα. τὰ μὲν οὖν ὄρη νέμονται σκηνῖταί τινες, τὰ δὲ πεδία ποταμοῖς διαρρεῖται· ποτίζουσι δ' αὐτὰ τὰ μὲν τῷ Ἀρίῳ, 15 C. 516 τὰ δὲ Μάργῳ. ὁμορεῖ δὲ ἡ Ἀρία τῇ Βακτριανῇ †καὶ τὴν ὑποστᾶσαν ὄρει τῷ ἔχοντι τὴν Βακτριανήν· διέχει δὲ τῆς Ὑρκανίας περὶ ἑξακισχιλίους σταδίους. συντελὴς δ' ἦν αὐτῇ καὶ ἡ Δραγγιανὴ μέχρι Καρμανίας, τὸ μὲν πλέον τοῖς νοτίοις μέρεσι

---

praestat: Ξάνθοι certe Thraces, a Stephano s. v. commemorati (v. infra XII, 590), plane alieni sunt ab hoc loco. — παρείους codd. 7. παραλείψωμεν *C*(?)*D*, sed in hoc ω sec. m. mut. in o. 9. εὐγενῶν Cor. infelicissime; de συγγενῶν apud Persas nomine et honore omnia sunt tritissima: v. Brisson. de regno Pers. p. 132. Freinshem. ad Curt. III, 3. 10. καθίστησιν codd., quod in καθιστᾶσιν mutandum censet Cas.: καθίστασθαι, quod ex coni. restituit Cor., legitur in *E*. 12. Ἀρίᾳ] ἄλα *E* ἄρλα codd. rell., Cas. corr. — ματιανὴ *E* μαντιανὴ *l* μαρτιανὴ codd. rell., Cas. corr. — ἃ κράτιστα codd., exc. *E*, qui om. ἃ: asteriscis inclusit Cor. — τῶν ante ταύτῃ add. Cor. 14. σκηνῆται *E*. 15. δ' αὐτὰ om. *E*. 16. τῷ ante Μάργῳ om. *C*(?) ald. — τῇ Ἀρίᾳ τῇ Βακτριανῇ *rw*. — κατὰ τὴν ὑποπίπτουσαν [τῷ] ὄρει τῷ ἔχοντι κτλ. Cor.: quae ne ipsa quidem praebent sensum tolerabilem. Commode contra ita videtur lenissima mutatione componi posse locus difficillimus ac paene desperatus: καὶ τῷ ὄρει τῷ ἔχοντι ὑποστᾶσαν τὴν Βακτριανήν. In quibus insolentius sane est usurpatum ὑποστῆναι, nec temere tamen mutandum. 19. δρατιανὴ *lowz* δραγιανὴ *x*. — νοτίοις] νηπίοις *l*.

τῶν ὀρῶν ὑποπεπτωκυῖα, ἔχουσα μέντοι τινὰ τῶν μερῶν καὶ τοῖς ἀρκτικοῖς πλησιάζοντα τοῖς κατὰ τὴν Ἀρίαν· καὶ ἡ Ἀραχωσία δὲ οὐ πολὺ ἄπωθέν ἐστι, καὶ αὕτη τοῖς νοτίοις μέρεσι τῶν ὀρῶν ὑποπεπτωκυῖα καὶ μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τεταμένη, μέρος οὖσα τῆς Ἀριανῆς. μῆκος δὲ τῆς Ἀρίας ὅσον δισχίλιοι στάδιοι, πλάτος δὲ τριακόσιοι τοῦ πεδίου· πόλεις δὲ Ἀρτακάηνα καὶ Ἀλεξάνδρεια καὶ Ἀχαΐα, ἐπώνυμοι τῶν κτισάντων. εὐοινεῖ δὲ σφόδρα ἡ γῆ· καὶ γὰρ εἰς τριγονίαν παραμένει ἐν ἀπιττώτοις ἄγγεσι.

2. Παραπλησία δ' ἐστὶ καὶ ἡ Μαργιανή, ἐρημίαις δὲ περιέχεται τὸ πεδίον. θαυμάσας δὲ τὴν εὐφυΐαν ὁ Σωτὴρ Ἀντίοχος τείχει περιέβαλε κύκλον ἔχοντι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων, πόλιν δὲ ἔκτισεν Ἀντιόχειαν. εὐάμπελος δὲ καὶ αὕτη ἡ γῆ· φασὶ γοῦν τὸν πυθμένα εὑρίσκεσθαι πολλάκις δυσὶν ἀνδράσι περιληπτόν, τὸν δὲ βότρυν δίπηχυν.

CAPUT XI.

1. Τῆς δὲ Βακτρίας μέρη μέν τινα τῇ Ἀρίᾳ παραβέβληται πρὸς ἄρκτον, τὰ πολλὰ δ' ὑπέρκειται πρὸς ἕω· πολλὴ δ' ἐστὶ καὶ πάμφορος πλὴν ἐλαίου. τοσοῦτον δὲ ἴσχυσαν οἱ ἀποστήσαντες Ἕλληνες αὐτὴν διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, ὥστε τῆς τε Ἀριανῆς ἐπεκράτουν καὶ τῶν Ἰνδῶν, ὥς φησιν Ἀπολλόδω-

---

1. περιπεπτωκυῖα edd. — μερῶν] ὀρῶν *E*, atque in *D* etiam syllaba με sec. m. in litura est scripta. 2. Ἀρίαν] Ὑρκανίαν *rw*. — Ἀραχωσία] ἀναχωρία *l*. 3. ἣ ante οὐ addendum censent Du Theil. et Grosk., referentes verba καὶ ἡ Ἀραχωσία δὲ ad superiora συντελὴς δ' ἦν, recte, ut opinor. — ἄποθεν *D*, sed ο in ω sec. m. mut. 6. τριακόσιοι] σ' *E*. 7. ἀρτάκακνα *CD*(?)*loxz* Tzsch. ἀρτάκνα *r* ἀρτακάνα *w* edd. rell. Artacagna Guar. Summa est etiam apud alios scriptores in scribendo hoc nomine varietas: apud plerosque tamen cum non simplex α in paenultima inveniatur, scripturam Ἀρτοκάηνα, quae est in *Ehi* (atque, ut suspicor, in *D*), veriorem censui, ex qua quam facile reliquae potuerint nasci apparet. — ἀχαιία *Dhixz*. 8. γὰρ om. *D*, sed sec. m. inter versus add.: omissum est etiam in *h* spatio vacuo relicto; in *i* autem legitur ὁ οἶνος εἰς: ac deest incommode sane substantivum illud, adiectum in loco huic simillimo II, 73 post ἄγγεσι. 12. περιέλαβε *x*. 14. τὸν πυθμένα] τὴν ἄμπελον *x*. 15. περιλήπτην *x*. 21. τε om.

A. 786 ρος ὁ Ἀρταμιτηνός, καὶ πλείω ἔθνη κατεστρέψαντο ἢ Ἀλέξανδρος, καὶ μάλιστα Μένανδρος (εἴ γε καὶ τὸν Ὕπανιν διέβη πρὸς ἕω, καὶ μέχρι τοῦ Ἰσάμου προῆλθε), τὰ μὲν *γὰρ* αὐτός, τὰ δὲ Δημήτριος ὁ Εὐθυδήμου υἱός, τοῦ Βακτρίων βασιλέως· οὐ μόνον δὲ τὴν Πατταληνὴν κατέσχον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης παρα- 5 λίας τήν τε Σαραόστου καλουμένην καὶ τὴν Σιγέρδιδος βασιλείαν. καθ' ὅλον δέ φησιν ἐκεῖνος τῆς συμπάσης Ἀριανῆς πρόσχημα εἶναι τὴν Βακτριανήν· καὶ δὴ καὶ μέχρι Σηρῶν καὶ Φρυνῶν ἐξέτεινον τὴν ἀρχήν.

2. Πόλεις δ' εἶχον τά τε Βάκτρα, ἥνπερ καὶ Ζαριάσπαν 10 καλοῦσιν, ἣν διαρρεῖ ὁμώνυμος ποταμὸς ἐκβάλλων εἰς τὸν Ὦξον, καὶ Δάραψα καὶ ἄλλας πλείους· τούτων δ' ἦν καὶ ἡ Εὐκρατιδία, τοῦ ἄρξαντος ἐπώνυμος. οἱ δὲ κατασχόντες αὐτὴν Ἕλλη-

C. 517 νες καὶ εἰς σατραπείας διῃρήκασιν, ὧν τήν τε Ἀσπιώνου καὶ τὴν Τουριούαν ἀφῄρηντο Εὐκρατίδην οἱ Παρθυαῖοι. ἔσχον δὲ 15

Cas. — ἀπολλώνιος ald. Guar. 1. ἀτραμυτινὸς oz ἀτραμμιτηνὸς ald. ἀδραμυττηνὸς Xyl., quod corrigendum esse recte intellexit Cas.; Ἀρτεμιτηνὸς, qua forma aliis locis utitur Strabo, scripsit Cor.: at conf. Steph. s. v. 3. Ἰσάμου suspectum est iure Casaubono, qui coniecit Ἰμάου, idque multis aliis probatum recepit Grosk.; fluvium, qui hodie nominatur Jumna, in eo agnoscit Mannert. (v. Geogr. V, p. 295): quem cum Plin. (vid. H. N. VI, 21 s. 17 sq.) appellet Jomanem, Ἰομάνου foret scribendum, quod et ipsum haud temere reiiciendum: verumtamen cum nullo alio loco hunc fluvium commemoret Strabo, alteram scripturam, mutationis praeterea facilitate maxime commendatam, probabiliorem iudico. 4. εὐθύμου rw. 5. παταλληνὴν CDhz πατταληνὴν codd. rell. edd.: sed per unum τ constanter exhibent infra codd. optt. 6. Σαραόστου] τεσαροόστου ald. τεσαριόστου Hopp. τεσσαριόστου Cas. — σιγέριδος x Σιγέρτιδος edd. 8. σηρώνων C. — φαυνῶν codd., Tzsch. corr. de sent. Vaillantii et Bayeri, coll. Dion. Perieg. v. 752 et Eust. ad h. l. 9. ἐξέτειναν edd. 10. ἥνπερ] ἣν E. — ζαριάσπην CDhiorxz. 11. διαρεῖ E. — ἐμβάλλων edd. — ὄξον D ald. 12. Δάραψαν edd. Ἄδραψα appellatur haec urbs XV, 725, quae verior videatur scriptura: etenim Δρέψα exhibet Ptolem. VI, 12 et 8 (cf. Ammian. XXIII, 6), Δράψακα Arrhian. de exped. Alex. III, 29, 1. 14. σατραπίας CD (sed ι in ει sec. m. mut.) x. 15. Τουριούαν, nomen nullo alio loco memoratum ac iure suspectum, post infelices aliorum suspiciones in Ταπουρίαν mutandum probabiliter censet Du Theil.,

*καὶ τὴν Σογδιανὴν ὑπερκειμένην πρὸς ἕω τῆς Βακτριανῆς με-
ταξὺ τοῦ τε Ὤξου ποταμοῦ, ὃς ὁρίζει τήν τε τῶν Βακτρίων
καὶ τὴν τῶν Σογδίων, καὶ τοῦ Ἰαξάρτου· οὗτος δὲ καὶ τοὺς
Σογδίους ὁρίζει καὶ τοὺς νομάδας.*

5 3. *Τὸ μὲν οὖν παλαιὸν οὐ πολὺ διέφερον τοῖς βίοις καὶ
τοῖς ἤθεσι τῶν νομάδων οἵ τε Σογδιανοὶ καὶ οἱ Βακτριανοί,
μικρὸν δ' ὅμως ἡμερώτερα ἦν τὰ τῶν Βακτριανῶν, ἀλλὰ καὶ
περὶ τούτων οὐ τὰ βέλτιστα λέγουσιν οἱ περὶ Ὀνησίκριτον· τοὺς
γὰρ ἀπειρηκότας διὰ γῆρας ἢ νόσον ζῶντας παραβάλλεσθαι τρε-
10 φομένοις κυσὶν ἐπίτηδες πρὸς τοῦτο, οὓς ἐνταφιαστὰς καλεῖσθαι
τῇ πατρῴᾳ γλώττῃ, καὶ ὁρᾶσθαι τὰ μὲν ἔξω τείχους τῆς μητρο-
πόλεως τῶν Βάκτρων καθαρά, τῶν δ' ἐντὸς τὸ πλέον ὀστέων* A. 787
*πλῆρες ἀνθρωπίνων· καταλῦσαι δὲ τὸν νόμον Ἀλέξανδρον.
τοιαῦτα δέ πως καὶ τὰ περὶ τοὺς Κασπίους ἱστοροῦσι· τοὺς
15 γὰρ γονέας, ἐπειδὰν ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότες τυγχάνω-
σιν, ἐγκλεισθέντας λιμοκτονεῖσθαι. τοῦτο μὲν οὖν ἀνεκτότε-
ρον καὶ τῷ Κείων νόμῳ παραπλήσιον, καίπερ ὂν Σκυθικόν,
πολὺ μέντοι Σκυθικώτερον τὸ τῶν Βακτριανῶν. καὶ δὴ δια-
πορεῖν ἄξιον ἦν, ἡνίκα Ἀλέξανδρος τοιαῦτα κατελάμβανε
20 τἀνταῦθα, τί χρὴ †ποιεῖν τὰ ἐπὶ τῶν πρώτων Περσῶν καὶ*

---

coll. Polyb. X, 46: optime enim huic loco conveniunt quae de Tapyrorum sedibus tradit Strabo ipse p. 514. 2. *ὄξου* *D* ald. 3. *σογδιανῶν* *D* (sed in *σουγδίων* sec. m. mut.) *hz* *σουγδιανῶν* *i* *σουγδίων* *CEl*. Per *ου* hoc nomen effertur a Dion. Perieg. v. 747. Eust. ad h. l. Ptol. VI, 12: sed apud Strabonem constanter fere *ο* exhibent codd. optt. — Pro verbis *οὗτος — νομάδας* haec exhibet *x*: *ὃς καὶ τοὺς νομάδας ὁρίζει*. 4. *σουγδίους* *CD* (ex corr. sec. m., *σογδίους* scriptum fuerat pr. m.) *l*. 6. *ἔθεσι* *Dh*. 10. *δὲ* post *ἐπίτηδες* add. codd., exc. *Ew*. 14. *τοὺς* om. *E*. 15. *ὑπὲρ* om. edd.: cf. p. 520. 16. *λιμοκτονῆσαι* *w* *λιμοκτονεῖν* ald. 17. *καὶ τῷ οἰκείῳ νόμῳ* codd. edd., quae obscura neque a quoquam adhuc explicata sunt: Strabo scripserat haud dubie quod reposuimus: cf. X, 486. 19. *ἄξιον ἦν* om. ald.: inde Cas., *δεῖ* pro *δὴ* in codicibus quibusdam legi falso ratus (annotaverat enim Scrimger. in margine interiore exemplaris sui, unde ex coniectura, non ex codice petitum esse liquet), scripsit *καὶ δεῖ διαπορεῖν*. Cor. omisit *ἦν* auctoritate codicis nescio cuius, quod non displiceret, nisi *ἡνίκα* obstaret. 20. *εἰπεῖν* *o* Cor. haud improbabiliter: *νοεῖν* coniecerat Tyrwhittus; *ποιεῖν* certissime corruptum.

τῶν ἔτι πρότερον ἡγεμόνων, ὁποῖα εἰκὸς ἦν παρ' αὐτοῖς νενομίσθαι.

4. *Φασὶ δ' οὖν ὀκτὼ πόλεις τὸν Ἀλέξανδρον ἔν τε τῇ Βακτριανῇ καὶ τῇ Σογδιανῇ κτίσαι, τινὰς δὲ κατασκάψαι, ὧν Καριάτας μὲν τῆς Βακτριανῆς, ἐν ᾗ Καλλισθένης συνελήφθη* 5 *καὶ παρεδόθη φυλακῇ, Μαράκανδα δὲ τῆς Σογδιανῆς καὶ τὰ Κῦρα, ἔσχατον ὂν Κύρου κτίσμα, ἐπὶ τῷ Ἰαξάρτῃ ποταμῷ κείμενον, ὅπερ ἦν ὅριον τῆς Περσῶν ἀρχῆς· κατασκάψαι δὲ τὸ κτίσμα τοῦτο, καίπερ ὄντα φιλόκυρον, διὰ τὰς πυκνὰς ἀποστάσεις· ἑλεῖν δὲ καὶ πέτρας ἐρυμνὰς σφόδρα ἐκ προδοσίας,* 10 *τήν τε ἐν τῇ Βακτριανῇ, τὴν Σισιμίθρου, ἐν ᾗ εἶχεν Ὀξυάρτης τὴν θυγατέρα Ῥωξάνην, καὶ τὴν ἐν τῇ Σογδιανῇ *καὶ* τὴν τοῦ Ὄξου, οἱ δ' Ἀριαμάζου φασί. τὴν μὲν οὖν Σισιμίθρου πεντεκαίδεκα σταδίων ἱστοροῦσι τὸ ὕψος, ὀγδοήκοντα δὲ τὸν κύκλον· ἄνω δ' ἐπίπεδον καὶ εὔγεων, ὅσον πεντακοσίους* 15 *ἄνδρας τρέφειν δυναμένην, ἐν ᾗ καὶ ξενίας τυχεῖν πολυτελοῦς, καὶ γάμους ἀγαγεῖν Ῥωξάνης τῆς Ὀξυάρτου θυγατρὸς τὸν Ἀλέξανδρον· τὴν δὲ τῆς Σογδιανῆς διπλασίαν τὸ ὕψος φασί. περὶ τούτους δὲ τοὺς τόπους καὶ τὸ τῶν Βραγχιδῶν ἄστυ ἀνε-* C. 518 *λεῖν, οὓς Ξέρξην μὲν ἱδρῦσαι αὐτόθι, συναπάραντας αὐτῷ ἑκόν-* 20 *τας ἐκ τῆς οἰκείας διὰ τὸ παραδοῦναι τὰ χρήματα τοῦ θεοῦ τὰ ἐν Διδύμοις καὶ τοὺς θησαυρούς· ἐκεῖνον δ' ἀνελεῖν μυσαττόμενον τὴν ἱεροσυλίαν καὶ τὴν προδοσίαν.*

5. *Τὸν δὲ διὰ τῆς Σογδιανῆς ῥέοντα ποταμὸν †καὶ Πολυτίμητον Ἀριστόβουλος, τῶν Μακεδόνων θεμένων (καθάπερ* 25

---

1. *αὐτοῖς*] *αὐτοῦ* ald. 5. *καριάτα oxz.* 6. *τῆς* om. *E.* 10. *προδόσεως* codd., exc. *E*, edd. 11. *τήν τε βακτριανὴν D*, sed sec. m. *ἐν τῇ* supra *τε* add. et *ν* in fine nominis sublatum: *ἐν αὐτῇ βακτριανὴν h ἐν αὐτῇ βακτριανῇ i*: *ἐν αὐτῇ τῇ Βακτριανῇ* Cor. — *τὴν*] *τῆς* codd., exc. *E.* — *καὶ* ante *τὴν τοῦ Ὄξου* delendum esse recte censuit Grosk.: de duobus enim tantummodo castellis agi sequentia docent. 13. *Ὤξου* Tzsch. Cor. 15. *εὔγαιον D* (sed sec. m. mut. in *εὔγεων*) *x εὐγαίων C.* 19. *βραγχίδων* codd. 21. *ἐκ* om. *i.* 22. *τὰ ἐν*] *τοῦ ἐν x.* 24. *διαρρέοντα rw.* — *ποταμὸν* om. *i.* — *καί*, incommodum sane, in *καλεῖ* mutandum censet Cas. satis probabiliter, om. *xy* Tzsch. Cor. — *πολύτιμον D* sec. m. corr. 25. *Ἀριστόβουλος τῶν* om. *oz.* — *λέγει* post *Ἀριστόβουλος* add *ixy* (hic praemissa nomini particula *ὡς*) edd. — *τοὔνομα*

καὶ ἄλλα πολλὰ τὰ μὲν καινὰ ἔθεσαν, τὰ δὲ παρωνόμασαν), A. 788
ἄρδοντα δὲ τὴν χώραν, ἐκπίπτειν εἰς ἔρημον καὶ ἀμμώδη γῆν, κα-
ταπίνεσθαί τε εἰς τὴν ἄμμον, ὡς καὶ τὸν Ἄριον τὸν δι' Ἀρίων
ῥέοντα. τοῦ δὲ Ὤχου ποταμοῦ πλησίον ὀρύττοντας εὑρεῖν ἐλαίου
5 πηγὴν λέγουσιν· εἰκὸς δέ, ὥσπερ νιτρώδη τινὰ καὶ στύφοντα
ὑγρὰ καὶ ἀσφαλτώδη καὶ θειώδη διαρρεῖ τὴν γῆν, οὕτω καὶ
λιπαρὰ εὑρίσκεσθαι, τὸ δὲ σπάνιον ποιεῖ τὴν παραδοξίαν. ῥεῖν
δὲ τὸν Ὦχον οἱ μὲν διὰ τῆς Βακτριανῆς φασιν, οἱ δὲ παρ'
αὐτήν, καὶ οἱ μὲν ἕτερον τοῦ Ὤξου μέχρι τῶν ἐκβολῶν, νοτι-
10 ώτερον ἐκείνου, ἀμφοτέρων δ' ἐν τῇ Ὑρκανίᾳ τὰς εἰς τὴν θά-
λατταν ὑπάρχειν ἐκρύσεις, οἱ δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν ἕτερον, συμ-
βάλλειν δ' εἰς ἓν τὸ τοῦ Ὤξου ῥεῖθρον, πολλαχοῦ καὶ ἓξ καὶ
ἑπτὰ σταδίων ἔχοντα τὸ πλάτος. ὁ μέντοι Ἰαξάρτης ἀπ' ἀρ-
χῆς μέχρι τέλους ἕτερός ἐστι τοῦ Ὤξου, καὶ εἰς μὲν τὴν αὐτὴν
15 τελευτῶν θάλατταν, αἱ δ' ἐμβολαὶ διέχουσιν ἀλλήλων, ὥς φησι
Πατροκλῆς, παρασάγγας ὡς ὀγδοήκοντα· τὸν δὲ παρασάγγην
τὸν Περσικὸν οἱ μὲν ἑξήκοντα σταδίων φασίν, οἱ δὲ τριάκοντα
ἢ τετταράκοντα. ἀναπλεόντων δ' ἡμῶν τὸν Νεῖλον ἄλλοτ' ἄλ-
λοις μέτροις χρώμενοι τὰς σχοίνους ὠνόμαζον ἀπὸ πόλεως ἐπὶ
20 πόλιν, ὥστε τὸν αὐτὸν τῶν σχοίνων ἀριθμὸν ἀλλαχοῦ μὲν μείζω
παρέχειν πλοῦν, ἀλλαχοῦ δὲ βραχύτερον· οὕτως ἐξ ἀρχῆς πα-
ραδεδομένον καὶ φυλαττόμενον μέχρι νῦν.

6. Μέχρι μὲν δὴ τῆς Σογδιανῆς πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ἰόντι

---

deesse ad verbum θεμένων dudum monuit Cas., nec ferri potest, maxime ob sequentia, vocis eius ellipsis, quam alii statuunt: fortasse scriptum fuerat *Μακεδόνων ὄνομα θεμένων.* 1. κενὰ *CDz* (ex corr.) ald. 6. διαιρεῖν *r* διαρρεῖν codd. rell., exc. *Ei*, qui exhibent διαρρεῖ, sicut Eust. ad Il. *B*, 755 p. 336, 30 R. 7. λιπαρὰν *rw*. — ποιεῖν *E*. 8. τὸν om. ald. 9. ὄξου codd., exc. *C*(?)*E*. 10. ἀμφοτέρους *Dh imrx*. 11. ὑπάρχειν] ἔχειν *i* ποιεῖν *x*. 12. τῶν — ῥείθρων *D* (sed postea pr. m. corr.) *r* τὸν — ῥεῖθρον *w*. — τοῦ om. *E*. — ὄξου codd., exc. *C*(?)*E*. 14. ὄξου codd., exc. *C*(?)*E*. 15. τελευτῶν] τετάσθαι *E*. — ἐκβολαὶ edd. 16. ὡς om. *rw*. 17. τὸν Περσικὸν om. *E*. — τριακοσίων τετταράκοντα codd. (τμ' *E*), idemque in codice suo habuit Eust. hunc locum respiciens ad Il. *B*, 852 p. 361, 18 R.: Xyl. correxit coll. Herod. II, 6. V, 53. 21. ἀριθμὸν post πλοῦν add. *w*. — δὴ post οὕτως add. *x* 22. μέχρι τοῦ νῦν edd.

ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας γνώριμα ὑπῆρξε τὰ ἔθνη καὶ τοῖς Πέρσαις πρότερον τὰ ἔξω τοῦ Ταύρου καὶ τοῖς Μακεδόσι μετὰ ταῦτα καὶ τοῖς Παρθυαίοις. τὰ δ' ἐπέκεινα ἐπ' εὐθείας ὅτι μὲν Σκυθικά ἐστιν, ἐκ τῆς ὁμοειδείας εἰκάζεται, στρατεῖαι δ' οὐ γεγό-
A. 789 *νασιν ἐπ' αὐτοὺς ἡμῖν γνώριμοι, καθάπερ οὐδὲ ἐπὶ τοὺς βο-* 5
ρειοτάτους τῶν νομάδων· ἐφ' οὓς ἐπεχείρησε μὲν ὁ Ἀλέξανδρος ἄγειν στρατείαν, ὅτε τὸν Βῆσσον μετῄει καὶ τὸν Σπιταμένην, ζωγρίᾳ δ' ἀναχθέντος τοῦ Βήσσου, τοῦ δὲ Σπιταμένους ὑπὸ τῶν βαρβάρων διαφθαρέντος, ἐπαύσατο τῆς ἐπιχειρήσεως. οὐχ ὁμολογοῦσι δ', ὅτι περιέπλευσάν τινες ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ 10
τὴν Ὑρκανίαν, ὅτι δὲ δυνατόν, Πατροκλῆς εἴρηκε.

C. 519 7. *Λέγεται δέ, διότι τοῦ Ταύρου τὸ τελευταῖον, ὃ καλοῦσιν Ἰμάιον, τῇ Ἰνδικῇ θαλάττῃ ξυνάπτον, οὐδὲν οὔτε προὔχει πρὸς ἕω τῆς Ἰνδικῆς μᾶλλον οὔτ' εἰσέχει· παριόντι δ' εἰς τὸ βόρειον πλευρόν, ἀεί τι τοῦ μήκους ὑφαιρεῖ καὶ τοῦ πλάτους* 15
ἡ θάλαττα, ὥστ' ἀποφαίνειν μείουρον πρὸς ἕω τὴν νῦν ὑπογραφομένην μερίδα τῆς Ἀσίας, ἣν ὁ Ταῦρος ἀπολαμβάνει πρὸς τὸν ὠκεανόν, τὸν πληροῦντα τὸ Κάσπιον πέλαγος. μῆκος δ' ἐστὶ ταύτης τῆς μερίδος τὸ μέγιστον ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης ἐπὶ τὸν ὠκεανὸν τὸν κατὰ τὸ Ἰμάιον τρισμυρίων που 20
σταδίων, παρὰ τὴν ὀρεινὴν τοῦ Ταύρου τῆς πορείας οὔσης, πλάτος δ' ἔλαττον τῶν μυρίων. εἴρηται γάρ, ὅτι περὶ τετρα-

---

2. *ἔσω* pro *ἔξω* scribendum esse censent Du Theil. Cor. Grosk. ex partium Asiae descriptione a Strabone passim proposita: cf. p. 490 sq. et 520. II, 129. Praeterea notandum est ad designandas illas partes eum uti constanter adverbiis *ἐντός* et *ἐκτός*. 4. *ὁμοειδίας Clorwxz* edd. 5. *γνώριμαι E.* — *ἐπὶ] περὶ* codd., Cor. corr. ex coni. Cas. 6. *ὁ* om. *D.* 8. *ἀχθέντος x.* — *σπιταμένου x.* 10. *ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς* om. *E.* 12. *λέγεται] λέγων w λέγει δ' ὅτι i.* — *ὅτι xz.* 13. *ἴμεον* codd., exc. *E*, in quo est *ἵμαιον*, similiter *ἴμαιον* ald.; *Ἴμαον* edd. inde a Cas.: v. ad II, 129. — *ξυνάπτοντα CDhirl ξυνάπτοντι m.* — *προέχει x.* 16. *ἀποφαίνει xz.* — *νῦν* om. *C.* — *μείουρον*, addito *υ* supra *ει*, *E*: cf. II, 113. 20. *ἴμεον* codd, exc. *E*, in quo *ἵμαιον* est; *ἴμαιον* ald., *Ἴμαον* edd. inde a Cas. 22. *ἑξακισχιλίων* pro *μυρίων* scribendum censet Grosk.: idque postulare videntur et quae de maris Caspii longitudine traduntur supra p. 507 init. II, 74 extr. et quae mox disputantur de maxima terrae habitabilis latitudine: quamquam haec ipsa parum conveniunt iis, quae aliis locis eadem de re docentur, maxime II, 116 init., videturque Strabo, paulo incuriosius Apollodorum Artemite-

κισμυρίους σταδίους ἐστὶ τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μέχρι τῆς ἑῴας θαλάττης τῆς κατὰ Ἰνδούς, ἐπὶ δ' Ἰσσὸν ἀπὸ τῶν ἑσπερίων ἄκρων τῶν κατὰ Στήλας ἄλλοι τρισμύριοι· ἔστι δὲ ὁ μυχὸς τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μικρὸν ἢ οὐδὲν Ἀμισοῦ ἑωθι- 5 *νώτερος, τὸ δὲ ἀπὸ Ἀμισοῦ ἐπὶ τὴν Ὑρκανίαν γῆν περὶ μυρίους ἐστὶ σταδίους, παράλληλον ὂν τῷ ἀπὸ τοῦ Ἰσσοῦ λεχθέντι ἐπὶ τοὺς Ἰνδούς. λείπεται δὴ τὸ λεχθὲν μῆκος ἐπὶ τὴν ἕω τῆς περιωδευμένης νυνὶ μερίδος οἱ τρισμύριοι στάδιοι. πάλιν δὲ τοῦ πλάτους τοῦ μεγίστου τῆς οἰκουμένης ὄντος περὶ τρισμυρίους* 10 *σταδίους, χλαμυδοειδοῦς οὔσης, τὸ διάστημα τοῦτο ἐγγὺς ἂν εἴη τοῦ μεσημβρινοῦ τοῦ διὰ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης γραφομένου καὶ τῆς Περσικῆς, εἴπερ ἐστὶ τὸ μῆκος τῆς οἰκουμένης ἑπτὰ μυριάδες· εἰ οὖν ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας ἐπὶ Ἀρτεμίταν τὴν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ στάδιοί εἰσιν ὀκτακισχίλιοι, καθάπερ εἴρηκεν* 15 *Ἀπολλόδωρος [ὁ] ἐκ τῆς Ἀρτεμίτας, ἐκεῖθεν δ' ἐπὶ τὸ στόμα τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης ἄλλο τοσοῦτόν ἐστι, καὶ πάλιν τοσοῦτον ἢ μικρὸν ἀπολεῖπον εἰς τὰ ἀνταίροντα τοῖς ἄκροις τῆς Αἰθιοπίας, λοιπὸν ἂν εἴη τοῦ πλάτους τῆς οἰκουμένης τοῦ λεχθέντος ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης ἐπὶ τοῦ στό-* 20 *ματος αὐτῆς ὅσον εἰρήκαμεν. μειούρου δ' ὄντος τοῦ τμήματος τούτου τῆς γῆς ἐπὶ τὰ πρὸς ἕω μέρη, γίνοιτ' ἂν τὸ σχῆμα προσόμοιον μαγειρικῇ κοπίδι, τοῦ μὲν ὄρους ἐπ' εὐθείας ὄντος,* **A. 790** *καὶ νοουμένου κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς κοπίδος, τῆς δ' ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Ὑρκανίου παραλίας ἐπὶ Τάμαρον κατὰ θάτερον* 25 *πλευρὸν εἰς περιφερῆ καὶ μείουρον γραμμὴν ἀπολῆγον.*

---

num secutus, decipi se esse passus: de qua re v. Grosk. ad II, 74. 4. *ἢ* om. *E*. — *ἀμινσοῦ ix* ald. 5. *τοῦ ἀμισοῦ E ἀμινσοῦ i*. 6. *Ἰσσικοῦ x* edd., neque dici solet *ὁ Ἰσσός*: sed in aliis etiam nominibus offenditur haec generis inconstantia, velut in *Πύλος*, *Κόρινθος*, aliis; in altera autem scriptura insolens est vocis *κόλπου* omissio ac vix ferenda. 7. *ἐπὶ*] *ἀπὸ C*. — *δὴ*] *δὲ E*. — Verba *τὴν* — *στάδιοι* om. *l*. 8. *περιοδευομένης CD περιοδευμένης hirw* ald. 9. *πλάτους τῆς μεγίστης οἰκουμένης* codd., Cor. corr. 12. *καὶ περσικοῦ E*. 13. *εἰ γοῦν C*. — *τὴν* ante *Ἀρτεμίταν* add. edd. — *ἀρετεμισίαν Em ἀρτεμίσταν* codd. rell. ald., Xyl. correxit. 15. *ὁ* om. codd., Cor. add. — *ὁ ἐκ τῆς Ἀρτεμίτας* om. *oz ἀρτεμησίας Cx ἀρτεμισίας* codd. rell., Xyl. correxit. 20. *αὐτῆς* om. *E*: in eodem ad hunc locum in marg. adnotatur *ἤγουν ὀκτακισχίλια*. 25. *ἀποληγού-*

8. *Ἐπιμνηστέον δὲ καὶ τῶν παραδόξων ἐνίων, ἃ θρυλοῦσι περὶ τῶν τελέως βαρβάρων, οἷον τῶν περὶ τὸν Καύκασον καὶ τὴν ἄλλην ὀρεινήν. τοῖς μὲν γὰρ νόμιμον εἶναί φασι τὸ τοῦ Εὐριπίδου,*

C. 520 *τὸν φύντα θρηνεῖν, εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά,* 5
τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον
χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων·

ἑτέροις δὲ μηδένα ἀποκτείνειν τῶν ἐξαμαρτόντων τὰ μέγιστα, ἀλλ' ἐξορίζειν μόνον μετὰ τῶν τέκνων, ὑπεναντίως τοῖς Δέρβιξι· καὶ γὰρ ἐπὶ μικροῖς οὗτοι σφάττουσι. σέβονται δὲ γῆν 10 *οἱ Δέρβικες· θύουσι δ' οὐδὲν θῆλυ οὐδὲ ἐσθίουσι· τοὺς δὲ ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότας σφάττουσι, ἀναλίσκουσι δὲ τὰς σάρκας οἱ ἄγχιστα γένους· τὰς δὲ γραίας ἀπάγχουσιν, εἶτα θάπτουσι· τοὺς δὲ ἐντὸς ἑβδομήκοντα ἐτῶν ἀποθανόντας οὐκ ἐσθίουσιν, ἀλλὰ θάπτουσι. Σίγιννοι δὲ τἆλλα μὲν περσίζου-* 15 *σιν, ἱππαρίοις δὲ χρῶνται μικροῖς, δασέσιν, ἅπερ ἱππότην ὀχεῖν μὲν οὐ δύνανται, τέθριππα δὲ ζευγνύουσιν· ἡνιοχοῦσι δὲ γυ-* A. 791 *ναῖκες, ἐκ παίδων ἠσκημέναι, ἡ δ' ἄριστα ἡνιοχοῦσα συνοικεῖ ᾧ βούλεται· τινὰς δ' ἐπιτηδεύειν φασίν, ὅπως ὡς μακροκεφαλώτατοι φανοῦνται, καὶ προπεπτωκότες τοῖς μετώποις, ὥσθ'* 20 *ὑπερκύπτειν τῶν γενείων. Ταπυρίων δ' ἐστὶ καὶ τὸ τοὺς μὲν ἄνδρας μελανειμονεῖν καὶ μακροκομεῖν, τὰς δὲ γυναῖκας λευχειμονεῖν καὶ βραχυκομεῖν· *οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ Δερβίκων καὶ Ὑρκανῶν*· καὶ ὁ ἀνδρειότατος κριθεὶς γαμεῖ ἣν βούλεται. Κάσπιοι δὲ τοὺς ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη λιμοκτονήσαντες εἰς τὴν* 25 *ἐρημίαν ἐκτιθέασιν, ἄπωθεν δὲ σκοπεύοντες, ἐὰν μὲν ὑπ' ὀρ-*

σης oz (ex corr.) ald. 1. *τῶν* om. *x*. — *θρυλλοῦσι* codd., exc. *z*. 3. *νόμιμα w*. 5. *φύντα*] *ζῶντα* exhibet Stobaeus tit. 121. — *ὅσα* codd., Xyl. corr. 6. *καὶ*] *ὡς oz*. — *πόνων*] *κακῶν* praebet Sext. Emp. Hypotyp. Pyrrh. III, 24 §. 230. 9. *τῶν* om. *Crwxz* ald. 15. *σίγγινοι l*. 16. *ἔχειν μᾶλλον μὲν l*. 17. *ζευγνύασιν r*. 19. *ὅπως*] *ὅπερ r*, om. Cor. 20. *φανῶσι rw*. 21. *Ταπύρων* Cor., eamque formam supra constanter exhibent codd. 22. *μακροκομᾶν x*. 23. Verba *οἰκοῦσι* — *Ὑρκανῶν*, quae incommodissime hic inseruntur, ex margine huc illata recte censuit Grosk.: petita sunt ex p. 514 extr. 26. *ἄποθεν* codd., Tzsch. mutavit, ut Strabo sibi constaret. — *σκοπεύσαντες rw*.

νίθων κατασπωμένους ἀπὸ τῆς κλίνης ἴδωσιν, εὐδαιμονίζουσι, ἐὰν δὲ ὑπὸ θηρίων ἢ κυνῶν, ἧττον, ἐὰν δ' ὑπὸ μηδενός, κακοδαιμονίζουσι.

CAPUT XII.

5 1. Ἐπεὶ δὲ τὰ βόρεια μέρη τῆς Ἀσίας ποιεῖ ὁ Ταῦρος, ἃ δὴ καὶ ἐντὸς τοῦ Ταύρου καλοῦσιν, εἰπεῖν προειλόμεθα πρῶτον [περὶ τούτων]· τούτων δ' ἐστὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτοῖς ἢ ὅλα ἢ τὰ πλεῖστα. ὅσα μὲν τῶν Κασπίων πυλῶν ἐωθινώτερά ἐστιν, ἁπλουστέραν ἔχει τὴν περιήγησιν διὰ τὴν ἀγριό-
10 τητα, οὐ πολύ τε ἂν διαφέροι τοῦδε ἢ τοῦδε τοῦ κλίματος συγκαταλεχθέντα· τὰ δ' ἑσπέρια πάντα δίδωσιν εὐπορίαν τοῦ λέγειν περὶ αὐτῶν, ὥστε δεῖ προάγειν ἐπὶ τὰ παρακείμενα ταῖς Κασπίαις πύλαις. παράκειται δὲ ἡ Μηδία πρὸς δύσιν, χώρα καὶ πολλὴ καὶ δυναστεύσασά ποτε καὶ ἐν μέσῳ τῷ Ταύρῳ
15 κειμένη, πολυσχιδεῖ κατὰ ταῦτα ὑπάρχοντι τὰ μέρη καὶ αὐλῶνας ἐμπεριλαμβάνοντι μεγάλους, καθάπερ καὶ τῇ Ἀρμενίᾳ τοῦτο συμβέβηκε.

2. Τὸ γὰρ ὄρος τοῦτο ἄρχεται μὲν ἀπὸ τῆς Καρίας καὶ Λυκίας, ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν οὔτε πλάτος οὔτε ὕψος ἀξιόλογον
20 δείκνυσιν. ἐξαίρεται δὲ πολὺ πρῶτον κατὰ τὰς Χελιδονίας· αὗται δ' εἰσὶ νῆσοι κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Παμφύλων παραλίας· ἐπὶ δὲ τὰς ἀνατολὰς ἐκτεινόμενος αὐλῶνας μακροὺς ἀπολαμβά- C. 521
νει τοὺς τῶν Κιλίκων· εἶτα τῇ μὲν τὸ Ἀμανὸν ἀπ' αὐτοῦ σχίζεται, τῇ δὲ ὁ Ἀντίταυρος, ἐν ᾧ τὰ Κόμανα ἵδρυται τὰ ἐν

2. ἐὰν — κακοδαιμονίζουσι om. *w*. 7. περὶ τούτου *ox* ald. In reliquis codicibus desunt verba περὶ τούτων, propter τούτων quod sequitur male neglecta: add. Tzsch. — ταὐτὰ δ' ἐστὶ *ox* ald. — αὐτοῖς] αὐτῆς *x*. 10. τῷδε ἢ τῷδε τῷ κλίματι Cor., quae concinnior sane est scriptura. 14. καὶ ante πολλὴ om. edd. 15. πολυσχεδῆ *CDhi* πολυσχεδεῖ *xz*. — ὑπάρχοντα *CDhi*. 19. ἀλλ' om. *E*. 20. χελιδονέας codd., exc. *E*. 21. Παμφυλίων edd. 22. ἐκτεινόμενος, et ς in ν pr. m. mut., *D*. — μικρὰς *ox* ald. μικροὺς codd. rell., exc. *E*, edd.: alteram scripturam recipere non dubitavi, cum breves valles iam ante Ciliciam in Tauro offendantur permultae, Ciliciae autem flumina, velut Calycadnus, Sarus, Pyramus valles percurrant satis longas.

τοῖς ἄνω λεγομένοις Καππάδοξιν. οὗτος μὲν οὖν ἐν τῇ Καταονίᾳ τελευτᾷ, τὸ δὲ Ἀμανὸν ὄρος μέχρι τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Μελιτηνῆς πρόεισι, καθ' ἣν ἡ Κομμαγηνὴ τῇ Καππαδοκίᾳ παράκειται· ἐκδέχεται δὲ τὰ πέραν τοῦ Εὐφράτου ὄρη, συνεχῆ μὲν τοῖς προειρημένοις, πλὴν ὅσον διακόπτει ῥέων διὰ μέσων ὁ ποταμός· πολλὴν δ' ἐπίδοσιν λαμβάνει εἰς τὸ ὕψος καὶ τὸ A. 792 πλάτος καὶ τὸ πολυσχιδές. τὸ δ' οὖν νοτιώτατον μάλιστά ἐστιν ὁ Ταῦρος, ὁρίζων τὴν Ἀρμενίαν ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας.

3. Ἐντεῦθεν δὲ ἀμφότεροι ῥέουσιν οἱ τὴν Μεσοποταμίαν ἐγκυκλούμενοι ποταμοὶ καὶ συνάπτοντες ἀλλήλοις ἐγγὺς κατὰ 10 τὴν Βαβυλωνίαν, εἶτα ἐκδιδόντες εἰς τὴν κατὰ Πέρσας θάλατταν, ὅ τε Εὐφράτης καὶ Τίγρις. ἔστι δὲ καὶ μείζων ὁ Εὐφράτης καὶ πλείω διέξεισι χώραν σκολιῷ τῷ ῥείθρῳ, τὰς πηγὰς ἔχων ἐν τῷ προσβόρῳ μέρει τοῦ Ταύρου, ῥέων δ' ἐπὶ δύσιν διὰ τῆς Ἀρμενίας τῆς μεγάλης καλουμένης μέχρι τῆς μικρᾶς, 15 ἐν δεξιᾷ ἔχων ταύτην, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν Ἀκιλισηνήν· εἶτ' ἐπιστρέφει πρὸς νότον, συνάπτει δὲ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῖς Καππαδόκων ὁρίοις· δεξιᾷ δὲ ταῦτα ἀφεὶς καὶ τὰ τῶν Κομμαγηνῶν, ἀριστερᾷ δὲ τὴν Ἀκιλισηνὴν καὶ Σωφηνὴν τῆς μεγάλης Ἀρμενίας πρόεισιν ἐπὶ τὴν Συρίαν καὶ λαμβάνει πά- 20

---

1. *καταονίαν l.* 3. *μελιτινῆς C.* — *κομαγηνῆ Dhi.* 5. *ὅσων E.* — *μέσον*, omisso *διά*, *rw.* 7. *δ' οὖν*] *δ' αὖ rw.* 9. *ῥέουσιν οἱ ποταμοὶ οἱ τὴν μεσοποταμίαν ἐγκυκλούμενοι E.* 11. *εἰς* om. *l.* 12. *ὁ* ante *Τίγρις* add. *loz* edd. 14. *προσβορείῳ E προσβόρρῳ* Cor. 16. *λισηνήν* codd., sed in marg. *E* add. *ἀσιλ*, in eodem praeterea inter versus supra *τὴν λισηνὴν* scriptum *ἀκῖρη* (sic: l. *ἄκυρα*) *εἰσι.* In Epit. legitur *Βασιλισηνήν*, quod rec. Cor., Casauboni sententiam secutus. Sed hoc nomen, ab uno Ptolemaeo (v. V, 12) commemoratum, ex quo Epitomes auctor sumpsisse videtur cum aliis pluribus quae illo loco traduntur, non plane liberum est a corruptionis suspicione, cum nullum inveniatur nomen in antiquis Armeniorum scriptis, quod ei respondeat. Altera autem scriptura, a Salmasio iam proposita (v. ad Solin. p. 437), commendari videtur iis, quae exhibentur in *E*, et confirmatur alio Strabonis loco p. 527, simulque scriptorum Armeniorum fide (v. Lucae Ingigi Descriptio antiquae Armeniae p. 11 sq. *St. Martin Mémoires sur l'Arménie I p.* 71). 18. *ὅροις* (sic) *E.* — *καὶ τὴν τῶν κ.* 19. *ἀσικινσινήν* codd., exc. *E*, in quo est *ἀσιλισσηνήν*; Epit. exhibet *ἀκλισηνήν*, unde verum restituit Cas. — *σοφηνήν D.*

λιν ἄλλην ἐπιστροφὴν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν καὶ τὸν Περσικὸν κόλπον. ὁ δὲ Τίγρις ἐκ τοῦ νοτίου μέρους τοῦ αὐτοῦ ὄρους ἐνεχθεὶς ἐπὶ τὴν Σελεύκειαν συνάπτει τῷ Εὐφράτῃ πλησίον καὶ ποιεῖ τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς αὐτόν, εἶτ' ἐκδίδωσι καὶ
5 αὐτὸς εἰς τὸν αὐτὸν κόλπον. διέχουσι δὲ ἀλλήλων αἱ πηγαὶ τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος περὶ δισχιλίους καὶ πεντακοσίους σταδίους.

4. Ἀπὸ δ' οὖν τοῦ Ταύρου πρὸς ἄρκτον ἀποσχίδες πολλαὶ γεγόνασι, μία μὲν ἡ τοῦ καλουμένου Ἀντιταύρου· καὶ γὰρ ἐν-
10 ταῦθα οὕτως ὠνομάζετο ὁ τὴν Σωφηνὴν ἀπολαμβάνων ἐν αὐλῶνι μεταξὺ κειμένῳ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Ταύρου. πέραν δὲ τοῦ Εὐφράτου κατὰ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν ἐφεξῆς τῷ Ἀντιταύρῳ πρὸς ἄρκτον ἐπεκτείνεται μέγα ὄρος καὶ πολυσχιδές· καλοῦσι δὲ τὸ μὲν αὐτοῦ Παρυάδρην, τὸ δὲ Μοσχικὰ ὄρη, τὸ δ' ἄλλοις A. 793
15 ὀνόμασι· ταῦτα δ' ἀπολαμβάνει τὴν Ἀρμενίαν ὅλην μέχρι Ἰβήρων καὶ Ἀλβανῶν. εἶτ' ἄλλ' ἐπανίσταται πρὸς ἕω, τὰ ὑπερκείμενα τῆς Κασπίας θαλάττης μέχρι Μηδίας, τῆς τε Ἀτροπατίου καὶ τῆς μεγάλης· καλοῦσι δὲ καὶ ταῦτα τὰ μέρη πάντα C. 522 τῶν ὀρῶν Παραχοάθραν καὶ τὰ μέχρι τῶν Κασπίων πυλῶν
20 καὶ ἐπέκεινα ἔτι πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς τὰ συνάπτοντα τῇ Ἀρίᾳ. τὰ μὲν δὴ πρόσβορα ὄρη οὕτω καλοῦσι, τὰ δὲ νότια τὰ πέραν τοῦ Εὐφράτου τῆς Καππαδοκίας καὶ τῆς Κομμαγηνῆς πρὸς ἕω τείνοντα κατ' ἀρχὰς μὲν αὐτὸ τοῦτο καλεῖται Ταῦρος, διορίζων τὴν Σωφηνὴν καὶ τὴν ἄλλην Ἀρμενίαν ἀπὸ τῆς Μεσο-
25 ποταμίας· τινὲς δὲ Γορδυαῖα ὄρη καλοῦσιν. ἐν δὲ τούτοις ἐστὶ

---

2. τοῦ νοτίου μέρους om. *oz* ald. — αὐτοῦ ὄρους *D*. 6. τίγριδος *loxz* ald. τίγρυος *C*. 8. ἀπὸ γοῦν, et δ supra γ pr. m. add., *D*. — ἀπόσχιες codd., exc. *C*(?) et *x*, in quo posteriores vocis syllabae duae omissae sunt, vacuo spatio relicto. 10. σοφηνὴν *Dhi*. 12. μετὰ μικρὰν *l*. 14. Παρυάδρην] πολυάρρην codd. et Epit., Tzsch. corr. ex coni. Salm. ad Solin. p. 440. — τὸ δ'] τὰ δ' *CDhlrw*. 16. τὴν ὑπερκειμένην *oz* ald.: in hac deinde τὰ ὑπερκείμενα subiiciuntur verbo μεγάλης. 17. ἀτραπατίου *D* (sed circa alterum α sec. m. pictum est o) *hi*. 19. παραχοάνθραν *l* παρὰ χοάθραν *hi*. 21. πρόσβορρα Cor. — τὰ δὲ νότια μέρη τὰ περὶ *l*. 22. καὶ ante τῆς Καππαδοκίας add. *orz*: eodem loco ἀπὸ excidisse admodum probabiliter coniecit Grosk. 23. διορίζον *E*. 24. σοφηνὴν *Dh*. 25. γορδιαῖα *roxz* γονδιαῖα ἔθνη *E*.

καὶ τὸ Μάσιον, τὸ ὑπερκείμενον τῆς Νισίβιος ὄρος καὶ τῶν Τιγρανοκέρτων. ἔπειτα ἐξαίρεται πλέον καὶ καλεῖται Νιφάτης· ἐνταῦθα δέ που καὶ [αἱ] τοῦ Τίγριος πηγαὶ κατὰ τὸ νότιον τῆς ὀρεινῆς πλευρόν· εἶτ' ἀπὸ τοῦ Νιφάτου μᾶλλον ἔτι καὶ μᾶλλον ἡ ῥάχις ἐκτεινομένη τὸ Ζάγριον ὄρος ποιεῖ, τὸ διορίζον 5 τὴν Μηδίαν καὶ τὴν Βαβυλωνίαν· μετὰ δὲ τὸ Ζάγριον ἐκδέχεται ὑπὲρ μὲν τῆς Βαβυλωνίας ἥ τε τῶν Ἐλυμαίων ὀρεινὴ καὶ ἡ τῶν Παραιτακηνῶν, ὑπὲρ δὲ τῆς Μηδίας ἡ τῶν Κοσσαίων· ἐν μέσῳ δ' ἐστὶν ἡ Μηδία καὶ ἡ Ἀρμενία, πολλὰ μὲν ὄρη περιλαμβάνουσα, πολλὰ δὲ ὀροπέδια, ὡσαύτως δὲ πεδία καὶ αὐλῶνας μεγάλους, 10 συχνὰ δὲ καὶ ἔθνη τὰ περιοικοῦντα, μικρά, ὀρεινὰ καὶ λῃστρικὰ τὰ πλείω. οὕτω μὲν τοίνυν τίθεμεν ἐντὸς τοῦ Ταύρου τήν τε Μηδίαν, ἧς εἰσι καὶ αἱ Κάσπιοι πύλαι, καὶ τὴν Ἀρμενίαν.

5. Καθ' ἡμᾶς μὲν τοίνυν προσάρκτια ἂν εἴη τὰ ἔθνη ταῦτα, ἐπειδὴ καὶ ἐντὸς τοῦ Ταύρου, Ἐρατοσθένης δέ, πεποιημένος 15 τὴν διαίρεσιν εἰς τὰ νότια μέρη καὶ τὰ προσάρκτια καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένας σφραγῖδας, τὰς μὲν βορείους καλῶν, τὰς δὲ νοτίους, ὅρια ἀποφαίνει τῶν κλιμάτων ἀμφοῖν τὰς Κασπίους πύλας· εἰκότως οὖν τὰ νοτιώτερα *πρὸς ἕω τείνοντα* τῶν Κασπίων πυλῶν νότια ἂν ἀποφαίνοι, ὧν ἐστι καὶ ἡ Μηδία 20 καὶ ἡ Ἀρμενία, τὰ δὲ βορειότερα πρόσβορα, κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην διάταξιν τούτου συμβαίνοντος. τάχα δὲ οὐκ ἐπέβαλε τούτῳ, διότι ἔξω τοῦ Ταύρου πρὸς νότον οὐδέν ἐστιν οὔτε τῆς Ἀρμενίας μέρος οὔτε τῆς Μηδίας.

---

2. τιγρανοκερτῶν *D*. 3. αἱ om. codd. — τρίγριος *E*. 6. ἐνδέχεται *w*. 7. εὐλυμέων *CDxz* εὐλυμένων *i* εὐλιμένων *w* ἀλιμέων *l* ἐλιμέων *r*: ἐλυμαίων, quod restituit Tzsch., legitur in *E*. 8. παραιτασηνῶν *Dhilwx* παραιτασινῶν *Coz* παραιτακήνων (sic) *E*. 9. παραλαμβάνουσα, et περι pr. m. supra add., *D* περιλαμβάνουσαι Cor. ex sent. Du Theil. 13. κάσπιαι *Er* (sed κασπιοι supra add.). 16. καὶ τὰ] κατὰ τὰ codd. (sed καὶ τὰ additum est in marg. *z*, ubi simul ad καὶ τὰς in proximis adiicitur κατὰ τὰς): Xyl. corr. 18. ὅριον *C*. 19. πρὸς ἕω τείνοντα cum ferri non posse intellexisset Du Theil., coniecit Strabonem scripsisse πρὸς ἕω καὶ πρὸς δύσιν τείνοντα, quae Grosk. recepit: sed sic quoque incommodissime adiici haec verba, minime necessaria, liquet. Quapropter eiicienda potius quam corrigenda esse censeo. 21. πρόσβορρα Cor.

CAPUT XIII.

1. Ἡ δὲ Μηδία δίχα διῄρηται· καλοῦσι δὲ τὴν μὲν μεγάλην, ἧς μητρόπολις τὰ Ἐκβάτανα, μεγάλη πόλις καὶ τὸ βασίλειον ἔχουσα τῆς Μήδων ἀρχῆς (διατελοῦσι δὲ καὶ νῦν οἱ Παρ- A. 794
5 θυαῖοι τούτῳ χρώμενοι βασιλείῳ, καὶ θερίζουσί γε ἐνταῦθα οἱ βασιλεῖς· ψυχρὰ γὰρ ἡ Μηδία· τὸ δὲ χειμάδιόν ἐστιν αὐτοῖς ἐν Σελευκείᾳ τῇ ἐπὶ τῷ Τίγρι πλησίον Βαβυλῶνος), ἡ δ' ἑτέρα μερίς ἐστιν ἡ Ἀτροπάτιος Μηδία· τοὔνομα δ' ἔσχεν ἀπὸ C. 523 τοῦ ἡγεμόνος Ἀτροπάτου, ὃς ἐκώλυσεν ὑπὸ τοῖς Μακεδόσι γί-
10 νεσθαι καὶ ταύτην, μέρος οὖσαν μεγάλης Μηδίας· καὶ δὴ καὶ βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς ἰδίᾳ συνέταξε καθ' αὑτὴν τὴν χώραν ταύτην, καὶ ἡ διαδοχὴ σώζεται μέχρι νῦν ἐξ ἐκείνου, πρός τε τοὺς Ἀρμενίων βασιλέας ποιησαμένων ἐπιγαμίας τῶν ὕστερον καὶ Σύρων καὶ μετὰ ταῦτα Παρθυαίων.
15 2. Κεῖται δὲ ἡ χώρα τῇ μὲν Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Ματιανῇ πρὸς ἕω, τῇ δὲ μεγάλῃ Μηδίᾳ πρὸς δύσιν, πρὸς ἄρκτον δ' ἀμφοτέραις· τοῖς δὲ περὶ τὸν μυχὸν τῆς Ὑρκανίας θαλάττης καὶ † τῆς Ματιανῆς ἀπὸ νότου παράκειται. ἔστι δ' οὐ μικρὰ κατὰ τὴν δύναμιν, ὥς φησιν Ἀπολλωνίδης, ἥ γε καὶ *κατὰ* μυρίους
20 ἱππέας δύναται παρέχεσθαι, πεζῶν δὲ τέτταρας μυριάδας. λίμνην δ' ἔχει τὴν Σπαῦταν, ἐν ᾗ ἅλες ἐπανθοῦντες πήττονται·

2. μεγάλη πόλις om. E. 4. ἀρχῆς om. E. 6. χειμαδεῖον Dhi. 7. τίγριδι Eoxz τίγρηδι ald. Τίγρει Cor. — πλησίον] ἐγγὺς E. 9. γενέσθαι lorwxz edd. 11. κατ' αὐτὴν Ehlorw. 14. καὶ] μετὰ codd., Xyl. corr. 15. Verba καὶ τῇ Ματιανῇ, Falconero ac Du Theilio iam suspecta, Cor. asteriscis inclusit: neque infitiandum est, difficilem esse hunc locum ad explicandum; incertior tamen est Matianes situs, quam ut liceat audacius quid mutare. Brequ. coniecit τῇ μὲν Ἀρμενίᾳ τῇ μεγάλῃ parum probabiliter. 16. πρὸς δ' ἄρκτον edd. 18. τοῖς Ματιανοῖς Tzsch. Cor. ex coni. Cas.; καὶ μέρει τῆς Ματιανῆς scribendum censent Mannert. (v. V, 2 p. 143) et Grosk.: equidem existimo scriptum fuisse καὶ τῇ Ματιανῇ, quae cur corrupta sint obscurum non est: simul subnasci potest suspicio, verba καὶ τῇ Ματιανῇ, quae supra vidimus addita satis incommode, primum ad corrigendum hunc locum in margine fuisse adiecta, ac postea illo loco male inserta. 19. κατὰ om. z Cor., nec videtur ferendum esse. 21. σπαύτα D (ν in fine

δὲ προσάρκτιος ὀρεινὴ καὶ τραχεῖα καὶ ψυχρά, Καδουσίων κατοικία τῶν ὀρεινῶν καὶ Ἀμάρδων καὶ Ταπύρων καὶ Κυρτίων καὶ ἄλλων τοιούτων, οἳ μετανάσται εἰσὶ καὶ λῃστρικοί. καὶ A. 795 γὰρ ὁ Ζάγρος καὶ ὁ Νιφάτης κατεσπαρμένα ἔχουσι τὰ ἔθνη
5 ταῦτα, καὶ οἱ ἐν τῇ Περσίδι Κύρτιοι καὶ Μάρδοι (καὶ γὰρ οὕτω λέγονται οἱ Ἄμαρδοι) καὶ οἱ ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ μέχρι νῦν ὁμωνύμως προσαγορευόμενοι τῆς αὐτῆς εἰσιν ἰδέας.

4. Οἱ δ᾽ οὖν Καδούσιοι πλήθει τῷ πεζῷ μικρὸν ἀπολείπονται τῶν Ἀριανῶν, ἀκοντισταὶ δ᾽ εἰσὶν ἄριστοι, ἐν δὲ τοῖς
10 τραχέσιν ἀνθ᾽ ἱππέων πεζοὶ διαμάχονται. Ἀντωνίῳ δὲ χαλεπὴν C. 524 τὴν στρατείαν ἐποίησεν οὐχ ἡ τῆς χώρας φύσις, ἀλλ᾽ ὁ τῶν ὁδῶν ἡγεμών, ὁ τῶν Ἀρμενίων βασιλεὺς Ἀρταουάσδης, ὃν *εἰκὸς* ἐκεῖνος, ἐπιβουλεύοντα αὐτῷ, σύμβουλον ἐποιεῖτο καὶ κύριον τῆς περὶ τοῦ πολέμου γνώμης· ἐτιμωρήσατο μὲν οὖν
15 αὐτόν, ἀλλ᾽ ὀψέ, ἡνίκα πολλῶν αἴτιος κατέστη κακῶν Ῥωμαίοις καὶ αὐτὸς καὶ ἐκεῖνος, ὅστις τὴν ἀπὸ τοῦ Ζεύγματος ὁδὸν τοῦ κατὰ τὸν Εὐφράτην μέχρι τοῦ ἅψασθαι τῆς Ἀτροπατηνῆς ὀκτακισχιλίων σταδίων ἐποίησε, πλέον ἢ διπλασίαν τῆς εὐθείας, διὰ ὀρῶν καὶ ἀνοδιῶν καὶ κυκλοπορίας.

20 5. Ἡ δὲ μεγάλη Μηδία τὸ μὲν παλαιὸν τῆς Ἀσίας ἡγήσατο πάσης, καταλύσασα τὴν τῶν Σύρων ἀρχήν· ὕστερον δ᾽ ὑπὸ Κύρου καὶ Περσῶν ἀφαιρεθεῖσα τὴν τοσαύτην ἐξουσίαν ἐπὶ Ἀστυάγου, διεφύλαττεν ὅμως πολὺ τοῦ πατρίου ἀξιώματος, καὶ ἦν τὰ Ἐκβάτανα χειμάδιον τοῖς Πέρσαις· ὁμοίως δὲ

2. ἀμάρδων om. *E*. 3. τοιούτων om. *Dhi*. 5. Μάρδοι] ἄμαρδοι codd., Tzsch. corr. ex sent. Cas., ipso connexu flagitante. — καὶ γὰρ — Ἄμαρδοι om. *oz*. 6. οἱ Ἄμαρδοι om. *x* inserto καὶ ante οὕτω. — οὕτω λέγονται ἀμαρδοὶ post Ἀρμενίᾳ inseruntur in *oz*. 8. ὑπολείπονται *rw*. 9. ἄνδρες δεινοὶ πετροβατεῖν καὶ ἀκονισταὶ ἄριστοι Tzschuck. Cor. ex Eust. ad Dion. 730, secuti Berkelium ad Steph. p. 434 paulo confidentius: multo enim probabilius est verba illa ab Eustathio liberius hunc locum referente addita esse, quam in codicibus omissa. 12. ἀρταούας δ᾽ ἦν *CDhirxw* ἀρταούσας δ᾽ ἦν *l*. 13. ὡς εἰκὸς *x* Tzsch., εἰκὸς om. *oz* edd. praeter Tzsch., atque ortum haud dubie est aliquo modo hoc verbum ex proximo. 19. κυκλοπορείας codd. (κυκλωπορείας *Cr*), exc. *Dix*: cf. II, 91. XVI, 780. 20. Ἀσίας] μηδίας *E*. 23. ἀστυάγους *Ei*. 24. Post Ἐκβάτανα

καὶ τοῖς ἐκείνους καταλύσασι Μακεδόσι τοῖς τὴν Συρίαν ἔχουσι καὶ νῦν ἔτι τοῖς Παρθυαίων βασιλεῦσι τὴν αὐτὴν παρέχεται χρείαν τε καὶ ἀσφάλειαν.

6. Ὁρίζεται δ' ἀπὸ μὲν τῆς ἕω τῇ τε Παρθυαίᾳ καὶ τοῖς Κοσσαίων ὄρεσι, λῃστρικῶν ἀνθρώπων, οἳ τοξότας μυρίους 5 καὶ τρισχιλίους παρέσχοντό ποτε Ἐλυμαίοις, συμμαχοῦντες ἐπὶ Σουσίους καὶ Βαβυλωνίους. Νέαρχος δέ φησι, τεττάρων ὄντων λῃστρικῶν ἐθνῶν, ὧν Μάρδοι μὲν Πέρσαις προσεχεῖς ἦσαν, Οὔξιοι δὲ καὶ Ἐλυμαῖοι τούτοις τε καὶ Σουσίοις, Κοσσαῖοι δὲ Μήδοις, πάντας μὲν φόρους πράττεσθαι τοὺς βασιλέας, Κοσ- 10 σαίους δὲ καὶ δῶρα λαμβάνειν, ἡνίκα ὁ βασιλεὺς θερίσας ἐν Ἐκβατάνοις εἰς τὴν Βαβυλωνίαν καταβαίνοι· καταλῦσαι δ' αὐτῶν τὴν πολλὴν τόλμαν Ἀλέξανδρον, ἐπιθέμενον χειμῶνος. τού-
A. 796 τοις τε δὴ ἀφορίζεται πρὸς ἕω καὶ ἔτι τοῖς Παραιτακηνοῖς, οἳ συνάπτουσι Πέρσαις, ὀρεινοὶ καὶ αὐτοὶ καὶ λῃστρικοί· ἀπὸ 15 δὲ τῶν ἄρκτων τοῖς ὑπεροικοῦσι τῆς Ὑρκανίας θαλάττης Καδουσίοις καὶ τοῖς ἄλλοις, οὓς ἄρτι διήλθομεν· πρὸς νότον δὲ τῇ Ἀπολλωνιάτιδι, ἣν Σιτακηνὴν ἐκάλουν οἱ παλαιοί, καὶ τῷ Ζάγρῳ, καθ' ὃ ἡ Μασσαβατικὴ κεῖται, τῆς Μηδίας οὖσα, οἱ δὲ τῆς Ἐλυμαίας φασί· πρὸς δύσιν δὲ τοῖς Ἀτροπατίοις καὶ 20 τῶν Ἀρμενίων τισίν. εἰσὶ δὲ καὶ Ἑλληνίδες πόλεις, κτίσματα

---

lacunae signa posuit Cor., excidisse ratus talia fere: τὰ Ἐκβάτανα [θερινὸν βασίλειον, ἡ δὲ Σελεύκεια] κτλ., quae nullo modo ferri posse sponte sua liquet; nec probabilior altera scriptura est ab eo in notis proposita. Nec felicior est Du Theilii coniectura χειμάδιον mutantis in θέρειον, quod nemo unquam videtur ita usurpasse. Verumtamen corruptam esse vocem χειμάδιον liquidissime apparet ex iis, quae mox leguntur et p. 522 et XVI, 743. Fortasse scriptum fuerat βασίλειον, postea nescio quomodo mutatum. — χειμαδεῖον *Dh.* 4. Παρθυαίων ald. 5. λῃστρικῶν ἀνθρώπων om. *E.* 6. ἐλυμαίοις] αἰδυμαίοις *Chirxz* (hic post corr.) ἀλυμαίοις *D.* 8. ὧν om. *E.* 12. αὐτὸν *C.* 14. τε] δὲ ald. — παρατακηνοῖς *Dh.* 15. ὀρεινοὶ — λῃστρικοὶ om. *E.* 17. νότον] ἕω *E.* 18. τῷ Ζάγρῳ — τισιν om. *xy.* 19. καθ' ὃν Tzsch. Cor., atque masculino genere efferri solet ὁ Ζάγρος: nec tamen neutrum propterea respuendum. — ἡ μεσσαβατικὴ *E* ἡμᾶς σαβατικὴ *Cz* ald. ἡ Μεσαβατικὴ Tzsch. Cor.: cf. XVI, 744. 20. ἀτραπίοις codd. (σατραπίοις *r*), exc. *E.*

τῶν Μακεδόνων ἐν τῇ Μηδίᾳ, ὧν Λαοδίκειά τε καὶ Ἀπάμεια
καὶ † ἡ πρὸς Ῥάγαις καὶ αὐτὴ Ῥάγα, τὸ τοῦ Νικάτορος κτί-
σμα· ὃ ἐκεῖνος μὲν Εὔρωπὸν ὠνόμασε, Πάρθοι δὲ Ἀρσακίαν,
νοτιωτέραν οὖσαν τῶν Κασπίων πυλῶν πεντακοσίοις που στα-
5 δίοις, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος Ἀρτεμιτηνός. C. 525

7. Ἡ πολλὴ μὲν οὖν ὑψηλή ἐστι καὶ ψυχρά· τοιαῦτα δὲ
καὶ τὰ ὑπερκείμενα τῶν Ἐκβατάνων ὄρη καὶ τὰ περὶ τὰς Ῥά-
γας καὶ τὰς Κασπίους πύλας καὶ καθόλου τὰ προσάρκτια
μέρη τὰ ἐντεῦθεν μέχρι πρὸς τὴν Ματιανὴν καὶ τὴν Ἀρμενίαν.
10 ἡ δ' ὑπὸ ταῖς Κασπίοις πύλαις ἐν ταπεινοῖς ἐδάφεσι καὶ κοί-
λοις οὖσα εὐδαίμων σφόδρα ἐστὶ καὶ πάμφορος πλὴν ἐλαίας·
εἰ δὲ καὶ φύεταί που, ἀλιπής τέ ἐστι καὶ ξηρά· ἱππόβοτος δὲ
καὶ αὕτη ἐστὶ διαφερόντως καὶ ἡ Ἀρμενία, καλεῖται δέ τις
καὶ λειμὼν Ἱππόβοτος, ὃν καὶ διεξίασιν οἱ ἐκ τῆς Περσίδος
15 καὶ Βαβυλῶνος εἰς Κασπίους πύλας ὁδεύοντες, ἐν ᾧ πέντε
μυριάδας ἵππων θηλείων νέμεσθαί φασιν ἐπὶ τῶν Περσῶν,
εἶναι δὲ τὰς ἀγέλας ταύτας βασιλικάς. τοὺς δὲ Νησαίους ἵπ-
πους, οἷς ἐχρῶντο οἱ βασιλεῖς ἀρίστοις οὖσι καὶ μεγίστοις, οἱ
μὲν ἐνθένδε λέγουσι τὸ γένος, οἱ δ' ἐξ Ἀρμενίας· ἰδιόμορφοι
20 δέ εἰσιν, ὥσπερ καὶ οἱ Παρθικοὶ λεγόμενοι νῦν παρὰ τοὺς Ἑλ-
λαδικοὺς καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παρ' ἡμῖν. καὶ τὴν βοτάνην δὲ
τὴν μάλιστα τρέφουσαν τοὺς ἵππους ἀπὸ τοῦ πλεονάζειν ἐν-
ταῦθα ἰδίως Μηδικὴν καλοῦμεν. φέρει δὲ καὶ σίλφιον ἡ χώρα, A. 797
ἀφ' οὗ ὁ Μηδικὸς καλούμενος ὀπός, πολὺ λειπόμενος τοῦ Κυ-

---

2. Nomen Ἡράκλεια post Ῥάγαις excidisse admodum probabile est coll. p. 514: minus aptum est quod coniicit Grosk. καὶ Ἡ[ράκλεια] πρὸς Ῥάγαις. — ῥάγεια codd., Cor. corr. ex sent. Cas.; αὐταὶ Ῥάγαι mavult Grosk., sed singularem tuetur Steph. s. v. Ῥάγα, ubi hunc Strabonis locum sequitur. Ceterum scriptura codicum ex aliqua Heracleae Rhagaeque confusione orta videri potest. 4. ὀκτακοσίοις *rw*. 5. ἀρ-τεμισηνὸς *CDhir* ἀρτεμησινὸς *lxy* ἀρταμιτηνὸς *ox*. 9. μαντιανὴν *rw*. 13. κασπίαις *Ei* Epit. 14. καὶ ante διεξίασιν om. *E*. — τῆς om. *E*. 15. κασπίας *i*. — μὲν post ᾧ add. *i*. — πέντε] πεντεκαίδεκα Strabonem scripsisse suspicatur Wessel. ad Diod. XVII, 110. coll. Arrian. VII, 13. 17. νισαίους *E*. 24. οὐ ante πολὺ add. Cor. e Steph., qui sub voce Μηδία affert hunc locum: idem iam antea compluribus VV. DD. fuerat probatum. Neque infitiandum est, negationem sententiarum connexu ma-

ρηναϊκοῦ· ἔστι δ' ὅτε καὶ διαφέρων ἐκείνου, εἴτε παρὰ τὰς τῶν τόπων διαφοράς, εἴτε τοῦ φυτοῦ κατ' εἶδος ἐξαλλάττοντος, εἴτε καὶ παρὰ τοὺς ὀπίζοντας καὶ σκευάζοντας, ὥστε συμμένειν πρὸς τὴν ἀπόθεσιν καὶ τὴν χρείαν.

8. Τοιαύτη μέν τις ἡ χώρα· τὸ δὲ μέγεθος πάρισός πως (5) ἐστιν εἰς πλάτος καὶ μῆκος· δοκεῖ δὲ μέγιστον εἶναι πλάτος τῆς Μηδίας τὸ ἀπὸ τῆς τοῦ Ζάγρου ὑπερθέσεως, ἥπερ καλεῖται Μηδικὴ πύλη, εἰς Κασπίους πύλας διὰ τῆς Σιγριανῆς σταδίων τετρακισχιλίων ἑκατόν. τῷ δὲ μεγέθει καὶ τῇ δυνάμει τῆς χώρας ὁμολογεῖ καὶ ἡ περὶ τῶν φόρων ἱστορία· τῆς γὰρ (10) Καππαδοκίας παρεχούσης τοῖς Πέρσαις κατ' ἐνιαυτὸν πρὸς τῷ ἀργυρικῷ τέλει ἵππους χιλίους καὶ πεντακοσίους, ἡμιόνους δὲ δισχιλίους, προβάτων δὲ πέντε μυριάδας, διπλάσια σχεδόν τι τούτων ἐτέλουν οἱ Μῆδοι.

9. Ἔθη δὲ τὰ πολλὰ μὲν τὰ αὐτὰ τούτοις τε καὶ τοῖς Ἀρ- (15) μενίοις διὰ τὸ καὶ τὴν χώραν παραπλησίαν εἶναι. τοὺς μέντοι Μήδους ἀρχηγέτας εἶναί φασι καὶ τούτοις καὶ ἔτι πρότερον Πέρσαις τοῖς ἔχουσιν αὐτοὺς καὶ διαδεξαμένοις τὴν τῆς Ἀσίας ἐξουσίαν. ἡ γὰρ νῦν λεγομένη Περσικὴ στολὴ καὶ ὁ τῆς τοξικῆς καὶ ἱππικῆς ζῆλος καὶ ἡ περὶ τοὺς βασιλέας θεραπεία (20) (C. 526) καὶ κόσμος καὶ σεβασμὸς θεοπρεπὴς παρὰ τῶν ἀρχομένων εἰς τοὺς Πέρσας παρὰ Μήδων ἀφῖκται. καὶ ὅτι τοῦτ' ἀληθές, ἐκ τῆς ἐσθῆτος μάλιστα δῆλον· τιάρα γάρ τις καὶ κίταρις καὶ πῖλος καὶ χειριδωτοὶ χιτῶνες καὶ ἀναξυρίδες ἐν μὲν τοῖς ψυχροῖς

---

gnopere commendari, ne dicam requiri: verumtamen cum Plinius (v. H. N. XIX, 15 coll. XX, 48) laser, quod in Perside aut Media et Armenia nascatur large, multo infra Cyrenaicum esse tradat, codices sequi tutius est visum. 2. κατ' εἶδος τοῦ φυτοῦ *l.* 5. μέν τις] μέντοι *rw.* — πάρισον edd. 6. πλάτος in μῆκος mutandum esse censet Grosk., quod aptius omnino videtur et per se et propter ea quae traduntur II, 85: nec tamen recedere licebit a codicum scriptura, inde fortasse explicanda, quod formam Mediae ad rationem Persidis, cui adiungitur velut quaedam pars II, 80. XV, 727 (c. III init.), h. l. descripsit. 8. κασπίας *i.* 9. τῇ om. ald. 12. ἀργυρῷ *rw.* 15. ἔθη] ἔθηκε codd., exc. *oz* (in hoc ἔθηκε primum fuerat scriptum). 19. ὁ] ἡ *C.* 22. τῶν ante Μήδων add. edd. 23. πίλος *E* πίλον *x.*

τόποις καὶ προσβόροις ἐπιτήδειά ἐστι φορήματα, οἷοί εἰσιν οἱ Μηδικοί, ἐν δὲ τοῖς νοτίοις ἥκιστα· οἱ δὲ Πέρσαι τὴν πλείστην οἴκησιν ἐπὶ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ κέκτηνται, μεσημβρινώτεροι καὶ Βαβυλωνίων ὄντες καὶ Σουσίων· μετὰ δὲ τὴν κατά-
5 λυσιν τὴν τῶν Μήδων προσεκτήσαντό τινα καὶ τῶν προσαπτομένων Μηδίᾳ. ἀλλ' οὕτως ἐφάνη σεμνὰ καὶ τοῦ βασιλικοῦ προ- A. 798
σχήματος οἰκεῖα τὰ ἔθη τοῖς νικήσασι *καὶ* τὰ τῶν νικηθέντων, ὥστ' ἀντὶ γυμνητῶν καὶ ψιλῶν θηλυστολεῖν ὑπέμειναν, καὶ κατηρεφεῖς εἶναι τοῖς σκεπάσμασι.

10 10. Τινὲς δὲ Μήδειαν καταδεῖξαι τὴν ἐσθῆτα ταύτην φασί, δυναστεύσασαν ἐν τοῖς τόποις, καθάπερ καὶ Ἰάσονα, καὶ ἐπικρυπτομένην τὴν ὄψιν, ὅτε ἀντὶ τοῦ βασιλέως ἐξίοι· τοῦ μὲν Ἰάσονος ὑπομνήματα εἶναι τὰ Ἰασόνια ἡρῷα, τιμώμενα σφόδρα ὑπὸ τῶν βαρβάρων (ἔστι δὲ καὶ ὄρος μέγα ὑπὲρ τῶν Κα-
15 σπίων πυλῶν ἐν ἀριστερᾷ, καλούμενον Ἰασόνιον), τῆς δὲ Μηδείας τὴν ἐσθῆτα καὶ τοὔνομα τῆς χώρας. λέγεται δὲ καὶ Μῆδος, υἱὸς αὐτῆς, διαδέξασθαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν χώραν ἐπώνυμον αὐτοῦ καταλιπεῖν. ὁμολογεῖ δὲ τούτοις καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἀρμενίαν Ἰασόνια καὶ τὸ τῆς χώρας ὄνομα καὶ ἄλλα πλείω,
20 περὶ ὧν ἐροῦμεν.

11. Καὶ τοῦτο δὲ Μηδικόν, τὸ βασιλέα αἱρεῖσθαι τὸν ἀνδρειότατον, ἀλλ' οὐ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς ὀρείοις· μᾶλλον δὲ τὸ τοῖς βασιλεῦσιν πολλὰς εἶναι γυναῖκας· τοῖς δ' ὀρείοις τῶν Μήδων καὶ πᾶσιν ἔθος τοῦτο, ἐλάττους δὲ τῶν πέντε οὐκ ἔξ-
25 εστιν· ὡς δ' αὕτως τὰς γυναῖκάς φασιν ἐν καλῷ τίθεσθαι, ὅτι

---

1. προσβόρροις Cor. — φορέματα xz. 6. μηδίας oz (sed in hoc primum fuerat μηδείας). 7. ἔθνη l. — καὶ om. xy Tzsch. Cor. neque ferri potest. — κινηθέντων l. 12. καὶ ante τοῦ μὲν add. x Cor. atque desideratur commodus sententiarum connexus. 13. φασιν post Ἰάσονος add. oz. 18. αὐτοῦ DEh. 25. Corruptum esse hunc locum ipsa luce est clarius, quamquam ita prorsus ut legitur ab Eustathio iam fuisse lectum ex commentario eius ad Dion. v. 1017 apparet: alia vero in codice suo invenerat auctor Epitomes, in qua exhibentur haec: ὡσαύτως δὲ καὶ γυναιξὶ συμφορὰν εἶναι τὸ νέμειν ἐλάττονας τῶν πέντε ἔχοντι γυναῖκας. Ex quibus, quamquam ne ipsa quidem sunt sana, πλείστας scribendum esse Du Theil. recte videtur collegisse: quo probato Grosk. ut fulciret orationem, τοὺς ante ἄνδρας addendum censuit;

πλείστους νέμειν ἄνδρας, τῶν πέντε δὲ ἐλάττους, συμφορὰν ἡγεῖσθαι. τῆς δ' ἄλλης Μηδίας εὐδαιμονούσης τελέως, λυπρά ἐστιν ἡ προσάρκτιος ὀρεινή· σιτοῦνται γοῦν ἀπὸ ἀκροδρύων, ἔκ τε μήλων ξηρῶν κοπέντων ποιοῦνται μάζας, ἀπὸ δ' ἀμυγδάλων φωχθέντων ἄρτους, ἐκ δὲ ῥιζῶν τινων οἶνον ἐκθλί- 5 βουσι, κρέασι δὲ χρῶνται θηρείοις, ἥμερα δὲ οὐ τρέφουσι θρέμματα. τοσαῦτα καὶ περὶ Μήδων φαμέν· περὶ δὲ τῶν νομίμων κοινῇ τῆς συμπάσης Μηδίας, ἐπειδὴ ταὐτὰ τοῖς Περσικοῖς γεγένηται διὰ τὴν τῶν Περσῶν ἐπικράτειαν, ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγῳ φήσομεν. 10

CAPUT XIV.

1. Τῆς δ' Ἀρμενίας τὰ μὲν νότια προβέβληται τὸν Ταῦρον, διείργοντα αὐτὴν ἀφ' ὅλης τῆς μεταξὺ Εὐφράτου καὶ τοῦ C. 527 Τίγριος, ἣν Μεσοποταμίαν καλοῦσι, τὰ δὲ ἑωθινὰ τῇ Μηδίᾳ συνάπτει τῇ μεγάλῃ καὶ τῇ Ἀτροπατηνῇ· προσάρκτια δέ ἐστι 15 τὰ ὑπερκείμενα τῆς Κασπίας θαλάττης ὄρη τὰ τοῦ Παραχοάθρα καὶ Ἀλβανοὶ καὶ Ἴβηρες καὶ ὁ Καύκασος ἐγκυκλούμενος τὰ ἔθνη ταῦτα καὶ συνάπτων τοῖς Ἀρμενίοις, συνάπτων δὲ A. 799 καὶ τοῖς Μοσχικοῖς ὄρεσι καὶ Κολχικοῖς μέχρι τῶν καλουμένων Τιβαρανῶν· ἀπὸ δὲ τῆς ἑσπέρας ταῦτά ἐστι τὰ ἔθνη καὶ 20 ὁ Παρυάδρης καὶ ὁ Σκυδίσης μέχρι τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας, ἣ διείργει τὴν Ἀρμενίαν ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας καὶ τῆς Κομμαγηνῆς.

2. Ὁ γὰρ Εὐφράτης ἀπὸ τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ Ταύρου τὰς ἀρχὰς ἔχων τὸ μὲν πρῶτον ῥεῖ πρὸς δύσιν διὰ τῆς 25

---

sed ne sic quidem placet verborum structura. Equidem nescio an scriptum fuerit ὅτι πλείστας ἔχοντας νέμειν ἄνδρας, quod participium in Epit. videtur restituendum. 3. οὖν edd. 4. μάξας *C* ἀμάξας *l*. 5. φρυχθέντων *oxz* ald. φρυγέντων sec. m. add. in marg. *D*, unde transiit in *hi*, φλοχθέντων *rw*. 6. θηρίοις *C* ald. 7. νομίμων] νομαδικῶν codd., sed in marg. *x* additum est νομίμων, quod recte recepit Tzsch.: ante eum legebatur μηδικῶν. 8. ταῦτα codd., Tzsch. corr. de sent. Cas. — τοῖς Περσικοῖς] περσικὰ *x*. 10. θήσομεν codd. edd. 14. τρίγριος *E* τίγρητος *x* τίγριδος *oz* ald. 20. τιβαρῶν *l* τιβαρηνῶν *E* edd.: cf. ad II, 129. 21. παρύδρης codd., sed Paryadra habet Guar. — κυδίσης codd., exc. *i*. 23. τῆς post καὶ om. *l*.

Ἀρμενίας, εἶτ' ἐπιστρέφει πρὸς νότον καὶ διακόπτει τὸν Ταῦ-
ρον μεταξὺ τῶν Ἀρμενίων τε καὶ Καππαδόκων καὶ Κομμα-
γηνῶν, ἐκπεσὼν δ' ἔξω καὶ γενόμενος κατὰ τὴν Συρίαν ἐπι-
στρέφει πρὸς χειμερινὰς ἀνατολὰς μέχρι Βαβυλῶνος καὶ ποιεῖ
5 *τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς τὸν Τίγριν· ἀμφότεροι δὲ τελευτῶσιν*
εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον. τὰ μὲν δὴ κύκλῳ τοιαῦτα, ὀρεινὰ
σχεδόν τι πάντα καὶ τραχέα, πλὴν τῶν πρὸς τὴν Μηδίαν κε-
κλιμένων ὀλίγων. πάλιν δὲ τοῦ λεχθέντος Ταύρου τὴν ἀρχὴν
λαμβάνοντος ἀπὸ τῆς περαίας τῶν Κομμαγηνῶν καὶ τῶν Με-
10 *λιτηνῶν, ἣν ὁ Εὐφράτης ποιεῖ, Μάσιον μέν ἐστι τὸ ὑπερκεί-*
μενον ὄρος τῶν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ Μυγδόνων ἐκ νότου, ἐν
οἷς ἡ Νίσιβίς ἐστιν· ἐκ δὲ τῶν πρὸς ἄρκτον μερῶν [ἡ] Σω-
φηνὴ κεῖται μεταξὺ τοῦ τε Μασίου καὶ τοῦ Ἀντιταύρου. οὗτος
δ' ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Ταύρου τὴν ἀρχὴν λαβὼν τε-
15 *λευτᾷ πρὸς τὰ ἑῷα τῆς Ἀρμενίας, ἀπολαμβάνων μέσην τὴν*
Σωφηνήν, ἐκ θατέρου δὲ μέρους ἔχων τὴν Ἀκιλισηνὴν μεταξὺ
*ἱδρυμένην τοῦ Ταύρου τε καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου *Μεσο*πο-*
ταμίας, πρὶν ἢ κάμπτειν αὐτὴν ἐπὶ νότον. βασίλειον δὲ τῆς
Σωφηνῆς Καρκαθιόκερτα. τοῦ δὲ Μασίου ὑπέρκειται πρὸς ἕω
20 *πολὺ κατὰ τὴν Γορδυηνὴν ὁ Νιφάτης, εἶθ' ὁ Ἄβος, ἀφ' οὗ*
καὶ ὁ Εὐφράτης ῥεῖ καὶ ὁ Ἀράξης, ὁ μὲν πρὸς δύσιν, ὁ δὲ
πρὸς ἀνατολάς· εἶθ' ὁ Νίβαρος μέχρι τῆς Μηδίας παρατείνει.

3. *Ὁ μὲν οὖν Εὐφράτης εἴρηται ὃν τρόπον ῥεῖ· ὁ δὲ Ἀρά-*
ξης, πρὸς τὰς ἀνατολὰς ἐνεχθεὶς μέχρι τῆς Ἀτροπατηνῆς, κάμ-
25 *πτει πρὸς δύσιν καὶ πρὸς ἄρκτους καὶ παραρρεῖ τὰ Ἄζαρα πρῶ-*

---

2. *τῶν* ante *Καππαδόκων* add. *l.* 7. *τι*] *τὰ* *h.* 9. *μελιγη-νῶν* *CDhilrw* *μελιτινῶν* *o* ald. 10. *ἣν*] *ὃν* *CDhiw*: verba *ἣν* — *ποιεῖ* om. *E.* — *μάδιον* *l.* 12. *πρὸς ἄρκτων* *E* *προσάρκτων* *Clorwxz*, sed in hoc ex corr. *προσαρκτίων*, quod exhibent edd. inde a Cas. — *ἡ* om. codd., exc. *xz.* — *σοφηνὴ* *D* (sed o ex *ω* pr. m. mut.) *h.* 16. *ἀκαλισηνήν* *E.* 17. *Ταύρου* in *Ἀντιταύρου* mutandum censet Du Theil. valde probabiliter. 17. *ποταμίας*] *μεσοποταμίας* codd., Cor. corr. e coni. Salmas in Sol. p. 437. 18. *αὐτὸν* *xz* Tzsch. Cor.: priusquam is ad austrum deflectat Guar. 19. *καρθασιόκερτα* *E.* 20. *γορδυληνὴν* *E* *γοργοδιλὴν* *z* *γοργοδυληνὴν* codd. rell.: Cor. corr. 22. *τῆς* om. *E.* 24. *τὰς* om. *E.* 25. *τὰ*] *τὴν* codd.: praeterea *ἄζαραν* habent *l*(?) ald. *τὰ Ζάρα* Tzsch. Cor., coll. XVI, 744,

τον, εἶτ' Ἀρτάξατα, πόλεις Ἀρμενίων· ἔπειτα διὰ τοῦ Ἀραξηνοῦ πεδίου πρὸς τὸ Κάσπιον ἐκδίδωσι πέλαγος.

C. 528 A. 800 4. *Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ πολλὰ μὲν ὄρη, πολλὰ δὲ ὀροπέδια, ἐν οἷς οὐδ' ἄμπελος φύεται ῥᾳδίως, πολλοὶ δ' αὐλῶνες, οἱ μὲν μέσως, οἱ δὲ καὶ σφόδρα εὐδαίμονες· καθάπερ τὸ Ἀραξηνὸν πεδίον, δι' οὗ ὁ Ἀράξης ποταμὸς ῥέων εἰς τὰ ἄκρα τῆς Ἀλβανίας καὶ τὴν Κασπίαν ἐκπίπτει θάλασσαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Σακασηνή, καὶ αὐτὴ τῇ Ἀλβανίᾳ πρόσχωρος καὶ τῷ Κύρῳ ποταμῷ, εἶθ' ἡ Γωγαρηνή· πᾶσα γὰρ ἡ χώρα αὕτη καρποῖς τε καὶ τοῖς ἡμέροις δένδρεσι καὶ τοῖς ἀειθαλέσι πληθύει, φέρει δὲ καὶ ἐλαίαν. ἔστι δὲ καὶ ἡ Φαυηνὴ τῆς Ἀρμενίας ἐπαρχία καὶ ἡ Κωμισηνὴ καὶ Ὀρχιστηνή, πλείστην ἱππείαν παρέχουσα· ἡ δὲ Χορζηνὴ καὶ Καμβυσηνὴ προσβορρώταταί εἰσι καὶ νιφόβολοι μάλιστα, συνάπτουσαι τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι καὶ τῇ Ἰβηρίᾳ καὶ τῇ Κολχίδι· ὅπου φασὶ κατὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ὀρῶν πολλάκις καὶ συνοδίας ὅλας *τῶν ὀρῶν* ἐν τῇ χιόνι καταπίνεσθαι, νιφετῶν γινομένων ἐπὶ πλέον· ἔχειν δὲ καὶ βακτηρίας πρὸς τοὺς τοιούτους κινδύνους παρεξαίροντας εἰς τὴν*

ubi Dianae templum ita nominatum in Elymaide commemoratur: legitur enim apud Hesychium *Ζαρῆτις, Ἄρτεμις, Πέρσαι*: sed illo quoque loco codd. magno consensu exhibent *τὰ Ἄζαρα*, quod temere spernendum esse iure negat Grosk, conferens similia nomina Parnorum et Aparnorum, Mardorum et Amardorum. 1. *πόλις CDilxrw* ald. *πόλιν oz* edd. inde a Xyl.: *πόλεις* legitur in *E*. 8. *ἀκασηνὴ E κασσηνὴ hi σακασσηνὴ* codd. rell. — *καὶ αὐτὴ* om. *E*. — *αὐτὴ τῇ* om. *rw*. — *κύρῳ E κεύρῳ l κικύρῳ h*. 11. *ἐλαίας C*(?)*xz* edd.: fert et oleum Guar. — *φανηνὴ orwxz* ald. *Φαυνηνὴ* Tzsch. Cor. propter *Φαυνῖτιν* infra commemoratam; Faunena habet etiam Guar., sed nulla est huius scripturae auctoritas. Probabilius multo Lucas Ingigius (v. Armenia ant. p. 528) coniicit *Φασιανὴ* (cf. Constant. Porphyrog. de administr. imp. cap. 45), quae provincia (Basean nominant Armenii) sita est circa Araxem superiorem. 12. *ὀρχηστηνὴ E ὀρχιστινὴ CDhoxz*. 13. *χωζηνὴ gy κοζηνὴ x*: veram scripturam ostendit nomen Armenium Chordsên (v. L. Ingig. l. l. p. 41. St. Martin. l. l. I, 93). — *καμβισινὴ Dh*. — *προσβορρόταται C* Cor. (illato tamen male *ω*). 14. *νιφοβόλοι DE* ald. 16. *ὅλας* om. *E*. — *τῶν ὀρῶν*] *κατὰ τὰ ὄρη oz* Tzsch., verba illa om. *gxy* Cor., qui tamen in notis proposuit atque in Epit. scripsit pro iis *ἐμπόρων*: equidem ex proximis male repetita esse crediderim. 17. *γενομένων xz* Epit. Cor.

ἐπιφάνειαν ἀναπνοῆς τε χάριν καὶ τοῦ διαμηνύειν τοῖς ἐπιοῦσιν, ὥστε βοηθείας τυγχάνειν, ἀνορύττεσθαι καὶ σώζεσθαι. ἐν δὲ τῇ χιόνι βώλους πήγνυσθαί φασι κοίλας περιεχούσας χρηστὸν ὕδωρ ὡς ἐν χιτῶνι, καὶ ζῷα δὲ ἐν αὐτῇ γεννᾶσθαι· κα-
5 λεῖ δὲ σκώληκας Ἀπολλωνίδης, Θεοφάνης δὲ θρῖπας· κἀν τούτοις ἀπολαμβάνεσθαι χρηστὸν ὕδωρ, περισχισθέντων δὲ τῶν χιτώνων πίνεσθαι· τὴν δὲ γένεσιν τῶν ζῴων τοιαύτην εἰκάζουσιν, οἵαν τὴν τῶν κωνώπων ἐκ τῆς ἐν τοῖς μετάλλοις φλογὸς καὶ τοῦ φεψάλου.

10 5. Ἱστοροῦσι δὲ τὴν Ἀρμενίαν, μικρὰν πρότερον οὖσαν, αὐξηθῆναι διὰ τῶν περὶ Ἀρταξίαν καὶ Ζαρίαδριν, οἳ πρότερον μὲν ἦσαν Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου στρατηγοί, βασιλεύσαντες δ' ὕστερον μετὰ τὴν ἐκείνου ἧτταν, ὁ μὲν τῆς Σωφηνῆς καὶ τῆς †Ἀκισηνῆς καὶ Ὀδομαντίδος καὶ ἄλλων τινῶν, ὁ δὲ τῆς
15 περὶ Ἀρτάξατα, συνηύξησαν, ἐκ τῶν περικειμένων ἐθνῶν ἀποτεμόμενοι μέρη, ἐκ Μήδων μὲν τήν τε Κασπιανὴν καὶ Φαυνῖτιν καὶ Βασοροπέδαν, Ἰβήρων δὲ τήν τε παρώρειαν τοῦ Παρυάδρου καὶ τὴν Χορζηνὴν καὶ Γωγαρηνήν, πέραν οὖσαν τοῦ

---

2. τε post ἀνορύττεσθαι add. *i* Cor. 3. παρεχούσας *rw*. 5. θρῖπας] ὀριπάς codd., Xyl. corr. — Mirum sane mihi videri fateor in animalculis istis aquam contineri, quae scissis tunicis (hoc quoque mire dictum) bibi possit: neque tamen perspicio quomodo ad saniorem sensum revocari possint haec verba. 6. περισχεθέντων codd., exc. *E* Epit.: ruptis tunicis Guar. 9. φεψάλου] πετάλλου *Dh* πετάλου codd. rell., exc. *E* Epit. 11. ζαριάδρην codd., Tzsch. corr. ex Tyrwh. coni., coll. p. 531 sq.: similiter ap. Athen. XIII, 575 Ζαριάδρης quidam commemoratur. Armeniorum autem primus hic rex Zadriades nominatur in nummo, de quo v. G. Sandberger in commentatione de Zadriade Armeniae minoris rege primo Francof. a. M. 1840. 14. ἀμισηνῆς ald. Ἀκιλισηνῆς edd. inde a Cas., quae scriptura per se satis arridet, sed Acilisene postea recensetur inter regiones ex vicinis populis a primis Armeniae regibus deinceps subactas. Quapropter codicum scripturam relinquere malui quantumvis corruptam, ac nescio an huc pertineat Ἀμφισσηνή, quam Steph. (s. v. Ἄμφισσα) dicit χώραν τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, excitato Strabonis libro XI. 15. παρακειμένων *oxz*. 16. μέρος *hi*. — φαυνίτην codd., Tzsch. mut. 17. βασοροπαίδαν *CD*. — παρωρίαν *CD*. — παιάδρου *CDhloxz* παιάνδρου *i*, Xyl. corr. 18. χορζονὴν codd.

A. 801 *Κύρου, Χαλύβων δὲ καὶ Μοσυνοίκων Καρηνῖτιν καὶ Ξερξηνήν, ἃ τῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ ἐστὶν ὅμορα ἢ καὶ μέρη αὐτῆς ἐστι, Καταόνων δὲ Ἀκιλισηνὴν καὶ τὴν περὶ τὸν Ἀντίταυρον, Σύρων δὲ Ταρωνῖτιν, ὥστε πάντας ὁμογλώττους εἶναι.*

6. *Πόλεις δ' εἰσὶν τῆς Ἀρμενίας Ἀρτάξατά τε, ἣν καὶ* 5 *Ἀρταξιάσατα καλοῦσιν, Ἀννίβα κτίσαντος Ἀρταξίᾳ τῷ βα-*
C. 529 *σιλεῖ, καὶ Ἄρξατα, ἀμφότεραι ἐπὶ τῷ Ἀράξῃ, ἡ μὲν Ἄρξατα πρὸς τοῖς ὅροις τῆς Ἀτροπατίας, ἡ δὲ Ἀρτάξατα πρὸς τῷ Ἀραξηνῷ πεδίῳ, συνῳκισμένη καλῶς καὶ βασίλειον οὖσα τῆς χώρας. κεῖται δ' ἐπὶ χερρονησιάζοντος ἀγκῶνος, τὸ τεῖχος κύ-* 10 *κλῳ προβεβλημένον τὸν ποταμὸν πλὴν τοῦ ἰσθμοῦ, τὸν ἰσθμὸν δ' ἔχει τάφρῳ καὶ χάρακι κεκλεισμένον. οὐ πολὺ δ' ἄπωθέν ἐστι τῆς πόλεως *ἐπὶ* τὰ Τιγράνου καὶ Ἀρταουάσδου γαζοφυλάκια, φρούρια ἐρυμνά, Βάβυρσά τε καὶ Ὀλανή· ἦν δὲ καὶ ἄλλα ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ. Ἀρταγῆρας δὲ ἀπέστησε μὲν Ἀδὼρ ὁ* 15

---

1. *μοσσυνίκων C μοσχινοίκων Dhlrwxz.* — *τήν τε* ante *καρηνῖτιν* collocant *Dhi.* — *καρηνητήν l καρηνίτην* codd. rell.: Caranitis eadem provincia appellatur Plinio H. N. V, 20. s. 24, sed illa forma melius respondet nomini *Karin* (cf. Moses Choren. III, 59. Luc. Ingigius l. l. p. 28. St. Martin. l. l. I, 66.). — *Δερξηνή* haud dubie appellabatur haec provincia, ut Plin. l l. exhibet, non *Ξερξηνή*: Armeniis enim vocabatur *Derdschan* (v. Ingig. l. l. p. 24. St. Martin. I, 74). Verumtamen cum Steph. (s. v.) h. l. iam legerit *Ξερξηνήν*, hanc scripturam nolui attrectare. 3. *ἀκλισιηνὴν* codd. *ἀκλησινὴν* ald.: veram scripturam restituit Tzsch. 4. *ταμωνῖτις* codd. edd.: respondet Armeniorum provinciae *Tarôn* (v. Ingig. l. l. p 89. St. Martin. l. l. I, 98), quae a Tacito (v. Ann. XIV, 24) nominatur Taraunitium (sic legendum, non Tauranitium) regio, *Τάραυνα* Procopio (v. Pers. II, 25), *Ταρών* Const. Porphyrog. (de adm. imp. c. 45) aliisque. Ceterum quam lenis mutatio sit apparet. 5. *τῆς* om. *Cl* edd. 6. *ἀνίβα Dhxz.* 7. *ἄρζατα E* (sic et paulo post). 8. *ἀτροπάτης C ἀτροπάτας DEhiwxz* (hic postea corr.). 9. *ἀρταξενῷ Dh ἀρταξηνῷ* codd. rell., Tzsch. corr. e Salmas. ac Tyrwh. coni., coll. p 527: ad Araxinum campum Guar. 12. *ἄποθεν D*, sed *ω* sup. *ο* sec. m. add. 13. *ἐπὶ*] *καὶ* edd. inde a Xyl. parum commode: *ἐπὶ* fortasse ex *ἐστὶ* ortum, quod aptius h. l. poneretur quam post *ἄπωθεν*. 14. *βάρβυρσα l.* 15. *Ἀρτάγειρα* scribendum censuit Ruhnk. ad Vellej. II, 102, coll. Zonara X, 36; sed Armeniis est *Artagèr* (v. Ingig. l. l. p. 396. St. Martin. I, 122), quam formam reddiderunt etiam scriptores Latini: v. Vellej. l. l., Ruf.

φρούραρχος, ἐξεῖλον δ' οἱ Καίσαρος στρατηγοί, πολιορκήσαντες πολὺν χρόνον, καὶ τὰ τείχη περιεῖλον.

7. Ποταμοὶ δὲ πλείους μέν εἰσιν ἐν τῇ χώρᾳ, γνωριμώτατοι δὲ Φᾶσις μὲν καὶ Λύκος εἰς τὴν Ποντικὴν ἐκπίπτοντες θά-
5 λατταν (Ἐρατοσθένης δ' ἀντὶ τοῦ Λύκου τίθησι Θερμώδοντα οὐκ εὖ), εἰς δὲ τὴν Κασπίαν Κῦρος καὶ Ἀράξης, εἰς δὲ τὴν Ἐρυθρὰν ὅ τε Εὐφράτης καὶ ὁ Τίγρις.

8. Εἰσὶ δὲ καὶ λίμναι κατὰ τὴν Ἀρμενίαν μεγάλαι, μία μὲν ἡ Μαντιανή, Κυανῆ ἑρμηνευθεῖσα, μεγίστη, ὥς φασι, μετὰ
10 τὴν Μαιῶτιν, ἁλμυροῦ ὕδατος, διήκουσα μέχρι τῆς Ἀτροπατίας, ἔχουσα καὶ ἁλοπήγια· ἡ δὲ Ἀρσηνή, ἣν καὶ Θωπῖτιν

---

breviar. c. 19. Amm. Marc. XXVII, 12. — Ἄδων vel, ut extat ap. Zonar. l. l., Ἄδδων scribendum esse haud improbabiliter censet Voss. ad Vellej. Paterc. I. l., coll. Flor. IV, 12. Rufoque l. l., ubi Domnes s. Donnes idem homo nominatur. 6. Κύρος Tzsch. Cor. 7. τίγρης *x* et sic const. 9. *Ματιανή* fortasse scribendum, cum a Matianorum populo videatur hoc nomen petitum esse: explicationem certe nominis a Strabone subiectam falsam esse ex Armeniorum lingua facile evincitur, in qua nullum invenitur verbum simile, quod illam habeat vim. In ea vero cum *Kapoit* idem valeat quod caeruleus, Strabonis verba spectare apparet ad eum lacum, qui p. 523 scribitur *Σπαῦτα*, quique scribendus est *Καπαῦτα*: neque diversos lacus nomina ista, ut Strabo opinatur, significant, sed unum eundemque, qui hodie appellatur lacus Urmiae. Ceterum animadvertendum in iisdem Armeniorum Persarumque nominibus *n* modo addi, modo omitti, velut Gazaca Strabonis (v. 523) aliorumque Ganzaca aut Canzacon appellatur ab aliis. — *κυανεανή* codd. (*κυκεανή hi*) ald.: inde Cor. effinxit *κυανέα μεθερμηνευθεῖσα* parum feliciter; *κυανῆ*, quod dedi, exhibet *E*, satisque liquet quomodo orta sit altera scriptura. 10. *διήκουσα*] *προιοῦσα E*. 11. *Ἄρσισσα* (l. *Ἄρσησσα*) lacus commemoratur a Ptolemaeo (V, 12), qui quamquam a Thospitide ibi distinguitur, non diversus est haud dubie ab eo, qui *Ἀρσηνὴ* hic appellatur falso, ut videtur: lacus enim ab oppido *Arzen* s. *Erzen* nominatus, ut multi geographi opinati sunt, nullus est; petitum contra nomen illud ab oppido Armenio *Ardschèsch*, prope lacum istum sito. Nec diversus est a Thospitide: appellatur enim ab Armeniis plerumque *Dzow Tospai*, quia situs est in provincia, quae vocatur *Tosp* (v. St. Mart. l. c. I, 55. 131. Ingig. l. c. p. 178). — *θωῆτιν* codd., exc. *E*, ald.: *Θωπῖτιν* edd. inde a Xylandro, qui hanc scripturam rec. ex Dionysio Perieg. v. 988 et Eustath. ad h. l. eam exhibente in Strabonis verbis ex hoc loco allatis: cu-

καλοῦσιν· ἔστι δὲ νιτρῖτις, τὰς δ' ἐσθῆτας ῥήττει καὶ διαξαίνει· διὰ δὲ τοῦτο καὶ ἄποτόν ἐστι τὸ ὕδωρ. φέρεται δὲ δι' αὐτῆς ὁ Τίγρις ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν Νιφάτην ὀρεινῆς ὁρμηθείς, ἄμικτον φυλάττων τὸ ῥεῦμα διὰ τὴν ὀξύτητα, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα, Μήδων τίγριν καλούντων τὸ τόξευμα· καὶ οὗτος μὲν ἔχει 5 *πολυειδεῖς ἰχθῦς, οἱ δὲ λιμναῖοι ἑνὸς εἴδους εἰσί· κατὰ δὲ τὸν μυχὸν τῆς λίμνης εἰς βάραθρον ἐμπεσὼν ὁ ποταμὸς καὶ πολὺν* A. 802 *τόπον ἐνεχθεὶς ὑπὸ γῆς ἀνατέλλει κατὰ τὴν Χαλωνῖτιν· ἐκεῖθεν δ' ἤδη πρὸς τὴν Ὦπιν καὶ τὸ τῆς Σεμιράμιδος καλούμενον διατείχισμα ἐκεῖνός τε καταφέρεται, τοὺς Γορδυαίους ἐν* 10 *δεξιᾷ ἀφεὶς καὶ τὴν Μεσοποταμίαν ὅλην, καὶ ὁ Εὐφράτης τοὐναντίον, ἐν ἀριστερᾷ ἔχων τὴν αὐτὴν χώραν· πλησιάσαντες δὲ ἀλλήλοις καὶ ποιήσαντες τὴν Μεσοποταμίαν, ὁ μὲν διὰ Σελευκείας φέρεται πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον, ὁ δὲ διὰ Βαβυλῶνος, καθάπερ εἴρηταί που ἐν τοῖς πρὸς Ἐρατοσθένην καὶ* 15 *Ἵππαρχον λόγοις.*

9. *Μέταλλα δ' ἐν μὲν τῇ Ὑσπιράτιδί ἐστι χρυσοῦ κατὰ τὰ Κάβαλλα, ἐφ' ἃ Μένωνα ἔπεμψεν Ἀλέξανδρος μετὰ στρατιωτῶν, ἀνήχθη δ' ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων· καὶ ἄλλα δ' ἐστὶ μέταλλα,*

---

ius tamen auctoritati h. l. minus videtur esse tribuendum. Infra autem XVI, 746 codd. tantum non omnes praebent *θωπῖτιν*, quae scriptura proxime accedit ad nomen Armenium, a Plinio (v. H. N. VI, 31 s. 27) et Ptolemaeo (v. l. c.) fideliter repraesentatum: inde Grosk. apud Strabonem quoque *Θωσπῖτιν* scribendum censuit; mihi vero tutius est visum codicum vestigia pressius sequi: *θωνῖτιν* certissime est falsum et fortasse etiam apud Dionysium ex scribae errore ortum; redit tamen haec forma etiam ap. Geographum Ravennatem II, 9. 1. *νιτρεῖτις* *C*. — *ρήπτει* *C* *ρύττει* *m* *ρύπτει* Eust. l. c.: unde recepit Xyl. falso, ut intelligitur ex p. 523. — *διαξέει* Eust. l. c. 7. *τῆς λίμνης* om. *C*. 8. *ὑπὸ γῆς* om. *E*. 9. *τὴν*] *μὲν* *Dl*(??) edd. 11. *ὅλην* — *Μεσοποταμίαν* om. *w*. 12. *ἐναντίον* *E*. 17. *Συσπιρίτιδι* scribendum censet Grosk. coll. p. 503 et 530; in Syspiretide habet Guar.: atque videtur sane idem nomen esse aliter paululum conformatum, referendum ad nomen Armenium *Sper* (v. St. Martin. l. c. p. 69. Ingig. l. c. p. 25), cui respondet hodiernum *Ispir* (v. *Hamilton Researches in Asia Min.* I, p. 222): eodem referendi sunt *Σάσπειρες* Herodoti. 18. *κάβαλα* *i* *κάββαλα* *C* *κάμβαλα* *lorwxz* edd.: nomen incertissimum nec aliunde notum. 19. *ἀνείχθη* *C*: *ἀνήχθη* suspectum Casaubono, qui scriben-

καὶ *δὴ* τῆς σάνδικος καλουμένης, ἣν δὴ καὶ Ἀρμένιον καλοῦσι
χρῶμα, ὅμοιον κάλχῃ. οὕτω δ' ἐστὶν ἱπποβότος σφόδρα ἡ
χώρα, καὶ οὐχ ἧττον τῆς Μηδίας, ὥστε οἱ Νησαῖοι ἵπποι καὶ C. 530
ἐνταῦθα γίνονται, οἷσπερ οἱ Περσῶν βασιλεῖς ἐχρῶντο· καὶ ὁ
5 σατράπης τῆς Ἀρμενίας τῷ Πέρσῃ κατ' ἔτος δισμυρίους πώ-
λους τοῖς Μιθρακίνοις ἔπεμπεν. Ἀρταουάσδης δὲ Ἀντωνίῳ
χωρὶς τῆς ἄλλης ἱππείας αὐτὴν τὴν κατάφρακτον ἑξακισχιλίαν
ἵππον ἐκτάξας ἐπέδειξεν, ἡνίκα εἰς τὴν Μηδίαν ἐνέβαλε σὺν
αὐτῷ. ταύτης δὲ τῆς ἱππείας οὐ Μῆδοι μόνοι καὶ Ἀρμένιοι
10 ζηλωταὶ γεγόνασιν, ἀλλὰ καὶ Ἀλβανοί· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι κατα-
φράκτοις χρῶνται.

10. Τοῦ δὲ πλούτου καὶ τῆς δυνάμεως τῆς χώρας σημεῖον
οὐ μικρόν, ὅτι Πομπηίου Τιγράνῃ τῷ πατρὶ τῷ Ἀρταουάσδου
τάλαντα ἐπιγράψαντος ἑξακισχίλια ἀργυρίου, διένειμεν αὐτίκα
15 ταῖς δυνάμεσι τῶν Ῥωμαίων, στρατιώτῃ μὲν κατ' ἄνδρα πεν-
τήκοντα δραχμὰς *καὶ ἑκατόν*, ἑκατοντάρχῃ δὲ χιλίας, ἱππάρχῳ
δὲ καὶ χιλιάρχῳ τάλαντον.

11. Μέγεθος δὲ τῆς χώρας Θεοφάνης ἀποδίδωσιν εὖρος
μὲν σχοίνων ἑκατόν, μῆκος δὲ διπλάσιον, τιθεὶς τὴν σχοῖνον
20 τετταράκοντα σταδίων· πρὸς ὑπερβολὴν δ' εἴρηκεν· ἐγγυτέρω
δ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας μῆκος μὲν θέσθαι τὸ ὑπ' ἐκείνου λεχθὲν

---

dum coniecit ἀνῃρέθη, Tzsch. ἀνεδείχθη s. ἐδείχθη, Grosk. ἀπήχθη: Cor. scripsit omnium infelicissime ἀνεῴχθη. In summa rei obscuritate nihil est affirmandum. 1. δὴ] τὸ Tzsch. Cor. de sent. Salmas. ad Solin. p. 811. — ὁπάνδικος codd. σάνδυκος Tzsch. Cor. e coni. Salm. l. c. — καλούμενος *Dhlrw* καλούμενα *xz*, sed in hoc legitur ex corr. καλουμένης, quod est in *C*(?)*Eio*. — ἀρμένον (sic) *D* ἄρμενον *lrwxz* ald. 3. νισαῖοι *E*. 4. γίνονται om. *x*. 6. τοῖς Μιθρακίνοις om. *x*: μιθρακηνοῖς *C* μιθρακάνοις *Elorwz* Μιθριακοῖς Cor. e coni. Toupii, coll. Lamprid. Commodo 9., Μιθραϊκοῖς Grosk. — ἀρταουάστης *Dhi* ἀρ-τουάσβδης *E*. 7. ἱππίας *Dh*. 8. ἀπέδειξεν *CEl*. 9. οὐ μόνον μῆδοι *x* οὐ μῆδοι μόνον *z*. 13. σμικρὸν edd. — τῷ] τοῦ *xz*. 16. καὶ ἑκατόν asteriscis inclusit Cor., utpote spuria, cum Plut. in Pomp. c. 33. datum esse tradat ἡμιμναῖον: neque unde orta sint illa verba obscurum. — ἱππάρχῳ] ἐπάρχῳ codd., Cor. corr. ex coni. Du Theil. 18. δὲ] γὰρ *rw*. 19. δὲ post τιθεὶς add. *l*.

[εὖρος], εὖρος δὲ τὸ ἥμισυ ἢ μικρῷ πλεῖον. ἡ μὲν δὴ φύσις τῆς Ἀρμενίας καὶ δύναμις τοιαύτη.

12. Ἀρχαιολογία δέ τίς ἐστι περὶ τοῦ ἔθνους τοῦδε τοιαύτη· Ἄρμενος ἐξ Ἀρμενίου, πόλεως Θετταλικῆς, ἣ κεῖται μεταξὺ Φερῶν καὶ Λαρίσης ἐπὶ τῇ Βοίβῃ, καθάπερ εἴρηται, 5 συνεστράτευσεν Ἰάσονι εἰς τὴν Ἀρμενίαν· τούτου φασὶν ἐπώνυμον τὴν Ἀρμενίαν οἱ περὶ Κυρσίλον τὸν Φαρσάλιον καὶ A. 803 Μήδιον τὸν Λαρισαῖον, ἄνδρες συνεστρατευκότες Ἀλεξάνδρῳ· τῶν δὲ μετὰ τοῦ Ἀρμένου τοὺς μὲν τὴν Ἀκιλισηνὴν οἰκῆσαι τὴν ὑπὸ τοῖς Σωφηνοῖς πρότερον οὖσαν, τοὺς δὲ ἐν τῇ Συσπι- 10 ρίτιδι ἕως τῆς Καλαχηνῆς καὶ τῆς Ἀδιαβηνῆς ἔξω τῶν Ἀρμενιακῶν ὅρων. καὶ τὴν ἐσθῆτα δὲ τὴν Ἀρμενιακὴν Θετταλικήν φασιν, οἷον τοὺς βαθεῖς χιτῶνας, οὓς καλοῦσιν Θετταλικοὺς ἐν ταῖς τραγῳδίαις, καὶ ζωννύουσι περὶ τὰ στήθη καὶ ἐφαπτίδας, ὡς καὶ τῶν τραγῳδῶν μιμησαμένων τοὺς Θετταλούς· 15 ἔδει μὲν γὰρ αὐτοῖς ἐπιθέτου κόσμου τοιούτου τινός, οἱ δὲ Θετταλοὶ μάλιστα βαθυστολοῦντες, ὡς εἰκός, διὰ τὸ πάντων εἶναι Ἑλλήνων βορειοτάτους καὶ ψυχροτάτους νέμεσθαι τόπους ἐπιτηδειοτάτην παρέσχοντο μίμησιν τῇ τῶν ὑποκριτῶν *δὲ* διασκευῇ ἐν τοῖς ἀναπλάσμασιν· καὶ τὸν τῆς ἱππικῆς ζῆλόν φα- 20 C. 531 σιν εἶναι Θετταλικὸν καὶ τούτοις ὁμοίως καὶ Μήδοις. τὴν δὲ Ἰάσονος στρατείαν καὶ τὰ Ἰασόνια μαρτυρεῖ, ὧν τινα οἱ δυνάσται κατεσκεύασαν παραπλησίως, ὥσπερ τὸν ἐν Ἀβδήροις νεὼν τοῦ Ἰάσονος Παρμενίων.

---

1. εὖρος om. codd. edd.: recepi ex coni. Grosk., suadente et re et orationis connexu. — δὴ om. *x*. 5. φερρῶν *xz*. — λαρίσσης codd., exc. *Dh*, edd. 7. κέρσιλον τιν Myrsilius Guar.: accentum in paenultimam retraxit Tzsch. 8. λαρισσαῖον codd., exc. *Dh*, edd. 10. τοῖς σοφηνοῖς *Dhi*. 11. διαβηνῆς codd., Xyl. corr. 12. ὀρῶν codd., montes Guar.: Xyl. corr. 13. Θετταλικοὺς] αἰτωλικοὺς codd., Cor. corr. ex coni. Du Theil., postulante sententiae connexu. 19. τὴν — διασκευὴν codd. edd.: correxi ex coni. Grosk. — δὲ om. Cor.: ortum ex iteratione proximae syllabae. 20. δὲ post ἱππικῆς add. Cor. 23. κατέσκαψαν codd., structa sunt Guar., unde κατεσκεύασαν eum legisse Cas. intellexit: id ipsum rec. Cor., praeeunte Du Theilio: conf. p. 526.

13. *Τὸν δὲ Ἀράξην κληθῆναι νομίζουσι κατὰ τὴν ὁμοιότητα τὴν πρὸς τὸν Πηνειὸν ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἄρμενον ὁμωνύμως ἐκείνῳ· καλεῖσθαι γὰρ Ἀράξην κἀκεῖνον διὰ τὸ ἀπαράξαι τὴν Ὄσσαν ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου, ῥήξαντα τὰ Τέμπη· καὶ*
5 *τὸν ἐν Ἀρμενίᾳ δέ, ἀπὸ τῶν ὀρῶν καταβάντα, πλατύνεσθαί φασι τὸ παλαιὸν καὶ πελαγίζειν ἐν τοῖς ὑποκειμένοις πεδίοις, οὐκ ἔχοντα διέξοδον, Ἰάσονα δέ, μιμησάμενον τὰ Τέμπη, ποιῆσαι τὴν διασφάγα, δι' ἧς καταράττει νυνὶ τὸ ὕδωρ εἰς τὴν Κασπίαν θάλατταν· ἐκ δὲ τούτου γυμνωθῆναι τὸ Ἀραξηνὸν πε-*
10 *δίον, δι' οὗ τυγχάνει ῥέων ἐπὶ τὸν καταράκτην ὁ ποταμός. οὗτος μὲν οὖν ὁ λόγος περὶ τοῦ Ἀράξου ποταμοῦ λεγόμενος ἔχει τι πιθανόν, ὁ δὲ Ἡροδότειος οὐ πάνυ. φησὶ γὰρ ἐκ Ματιηνῶν αὐτὸν ῥέοντα εἰς τετταράκοντα ποταμοὺς σχίζεσθαι, μερίζειν δὲ Σκύθας καὶ Βακτριανούς· καὶ Καλλισθένης δὲ ἠκολού-*
15 *θησεν αὐτῷ.*

14. *Λέγονται δὲ καὶ τῶν Αἰνιάνων τινές, οἱ μὲν τὴν Οὐιτίαν οἰκῆσαι, οἱ δ' ὕπερθε τῶν Ἀρμενίων ὑπὲρ τὸν Ἄβον καὶ τὸν Νίβαρον. μέρη δ' ἐστὶ τοῦ Ταύρου ταῦτα, ὧν ὁ Ἄβος ἐγγύς ἐστι τῆς ὁδοῦ τῆς εἰς Ἐκβάτανα φερούσης παρὰ τὸν τῆς*
20 *Βάριδος νεών. φασὶ δὲ καὶ Θρᾳκῶν τινας, τοὺς προσαγο-*

3. *ἀπαρράξαι lrw ἀπορρῆξαι oz* ald. 4. *τὰ* om. *Dh.* 5. *τὸν*] *τὸ CDhx τοῦτον oz* ald. — *δὲ* om. *oz* ald. 6. *τὸ παλαιόν, ὥς φασι x.* 10. *συγχαίνει CEhi συγχέει D* (sed in marg. sec. m. add. *γρ. συγχαίνει*) *lrwx συμβῇ z* ex corr. *συμβαίνει o*(?) edd., sed syllabam *συμ* aster. incl. Cor.: certum puto quod posui e coni. — *καταρράκτην Clorwz* edd. 12. *ἡροδότιος C.* — *ματιανῶν loz* edd.: cf. Herod. I, 202. 16. *αἰνειανῶν xz.* — *οὐτίαν Dhow*, at cf. p. 508: erat Armeniae provincia, nominata Armeniorum lingua *Uti* s. *Oti* (v. St. Martin. l. c. I, 86. Ingig. l. c. p. 334), unde *Ὠτηνή* vocatur a Quadrato in Parthicis (v. Steph. s. v.). 18. *Νίβαρον*] *ἴμμαρον E ἴμβαρον* codd. rell.; Cor. corr. coll. p. 527. 19. *τῆς* post *τὸν* om. *x* Cor. 20. *ἀβάριδος Cx* Tzsch. Cor.: idem scribi iusserat Toup. ad Suidam II, p. 624 (ed. 1790) de Abaride Scytharum deo cogitans; Grosk. contra *Ἀζάριδος* s. *Ζάριδος* scribendum censet, ita ut eadem intelligatur dea, quae *Ζαρῆτις* nominatur ab Hesychio, coll. nomine *Ἀζάρων* oppidi commemorati p. 527, XVI, 744. Alii codicum scripturam retinentes ad montem rettulerunt, qui *Βάρις* vocatur a Nicolao Damasceno ap. Joseph. Archaeol. I, c. 3.

ωσε παρὰ Πάρθοις, ἔπειτα δι' ἐκείνων ἔτυχε καθόδου, λαβόντων μισθὸν ἑβδομήκοντα αὐλῶνας τῆς Ἀρμενίας· αὐξηθεὶς δὲ καὶ ταῦτα ἀπέλαβε τὰ χωρία καὶ τὴν ἐκείνων ἐπόρθησε, τήν τε περὶ Νίνον καὶ τὴν περὶ Ἄρβηλα· ὑπηκόους δ' ἔσχε καὶ τὸν Ἀτροπατηνὸν καὶ τὸν Γορδυαῖον, μεθ' ὧν καὶ τὴν λοιπὴν Μεσοποταμίαν, ἔτι δὲ τὴν Συρίαν αὐτὴν καὶ Φοινίκην, διαβὰς τὸν Εὐφράτην, ἀνὰ κράτος εἷλεν. ἐπὶ τοσοῦτον δ' ἐξαρθεὶς καὶ πόλιν ἔκτισε πλησίον τῆς †Ἰβηρίας μεταξὺ ταύτης τε καὶ τοῦ κατὰ τὸν Εὐφράτην Ζεύγματος, ἣν ὠνόμασε Τιγρανόκερτα, ἐκ δώδεκα ἐρημωθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ πόλεων Ἑλληνίδων ἀνθρώπους συναγαγών. ἔφθη δ' ἐπελθὼν Λεύκολλος ὁ τῷ Μιθριδάτῃ πολεμήσας καὶ τοὺς μὲν οἰκήτορας εἰς τὴν οἰκείαν ἑκάστου ἀπέλυσε, τὸ δὲ κτίσμα, ἡμιτελὲς ἔτι ὄν, κατέσπασε προσβαλὼν καὶ μικρὰν κώμην κατέλιπεν, A. 805 ἐξήλασε δὲ καὶ τῆς Συρίας αὐτὸν καὶ τῆς Φοινίκης. διαδεξάμενος δ' Ἀρταουάσδης ἐκεῖνον τέως μὲν ηὐτύχει, φίλος ὢν Ῥωμαίοις, Ἀντώνιον δὲ προδιδοὺς Παρθυαίοις ἐν τῷ πρὸς αὐτοὺς πολέμῳ, δίκας ἔτισεν· ἀναχθεὶς γὰρ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπ' αὐτοῦ, δέσμιος πομπευθεὶς διὰ τῆς πόλεως τέως μὲν ἐφρουρεῖτο, ἔπειτ' ἀνῃρέθη, συνάπτοντος τοῦ Ἀκτιακοῦ πολέμου. μετ' ἐκεῖνον δὲ πλείους ἐβασίλευσαν ὑπὸ Καίσαρι καὶ Ῥωμαίοις ὄντες· καὶ νῦν ἔτι συνέχεται τὸν αὐτὸν τρόπον.

16. Ἅπαντα μὲν οὖν τὰ τῶν Περσῶν ἱερὰ καὶ Μῆδοι καὶ Ἀρμένιοι τετιμήκασι, τὰ δὲ τῆς Ἀναΐτιδος διαφερόντως Ἀρμένιοι,

---

4. περὶ Νίνον] περίνιον codd., Cas. corr. e coni. Xyl. 5. ἀτραπατηνὸν C. — γορδιαῖον C. 6. καὶ ante τὴν Συρίαν add. lorwxz ald. 8. ἔκτιζε CDhir. — Ἰβηρίας corruptum esse cum diu animadversum sit, quid scriptum fuerit a nemine adhuc inventum est; parum apte enim coniecisse Cellarium (v. Geogr. ant. II, p. 330) τοῦ Νιβάρου, Falconerum τῆς Ἀρμενίας, Groskurdium τῆς Ἀσσυρίας, facile intelligitur. Urbis autem nomen cum videatur requiri, Strabo, ni fallor, scripsit τῆς Νισίβιος, prope quam Tigranocerta sita fuisse in ipsa Mygdonia docet p. 522. XVI, 747; cf. Taciti Ann. XV, 4: alia v. ap. Ritter. Erdkunde XI, 106 sqq.). 11. συνάγων rw. 13. οἰκίαν CD. 14. κώμην πόλιν x. 15. δὲ om. l. 16. εὐτύχει lorwxz ald. 17. ἀντους orw. 18. τίσαι codd., Xyl. corr. 19. καὶ ante δέσμιος add. haud incommode, sed participia haud raro participiis subiungit Strabo. 23. τὰ om. C. — καὶ post ἱερὰ om. x. 24. ταναίδος codd.

ις, ἔπειτα δι' ἐκείνων ἔτυχε καθόδου, λα-
ομήκοντα αὐλῶνας τῆς Ἀρμενίας· αὐξηθεὶς
.αβε τὰ χωρία καὶ τὴν ἐκείνων ἐπόρθησε,
καὶ τὴν περὶ Ἄρβηλα· ὑπηκόους δ' ἔσχε καὶ
:αὶ τὸν Γορδυαῖον, μεθ' ὧν καὶ τὴν λοιπὴν
δὲ τὴν Συρίαν αὐτὴν καὶ Φοινίκην, δια-
, ἀνὰ κράτος εἷλεν. ἐπὶ τοσοῦτον δ' ἐξ-
'κτισε πλησίον τῆς †Ἰβηρίας μεταξὺ ταύ-
τὰ τὸν Εὐφράτην Ζεύγματος, ἣν ὠνόμασε
δώδεκα ἐρημωθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ πόλεων
τους συναγαγών. ἔφθη δ' ἐπελθὼν Λεύ-
ριδάτη πολεμήσας καὶ τοὺς μὲν οἰκήτο-
ἑκάστου ἀπέλυσε, τὸ δὲ κτίσμα, ἡμιτελὲς
προσβαλὼν καὶ μικρὰν κώμην κατέλιπεν, A. 805
Συρίας αὐτὸν καὶ τῆς Φοινίκης. διαδεξά-
δης ἐκεῖνον τέως μὲν ηὐτύχει, φίλος ὢν Ῥω-,
δὲ προδιδοὺς Παρθυαίοις ἐν τῷ πρὸς αὐ-
ς ἔτισεν· ἀναχθεὶς γὰρ εἰς Ἀλεξάνδρειαν
πομπευθεὶς διὰ τῆς πόλεως τέως μὲν ἐφρου-
θη, συνάπτοντος τοῦ Ἀκτιακοῦ πολέμου.
'ους ἐβασίλευσαν ὑπὸ Καίσαρι καὶ Ῥωμαίοις
συνέχεται τὸν αὐτὸν τρόπον.

οὖν τὰ τῶν Περσῶν ἱερὰ καὶ Μῆδοι καὶ Ἀρ-
'ὰ δὲ τῆς Ἀναΐτιδος διαφερόντως Ἀρμένιοι,

ερίνιον codd., Cas. corr. e coni. Xyl. 5. ἀτρα-
ῖον C. 6. καὶ ante τὴν Συρίαν add. *lorwxz*
hir. — Ἰβηρίας corruptum esse cum diu animad-
tum fuerit a nemine adhuc inventum est; parum
Cellarium (v. Geogr. ant. II, p. 330) τοῦ Νιβά-
Ἀρμενίας, Groskurdium τῆς Ἀσσυρίας, facile intel-
tomer [illegible] videatur requiri, Strabo, ni fallor, scri-
[illegible] igranocerta sita fuisse in ipsa Mygdo-
[illegible] citi Ann. XV, 4: alia v. ap. Ritter.
[illegible] τω. 13. οἰκίαν *CD*. 14. κώ-
[illegible] 16. εὐτύχει *lorwxz* ald. 17. ἀπ-
[illegible] l. corr. 19. καὶ ante δέσμιος add.
[illegible] cipia haud raro participiis subiungit
[illegible] post ἱερὰ om. *x*. 24. ταναΐδος codd.

ἔν τε ἄλλοις ἱδρυσάμενοι τόποις, καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ Ἀκιλισηνῇ. ἀνατιθέασι δ' ἐνταῦθα δούλους καὶ δούλας· καὶ τοῦτο μὲν οὐ θαυμαστόν, ἀλλὰ καὶ θυγατέρας οἱ ἐπιφανέστατοι τοῦ ἔθνους ἀνιεροῦσι παρθένους, αἷς νόμος ἐστὶ καταπορνευθείσαις πολὺν χρόνον παρὰ τῇ θεῷ μετὰ ταῦτα δίδοσθαι πρὸς γάμον, οὐκ 5 ἀπαξιοῦντος τῇ τοιαύτῃ συνοικεῖν οὐδενός. τοιοῦτον δέ τι καὶ C. 533 Ἡρόδοτος λέγει τὸ περὶ τὰς Λυδάς· πορνεύειν γὰρ ἁπάσας. οὕτω δὲ φιλοφρόνως χρῶνται τοῖς ἐρασταῖς, ὥστε καὶ ξενίαν παρέχουσι καὶ δῶρα ἀντιδιδόασι πλείω πολλάκις ἢ λαμβάνουσιν, ἅτ' ἐξ εὐπόρων οἴκων ἐπιχορηγούμεναι· δέχονται δὲ οὐ 10 τοὺς τυχόντας τῶν ξένων, ἀλλὰ μάλιστα τοὺς ἀπὸ ἴσου ἀξιώματος.

ταναΐτις θεά Epit., eandemque formam praebet Eust. ad Dion. v. 846. et ad Il. Ξ, 295. p. 987, 11 R.: similem corruptelam hoc nomen passum est etiam apud alios scriptores, sed verum restituit Xyl.: cf. p. 512. XII, 559. XVI, 733. 4. ἀνιεροῦσι παρθένους om. ox.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Τὸ δωδέκατον περιέχει τὰ ὑπόλοιπα τῆς Ποντικῆς χώρας καὶ ἐφεξῆς Καππαδοκίαν, Γαλατίαν, Βιθυνίαν, Μυσίαν, Φρυγίαν, Μαιονίαν, καὶ
5 *πρὸ τούτων Σινωπίδα, πόλιν Ποντικήν, καὶ Ἡράκλειαν καὶ Ἀμάσειαν· ἔτι Ἰσαυρίαν, Λυκίαν, Παμφυλίαν, Κιλικίαν μετὰ τῶν παρακειμένων νήσων καὶ ὀρῶν καὶ ποταμῶν.*

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

---

10 ## CAPUT I.

1. *Καὶ ἡ Καππαδοκία ἐστὶ πολυμερής τε καὶ συχνὰς δεδεγμένη μεταβολάς. οἱ δ' οὖν ὁμόγλωττοι μάλιστά εἰσιν οἱ ἀφοριζόμενοι πρὸς νότον μὲν τῷ Κιλικίῳ λεγομένῳ Ταύρῳ, πρὸς ἕω δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Κολχίδι καὶ τοῖς μεταξὺ ἑτερογλώττοις* A. 806

---

4. *καππαδοκίας C.* — *μαιωνία CD* (sed *ω* in *ο* mut. sec. m.) *gunxz.* 5. *πρὸ* — *Ἀμάσειαν* om. *w.* 11. Excidisse nonnulla initio huius libri inde a Xylandro omnes censuerunt et editores et interpretes: atque est sane paulo abruptior oratio, neque tamen ita comparata, ut iusto careat connexu cum proximis ac deesse aliquid pro certo affirmes. — *δ'* ante *ἐστὶ* add. Cor. — *πολυμερεῖς D* (sed *ει* sec. m. in litura est scriptum: antea *ι* scriptum fuisse videatur) *hi πολυμερὶς r.* — *τε* om. *E.* 12. *τὰς* ante *μεταβολὰς* add. ald. — *ὁμόγλωτοι C.* — *οἱ* ante *ἀφοριζόμενοι* valde incommodum. 13. *τῇ Κιλικίᾳ l.* 14. *ἑτερογλώσσοις E.*

ἔθνεσι, πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Εὐξείνῳ μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἅλυος, πρὸς δύσιν δὲ τῷ τε τῶν Παφλαγόνων ἔθνει καὶ Γαλατῶν τῶν τὴν Φρυγίαν ἐποικησάντων μέχρι Λυκαόνων καὶ Κιλίκων τῶν τὴν τραχεῖαν Κιλικίαν νεμομένων.

2. Καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ὁμογλώττων οἱ παλαιοὶ τοὺς Κα- 5
A. 807 τάονας καθ' αὐτοὺς ἔταττον, ἀντιδιαιροῦντες τοῖς Καππάδοξιν, ὡς ἑτεροεθνέσι, καὶ ἐν τῇ διαριθμήσει τῶν ἐθνῶν μετὰ τὴν Καππαδοκίαν ἐτίθεσαν τὴν Καταονίαν, εἶτα τὸν Εὐφράτην καὶ τὰ πέραν ἔθνη, ὥστε καὶ τὴν Μελιτηνὴν ὑπὸ τῇ Καταονίᾳ τάττειν, ἣ μεταξὺ κεῖται ταύτης τε καὶ τοῦ Εὐφράτου, 10 συνάπτουσα τῇ Κομμαγηνῇ, μέρος τε τῆς Καππαδοκίας ἐστὶ δέκατον κατὰ τὴν εἰς δέκα στρατηγίας διαίρεσιν τῆς χώρας.
C. 534 οὕτω γὰρ δὴ οἱ καθ' ἡμᾶς βασιλεῖς οἱ πρὸ Ἀρχελάου διατεταγμένην εἶχον τὴν ἡγεμονίαν τῆς Καππαδοκίας· δέκατον δ' ἐστὶ μέρος καὶ ἡ Καταονία. καθ' ἡμᾶς δὲ εἶχε στρατηγὸν ἑκα- 15 τέρα ἴδιον· οὔτε δ' ἐκ τῆς διαλέκτου διαφορᾶς τινος ἐν τούτοις πρὸς τοὺς ἄλλους Καππάδοκας ἐμφαινομένης, οὔτε ἐκ *τῆς* τῶν ἄλλων ἐθῶν, θαυμαστὸν πῶς ἠφάνισται τελέως τὰ σημεῖα τῆς ἀλλοεθνίας. ἦσαν δ' οὖν διωρισμένοι, προσεκτήσατο δ' αὐτοὺς Ἀριαράθης ὁ πρῶτος προσαγορευθεὶς Καππα- 20 δόκων βασιλεύς.

3. Ἔστι δ' ὥσπερ Χερρονήσου μεγάλης ἰσθμὸς οὗτος, σφιγγόμενος θαλάτταις δυσί, τῇ τε τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μέχρι τῆς τραχείας Κιλικίας καὶ τῇ τοῦ Εὐξείνου μεταξὺ Σινώπης τε καὶ τῆς τῶν Τιβαρηνῶν παραλίας· ἐντὸς δὲ τοῦ ἰσθμοῦ λέγο- 25 μεν χερρόνησον τὴν προσεσπέριον τοῖς Καππάδοξιν ἅπασαν,

---

3. μετοικησάντων codd., Cor. corr.: cf. p. 544. 5. ὁμογλώσσων E. 12. τὴν om. E. 15. Ante καὶ Grosk. putat excidisse ἡ Μελιτηνὴ falso, ut facile intelligitur ex iis quae infra disputantur de decem istis Cappadociae partibus: decima quaedam pars erat utraque terra, et Melitene et Cataonia; eaedem, antiquitus coniunctae, iam duos habebant suum quaeque praefectos. 17. καππαδόκας h. 18. τῆς om. oz, nec ferri potest. — ἄλλων om. Tzsch. Cor. — ἐθνῶν codd., exc. z: Tzsch. corr. ex coni. Cas. — οὐκ ante ἠφάνισται add. Cor. 20. ἀριαβάθης rw. 22. δ' ὥσπερ om. C. — χερσονήσου E χερρονήσου D et sic frequenter. 23. ἰσικοῦ E. 25. τῆς om. x. 26. τοῖς om. E.

ἣν Ἡρόδοτος μὲν ἐντὸς Ἅλυος καλεῖ· αὕτη γάρ ἐστιν, ἧς ἦρξεν ἁπάσης Κροῖσος, λέγει δ' αὐτὸν ἐκεῖνος τύραννον ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ. οἱ δὲ νῦν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου καλοῦσιν Ἀσίαν, ὁμωνύμως τῇ ὅλῃ ἠπείρῳ ταύτην Ἀσίαν προσ-
5 αγορεύοντες. περιέχεται δ' ἐν αὐτῇ πρῶτα μὲν ἔθνη τὰ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς Παφλαγόνες τε καὶ Φρύγες καὶ Λυκάονες, ἔπειτα Βιθυνοὶ καὶ Μυσοὶ καὶ ἡ Ἐπίκτητος, ἔτι δὲ Τρωὰς καὶ Ἑλλησποντία, μετὰ δὲ τούτους ἐπὶ θαλάττῃ μὲν Ἑλλήνων οἵ τε Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες, τῶν δ' ἄλλων Κᾶρές τε καὶ Λύκιοι, ἐν δὲ τῇ A. 808
10 μεσογαίᾳ Λυδοί. περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἐροῦμεν ὕστερον.

4. Τὴν δὲ Καππαδοκίαν εἰς δύο σατραπείας μερισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Περσῶν παραλαβόντες Μακεδόνες περιεῖδον τὰ μὲν ἑκόντες τὰ δ' ἄκοντες εἰς βασιλείας ἀντὶ σατραπειῶν περιστᾶσαν· ὧν τὴν μὲν ἰδίως Καππαδοκίαν ὠνόμασαν καὶ πρὸς τῷ
15 Ταύρῳ καὶ νὴ Δία μεγάλην Καππαδοκίαν, τὴν δὲ Πόντον, οἱ δὲ τὴν πρὸς τῷ Πόντῳ Καππαδοκίαν. τῆς δὲ μεγάλης Καππαδοκίας νῦν μὲν οὐκ ἴσμεν πω τὴν διάταξιν· τελευτήσαντος γὰρ τὸν βίον Ἀρχελάου τοῦ βασιλεύσαντος, ἔγνω Καῖσάρ τε καὶ ἡ σύγκλητος ἐπαρχίαν εἶναι Ῥωμαίων αὐτήν. ἐπ' ἐκείνου
20 δὲ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων εἰς δέκα στρατηγίας διῃρημένης τῆς χώρας, πέντε μὲν ἐξητάζοντο αἱ πρὸς τῷ Ταύρῳ, Μελιτηνή, Καταονία, Κιλικία, Τυανῖτις, Γαρσαυρῖτις· πέντε

7. *Βιθυνοὶ*] *βυννηνοὶ E.* 8. *αἰολέες* codd. edd. 9. *κάρες D.* 12. *περιεῖλον* codd., idemque Eust. legit, ut suspicari licet ex iis quae tradit ad Dion. v. 970: Xyl. corr. 13. *βασιλείαν E.* — *ἀντὶ*] *αὐτίκα oz.* 15. *νὴ Δία* om. *E.* 17. *πω τὴν*] *πρώτην* codd. edd., cui *τὴν* praemisit Cor.: correxi ex coni. Tyrwh. felicissima. Videtur enim nova Cappadociae forma quam imperaverat Tiberius (v. Tac. Ann. II, 42. Dio Cass. LVII, 17. Eutr. VII, 11) tum, cum Strabo haec scribebat, nondum plane fuisse constituta. 18. *βασιλεύοντος C(?)lorwxz.* 22. *καὶ* ante *Καταονία* add. *lorw* edd. — *καὶ* ante *Κιλικία* add. codd, exc. *Ei* Epit., edd. — *τυανῆτις* codd., exc. *E* Epit.: cf. Steph. s. v. — *τε καὶ* ante *Γαρσαυρῖτις* add. *lo.* — *γασαυρῖτις D γαυσαυρῖτις h γαυσαρῖτις i σαυρῖτις l ἰσαυρῖτις oz ἰσαρῖτις x Γαρσαυρῖτις*, quod exhibent *CE* Epit., confirmatur auctoritate Ptolemaei (v. V, 6) Pliniique (v. H. N. VI, 3); neque tamen extra dubitationem posita est haec forma: cf. ad p. 537.

ἔθνεσι, πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Εὐξείνῳ μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἅλυος, πρὸς δύσιν δὲ τῷ τε τῶν Παφλαγόνων ἔθνει καὶ Γαλατῶν τῶν τὴν Φρυγίαν ἐποικησάντων μέχρι Λυκαόνων καὶ Κιλίκων τῶν τὴν τραχεῖαν Κιλικίαν νεμομένων.

2. Καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ὁμογλώττων οἱ παλαιοὶ τοὺς Καταόνας καθ' αὑτοὺς ἔταττον, ἀντιδιαιροῦντες τοῖς Καππάδοξιν, ὡς ἑτεροεθνέσι, καὶ ἐν τῇ διαριθμήσει τῶν ἐθνῶν μετὰ τὴν Καππαδοκίαν ἐτίθεσαν τὴν Καταονίαν, εἶτα τὸν Εὐφράτην καὶ τὰ πέραν ἔθνη, ὥστε καὶ τὴν Μελιτηνὴν ὑπὸ τῇ Καταονίᾳ τάττειν, ἣ μεταξὺ κεῖται ταύτης τε καὶ τοῦ Εὐφράτου, συνάπτουσα τῇ Κομμαγηνῇ, μέρος τε τῆς Καππαδοκίας ἐστὶ δέκατον κατὰ τὴν εἰς δέκα στρατηγίας διαίρεσιν τῆς χώρας. οὕτω γὰρ δὴ οἱ καθ' ἡμᾶς βασιλεῖς οἱ πρὸ Ἀρχελάου διατεταγμένην εἶχον τὴν ἡγεμονίαν τῆς Καππαδοκίας· δέκατον δ' ἐστὶ μέρος καὶ ἡ Καταονία. καθ' ἡμᾶς δὲ εἶχε στρατηγὸν ἑκατέρα ἴδιον· οὔτε δ' ἐκ τῆς διαλέκτου διαφορᾶς τινος ἐν τούτοις πρὸς τοὺς ἄλλους Καππάδοκας ἐμφαινομένης, οὔτε ἐκ *τῆς* τῶν ἄλλων ἐθῶν, θαυμαστὸν πῶς ἠφάνισται τελέως τὰ σημεῖα τῆς ἀλλοεθνίας. ἦσαν δ' οὖν διωρισμένοι, προσεκτήσατο δ' αὐτοὺς Ἀριαράθης ὁ πρῶτος προσαγορευθεὶς Καππαδόκων βασιλεύς.

3. Ἔστι δ' ὥσπερ Χερρονήσου μεγάλης ἰσθμὸς οὗτος, σφιγγόμενος θαλάτταις δυσί, τῇ τε τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μέχρι τῆς τραχείας Κιλικίας καὶ τῇ τοῦ Εὐξείνου μεταξὺ Σινώπης τε καὶ τῆς τῶν Τιβαρηνῶν παραλίας· ἐντὸς δὲ τοῦ ἰσθμοῦ λέγομεν χερρόνησον τὴν προσεσπέριον τοῖς Καππάδοξιν ἅπασαν,

3. μετοικησάντων codd., Cor. corr.: cf. p. 544. 5. ὁμογλώσσων E. 12. τὴν om. E. 15. Ante καὶ Grosk. putat excidisse ἡ Μελιτηνὴ [illegible] falso, ut facile intelligitur ex iis quae infra disputantur de decem [illegible] Cappadociae partibus: decima quaedam pars erat utraque [illegible] tene et Cataonia; eaedem, antiquitus coniunctae, iam duos [illegible] quaeque praefectos. 17. καππαδόκας A. 1[illegible] ferri potest. — ἄλλων om. [illegible] Cor. — 1[illegible] corr. ex coni. Cas. — [illegible] θης τω. 22. δ' ὥσπερ om. [illegible] sic frequenter. 23. [illegible]

ἣν Ἡρόδοτος μὲν ἐντὸς Ἅλυος καλεῖ· αὕτη γάρ ἐστιν, ἧς ἦρξεν ἁπάσης Κροῖσος, λέγει δ' αὐτὸν ἐκεῖνος τύραννον ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ. οἱ δὲ νῦν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου καλοῦσιν Ἀσίαν, ὁμωνύμως τῇ ὅλῃ ἠπείρῳ ταύτην Ἀσίαν προσ-
5 αγορεύοντες. περιέχεται δ' ἐν αὐτῇ πρῶτα μὲν ἔθνη τὰ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς Παφλαγόνες τε καὶ Φρύγες καὶ Λυκάονες, ἔπειτα Βιθυνοὶ καὶ Μυσοὶ καὶ ἡ Ἐπίκτητος, ἔτι δὲ Τρῳὰς καὶ Ἑλλησποντία, μετὰ δὲ τούτους ἐπὶ θαλάττῃ μὲν Ἑλλήνων οἵ τε Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες, τῶν δ' ἄλλων Κᾶρές τε καὶ Λύκιοι, ἐν δὲ τῇ A. 808
10 μεσογαίᾳ Λυδοί. περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἐροῦμεν ὕστερον.

4. Τὴν δὲ Καππαδοκίαν εἰς δύο σατραπείας μερισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Περσῶν παραλαβόντες Μακεδόνες περιεῖδον τὰ μὲν ἑκόντες τὰ δ' ἄκοντες εἰς βασιλείας ἀντὶ σατραπειῶν περιστᾶσαν· ὧν τὴν μὲν ἰδίως Καππαδοκίαν ὠνόμασαν καὶ πρὸς τῷ
15 Ταύρῳ καὶ νὴ Δία μεγάλην Καππαδοκίαν, τὴν δὲ Πόντον, οἱ δὲ τὴν πρὸς τῷ Πόντῳ Καππαδοκίαν. τῆς δὲ μεγάλης Καππαδοκίας νῦν μὲν οὐκ ἴσμεν πω τὴν διάταξιν· τελευτήσαντος γὰρ τὸν βίον Ἀρχελάου τοῦ βασιλεύσαντος, ἔγνω Καῖσάρ τε καὶ ἡ σύγκλητος ἐπαρχίαν εἶναι Ῥωμαίων αὐτήν. ἐπ' ἐκείνου
20 δὲ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων εἰς δέκα στρατηγίας διῃρημένης τῆς χώρας, πέντε μὲν ἐξητάζοντο αἱ πρὸς τῷ Ταύρῳ, Μελιτηνή, Καταονία, Κιλικία, Τυανῖτις, Γαρσαυρῖτις· πέντε

---

7. Βιθυνοί] βυννηροὶ E. 8. αἰολέες codd. edd. 9. κάρες D. 12. περιεῖλον codd., idemque Eust. legit, ut suspicari licet ex iis quae tradit ad Dion. v. 970: Xyl. corr. 13. βασιλείαν E. — ἀντὶ] αὐτίκα ox. 15. νὴ Δία om. E. 17. πω τὴν] πρώτην codd. edd., cui τὴν praemisit Cor: correxi ex coni. Tyrwh. felicissima. Videtur enim nova Cap[illegible] [illegible] [illegible]peraverat Tiberius (v. Tac. Ann. II, 42. Dio Cass. [illegible] [illegible]) tum, cum Stra[illegible] [illegible]ribebat, nondum plane [illegible] [illegible]σιλεύοντος [illegible] 22. καὶ ante Καταο[illegible] [illegible]αὶ ante Κι[illegible] [illegible] exc. Ei Epit., edd. [illegible] E Epit.. [illegible] — τε καὶ ante Γαρ[illegible] [illegible]σαυρῖτις [illegible] [illegible]γαυσαρῖτις ἡ σαυρῖ[illegible] [illegible]ῖτις x [illegible] [illegible] exhibent CE Epit., [illegible] Ptolema[illegible] [illegible]ique (v. H. N. VI, 3); [illegible] [illegible]natione[illegible] [illegible] forma: cf. ad p. 537.

δὲ λοιπαί Λαουιανσηνή, Σαργαρανσηνή, Σαραουηνή, Χαμανηνή, Μοριμηνή. προσεγένετο δ' ὕστερον παρὰ Ῥωμαίων ἐκ τῆς Κιλικίας τοῖς πρὸ Ἀρχελάου καὶ ἑνδεκάτη στρατηγία, ἡ
C. 535 περὶ Καστάβαλά τε καὶ Κύβιστρα μέχρι τῆς Ἀντιπάτρου τοῦ λῃστοῦ Δέρβης, τῷ δὲ Ἀρχελάῳ καὶ ἡ τραχεῖα περὶ Ἐλαιοῦσσαν Κιλικία καὶ πᾶσα ἡ τὰ πειρατήρια συστησαμένη. 5

CAPUT II.

1. Ἔστι δ' ἡ μὲν Μελιτηνὴ παραπλησία τῇ Κομμαγηνῇ· πᾶσα γάρ ἐστι τοῖς ἡμέροις δένδροις κατάφυτος, μόνη τῆς ἄλλης Καππαδοκίας, ὥστε καὶ ἔλαιον φέρειν καὶ τὸν Μοναρίτην 10 οἶνον τοῖς Ἑλληνικοῖς ἐνάμιλλον· ἀντίκειται δὲ τῇ Σωφηνῇ, μέσον ἔχουσα τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καὶ αὐτὴ [καὶ] ἡ Κομμαγηνή, ὅμορος οὖσα. ἔστι δὲ φρούριον ἀξιόλογον τῶν Καππαδόκων ἐν τῇ περαίᾳ Τόμισα, τοῦτο δ' ἐπράθη μὲν τῷ Σωφηνῷ ταλάντων ἑκατόν, ὕστερον δὲ ἐδωρήσατο Λεύκολλος τῷ 15
A. 809 Καππάδοκι συστρατεύσαντι ἀριστεῖον κατὰ τὸν πρὸς Μιθριδάτην πόλεμον.

---

1. λαουσανσηνή *l* λαουιασηνή codd. rell. Λαουινιασηνή Tzsch. Cor., coll. Ptolem. V, 6, ubi itidem fluctuantur codd.: quod scripsimus ipsi confirmari videtur codicum scripturis p. 540. 560. — σαργαυσηνή *CDhlx* σαργαυσινή *goyz* σαργυσηνή Epit.: Tzsch. corr. ex coni. Cas. coll. p. 537. Ptol. et Plin. ll. cc. — σαραουνή *Dglxyz* σαργαουνή *o* σαραουσηνή *i*. — χαμαννηνή Epit. 2. ῥιμνηνηνή *Dhior* Guar. ῥιμνηνή *Cxz* ald. (sed in hoc μοριμνινή ex corr.) ῥομνηνή *l* μοραμηνή Epit., quod rec. Cas. Veriorem formam restituit Tzsch. coll. p. 540 in. Plin. l. c. 3. τοῖς] τῆς codd., exc. *E*: verum coniectura invenerat Tyrwh. 4. καστάβαλλα *E*. — κύδυστρα *CDh* κύδιστρα *Elrwx* ald. κύδριστρα *z* κύδρισα *o*: Xyl. corr., cf. p. 537. Cic. epp. ad div. XV, 2 et 4. 5. ἐλεοῦσσαν codd., exc. *o*, in quo ἐλαιοῦσαν: aliis quoque locis illam formam exhibent codd., eamque tuentur Oppian. Halieut. III, 209. Etym. M. p. 326 s. v.: attamen in codicum inconstantia Stephani (s. v.) numorumque auctoritatem sequendam duxi. 10. μοραρίτην *E*. 11. σοφηνῇ *Dh*. 12. καὶ ante ἡ Κομμαγηνή om. codd., Xyl. add. 14. σωφινῇ *z* σοφηνῇ *Dhi* σωφήνῃ (sic) edd., ad quam scripturam nihil adnotatum video e codd. rell.: correxi de sent. Tzschuckii, auctoritatem secutus Stephani (s. v.) Strabonisque ipsius (v. XI, 532). 15. λεύκουλλος *lorwxz* ald. 16. καππαδόκῃ *io*. — ἀριστεῖον om. *x*. —

2. Ἡ δὲ Καταονία πλατὺ καὶ κοῖλόν ἐστι πεδίον πάμφορον πλὴν τῶν ἀειθαλῶν. περίκειται δ' ὄρη ἄλλα τε καὶ Ἀμανὸς ἐκ τοῦ πρὸς νότον μέρους, ἀπόσπασμα ὂν τοῦ Κιλικίου Ταύρου, καὶ ὁ Ἀντίταυρος, εἰς τἀναντία ἀπερρωγώς. ὁ μὲν
5 γὰρ Ἀμανὸς ἐπὶ τὴν Κιλικίαν καὶ τὴν Συριακὴν ἐκτείνεται θάλατταν πρὸς τὴν ἑσπέραν ἀπὸ τῆς Καταονίας καὶ τὸν νότον· τῇ δὲ τοιαύτῃ διαστάσει περικλείει τὸν Ἰσσικὸν κόλπον ἅπαντα καὶ τὰ μεταξὺ τῶν Κιλίκων πεδία πρὸς τὸν Ταῦρον· ὁ δ' Ἀντίταυρος ἐπὶ τὰς ἄρκτους ἐγκέκλιται καὶ μικρὸν ἐπι-
10 λαμβάνει τῶν ἀνατολῶν, εἶτ' εἰς τὴν μεσόγαιαν τελευτᾷ.

3. Ἐν δὲ τῷ Ἀντιταύρῳ τούτῳ βαθεῖς καὶ στενοί εἰσιν αὐλῶνες, ἐν οἷς ἵδρυται τὰ Κόμανα καὶ τὸ τῆς Ἐνυοῦς ἱερόν, ὃ ἐκεῖνοι Μᾶ ὀνομάζουσι· πόλις δ' ἐστὶν ἀξιόλογος, πλεῖστον μέντοι [τὸ] τῶν θεοφορήτων πλῆθος καὶ τὸ τῶν ἱεροδούλων ἐν
15 αὐτῇ. Καταόνες δέ εἰσιν οἱ ἐνοικοῦντες, ἄλλως μὲν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ τεταγμένοι, τοῦ δὲ ἱερέως ὑπακούοντες τὸ πλέον· [ὁ] δὲ τοῦ θ' ἱεροῦ κύριός ἐστι καὶ τῶν ἱεροδούλων, οἳ κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐπιδημίαν πλείους ἦσαν τῶν ἑξακισχιλίων, ἄνδρες ὁμοῦ γυναιξί. πρόσκειται δὲ τῷ ἱερῷ καὶ χώρα πολλή, καρ-
20 ποῦται δ' ὁ ἱερεὺς τὴν πρόσοδον, καὶ ἔστιν οὗτος δεύτερος κατὰ τιμὴν [ἐν] τῇ Καππαδοκίᾳ μετὰ τὸν βασιλέα· ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦ αὐτοῦ γένους ἦσαν οἱ ἱερεῖς τοῖς βασιλεῦσι. τὰ δὲ ἱερὰ ταῦτα δοκεῖ Ὀρέστης μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἰφιγενείας κομίσαι δεῦρο ἀπὸ τῆς Ταυρικῆς Σκυθίας, τὰ τῆς Ταυροπό-
25 λου Ἀρτέμιδος, ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν πένθιμον κόμην ἀποθέσθαι, ἀφ' ἧς καὶ τοὔνομα τῇ πόλει. διὰ μὲν οὖν τῆς πόλεως ταύτης ὁ Σάρος ῥεῖ ποταμός, καὶ διὰ τῶν συναγκειῶν τοῦ C. 536

τὸν ante κατὰ add. *Dklowx* ald. — πρὸς om. *ox*. — τὸν ante Μιθριδάτην add. *lrw* edd. 2. παράκειται *E*. — ὁ ante Ἀμανὸς add. *lrw* edd. 6. καὶ] κατὰ *ox*. 8. τῶν om. *E*. — πεδίων *E*. 12. οἱ αὐλῶνες *D* (sed οἱ pr. m. atramento inductum) *h*. 13. Μᾶ] μάωκ lw κόμανα *Dh* ald.; omissa est haec vox, relicta lacuna, in *x*: Μᾶς scripsit Cor., fortasse recte, quamquam magis placet quod Grosk. suspicatur, ἣν ἐκεῖνοι Μᾶ (s. Μᾶν) ὀνομάζουσι. 14. τὸ post μέντοι om. codd., exc. *i*. — θεοφρουρήτων *l*. 16. ὁ om. codd, Tzsch. add. ex coni. Tyrwh. 21. ἐν om. codd., Cor. add. 27. συναγγείων *oxz*

Ταύρου διεκπεραιοῦται πρὸς τὰ τῶν Κιλίκων πεδία καὶ τὸ ὑποκείμενον πέλαγος.

4. *Διὰ δὲ τῆς Καταονίας ὁ Πύραμος πλωτός, ἐκ μέσου τοῦ πεδίου τὰς πηγὰς ἔχων· ἔστι δὲ βόθρος ἀξιόλογος, δι' οὗ καθορᾶν ἐστι τὸ ὕδωρ ὑποφερόμενον κρυπτῶς μέχρι πολλοῦ* 5 *διαστήματος ὑπὸ γῆς, εἶτ' ἀνατέλλον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· τῷ δὲ καθιέντι ἀκόντιον ἄνωθεν εἰς τὸν βόθρον ἡ βία τοῦ ὕδατος ἀντιπράττει τοσοῦτον, ὥστε μόλις βαπτίζεσθαι· † ἀπλώτῳ δὲ βάθει καὶ πλάτει πολὺς ἐνεχθεὶς ἐπειδὰν συνάψῃ τῷ Ταύρῳ,* A. 810 *παράδοξον λαμβάνει τὴν συναγωγήν, παράδοξος δὲ καὶ ἡ δια-* 10 *κοπὴ τοῦ ὄρους ἐστί, δι' ἧς ἄγεται τὸ ῥεῖθρον· καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ῥῆγμα λαβούσαις πέτραις καὶ σχισθείσαις δίχα τὰς κατὰ τὴν ἑτέραν ἐξοχὰς ὁμολόγους εἶναι συμβαίνει ταῖς κατὰ τὴν ἑτέραν εἰσοχαῖς, ὥστε κἂν συναρμοσθῆναι δύνασθαι, οὕτως εἴδομεν καὶ τὰς ὑπερκειμένας τοῦ ποταμοῦ πέτρας ἑκατέρωθεν* 15 *σχεδόν τι μέχρι τῶν ἀκρωρειῶν ἀνατεινούσας ἐν διαστάσει δυεῖν ἢ τριῶν πλέθρων, ἀντικείμενα ἐχούσας τὰ κοῖλα ταῖς ἐξοχαῖς· τὸ δὲ ἔδαφος τὸ μεταξὺ πᾶν πέτρινον, βαθύ τι καὶ στενὸν τελέως ἔχον διὰ μέσου ῥῆγμα, ὥστε καὶ κύνα καὶ λαγὼ διάλλεσθαι. τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ῥεῖθρον τοῦ ποταμοῦ ἄχρι χεί-* 20 *λους πλῆρες, † ὀχετοῦ πλάτει προσεοικός, διὰ δὲ τὴν σκολιό-*

συναγκίων codd. rell. 4. *καὶ* ante *βόθρος* add. *x*. 5. *καθαρὸν* codd. edd.: correxi e coni. Tyrwh. felicissima. 6. *ὑπὸ γῆν oz*. — *ἀνατέλλων CDhl* Epit. 8. *βάπτεσθαι x*. — *ἀπλώτῳ*] *ἀπλάστῳ l* *ἀπλάτῳ rwx*, sed in hoc mutatum in *ἀπλέτῳ*, quod legitur etiam in *C* ex corr., ubi antea fuerat *ἀπλώτῳ*: idque Tzsch. rec. de sent. Xyl. Sed haec omnia corrupta esse facile intelligitur: *αὐτό. τῷ* scripsit Cor. e coni. Tyrwh., atque articulum, quem exhibet etiam Epit., a Strabone scriptum fuisse, certum videtur, sed *αὐτό* parum est probabile: magis placeat *αὐτῷ*, quod tantum non refert ipsa codicum optimorum scriptura; verumtamen nihil affirmo. 14. *ἐξοχαῖς CD* (sed in hoc *εἰσο* supra *ἐξο* add. sec. m.) *lrw*, quod cum non plane intolerabile sit, ita tamen est comparatum, ut altera scriptura, quamvis auctoritate careat, unice vera videatur, id quod proxima confirmant. — *οὕτως* ante *ὥστε* add. *rw* edd. — *ἴδομεν Cor*. 17. *πλευρῶν rw*. 18. *τι*] *τε* Cas. 21. *ὀχετῷ πλατεῖ* Cor., atque corruptam cum eo iudico codicum scripturam, sed scribere malim *ὀχέτῳ οὐ πλατεῖ*. — Post *προσεοικός* Cor.

τητα καὶ τὴν ἐκ τοσούτου συναγωγὴν καὶ τὸ *διὰ* τῆς φάραγγος βάθος εὐθὺς τοῖς πόρρωθεν προσιοῦσιν ὁ ψόφος βροντῇ προσπίπτει παραπλήσιος· διεκβαίνων δὲ τὰ ὄρη τοσαύτην κατάγει χοῦν ἐπὶ θάλατταν, τὴν μὲν ἐκ τῆς Καταονίας, τὴν δὲ
5 ἐκ τῶν Κιλίκων πεδίων, ὥστε ἐπ' αὐτῷ καὶ χρησμὸς ἐκπεπτωκὼς φέρεται τοιοῦτος·

ἔσσεται ἐσσομένοις, ὅτε Πύραμος εὐρυοδίνης,
ἠιόνα προχέων, ἱερὴν ἐς Κύπρον ἵκηται.

παραπλήσιον γάρ τι κἀκεῖ συμβαίνει καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, τοῦ Νεί-
10 λου προσεξηπειροῦντος ἀεὶ τὴν θάλατταν τῇ προσχώσει· καθὸ καὶ Ἡρόδοτος μὲν δῶρον τοῦ ποταμοῦ τὴν Αἴγυπτον εἶπεν, ὁ ποιητὴς δὲ τὴν Φάρον πελαγίαν ὑπάρξαι πρότερον †οὕτω, νυνὶ πρόσγειον οὖσαν τῇ Αἰγύπτῳ.

5. †Τρίτη δ' ἐστὶν ἱερωσύνη Διὸς Δακίῃ οὐ λειπομένη

---

add. haec: μῆκος περὶ χιλίους σταδίους. In Epit. enim post διάλλεσθαι subiiciuntur talia: ἔστι δὲ τὸ μῆκος περὶ χιλίους σταδίους ὀχετοῦ δίκην· τοσαύτην δὲ χοῦν κτλ., unde eiusmodi aliquid Straboni illo loco restituendum censuit Tyrwh. Quae tamen quam incommode ibi inserta sint sponte sua apparet: praeterea fateor paulo maiorem mihi videri illum numerum, quam ut sola Epit. teste recipere audeam. Neque abhorreo a suspicione χιλίους ortum esse errore ex χείλους. 1. διὰ ante τὸ collocandum censet Grosk., sed ibi quoque incommodum foret: est potius delendum. 4. τὴν ante θάλατταν add. edd. — τῇ μὲν — τῇ δὲ τιν. 7. εὐρυοδίνης habet Eust. ad Dion. 867, ἀργυροδίνης Epit. et Oracc. Sibyll. p. 515, ubi referuntur iidem hi versus, idque unice verum puto: illud tamen tuetur librorum consensus et hic et I, 53. 8. εἰς νῆσον Oracc. Sib. l. c. 12. οὕτω] οὔπω (sic) ald., unde εἶπεν scripsit Hopp., recte a Cas. repudiatum: sed οὕτω haud magis ferri potest, et scribendum est aut οὔπω ὡς, quod posuit Cor., aut potius οὐχ ὡς, quod idem praeferendum censet in nott. 14. Negationem tollendam esse cum recte intellexisset Cas., Δακιῄου s. Δακιηνοῦ scribendum censuit Tyrwh., alteramque formam rec. Cor. Quod nomen cum aliunde notum non sit, atque Asbamei Jovis templum commemoretur in Tyanorum descriptione ab Amm. Marcell. XXIII, 6, Asbameus lacus a Philostrato in vita Apollon. I, c. 6, Grosk. hoc ipsum nomen hic quoque restituendum esse haud iniuria suspicatur. Praeterea quum male cohaerere hunc locum cum proximis appareat, Cor. et Grosk. excidisse quaedam ante Τρίτη κτλ. indicarunt, quae Grosk. restituere conatus est

ταύτης, ἀξιόλογος δ' ὅμως. ἐνταῦθα δ' ἐστὶ λάκκος ἁλμυροῦ ὕδατος, ἀξιολόγου λίμνης ἔχων περίμετρον, ὀφρύσι κλειόμενος ὑψηλαῖς τε καὶ ὀρθίαις, ὥστ' ἔχειν κατάβασιν κλιμακώδη· τὸ δ' ὕδωρ οὔτ' αὔξεσθαί φασιν, οὔτ' ἀπόρρυσιν ἔχειν οὐδαμοῦ φανεράν. 5

C. 537 6. Πόλιν δ' οὔτε τὸ τῶν Καταόνων ἔχει πεδίον οὔθ' ἡ Μελιτηνή, φρούρια δ' ἐρυμνὰ ἐπὶ τῶν ὀρῶν, τά τε Ἀζάμορα καὶ τὸ Δάσταρκον, ὃ περιρρεῖται τῷ Καρμάλᾳ ποταμῷ. ἔχει δὲ καὶ ἱερὸν τὸ τοῦ Κατάονος Ἀπόλλωνος, καθ' ὅλην τιμώμενον τὴν Καππαδοκίαν, ποιησαμένων ἀφιδρύματα ἀπ' αὐτοῦ. 10

A. 811 οὐδὲ αἱ ἄλλαι στρατηγίαι πόλεις ἔχουσι πλὴν δυεῖν· τῶν δὲ λοιπῶν στρατηγιῶν ἐν μὲν τῇ Σαργαραυσηνῇ πολίχνιόν ἐστιν Ἧρπα καὶ ποταμὸς Καρμάλας, ὃς καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Κιλικίαν ἐκδίδωσιν· ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις ὅ τε Ἄργος, ἔρυμα ὑψηλὸν πρὸς τῷ Ταύρῳ, καὶ τὰ Νῶρα, ὃ νῦν καλεῖται Νηροασσός, ἐν ᾧ 15 Εὐμένης πολιορκούμενος ἀντέσχε πολὺν χρόνον· καθ' ἡμᾶς δὲ Σισίνου ὑπῆρξε χρηματοφυλάκιον τοῦ ἐπιθεμένου τῇ Καππαδόκων ἀρχῇ. τούτου δ' ἦν καὶ τὰ Κάδηνα, βασίλειον καὶ πόλεως κατασκευὴν ἔχον· ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὅρων τῶν Λυκαονικῶν τὰ Γαρσαύιρα κωμόπολις· λέγεται ὑπάρξαι ποτὲ καὶ 20 αὕτη μητρόπολις τῆς χώρας. ἐν δὲ τῇ Μοριμηνῇ τὸ ἱερὸν τοῦ

---

successu parum felici: optime omnia procedunt, si verba Τρίτη — φανερὰν collocantur infra post verba καὶ δευτερεύει κατὰ τιμὴν μετ' ἐκεῖνον. — μὲν post λειπομένη add. Cor. 9. τοῦ om. *l*. — καὶ ante καθ' add. *l*. 12. σαργαραυσίνη codd., Tzsch. corr., coll. Plin. VI, 3. Ptolem. V, 6. 13. ἥρπα *Dh*, uti p. 539. — κάρμαλος codd., Cor. corr. 14. δὲ] τε codd., exc. *z*. — ἔρυμνα (sic) *l*. 17. θησαυροφυλάκιον ald. 18. βασιλείου Cor., in notis tamen iudicat βασίλειον etiam servari posse, omisso καὶ, quod deest in *oz*: sed ne hoc quidem necessarium. 19. ὀρῶν codd., Cor. corr. coll. p. 568. XIV, 663. 20. τὰ γὰρ σαύειρα *CDhilrw* τὰ γὰρ σαύαρα *x* τὰ γὰρ σαύηρα *oz* Tzsch.: Cor. Γαρσάουρα scripsit, quam formam codd. infra 568 et XIV, 663 aliique scriptores tuentur: sed ex scripturis, quas codd. exhibent hic 539. 568 videtur colligendum esse, nomen oppidi illius fuisse etiam Γαρσαύιρα, ad radicem *bir* fortasse referendum. — δ' post λέγεται add. Cor. satis probabiliter. 21. μοριμμήνη *l*.

ἐν Οὐηνάσοις Διός, ἱεροδούλων κατοικίαν ἔχον τρισχιλίων σχεδόν τι καὶ χώραν ἱερὰν εὔκαρπον, παρέχουσαν πρόσοδον ἐνιαύσιον ταλάντων πεντεκαίδεκα τῷ ἱερεῖ· καὶ οὗτός ἐστι διὰ βίου, καθάπερ καὶ ὁ ἐν Κομάνοις, καὶ δευτερεύει κατὰ τιμὴν
5 μετ' ἐκεῖνον.

7. Δύο δὲ ἔχουσι μόνον στρατηγίαι πόλεις, ἡ μὲν Τυανῖτις τὰ Τύανα, ὑποπεπτωκυῖαν τῷ Ταύρῳ τῷ κατὰ τὰς Κιλικίας πύλας, καθ' ἃς εὐπετέσταται καὶ κοινόταται πᾶσίν εἰσιν αἱ εἰς τὴν Κιλικίαν καὶ τὴν Συρίαν ὑπερβολαί· καλεῖται δὲ
10 Εὐσέβεια ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ· ἀγαθὴ δὲ καὶ πεδιὰς ἡ πλείστη. τὰ δὲ Τύανα ἐπίκειται χώματι Σεμιράμιδος τετειχισμένῳ καλῶς. οὐ πολὺ δ' ἄπωθεν ταύτης ἐστὶ τά τε Καστάβαλα καὶ τὰ Κύβιστρα, ἔτι μᾶλλον τῷ ὄρει πλησιάζοντα πολίσματα· ὧν ἐν τοῖς Κασταβάλοις ἐστὶ τὸ τῆς Περασίας Ἀρτέμιδος ἱερόν,
15 ὅπου φασὶ τὰς ἱερείας γυμνοῖς τοῖς ποσὶ δι' ἀνθρακιᾶς βαδίζειν ἀπαθεῖς· κἀνταῦθα δέ τινες τὴν αὐτὴν θρυλοῦσιν ἱστορίαν τὴν περὶ τοῦ Ὀρέστου καὶ τῆς Ταυροπόλου, Περασίαν κεκλῆσθαι φάσκοντες διὰ τὸ πέραθεν κομισθῆναι. ἐν μὲν δὴ τῇ Τυανίτιδι στρατηγίᾳ τῶν λεχθεισῶν δέκα ἔστι πόλισμα τὰ
20 Τύανα (τὰς δ' ἐπικτήτους οὐ συναριθμῶ ταύταις, τὰ Καστάβαλα καὶ τὰ Κύβιστρα καὶ τὰ ἐν τῇ τραχείᾳ Κιλικίᾳ, ἐν ᾗ τὴν Ἐλαιοῦσσαν νησίον εὔκαρπον συνέκτισεν Ἀρχέλαος ἀξιολόγως, καὶ τὸ πλέον ἐνταῦθα διέτριβεν), ἐν δὲ τῇ Κιλικίᾳ καλουμένῃ τὰ Μάζακα, ἡ μητρόπολις τοῦ ἔθνους· καλεῖται δ' C. 538
25 Εὐσέβεια καὶ αὕτη, ἐπίκλησιν ἡ πρὸς τῷ Ἀργαίῳ· κεῖται γὰρ ὑπὸ τῷ Ἀργαίῳ ὄρει πάντων ὑψηλοτάτῳ καὶ ἀνέκλειπτον χιόνι A. 812 τὴν ἀκρώρειαν ἔχοντι, ἀφ' ἧς φασιν οἱ ἀναβαίνοντες (οὗτοι δ'

---

2. ἐνιαυσίων *CDhi* ἐνιαυσιαίαν *x*. 3. τῷ ἱερῷ codd. 6. δύο μόναι στρατηγίαι πόλεις ἔχουσιν *E*. 7. τυανεῖτις *CDhl*. 9. τὴν ante Συρίαν om. *E*. 10. καὶ ante Εὐσέβεια add. Cor. — Verba ἀγαθὴ — ἡ πλείστη tam sunt abrupta, ut excidisse nonnulla haud iniuria suspiceris. 11. ὑπόκειται *oz*. 12. ἄποθεν *E*. 13. τὰ ante πολίσματα add. *C*. 14. Dianae Persicae Guar. 17. περὶ om. *z*. 19. λεχθέντων *oz*. 22. ἐλαιοῦσαν *Cx* ἐλεοῦσσαν, et αι supra alterum ε add., *E*: v. ad p. 535 in. — εὔκαιρον *E*. 24. μάξακα *Dhiorxz* μάξα καὶ *l* μέζακα *E*.

*εἰσὶν ὀλίγοι) κατοπτεύεσθαι ταῖς αἰθρίαις ἄμφω τὰ πελάγη, τό τε Ποντικὸν καὶ τὸ Ἰσσικόν. τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἀφυῆ πρὸς συνοικισμὸν ἔχει πόλεως· ἄνυδρός τε γάρ ἐστι καὶ ἀνώχυρος διά *τε* τὴν ὀλιγωρίαν τῶν ἡγεμόνων καὶ ἀτείχιστος (τάχα δὲ καὶ ἐπίτηδες, ἵνα μή, ὡς ἐρύματι πεποιθότες τῷ* 5 *τείχει σφόδρα, λῃστεύοιεν πεδίον οἰκοῦντες λόφους ὑπερδεξίους ἔχον †καὶ ἐμβελεῖς) καὶ τὰ κύκλῳ δὲ χωρία ἔχει τελέως ἄφορα καὶ ἀγεώργητα, καίπερ ὄντα πεδινά· ἀλλ' ἔστιν ἀμμώδη καὶ ὑπόπετρα. μικρὸν δ' ἔτι προϊοῦσι καὶ πυρίληπτα πεδία καὶ μεστὰ βόθρων πυρὸς ἐπὶ σταδίους πολλούς, ὥστε πόρρωθεν ἡ* 10 *κομιδὴ τῶν ἐπιτηδείων. καὶ τὸ δοκοῦν δὲ πλεονέκτημα παρακείμενον ἔχει κίνδυνον· ἀξύλου γὰρ ὑπαρχούσης σχεδόν τι τῆς συμπάσης Καππαδοκίας, ὁ Ἀργαῖος ἔχει περικείμενον δρυμόν, ὥστε ἐγγύθεν ὁ ξυλισμὸς πάρεστιν, ἀλλ' οἱ ὑποκείμενοι τῷ δρυμῷ τόποι καὶ αὐτοὶ πολλαχοῦ πυρὰ ἔχουσιν, ἅμα δὲ καὶ* 15 *ὕφυδροί εἰσι ψυχρῷ ὕδατι, οὔτε τοῦ πυρὸς οὔτε τοῦ ὕδατος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐκκύπτοντος, ὥστε καὶ ποάζειν τὴν πλείστην· ἔστι δ' ὅπου καὶ ἑλῶδές ἐστι τὸ ἔδαφος, καὶ νύκτωρ ἐξάπτονται φλόγες ἀπ' αὐτοῦ. οἱ μὲν οὖν ἔμπειροι φυλαττόμενοι τὸν ξυλισμὸν ποιοῦνται, τοῖς δὲ πολλοῖς κίνδυνός ἐστι,* 20 *καὶ μάλιστα τοῖς κτήνεσιν, ἐμπίπτουσιν εἰς ἀδήλους βόθρους πυρός.*

8. *Ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς ἐν τῷ πεδίῳ τῷ πρὸ τῆς πόλεως, Μέλας καλούμενος, ὅσον τετταράκοντα σταδίους διέχων τῆς πόλεως, ἐν ταπεινοτέρῳ τῆς πόλεως χωρίῳ τὰς πηγὰς ἔχων.* 25 *ταύτῃ μὲν οὖν ἄχρηστος αὐτοῖς ἐστιν, οὐχ ὑπερδέξιον ἔχων τὸ*

---

3. *ἀνόχυρος* Xyl. 4. *τε* asteriscis incl. Cor. 6. *λῃστεύοιεν*] *πιστεύοιεν* codd., Xyl. corr. — *οἰκοῦντες πεδίον* Cor. 7. *καὶ ἐμβελεῖς* om. *x*. — *ἐμμελεῖς* *C* *ἐμβριθεῖς* ald.: *καὶ οὐκ ἐμβελεῖς* proposuit V. D. in censura edit. Tzsch. (v. ephem. Heidelb.), ac negatio haud dubie desideratur; crediderim tamen potius *καὶ* mutandum in *οὐκ*. 9. *ὑπόπτερα* *l*. 10. *βάθρων* *Clorwxz* *βάθρα*, et *ρα* ante *θ* sec. m. add., *D* *βάραθρα* *hi* Tzsch.: Cor. corr. e coni. Xyl. 12. *οὔσης* *E* ald. 14. *οἱ* om. *C*. 21. *γὰρ* post *ἐμπίπτουσιν* add. *rw*. — *βόθρους*] *πόρτους* *rw*. 23. Verba *τῷ* — *πόλεως* om. *x*. 24. Verba *Μέλας* — *πόλεως* om. *lm*. 26. *ταύτῃ* — *ἔχων* om. *lm*.

ῥεῦμα, εἰς ἕλη δὲ καὶ λίμνας διαχεόμενος κακοῖ τὸν ἀέρα τοῦ θέρους τὸν περὶ τὴν πόλιν, καὶ τὸ λατομεῖον δὲ ποιεῖ δύσχρηστον, καίπερ εὔχρηστον ὄν· πλαταμῶνες γάρ εἰσιν, ἀφ' ὧν τὴν λιθίαν ἔχειν ἄφθονον συμβαίνει τοῖς Μαζακηνοῖς πρὸς τὰς οἰ-
5 κοδομίας, καλυπτόμεναι δ' ὑπὸ τῶν ὑδάτων αἱ πλάκες ἀντιπράττουσι. καὶ ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ ἕλη πανταχοῦ πυρίληπτα. Ἀριαράθης δ' ὁ βασιλεύς, τοῦ Μέλανος κατά τινα στενὰ ἔχοντος τὴν εἰς τὸν †Εὐφράτην διέξοδον, ἐμφράξας ταῦτα λίμνην πελαγίαν ἀπέδειξε τὸ πλησίον πεδίον, ἐνταῦθα δὲ νησῖδάς τι-
10 νας, ὡς τὰς Κυκλάδας, ἀπολαβόμενος διατριβὰς ἐν αὐταῖς ἐποιεῖτο μειρακιώδεις· ἐκραγὲν δ' ἀθρόως τὸ ἔμφραγμα, ἐξέκλυσε πάλιν τὸ ὕδωρ, πληρωθεὶς δ' ὁ †Εὐφράτης τῆς τε τῶν Καππαδόκων πολλὴν παρέσυρε καὶ κατοικίας καὶ φυτείας ἠφάνισε πολλάς, τῆς τε τῶν Γαλατῶν τῶν τὴν Φρυγίαν ἐχόντων οὐκ
15 ὀλίγην ἐλυμήνατο. ἀντὶ δὲ τῆς βλάβης ἐπράξαντο ζημίαν αὐτὸν τάλαντα τριακόσια, Ῥωμαίοις ἐπιτρέψαντες τὴν κρίσιν. τὸ δ' αὐτὸ συνέβη καὶ περὶ Ἥρπα· καὶ γὰρ ἐκεῖ τὸ τοῦ Καρμάλα ῥεῦμα ἐνέφραξεν, εἶτ' ἐκραγέντος τοῦ στομίου καὶ τῶν Κιλίκων τινὰ χωρία τὰ περὶ Μαλλὸν διαφθείραντος τοῦ ὕδα-
20 τος, δίκας ἔτισεν τοῖς ἀδικηθεῖσιν. A. 813 C. 539

9. Ἀφυὲς δ' οὖν κατὰ πολλὰ τὸ τῶν Μαζακηνῶν χωρίον ὂν πρὸς κατοικίαν μάλιστα οἱ βασιλεῖς ἑλέσθαι δοκοῦσιν, ὅτι τῆς χώρας ἁπάσης τόπος ἦν μεσαίτατος οὗτος τῶν ξύλα ἐχόντων ἅμα καὶ λίθον πρὸς τὰς οἰκοδομίας καὶ χόρτον, οὗ πλεῖ-
25 στον ἐδέοντο κτηνοτροφοῦντες· τρόπον γάρ τινα στρατόπεδον

---

4. λιθείαν ix. 8. Euphratis nomen falsum esse h. l. et per se et ex Galatarum Phrygiaeque mentione liquet: scripserat igitur haud dubie Strabo harum regionum peritissimus τὸν Ἅλυν et paulo post ὁ Ἅλυς. 11. ἔκφραγμα owz. 17. ἧρπα Dh ἧρπαν oz ὕρπαν x. 18. στόματος ald. 19. τὸν ante Μαλλὸν add. ald. — μαλὸν irz. 20. ἔτισαν Dhir ἔτισεν codd. rell. 22. ὂν] ὃ codd., mutavi de sent. Cor. exposita in nott.; in ipso verborum contextu ὂν post κατοικίαν addiderat, omisso ὃ. — μάλιστα om. l. — βασιλέων l. 23. οὗτος om. w. — τῶν] τὰ oz. — ἔχων x, omisso articulo τῶν. 24. πλεῖστον C(?) ald.

ἦν αὐτοῖς ἡ πόλις. τὴν δ' ἄλλην ἀσφάλειαν τὴν αὐτῶν τε καὶ σωμάτων ἐκ τῶν ἐρυμάτων εἶχον τῶν ἐν τοῖς φρουρίοις, ἃ πολλὰ ὑπάρχει, τὰ μὲν βασιλικά, τὰ δὲ τῶν φίλων. ἀφέστηκε δὲ τὰ Μάζακα τοῦ μὲν Πόντου περὶ ὀκτακοσίους σταδίους πρὸς νότον, τοῦ δ' Εὐφράτου μικρὸν ἐλάττους ἢ διπλασίους, τῶν Κιλικίων δὲ πυλῶν ὁδὸν ἡμερῶν ἓξ καὶ τοῦ Κυρίνου στρατοπέδου διὰ Τυάνων· κατὰ μέσην δὲ τὴν ὁδὸν κεῖται τὰ Τύανα, διέχει δὲ Κυβίστρων τριακοσίους σταδίους. χρῶνται δὲ οἱ Μαζακηνοὶ τοῖς Χαρώνδα νόμοις, αἱρούμενοι καὶ νομῳδόν, ὅς ἐστιν αὐτοῖς ἐξηγητὴς τῶν νόμων, καθάπερ οἱ παρὰ Ῥωμαίοις νομικοί. διέθηκε δὲ φαύλως αὐτοὺς Τιγράνης ὁ Ἀρμένιος, ἡνίκα τὴν Καππαδοκίαν κατέδραμεν· ἅπαντας γὰρ ἀναστάτους ἐποίησεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν καὶ τὰ Τιγρανόκερτα ἐκ τούτων συνῴκισε τὸ πλέον· ὕστερον δ' ἐπανῆλθον οἱ δυνάμενοι μετὰ τὴν τῶν Τιγρανοκέρτων ἅλωσιν.

10. Μέγεθος δὲ τῆς χώρας κατὰ πλάτος μὲν τὸ ἀπὸ τοῦ Πόντου πρὸς τὸν Ταῦρον ὅσον χίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι στάδιοι, μῆκος δὲ ἀπὸ τῆς Λυκαονίας καὶ Φρυγίας μέχρι Εὐφράτου (A. 814) πρὸς τὴν ἕω καὶ τὴν Ἀρμενίαν περὶ τρισχιλίους. ἀγαθὴ δὲ καὶ καρποῖς, μάλιστα δὲ σίτῳ καὶ βοσκήμασι παντοδαποῖς, νοτιωτέρα δ' οὖσα τοῦ Πόντου ψυχροτέρα ἐστίν· ἡ δὲ Βαγα-

---

1. τὴν ante αὐτῶν om. Cor. — αὐτῶν codd., Cor. corr. 2. τῶν ante σωμάτων add. Cor. proximis ita commutatis: καὶ τῶν χρημάτων εἶχον ἐν τοῖς φρουρίοις κτλ. Quae audacia nimia est ac non ferenda: sed σωμάτων, quod apto sensu caret h. l., censeo mutandum esse in χρημάτων. — ἐκ τῶν ἐρυμάτων om. *rw*. — τῶν] τὸ *rw*. — τοῖς om. *x*. 4. περὶ om. *lm*. — ἄρκτον h. l. adnotatum est in marg. *z*. 6. κιλίκων *ixz*. — κυρήνου *h* (in hoc tamen est etiam κυρίνου) *m* καυρήνου *r*; insolens est adiectivi forma pro Κυρείου, nec plane improbabiliter τοῦ Κύρου scribendum esse coniecit Raderus ad Q. Curtium III, 4, 1, ubi Cyri castra ad portas Cilicias sita commemorantur (cf. Xen. Anab. I, 2, 20. Arr. exped. Alex. II, 4, 3). 7. κεῖνται *l*. — διακοσίους *i*. 11. αὐτοὺς φαύλως *C*. 13. τιγρανοκερτῶν *Dh*. 18. τὸ ante ἀπὸ add. *E*. 19. τὴν utroque loco om. *E*. 20. καὶ ante καρποῖς om. *E*, asteriscis inclusit Cor. — σίτῳ καὶ om. *E*. 21. γαβανία *E* γαβαδανία codd. rell., exc. *C*; Βαγαδαονία Tzsch. et Cor. ex coni. Cas., coll. Steph. s. v.: cf. II, 73.

δαονία, καίπερ πεδιὰς οὖσα καὶ νοτιωτάτη πασῶν (ὑποπέπτωκε γὰρ τῷ Ταύρῳ), μόλις τῶν καρπίμων τι φέρει δένδρων, ὀναγροβότος δ' ἐστὶ καὶ αὕτη καὶ ἡ πολλὴ τῆς ἄλλης, καὶ μάλιστα ἡ περὶ Γαρσαύιρα καὶ Λυκαονίαν καὶ Μοριμη- C. 540
5 νήν. ἐν δὲ τῇ Καππαδοκίᾳ γίνεται καὶ ἡ λεγομένη Σινωπικὴ μίλτος, ἀρίστη τῶν πασῶν· ἐνάμιλλος δ' ἐστὶν αὐτῇ καὶ ἡ Ἰβηρική· ὠνομάσθη δὲ Σινωπική, διότι κατάγειν ἐκεῖσε εἰώθεσαν οἱ ἔμποροι, πρὶν ἢ τὸ τῶν Ἐφεσίων ἐμπόριον μέχρι τῶν ἐνθάδε ἀνθρώπων διιχθαι. λέγεται δὲ καὶ κρυστάλλου πλάκας
10 καὶ ὀνυχίτου λίθου πλησίον τῆς τῶν Γαλατῶν ὑπὸ τῶν Ἀρχελάου μεταλλευτῶν εὑρῆσθαι. ἦν δέ τις τόπος καὶ λίθου λευκοῦ, τῷ ἐλέφαντι κατὰ τὴν χρόαν ἐμφεροῦς, ὥσπερ ἀκόνας τινὰς οὐ μεγάλας ἐκφέρων, ἐξ ὧν τὰ λαβία τοῖς μαχαιρίοις κατεσκεύαζον· ἄλλος δ' [εἰς] τὰς διόπτρας βώλους μεγάλας ἐκ-
15 διδούς, ὥστε καὶ ἔξω κομίζεσθαι. ὅριον δ' ἐστὶ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Καππαδοκίας ὀρεινή τις παράλληλος τῷ Ταύρῳ, τὴν ἀρχὴν ἔχουσα ἀπὸ τῶν ἑσπερίων ἄκρων τῆς Χαμμανηνῆς, ἐφ' ἧς ἵδρυται φρούριον ἀπότομον Δασμένδα, μέχρι τῶν ἑωθινῶν τῆς Λαουιανσηνῆς. στρατηγίαι δ' εἰσὶ τῆς Καππαδοκίας ἥ τε
20 Χαμμανηνὴ καὶ ἡ Λαουιανσηνή.

---

2. καὶ ante μόλις add. *CDhilrw* ald. 3. ἀγρόβοτος codd., Tzsch. corr. ex coni. Cas. 4. γαρσαυίρα *Dhioz* (sed in hoc σαργασίαν ex corr.) γαρσαβίερα *C* σάργαυσα *x* γαρσαυίραν *l*(?) ald. Γαρσαυρίαν Tzsch. ex coni. Cas.: Γαρσάουρα scripsit Cor., sed v. ad 537. 7. εἰώθασιν codd. edd.: correxi ex coni. Grosk. 8. ἐμπορεῖον *CD* (sed in hoc in ἐμπόριον sec. m. mut.) *loz*. 9. κρυστάλου *xz*. 11. μεταλλόντων *C* μεταλλευόντων *l*(?) ald. — εὑρέσθαι codd. edd.: correxi ex coni. Cor. (v. nott.). 12. ἐμφερής codd., Cor. corr. 13. οὐ om. *C*. 14. ἄλλως *CDhilrw*. — δὲ τὰς codd., Cor. corr.: similiter Coelius Rhodig. (v. Antiq. lectt. 12, 9 p. 445) legerat δ' ἐς διόπτρας, Salmas. (in Solin. p. 183) δὲ ταῖς διόπτραις. — μεγάλους *il* ald. 17. καμμανηνῆς *Dlw* καμαννηνῆς *C* κομμανηνῆς *h* κομανηνῆς *ix* κομμαγηνῆς *oz* καμμαγηνῆς ald. 18. δασμέδα *Cw* δασμέσδα *oz* δασμένων ald. 19. λαβιανσινῆς *C* λαουιανσινῆς *D* λανιανσινῆς *ilo* λανιαυσινῆς *xz* λαυιασηνῆς *h* sed ι sup. prius η add. λανιασινῆς ald. Λαουινιασηνῆς Tzsch. Cor. 20. χαμαννηνὴ *Cho* χαμανηνὴ *il* καμανηνὴ *x* καμαννηνὴ *z*. — λαβιασινή *C* λαουιασινή *D* λαυιασηνή *h* λανιανσινή *r* λανιαυσινή *x* λανιανσινή *i* λανιασινή ald. Λαουινιασηνή Tzsch. Cor.

11. *Συνέβη δέ, ἡνίκα πρῶτον Ῥωμαῖοι τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν διῴκουν, νικήσαντες Ἀντίοχον, καὶ φιλίας καὶ συμμαχίας ἐποι-* A. 815 *οῦντο πρός τε τὰ ἔθνη καὶ τοὺς βασιλέας, τοῖς μὲν ἄλλοις βασιλεῦσιν αὐτοῖς καθ' ἑαυτοὺς δοθῆναι τὴν τιμὴν ταύτην, τῷ δὲ Καππάδοκι καὶ αὐτῷ δὲ τῷ ἔθνει κοινῇ. ἐκλιπόντος* 5 *δὲ τοῦ βασιλικοῦ γένους, οἱ μὲν Ῥωμαῖοι συνεχώρουν αὐτοῖς αὐτονομεῖσθαι κατὰ τὴν συγκειμένην φιλίαν τε καὶ συμμαχίαν πρὸς τὸ ἔθνος, οἱ δὲ πρεσβευσάμενοι τὴν μὲν ἐλευθερίαν παρῃτοῦντο (οὐ γὰρ δύνασθαι φέρειν αὐτὴν ἔφασαν), βασιλέα δ' ἠξίουν αὐτοῖς ἀποδειχθῆναι. οἱ δέ, θαυμάσαντες εἴ τινες οὕ-* 10 *τως εἶεν ἀπειρηκότες πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, ἐπέτρεψαν †δ' οὖν αὐτοῖς ἐξ ἑαυτῶν ἑλέσθαι κατὰ χειροτονίαν, ὃν ἂν βούλωνται· καὶ εἵλοντο Ἀριοβαρζάνην, εἰς τριγονίαν δὲ προελθόντος τοῦ γένους ἐξέλιπε· κατεστάθη δ' ὁ Ἀρχέλαος, οὐδὲν προσήκων αὐτοῖς, Ἀντωνίου καταστήσαντος. ταῦτα καὶ περὶ τῆς* 15 *μεγάλης Καππαδοκίας· περὶ δὲ τῆς τραχείας Κιλικίας, τῆς προστεθείσης αὐτῇ, βέλτιόν ἐστιν ἐν τῷ περὶ τῆς ὅλης Κιλικίας λόγῳ διελθεῖν.*

CAPUT III.

1. *Τοῦ δὲ Πόντου καθίστατο μὲν Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ* 20 *βασιλεύς. εἶχε δὲ τὴν ἀφοριζομένην τῷ Ἅλυϊ μέχρι Τιβαρανῶν καὶ Ἀρμενίων καὶ τῆς ἐντὸς Ἅλυος τὰ μέχρι Ἀμάστρεως* C. 541 *καί τινων τῆς Παφλαγονίας μερῶν. προσεκτήσατο δ' οὗτος καὶ τὴν μέχρι Ἡρακλείας παραλίαν ἐπὶ τὰ δυσμικὰ μέρη, τῆς Ἡρακλείδου τοῦ Πλατωνικοῦ πατρίδος, ἐπὶ δὲ τἀναντία μέ-* 25

---

2. *καὶ* ante *φιλίας* om. *Clorwx*. 4. *αὐτοὺς x*. 5. *καππαδόκει* ald. *καππαδόκῃ rwxz* Cas. 6. *δὲ*] *δὴ* codd., Xyl. corr. 10. *οὕτως* om. *C*. 11. *δ' οὖν* om. edd.: excidit fortasse aliquid ante *ἐπέτρεψαν*. 12. *βούλοιντο* edd. 13. *τριγένειαν Clorwx* ald.: utraque forma Straboni usitata; cf. II, 73. XI, 516. — *προελθὸν τὸ γένος* Cor. 14. *τοῦ ἔθνους D*, sed *γένους* pr. m. supra add. — *κατεστάθην C*. 16. Post *Καππαδοκίας* ald. add. *μέχρι τούτου*, quae in *μέχρι τούτων* mutavit Cas., eiecit Tzsch. 17. *βέλτιόν ἐστιν* om. *x*. 20. *εὐπάτορος rw*. 21. *τιβαρνῶν oxz τιβαρηνῶν lrw* edd. 22. *τῆς*] *τὴν* Cas. 25. *ἡρακλείτου x*.

χρι Κολχίδος καὶ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, ἃ δὴ καὶ προσέθηκε τῷ Πόντῳ. καὶ δὴ καὶ Πομπήιος καταλύσας ἐκεῖνον ἐν τούτοις τοῖς ὅροις οὖσαν τὴν χώραν ταύτην παρέλαβε· τὰ μὲν πρὸς Ἀρμενίαν καὶ τὰ περὶ τὴν Κολχίδα τοῖς συναγωνισαμέ-
5 νοις δυνάσταις κατένειμε, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς ἕνδεκα πολιτείας διεῖλε καὶ τῇ Βιθυνίᾳ προσέθηκεν, ὥστ' ἐξ ἀμφοῖν ἐπαρχίαν γενέσθαι μίαν· μεταξύ τε τῶν Παφλαγόνων τῶν μεσογαίων τινὰς βασιλεύεσθαι παρέδωκε τοῖς ἀπὸ Πυλαιμένους, καθάπερ καὶ τοὺς Γαλάτας τοῖς ἀπὸ γένους τετράρχαις. ὕστερον δ' οἱ
10 τῶν Ῥωμαίων ἡγεμόνες ἄλλους καὶ ἄλλους ἐποιήσαντο μερισμούς, βασιλέας τε καὶ δυνάστας καθιστάντες καὶ πόλεις τὰς μὲν ἐλευθεροῦντες, τὰς δὲ ἐγχειρίζοντες τοῖς δυνάσταις, τὰς δ' ὑπὸ τῷ δήμῳ τῷ Ῥωμαίων ἐῶντες. ἡμῖν δ' ἐπιοῦσι τὰ καθ' ἕκαστα, ὡς νῦν ἔχει, λεγέσθω, μικρὰ καὶ τῶν προτέρων A. 816
15 ἐφαπτομένοις, ὅπου τοῦτο χρήσιμον. ἀρξώμεθα δὲ ἀπὸ Ἡρακλείας, ἥπερ δυσμικωτάτη ἐστὶ τούτων τῶν τόπων.

2. Εἰς δὴ τὸν Εὔξεινον πόντον εἰσπλέουσιν ἐκ τῆς Προποντίδος ἐν ἀριστερᾷ μὲν τὰ προσεχῆ τῷ Βυζαντίῳ κεῖται, Θρᾳκῶν δ' ἐστί, καλεῖται δὲ τὰ Ἀριστερὰ τοῦ Πόντου· ἐν δε-
20 ξιᾷ δὲ τὰ προσεχῆ Χαλκηδόνι, Βιθυνῶν δ' ἐστὶ τὰ πρῶτα, εἶτα Μαριανδυνῶν (τινὲς δὲ καὶ Καυκώνων φασίν), εἶτα Παφλαγόνων μέχρι Ἅλυος, εἶτα Καππαδόκων τῶν πρὸς τῷ Πόντῳ καὶ τῶν ἑξῆς μέχρι Κολχίδος· ταῦτα δὲ πάντα καλεῖται τὰ Δεξιὰ τοῦ Εὐξείνου πόντου. ταύτης δὲ τῆς παραλίας

---

3. καὶ ante τὰ Cor. add. satis commode. — μὲν] μέντοι z. 4. συναγωνισμένοις l συνηγωνισμένοις oz. 7. τε om. CDhix, in hoc tamen καὶ ante μεταξὺ positum; δὲ pro τε exhibent edd. inde a Cas. — τῶν Παφλαγόνων om. ald. — καὶ ante τῶν μεσογαίων add. C Cor., qui tamen ipse coniunctionem repudiat in nott., coll. p. 544. 8. βουλεύεσθαι z. — παρέδωκε om. w. 11. καθίσαντες l. 13. τῷ Ῥωμαίων] τῶν Ῥωμαίων Ch(??) edd. 15. ἀρξόμεθα videtur scribendum esse. — τῆς ante Ἡρακλείας add. edd. 17. Εὔξεινον om. l. — ἐκ] ἀπὸ D (sed ἐκ pr. m. supra pos.) z. 19. θρᾳκικά post τοῦ Πόντου add. ald. 20. καλχηδόνια CDhlrw ald. χαλκηδόνια E χαλχηδόνι i: verum exhibent xz, ex quibus rec. Cor. Apud Steph. (v. s. v. Χαλκηδών) haec verba leguntur ita corrupta: καλεῖται δὲ ἀριστερὰ τοῦ Πόντου, τὰ δ' ἐν δεξιᾷ Χαλκηδονίς. 22. μέχρις E.

ἁπάσης ἐπῆρξεν Εὐπάτωρ, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Κολχίδος μέχρι Ἡρακλείας, τὰ δ' ἐπέκεινα τὰ μέχρι τοῦ στόματος καὶ τῆς Χαλκηδόνος τῷ Βιθυνῶν βασιλεῖ συνέμενε. καταλυθέντων δὲ τῶν βασιλέων, ἐφύλαξαν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὥστε τὴν Ἡράκλειαν προσκεῖσθαι τῷ Πόντῳ, τὰ δ' ἐπέκεινα Βιθυ- 5 *νοῖς προσχωρεῖν.*

3. *Οἱ μὲν οὖν Βιθυνοὶ διότι πρότερον Μυσοὶ ὄντες μετωνομάσθησαν οὕτως ἀπὸ τῶν Θρᾳκῶν τῶν ἐποικησάντων, Βιθυνῶν τε καὶ Θυνῶν, ὁμολογεῖται παρὰ τῶν πλείστων, καὶ σημεῖα τίθενται τοῦ μὲν τῶν Βιθυνῶν ἔθνους τὸ μέχρι νῦν* 10 *ἐν τῇ Θρᾴκῃ λέγεσθαί τινας Βιθυνούς, τοῦ δὲ τῶν Θυνῶν τὴν Θυνιάδα ἀκτὴν τὴν πρὸς Ἀπολλωνίᾳ καὶ Σαλμυδησσῷ. καὶ οἱ Βέβρυκες δὲ οἱ τούτων προεποικήσαντες τὴν Μυσίαν* C. 542 *Θρᾷκες, ὡς εἰκάζω ἐγώ. εἴρηται δ', ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ Μυσοὶ Θρᾳκῶν ἄποικοί εἰσι τῶν νῦν λεγομένων Μοισῶν. ταῦτα μὲν* 15 *οὕτω λέγεται.*

4. *Τοὺς δὲ Μαριανδυνοὺς καὶ τοὺς Καύκωνας οὐχ ὁμοίως ἅπαντες λέγουσι· τὴν γὰρ δὴ Ἡράκλειαν ἐν τοῖς Μαριανδυνοῖς ἱδρῦσθαί φασι, Μιλησίων κτίσμα, τίνες δὲ καὶ πόθεν, οὐδὲν εἴρηται, οὐδὲ διάλεκτος, οὐδ' ἄλλη διαφορὰ ἐθνικὴ περὶ τοὺς* 20 *ἀνθρώπους φαίνεται, παραπλήσιοι δ' εἰσὶ τοῖς Βιθυνοῖς· ἔοικεν οὖν καὶ τοῦτο Θρᾴκιον ὑπάρξαι τὸ φῦλον. Θεόπομπος δὲ* A. 817 *Μαριανδυνόν φησι μέρους τῆς Παφλαγονίας ἄρξαντα ὑπὸ πολλῶν δυναστευομένης, ἐπελθόντα τὴν τῶν Βεβρύκων κατασχεῖν, ἣν δ' ἐξέλιπεν, ἐπώνυμον ἑαυτοῦ καταλιπεῖν. εἴρηται δὲ* 25

1. *ὑπῆρξεν* *Ehrw* ald. 2. *τὰ* ante *μέχρι* om. *z*. 3. *Καλχηδόνος* Tzsch. — *δὲ* om. *E*. 10. *τὸ*] *τὰ* *CDilowz* ald. 11. *τῇ* om. *E*. 12. *σαλμηδησσῷ* *h* *σαλμυδησῷ* *x*. 14. *ἦσαν* post *Θρᾷκες* add. edd., exc. Tzsch. 15. *μυσῶν* codd., Cor. mutavit: cf. ad VII, 295. 16. *οὕτω*] *οὖν* *i*. 17. *μαριαδινοὺς* *x* (sic const.). 19. Palmer. (v. Exercitt. in auct. Gr. p. 333) *Μεγαρέων* scribendum esse censet, quam mutationem ut h. l. patiaris, in proximis tamen fieri minime concedas. Strabonem igitur uti in aliis rebus nonnullis, ita in tradenda Heracleae origine errasse erit statuendum. — *οὐδὲν*] *οὐδενὶ* aptissime coniecit Meinekius. 20. *τις* post *διαφορὰ* add. *hi*. 22. *θρακίων* *C*. 23. *μαριανδυνῶν* *D*, sed o sup. *ω* pr. m. add. — *μέρος* codd., exc. *Ei*, qui verum exhibent, a Tzschuckio restitutum e coni. Cas. 25. *ἣ δ'*

καὶ τοῦτο, ὅτι πρῶτοι τὴν Ἡράκλειαν κτίσαντες Μιλήσιοι τοὺς Μαριανδυνοὺς εἱλωτεύειν ἠνάγκασαν τοὺς προκατέχοντας τὸν τόπον, ὥστε καὶ πιπράσκεσθαι ὑπ' αὐτῶν, μὴ εἰς τὴν ὑπερορίαν δέ (συμβῆναι γὰρ ἐπὶ τούτοις), καθάπερ Κρησὶ μὲν ἐθήτευεν ἡ Μνῷα καλουμένη σύνοδος, Θετταλοῖς δὲ οἱ Πενέσται. 5

5. *Τοὺς δὲ Καύκωνας, οὓς ἱστοροῦσι τὴν ἐφεξῆς οἰκῆσαι παραλίαν τοῖς Μαριανδυνοῖς μέχρι τοῦ Παρθενίου ποταμοῦ, πόλιν ἔχοντας τὸ Τίειον, οἱ μὲν Σκύθας φασίν, οἱ δὲ τῶν Μακεδόνων τινάς, οἱ δὲ τῶν Πελασγῶν· εἴρηται δέ που καὶ περὶ τούτων πρότερον. Καλλισθένης δὲ καὶ ἔγραφε τὰ ἔπη ταῦτα εἰς τὸν Διάκοσμον, μετὰ τὸ* 10

Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους

τιθεὶς

Καύκωνας [δ'] αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς ἀμύμων,

οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον· 15

*παρήκειν γὰρ ἀφ' Ἡρακλείας καὶ Μαριανδυνῶν μέχρι Λευκοσύρων, οὓς *καὶ* ἡμεῖς Καππάδοκας προσαγορεύομεν, τό τε τῶν Καυκώνων γένος τὸ περὶ τὸ Τίειον μέχρι Παρθενίου καὶ τὸ τῶν Ἑνετῶν τὸ συνεχὲς μετὰ τὸν Παρθένιον τῶν ἐχόντων τὸ Κύτωρον, καὶ νῦν δ' ἔτι Καυκωνίτας εἶναί τινας περὶ τὸν Παρθένιον.* 20

6. *Ἡ μὲν οὖν Ἡράκλεια πόλις ἐστὶν εὐλίμενος καὶ ἄλλως ἀξιόλογος, ἥ γε καὶ ἀποικίας ἔστελλεν· ἐκείνης γὰρ ἥ τε Χερρόνησος ἄποικος καὶ ἡ Κάλλατις· ἦν τε αὐτόνομος, εἶτ' ἐτυραννήθη χρόνους τινάς, εἶτ' ἠλευθέρωσεν ἑαυτὴν πάλιν· ὕστερον* 25 A. 818

ἐξέλει m quam vero coepisset Guar. 1. *οἱ* ante *τὴν* add. Cor. 5. *μινῶα CDh μινόα r* ald. *μινώα* codd. rell., Tzsch. corr. praeeunte Meursio in Creta III, 14 p. 191. 7. *παλίαν D.* 8. *τὸ τήϊον* codd. (sic const.), et Eust. ad Il. *B*, 855 p. 362 extr. R., ad Od. *Γ*, 366 p. 1472, 42 R: Tzsch. corr. ex coni. Salm. ad Sol. p. 624. coll. Steph. s. v. *Τίος.* 14. *δ'* om. codd.: addidi ex coni. Tzsch. Ceterum Eust. eosdem hos versus referens ad Il. *Y*, 329 p. 1210. 47 R. exhibet ut varias scripturas *υἱὸς Ἄμειβος* et *κατὰ δώματ' ἔναιον.* 17. *καὶ* sec. m. add. in *C*, om. Cor., neque ferendum videtur. — *τε*] *δὲ* codd., Cor. corr. 18. *καυκόνων C.* — *τήϊον* codd., Tzsch. corr. 22. *ἀλίμενος m.* 23. *χερρόννησος D* ac sic fere const. 24. *κάλαπις oxz* ald. *κάλατις lrw.*

δ' ἐβασιλεύθη, γενομένη ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις· ἐδέξατο δ' ἀποικίαν Ῥωμαίων ἐπὶ μέρει τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας. λαβὼν δὲ παρ' C. 543 Ἀντωνίου τὸ μέρος τοῦτο τῆς πόλεως Ἀδιατόριξ ὁ Δομνεκλείου, τετράρχου Γαλατῶν, υἱός, ὃ κατεῖχον οἱ Ἡρακλειῶται, μικρὸν πρὸ τῶν Ἀκτιακῶν ἐπέθετο νύκτωρ τοῖς Ῥωμαίοις καὶ 5 ἀπέσφαξεν αὐτούς, ἐπιτρέψαντος, ὡς ἔφασκεν ἐκεῖνος, Ἀντωνίου· θριαμβευθεὶς δὲ μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ νίκην, ἐσφάγη μεθ' υἱοῦ. ἡ δὲ πόλις ἐστὶ τῆς Ποντικῆς ἐπαρχίας τῆς συντεταγμένης τῇ Βιθυνίᾳ.

7. Μεταξὺ δὲ Χαλκηδόνος καὶ Ἡρακλείας ῥέουσι ποταμοὶ 10 πλείους, ὧν εἰσιν ὅ τε Ψίλλις καὶ ὁ Κάλπας καὶ ὁ Σαγγάριος, οὗ μέμνηται καὶ ὁ ποιητής. ἔχει δὲ τὰς πηγὰς κατὰ Σαγγίαν κώμην ἀφ' ἑκατὸν καὶ πεντήκοντά που σταδίων οὗτος Πεσσινοῦντος· διέξεισι δὲ τῆς ἐπικτήτου Φρυγίας τὴν πλείω, μέρος δέ τι καὶ τῆς Βιθυνίας, ὥστε καὶ τῆς Νικομηδείας 15 ἀπέχειν μικρὸν πλείους ἢ τριακοσίους σταδίους, καθ' ὃ συμβάλλει ποταμὸς αὐτῷ Γάλλος, ἐκ Μόδρων τὰς ἀρχὰς ἔχων τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας. αὕτη δ' ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῇ ἐπικτήτῳ, καὶ εἶχον αὐτὴν οἱ Βιθυνοὶ πρότερον. αὐξηθεὶς δὲ καὶ γενόμενος πλωτός, καίπερ πάλαι ἄπλωτος ὤν, τὴν Βιθυνίαν 20 ὁρίζει πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς. πρόκειται δὲ τῆς παραλίας ταύτης καὶ ἡ Θυνία νῆσος. ἐν δὲ τῇ Ἡρακλειώτιδι γίνεται τὸ ἀκόνιτον· διέχει δὲ ἡ πόλις αὕτη τοῦ ἱεροῦ τοῦ Χαλκηδονίου σταδίους χιλίους που καὶ πεντακοσίους, τοῦ δὲ Σαγγαρίου πεντακοσίους. 25

---

3. διατόριξ *rw*. — ὁ δὲ μενεκλείου ald., ὁ Δομενεκλείου *hi* Cor. 4. Ῥωμαῖοι ante Ἡρακλειῶται add. ald. — ἡρακλεῶται *i*. 5. ἀρκτικῶν *w*. 10. καλχηδόνος *C*. 11. εἰσιν] ἐστιν *x*. — χάλπας *o* κάλτας *r*. — ὁ ante Σαγγάριος om. codd., exc. *CE*. 12. σαγίαν codd., sed duplex γ praebet Eust. ad Dion. v. 809, idque add. Xyl. 13. οὗτος Πεσσινοῦντος om. *rw*. 14. πισινοῦντος *CEhoxz* πεσινοῦντος *Dl* ald.: eandem fere scripturam codd. exhibent p. 567 et X, 469 (cf. etiam p. 576), servare tamen contra aliorum scriptorum numorumque consensum ausus non sum. — δὲ om. *E*. 15. δέ τι] δ' ἐστὶ *C*. 16. ἀποσχεῖν codd., Cor. corr. — μικρῷ *wx* Cor. — καθ' οὓς *lwx* ald. 17. μίδρων *i*. 22. βιθυνία *C*. — ἡρακλεώτιδι *lrw* edd. — ἀκόνητον *CD*, sed in hoc η sec. m. in ι mut. 24. τοῦ — πεντα-

8. *Τὸ δὲ Τίειόν ἐστι πολίχνιον οὐδὲν ἔχον μνήμης ἄξιον, πλὴν ὅτι Φιλέταιρος ἐντεῦθεν ἦν, ὁ ἀρχηγέτης τοῦ τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων γένους· εἶθ' ὁ Παρθένιος ποταμὸς διὰ χωρίων ἀνθηρῶν φερόμενος καὶ διὰ τοῦτο τοῦ ὀνόματος τούτου*
5 *τετυχηκώς, ἐν αὐτῇ τῇ Παφλαγονίᾳ τὰς πηγὰς ἔχων· ἔπειτα ἡ Παφλαγονία καὶ οἱ Ἐνετοί. ζητοῦσι δέ, τίνας λέγει τοὺς Ἐνετοὺς ὁ ποιητής, ὅταν φῇ·*

Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ A. 819
ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

10 *οὐ γὰρ δείκνυσθαί φασι νῦν Ἐνετοὺς ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ· οἱ δὲ κώμην ἐν τῷ Αἰγιαλῷ φασι δέκα σχοίνους ἀπὸ Ἀμάστρεως διέχουσαν. Ζηνόδοτος δὲ ἐξ Ἐνετῆς γράφει, καί φησι δηλοῦσθαι τὴν νῦν Ἀμισόν· ἄλλοι δὲ φῦλόν τι τοῖς Καππάδοξιν ὅμορον στρατεῦσαι μετὰ Κιμμερίων, εἶτ' ἐκπεσεῖν εἰς τὸν Ἀδρίαν.*
15 *τὸ δὲ μάλισθ' ὁμολογούμενόν ἐστιν, ὅτι ἀξιολογώτατον ἦν τῶν Παφλαγόνων φῦλον οἱ Ἐνετοί, ἐξ οὗ ὁ Πυλαιμένης ἦν· καὶ δὴ καὶ συνεστράτευσαν οὗτοι αὐτῷ πλεῖστοι, ἀποβαλόντες δὲ τὸν ἡγεμόνα διέβησαν εἰς τὴν Θρᾴκην μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν, πλανώμενοι δ' εἰς τὴν νῦν Ἐνετικὴν ἀφίκοντο. τινὲς δὲ*
20 *καὶ Ἀντήνορα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ κοινωνῆσαι τοῦ στόλου* C. 544 *τούτου φασὶ καὶ ἱδρυθῆναι κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ Ἀδρίου, καθάπερ ἐμνήσθημεν ἐν τοῖς Ἰταλικοῖς. τοὺς μὲν οὖν Ἐνετοὺς διὰ τοῦτ' ἐκλιπεῖν εἰκὸς καὶ μὴ δείκνυσθαι ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ.*

9. *Τοὺς δὲ Παφλαγόνας πρὸς ἕω μὲν ὁρίζει ὁ Ἅλυς πο-*
25 *ταμός, [ὃς] ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων τε καὶ Παφλα-*

κοσίους om. *lm*. 1. *Τίειόν ἐστι*] *τηϊονίτιν CDhlo τήϊον ἦτιν x τῶν ἰονιτῶν i* Teioniticum oppidum Guar. *τηιονίτη* ald. *τήϊον ἤδη* Xyl. *Τίειον* rec. Tzsch. de sent. Cas., *ἐστι*, quod est in *Ex*, restituit Cor. — *ἔχει xz*, sed in hoc sec. m. corr. 2. *φιλέτερος CD* (in hoc *αι* supra alterum *ε* pr. m. add.) *hlorz*. — *ἀρχιγέτης C*. — *ἀττικῶν* codd., sed *z* postea corr. et *ἀτταλικῶν* sec. m. sup. add. in *o*. 6. *οἱ* om. *E*. 13. *ἀμινσὸν x* ald. 17. *καὶ* om. *Dhi*. 18. *τῆς* ante *Τροίας* add. *ilw* Cor. 21. *ἐν τῷ μυχῷ xz*. 25. *ὃς* om. codd., Cor. add. ex Herod. I, 6, unde haec verba petita sunt: idem recte om. *καὶ*, quod ante *ἐξίησι* add. codd, quodque neglecto semel relativo ad restituendum connexum videtur male insertum.

*γόνων, *καὶ* ἐξίησι κατὰ τὸν Ἡρόδοτον εἰς τὸν Εὔξεινον καλεόμενον πόντον, Σύρους λέγοντα τοὺς Καππάδοκας· καὶ γὰρ ἔτι καὶ νῦν Λευκόσυροι καλοῦνται, Σύρων καὶ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου λεγομένων· κατὰ δὲ τὴν πρὸς τοὺς ἐντὸς τοῦ Ταύρου σύγκρισιν, ἐκείνων ἐπικεκαυμένων τὴν χρόαν, τούτων δὲ μή, τοιαύτην τὴν ἐπωνυμίαν γενέσθαι συνέβη· καὶ Πίνδαρός φησιν, ὅτι αἱ Ἀμαζόνες Σύριον εὐρυαίχμαν διεῖπον στρατόν, τὴν ἐν τῇ Θεμισκύρᾳ κατοικίαν οὕτω δηλῶν. ἡ δὲ Θεμίσκυρά ἐστιν *ἡ* τῶν Ἀμισηνῶν, αὕτη δὲ Λευκοσύρων τῶν μετὰ τὸν Ἅλυν. πρὸς ἕω μὲν τοίνυν ὁ Ἅλυς ὅριον τῶν Παφλαγόνων, πρὸς νότον δὲ Φρύγες καὶ οἱ ἐποικήσαντες Γαλάται, πρὸς δύσιν δὲ Βιθυνοὶ καὶ Μαριανδυνοί (τὸ γὰρ τῶν Καυκώνων γένος ἐξέφθαρται τελέως πάντοθεν), πρὸς ἄρκτον δὲ ὁ Εὔξεινός ἐστι. τῆς δὲ χώρας ταύτης διῃρημένης εἴς τε τὴν μεσόγαιαν καὶ τὴν ἐπὶ θαλάττῃ, διατείνουσαν ἀπὸ τοῦ Ἅλυος μέχρι Βιθυνίας, ἑκατέραν τὴν μὲν παραλίαν ἕως τῆς Ἡρακλείας εἶχεν ὁ Εὐπάτωρ, τῆς δὲ μεσογαίας τὴν μὲν ἐγγυτάτω ἔσχεν, ἧς τινα καὶ πέραν τοῦ Ἅλυος διέτεινε· καὶ μέχρι δεῦρο τοῖς Ῥωμαίοις ἡ Ποντικὴ ἐπαρχία ἀφώρισται· τὰ λοιπὰ δ' ἦν ὑπὸ δυνάσταις καὶ μετὰ τὴν Μιθριδάτου κατάλυσιν. περὶ μὲν δὴ τῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ Παφλαγόνων ἐροῦμεν ὕστερον τῶν μὴ ὑπὸ τῷ Μιθριδάτῃ, νῦν δὲ πρόκειται τὴν ὑπ' ἐκείνῳ χώραν, κληθεῖσαν δὲ Πόντον διελθεῖν.*

---

1. *ἔξεισι D*, sed *ει* in *ιη* mut. sec. m., qua in marg. addita sunt haec: *ἐξίησιν ὁ ποταμὸς ἐλλειπτικῶς τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλασσαν*, eademque haec leguntur in marg. *h*; *ἐξίεισι lrow* ald.: apud Herodotum legitur *ἐξίει*. — *καλούμενον z*. 4. *καλουμένων D*, sed *λεγο* sup. *καλου* add. pr. m. 5. *τούτοις x* ald. 6. *δὲ* post *Πίνδαρος* add. Cor. 7. *αἱ* om. *C*. — *διῖπον C δίηπον lw δίεπον oxz δίιπον* ald.: 8. *τῇ* om. *E*. — Verba *ἡ δὲ Θεμίσκυρα* — *Ἀμισηνῶν* om. *x*. 9. *ἡ* delendum recte censet Cor. in nott., quoniam praeter Themiscyram alias etiam regiones possederint Amiseni (v. p. 547): fortasse *ἡ* illatum est propterea quod *αὕτη* videbatur non habere quo referretur; intelligenda est autem Amisenorum urbs, ut liquet ex pag. 553. — *τὸν*] *τὴν D*. 12. *γὰρ*] *δὲ oz*. 13. *τέλεον* exhibet Eust. ad Il. *Υ*, 329 p. 1210, 49 R., omisso praeterea *πάντοθεν*, idem tamen praebet *νῦν πάντοθεν τελέως* ad Od. *Γ*, 367 p. 1472, 34 R. 14. *μεσογαῖαν Dh*. 16. *τῆς* om. edd. inde a Cas. 18. *τοῖς Ῥωμαίοις* post *ἐπαρχία* collocat *x*. 23. *δὲ*

10. *Μετὰ δὴ τὸν Παρθένιον ποταμόν ἐστιν Ἄμαστρις, ὁμώνυμος τῆς συνῳκικυίας πόλις· ἵδρυται δ' ἐπὶ χερρονήσου λιμένας ἔχουσα τοῦ ἰσθμοῦ ἑκατέρωθεν· ἦν δ' ἡ Ἄμαστρις γυνὴ μὲν Διονυσίου, τοῦ Ἡρακλείας τυράννου, θυγάτηρ δὲ*
5 *Ὀξυάθρου, τοῦ Δαρείου ἀδελφοῦ τοῦ κατὰ Ἀλέξανδρον· ἐκείνη μὲν οὖν ἐκ τεττάρων κατοικιῶν συνῴκισε τὴν πόλιν, ἔκ τε Σησάμου καὶ Κυτώρου καὶ Κρώμνης (ὧν καὶ Ὅμηρος μέμνηται ἐν τῷ Παφλαγονικῷ διακόσμῳ), τετάρτης δὲ τῆς Τίου· ἀλλ' αὕτη μὲν ταχὺ ἀπέστη τῆς κοινωνίας, αἱ δὲ ἄλλαι συνέμειναν,*
10 *ὧν ἡ Σήσαμος ἀκρόπολις τῆς Ἀμάστρεως λέγεται. τὸ δὲ Κύτωρον ἐμπόριον ἦν ποτε Σινωπέων, ὠνόμασται δ' ἀπὸ Κυτώρου, τοῦ Φρίξου παιδός, ὡς Ἔφορός φησι. πλείστη δὲ καὶ* C. 545 *ἀρίστη πύξος φύεται κατὰ τὴν Ἀμαστριανήν, καὶ μάλιστα περὶ τὸ Κύτωρον. ὁ δὲ Αἰγιαλός ἐστι μὲν ἠιὼν μακρὰ πλειόνων*
15 **μὲν* ἢ ἑκατὸν σταδίων· ἔχει δὲ καὶ κώμην ὁμώνυμον, ἧς μέμνηται ὁ ποιητής, ὅταν φῇ·*

Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.

γράφουσι δέ τινες,

Κρῶμναν Κωβίαλόν τε.

20 *Ἐρυθίνους δὲ λέγεσθαί φασι τοὺς νῦν Ἐρυθρίνους ἀπὸ τῆς χρόας· δύο δ' εἰσὶ σκόπελοι. μετὰ δὲ Αἰγιαλὸν Κάραμβις, ἄκρα μεγάλη πρὸς τὰς ἄρκτους ἀνατεταμένη καὶ τὴν Σκυθι-*

---

om. *x*. 1. *δὴ*] *δὲ E*. 2. *τῇ συνῳκηκυίᾳ o τῇ συνῳκικυίᾳ Ex* Tzsch. Cor. *συνῳκηκυίας CDhirw*. — *πόλεως D* ald. 5. *τοῦ καταπολεμηθέντος ὑπὸ Ἀλεξάνδρου* legitur in Epit. 6. *συνῴκισε*] *συνέστησε E*. 7. *κιτώρου x*. 8. *τετάρτης* om. *E τετάρτου δὲ τοῦ x*. — *τηΐου* codd., pro quo *Τιείου* scripserunt Tzsch. Cor., quod tamen propter *τῆς* ferri non posse existimo: recepi igitur *Τίου*, quod est in Epit. 11. *ἐμπορεῖον* codd., exc. *Ex*, edd.: *ἐμπόριον* exhibet ex hoc loco etiam Eust. ad Il. *B*, 853 p. 361 extr. R. 12. *φύξου or φρύξου* codd. rell., exc. *E*. — *φησι*] *ἐστι w*. 15. *μὲν* om. edd., *δὲ* exhibent *rw*. 16. *ὁ ποιητής*] *Ὅμηρος E*. 19. *Κρωβίαλον* oppidulum hoc nominant Apollon. Argonaut. II, 944. Steph. s. v., Schol. Apollon. hunc ipsum Strabonis locum afferens: eaque forma vera videtur, sed alteram tuetur Eust. ad Il. *B*, 855 p. 362, 30 R. 20. *ἐρυθροὺς oz θρύνους w*; Eust. l. c. parum attente scripsit *δύο εἰσὶ σκόπελοι οἱ νῦν ἐρυθῖνοι*.

κὴν χερρόνησον. ἐμνήσθημεν δ' αὐτῆς πολλάκις καὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῇ Κριοῦ μετώπου, διθάλαττον ποιοῦντος τὸν Εὔ-
A. 821 ξεινον πόντον. μετὰ δὲ Κάραμβιν Κίνωλις καὶ Ἀντικίνωλις καὶ Ἀβώνου τεῖχος, πολίχνιον, καὶ Ἀρμένη, ἐφ' ᾗ παροιμιάζονται· 5

ὅστις ἔργον οὐδὲν εἶχεν Ἀρμένην ἐτείχισεν.

ἔστι δὲ κώμη τῶν Σινωπέων ἔχουσα λιμένα.

11. Εἶτ' αὐτὴ Σινώπη, σταδίους πεντήκοντα τῆς Ἀρμένης διέχουσα, ἀξιολογωτάτη τῶν ταύτῃ πόλεων. ἔκτισαν μὲν οὖν αὐτὴν Μιλήσιοι· κατασκευασαμένη δὲ ναυτικὸν ἐπῆρχε τῆς ἐντὸς Κυανέων θαλάττης, καὶ ἔξω δὲ πολλῶν ἀγώνων μετεῖχε 10 τοῖς Ἕλλησιν· αὐτονομηθεῖσα δὲ πολὺν χρόνον οὐδὲ διὰ τέλους ἐφύλαξε τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ἐκ πολιορκίας ἑάλω καὶ ἐδούλευσε Φαρνάκῃ πρῶτον, ἔπειτα τοῖς διαδεξαμένοις ἐκεῖνον μέχρι τοῦ Εὐπάτορος καὶ τῶν καταλυσάντων Ῥωμαίων ἐκεῖνον. 15 ὁ δὲ Εὐπάτωρ καὶ ἐγεννήθη ἐκεῖ καὶ ἐτράφη· διαφερόντως δὲ ἐτίμησεν αὐτὴν μητρόπολίν τε τῆς βασιλείας ὑπέλαβεν. ἔστι δὲ καὶ φύσει καὶ προνοίᾳ κατεσκευασμένη καλῶς· ἵδρυται γὰρ ἐπὶ αὐχένι χερρονήσου τινός, ἑκατέρωθεν δὲ τοῦ ἰσθμοῦ λιμένες καὶ ναύσταθμα καὶ πηλαμυδεῖα θαυμαστά, περὶ ὧν εἰρή- 20 καμεν, ὅτι δευτέραν θήραν οἱ Σινωπεῖς ἔχουσι, τρίτην δὲ Βυζάντιοι· καὶ κύκλῳ δ' ἡ χερρόνησος προβέβληται ῥαχιώδεις ἀκτάς, ἐχούσας καὶ κοιλάδας τινάς, ὡσανεὶ βόθρους πετρίνους, οὓς καλοῦσι χοινικίδας· πληροῦνται δὲ οὗτοι μετεωρισθείσης

---

1. δὲ ante χερρόνησον add. codd., exc. *Exz*. 6. ὃς ἔργον οὐκ εἶχεν, ἀρμένην ἐτείχισεν, καὶ ἔστιν τὸ μέτρον ἰαμβικόν Epit., unde ὅς ἔργον οὐκ εἶχ' scripsit Cor. vehementer vituperans, haud sane iniuria, versum quem exhibent codd.: neque tamen ab iis licet recedere. — ἐτείχιζεν *x*. 8. ἀρμενίας *Clz*. 10. ὑπῆρχε *lxz* ald. 12. οὐδὲ] οὐ scripsit Cor., fortasse recte. 13. ἐφύλαξε om. *w*. 16. ἐγενήθη ald. 18. φυσικῇ προνοίᾳ codd. edd.: correxi e coni. Cas., qui contulit p. 561. V, 236. 20. ναύσταθμοι ald. — πηλαμήδια *xz* πηλαμύδια codd. rell., Cor. correxit. 21. δὲ] δ' οἱ edd. 22. καὶ om. *oxz* Corae et Groskurdio probantibus. 23. ἔχουσα codd. edd., sed Cor. in nott. proposuit coniecturam, quam recipere cum Groskurdio non dubitavi: simillimum locum v. p. 529. — καὶ deleri iubet Cor. in nott.

τῆς θαλάττης, ὡς καὶ διὰ τοῦτο οὐκ εὐπρόσιτον τὸ χωρίον, καὶ διὰ τὸ πᾶσαν τὴν τῆς πέτρας ἐπιφάνειαν ἐχινώδη καὶ ἀνεπίβατον εἶναι γυμνῷ ποδί· ἄνωθεν μέντοι καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως εὔγεών ἐστι τὸ ἔδαφος καὶ ἀγροκηπίοις κεκόσμηται πυ-
5 *κνοῖς, πολὺ δὲ μᾶλλον τὰ προάστεια. αὐτὴ δ' ἡ πόλις τετεί-* C. 546
χισται καλῶς, καὶ γυμνασίῳ δὲ καὶ ἀγορᾷ καὶ στοαῖς κεκόσμηται λαμπρῶς. τοιαύτη δὲ οὖσα δὶς ὅμως ἑάλω, πρότερον μὲν τοῦ Φαρνάκου παρὰ δόξαν αἰφνιδίως ἐπιπεσόντος, ὕστερον δὲ ὑπὸ Λευκόλλου καὶ τοῦ ἐγκαθημένου τυράννου καὶ ἐν-
10 *τὸς ἅμα καὶ ἐκτὸς πολιορκουμένη· ὁ γὰρ ἐγκατασταθεὶς ὑπὸ* A. 822
τοῦ βασιλέως φρούραρχος Βακχίδης, ὑπονοῶν ἀεί τινα προδοσίαν ἐκ τῶν ἔνδοθεν, καὶ πολλὰς αἰκίας καὶ σφαγὰς ποιῶν, ἀπαγορεῦσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε πρὸς ἄμφω, μήτ' ἀμύνασθαι δυναμένους γενναίως μήτε προσθέσθαι κατὰ συμβά-
15 *σεις. ἑάλωσαν δ' οὖν· καὶ τὸν μὲν ἄλλον κόσμον τῆς πόλεως διεφύλαξεν ὁ Λεύκολλος, τὴν δὲ τοῦ Βιλλάρου σφαῖραν ἦρε καὶ τὸν Αὐτόλυκον, Σθένιδος ἔργον, ὃν ἐκεῖνοι οἰκιστὴν ἐνόμιζον καὶ ἐτίμων ὡς θεόν· ἦν δὲ καὶ μαντεῖον αὐτοῦ· δοκεῖ δὲ τῶν Ἰάσονι συμπλευσάντων εἶναι καὶ κατασχεῖν τοῦτον τὸν*
20 *τόπον. εἶθ' ὕστερον Μιλήσιοι τὴν εὐφυΐαν ἰδόντες καὶ τὴν ἀσθένειαν τῶν ἐνοικούντων ἐξιδιάσαντο καὶ ἐποίκους ἔστειλαν· νυνὶ δὲ καὶ Ῥωμαίων ἀποικίαν δέδεκται καὶ μέρος τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας ἐκείνων ἐστί. διέχει δὲ τοῦ μὲν Ἱεροῦ τρισχιλίους καὶ πεντακοσίους, ἀφ' Ἡρακλείας δὲ δισχιλίους, Καράμ-*
25 *βεως δὲ ἑπτακοσίους σταδίους. ἄνδρας δὲ ἐξήνεγκεν ἀγαθούς, τῶν μὲν φιλοσόφων Διογένη τὸν Κυνικὸν καὶ Τιμόθεον τὸν*

---

2. *τὸ* om. codd., exc. *E*: Cas. iam voluerat articulum inseri, Cor. inseruit. — *πάσης C*. 3. *καὶ* om. *oz*. 4. *εὔγαιων CD*, sed in hoc *αι* in *ε* sec. m. mut., *εὔγαιον lrw* ald. — *πυκνοῖς*] *πολλοῖς E*. 5. *αὔτη D*. 6. *δὲ* asteriscis inclusit Cor., ac vix ferendum est: praestat tamen mutare in *τε*. 9. *Λευκούλλου* Epit. ald. 10. *πολιορκούμενοι Dmz πολιορκουμένου x*. — *ἐγκαταστὰς z*. 13. *ἀμύνεσθαι ixz*. 15. *δ'* om. ald. 16. *λεύκολος D λεύκουλλος* ald. — *βηλλάρου Dhi*. 17. *αὐτόλυτον* codd. (sed *z* postea correctus): Xyl. corr. — *δὲ ἔργον h δ' ἔργον i*. 19. *τῶν*] *τῷ lo*: inde *τῶν τῷ* scripsit Cas. 23. *,γ που σταδίους E*. 24. *καὶ* ante *ἀφ'* add. *Chlw*. 25. *σταδίους* om *E*. 26. *διογένην xz*.

Πατρίωνα, τῶν δὲ ποιητῶν Δίφιλον τὸν κωμικόν, τῶν δὲ συγγραφέων Βάτωνα τὸν πραγματευθέντα τὰ Περσικά.

12. *Ἐντεῦθεν δ' ἐφεξῆς ἡ τοῦ Ἅλυος ἐκβολὴ ποταμοῦ· ὠνόμασται δ' ἀπὸ τῶν ἁλῶν, ἃς παραρρεῖ· ἔχει δὲ τὰς πηγὰς ἐν τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ τῆς Ποντικῆς πλησίον κατὰ τὴν* 5 *Καμισηνήν, ἐνεχθεὶς δ' ἐπὶ δύσιν πολύς, εἶτ' ἐπιστρέψας πρὸς τὴν ἄρκτον διά τε Γαλατῶν καὶ Παφλαγόνων ὁρίζει τούτους τε καὶ τοὺς Λευκοσύρους. ἔχει δὲ καὶ ἡ Σινωπῖτις καὶ πᾶσα ἡ μέχρι Βιθυνίας ὀρεινὴ ὑπερκειμένη τῆς λεχθείσης παραλίας ναυπηγήσιμον ὕλην ἀγαθὴν καὶ εὐκατακόμιστον. ἡ δὲ Σινωπῖ-* 10 *τις καὶ σφένδαμνον φύει καὶ ὀροκάρυον, ἐξ ὧν τὰς τραπέζας τέμνουσιν· ἅπασα δὲ καὶ ἐλαιόφυτός ἐστιν ἡ μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης γεωργουμένη.*

13. *Μετὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἅλυος ἡ Γαδιλωνῖτίς ἐστι μέχρι τῆς Σαραμηνῆς, εὐδαίμων χώρα καὶ πεδιὰς πᾶσα καὶ* 15 *πάμφορος· ἔχει δὲ καὶ προβατείαν ὑποδιφθέρου καὶ μαλακῆς* A. 823 *ἐρέας, ἧς καθ' ὅλην τὴν Καππαδοκίαν καὶ τὸν Πόντον σφόδρα πολλὴ σπάνις ἐστί· γίνονται δὲ καὶ ζόρκες, ὧν ἀλλαχοῦ* C. 547 *σπάνις ἐστί. ταύτης δὲ τῆς χώρας τὴν μὲν ἔχουσιν Ἀμισηνοί, τὴν δ' ἔδωκε Δηιοτάρῳ Πομπήιος, καθάπερ καὶ τὰ περὶ Φαρ-* 20

2. *πραγματευσάμενον x* Cor. 4. *ἀλλῶν C.* — *ἃς*] *οὓς i* Cor.: at infra quoque p. 561. codd. optt. exhibent *ἅλαι*, quae vox cum in glossis invenitur, tum apud Dionys. Halic. in Antiq. II, 55, ubi genitivus *ἁλῶν* legitur, videtur esse statuenda: neque diversum ab ea est pagorum Atticorum nomen *Ἁλαί*. 6. *καμβυσηνήν E* ald. *καμβυσινήν xz καμμισηνήν r*. 8. *σινωπῆτις* codd., exc. *i*, ald. 9. *ἡ* ante *ὑπερκειμένη* add. *z* Cor. 10. *ἀγαθὴν* om. *C.* — *σινωπίτης E σινωπῆτις* codd. rell., exc. *i*, ald. 14. *γαδηλονῆτις o Γαδηλωνῖτις* Cas. *Γαζηλωνῖτις* et paulo post *Γαζηλῶνα* scribendum esse censet Grosk., Plinium secutus, qui VI, 2 commemorat urbem Gazelonem, idemque nomen latere ratus in formis haud dubie corruptis, quae infra habentur, *Γαζαλουῖτις* (p. 553) et *Γαζιλωτὸς* (p. 560): atque hoc quidem valde probabile est, simulque *η* censeo recipiendum; verumtamen *δ* non temere est mutandum. 15. *τῆς ἀραμηνῆς CDhilxz ἀραμινῆς ro ἀραβηνῆς E*, sed in marg. add. *σαραμηνῆς*. 16. *προβαταίαν CDhil* ald. — *ὑπὸ διφθέρας xz ἀπὸ διφθέρας o ἀποδιφθέρου l* ald. *ὑπὸ διφθέρου h.* — *καὶ* ante *μαλάκης* om. *x.* 18. *σπάνιος C.* — Verba *γίνονται* — *ἐστὶ* om. *Chi.* 20. *τὴν* ante *Φαρνακίαν* add. edd.

νακίαν καὶ τὴν Τραπεζουσίαν μέχρι Κολχίδος καὶ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας· καὶ τούτων ἀπέδειξεν αὐτὸν βασιλέα, ἔχοντα καὶ τὴν πατρῴαν τετραρχίαν τῶν Γαλατῶν, τοὺς Τολιστοβωγίους. ἀποθανόντος δ' ἐκείνου, πολλαὶ διαδοχαὶ τῶν ἐκείνου γεγόνασι.

5 14. *Μετὰ δὲ τὴν Γαδιλῶνα ἡ Σαραμηνὴ καὶ Ἀμισός, πόλις ἀξιόλογος, διέχουσα τῆς Σινώπης περὶ ἐνναχοσίους σταδίους. φησὶ δ' αὐτὴν Θεόπομπος πρώτους Μιλησίους κτίσαι, ... Καππαδόκων ἄρχοντα, τρίτον δ' ὑπ' Ἀθηνοκλέους καὶ Ἀθηναίων ἐποικισθεῖσαν, Πειραιᾶ μετονομασθῆναι. καὶ*

10 *ταύτην δὲ κατέσχον οἱ βασιλεῖς, ὁ δ' Εὐπάτωρ ἐκόσμησεν ἱεροῖς καὶ προσέκτισε μέρος. Λεύκολλος δὲ καὶ ταύτην ἐπολιόρκησεν, εἶθ' ὕστερον Φαρνάκης, ἐκ Βοσπόρου διαβάς· ἐλευθερωθεῖσαν δ' ὑπὸ Καίσαρος τοῦ θεοῦ παρέδωκεν Ἀντώνιος βασιλεῦσιν· εἶθ' ὁ τύραννος Στράτων κακῶς αὐτὴν διέθηκεν· εἶτ'*

15 *ἠλευθερώθη πάλιν μετὰ τὰ Ἀκτιακὰ ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, καὶ νῦν εὖ συνέστηκεν. ἔχει δὲ τήν τε ἄλλην χώραν καλὴν καὶ τὴν Θεμίσκυραν, τὸ τῶν Ἀμαζόνων οἰκητήριον, καὶ τὴν Σιδηνήν.*

15. *Ἔστι δὲ ἡ Θεμίσκυρα πεδίον, τῇ μὲν ὑπὸ τοῦ πελά-*

20 *γους κλυζόμενον, ὅσον ἑξήκοντα σταδίους τῆς πόλεως διέχον, τῇ δ' ὑπὸ τῆς ὀρεινῆς εὐδένδρου καὶ διαρρύτου ποταμοῖς, αὐτόθεν τὰς πηγὰς ἔχουσιν. ἐκ μὲν οὖν τούτων πληρούμενος ἁπάντων εἷς ποταμὸς διέξεισι τὸ πεδίον, Θερμώδων καλούμενος· ἄλλος δὲ τούτῳ πάρισος, ῥέων ἐκ τῆς καλουμένης Φαναροίας,*

25 *τὸ αὐτὸ διέξεισι πεδίον, καλεῖται δὲ Ἶρις. ἔχει δὲ τὰς πηγὰς*

---

1. *τραπεζουντίαν x.* 3. *τολιστογωβίους i τολιστοβογίους C*(?) *oxz* edd. inde a Cas.: v. ad IV, 187. 5. *γαλιδῶνα D*, sed *δ* sup. *λ*, *λ* sup. *δ* pr. m. add.: v. ad p. 546 extr. 6. *π' σταδίους E*: erroris causa manifesta. 7. *πρῶτον oz.* 8. Ante *Καππαδόκων* add. *καὶ i καὶ εἶτα oz* postea Guar., inde *εἶτα* rec. Tzsch.-Cor. de sent. Cas., sed plura videntur excidisse, in quibus nomen Cappadociae regis fuisse Cas. recte est suspicatus. — *Καππαδόκων ἄρχοντα* om. *gx* (haud dubie et *y*). — *ἄρχοντας* ald. — *τρίτον*] *ὕστερον gxy.* — *ἀθενοκλέους gy.* 9. *ἀποικισθεῖσαν gxy ἐποικησθεῖσαν oz.* — *πειρεᾶ C Dhx* Pirea Guar. 11. *Λεύκουλλος* ald. 18. *σιδινήν oz* Sidinam Guar. 19. *τοῦ* om. ald. 20. *κλυδωνιζόμενον rw.* 22. *ἁπάντων πληρούμενος oz.*

ἐν αὐτῷ τῷ Πόντῳ, ῥυεὶς δὲ διὰ πόλεως μέσης Κομάνων τῶν Ποντικῶν καὶ διὰ τῆς Δαζιμωνίτιδος, εὐδαίμονος πεδίου, πρὸς A. 824 *δύσιν εἶτ' ἐπιστρέφει πρὸς τὰς ἄρκτους παρ' αὐτὰ τὰ Γαζίουρα, παλαιὸν βασίλειον, νῦν δ' ἔρημον· εἶτα ἀνακάμπτει πάλιν πρὸς ἕω, παραλαβὼν τόν τε Σκύλακα καὶ ἄλλους ποταμούς, καὶ παρ' αὐτὸ τὸ τῆς Ἀμασείας ἐνεχθεὶς τεῖχος, τῆς* 5 *ἡμετέρας πατρίδος, πόλεως ἐρυμνοτάτης, εἰς τὴν Φανάροιαν πρόεισιν· ἐνταῦθα δὲ συμβαλὼν ὁ Λύκος αὐτῷ, τὰς ἀρχὰς ἐξ Ἀρμενίας ἔχων, γίνεται καὶ αὐτὸς Ἶρις· εἶθ' ἡ Θεμίσκυρα ὑποδέχεται τὸ ῥεῦμα καὶ τὸ Ποντικὸν πέλαγος. διὰ δὲ τοῦτο ἔνδροσόν ἐστι καὶ ποάζον ἀεὶ τὸ πεδίον τοῦτο τρέφειν ἀγέλας* 10 *βοῶν τε ὁμοίως καὶ ἵππων δυνάμενον, σπόρον δὲ πλεῖστον δέχεται τὸν ἐκ τῆς ἐλύμου καὶ κέγχρου, μᾶλλον δὲ ἀνέκλειπτον·* C. 548 *αὐχμοῦ γάρ ἐστι κρείττων ἡ εὐνδρία παντός, ὥστ' οὐδὲ λιμὸς καθικνεῖται τῶν ἀνθρώπων τούτων οὐδ' ἅπαξ· τοσαύτην δ'* 15 *ὀπώραν ἐκδίδωσιν ἡ παρόρειος τὴν αὐτοφυῆ καὶ ἀγρίαν σταφυλῆς τε καὶ ὄχνης καὶ μήλου καὶ τῶν καρυωδῶν, ὥστε κατὰ πᾶσαν τοῦ ἔτους ὥραν ἀφθόνως εὐπορεῖν τοὺς ἐξιόντας ἐπὶ τὴν ὕλην· τοτὲ μὲν ἔτι κρεμαμένων τῶν καρπῶν ἐν τοῖς δένδρεσι, τοτὲ δ' ἐν τῇ πεπτωκυίᾳ φυλλάδι καὶ ὑπ' αὐτῇ κειμέ-* 20 *νων βαθείᾳ καὶ πολλῇ κεχυμένῃ. συχναὶ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρευμάτων διὰ τὴν εὐφορίαν τῆς τροφῆς.*

16. *Μετὰ δὲ τὴν Θεμίσκυράν ἐστιν ἡ Σιδηνή, πεδίον εὐ-*

---

2. *δαξιμωνίτιδος* codd., exc. *E*, edd.: alteram scripturam praeferendam censui propter Basil. Epp. 212 et 216 (vol. III p. 318 C. et 324 A.), ubi legitur nomen *Δαζιμών*: praeterea in compluribus aliis istarum regionum nominibus obtinet ζ, qualia sunt *Φαζημωνῖτις*, *Γαζηλωνῖτις*, *Γαζακηνή* alia. 3. *τὰ* om. *E*. 6. *τὸ* om. ald. 10. *διὸ καὶ ἀεὶ χλοάζει* Epit., liberius hunc locum referens: inde *χλοάζον* legendum censet Cas. iniuria. 11. *τῷ* ante *τρέφειν* add. codd., exc. *E*. — *τε* post *τρέφειν* add. codd., exc. *Eh*(?)*lx*. 14. *ἀνυδρία* ald.: quod Cas. scripsit *ἐνυδρία* ortum est ex Scrimgeri errore, qui ν pro υ ex codd. suis enotaverat. Ceterum *εὐυδρία* in notis proposuit idem Cas. 16. *παρώριος* *Dghiloxyz* *παρόριος* *C* *παράλιος* *rw*, quod rec. Cas.; *παράριος* ald., pro quo *παρώρειος* scripsit Xyl. cumque eo Tzsch. Cor.; *παρόρειος* exhibet *E*: v. Lob. ad Phryn. p. 712. 17. *ὄγχης* (sic) *w*. 18. *χώραν* *w*. 22. *εὐπορίαν* Cor. — *τρυφῆς* *Dhi*.

δαιμον, οὐχ ὁμοίως δὲ καὶ κατάρρυτον, ἔχον χωρία ἐρυμνὰ ἐπὶ
τῇ παραλίᾳ, τήν τε Σίδην, ἀφ' ἧς ὠνομάσθη Σιδηνή, καὶ Χά-
βακα καὶ Φάβδα· μέχρι μὲν δὴ δεῦρο Ἀμισηνή. ἄνδρες δὲ
γεγόνασιν ἄξιοι μνήμης κατὰ παιδείαν ἐνταῦθα, μαθηματικοὶ
5 *μὲν Δημήτριος ὁ τοῦ Ῥαθηνοῦ καὶ Διονυσόδωρος, ὁμώνυμος*
τῷ †Ἴκενι γεωμέτρῃ, γραμματικὸς δὲ Τυραννίων, οὗ ἡμεῖς
ἠκροασάμεθα.

17. *Μετὰ δὲ τὴν Σιδηνὴν ἡ Φαρνακία ἐστίν, ἐρυμνὸν πό-*
λισμα, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Τραπεζοῦς, πόλις Ἑλληνίς, εἰς ἣν
10 *ἀπὸ τῆς Ἀμισοῦ περὶ δισχιλίους καὶ διακοσίους σταδίους ἐστὶν*
ὁ πλοῦς· εἶτ' ἔνθεν εἰς Φᾶσιν χίλιοί που καὶ τετρακόσιοι, ὥστε
οἱ σύμπαντες ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ μέχρι Φάσιδος περὶ ὀκτακισχιλί-
ους σταδίους εἰσὶν ἢ μικρῷ πλείους ἢ ἐλάττους. ἐν δὲ τῇ πα- A. 825
ραλίᾳ ταύτῃ ἀπὸ Ἀμισοῦ πλέουσιν ἡ Ἡράκλειος ἄκρα πρῶτόν
15 *ἐστιν, εἶτ' ἄλλη ἄκρα Ἰασόνιον καὶ ὁ Γενήτης, εἶτα †Κύτωρος*
πολίχνη, ἐξ ἧς συνῳκίσθη ἡ Φαρνακία, εἶτ' Ἰσχόπολις κατε-
ρηριμμένη, εἶτα κόλπος, ἐν ᾧ Κερασοῦς τε καὶ Ἑρμώνασσα,

---

1. *καὶ* inter versus add. pr. m. in *D*: asteriscis inclusit Cor., ac satis incommodum sane est. 3. *καὶ Φάβδα* om. *E*: *φαύδα loz* edd. Phabela Guar.: corrupta videtur scriptura, sed in nomine eeteroquin ignoto nihil audendum. — Verba *μέχρι — Ἀμισηνή* om. *xy*. — *ἀμισσηνή CD ἀμισσηνοί h ἀμισινή z* et ex corr. *ἀμασινή*, quod ipsum exhibet *o*. 5. *διονυσιόδωρος* codd., exc. *i*, in quo praeterea om. *καὶ*. 6. *Ἴκενι*] *ἴωνι i*, quod Cor. rec. paulo inconsideratius: valde probabilis contra Tyrwhitti coniectura *τῷ Μηλίῳ* ex Plin. H. N. II, 109, a qua non nimis abhorrent literarum ductus. 8. *ἐστίν* om. *E*. 9. *ἡ* ante *μετὰ* add. *CDElwx*, simul ante *Τραπεζοῦς* om. *CDE*. 10. *ἀμισσοῦ E*. 11. *εἶτ' ἐντεῦθεν l*. — *Φάσιν* edd., uti const. — *χιλίων που καὶ τετταρακοσίων* ald. — *τετταρακόσιοι* Tzsch. Cor. — *ὥστε*] *ὡς oz*. 12. *οἱ*] *ἡ D*. — *τοῦ* om. *E*. — *περὶ ͵β σταδίους E*, errore proclivi. 14. *ἀμισσοῦ E*. 15. *γενέτης* codd., Tzsch. corr. ex coni. Cas. coll. Steph. s. v., Apoll. Rhod. II, 378. — *Κύτωρος* corruptum esse, eamque urbem intelligi, quae *τὰ Κοτύωρα* a Xenophonte (v. Anab. V, 5) aliisque compluribus nominatur, Cas. vidit: inde *Κοτύωρος* scripsit Cor., pro quo *Κοτύωρον* mavult Grosk., neutra tamen forma alibi invenitur. 16. *ἰσχνόπολις x*. — *κατερηριμμένη* om. *x*: *κατερηριμένη D*, sed alterum *μ* sec. m. add., *κατερηρημένη h κατεκρυμένη lw κατεριμμένη C κατερριμένη oz* ald. 17. *ἑρμώνασα Exz* (in hoc alterum *σ* post add.).

κατοικίαι μέτριαι, εἶτα τῆς Ἑρμωνάσσης πλησίον ἡ Τραπεζοῦς, εἶθ' ἡ Κολχίς· ἐνταῦθα δέ που ἐστὶ καὶ Ζυγόπολίς τις λεγομένη κατοικία. περὶ μὲν οὖν τῆς Κολχίδος εἴρηται καὶ τῆς ὑπερκειμένης παραλίας.

18. Τῆς δὲ Τραπεζοῦντος ὑπέρκεινται καὶ τῆς Φαρνακίας Τιβαρανοί τε καὶ Χαλδαῖοι καὶ Σάννοι, οὓς πρότερον ἐκάλουν Μάκρωνας, καὶ ἡ μικρὰ Ἀρμενία, καὶ οἱ Ἀππαῖται δέ πως πλησιάζουσι τοῖς χωρίοις τούτοις, οἱ πρότερον Κερκῖται. διήκει δὲ διὰ τούτων ὅ τε Σκυδίσης, ὄρος τραχύτατον, συνάπτον τοῖς Μοσχικοῖς ὄρεσι τοῖς ὑπὲρ τῆς Κολχίδος, οὗ τὰ ἄκρα κατέχουσιν οἱ Ἑπτακωμῆται, καὶ ὁ Παρυάδρης ὁ μέχρι τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας ἀπὸ τῶν κατὰ Σιδηνὴν καὶ Θεμίσκυραν τόπων διατείνων καὶ ποιῶν τὸ ἑωθινὸν τοῦ Πόντου πλευρόν. C. 549 Εἰσὶ δ' ἅπαντες μὲν οἱ ὄρειοι τούτων ἄγριοι τελέως, ὑπερβέβληνται δὲ τοὺς ἄλλους οἱ Ἑπτακωμῆται· τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ δένδρεσιν ἢ πυργίοις οἰκοῦσι, διὸ καὶ Μοσυνοίκους ἐκάλουν οἱ παλαιοί, τῶν πύργων μοσύνων λεγομένων. ζῶσι δ' ἀπὸ θηρείων A. 826 σαρκῶν καὶ τῶν ἀκροδρύων, ἐπιτίθενται δὲ καὶ τοῖς ὁδοιποροῦσι, καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων. οἱ δὲ Ἑπτακωμῆται τρεῖς Πομπηίου σπείρας κατέκοψαν διεξιούσας τὴν ὀρεινήν, κεράσαντες κρατῆρας ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ μαινομένου μέλιτος, ὃ φέρουσιν οἱ ἀκρεμόνες τῶν δένδρων· πιοῦσι γὰρ καὶ παρακόψασιν ἐπιθέμενοι ῥᾳδίως διεχειρίσαντο τοὺς ἀνθρώπους. ἐκαλοῦντο δὲ τούτων τινὲς τῶν βαρβάρων καὶ Βύζηρες.

19. Οἱ δὲ νῦν Χαλδαῖοι Χάλυβες τὸ παλαιὸν ὠνομάζοντο, καθ' οὓς μάλιστα ἡ Φαρνακία ἵδρυται, κατὰ θάλατταν μὲν ἔχουσα εὐφυΐαν τὴν ἐκ τῆς πηλαμυδείας (πρώτιστα γὰρ ἁλίσκεται ἐνταῦθα τὸ ὄψον τοῦτο), ἐκ δὲ τῆς γῆς τὰ μέταλλα, νῦν μὲν σιδήρου, πρότερον δὲ καὶ ἀργύρου. ὅλως δὲ κατὰ τοὺς τό-

---

1. ἑρμωνάσης *Ex*. 5. ὑπέρκειται *CDorx*. 6. τιβαρηνοί *E*: v. ad II, 129. 8. κερκέται *Ex* Cercetae Guar. 9. σκυδίσσης *Clorwx* κυδίσσης *z*. 11. ἑπτακωμῖται *C*. 14. τελέως] παντελῶς *rw*. 15. ἑπτακομῆται *C*. — δένδροις *E*. 16. πυργιδίοις *E*. — οἰκοῦσι om. *Dh*. 19. ἑπτακομῆται *C*. 22. ἀκρέμονες codd. edd.: correxi ex auctoritate Arcadii et Suidae s. v. 27. πὴλαμυδίας *CD* (sed prius α in η mut. sec. m.) *h* πηλαμυδίας *l* ald.

πους τούτους ἡ παραλία στενὴ τελέως ἐστίν· ὑπέρκειται γὰρ εὐθὺς τὰ ὄρη μετάλλων πλήρη καὶ δρυμῶν, γεωργεῖται δ' οὐ πολλά· λείπεται δὴ τοῖς μὲν μεταλλευταῖς ἐκ τῶν μετάλλων ὁ βίος, τοῖς δὲ θαλαττουργοῖς ἐκ τῆς ἁλιείας, καὶ μάλιστα τῶν 5 *πηλαμύδων καὶ τῶν δελφίνων· ἐπακολουθοῦντες γὰρ ταῖς ἀγέλαις τῶν ἰχθύων, κορδύλης τε καὶ θύννης καὶ αὐτῆς τῆς πηλαμύδος, πιαίνονταί τε καὶ εὐάλωτοι γίνονται διὰ τὸ πλησιάζειν τῇ γῇ προαλέστερον· δελεαζομένους μόνοι οὗτοι κατακόπτουσι τοὺς δελφῖνας καὶ τῷ στέατι πολλῷ χρῶνται πρὸς* 10 *ἅπαντα.*

20. *Τούτους οὖν οἶμαι λέγειν τὸν ποιητὴν Ἀλιζώνους ἐν τῷ μετὰ τοὺς Παφλαγόνας καταλόγῳ·*

αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη·

15 *ἤτοι τῆς γραφῆς μετατεθείσης ἀπὸ τοῦ τηλόθεν ἐκ Χαλύβης, ἢ τῶν ἀνθρώπων πρότερον Ἀλύβων λεγομένων ἀντὶ Χαλύβων· οὐ γὰρ νῦν μὲν δυνατὸν γέγονεν ἐκ Χαλύβων Χαλδαίους λεχθῆναι, πρότερον δ' οὐκ ἐνῆν ἀντὶ Ἀλύβων Χάλυβας, καὶ ταῦτα τῶν ὀνομάτων μεταπτώσεις πολλὰς δεχομένων, καὶ μάλιστα ἐν* 20 *τοῖς βαρβάροις· Σίντιες γὰρ ἐκαλοῦντό τινες τῶν Θρᾳκῶν, εἶτα Σίντοι, εἶτα Σάιοι, παρ' οἷς φησιν Ἀρχίλοχος τὴν ἀσπίδα* A. 827 *ῥῖψαι·*

ἀσπίδα μὲν Σαΐων τις ἀνείλετο, τὴν παρὰ θάμνῳ
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων·

---

1. *γὰρ*] *δὲ oz* Cor. 2. *εὐθὺς*] *αὐτῆς Dhi*. — *γεωργεῖ* codd.: Tzsch. corr. ex coni. Cas. 6. *πυλαμύδος C*. 8. *προαλέστερον* om. *x*. — *δελεαζόμενοι, οὓς* codd. *τούτους μὲν οὖν οὗτοι* Cor., e Dione Chrys. orat. VIII (I p. 280 Reisk.) afferens Prusienses, qui itidem delphinos interfecerint, simul vituperans impeditam verborum compositionem: quam tolerabiliorem redditam esse audacissima ista mutatione nemo concedet. Equidem *δελεαζομένους* ex coni. Meinekii scribere non dubitavi: simul *μόνοι* videtur mutandum in *μὲν οὖν*; cf. ad I, 11. 11. *ἐν τῷ* apte *καταλόγῳ* collocantur in *oz*, eodem loco *ἐν* inter versus sec. m. add. in *D*. 15. *ἤτοι*] *ἢ x*. — *καλύβης CDhlw* ald. 23. *ἀσπίδι* edd. — *σαϊτίων rw*. — *τι CDhi τισι l*: *τις* om. *rwx* ald. — *ἀνείλετο* om. codd., exc. Epit., unde recepit illud Xyl.; *ἀγάλλεται* edd. inde a Cas.: v. ad *X*, 457. — *τὴν*] iterant *Dhi*, *τῶν z που x ἣν* edd. inde a Cas. — *παρὰ*]

C. 550 οἱ δ' αὐτοὶ οὗτοι Σαπαῖοι νῦν ὀνομάζονται· πάντες γὰρ οὗτοι περὶ Ἄβδηρα τὴν οἴκησιν εἶχον καὶ τὰς περὶ Λῆμνον νήσους· ὁμοίως δὲ καὶ Βρύγοι καὶ Βρύγες καὶ Φρύγες οἱ αὐτοί, καὶ Μυσοὶ *καὶ Μέρονες* καὶ Μαίονες καὶ Μῄονες· οὐ χρεία δὲ πλεονάζειν. ὑπονοεῖ δὲ καὶ ὁ Σκήψιος τὴν τοῦ ὀνόματος μετάπτωσιν ἐξ Ἀλύβων εἰς Χάλυβας, τὰ δ' ἑξῆς καὶ τὰ συνῳδὰ οὐ νοῶν, καὶ μάλιστα ἐκ τίνος Ἀλιζώνους εἴρηκε τοὺς Χάλυβας, ἀποδοκιμάζει τὴν δόξαν· ἡμεῖς δ' ἀντιπαραθέντες τῇ ἡμετέρᾳ τὴν ἐκείνου καὶ τὰς τῶν ἄλλων ὑπολήψεις σκοπῶμεν.

21. Οἱ μὲν μεταγράφουσιν Ἀλαζώνων, οἱ δ' Ἀμαζώνων ποιοῦντες, τὸ δ' ἐξ Ἀλύβης ἐξ Ἀλόπης [ἢ] ἐξ Ἀλόβης, τοὺς μὲν Σκύθας Ἀλαζῶνας φάσκοντες ὑπὲρ τὸν Βορυσθένη καὶ Καλλιπίδας καὶ ἄλλα ὀνόματα, ἅπερ Ἑλλάνικός τε καὶ Ἡρό-

---

περὶ codd., Cor. mutavit. — θάμβον *D*, sed β in μ sec. m. mutatum, θάμμον *hilorw* ald. τὴν ἄμμον *x* θάμνον *Cz*: Cor. reposuit dativum, qui legitur in eodem versu et supra l. c. et apud alios auctores. 1. σάπαι codd. edd.: correxi de sent. Grosk. ex X, 457, coll. p. 556 et VII, 331 (Fr. 44. 48). 2. Ante καὶ Gatterer. (v. Comm. Gotting. VI, p. 60) censet excidisse εἶχον καὶ τὴν Λῆμνον, quibus expeditior fiat verborum structura, coll. VII, 331 (Fr. 46); neque tamen nimis haerendum in verbis paulo liberius coniunctis: certe si quid additum fuisse statuas, unum fuit εἶχον. — Λῆμνον] λίμνην *oz*. 3. βρέγοι ald. Βρίγοι Tzsch. Cor. de sent. Holst. ad Steph. p. 74. — βρέγες codd. ald., in Epit. tamen subiungitur βρύγες, quod solum exhibet Eust. ad Dion. 767, idque propterea recipiendum duxi, suadente ipso connexu: Βρίγες, quod est apud Herod. (VII, 73) aliosque, scripserunt Tzsch. Cor. de sent. Holst. 4. καὶ Μέρονες asteriscis inclusit Cor.: ex errore enim aliquo nomen illud certissime ortum est, cum neque alii cuiquam commemoretur, neque ipsi Straboni de iisdem his populis agenti p. 572 init. et XIII, 625 extr. — μῆνες *D*, sed ν sup. ν sec. m. add., μῆννες *hlowxz* ald. 10. ἀλιζώνων codd.; corruptiora etiam sunt quae Eust. ad Il. *B*, 857 p. 363, 18 R. ex hoc loco refert: λέγει (ὁ γεωγράφος) ὅτι τὸ Ἀλιζώνων οὐ μόνον Ὀλιζώνων τινὲς μεταγράφουσιν, ἀλλὰ καὶ Ἀλαζώνων: verum restituit Tzsch. e coni. Holst. ad Steph. p. 23. — οἱ δ' Ἀμαζώνων om. *rw* ἀμαζόνων codd. rell.: Tzsch. corr. de sent. Politi ad Eust. Tom. 2 p. 788. 11. ποιοῦσι *oz* Tzsch. μεταποιοῦντες *x*. — ἢ om. codd., Cor. add. — Ἀλόβης] ἀόλης codd., Tzsch. corr. de sent. Holst. l. c. 12. μὲν] δὲ codd., Cor. corr. — ἀλιζῶνας codd.; Tzsch. corr. de sent. Holst. ex Herod. IV, 17.

δοτος καὶ Εὔδοξος κατεφλυάρησαν ἡμῶν, τοὺς δ' Ἀμαζῶνας μεταξὺ Μυσίας καὶ Καρίας καὶ Λυδίας, καθάπερ Ἔφορος νομίζει, πλησίον Κύμης τῆς πατρίδος αὐτοῦ· καὶ τοῦτο μὲν ἔχεταί τινος λόγου τυχὸν ἴσως· εἴη γὰρ ἂν λέγων τὴν ὑπὸ τῶν
5 Αἰολέων καὶ Ἰώνων οἰκισθεῖσαν ὕστερον, πρότερον δ' ὑπὸ Ἀμαζόνων· καὶ ἐπωνύμους πόλεις τινὰς εἶναί φασι, καὶ γὰρ Ἔφεσον καὶ Σμύρναν καὶ Κύμην καὶ Μύριναν. ἡ δὲ Ἀλύβη [ἥ], ὥς τινες, Ἀλόπη ἢ Ἀλόβη πῶς ἂν ἐν τοῖς τόποις τούτοις ἐξητάζετο; πῶς δὲ τηλόθεν; πῶς δ' ἡ τοῦ ἀργύρου γε-
10 νέθλη;

22. Ταῦτα μὲν ἀπολύεται τῇ μεταγραφῇ· γράφει γὰρ οὕτως·

αὐτὰρ Ἀμαζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστί.

15 ταῦτα δ' ἀπολυσάμενος εἰς ἄλλο ἐμπέπτωκε πλάσμα· οὐδαμοῦ γὰρ ἐνθάδε εὑρίσκεται Ἀλόπη, καὶ ἡ μεταγραφὴ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἀντιγράφων τῶν ἀρχαίων πίστιν καινοτομουμένη ἐπὶ τοσοῦτον σχεδιασμῷ ἔοικεν. ὁ δὲ Σκήψιος οὔτε τὴν τούτου δόξαν ἔοικεν ἀποδεξάμενος οὔτε τῶν περὶ τὴν Παλλήνην τοὺς
20 Ἀλιζώνους ὑπολαβόντων, ὧν ἐμνήσθημεν ἐν τοῖς Μακεδονικοῖς· ὁμοίως διαπορεῖ καὶ πῶς ἐκ τῶν ὑπὲρ τὸν Βορυσθένην νομάδων ἀφῖχθαι συμμαχίαν τοῖς Τρωσί τις νομίσειεν· ἐπαινεῖ δὲ μάλιστα τὴν Ἑκαταίου τοῦ Μιλησίου καὶ Μενεκράτους τοῦ Ἐλαΐτου, τῶν Ξενοκράτους γνωρίμων ἀνδρός, δόξαν καὶ
25 τὴν Παλαιφάτου, ὧν ὁ μὲν ἐν γῆς περιόδῳ φησίν· ἐπὶ δ' Ἀλαζίᾳ πόλι ποταμὸς *δὲ* Ὀδρύσσης ῥέων διὰ Μυγδονίης

A. 828

1. τοὺς] τὰς codd. (?), exc. *CDw*, edd. — ἀμαζόνας codd., exc. *C*, edd. 2. λυδίας καὶ μυσίας καὶ καρίας *i*. 7. καὶ Μύριναν om. *iw*. — μύρναν *Dl* ald. σμύρναν *h* μύραν *x* μαγνησίαν *oz*. 8. ἢ ante ὡς om. codd., exc. *i*, ex quo rec. Cor. 13. ἀμαζόνων *Dlowxz*. 14. ἐλθόντες τ' ἐξ *Dhiw* ἐλθόντες ἐξ *loxz*. 15. ἄλλον *D*. 17. καινοτομουμένης *Dhl*. 18. σχεδιασμὸν *l*. — οὐδὲ codd., Cor. corr. 21. ὅμως διηπόρηκε Cor. — βορυσθένη *Dhoz*. 24. ἀνδρῶν *oz* ald. 25. παλαιφύτου *Dhix*. 26. πόλις *Dhiorxz* πόλει *C*(?) edd. inde a Xyl. — δὲ om. edd. — Ὀδρύσσης] ὁ ῥύμος *Dhilorw* ὄρυμος *z* ὀρρύμος *C* ὀδρύσιος *x*; Eust. l. c., ubi hunc locum Strabonis refert, fluvii mentio-

πεδίον ἀπὸ δύσιος ἐκ τῆς λίμνης τῆς Δασκυλίτιδος ἐς Ῥύνδακον ἐσβάλλει· ἔρημον δὲ εἶναι νῦν τὴν Ἀλαζίαν λέγει, κώμας δὲ πολλὰς τῶν Ἀλαζώνων οἰκεῖσθαι, δι' ὧν Ὀδρύσσης ῥεῖ, ἐν δὲ ταύταις τὸν Ἀπόλλωνα τιμᾶσθαι διαφερόντως, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐφορίαν τῶν Κυζικηνῶν. ὁ δὲ Μενεκράτης ἐν τῇ Ἑλλησποντιακῇ περιόδῳ ὑπερκεῖσθαι λέγει τῶν περὶ τὴν Μύρλειαν τόπων ὀρεινὴν συνεχῆ, ἣν κατῴκει τὸ τῶν Ἀλιζώνων ἔθνος· δεῖ δέ, φησί, γράφειν ἐν τοῖς δύο λάβδα, τὸν δὲ ποιητὴν ἐν τῷ ἑνὶ γράφειν διὰ τὸ μέτρον. ὁ δὲ Παλαίφατός φησιν, ἐξ Ἀμαζόνων τῶν ἐν τῇ Ἀλόπῃ οἰκούντων, νῦν δ' ἐν Ζελείᾳ, τὸν Ὀδίον καὶ τὸν Ἐπίστροφον στρατεῦσαι. τί οὖν ἄξιον ἐπαινεῖν τὰς τούτων δόξας; χωρὶς γὰρ τοῦ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν καὶ τούτους κινεῖν οὔτε τὰ ἀργυρεῖα δεικνύουσιν, οὔτε ποῦ τῆς Μυρλεάτιδος Ἀλόπη ἐστίν, οὔτε πῶς οἱ ἐνθένδε ἀφιγμένοι εἰς Ἴλιον τηλόθεν ἦσαν, εἰ καὶ δοθείη Ἀλόπην τινὰ γεγονέναι ἢ Ἀλαζίαν· πολὺ γὰρ δὴ ταῦτα ἐγγυτέρω ἐστὶ τῇ Τρῳάδι ἢ τὰ περὶ Ἔφεσον. ἀλλ' ὅμως τοὺς περὶ Πύγελα λέγοντας τοὺς Ἀμαζῶνας μεταξὺ Ἐφέσου καὶ Μαγνησίας καὶ

C. 551 — 5 — 10 — 15

---

nem omisit: Tzsch. nomen infra eidem flumini a codicibus maiore consensu tributum haud iniuria huc quoque transtulit, quamquam Palmer. (v. Exercitt. in auctt. Gr. p. 333) dubitat, utra scriptura praeferenda sit. — *μυγδόνος xz μυγδόνης* codd. rell. ald., Cor. corr. 2. *ἀλιζίαν Dh λαζίαν i.* 3. *ἀμαζόνων* codd., exc. *x*, in quo *ἀλαζόνων* et ex corr. *ἀλιαζόνων*, Xyl. corr. ex Eust. l. c. — *ὀδρύσσης C ὁ δρύσσης r ὀδρύσης x.* 6. *περὶ*] *ὑπὲρ* codd., Cor. corr. ex Eust. l. c. 7. *μυραῖαν oz* ald. *μυρλίαν* codd. rell., Xyl. corr. ex Eust. l. c. — *ἀλιζόνων Coxz ἀλιαζόνων w.* 8. *ἐν* om. *x.* — *τοῖς λλ* ald. 9. *παλαίφυτος i.* 10. *ἀλιζόνων x* ex corr., *Ἀλαζώνων* Cor. ex coni. Palmerii (v. l. c.). 13. *γὰρ* post *οὔτε* add. *x.* — *ἀργύρια CD.* — *οὔτε ποῦ*] *ὅπου* codd. edd., Cor. tamen coniecit *οὐδ' ὅπου*: quibus praetuli quae scripsi et ob sequentia et ob ipsam codicum scripturam. 14. *Ἀλόπη*] *λίμνη* codd. (*λίμνης z*) edd., Cor. tamen ingeniose coniecit *Ἀλύβη*: sed *Ἀλόπη* potius scribendum recte collegit Grosk. ex totius loci connexu, eodemque ducit codicum scriptura. 17. Verba *ἀλλ' ὅμως — ἐπιπολάζει τα ὀνόματα* (v. p. 553 in.) om. *x.* — *πύγελλα* codd., sed uno *λ* scribitur nomen ap. Eust. l. c., itaque efferunt optt. codd. infra XIV, 639 aliique scriptores: inde corr. Tzsch. 18. *τοὺς*] *τὰς* edd. inde a Xyl. — *ἀλιζῶνας i ἀλιζώνους* Eust. l. c. *ἀμαζόνας* codd. rell. edd.: correxi coll.

Πριήνης φλυαρεῖν φησιν ὁ Δημήτριος· τὸ γὰρ τηλόθεν οὐκ ἐφαρμόττειν τῷ τόπῳ· ὁπόσῳ οὖν μᾶλλον οὐκ ἐφαρμόττει τῷ περὶ Μυσίαν καὶ Τευθρανίαν;

23. *Νὴ Δία, ἀλλά φησι δεῖν ἔνια καὶ ἀκύρως προστιθέ-*
5 *μενα δέχεσθαι, ὡς καί·*

τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης·

καὶ

Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε, τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ·

καὶ

10 *εἵλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ*
Πηνελόπη.

δεδόσθω δὴ καὶ τοῦτο· ἀλλ' ἐκεῖνα οὐ δοτέα, οἷς προσέχων ὁ Δημήτριος οὐδὲ τοῖς ὑπολαβοῦσι δεῖν ἀκούειν τηλόθεν ἐκ Χα- A. 829
λύβης πιθανῶς ἀντείρηκε. συγχωρήσας γάρ, ὅτι, εἰ καὶ μὴ
15 *ἔστι νῦν ἐν τοῖς Χάλυψι τὰ ἀργυρεῖα, ὑπάρξαι γε ἐνεδέχετο, ἐκεῖνό γε οὐ συγχωρεῖ, ὅτι καὶ ἔνδοξα ἦν καὶ ἄξια μνήμης, καθάπερ τὰ σιδηρεῖα. τί δὲ κωλύει, φαίη τις ἄν, *ἢ* καὶ ἔνδοξα εἶναι, καθάπερ καὶ τὰ σιδηρεῖα; ἢ σιδήρου μὲν εὐπορία τόπον ἐπιφανῆ δύναται ποιεῖν, ἀργύρου δ' οὔ; τί [δ'] εἰ*
20 *μὴ κατὰ τοὺς ἥρωας, ἀλλὰ καθ' Ὅμηρον εἰς δόξαν ἀφῖκτο τὰ ἀργυρεῖα, ἆρα μέμψαιτό τις ἂν τὴν ἀπόφασιν τοῦ ποιητοῦ; πῶς οὖν εἰς τὸν ποιητὴν ἡ δόξα ἀφίκετο; πῶς δ' ἡ τοῦ ἐν τῇ Τεμέσῃ χαλκοῦ τῇ Ἰταλιώτιδι; πῶς δ' ἡ τοῦ Θηβαϊκοῦ πλούτου τοῦ κατ' Αἴγυπτον; καίτοι διπλάσιον σχεδόν τι διέ-*

---

p. 550. 2. *ὁπόσῳ οὖν* om. *ro* *ὁποσοῦν* *Cz*, in hoc tamen ex corr. *ὅπως οὖν*, quod legitur in codd. rell.: Cor. corr. — *πολλῷ δὲ μᾶλλον* *z* ex corr. 3. *τὴν* ante *Μυσίαν* add. *lrw* edd. 4. *φασι* ald., quod Grosk. frustra defendere studet. — *προσιέμενα* *rw*. 5. *τὸ* post *καὶ* add. Cor. 6. *ἀσκανίας*, et *η* sup. ultimum *α* pr. m. add., *D* *ἀνίης* *w*. 8. *ἀρναῖοι* *l*. 10. *κλειίδ'* (sic) *Dorz*. In Epit. alia duo praeterea exempla abundantiae Homericae subiiciuntur, ab Epitomes auctore haud dubie addita. 15. *ἀργύρια* codd., exc. *oz*. 16. *γε* post *ἐκεῖνο* om. ald. 17. *σιδήρια* codd., exc. *oz*. — Verba *τί δὲ — σιδηρεῖα* om. *lw*. — *ἢ* om. *oz* Cor., nec ferri potest. 18. *σιδήρια* codd., exc. *oz*. 19. *οὔτι*; *εἰ μὴ* codd., sed *εἰ δὲ μὴ* in *z* ex corr.: Cor. corr. 21. *ἀργύρια* codd., exc. *oz*. 24. *τοῦ* om. *z*, *τὸν* ald., unde *τῶν* effecit Xyl.

χοντα τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν ἢ τῶν Χαλδαίων. ἀλλ' οὐθ'
C. 552 οἷς συνηγορεῖ, τούτοις ὁμολογεῖ· τὰ γὰρ περὶ τὴν Σκῆψιν το-
ποθετῶν, τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, πλησίον τῆς Σκήψεως καὶ τοῦ
Αἰσήπου Ἐνέαν κώμην καὶ Ἀργυρίαν λέγει καὶ Ἀλαζονίαν· ταῦτα
μὲν οὖν εἰ καὶ ἔστι, πρὸς ταῖς πηγαῖς ἂν εἴη τοῦ Αἰσήπου. 5
ὁ δὲ Ἑκαταῖος λέγει ἐπέκεινα τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ, ὅ τε Πα-
λαίφατος πρότερον μὲν Ἀλόπην οἰκεῖν φήσας, νῦν δὲ Ζέλειαν,
οὐδὲν ὅμοιον λέγει τούτοις. εἰ δ' ἄρα ὁ Μενεκράτης, καὶ οὐδ'
οὗτος τὴν Ἀλόπην ἢ Ἀλόβην ἢ ὅπως ποτὲ βούλονται γράφειν
φράζει, ἥτις ἐστίν, οὐδ' αὐτὸς ὁ Δημήτριος. 10

24. Πρὸς Ἀπολλόδωρον δὲ περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωικῷ
διακόσμῳ διαλεγόμενον πολλὰ μὲν εἴρηται πρότερον, καὶ νῦν
δὲ λεκτέον. οὐ γὰρ οἴεται δεῖν δέχεσθαι τοὺς Ἀλιζώνους ἐκτὸς
τοῦ Ἅλυος· μηδεμίαν γὰρ συμμαχίαν ἀφῖχθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ
τῆς περαίας τοῦ Ἅλυος. πρῶτον τοίνυν ἀπαιτήσομεν αὐτόν, 15
τίνες εἰσὶν οἱ ἐντὸς τοῦ Ἅλυος Ἀλίζωνοι, οἱ καὶ

τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη·

---

1. οὐθ] οὐδ' Cor. 2. νομοθετῶν codd., Cor. corr. ex Cas. coni.: cf. II, 109. 4. Ἐνέα κώμη quae h. l. nominatur diversa non est ab oppidulo agri Troiani, quod infra XIII, 603 dicitur modo Νέα κώμη modo Αἰνέα: ex quibus nominibus quamquam Ἐνέα et Αἰνέα invicem tueri se videntur, tertium tamen non temere est reiiciendum. Illa enim cum nusquam praeter hos Strabonis locos commemorentur, hoc Stephani (v. s. Νέαι) Pliniique (v. H. N. II, 97 s. 96) auctoritate firmatur: unde nescio an apud Strabonem ubique restituendum sit. Groskurdio contra plenior forma, sive Αἰνέα sive Ἐνέα, unice probatur apud Strabonem, utpote quae in hodierno oppiduli nomine Ene servata sit (v. Mannert. Geogr. ant. VI, 3 p. 504): sed hoc argumentum parum est firmum. Simul si haec forma probanda est, scriptura Αἰνέα haud dubie alteri est praeferenda. — Ἀλαζίαν edd. inde a Xyl.: Ἀλαζόνιον infra l. c. appellatur idem hoc oppidum, fortasse rectius. 6. δὲ] δὴ Cas. 8. οὐδ' ἄρα z. 9. ἀλλόπην lrwx. — ἀλλόβην codd., exc. oz. 11. δὲ] δὴ ald. 12. διαλεγόμενος codd, exc. z, in quo accusativus est ex corr.: Tzsch. rec. ex sent. Cas. 13. ἀλυζώνους lw Ἀλιζῶνας edd. Ἀλιζώνους exhibet Eust. l. c. 16. οἱ ante Ἀλίζωνοι add. Clrw ald. — ἀλυζῶνες, et οι sup. ες pr. m. add., D ἀλύζωνοι Clrw ἀλιζῶνες oz edd. — οἱ ante καὶ om. codd., Cor. add.

οὐ γὰρ ἕξει λέγειν· ἔπειτα τὴν αἰτίαν, δι' ἣν οὐ συγχωρεῖ καὶ ἐκ τῆς περαίας ἀφῖχθαί τινα συμμαχίαν· καὶ γὰρ εἰ τὰς ἄλλας ἐντὸς εἶναι τοῦ ποταμοῦ πάσας συμβαίνει πλὴν τῶν Θρᾳκῶν, μίαν γε ταύτην οὐδὲν ἐκώλυε πέραθεν ἀφῖχθαι ἐκ τῆς
5 ἐπέκεινα τῶν Λευκοσύρων. ἢ πολεμήσαντας μὲν ἦν δυνατὸν διαβαίνειν ἐκ τῶν τόπων τούτων καὶ τῶν ἐπέκεινα, καθάπερ τὰς Ἀμαζόνας καὶ Τρῆρας καὶ Κιμμερίους φασί, συμμαχήσαντας δ' ἀδύνατον; αἱ μὲν οὖν Ἀμαζόνες οὐ συνεμάχουν, διὰ τὸ τὸν Πρίαμον πολεμῆσαι πρὸς αὐτὰς συμμαχοῦντα τοῖς Φρυξίν,

10 † οἵ ῥα τότ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι — A. 830

(φησὶν ὁ Πρίαμος)·

καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.

οἱ δ' ὁμοροῦντες αὐταῖς, οὐδ' οὕτως ἄπωθεν ὄντες, ὥστε χαλεπὴν εἶναι τὴν ἐκεῖθεν μετάπεμψιν, οὐδ' ἔχθρας ὑποκειμένης,
15 οὐδὲν ἐκωλύοντο, οἶμαι, συμμαχεῖν.

25. Ἀλλ' οὐδὲ δόξαν ἔχει τοιαύτην τῶν παλαιῶν εἰπεῖν, ὡς συμφωνούντων ἁπάντων, μηδένας ἐκ τῆς περαίας τοῦ Ἅλυος κοινωνῆσαι τοῦ Τρωικοῦ πολέμου. πρὸς τοὐναντίον δὲ μᾶλλον εὕροι τις ἂν μαρτυρίας· Μαιάνδριος γοῦν ἐκ τῶν Λευκοσύρων
20 φησὶ τοὺς Ἐνετοὺς ὁρμηθέντας συμμαχῆσαι τοῖς Τρωσίν, ἐκεῖθεν δὲ μετὰ τῶν Θρᾳκῶν ἀπᾶραι καὶ οἰκῆσαι περὶ τὸν τοῦ Ἀδρίου μυχόν, τοὺς δὲ μὴ μετασχόντας τῆς στρατείας Ἐνετοὺς Καππάδοκας γενέσθαι. συνηγορεῖν δ' ἂν δόξειε τῷ λόγῳ τούτῳ, διότι πᾶσα ἡ πλησίον τοῦ Ἅλυος Καππαδοκία, ὅση

---

1. καὶ om. z. 5. πολεμήσοντας z Cor.: idque sane arridet. 7. τριῆρας l. — συμμαχήσοντας z Cor. 8. οὖν om. Cw. 9. Φρυξίν] τρωσίν codd., exc. oz, in quibus est ἴωσιν, quam infelicissimam coniecturam rec. Tzsch. Cor.: quod restitui ipse ex Hom. Il. Γ, 184 sqq. indicatur quasi codicum scriptura. 10. οἵ ῥα om. oz, ἤματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον edd. inde a Xyl., uti nunc legitur in Il. l. c.: atque omnino Strabonem ita scripsisse crediderim. 12. ἐλέχθην Tzsch. Cor., uti nunc legitur in Il. l. c.: sed in altera forma codd. concinunt itidem XIV, 681. 13. οἱ δ'] οὐθ' codd., exc. oz, in quibus est οἱ θ', quod Tyrwh. etiam proposuit, Tzsch rec. — οὐθ' et postea οὔτ' Cor. 16. τοιαύτην om. l. 22. μὴ asteriscis inclusit Cor., simulque γενέσθαι in proximis mutavit in λέγεσθαι, utrumque tamen num recte factum sit dubitat in nott. 23. καππαδόκας D.

C. 553 παρατείνει τῇ Παφλαγονίᾳ, ταῖς δυσὶ χρῆται διαλέκτοις καὶ τοῖς ὀνόμασι πλεονάζει τοῖς Παφλαγονικοῖς, Βάγας καὶ Βιάσας καὶ Αἰνιάτης καὶ Ῥατώτης καὶ Ζαρδώκης καὶ Τίβιος καὶ Γάσυς καὶ Ὀλίγασυς καὶ Μάνης· ταῦτα γὰρ ἔν τε τῇ Βαμωνίτιδι καὶ τῇ Πιμολίτιδι καὶ τῇ Γαζαλουΐτιδι καὶ Γαζακηνῇ καὶ 5 ἄλλαις πλείσταις χώραις ἐπιπολάζει τὰ ὀνόματα. αὐτὸς δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος παρατίθησι τὸ τοῦ Ζηνοδότου, ὅτι γράφει·

ἐξ Ἐνετῆς, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

ταύτην δέ φησιν Ἑκαταῖον τὸν Μιλήσιον δέχεσθαι τὴν Ἀμισόν· ἡ δ' Ἀμισὸς εἴρηται, διότι τῶν Λευκοσύρων ἐστὶ καὶ 10 ἐκτὸς τοῦ Ἅλυος.

26. Εἴρηται δ' αὐτῷ που, καὶ διότι ὁ ποιητὴς ἱστορίαν εἶχε τῶν Παφλαγόνων τῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ παρὰ τῶν πεζῇ διελθόντων τὴν χώραν, τὴν παραλίαν δ' ἠγνόει, † καίπερ καὶ τὴν ἄλλην τὴν Ποντικήν· ὠνόμαζε γὰρ [ἂν] αὐτήν. τοὐναντίον 15 δ' ἐστὶν ἀναστρέψαντα εἰπεῖν, ἐκ τῆς περιοδείας ὁρμηθέντα τῆς ἀποδοθείσης νυνί, ὡς τὴν μὲν παραλίαν πᾶσαν ἐπελήλυθε καὶ οὐδὲν τῶν ὄντων τότε ἀξίων μνήμης παραλέλοιπεν. εἰ δ'

---

3. ζαρ. δώκης (sic) *Dhw* ald. — τίβιρος *CDilo* τίβηρος *hwz* edd.: Τίβιος, quod nomen apud Paphlagonas frequentatum fuisse ipse Strabo tradit VII, 304, recepi ex sent. Cas. 4. γάσης et ὀλιγάσης *z*. — Bamonitis cum hoc uno loco commemoretur, Cor. suspicatur in nott. ad interpretationem Gallicam scribendum esse Φαζημωνίτιδι, quam his in partibus sitam fuisse liqueat ex p. 560: nisi forte isti nomini intercedat aliqua necessitudo cum nomine Βαβανόμου, quod semel itidem legitur p. 561. Sed sunt hae suspiciones, ut ipse ait, incertissimae. 5. τῇ ante Πιμολίτιδι om. codd., exc. *Cil*, edd: in *h* legitur τε. — πημολίτιδι *D* (sed η pr. m. mut. in ι) *Clorxz* edd.: eadem videtur esse regio, quae Πιμωλισηνή appellatur p. 561. — ζαγλουθίτιδι *oz* γαζαλονίτιδι *w*: Γαζηλωνίτιδι scribendum esse censet Grosk. haud improbabiliter, coll. 546 et 560. 6. ὁ δὲ ἀπολλόδωρος *x*, ab his verbis denuo incipiens. 10. ὅτι *xz*. 12. ὅτι *xz*. 14. καθάπερ edd. inde a Xyl., fortasse recte: sed cum saepissime καὶ et ὡς commutentur, nescio an ὥσπερ potius scriptum fuerit. 15. γὰρ] δὲ *x*. — ἂν om. codd.: cf. ad I, 9. 18. ἄξιον codd., exc. *h*, ex quo ἀξίων rec. Cor. — παρέλοιπεν *D*, sed αλ sup. ρ sec. m. add., simul γρ. παραδέδωκεν pr. m. in marg. adiectum est: inde παραδέδωκεν exhibet *h* παρέδωκεν *i*.

Ἡράκλειαν καὶ Ἄμαστριν καὶ Σινώπην οὐ λέγει, τὰς μήπω συνῳκισμένας, οὐδὲν θαυμαστόν· †τῆς δὲ μεσογαίας οὐδὲν ἄτοπον εἰ μὴ εἴρηκε. καὶ τὸ μὴ ὀνομάζειν δὲ πολλὰ τῶν γνωρίμων οὐκ ἀγνοίας ἐστὶ σημεῖον, ὅπερ καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεσημηνάμεθα· ἀγνοεῖν γὰρ αὐτὸν πολλὰ τῶν ἐνδόξων ἔφη περὶ τὸν Πόντον, οἷον ποταμοὺς καὶ ἔθνη· ὀνομάσαι γὰρ ἄν. τοῦτο δ' ἐπὶ μέν τινων σφόδρα σημειωδῶν δοίη τις ἄν, οἷον Σκύθας καὶ Μαιῶτιν καὶ Ἴστρον. οὐ γὰρ [ἂν] διὰ σημείων μὲν τοὺς νομάδας εἴρηκε Γαλακτοφάγους Ἀβίους τε, δικαιοτάτους *τ'* ἀνθρώπους, καὶ ἔτι ἀγαυοὺς Ἱππημολγούς, Σκύθας δὲ οὐκ *ἂν* εἶπεν* ἢ Σαυρομάτας ἢ Σαρμάτας, εἰ δὴ οὕτως ὠνομάζοντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων· οὐδ' ἂν Θρᾳκῶν τε καὶ Μυσῶν μνησθεὶς τῶν πρὸς τῷ Ἴστρῳ αὐτὸν παρεσίγησε, μέγιστον τῶν ποταμῶν ὄντα, καὶ ἄλλως ἐπιφόρως ἔχων πρὸς τὸ τοῖς ποταμοῖς ἀφορίζεσθαι τοὺς τόπους· οὐδ' ἂν Κιμμερίους λέγων παρῆκε τὸν Βόσπορον ἢ τὴν Μαιῶτιν. A. 831

27. Ἐπὶ δὲ τῶν μὴ οὕτω σημειωδῶν ἢ μὴ τότε ἢ μὴ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τί ἄν τις μέμφοιτο; οἷον τὸν Τάναϊν, δι' οὐδὲν ἄλλο γνωριζόμενον, ἢ διότι τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης ὅριόν ἐστιν· ἀλλ' οὔτε τὴν Ἀσίαν οὔτε τὴν Εὐρώπην ὠνόμαζόν πω οἱ τότε, οὐδὲ διῄρητο οὕτως εἰς τρεῖς ἠπείρους ἡ οἰκουμένη· ὠνόμασε γὰρ ἄν που διὰ τὸ λίαν σημειῶδες, ὡς καὶ τὴν Λιβύην καὶ τὸν Λίβα τὸν ἀπὸ τῶν ἑσπερίων τῆς Λιβύης πνέοντα· τῶν δ' ἠπείρων μήπω διωρισμένων, οὐδὲ τοῦ Ταναΐδος C. 554

---

1. συνώπην C. 2. μεσογείας D. Ceterum genitivus cum non habeat quo referatur, Cor. coniecit τὰς δὲ μεσογαίους s. μεσογείους, Grosk. τὰς δὲ τῆς μεσογαίας: quorum neutrum placet; equidem scriptum fuisse arbitror τὴν δὲ μεσόγαιαν, quod in genitivum videtur falso mutatum propter οὐδέν. 6. ὠνόμασε z. 8. ἂν om. codd. edd., necessarium autem esse vidit Grosk., post νομάδας excidisse particulam ratus: aptior autem videtur locus, quo eam inseruimus, et per se et propter totius enunciati connexum; cf. ad I, 9. 9. καὶ ante δικαιοτάτους add. edd. — τ' om. edd., neque legitur VII, 300, ubi pluribus disputat de hoc versu. 11. ἂν ab hoc loco plane alienum a Strabone certissime non est additum. — εἰ ἤδη scribendum esse suspicatur Cor.: sed si quid mutandum est, τότε malim addi post ὠνομάζοντο. 19. γνωρίζομεν Clw. 23. πλέοντα l. 24. οὐδὲ] μηδὲ ald.

ἔδει καὶ τῆς μνήμης αὐτοῦ. πολλὰ δὲ καὶ ἀξιομνημόνευτα μέν, οὐχ ὑπέδραμε δέ· πολὺ γὰρ δὴ καὶ τὸ ἐπελευστικὸν εἶδος ἔν τε τοῖς λόγοις καὶ ἐν ταῖς πράξεσίν ἐστιν. ἐκ πάντων δὲ τῶν τοιούτων δῆλόν ἐστιν, ὅτι μοχθηρῷ σημείῳ χρῆται πᾶς ὁ ἐκ τοῦ μὴ λέγεσθαί τι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τὸ ἀγνοεῖσθαι ἐκεῖνο ὑπ' αὐτοῦ 5 *τεκμαιρόμενος. καὶ δεῖ διὰ πλειόνων παραδειγμάτων ἐξελέγχειν αὐτὸ μοχθηρὸν ὄν (πολλῷ γὰρ αὐτῷ κέχρηνται πολλοί)· ἀνακρουστέον οὖν αὐτοὺς προφέροντας τὰ τοιαῦτα, εἰ καὶ ταυτολογήσομεν *τὸν λόγον*· οἷον ἐπὶ τῶν ποταμῶν εἴ τις λέγοι, τῷ μὴ ὠνομάσθαι ἀγνοεῖσθαι, εὐήθη φήσομεν τὸν λόγον· ὅπου γε οὐδὲ* 10 *Μέλητα τὸν παρὰ τὴν Σμύρναν ῥέοντα ὠνόμακε ποταμόν, τὴν ὑπὸ τῶν πλείστων λεγομένην αὐτοῦ πατρίδα, Ἕρμον ποταμὸν καὶ Ὕλλον ὀνομάζων, οὐδὲ Πακτωλὸν τὸν εἰς ταὐτὸ τούτοις ῥεῖθρον ἐμβάλλοντα, τὴν δ' ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ Τμώλου ἔχοντα, οὐ μέμνηται· οὐδ' αὐτὴν Σμύρναν λέγει, οὐδὲ τὰς ἄλλας τῶν Ἰώ-* 15 *νων πόλεις καὶ τῶν Αἰολέων τὰς πλείστας, Μίλητον λέγων* A. 832 *καὶ Σάμον καὶ Λέσβον καὶ Τένεδον, οὐδὲ Ληθαῖον τὸν παρὰ Μαγνησίαν ῥέοντα, οὐδὲ δὴ Μαρσύαν, τοὺς εἰς τὸν Μαίανδρον ἐκδιδόντας, ἐκεῖνον ὀνομάζων καὶ πρὸς τούτοις*

Ῥῆσόν θ' Ἑπτάπορόν τε Κάρησόν τε Ῥοδίον τε, 20

καὶ τοὺς ἄλλους, ὧν οἱ πλείους ὀχετῶν οὐκ εἰσι μείζους. πολλάς τε χώρας ὀνομάζων καὶ πόλεις τοτὲ μὲν καὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ὄρη συγκαταλέγει, τοτὲ δ' οὔ· τοὺς γοῦν κατὰ τὴν Αἰτωλίαν καὶ τὴν Ἀττικὴν οὐ λέγει, οὐδ' ἄλλους πλείους· ἔτι

---

1. *πολλὰ — ὑπέδραμε δέ* om. *w*. 2. *ἐπέδραμε* Cor. 5. *τὸ* om. Cas. — *ἐκεῖνο* om. *oz*. 7. *αὐτὸ C*. 9. *τὸν λόγον* asteriscis inclusit Cor.: videntur haec verba ex fine proximae sententiae male huc translata. — Verba *οἷον — λόγον* om. *l*. — *τῷ*] *τὸ xz*(?) ald. 11. *ὠνόμασε orxz*. 13. *ὕαλον* codd., Xyl. corr. ex Il. *Y*, 392. — *ὀνομάζον* ald. *ὠνόμαζεν* Xyl. 14. *οὐ*] *οὐ* codd., Xyl. corr., sed Tzsch negationem restituit, conservata tamen Xylandri interpretatione. 16. *λέγω* ald. 17. *καὶ Σάμον* Cor. ast. inclusit: neque enim Homerus Samum, Ionum coloniam, usquam commemoravit, uti Strabo ipse pluribus exposuit X, 457. 18. *δὴ* om. *oxz* Cor. 19. *τούτῳ oz*. 20. *ῥῆσσον oz*. 22. *τότε — πότε* codd. 24. *ἔτι*] *ἐπεὶ* codd., exc. *lm*, in quibus haec particula om.: Cor. corr., addito praeterea *δὲ*, quod quamquam commodum, minus tamen est necessarium.

καὶ τῶν πόρρω μεμνημένος τῶν ἐγγὺς σφόδρα οὐ μέμνηται, οὐ δήπου ἀγνοῶν αὐτούς, γνωρίμους τοῖς ἄλλοις ὄντας· οὐδὲ δὴ τοὺς ἐγγὺς ἐπίσης, ὧν τοὺς μὲν ὀνομάζει, τοὺς δὲ οὔ, οἷον Λυκίους μὲν καὶ Σολύμους, Μιλύας δ' οὔ, οὐδὲ Παμφύλους
5 οὐδὲ Πισίδας· καὶ Παφλαγόνας μὲν καὶ Φρύγας καὶ Μυσούς, Μαριανδυνοὺς δ' οὔ, οὐδὲ Θυνοὺς οὐδὲ Βιθυνοὺς οὐδὲ Βέβρυκας· Ἀμαζόνων τε μέμνηται, Λευκοσύρων δ' οὔ, οὐδὲ Σύρων οὐδὲ Καππαδόκων οὐδὲ Λυκαόνων, Φοίνικας καὶ Αἰγυπτίους καὶ Αἰθίοπας θρυλῶν· καὶ Ἀλήιον μὲν πεδίον λέγει C. 555
10 καὶ Ἀρίμους, τὸ δὲ ἔθνος, ἐν ᾧ ταῦτα, σιγᾷ. ὁ μὲν δὴ τοιοῦτος ἔλεγχος ψευδής ἐστιν, ὁ δ' ἀληθής, ὅταν δεικνύηται ψεῦδος λεγόμενόν τι. ἀλλ' οὐδ' ἐν τῷ τοιούτῳ κατορθῶν ἐδείχθη, ὅτε γε ἐθάρρησε πλάσματα λέγειν τοὺς ἀγαυοὺς Ἱππημολγοὺς [καὶ] Γαλακτοφάγους. τοσαῦτα καὶ πρὸς Ἀπολλόδωρον· ἐπ-
15 άνειμι δὲ ἐπὶ τὴν ἑξῆς περιήγησιν.

28. Ὑπὲρ μὲν δὴ τῶν περὶ Φαρνακίαν καὶ Τραπεζοῦντα τόπων οἱ Τιβαρηνοὶ καὶ Χαλδαῖοι μέχρι τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας εἰσίν. αὕτη δ' ἐστὶν εὐδαίμων ἱκανῶς χώρα· δυνάσται δ' αὐτὴν κατεῖχον ἀεί, καθάπερ τὴν Σωφηνήν, τοτὲ μὲν φίλοι τοῖς
20 ἄλλοις Ἀρμενίοις ὄντες, τοτὲ δὲ ἰδιοπραγοῦντες· ὑπηκόους δ' εἶχον καὶ τοὺς Χαλδαίους καὶ Τιβαρηνούς, ὥστε μέχρι Τρα-

---

3. δὴ om. *Cz*, δὲ exhibet *o*, unde recepit Cor. — τῶν ἐγγὺς Cor. Grosk. referentes ad μέμνηται, quo spectet etiam ἐπίσης: tum vero μὴ ante ἐγγὺς addendum est, quod Cor. in nott. ad intpr. Gall. proposuit atque interpretatione sua, sicut Groskurdius, expressit, in editione non adiecit; verumtamen quam incommoda sit haec scriptura et per se et propter proxime sequentia sponte sua liquet. Adverbium ἐπίσης referendum ad ἐγγὺς, omniaque paulo liberius annexa sunt ad ἀγνοῶν: ita particulae δὴ etiam suus constat sensus. 6. θύνους *Ch* Cor. 7. οὐδὲ Σύρων — Φοίνικας om. *C*. 9. θρυλλῶν codd. (?), exc. *Dkx*, edd. 11. δείκνυται codd., Cor. corr. 13. ὅτε] οὔτε codd. edd.: correxi ex coni. Grosk., qui recte docet, codicum scripturam, praeterea incommodissimam, repugnare iis quae disputata sunt VII, 298 sqq. 14. καὶ ante γαλακτοφάγους om. codd. exc. *i*, unde rec. Cor., coll. l. c. 17. τιβαρινοὶ *Dh* τιβαρνοὶ *xz*. 19. τὴν om. *E*. — σοφηνήν *D*. — τῆς ἄλλης Ἀρμενίας *E*. 21. τοὺς ante Τιβαρηνούς add. edd. — τηβαρηνοὺς *C* τιβαρινοὺς *Dh* τιβαρνοὺς *z*.

*πεζοῦντος καὶ Φαρνακίας διατείνειν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν. αὐξηθεὶς δὲ Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ καὶ τῆς Κολχίδος κατέστη κύριος καὶ τούτων ἁπάντων, Ἀντιπάτρου τοῦ Σίσιδος παραχωρήσαντος αὐτῷ. ἐπεμελήθη δὲ οὕτω τῶν τόπων τούτων, ὥστε πέντε καὶ ἑβδομήκοντα φρούρια ἐν αὐτοῖς κατεσκευάσατο, οἷσπερ τὴν πλείστην γάζαν ἐνεχείρισε. τούτων δ' ἦν ἀξιολογώτατα ταῦτα· Ὕδαρα καὶ Βασγοιδάριζα καὶ Σινορία, ἐπιπεφυκὸς τοῖς ὁρίοις τῆς μεγάλης Ἀρμενίας χωρίον, διόπερ Θεοφάνης Συνορίαν παρωνόμασεν. ἡ γὰρ τοῦ Παρυάδρου πᾶσα ὀρεινὴ τοιαύτας ἐπιτηδειότητας ἔχει πολλάς, εὔυδρός τε οὖσα καὶ ὑλώδης καὶ ἀποτόμοις φάραγξι καὶ κρημνοῖς διειλημμένη πολλαχόθεν· ἐτετείχιστο γοῦν ἐνταῦθα τὰ πλεῖστα τῶν γαζοφυλακίων, καὶ δὴ καὶ τὸ τελευταῖον εἰς ταύτας κατέφυγε τὰς ἐσχατιὰς τῆς Ποντικῆς βασιλείας ὁ Μιθριδάτης, ἐπιόντος Πομπηίου, καὶ τῆς Ἀκιλισηνῆς κατὰ Δάστειρα εὔυδρον ὄρος καταλαβόμενος (πλησίον δ' ἦν καὶ ὁ Εὐφράτης ὁ διορίζων τὴν Ἀκιλισηνὴν ἀπὸ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας) διέτριψέ *τε* τέως, ἕως πολιορκούμενος ἠναγκάσθη φυγεῖν διὰ τῶν ὀρῶν εἰς Κολχίδα, κἀκεῖθεν εἰς Βόσπορον. Πομπήιος δὲ περὶ τὸν τόπον τοῦτον πόλιν ἔκτισεν ἐν τῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ Νικόπολιν, [ἣ] καὶ νῦν συμμένει καὶ οἰκεῖται καλῶς.*

(5) (A. 833) (10) (15) (20)

29. *Τὴν μὲν οὖν μικρὰν Ἀρμενίαν ἄλλοτ' ἄλλων ἐχόντων, ὡς ἐβούλοντο Ῥωμαῖοι, τὸ τελευταῖον εἶχεν ὁ Ἀρχέλαος. τοὺς δὲ Τιβαρηνοὺς καὶ Χαλδαίους μέχρι Κολχίδος καὶ Φαρνακίας καὶ Τραπεζοῦντος ἔχει Πυθοδωρίς, γυνὴ σώφρων καὶ δυνατὴ* (25)

---

5. *κατεσκεύαστο l.* 6. *ἐνεχείρησε* codd., exc. *Dh*, ald.; *ἐνεχώρισε* Cor., quod verbum neque apud ullum scriptorem antiquum invenitur, neque ad huius loci structuram satis quadrat: inusitata sane est etiam h. l. verbi *ἐγχειρίζειν* structura, ferenda tamen erit, donec melius quid inveniatur. 7. *βασγιδάριζα Dhix βασγοδάριζα oz βασινδάριζα r* — *συνορία C.* 9. *σινορίαν D συνέδραν rw συνωρίαν loxz* edd.; magis tamen ipsi sententiae convenire apparet scripturam, quam recepimus, Casaubono iam probatam: similiter Synhorium idem castellum appellat Ammian. XVI, 7. 12. *πανταχόθεν x πολλάχοθεν πολλὰ l.* 15. *ἀγγολισηνῆς* codd., exc. *xz*(?), Xyl. corr. — *Δάστειρα*] *τὰ στεῖρα x.* 17. *ἀκιλησινὴν CDhlow* ald. — *τε* om. *x* Cor., recte. 18. *ἕως*] *ἐν x.* 20. *αὐτῇ* post *τῇ* add. ald., ante *τῇ* Cor. 21. *ἣ* om. codd. edd.

προΐστασθαι πραγμάτων. ἔστι δὲ θυγάτηρ Πυθοδώρου τοῦ Τραλλιανοῦ, γυνὴ δ' ἐγένετο Πολέμωνος καὶ συνεβασίλευσεν C. 556 *ἐκείνῳ χρόνον τινά, εἶτα διεδέξατο τὴν ἀρχήν, τελευτήσαντος ἐν τοῖς Ἀσπουργιανοῖς καλουμένοις τῶν περὶ τὴν Σινδικὴν*
5 *βαρβάρων· δυεῖν δ' ἐκ τοῦ Πολέμωνος ὄντων υἱῶν καὶ θυγατρός, ἡ μὲν ἐδόθη Κότυϊ τῷ Σαπαίῳ, δολοφονηθέντος δὲ ἐχήρευσε, παῖδας ἔχουσα ἐξ αὐτοῦ· δυναστεύει δ' ὁ πρεσβύτατος αὐτῶν· τῶν δὲ τῆς Πυθοδωρίδος υἱῶν ὁ μὲν ἰδιώτης συνδιῴκει τῇ μητρὶ τὴν ἀρχήν, ὁ δὲ νεωστὶ καθέσταται τῆς* A. 834
10 *μεγάλης Ἀρμενίας βασιλεύς. αὐτὴ δὲ συνῴκησεν Ἀρχελάῳ καὶ συνέμεινεν ἐκείνῳ μέχρι τέλους, νῦν δὲ χηρεύει, τά τε λεχθέντα ἔχουσα χωρία καὶ ἄλλα ἐκείνων χαριέστερα, περὶ ὧν ἑφεξῆς ἐροῦμεν.*

30. *Τῇ γὰρ Φαρνακίᾳ συνεχής ἐστιν ἡ Σιδηνὴ καὶ ἡ Θε-*
15 *μίσκυρα. τούτων δ' ἡ Φανάροια ὑπέρκειται, μέρος ἔχουσα τοῦ Πόντου τὸ κράτιστον· καὶ γὰρ ἐλαιόφυτός ἐστι καὶ εὔοινος καὶ τὰς ἄλλας ἔχει πάσας ἀρετάς, ἐκ μὲν τῶν ἑῴων μερῶν προβεβλημένη τὸν Παρυάδρην, παράλληλον αὐτῇ κατὰ μῆκος, ἐκ δὲ τῶν πρὸς δύσιν τὸν Λίθρον καὶ τὸν Ὄφλιμον. ἔστι δ'*
20 *αὐλὼν καὶ μῆκος ἔχων ἀξιόλογον καὶ πλάτος, διαρρεῖ δ' αὐτὴν ἐκ μὲν τῆς Ἀρμενίας ὁ Λύκος, ἐκ δὲ τῶν περὶ Ἀμάσειαν στενῶν ὁ Ἶρις· συμβάλλουσι δ' ἀμφότεροι κατὰ μέσον που τὸν αὐλῶνα, ἐπὶ τῇ συμβολῇ δ' ἵδρυται πόλις, ἣν ὁ μὲν πρῶτος ὑποβεβλημένος Εὐπατορίαν ἀφ' αὐτοῦ προσηγόρευσε, Πομ-*
25 *πήιος δ' ἡμιτελῆ καταλαβών, προσθεὶς χώραν καὶ οἰκήτορας, Μαγνόπολιν προσεῖπεν. αὕτη μὲν οὖν ἐν μέσῳ κεῖται τῷ πεδίῳ, πρὸς αὐτῇ δὲ τῇ παρωρείᾳ τοῦ Παρυάδρου Κάβειρα ἵδρυται, σταδίοις ἑκατὸν καὶ πεντήκοντά που νοτιωτέρα τῆς Μαγνοπόλεως, ὅσον καὶ Ἀμάσεια δυσμικωτέρα αὐτῆς ἐστιν· ἐν*

4. *απουργιανοῖς* codd., Xyl. corr. — *σιδικὴν oz περσικὴν x.* 9. *καθίσταται* codd., Cor. corr. 17. *ἀρετάς* om. *l.* 19. *τὸ λίθρον D.* 21. *τῆς Ἀρμενίας* om. *E.*, qui pro his verbis praebet *ἀρξάμενος*, idque commode sane h. l. adderetur: cf. p. 547. 24. *ὑφ' C.* — *ἑαυτοῦ xz* Tzsch. 27. *δὲ*] *μέντοι E.* — *παρωρίᾳ CDh.* 28. Verba *τῆς Μαγνοπόλεως — δυσμικωτέρα* om. codd. edd.; recepi ex *E*, ubi leguntur haec: — *νοτιωτέρα τῆς μαγνοπόλεως ἱδρυμένης ὑπὸ πομπηίου*

δὲ τοῖς Καβείροις τὰ βασίλεια Μιθριδάτου κατεσκεύαστο καὶ ὁ ὑδραλέτης καὶ τὰ ζωγρεῖα καὶ αἱ πλησίον θῆραι καὶ τὰ μέταλλα.

31. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ Καινὸν χωρίον προσαγορευθέν, ἐρυμνὴ καὶ ἀπότομος πέτρα, διέχουσα τῶν Καβείρων ἔλαττον 5 ἢ διακοσίους σταδίους· ἔχει δ' ἐπὶ τῇ κορυφῇ πηγὴν ἀναβάλλουσαν πολὺ ὕδωρ, περί τε τῇ ῥίζῃ ποταμὸν καὶ φάραγγα βαθεῖαν, τὸ δ' ὕψος ἐξαίσιον τῆς πέτρας ἐστὶ †τοῦ αὐχένος, ὥστ' ἀπολιόρκητός ἐστι, τετείχισται δὲ θαυμαστῶς, πλὴν ὅσον οἱ A. 835 Ῥωμαῖοι κατέσπασαν· οὕτω δ' ἐστὶν ἅπασα ἡ κύκλῳ κατάδρυ- 10 μος καὶ ὀρεινὴ καὶ ἄνυδρος, ὥστ' ἐντὸς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων μὴ εἶναι δυνατὸν στρατοπεδεύσασθαι. ἐνταῦθα μὲν ἦν C. 557 τῷ Μιθριδάτῃ τὰ τιμιώτατα τῶν κειμηλίων, ἃ νῦν ἐν τῷ Καπιτωλίῳ κεῖται, Πομπηίου ἀναθέντος. ταύτην δὴ τὴν χώραν ἔχει πᾶσαν ἡ Πυθοδωρίς, προσεχῆ οὖσαν τῇ βαρβάρῳ τῇ 15 ὑπ' αὐτῆς κατεχομένῃ, καὶ τὴν Ζηλῖτιν καὶ Μεγαλοπολῖτιν. τὰ δὲ Κάβειρα, Πομπηίου σκευάσαντος εἰς πόλιν, καὶ καλέσαντος Διόσπολιν, ἐκείνη προσκατεσκεύασε καὶ Σεβαστὴν μετωνόμασε, βασιλείῳ τε τῇ πόλει χρῆται. ἔχει δὲ καὶ τὸ ἱερὸν Μηνὸς Φαρνάκου καλούμενον, τὴν Ἀμερίαν κωμόπολιν πολλοὺς 20 ἱεροδούλους ἔχουσαν καὶ χώραν ἱεράν, ἣν ὁ ἱερώμενος ἀεὶ καρ-

---

κατὰ τὴν συμβολὴν τῶν λεχθέντων ποταμῶν ὅσον καὶ ἀμάσεια δυσμικωτέρα αὐτῆς ἐστι. Unde enim epitomes istius auctor haec sumeret nisi e Strabonis codice? Et ipsa quae in reliquis codicibus fertur scriptura excidisse aliquid quodammodo demonstrat, cum αὐτῆς paulo inconcinnius sic referatur ad urbem Magnopolim. 2. τὰ ζώγρια codd, exc. *E*, qui veram scripturam exhibet a Corae restitutam. 7. τὴν ῥίζαν *oz* Tzsch. Cor. 8. Verba τοῦ αὐχένος mire adiecta sunt, neque iniuria corruptum esse hunc locum suspicatur Grosk.: sed parum placet quod arbitratur excidisse ante hunc genitivum ἐκ vel ἀπὸ vel ἄνω, coll. p. 561; nimis enim abrupta ita evaderet oratio: equidem inserere malim καί. 9. τε] δὲ ald. 12. μὲν] τε *x*. 13. κειμιλίων *C*. 15. ἅπασαν ἔχει *oz*. 16. ζελῖτιν *CDhilrow* ζελεῖτιν *xz*. — τὴν ante Μεγαλοπολῖτιν add. edd. 17. κατασκευάσαντος *oz* Cor., satis apte ad proxima. 18. διόπολιν codd., exc. *i*, ex quo Cor. σ recepit, iubente ipsa nominis origine. 20. καὶ ante τὴν add. *ix* Cor., parum apte: cf. quae de Zelis traduntur p. 559 extr.

ποῦται. ἐτίμησαν δ' οἱ βασιλεῖς τὸ ἱερὸν τοῦτο οὕτως εἰς ὑπερβολήν, ὥστε τὸν βασιλικὸν καλούμενον ὅρκον τοῦτον ἀπέφηναν Τύχην βασιλέως καὶ Μῆνα Φαρνάκου· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο τῆς Σελήνης τὸ ἱερόν, καθάπερ τὸ ἐν Ἀλβανοῖς καὶ τὰ ἐν Φρυγίᾳ,
5 τό τε τοῦ Μηνὸς ἐν τῷ ὁμωνύμῳ τόπῳ καὶ τὸ τοῦ Ἀσκαίου τὸ πρὸς Ἀντιοχείᾳ τῇ πρὸς Πισιδίαν καὶ τὸ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀντιοχέων.

32. Ὑπὲρ δὲ τῆς Φαναροίας ἐστὶ τά *τε* Κόμανα τὰ ἐν τῷ Πόντῳ, ὁμώνυμα τοῖς ἐν τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ καὶ τῇ
10 αὐτῇ θεῷ καθιερωμένα, ἀφιδρυθέντα ἐκεῖθεν, σχεδὸν δέ τι καὶ τῇ ἀγωγῇ παραπλησίᾳ κεχρημένα τῶν τε ἱερουργιῶν καὶ τῶν θεοφοριῶν καὶ τῆς περὶ τοὺς ἱερέας τιμῆς, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν πρὸ τοῦ βασιλέων· ἡνίκα δὶς τοῦ ἔτους κατὰ τὰς ἐξόδους λεγομένας τῆς θεοῦ διάδημα φορῶν ἐτύγχανεν ὁ ἱερεύς,
15 καὶ ἦν δεύτερος κατὰ τιμὴν μετὰ τὸν βασιλέα.

33. Ἐμνήσθημεν δὲ πρότερον Δορυλάου τε τοῦ τακτικοῦ, ὃς ἦν πρόπαππος τῆς μητρὸς ἡμῶν, καὶ ἄλλου Δορυλάου, ὃς ἦν ἐκείνου ἀδελφιδοῦς, υἱὸς δὲ Φιλεταίρου, καὶ διότι ἐκεῖνος τῶν ἄλλων τιμῶν παρὰ τοῦ Εὐπάτορος τῶν μεγίστων τυχὼν
20 καὶ δὴ καὶ τῆς ἐν Κομάνοις ἱερωσύνης ἐφωράθη τὴν βασι-

---

2. τοῦτο *C* Cor. 4. τὰ ἐν ἀλβανοῖς *C*. — τὸ ἐν Φρυγίᾳ ald. 5. Post Μηνὸς Cor. excidisse putat Κάρου, cuius templum inter Carura et Laodiceam situm infra p. 579 commemoratur, ita ut τόπος iste ὁμώνυμος aut Carura ipsa aut Καρόπολις sit a Stephano s. v. nominata: addi potuit Καρίς s. Καρίδες Phrygiae urbs ab eodem Steph. s. v. Καρία dicta. Sed parum probabilis mihi videtur haec opinio; sana contra iudico omnia, locumque istum cognominem censeo esse Μηνὸς κώμην, quam in Phrygia sitam laudat Athen. II, 43, quamque etiam Μηνὸς ἱερὸν simpliciter nominatam fuisse haud improbabile est. — Ἀρκαίου Tzsch. coll. p. 577, simul ex Vaillant. Num. colon. falso referens ita legi in numis; rectius haud dubie Wesseling. censet (v. ad Hieroclis Synecd. p. 669) Μῆνα Ἀσκαῖον non diversum esse ab eo, qui Μὴν Ἄσκηνος appellatur in numis Sardianorum. 6. τῇ ante Ἀντιοχείᾳ add. ald. — πρὸς Πισιδίᾳ *i* Cor., uti legitur p. 577, magisque concinit Strabonis consuetudini. 8. φαρνακίας *x*. — τε om. *x* Cor., nec ferri potest. 9. τοῖς] τῇ *E*. 10. καθιερωμένα om. *l*. 18. ἀδελφιδοὺς *D* (circumflexus in gravem pr. m. mut.) — φιλετέρου codd. — ὅτι *xz*.

λείαν ἀφιστὰς Ῥωμαίοις· καταλυθέντος δ' ἐκείνου, συνδιεβλήθη καὶ τὸ γένος. ὀψὲ δὲ Μοαφέρνης, ὁ θεῖος τῆς μητρὸς ἡμῶν, εἰς ἐπιφάνειαν ἦλθεν ἤδη πρὸς καταλύσει τῆς βασιλείας, καὶ πάλιν τῷ βασιλεῖ συνητύχησαν καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἐκείνου φίλοι, πλὴν εἴ τινες ἔφθησαν προαποστάντες αὐτοῦ, καθάπερ ὁ πάπ- 5
A. 836 πος ἡμῶν ὁ πρὸς *πατρὸς* αὐτῆς, ὃς ἰδὼν τὰ τοῦ βασιλέως κακῶς φερόμενα ἐν τῷ πρὸς Λεύκολλον πολέμῳ, καὶ ἅμα ἠλλοτριωμένος αὐτοῦ δι' ὀργήν, ὅτι ἀνεψιὸν αὐτοῦ Τίβιον καὶ υἱὸν ἐκείνου Θεόφιλον ἐτύγχανεν ἀπεκτονὼς νεωστί, ὥρμησε τιμωρεῖν ἐκείνοις τε καὶ ἑαυτῷ, καὶ λαβὼν παρὰ τοῦ Λευκόλ- 10
C. 558 λου πίστεις ἀφίστησιν αὐτῷ πεντεκαίδεκα φρούρια, καὶ ἐπαγγελίαι μὲν ἐγένοντο ἀντὶ τούτων μεγάλαι· ἐπελθὼν δὲ Πομπήιος ὁ διαδεξάμενος τὸν πόλεμον πάντας τοὺς ἐκείνῳ τι χαρισαμένους ἐχθροὺς ὑπέλαβε διὰ τὴν γενομένην αὐτῷ πρὸς ἐκεῖνον ἀπέχθειαν, διαπολεμήσας δὲ καὶ ἐπανελθὼν οἴκαδε ἐξενίκησεν, ὥστε τὰς τιμάς, ἃς ὑπέσχετο ὁ Λεύκολλος τῶν Ποντικῶν τισι, μὴ κυρῶσαι τὴν σύγκλητον· ἄδικον γὰρ εἶναι, κατορθώσαντος ἑτέρου τὸν πόλεμον, τὰ βραβεῖα ἐπ' ἄλλῳ γενέσθαι καὶ τὴν τῶν ἀριστείων διανομήν. 15

34. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν βασιλέων οὕτω τὰ Κόμανα διῳκεῖτο, 20 ὡς εἴρηται, παραλαβὼν δὲ Πομπήιος τὴν ἐξουσίαν Ἀρχέλαον ἐπέστησεν ἱερέα καὶ προσώρισεν αὐτῷ χώραν δίσχοινον κύκλῳ (τοῦτο δ' ἐστὶν ἑξήκοντα στάδιοι), πρὸς τῇ ἱερᾷ προστάξας τοῖς ἐνοικοῦσι πειθαρχεῖν αὐτῷ· τούτων μὲν οὖν ἡγεμὼν ἦν καὶ τῶν τὴν πόλιν οἰκούντων ἱεροδούλων κύριος πλὴν τοῦ πι- 25 πράσκειν· ἦσαν δὲ οὐκ ἐλάττους οὐδ' ἐνταῦθα τῶν ἑξακισχιλίων. ἦν δ' οὗτος Ἀρχέλαος υἱὸς μὲν τοῦ ὑπὸ Σύλλα καὶ τῆς συγκλήτου τιμηθέντος, φίλος δὲ Γαβινίου τῶν ὑπατικῶν τινος.

---

4. *συνητύχησε oxz.* 6. *πατρὸς* om. *Cor.* recte, utpote manifesto ortum ex *πρὸς*: neque audiendus Groskurdius, qui *μητρὸς* longius abesse ratus, quam quo *αὐτῆς* bene referatur, proponit *ὁ πρὸς μητρὸς αὐτός*. Multo magis a vero videtur aberrasse Tyrwhittus, qui nomen avi Strabonis ex parte paterna in *αὐτῆς* latere suspicatus est. 7. *λεύκουλλον loxz* ald. et sic const. 11. *σὺν* ante *αὐτῷ* add. ald. — *αὐτοῦ oz.* 20. *βασιλειῶν* codd., Cas. corr. 22. *προσώρησεν C.* 25. *καὶ* om. *oz.* — *τῶν* om. *rw.* 27. *μὲν υἱὸς CDhlx.* 28. *δὲ* om. *l.* — *γα-*

ἐκείνου δὲ πεμφθέντος εἰς Συρίαν ἧκε καὶ αὐτὸς ἐπ' ἐλπίδι τοῦ κοινωνήσειν αὐτῷ παρασκευαζομένῳ πρὸς τὸν Παρθικὸν πόλεμον, οὐκ ἐπιτρεπούσης δὲ τῆς συγκλήτου, ταύτην ἀφεὶς τὴν ἐλπίδα, ἄλλην εὕρατο μείζω. ἐτύγχανε γὰρ Πτολεμαῖος ὁ
5 τῆς Κλεοπάτρας πατὴρ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ἐκβεβλημένος, θυγάτηρ δ' αὐτοῦ κατεῖχε τὴν βασιλείαν, ἀδελφὴ πρεσβυτέρα τῆς Κλεοπάτρας· ταύτῃ ζητουμένου ἀνδρὸς βασιλικοῦ γένους, ἐνεχείρισεν ἑαυτὸν τοῖς συμπράττουσι, προσποιησάμενος Μιθριδά- A. 837
του τοῦ Εὐπάτορος υἱὸς [εἶναι], καὶ παραδεχθεὶς ἐβασίλευσεν
10 ἓξ μῆνας. τοῦτον μὲν οὖν ὁ Γαβίνιος ἀνεῖλεν ἐν παρατάξει, κατάγων τὸν Πτολεμαῖον.

35. Υἱὸς δ' αὐτοῦ τὴν ἱερωσύνην παρέλαβεν· εἶθ' ὕστερον Λυκομήδης, ᾧ καὶ τετράσχοινος ἄλλη προσετέθη· καταλυθέντος δὲ καὶ τούτου νῦν ἔχει Δύτευτος, υἱὸς Ἀδιατόριγος, ὃς
15 δοκεῖ ταύτης τυγχάνειν τῆς τιμῆς παρὰ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ δι' ἀρετήν. ὁ μὲν γὰρ Καῖσαρ, θριαμβεύσας τὸν Ἀδιατόριγα μετὰ παίδων καὶ γυναικός, ἔγνω ἀναιρεῖν μετὰ τοῦ πρεσβυτάτου τῶν παίδων (ἦν δὲ πρεσβύτατος οὗτος), τοῦ δὲ δευτέρου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ φήσαντος εἶναι πρεσβυτάτου πρὸς
20 τοὺς ἀπάγοντας στρατιώτας, ἔρις ἦν ἀμφοτέροις πολὺν χρόνον, ἕως οἱ γονεῖς ἔπεισαν τὸν Δύτευτον, παραχωρῆσαι τῷ νεωτέρῳ C. 559
τῆς νίκης· αὐτὸν γὰρ ἐν ἡλικίᾳ μᾶλλον ὄντα ἐπιτηδειότερον κηδεμόνα τῇ μητρὶ ἔσεσθαι καὶ τῷ λειπομένῳ ἀδελφῷ· οὕτω δὲ τὸν μὲν συναποθανεῖν τῷ πατρί, τοῦτον δὲ σωθῆναι καὶ τυ-
25 χεῖν τῆς τιμῆς ταύτης. αἰσθόμενος γάρ, ὡς ἔοικε, Καῖσαρ ἤδη τῶν ἀνθρώπων ἀνῃρημένων ἠχθέσθη, καὶ τούς γε σωζομένους

βηνίου codd., Xyl. corr. 2. τοῦ om. *lw*. 4. εὕρετο *C* ald., idque cum Tzsch. ex reliquorum codd. auctoritate mutavisset, Cor. denuo recepit: mihi altera forma, quantumvis sequior, propter maiorem testium numerum videtur retinenda. — μείζονα *x*. 5. αἰγιπτίων *C*. 7. ἐνεχείρησεν *CD*. 9. εἶναι om. codd. ac Tzsch. in notis ait se reiecisse, sed in textu reliquit: neque qui abesse possit intelligo. 10. ταβήνιος *D xz* γαβήνιος codd. rell. 14. δύτευκτος *ki*. 16. δι' ἀρετήν] διὰ τιμήν *ki*. 20. ἀνάγοντας codd., Cor. corr. 26. ἀνῃρημένων om. *w*. — γε] τε codd., Cor. corr.

εὐεργεσίας καὶ ἐπιμελείας ἀξίους ὑπέλαβε, δοὺς αὐτοῖς ταύτην τὴν τιμήν.

36. *Τὰ μὲν οὖν Κόμανα εὐανδρεῖ καὶ ἔστιν ἐμπόριον τοῖς ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ἀξιόλογον, συνέρχονται δὲ κατὰ τὰς ἐξόδους τῆς θεοῦ πανταχόθεν ἔκ τε τῶν πόλεων καὶ τῆς χώρας ἄνδρες ὁμοῦ γυναιξὶν ἐπὶ τὴν ἑορτήν· καὶ ἄλλοι δὲ κατ' εὐχὴν ἀεί τινες ἐπιδημοῦσι, θυσίας ἐπιτελοῦντες τῇ θεᾷ. καί εἰσιν ἁβροδίαιτοι οἱ ἐνοικοῦντες, καὶ οἰνόφυτα τὰ κτήματα αὐτῶν ἐστι πάντα, καὶ πλῆθος γυναικῶν τῶν ἐργαζομένων ἀπὸ τοῦ σώματος, ὧν αἱ πλείους εἰσὶν ἱεραί. τρόπον γάρ δή τινα μικρὰ Κόρινθός ἐστιν ἡ πόλις· καὶ γὰρ ἐκεῖ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἑταιρῶν, αἳ τῆς Ἀφροδίτης ἦσαν ἱεραί, πολὺς ἦν ὁ ἐπιδημῶν καὶ ἐνεορτάζων τῷ τόπῳ· οἱ δ' ἐμπορικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ τελέως ἐξανηλίσκοντο, ὥστ' ἐπ' αὐτῶν καὶ παροιμίαν ἐκπεσεῖν τοιαύτην·*

οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς.

τὰ μὲν δὴ Κόμανα τοιαῦτα.

37. *Τὴν δὲ κύκλῳ πᾶσαν ἔχει Πυθοδωρίς, ἧς ἥ τε Φαναροιά ἐστι καὶ ἡ Ζηλῖτις καὶ ἡ Μεγαλοπολῖτις. περὶ μὲν Φαναροίας εἴρηται· ἡ δὲ Ζηλῖτις ἔχει πόλιν Ζῆλα ἐπὶ χώματι Σεμιράμιδος τετειχισμένην,* A. 838 *ἔχουσαν τὸ ἱερὸν τῆς Ἀναΐτιδος, ἥνπερ καὶ οἱ Ἀρμένιοι σέβονται. αἱ μὲν οὖν ἱεροποιίαι μετὰ μείζονος ἁγιστείας ἐνταῦθα συντελοῦνται, καὶ τοὺς ὅρκους περὶ τῶν μεγίστων ἐνταῦθα Ποντικοὶ πάντες ποιοῦνται· τὸ δὲ πλῆθος τῶν ἱεροδούλων καὶ αἱ τῶν ἱερέων τιμαὶ παρὰ μὲν τοῖς βασιλεῦσι τὸν αὐτὸν εἶχον τύπον, ὅνπερ προείπομεν, νυνὶ δὲ ἐπὶ τῇ Πυθοδωρίδι πάντ' ἐστίν. ἐκάκωσαν δὲ πολλοὶ καὶ ἐμεί-*

---

1. *ταύτην* om. *i*. 3. *ἐμπορεῖον* codd., exc. *Cxz*, edd. 6. *ταῖς* ante *γυναιξὶν* add. ald. 7. *τε* post *θυσίας* add. ald. 9. *τὰ* ante *πάντα* add. *Dhi* ald. 12. *ἑταιρίδων oz* Tzsch. Cor. 13. *ὄχλος* post *τόπῳ* addendum censet Grosk. coll. VIII, 378 extr., parum probabiliter. 19. *ζηλῆτις* codd. hic et paulo post; Tzsch. corr. coll. p. 557. 20. *δὲ*] *μὲν C*. 23. *ἁγιστίας CD*, sed in hoc *ι* in *ει* sec. m. mut. 24. *Ποντικοὶ*] *πολιτικοὶ* codd. et praemisso articulo *xz*, quem inde receperunt Tzsch. Cor., minime necessarium, si populi nomen scribitur a Corae certissima coniectura restitutum: cf. XI, 511. extr. 27. *ὑπὸ* pro

ωσαν τό τε πλῆθος τῶν ἱεροδούλων καὶ τὴν ἄλλην εὐπορίαν.
ἐμειώθη δὲ καὶ ἡ παρακειμένη χώρα μερισθεῖσα εἰς πλείους
δυναστείας, ἡ λεγομένη Ζηλῖτις, *ἣ ἔχει πόλιν Ζῆλα ἐπὶ χώ-
ματι*. τὸ παλαιὸν μὲν γὰρ οἱ βασιλεῖς οὐχ ὡς πόλιν, ἀλλ'
5 ὡς ἱερὸν διῴκουν τῶν Περσικῶν θεῶν τὰ Ζῆλα, καὶ ἦν ὁ ἱε-
ρεὺς κύριος τῶν πάντων· ᾠκεῖτο δ' ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἱε-
ροδούλων καὶ τοῦ ἱερέως, ὄντος ἐν περιουσίᾳ μεγάλῃ, καὶ †τοῖς
περὶ αὐτὸν οὐκ ὀλίγοις χώρα τε ὑπέκειτο ἱερὰ καὶ ἡ τοῦ ἱε-
ρέως. Πομπήιος δὲ πολλὰς ἐπαρχίας προσώρισε τῷ τόπῳ καὶ C. 560
10 πόλιν ὠνόμασε καὶ ταύτην καὶ τὴν Μεγαλόπολιν· συνθεὶς ταύ-
την τε εἰς ἓν τήν τε Κουλουπηνὴν καὶ τὴν Καμισηνήν, ὁμόρους
οὔσας τῇ τε μικρᾷ Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Λαουιανσηνῇ, ἐχούσας ὀρυ-
κτοὺς ἅλας καὶ ἔρυμα ἀρχαῖον τὰ Κάμισα, νῦν κατεσπασμέ-
νον· οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἡγεμόνες τῶν Ῥωμαίων τῶν δυεῖν πο-
15 λιτευμάτων τούτων τὰ μὲν τοῖς Κομάνων ἱερεῦσι προσένειμαν,
τὰ δὲ τῷ Ζήλων ἱερεῖ, τὰ δ' Ἀτεπόριγι, δυνάστῃ τινὶ τοῦ τε-
τραρχικοῦ γένους τῶν Γαλατῶν ἀνδρί· τελευτήσαντος δ' ἐκεί-

ἐπὶ fortasse scribendum esse suspicatur Cor. — πολλὰς l πολὺ Cor. coll. p. 567, ad Romanos referenda esse verba ἐκάκωσαν et ἐμείωσαν ratus parum probabiliter. 3. ζηλῆτις CD. — Verba ἣ ἔχει — χώματι Cor. asteriscis inclusit, ex superioribus hic male repetita esse recte iudicans: languent etiam paullulum quae proxime praecedunt ἡ λεγομένη Ζηλῖτις. 7. καὶ ante τοῦ om. x. 8. ἡ] ἦν Cor., quae mutatio valde arridet: neque enim in eiusmodi locis regio sacra et sacerdotis ager distingui solet, sed sacerdotis est ager sacer totus; neque placent τοῖς περὶ αὐτὸν οὐκ ὀλίγοις χώρα ὑπέκειτο κτλ. Probata autem illa scriptura dativus τοῖς ὀλίγοις quomodo explicari possit non intelligo; ad ᾠκεῖτο enim cum referre non licebit. Genitivum igitur τῶν — ὀλίγων scribendum esse crediderim, quo restituto omnia optime procedunt. 11. καλουμένην ante Κουλουπηνὴν add. ald. 12. λαυιασηνῇ CDhlrw λαυιασηνῇ oxz. λαυασηνῇ ald. Λαουινιασηνῇ Tzsch. Cor.: cf. ad 534, 539. 13. ἀρχαῖον om. l. 14. δυοῖν ald. δύο i Cor. 15. τοῖς] τῶν oz. — κομάνοις l. 16. δὲ τέποργι codd. Teporigi Guar., quod recipiendum censuit Palmer. (v. in auctt. Gr. p. 334) propter similitudinem aliorum nominum Gallicorum, velut Adiatorix etc.: Ἀτεπόριγι Tzsch. scripsit ex sent. Jebbii (v. de vita Aristid. ante edit. §. 2 p. 5. n. 3.) et Eckhelii (v. Doctr. num. I, 3 p. 184), quod nomen legitur in titulo Ancyrano (v. Boeckh. C. J. III, No. 4039.).

νου, ταύτην μὲν τὴν μερίδα, οὐ πολλὴν οὖσαν, ὑπὸ Ῥωμαίοις εἶναι συμβαίνει καλουμένην ἐπαρχίαν (καὶ ἔστι σύστημα καθ' αὑτὸ τὸ πολίχνιον συνοικισάντων τὰ Κάρανα, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Καρανῖτις λέγεται), τὰ δὲ λοιπὰ ἔχει Πυθοδωρὶς καὶ ὁ Δύτευτος. 5

38. Λείπεται δὲ τοῦ Πόντου [τὰ] μεταξὺ ταύτης τε τῆς χώρας καὶ τῆς Ἀμισηνῶν καὶ Σινωπέων, πρός τε τὴν Καππαδοκίαν συντείνοντα καὶ Γαλάτας καὶ Παφλαγόνας. μετὰ μὲν οὖν τὴν Ἀμισηνῶν μέχρι τοῦ Ἅλυος ἡ Φαζημωνῖτίς ἐστιν, ἣν Πομπήιος Νεαπολῖτιν ὠνόμασε, κατὰ Φαζημῶνα κώμην † ἀποδείξας τὴν κατοικίαν καὶ προσαγορεύσας Νεάπολιν. ταύτης δὲ 10
A. 839 τῆς χώρας τὸ μὲν προσάρκτιον πλευρὸν ἡ † Γαζηλωτὸς συγκλείει καὶ ἡ τῶν Ἀμισηνῶν, τὸ δὲ ἑσπέριον ὁ Ἅλυς, τὸ δ' ἑῷον ἡ Φανάροια, τὸ δὲ λοιπὸν ἡ ἡμετέρα χώρα ἡ τῶν Ἀμασέων, πολὺ πασῶν πλείστη καὶ ἀρίστη. τὸ μὲν οὖν πρὸς τῇ Φαναροίᾳ 15
μέρος τῆς Φαζημωνίτιδος λίμνη κατέχει πελαγία τὸ μέγεθος, ἡ Στιφάνη καλουμένη, πολύοψος καὶ κύκλῳ νομὰς ἀφθόνους

---

1. ῥωμαίους *Clrw*. 4. καρανῆτις *xz*. 6. δὲ] δὴ *CDhxz*. — τὰ om. codd., Cas. add. 9. οὖν om. *El*. — τοῦ om. *E*. — φαζημονῖτις *lrw* φαζημονῆτις *xz* δαζιμωνίτις (sic) *E*, quae scriptura mox recurrit: eandem supra p. 547 praebuerat pro Daximonitide. Alia discrepantia eiusdem nominis etiam magis mirifica offenditur apud Steph., a quo Φαμιζωνῖτις appellatur haec regio (v. s. v. Φαμιζών). Verior tamen videtur forma, quam magno consensu tuentur reliqui codd. et hic et in proximis. 10. Νεαπολῖτιν] μεγαλόπολιν codd., quam scripturam falsam esse evincunt et proxima et quae leguntur apud Steph. l. c., ex hoc ipso loco, ut videtur, petita: quamquam ibi quoque falso extat Νεάπολις pro Νεαπολῖτις, quod recte Straboni reddidit Cor. — φαμηζῶνα *i*. De proximis variae sunt in medium prolatae a VV. DD. opiniones, quarum nulla tamen satisfacit: ἀποδείξας τινὰ κατοικίαν scripsit Cor., urbem a Pompejo prope Phazemona conditam esse cum aliis statuens. Quod tamen verbis illis significari non posse Grosk. recte intelligens πόλιν additum fuisse censet coll. p. 562; simulque maiore quam licet audacia totum locum in hunc modum componit: τὴν Φαζημῶνα κώμην ἀποδείξας [πόλιν καὶ μείζω ποιήσας] τὴν κατοικίαν κτλ. 12. γαζιλωτός *Dhowz* γαδιλωτός *E* ζηλῆτις *x* Γαζηλῖτις, quam non diversam putat a Gazelonitide, Cor.; Γαζηλωνῖτις proponit Grosk. recte, ut opinor: cf. ad 546. 17. στιφανή *h*. — ἀφθό-

ἔχουσα καὶ παντοδαπάς· ἐπίκειται δ' αὐτῇ φρούριον ἐρυμνόν,
ἔρημον νῦν, †ἡ Κίζαρι, καὶ πλησίον βασίλειον κατεσκαμμένον·
ἡ δὲ λοιπὴ ψιλὴ τὸ πλέον καὶ σιτοφόρος χώρα. ὑπέρκειται δὲ
τῆς τῶν Ἀμασέων τά τε θερμὰ ὕδατα τῶν Φαζημωνιτῶν,
5 ὑγιεινὰ σφόδρα, καὶ τὸ Σαγύλιον ἐπὶ ὄρους ὀρθίου καὶ ὑψη-
λοῦ, πρὸς ὀξεῖαν ἀνατείνοντος ἄκραν, ἔρυμα ἱδρυμένον ἔχον
καὶ ὑδρεῖον δαψιλές, ὃ νῦν ὠλιγώρηται· τοῖς δὲ βασιλεῦσιν ἦν
χρήσιμον εἰς πολλά. ἐνταῦθα δὲ ἑάλω καὶ διεφθάρη ὑπὸ τῶν
Φαρνάκου τοῦ βασιλέως παίδων Ἀρσάκης, δυναστεύων καὶ
10 νεωτερίζων, ἐπιτρέψαντος οὐδενὸς τῶν ἡγεμόνων· ἑάλω δὲ οὐ
βίᾳ, τοῦ ἐρύματος ληφθέντος ὑπὸ Πολέμωνος καὶ Λυκομήδους,
βασιλέων ἀμφοῖν, ἀλλὰ λιμῷ· ἀνέφυγε γὰρ εἰς τὸ ὄρος παρα-
σκευῆς χωρίς, εἰργόμενος τῶν πεδίων, εὗρε δὲ καὶ τὰ ὑδρεῖα
ἐμπεφραγμένα πέτραις ἠλιβάτοις· οὕτω γὰρ διετέτακτο Πομ-
15 πήιος, κατασπᾶν κελεύσας τὰ φρούρια καὶ μὴ ἐᾶν χρήσιμα C. 561
τοῖς ἀναφεύγειν εἰς αὐτὰ βουλομένοις λῃστηρίων χάριν. ἐκεῖνος
μὲν οὖν οὕτω διέταξε τὴν Φαζημωνῖτιν, οἱ δ' ὕστερον βασι-
λεῦσι καὶ ταύτην ἔνειμαν.

39. Ἡ δ' ἡμετέρα πόλις κεῖται μὲν ἐν φάραγγι βαθείᾳ καὶ
20 μεγάλῃ, δι' ἧς ὁ Ἶρις φέρεται ποταμός, κατεσκεύασται δὲ θαυ-
μαστῶς προνοίᾳ τε καὶ φύσει, πόλεως ἅμα τε καὶ φρουρίου
παρέχεσθαι χρείαν δυναμένη· πέτρα γὰρ ὑψηλὴ καὶ περίκρη-
μνος, κατερρωγυῖα ἐπὶ τὸν ποταμόν, τῇ μὲν ἔχουσα τὸ τεῖχος A. 840
ἐπὶ τῷ χείλει τοῦ ποταμοῦ, καθ' ὃ ἡ πόλις συνῴκισται, τῇ δ'
25 ἀνατρέχον ἑκατέρωθεν ἐπὶ τὰς κορυφάς· δύο δ' εἰσὶ συμφυεῖς

νους; ac deinde καὶ om. codd., exc. *Dhi*. 2. ἡ κίζαρι *lxz* ἡ κίζαρη (sic) *D* ἰκίζαροι *Cr* ἡ Κιζάρη *ho* Cor.: difficile est certi quid statuere de nomine ignoto, sed Ἰκίζαρι maxime videtur probabile. — κατεσκευασμένον codd., Cor. mut.: coniici possit etiam κατεσπασμένον. 4. δαζιμωνιτῶν *E*. 5. ὀρθοῦ *C*. 7. ὑδρίον (sic) *CD* ὕδριον ald. — καὶ post νῦν add. *l*. 8. ἑάλω δὲ, omisso ἐνταῦθα, *x*. 9. ἀρσάνης *hi*. 12. ἀνέφυγον et mox εἰργόμενοι *oz*. 13. ὑδρία codd., exc. *x*. 14. Ante οὕτω lacunae signa posuit Tzsch., verborum nexum interruptum falso iudicans. 17. φαζημωνῆτιν *x*. 18. διέμειναν *i*, unde διένειμαν Cor. 20. διεσκεύαστο codd., exc. *E*. 21. τε post προνοίᾳ om. *E*. 25. ἀνατρέχων *xz*(?) ald.: ἄλλο s. ἄλλο τεῖχος post τῇ δ' addendum censuit Grosk., quae non tantum inutilia forent,

ἀλλήλαις, πεπυργωμέναι παγκάλως· ἐν δὲ τῷ περιβόλῳ τούτῳ βασίλειά τ' ἐστὶ καὶ μνήματα βασιλέων· αἱ κορυφαὶ δ' ἔχουσιν αὐχένα παντάπασι στενόν, πέντε ἢ ἓξ σταδίων ἑκατέρωθεν τὸ ὕψος, ἀπὸ τῆς ποταμίας ἀναβαίνοντι καὶ τῶν προαστείων· ἀπὸ δὲ τοῦ αὐχένος ἐπὶ τὰς κορυφὰς ἄλλη σταδιαία λείπεται πρόσβασις ὀξεῖα καὶ πάσης βίας κρείττων· ἔχει δὲ καὶ ὑδρεῖα ἐντὸς ἀναφαίρετα, συρίγγων τετμημένων δυεῖν, τῆς μὲν ἐπὶ τὸν ποταμόν, τῆς δ' ἐπὶ τὸν αὐχένα· ἐπέζευκται δὲ γέφυρα τῷ ποταμῷ μία μὲν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ προάστειον, ἄλλη δ' ἀπὸ τοῦ προαστείου πρὸς τὴν ἔξω χώραν· κατὰ γὰρ τὴν γέφυραν ταύτην ἀπολήγει τὸ ὄρος τὸ τῆς πέτρας ὑπερκείμενον. αὐλὼν δ' ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ διήκων, οὐ πλατὺς τὸ πρῶτον τελέως, ἔπειτα πλατύνεται καὶ ποιεῖ τὸ Χιλιόκωμον καλούμενον πεδίον· εἶθ' ἡ Διακοπηνὴ καὶ ἡ Πιμωλισηνὴ χώρα πᾶσα εὐδαίμων μέχρι τοῦ Ἅλυος. ταῦτα μὲν τὰ ἀρκτικὰ μέρη τῆς τῶν Ἀμασέων χώρας, μῆκος ὅσον πεντακοσίων σταδίων· ἔπειθ' ἑξῆς ἡ λοιπὴ πολὺ ταύτης ἐπιμηκεστέρα μέχρι τοῦ Βαβανόμου καὶ τῆς Ξιμηνῆς, ἥπερ καὶ αὐτὴ καθήκει μέχρι πρὸς τὸν Ἅλυν· τοῦτο μὲν δὴ τὸ μῆκος, πλάτος δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἄρκτων πρὸς νότον ἐπί τε τὴν Ζηλῖτιν καὶ τὴν μεγάλην Καππαδοκίαν μέχρι τῶν Τρόκμων. εἰσὶ δ' ἐν τῇ Ξιμηνῇ ἅλαι ὀρυκτῶν ἁλῶν, ἀφ' ὧν εἰκάζουσιν εἰρῆσθαι Ἅλυν τὸν ποταμόν. ἔστι δὲ καὶ ἐρύματα πλείω κατεσκαμμένα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ καὶ ἔρημος γῆ πολλὴ διὰ τὸν Μιθριδατικὸν πόλεμον. ἔστι μέντοι πᾶσα μὲν εὔδενδρος, ἡ δ' ἱππόβοτος καὶ τοῖς ἄλλοις θρέμμασι πρόσ-

---

sed etiam parum apta. 1. καὶ ante πεπυργωμέναι add. *rw*. 4. ἀναβαίνοντι ἀπὸ τῆς ποταμίας *w*. — προαστίων *CD*. 6. ἔχει] ἐκεῖ *Dhixz* Xyl. 7. ἐκτὸς scribendum esse censet Grosk. praeter necessitatem, vel potius contra mentem Strabonis. — ἀναφαίρεται *C*. 9. προάστιον et mox προαστίου *CDh*. 13. καλούμενον om. *E*. 14. πιμωλησηνὴ *D* πιμωλησινὴ *oz* μελισηνὴ *E*. 15. μέχρι] μέρος *E*. — τὰ om. *E*. 16. τῶν om. *E*. — ἀμασίωνη *l*. 20. πρὸς τὸν νότον *E*. — ζηλῆτιν *Dhix* ζηλίτην *lorwz*. 21. τροιμῶν *C*. — ἅλες *D* (sed αι sup. ες pr. m. add.) *hioxz*; deinde ὀρυκτοὶ, omisso ἁλῶν, *oz* Tzsch. Cor.: at cf. p. 546. 22. εἰκάζουσιν] νομίζουσιν *E*. 25. μὲν om. ald. — ἡ δ'] ἥδ' codd, Cor. corr., addens praeterea καὶ ante ἱππόβοτος haud incommode.

φορος· ἅπασα δ' οἰκήσιμος καλῶς. ἐδόθη δὲ καὶ ἡ Ἀμάσεια βασιλεῦσι· νῦν δ' ἐπαρχία ἐστί.

40. Λοιπὴ δ' ἐστὶν ἡ ἐκτὸς Ἅλυος χώρα τῆς Ποντικῆς ἐπαρχίας, ἡ περὶ τὸν Ὄλγασσυν, συναφὴς τῇ Σινωπίδι. ἔστι δ' C. 562
5 ὁ Ὄλγασσυς ὄρος σφόδρα ὑψηλὸν καὶ δύσβατον· καὶ ἱερὰ τοῦ ὄρους τούτου πανταχοῦ καθιδρυμένα ἔχουσιν οἱ Παφλαγόνες. περίκειται δ' ἱκανῶς χώρα ἀγαθή, ἥ τε Βλαηνὴ καὶ ἡ Δομανῖτις, δι' ἧς Ἀμνίας ῥεῖ ποταμός. ἐνταῦθα Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ τὰς Νικομήδους τοῦ Βιθυνοῦ δυνάμεις ἄρδην ἠφάνι-
10 σεν, οὐδ' αὐτὸς παρατυχών, ἀλλὰ διὰ τῶν στρατηγῶν· καὶ ὁ μὲν φεύγων μετ' ὀλίγων εἰς τὴν οἰκείαν ἐσώθη, κἀκεῖθεν εἰς Ἰταλίαν ἔπλευσεν, ὁ δ' ἠκολούθησε καὶ τήν τε Βιθυνίαν εἷλεν ἐξ ἐφόδου καὶ τὴν Ἀσίαν κατέσχε μέχρι Καρίας καὶ Λυκίας. κἀνταῦθα δ' ἀπεδείχθη πόλις ἡ Πομπηιούπολις· ἐν δὲ τῇ πό-
15 λει ταύτῃ τὸ Σανδαρακούργιον οὐ πολὺ ἄπωθεν Πιμωλίσων, φρουρίου βασιλικοῦ κατεσκαμμένου, ἀφ' οὗ ἡ χώρα ἡ ἑκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ καλεῖται Πιμωλισηνή. τὸ δὲ Σανδαρακούργιον ὄρος κοῖλόν ἐστιν ἐκ τῆς μεταλλείας, ὑπεληλυθότων αὐτὸ τῶν ἐργαζομένων διώρυξι μεγάλαις· εἰργάζοντο δὲ δημο-
20 σιῶναι, μεταλλευταῖς χρώμενοι τοῖς ἀπὸ κακουργίας ἀγοραζομένοις ἀνδραπόδοις· πρὸς γὰρ τῷ ἐπιπόνῳ τοῦ ἔργου καὶ θανάσιμον καὶ δύσοιστον εἶναι τὸν ἀέρα φασὶ τὸν ἐν τοῖς μετάλλοις διὰ τὴν βαρύτητα τῆς τῶν βώλων ὀδμῆς, ὥστε ὠκύμορα εἶναι τὰ σώματα. καὶ δὴ καὶ ἐκλείπεσθαι συμβαίνει πολ-
25 λάκις τὴν μεταλλείαν διὰ τὸ ἀλυσιτελές, πλειόνων μὲν ἢ διακοσίων ὄντων τῶν ἐργαζομένων, συνεχῶς δὲ νόσοις καὶ φθοραῖς δαπανωμένων. τοσαῦτα καὶ περὶ τοῦ Πόντου εἰρήσθω.

41. Μετὰ δὲ τὴν Πομπηιούπολιν ἡ λοιπὴ τῆς Παφλαγο-

---

4. ὄλγασυν, et alteram σ sec. m. supra add., *D* ὄλγασιν *xz* Guar.; haud diversum videatur hoc nomen ab eo, quod p. 553 scribitur Ὀλίγασυς. 5. ἀλγασσὺς Epit. 7. περιοικεῖται *hi*(?)*l* ald. — δομανῆτις codd., Tzsch. mutavit ex Epit. 8. ἀμνιὸς Epit. 10. οὐδ'] οὐκ Cor. 14. πομπηιόπολις *C* Epit. 15. ἄποθεν *D*. 19. δημοσίων ἀεὶ *C Dhilrw* δημοσίως ἀεὶ *xz*, quod scripsit itidem Xyl.: verum restituit Cor. 24. ἐκλιπέσθαι codd., Cor. corr. — συμβαίνοι *C*. 28. τὴν om. *E*.

ὄρος, ὃ καλοῦσιν Ἀργανθώνιον. ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσι, τὸν Ὕλαν, ἕνα τῶν Ἡρακλέους ἑταίρων συμπλεύσαντα ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς αὐτῷ, ἐξιόντα δὲ ἐπὶ ὑδρείαν ὑπὸ νυμφῶν ἁρπαγῆναι· Κίον δέ, καὶ τοῦτον Ἡρακλέους ἑταῖρον καὶ σύμπλουν, ἐπανελθόντα ἐκ Κόλχων αὐτόθι καταμεῖναι καὶ κτίσαι τὴν πόλιν ἐπώνυμον αὐτοῦ. καὶ νῦν δ' ἔτι ἑορτή τις ἄγεται παρὰ τοῖς Προυσιεῦσιν καὶ ὀρειβασία, θιασευόντων καὶ καλούντων Ὕλαν, ὡς ἂν κατὰ ζήτησιν τὴν ἐκείνου πεποιημένων τὴν ἐπὶ τὰς ὕλας ἔξοδον. πολιτευσάμενοι δὲ πρὸς Ῥωμαίους οἱ Προυσιεῖς εὐνοϊκῶς ἐλευθερίας ἔτυχον. οἱ δ' Ἀπαμεῖς ἀποικίαν ἐδέξαντο Ῥωμαίων. Προῦσα δὲ ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ ἵδρυται τῷ Μυσίῳ, πόλις εὐνομουμένη, τοῖς τε Φρυξὶν ὅμορος καὶ τοῖς Μυσοῖς, κτίσμα †Προυσίου τοῦ πρὸς Κροῖσον πολεμήσαντος. A. 846

4. Διορίσαι δὲ τοὺς ὅρους χαλεπὸν τούς τε Βιθυνῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Μυσῶν καὶ ἔτι Δολιόνων τῶν περὶ Κύζικον καὶ Μυγδόνων καὶ Τρώων· καὶ διότι μὲν εἶναι δεῖ ἕκαστον τὸ φυ- A. 847

---

1. ἀργαθώνιον CD (in hoc ν sec. m. supra add.). 3. ἐξιόντα — ἑταῖρον om. l. 6. αὐτοῦ D. — καὶ ante ἑορτή add. ald. 7. ὀρειβάσεια Dh ὀρειβάσια codd. rell. edd., quod ipsum nomen esse festi modo memorati ratus Cor. καὶ asteriscis inclusit: accentum mutavi ex sent. Grosk. coll. X, p. 474. 10. ἀπαμιεῖς codd., Cor. corr. 11. ἐπὶ] ὑπὸ xz. 13. Κροῖσον] Κῦρον exhibet Steph. s. v. Προῦσα: verumtamen cum Prusias, qui contra alterutrum bellum gesserit, a nemine usquam commemoretur, neque omnino tempore illo vixisse probabile sit, iure pro corrupto habitus est hic locus inde a Palmerio, qui primus eum emendare studuit. Ex Stephani enim scriptura elicuit πρὸς Κίερον, coll. Memnone c. 29, ubi urbem hanc a Prusia captam esse refert. Quam coniecturam, compluribus probatam, ferri non posse cum per se satis liquet tum ex iis, quae paulo ante (p. 563) Strabo de urbis illius expugnatione tradiderat. Nec magis probandum est quod Cor. scripsit τοῦ Κίον πολίσαντος. Grosk. excidisse nonnulla cum Vaillantio (v. de Arsacidd. imp. II, p. 319) suspicatus codicum et Stephani scripturis coniunctis proponit κτίσμα Προυσίου [ἢ ὥς ἔνιοί φασι Κροίσου] τοῦ πρὸς Κῦρον πολεμήσαντος. In quibus tamen cur ultima adiecta fuerint haud facile dixeris: quod non item eveniret, si scriberetur — Κύρου τοῦ πρὸς Κροῖσον πολεμήσαντος. Sed omnia haec incerta sunt atque in medio relinquenda. 14. τοῦ τε βιθυνοῦ l. 15. Verba καὶ ἔτι — Μυσῶν om. C. 16. διότι] ὅτι oxz. — τὸ om. E. —

κατεσκάφη δ' ὑπὸ Λυσιμάχου· τοὺς δ' οἰκήτορας μετήγαγεν εἰς Νικομήδειαν ὁ κτίσας αὐτήν.

3. Τῷ δ' Ἀστακηνῷ κόλπος ἄλλος συνεχής ἐστιν, εἰσέχων μᾶλλον πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ἐν ᾧ Προυσιάς ἐστιν, ἡ Κίος
A. 845 πρότερον ὀνομασθεῖσα· κατέσκαψε δὲ τὴν Κίον Φίλιππος, ὁ 5
Δημητρίου μὲν υἱός, Περσέως δὲ πατήρ, ἔδωκε δὲ Προυσίᾳ τῷ Ζήλα, συγκατασκάψαντι καὶ ταύτην καὶ Μύρλειαν ἀστυγείτονα πόλιν, πλησίον δὲ καὶ Προύσης οὖσαν· ἀναλαβὼν δ' ἐκεῖνος ἐκ τῶν ἐρειπίων αὐτὰς ἐπωνόμασεν ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν Προυσιάδα πόλιν τὴν Κίον, τὴν δὲ Μύρλειαν Ἀπάμειαν ἀπὸ 10
τῆς γυναικός. οὗτος δ' ἐστὶν ὁ Προυσίας ὁ καὶ Ἀννίβαν δεξάμενος, ἀναχωρήσαντα δεῦρο μετὰ τὴν Ἀντιόχου ἧτταν, καὶ τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας ἀναστὰς κατὰ συμβάσεις τοῖς Ἀτταλικοῖς, ἣν οἱ μὲν πρότερον ἐκάλουν μικρὰν Φρυγίαν, ἐκεῖ-
C. 564 νοι δ' Ἐπίκτητον ὠνόμασαν· ὑπέρκειται δὲ τῆς Προυσιάδος 15

---

commutatione, nominatur idem vir a Memnone c. 21. — ἀφ' οὗ *Erw*. 3. κόλπῳ *ioxz* Tzsch. Cor.: idem legerat Guar. 4. μᾶλλον] μάλιστα edd. — προυσία *rw* προυσίας codd. rell., exc. *E*: προῦσα ald. — κῖος et κῖον *D* ald. aliique haud dubie, de quorum scriptura non constat; apud Steph. s. v. Προῦσα, ubi hunc Strabonis locum respicere videtur, legitur Κεῖος: poetae tamen (v. Apollon. Argon. I, 1178. 1321. Dion. 806) ι corripiunt. 5. δὲ om. *l*. — ὁ ante Φίλιππος add. ald. 6. δὲ post Περσέως om. *xz*, sed in hoc postea add. 7. τὰ ζῆλα *x* ἀπὸ Προυσίου τοῦ Ζιήλα habet Steph. l. c., eandemque nominis formam exhibet Arrianus ap. Eust. ad Il. *Γ*, 17 p. 375 R. et Tzetz. Chil. 3, hist. 115 v. 968: unde Straboni reddendam censet Valesius in collect. Const. Porph. p. 30. Ζηίλας autem habetur apud eundem Steph. s. v. Ζῆλα et Memnon. in Phot. Bibl. 228, 8: tamen sine ι plane ut hic effertur nomen Ζήλας ab Athen. II, 17 p. 58. Ceterum τῷ Ζήλᾳ *D* (in quo raro notatur ι subscriptum) aliique haud dubie codd. complures: Cor. corr. — συγκατασκάψας *x*. — μυρλίαν codd., exc. *E*. 8. πλησίον — οὖσαν om. *x*. — Προύσης] Προυσιάδος Tzsch. contra ipsum sententiae connexum: codicibus concinit Eust. ad Il. *B*, 856 p. 363, 34 R. — δ' ἐκεῖνος om. *E*. 13. ἀνάστασιν *ox* Cor., quod nullo modo ferri potest: Φρυγίας ἄρχοντα καταστῆσαι *x*: ceterum videntur intelligenda esse haec de ea Mysiae parte, quam a Prusia Eumeni post Antiochum devictum traditam esse refert Liv. XXXVIII, 39; conf Polyb. XXII, 27. 14. ἐκάλουν om. *Dhioz*.

ὄρος, ὃ καλοῦσιν Ἀργανθώνιον. ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσι, τὸν Ὕλαν, ἕνα τῶν Ἡρακλέους ἑταίρων συμπλεύσαντα ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς αὐτῷ, ἐξιόντα δὲ ἐπὶ ὑδρείαν ὑπὸ νυμφῶν ἁρπαγῆναι· Κίον δέ, καὶ τοῦτον Ἡρακλέους ἑταῖρον καὶ σύμπλουν, ἐπαν-
5 ελθόντα ἐκ Κόλχων αὐτόθι καταμεῖναι καὶ κτίσαι τὴν πόλιν ἐπώνυμον αὐτοῦ. καὶ νῦν δ' ἔτι ἑορτή τις ἄγεται παρὰ τοῖς Προυσιεῦσιν καὶ ὀρειβασία, θιασευόντων καὶ καλούντων Ὕλαν, ὡς ἂν κατὰ ζήτησιν τὴν ἐκείνου πεποιημένων τὴν ἐπὶ τὰς ὕλας ἔξοδον. πολιτευσάμενοι δὲ πρὸς Ῥωμαίους οἱ Προυσιεῖς εὐνοϊ- A. 846
10 κῶς ἐλευθερίας ἔτυχον. οἱ δ' Ἀπαμεῖς ἀποικίαν ἐδέξαντο Ῥωμαίων. Προῦσα δὲ ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ ἵδρυται τῷ Μυσίῳ, πόλις εὐνομουμένη, τοῖς τε Φρυξὶν ὅμορος καὶ τοῖς Μυσοῖς, κτίσμα †Προυσίου τοῦ πρὸς Κροῖσον πολεμήσαντος.

4. Διορίσαι δὲ τοὺς ὅρους χαλεπὸν τούς τε Βιθυνῶν καὶ
15 Φρυγῶν καὶ Μυσῶν καὶ ἔτι Δολιόνων τῶν περὶ Κύζικον καὶ Μυγδόνων καὶ Τρώων· καὶ διότι μὲν εἶναι δεῖ ἕκαστον τὸ φῦ- A. 847

---

1. ἀργαθώνιον *CD* (in hoc ν sec. m. supra add.). 3. ἐξιόντα — ἑταῖρον om. *l*. 6. αὐτοῦ *D*. — καὶ ante ἑορτή add. ald. 7. ὀρειβάσεια *Dh* ὀρειβάσια codd. rell. edd., quod ipsum nomen esse festi modo memorati ratus Cor. καὶ asteriscis inclusit: accentum mutavi ex sent. Grosk. coll. X, p. 474. 10. ἀπαμιεῖς codd., Cor. corr. 11. ἐπὶ] ὑπὸ *xz*. 13. Κροῖσον] Κῦρον exhibet Steph. s. v. Προῦσα: verumtamen cum Prusias, qui contra alterutrum bellum gesserit, a nemine usquam commemoretur, neque omnino tempore illo vixisse probabile sit, iure pro corrupto habitus est hic locus inde a Palmerio, qui primus cum emendare studuit. Ex Stephani enim scriptura elicuit πρὸς Κίερον, coll. Memnone c. 29, ubi urbem hanc a Prusia captam esse refert. Quam coniecturam, compluribus probatam, ferri non posse cum per se satis liquet tum ex iis, quae paulo ante (p. 563) Strabo de urbis illius expugnatione tradiderat. Nec magis probandum est quod Cor. scripsit τοῦ Κίον πολίσαντος. Grosk. excidisse nonnulla cum Vaillantio (v. de Arsacidd. imp. II, p. 319) suspicatus codicum et Stephani scripturis coniunctis proponit κτίσμα Προυσίου [ἢ ὥς ἔνιοί φασι Κροίσου] τοῦ πρὸς Κῦρον πολεμήσαντος. In quibus tamen cur ultima adiecta fuerint haud facile dixeris: quod non item eveniret, si scriberetur — Κύρου τοῦ πρὸς Κροῖσον πολεμήσαντος. Sed omnia haec incerta sunt atque in medio relinquenda. 14. τοῦ τε βιθυνοῦ *l*. 15. Verba καὶ ἔτι — Μυσῶν om. *C*. 16. διότι] ὅτι *oxz*. — τὸ om. *E*. —

λον χωρίς, ὁμολογεῖται. καὶ ἐπί τε τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Μυσῶν καὶ παροιμιάζονται·

χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα·

διορίσαι δὲ χαλεπόν. αἴτιον δὲ τὸ τοὺς ἐπήλυδας βαρβάρους καὶ στρατιώτας ὄντας μὴ βεβαίως κατέχειν τὴν κρατηθεῖσαν, ἀλλὰ 5
πλανήτας εἶναι τὸ πλέον, ἐκβάλλοντας καὶ ἐκβαλλομένους. ἅπαντα δὲ τὰ ἔθνη ταῦτα Θρᾴκιά τις εἰκάζοι ἄν, διὰ τὸ τὴν περαίαν νέμεσθαι τούτους, καὶ διὰ τὸ μὴ πολὺ ἐξαλλάττειν ἀλλήλων ἑκατέρους.

5. *Ὅμως δ' ἐφ' ὅσον εἰκάζειν οἷόν τε, τῆς μὲν Βιθυνίας* 10
μέσην ἄν τις θείη καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Αἰσήπου τὴν Μυσίαν, ἁπτομένην τῆς θαλάττης καὶ διήκουσαν μέχρι τοῦ Ὀλύμπου σχεδὸν παντός· κύκλῳ δὲ τὴν Ἐπίκτητον κειμένην ἐν τῇ μεσογαίᾳ, θαλάττης οὐδαμοῦ ἁπτομένην, διατείνουσαν δὲ μέχρι τῶν ἑῴων μερῶν τῆς Ἀσκανίας λίμνης τε καὶ χώρας· ὁμωνύμως 15
γὰρ τῇ λίμνῃ καὶ ἡ χώρα ἐλέγετο, καὶ ἦν αὐτῆς τὸ μὲν Φρύγιον, τὸ δὲ Μύσιον, ἀπωτέρω δὲ τῆς Τροίας τὸ Φρύγιον. καὶ δὴ καὶ οὕτω δεκτέον τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὅταν φῇ·

Φόρκυς δ' αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδής,
τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης, 20

τῆς Φρυγιακῆς, ὡς οὔσης ἐγγυτέρω ἄλλης Ἀσκανίας Μυσιακῆς τῆς πρὸς τῇ νῦν Νικαίᾳ, ἧς μέμνηται, ὅταν φῇ·

Πάλμυν [τ'] Ἀσκάνιόν τε Μόρυν θ', υἷ' Ἱπποτίωνος,
C. 565 *Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα,*
οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί. 25

τῶν φύλων *l*(?) edd. 1. *τῶν* utroque loco om. *E*. 2. *καὶ* om. *Ehix*: in *D* sec. m. inductum est. 3. *τὰ φρυγῶν καὶ μυσῶν* codd.; *τῶν* ante *μυσῶν* add. *lxz*: cf. p. 572. 4. *διορισάμενοι* *CDhilrw* *διορίσασθαι* *oxz* edd.: quod reposui legitur in *E*. — *δὲ* om. codd., exc. *E*, addiderat Xyl., *μὲν οὖν* coni. Villebr. — *χαλεπῶς* *h* (sec. m.) *i*. 6. *πλάνητας* *C* *πλανῆτας* *D* et codd. rell.(?). 9. *ἑκάτερα* *oz*. 13. *δὲ* post *σχεδὸν* add. codd., exc. *E*, ald.; in *τε* mut. Cor. 16. *τὸ μὲν αὐτῆς* *E*. 17. *τῆς* om. *E*. — *Τροίας*] *προνοίας* *l*. 20. *ἀσκανίας* *xz*. 21. *τῆς μυσιακῆς πρὸς* edd. *τῆς μυσιακῆς τῆς πρὸς* Eust. ad Il. *B*, 863 p. 365, 3 R. 22. *τῆς*] *τῇ* *E*. 23. *Πάλμυν* — *Ἱπποτίωνος* om. *x*. — *τ'* Cor. add. ex Il. *N*, 792. — *υἱὸν* codd., Tzsch. corr. ex Il. l. l. 25. *οἵ γ' ἐξ* ald. — *ἀσκανίας* *E*. — *ἀμοιθοὶ* *l*. — *ἀμοι-*

οὐ θαυμαστὸν δ', εἰ τῶν Φρυγῶν εἰπών τινα ἡγεμόνα Ἀσκάνιον καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα, καὶ Μυσῶν τινα λέγει ἡγεμόνα Ἀσκάνιον καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα· πολλὴ γὰρ ἡ ὁμωνυμία παρ' αὐτῷ, καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν καὶ χωρίων ἐπί- 5 *κλησις.*

6. *Καὶ τὸν Αἴσηπον δὲ τῶν Μυσῶν ὅριον παραδίδωσιν αὐτὸς ὁ ποιητής· τὴν γὰρ ὑπὲρ τοῦ Ἰλίου παρώρειαν τῆς Τροίας καταλέξας τὴν ὑπ' Αἰνείᾳ, ἣν Δαρδανίαν ἐκάλεσε, τίθησιν ἐφεξῆς πρὸς ἄρκτον καὶ *εἰς* τὴν Λυκίαν, τὴν ὑπὸ Πανδάρῳ,* 10 *ἐν ᾗ ἡ Ζέλεια· καί φησιν·*

> *οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης,* A. 848
> *ἀφνειοὶ πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο*
> *Τρῶες.*

τῇ δὲ Ζελείᾳ ὑποπέπτωκε πρὸς θαλάττῃ † ἐπὶ δὲ τὸ τοῦ Αἰσή- 15 *που τὸ τῆς Ἀδραστείας πεδίον καὶ Τήρεια καὶ ἡ Πιτύα καὶ καθόλου ἡ νῦν Κυζικηνὴ ἡ πρὸς Πριάπῳ, ἣν ἐφεξῆς καταλέγει· εἶτα ἀνακάμπτει πάλιν ἐπὶ τὰ πρὸς ἕω μέρη καὶ τὰ ἐπέκεινα, ὥστε ἐμφαίνει τὴν μέχρι Αἰσήπου πέρας ἡγούμενος τῆς Τρωάδος τὸ ἀρκτικὸν καὶ ἑῷον. ἀλλὰ μὴν μετά γε τὴν Τρω-* 20 *άδα ἡ Μυσία ἐστὶ καὶ ὁ Ὄλυμπος. ἡ μὲν οὖν παλαιὰ μνήμη τοιαύτην τινὰ ὑπαγορεύει τὴν τῶν ἐθνῶν θέσιν. αἱ δὲ νῦν με-*

βοί om. *ox* *ἀμοιβοὶ — ἐπίκλησις* om. *x*. 1. *τινας ἡγεμόνας Dhilowx*. 2. *καὶ* ante *ἐξ Ἀσκανίας* om. Tzsch. — Verba *καὶ — ἥκοντα* om. *lx*(?) ald. — *ἡγεμόνα* om. *E*. — *καὶ* ante *Ἀσκάνιον* add. *hiorw*(?). 7. *παρωρείαν CDhi*. — *τῆς Τροίας* om. *E*. Ab his verbis denuo incipit alia manus in *D*, ei qua prima scripta sunt simillima. 9. *εἰς* om. *oxx* Tzsch. Cor., recte: ipsa enim Lycia Pandaro erat subiecta. 12. *μέλαν* om. *l*. 14. *τῇ δὲ*] *Ἴδῃ δὲ* Tzsch. ex coniectura Palmerii (v. in Gr. auctt. p. 337) ab hoc loco aliena. — *ἐπὶ δὲ τῷ τοῦ E ὑπὲρ δὲ τοῦ ox ἀπὸ δὲ τοῦ x*: unde *ὑπὲρ τοῦ* Cor. scripsit, *ἀπό τε τοῦ* Grosk. coni., contra Homeri mentem alter, alter parum apte. Aptissimum mihi videtur et per se et propter sequentia scribere *ἐπίταδε τοῦ Αἰσήπου*, quod proxime simul accedit ad codicum scripturam. 15. *ἀδριστίας C*. — *πέδον E*. — *τηρία CDhilrwx τυρία ox*: verum extat in *E*, quod restituit Tzsch. ex Il. *B*, 829. Articulum add. Cor. 16. *πριάμῳ l*. *ἐφεξῆς* om. *C*. 17. *εἶτ' Exx*. — *μέρη* om. *E*. 18. *μέχρις Dh*. 19. *τε καὶ x*. 20. *ἡ μηδία h*.

ταβολαὶ τὰ πολλὰ ἐξήλλαξαν, ἄλλοτ' ἄλλων ἐπικρατούντων, καὶ τὰ μὲν συγχεόντων, τὰ δὲ διασπώντων. καὶ γὰρ Φρύγες ἐπεκράτησαν καὶ Μυσοὶ μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν, εἶθ' ὕστερον Λυδοὶ καὶ μετ' ἐκείνων Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες, ἔπειτα Πέρσαι καὶ Μακεδόνες, τελευταῖοι δὲ Ῥωμαῖοι, ἐφ' ὧν ἤδη καὶ τὰς διαλέκτους καὶ τὰ ὀνόματα ἀποβεβλήκασιν οἱ πλεῖστοι, γεγονότος ἑτέρου τινὸς μερισμοῦ τῆς χώρας, οὗ μᾶλλον φροντίσαι δεῖ τὰ νῦν †οἴεται λέγοντας, τῇ δὲ ἀρχαιολογίᾳ μετρίως προσέχοντας.

7. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆς Βιθυνίας τό τε Βιθύνιόν ἐστιν, ὑπερκείμενον τοῦ Τιείου καὶ ἔχον τὴν περὶ Σάλωνα χώραν ἀρίστην βουβοσίοις, ὅθεν ἐστὶν ὁ Σαλωνίτης τυρός, καὶ Νίκαια, ἡ μητρόπολις τῆς Βιθυνίας ἐπὶ τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ (περίκειται δὲ κύκλῳ πεδίον μέγα καὶ σφόδρα εὔδαιμον, οὐ πάνυ δὲ ὑγιεινὸν τοῦ θέρους), κτίσμα Ἀντιγόνου μὲν πρῶτον τοῦ Φιλίππου, ὃς αὐτὴν Ἀντιγονίαν προσεῖπεν, εἶτα Λυσιμάχου, ὃς ἀπὸ τῆς γυναικὸς μετωνόμασε Νίκαιαν· ἦν δ' αὕτη θυγάτηρ Ἀντιπάτρου. (A. 849) ἔστι δὲ τῆς πόλεως ἑκκαιδεκαστάδιος ὁ περίβολος ἐν τετραγώνῳ σχήματι· ἔστι δὲ καὶ τετράπυλος ἐν πεδίῳ (C. 566) κείμενος ἐρρυμοτομημένος πρὸς ὀρθὰς γωνίας, ὥστ' ἀφ' ἑνὸς λίθου κατὰ μέσον ἱδρυμένου τὸ γυμνάσιον τὰς τέτταρας ὁρᾶσθαι πύλας. μικρὸν δ' ὑπὲρ τῆς Ἀσκανίας λίμνης Ὀτροία πολίχνη, πρὸς τοῖς ὅροις ἤδη τῆς Βιθυνίας τοῖς πρὸς ἕω· εἰκάζουσι δ' ἀπο Ὀτρέως Ὀτροίαν καλεῖσθαι †πρότερον.

---

1. ἄλλοι τῶν ἄλλων *hi*. 4. μετ' ἐκείνους *Ch*(?)*i*(?) *oxz* edd.: altera scriptura et verior est et commendatur ipsa enunciati forma. 6. γεγονότες *l*. 7. δεῖν τοὺς νῦν *oz*. 8. οἴ εται (sic) *D* ὡς οἷόν τε *x*, quod recepit Tzsch.; ὄντα scripsit Cor., eodemque sensu ante eum Cas. coni. οἷ' ἐστὶ, quorum alterutrum est genuinum. 10. τηίου codd., Tzsch. corr. ex sent. Cas.: v. ad p. 542. — καὶ om. *x*. — ἔχων *Clorw* ald. 12. παράκειται *E*. 15. ἀντιγόνειαν *E*: alteram tamen formam, ut in similibus fere, constanter infra exhibent codd. 16. μετωνόμαστο *l*. 19. ἐρυμοτομημένος *Corwz*. 21. γρ. τροία legitur in marg. *E*. 22. ὁρίοις *Di*. — τοῖς] τῆς *Cl* Tzsch. Cor., τοῖς om. *orxz* ald. 23. πρότερον om. *xz* Guar. Cor.: uncis incluserat Tzsch., neque quî ferri possit intelligo, nisi paulo ante Τροία pro Ὀτροία legere quis malit ex *E*, quod tamen parum foret probabile.

8. Ὅτι δ' ἦν κατοικία Μυσῶν ἡ Βιθυνία, πρῶτον μαρτυρήσει Σκύλαξ ὁ Καρυανδεύς, φήσας περιοικεῖν τὴν Ἀσκανίαν λίμνην Φρύγας καὶ Μυσούς, ἔπειτα Διονύσιος ὁ τὰς κτίσεις συγγράψας, ὃς τὰ κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον στενά, ἃ
5 νῦν Θρᾴκιος Βόσπορος καλεῖται, πρότερόν φησι Μύσιον Βόσπορον προσαγορεύεσθαι· τοῦ τοδ' ἄν τις καὶ τοῦ Θρᾷκας εἶναι τοὺς Μυσοὺς μαρτύριον θείη· ὅ τε Εὐφορίων,

Μυσοῖο παρ' ὕδασιν Ἀσκανίοιο

λέγων, καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος

10 (οἳ καὶ ἐπ' Ἀσκανίων δώματ' ἔχουσι ῥοῶν
λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χείλεσιν, ἔνθα Δολίων
υἱὸς Σιληνοῦ νάσσατο καὶ Μελίης)

τὸ αὐτὸ ἐκμαρτυροῦσιν, οὐδαμοῦ τῆς Ἀσκανίας λίμνης εὑρισκομένης, ἀλλ' ἐνταῦθα μόνον.

15 9. Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι κατὰ παιδείαν γεγόνασιν ἐν τῇ Βιθυνίᾳ Ξενοκράτης τε ὁ φιλόσοφος καὶ Διονύσιος ὁ διαλεκτικὸς καὶ Ἵππαρχος καὶ Θεοδόσιος καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μαθηματικοὶ Κλεοφάνης τε ῥήτωρ, ὁ Μυρλεανός, Ἀσκληπιάδης τε ἰατρός, ὁ Προυσιεύς. A. 850

20 10. Πρὸς νότον δ' εἰσὶ τοῖς Βιθυνοῖς οἱ περὶ τὸν Ὄλυμπον Μυσοί, οὓς Ὀλυμπηνοὺς καλοῦσί τινες, οἱ δ' Ἑλλησποντίους, καὶ ἡ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγία, τοῖς δὲ Παφλαγόσι Γαλάται· ἀμφοτέρων τε τούτων ἔτι πρὸς νότον ἡ μεγάλη Φρυγία καὶ Λυκαονία μέχρι τοῦ Ταύρου τοῦ Κιλικίου καὶ τοῦ
25 Πισιδικοῦ. ἐπεὶ δὲ τὰ τῇ Παφλαγονίᾳ συνεχῆ παράκειται τῷ Πόντῳ καὶ τῇ Καππαδοκίᾳ καὶ τοῖς ἤδη περιωδευμένοις ἔθνε-

---

1. πρότερον post Βιθυνία add. Cor. haud incommode: idem pro πρῶτον exhibet *i*. 2. κορυανδρεύς *CD* (sed in hoc α pr. m. scriptum postea in ο mut. sec. m.) *ilorxz* καρυανδρεύς *h* κυριανδρεύς *E*, Cas. corr.: cf. XIV, 658. 4. ὃς τὰ] ὅτι *CDhilo*(?) ἔτι *rw* ὅτι τὰ *xz*: Cor. corr. — χαλχηδόνα *D*. 6. τοῦτο — μόνον om. *x*. — τοῦ] τοὺς *CDr*. 10. οἳ] εἰ *Ch*. 13. τὸ αὐτὸ ἐκμαρτυροῦσιν om. *oz*. 19. ὁ om. codd., exc. *h*, ex quo rec. Tzsch. — προυσαεύς *oz*. 23. τε] δὲ *E*. 24. τοῦ ante Πισιδικοῦ om. *hl*.

σιν, οἰκεῖον ἂν εἴη τὰ τούτοις γειτονοῦντα μέρη προσαποδοῦναι πρῶτον, ἔπειτα τοὺς ἑξῆς τόπους παραδεῖξαι.

CAPUT V.

1. Πρὸς νότον τοίνυν εἰσὶ τοῖς Παφλαγόσι Γαλάται· τούτων δ' ἐστὶν ἔθνη τρία, δύο μὲν τῶν ἡγεμόνων ἐπώνυμα, 5 Τρόκμοι καὶ Τολιστοβώγιοι, τὸ τρίτον δ' ἀπὸ τοῦ ἐν Κελτικῇ ἔθνους Τεκτοσάγες. κατέσχον δὲ τὴν χώραν ταύτην οἱ Γαλάται πλανηθέντες πολὺν χρόνον καὶ καταδραμόντες τὴν ὑπὸ τοῖς Ἀτταλικοῖς βασιλεῦσι χώραν καὶ τοῖς Βιθυνοῖς, ἕως παρ' ἑκόντων ἔλαβον τὴν νῦν Γαλατίαν καὶ Γαλλογραικίαν λεγομένην. 10 ἀρχηγὸς δὲ δοκεῖ μάλιστα τῆς περαιώσεως τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν γενέσθαι Λεοννόριος. τριῶν δὲ ὄντων ἐθνῶν ὁμογλώττων καὶ C. 567 κατ' ἄλλο οὐδὲν ἐξηλλαγμένων, ἕκαστον διελόντες εἰς τέτταρας A. 851 μερίδας τετραρχίαν ἑκάστην ἐκάλεσαν, τετράρχην ἔχουσαν ἴδιον καὶ δικαστὴν ἕνα καὶ στρατοφύλακα ἕνα, ὑπὸ τῷ τετράρχῃ τεταγμένους, 15 ὑποστρατοφύλακας δὲ δύο. ἡ δὲ τῶν δώδεκα τετραρχῶν βουλὴ ἄνδρες ἦσαν τριακόσιοι, συνήγοντο δὲ εἰς τὸν καλούμενον Δρυνέμετον. τὰ μὲν οὖν φονικὰ ἡ βουλὴ ἔκρινε, τὰ δὲ ἄλλα οἱ τετράρχαι καὶ οἱ δικασταί. πάλαι μὲν οὖν ἦν τοιαύτη τις ἡ διάταξις, καθ' ἡμᾶς δὲ εἰς τρεῖς, εἶτ' εἰς δύο ἡγεμόνας, εἶτα 20

---

1. προαποδοῦναι *x* (ex corr.) *z*. 2. περιεπιδεῖξαι *rw*. 4. Inde a voce νότον alia denuo manus incipit in *D*. 5. ἐπώνυμοι *z*. 6. τρόγμοι *CDhilo* τρόγχοι *E*: per γ effertur hoc nomen etiam a Memnone c. 20, sed κ cum aliis scriptoribus (v. maxime Steph. s. v.) exhibet Strabo ipse supra p. 561. et III, 187. — τολιστοβῶγοι codd. Τολιστοβόγιοι edd.: v. ad p. 547. III, 187. — ἐν κελτοῖς *E*. 7. Τεκτόσαγες Tzsch. Cor. atque hunc tenorem maxime quidem commendat Steph., alterum tamen codd. exhibent et hic et III, 187. 9. Ἀτταλικοῖς om. *E*; ἀττικοῖς exhibent codd. rell., sed *z* postea correctus est: verum reddidit Guar. et in Graecis restituit Xyl. 10. γαλογραικίαν *D*. 12. Λεονόριος *lx* edd., Λεωννόριος idem vir nominatur a Memnone (v. c. 1); apud Livium (v. XXXVIII, 16, 2) eiusdem nominis scriptura non satis constat: longe diversam formam Λέων exhibet Epit. 16. τετραρχιῶν *x*. 18. δρυναίμετον *CDhilorw* δρυμαίνετον *x*. Drymenetum Guar.: scripturam ex *z* a Corae receptam, quam nos quoque secuti sumus, ipsa nominis compositio videtur tueri.

εἰς ἕνα ἧκεν ἡ δυναστεία, εἰς Δηιόταρον, εἶτα ἐκεῖνον διεδέξατο Ἀμύντας· νῦν δ' ἔχουσι Ῥωμαῖοι καὶ ταύτην καὶ τὴν ὑπὸ τῷ Ἀμύντᾳ γενομένην πᾶσαν εἰς μίαν συναγαγόντες ἐπαρχίαν.

5 2. Ἔχουσι δὲ οἱ μὲν Τρόκμοι τὰ πρὸς τῷ Πόντῳ καὶ τῇ Καππαδοκίᾳ· ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ κράτιστα ὧν νέμονται Γαλάται· φρούρια δ' αὐτοῖς τετείχισται τρία, Ταούιον, ἐμπόριον τῶν ταύτῃ, ὅπου ὁ τοῦ Διὸς κολοσσὸς χαλκοῦς καὶ τέμενος αὐτοῦ ἄσυλον, καὶ Μιθριδάτιον, ὃ ἔδωκε Πομπήιος Βογοδια-
10 τάρῳ, τῆς Ποντικῆς βασιλείας ἀφορίσας· τρίτον δέ πως Δανάλα, ὅπου τὸν σύλλογον ἐποιήσαντο Πομπήιός τε καὶ Λεύκολλος, ὁ μὲν ἥκων ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου διαδοχήν, ὁ δὲ παραδιδοὺς τὴν ἐξουσίαν καὶ ἀπαίρων ἐπὶ τὸν θρίαμβον. Τρόκμοι μὲν δὴ ταῦτ' ἔχουσι τὰ μέρη, Τεκτοσάγες δὲ τὰ πρὸς τῇ με-
15 γάλῃ Φρυγίᾳ τῇ κατὰ Πεσσινοῦντα καὶ Ὀρκαόρκους· τούτων δ' ἦν φρούριον Ἄγκυρα, ὁμώνυμος τῇ πρὸς Λυδίαν περὶ Βλαῦδον πολίχνῃ Φρυγιακῇ. Τολιστοβώγιοι δὲ ὅμοροι Βιθυνοῖς

---

5. *τρόγμοι* codd., sed *κ* sup. *γ* add. *E*. 7. *τὰ οὔία Clorwxz*, Via Guar., unde *Ταουΐα* scripsit Tzsch., quae nominis forma non minus usitata fuit quam altera. — *ἐμπορεῖον* codd., exc. *Cx*, edd. 9. *Βογοδιατάρῳ*] *Μάγνος Δηιοτάρῳ* Cor.: ac Deiotari quidem nomen latere in codicum scriptura Penzelius iam magna cum probabilitate suspicatus erat, quoniam Strabo nec Bogodiatari nomen, nemini usquam commemoratum, tam nude fuisset positurus, tanquam omnibus notissimum, et Deiotaro Ponti partem a Pompeio datam esse supra p. 547 tradidit: verumtamen Corais coniectura parum arridet, cum saepissime in hoc potissimum libro nominatus sit Pompeius non adiecto cognomine; nec magis placet quod Grosk. proposuit *τῷ Δηιοτάρῳ*: at nec ipse melius habeo quod proferam. 10. *πω C*; asteriscis *πως* inclusit Cor., *κώμῃ* scribendum censuit parum apte Grosk. coll. Plut. Lucullo c. 36, ubi Lucullus et Pompeius convenisse dicuntur *ἐν κώμῃ τινὶ τῆς Γαλατίας*. 11. *ἐποιήσατο C*. 13. *τρόγμοι CDhilow*. 14. *τὰ πρὸς*] *οἱ πρὸς x*. 15. *τῇ*] *τὴν CDhwxz* (sed in hoc mut. in *τῇ*). — *τὴν* ante *Πεσσινοῦντα* add. *Clx* ald. — *πισινοῦντα Elorwxz πισηνοῦντα D* (sed *η* sec. m. in *ι* mut.) *hi*. — *ὀρκαόκους oz* Orcaocreos Guar. *Ὀρκαορικούς* Xyl. *Ὀρκαορικούς* edd. inde a Cas.; cf. p. 468. 476: nomen a nullo alio auctore memoratur. 16. *λυδίᾳ E*. — *βλαῦρον* codd., Xyl. corr. coll. Steph. s. v. 17. *τολιστοβῶγοι x τολιστοβόγοι Cz τολιστοβόγιοι Dhi*

εἰσι καὶ τῇ Ἐπικτήτῳ καλουμένῃ Φρυγίᾳ· φρούρια δ' αὐτῶν ἐστι τό τε Βλούκιον καὶ τὸ Πήιον, ὧν τὸ μὲν ἦν βασίλειον Δηιοτάρου, τὸ δὲ γαζοφυλάκιον.

3. Πεσσινοῦς δ' ἐστὶν ἐμπόριον τῶν ταύτῃ μέγιστον, ἱερὸν ἔχον τῆς Μητρὸς τῶν θεῶν σεβασμοῦ μεγάλου τυγχάνον· κα- 5 λοῦσι δ' αὐτὴν Ἄγδιστιν. οἱ δ' ἱερεῖς τὸ παλαιὸν μὲν δυνά-
A. 852 σται τινὲς ἦσαν, ἱερωσύνην καρπούμενοι μεγάλην, νυνὶ δὲ τού- των μὲν αἱ τιμαὶ πολὺ μεμείωνται, τὸ δὲ ἐμπόριον συμμένει· κατεσκεύασται δ' ὑπὸ τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων ἱεροπρεπῶς τὸ τέμενος ναῷ τε καὶ στοαῖς λευκολίθοις· ἐπιφανὲς δ' ἐποίησαν 10 Ῥωμαῖοι τὸ ἱερόν, ἀφίδρυμα ἐνθένδε τῆς θεοῦ μεταπεμψάμενοι κατὰ τοὺς τῆς Σιβύλλης χρησμούς, καθάπερ καὶ τοῦ Ἀσκλη- πιοῦ τοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ. ἔστι δὲ καὶ ὄρος ὑπερκείμενον τῆς πόλεως τὸ Δίνδυμον, ἀφ' οὗ ἡ Δινδυμηνή, καθάπερ ἀπὸ τῶν Κυβέλων ἡ Κυβέλη. πλησίον δὲ καὶ ὁ Σαγγάριος ποταμὸς 15
C. 568 ποιεῖται τὴν ῥύσιν· ἐπὶ δὲ τούτῳ τὰ παλαιὰ τῶν Φρυγῶν οἰ- κητήρια Μίδου καὶ ἔτι πρότερον Γορδίου καὶ ἄλλων τινῶν, οὐδ' ἴχνη σώζοντα πόλεων, ἀλλὰ κῶμαι μικρῷ μείζους τῶν ἄλλων, οἷόν ἐστι τὸ Γόρδιον καὶ Γορβεοῦς, τὸ τοῦ Κάστορος βασίλειον τοῦ Σαωκονδαρίου, ἐν ᾧ γαμβρὸν ὄντα τοῦτον ἀπέ- 20 σφαξε Δηιόταρος καὶ τὴν θυγατέρα τὴν ἑαυτοῦ· τὸ δὲ φρού- ριον κατέσπασε, καὶ διελυμήνατο τὸ πλεῖστον τῆς κατοικίας.

4. Μετὰ δὲ τὴν Γαλατίαν πρὸς νότον ἥ τε λίμνη ἐστὶν ἡ Τάττα, παρακειμένη τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ τῇ κατὰ τοὺς

τολιγοστοβόγιοι *E*. 2. εἰσι *x*. — βλούβιον *rw*. Quod castellum cum a Cicerone Luceium nominetur in or. pro Deiotaro c. 6. et 7. hic quoque Λουκήιον scribendum censeo cum Grosk. 4. πεσινοῖς *D* πασινοὺς *hi* πισινοῦς *Erxz*. — ἐμπορεῖον codd., exc. *CEx*, edd. — μεγίστων Cas. 6. ἀγδίστην *ro* ἀγγιδίστην *D* (sed ι sup. η add.) ἀγγίδιστιν codd. rell., Angidistam Guar., Tzsch. corr. ex coni. Cas.: cf. ad X, 469. 8. ἐμπορεῖον codd., exc. *C*, edd. 10. στολαῖς *C*. 12. τῆς om. *Dh*. 13. τῆς πόλεως om. *x*. 15. κυβέλλων et κυ- βέλλη *z*. 17. μίδα *x*. — γοργίου *x*. 19. γορβεοὺς *orwxz* γορ- δεοῦς *Dh* Gordeus Guar. γορβειοῦς ald. 20. Σαωκονδάρου mavult Palmer. in auctt. Gr. p. 337, quod melius respondeat rationi nominum Gallicorum. 24. τῇ μεγάλῃ παρακειμένη *E*. — περικειμένη *rw*. — Verba τῇ κατὰ — Μοριμηνούς om. *x*. — τοὺς om. *Eorwz*.

Μοριμηνούς, μέρος δ' οὖσα τῆς μεγάλης Φρυγίας, καὶ ἡ συνεχὴς ταύτῃ μέχρι τοῦ Ταύρου, ἧς τὴν πλείστην Ἀμύντας εἶχεν. ἡ μὲν οὖν Τάττα ἁλοπήγιόν ἐστιν αὐτοφυές, οὕτω δὲ περιπήττεται ῥᾳδίως τὸ ὕδωρ παντὶ τῷ βαπτισθέντι εἰς αὐτό, ὥστε 5 *στεφάνους ἁλῶν ἀνέλκουσιν, ἐπειδὰν καθῶσι κύκλον σχοίνινον, τά τε ὄρνεα ἁλίσκεται τὰ προσαψάμενα τῷ πτερώματι τοῦ ὕδατος παραχρῆμα πίπτοντα διὰ τὴν περίπηξιν τῶν ἁλῶν.*

CAPUT VI.

1. *†Ἥ τε δὴ Τάττα ἐστί, καὶ τὰ περὶ Ὀρκαόρκους καὶ* 10 *Πιτνισὸν καὶ τὰ τῶν Λυκαόνων ὀροπέδια ψυχρὰ καὶ ψιλὰ καὶ ὀναγρόβοτα, ὑδάτων δὲ σπάνις πολλή· ὅπου δὲ καὶ εὑρεῖν δυνατόν, βαθύτατα φρέατα τῶν πάντων, καθάπερ ἐν Σοάτροις, ὅπου καὶ πιπράσκεται τὸ ὕδωρ (ἔστι δὲ κωμόπολις †Γαρσαβόρων πλησίον)· ὅμως δὲ καίπερ ἄνυδρος οὖσα ἡ χώρα πρό-* A. 853 15 *βατα ἐκτρέφει θαυμαστῶς, τραχείας δὲ ἐρέας, καί τινες ἐξ αὐτῶν τούτων μεγίστους πλούτους ἐκτήσαντο· Ἀμύντας δ' ὑπὲρ τριακοσίας ἔσχε ποίμνας ἐν τοῖς τόποις τούτοις. εἰσὶ δὲ καὶ λίμναι, Κόραλις μὲν ἡ μείζων, ἡ δ' ἐλάττων Τρωγῖτις. ἐνταῦθα*

---

1. *μοριμινούς CDhorz*: cf. p. 540. Plin. H. N. VI, 3. — *δ'* om. *Eoz*. 3. *περιπήττεται D*, sed supra *ττ* pr. m. additae sunt minutissimae duae litterae, quarum prior *γ* est, posterior *ε* esse videtur, sed etiam pro *ν* haberi potest: inde *περιπήγεται hi*. 4. *ὡς x*. 9. Tam inconcinna est h. l. verborum connexio, ut corruptelam aliquam ibi latere iure suspicatus sit Brequignyus, qui tamen parum feliciter coniecit scriptum fuisse *Τῇ δὲ Τάττᾳ συνεχῆ ἐστι καὶ κτλ.*; nec feliciore successu *ψυχρά* ante *ἐστί* inserendum putat Grosk.: equidem nescio an scriptum fuerit *ᾗ τε δὴ Τάττα* [*τοιαύτη*] *ἐστὶ κτλ.* — *ὀρκαορκοὺς* codd., sed in *z ὀρκαοκοὺς* legitur ex corr.; *Ὀρκαορυκοὺς* Xyl. *Ὀρκαορικοὺς* Tzsch. Cor.: vid. ad p. 567. 10. *πιγνισόν* codd., Cor. mutavit ex coni. Cas.: non diversum est oppidum ab eo, quod *Πίτνισσα* vocatur a Steph. s. v. et *Πετενισσός* a Ptolem. V, 4. 11. *ἀναγρόβατα x*. 13. *Γαρσαούρων* Cor., coll. XIV, 663: at vid. ad p. 537. 15. *καὶ τραχείας E*. 16. *μέγιστον πλοῦτον lrz*(?) ald. 18. *κώραλις lor wxz* edd. Caralitis lacus commemoratur a Livio XXXVIII, 15 in partibus quidem ab his, de quibus agitur h. l., diversis: nihilominus hanc formam Straboni reddendam censeo propter urbem vicinam, quae *Κάραλλις* s. *Καράλλεια* vocatur a Steph. (s. v.), *Καραλία* ab Hierocle in

δέ που καὶ τὸ Ἰκόνιόν ἐστι, πολίχνιον εὖ συνῳκισμένον καὶ χώραν εὐτυχεστέραν ἔχον τῆς λεχθείσης ὀναγροβότου· τοῦτο δ' εἶχε Πολέμων. πλησιάζει δ' ἤδη τούτοις τοῖς τόποις ὁ Ταῦρος ὁ τὴν Καππαδοκίαν ὁρίζων καὶ τὴν Λυκαονίαν πρὸς τοὺς ὑπερκειμένους Κίλικας τοὺς Τραχειώτας. Λυκαόνων τε καὶ 5 Καππαδόκων ὅριόν ἐστι τὸ μεταξὺ Κοροπασσοῦ, κώμης Λυκαόνων, καὶ †Γαρεαθύρων, πολιχνίου Καππαδόκων· ἔστι δὲ τὸ μεταξὺ διάστημα τῶν φρουρίων τούτων ἑκατὸν εἴκοσί που στάδιοι.

2. Τῆς δὲ Λυκαονίας ἐστὶ καὶ ἡ Ἰσαυρικὴ πρὸς αὐτῷ τῷ 10 Ταύρῳ ἡ τὰ Ἴσαυρα ἔχουσα κώμας δύο ὁμωνύμους, τὴν μὲν Παλαιὰν καλουμένην, [τὴν δὲ] Εὐερκῆ· ὑπήκοοι δ' ἦσαν ταύταις καὶ ἄλλαι κῶμαι συχναί, λῃστῶν δ' ἅπασαι κατοικίαι. παρέσχον δὲ καὶ Ῥωμαίοις πράγματα καὶ τῷ Ἰσαυρικῷ προσαγορευθέντι Πουβλίῳ Σερβιλίῳ, ὃν ἡμεῖς εἴδομεν, ὃς καὶ ταῦτα 15 C. 569 ὑπέταξε Ῥωμαίοις καὶ τὰ πολλὰ τῶν πειρατῶν ἐρύματα ἐξεῖλε τὰ ἐπὶ τῇ θαλάττῃ.

3. Τῆς δ' Ἰσαυρικῆς ἐστιν ἐν πλευραῖς ἡ Δέρβη, μάλιστα τῇ Καππαδοκίᾳ ἐπιπεφυκὸς *τὸ* τοῦ Ἀντιπάτρου τυραννεῖον τοῦ Δερβήτου· τοῦ δ' ἦν καὶ τὰ Λάρανδα· ἐφ' ἡμῶν δὲ καὶ 20 τὰ Ἴσαυρα καὶ τὴν Δέρβην Ἀμύντας εἶχεν, ἐπιθέμενος τῷ Δερβήτῃ καὶ ἀνελὼν αὐτόν, τὰ δ' Ἴσαυρα παρὰ τῶν Ῥωμαίων A. 854 λαβών· καὶ δὴ βασίλειον ἑαυτῷ κατεσκεύαζεν ἐνταῦθα, τὴν παλαιὰν Ἰσαυρίαν ἀνατρέψας. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χωρίῳ καινὸν τεῖ-

---

Synecd. p. 682 Wess. aliisque, a qua nomen haud dubie lacus accepit. — τρωγῆτις oxz. 5. τραχιώτας codd., exc. x, in quo est τραχειώτας, et E, qui exhibet τραχειώτας: cf. XIV, 668. 672. 6. κοροπασσοῦ Ez. 7. γαρεαθύρου D, sed ου sec. m., ut videtur, in ων mut.; Γαρσαούρων Cor., quod certissimum est, si a paenultima recesseris, de qua v. ad p. 537. 11. ἡ τὰ Ἴσαυρα] εἶτα ἰσαυρία codd., Cor. corr, quem ex parte secutus Grosk. scribendum non improbabiliter censet ἡ τὰ [Ἴσαυρα καὶ τὴν] Ἰσαυρίαν, cum paulo post commemoretur ἡ παλαιὰ Ἰσαυρία. 12. τὴν δὲ om. codd., exc. x, ex quo rec. Tzsch. 15. σερβηλίῳ CDhloxz — ἴδομεν CDorz Cor. 16. ἐξείλετο oz ald. — τὰ om. x. 18. ἡ δεύρη E, sed in marg. pr. m. add. δέρβη. 19. τὸ asteriscis incl. Cor. — τυράννιον C. 20. δερβίτου oz. 23. βασιλείαν xz — κατεσκεύασεν edd. inde a Cas.

χος οἰκοδομῶν οὐκ ἔφθη συντελέσας, ἀλλὰ διέφθειραν αὐτὸν οἱ Κίλικες, ἐμβαλόντα εἰς τοὺς Ὁμοναδεῖς καὶ ἐξ ἐνέδρας ληφθέντα.

4. Τὴν γὰρ Ἀντιόχειαν ἔχων τὴν πρὸς τῇ Πισιδίᾳ μέχρι
5 Ἀπολλωνιάδος τῆς πρὸς Ἀπαμείᾳ τῇ Κιβωτῷ καὶ τῆς παρωρείου τινὰ καὶ τὴν Λυκαονίαν ἐπειρᾶτο τοὺς ἐκ τοῦ Ταύρου κατατρέχοντας Κίλικας καὶ Πισίδας τὴν χώραν ταύτην, Φρυγῶν οὖσαν καὶ †Κιλίκων, ἐξαιρεῖν, καὶ πολλὰ χωρία ἐξεῖλεν ἀπόρθητα πρότερον ὄντα, ὧν καὶ Κρῆμνα· τὸ δὲ Σανδάλιον
10 οὐδ' ἐνεχείρησε βίᾳ προσάγεσθαι, μεταξὺ κείμενον τῆς τε Κρήμνης καὶ Σαγαλασσοῦ.

5. Τὴν μὲν οὖν Κρῆμναν ἄποικοι Ῥωμαίων ἔχουσιν, ἡ Σαγαλασσὸς δ' ἐστὶν ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἡγεμόνι τῶν Ῥωμαίων, ὑφ' ᾧ καὶ ἡ Ἀμύντου βασιλεία πᾶσα· διέχει δ' Ἀπαμείας ἡμέρας
15 ὁδόν, κατάβασιν ἔχουσα σχεδόν τι καὶ τριάκοντα σταδίων ἀπὸ τοῦ ἐρύματος· καλοῦσι δ' αὐτὴν καὶ Σελγησσόν· ταύτην δὲ τὴν πόλιν καὶ Ἀλέξανδρος εἷλεν. ὁ δ' οὖν Ἀμύντας τὴν μὲν Κρῆμναν εἷλεν, εἰς δὲ τοὺς Ὁμοναδέας παρελθών, οἳ ἐνομίζοντο ἀληπτότατοι, καὶ καταστὰς ἤδη κύριος τῶν πλείστων χωρίων,
20 ἀνελὼν καὶ τὸν τύραννον αὐτῶν ἐξ ἀπάτης ἐλήφθη διὰ τῆς τοῦ τυράννου γυναικός. καὶ τοῦτον μὲν ἐκεῖνοι διέφθειραν, ἐκείνους δὲ Κυρίνιος ἐξεπόρθησε λιμῷ καὶ τετρακισχιλίους ἄνδρας ἐζώγρησε καὶ συνῴκισεν εἰς τὰς ἐγγὺς πόλεις, τὴν δὲ χώραν ἀπέλιπεν ἔρημον τῶν ἐν ἀκμῇ. ἔστι δὲ ἐν ὑψηλοῖς τοῦ
25 Ταύρου μέρεσι, κρημνοῖς ἀποτόμοις σφόδρα καὶ τὸ πλέον ἀβά-

2. ἐμβάλλοντα codd., Cor. corr. Verba ἐμβαλόντα — καὶ om. *x*. — Ὁμοναδέας Cor. 4. τῇ om. *oxz*. 5. παρωρίου *CDx*. 6. τοῦ om. *l*. 8. Verba καὶ Κιλίκων, a Guarino omissa, Cor. asteriscis inclusit, aut delenda esse censens aut mutanda in καὶ Λυκίων; sed Lycii ad has partes non pertinebant: aptius foret scribere καὶ Λυκαόνων. 9. ὄντα om. *C*. 10. ἐνεχείρισε *Dh* (sed in hoc η supra ι add.) *r*. 11. σαγαλασοῦ *Dhz*. 12. ἡ om. edd. inde a Cas. — σαγαλασὸς *Dhoz*. 14. ᾧ] ὧν *C*. 16. σελγησόν *Dhz*. 18. εἰς — παρελθών] ὁ — παραλαβὼν *rw*. — δὲ om. *Dhi*. 20. αὐτὸν *ixz* ald. 21. ἐκείνη διέφθειρεν *D*, sed οι sup. η, αν sup. εν sec. m. add. 22. κυρήνιος *xz*. 23. ἐξώρισε *D*, sed sec. m. in ἐζώγρησε mut. 24. καὶ post δὲ add. codd., exc. *Dhi*, ald.

τοις, ἐν μέσῳ κοῖλον καὶ εὔγεων πεδίον, εἰς αὐλῶνας πλείους διηρημένον· τοῦτο δὲ γεωργοῦντες ᾤκουν ἐν ταῖς ὑπερκειμέναις ὀφρύσιν ἢ σπηλαίοις, τὰ πολλὰ δ' ἔνοπλοι ἦσαν καὶ κατέτρεχον τὴν ἀλλοτρίαν, ἔχοντες ὄρη τειχίζοντα τὴν χώραν αὐτῶν.

CAPUT VII.

5

1. Συναφεῖς δ' εἰσὶ τούτοις οἵ τε ἄλλοι Πισίδαι καὶ οἱ Σελγεῖς, οἵπερ εἰσὶν ἀξιολογώτατοι τῶν Πισιδῶν. τὸ μὲν οὖν πλέον αὐτῶν μέρος τὰς ἀκρωρείας τοῦ Ταύρου κατέχει, τινὲς
C. 570 δὲ καὶ ὑπὲρ Σίδης καὶ Ἀσπένδου, Παμφυλικῶν πόλεων, κατέ-
A. 855 χουσι γεώλοφα χωρία, ἐλαιόφυτα πάντα, τὰ δ' ὑπὲρ τούτων, 10 ἤδη ὀρεινά, Κατεννεῖς, ὅμοροι Σελγεῦσι καὶ Ὁμοναδεῦσι, Σαγαλασσεῖς δ' ἐπὶ τὰ ἐντὸς τὰ πρὸς τῇ Μιλυάδι.

2. Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος τῶν Πισιδῶν πόλεις εἶναι Σέλγην, Σαγαλασσόν, Πετνηλισσόν, Ἄδαδα, Τυμβριάδα, Κρήμναν, Πιτνασσόν, Ἄμβλαδα, Ἀνάβουρα, Σίνδα, Ἀαρασσόν, Ταρβασσόν, Τερμησσόν· τούτων δ' οἱ μέν εἰσι τελέως ὀρεινοί, οἱ δὲ 15 καὶ μέχρι τῶν ὑπωρειῶν καθήκοντες ἐφ' ἑκάτερα, ἐπί τε τὴν

1. εὔγαιον *lrw* εὔγεον *i*. 7. ἀξιόλογοι *l*. 11. ἤδη] ἐστὶν *C*. — σαγαλασεῖς *Dhoz* σαγανασεῖς *r*. 12. δ' ἔπειτα ἐν τοῖς *D*, sed sec. m. mut. in δ' ἐπὶ τὰ ἐντὸς, in quibus ἐπὶ Grosk. delendum censet, atque incommodissimum sane est. 13. πισιδικῶν codd., exc. *Ex*, edd. 14. πεντηλισόν *z* Πεδνηλισσόν Tzsch. Cor. ex sent. Cas., ac per δ effertur hoc nomen a Polybio V, 72 et passim, Steph. s. v., in numo denique apud Eckhelium (v. Doctr. num. I, 3 p. 20): τ contra tuentur codd. et hic et XIV, 667, nec minus Plin. V, 26 et Ptolem. V, 5, quamquam transpositis literis Pletenissus ab his appellatur urbs. — ἀδαδάτην βριάδα codd., Cor. corr. ex coni. Wess. ad Hierocl. p. 673. 674: commemoratur enim urbs Ἀδάδα a Ptolem. l. c., Ὀδάδα ab Hierocle l. c., qui alterum quoque nomen exhibet, confirmatum a Plin. V, 25. 15. Τιτνασσόν Cor. e coni. Wessel. ad Hierocl. p. 674. — Σίνδαν *x* Cor. fortasse recte (v. XIII, 630): Grosk. contra Ἴσινδα scribendum existimat, ut XIII, 631, cum eadem hic quae ibi intelligatur Pisidiae urbs, Ἰσίονδα vocata Polybio et Livio, diversa a Sinda Cariae urbe. Sed haec parum certa sunt. — ἀαρασόν, ταρβασόν, τερμεσόν *ox* Guar.; ultimum nomen per ε efferunt reliqui etiam codd., exc. *E*, in quo legitur τερμισσός: η Tzsch. restituit propter XIII, 631. et numorum lapidumque auctoritatem. 16. τελείως ald. 17. καθήκοντες om. *oxz*.

Παμφυλίαν καὶ τὴν Μιλύαδα Φρυξὶ καὶ Λυδοῖς καὶ Καρσὶν ὅμοροι, πᾶσιν εἰρηνικοῖς ἔθνεσι, καίπερ προσβόροις οὖσιν. οἱ δὲ Πάμφυλοι, πολὺ τοῦ Κιλικίου φύλου μετέχοντες, οὐ τελέως ἀφεῖνται τῶν ληστρικῶν ἔργων, οὐδὲ τοὺς ὁμόρους ἐῶσι καθ'
5 *ἡσυχίαν ζῆν, καίπερ τὰ νότια μέρη τῆς ὑπωρείας τοῦ Ταύρου κατέχοντες. εἰσὶ δὲ τοῖς Φρυξὶν ὅμοροι καὶ τῇ Καρίᾳ Τάβαι καὶ Σίνδα καὶ Ἄμβλαδα, ὅθεν καὶ ὁ Ἀμβλαδεὺς οἶνος ἐκφέρεται πρὸς διαίτας ἰατρικὰς ἐπιτήδειος.*

3. *Τῶν δ' οὖν ὀρεινῶν, οὓς εἶπον, Πισιδῶν οἱ μὲν ἄλλοι*
10 *κατὰ τυραννίδας μεμερισμένοι, καθάπερ οἱ Κίλικες, ληστρικῶς ἤσκηνται· φασὶ δ' αὐτοῖς τῶν Λελέγων συγκαταμιχθῆναί τινας τὸ παλαιόν, πλάνητας ἀνθρώπους, καὶ συμμεῖναι διὰ τὴν ὁμοιοτροπίαν αὐτόθι. Σέλγη δὲ *καὶ* ἐξ ἀρχῆς μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐκτίσθη πόλις, καὶ ἔτι πρότερον ὑπὸ Κάλχαντος·*
15 *ὕστερον δὲ καθ' αὑτὴν ἔμεινεν αὐξηθεῖσα ἐκ τοῦ πολιτεύεσθαι νομίμως, ὥστε καὶ δισμυριάνδρός ποτε εἶναι. θαυμαστὴ δ' ἐστὶν ἡ φύσις τῶν τόπων· ἐν γὰρ ταῖς ἀκρωρείαις τοῦ Ταύρου χώρα μυριάδας τρέφειν δυναμένη σφόδρα εὔκαρπός ἐστιν, ὥστε καὶ ἐλαιόφυτα εἶναι πολλὰ χωρία καὶ εὐάμπελα, νομάς*

---

1. *καθήκοντες* post *Μιλύαδα* add. codd., exc. *E*. 2. *προσβόροις* *D*, sed alterum *ρ* sec. m. add., qua in margine adnotata sunt haec: *προσβόρροις διὰ β ρ καὶ Εὐριπίδης· πρόσβορρον ἄντρον ἃς μακρὰς κικλήσκομεν* (v. Jon v. 937)· *ἀπέδωκε δὲ τὸ ἃς πρὸς τὰς πέτρας ἃς πρὸ τοῦ ἐκτεθέντος ἰαμβείου εἴρηκεν.* Eadem haec leguntur pr. m. scripta in *h*, ubi exhibetur *προσβόρροις*, receptum a Tzsch. Cor. Ceterum ex adnotatione ista liquet, minime indoctum fuisse hominem, qui codicem *D* passim correxit, neque in omnibus, quae addidit, sequi codicem. 5. *καίπερ*] *καὶ πρὸς rw*. 6. *καὶ* post *δὲ* add. *oz*. — *ταβᾷ D ταμᾶ h τάβαι r τάβα* codd. rell., Tzsch. corr. e Steph. s. v. *Ἄμβλαδα* hunc Strabonis locum afferente: eadem forma apud eundem redit s. v., et aliorum scriptorum numorumque confirmatur auctoritate. 7. *Ἴσινδα* exhibet Steph. l. c. eamque scripturam Straboni reddendam censent Holstenius, Berkel., Wessel. (ad Hierocl. 680): at v. XIII, 630. 9. *ὡς εἰπεῖν* codd., *ὡς εἶπον* Cor.: verum reposui e coni. Grosk. — *πισιδων* (sic) *D*, in *ἐπὶσιδων* sec. m. mut., *ἐπισίδων h*. 12. *συμβῆναι Clrw*; idem scriptum fuerat in *D*, sed pr. m. corr.: conf. Eust. ad Il. *Y*, 96 p. 1198, 61 R. 13. *καὶ* asteriscis incl. Cor. — *μακεδόνων i*.

τε ἀφθόνους ἀνεῖσθαι παντοδαποῖς βοσκήμασι· κύκλῳ δ' ὑπέρκεινται δρυμοὶ ποικίλης ὕλης. πλεῖστος δ' ὁ στύραξ φύεται
A. 856 παρ' αὐτοῖς, δένδρον οὐ μέγα ὀρθηλόν· ἀφ' οὗ καὶ τὰ στυράκινα ἀκοντίσματα, ἐοικότα τοῖς κρανείνοις· ἐγγίνεται δ' ἐν τοῖς στελέχεσι ξυλοφάγον τι σκώληκος εἶδος, ὃ μέχρι τῆς ἐπι- 5 φανείας διαφαγὸν τὸ ξύλον τὸ μὲν πρῶτον πιτύροις ἢ πρίσμασιν ἐοικός τι ψῆγμα προχεῖ, καὶ σωρὸς συνίσταται πρὸς τῇ ῥίζῃ, μετὰ δὲ ταῦτα ἀπολείβεταί τις ὑγρασία δεχομένη πῆξιν ῥᾳδίαν παραπλησίαν τῇ κόμμει· ταύτης δὲ τὸ μὲν ἐπὶ τὸ ψῆγμα πρὸς τῇ ῥίζῃ κατενεχθὲν ἀναμίγνυται τούτῳ τε καὶ τῇ 10 γῇ, πλὴν ὅσον *τὸ μὲν* ἐν ἐπιπολῇ συστὰν διαμένει καθαρόν,
C. 571 τὸ δ' ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ στελέχους, καθ' ἣν ῥεῖ, πήττεται, καὶ τοῦτο καθαρόν· ποιοῦσι δὲ καὶ ἐκ τοῦ μὴ καθαροῦ μῖγμα ξυλομιγές τι καὶ γεωμιγές, εὐωδέστερον τοῦ καθαροῦ, τῇ δ' ἄλλῃ δυνάμει λειπόμενον (λανθάνει δὲ τοὺς πολλούς), ᾧ πλεί- 15 στῳ χρῶνται θυμιάματι οἱ δεισιδαίμονες. ἐπαινεῖται δὲ καὶ ἡ Σελγικὴ ἶρις καὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς ἄλειμμα. ἔχει δ' ὀλίγας προσβάσεις [τὰ] περὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν τὴν Σελγέων, ὀρεινὴν κρημνῶν καὶ χαραδρῶν οὖσαν πλήρη, ἃς ποιοῦσιν ἄλλοι τε ποταμοὶ καὶ ὁ Εὐρυμέδων καὶ ὁ Κέστρος, ἀπὸ τῶν Σελγι- 20 κῶν ὀρῶν εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκπίπτοντες θάλατταν· γέφυραι δ' ἐπίκεινται ταῖς ὁδοῖς. διὰ δὲ τὴν ἐρυμνότητα οὔτε πρότε-

---

1. περίκεινται Cor. 2. στῶραξ r. 3. δὲ ante καὶ add. h. — στυράκια l Eust. ad Il. B, 539 p. 281, 41 R. 4. κραναίνοις CDE hilorw κραναιίνοις x κρανίνοις z: Tzsch. corr. ex Eust. l. c. 5. σκώλικος C. 7. ἐοικότι l. 9. τῇ κόμῃ Dhilx τῇ κώμῃ o τῇ κόμει rwz τῇ κόμμει E, sed ω sup. η pr. m. add. 10. καταμιχθὲν codd., exc. E, in quo legitur κατενεχθὲν, quod Cor. scripserat e coni. Xyl. 11. τὸ μὲν om. Cor., nec ferenda sunt. — ἐπιπολυ (sic) cum primum omisso ἐν scriptum fuisset in D, postea ἐν pr. m. add. et υ in ησ mutatum est; unde ἐν ἐπιπολῆς exhibent hi: ἐπιπολῆς Cor. 12. τὸ — καθαρόν om. l. — δ'] τ' z. — ῥέον πήγνυται oz. 17. ἔχειν E. 18. τὰ om. codd., Cor. add. — τῶν ante Σελγέων add. oz 19. καὶ ante κρημνῶν vid. excidisse. 20. ποταμοὶ] πολλοὶ E. 21. παμφυλικὴν oz. 22. δὲ om. codd., exc. E.: de coni. addiderat Cor. — δὲ post οὔτε add. ixz, verba διὰ τὴν ἐρυμνότητα ad proxime praecedentia referentes.

ρον οὐθ' ὕστερον οὐδ' ἅπαξ οἱ Σελγεῖς ἐπ' ἄλλοις ἐγένοντο, ἀλλὰ τὴν μὲν ἄλλην χώραν ἀδεῶς ἐκαρποῦντο, ὑπὲρ δὲ τῆς κάτω τῆς τε ἐν τῇ Παμφυλίᾳ καὶ τῆς ἐντὸς τοῦ Ταύρου διεμάχοντο πρὸς τοὺς βασιλέας ἀεί· πρὸς δὲ τοὺς Ῥωμαίους ἐπὶ 5 ῥητοῖς τισι κατεῖχον τὴν χώραν· πρὸς Ἀλέξανδρον δὲ πρεσβευσάμενοι δέχεσθαι τὰ προστάγματα εἶπον κατὰ φιλίαν· νῦν δὲ ὑπήκοοι τελέως γεγόνασι, καί εἰσιν ἐν τῇ ὑπὸ Ἀμύντᾳ τεταγμένῃ πρότερον.

CAPUT VIII.

10 1. *Τοῖς δὲ Βιθυνοῖς ὁμοροῦσι πρὸς νότον, ὡς ἔφην, οἱ περὶ τὸν Ὄλυμπον τὸν Μύσιον προσαγορευόμενον Μυσοί τε καὶ Φρύγες· ἑκάτερον δὲ τὸ ἔθνος διττόν ἐστι. Φρυγία τε γὰρ ἡ μὲν καλεῖται μεγάλη, ἧς ὁ Μίδας ἐβασίλευσε, καὶ ἧς μέρος οἱ Γαλάται κατέσχον, ἡ δὲ μικρά, ἡ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ καὶ ἡ 15 περὶ τὸν Ὄλυμπον, ἡ καὶ Ἐπίκτητος λεγομένη. Μυσία τε ὁμοίως* A. 857 *ἥ τε Ὀλυμπηνή, συνεχὴς οὖσα τῇ Βιθυνίᾳ καὶ τῇ Ἐπικτήτῳ, ἣν ἔφη Ἀρτεμίδωρος ἀπὸ τῶν πέραν Ἴστρου Μυσῶν ἀπῳκίσθαι, καὶ ἡ περὶ τὸν Κάικον καὶ τὴν Περγαμηνὴν μέχρι Τευθρανίας καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ.*

20 2. *Οὕτω δ' ἐνήλλακται ταῦτα ἐν ἀλλήλοις, ὡς πολλάκις λέγομεν, ὥστε καὶ τὴν περὶ *τὴν* Σίπυλον Φρυγίαν οἱ πα-*

---

1. *ἐπ*] *ὑπ'* edd. inde a Cas. 4. Mirum est, Romanos h. l. ante Alexandrum nominari, atque addi postea *νῦν δὲ κτλ.*, quae et ipsa spectant ad Romanos. Levaretur paululum difficultas, si verba *πρὸς δὲ Ῥωμαίους — τὴν χώραν* collocarentur post *φιλίαν*: quamquam ne hoc quidem satis placet. 7. *τεταγμένοι Clorw* ald. 10. *ὡς ἔφην, πρὸς νότον E.* 11. *προσαγορευόμενοι* codd., exc. *w*, in quo legitur *προσαγορευόμενον*, quod Cor. scripsit e coni. 13. *ἐβασίλευεν, ἧς μέρος E.* 14. *οἱ περὶ D*, sed *οἱ* in *ἡ* sec. m. mut. 15. *καὶ ἡ ἐπίκτητος C* *καὶ* om. *D*, sed inter vers. sec. m. add. 16. *ὀλυμπινή* codd., exc. *E*, cui concinunt Steph. s. v. *Ὄλυμπος* Eust. ad Il. *Α*, 18 p. 27, 45 R. 17. *ἀπωκῖσθαι oxz ἀπωκεῖσθαι* ald. 18. *κάϋκον D* (sed in hoc *υ* in *ι* mut. sec. m.) *E.* 21. *τὸ Σίπυλον* ald.: *τήν*, quod propter codicum consensum rec. Tzsch., nullo modo ferendum est, cum montem haud dubie h. l. intellectum voluerit Strabo, non urbem parum nobilem neque usquam ab eo commemoratam (etenim supra quoque I, 58

λαιοὶ καλοῦσιν, ἄδηλον, εἴτε τῆς μεγάλης, εἴτε τῆς μικρᾶς μέρος οὖσαν, ἣ καὶ τὸν Τάνταλον Φρύγα καὶ τὸν Πέλοπα καὶ τὴν Νιόβην· ὁποτέρως δ' ἂν ἔχῃ, ἥ γε ἐπάλλαξις φανερά. ἡ γὰρ Περγαμηνὴ καὶ ἡ Ἐλαΐτις, καθ' ἣν ὁ Κάικος ἐκπίπτει, καὶ ἡ μεταξὺ τούτων Τευθρανία, ἐν ᾗ Τεύθρας καὶ ἡ τοῦ 5 Τηλέφου ἐκτροφή, ἀνὰ μέσον ἐστὶ τοῦ τε Ἑλλησπόντου καὶ τῆς περὶ Σίπυλον καὶ Μαγνησίαν τὴν ὑπ' αὐτῷ χώρας· ὥσθ', ὅπερ ἔφην, ἔργον διορίσαι

C. 572 χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα.

3. Καὶ οἱ Λυδοὶ καὶ οἱ Μαίονες, οὓς Ὅμηρος καλεῖ Μῄονας, ἐν συγχύσει πώς εἰσι καὶ πρὸς τούτους καὶ πρὸς ἀλλήλους· [πρὸς μὲν ἀλλήλους,] ὅτι οἱ μὲν τοὺς αὐτούς, οἱ δ' ἑτέρους φασί, πρὸς δὲ τούτους, ὅτι τοὺς Μυσοὺς οἱ μὲν Θρᾷκας, οἱ δὲ Λυδοὺς εἰρήκασι, κατ' αἰτίαν παλαιὰν ἱστοροῦντες, ἣν Ξάνθος ὁ Λυδὸς γράφει καὶ Μενεκράτης ὁ Ἐλαΐτης, ἐτυμολογοῦντες καὶ τὸ ὄνομα τὸ τῶν Μυσῶν, ὅτι τὴν ὀξύην οὕτως ὀνομάζουσιν οἱ Λυδοί· πολλὴ δ' ἡ ὀξύη κατὰ τὸν Ὄλυμπον, ὅπου ἐκτεθῆναί φασι τοὺς δεκατευθέντας, ἐκείνων δὲ ἀπογόνους εἶναι τοὺς ὕστερον Μυσούς, ἀπὸ τῆς ὀξύης οὕτω προσαγορευθέντας· μαρτυρεῖν δὲ καὶ τὴν διάλεκτον· μιξολύδιον γάρ πως εἶναι καὶ μιξοφρύγιον· τέως μὲν γὰρ οἰκεῖν αὐτοὺς περὶ τὸν Ὄλυμπον, τῶν δὲ Φρυγῶν ἐκ τῆς Θρᾴκης περαιωθέντων [ἀν]ελόντων τε τῆς Τροίας ἄρχοντα καὶ τῆς πλησίον γῆς, ἐκεί-

---

mons est intelligendus, ut liquet ex XII, 579): inde τὸν Σίπυλον scribendum censet Grosk.; verumtamen cum nullo alio loco articulum huic nomini videamus adiectum, delendum potius est τήν, quam corrigendum. 2. οὖσα rxz. — οἱ καὶ oxz. 3. ὁποτέρων rw. — ἔχοι lrwx ald. 7. καὶ supra τὴν sec. m. add. in D: inde καὶ τὴν hi; καὶ τῆς — χώρας z (idem omisso καὶ o), quod rec. Cor. — χώραν codd., exc. oz: quod scripsimus restituendum vidit Grosk. 10. δὲ post Λυδοὶ add. Cor. haud male. — μαίονας C. 12. πρὸς μὲν ἀλλήλους om. codd., Cor. add. minus probabiliter scribens πρὸς ἀλλήλους μέν. 13. τούτοις codd., Cor. corr. 14. δὲ post εἰρήκασι add. codd., exc. Ex. — κατ' αἰτίαν παλαιὰν ἱστοροῦντες insolenter sane dicta sunt. 15. ἐτοιμολογοῦντες D, sed οι in υ sec. m. mut. 16. τὸ ante τῶν sec. m. inter vers. add. in D. 17. πολλὴ] πολὺ oz. 18. ὅπως rw. 23. εἵλοντο τόν τε codd. ἀνελόντων τε τὸν Cor., sed articulus non est ne-

νους μὲν ἐνταῦθα οἰκῆσαι, τοὺς δὲ Μυσοὺς ὑπὲρ τὰς τοῦ Καΐκου πηγὰς πλησίον Λυδῶν.

4. Συνεργεῖ δὲ πρὸς τὰς τοιαύτας μυθοποιίας ἥ τε σύγχυσις τῶν ἐνταῦθα ἐθνῶν καὶ ἡ εὐδαιμονία τῆς χώρας τῆς
5 ἐντὸς Ἅλυος, μάλιστα δὲ τῆς παραλίας, δι' ἣν ἐπιθέσεις ἐγένοντο αὐτῇ πολλαχόθεν καὶ διὰ παντὸς ἐκ τῆς περαίας, ἢ καὶ ἐπ' ἀλλήλους ἰόντων τῶν ἐγγύς. μάλιστα μὲν οὖν κατὰ τὰ Τρωικὰ καὶ μετὰ ταῦτα τὰς ἐφόδους γενέσθαι καὶ τὰς μεταναστάσεις συνέβη, τῶν τε βαρβάρων ἅμα καὶ τῶν Ἑλλήνων
10 ὁρμῇ τινι χρησαμένων πρὸς τὴν τῆς ἀλλοτρίας κατάκτησιν· ἀλλὰ καὶ πρὸ τῶν Τρωικῶν ἦν ταῦτα. τό τε γὰρ τῶν Πελασγῶν ἦν φῦλον καὶ τὸ τῶν Καυκώνων καὶ Λελέγων· εἴρηται δ', ὅτι πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης τὸ παλαιὸν ἐτύγχανε πλανώμενα, ἅπερ ποιεῖ τοῖς Τρωσὶ συμμαχοῦντα ὁ ποιητής, οὐκ
15 ἐκ τῆς περαίας. τά τε περὶ τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Μυσῶν λεγόμενα πρεσβύτερα τῶν Τρωικῶν ἐστιν· οἱ δὲ διττοὶ Λύκιοι τοῦ αὐτοῦ γένους ὑπόνοιαν παρέχουσιν, ἢ τῶν Τρωικῶν ἢ τῶν πρὸς Καρίᾳ τοὺς ἑτέρους ἀποικισάντων. τάχα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Κιλίκων τὸ αὐτὸ συνέβη· διττοὶ γὰρ καὶ οὗτοι· οὐ μὴν ἔχομέν
20 γε τοιαύτην λαβεῖν μαρτυρίαν, ὅτι καὶ πρὸ τῶν Τρωικῶν ἦσαν ἤδη οἱ νῦν Κίλικες· ὅ τε Τήλεφος ἐκ τῆς Ἀρκαδίας ἀφῖχθαι νομίζοιτ' ἂν μετὰ τῆς μητρός, γάμῳ δὲ τῷ ταύτης ἐξοικειωσάμενος τὸν ὑποδεξάμενον αὐτὸν Τεύθραντα ἐνομίσθη τε ἐκείνου καὶ παρέλαβε τὴν Μυσῶν ἀρχήν. A. 858

25 5. Καὶ οἱ Κᾶρες δὲ νησιῶται πρότερον ὄντες καὶ Λέλεγες, ὥς φασιν, ἠπειρῶται γεγόνασι, προσλαβόντων Κρητῶν, οἳ καὶ τὴν Μίλητον ἔκτισαν, ἐκ τῆς Κρητικῆς Μιλήτου Σαρπηδόνα λαβόντες κτίστην· καὶ τοὺς Τερμίλας κατῴκισαν ἐν τῇ νῦν C. 573

---

cessarius. 2. πηγους *C*. 12. τὸ τῶν Λελέγων *E*. 15. περσίας *l*. 16. δὲ] δὴ *C*(?) Xyl. 18. καρίαν *Clorwxz* ald.: dativum praeter reliquos codd. exhibet Eust. ad Il. *B*, 824 p. 354, 12 R. ad Dionys. v. 857. 27. ἐκ τῆς κρήτης codd., exc. *oz*, in quibus est ἐκ τῆς ἐν κρήτῃ, idem exhibet Epit. paulo liberius referens hunc locum: inde rec. Tzsch. Cor. Verius puto quod scripsi e coni. Cas., coll. XIV, 634 extr. 28. τέρμιλλας *Dh* τερμίλλας *E* Eust. ad Il. *B*, 876 p. 369, 15 R. τέρμηλλας *lo* ald. τερμήλας *C*: verum restituit Xyl.; cf. XIV, 667. 678

Λυκίᾳ· τούτους δ' ἀγαγεῖν ἐκ Κρήτης ἀποίκους Σαρπηδόνα, Μίνω καὶ Ῥαδαμάνθυος ἀδελφὸν ὄντα, καὶ ὀνομάσαι Τερμίλας τοὺς πρότερον Μιλύας, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ἔτι δὲ πρότερον Σολύμους, ἐπελθόντα δὲ τὸν Πανδίονος Λύκον ἀφ' ἑαυτοῦ προσαγορεῦσαι τοὺς αὐτοὺς Λυκίους. οὗτος μὲν οὖν ὁ λόγος ἀποφαίνει τοὺς αὐτοὺς Σολύμους τε καὶ Λυκίους, ὁ δὲ ποιητὴς χωρίζει· Βελλεροφόντης γοῦν, ὡρμημένος ἐκ τῆς Λυκίας,

A. 859 — 5

Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι.

Πείσανδρόν τε ὡσαύτως, υἱὸν αὐτοῦ, Ἄρης, ὥς φησι, 10

μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε·

καὶ τὸν Σαρπηδόνα δὲ ἐπιχώριόν τινα λέγει.

6. *Ἀλλὰ τό γε ἆθλον προκεῖσθαι κοινὸν τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, ἧς λέγω, τοῖς ἰσχύουσιν ἐκ πολλῶν βεβαιοῦται καὶ † μετὰ τὰ Τρωικά· ὅπου καὶ Ἀμαζόνες κατεθάρρησαν αὐτῆς, ἐφ' ἃς ὅ τε Πρίαμος στρατεῦσαι λέγεται καὶ ὁ Βελλεροφόντης· πόλεις τε παλαιαὶ ὁμολογοῦνται ἐπώνυμοι αὐτῶν· ἐν δὲ τῷ Ἰλιακῷ πεδίῳ κολώνη τίς ἐστιν,* 15

ἣν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,

ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης· 20

---

aliosque auctores. 2. *τέρμιλλας Dh τέρμηλλας l τερμίλας Cor.* 3. *μινύας* codd., exc. *xz*, Eust. l. c. et ad Il. *Z*, 184, p. 635 39 R.: at cf. XIV, 667. 678. Herod. I, 173. 4. *λύκωνα* codd., idemque h. l. in codice suo legit Eust. ad Il. *Z*, l. c., ubi exhibet *Λύκος ἢ Λύκων ὁ Πανδιόνος ἐπελθὼν κτλ.*: verum servavit Epit., unde rec. Tzsch., coll. IX, 392. XIV, 667. Herod. l. c. aliisque. 7. *βελεροφόντης Cxz.* 9. *σολύμοις ἐμαχέσατο Dhi μαχέσατο xz.* 10. *Ἴσανδρον* Tzsch. Cor. ex Il. *Z*, 197. 203. Illam tamen scripturam codd. exhibent etiam XIII, 630. — *τε*] *δὲ x* Tzsch. Cor. 15. *καὶ κατὰ τὰ Τρωικά* Tzsch. *καὶ [ἐκ τῶν] κατὰ κτλ.* Cor. parum apte: rectissime contra, ut e proximis liquet, Cas. suspicatus est excidisse verba *καὶ πρὸ τῶν Τρωικῶν* sive post *Τρωικά* sive, quod malim, ante *καὶ*: cui opinioni minime obstant quae sequuntur *ὅπου κτλ.* 17. *καὶ* ante *πόλεις* add. Cas. — *τὸ πάλαι l τὸ πάλαι καὶ CDh τὸ παλαιὸν i παλαιαὶ καὶ rw παλαιαὶ oz τε παλαιαὶ x*, quod rec. Cor. 18. *ἠλιακῷ C.* 19. *ἣν οἵ* codd., Xyl. corr.: corruptionis causa aperta. — *κικλήσκουσιν*] *κλῆσιν φασιν ἔχειν rw.* 20. *σῆμα* om. *l.*

ἣν ἱστοροῦσι μίαν εἶναι τῶν Ἀμαζόνων, ἐκ τοῦ ἐπιθέτου τεκμαιρόμενοι· εὐσκάρθμους γὰρ ἵππους λέγεσθαι διὰ τὸ τάχος· κἀκείνην οὖν πολύσκαρθμον διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἡνιοχείας τάχος· καὶ ἡ Μύρινα οὖν ἐπώνυμος ταύτης λέγεται. καὶ αἱ ἐγγὺς δὲ 5 νῆσοι ταῦτ' ἔπαθον διὰ τὴν ἀρετήν, ὧν Ῥόδος καὶ Κῶς ὅτι πρὸ τῶν Τρωικῶν ἤδη ὑφ' Ἑλλήνων ᾠκοῦντο, καὶ ὑφ' Ὁμήρου σαφῶς ἐκμαρτυρεῖται.

7. Μετὰ δὲ τὰ Τρωικὰ αἵ τε τῶν Ἑλλήνων ἀποικίαι καὶ αἱ Τρηρῶν καὶ αἱ Κιμμερίων ἔφοδοι καὶ Λυδῶν καὶ μετὰ 10 ταῦτα Περσῶν καὶ Μακεδόνων, τὸ τελευταῖον Γαλατῶν, ἐτάραξαν πάντα καὶ συνέχεαν. γέγονε δὲ ἡ ἀσάφεια οὐ διὰ τὰς μεταβολὰς μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς τῶν συγγραφέων ἀνομολογίας, [A. 860] περὶ τῶν αὐτῶν οὐ τὰ αὐτὰ λεγόντων, τοὺς μὲν Τρῶας καλούντων Φρύγας, καθάπερ οἱ τραγικοί, τοὺς δὲ Λυκίους 15 Κᾶρας, καὶ ἄλλους †οὕτως. οἱ δὲ Τρῶες οὕτως ἐκ μικρῶν αὐξηθέντες, ὥστε καὶ βασιλεῖς βασιλέων εἶναι, παρέσχον καὶ [C. 574] τῷ ποιητῇ λόγον, τίνα χρὴ καλεῖν Τροίαν, καὶ τοῖς ἐξηγουμένοις ἐκεῖνον. λέγει μὲν γὰρ καὶ κοινῶς ἅπαντας Τρῶας τοὺς συμπολεμήσαντας αὐτοῖς, ὥσπερ καὶ Δαναοὺς καὶ Ἀχαιοὺς 20 τοὺς ἐναντίους· ἀλλ' οὐ δήπου Τροίαν καὶ τὴν Παφλαγονίαν ἐροῦμεν, νὴ Δία, οὐδὲ τὴν Καρίαν ἢ τὴν ὅμορον αὐτῇ Λυκίαν. λέγω δ', ὅταν οὕτω φῇ,

Τρῶες μὲν κλαγγῇ [τ'] ἐνοπῇ τ' ἴσαν·

ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων,

25 οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί.

καὶ ἄλλως δὲ λέγει πολλαχῶς. ὅμως δέ, καίπερ τοιούτων ὄντων, πειρατέον διαιτᾶν ἕκαστα εἰς δύναμιν· ὅ, τι δ' ἂν διαφύγῃ τῆς παλαιᾶς ἱστορίας, τοῦτο μὲν ἐατέον (οὐ γὰρ ἐνταῦθα τὸ τῆς γεωγραφίας ἔργον), τὰ δὲ νῦν ὄντα λεκτέον.

---

3. κἀκεῖνα *l.* 4. καὶ ante ἡ om. *x.* — μυρίνη *z.* — αἱ om. *Dh.* 13. αὐτῶν] αὐτὰ *D*, sed α in ων sec. m. mut. 15. καὶ ἄλλους [ἄλλως]. Οὕτω δὲ καὶ οἱ Τρῶες ἐκ μικρῶν αὐξηθέντες Cor., quae nemo probabit: nescio an scriptum fuerit καὶ ἄλλους ὡσαύτως. 21. νὴ Δία om. *D* (sed in marg. sec. m. add.) *x.* 22. οὕτω om. edd. inde a Xyl. 23. τ' post κλαγγῇ om. codd., Cor. add. ex Il. Γ, 2. — ἤσαν hic et paulo post *C.* 26. πολλὰ *x.* 27. διαφύγοι *Clrwx* ald. 29. ἔργον]

8. *Ἔστι τοίνυν ὄρη δύο ὑπερκείμενα τῆς Προποντίδος, ὅ τε Ὄλυμπος ὁ Μύσιος καὶ ἡ Ἴδη. τῷ μὲν οὖν Ὀλύμπῳ τὰ τῶν Βιθυνῶν ὑποπέπτωκε, τῆς δὲ Ἴδης μεταξὺ καὶ τῆς θαλάττης ἡ Τρῳὰς κεῖται, συνάπτουσα τῷ ὄρει· περὶ μὲν οὖν ταύτης ἐροῦμεν ὕστερον καὶ τῶν συνεχῶν αὐτῇ πρὸς νότον, νῦν δὲ περὶ τῶν Ὀλυμπηνῶν καὶ τῶν ἐφεξῆς μέχρι τοῦ Ταύρου παραλλήλων τοῖς προεφωδευμένοις λέγωμεν. ἔστι τοίνυν ὁ Ὄλυμπος κύκλῳ μὲν εὖ συνοικούμενος, ἐν δὲ τοῖς ὕψεσι δρυμοὺς ἐξαισίους ἔχων καὶ ληστήρια δυναμένους ἐκτρέφειν τόπους εὐερκεῖς, ἐν οἷς καὶ τύραννοι συνίστανται πολλάκις, *οἱ* δυνάμενοι συμμεῖναι πολὺν χρόνον· καθάπερ Κλέων ὁ καθ' ἡμᾶς τῶν ληστηρίων ἡγεμών.*

9. *Οὗτος δ' ἦν μὲν ἐκ Γορδίου κώμης, ἣν ὕστερον αὐξήσας ἐποίησε πόλιν καὶ προσηγόρευσεν Ἰουλιόπολιν· ληστηρίῳ δ' ἐχρῆτο καὶ ὁρμητηρίῳ κατ' ἀρχὰς τῷ καρτερωτάτῳ τῶν χωρίων, ὄνομα Καλλυδίῳ· ὑπῆρξε δ' Ἀντωνίῳ μὲν χρήσιμος, ἐπελθὼν ἐπὶ τοὺς ἀργυρολογοῦντας Λαβιήνῳ, καθ' ὃν χρόνον ἐκεῖνος τὴν Ἀσίαν κατέσχε, καὶ κωλύσας τὰς παρασκευάς· ἐν δὲ τοῖς Ἀκτιακοῖς ἀποστὰς Ἀντωνίου τοῖς Καίσαρος προσέθετο στρατηγοῖς, καὶ ἐτιμήθη πλέον ἢ κατ' ἀξίαν, προσλαβὼν* A. 861 *τοῖς παρ' Ἀντωνίου δοθεῖσι καὶ τὰ παρὰ τοῦ Καίσαρος· ὥστ' ἀντὶ λῃστοῦ δυνάστου περιέκειτο σχῆμα, ἱερεὺς μὲν ὢν τοῦ Ἀβρεττηνοῦ Διός, Μυσίου θεοῦ, μέρος δ' ἔχων ὑπήκοον τῆς Μωρηνῆς (Μυσία δέ ἐστι καὶ αὕτη, καθάπερ ἡ Ἀβρεττηνή), λαβὼν*

μέρος l. 1. *δὲ* post *ἔστι* add. *oz*. — *ὅ τε* om. *C*. 2. *ἡ* om. *Dh*. 4. *ὄρη* *D*, sed *η* sec. m. mut. in *ει*. 7. *λέγομεν* *CE*. 8. *εὖ*] *οὐ* codd. edd., sed Cor. asteriscis inclusit: correxi e coni. Mannerti (v. Geogr. ant. VI, 3, 567). 10. *οἱ* Cor. asteriscis inclusit, nec ferendum est. 13. *γόρδου* codd. et Eust. ad Il. *B*, 677 p. 319, 8 R.: Cor. corr. coll. Plin. H. N. V, 40 s. 32: v. et supra p. 568 init. 14. *ἰλιούπολιν* *C*. 15. *τῶν χωρῶν* codd., Xyl. corr. 16. *Καλύδνιον* castellum hoc nominat Eust. l. c. Strabonis verba referens. 17. *λαβίνῳ* *Chi* *λαβήνῳ* codd. rell., Xyl. corr. 20. *παραλαβὼν* *rw*. 22. *περιέθετο* *Dhi* ald. — *ἀβρετατηνοῦ* *CDhilrw* *ἀβρεττανοῦ* *oz* *ἀβρυτανοῦ* *ux*; Xyl. corr. 24. Inde a voce *αὕτη* incipit cod. *F*. — *ἡ βρετατηνή* *i* *ἡ βρετηνή* *ux* *ἡ βρεττηνή* codd. rell., exc. *F*, in quo cum evanidae paene sint primae voces, quid scriptum fuerit, non liquet, sed videtur fuisse *ἡ ἀβρεττηνή*.

δὲ ὕστατα καὶ τὴν ἐν τῷ Πόντῳ τῶν Κομάνων ἱερωσύνην,
εἰς ἣν κατελθὼν ἐντὸς μηνιαίου χρόνου κατέστρεψε τὸν βίον·
νόσος δ' ἐξήγαγεν αὐτὸν ὀξεῖα, εἴτ' ἄλλως ἐπιπεσοῦσα ἐκ τῆς C. 575
ἄδην πλησμονῆς, εἴθ', ὡς ἔφασαν οἱ περὶ τὸ ἱερόν, κατὰ μῆ-
5 νιν τῆς θεοῦ· ἐν γὰρ τῷ περιβόλῳ τοῦ τεμένους ἡ οἴκησίς
ἐστιν ἥ τε τοῦ ἱερέως καὶ τῆς ἱερείας, τὸ δὲ τέμενος χωρὶς
τῆς ἄλλης ἁγιστείας διαφανέστατα τῆς τῶν ὑείων κρεῶν βρώ-
σεως καθαρεύει, ὅπου γε καὶ ἡ ὅλη πόλις, οὐδ' εἰσάγεται εἰς
αὐτὴν ὗς· ὁ δ' ἐν τοῖς πρώτοις τὸ λῃστρικὸν ἦθος ἐπεδείξατο
10 εὐθὺς κατὰ τὴν πρώτην εἴσοδον τῇ παραβάσει τούτου τοῦ
ἔθους, ὥσπερ οὐχ ἱερεὺς εἰσεληλυθώς, ἀλλὰ διαφθορεὺς τῶν
ἱερῶν.

10. Ὁ μὲν δὴ Ὄλυμπος τοιόσδε, περιοικεῖται δὲ πρὸς ἄρ-
κτον μὲν ὑπὸ τῶν Βιθυνῶν καὶ Μυγδόνων καὶ Δολιόνων, τὸ
15 δὲ λοιπὸν ἔχουσι Μυσοὶ καὶ Ἐπίκτητοι. Δολίονας μὲν οὖν μά-
λιστα καλοῦσι τοὺς περὶ Κύζικον ἀπὸ Αἰσήπου ἕως Ῥυνδάκου
καὶ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης, Μυγδόνας δὲ τοὺς ἐφεξῆς τού-
τοις μέχρι τῆς Μυρλειανῶν χώρας· ὑπέρκεινται δὲ τῆς Δασκυ-
λίτιδος ἄλλαι δύο λίμναι μεγάλαι, ἥ τε Ἀπολλωνιᾶτις ἥ τε
20 Μιλητοπολῖτις· πρὸς μὲν οὖν τῇ Δασκυλίτιδι Δασκύλιον πόλις,
πρὸς δὲ τῇ Μιλητοπολίτιδι Μιλητούπολις, πρὸς δὲ τῇ τρίτῃ

---

2. κατέστρεφε *h*. 3. ὀξεῖα *F*. — ἐπεισπεσοῦσα *C*, sed εις sec. m. add. 4. ἄδην *F* ἄδην, et alterum δ sec. m. add., *C*. 5. τέ-μενος *F*. 6. ἥ τε] εἴτε *F*. 7. τῆς ante ἄλλης om. *F*. — ἁγι-στίας *C*. 8. ὅλη ἡ *owz* Cor. 10. εὐθὺς om. *D* (scriptum est ante εἴσοδον, sed pr. m. atramento inductum) *h*. 11. εἰσελθών *ux*. 14. Syllabae κτον μὲν evanuerunt in *F*, sicut in proximis τὸ δὲ. 16. ῥυνδακοῦ *C* Eust. ad Il. *I*, 480 p. 766, 34 R. 17. δασκυλιάτιδος *u*. — μύγδονας Cor. — τοὺς] τοῖς *F*. 18. μυρλιανῶν *CDFhilrwx* ald. μυρλειανῶν *Eoz* μυρλειανῆς Eust. l. c.: inde per ε scripserunt hoc nomen Tzsch. Cor. coll. p. 551. Steph. s. v. Μύρλεια; sed altera forma a Xyl. restituta propius abest a codicum plerorumque scriptura et fir-matur a Steph. s. v. Ἀλεξάνδρεια. 19. ἀπολλωνιάτις codd. 20. μι-λητοπολίτις *C*. — Δασκύλειον edd.: at conf. XIII, 582. Steph. s. v. 21. μιλητοπόλει *CDhilrw* μιλητοπολίτιδι, addito ȣ supra prius ο, *E*. — Μιλητόπολις edd.: at cf. XIV, 681.

Ἀπολλωνία ἡ ἐπὶ Ῥυνδάκῳ λεγομένη· τὰ πλεῖστα δὲ τούτων ἐστὶ Κυζικηνῶν νυνί.

11. Ἔστι δὲ νῆσος ἐν τῇ Προποντίδι ἡ Κύζικος συναπτομένη γεφύραις δυσὶ πρὸς τὴν ἤπειρον, ἀρετῇ μὲν κρατίστη, μεγέθει δὲ ὅσον πεντακοσίων σταδίων τὴν περίμετρον· ἔχει δὲ 5 ὁμώνυμον πόλιν πρὸς αὐταῖς ταῖς γεφύραις καὶ λιμένας δύο A. 862 κλειστοὺς καὶ νεωσοίκους πλείους τῶν διακοσίων· τῆς δὲ πόλεως τὸ μὲν ἔστιν ἐν ἐπιπέδῳ, τὸ δὲ πρὸς ὄρει· καλεῖται δ' Ἄρκτων ὄρος· ὑπέρκειται δ' ἄλλο Δίνδυμον μονοφυές, ἱερὸν ἔχον τῆς Δινδυμήνης μητρὸς θεῶν, ἵδρυμα τῶν Ἀργοναυτῶν. ἔστι δ' ἐνά- 10 μιλλος ταῖς πρώταις τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἡ πόλις μεγέθει τε καὶ κάλλει καὶ εὐνομίᾳ πρός τε εἰρήνην καὶ πόλεμον· ἔοικέ τε τῷ παραπλησίῳ τύπῳ κοσμεῖσθαι, ὥσπερ ἡ τῶν Ῥοδίων καὶ Μασσαλιωτῶν καὶ Καρχηδονίων τῶν πάλαι. τὰ μὲν οὖν πολλὰ ἐῶ, τρεῖς δ' ἀρχιτέκτονας τοὺς ἐπιμελουμένους οἰκοδομημάτων τε δημοσίων 15 καὶ ὀργάνων, τρεῖς δὲ καὶ θησαυροὺς κέκτηται, τὸν μὲν ὅπλων, τὸν δ' ὀργάνων, τὸν δὲ σίτου· ποιεῖ δὲ τὸν σῖτον ἄσηπτον ἡ Χαλκιδικὴ γῆ μιγνυμένη. ἐπεδείξαντο δὲ τὴν ἐκ τῆς παρασκευῆς ταύτης ὠφέλειαν ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ. ἐπελθόντος γὰρ αὐτοῖς ἀδοκήτως τοῦ βασιλέως πεντεκαίδεκα μυριάσι καὶ ἵππῳ 20 πολλῇ καὶ κατασχόντος τὸ ἀντικείμενον ὄρος, ὃ καλοῦσιν Ἀδραστείας, καὶ τὸ προάστειον, ἔπειτα καὶ διάραντος εἰς τὸν ὑπὲρ C. 576 τῆς πόλεως αὐχένα καὶ προσμαχομένου πεζῇ τε καὶ κατὰ θάλατταν τετρακοσίαις ναυσίν, ἀντέσχον πρὸς ἅπαντα οἱ Κυζικηνοί, ὥστε καὶ ἐγγὺς ἦλθον τοῦ ζωγρίᾳ λαβεῖν τὸν βασιλέα 25 ἐν τῇ διώρυγι ἀντιδιορύττοντες, ἀλλ' ἔφθη φυλαξάμενος καὶ ἀναλαβὼν ἑαυτὸν ἔξω τοῦ ὀρύγματος· ὀψὲ δὲ ἴσχυσεν εἰσπέμψαι τινὰς νύκτωρ ἐπικούρους ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς Λεύ-

---

1. ἡ om. codd., exc. *E*, edd. — ῥυνδακῷ *CD*. 7. νεὼς οἴκους *C*. 8. ἄρκτον *ux* ἀρκτῶον *rw*. 9. ὑπέρκειται *E*. 10. τῶν θεῶν *uxz*. 18. γῇ om. codd., exc. *F*: Cor. de coni. addiderat post μιγνυμένη. 21. ἀδρασιίας *F*. 22. προάστιον *CF*. — καὶ post ἔπειτα asteriscis incl. Cor. 25. τὸν ζώγρια *F* ζωγρεία, addito ι supra ει, *D*: inde ζωγρεῖα (sic) et ζώγρια *h*, ζώγρια codd. rell. 26. διόρυγι *C*. — ἀλλ' ἔφθη] ἐλλέφθη *F*. 27. ὄψε δὲ ἴσχυσεν ὁ τῶν ῥωμαίων στρατηγὸς λεύκολλος εἰσπέμψαι τινὰς νύκτωρ ἐπικούρους *F*. — ἐκπέμψαι *rw*.

κολλος· ὤνησε δὲ καὶ λιμὸς τῷ τοσούτῳ πλήθει τῆς στρατιᾶς ἐπιπεσών, ὃν οὐ προείδετο ὁ βασιλεύς, ὡς ἀπῆλθε πολλοὺς A. 863 ἀποβαλών. Ῥωμαῖοι δ' ἐτίμησαν τὴν πόλιν, καὶ ἔστιν ἐλευθέρα μέχρι νῦν καὶ χώραν ἔχει πολλὴν τὴν μὲν ἐκ παλαιοῦ, τὴν δὲ
5 τῶν Ῥωμαίων προσθέντων. καὶ γὰρ τῆς Τρῳάδος ἔχουσι τὰ πέραν τοῦ Αἰσήπου τὰ περὶ τὴν Ζέλειαν καὶ τὸ τῆς Ἀδραστείας πεδίον, καὶ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης τὰ μὲν ἔχουσιν ἐκεῖνοι, τὰ δὲ Βυζάντιοι· πρὸς δὲ τῇ Δολιονίδι καὶ τῇ Μυγδονίδι νέμονται πολλὴν μέχρι τῆς Μιλητοπολίτιδος λίμνης καὶ
10 τῆς Ἀπολλωνιάτιδος αὐτῆς, δι' ὧν χωρίων καὶ ὁ Ῥύνδακος ῥεῖ ποταμός, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῆς Ἀζανίτιδος· προσλαβὼν δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἀβρεττηνῆς Μυσίας ἄλλους τε καὶ Μέκεστον ἀπ' Ἀγκύρας τῆς Ἀβαείτιδος ἐκδίδωσιν εἰς τὴν Προποντίδα κατὰ Βέσβικον νῆσον. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ νήσῳ τῶν Κυζικηνῶν
15 ὄρος ἐστὶν εὔδενδρον Ἀρτάκη· καὶ νησίον ὁμώνυμον πρόκειται τούτου, καὶ πλησίον ἀκρωτήριον Μέλανος καλούμενον ἐν παράπλῳ τοῖς εἰς Πρίαπον κομιζομένοις ἐκ τῆς Κυζίκου.

12. Τῆς δ' ἐπικτήτου Φρυγίας Ἀζανοί τέ εἰσι καὶ Νακο-

---

1. λίμας *CDFh* (in hoc legitur etiam λευμας) *o* (add. γρ. λιμὸς) *uwxz* (sed in hoc α in ο post mut.) λίμνας *l*: λοιμὸς scripsit Xyl., λιμὸς Tzsch. coll. Memnone c. 42. — στρατείας codd., exc. *ux*. 2. ὡς] ὃς Cor. parum apte: si quid mutandum esset, ὥστ' scribere praestaret. 5. προστεθέντων *lm*. 10. ἀπολλωνίτιδος codd., exc. *z*. — ῥυνδακὸς *CDE*. 11. ἀζιανίτιδος *E*. 12. καὶ ante ἐκ om. *E*. — ἀβρεττανῆς *Dh* ἀβρετατηνῆς *i*. — Μυσίας om. *C*. — μέλεστον *h* βέλεστον *i* μήκεστον *z* Μάκεστον edd. inde a Xyl.: atque Macestum hunc fluvium appellat Plin. H. N. V, 40 s. 32, nec diversus ab eo videtur Μέγιστος ap. Polyb. V, 77, 9, etsi Schol. Apollonii I, 1165 ipsum Rhyndacum sua aetate ita vocatum esse affirmat. 13. ἀβασίτιδος codd. edd.: correxi e coni. Kieperti (v. J. Franzii dissertatio inscripta *Fünf Inschriften und fünf Städte* etc. p. 26). Idem nomen redit aliter corruptum XIII, p. 625: per duo β effertur in numis (v. Eckhel. D. N. II p. 448) et in titulis ap. Keppel. II, p. 244. 14. βέσβηκον *F* βέβικον *h*. — δὲ] δὴ ald. 15. αὐτάρκη et ἀρτάρκη *h* ὑρτάκη *i*. 17. πρίαμον *l*. 18. ἀζιανοί codd., sed Ἀζανοί exhibet Steph. s. v. hunc Strabonis locum afferens, eaque scriptura confirmatur a Strabone ipso in superioribus, a Ptolem. V, 2 Wilb., Hierocle p. 668 Wesseling. In numis tamen ac titulis Αἰζανοί scribitur hoc nomen. — Να-

λία καὶ Κοτιάειον καὶ Μιδάειον καὶ Δορύλαιον πόλεις καὶ Κάδοι· τοὺς δὲ Κάδους ἔνιοι τῆς Μυσίας φασίν. ἡ δὲ Μυσία κατὰ τὴν μεσόγαιαν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπηνῆς ἐπὶ τὴν Περγαμηνὴν A. 864 καθήκει καὶ τὸ Καΐκου λεγόμενον πεδίον, ὥστε μεταξὺ κεῖσθαι τῆς τε Ἴδης καὶ τῆς Κατακεκαυμένης, ἣν οἱ μὲν Μυσίαν, οἱ 5 δὲ Μαιονίαν φασίν.

13. Ὑπὲρ δὲ τῆς Ἐπικτήτου πρὸς νότον ἐστὶν ἡ μεγάλη Φρυγία, λείπουσα ἐν ἀριστερᾷ τὴν Πεσσινοῦντα καὶ τὰ περὶ Ὀρκαόρκους καὶ Λυκαονίαν, ἐν δεξιᾷ δὲ Μαίονας καὶ Λυδοὺς καὶ Κᾶρας· ἐν ᾗ ἐστιν ἥ τε παρώρειος λεγομένη Φρυγία 10 καὶ ἡ πρὸς Πισιδίαν καὶ τὰ περὶ Ἀμόριον καὶ Εὐμένειαν καὶ Σύνναδα, εἶτα Ἀπάμεια ἡ Κιβωτὸς λεγομένη καὶ Λαοδίκεια, αἵπερ εἰσὶ μέγισται τῶν κατὰ τὴν Φρυγίαν πόλεων· περίκειται δὲ ταύταις πολίσματα καὶ . . . . Ἀφροδισιάς, Κολοσσαί, Θεμισώνιον, Σαναός, Μητρόπολις, Ἀπολ- 15

κώλεια E Steph. l. c., sed idem s. v. Νακολία pariter Strabonem laudat auctorem, atque in hac forma consentiunt codd. rell. et Epit.: ceterum de auctorum inconstantia in scribendo hoc nomine v. Wessel. ad Hierocl. p. 678. 1. κοτυάϊον hiouxz κοτυ extat etiam in E, sed reliquae syllabae vocesque proximae una cum margine inferiore recisae sunt; κοτιάϊον DF Epit., verum servavit C. — μιδάϊον codd., Tzsch. corr. — δορυλάϊον Epit., idemque Steph. s. v. Κάδοι exhibet citato hoc Strabonis loco, unde suspicari possis legisse eum Δορυλάειον, ut appellat hanc urbem suo loco: Δορύλαιον contra cum codd. rell. (δορύλεον z) habet Eust. ad Dion. v. 815. — πόλις Steph. l. c. 2. καδοὶ F et sic const. 8. λιποῦσα codd., Cor. corr. — πισινοῦντα Ez πισσινοῦντα x. 9. ὀρκαορύκους CDFhilorwx ὀρκάρκους E ὀρκαορκοὺς z: cf. ad p. 567. 10. κάρας CF. — παραόριος F παρόριος Cx. 11. Πισιδίᾳ Cor.: at v. p. 557. 567. passim. — εὐμενίαν CDFx. 12. συννάδα F et sic const. — ἀπαμία F. — λαοδικία F. 14. καὶ ante πολίσματα posuit Xyl. nullo lacunae signo post hanc vocem addito: spatium vacuum quindecim fere literis sufficiens relictum est in DFh, paulo maius in Cv; uno tenore scripta sunt haec in codd. rell., sed in i inserta inter καὶ et Ἀφροδισιάς leguntur ἄλλα ἥ τε, unde Cor. scripsit πολίσματα ἄλλα τε καὶ parum probabiliter: substantivum potius videatur excidisse, velut χωρία vel simile quid. 15. κολασσαί Cxz. — θεμισόνιον oz. — σαναά k (σαναάς ex eodem affert Tzsch.) σαναιά i. — ἀπολλωνίας Fk: unde suspicari possis antiquitus scriptum fuisse Ἀπολλωνία, uti vocatur

λωνιάς· ἔτι δὲ ἀπωτέρω τούτων Πέλται, Τάβαι, Εὐκαρπία, Λυσιάς.

14. Ἡ μὲν οὖν παρώρεια ὀρεινήν τινα ἔχει ῥάχιν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἐκτεινομένην ἐπὶ δύσιν· ταύτῃ δ' ἑκατέρωθεν ὑποπέπτωκέ τι πεδίον μέγα καὶ πόλεις πλησίον αὐτῆς, πρὸς ἄρκτον μὲν Φιλομήλιον, ἐκ θατέρου δὲ μέρους Ἀντιόχεια ἡ πρὸς Πισιδίᾳ καλουμένη, ἡ μὲν ἐν πεδίῳ κειμένη πᾶσα, ἡ δ' ἐπὶ λόφου, ἔχουσα ἀποικίαν Ῥωμαίων· ταύτην δ' ᾤκισαν Μάγνητες οἱ πρὸς Μαιάνδρῳ. Ῥωμαῖοι δ' ἠλευθέρωσαν τῶν βασιλέων, ἡνίκα τὴν ἄλλην Ἀσίαν Εὐμένει παρέδοσαν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου· ἦν δὲ ἐνταῦθα καὶ ἱερωσύνη τις Μηνὸς Ἀρκαίου, πλῆθος ἔχουσα ἱεροδούλων καὶ χωρίων ἱερῶν· κατελύθη δὲ μετὰ τὴν Ἀμύντου τελευτὴν ὑπὸ τῶν πεμφθέντων ἐπὶ τὴν ἐκείνου κληρονομίαν. Σύνναδα δ' ἐστὶν οὐ μεγάλη πόλις· πρόκειται δ' αὐτῆς ἐλαιόφυτον πεδίον ὅσον ἑξήκοντα σταδίων· ἐπέκεινα δ' ἐστὶ Δοκιμία κώμη, καὶ τὸ λατόμιον Συνναδικοῦ λίθου (οὕτω μὲν Ῥωμαῖοι καλοῦσιν, οἱ δ' ἐπιχώριοι Δοκιμίτην καὶ Δοκιμαῖον), κατ' ἀρχὰς μὲν μικρὰς βώλους ἐκδιδόντος τοῦ μετάλλου, διὰ δὲ τὴν νυνὶ πολυτέλειαν τῶν Ῥωμαίων κίονες ἐξαιροῦνται μονόλιθοι μεγάλοι, πλησιάζοντες τῷ ἀλαβαστρίτῃ λίθῳ κατὰ τὴν ποικιλίαν· ὥστε, καίπερ πολλῆς οὔσης τῆς ἐπὶ θάλατταν ἀγωγῆς τῶν τηλικούτων φορτίων, ὅμως καὶ κίονες καὶ πλάκες εἰς Ῥώμην κομίζονται θαυμασταὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κάλλος.

C. 577 — A. 865

---

hoc oppidum a Steph. s. v. 1. *ταβαίαι x ταμέαι hi ταβέαι* codd. rell., Cor. corr.: v. Steph. s. v. Liv. XXXVIII, 13. 2. *λυσίας F.* 3. *παρωρία CDhiorwx παρορία F παρόρεια E παρωρεία z.* 5. *πόλις Dh.* 7. *ἡ — κειμένη* om. *Dhi.* — *κειμένη] καλουμένη C.* 8. *ἐποικίαν* Tzsch. — *ᾤκησαν CF.* 10. *εὐμενεῖ DFxz*, sed in *D* sec. m. accentus mutatus est adiectis in marg. his: *εὐμένει τὸ κύριον· εὐμενεῖ τὸ ἐπίθετον*, eadem leguntur in *h.* — *παρέδωσαν F.* 11. *τινὸς l.* — *ἀσκροίου* add. pr. m. in marg. *F*: v. ad p. 557. 12. *χωρίον ἱερόν Dh.* 16. *Δοκίμεια* Steph. habet ex hoc loco s. v. *Σύνναδα* et *Δοκίμειον* recenset suo loco: eandemque formam commendat gentile *Δοκιμεύς*, quod extat et apud Steph. et in numis. 17. *γὰρ* post *μὲν* add. Cor. — *τοκιμαίαν* codd. *Δοκιμαίαν* Steph. s. v. *Σύνναδα*: masculinum reposuit Xyl., *Δοκιμέα* coni. Salmas. ad Solin. p. 394. 18. *μικροὺς F.* 24. *κάλ-*

15. Ἀπάμεια δ' ἐστὶν ἐμπόριον μέγα τῆς ἰδίως λεγομένης Ἀσίας, δευτερεῦον μετὰ τὴν Ἔφεσον· αὕτη γὰρ καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ὑποδοχεῖον κοινόν ἐστιν. ἵδρυται δὲ ἡ Ἀπάμεια ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Μαρσύου ποταμοῦ, καὶ
A. 866 ῥεῖ διὰ μέσης τῆς πόλεως ὁ ποταμός, τὰς ἀρχὰς ἀπὸ τῆς 5 πόλεως ἔχων· κατενεχθεὶς δ' ἐπὶ τὸ προάστειον σφοδρῷ καὶ κατωφερεῖ τῷ ῥεύματι συμβάλλει πρὸς τὸν Μαίανδρον, προσειληφότα καὶ ἄλλον ποταμὸν Ὀργᾶν, δι' ὁμαλοῦ φερόμενον πρᾶον καὶ μαλακόν· ἐντεῦθεν δ' ἤδη γενόμενος [μέγας] Μαίανδρος τέως μὲν διὰ τῆς Φρυγίας φέρεται, ἔπειτα διορίζει τὴν Κα- 10 ρίαν καὶ τὴν Λυδίαν κατὰ τὸ Μαιάνδρου καλούμενον πεδίον, σκολιὸς ὢν εἰς ὑπερβολήν, ὥστε ἐξ ἐκείνου τὰς σκολιότητας ἁπάσας μαιάνδρους καλεῖσθαι· τελευτῶν δὲ καὶ τὴν Καρίαν

λος] πλάτος *F*, sed in κάλλος mut. pr. m. 1. δ'] τ' *CDFh*. — ἐμπορεῖον edd. 6. παλαιᾶς ante πόλεως add. Cor., Salmasii (ad Solin. p. 580) sententiam secutus, qui ἀρχαίας inserendum censuit, Celaenas ita significari existimans, ubi Marsyae fluminis fontem fuisse Herodotus (v. VII, 26) et Xenophon (v. Anab. I, 2, 5 sqq.) testes sunt locupletissimi. Celaenas vero cum antea ne nominaverit quidem Strabo, quam obscure, ne dicam inepte, locutus fuisset, si ita scripsisset, liquido patet. Grosk. igitur ipsum nomen Κελαινῶν addi mavult post ἔχων: sed ne hoc quidem satis concinit iis quae paulo post tradit, Maeandrum originem capere ex Calaenis, colle quodam, in quo fuerit urbs cognominis. Neque Casauboni coniectura placet, ὑπεράνω scribentis pro ἀπὸ, quod sanum videtur: simul incommoda vocis πόλεως iteratio sic non tollitur. Equidem nescio an scriptum fuerit ἀκροπόλεως ac subsit quaedam Apameae Celaenarumque infelix confusio, ita ut quod de his tradit Xenophon l. c. ad illam relatum sit a Strabone. Neque abhorrent ab hac suspicione quae in proximis falso plane narrantur de Maeandri fontibus. Similes errores Livius admisit de eodem amne agens XXXVIII, 13: Apameam itidem cum Celaenis confudit Steph. s. v. Ἀπάμεια et Plin. H. N. V, c. 29, qui et ipse Marsyam ibi reddi refert. Ceterum de horum locorum natura v. Kiepert. in Franzii libro laudato p. 30. et quos ibi excitat auctores. — προάστιον *F*. 7. καταφερεῖ *CE*. — πρὸς om. *F*. 8. ὀργὰν *E*. 9. μέγας ante γενόμενος add. *orwx* edd., atque antiquitus excidisse videtur hoc adiectivum a Strabone haud dubie additum, sed potius post γενόμενος, ubi cur exciderit facilius intelligitur. 10. διορύσσει *Dh*. 11. κατὰ] καὶ *hi*, in quo sequuntur haec: τὸ πεδίον ὃ καλεῖται μαιάνδρου. 12. ἐξ om. *l*. 13. καὶ τὴν] κατὰ

αὐτὴν διαρρεῖ τὴν ὑπὸ τῶν Ἰώνων νῦν κατεχομένην καὶ μεταξὺ Μιλήτου καὶ Πριήνης ποιεῖται τὰς ἐκβολάς. ἄρχεται δὲ ἀπὸ Κελαινῶν, λόφου τινός, ἐν ᾧ πόλις ἦν ὁμώνυμος τῷ λόφῳ· ἐντεῦθεν δ' ἀναστήσας τοὺς ἀνθρώπους ὁ Σωτὴρ Ἀν- C. 578
5 τίοχος εἰς τὴν νῦν Ἀπάμειαν τῆς μητρὸς ἐπώνυμον τὴν πόλιν ἀπέδειξεν Ἀπάμας, ἣ θυγάτηρ μὲν ἦν Ἀρταβάζου, δεδομένη δ' ἐτύγχανε πρὸς γάμον Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι. ἐνταῦθα δὲ μυθεύεται τὰ περὶ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὸν Μαρσύαν καὶ τὴν ἔριν, ἣν ἤρισεν ὁ Μαρσύας πρὸς Ἀπόλλωνα. ὑπέρκειται δὲ
10 καὶ λίμνη φύουσα κάλαμον τὸν εἰς τὰς γλώττας τῶν αὐλῶν ἐπιτήδειον, ἐξ ἧς ὑπολείβεσθαί φασι τὰς πηγὰς ἀμφοτέρας, τήν τε τοῦ Μαρσύου καὶ τὴν τοῦ Μαιάνδρου.

16. Ἡ δὲ Λαοδίκεια, μικρὰ πρότερον οὖσα, αὔξησιν ἔλαβεν ἐφ' ἡμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων, καίτοι κακωθεῖσα
15 ἐκ πολιορκίας ἐπὶ Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος· ἀλλ' ἡ τῆς χώρας ἀρετὴ καὶ τῶν πολιτῶν τινες εὐτυχήσαντες μεγάλην ἐποίησαν αὐτήν, Ἱέρων μὲν πρότερον, ὃς πλειόνων ἢ δισχιλίων ταλάντων κληρονομίαν κατέλιπε τῷ δήμῳ πολλοῖς τ' ἀναθήμασιν ἐκόσμησε τὴν πόλιν, Ζήνων δὲ ὁ ῥήτωρ ὕστερον καὶ ὁ υἱὸς A. 867
20 αὐτοῦ Πολέμων, ὃς καὶ βασιλείας ἠξιώθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας ὑπ' Ἀντωνίου μὲν πρότερον, ὑπὸ Καίσαρος δὲ τοῦ Σεβαστοῦ μετὰ ταῦτα. φέρει δ' ὁ περὶ τὴν Λαοδίκειαν τόπος προβάτων ἀρετὰς οὐκ εἰς μαλακότητα μόνον τῶν ἐρίων, ᾗ καὶ τῶν Μιλησίων διαφέρει, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κοραξὴν χρόαν, ὥστε
25 καὶ προσοδεύονται λαμπρῶς ἀπ' αὐτῶν· ὥσπερ καὶ οἱ Κολοσση-

---

codd., Cor. corr. 1. διαιρεῖ codd. nota confusione: Tzsch. corr. e coni. Cas. 4. δ' om. *xz*. 6. ἐπέδειξεν codd., exc. *ioz*, e quibus ἀπέδειξεν rec. Tzsch, a Cas. iam propositum. 7. δὲ] δὴ ald. 11. ἀπολείβεσθαι *Fxz* Cor. 17. ὡς *CD* (sed in hoc ὅς pr. m. supra add.) *h*. 23. μαλακότητας codd. edd., correxi vel propter ᾗ, quod sequitur. 24. κοραξὶν codd., exc. *EF*, in quibus est κοραξὴν, quod Tzsch. rec. ex coni. Salm. (v. ad Tertull. de pallio p. 215): cf. III, 144, quaeque affert Dindorf. in Steph. Thes. Paris. s. v. ex Eust. Opuscc. p. 236, 46. Pseudoplut. de fluv. p. 1161 E. p. 1157. Alii aliud proposuerunt, κορακίνην Palmer. κοραξικὴν Groskurd. — ὥστε] ὥσπερ *Dhl* οἵπερ *ox*. 25. ἀπ' αὐτῶν om. *E*. — κολασσαεῖς *z*.

νοὶ ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου χρώματος πλησίον οἰκοῦντες. ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Κάπρος καὶ ὁ Λύκος συμβάλλει τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ, ποταμὸς εὐμεγέθης, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πρὸς τῷ Λύκῳ Λαοδίκεια λέγεται. ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ὄρος Κάδμος, ἐξ οὗ καὶ ὁ Λύκος ῥεῖ, καὶ ἄλλος ὁμώνυμος τῷ ὄρει. τὸ πλέον δ' οὗτος ὑπὸ 5 γῆς ῥυείς, εἶτ' ἀνακύψας † συνέπεσεν εἰς ταὐτὸ τοῖς ἄλλοις ποταμοῖς, ἐμφαίνων ἅμα καὶ τὸ πολύτρητον τῆς χώρας καὶ τὸ εὔσειστον· εἰ γάρ τις ἄλλη, καὶ ἡ Λαοδίκεια εὔσειστος, καὶ τῆς πλησιοχώρου δὲ Κάρουρα.

17. Ὅριον δέ ἐστι τῆς Φρυγίας καὶ τῆς Καρίας τὰ Κά- 10 ρουρα· κώμη δ' ἐστὶν αὕτη πανδοχεῖα ἔχουσα καὶ ζεστῶν ὑδάτων ἐκβολάς, τὰς μὲν ἐν τῷ ποταμῷ Μαιάνδρῳ, τὰς δ' ὑπὲρ τοῦ χείλους. καὶ δή ποτέ φασι πορνοβοσκὸν αὐλισθέντα ἐν τοῖς πανδοχείοις σὺν πολλῷ πλήθει γυναικῶν, νύκτωρ γενομένου σεισμοῦ, συναφανισθῆναι πάσαις. σχεδὸν δέ τι καὶ πᾶσα 15 εὔσειστός ἐστιν ἡ περὶ τὸν Μαίανδρον χώρα, καὶ ὑπόνομος
C. 579 πυρί τε καὶ ὕδατι μέχρι τῆς μεσογαίας. διατέτακε γὰρ ἀπὸ
A. 868 τῶν πεδίων ἀρξαμένη πᾶσα ἡ τοιαύτη κατασκευὴ τῆς χώρας εἰς τὰ Χαρώνια, τό τε ἐν Ἱεραπόλει καὶ τὸ ἐν Ἀχαράκοις τῆς Νυσαΐδος καὶ τὸ περὶ Μαγνησίαν καὶ Μυοῦντα· εὔθρυ- 20 πτός τε γάρ ἐστιν ἡ γῆ καὶ ψαθυρά, πλήρης τε ἁλμυρίδων καὶ εὐεκπύρωτός ἐστι. τάχα δὲ καὶ ὁ Μαίανδρος διὰ τοῦτο σκολιός, ὅτι πολλὰς μεταπτώσεις λαμβάνει τὸ ῥεῖθρον, καὶ

---

2. προσβάλλει *E*. 4. τῆς πόρος κάδμος *w*. 5. ὑπὸ] ἀπὸ *E*. 6. γῆν *oz*. — ῥυείς om. *w*. — συνέπεσεν quomodo ferri possit non intelligo: an συνεπιρρεῖ fuit scriptum? 7. ἐμφαίνει δ' ἅμα τότε *ux*. — καὶ post ἅμα om. ald. 9. πλέον post πλησιοχώρου add. *ux* edd. (praemisso τὸ Cor.), post hanc vocem nota maxima incidentes. — δὲ om. codd., exc. *E*. — κάρου *F*. 10. Κάρουρα δὲ ὅριον codd., exc. *E*, edd.: quo omnia turbata sunt. — τὰ Κάρουρα] κατάρουρα *Cglrvw*, om. *ouxz* edd. 14. ἐπιγενομένου *oz* Cor. 17. διατέταται *lw* ald. 19. χαρώνεια edd., sed alteram scripturam tuentur codd. et hic et XIV, 636. 649: nec minore consensu exhibetur πλουτώνιον V, 244. XIII, 629. XIV, 649. — χαράκοις codd.: mutavit Tzsch. propter XIV, 649, eumque secutus sum, quia probabilius est *A* hic excidisse propter *N*, quod praecedit, quam illo loco male adiectum: quamquam dubium est, quid verum habendum sit. 21. ψαθηρά *Fg* ψαφαρά *oxz*.

πολλὴν χοῦν κατάγων ἄλλοτ' ἄλλῳ μέρει τῶν αἰγιαλῶν προστίθησι· τὸ δὲ πρὸς τὸ πέλαγος βιασάμενος ἐξωθεῖ. καὶ δὴ καὶ τὴν Πριήνην ἐπὶ θαλάττῃ πρότερον οὖσαν μεσόγαιαν πεποίηκε τετταράκοντα σταδίων προσχώματι.

5 18. Καὶ ἡ Κατακεκαυμένη δέ, ἥπερ ὑπὸ Λυδῶν καὶ Μυσῶν κατέχεται, διά τοιαῦτά τινα τῆς προσηγορίας τετύχηκε ταύτης· ἥ τε Φιλαδέλφεια, ἡ πρὸς αὐτῇ πόλις, οὐδὲ τοὺς τοίχους ἔχει πιστούς, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν τρόπον τινὰ σαλεύονται καὶ διίστανται· διατελοῦσι δὲ προσέχοντες τοῖς πάθεσι τῆς γῆς 10 καὶ ἀρχιτεκτονοῦντες πρὸς αὐτά. καὶ τῶν ἄλλων δὲ πόλεων Ἀπάμεια μὲν καὶ πρὸ τῆς Μιθριδάτου στρατείας ἐσείσθη πολλάκις, καὶ ἔδωκεν ἐπελθὼν ὁ βασιλεὺς ἑκατὸν τάλαντα εἰς ἐπανόρθωσιν, ὁρῶν ἀνατετραμμένην τὴν πόλιν. λέγεται δὲ καὶ ἐπ' Ἀλεξάνδρου παραπλήσια συμβῆναι· διόπερ εἰκός ἐστι καὶ 15 τὸν Ποσειδῶ τιμᾶσθαι παρ' αὐτοῖς, καίπερ μεσογαίοις οὖσι, καὶ ἀπὸ Κελαινοῦ τοῦ Ποσειδῶνος ἐκ Κελαινοῦς, μιᾶς τῶν Δαναΐδων, γενομένου κεκλῆσθαι τὴν πόλιν ὁμώνυμον, ἢ διὰ τὸν λίθον καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἐκπυρώσεων μελανίαν. καὶ τὰ περὶ Σίπυλον δὲ καὶ τὴν ἀνατροπὴν αὐτοῦ μῦθον οὐ δεῖ τίθε- A. 869 20 σθαι· καὶ γὰρ νῦν τὴν Μαγνησίαν τὴν ὑπ' αὐτῷ κατέβαλον σεισμοί, ἡνίκα καὶ Σάρδεις καὶ τῶν ἄλλων τὰς ἐπιφανεστάτας κατὰ πολλὰ μέρη διελυμήναντο· ἐπηνώρθωσε δ' ὁ ἡγεμών, χρήματα ἐπιδούς, καθάπερ καὶ πρότερον ἐπὶ τῆς γενομένης συμ-

1. πολλὺν *D* πολὺν *hilw* Eust. ad Dion. v. 828 paulo liberius referens hunc locum: idem tamen feminino genere usurpari fere a Strabone nomen χοῦς tradit ad Il. *B*, 625 p. 305, 43 R. aliisque locis. 2. καὶ ante πρὸς add. *F*. — πρὸς τὸ om. *ox*. — βιασάμενον codd., Xyl. corr. 3. μεσόγεων Eust. ad. Dion. l. c. 6. τοιαῦτα] ταῦτα *F*. 7. φιλαδέλφια *F*. — τοῦ τείχους ἐν τείχους *g* ald. 8. τρόπον τινὰ] σχεδὸν *x*. 10. ἀντιτεκτονοῦντες Cor. nec necessario nec feliciter. — αὐτὴν codd. edd., correxi de coni. Grosk. 11. στρατιᾶς *F*. 15. ποσειδῶνα codd., exc. *F*., edd. 17. Δαναΐδων] νηρίδων *x*. — ἐπώνυμον edd. 18. τῶν λίθων *l*(?) edd., praeterea Cor. om. καί, ac Grosk. scribendum censuit διὰ τὴν τῶν λίθων ἀπὸ τῶν ἐκπυρώσεων μελανίαν, quod satis quidem per se placet, sed propter codicum consensum recipere non ausim. — τῶν om. *E*. 20. κατέλαβον *F*. 21. ἐπιφανεστέρας *l*. 22. διελυμήνατο codd., exc. *Dhi*.

φορᾶς Τραλλιανοῖς (ἡνίκα τὸ γυμνάσιον καὶ ἄλλα μέρη συνέπεσεν) ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ τούτοις καὶ Λαοδικεῦσιν.

19. Ἀκούειν δ' ἐστὶ καὶ τῶν παλαιῶν συγγραφέων, οἷά φησιν ὁ τὰ Λύδια συγγράψας Ξάνθος, διηγούμενος, οἷαι μεταβολαὶ κατέσχον πολλάκις τὴν χώραν ταύτην, ὧν ἐμνήσθημέν 5 που καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν. καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα πάθη ἐνταῦθα μυθεύουσι καὶ τοὺς Ἀρίμους καὶ τὴν Κατακεκαυμένην ταύτην εἶναί φασιν· οὐκ ὀκνοῦσι δὲ καὶ τὰ μεταξὺ Μαιάνδρου καὶ Λυδῶν ἅπανθ' ὑπονοεῖν τοιαῦτα καὶ διὰ τὸ C. 580 πλῆθος τῶν λιμνῶν καὶ ποταμῶν καὶ τοὺς πολλαχοῦ κευθμῶ- 10 νας τῆς γῆς. ἡ δὲ μεταξὺ Λαοδικείας καὶ Ἀπαμείας λίμνη καὶ βορβορώδη καὶ †ὑπόνομον τὴν ἀποφορὰν ἔχει, πελαγία οὖσα· φασὶ δὲ καὶ δίκας εἶναι τῷ Μαιάνδρῳ, μεταφέροντι τὰς χώρας, ὅταν περικρουσθῶσιν οἱ ἀγκῶνες, ἁλόντος δὲ τὰς ζημίας ἐκ τῶν πορθμικῶν διαλύεσθαι τελῶν. 15

20. Μεταξὺ δὲ τῆς Λαοδικείας καὶ τῶν Καρούρων ἱερόν ἐστι Μηνὸς Κάρου καλούμενον, τιμώμενον ἀξιολόγως. συνέστηκε δὲ καθ' ἡμᾶς διδασκαλεῖον Ἡροφιλείων ἰατρῶν μέγα ὑπὸ Ζεύξιδος, καὶ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλαλήθους, καθάπερ ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν ἡμετέρων ἐν Σμύρνῃ τὸ τῶν 20 Ἐρασιστρατείων ὑπὸ Ἰκεσίου, νῦν δ' οὐχ ὁμοίως †τι συμβαίνει.

A. 870 21. Λέγεται δέ τινα φῦλα Φρύγια οὐδαμοῦ δεικνύμενα, ὥσπερ οἱ Βερέκυντες· καὶ Ἀλκμὰν λέγει,

---

7. ἀριθμοὺς *F*. 12. καὶ ante βορβορώδη om. *z*. — ὑπόνοσον Cor., quae vox cum nusquam apud scriptores Graecos inveniatur, non temere erat recipienda; nec magis tamen codicum scriptura ferenda est: nescio an scribendum sit ἐπίνοσον, quemadmodum legitur ἐπίνοσος καιρός apud Hesych. s. v. Ἰσθμίασι. 14. ἁλόντες codd., Xyl. corr. 17. συνέστη *rw* Cor.: fortasse scribendum est συνεστήκει. 18. διδασκάλιον *D* (sed ει supra ι add.) *ghv*. — Ἡροφιλείων om. *oz* (in hoc spatium vacuum relictum) Guar. ἡροφίλειον *h* ἡροφίλιον codd. rell., Cor. corr. monente Toupio: aliter in hoc nomine erratum XIV, 645. 21. ἐρασιστρατίων codd., exc. *F*. — ἔτι συμμένει Cor. satis probabiliter: codicum scriptura certe ferenda non est, nec multum proficias etiamsi scribatur ὁμοῖον, quod proposuit Grosk. 22. λέγονται *E*. 23. Post Βερέκυντες Grosk. excidisse putat καὶ οἱ Κερβήσιοι, similemque rationem secutus est Cor. in interpretatione Paris.: atque abrupta sane est oratio. —

Φρύγιον ηὔλησε μέλος τὸ Κερβήσιον·
καὶ βόθυνός τις λέγεται Κερβήσιος ἔχων ὀλεθρίους ἀποφοράς·
ἀλλ' οὗτός γε δείκνυται, οἱ δ' ἄνθρωποι οὐκέθ' οὕτω λέγονται.
Αἰσχύλος δὲ συγχεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ· φησὶ γὰρ ἐκείνη μνησθήσε-
5 *σθαι τῶν περὶ Τάνταλον,*
οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ
Διὸς πατρῴου βωμός ἐστι·
καὶ πάλιν,
Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα·
10 *καὶ ὁ Τάνταλος λέγει,*
σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν,
Βερέκυντα χῶρον, ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος,
Ἴδη τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν
† ἕρπουσι μήλων, πᾶν † δ' ἐρεχθεῖ πέδον.

ἀλκβμὰν ***F***. — *δὲ* ante *λέγει* add. Cor. 1. *ηὔλισι* ***F***. — *κειρβήσιον* ***CFg*** *κειρβήσειον* ***Dhi***. 2. *βερβήσιος* ***F***. 4. *ἐκεῖ* Cor. — *μνησθήσεται* codd., Cas. corr.: *μνησθεὶς* Cor. scripsit. 6. Plato eundem hunc locum afferens (v. de Rep. III, p. 391 E.) exhibet *ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον*. 13. *ἴδη* Tzsch. Cor. e coni. Cas. 14. *ἕρπουσι μήλων* om. *ux*. *βρέμουσι* Tzsch. Cor. e coni. Cas. ingeniosa. — *δ'* om. *ux*. — *ὀρεχθεῖ* *ux* *ἐρέχθει* ***Cglrvw*** *ἐρέχθεον* ***Dhi*** *ὀρεχθέει* Tzsch. Cor. de coni. Cas. coll. Il. Ψ, 23. *ὀρεχθεῖ δάπεδον* Lob. Aglaoph. p. 1216. Verbi *ὀρεχθεῖν* vis cum minus constet, tutius erit scribere *δὲ ῥοχθεῖ*.

INDEX

FRAGMENTORUM STRABONIS, QUAE CONTINENTUR IN EPITOME VATICANA (*E*).

LIBER VII.

(289) ὅτι ὁ ἴστρος μέγιστος τῶν κατὰ — μέχρι βαστάρνων. τὰ ἐκτὸς ἴστρου, φησί, πολὺ ἁπλούστερα τῶν ἐπὶ θάτερα μερῶν. (290) εὐθὺς τὰ πέραν — φῦλον. δοκοῦσι δέ μοι ῥωμαῖοι — διάλεκτον. (292) διέχει τοῦ ἄλβιος ὁ ῥῆνος — δυναμένη. ἔστι δὲ — διαχεόμενα. νοτιωτέρα — δρυμὸς ἡμερήσιον ὁδὸν ὡς πρὸς τὴν λίμνην: (293) σημείωσαι περὶ κίμβρων, ὅτι πλάνητας γενέσθαι καὶ ληστρικούς φασι, ὥστε καὶ μέχρι τῶν περὶ τὴν μαιῶτιν ποιήσασθαι τὴν στρατείαν· ἀπ' ἐκείνων δὲ καὶ τὸν κιμμέριον κληθῆναι βόσπορον, οἷον κιμβρικόν, κιμμερίους τοὺς κίμβρους ὀνομασάντων τῶν ἑλλήνων. εἶτα ἄλλους καὶ ἄλλους τόπους καταδραμεῖν. (294) πάντες μέντοι κατελύθησαν ὑπὸ ῥωμαίων, οἱ μὲν ὑπερβαλόντες — ἄλπεων. τῶν δὲ γερμανῶν οἱ μὲν — ἄλβιος. τὰ δὲ πέραν — οὐδένες. ὅτι τί ἐστι πέραν — ἢ ἰάζυγας, ἢ εἴ τινας ἄλλους — διαδέχεται. τοῦτο δὲ τὸ αὐτὸ — προσαρκτίων. οὔτε γὰρ — (295) ἄρκτους. τοὺς δὲ ἀκριβεῖς — παρωκεανίτιδος. ταῦτα μὲν ἐάσθωσαν. οἱ δ' ἕλληνας τούς τε γέτας — καθάπερ καὶ βέβρυκες καὶ μεδοβιθυνοὶ καὶ βιθυνοί. δοκῶ δὲ — συνέμειναν: (296) ὅτι ἁμάξοικοι σκύθαι καὶ σαρμάται καὶ τὰ βασταρνικά, οὓς ἱππημολγοὺς καὶ γαλακτοφάγους καὶ ἀβίους ἐκάλεσεν ὅμη-

ρος. λέγει δὲ τοὺς μυσοὺς καὶ γέτας ποσειδώνιος καὶ ἐμψύχων ἀπέχεσθαι, μέλιτι δὲ χρῆσθαι καὶ γάλακτι καὶ τυρῷ, ζῶντας καθ' ἡσυχίαν καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἀγανοὺς καὶ δικαιοτάτους προσέθηκεν ὅμηρος: (298) ὅτι τὸν πόντον ἄξενον καλεῖσθαι τὸ πρὶν διὰ τὸ δυσχείμερον — κτισάντων: (300) ὅτι εἰκὸς τοὺς ἀγανοὺς καὶ δικαιοτάτους κεκλημένους καθ' ὅμηρον διὰ τὸ ἥκιστα ἐν συμβολαίαις καὶ ἀργυρισμῷ ζῆν καὶ κοινὰ κεκτῆσθαι πάντα πλὴν ξίφους καὶ ποτηρίου, ὕστερον θαλάσσης ἁψαμένους χείρους γεγονέναι ληστεύοντας καὶ ξενοκτονοῦντας — εἰσάγει: (303) ὅτι ὑπὸ αἰλίου κάτωνος μετωκίσθησαν ἐκ τῆς περαίας — μυσοί: ὅτι καὶ μέρος κελτῶν τοῖς θραξὶν καὶ ἰλλυριοῖς ἀναμέμικται καὶ ὅτι καὶ οἱ δάκοι (αι supra οι additum) γετῶν μέρος πρὸς τὴν γερμανίαν καὶ τὰς τοῦ ἴστρου πηγὰς οἰκοῦντες. γέται δὲ πρὸς τὸν πόντον μάλιστα κέκλινται. (304) μερισμὸς γὰρ οὕτως ἐκ παλαιοῦ τῆς χώρας γέγονεν· οἶμαι δὲ τοὺς δάκας δάους καλεῖσθαι τὸ παλαιόν. ἀφ' οὗ — τὸν παφλαγόνα: ὅτι ὁ ἴστρος λέγεται μὲν αὐτὸ τοῦτο κάτω καὶ ἑξῆς μέχρι τοῦ πόντου, ἄνω δὲ καὶ πρὸς ταῖς πηγαῖς δανούιος, καθὸ μάλιστα διὰ τῶν δακῶν φέρεται: (305) ὅτι καὶ τὸ τῶν τριβαλλῶν ἔθνος θρακικὸν ὂν μεταναστάσεις πολλάκις δέδεκται, ὥσπερ καὶ οἱ γέται τῶν πλησιοχώρων τοὺς ἀσθενεστέρους — πολλάκις· τῶν δ' ἐκ — κατισχυομένων. μεταξὺ δὲ τῆς ποντικῆς — εὐγνώμονος τοῦ βασιλέως. περὶ δὲ ταῖς ἐκβολαῖς — δαρεῖος. τοῦτο δὲ — εἰσπλέοντι εἰς τὸ στόμα. διέχει δὲ — (306) χρῆσθαι. ἐπὶ δὲ τὸ στόμα — καλούμενος. διέχει δὲ — σταδίων. εἶτα βορυσθένης — βορυσθένους. πλεύσαντι — μιλησίων. σαρμάται καὶ οἱ βασίλειοι λεγόμενοι τὸ πλέον νομάδες. οἱ μὲν καὶ περὶ τὸν ἴστρον οἰκοῦσιν ἐφ' ἑκάτερα πολλάκις. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ βαστάρναι. ῥοξάνοι δ' ἀρκτικώτατοι τὰ — πεδία. ὑπὲρ δὲ ῥοξανῶν οἵ τινες οἰκοῦσιν οὐκ ἴσμεν: χρῶνται δὲ ὠμοβοΐνοις — ξίφος. (307) τῶν δὲ νομάδων — ὑδρίαι. τῶν δὲ πάγων — ποιοῦσι. μετὰ δὲ τὴν πρὸ τοῦ — δυεῖν σταδίων διέχουσα τῆς — (308) καλοῦσιν. μεθ' ἣν — φασι. τὸν δὲ κόλπον καὶ ταμυράκην καλοῦσιν ἀπὸ τῆς ἄκρας. ἐντεῦθεν δ' ὁ ἰσθμὸς ὁ διείργων — χερρόνησον. ἡ δὲ σαπρὰ — ἀνακαλύ-

πτουσιν. ἔχει δ' ὁ κόλπος νησίδια. ἐκπλέοντι ἐν ἀριστερᾷ — παράπλουν σταδίων ,δυ'. πρὸ δὲ τῆς πόλεως ἄκρα ἐν σταδίοις ρ', καλουμένη παρθένιον καὶ μετ' αὐτὴν λιμὴν στενόστομος — λιμήν. (309) μετὰ δὲ τοῦτον μέχρι — ἀριθμόν. ἐν δὲ τῇ ὀρεινῇ — καλούμενον: (310) ὅτι τὸ στενώτατον τοῦ κιμμερικοῦ βοσπόρου περὶ κ' σταδίων. ἐντεῦθεν εὐθύπλοοι μὲν ἐπὶ τὸν τάναϊν — στάδιοι ,βσ'. οὗτος μὲν οὖν ὁ παράπλους ἔρημος ὁ περὶ τὴν εὐρώπην — μέγεθος. (311) πλὴν δὲ τῆς ὀρεινῆς — ἄλλη πᾶσα πεδιάς. εὔγεώς ἐστι καὶ σίτῳ σφόδρα εὐτυχής — αἱ ταριχεῖαι: (312) ὅτι ἐν τούτοις τόποις ἀετὸς οὐ γίνεται. ἔστι δὲ τῶν τετραπόδων — (313) ποιήσασθαι: ὅτι τρόπον τῷ ἴστρῳ — γερμανίας. μέρος δή τι τῆς χώρας — κελτικά, φάσκοντες εἶναι — ῥέοντος ἐπὶ τὸν ἴστρον — ἀναμὶξ ᾤκησαν. τὸ δὲ λοιπὸν ἔχουσι — ἔω. ἡ δὲ σεγεστικὴ πόλις — (314) ἄλβια. πλησίον δὲ τῶν ναυπόντων ποταμός ἐστι κορκόρας — σκορδίσκους. ἐγγὺς δὲ — τῶν παννονίων μαζαῖοι καὶ ἄλλα ἀσημότερα — ἀρδιέων γῆς. σχεδὸν δέ τι — τῇ ἰταλίᾳ, καὶ διότι μέχρι πόλας — ἀδρίαν. (315) μετὰ δὲ τὸν — αὐτήν. εἶθ' αἱ λιβυρνίδες — εἶτ' ἄλλαι. ἄνδριον δὲ ὄρος μέσον τέμνον ἐστὶ τὴν — αὐτὸν ἀρδιαῖοι καὶ πληραῖοι. (316) μετὰ δὲ τὴν τῶν ἀρδιαίων — πόλις καὶ δρίλων — μεσημβρίαν. ἰλλυριῶν δὲ ἔθνος οἱ δαρδάνιοι καὶ ἀρδιαῖοι ἐξέλιπον. μετὰ δὲ τὸν ῥιζικὸν κόλπον — τῆς δὲ θαλάττης ξ'. μετὰ δ' ἀπολλωνίαν — (317) συμπάσης. κατὰ δὲ θεόπομπον τῶν ὀνομάτων — τόπων· τὸν ἀδρίαν δὲ — λέγει: ὅτι τὸν ἰλλυρικὸν παράπλουν πάντα σφόδρα εὐλίμενον — ἠιόνος ὑπεναντίας — παραλία. ἡ δ' ὑπερκειμένη — συνάπτοντα. αὐταριάται — (318) ῥωμαίων. οἱ δὲ σκορδίσκοι μεταξὺ δυεῖν ποταμῶν οἰκοῦσιν οἱ μεγάλοι τοῦ τε νοάρου καὶ μάργου τοῦ καὶ βάργου. οἱ δὲ μικροὶ τούτου πέραν — σκορδίσκοι. μετὰ δὲ τὴν σκορδίσκων χώραν — κάλατιν. εἶθ' οἱ περὶ τὸν αἷμον — βέσσοι, ληστρικὰ ἔθνη. οἱ δὲ βέσσοι καὶ τῇ ῥοδόπῃ συνάπτουσι καὶ τοῖς παίοσι — δαρδανίοις. λοιπὴ δ' ἐστὶ τῆς μεταξὺ ἴστρου — βυζάντιον: ὅτι σημειώδεις παραγραφὰς καλεῖ τὰς ἀναγκαίας τῶν εὐθειῶν γραμμῶν ἐν γεωγραφίᾳ ὑπερεκπτώσεις: (319) ὅτι ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ στόματος τοῦ ἴστρου — κάλατις ἐν

σπ'. εἶτ' ἀπολλωνία μιλησίων ἄποικος — ἐν νησίῳ τινί. εἶτα αἰξωνὴ καὶ αὕτη μιλησίων ἄποικος καὶ ναύλοχος μεσημβριανῶν πολίχνιον. εἶτα τὸ αἷμον ὄρος — ἀπολλωνία: ὅτι ἀπὸ τῆς ἀπολλωνίας — περὶ ,α καὶ φ'. εἶτα φθινόπολις καὶ ἀνδριακὴ — τὸ μῆκος. αἱ δὲ κυάνεαι — (320) *ὡς ἂν κλάδους τινάς: ὅτι ἡ πηλαμὺς γεννᾶται ἐν τοῖς ἕλεσι τῆς μαιώτιδος — ἐπὶ τὸ βυζάντιον τετράφθαι φυσικῶς. συνελαύνεται δεῦρο. τοῖς δὲ λιμέσι τῶν χαλκηδονίων οὐ προσπελάζει:* (321) *ὅτι ἡ πελοπόννησος καὶ ἡ σύμπασα σχεδὸν ἑλλὰς κατοικία βαρβάρων ὑπῆρξε τὸ παλαιόν. πέλοπος μὲν — αἶκλος ὅπου γε καὶ τῆς — ἠπειρωτικὰ ἔθνη: ὅτι τοὺς λέλεγάς τινες τοὺς αὐτοὺς — συστρατιώτας. ἥ τε ἰωνία νῦν λεγομένη — λελέγων καὶ ὅτι ἐξήλασαν τοὺς λέλεγας ἐκ τῶν περὶ τὴν ἴδην τόπων οἱ τὴν τροίαν ἑλόντες: ὅτι τὸ μίλιον ὀκταστάδιον κατὰ τοὺς πολλούς. ὁ δὲ πολύβιος προστίθησι καὶ δίπληθρον ὅ ἐστι τρίτον σταδίου:* (322) *ὅτι ἐξ ἀπολλωνίας εἰς μακεδονίαν — ποταμοῦ. μιλίων δ' ἐστὶ φλε'. ἤγουν ,δ στάδιοι. κατὰ δὲ πολύβιον προσθετέον καὶ ἄλλους ῥοή.* (323) *ταύτην δὲ τὴν ὁδὸν — τὰ ὄρη τῶν ἰλλυριῶν καὶ τὰ ἔθνη — μακεδονικῆς πόλεως. τὴν δὲ πρὸς νότον — ἠπειρώτιδος.* (324) *ἐνταῦθα τὸ ἐν δωδώνῃ μαντεῖον. ἤτοι μὲν οὖν καὶ θεσπρωτοὶ καὶ ἑξῆς κασσωπαῖοι τὴν ἀπὸ κεραυνίων — νέμονται ,α καὶ τ' σταδίους: ὅτι πόλις θεσπρωτῶν ἡ κέχυρος ἡ πρώην ἔφυρα: ὅτι καὶ τὸ καίσαρος κτίσμα ἡ νικόπολις τοῦ στόματος τοῦ ἀμβρακικοῦ κόλπου διέχει περὶ ιβ' σταδίους.* (325) *ὁ δὲ κύκλος τοῦ κόλπου τ' σταδίων. οἰκοῦσι δὲ ἀκαρνᾶνες. ἐν ἀριστερᾷ δὲ — ἀμβρακίαν. παραρεῖ δ' αὐτὴν ὁ ἄροθος ποταμός. τὴν γοῦν ἐπωνυμίαν ἐντεῦθεν ἔσχηκεν ὁ κόλπος. βασίλειον οὖσαν πύρρου: ὅτι πρὸ τοῦ στόματος τοῦ κόλπου τούτου κατεναυμάχησεν ἀντώνιον καῖσαρ. ἐντεῦθεν καὶ ἡ νικόπολις ὠνόμασται συνοικισθεῖσα ὑπὸ καίσαρος. μετὰ δὲ τὴν ἀμβρακίαν — ἀλκμαίωνος ἀδελφοῦ ἀμφιλόχου.* (326) *ἠπειρωτῶν δ' εἰσὶ — ὄρεσι καὶ οἱ αἴθικες. ἀναμέμικται δὲ τούτοις — κόλπου: ὅτι τῆς ἐπιδάμνου — κεραυνίων ὑπέρκεινται ταυλάντιοι καὶ βρίγοι καὶ ἡ τριπολῖτις πελαγονία καὶ ἕτερα ἅπαντα μακεδονία καλούμενα. ἔνιοι δὲ καὶ — προσαγορεύουσι.* (327) *διὰ τούτων ἐστὶ*

δίους. ἑξῆς δ' ἐστὶ μεθώνη ἡ παρ' ὁμήρῳ πήδασος. τῇ δὲ μεθώνῃ συνεχὴς ὁ ἀκρίτας — πολίχνης ὁμωνύμου τῇ ἑρμιονικῇ. (360) πρὸς ἕω — ὑπό τινων βαίτυλος: ὅτι ἡ μεγαλόπολις τῆς ἀρκαδίας ἐστὶ ὅπου κατὰ τὸ ὅρος ἡ παρ' ὁμήρῳ ἴρη ὡς ἐπὶ ἀνδανίαν ἰόντων ἣν ἔφαμεν οἰχαλίαν ὑπὸ τῶν ποιητοῦ κεκλῆσθαι. ἡ δ' αἴπεια νῦν θουρία καλεῖται. ἣν ἔφαμεν ὅμορον φηραῖς. ἄνθειαν δὲ οἱ μὲν αὐτὴν τὴν θουρίαν. πᾶσαι ἐγγὺς ἁλὸς — (361) θερινόν. ἡ δὲ μεσσηνίων πόλις — ἀκροκόρινθος: (362) μετὰ τὸν μεσσηνιακὸν κόλπον — (363) ὑπωρείαις. ὑποπέπτωκε δὲ τῷ ταϋγέτῳ ἡ σπάρτη καὶ ἀμύκλη οὗ τὸ τοῦ ἀπόλλωνος ἱερὸν καὶ ἡ φάρις: ὅτι ἀπὸ ταινάρου εἰς πάχυνον ‚δχ στάδιοι. τινὲς δὲ (‚δ) φασίν. εἰς δὲ — κατακολπίζοντι. ἐνταῦθά που πρόκειται τὰ κύθηρα ἐν τεσσαράκοντα σταδίοις. εἰς δὲ ὄνου γνάθον ταπεινὴν χερρόνησον μετὰ ταίναρον πλέοντι ἀμαθοῦς ἐστι (πόλις). εἶτα — ἐπίνειον. ἔχει δ' ὥς φασι — (364) ἡ ὄνου γνάθος. εἶτα μαλέαι. στάδιοι δ' εἰς — μετωνόμασται: ὅτι λαπέρσαι οἱ διόσκουροι λέγονται ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν ἐκ πολιορκίας τὴν λᾶν: ὅτι ὅσοι κατὰ τὸν εὐρυσθένη καὶ προκλέα τοὺς κατασχόντας τὴν λακωνικὴν ἡρακλείδας ἐκ τῶν περιοίκων ἰσονομίας καὶ πολιτείας μετέσχον εἵλωτες ὠνομάσθησαν: (365) ὅτι ἀπὸ τῶν φθιωτῶν ἀχαιῶν συγκατελθόντων τῷ πέλοπι εἰς τὴν πελοπόννησον ἄργος ἀχαϊκὸν ἡ πελοπόννησος πᾶσα προσαγορεύεται. ὕστερον δ' ἰδίως ἡ λακωνική: (367) ὅτι τὸ λακεδαίμονα κητώεσσαν οἱ μὲν ἀπὸ τῶν κητῶν οἱ δὲ ὡς μεγάλην. ὅπερ δοκεῖ πιθανώτερον — λακωνική: ὅτι λακεδαίμων ὁμωνύμως καὶ ἡ χώρα καὶ ἡ πόλις λέγεται. λέγω δὲ χώραν σὺν τῇ μεσσηνίᾳ: (368) μετὰ δὲ μαλέας — ἀργεῖοι: ὅτι περὶ τὸ ἄργος ἡ λέρνη ποταμὸς καὶ λίμνη. ἐν ᾗ — θαλάσσης ἐν ᾧ τέθαπται ὁ τήμενος. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄργους — (369) ὀνομάζουσι. καὶ ἐφεξῆς ἑρμιονικὸς κόλπος. εἶθ' ἑρμιόνη καὶ τροιζήν — σχοινοῦς. κατὰ δὲ τὸν σχοινοῦντα — ἱερόν: ποσαχῶς λέγεται — (370) πανέλληνες. ἄλλοι δ' ἀντιτιθέασι — μετρίως. ῥεῖ δ' αὐτῆς — ἀρκαδίας. μῦθος δὲ ὅτι ἄνυδρον τὸ ἄργος. τὸ δ' ἐλέγχιστος πολυδίψιον ἄργος ἱκοίμην ἢ ἀντὶ τοῦ — τὴν πόλιν λέγει τὸ ἄργος. ἀλλὰ — διψηρὰν οὖσαν. δέχονται δὲ καὶ ὑπερβατῶς κατὰ συναλοι-

φὴν — (371) στυμφαλίδας: ὅτι ἡ λέρνη λίμνη — κακῶν: (372) ὅτι πλησίον ἀλλήλων ἄργος καὶ μυκῆναι ἐν ἐλάττοσιν ἢ ν' σταδίοις: ὅτι οἱ ὕστερον ἀχαιοὶ κληθέντες καὶ αἰγαλέοι πρότερον ἴωνες ἐκαλοῦντο: (373) ὅτι παρ' ἑρμιονεῦσι τεθρύλληται — ἐξελάσαντος αὐτούς: (374) ὅτι τροιζὴν καὶ πιτθεὺς — ἔκτισεν: ὅτι ἐπίδαυρος ἐκαλεῖτο τὸ πρῶτον ἐπίκαρος ἀπὸ καρῶν κατασχόντων αὐτήν. μεταξὺ δὲ τροιζῆνος καὶ ἐπιδαύρου — πολιορκῶν. (375) αἴγινα δ' ἔστι — ταύτης κύκλον ἔχουσα ρπ' σταδίων. περιέχουσι δ' αὐτὴν — διέχουσα. ἐντεῦθεν ἦν αἰακὸς καὶ οἱ ὑπ' αὐτόν: ὅτι μυρμιδόνες οὐχ ὡς ὁ μῦθος ἐκ μυρμήκων μετέβαλον κατ' εὐχὴν αἰακοῦ ἀλλ' ὅτι μυρμήκων τρόπον — γεωργεῖν. ἡ γὰρ χώρα τῆς νήσου κατὰ βάθους μὲν γεώδης. πετρώδης δ' ἐπιπολῆς καὶ μάλιστα ἡ πεδιάς. ἐνταῦθά που καὶ βέλβινα νῆσος πρὸς τὸ πέλαγος ἀνατείνουσα. ὠνομάζετο δ' οἰνώνη πάλαι: (376) ὅτι τὰ κροκύλεια ἐν τοῖς ἀκαρνᾶσιν: (377) ὅτι κλεωναί εἰσι πόλισμα — ἐξ ἄργους ἐπὶ λόφον περιοικουμένου πανταχόθεν καὶ τετειχισμένοι καλῶς. ὅθεν οἰκείως ὁ ποιητὴς ἐϋκτιμένας αὐτὰς καλεῖ. ἐνταῦθα — κορίνθου δὲ π'. ὁ δὲ κόρινθος ἀφνειὸς ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγεται διὰ τὸ ἐμπόριον — οἴκαδε: (379) ὅτι ἡ ἀκρόπολις κορίνθου ὅσον τριῶν ἥμισυ — σταδίων. ὑπὸ δὲ τῇ κορυφῇ κεῖται — ὑδρεύεσθαι. ἐνταῦθά φασι πίνοντα — βελεροφόντου. ἀπὸ γοῦν τῆς κορυφῆς — σικυωνίας. ὑπὲρ δὲ τούτων ἁπάντων τὰ — (380) καὶ τῶν παγῶν αἱ ὀλμιαὶ τὸ ποιοῦν — ἐξαίρεσιν: (382) παροιμία κόρινθος ὀφρύεται καὶ κοιλαίνεται καὶ πάντες ὀφρυόεντα κόρινθον εἰρήκασι. σκολιὰν γὰρ ἔχει χώραν καὶ τραχεῖαν: ὀρνεὰς δέ φησιν ὁ ποιητής. αἱ νῦν μὲν ἔρημοι πρότερον δὲ καλῶς οἰκούμεναι τῷ παραρρέοντι ἐπώνυμοι ποταμῷ. κεῖνται — σικυωνίων. ἀραιθυρέαν δὲ τὴν νῦν φλιασίαν καλουμένην. πόλιν δ' εἶχεν — τραχινίᾳ. τέταρτος — περιεχόμενος. τὴν δὲ σικυῶνα — ἐρυμνόν. ὑπερησίαν — (383) ὥστ' ἐπέτρεψαν αὐτῷ τὴν πολιτείαν ἀθηναῖοι καὶ τὴν χώραν — κατεῖχον. οἱ δ' ἀχαιοὶ (384) κατὰ μικρὸν προσελάμβανον — λέγονται. οἱ δὲ μεταφέρουσιν εἰς τὴν ἑλίκην τὰ λεχθέντα παραβάλλοντες τοῦ ποιητοῦ τὰ ἐκεῖ συντελούμενα. (385) αὕτη δέ τίς ἐστιν ἡ τάξις τῶν τόπων τῶν ἀχαϊκῶν. μετὰ

σικυῶνα — αἰγαί. εἶτα βοῦρα. μετ' αὐτὴν ἑλίκη. μετὰ δὲ αἴγιον — ὤλενος. (386) εἶτα δύμη καὶ τριταιεῖς. ὁμώνυμοι δ' εἰσὶν — κτίσμα: ὅτι ὁ ποιητὴς τοῦ ἐν ἀχαίᾳ ὠλένου οὐ μέμνηται, τοῦ δ' ἐν αἰτωλίᾳ. ὅταν δὲ φῇ στῆσαι τὸν ποσειδῶνα τοὺς ἵππους τὰ ἐν αἰγαῖς δώματα βέλτιον δέχεσθαι τὰς ἐν εὐβοίᾳ — αἰγαῖον κληθῆναι. πρὸς δὲ ταῖς ἀχαϊκαῖς — ὁ ἐν ἰταλίᾳ κρᾶθις: ὅτι καὶ πέλλανα ἕτερα τῆς σικυωνικῆς: (387) ὅτι αἱ αἰγαὶ καὶ αἰγὰ λέγεται ἑνικῶς: ὅτι ἀπὸ τῆς ἐν βούρᾳ κρήνης συβάριδος — φασιν. ῥεῖ δὲ διὰ τῆς αἰγιέων ὁ σελινοῦς ποταμὸς ὁμώνυμος — ἠλείᾳ. ἄλλος δὲ σελινοῦς ὁ παρὰ' τοῖς ὑβλαίοις μεγαρεῦσιν, οὓς ἀνέστησαν καρχηδόνιοι. τῶν δὲ λοιπῶν τῶν ἀχαϊκῶν (sic) εἴτε μερίδων ῥύπες μὲν οὐκ οἰκοῦνται. τὴν δὲ χώραν ῥυπίδα καλουμένην ἔσχον αἰγιεῖς καὶ φαριεῖς. αἰσχύλος δὲ λέγει που βοῦραν ἱερὰν καὶ κεραυνίας ῥύπας. ἐκ δὲ τῶν ῥυπῶν ἦν μύσκελλος ὁ κρότωνος οἰκιστής. τῆς δὲ ῥυπίδος καὶ τὸ λεῦκτρον ἦν δῆμος τῶν ῥυπῶν. μετὰ δὲ τούτους πάτραι. μετὰ δὲ τὸ ῥίον καὶ τὸ ἀντίρριον ἀπέχων (sic) πατρῶν στάδια μ'. ἑξῆς δ' ἐστὶν ἡ δύμη — ὠλενίην. (388) ἡ δὲ φάρα — φαράται. ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ φαραϊκῇ δίρκη. ἡ δ' ὤλενος — δύμης. εἶτ' ἄραξος — στάδια ,α. ἀρκαδία δ' ἐστὶ μέρος τῆς πελοποννήσου. (μέγ)ιστον δ' ὄρος ἐν αὐτῇ κυλλήνη. τὴν κάθετον περὶ κ' σταδίων: ὅτι ἀζᾶνες καὶ παρράσιοι τῆς ἀρκαδίας: (389) ὅτι περὶ φενεὸν τῆς ἀρκαδίας — ὕδατος: ὅτι κατὰ πολύβιον ἀπὸ μαλεῶν ἐπὶ — ἀτόπως. αἴτιον δὲ τούτου (pauca quaedam verba, quae post haec in fine paginae scripta erant, cum margine recisa sunt).

LIBER IX.

ἐκ τῶν τοῦ στράβωνος γεωγραφικῶν: (390) περιωδευκότες δὲ — λοκρῶν. φησὶ δ' εὔδοξος — συμπάσης τῆς ἀττικῆς καὶ τὰ ἑξῆς. οὕτω δ' εἰρηκότος — (391) σουνίου λ' καὶ τ'. κάμψαντι δὲ — μέχρι σουνίου. μετὰ δὴ κρομμυῶνα — τῆς πόλεως διέχον. (392) τὸ παλαιὸν — τὴν ἀττικήν. διόπερ οὐδ' ὁ ποιητὴς μέμνηται τῶν τόπων τούτων ἰδίως ἀλλὰ τῷ κοινῷ ὀνόματι τῶν ἀθηναίων συμπεριείληφε καὶ τούτους ἴωνας καλῶν. ἡ γὰρ ἀττικὴ — ἐκαλεῖτο. ταύτης δ' ἦν μερὶς — ἰωνία: ὅτι

τῶν πανδιονιδῶν — διαιρεθείσης φησὶ ὁ αἰγεὺς — ἀκτῆς. ἡγοῦν τὴν μεγαρίδα. ἐν ᾗ καὶ ἡ νισαία ἔκτισται ὑπ' αὐτοῦ. τῆς δὲ γῆς — πάλλας. (393) ὕστερον μέντοι παροξυνόντων κορινθίων τοὺς ἡρακλείδας ἐστράτευσαν κατὰ τῶν ἀθηνῶν. καὶ ἡττηθέντες μάχῃ — ἐποίησαν. ἔσχε δέ ποτε καὶ — τὸ γένος: ὅτι πύρρων σωκρατικὸς ἦν ἐξ ἤλιδος: ὅτι τὰ ὄνεια ὄρη τῶν μεγαρέων ῥάχις τις μηκυνομένη ἀπὸ — κιθαιρῶνα. πρόκειται δ' ἀπὸ — σαλαμὶς μῆκος ο' σταδίων ἢ π' (ἡ δ' αἴγινα πρὸς νότον κεῖται πνοάς) ἣ καὶ σκιρὰς πρότερον καὶ κυχρία ἀπό τινων ἡρώων ἀφ' ἧς ἡ ἀθηνᾶ σκιρὰς καὶ ὁ σκιροφοριὼν μήν. (394) ὠνομάσθη δὲ καὶ — αἰακίδας, καὶ μάλιστα δι' αἴαντα: ὅτι τὸ παλαιὸν ὑπῆρξε ἔρις ἀθηναίοις πρὸς μεγαρέας περὶ αὐτῆς — μάρτυρα (post hanc vocem versus integer una cum margine est recisus). ἔσχατος γὰρ ναυλοχῶν φαίνεται — θετταλῶν. καὶ ἐν τῇ ἐπιπολήσει — στίχες. καὶ πάλιν — μενεσθεύς. ἀντιπαρῴδησαν μὲν οὖν καὶ μεγαρεῖς οὕτω — μεγαρικά. (395) ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ — ἐλευσὶν πόλις δῆμος ἀττικός. εἶτα τὸ θριάσιον — πορθμὸς ὃν διαχοῦν — ναυμαχία. ἐνταῦθα καὶ αἱ φαρμακοῦσσαι β' νησία. ὑπὲρ δὲ — ἔρημον. πλησίον — νησίον. εἶθ' ὁ — καὶ τὸν πειραιᾶ συνέστειλαν: (397) ὅτι ἀκτικὴ μὲν ἀπὸ ἀκταίωνος λέγεται. ἀτθὶς δὲ καὶ ἀττικὴ ἀπὸ — ποσειδωνίαν καὶ ἀθήνας δῆλον ὅθεν: ὅτι κέκροπά φασι πρῶτον — ἀφίδνα ἢ ἀφίδναι (sic) θόρικος — συναγαγεῖν τὴν νῦν τὰς δώδεκα θησεύς. ἐβασιλεύοντο — (398) ἀμίδας. μετὰ δὲ τὸν πειραιᾶ — πάνιον. πρόκειται δὲ — χάραξ. κάμψαντι — (399) βραύρων. μυρινοὺς προβάλινθος μαραθὼν τρικόρυθος — ἀμφιαράειόν ἐστιν. ὠρωπὸς δ' ἐν — ἔρημος. ἣν κραναὴν ἀπὸ τῆς μίξεως λέγει ὅμηρος. μετὰ δὲ ταύτην εὔβοια πρόκειται — πλοῦς. ὄρη δὲ ὑμηττός. βριλησσός. λυκαβηττός. ἔτι δὲ πάρνης, καὶ κορυδαλλός: ὅτι τὰ ἐν τῇ ἀττικῇ ἀργύρια νῦν ἐκλέλοιπεν. οἱ γὰρ ὕστερον τὴν παλαιὰν ἐκβολάδα καὶ σκωρίαν — (400) τὰς ἀρχὰς ἔχων. διὰ δὲ τῶν σκελῶν — φαληρικόν. θέρους δὲ — βοιωτία: ὅτι ἡ βοιωτία ἀπὸ τῆς ἕω — κατὰ τὸν (post hanc vocem nonnulla una cum margine recisa sunt) κόλπῳ καὶ τῷ κορινθιακῷ — διπλέθρῳ: (401) ὅτι ἡ βοιωτία πρότερον ὑπὸ βαρβάρων —

κάδμου: *ὅτι μετὰ τὸν αἰολικὸν στόλον ὃν ἔστελλον εἰς τὴν ἀσίαν οἱ ὀρέστου παῖδες καὶ ἡ ὀρχομενία βοιωτία ἐκλήθη. οὐ γὰρ ἦσαν — προσαγορεύσας.* (403) *ἑξῆς — ἀπόλλωνος. ταναγραίων πολίχνιον — σταδίους λ'. εἶτα λιμὴν μέγας — στάδιοι ο'. πλησίον δ' ἐστὶν ὁ σαλγανεὺς ἐφ' ὕψους κείμενον χωρίον ἐπώνυμον — σαλγανέως καὶ ἡ γραῖα —* (404) *πλησίον. ἡ ποιμανδρίς ἐστιν — ταναγραῖοι καὶ ὁ μυκαλησσὸς — ταναγρικῆς ὁ καλούμενος μυκαληττὸς βοιωτικῶς περὶ ὃν καὶ τὸ ἅρμα τῆς ταναγρικῆς κώμη ἀπὸ τοῦ ἀμφιαράου — ἀττικῆς. ἐστὶ δὲ τῷ ἐκ θηβῶν — γένεσις. ἔνιοι δὲ τὰς ὑσίας — μεσογαίᾳ ὧν ἄποικοι αἱ ἐν ἰωνίᾳ ἐρυθραὶ — ἀνθηδὼν ἐσχάτη — καθάπερ καὶ ὅμηρος ἐσχατόωσάν φησιν.* (405) *ἔτι μέντοι προϊόντι μικρὸν καὶ λάριμνα πολίχνη παρ' ἣν ὁ κηφισσὸς ἐκδίδωσι. κατὰ δὲ — εὐβοίᾳ. ὅπου δίαρμα ἀπὸ ἀνθηδόνος ρκ' σταδίων. ἐνταῦθα τὰ περὶ γλαῦκον — τόπος, ὁ καλούμενος — συλλαβὴν διὰ τὸ μέτρον — βοιωτίας. τινὲς δὲ γράφουσι κρεῦσαν τὴν νῦν κρέουσαν τὸ τῶν θεσπιέων — τάναγραν. γράφουσι — νῦσα. τὰ δ' ἑξῆς — εἶτ' ἐπιστρέφει:* (406) *ὅτι πλαταιὰς ἀπὸ — ζῶντας:* *ὅτι τὸ παλαιὸν ἡ βοιωτία ὠγυγία ἐλέγετο:* (407) *ὅτι ὁ κηφισσὸς ἐκ λιλαίας — φησιν. δι' ἐλατείας ῥυεὶς πόλεως φωκικῆς εἰς χαιρώνειαν — πλησίον. ἔστι δὲ τὴν περίμετρον π' καὶ τ' σταδίων:* *ὅτι ὅμηρος ποιήσας ὅς ῥ' ἐν — κηφισσίδι λίμνην οὐ τὴν κωπαΐδα λέγει ἀλλὰ τὴν ὑλικὴν — ὕδην. ἐν λυδίᾳ γὰρ αὕτη τμώλῳ —* (408) *βοιωτική. κεῖται δὲ μεταξὺ θηβῶν — συλλαβήν, ποτὲ δὲ συστέλλων. οὐδ' ἐνταῦθα εὖ γράφουσιν ἔνιοι ὕδῃ ἔνι οἴκια ναίων. οὐ γὰρ ὁ αἴας — μετεπέμπετο:* *ὅτι σχοῖνός ἐστι — κιθαιρῶνι. ὅθεν καταγόμενον τὸν πενθέα διασπασθῆναί φασι. καὶ περὶ τὴν ὄλυνθον ἕτερος σκῶλος. καὶ ὅτι καὶ ὁ ἐτεωνὸς τῆς παρασωπίας.* (409) *παραρρεῖ δὲ τὸν κιθαιρῶνα ὁ ἀσωπὸς τὴν ὑπώρειαν — παρασωπίους. θέσπειαν δὲ λέγει τὰς νῦν θεσπιάς. πόλις πρὸς — ἑλικών. ἐν δὲ τῇ θεσπιέων — μέρος. ἐν δεξιᾷ ἐφ' ὑψηλοῦ — σταδίους. ὁ δὲ ἑλικὼν — καὶ ἔτι αἱ θεσπιαί. οὐ πολὺ δὲ διεστηκὼς ὁ ἑλικὼν τοῦ παρνασσοῦ — περίμετρον.* (410) *πετεὼν δὲ κώμη — ἀπέχουσα. μεδεὼν δ' ὁ μὲν — βοιωτικὸς* (quae excipiunt hanc vocem una cum margine recisa sunt) *ὄρει —*

φοινικίς. εἶτά φησιν ὅμηρος κώπας (post hanc vocem denuo nonnulla interciderunt, cum margine recisa) *αἱ μὲν οὖν κῶπαι προσάρκτιαί εἰσι ἐπὶ τῇ — ἐλέγετο.* (411) *ὕστερον δὲ ἡ πᾶσα κωπαῒς ἐλέχθη κατ' ἐπικράτειαν. πίνδαρος δὲ καὶ κηφισίδα καλεῖ. ὁ δὲ ποιητὴς ἑξῆς εὔτρησιν τίθησι κώμιον θεσπιέων οἰκητήριον ζήθου καὶ ἀμφίονος πρὶν βασιλεῦσαι θηβῶν. ἡ δὲ θίσβη εἴτε θίσβαι ὅμορον θεσπιεῦσι καὶ τῇ κορωνειακῇ — μεστόν. πλοῦς — σταδίων ρξ': ὅτι οὗτοι μὲν οἱ ἐν τῇ βοιωτικῇ κορώνιοι λέγονται — κορωνεῖς: ὅτι ἡ ἁλίαρτος μεταξὺ ὑπερκειμένου —* (412) *καὶ μεγαρίδος. οἱ δὲ τῆς βοιωτίας φασίν: ὅτι παραρρεῖ τὰς πλαταιὰς — ἠφάνισαν. ἔστι δὲ καὶ — πλαταιαί. γλίσαντα — τευμησσοῦ τὸ δὲ οἱ δ' ὑπὸ θήβας εἶχον — τὰς ποτνιὰς ἐφ' ὧν μυθεύεται τὰ περὶ τὸν ποτνιαίων* (sic) *γλαῦκον διασπασθέντα ὑπὸ τῶν ποτνιάδων ἵππων. τὰς γὰρ θήβας ἐκλελεῖφθαι καὶ μὴ — πολέμου. οἱ δὲ ὑπὸ θήβας ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῇ καδμείᾳ ἐπεὶ ἡ καδμεία ἐκαλεῖτο θῆβαι. οὔπω γὰρ ἀνακτίσαι τὴν καδμείαν οἷοί τε ἐγένοντο, οἰκοῦντες ἐν τοῖς ἐπιπέδοις χωρίοις μετὰ τὴν τῶν ἐπιγόνων ἄφοδον. ὄγχηστος δ' ἐστὶν — λίμνη: ὅτι οἱ ποιηταὶ ἄλση καλοῦνται τὰ ἱερὰ κἂν ᾖ ψιλά. τὸ δὲ τηνερικὸν —* (413) *προσηγόρευται πλησίον ὀγχηστοῦ κείμενον: ὅτι ἄρνην καλεῖ ὁ ποιητὴς τὸ ἀκραίφιον κείμενον ἐν ὕψει ὑπὲρ τῆς κωπαΐδος λίμνης θηβαίων ὄν. οἱ δέ φασι — καταποθῆναι. οὐκ εὖ δὲ οἱ τάρνην — γράφοντες. ἐν λυδοῖς γάρ ἐστι κατὰ τὸν ποιητήν. λοιπαὶ δ' εἰσὶ — λεῦκτρα. χαιρώνεια —* (414) *πλησίον. λεβάδεια δ' ὅπου — ἐπαμεινώνδας. δείκνυται δ' ὁ τόπος — ὁδόν· ὅτι ὅμηρος χωρίζει ἀπὸ — λεχθῆναι. ἐτέλουν θηβαῖοι δασμὸν τοῖς ὀρχομενίοις δυνατωτάτοις καὶ πλουσιωτάτοις οὖσι.* (415) *τὴν δὲ ἀσπληδόνα χωρὶς —* (416) *ἐπικνημίων: ὅτι καὶ περὶ κάρυστον ἦν τις ὀρχομενός: μετὰ δὲ τὴν βοιωτίαν — ὀζόλαι. οἱ δ' ἕτεροι — παρνασσὸς* (quae hanc vocem sequuntur usque ad *περὶ* cum margine recisa sunt) *δελφοὺς —* (417) *δωριέων: ὅτι καὶ ἐν παρνασῷ κωρύκιον ὁμώνυμον τῷ κιλικίῳ. τῶν δὲ πλευρῶν — τῷ παρνασῷ. ὁ μὴν ὁλοσχερὴς — ἐλάτεια.* (418) *ὧν ἐλάτεια ἐπίκειται τοῖς στενοῖς καὶ ὅτι τὸν ἔχοντα ταύτην — παρόδους. μᾶλλον δ' ἀρκτέον ἀπὸ δελφῶν.*

ταῦτα γάρ ἐστι τὰ ἑσπεριώτατα μέρη τῆς φωκίδος. εἴρηται δ' ὅτι — ὀρῶν. ὑπέρκειται δ' αὐτῆς — ἀπότομον. ὑποπέπτωκε — οἴτην: (419) *ὅτι οἱ ἀμφισσεῖς λοκρῶν εἰσι τῶν ὀζολῶν: ὅτι τινὰ τῶν ὑπὸ τῆς πυθίας λεγομένων* (*κέκληται δὲ οὕτως ἥ τε προφῆτις καὶ ἡ πόλις ἀπὸ τοῦ πυθέσθαι*) *ἐνέτεινον εἰς μέτρον ποιηταί τινες ὑπουργοῦντες τῷ ἱερεῖ: ὅτι ἐκτέταται τὴν πρώτην συλλαβὴν πυθία ὡς — διακόνου: ὅτι τῆς ἑλλάδος ἐν μέσῳ πως — συμπάσης ἡ πυθία τῆς — ὀμφαλόν:* (420) *ὅτι καὶ τὸ ἀμφικτυονικὸν σύστημα — πρὸς πόλεις εἰσίν. αἱ μὲν οὖν πρῶται — καλοῦσιν: ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ κροίσου ἀλυάττης: ὅτι ἐσυλήθη τὸ ἱερὸν ὑπὸ τῶν φωκέων — πόλεμος κατὰ φιλίππου τὸν ἀμύντου:* (421) *ὅτι ἀφήτορα ἐδέξαντό τινες λέγεσθαι — ἐκεῖνον: ὅτι νεοπτόλεμος ὑπὸ μαχαιρέως δελφικοῦ ἀνδρὸς ἀνῃρέθη οὐχ ὡς ὁ μῦθος αἰτῶν τοῦ ἀπόλλωνος τοῦ πατρῴου φόνον. ἀλλ' ὡς τὸ εἰκὸς ἐπιθέμενος τῷ ἱερῷ: ὅτι οἱ ἀμφικτύονες ἀγῶνα ἱππικὸν — σύριγγες. βούλεται δὲ τὸν ἀγῶνα —* (422) *συριγμούς: ὅτι κατ' ἔφορον ἐνταῦθα ᾤκει πύθων τις ὄνομα, ἐπίκλησιν δὲ δράκων ἀνὴρ βίαιος ὑπὸ ἀπόλλωνος ἀνῃρέθη καὶ ὅτι κατατοξεύοντος ἐπικελεύειν ἵε παιὰν — παράταξιν.* (423) *ἀλλ' ἐπάνειμι — μυχός. οὐδ' αἱ ἀβαὶ — ἄμβρυσος. ἐν δὲ τῇ — λυκωρίᾳ* (post hanc vocem, in quam exit pagina, complura, ut videtur, folia integra interciderunt). (432) *ἀλλὰ τοὺς ἐν λοκροῖς — οἵ τ' ἄλον οἵ θ' ἁλιοῦντα.* (433) *ὁ δὲ φθιωτικὸς — ὁμόρου δόλοψιν — ἡ ἅλος. ᾤκησε* (*ι* sup. *η* add.) — *πεδίον. ὑπὸ δὲ τῷ κροκίῳ — φθιωτῶν: ὅτι τοῦ σπερχειοῦ — σταδίους. μυρμιδόνας δ' εἰκὸς — ἀθηναίους.* (434) *ἐρινεόν. κορώνειαν — λαμίας. παρέτεινε δ' ἡ χώρα — ἑσπερίοις. τοὺς δὲ δόλοπας φράζει — ἱστοροῦνται.* (435) *λοιπὸν — ἀρξαμένους. αἱ θερμοπύλαι — ἦν δ' αὕτη ὑπὸ πρωτεσιλάῳ. καταλέγει δ' ἑξῆς ὁ ποιητὴς — ἀντρῶνος. ἡ μὲν οὖν φυλάκη — βοιωτία. ταῦτα — εὐρυπύλῳ· κατὰ δὲ τὸν ἀντρῶνα — ὁ πύρασος. ὑπὲρ αὐτὸν — πλησίον. ἐνταῦθα —* (436) *παραλίαν. φεραὶ μὲν οὖν — τὸν τόπον. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῶν πηγῶν* (post hanc vocem nonnulla una cum margine recisa sunt). *ἐπώνυμον ἑαυτοῦ — κείμενον. πλησίον — συνετέλουν. ἑξῆς δ' αἱ ὑπὸ — νῆσοι. σκίαθος. πεπάρηθος. ἴκος.*

ἀλόννησος. σκῦρος (437) *ἐν ᾗ μέταλλα τῆς ποικίλης — καρυστίας καὶ τῆς συναδικῆς. ἱεραπολιτικῆς. ὁ δ' οὖν ποιητὴς — θετταλίαν. οἳ δ' εἶχον — περραιβῶν διὰ τὸ πλῆθος — ἐκάλεσαν. ἔστι δ' ἡ μὲν — ἰθώμη:* (438) *ὅτι ὁ πηνειὸς ἄρχεται μὲν ἐκ πίνδου ἐν ἀριστερᾷ δ' ἀφεὶς — ἀρκαδία. ταῦτα μὲν δὴ — ὀρμένιον ὃ νῦν ὀρμίνιον καλεῖται κώμη ἐστὶ ὑπὸ τῷ πηλίῳ κατὰ — σταδίους ζ' καὶ κ'. ὅθεν φασὶ τὸν φοίνικα εἶναι καὶ φεύγειν ἐνθένδε εἰς τὸν πηλέα. ἐκτίσθαι γὰρ — ἀμύντορα τὸν τοῦ φοίνικος πατέρα καὶ εὐαίμονα τὸν τοῦ εὐρυπύλου πατέρα: ὅτι ὁ τῆς ἰωλκοῦ τόπος — λοιπούς.* (439) *ἡ δ' ὑπέρεια κρήνη ἐστὶ — πόλει: ὅτι ὁ αὐτὸς λύκος ἐν τῷ παρνασσῷ ᾤκει τὸν ἐλεῶνα περὶ οὗ φησιν ὁ ποιητὴς ὅτι ἐξ ἐλεῶνος — ἀντιτορήσας. ὀρμενίδην ἀμύντορα τούτου φοίνικος πατέρα λέγει. τίτανος δ' ἀπὸ τοῦ — πλησίον ἐγγὺς τούτου καὶ τὸ ἀστέριον — παρέδωκε:* (440) *ὅτι ἔστιν ὅπου ἀναμὶξ τοῖς λαπίθαις ᾤκουν οἱ περραιβοί. ἡ μὲν οὖν — λαρισσαῖοι. λάρισσα δ' ἐστὶ — πόλις. καὶ ἐν πελοποννήσῳ — ποταμὸς καὶ ἐν τῇ ἀσίᾳ — λάρισσα καὶ ἐν τῇ ἀττικῇ. καὶ τῶν τράλλεων διέχουσα — ἰόντων ὁμοίαν τὴν θέσιν — ἀμπελόφυτος. καὶ ἐν τοῖς ἀριστεροῖς — ἄκρων* (post hanc vocem versus integer cum margine recisus) *καὶ γόννος — μετονομασθεῖσα. ἄμφω —* (441) *μενεπτό* (sic): *ἕως τοῦ ἀμφ' ἱμερτὸν — ἔλαιον: ὅτι τῆς βοιβηίδος οὐ μέμνηται ὅμηρος ὡς ποτὲ μὲν πληρουμένης ποτὲ δὲ ἐκλειπομένης. τῆς δὲ σκοτούσσης — καλούμενον: ὅτι πολλῶν κατηριθμημένων τῆς μαγνήτιδος τόπων —* (442) *περικλειόμενον. οἱ μὲν οὖν αἰνιᾶνες —* (443) *ὁμόλην ἀποδοτέον αὐτοῖς. ἔστι δὲ πρὸς τῇ ὄσσῃ — εὐμήλῳ: ὅτι μεταξὺ σηπιάδος πετρώδους ἀκτῆς καὶ κασθαναίας —* (444) *αἵμονος: καὶ νεστωνὶς ὠνομάσθη ποτὲ ἀπὸ νέσωνος τοῦ θετταλοῦ καθάπερ καὶ ἡ λίμνη.*

LIBER X.

ἐκ τοῦ ι' τῶν στράβωνος: ὅτι ἡ εὔβοια παρὰ πᾶσαν — θετταλίας παραμήκης οὖσα — (445) *εὔριπον: ὅτι εὐβοίας κοῖλα — ἀβαντίς. ὅμηρος δ' ἀεὶ τοὺς ἀπ' αὐτῆς ἄβαντας λέγει ἀπὸ ἄβας δὲ τῆς φωκικῆς φασι θρᾶκας — νῆσον. τὴν*

εὔβοιαν ἀπὸ ἡρωίνης τινὸς ἢ ἀπὸ βοὸς ὥσπερ καὶ βοὸς αὐλὴ — ἐκαλεῖτο καὶ ἐλλοπία ἀπὸ ἔλλοπος τοῦ ἴωνος: ὅτι οἱ ἱστιαεῖς ὠρεῖται ὠνομάσθησαν ὕστερον καὶ ἡ πόλις ἀντὶ ἱστιαίας ὠρεός. ἔνιοι δὲ ὑπ' ἀθηναίων — ἐρέτριαν. κεῖται δ' ὑπὸ τεθρίῳ ὄρει — (446) *ὀνομασθῆναι. ἐστὶ δ' ἐν τῷ ὠρεῷ — ἀθηναίων καὶ κόρινθος* (sic) *πολείδιον — κιόνων. ἐν δὲ τῇ καρυστίᾳ — παραπλησίως. κάρυστος καὶ ἐν τῇ λακωνικῇ τόπος ἀφ' οὗ καρύστιον οἶνον ἀλκμὰν εἴρηκε: ὅτι τῷ σουνίῳ πλησιάζει ὁ γεραιστός. μετὰ δὲ γεραιστὸν — ἱδρυμένη:* (447) *ὅτι καὶ ἄραβες οἱ τῷ κάδμῳ συνδιαβάντες κατέμειναν ἐν τῇ νήσῳ: ὅτι χαλκὶς ὁμωνύμως — ἠλείᾳ. ἐρέτριαν δ' οἱ μὲν — ἐρέτρια. μελανηὶς δ' ἐκαλεῖτο —* (448) *ἀμάρυνθος καὶ οἰχαλία λείψανον τῆς ἀναιρεθείσης — ἀρκαδικῇ καὶ τῇ ἐν αἰτωλίᾳ περὶ τοὺς ἐρυτρᾶνας: ὅτι ἡ χαλκὶς φέρεται τὰ πρωτεῖα νῦν καὶ μητρόπολις τῶν εὐβοέων λέγεται. δευτερεύει δ' ἡ ἐρέτρια: ὅτι διέτριψεν ἀριστοτέλης ἐν τῇ χαλκίδι καὶ τὸν βίον ἐνταῦθα κατέλυσε: ὅτι στήλη τις ἕστηκε ἐν τῷ ἀμαρυνθίῳ φράζουσα μὴ χρῆσθαι ἐρετριέας καὶ χαλκιδεῖς ἐν τῷ πρὸς ἀλλήλους πολέμῳ τηλεβόλοις. καὶ γὰρ δὴ καὶ —* (449) *γυῖα: ὅτι καὶ ἐν ἰλλυριοῖς πόλις εὔοια* (sic) *ὑπὸ τῶν ἐκ τροίας ἐπανιόντων εὐβοέων κτισθεῖσα καὶ ἐν σικελίᾳ χαλκιδέων τῶν ἐκεῖ κτίσμα καὶ ἐν κερκύρᾳ καὶ ἐν λήμνῳ καὶ ἐν ἀργείᾳ λόφος τις: ὅτι αἰτωλοὶ καὶ ἀκαρνᾶνες ὁμοροῦσιν —* (450) *περὶ λαμίαν: ὅτι ἀρχὴν τοῦ — φασι: ὅτι πόλεις ἀκαρνάνων ἀνακτόριον ἐπὶ χερρονήσου — ἐμπόριον νικοπόλεως καὶ στράτος καὶ οἰναία. παλαιρός τε καὶ ἀλυζία — ἀμβρακία. αἰτωλῶν δὲ καλυδὼν καὶ πλευρὼν ἐγγὺς ἀλλήλων. ἔχει δὲ καὶ ἡ αἰτωλία — ἀράκυνθον* (post hanc vocem nonnulla interciderunt cum margine recisa) (451) *καὶ καλυδῶνα ῥέων. εἶτ' ἀνακάμπτει ἐπὶ τὰ τῆς πλευρῶνος — μεσημβρίαν καὶ ὅτι λυκόρμας πρότερον ἐκαλεῖτο. καὶ ὁ νέσσος — ἀποθανεῖν. καὶ ὤλενον — τὴν μὲν πλησίον οὖσαν πλευρῶνος τῆς νεωτέρας. τὴν δὲ πυλήνην — καλέσαντες: ὅτι τὴν λευκάδα (αὕτη δ' ἦν τὸ μὲν παλαιὸν χερρόνησος τῆς ἀκαρνανίας γῆς) ἀκτὴν ὁ ποιητὴς καλεῖ τὴν περαίαν — ἀκαρνανία.* (452) *τῆς δὲ — λαέρτης. καὶ ἃς ἐν καταλόγῳ — νῆσον τὴν λευκάδα εἰς τὸ πέλαγος —*

λαβεῖν: *ὅτι ὅμηρος πάντας τοὺς ὑπ' ὀδυσσεῖ ὧν εἰσι καὶ οἱ ἀκαρνᾶνες κεφαλλῆνας καλεῖ. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς* — (453) *καὶ ἐκείνων κοινῶν ὄντων· ἠδ' οἳ σάμον ἀμφενέμοντο* (*τὴν νῦν κεφαλληνίαν*) *οἵ τ' ἤπειρον ἔχον. ἤπειρον μὲν οὖν* — *βουλόμενος τάχα δὲ τῆς* — *λεγομένης:* *ὅτι τετραπόλεως οὔσης* — *νήσῳ. ἀλλαχῇ γὰρ δουλιχίῳ τε σάμῃ φησί. ἀπολλόδωρος δὲ τήν μὲν πόλιν σάμην καὶ σάμον συνωνύμως ὑπολαμβάνει ἐκφέρεσθαι τὴν δὲ νῆσον σάμον μόνον. διὸ καὶ ἐν τῷ δουλιχίῳ τε σάμῃ σάμῳ γράφεσθαι δεῖν.* (454) *καὶ τοῦτο δὲ δοκεῖ ὑπεναντιότητα* — *κεῖται. ἀλλ' οὔτε χθαμαλὴν δέχονται οἱ ἐξηγούμενοι ταπεινὴν ἐνταῦθα ἀλλὰ* — (455) *ζόφος καὶ ἑξῆς. ἐνταῦθα δέχονται μὲν τὰ δ' ἔνιοι κλίματα τὴν ἠῶ ὑπολαμβάνοντας* (sic) *τὸ νότιον* — *ἔμφασιν. ὁ κύκλος τῆς ἰθάκης ὡς π' σταδίων:* (456) *ὅτι τὴν κεφαλληνίαν τὴν αὐτὴν τῇ τάφῳ φασὶν ἔνιοι καὶ ταφίους* — *δηιονέως ὅθεν καὶ τοὔνομα τῇ νήσῳ. ταῦτα δ' οὐχ ὁμηρικά. κεῖται δ' ἡ κεφαλληνία κατὰ ἀκαρνανίαν ὡς τ' σταδίων τὴν περίμετρον.* (457) *ὅτι τὴν ἰωνικὴν σάμον οὐκ ὠνόμακεν ὅμηρος. μελάμφυλος γὰρ ἐκαλεῖτο. εἶτ' ἀνθεμὶς* — *μετωνομάσθη. τὴν δὲ θρακικὴν ὀνομάζει. καὶ ὅτι σάμος καλεῖται ἢ ἀπὸ σαΐων τινῶν θρακῶν οἰκούντων πρότερον ἢ ἀπὸ τοῦ σάμους καλεῖσθαι τὰ ὕψη. ἡ δὲ ζάκυνθος μικρῷ* — (458) *καὶ τῆς πελοποννήσου. διέχει τῆς κεφαλληνίας ξ' σταδίους οὖσα τὴν περίμετρον ρξ'. ἧς καὶ τῆς κεφαλληνίας* — *συμβέβηκε. ἐκ δὲ ζακύνθου εἰς ἑσπερίδας τῆς λιβυκῆς στάδιοι ,γτ':* *ὅτι τῶν ἐχινάδων ἡ χοῦς τὰς μὲν* — *καταφερομένη:* *ὅτι θοὰς ὁ ποιητὴς τὰς ὀξείας καλουμένας τῶν ἐχινάδων καλεῖ:* *ὅτι μυθεύουσί τινες ὡς ἡρακλῆς καταπολεμήσας τὸν ἀχελῶον καὶ ἠνέγκατο τῆς νίκης ἆθλον τὸν δηιανείρας γάμον καὶ ὅτι τὸ τῆς ἀμαλθείας κέρας ἀπέκλασεν ἡρακλῆς τοῦ ἀχελῴου καὶ ἔδωκεν οἰνεῖ τῶν γάμων ἕδνον. τῶν μὲν οὖν ἐχινάδων* — (459) *φασι. μεταξὺ δὲ λευκάδος* — *πάλαιρος καὶ ἀλυζία* (post hanc vocem nonnulla interciderunt cum margine recisa) *τὸν ἀστακηνὸν κόλπον* — *χερρονήσῳ. εἶτα οἰνιάδαι* — *καλουμένη καὶ ἄλλη κυνία. τρίτη δουρία* (sic). *εἶθ' ὁ εὔηνος εἰς ὃν* — *ἡ χαλκίς:* (461) *ὅτι φασὶ τυνδάρεων* — *τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς:* (462) *ὅτι ἀμφίλοχος καὶ ἀλκμαίων υἱοὶ ἀμφιάρεω καὶ ὅτι*

ἀλκμαίων μετὰ διομήδους καὶ τῶν ἄλλων ἐπιγόνων στρατεύσας καὶ κατορθώσας τὸν πρὸς θηβαίους πόλεμον συνελθεῖν (in marg. scriptum συνῆλθε) διομηδεῖ καὶ ἐτιμωρήσατο μετὰ αὐτοῦ τοὺς οἰνέως ἐχθρούς. εἶτα καὶ τὴν ἀκαρνανίαν κατεστρέψαντο. μικρὸν δ' ὕστερον ἐπιπεσούσης τῆς ἐπὶ ἴλιον στρατείας ὁ μὲν μετέσχε τῆς στρατείας πεισθεὶς ἀγαμέμνονι. ὁ δ' ἀλκμαίων ἀγανακτῶν διὰ τὸ ἐπιθέσθαι τοῖς ἀργείοις τὸν ἀγαμέμνονα ἀπόντων ἐκείνων οὐκ ἐφρόντισεν, ὡς ἔφορός φησι. κατὰ δὲ θουκυδίδην ὁ ἀμφίλοχος ἀπὸ τῆς στρατείας τῆς τρωικῆς ἐπανιὼν οὐκ ἀρεσκόμενος τοῖς ἐν ἄργει τὴν ἀκαρνανίαν ᾤκησε: καὶ ὅτι τοὺς κουρῆτας οἱ μὲν ἀκαρνᾶσιν οἱ δὲ αἰτωλοῖς προσνέμουσι καὶ οἱ μὲν ἐκ κρήτης οἱ δ' εὐβοίας τὸ γένος εἶναι φάσκουσιν. (463) καὶ ὅτι οἴονταί τινες λέγειν αἰτωλοὺς μᾶλλον ἢ ἀκαρνᾶνας ὅμηρον εἴπερ — ἀμφότεραι ὥστε οἱ κουρῆτες αἰτωλοὶ ἂν εἶεν. καὶ ὅτι τὴν χώραν ἐξ ἀρχῆς κουρῆτες κατέσχον. ἀφικομένου δὲ — ἐνδυμίωνος καὶ κατισχύοντος τοὺς μὲν — πόλεων δέκα: (465) καὶ ὅτι οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ κείρεσθαι τὰ ἔμπροσθεν τῆς κόμης διὰ τὸ μὴ τοῖς πολεμίοις παρέχειν ἀντίληψιν κουρῆτας ὠνόμασιν. πρότερον μὲν ἐν χαλκίδι οἰκοῦντας εἶτα μεταναστάντας εἰς τὴν αἰτωλίαν καὶ κατασχόντας τὰ περὶ πλευρῶνα χωρία. διὸ καὶ τοὺς πέραν — τοῦ κουρίου τοῦ ὑπερκειμένου τῆς πλευρῶνος: καὶ ὅτι τὰ μὲν περὶ — ἄγριον. (466) ἐπικρατεῖν μέντοι — ἐμπεσόντος πρὸς οἰνέα — κατὰ τὴν κάπρου μυθολογίαν — ἐγγυτέρω τῆς ὑποθέσεως. τὰ δ' ἀπωτέρω ἅπερ κουρητικὰ καὶ περὶ κουρήτων λέγει: ὅτι οἱ μὲν τοὺς αὐτοὺς τοῖς κουρῆσι τοὺς κορύβαντας — τελχῖνας ἀποφαίνονται. οἱ δὲ συγγενεῖς ἀλλήλων οἷον ὡς ἐν τύπῳ εἰπεῖν ἐνθουσιαστικοὺς — διακόνων: καὶ ὅτι τινὲς συνοικειοῦν βούλονται ταῦτ' ἐκείνοις. θηλυστολοῦντας γὰρ — φασί. (467) ἡ γὰρ θρέψις καὶ κουρὰ τῆς τριχὸς κόραις καὶ κόροις ἐστὶν οἰκεῖα: ὅτι δ' ἡ ἐνόπλιος — νέων: ὅτι ὅμηρος τοὺς νέους στρατιώτας κουρῆτας ὠνόμακεν. (468) καὶ ὅτι οἱ περὶ τὸν δία κουρῆτες ἢ διὰ τὸ νέοι — προσηγορίας: (469) ὅτι οἱ βερέκυντες — τὴν ῥέαν τιμῶσι καὶ ὀργιάζουσι ταύτῃ μητέρα θεῶν καλοῦντες καὶ ἰδαίαν ἀπὸ τῶν τόπων καὶ δινδυμήνην — λέγουσι: (470) καὶ ὅτι τῆς ἴδης κατὰ τὴν

ἀνταν δρίαν λόφοι δ' εἰσὶ ὄλυμποι καλούμενοι. εἰσὶ δὲ — οὐχ ὁ αὐτὸς δὲ ὥς τινες ὑπέλαβον: ὅτι τοὺς προσπόλους — τιτύρους καὶ βάκχον (supra add. *διόνυσον*) *καὶ κυβέλην* (supra add. *ῥέαν*) *τοὺς θεραπευομένους: καὶ ὅτι ὁ σαβάζιος τῶν φρυγιακῶν ἐστι. τούτοις δ' ἔοικε καὶ τὰ — ὀργάνων λέγων περὶ διονύσου ἐν τοῖς ἠδωνοῖς ὡς ὁ μὲν ἐν χερσὶ* — (471) *μετηνέχθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ — ἐνθένδε. καὶ τῶν ὀργάνων ἔνια βαρβάρως ὠνόμασται νάμβλα καὶ* (post hanc vocem nonnulla cum margine recisa sunt: praeterea complura folia integra, ut videtur, interciderunt).

LIBER XI.

(502) *καρπὸν ἢ καὶ τρὶς — ἔχουσι. στέλλουσι δὲ — διεκινδύνευσαν. ἔστι δὲ τῆς ἀλβανῶν — θάλαττα. ἡ δ' ἐκ τῆς ἰβηρίας* — (503) *αὐτοῖς. φέρει δ' ἡ γῆ — οἰκείων: ὅτι παρ' αὐτοῖς ἱερᾶται ἀνὴρ — αὐτῆς: ὅτι τιμῶσι τὸ γῆρας οἱ ἀλβανοὶ καὶ τὰ χρήματα τοῖς πατράσι συγκατορύττειν* (sic) *καὶ διὰ τοῦτο — ἔχοντες. λέγεται — πολλὰ τῆς μηδίας καὶ τῆς ἀρμενίας ὡς — φασι.* (504) *γαργαρεῦσιν ὁμόρους — κεραύνια. ἐπικεκαῦσθαι δὲ πάσας τὸν — πέλτη. δύο δὲ μῆνας — καθ' οὓς συναναβαίνουσι τοῖς γαργαρεῦσι, εἰς τὸ πλησίον ὄρος τὸ διορίζον αὐτοὺς καὶ συνέρχονται τεκνοποιίας χάριν* (in pagina infima addita sunt haec: *ἀναβαίνουσιν εἰς τὸ πλησίον ὄρος τὸ διορίζον αὐτὰς καὶ τοὺς γαργαρέας. ἀναβαίνουσι δὲ κἀκεῖνοι,* post quam vocem nonnulla una cum margine recisa interciderunt). *εἶτα διίστανται. αἱ δ' ὅ τι μὲν ἂν — ἑκατέρους.* (505) *τὴν δὲ θεμίσκυραν — ὑρκανίᾳ. κλείταρχος δέ φησι θαληστρίαν — σταδίους. καίτοιγε ἐνδοξότερον ἦν τὸ* — (506) *διοσκουριάδα. τούτων δ' οἱ μὲν — αὐλίζονται. αἱ δὲ κορυφαὶ — ἀνωτέρω. ἀβέακος — διαδεχόμενοι. οἱ μὲν οὖν ἄορσοι — προτέρα.* (507) *ἔστι δ' ὁ κόλπος ὁ τῆς κασπίας ἀνέχων — ἀοικήτῳ. εἰσπλέοντι δ' ἐν — οἱ πλείους ἐν ἀριστερᾷ — φιλομυθίαν. ῥάδιον ἄν τις φησὶ ἡσιόδῳ* — (508) *τοιούτοις: ὅτι καὶ οἱ περὶ ἀλεξάνδρου συγγράψαντες ῥαδιουργοῦσιν: ὅτι τοὺς ἐν ἀριστερᾷ — καλεῖσθαι: ὅτι πατροκλῆς πάρισον — ποντικῷ. ἡ ὑρκανία* — (509) *δυνάμεναι. οἱ*

δὲ ἡγεμόνες μῆδοι καὶ πέρσαι καὶ οἱ ὕστερον παρθυαῖοι. ὑλώδη δὲ τὴν ὑρκανίαν φησὶ ἀριστόβουλος καὶ δρῦν ἔχουσαν. πεύκην δὲ — τούτοις. διαιρεῖται δὲ καὶ ποταμοῖς — ὤξῳ ὃν μέγιστον ἀποφαίνει ἀριστόβουλος τῶν ἑωραμένων ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀσίαν — εἶναι καὶ πολλὰ — καταφέρεσθαι: ὅτι καὶ τὴν κασπίαν θάλατταν λίμνην καλοῦσί τινες καὶ συντετρῆσθαι φάσκουσι πρὸς — ἑτέρας. (510) *ὠνόμασαν δὲ καὶ τὸν ἰαξάρτην τάναϊν εἰς τὸ κάσπιον πέλαγος πάντων ἀρκτικώτατον τῶν ἐκ τῶν ἰνδικῶν ὀρέων φερομένων ἐκβάλλειν καὶ φέρειν φασὶ τὴν περαίαν τούτου τοῦ ποταμοῦ ἐλάτην. ἀπὸ δὲ τῆς ὑρκανίας θαλάττης —* (511) *ὦχον. ἔστι δ' ἀπὸ ὑρκανίας — τὰ δ' ὄρη πάντα τὰ ἐφεξῆς ἀπὸ ἀρίων μακεδόνες μὲν καύκασον ἐκάλεσαν, παρὰ δὲ — τοὺς δὲ* (post hanc vocem nonnulla cum margine recisa sunt) *σκύθας — παράκεινται. οἱ δὲ λοιποὶ — ὑρκανίαν καὶ τὰ τῶν παρθυαίων νησία: ὅτι σάκαι τὴν ἀρίστην τῶν ἀρμενίων γῆν κατασχόντες ἐπώνυμον ἑαυτῶν κατέλιπον τὴν σακασηνὴν καὶ πρότερον τὴν βακτριανὴν κατέδραμον καὶ μέχρι καππαδόκων —* (512) *ἠφάνισαν: ὅτι μασσαγέται τὴν σφετέραν ἀρετὴν ἐν τῷ πρὸς κῦρον πολέμῳ. φασὶ δὲ τὸν ἄραξον —* (513) *ὑρκάνιον. γαμεῖ δ' ἕκαστος — ἀφανῶς. θάνατος — χρυσοῖ. οἱ μὲν οὖν — ἄνθος. καὶ ὁ σύμπας βίος τοιοῦτος αὐθέκαστος. σκαιὸς δὲ — χωράσμιοι: ὅτι ἀραχωτοὶ καὶ μασσαγέται ὡς ἐρατοσθένης φησὶ τοῖς βακτρίοις παράκεινται πρὸς δύσιν περὶ τὸν ὦξον —* (514) *μαντιανῶν: ὅτι ἀπὸ τοῦ κασπίου — πύλας ,εχ': ὅτι ἡ βάκτρα πόλις καὶ ζαριάσπα καλεῖται: ὅτι ἐπὶ τὸν ἰαξάρτην ποταμὸν ἀλέξανδρος ἦλθε: ὅτι καὶ ἐν ἀρίοις ἀλεξάνδρεια: ὅτι ἡ παρθυαία πολλὴ — μικρόν. μέρη δ' ἐστὶ τῆς παρθυηνῆς — στάδιοι φ'. εἰς δ' ἑκατόμπυλον — φασί. τοὺς δὲ ταπύρους — ὑρκανῶν.* (515) *καὶ ταπύρους τὰς γυναῖκας ἐκδιδόναι τὰς γαμετὰς ἑτέροις ἀνδράσι κατὰ τὸ παλαιὸν ῥωμαίων ἔθος. ὅτι φασὶ τοὺς πάρνους δάας μετανάστας — δαῶν. οὐ πάν' — σκυθῶν: ὅτι τῶν παρθυαίων συνέδριον —* (516) *καὶ ὧν ἰνδῶν καὶ πλείω ἔθνη κατεστρέψαντο ἤπερ ἀλέξανδρος καὐλον δὲ φασὶ τῆς συμπάσης — βακτριανήν. πόλεις δ' εἶχον — δάραψα:* (517) *ὅτι τῆς βακτριανῆς ὑπέρκειται πρὸς ἕω η*

σογδιανὴ μεταξὺ — νομάδας. φασὶ δ' ἔτι τοὺς ἀπειρηκότας διὰ γῆρας ἢ νόσον ζῶντας οὗτοι παραβάλλουσι τρεφομένοις — γλώσσῃ καὶ ὅτι ὁρᾶται τὰ μὲν — λιμοκτονεῖσθαι. φασὶ δ' ὀκτὼ — βακτριανοῖς. μαράκανδα δὲ — ἀποστάσεις: ὅτι εἷλεν ἐκ προδοσίας ἀλέξανδρος τὴν ἐν τῇ βακτριανῇ ἐρυμνὴν σφόδρα πέτραν τὴν σισιμίθρου — ῥωξάνην ιε' σταδίων οὖσαν τὸ ὕψος π' δὲ τὸν κύκλον ἄνω δ' ἐπίπεδον — ῥωξάνης. ἑτέραν δὲ τῆς σογδιανῆς διπλασίαν τὸ ὕψος φασί: (518) *ὅτι φασὶ τοῦ ὤχου ποταμοῦ πλησίον — οἱ δὲ μ. μέχρι μὲν δὴ — νομάδων. οὐχ ὁμολογοῦσι —* (519) *ἀπολῆγον:* (520) *ταῖς δὲ κασπίαις φασὶ πύλαις παράκειται ἡ μηδία —* (522) *καὶ ἐντὸς τοῦ ταύρου. ὁ δ' ἐρατοσθένης ἄλλως. τάχα δ' οὐκ ἐπέβαλε —* (523) *ἡγεμόνος ἀτροπάτου. συντέταται δὲ κατ' αὐτὴν τῇ μὲν ἀρμενίᾳ καὶ τῇ ματιανῇ πρὸς ἕω κειμένῃ τῇ δὲ μεγάλῃ — παράκειται. μυρίους ἱππέας δυναμένη παρέχεσθαι — ἀφαιρεθέντα. βασίλειον δ' αὐτῶν — οὐέρα. διέχει — σταδίους ,βυ. ἔστι δὲ τῆς — καὶ ἄμαρδοι.* (524) *ἡ δὲ μεγάλη — ἀξιώματος: ὅτι τὰ ἐκβάτανα χειμάδιον ἦν τοῖς πέρσαις ὁμοίως καὶ — ποτε: ὅτι τεττάρων ὄντων — μήδοις. τούτοις τε δὴ ἀφορίζεται — πέρσαις. ἀπὸ δὲ — φ' που σταδίοις.* (525) *ἡ πολλὴ μὲν οὖν — ψυχρά. ἡ δ' ὑπὸ ταῖς κασπίαις — χρείαν: ὅτι ἡ περὶ τοὺς βασιλέας θεραπεία — ἀφῖκται.* (526) *ὡς δὲ καὶ τιάρα καὶ κίταρις καὶ πῖλος — φορήματα καὶ ταῦτα τὴν πλείστην οἴκησιν ἐπὶ τῇ ἐρυθρᾷ θαλάττῃ κεκτημένους καὶ μεσημβρινωτέρους καὶ βαβυλωνίων ὄντας καὶ σουσίων: ὅτι τινὲς μήδειαν καταδεῖξαι — τόποις καὶ ὅτι μῆδος υἱὸς αὐτῆς διεδέξατο τὴν — κατέλιπε. καὶ τοῦτο δὲ μηδικὸν — ἀνδρειότατον καὶ ὅτι τῆς ἄλλης μηδίας — ἐκθλίβουσι. τοσαῦτα καὶ περὶ μήδων. τῆς δ' ἀρμενίας —* (527) *πρὸς τὸν τίγριν. πάλιν δὲ τοῦ λεχθέντος — μελιτηνῶν μάσιον —* (528) *εὐδαίμονες: ὅτι ἡ ἀκασηνὴ τῇ ἀλβανίᾳ πρόσχωρος — γωγαρηνή: διαβαίνει δὲ καὶ ὁ ἀράξης τὰ ἄκρα τῆς ἀλβανίας. ἔστι δὲ καὶ ἡ φανηνὴ τῆς ἀρμενίας — ὀρχηστηνή. ἡ δὲ χορζηνὴ — φεψάλου. πόλεις δ' εἰσὶ τῆς ἀρμενίας —* (529) *κεκλεισμένον. ποταμοὶ δὲ πλείους — θάλατταν εἰς δὲ τὴν κασπίαν — τόξευμα. κατὰ δὲ τὸν — βαβυλῶνος: ὅτι καὶ ἄλλα ἐστὶ μέταλλα ἐν*

τῇ ὑσπιράτιδι τῆς ἀρμενίας καὶ δὴ τῆς ὀπάνδικος (sic) *καλουμένης — κάλχῃ: ὅτι νισαῖοι ἵπποι —* (530) *αὐτῷ: ὅτι μέγεθος τῆς χώρας εὖρος μὲν σχοίνων ρ' μῆκος δὲ διπλάσιον κατὰ θεοφάνην τιθέντα τὴν σχοῖνον — δ' εἴρηται τὸ εὖρος. τὸ ἥμισυ γάρ ἐστι τοῦ ὑπ' ἐκείνου λεχθέντος ἢ μικρῷ πλεῖον:* (531) *ὅτι τὸ παλαιὸν τὸν ἀράξην καταβαίνοντα ἐκ τῶν ὀρῶν πλατύνεσθαί φασι καὶ πελαγίζειν — ὁ ποταμός. ὅθεν καὶ τοὔνομα εἴληφεν: ὅτι ὁ ἄβος καὶ ὁ ἴμμαρος μέρη τοῦ ταύρου ὧν ὁ ἄβος — νεών.*

LIBER XII.

ἐκ τοῦ ιβ' τῶν στράβωνος: (533) *καὶ ἡ — μεταβολάς.* Post hanc vocem in fine paginae scripta quidem sunt *οἱ δ' οὖν*, deinde vero atramento inducta, praeterea quinque vel sex verborum, quae una cum margine recisa sunt, cernuntur vestigia; initio denique paginae proximae leguntur *δ' οὖν ὁμόγλωττοι — καταονίαν μέρος τε τῆς — χώρας.* (534) *ἔστι δ' ὥσπερ — κροῖσος. αἱ δὲ νῦν — καππαδοκίαν: ὅτι μελιτηνή. καταονία. κιλικία. τυανίτις. γαρσαυρίτις καὶ ἕτεραι ε' λοιπαὶ στρατηγίαι τῆς μεγάλης καππαδοκίας ἐπὶ ἀρχελάου καὶ τῶν πρὸ ἐκείνου βασιλευσάντων ἦσαν. προσεγένετο δ' ὕστερον —* (535) *συστησαμένῃ. ἀντίκειται δ' ἡ μὲν μελιτηνὴ τῇ σωφηνῇ — οὖσα. ᾗ μάλιστα παραπλησία ἐστὶ ἡ μελιτηνή. πᾶσα γάρ ἐστι — ἐνάμιλλον. ἡ δὲ καταονία — κόμανα. ἐνταῦθα τὴν πένθιμον κόμην ἀποθέσθαι τὸν ὀρέστην φασὶν ἀφ' ἧς καὶ —* (536) *βαπτίζεσθαι. διεκβαίνων δὲ τὰ ὄρη χοῦν κατάγει πολὺν ἐπὶ θάλατταν ἐκ τῆς καταονίας καὶ τῶν κιλικίων πεδίων:* (537) *ὅτι δύο μόναι στρατηγίαι πόλεις ἔχουσι ἡ μὲν τυανίτις — ὑπερβολαί. τὰ δὲ ταῦτα — πολίσματα: ὅτι ἐν τῇ τραχείᾳ κιλικίᾳ τὴν ἐλεοῦσσαν* (αι add. supra alterum ε) *— ἀξιολόγως. ἐν δὲ τῇ κιλικίᾳ — εὐσέβεια* (538) *ὑπὸ τῷ ἀργαίῳ κειμένῃ ὄρει — ἰσσικόν: ὅτι ἀξύλου οὔσης σχεδὸν τῆς συμπάσης καππαδοκίας — παρακείμενον δρυμὸν καὶ ὅτι οἱ ὑποκείμενοι — τόποι πολλαχοῦ — αὐτοῦ. τοῖς δὲ πολλοῖς — πυρός:* (539) *ἀφέστηκε τὰ μάζακα τῶν κιλικίων πυλῶν ὁδὸν ἡμερῶν ϛ'. κατὰ μέσην δὲ τὴν ὁδὸν κεῖται τὰ τύανα. διέχει δὲ κυβίστρων τ' σταδίους. μέγεθος δὲ τῆς χώρας — ἄλλης.* (540)

ἐν δὲ τῇ καππαδοκίᾳ — *πασῶν. ὠνομάσθη* — *κομίζεσθαι. ταῦτα καὶ περὶ* — (541) *πόντῳ. ἀρξώμεθα δ' ἀπὸ ἡρακλείας* — (542) *καταλιπεῖν:* *ὅτι τοῖς μὲν κρησὶν ἐθήτευεν* — *πελασγῶν. ἡ μὲν οὖν ἡράκλεια* — *ἔστελλεν.* (543) *ἔστι δὲ τῆς ποντικῆς* — *σαγγάριος. ἔχει* — *ἄξιον. εἶθ' ὁ παρθένιος* — *οἱ ἐνετοὶ ὧν ὅμηρος μέμνηται, νῦν δὲ ἐκλελοίπασι. φασὶ δὲ κώμην τινὰ ι' σχοίνους ἀμάστρεως διέχουσαν τὴν νῦν ἄμισον ὡς εἰκός. διέβησαν δὲ εἰς θρᾴκην μετὰ τὴν τροίας ἅλωσιν ἀποβαλόντες τὸν ἡγεμόνα. εἶτ' ἐκεῖθεν εἰς τὴν νῦν ἐνετικὴν ἀφίκοντο.* (544) *ὁρίζει δὲ τοὺς παφλαγόνας πρὸς ἕω μὲν ὁ ἅλυς* — *κατὰ δὲ τὴν* (post hanc vocem complures interciderunt cum margine recisae) *μὴ τοιαύτην τὴν* — *εὔξεινος. περὶ μὲν δὴ τῶν* — *κρώμνης καὶ τῆς τηίου ὧν ἡ σήσαμος* — *παιδὸς* (545) *παρ' ὃ πλείστη καὶ ἀρίστη πύξος φύεται. ὁ δὲ αἰγιαλὸς* — *ἐρυθίνους. ἐρυθίνους δὲ* — *χερρόνησον. μετὰ δὲ κάραμβιν* — *σινωπέων. εἶτ' αὐτὴ σινώπη* — *πόλεων αὐτονομηθεῖσα δὲ πολὺν χρόνον εἶτα δουλεύσασα πατρὶς οὖσα εὐπάτορος. ἵδρυται δὲ ἐπὶ* — *ναύσταθμοι. κύκλῳ δ' ἡ χερρόνησος* — *κεκόσμηται πολλοῖς.* (546) *διέχει δὲ τοῦ μὲν ἱεροῦ* — *δὲ ψ'. ἐντεῦθεν δ' ἐφεξῆς* — *λευκοσύρους. φύει δὲ ἡ σινωπίτης καὶ σφένδαμνον καὶ ὀροκάρυον. μετὰ δὲ* — *πολλὴ σπάνις ἐστὶ καὶ ζόρκες ὧν ἀλλαχοῦ σπάνις ἐστί.* (547) *μετὰ δὲ τὴν* — *σταδίους. ἔχει δὲ τήν τε ἄλλην* — (548) *παντός. τοσαύτην δ' ὀπώραν* — *ἀμισηνή. μετὰ δὲ τὴν σιδηνὴν* — *κατοικία. τῆς δὲ τραπεζοῦντος* — (549) *λεγομένων:* *ὅτι οἱ νῦν χαλδαῖοι* — *ὠνομάζοντο:* *ὅτι κατὰ τόπους τούτους ἡ παραλία στενή. ὑπέρκειται δὲ εὐθὺς τὰ ὄρη μετάλλων πλήρη καὶ δρυμῶν:* *ὅτι κορδύλῃ καὶ θύννῃ καὶ πηλαμύδι οἱ δελφῖνες ἑπόμενοι εὐάλωτοι γίνονται* — *δελεαζόμενοι καὶ ὅτι τοὺς αὐτοὺς τοὺς χάλυβας τηλόθεν ἐξ ἀλύβης φησὶν ὅμηρος παραγενέσθαι συμμάχους τρωσὶν ἤτοι τῆς γραφῆς* — *ἀντὶ χαλύβων. νῦν μὲν γὰρ ἐν τοῖς τόποις τούτοις μέταλλά εἰσι σιδήρου. πρότερον δ' ἀργύρου. διὰ τοῦτο καὶ προστίθησιν ὁ ποιητὴς ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.* (555) *ὑπὲρ μὲν δὴ τῶν* — *ἀρμενίας ἐστὶ εὐδαιμῶν* — *αὐτῶν:* (556) *τῇ φαρνακίᾳ συνεχὴς ἡ σιδηνὴ* — *κράτιστον. ἐκ μὲν τῶν* — *ὄφλιμον διαρρεῖ* — *αὐλῶνα. πρὸς αὐτῇ μέντοι τῇ παρωρείᾳ* — *νοτιωτέρα τῆς μαγνοπόλεως ἱδρυμένης*

ὑπὸ πομπηίου κατὰ τὴν συμβολὴν τῶν λεχθέντων ποταμῶν ὅσον καὶ ἁμάσεια δυσμικωτέρα αὐτῆς ἐστι. ἐν δὲ τοῖς καβείροις — μέταλλα. (557) *ὑπὲρ δὲ τῆς φαναροίας — ἐκεῖθεν:* (560) *ὅτι μετὰ τὴν ἀμισηνῶν — ὠνόμασε. ταύτης δὲ τῆς χώρας — ἀρίστη. ἧς ὑπέρκειται τά τε θερμὰ — δαψιλές. ἡ δ' ἡμετέρα πόλις — ποταμόν.* (561) *ἐδόθη* — (562) *σινωπίδι. ἐνταῦθα — ἠφάνισεν διὰ τῶν στρατηγῶν: ὅτι πιμωλισηνὴ ἀπὸ πιμωλίσων φρουρίου βασιλικοῦ καλεῖται. τοσαῦτα καὶ περὶ τοῦ πόντου — οὔσης: ὅτι τὴν ὅμορον τῇ βιθυνίᾳ ὀνομάζουσι τιμωνίτιν: ὅτι δηιόταρος ὁ φιλάδελφος ἄρχων παφλαγονίας βασίλειον εἶχε τὰ γάγγρα:* (563) *ὅτι τὴν βιθυνίαν — χρυσόπολις. ἔχει δ' ἡ χώρα — ἀστακὸς πόλις ἀφ' οὗ καὶ ὁ κόλπος ὠνομάσθη. τῷ δ' ἀστακηνῷ κόλπος ἄλλος — ὀνομασθεῖσα ἀπὸ κίου ἡρακλέους ἑταίρου. ἡ δὲ προυσιὰς ἐπωνυμός ἐστι προυσίᾳ ὃς δὴ καὶ μύρλειαν ἀστυγείτονα — ἐρειπίων ἀπάμειαν ἀπὸ τῆς γυναικὸς ὠνόμασε. ὑπέρκειται δὲ τῆς* — (564) *ἑταίρων ὑπὸ νυμφῶν ἁρπαγῆναι. προῦσα δ' ἐπὶ τῷ ὀλύμπῳ* — (565) *ὄλυμπος. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ* — (566) *μυσοὺς καὶ ὅτι τὸν θρᾴκιον βόσπορον μύσιον τὸ παλαιὸν προσηγόρευον κατὰ διονύσιον τὰς κτίσεις συγγράψαντα. πρὸς νότον δ' εἰσὶ τοῖς βιθυνοῖς — ταύτην οἱ γαλάται παρ' ἑκόντων τῶν βιθυνῶν πλανηθέντες πρότερον πολὺν χρόνον καὶ καταδραμόντες τὴν ὑπὸ τοῖς βιθυνοῖς. ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρῶτον γαλλογραικία ἡ νῦν γαλατία.* (567) *ἔχουσι δὲ οἱ μὲν — καππαδοκίᾳ. τεκτόσαγες — λυδίᾳ. τολιγοστοβόγιοι* (sic) *φρυγίᾳ. πισινοῦς δ' ἐστὶ — μέγιστον. ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ὄρος τὸ δίνδυμον* — (568) *γορδίου. μετὰ δὲ τὴν γαλατίαν — ταύρου. ἡ μὲν — τῶν ἁλῶν. τὰ τῇδε καὶ τὰ τῶν λυκαόνων — ὀναγρόβοτα: ὅτι καίπερ ἄνυδρος οὖσα ἤδη ἡ χώρα πρόβατα — ἐρέας. εἰσὶ δὲ καὶ λίμναι — ὀναγροβότου. πλησιάζει — καππαδόκων. τῆς λυκαονίας — ὁμωνύμους.* (569) *τῆς δ' ἰσαυρικῆς ἐστι ἐν πλευραῖς ἡ δεύρη* (in marg. add. *δέρβη*)*: ὅτι σελγεῖς ἀξιολογώτατοι τῶν πισιδῶν εἰσι ὅμοροι ὁμοναδεῦσι καὶ κατεννεῦσι:* (570) *καὶ ὅτι κατὰ τὸν ἀρτεμίδωρον τῶν πισιδῶν πόλεις ἄλλαι τε καὶ σέλγη. σαγαλασσός. πετνηλισσός. κρήμνα. πιτυασσός. τερμισσός. τούτων δ' οἱ μὲν — ἔθνεσι. θαυμαστὴ δ' ἡ*

φύσις τῶν τόπων τῆς σελγης. ἐν γὰρ ταῖς ἀκρωρείαις — (571) ἐγένοντο. τοῖς δὲ βιθυνοῖς ὁμοροῦσι, ὡς ἔφην, πρὸς νότον — ποταμοῦ: ὅτι καὶ τὴν περὶ τὴν σίπυλον — (572) ὁρίσματα. τοὺς μυσοὺς οἱ μὲν — εἰρήκασι ἐτυμολογοῦντες — ὄλυμπον. μαρτυρεῖν — μιξοφρύγιον: ὅτι τὸ τῶν πελασγῶν φῦλον καὶ τὸ τῶν καυκώνων καὶ τὸ τῶν λελέγων πολλαχοῦ τῆς εὐρώπης — περαίας: καὶ ὅτι διττοὶ οἱ λύκιοι οἱ μὲν πρὸς τῇ καρίᾳ οἱ δὲ τῇ τροίᾳ. ὡσαύτως καὶ οἱ κίλικες διττοὶ καὶ ὅτι τήλεφος ἐκ τῆς ἀρκαδίας ἀφίκετο μετὰ τῆς μητρός. γάμῳ δὲ — ἀρχήν: (573) καὶ ὅτι τὴν μίλητον σαρπηδὼν ὁ τοῦ μίνου ἀδελφὸς ἔκτισε καὶ τερμίλλας τοὺς νῦν λυκίους ἐκάλεσε πρότερον μινύας ἔτι δὲ πρότερον σολύμους: ὅτι λύκιοι ἀπὸ λύκωνος τοῦ πανδίονος. ὁ δὲ ποιητὴς χωρίζει τούτους καὶ τὸν σαρπηδόνα ἐπιχώριόν τινα λέγει: ὅτι τὴν παρὰ τῷ ποιητῇ πολύσκαρθμον μυρρίνην μίαν εἶναι τῶν ἀμαζόνων ἱστοροῦσι ἐκ τοῦ ἐπιθέτου — τάχος. (574) ἔστι τοίνυν ὄρη β' ὑπερκείμενα — ὕστερον. νῦν δὲ — εὐερκεῖς: ὅτι καὶ ἡ μορηνὴ μυσία ἐστὶ καθάπερ ἡ βρεττηνή. (575) ὁ μὲν δὴ ὄλυμπος τοιόσδε. περιοικεῖται πρὸς — μονοφυές: ὅτι ποιεῖ τὸν σῖτον ἄσηπτον ἡ χαλκηδικὴ μιγνυμένη: (576) ὅτι ὁ ῥυνδακὸς τὰς ἀρχὰς ἔχων — καὶ κοτυ (quae sequuntur cum margine recisa interciderunt) ἀπὸ τῆς ὀλυμπηνῆς — πόλεων. (577) ἡ μὲν οὖν παρόρεια — λόφου. ταύτην δ' ᾤκισαν μάγνητες οἱ πρὸς μαιάνδρῳ. σύνναδα δ' ἔστι — πεδίον. ἐντεῦθεν τὸ λατόμιον τοῦ συνναδικοῦ λίθου. ἀπάμεια δ' ἐστὶ ἐμπόριον — ἔφεσον ἵδρυται δ' ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς — λόφου τινός: (578) ὅτι ἀπάμεια ἀπὸ τῆς μητρὸς ὠνομάσθη τοῦ σωτῆρος ἀντιόχου ἀπάμας. ἐνταῦθα ἤρισεν ὁ μαρσύας ἀπόλλωνι κατὰ τὸν μῦθον. ὑπέρκειται δὲ καὶ λίμνη ἐξ ἧς ὑπολείβεσθαί φασι — μαιάνδρου. φέρει δ' ὁ περὶ τὴν λαοδίκειαν τόπος — χείλους. σχεδὸν δέ τι καὶ πᾶσα — (579) ψαθυρὰ καὶ ἡ κατακεκαυμένη — διίστανται: ὅτι ἡ ἐν τῷ λόφῳ τῷ λεγομένῳ κελαιναὶ πόλις ὁμώνυμος διὰ τὸν λίθον καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἐκπυρώσεων μελανίαν ὠνόμασται. λέγονται δέ τινα φῦλα — ἀποφορᾶς. Post hanc vocem versus integer cum margine recisus intercidit.

Corrigenda et Addenda.

In verbis Strabonis.

Vol. I.

Pag. 39 v. 15 dele comma post *συγγραφεύς*
- 47 - 4 scr. *εὔκρατον*
- 82 - 16 adde comma post *πλειόνων*
- 95 - 3 scr. *ἐπιχαιραγάθους*
- 136 - 13 - *ὁ δὲ*
- 142 - 22 - *τέμνοις*
- 156 - 3 - *τῆς νήσου, προσιστορήσαντος*
- — - 24 - *κανόνι*
- 167 - 21 - *μικρὸν ὂν*
- 220 - 24 - *ἴδιον*
- 352 - 26 - *τὰς ἐν Ἰνδοῖς ἅλας, ἃς κτλ.* (cf. ad XII, 546)
- 359 - 22 - *Αἴσιον*
- 365 - 8 - *ἐκεῖνον*
- 376 - 16 - *ἡ μὲν οὖν πόλις*
- 437 - 9 - *καλοῦσι*
- 455 - 3 - *παρελείψαμεν*

Vol. II.

Pag. 39 v. 20 scr. *μικρὰ*
- 56 - 5 - *Ἀνδριακή*
- 76 - 4 - *Παίονες δὲ [τὰ] περὶ*
- 142 - 10 - *Ἄρπινα*
- 144 - 19 - *Ἀχαιοί*
- 195 - 14 dele comma post *Κόρινθος*
- 197 - 11 scr. *σταδίοις*
- 212 - 11 - *τὴν Ἀκτήν*
- 273 - 8 adde in marg. A. 643
- — - 10 - in marg. C. 420
- 291 - 8 scr. *Τραχῖνός φησιν*
- 295 - 5 - *ὥς*
- 344 - 1 - *καὶ*
- 458 - 3 - *ἡγοῦντο*
- 514 - 21 - *Βαγαδανία*
- 568 - 14 - *Κρῆμναν*
- 572 - 12 dele [*πρὸς μὲν ἀλλήλους*]

In notis.

Vol. I.

Pag. 359 n. 22. Inconsideratius a me receptum esse *Ἀσίσιον* pro *Αἴσιον* recte monuit censor Monacensis, cum Asisium non a dextra situm fuerit viae Ocriculis Ariminum ducentis, quod fugisse

me, locorum horum satis peritum, ipse miror: vellem tamen idem vir doctus dixisset, ubinam gentium situm fuerit illud Acsium. Quod cum haud facile unquam dicturum esse neque istum neque alium credam, latere sub illo nomine Asisium oppidum etiamnunc existimo: quae coniectura si vera est, error Strabonis erit confitendus, multo levior certe quam permulti alii ab eo admissi.

Pag. 394 adde: 3. τῆς θαλάττης codd. (sed τὴν θάλατταν *B* ex corr.): Cor. corr. de coni. Tyrwh.

Vol. II.

Pag. 42 n. 22 scr. ἔστι μέρη om. *E*.
- 47 adde: 16. ἐπὶ θαλάττῃ *E*.
- 61 n. 11 scr. τῆς Ἑλλάδος om. *E* (non *C*.)
- 78 - 2 in fine notae adde: cf. IX p. 443.
- 96 - 15 scr. κλειομένην pro κλειμένην
- 111 adde: 4. Ἀμαθουσίων — καὶ om. *cghi*. — πυρῶν *l* Eust. ad Il. *B*, 625 p. 305 R.
- 184 adde: 13. Verba οὐχ ὡς ὁ μῦθος transponenda videntur post τοὺς Αἰγινήτας.
- 201 n. 12 adde in fine notae: cf. quae annotantur ad IX, 426.
- 225 - 18 post Θησεύς adde Pleth.
- 231 - 6 adde: Παγὰς Cor.
- 248 v. 2 ab imo scr. ὅ τι ἂν χρήσιμον κτλ.
- 278 n. 8 post παιανισμὸν adde *E*.
- 300 - 14 post parenthesin adde: sed ι supra η add. in *E*.
- 363 v. 23 ab imo scr. Πλευρὼν et ἱερόν.
- 421 n. 8 scr. Epigramma pro Epigrammata.
- 466 adde: 9. αὐθέκαστος μὲν καὶ σκαιὸς καὶ ἄγριος Cor.
- 466 n. 17 dele πρός.
- 508 - 21 scr. ὀχετῷ pro ὀχέτῳ.
- 526 - 4 adde: inde V, 224 scribendum esse nunc puto τὰς ἐν Ἰνδοῖς ἅλας, ἃς κτλ., cf. XV, 700.
- 537 - 10 scr. ἥματι.
- 556 - 4 — aliique haud dubie codd., de quorum etc.
- 570 - 19 adde: χαραδρῶν πλήρη τυγχάνουσαν *i*.
- 572 - 12 scr.: πρὸς μὲν ἀλλήλους add. Cor., quae necessaria non esse monuit Meinekius, coll. p. 569 in.: ἐφ' ἡμῶν δὲ καὶ Ἴσαυρα καὶ τὰ Ἴσαυρα καὶ τὴν Δέρβην Ἀμύντας εἶχεν, ἐπιθέμενος τῷ Δερβήτῃ καὶ ἀνελὼν αὐτόν, τὰ δ' Ἴσαυρα κτλ. Simile brevitatis exemplum v. II, 91. τούτῳ δ' ἀκολουθεῖν κτλ.